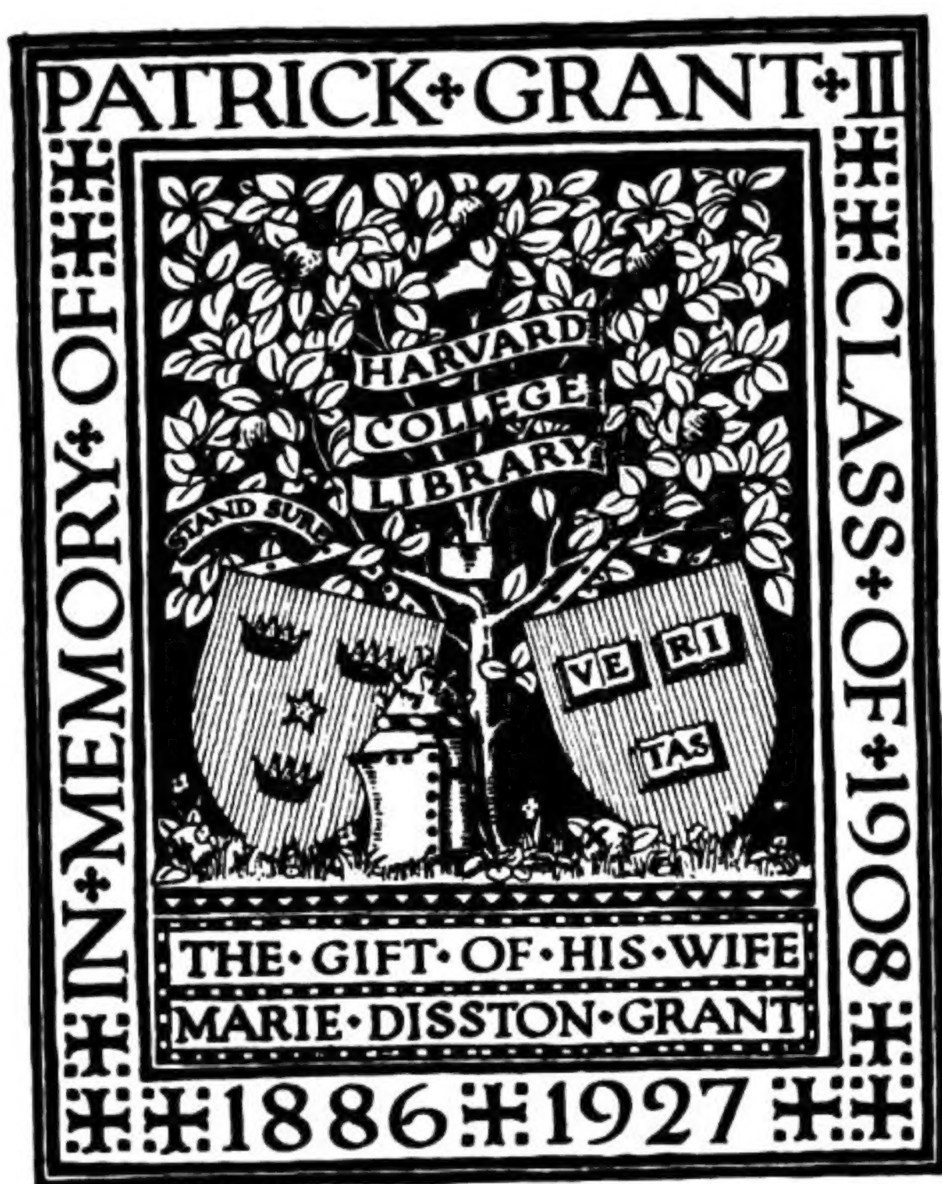
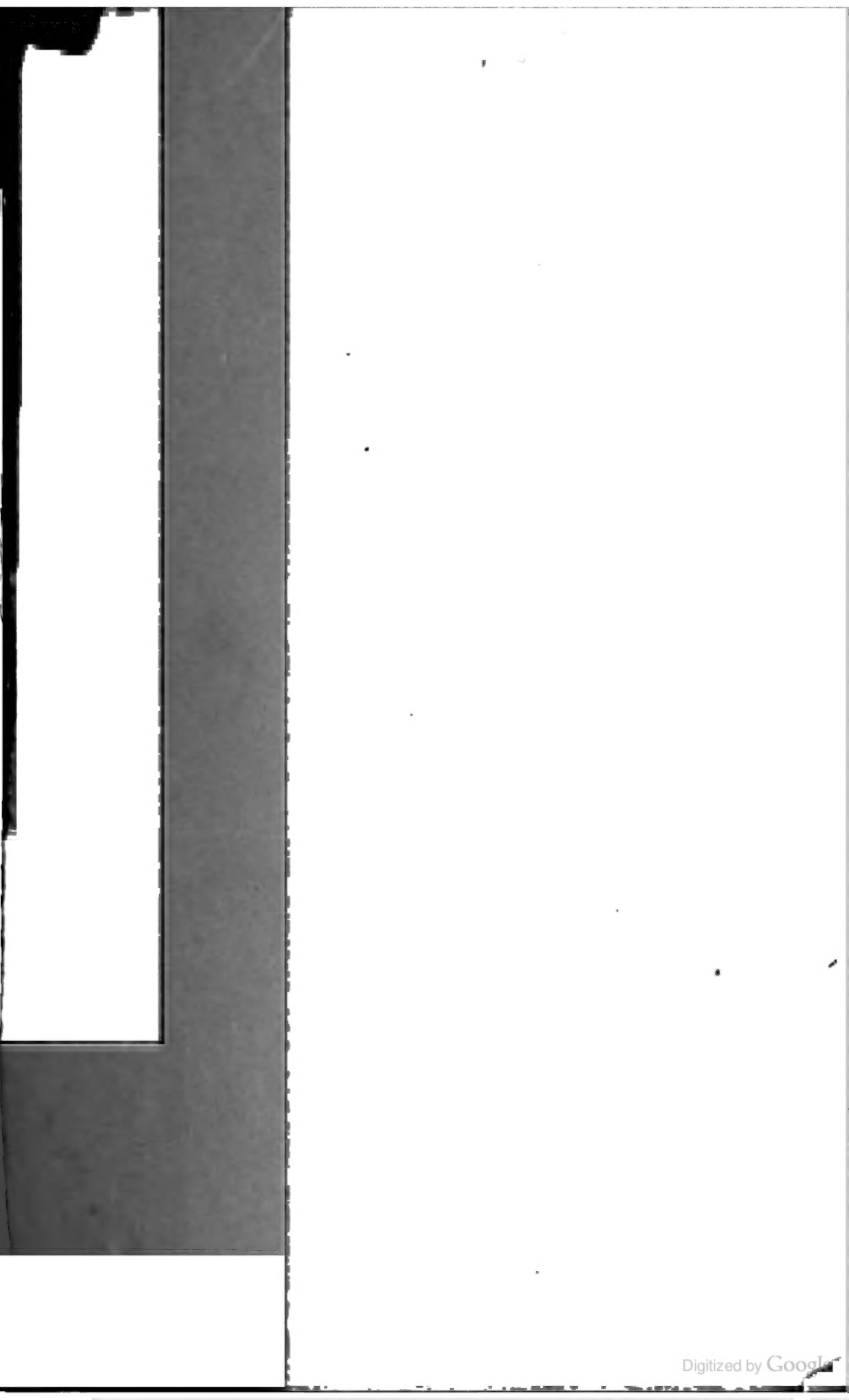

PATRICK·GRANT·II
IN·MEMORY·OF
CLASS·OF·1908
HARVARD
COLLEGE
LIBRARY
STAND SURE
VE RI TAS
THE·GIFT·OF·HIS·WIFE
MARIE·DISSTON·GRANT
1886·1927

ΤΑ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΑ.

ΤΑ

ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΑ,

ἬΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ

ΑΦΟΡΩΝΤΩΝ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

τοῦ 1821,

ΑΡΥΣΘΕΙΣΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΠΕΤΣΩΝ,

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙΣΑ ΔΕ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΧΕΙΩΝ ΚΑΙ
ΑΛΛΩΝ ΠΗΓΩΝ

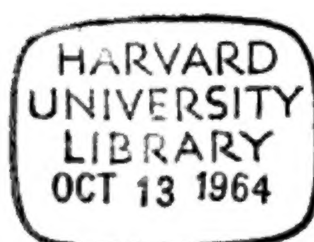
ΥΠΟ

ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ Χ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΘΗΝΗΣΙ,
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, Δ. Α. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ.
1861.

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY
OCT 13 1964

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ.— Τὰ Σύμμικτα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ. — Πελοποννησιακὴ ἀλληλογραφία.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—'Αλληλογραφία τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ. — 'Αλληλογραφία Αἰγαιοπελαγιτῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ. — Ἔγγραφα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

« Ὁποία τις ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἔκπληξις τοῦ ἀρχαίου Ἕλληνος,
» ἐὰν κἀνὲν μαντεῖον τῷ προέλεγεν ὅτι οἱ γυμνοὶ καὶ ἔρημοι
» βράχοι Ἀπεροπίας (α), Τιπαρήνου καὶ Ψύρας ἤθελόν μίαν
» ἡμέραν διεκδικήσει μὲ τοὺς στόλους των τὴν ἐλευθερίαν τῆς
» Ἑλλάδος, ὡς τὸ πάλαι αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ Αἴγινα κατὰ τὸν Περ-
» σικὸν πόλεμον! κτλ. »

(Ἱστορία τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως ὑπὸ Θ. Γόρδωνος, Τομ. ά. σελὶς 480. Μετάφρασις Σ. Ι. Κασιμάτη).

Ἰδὲ τρεῖς πέτρας ἐκεῖ τραχείας
Ἐς τοὺς ὑγροὺς κόλπους τοῦ Ποσειδῶνος·
Αὐτὰς κρηπῖδας ἔστησ' ὁ χρόνος
Τῆς ποθεινῆς μας ἐλευθερίας. —

(Ἐκ τῶν Ἰ. Ῥίζου Νερουλοῦ).

Ἐς τῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ῥάχη
Περπατῶντας ἡ δόξα μονάχη,
Μελετᾷ τὰ λαμπρὰ παλληκάρια,
Κ' εἰς τὴν κόμη στεφάνι φορεῖ,
Γινομένο ἀπ' ὀλίγα χορτάρια
Ποῦχαν μείνει 'ς τὴν ἔρημη γῆ.

(Ἐκ τῶν ἀνεκδότων Δ. Σολομοῦ)

(α) Ἐσφαλμένως φέρεται τὸ τῆς Ἀπεροπίας ὄνομα ἀντὶ τῆς Ὕδρας· αὕτη ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ὑδραία, Ἀπεροπία δὲ εἶναι ἡ πρὸς τὴν ξηρὰν παρακειμένη αὐτῇ νῆσος, τὰ νῦν Δοκὸς καλουμένη.

ΤΟΙΣ ΥΠΕΡ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ

ΠΟΛΥΕΙΔΩΣ ΑΓΩΝΙΣΑΜΕΝΟΙΣ

ΕΛΛΗΣΙ ΤΕ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΣΙ

ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΤΑΥΤΗΝ

ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ

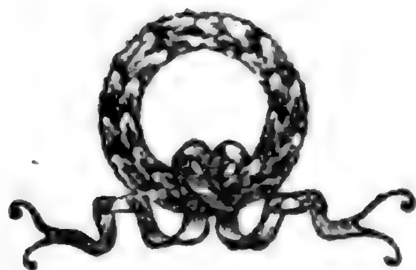
ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ὁ Ἐκδότης.

« Ἐπαναστήσαντες ἄρα ἔπραξαν ἔργον θεάρεστον· καὶ μα-
» κάριοι λογισθήσονται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα πάντες οἱ ῥίψαν-
» τες κατὰ πρῶτον τὸν περὶ τῶν ὅλων κύβον κατὰ τὸ 1821
» σωτήριον ἔτος. Ἱερὰ δὲ καὶ θεσπεσία προσφορὰ ἔσεται παρὰ
» ταῖς μεταγενεστέραις γενεαῖς πᾶσα ῥανὶς τοῦ μαρτυρικοῦ
» ὑμῶν αἵματος, δι' οὗ ἐῤῥάνατε τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, ὦ
» Πρωτουργοὶ τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας κτλ. »

(Τῶν Σπετσιωτικῶν Εἰσαγωγή, σελ. 25.)

Πρὸς ὑμᾶς, ὦ Σεπτὴ χορεία τῶν ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους μοχθησάντων, ἔκρινα ν' ἀφιερώσω τὴν Συλλογὴν ταύτην τῶν ἱστορικῶν ὑπομνημάτων τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν διεπρέψατε, τὴν ἀφιερῶ δὲ, διότι καὶ δίκαιον εἶναι καὶ καθῆκόν μου τὸ ἐθεώρησα.

Ἠγωνίσθητε δι' ἡμᾶς πάντες ὑμεῖς ὅσοι ἀπεχαιρετήσατε τὸν κόσμον τοῦτον τοῦ κλαυθμῶνος· παρηγορηθῆτε δὲ, διότι οἱ ὁμογενεῖς ὑμῶν καὶ ὅσους εὐηργετήσατε, δὲν ἐλησμόνησαν μήτε ὁπόσα ὑπὲρ αὐτῶν κατωρθώσατε, μήτε τὶ πρὸς ὑμᾶς ὀφείλεται.

Ναὶ, ἀθάνατα τέκνα τῆς πολυωδύνου Ἑλλάδος, ὅσα ἐπέσατε εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἢ κακουχήσαντα μετηλλάξατε τὸ ζῆν, ἰδέτε πῶς ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ αἱματοφύρτου εἰσέτι ἐδάφους τῆς πατρίδος ἀναπέμπεται ὁσημέραι πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς, ὅθι ἐνδιαιτᾶσθε, ἡ πάνδημος διαβεβαίωσις ὅτι καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἀπαράγραπτον εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς ὑμᾶς διατηρεῖ, καὶ τὸν βίον σας ὑπογραμμὸν προτίθεται πρὸς μίμησιν τῶν ἀρετῶν σας.

Ὑμεῖς δὲ, ἄγγελοι τῆς παρηγορίας μας ἐν ἡμέραις θλίψεων καὶ ὀδυνῶν, φιλέλληνες πάσης πεπολιτισμένης γῆς, ὅσοι ἐταλαιπωρήθητε, ἐκακουχήσατε, ἀπεθάνατε διὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς

Ἑλλάδος, δεχθῆτε ἐκεῖ ὅπου μένετε εἰς τοὺς κόλπους τοῦ πολυευσπλάγχνου Θεοῦ τῶν χριστιανῶν, ὡς φόρον αἰωνίου ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, αὐτὰ τὰ δάκρυα ὅσα χύνομεν καθ' ἑκάστην ὅλοι μας εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῶν σεμνῶν ὀνομάτων σας. Ἀντὶ ἀνδριάντων πρὸς μνήμην ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ὑμῶν, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνήγειρεν ἐν τῷ μέσῳ του οὐρανομήκη στήλην μὲ τὴν πλατύφυλλον ἐπιγραφὴν **ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ**, τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος ὅλος ἐννοεῖ, διότι ἡ ἐπίκλησις εἶναι οὐράνιος, ὁ δὲ Ἕλλην μεταδίδει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν πρὸς αἰώνιον σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν.

Γηραιοὶ ἀγωνισταί! ὅσων ἀκόμη τὰ ὄμματα βλέπουσι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, περιβάλετέ μας μὲ τὰς εὐλογίας σας· μὴ βαρυθυμῆτε δὲ ἂν ἡμεῖς οἱ νεώτεροι, τὰ τέκνα σας, στάσιμοι διαμένωμεν. «Τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.» Σεῖς δὲ φιλέλληνες, ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ζῶντες, μὴ ἀπαυδήσετε ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὅλων τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς· εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ὁ δὲ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἔσεται παρὰ τῷ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων.

Ἔρρωσθε.

Ὁ τῆς μνήμης Ὑμῶν ζηλωτής,

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΧΑΤΣΗ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Πολὺς παρῆλθε χρόνος ἀφότου ἐφάνη εἰς τὸ κοινὸν ἡ πρὸς τύπωσιν τῶν *Σπετσιωτικῶν* δημοσιευθεῖσα ἀγγελία μου, ἡ δὲ Συλλογὴ αὕτη τῶν ἱστορικῶν Ὑπομνημάτων τοῦ κατὰ τὸ 1821 καὶ ἐφεξῆς ἑλληνικοῦ ἀγῶνος δὲν εἶδεν εἰς τόσην διάρκειαν καιροῦ εἰσέτι τὸ φῶς. Περιστάσεις ὅλως διόλου ἀνεξάρτητοι τῆς ἐμῆς θελήσεως ὑπῆρξαν αἴτια τῆς μέχρι τοῦδε ἀναβολῆς ταύτης. Ἤδη δέ, πραγματοποιουμένου τοῦ ἔργου, χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν εὐνοϊκῶν περιστάσεων, θεωρῶ χρέος μου νὰ εἴπω ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς ἀπ' ἀρχῆς ἐπιχειρήσεως καὶ καταρτίσεως τοῦ πονήματος.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τῶν ὁμογενῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐπανάστασιν καὶ μετ' αὐτήν, ἀνέλαβον νὰ συγγράψωσι τὰ κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀγῶνα ἀπὸ τὸ 1821, Σωτήριον ἔτος, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτοῦ τῷ 1829, οἱ μὲν ἐν συνόλῳ, οἱ δὲ κατὰ τμήματα, καὶ συνεγράφησαν τοιαῦτα πλεῖστα, ἐξέτασα καθ' ἑαυτὸν ἂν οἱ ταῦτα διαπονήσαντες καὶ οἱ εἰς ταῦτα ἐνασχοληθέντες ἐκέκτηντο τὰ πρὸς τοιοῦτον καὶ τηλικοῦτον ἔργον ἀναγκαῖα βοηθήματα πλήρη, ἵνα μηδὲν φανῇ ἐλαττούμενον ἢ παρ' ἀξίαν ἀποδιδόμενον πρός τε τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα κατὰ τὴν ἀφήγησιν τῶν ποικίλων γεγονότων· ἐπείσθην ὅμως περὶ τοῦ ἐναντίου, καθότι πολλά-

χοῦ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων ἀναδιφήσας, ἀνεῦρον πλεῖστα τὰ ἐσφαλμένως ἢ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἱστορηθέντα, τὸ μὲν ἐκ προκαταλήψεως, τὸ δὲ διότι οἱ Συντάκται τῶν διαφόρων τούτων ἱστορημάτων δὲν εἶχον ὁλοσχερεῖς τὰς χρειώδεις πληροφορίας. Ταῦτα δὲ λέγων δὲν ἐννοῶ νὰ κατακρίνω ἢ περιποιηθῶ τινά· ἐκφράζω ἁπλῶς τὴν περὶ τούτου πεποίθησίν μου.

Τὸ ν' ἀναιρέσῃ δέ τις τὰ ὁπωςδήποτε ἐλλειπῶς παρ' ἄλλοις φερόμενα καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν, ἢ διὰ τοῦ περιοδικοῦ τύπου ἢ δι' ἰδιαιτέρου πονήματος, ἐθεώρησα πρόσφορον μὲν ἀνεπαρκῆ δέ τινα ἀποϐαίνουσαν ἐξέλεγξιν καὶ οὐχὶ θετικῶς τελεσφόρον, ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος, ὅταν δὲν ἔχῃ ὁ ἀντιλέγων πρόχειρα νὰ προσεπιφέρῃ μέσα τοιαῦτα εἰς ἀντιπαράστασιν, ἱκανὰ νὰ παρέξωσι μαρτύρια ἀναμφισϐήτητα καὶ γεγονότα ἀναμφίλεκτα.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους σκεφθεὶς ὅτι πολὺ συντελεστικώτερον εἶναι εἰς τὴν εὕρεσιν καὶ ἀνάδειξιν τῆς ἀληθείας τὸ νὰ συλλεχθῶσι πανταχόθεν τὰ διεσπαρμένα τεμάχια τῆς ὕλης κατὰ πρῶτον, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι κατόπιν εἰς τὴν πραγματικὴν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων, ἐπέστησα ἄλλοθι τὴν ἐμὴν προσοχὴν καὶ εὗρον ὅτι ἡ δημοσίευσις ὅλων τῶν ἐχόντων ὕλην ἱστορικὴν τῆς ἐποχῆς ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἀξιοπίστων ἐγγράφων, ὅθι καὶ ἂν ἀπαντῶνται, εἶναι ἡ καλλιτέρα ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ κάμῃ εἰς τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος του καὶ εἰς πάντα φιλόλογον, περὶ τὰ ἱστορικὰ τῶν ἐθνῶν καταγινόμενον, τούτων δὲ τὴν Συλλογὴν ἀνέλαϐον νὰ συγκροτήσω κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἐμοί.

Ἰδὼν τὸ φῶς εἰς γωνίαν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, τὴν νῆσον τῶν Σπετσῶν (α), ἥτις ἔλαϐε σημαντικὸν μέρος εἰς τὸν γενικὸν ἀγῶνα, ἐπεδόθην νὰ ἐρευνήσω τ' ἀρχεῖα αὐτῆς κατὰ πρῶτον, ὅθι εὗρον ἀφθονωτάτην ὕλην. Ἀλλὰ τοῦ ἔργου προχωροῦντος, ἐνόησα ὅτι διὰ τὸ ἀλληλένδετον τῶν γεγονότων ἐκαλούμην εἰς περισσοτέραν ἔρευναν· οὕτω δὲ προέϐην ὥστε καὶ τὰ ἰδιαίτερα ταμεῖα τῶν ἀτόμων νὰ ἐπιδιώξω, ἐκείνων, λέγω, οἵτινες καὶ μετέσχον

(α) Περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς νήσου ὅρα τὴν ἐπὶ τούτου σημείωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ προλόγου.

τῶν ἔργων, ἠρύσθην δὲ πλείστην ὕλην ἀπὸ διαφόρων ἐγκρίτων καὶ πλοιάρχων χαρτοφυλάκια.

Προσέτι, ἐπειδὴ πολλὰ κενὰ ἀνεφύοντο εἰς τὰ συλλεγόμενα ἐπιτοπίως, ἐσκέφθην ὅτι πλῆρες πόνημα, πρόσφορον δὲ εἰς τὸν ὁποῖον προεθέμην σκοπὸν νὰ καταρτίσω ἦτο ἀδύνατον, ἂν δὲν ἀνελάμβανον καὶ τῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους τὴν ἀναδιφήν. Ἡ ἐπιχείρησις κατ' ἀλήθειαν ἀπέβαινε δι' ἐμὲ οὐχὶ ὀλίγον δυσχερής, καθότι καὶ χρόνος ἀπῃτεῖτο ἱκανὸς, καὶ μόχθος πολὺς, ταῦτα δὲ διὰ τὴν ὄχι εὔτακτον κατάστασιν τῶν ἀρχείων τούτων. Καὶ ὅμως δὲν ἀπεθαῤῥύνθην· μήτε τῶν ὑπογείων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τὸ νοσηρὸν, μήτε τῶν ἀρχείων τοῦ Βουλευτηρίου τὸ κάθυγρον, ὅθι σώζονται εἰς πλείστους φακέλλους ἀσυνάρτητα τὰ ἐπιζητούμενα, δὲν μὲ ἀπέτρεψαν τοῦ ἐπιχειρήματος. Τρία ἔτη κατέβαλον πρὸς ἐξιχνίασιν τῶν ἐγγράφων, ὅσα φέρουσιν ἱστορικὴν ὕλην, καὶ ταύτην μετὰ πλείστης ὑπομονῆς συνέλεξα καὶ ἀντέγραψα.

Οὕτω τὸ πόνημα ἀποβαίνει λίαν σπουδαῖον, κατ' ἐμὴν κρίσιν, περιέχον πλείστην ὕλην ἱστορικὴν καὶ ποικιλωτάτην. Ὁρμηθεὶς δὲ ἀπὸ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μου τ' ἀρχεῖα εἰς τοῦ ἔργου τὴν ἐκτέλεσιν, ὡς προεῖπον, ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ ἐπιγράψω τὴν Συλλογὴν ὑπὸ τὸν τίτλον *Τὰ Σπετσιωτικὰ*, καί τοι περιέχουσαν ἀφθονώτατα ὅλης τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐνεργητικὸν βίον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Εἰς τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης ἐταλαντεύθην καθ' ἑαυτὸν ἂν ἔπρεπε νὰ διατηρήσω ἁπλῶς τὴν χρονολογικὴν σειρὰν, ἢ καὶ ταύτην μὲν, ὑπὸ τίτλον δὲ ἰδιαίτερον ἑκάστην ὁμάδα ἐγγράφων κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν καὶ τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς των νὰ κατατάξω. Τὸ δεύτερον ἐθεώρησα σκοπιμώτερον, διότι παρέχει οὕτως ἡ Συλλογὴ καὶ εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸ εὔχαρι, καὶ εἰς τὸν ἀναδιφοῦντα αὐτὴν δι' ἱστορικὴν ἐργασίαν τὸ εὐπρόσιτον καὶ εὔχρηστον.

Διήρεσα λοιπὸν τὸ ὅλον τῶν ἀντιγραφέντων ἐγγράφων εἰς τόμους δύω, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος περιέχει κατὰ τμήματα τὰ προελθόντα καὶ γραφέντα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, ὁπλαρχηγῶν ἢ κοινοτήτων κτλ. ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ Αἰγαίου, τὰ πλεῖστα ἐπιστελλόμενα πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου τῶν Σπε-

τσῶν· συνεπλήρωσα δὲ ἀπὸ σπουδαίαν ὕλην, ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους ἀρυσθεῖσαν, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ δηλοῦται (α). Ὁ δεύτερος δὲ περιλαμβάνει τμηματικῶς ὡσαύτως τὰ ἀντεπισταλέντα ἀπὸ τὰς Κοινότητας τῶν τριῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν· τὰς ἐκθέσεις ὅσας οἱ παραστάται ἢ οἱ ἔγκριτοι τῶν Σπετσῶν ἀπηύθυνον εἰς τὴν ἰδίαν κοινότητα, ἐπίσης δὲ τῶν Ναυάρχων καὶ πολιορκητῶν τὰ πρακτικά, ἡμερολόγια κτλ., τὰ πάντα οὐσιωδέστατα μὲν διὰ τὴν ναυτικὴν αὐτῶν καταγωγὴν, ἱστορικώτατα δὲ διὰ τὸ ἀκριβὲς καὶ ἀφελὲς τῆς ἐκθέσεως. Ἡ διαίρεσις αὕτη κέκτηται τὸ πλεονέκτημα νὰ παρέχῃ μεγίστας εὐκολίας εἰς παράθεσιν τῶν συγχρόνως ἐκτεθειμένων ὑπὸ τῶν μὲν, μὲ τὰ γραφόμενα τῶν δὲ ἐπὶ τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικειμένων πολλάκις.

Ἠθέλησα νὰ προτάξω εἰς ἕκαστον τμῆμα περίληψιν τοῦ περιεχομένου, καὶ τὸ ἔκαμα εἴς τινα μέρη. Θεωρήσας ὅμως ὅτι ἐγινόμην ἐπαναληπτικὸς τῶν αὐτῶν πολλαχόσε, παρέλειψα τὸ πρᾶγμα, καθότι ἡ φύσις τῶν δημοσιευομένων ἐγγράφων εἶναι τοιαύτη, πολλαχόθεν πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν νὰ γίνεται λόγος. Τοῦτο δὲ τὸ καλὸν ἔχουσιν, ὅτι ἡ σύγκρισις τῶν ὁμοειδῶν ἐκθέσεων φέρει εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν καὶ ὁδηγεῖ τὸν γινώσκοντα νὰ σταθμίσῃ τῶν γεγονότων ἕκαστον.

Προέβην ἀκόμη καὶ ἔκαμα ὀλίγας σημειώσεις ἱστορικὰς ἀναγκαίας, καὶ ἄλλας δὲ γεωγραφικὰς τὸ πλεῖστον ἢ λεκτικάς, ἀλλὰ ταύτας περιώρισα εἰς ὀλίγα, διότι εἶδον ὅτι ἀδίκως ἠργαζόμην ματαιοπονῶν, οὕτως εἰπεῖν, διὰ πράγματα παραδεδεγμένα παρὰ πλείστων εἰς τὴν νέαν ὀνοματολογίαν των, ὡς εὐνόητα καὶ εὔχρηστα.

(α) Ἀνήγγειλα τὴν ἔκδοσιν τῆς Συλλογῆς εἰς δύω τόμους, οὕτω δὲ μνημονεύεται καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς· ἀλλὰ τῆς τυπώσεως προαγομένης, εἶδον ὅτι ὁ ὄγκος τῶν ἐγγράφων ὑπερέβαινε τὸν προτιθέμενον ὅρον εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ πρώτου τόμου, καὶ οὕτως ἀνάγκη ἐπέστη ν' ἀφήσω τὰ πλεῖστα τῶν ἐγγράφων τῶν ἀπὸ τ' ἀρχεῖα τοῦ Κράτους ἀρυσθέντων, διὰ νὰ καταρτίσωσι τρίτον τόμον μετὰ ἄλλης ὕλης, ὅστις ἐκδοθήσεται, Θεοῦ θέλοντος, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀγγελθέντων δύω τόμων.

Ἐπὶ τέλους εἰς τὴν κεφαλὴν ἑκάστου τμήματος προέταξα σημείωσιν, δηλοῦσαν πόθεν ἠρύσθησαν τὰ δημοσιευόμενα· ὑποσημειῶ δὲ ἐν οἰκείῳ τόπῳ τὴν πηγὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠντλήθησαν τὰ πρὸς συμπλήρωσιν προσλαμβανόμενα εἰς ἕκαςον μέρος.

Θεωρήσας δὲ ἐλλειπὲς τὸ νὰ ῥίψω εἰς τὸ μέσον, πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ἄνευ προοιμίου τινος τοιαύτην καὶ τοσαύτην ὕλην, περιλαμβάνουσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μου, ἐλεύθερον ἑαυτὸ ἀνακηρύττοντος ἀπὸ τὴν περισφίγγουσαν αὐτὸ δουλείαν ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ δεσποτισμὸς ἁπανταχοῦ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου ἐκυριάρχει, ἔκρινα δέον νὰ προτάξω σύντομον ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν κατ' αὐτήν, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ Συλλογὴ αὕτη οὐδὲν ἄλλο περιέχει παρὰ τὸ πρωτόκολλον τῶν πράξεων ἔθνους παραγραψίμου πρὸ μικροῦ ἔτι παρὰ τοῖς δυνατοῖς τῆς γῆς λογιζομένου· ὁ φιλίστωρ δὲ ἔλλειψιν ἤθελε θεωρήσει οὐχὶ μικρὰν τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἴδῃ συγχρόνως προτεταγμένον λόγον οὐδένα τῆς ἐν τῷ ἅμα ἐμφανίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐν τῷ μέσῳ τῶν λοιπῶν. Περιωρίσθην δὲ ὀλίγα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νὰ προλογίσω, καὶ πιστεύω ὅτι οἱ εὐμενεῖς ἀναγνῶσται δὲν θέλουσιν ἀποδοκιμάσει τὸ ἔργον μου.

Καὶ κόπους κατέβαλα καὶ ἐπιμέλειαν, σκοπὸν ἐπιδιώκων μόνον νὰ καταδείξω ὠφέλιμον τοῖς πᾶσι τὸ πόνημα. Ἂν ἐπέτυχα καὶ κατὰ πόσον, εἰς ἄλλους ἀπόκειται νὰ κρίνωσι.

Πρὸς τούτοις, διὰ νὰ μὴν ἀφήσω τοῦ εὐμενοῦς ἀναγνώστου τὴν περιέργειαν ἀμφίβολον περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐν προοιμίοις διακηρύξεώς μου, ὅτι διὰ τῆς τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων δημοσιεύσεως ἐξακριβοῦται μὲν τὸ ἀληθὲς, τὸ δὲ ψεῦδος θάπτεται εἰς τὴν αἰώνιον λήθην ἀνεπιστρεπτεὶ, παραθέτω ὀλίγα ἅτινα καθ' ἑαυτὰ ἀρκοῦσι πρὸς πίστωσιν τῶν λεγομένων μου, ταῦτα δὲ ἐκ τῶν προχειροτέρων περιπεσόντων μοι εἰς ἔρευναν.

Εἰς τὰ *Ἑλληνικὰ τοῦ Ἰακώβου Ῥ. Ῥαγκαβῆ* ἀπαντῶμεν τὰ περὶ τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν τοσοῦτον παραδόξως ἐκτεθειμένα, διὰ νὰ μὴν εἴπωμεν τίποτε περισσότερον, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νομίζει ὅτι αὐτόσε γίνεται λόγος περὶ ἀπωτάτου τινὸς τόπου καὶ ἀγνώστου τοῖς Ἕλλησιν ὁλοσχερῶς πράγματος. Ἄρχεται λοι-

πὸν ὁ Συγγραφεὺς οὗτος (α) περιγράφων ἐν πρώτοις τὰ περὶ τῆς χωρογραφίας τῆς Νήσου, ὀνομάζει τὴν ἐπ' αὐτῆς πόλιν κωμόπολιν, ἐντὸς δ' αὐτῆς ἀνευρίσκει διεσπαρμένους ἀνεμομύλους κτλ. Πλὴν τίς θέλει πιστεύσει ὅτι Συγγραφεὺς Ἕλλην ὡς ὁ ἀναφερόμενος, κατὰ τὸ 1854 ὀλίγιστα στάδια διαβιῶν μακρὰν τοῦ τόπου ὃν ἀνέλαβε νὰ περιγράψῃ, προχειρότατα δὲ ἔχων τὰ μέσα τῆς ἐπισκέψεως, τοῦτο μὲν πρὸς οὐδὲν λογίζεται, ἀλλὰ ν' ἀντιγράψῃ ἐπροθυμοποιήθη φιλέλληνα περιηγητὴν, τὸν Ἰωάννην Ἐμερσῶνα (**James Emerson**), Ἄγγλον διαβάντα ἐπὶ πλοίου ἐνώπιον τῆς νήσου τῇ 9 Μαΐου 1825, ῥίψαντα δέ τινας λέξεις ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου του, ἐχούσας οὕτω (β)· «**La ville, située sur la côte orientale, contient environ sept cents (!) maisons construites en amphithéâtre (!!) sur le penchant de la montagne; elles sont toutes propres et peintes en blanc, entremêlées (!) de nombreux moulins à vent, ce qui donne à l'île un aspect brillant et heureux**·» καὶ ταύτας μετέφερεν εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ πονήματός του, κατ' ἀκρίβειαν μάλιστα μεταφράσας; Δυστυχῶς ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι βεβαιότατον. Ἰδοὺ αὗται· « Αἱ οἰκίαι, λέγει, εἰσὶν ᾠκοδομημέναι ἐν σχήματι ἀμφιθεάτρου ἐπὶ ῥάχεως λόφου (!)· ἡ ἄκρα αὐτῶν καθαριότης, ἡ λευκότης τῆς ἀσβέστου δι' ἧς ἀλείφονται ἔξωθεν, καὶ οἱ μεταξὺ αὐτῶν σποράδην εὑρισκόμενοι ἀνεμόμυλοι ἀποτελοῦσι θέαν λαμπρὰν καὶ ἄκρως εὐάρεστον (!!!).»

Ὁ περιηγητὴς Παυσανίας ἤθελε βέβαια γοερῶς ἀνακράξει ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ τάφου του, ἂν εἶχε φωνὴν, διὰ τὰ τοιαῦτα ἄμουσα καὶ ἀνάξια ληρήματα ἑνὸς ἀπογόνου του. Ποῦ ἠκούσθη ὅτι ἡ πόλις τῆς νήσου Σπετσῶν ἵσταται ὡς ἐν ἀμφιθεάτρῳ, αὐτὴ ἐκείνη ἥτις εἶναι καὶ ἐκτείνεται πλατύστερνος καὶ ἐπιμήκης; ποῦ εὑρέθησαν οἱ ἀνεμόμυλοι ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης;

Ἔπειτα δὲ, κατὰ μίμησιν, φαίνεται, τοῦ Παυσανίου, ὡς εἰς ὅλην

(α) Τόμος τρίτος, ἐν Ἀθήναις 1854· τύποις Κ. Ἀντωνιάδου, σελίς 111—112—113.

(β) Tableau de la Grèce en 1825 ou Récit des voyages de M. J. Emerson et du C. Pecchio, traduit de l'Anglais par J. Cohen, Paris 1826, page 98.

του τὴν συγγραφὴν, ἐπιχειρεῖ ὁ Συντάκτης τῶν *Ἑλληνικῶν* καὶ τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν νὰ μᾶς διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν. «Εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον (λέγει) παρέσχον οἱ Σπετσιῶται εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον 16 πλοῖα καὶ δύω πυρπολικά(α).» Ἐνταῦθα πλέον δὲν δύναταί τις παρὰ ν' ἀνακράξῃ τὸ τοῦ Κωμικοῦ· «δότε μοι λεκάνην!» Ἀληθῶς δὲ, εἰς μεταφυσικήν τινα σφαῖραν περιελθὼν, εἰκάζομεν, θὰ συνέλεξε τὰς ἱστορικάς του εἰδήσεις τῶν *Ἑλληνικῶν* ὁ Συγγραφεὺς, ἄλλως πρὸς ὀλίγον ἂν ἤθελε κύκλωθεν περιβλέψει, ἢ αὐτὸ τὸ ἔδαφος ὅπερ ἐπάτει ἠρώτα, ἤθελε μάθει ὅτι οἱ Σπετσιῶται ἔχυσαν αἷμα πολύτιμον διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἔθνους των, ἐχορήγησαν ἑκατομμύρια χρημάτων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πατρίδος, καὶ πρὸς, ὅτι προσέφερον εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόκλητοι, καὶ οἱ πρῶτοι μάλιστα, τὰς μόνας φθαρτὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, τὰ θαυμάσια πλοῖά των, λέγομεν, ἀξίας ὄχι ὀλίγων ἑκατομμυρίων, ὅλα τὸν ἀριθμὸν πεντήκοντα δύω (β), ὡς ἐμφαίνουσι τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς Ἑλλάδος οἱ πίνακες, παρ' οὗ ἐπιχορηγοῦνται ἀπὸ τὸ 1853 μικρὰ ποσὰ ἀπέναντι τῶν πολλῶν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν ὀφειλομένων, ἐκτὸς ἄλλων νεωτέρων δέκα ἓξ τὸν ἀριθμὸν, τοὐπίκλην γολέται, αἵτινες

(α) Ἀπὸ τὸν μνημονευθέντα ἄγγλον περιηγητὴν ἀντεγράφη, φαίνεται, καὶ τὸ παράδοξον τοῦτο. Ἐν σελ. 128 τοῦ πονήματός του ὁ Ἐμερσῶν λέγει· "elle (l'île de Spezzia) fournit à la flotte Grecque seize vaisseaux et deux brûlots.»

(β) Ὁ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πίναξ τῶν ναυτικῶν ἀποζημιώσεων τῆς 10 Ἰουλίου 1856 φέρει διὰ τὰ πλοῖα τῶν Σπετσῶν ἀριθ. 47, ἀλλ' ὑπάρχει δὶς ἐγγεγραμμένον τὸ αὐτὸ πλοῖον κατὰ τυπογραφικὸν λάθος, ὁ Θεμιστοκλῆς τοῦ Χατζῆ Ἰωάννου Μέξη, φερόμενον καὶ ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον Περικλῆς, παρελείφθη δὲ ἡ ἐγγραφὴ τοῦ πλοίου, ἀνήκοντος εἰς τὸν Χρυσίνην ἢ Γεώργιον Μπούκουρην, ὀνόματι Θαλάσσιος Ἵππος. Ὡσαύτως ἐλησμονήθη τὸ πλοῖον τοῦ Χατζῆ Σπυρίδωνος, καὶ τὸ τοῦ Βασιλείου Χ. Νικολάου Γκίνη, χρησιμεύσαντα ἀμφότερα ἐκ τῶν πρώτων ὡς πυρπολικὰ, ἀποζημιούμενα δὲ εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐράνων. Τὸ ὅλον . . 49

Προσθέσει τριῶν ἄλλων ἀγορασθέντων ὑπὸ τῆς κοινότητος διὰ πυρπολικὰ, ἤτοι ἑνὸς πλοίου ἀπὸ Γεώργιον Μαλοκίνην καὶ δύω ἀπὸ Ἰωάννην Ἀνδρέου Γουδῆ. 3

Τὸ ὅλον. 52.

δὲν συμπεριλαμβάνονται, χρησιμεύσασαι δὲ εἰς τοὺς ἀποκλεισμοὺς καὶ τὰς πολιορκίας, ἢ εἰς μεταφορὰν τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων πρὸς τοὺς ἐστρατοπεδευμένους ἢ ἐγκλείστους Ἕλληνας, καθότι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν περισσοτέρων ἰδιοκτητῶν αὐτῶν εἶχον ἐξοφληθῆ ἀπὸ τὰς κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεις (α).

Ὁ ἀριθμὸς ἄρα 16, τὸν ὁποῖον ὁ Συντάκτης τῶν *Ἑλληνικῶν* τόσον ἐπιβούλως καὶ ἀπὸ ταπεινὸν πνεῦμα ἐμπνεόμενος ἔῤῥιψεν ἐπὶ τοῦ χάρτου, εἶναι αὐτόχρημα ψεῦδος, πλάσμα ἴδιον ἢ ἀναιδῶν ὑποβολέων ἀποκύημα, δι' ἃ ἐπισύρουσι τὴν περιφρόνησιν παντὸς Ἕλληνος καὶ ἀλλοδαποῦ ἀντὶ θριάμβου ἐπιτυχίας, τὸν ὁποῖον οἱ τὴν ἀγυρτίαν ἐπινοήσαντες ἐπεδίωκον. Ἐπειδὴ δὲ τοιαῦτα ἐξαμβλώματα ἀνθρωπίνου νοὸς παρεμπίπτοντα ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς κοινωνίας νεαρᾶς, μόλις ἀναγεννωμένης, σκοπὸν προτίθενται νὰ δηλητηριάσωσι τὸ γενικὸν αἴσθημα καὶ νὰ μαράνωσι τὸν ὀργασμὸν τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν καλαισθησίαν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῆς ἀληθείας, ἥτις μόνη ἀναδεικνύει καὶ ἄτομα καὶ ἔθνη μεγάλα καὶ σεβαστά, ὅταν ὡς ὄντως οὐράνιον δώρημα πεστευομένη πρυτανεύῃ εἰς τὰ ἔργα καὶ τοὺς λόγους τῶν βροτῶν, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ προτάξωμεν ὀλίγα τινὰ πρὸς διευκρίνησιν τῶν ἱστορουμένων, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνὰ χεῖρας Συλλογῆς ἀρυσθέντα τὰ πλεῖστα.

Οἱ Ἕλληνες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἦσαν ἐνθουσιώδεις, ἐπαναστατήσαντες κατὰ τῶν Τούρκων τῷ 1821, ἀλλ' οἱ Νησιῶται,

(1) Ὅρα παρόντος τόμου σελ. 987· πρὸς δὲ, τόμον 6'. μέρος δ'. τμῆμα ά. Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν, ὅθι μνημονεύεται ἡ κατὰ καιροὺς χρῆσις αὐτῶν. Ἦσαν δὲ 1) ἡ Σπαρτιᾶτις τοῦ Γκίκα Μπότατση — 2) ἡ Ἀσπασία τοῦ Ἀδριανοῦ Α. Σωτήρου — 3) ὁ Ἀριστείδης τοῦ Πέτρου Γουδῆ — 4) ἡ Ἐλπὶς Ἀνδρέου Ν. Σκλιᾶ — 5) ἡ Ἑλλὰς Ἀνδρέου Μ. Σκλιᾶ — 6) ἡ Ἐλευθερία τοῦ Ἰωάννου Α. Γουδῆ — 7) τοῦ Δημητρίου Λάμπρου ὁ Λεωνίδας — 8) τοῦ Ἰωάννου Σάντου ἡ Ἀσπασία — 9) τοῦ Νικολάου Γιάννοζα ἡ Ἀντιάνειρα — 10) τοῦ Γεωργίου Λεμπέση ἡ Κυπρία — 11) τοῦ Ἰωάννου Γ. Κούτση ὁ Ἑρμαφρόδιτος — 12) τοῦ Σπυρίδωνος Ἀντωνίου ἡ Ἀνδρομάχη — 13) τοῦ Νικ. Α. Κυριακοῦ ἡ Κλειὼ — 14) τοῦ Γεωρ. Χ. Κούτση ἡ Εὐτέρπη — 15) τοῦ Δημητρίου Γ. Μπούκουρη ἡ Νιόβη — 16) τοῦ Χατζῆ Δημητρίου Π. Τσούπα ἡ Γοργώ.

κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν Σπετσῶν οἱ ἄνδρες ἐῤῥίφθησαν μὲ ἀληθῶς ἀκατάσχετον ἐνθουσιασμὸν καὶ ζῆλον ὑπέρμετρον, παρὰ πλείστοις ἀπερισκεψίαν ἄντικρυς χαρακτηρισθέντα, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τοῦ ἔργου τὴν ἐπιχείρησιν. Μάρτυς δὲ τῶν λόγων μας πλεῖστά τε, μάλιστα δὲ αὐτὸ τὸ σπάνιον γεγονὸς εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ἐθνῶν, μία γυνὴ νὰ ἐκστρατεύσῃ, γυνὴ πλουσία, ἀποφασίσασα καὶ πλοῖα καὶ χρήματα καὶ υἱοὺς ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος νὰ προσενέγκῃ· αὕτη δὲ ἡ γυνὴ εἶναι ἡ Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ ἔθνη ἀνευφήμησαν καὶ ἐχαιρέτησαν ὡς ἡρωΐδα. Ἦτο δὲ πραγματικῶς λεοντόθυμος. Τῷ 1821 Δεκεμβρίου 4 εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ναυπλίου, τὸ ἐνθυμούμεθα, ἐπιβαίνουσα εἰς τὸ ἴδιον πλοῖόν της, μόνη διέταξε τὴν ἔφοδον εἰς τὰς λέμβους κατὰ τοῦ φρουρίου, αὗται δ' ἐπιτίθενται, ἀλλ' αἱ σφαῖραι καὶ οἱ μύδροι ἀπὸ τῶν ἐπιθαλασσίων προμαχώνων τὰς κανονοστοιχίας χαλαζηδὸν ἐπιπίπτοντα, ὑποχρεοῦν τοὺς ἀνδρείους της νὰ ὑποχωρήσουν πρὸς ὀλίγον. Ἐξανίσταται τότε ἡ ἀμαζὼν ἐπισκοποῦσα ἀπὸ τῶν ἑδωλίων τῆς νηὸς, καὶ τοῖς ἀναβοᾷ «εἶσθε λοιπὸν γυναῖκες καὶ οὐχὶ ἄνδρες, ἐμπρός!» Οἱ ἀξιωματικοὶ τὴν ὑπακούουσι, μάχονται, θνήσκουν ἐπανελθόντες εἰς τὴν τάξιν, ἀλλὰ εἰς μάτην· τὸ φρούριον διὰ θαλάσσης ἦτο ἀπόρθητον, διὸ μετέβη εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐκεῖ ἐστρατήγει μέχρι τῆς παραδόσεως τοῦ Ναυπλίου, τῇ 30 Νοεμβρίου 1822, συμμετέχουσα τῶν ἔργων τῆς πολιορκίας, ὁδηγοῦσα τὰ παλληκάριά της, χορηγοῦσα τοὺς θησαυρούς της (α). Συγχρόνως ἄλλος εὐπατρίδης, ὁ Γκίκας Μπότασης, τὸν μὲν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Νικόλαον ἐκπέμπει εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Πύλου, καὶ αὐτόσε διέμεινεν οὗτος ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀναστάσιος Ἀνδροῦτσος ἐγκαρτεροῦντες καὶ προσμαχόμενοι μέχρι τῆς παραδόσεως τοῦ φρουρίου, γενομένης τῇ 7 Αὐγούστου 1821, ἁδρῶς κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν δαπανήσαντες (β)·

(α) Μία κόρη τῆς Ἡρωΐδος, οἱ υἱοὶ καὶ ἔγγονοί της εὑρίσκονται εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἔνδειαν, πολλάκις δὲ κρούσαντες τὰς θύρας τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν, οὐδεμίαν ἔλαβον περίθαλψιν.

(β) Σώζεται ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Ἀναστασίου Ἀνδρούτσου, παρὰ τῇ χήρᾳ συζύγῳ αὐτοῦ, τὸ ἐπίσημον μαρτυρικὸν τῶν ὁπλαρχηγῶν τῆς Ἱερᾶς ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1821.

τὸν δὲ δευτερότοκον Θεοδόσιον ἐξαποστέλλει κατὰ τὴν Χίον καὶ Μυτιλήνην, ὅθι μετὰ τοῦ Νικολάου Ι. Ῥάπτου διακοσμῶν ἐν Ἐρεσσῷ τὰ τῆς Σπετσιωτικῆς ναυτικῆς ἐν ἐκστρατείᾳ μοίρας, συνηγωνίσατο μετὰ τῶν συνεταίρων του, μεγαλοπρεπῶς τοῖς πᾶσι προσφερόμενος· αὐτὸς δὲ ἀποβὰς εἰς τὴν Ἀργολίδα, σχηματίζει στρατόπεδον κατὰ γῆν, ἀφειδῶς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς Ἀργείους, Κρανιδιώτας καὶ λοιποὺς ὁμόρους πληθυσμοὺς χορηγῶν πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς παραδόσεως τοῦ Ναυπλίου, πολιορκουμένου κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, εἰς τοῦτο δὲ μεγάλως συνετέλεσε. Πρὸς τούτοις ἄλλη ὁμὰς προκρίτων, ὁ Γεώργιος Πάνου, ὁ Βασίλειος Ν. Λαζάρου, ὁ Ἠλίας Θερμισιώτης καὶ λοιποί, ῥίπτονται εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ ἀπορθήτου τέως λογιζομένου καὶ ὄντος πραγματικῶς φρουρίου τῆς Μονεμβασίας, δαπανῶνται κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, τὰ πάντα προσφέροντες εἰς τοὺς ἔξωθεν πολιορκητάς, διότι τῶν πάντων ἐσπάνιζον, ὅπλα, τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, φέρουσι δὲ τοὺς ἐγκλείστους ἐχθροὺς εἰς τοιαύτην ἀπελπισίαν, ὥστε νὰ σκέπτωνται περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐνῷ δὲ ἀμφιταλαντεύοντο εἰσέτι, ἀνελπίστως οἱ δυστυχεῖς βλέπουσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των αὐτῶν αἰχμάλωτα συρόμενα τῶν ὁμοφύλων των τὰ σκάφη, ταπεινὰ δὲ καὶ μὲ σημαίαν κατεβασμένην ν' ἀγκυροβολῶσιν ὑπὸ τὸ φρούριον τὴν 18 Ἀπριλίου 1821, ἀπὸ Ἕλληνας ἐξουσιαζόμενα πλέον ἐκεῖνα, παρὰ τῶν ὁποίων ἐπερίμενον ἐπικουρίαν καὶ ἐνίσχυσιν, ἓν βρίκιον ἁλωθὲν ἐν Μήλῳ τὴν 11 Ἀπριλίου ἐξ ἐφόδου ἀπὸ τὸν Νικόλαον Ι. Ῥάπτην, καὶ μίαν φεργάτταν κυριευθεῖσαν εἰς Κίμωλον τὴν 13 ἰδίου, δορυάλωτα γενόμενα ἀμφότερα ἀπὸ τοὺς συνεκστρατεύσαντας Ἠλίαν Θερμισιώτην, Γεώργιον Χ. Ἀνδρέου, Ἀνάργυρον Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου, Ἀνάργυρον Παύλου Χ. Ἀναργύρου καὶ Νικόλαον μετὰ Θεοδώρου ἀδελφοὺς Ὀρλόφ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο κατέθλιψε τοὺς ἀγερώχους ὀθωμανούς, ἀντέστησαν ὅμως ἐπί τινα καιρὸν ἔτι, ἕως οὗ πανταχόθεν κατατρυχόμενοι, παρεδόθησαν τῇ 23 Ἰουλίου μηνὸς 1821· μετεβιβάσθησαν δὲ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ὑγιῶς καὶ ἀβλαβῶς πάντες οἱ ἐν Μονεμβασίᾳ εὑρεθέντες οὗτοι Τοῦρκοι, μετὰ τὴν ἐκπόρθησιν τοῦ φρουρίου κατορθώσαντα διὰ θαλάσσης Σπετσιωτικὰ πλοῖα, εἰς Ἔφεσον τῆς Μικρᾶς

Ἀσίας. Τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον ἐνάλιον κατόρθωμα τῶν νέων Ἑλλήνων, ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας διαπραχθὲν, παραίτιον δὲ γενόμενον νὰ ἠλεκτρισθῇ καὶ ἐπαναστατήσῃ σύμπαν τὸ Αἰγαῖον.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπέβαινον δαπανηρότατα. Ποῦ μὲ τριάκοντα πλοῖα, ποῦ δὲ μὲ εἴκοσι πέντε, ποῦ μὲ εἴκοσι κ.τ.λ. ἐκστρατεύοντες ἀδιαλείπτως εἰς ἀποκλεισμοὺς φρουρίων καὶ εἰς παρατάξεις κατ' ἐχθρῶν, τῶν Σπετσῶν οἱ ἔγκριτοι, λέγομεν, ἐνόησαν, πολὺ ἀργὰ ὅμως, ἑαυτοὺς ἐν συντόμῳ ἐξαντλουμένους(α), διότι κατὰ πρῶτον ὀλίγιστα τὸ γένος προσεπεχορήγει εἰς τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμούς (β). Ἐβιάσθησαν λοιπὸν ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν Κυβέρνησιν καὶ ν' ἀπαιτήσωσιν ὅπως ὁρισθῶσι τὰ τῶν ἔκπλων ὁμαλώτερον ὁπωσοῦν καὶ δικαιότερον, τοῦτο δὲ κατωρθώθη ἀφοῦ προῆλθον εἰς ἐξηγήσεις καὶ συμφωνίας μεταξύ των ἀπὸ τὸ ἔαρ τοῦ 1823 καὶ αἱ τρεῖς Νῆσοι, αἱ ἀναλαβοῦσαι κατὰ θάλασσαν ν' ἀγωνισθῶσι πρὸς τοὺς Ὀθωμανούς. Ἀληθῶς δὲ, ἦτο δυνατὸν νὰ συνεπιχορηγῶσιν ἐξ ἴσου, ἄνισοι κατὰ τὰς χρηματικὰς περιουσίας ὑπάρχοντες, καὶ κατὰ πολὺ μάλιστα, οἱ τῶν τριῶν νήσων Πρόκριτοι καὶ οἰκοκυραῖοι; Ηὐπόρουν τὰ Ψαρὰ, καὶ ἐπλούτουν αἱ Σπέτσαι σχετικῶς, ἀλλ' ἡ Ὕδρα ὑπερτέρει. Οἱ θησαυροί της ἐξισοῦντο, ὡς ἔγγιστα, μὲ τῶν δύω ἄλλων τμημάτων ἡνωμένων τὰς δυνάμεις. Ὁ λόγος εἶναι περὶ τοῦ χρηματικοῦ, ἂς μὴ τὸ λησμονήσωμεν. Ἐν Σπέτσαις

(α) Κατὰ τὰ πρῶτα τῶν θαλασσίων ἀγώνων ἔτη ἡμιλλῶντο, ἀπὸ αἴσθημα φιλοπατρίας κινούμενοι, οἱ εὐπατρίδαι τῆς νήσου τίς τοῦ ἄλλου μαχιμωτέραν νὰ κατταρίσῃ τὴν ἐμπόλεμον ἰδιόκτητον τριήρη. Διὰ τοῦτο αἱ μισθώσεις δι' ἕκαστον ναύτην ἀνέβησαν ἐν Σπέτσαις ἐπιτροχάδην εἰς εἴκοσι δίστηλα κατὰ μῆνα, διὰ δὲ τοὺς πηδαλιούχους ἀνὰ τριάκοντα, καὶ μέχρι τεσσαράκοντα διὰ τοὺς ναυκλήρους· τὸ δὲ πλήρωμα ἑκάστου πλοίου συνεκροτεῖτο ἀπὸ ναύτας ἑξήκοντα εἰς τὰ τοῦ μικροῦ μεγέθους, μέχρις ἑκατὸν εἴκοσι εἰς τὰ τοῦ πρώτου, σπανίους καὶ τούτους, διότι ὀλιγοπληθεῖς ἦσαν οἱ Σπετσιῶται σχετικῶς μὲ τὰ ὑπάρχοντα πλοῖα, καὶ πρὸς, πλεῖστοι ἐκ τῶν ἱκανωτέρων μετέβαινον εἰς τὰ πολιορκούμενα μέρη τῆς ξηρᾶς, τὴν Τρίπολιν, τὸ Ναύπλιον καὶ τὴν Μονεμβασίαν, ὅπου διεύθυνον ἐπιτυχῶς τὰ τοῦ πυροβολικοῦ.

(β) Ὅρα παρόντος τόμου Μέρος β΄. Τμῆμα ά. Ἔγγραφα τῆς Προσωρ. Διοικ. τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν σειρὰν τὰ περὶ τῶν ἐθνικῶν πόρων.

ὑπελογίζοντο κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος τὸ πολὺ δέκα οἶκοι ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας διστήλων ἱσπανικῶν περιουσίαν ἔχοντες ἕκαστος, δέκα δὲ ἄλλοι ἔλαττον τοῦ ποσοῦ τούτου μέχρι τῶν πεντήκοντα χιλιάδων, καὶ ἄλλοι δέκα ὑποδεέστεροι· τὸ ὅλον τριάκοντα οἰκοκυραῖοι ἠριθμοῦντο, ἐκτὸς ὀλίγων πλοιάρχων μικρᾶς περιουσίας κεκτημένων.

Ἐν Ὕδρᾳ εὑρέθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἴκοσι περίπου ἔγκριτοι ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας διστήλων κεκτημένοι ἕκαςος, μεταξὺ δὲ τούτων τινὲς ἐλογίζοντο βαθύπλουτοι καὶ ὑπῆρχον πράγματι, περίπου δὲ τριάκοντα ἐκ τῶν οἰκοκυραίων αὐτῆς ἄνω τῶν πεντήκοντα χιλιάδων εἰς μετρητὰ ἔχοντες, καὶ ἄλλοι ὑποδεέστεροι· τουτέστιν, οἱ κεφαλαιοῦχοι τῆς νήσου ταύτης ὑπερέϐαινον τοὺς ἑξήκοντα. Τούτου δὲ λόγος πρόχειρος, διότι ἡ Ὕδρα ἀρχαιότερα μὲν κατῳκήθη, ἐνωρὶς δὲ ἀνέπτυξαν οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐμπορικὴν δραστηριότητα· διὰ τὰς ἀνωμαλίας δὲ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὸ 1770 ὑπεδέχθη καὶ πλείστους φυγάδας ἐκ Πελοποννήσου, αὐτόσε ἀποκατασταθέντας, συντελέσαντας δὲ εἰς περισσοτέραν ἐπίδοσιν, αὐτὴ διὰ τὴν φρόνησιν τῶν κατοίκων μηδόλως ἀναμιχθεῖσα εἰς τὰ γεγονότα, διὸ μήτε ἀναστάτωσιν ὑπέστη.

Τὰ Ψαρὰ ἐκέκτηντο ὀλιγώτερα κεφάλαια ἀπὸ τὰ τῶν Σπετσιωτῶν, ἦσαν ὅμως εἰς περισσότερα ἄτομα διεσπαρμένα, διότι ὄχι πρὸ πολλοῦ, συντόμως δὲ, ἀνεδείχθη καὶ προήχθη ἡ εὐανδροῦσα Κοινότης αὕτη.

Αἱ δὲ Σπέτσαι ἐκατοικήθησαν πολὺ ἀργότερα ἀπὸ τὴν Ὕδραν. Μόλις, κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν γερόντων μας, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἤτοι τὸ 1700, ἐδέχθη τοὺς πρώτους αὐτῆς κατοίκους ἡ νῆσος, προσελθόντας ἀπὸ τὰ γειτονικὰ μέρη, τὴν Λακωνικὴν, τὴν Κυνουρίαν, τὴν Ἀργολίδα καὶ Ἑρμιονίδα. Μεσοῦντος δ' αὐτοῦ, ἤτοι τὸ 1750, εἶχον σχηματίσει κωμόπολιν ἐπὶ λόφου ἄνω τῆς θαλάσσης, ἀρκετὰ μεγάλην οἱ νέοι κάτοικοι, καταγινόμενοι τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀροτρίασιν τῆς γῆς. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον δὲ διὰ τὸ ἐπίκαιρον τῆς θέσεως, καὶ διὰ τὸ γειτνιάζον τῆς συγγενοῦς φυλῆς κατέϐαινον πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ ζωηρότεροι ἐξ αὐτῶν ἐπεδόθησαν εἰς τὰ ναυτικὰ, κατὰ πρῶτον

τὰ πλησιέστερα μέρη ἐπισκεπτόμενοι, γλίσχρως δὲ ταξειδεύοντες καὶ πενιχρὰ εἴδη ἐμπορευόμενοι μὲ ἀλιτενῆ τινα πλοιάρια, γνωστὰ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *καΐκια*. Ἀλλὰ μόλις ἤρχισε ν' ἀναδείκνυται ἡ νῆσος ὁπωσοῦν, ἐπῆλθεν ἡ γνωστὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀπόπειρα τῶν ἐν Λακωνίᾳ τῷ 1769 ἐπαναστάντων κατὰ τῶν Τούρκων, τὰ δὲ κινήματα τῶν Λακώνων συνεμερίσθησαν λίαν ἐνθουσιωδῶς οἱ Σπετσιῶται τότε· διὰ τοῦτο ἐπιδραμόντες οἱ Ὀθωμανοὶ ἐξ Ἀργολίδος μὲ στίφη Ἀλβανῶν, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἐπιχειρήματος ἐν τῇ ξηρᾷ, κατέκαυσαν τὴν πόλιν τῷ 1770 καὶ οἱ κάτοικοι διεσπάρησαν. Τὸ δυστύχημα ἦτο μέγα, ἀλλ' ἡ διασπορὰ διεγείρασα συμπαθείας ὑπὲρ τῶν Σπετσιωτῶν πανταχόθεν, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐννοήσωσιν οἱ ἐπανερχόμενοι πολῖται, ὅτι τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα ἥρμοζε καλλίτερα εἰς αὐτούς, κατοικοῦντας ὡραῖον καὶ εὐλίμενον τόπον· ἀντὶ δὲ νὰ διατελῶσι χερσαῖοι καὶ νὰ ὑφίστανται τὰς ἐπιδρομὰς τῶν κρατούντων, ὡς πρὸ ὀλίγου, διέγνωσαν ὅτι συμφερώτερον αὐτοῖς ἀπέβαινε νὰ ἦναι εὔτολμοι ναυτίλοι, πανταχόθεν τὰ ἐπιτήδεια προσποριζόμενοι, φερέοικοι δέ, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπόνως τὰς μεταναστάσεις νὰ κάμωσιν. Ἔκτοτε ὅλοι ἐφιλοτιμήθησαν νὰ ναυτίλλωνται· τὰ *καΐκια* μετεβλήθησαν εἰς *λατινάδικα* ἢ *σαχτούρια*, μεγαλείτερα δηλαδὴ πλοῖα, ἀντὶ δὲ εἰς τῶν κύκλῳ μερῶν τὴν ἐπίσκεψιν ὡς ἄλλοτε νὰ περιορίζωνται, μακροτέρους πλοῦς ἐπεχείρησαν. Τὰ ὀλίγα κατὰ πρῶτον κέρδη ηὔξανον συντόμως, « ἡ θάλασσα πλουτεῖ τὸν ἄνθρωπον » ἦτο χρησμὸς τότε, παρὰ πᾶσι δὲ ἀλάνθαστος πιστευόμενος. Λοιπὸν οἱ πάντες ναῦται ἀποκατέστησαν. Τὰ περιστατικὰ δὲ τῆς ἐποχῆς, μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως μάλιστα, ἐζωογόνησαν τοὺς Νησιώτας τούτους, καὶ ἤρχισαν νὰ ναυπηγῶσι πλοῖα ὁπωσοῦν καλλίτερα, νὰ ἐπισκέπτωνται δὲ πλεῖστα μέρη τῆς Μεσογείου, ἕως οὗ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος, ἀνεδείχθησαν εἰς τὸν ἔξω κόσμον διάσημοι.

Ὅταν ἡ Ὕδρα ἐπλούτει, αἱ Σπέτσαι ἐπένοντο. Μετὰ τὴν νέαν ὅμως κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ ἀνεγειρομένῃ ἀπὸ τὴν τέφραν τοῦ πάθους νήσῳ, οἱ γείτονες Κυνουριεῖς ἔσπευσαν νὰ συνδέσωσι σχέσεις ἐμπορικὰς μετὰ τῶν Σπετσιωτῶν, καὶ τοὐντεῦθεν τὰ πλοῖα τῶν Σπετσῶν ἐπολλαπλασιάσθησαν· προσέτι δὲ

οἱ μετὰ τῶν ἄλλων γειτόνων συγγενικοὶ δεσμοὶ καὶ αἱ μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Ὕδρας συνεχεῖς ἐπιγαμίαι συνετέλεσαν νὰ αὐξηθῇ μὲν ὁ πληθυσμὸς, νὰ καταρτισθῶσι δὲ οἱ πρῶτοι οἶκοι ἐπὶ τῆς νήσου (α).

(α) Ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου Ὕδρας ἐλογίζετο ὑπὲρ τὰς δέκα πέντε χιλιάδας ψυχῶν, ὅτε ἐξεῤῥάγη ἡ ἐπανάστασις, ὁ τῶν Σπετσῶν περὶ τὰς ὀκτὼ χιλιάδας. Ἀριθμὸς δὲ τῶν πλοίων φέρεται εἰς τοὺς προμνημονευθέντας πίνακας τῶν ναυτικῶν ἀποζημιώσεων διὰ τὴν Ὕδραν 59, ὁ δὲ τῶν Σπετσῶν, ὡς προέφημεν, ἀνέβαινεν εἰς 52 σκάφη τὰ ἐν ἐνεργείᾳ. 52
Προσθέσει τριῶν πλοίων νεωτάτων μὲν, μὴ λαβόντων δὲ μέρος εἰς τὰς ἐκστρατείας, ἤτοι τῶν τοῦ Γκίκα Νικολ. Λαζάρου καὶ Ἰωάννου, ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαρκούντων τῶν ἰδιοκτητῶν εἰς τὰς πολεμικὰς δαπάνας καὶ συνεισφοράς· πρὸς δὲ, καὶ ἑνὸς πλοίου τοῦ Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου ὀνόματι, Τηλέμαχος, μὴ ἐγκριθέντος προσφόρου εἰς πόλεμον, ὡς ἔχοντος χαμηλὰ τὰ δρύφακτα (παραπέτα). . . . . , ... 3
Γίνονται 55 τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Σπετσιωτῶν πλοῖα. 55.

Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι ἰσοβαρεῖς ἦσαν αἱ δύω γείτονες νῆσοι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων. Ὁποῖα δέ τινα ἦσαν τὰ πλοῖα τῶν Σπετσῶν ταῦτα κατὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴν ποιότητα, διότι κατὰ τὸ μέγεθος ἐξισοῦντο ἀμφοτέρων τῶν νήσων τὰ σκάφη, μάρτυρας φέρομεν αὐτοὺς τοὺς γείτονας.

Α'. Ὅτε ὁ Ἀνδρέας Βῶκος (ὁ Μιαούλης) ἐπεσκέφθη τὸν ἐμὸν πατέρα ἐπὶ τοῦ Περικλέους, διοικουμένου ἀπὸ τὸν Νικόλαον Ῥάπτην κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Χίου καὶ Σάμου, μεσοῦντος Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1821, (εἶχον δὲ ἀμφότεροι μετὰ συνεταίρων ὡς ἐπιτροπὴ ἐξαποσταλῆ ἀπὸ τὰς ἰδίας κοινότητας πρὸς διευθέτησιν τῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου πραγμάτων ἀνωμάλως ἐχόντων), ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ σιωπηλὸς, κύκλῳ δὲ περιϊδὼν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, καὶ καταγοητευθεὶς ἠρώτησε· «ποῖος ὁ ναυπηγήσας, τοιοῦτον πλοῖον!» Ἐν γένει δὲ εἰς ὅλας τὰς ἐκστρατείας οἱ Ὑδραιῶται ἐκάλουν τὸν Περικλῆν μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «τὸ ὡραῖον πλοῖον».

Β'. Ὅτε ἐπεχείρησαν εἰς Πόρον νὰ ἐπισκευάσωσι τῷ 1829 τὸν Ἀγαμέμνονα, πλοῖον τῆς ἡρωΐδος Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην πρὸς συγκρότησιν ἐθνικοῦ στόλου, ὁ μακαρίτης Γεώργιος Σαχτούρης ἐπὶ τῶν τοῦ ναυστάθμου διατελῶν, ἔμεινεν ἔκθαμβος διὰ τὴν στερεότητα καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτοῦ τοῦ σκάφους, ἀποταθεὶς δὲ πρὸς τὸν Σπετσιώτην, τὸν καὶ συνεργάτην Γεώρ. Ἀνδρούτσου, τῷ εἶπεν· «ἐχάθη ἕνας οἰκοκύρης ἐν Σπέτσαις νὰ κρατήσῃ διὰ λογαριασμόν του αὐτὸ τὸ πλοῖον, αὐτὸν τὸν βράχον;»

Πρὸς τοῖς μνημονευθεῖσι κατετάσσοντο εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν πλοίων

Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἔπρεπε νὰ παρέλθῃ ὁ ἀπολύτως ἀναγκαῖος καὶ πρόσφορος καθ' ὅλα χρόνος πρὸς τελείαν ἀνόρθωσιν καὶ προαγωγήν· τοῦτο δὲ διὰ τὴν νῆσον τῶν Σπετσῶν δὲν ὑπῆρξε. Προώδευσαν, ναὶ, οἱ Σπετσιῶται καὶ ἐπλούτησαν, ἀλλ' ὅτε πραγματικῶς εὑρέθησαν εἰς θέσιν νὰ κατασκευάσωσι τὰ κάλλιστα τῶν πλοίων, ἤτοι μετὰ τὸ 1815, ἐπῆλθεν ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου. Τὸ ἄπειρον δὲ χρηματικὸν αὐτῶν εἶχε καταναλωθῆ εἰς τὴν ναυπηγίαν των, οὐδαμῶς καρποφορῆσαν, διότι ἔκτοτε μέχρι τῶν 1821, ὅτε ἐπαναστάτησαν, ὄχι μόνον δὲν ἀνεδείχθησαν παραγωγὰ, ἀλλὰ καὶ ζημίας ἀπέφερον τὰ ταξειδεύοντα πλοῖα τῶν οἰκοκυραίων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι οἱ ἀποχρῶντες καὶ πραγματικοὶ, διὰ τοὺς ὁποίους κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀγῶνος παρέστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς μὲ λαμπρότατον καὶ πολυπληθὲς μὲν ναυτικὸν τῶν Σπετσῶν οἱ ἔγκριτοι, μὲ πόρους δὲ οὐχὶ ἀναλόγους. Τὰ πλοῖα προσεφέρθησαν καὶ προσεφέροντο ἀδιαλείπτως, ὡς καὶ οἱ βραχίονες τῆς εὐάνδρου Νήσου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, ἀλλὰ τὸ χρηματικὸν, τὸ ἀεννάως ἐπαναγκαιοῦν εἰς τὴν συντήρησιν στόλου πολεμικοῦ μάλιστα, δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν ἰδιωτῶν σχετικῶς ἀνάλογον. Διὰ ταῦτα, ὡς προείπομεν, οἱ ἔγκριτοι αὐτῆς ἐπέστησαν τῆς Κυβερνήσεως τὴν προσοχὴν ὡς καὶ τῶν συναδέλφων των ἐπὶ τοῦ πρακτέου.

Ἡ δὲ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας νεῦρα καὶ ψυχὴ ἦσαν αἱ τρεῖς Κοινότητες, συνηνωμέναι δι' ἐπισήμου ἐγγράφου των μάλιστα κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα τοῦ ἔτους 1823 (α), διότι καὶ μέλη αὐτῆς προεξάρχοντα ἀνεδείχθησαν οἱ νησιῶται, καὶ

τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου διὰ τὴν κομψότητα, τὸ νεουργὲν καὶ ἡγεμονικὸν αὐτῶν κάλλος τὰ ἑξῆς ἐκ τῶν τῆς νήσου Σπετσῶν· ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἐπαμεινώνδας τοῦ Χ. Ἰω. Μέξη, ὁ Διομήδης καὶ Ἀχιλλεὺς τῶν ἀδελφῶν Μπότασση, ὁ Ἡρακλῆς καὶ Ποσειδῶν τῶν ἀδελφῶν Χ. Ἀναργύρου, ὁ Ἀχιλλεὺς Θεοδώρου Δ. Λαζάρου, ὁ Ἀχιλλεὺς Ἰωάννου Α. Κυριακοῦ, ὁ Λυκοῦργος τοῦ Βασιλείου Ν. Λαζάρου, ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ Ἠλία Θερμισιώτου, ὁ Σόλων τοῦ Γεωργίου Πάνου κτλ., πρὸς τὰ ὁποῖα ἐφάμιλλα ἐκ τῶν τῆς νήσου Ὕδρας ἦσαν τὰ πλοῖα τῶν ἀδελφῶν Τουμπάζη, τοῦ Α. Μιαούλη καὶ ὀλίγα ἄλλα.

(α) Ὅρα τὴν ἐπομένην ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ τέλος.

τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ τριανδρίαν αὐτοὶ διεύθυναν (μετὰ τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ κατάρτισιν, ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1822, ἀνὰ ἓν μέλος ἀφ' ἑκάστης κοινότητος ἐν αὐτῇ ἐπιστήσαντες), μόλις μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀγγλικοῦ δανείου, ἤτοι τῷ 1824, ἐδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰς ὁριστικὰς ἐπιχορηγήσεις τῶν δι' ἐκστρατείαν θαλασσίων δαπανῶν πρὸς τὰς τρεῖς κοινότητας Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν. Πρὸ τούτου, αὗται ἐλάμβανον μὲν παντοίας προσκλήσεις, ἐκραγείσης τῆς ἐπαναστάσεως, πανταχόθεν, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν δημοσιευομένων ἐγγράφων, καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἵνα ἐκπλεύσωσιν, ὅπου ἡ ἀνάγκη καὶ ὁ κίνδυνος παρῆν, πλοῖα καὶ στόλων μοῖραι τὸ ταχύτερον, καὶ ταῦτα δὲν ὑστέρουν, αἱ πρὸς τοῦτο δὲ δαπάναι ἀπὸ τῶν ἐγκρίτων νησιωτῶν ἀπολύτως ἐγίνοντο. Καὶ ὅτε ἀκόμη ἐσυστήθη κατὰ πρῶτον Διοίκησις, ὡρίζοντο ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν πολλάκις πλοῖα νὰ ἑτοιμασθῶσιν ἑκάστοτε ἀπὸ τὰς τρεῖς νήσους (α), ἀλλ' αἱ προκαταβολαὶ τοῦ γένους καὶ τότε μετὰ φειδοῦς καὶ κόπου πολλοῦ εἰς τοὺς προκρίτους τῶν τριῶν νήσων ἐχορηγοῦντο (β). Οἱ ἔκπλοι δὲ τῶν στόλων ἀπέβαινον δυσχερεῖς, διότι καὶ τὰ πρὸς μίσθωσιν καὶ διατροφὴν τῶν ναυτῶν ἀπῃτοῦντο ἐκ προκαταβολῆς νὰ γίνωνται, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια ἀνάγκη ἦτο νὰ μὴ λείψωσι τὸ παράπαν. Πρὸς δὲ, τῶν πυρπολικῶν ἡ κατάρτισις ἦτο ἔργον ἀπολύτου χρησιμότητος, δαπανηρότατον δέ. Ὁ πατριωτισμὸς ἐν τούτοις τῶν νησιωτῶν ἐπήρκει εἰς ὅλα καὶ ἐκάλυπτε κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὰς παντοδαπὰς χρείας καὶ τὰς μεγάλας στερήσεις. Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὰ ἰδιωτικὰ ταμεῖα ἐξηντλοῦντο ἀνεπαισθήτως πως καὶ ἐδέησε νὰ ληφθῇ πρόνοιά τις τοῦ πράγματος. Διὸ εἰς πᾶσαν κατὰ θάλασσαν ἐκστρατείαν ἐκανονίσθη, συγκροτουμένης μοίρας τινὸς, ν' ἀναλογισθῶσιν αἱ σχετικαὶ δυνάμεις αἱ πρὸς ἔκπλουν ἑκάστης τῶν τριῶν νήσων, ἡ δὲ

(α) Ὅρα τὰ ἐπιστελλόμενα ἔγγραφα τῆς Διοικήσεως ἐν σελ. 503 καὶ 767 παρόντος τόμου.

(β) Ὅρα περὶ τούτου τὴν σειρὰν τῶν ἐγγράφων τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον, ἰδίως δὲ τὰ ἀναφερόμενα αὐτῆς ἐν σελ. 495, 496, 512, 513, 534, 552, 580, 582, 588, 599, 600, 649, 677 κτλ.

ἀναλογία αὕτη ἐνεκρίθη κοινῶς ὡς ἑξῆς· ἤτοι, εἴκοσι μὲν πλοῖα ἐξ Ὕδρας, δέκα ἓξ δὲ ἐκ Σπετσῶν καὶ δέκα τέσσαρα ἐκ Ψαρῶν νὰ προσλαμβάνωνται (α). Αὐτὸ εἶναι τὸ ἱςορικὸν τῶν πολυθρυλλήτων ἀριθμῶν! Ἀλλὰ πολλάκις ὑπερέβαινον τῆς ἀναλογίας τὸν ὅρον οἱ ἐκστρατεύοντες, διότι ἡ μάχη καὶ ὁ κίνδυνος κανόνας ὡρισμένους δὲν φυλάττουν. Ἐν τοσούτῳ δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος, εὑρίσκομεν ὅτι πολὺ πλειότερα κατεδαπάνων εἰς τὰς ἐκστρατείας αἱ Σπέτσαι καὶ τὰ Ψαρὰ σχετικῶς παρὰ ἡ Ὕδρα, διότι, κατ' αὐτήν, αἱ Σπέτσαι ἐφώπλιζον κατὰ ἓν πέμπτον ἢ κατὰ ἓν τέταρτον ὀλιγώτερα τὸν ἀριθμὸν πλοῖα πρὸς ἀπόπλουν, ἐνῷ αἱ περιουσίαι τῶν Ὑδραιωτῶν ἀναντιῤῥήτως ἦσαν περὶ τὸ διπλάσιον ἀνώτεραι τῶν ἐν Σπέτσαις οἰκοκυραίων, ἐν συνόλῳ ἐκλαμβανόμεναι. Τὸ αὐτὸ δ' ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰ Ψαρά· μετὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν μάλιστα ἠλαττοῦντο μᾶλλον εἰς τὴν πλάστιγγα φερόμεναι αἱ δυνάμεις των.

Πεντήκοντα δύω λοιπὸν πλοῖα ἰδιόκτητα, εὐμεγέθη δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἐξώπλιζον αἱ Σπέτσαι κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, δυνάμει συμβάσεων ἐθνικῶν τὸν πολεμικὸν στόλον τοῦ ἔθνους μετὰ τῶν τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Ψαρῶν συναπαρτίζοντα, καὶ δέκα ἓξ προσέτι ἕτερα ἐλαφρότερα, ταχυπλοώτατα δὲ σκάφη συνετήρουν διὰ τὰς προφυλακὰς (τοὺς κατὰ θάλασσαν προσκόπους λεγομένους), τὰς εἰσπράξεις τῶν ἐράνων ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους τὰς νήσους, καὶ διὰ τοὺς κατὰ θάλασσαν ἀποκλεισμοὺς κόλπων καὶ φρουρίων, τὸ ὅλον πλοῖα ἑξήκοντα ὀκτώ. Τὰ δὲ λεγόμενα ἡμῶν μαρτυροῦσιν ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ἱστορικὰ ἀναμφίλεκτα γεγονότα, εἰς τῶν συγχρόνων τὰ ὦτα ἔναυλα εἰσέτι διατηρού-

(α) Πολλαχοῦ ἀπαντᾶται παρηλλαγμένη ἡ ἀναλογία αὕτη· τουτέστιν ἐξ Ὕδρας 20, ἐκ Σπετσῶν 15, ἐκ Ψαρῶν 15· ἢ ἐξ Ὕδρας 21, ἐκ Σπετσῶν 15, ἐκ Ψαρῶν 14. Φαίνεται δὲ ὅτι πολλάκις οἱ ἀναφέροντες τοὺς ἀριθμοὺς τούτους οὕτω πως δὲν κατελόγιζον τὴν συμπλέουσαν Ναυαρχίδα ἑκάστης μοίρας, ἢ τὸ ἀγγελιαφόρον πλοῖον τὸ ὡρισμένον ἀπὸ ἑκάστην κοινότητα διὰ μεταβίβασιν εἰδήσεων ἢ μεταφορὰν πολεμεφοδίων, τροφίμων κτλ.

μενα. Ἀντὶ τούτων καὶ τοσούτων ὅμως ὁ τὰ *Ἑλληνικὰ* συῤῥάψας ἀπηρίθμησε δεκαέξ μόνον! Ἐπὶ τόσον ὁ ἀνὴρ ἐσεβάσθη τὴν ἀλήθειαν!

Διὰ νὰ ἦναι δὲ ἐπὶ τέλους ἀκριβὴς, ὡς φαίνεται, εἰς τὰ ἱστορούμενα αὐτοῦ, πέραν τοῦ φορτικοῦ βαίνων προσθέτει ὁ συγγραφεὺς, ὅτι «καὶ δύω πυρπολικὰ οἱ Σπετσιῶται εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον παρέσχον!»

Ἀλλὰ δυστυχῶς διὰ τὸν ἑτοίμως οὕτω ἀναθορήσαντα χρονογράφον τῶν καθ' ἡμᾶς, τὰ πράγματα καὶ πάλιν διαψεύδουσιν αὐτόν τε καὶ τὴν *φιλαλήθη* ἀρίθμησίν του. Οἱ προμνημονευθέντες πίνακες τοῦ Δημοσίου, τὰς ναυτικὰς ἀποζημιώσεις ἀφορῶντες, καὶ οἱ μεταγενέστεροι τούτων, τοὺς ἐράνους τῶν οἰκοκυραίων περιλαμβάνοντες, προσδιορίζουσιν ἄλλα ποσὰ πυρπολικῶν παρὰ τοῖς Σπετσιώταις χρησιμεύσαντα, πολὺ ἀνώτερα τῶν περιφερομένων· οἱ δὲ τῆς κοινότητος αὐτῶν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὑποβληθέντες λογαριασμοὶ, καὶ ἡ μετ' αὐτῆς ἀλληλογραφία της ἐπιμαρτυροῦσιν ὅτι δέκα ὀκτὼ εὐμεγέθη καὶ ὑπερήφανα πυρπολικὰ κατήρτισαν οἱ Σπετσιῶται καὶ προσέφερον βορὰν εἰς τὰς φλόγας, αἵτινες ἀπετέφρωσαν τοσαύτας τριήρεις (α).

(α) Α'. Εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐράνων καταχωρίζεται ἡ ἀποζημίωσις τῶν δύω Σπετσιωτικῶν πλοίων, προσληφθέντων ἐξ ἀρχῆς καὶ χρησιμευσάντων ὡς πυρπολικά· 1) τοῦ Βασιλείου Χ. Ν. Γκίνη· 2) τοῦ Χατσῆ Ἰωάννου Σπυρίδωνος, ἤτοι 2

Β'. Εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐν τόμῳ β'. τῆς παρούσης Συλλογῆς, ἐν οἰκείῳ τόπῳ καταδηλοῦται ἑτέρων τεσσάρων πλοίων ἡ ἀγορὰ ἐγκρίσει τῆς Προσωρινῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, (ἔπιθι καὶ ἔγγραφα αὐτῆς εἰς τὸν παρόντα τόμον), καταρτισθέντων δὲ ὡς πυρπολικὰ, τὸ πρῶτον τοῦ Γιάννη Α. Γουδῆ, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Δίελαν, καὶ τὸ δεύτερον τοῦ ἰδίου ὁ ζαμπέκος, ἤτοι δύω, τοῦ Γεωργίου Μαλοκίνη ἓν, καὶ τὸ Κρανιδιώτικον λεγόμενον, ὅλα τέσσαρα, ἤτοι. 4

Γ'. Εἰς τὸν πίνακα τῶν ἀποζημιώσεων ἀριθμοῦνται πλοῖα 47, ἐκ τούτων δὲ διὰ τὴν σπάνιν ἄλλων, μετὰ ἐκτίμησιν ἀκριβῆ τῆς κοινότητος, ἀπεσπάσθησαν τὰ ἀρχαιότερα δέκα τὸν ἀριθμὸν, καὶ καταρτισθέντα ἐχρησίμευσαν ὡς πυρπολικὰ, ἤτοι· 1) ὁ Σαραμώνης τοῦ Γεωρ. Κούτση· 2) τοῦ Ἀναστασίου Ἀνδρούτσου (ἀνώνυμον)· 3) ἡ Ἀθηνᾶ τοῦ Δημητρίου Ἰω. Ὀρλόφ· 4) ἡ Ἀφρο-

Δέκα ὀκτὼ ἄρα ἦσαν τὰ πυρπολικά, ἅτινα παρέσχον ἐξ ἰδίων εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον, ἂν ὄχι περισσότερα, οἱ γενναῖοι Σπετσιῶται, ἀντὶ τῶν δύω μόνον μὲ τὰ ὁποῖα ἐφιλοδώρησεν αὐτοὺς ὁ τῶν *Ἑλληνικῶν* φιλόπατρις καὶ φιλαλήθης Συγγραφεὺς Ἰάκωβος Ρ. Ῥαγκαβῆς. Τὰ δέκα ὀκτὼ δὲ ταῦτα πυρίπνοα ἡφαίστεια ἐδιοίκησαν καὶ ἐκυβέρνησαν εὔτολμοι ἄνδρες ἐκ Σπετσῶν, τοσάκις τῆς νίκης τὴν δάφνην στεφθέντες κατὰ τοὺς ἐναλίους ἀγῶνας· ὁ Λάζαρος Μουσοῦς, ὁ Λέκας Ματρόζης, ἀριστεύσαντες ἰδίως, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα μαρτυροῦσι, κατὰ τὰς ναυμαχίας τὰς περιδόξους τῆς Σάμου, τῆς Ἁλικαρνασσοῦ καὶ Καφηρέως, ὁ Πανο-Καλομοίρης ἀλλαχόσε ἀνδραγαθήσας καὶ ἀκρωτηριασθείς, ὁ ἐπιζῶν γέρων ἤδη Κοσμᾶς Μπαρμπάτσης, ὅστις τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1822 κατὰ τὴν ἐν τῷ πορθμῷ τῶν Σπετσῶν ναυμαχίαν, ἐπιτεθεὶς μὲ τὸ πυρπολικόν του εἰς τῆς ὀθωμανικῆς Ναυαρχίδος τὴν πρῶραν, παραίτιος ἐγένετο νὰ ἐνσπείρῃ τὸν φόβον εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν μὲ τὰ ὑψηρεφῆ των πλοῖα, συγκροτούμενα ἀφ' ὅλας τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ ΔημήτριοςΠοριώτης, παραβόλως εἰς τὰ πυρὰ ἑκάστοτε ῥιπτόμενος ἀλλ' ἀποτυγχάνων, ὁ Παντε-

βέτη τοῦ Γεωργίου Λάμπρου· 5) ἡ Μπέλα Πούλια τοῦ Ἠλία Μπάμπα· 6) ὁ Πελεκάνος τοῦ Ἀναστασίου Κυριακοῦ· 7) ἡ Ἱερὰ Συμμαχία τοῦ Νικολάου Δ. Λαζάρου· 8) ὁ Ἀλέξανδρος Α'. τοῦ Γεωργίου Χ. Ἀνδρέου· 9) ὁ Ἀρχιδοὺξ Μιχαὴλ τοῦ Νικολάου Ἀδριανοῦ· 10) ὁ Ἀχιλλεύς, ἡ Παλαιὰ ναβέτα λεγομένη τοῦ Γ. Μπόταση, ἤτοι δέκα. Ἐκ τούτων τὰ τοῦ β'. μεγέθους ἐλήφθησαν ἀπὸ το ἔτος 1821 ἕως τὸ 1824, τὰ δὲ τοῦ ά. ἤτοι ἡ Ναβέτα, ὁ Ἀρχιδοὺξ Μιχαήλ, ἡ Ἱερὰ Συμμαχία καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Α'. τῷ 1825, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως. . . 10

Δ'. Εἰς ἔλλειψιν ἄλλων προσελήφθησαν ἀπὸ τὰς λείας τῆς κατὰ τὸν Καφηρέα ναυμαχίας, τῇ 20 Μαΐου 1825, δύω αἰχμάλωτα αὐστριακὰ καὶ μετεποιήθησαν εἰς πυρπολικὰ (ἔπιθι παρούσης Συλλογῆς τόμον β'. μέρος δ'. τμῆμα α'. Π ρ ω τ ό κ ο λ λ ο ν τ ῆ ς Κ α γ κ ε λ α ρ ί α ς Σ π ε τ σ ῶ ν, εἰς τὴν σειρὰν ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1825, καὶ σελ. 906—918 παρόντος τόμου)· ἤτοι . . 2

Τὸ ὅλον 18.

λῆς Σπύρου, ὁ Ἰωάννης Καστελλιώτης, ὁ Θεοδόσιος Ν. Μήτρου καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Φιλαχιλλεὺς ἐκλήθη ἄλλοτε ὁ Ὅμηρος, μισοσπετσιώτης νὰ ὀνομασθῇ παρὰ τοῖς συγχρόνοις ἠξίωσεν ὁ τῶν *Ἑλληνικῶν* Συντάκτης· δὲν ἐγκαταλιμπάνει λοιπὸν ἀμαχητὶ τὴν λείαν του, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον παραποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐπιλέγει·

«Οἱ Σπετσιῶται ἔχουσιν 157 ἴδια ἑαυτῶν πλοῖα κάλλιστα, ἅπερ δὲν ἀπωλέσθησαν ὡς τὰ τῶν Ὑδραίων κατὰ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ σώζονται καὶ μέχρι τοῦδε!!!» Ποία σχέσις μεταξὺ τοῦ 1829 ἔτους, ὅτε ἔληξεν ὁ ἀγών, μὲ τὴν σημερινὴν ἐποχήν; Πόθεν τὸ αἴνιγμα ὅτι τῶν μὲν τὰ πλοῖα διεσώθησαν, τῶν δὲ ἀπωλέσθησαν; ἕκαστος δύναται νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἐκ τρίποδος τοιαῦτα χρησμῳδοῦντα ἱστοριογράφον Ι. Ρ. Ῥαγκαβῆν. Ἀλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὁ καλοκάγαθος οὗτος ἄνθρωπος περιέπεσεν ἀπροκαλύπτως πλέον, ἐπιτροπάδην δὲ ἀπὸ τῆς πρὸ μικροῦ φιλογενείας του εἰς τυμβωρυχίαν φανεράν, καὶ τοῦ τοιούτου ἐγκλήματος τὴν πρέπουσαν δίκην παραπέμπομεν εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἄρειον Πάγον.

Τὰ 16, κατὰ τὸν Ἰάκωβον Ῥαγκαβῆν, πλοῖα τῶν Σπετσιωτῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος, μετετράπησαν ἤδη εἰς 157 ἐπὶ τῆς εἰρήνης ὡς διὰ μαγικῆς τινὸς ῥάβδου. Πῶς ὄχι; τὰ δ' ἐκ ξύλου πεύκης 16 πλοῖα αὐτῶν ταῦτα διεβίωσαν περὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη! (α), καὶ τοῦτο διότι οἱ Σπετσιῶται διετήρησαν, φαίνεται,

(α) Ἡ ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου Ἰωάννου Α. Καποδίστρια διορισθεῖσα τῷ 1829 εἰδικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκτίμησιν τῶν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας μοχθησάντων πλοίων τῶν τριῶν Νήσων, ὥρισεν εἰς τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ἀνώτατον ὅρον διαρκείας τῆς ζωῆς τῶν ἐκ ξύλου πεύκης κατεσκευασμένων πλοίων ἔτη πλήρη δέκα ὀκτώ. Πραγματικῶς δέ, μετὰ μεγίστην καὶ δαπανηρὰν ἐπισκευήν, τὰ τοιαῦτα πλοῖα καλῶς συντηρούμενα, δύνανται νὰ ἐπιζήσωσιν εἴκοσι δύω μέχρις εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν. Τὰ τῆς νήσου Σπετσῶν, ὅλα ἐκ ξύλου πεύκης, ὅσα εὑρέθησαν ζῶντα καὶ ὑπάρχοντα μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπηριθμήθησαν τριάκοντα τέσσαρα, τῶν λοιπῶν χρησιμευσάντων ὡς πυρπολικῶν ἢ ἐκλειψάντων. Τούτων ἐγένετο ἡ ἐκτίμησις, ἀπὸ τὰ πρακτικὰ δὲ τῆς ἐργασίας τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τὸ σωζόμενον νηϊλόγιον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς νήσου Σπετσῶν ἐξάγεται ὡς ἑξῆς ἡ γέννησις τῶν πλοίων τούτων· ἤτοι, δύω ἐξ αὐτῶν ἐναυ-

αὐτὰ ἐν παραβύστῳ, διὸ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἔπαθεν, *ἐνῷ τὰ τῶν Ὑδραίων κατὰ τὸν πόλεμον ἀπωλέσθησαν*· αὐτὰ θέλει νὰ μᾶς εἰπῇ ὁ καλὸς Ἱστοριογράφος. Εὖγε, θαυμάσιε πατριῶτα! Ἀλλ' ἐδῶ πλέον, ὅσον καὶ ἂν ἐζήτησε νὰ καλυφθῇ, ἀναφαίνεται ὅλη ἡ πρόθεσίς του, τὸ μυστήριον αὐτοῦ ἀποκαλύπτεται, διότι ἐξέχυσε λίαν προφανῶς τὴν κατὰ τῶν Σπετσιωτῶν *χολήν* του· καί τοι δὲ μὴ θέλων τις, βιάζεται νὰ ἐπιφωνήσῃ τὸ πάλαι ῥηθὲν «αἰδῶς, ἀχαιοί, αἰδῶς!». Κάμνει δὲ καλὰ ἡ σύγκλητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου τοιαῦτα συγγράμματα νὰ τὰ *μονογραφήσῃ* διὰ τὴν ἀθανασίαν, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « *τοῖς ἐπιγενεστέροις*! »

Ἐθυσίασαν ὅ,τι εἶχον πολυτιμότερον ἐπὶ τῆς γῆς οἱ πατέρες μας, ζωήν, χρηματικὴν περιουσίαν, ὁλοκλήρους τὰς ἰδιοκτησίας των, μετὰ χαρᾶς δὲ καὶ φαιδρότητος ταῦτα πάντα διεπράξαντο χάριν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ γένους. Ἡ πατρὶς τοὺς ἐκήρυξεν εὐεργέτας της καὶ ὁ χριστιανικὸς κόσμος τοὺς ἐθαύμασεν· ἀλλ' ἰδοὺ αἴφνης μία φωνὴ γραμματισμένου ἀνθρώπου, ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλλάδος ἐγειρομένη, ἀκούεται μετὰ τριάκοντα ἔτη ἐπιφωνοῦσα· «οὐδὲν ἐπράξατε σεῖς, Σπετσιῶται· τὰ πλοῖά σας τὰ ἐφυλάξατε, ταῦτα ἔκαμαν τοκετὸν ὑπερφυῶς πως καὶ τώρα ἐμπορεύεσθε μὲ 157 πλοῖα! Τίποτε δὲν σᾶς ὀφείλεται, ἐνῷ οἱ Ὑ-

πηγήθησαν ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1811, δύω τῷ 1812, δύω τῷ 1813, τέσσαρα τῷ 1814, δύω τῷ 1815, πέντε τῷ 1816, τέσσαρα τῷ 1817, τέσσαρα τῷ 1818, ἓξ τῷ 1819, καὶ τρία, τὰ νεώτατα, εἰς τὰ 1820. Ἐκ τούτων δὲ καταφαίνεται ὅτι μόνον ἓξ πλοῖα Σπετσιωτικὰ ἦσαν ὁπωσοῦν ἀρχαιότερα ἐκ τῶν ἐπιζησάντων, ἤτοι ἕνδεκα μέχρις ἐννέα ἐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ εἴκοσι ὀκτὼ τὸν ἀριθμόν, ναυπηγηθέντα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1814—1820, ἦσαν ἡλικίας νεωτάτης ὅτε ἐξεῤῥάγη ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις· τουτέστιν ἐξ αὐτῶν τέσσαρα ἦσαν ἑπταετῆ, δύω ἑξαετῆ, πέντε πενταετῆ, τέσσαρα τετραετῆ, τέσσαρα τριετῆ, ἓξ διετῆ, καὶ τρία ἑνὸς ἔτους.— Ἐκ τῶν 34 τούτων πλοίων 16 ἐπιδιορθωθέντα μὲ τὰ ἐλέη τοῦ Κυβερνήτου, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐμπορίαν ἀπὸ τοῦ 1830· ἐξ αὐτῶν τινὰ ἐπωλήθησαν, τὰ δὲ κρατηθέντα μέχρι τῶν 1840, διελύθησαν ὡς παρακμάσαντα. — Ἐκ τῶν ἐπιλοίπων 18 τὰ μὲν διελύθησαν ἀμέσως τῷ 1829—1830, τινὰ δὲ ἐξεποιήθησαν καὶ δύω ἐναυάγησαν ἀπὸ τοῦ 1830 ἔτους. Ἔπιθι παρούσης Συλλογῆς τόμον β'. μέρος δ'. τμῆμα πρῶτον, **Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας Σπετσῶν**, εἰς τὸ τέλος **Νηῶν κατάλογος**, ὅθι καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν ἐγγράφεται.

δραιῶται ἀπώλεσαν ὅλα τὰ πλοῖά των εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ . . .» Ποῦ εἶσαι, προσφιλὴς σκιὰ τοῦ Φραγκίσκου Βούλγαρη, ὅστις μετὰ τὴν εἰρήνην, τῷ 1830, ἐπεβιβάσθης εἰς τὸ ὑπηρετῆσαν τὸν ἀγῶνα πλοῖόν σου, παρέλαβες δὲ τὸν σὸν υἱὸν καὶ γαμβρὸν καὶ ἐπεδόθης εἰς τὴν ἐμπορίαν; Ποῦ εἶσθε, σεβάσμιοι ἀδελφοὶ Κουντουριῶται, οἵτινες ἐξεκινήσατε τὰ πλοῖά σας τὰ ἱστορικὰ εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τὸ 1830; Ποῦ εἶσαι μακαρῖτα Σταμάτη Μπουντούρη, ἐμπορικώτατε πάντων; ποῦ εἶσθε τόσα ἄλλα ἀγλαὰ τέκνα τῆς Ὕδρας, ὅσα εἰς τὸ ἐμπόριον ἐπιδοθέντα μετὰ τὸν ἀγῶνα ὅθι ἐδοξάσθητε, ἐκακουχήσατε εἰς τὰς θαλασσοπορίας, ἐναυαγήσατε εἰς τὸν Εὔξεινον ἢ ἀφήσατε τὰ ὀστᾶ εἰς τὰ ξένα; Ἀπαντήσατε μὲ μίαν αἰώνιον ἀποκήρυξιν εἰς τὸν ὑβριστὴν τῆς μνήμης σας, τὸν παραγράφοντα τὰ ἐν εἰρήνῃ ἔργα σας μετὰ τὴν ὁποίαν ὑπέστητε πολυετῆ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν δοκιμασίαν πολυμόχθων ἀγώνων καὶ ἐσχάτων κακουχιῶν!

Ἡ σιωπὴ τοῦ τάφου σᾶς κωλύει· σεβόμενοι ἡμεῖς τὴν μνήμην σας, αὐτὴν δὲ τὴν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους καὶ πλείστων ξένων λαῶν τὴν ὁμολογίαν συμμαρτυροῦσαν ἔχοντες, ἀπαντῶμεν.

Α. Ὁλόκληρος ἡ ὁμὰς τῶν πλοίων, ὅσα εἶχον αἱ τρεῖς νῆσοι Σπέτσαι, Ὕδρα καὶ Ψαρά, ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν ἀγῶνα. Κατὰ τὰς ναυμαχίας οὐδὲ ἓν ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο ἢ ἐβυθίσθη, ὑστέρησαν δὲ ἀπὸ τὴν ὁμάδα ταύτην Σπετσιωτικὰ δύω καὶ Ὑδραιωτικὸν ἕν. Ἐκ τῶν πρώτων, τὸ τοῦ Θεοδωρῆ Χ. Ἰωάννου Μέξη *ὁ Θεμιστοκλῆς*, περιπεσὸν εἰς γαλήνην τῷ 1821 Σεπτεμβρίου 30 ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Κατακώλου, μεμονωμένον δὲ περιεκυκλώθη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐζωγρήθη, τῶν ναυτῶν διασωθέντων εἰς τὴν ξηράν· τὸ δὲ ἕτερον τοῦ Ἀνδρέου Σκλιᾶ, ἐκπλεῦσαν ἀπὸ Σπέτσας, μετοπώρου μεσοῦντος, τῷ 1822, εἰς συνάντησιν τῶν συναδέλφων του, ἔγεινεν ἀφανές. Οὐδεὶς γινώσκει τὰ περὶ τοῦ πλοίου τούτου ἔκτοτε, οὐδεμία ἠκούσθη εἴδησις· συνεκρούσθη κατὰ θάλασσαν μὲ ἄλλο καὶ κατεποντίσθη; ἐκάη ἐξ ἀπροσεξίας; Τίποτε δὲν γνωρίζομεν παρὰ μόνον ὅτι δύω ἀδελφοί, οἱ πλοιαρχοῦντες, καὶ ὀγδοήκοντα νεανίαι συμπλωτῆρες, ἡμίσεις ἐκ Σπετσῶν καὶ ἡμίσεις

ἐξ Ὕδρας, ἐβύθισαν τὰς δύω νήσους εἰς μέγα πένθος, ἐκλιπόντες ἀπὸ τοὺς ζῶντας. Ἐκ τῶν τῆς Ὕδρας δὲ πλοίων ἓν μόνον, ἕν, τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Κριεζῆ καλούμενον, ἐκάη τῇ 12 Ἰουνίου 1825 αἰφνιδίως εἰς τὰ Βάτικα παρὰ τὸν Μαλέαν, ὅθι ἦτο προσωρμισμένος ὁ ἑλληνικὸς στόλος, ἀπὸ ἀπροσεξίαν τῶν ἐν αὐτῷ.

Β'. Ὅσα πλοῖα εἰς τὰς τρεῖς κοινότητας μηκυνομένου τοῦ πολέμου ἀπέβαινον δύσχρηστα διὰ τὴν ἡλικίαν κτλ. μετεποιοῦντο εἰς πυρπολικά, αἱ δὲ Σπέτσαι εἶχον ὀλιγώτερα παρήλικα πλοῖα· ἐκ τούτου ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρπολικῶν των ἠλαττοῦτο σχετικῶς πρὸς τὰ τῶν ἄλλων νήσων, μετὰ πλείστου δὲ μόχθου κατήρτισαν τὰ ὅσα προσήνεγκον.

Γ'. Ἐκ τῶν Ψαριανῶν πλοίων τῶν πρὸς πόλεμον κατηρτισμένων ἐπίσης οὐδὲν ἀπωλέσθη κατὰ τὰς ναυμαχίας, παρὰ τὰ μεταποιηθέντα εἰς πυρπολικά, ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων δύω νήσων, ἅτινα πότε ἐπετύγχανον πότε ὄχι, πολλάκις δὲ εἰς τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν συμπλοκὰς στενοχωρούμενα, ἀπὸ τοὺς ἰδίους αὐτοὺς πυρπολητὰς ἐβυθίζοντο ἢ ἐκαίοντο, ἵνα μὴ περιπέσωσιν εἰς χεῖρας τῶν πολεμίων. Ἐξαίρεσις τούτου ὑπάρχει κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν (21-22 Ἰουνίου 1824) τῆς καταστροφῆς τῶν Ψαρῶν, ὅτε ἔπαθόν τινα πλοῖα, διότι ἄνευ πηδαλίων εὑρισκόμενα, ὡρμήθησαν πρὸς τὸν κίνδυνον.

Δ'. Λήξαντος τοῦ ἀγῶνος, ὁ ἀείμνηστος τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτης, Ἰωάννης ὁ Καποδίστριας, τῷ 1829 ἔτει ἐπέστησε τὴν προσοχήν του εἰς τὸ ναυτικὸν τῶν τριῶν νήσων μετὰ πολλῆς προθυμίας, διώρισεν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν ἀπαιτήσεών των, καὶ δευτέραν ἄλλην νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ πλοῖα· ἐχορήγησε δὲ ἀνὰ πεντακόσια δίστηλα εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην, ὅπως εὐτρεπίσῃ δι' αὐτῶν τὸ αὐτοῦ σκάφος, τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ ἐπιδοθῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης. Ἔκτοτε ὅστις ἤθελε νὰ πονοκεφαλήσῃ, ἢ νὰ θητεύσῃ εἰς τὰ ξένα ὅπως εὕρῃ πόρον ζωῆς, τῆς εἰρήνης μεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ Ἑλλήνων κλεισθείσης τῷ 1830, ἐπεδόθη εἰς τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα· ὅστις δὲν εὐηρεστεῖτο, ἐνεκολπώθη ἄλλο στάδιον. Ὁ μὲν ἐκίνησεν εἰς ἐμπορικοὺς διάπλους τὸ πλοῖόν του τότε, ὁ δὲ τὸ ἐγκατέλιπεν, ἄλλος εὑρὼν τὸ ἐπώλησεν. Οἱ Σπετσιῶται καὶ οἱ Ψαριανοὶ ἐπεδόθησαν ὅλοι ἐκ νέου εἰς τὸ ναυ-

τικὸν ἐμπόριον, καὶ οἱ Ὑδραιῶται ἐπίσης (α). Ἂν τινες ἐξ αὐτῶν δὲν ἔκαμαν χρῆσιν τῶν πλοίων των ὁποίαν καὶ οἱ ἄλλοι, τούτου αἴτιον ἀλάνθαστον εἶναι, ὅτι δὲν εἶχον εὐχαρίστησιν, δὲν εὕρισκον τὸ συμφέρον των ναυτιλλόμενοι, δὲν εἶχον κλῆσιν εἰς τὴν θάλασσαν πλέον οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν ἢ τὰ τέκνα των. Περιουσίαι δὲ διασωθεῖσαι χρηματικαὶ, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος, ἀσυγκρίτως πλειότεραι εὑρέθησαν εἰς χεῖρας τῶν Ὑδραιωτῶν σχετικῶς παρὰ εἰς τοὺς συναδέλφους των Σπετσιώτας καὶ Ψαριανούς. Μάρτυς δὲ τῶν λόγων μας τὰ ἀπέραντα ὑποστατικὰ, αἱ ἰδιοκτησίαι αἱ ὡραῖαι, αἱ ἀξιόλογοι γαῖαι, τὰς ὁποίας, καλῶς σκεφθέντες, ἐκτήσαντο οἱ Ὑδραιῶται εἰς Ἀργολίδα, εἰς Ἑρμιονίδα, εἰς Ἀττικὴν, εἰς Εὔβοιαν, εἰς Σύρον καὶ ἀλλαχόσε εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Οἱ Σπετσιῶται δὲν εἶχον μετὰ τὸ 1830 παρὰ ἀσήμαντον χρηματικὸν, καὶ τοῦτο διασωθὲν εἰς δύω τρεῖς οἰκοκυραίους· ἐπεδόθησαν λοιπὸν μὲ μόνα δέκα ἓξ πλοῖα ὅσα, λείψανα τοῦ

(α) Μετὰ τὸ 1830 οἱ Κουντουριῶται ἐμπορεύθησαν μὲ τέσσαρα ἐκ τῶν τοῦ ἀγῶνος πλοίων των, ὅσα γνωρίζομεν· ἤτοι, τὰ ὑπὸ τὸν Α. Σάββαν καὶ Στ. Φώκαν διοικούμενα, ἐπιζήσαντα δὲ ἕως τὰ 1840, τὸ ὑπὸ τὸν Γ. Νέγκαν, αὔτανδρον ναυαγῆσαν εἰς Εὔξεινον Πόντον τῷ 1832 κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, καὶ τὸ ὑπὸ τὸν Τσῶρτσον σὺν τῷ πληρώματι ἀπωλεσθὲν εἰς Τένεδον τῷ 1834 κατὰ μῆνα Φεβρουάριον. Ὁ Φραγκῖσκος Βούλγαρης ἐταξείδευσε μὲ τὸ ἴδιόν του πλοῖον τὸ ἱστορικὸν καὶ ἀπέθανε τῷ 1833 εἰς Γιβραλτάρ, ὁ Σταμάτης Ν. Μπουντούρης ἐκίνησεν εἰς τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον ὅλα του τὰ πλοῖα ἐπίσης ἀπὸ τὸ 1830, τὰ συμμετασχόντα τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, τὸν μὲν Ἰάσονα ὑπὸ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν Νικόλαον, ἀποβιώσαντα ἐν Λισαβώνῃ τῷ 1833, τὸ δὲ ὑπὸ τὸν Γκίκαν Ψεύστην κτλ. Ὁ Ἰωάννης Ὀρλάνδος ὡσαύτως ἐπεδόθη εἰς τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον μὲ ὅσα πλοῖα τοῦ ἀγῶνος τῷ εὑρίσκοντο· ὁ Ἰωάννης Μακρυμούρας ἐπίσης ἐταξείδευσε μὲ τὸ πλοῖον τοῦ Γ. Σαχίνη· ὁ Δημήτριος Βῶκος μὲ τὸ ἰδιόκτητον αὐτοῦ πλοῖον ὁμοίως· ὁ Ἀναστάσιος Σερφιώτης μὲ τὸ πλοῖον τοῦ Τσαμαδοῦ, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἄνδρες γενναῖοι τῆς ἐπαναστάσεως, τέκνα ἔνδοξα τῆς Ὕδρας, μὲ πλοῖα ὑδραϊκὰ τοῦ ἀγῶνος ἐταξείδευσαν καὶ ἐμπορεύθησαν, ὡς μαρτυροῦσι τὰ νηΐλογια καὶ τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν μετὰ τὸ 1830—1840, καὶ τ' ἀρχεῖα τῶν ἑλληνικῶν Προξενείων, ἐπιβεβαιοῦσι δὲ τῶν ξένων δυνάμεων αἱ ἀρχαί.

ἀγῶνος, ἦσαν συντηρητέα, τῶν ἄλλων ἀποσυντεθέντων διὰ καυσόξυλα, εἰς τὰς ναυλώσεις καὶ παντοιοτρόπως ἐπορίζοντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἕως οὗ περὶ τὸ 1840 ἐξέλιπον πλέον αὐτὰ τὰ τὴν δόξαν τοῦ ἔθνους μαρτυροῦντα πολύαθλα πλοῖα.

Ἀλλ' ἡ εἰρήνη ἐπέφερεν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα μεταβολὴν πραγμάτων· οἱ Ἕλληνες, καὶ μάλιστα οἱ ναυτικοί, ἐσχετίσθησαν μετὰ τῶν ἐμπόρων τῶν ἐκτὸς ἐπικρατειῶν, περισσότερον δὲ μὲ τοὺς ὁμογενεῖς. Ἐκ τούτου ὅπως εἰς τὴν ξηρὰν ν' ἀναβλαστήσωσιν εἴδομεν πόλεις νέας καὶ νὰ καταφυτευθῇ ἡ ἐρημωθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἰμπραΐμην γῆ ὡς ἐκ μαγείας, οὕτως εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις ηὔξησεν ἡ ἐνέργεια τῶν ἀνθρώπων πάσης τάξεως, καὶ οἱ ναυτικοὶ τοῦ νέου Βασιλείου πανταχόσε τῆς Ἑλλάδος ἀπέκτησαν ἰδιοκτησίας. Τί παράδοξον λοιπὸν ἂν καὶ οἱ Σπετσιῶται μετὰ τριακονταετεῖς μόχθους ἀπέκτησαν 157 πλοῖα νέα, ἀφ' οὗ αἱ Σαλαμινίαι δὲν ἐπανέρχονται εὐκόλως εἰς τὴν ζωήν (α);

(α) Παραθέτομεν τὴν στατιστικὴν τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα χρησιμευσάντων πλοίων ἐκ τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὅσα ἐχρησίμευσαν ὡς πυρπολικά, μεταποιηθέντα δὲ τοιαῦτα ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῶν πολεμικῶν.

1) Τοῦ Γ. Χ. Ἀνδρέου (ἐναυπηγήθη τῷ 1815) ὁ Ἀλέξανδρος Α'. 2) ὁ Σαραμώνης τοῦ Γ. Κούτση· 3) ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Γεωρ. Λάμπρου (1811)· 4) ὁ Ἀχιλλεύς, ἤτοι Παλαιὰ ναβέτα τοῦ Γκίκα Μπότασση (1812)· 5) ἡ Ἱερὰ Συμμαχία τοῦ Νικ. Δ. Λαζάρου (1814)· 6) ὁ Ἀρχιδούξ Μιχαὴλ τοῦ Νικ. Ἀδριανοῦ (1814)· 7) ἡ Ἀθηνᾶ Δημ. Ἰω. Ὀρλόφ· 8) τὸ Πυρπολικὸν Ἀναστ. Ἀνδρούτσου· 9) ἡ Μπέλα Πούλια τοῦ Ἠλία Μπάμπα (1816). 9

Ὅσα ἐξεποιήθησαν περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀγῶνος.

1) Ἡ Σκαρδαμοῦλα τοῦ Γ. Κλήσια (1812)· 2) ὁ Πελεκάνος Α. Κυριακοῦ, ἄλλοτε πυρπολικὸν μὴ χρησιμεῦσαν (1811)· 3) ὁ Ποσειδῶν τοῦ Ἀθ. Π. Γουδῆ (1816)· 4) ὁ Θαλάσσιος Ἵππος τοῦ Χρυσίνα ἢ Γεωργίου Μπούκουρη (1816)· 5) ὁ Ἀγαμέμνων τῆς Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας (1820)· ἠγοράσθη δὲ τῷ 1829 ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην Ι. Καποδίστριαν καὶ ἔγεινεν ἐθνικόν. 5

Ὅσα ἐξέλιπον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος ἢ ἐγένοντο ἀφανῆ.

1) Ὁ Θεμιστοκλῆς τοῦ Θεοδωρῆ Χ. Ἰωάννου Μέξη (1820),

Ἂν μακροθυμήσῃς, ἀναγνῶστα, ἔχεις καὶ τούτων παραδοξότερα νὰ διέλθῃς. Ὁ αὐτὸς Συγγραφεὺς ἐν τόμῳ ά. σελίδι 681, λόγον ποιούμενος περὶ τῆς πρώτης ἐπιδρομῆς τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, λέγει· «οἱ Ὀθωμανοὶ ἐφάνησαν κατὰ πρῶτον τῇ 25 Ὀκτωβρίου (1822) καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἐστρατοπέδευσαν κατέναντι τοῦ Μεσολογγίου . . . . καὶ ϛολίσκος Ὑδραϊ-

ζωγρηθεὶς ἀπὸ τοὺς Τούρκους τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1821· 2) ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ Ἀνδρέου Μήτρου Σκλιᾶ (1812), βρίκιον γενόμενον ἀφανὲς ἀπὸ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1822. 2

Ὅσα ἐναυάγησαν ἀμέσως μετὰ τὴν εἰρήνην, ἐπιδοθέντα εἰς τὸ ἐμπόριον.

1) Ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ Ἰω. Α. Κυριακοῦ (1819), ναυαγήσας τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1830 εἰς τὸν κόλπον τοῦ Λιῶνος ἐν Σέττῃ· 2) ὁ Παγκρατίων τοῦ Γ. Ἀνδρούτσου (1813), ναυαγήσας τὸν Αὔγουστον τοῦ 1830 εἰς Σύρον. 2

Ὅσα διελύθησαν καὶ ἔγειναν καυσόξυλα μετὰ τὸ 1829.

1) Ὁ Ἐπαμινώνδας τοῦ Κωνσταντίνου Μπάμπα (1813)· 2) ὁ Ἡρακλῆς τοῦ Χριστοδούλου Κούτση (1814)· 3) ὁ Ποσειδῶν τοῦ Παύλου Χ. Ἀναργύρου (1814)· 4) ὁ Ἡρακλῆς τοῦ Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου (1817)· 5) ὁ Λυκοῦργος τοῦ Βασιλείου Ν. Λαζάρου (1816)· 6) ὁ Κόντε Μπενίζερ τοῦ Γκίκα Τσούπα (1811)· 7) ὁ Λεωνίδας τοῦ Χατσῆ Ἰωάννου Μέξη (1816). 7

Ὅσα διελύθησαν ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως.

Αἱ δύω τράται καὶ ἡ γαλιότα τοῦ Ἀναϛ. Ἀνδρούτσου, φερόμεναι εἰς τὸν πίνακα τῶν ναυτικῶν ἀποζημιώσεων. 3

Ὅσα πλοῖα ἐπέζησαν ἀπὸ τὰ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τῆς διαλύσεως ἢ ἐκποιήσεώς των τῷ 1839—1840.

1) Ὁ Περικλῆς Ἀνδρέου Χ. Ἀναργύρου (1820)· 2) ὁ Ἀχιλλεὺς Θεοδώρου Δ. Λαζάρου (1819)· 3) ὁ Σόλων Γεωρ. Πάνου (1819)· 5) ὁ Ἀχιλλεὺς Ἠλία Θερμισιώτου (1817)· 5) ὁ Τιμολέων τῶν Μωριατῶν (1818)· 6) ὁ Διομήδης Δημητρίου Καλαφάτη (1820)· 7) ὁ Διομήδης τοῦ Γκίκα Μπόταση (1819)· 8) ὁ Θεμιστοκλῆς Γεωργ. Κούτση (1818)· 9) ὁ Ξενοφῶν Δ. Σκλιᾶ (1815)· 10) ὁ Λυκοῦργος Σάντου Θεοδώρου (1817)· 11) ὁ Περικλῆς Κ. Μπουκουβάλα (1816)· 12) ὁ Ἐπαμινώνδας Χατσῆ Ι.

κὸς, συγκείμενος ἐξ ἑπτὰ πλοίων, ἠγκυροβόλησε τῇ 9 Νοεμβρίου παρὰ τὸ Βασιλάδι..... Ἐπειδὴ δὲ τὰ Ὑδραϊκὰ πλοῖα δὲν περιεῖχον μαχητὰς, τέσσαρα ἐξ αὐτῶν ἀπέπλευσαν τῇ 11 διὰ τὴν Γλαρέντσαν καὶ ἐκεῖθεν ἐπανῆλθον ἐν τάχει, φέροντα ἑξακοσίους στρατιώτας ὑπὸ τὸν Πετρόμπεην κ.τ.λ.» ἤτοι, θέλει νὰ ἰσχυρισθῇ ὁ Συγγραφεὺς, ὅτι ὁ Ὑδραϊκὸς στολίσκος μόνος συνετέλεσε νὰ σωθῇ τοῦ κινδύνου ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς τότε, διότι οὕτως αὐτῷ ἔδοξεν. Ἡμεῖς δὲ λέγομεν, ὅτι ἂν ἡ ναυτικὴ ἑλληνικὴ δύναμις ἐχρησίμευσεν εἰς ματαίωσιν τῆς ἐκστρατείας ταύτης τῶν Ὀθωμανῶν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Μεσολογγίου καταπλεύσα-

Μέξη (1817)· 13) ὁ Φωκίων Ν. Σύρμα (1819)· 14) ὁ Διομήδης Ἀντωνίου Δρίτσα (1819)· 15) ὁ Ἀχιλλεὺς Ἰωάννου Ματθιοῦ (1818)· 16) ὁ Φιλοκτήτης Ἐμμ. Δ. Λαζάρου (1818). 16

Ὅσαι γολέται λαμβάνουν ἀποζημιώσεις, χρησιμεύσασαι δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον.

1) Ὁ Κίμων τοῦ Ἀναργύρου Λεμπέση· 2) ἡ Νέμεσις τοῦ Μιχαὴλ Γ. Οἰκονόμου· 3) ἡ Περσεφόνη Χριστοδούλου Γ. Ματθιοῦ. 3

Τὸ ὅλον τῶν πλοίων, ὡς ἐν τῷ τῶν ἀποζημιώσεων πίνακι. . 47

Προσθέσει τῶν πέντε πυρπολικῶν, ἀγορασθέντων ἀπὸ τὸ κοινὸν ἐπὶ τούτῳ, ἤτοι 2 ἀπὸ Γουδῆν, ἓν ἀπὸ Γ. Μαλοκίνην καὶ τὰ δύω τοῦ πίνακος τῶν ἐράνων. 5

Τὸ σύνολον. . 52.

Ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τούτου Πίνακος ἐξάγεται ὅτι ἀπὸ τὰ πλοῖα τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν, τὰ χρησιμεύσαντα εἰς τὸν ἀγῶνα, μόνον δεκαὲξ διεσώθησαν ἀντὶ τῶν 47 τοῦ Πίνακος, καὶ ἐχρησίμευσαν πρὸς ἐμπορίαν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν, τὰ ὀνομαστὶ σημειωθέντα ἐνταῦθα καταχωρισμένα δὲ εἰς τὸ νηϊλόγιον τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ἀπὸ τὸ ἔτος 1830. . . 16

Προσέτι ἀπὸ τὰ διαλυθέντα ἑπτὰ, οἱ ἰδιοκτῆται στερούμενοι παντὸς ἄλλου πόρου, συνέλεξαν τὰ λείψανα τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἐναυπήγησαν ἀπὸ τὸ 1830 ὁπωσδήποτε σκάφη μικρὰ καὶ ταπεινὰ ἕξ, ἐκτὸς τοῦ πλοίου Ἡρακλέους, ἀνήκοντος εἰς τὸν Ἀναγνώστην Χ. Ἀναργύρου, ὅπερ δὲν ἀντικατεστάθη. 6

Προστίθενται αἱ τρεῖς γολέται τοῦ Πίνακος τῶν ἀποζημιώσεων, ἐπιδοθεῖσαι καὶ αὐταὶ εἰς τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον 3

Πρόσετι αἱ δέκα ἓξ γολέται αἱ διασωθεῖσαι μετὰ τὴν εἰρήνην. . 16

Τὸ ὅλον τῶν πλοίων τῆς νήσου Σπετσῶν, ὅσα ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ἐμπόριον μετὰ τὸ 1830 ἔτος. . . . . 41.

σαν ἐγκαίρως Σπετσιωτοϋδραιωτικὴν μοῖραν, ὡς μαρτυροῦσιν ἐπίσημα ἔγγραφα ἅτινα παραθέτομεν. Ἐκ τούτων δὲ ἀριδήλως καταφαίνεται πόσον εὔγλωττος καὶ πειθήνιος εἶναι τῶν ἱστορικῶν κειμηλίων τοῦ ἔθνους ἡ λαλιά, καὶ εἰς πόσον σέβας κινεῖ καὶ τὸν ἀπαθέστερον ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Γερουσίαν (α).

Εἰς Τριπολιτσάν.

«Ἀπαραίτητον χρέος νομίζομεν νὰ προϊδεάσωμεν τὴν Σεβαστην Γερουσίαν, ὅτι τὰ μὲν καράβια πρὸ πολλοῦ διέπλευσαν πρὸς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, ἐκ δὲ τοῦ μισθοῦ δὲν ἐδόθη εἰμὴ τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου, εἰπόντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι τὸ ἄλλο ἥμισυ θέλει δοθῆ ἐδῶ εἰς τὰς φαμηλλίας των κτλ.»

Ἐκ Σπετσῶν, τῇ 25 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Οἱ Πρόκριτοι Σπετσῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους οἰκοκυραίους τῆς πολιτείας Σπετσῶν (6).

«Σὺν θεῷ ἁγίῳ ἐκαλοκατευοδώθημεν εἰς τὰς 14 τοῦ τρέχοντος μὲ τὰ δύω πλοῖα καὶ ἓν μπουρλότον, καὶ σᾶς εἰδοποιοῦμεν τὸ καλόν μας ἀρίβον· διὰ δὲ τὸ ἄλλο καράβι ὁποῦ ἀφήσαμεν εἰς τὰς Σπέτσας δὲν ἔχομεν κάμμίαν εἴδησιν (γ). Εἰς τὰς 9 τοῦ τρέ-

(α) Ὅρα τόμον 6'. παρούσης Συλλογῆς, μέρος τέταρτον, τμῆμα πρῶτον, «Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν» εἰς τὴν χρονολογικὴν σειράν.

(6) Ἔπιθι παρούσης Συλλογῆς τόμον 6'. μέρος ἑ. τμῆμα ἁ. «Ἐκθέσεις τῶν Ναυάρχων καὶ πλοιάρχων τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῆς νήσου Σπετσῶν» εἰς τὴν χρονολογικὴν σειράν.

(γ) Ἔπιθι τόμον 6'. παρούσης Συλλογῆς, μέρος γ'. τμῆμα ἁ. ἀλληλογραφίαν τῆς νήσου Ὕδρας 1822 Ὀκτωβρίου 23 καὶ 27. «Ἡμεῖς ἐδιορίσαμεν τοὺς καπετανέους Θεόδωρον Γκιώνην, Λάζαρον Παναγιώταν, Ἀντώνιον Γ. Κριεζῆ, Δημήτριον Κριεζῆ, Σάββαν Ἀνδρέου, καὶ τὸ καράβι τοῦ καπετὰν Γεωργίου Πάνου διὰ πολεμικὰ καράβια εἰς τὴν εἰρημένην ἐκστρατείαν, καὶ προσέτι ἓν μπουρλότο κτλ...» Τὸ πλοῖον τοῦ Γεωργίου Πάνου εἶναι ἐκ Σπετσῶν, εὑρίσκοντο δὲ ἐν Ὕδρᾳ πρόκριτοι Σπετσῶν καὶ τὰ πλοῖά των τότε, δι' ἐπισυμβᾶσαν ἔριδά τινα πρόσκαιρον μεταξὺ Σπετσιωτῶν, μετὰ τὴν μετάστασιν τῶν οἰκογενειῶν τὸ παρελθὸν θέρος εἰς Ὕδραν

χοντος ἐβγῆκεν ὁ Μάρκος Βότσαρης ἔξω ἀπὸ τὸ Μισολόγγι καὶ ὡμίλησε μὲ τοὺς Τούρκους τάζων τους διὰ νὰ προσκυνήσῃ. Αὐτὸ ἦτον πλάνο (στρατήγημα) τοῦ Βότσαρη ἕως νὰ ἔλθουν τὰ στρατεύματα ἀπὸ τὸν Μορέα. Λοιπὸν εἰς τὰς 13 τοῦ παρόντος τὰ ἀπεράσαμεν εἰς Μισολόγγι, τὸν Μανιάτμπεην, τὸν Ζαΐμην, τὸν Δεληγιαννόπουλον μαζῆ μὲ τοὺς στρατιώτας, τὸν ἀριθμὸν χιλιάδας τρεῖς. Λοιπὸν ἐβγῆκεν ὁ Μάρκος Βότσαρης καὶ ὡμίλησε κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του, διὰ νὰ μὴν φανῇ ψεύστης τάχα, καὶ τοὺς λέγει, « ὅτι ἐγὼ ἐζήτησα διὰ νὰ σᾶς κάμω δούλευσιν διὰ προσκύνησιν, πλὴν τώρα δὲν ἠμπορῶ, ἐπειδὴ καὶ ἔφθασαν οἱ πρῶτοι τοῦ Μορέως, καὶ λέγουν ὅτι ἔχουν διὰ τὴν εὐγενίαν σας βαροῦτι καὶ μολύβι· λοιπὸν κάμετε ὅπως ἀγαπᾶτε.» Καὶ ἔτσι ἀνεχώρησεν ὁ Βότσαρης, καὶ μὲ δεύτερον σᾶς γράφομεν τὰ πάντα καταλεπτῶς. Ταῦτα καὶ ὑγιαίνετε ἐν Χριστῷ.

1822 Νοεμβρίου 16, Μεσολόγγι.

Καπ. Νικόλαος Γεωρ. Κούτση, Καπ. Θεοδωράκης Δημητρίου Λαζάρου (α).»

Πολὺ μᾶς ἐπησχόλησεν ὁ τῶν *Ἑλληνικῶν* συντάκτης· ὥρα νὰ τὸν ἐγκαταλείψωμεν πλέον, ἀφοῦ ἄνθρακες ἦσαν οἱ θησαυροὶ αὐτοῦ. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς ὅν τινα ἀπὸ τοιαύτας ψευδολόγους συγγραφὰς ν' ἀρυσθῇ τι ὠφέλιμον ἤλπισεν, ἐν αἷς μόνην τὴν διαστροφὴν τοῦ τε νοὸς καὶ τῆς καρδίας κερδαίνει ὁ ἀναγνώστης.

Ἂς διέλθωμεν ἤδη καὶ ὀλίγα ἐκ τῶν παρὰ Σπυρίδωνος Τρικούπη ἱστορηθέντων, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς αὐτῆς ἀληθείας, ὅτι ἄνευ τῆς συμβουλῆς ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἀξιοπίστων ἐκθέσεων ἡ ὑφήγησις τῶν γεγονότων ἀποβαίνει οὐχὶ μόνον ἀκροσφαλής, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰ μέγιστα ἐπιλήψιμος, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος πολλάκις εἰς τοῦ συγγράφοντος τὸ ἀξιόπιστον, διότι τίθεται εἰς ἀμφιβολίαν πλέον τὸ γνήσιον τῶν εἰδήσεων αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ εὐθύτης τῶν λόγων του.

κτλ.— Ἐπιθι εἰς παρόντος τόμου μέρος β'. τμῆμα ά. «Ἔγγραφα προσωρινῆς Διοικήσεως» ἔγγραφον αὐτῆς ὑπὸ χρονολογίαν 12 Ὀκτωβρίου 1822 πρὸς τοὺς ἐν Ὕδρᾳ διαμένοντας προκρίτους ἄνδρας τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐν σελίδι 581. (α) Ὅρα παρόντος τόμου σελ. 600.

Εἰς Τόμον γ'. τῆς Ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἐν κεφαλαίῳ ΜΘ'. σελίδι δὲ 142, γινομένου λόγου περὶ τῆς ἀνακτήσεως τῶν Ψαρῶν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ὁ Σπυρίδων Τρικούπης λέγει· «καὶ πλοῖα μετὰ μεγάλης σπουδῆς καὶ ἐκ τοῦ προχείρου ἑτοιμάσθησαν (ἐν Ὕδρᾳ), καὶ ἑνωθέντα μετὰ τῶν διασωθέντων Ψαριανῶν ἀπέπλευσαν ὑπὸ τὸν Μιαούλην . . . . διετάχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τὸν Σαχτούρην πλεύσασα εἰς βοήθειαν τῆς Κάσου μοῖρα .... νὰ πλεύσῃ καὶ αὐτὴ πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος. Πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος ἔπλευσε καὶ ἡ τῶν Σπετσῶν.» Παρακατιὼν δὲ προσθέτει ἐν σελίδι 143· «Τὴν δὲ 3 (Ἰουλίου 1824) ἐξημερώθη ἡ ὑπὸ τὸν Μιαούλην μοῖρα ἔξωθεν τῶν Ψαρῶν ὑπὸ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Λιμεναρίου καὶ ἀπεβίβασεν ἕως τριακοσίους ναύτας . . . . . Ἐν τούτοις ἔφθασε καὶ ἡ ὑπὸ τὸν Σαχτούρην μοῖρα· ἀπελπίσθησαν τότε οἱ Τοῦρκοι κτλ. . . . »

Ἡ δὲ μοῖρα τῶν Σπετσῶν, περὶ τῆς ὁποίας ἐποίησες μνείαν ὅτι ἐξέπλευσε, τί ἔγεινε, πολιὲ Ἱστοριογράφε; Μὴ ἑνώθη μὲ τοὺς Τούρκους; μὴ κατέβασε τὴν σημαίαν; μὴ ἐφοβήθη; μὴ ἐπέστρεψεν ἄπρακτος; Ἔπρεπε, νομίζομεν, νὰ εἴπῃς τι περὶ τούτου· ἀλλὰ λαλεῖ ἀντὶ τοῦ ἐντίμου ἱστορικοῦ αὐτὴ ἡ φωνὴ τῶν πνευματικῶν ταμείων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀπαντᾷ αὐτὴ τῶν ἀγωνιζομένων ὁμογενῶν ἡ συνείδησις. Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια πλήρης·

Πρὸς τοὺς Κυρίους προκρίτους καὶ προὔχοντας τῆς Νήσου Σπετσῶν (α).

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι μετὰ τὸν μισευμόν μας ἀπὸ τὰς Σπέτσας ἐφθάσαμεν εἰς τὰς εἴκοσι μία Ἰουνίου εἰς τὴν Κάσον· μ'ὅλον τοῦτο ηὕραμεν τὰ ὅσα δὲν ἠλπίζαμεν, λέγω τὴν Κάσον προσκυνημένην. Λοιπὸν τοὺς ἐπαρακινήσαμεν νὰ φύγουν ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπον, ὅμως αὐτοὶ μᾶς λέγουν ὅτι ἤθελαν νὰ σταθοῦν εἰς τὸν τόπον των, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν κἀνένα πρᾶγμα μαζῆ των, ὅτι τοὺς τὰ ἐπῆραν ὅλα οἱ Τοῦρκοι, καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἤθελον. Ἡμεῖς ὅμως βλέποντες ὅτι οἱ Κάσιοι δὲν πείθονται εἰς τὰς συμ-

(α) Ὅρα εἰς τὸ μνημονευθὲν τμῆμα τῶν ναυτικῶν ἐκθέσεων, κατὰ χρονολογικὴν σειράν.

βουλάς μας, ἀπεφασίσαμεν νὰ φύγωμεν, ἐπειδὴ μᾶς εἶπον ὅτι ἡ ἁρμάτα ἦτον εἰς Μυτιλήνην, καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὰς 8 ὥρας τῆς ἡμέρας ἐφύγαμεν. Εἰς τὴν ἰδίαν ἡμέραν μᾶς ἦλθον τὰ μπουρλότα καὶ ἐτραβούσαμεν εἰς τὴν Σάμον· ἐμαζωχθήκαμεν τὰ Σπετσιωτικὰ ὅλα 17, καὶ 12 Ὑδραιωτικὰ καράβια. Φθάνοντες ὅμως ἕως εἰς τὰ Νίσουρα, μᾶς ἠκολούθησαν οἱ καιροὶ σκουντράριοι καὶ ἐσκορπήσαμεν εἰς τὰ νησία, καὶ εἰς τὰς 26 Ἰουνίου ἐφθάσαμεν μερικὰ καράβια διὰ νὰ συναχθῶμεν ὅλα ἐκεῖ. Ἐν ταὐτῷ μᾶς λέγουν ὅτι τὰ Ψαρὰ κινδυνεύουν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν στερεᾶς καὶ θαλάσσης. Εὐθὺς ἡμεῖς μισεύομεν διὰ νὰ συνάξωμεν ὅλα τὰ καράβια ν' ἀκολουθήσωμεν διὰ τὰ Ψαρά. Εἰς τὰς 27 ἑνωθήκαμεν μ' ὅλα τὰ πλοῖα καὶ ἐγυρίσαμεν ὀπίσω εἰς Σάμον, διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν διὰ τὰ Ψαρά. Ἐμάθομεν ὅμως ὅτι τὰ Ψαρὰ ἐκυριεύθησαν ὅλα ἀπὸ τὸν ἐχθρόν· μόνον ἐβαστοῦσε τὸ Παλαιόκαστρον, καὶ ἦτον μερικαὶ φαμήλλιαι καὶ μερικοὶ στρατιῶται, ἐστενοχωρήθησαν ὅμως καὶ ἔδοσαν φωτιὰν τῆς μίνας καὶ ἦλθον ἄνω κάτω. Εἰς τὰς εἴκοσι ὀκτὼ ἀπεράσαμεν σοφράνο εἰς τὴν Χίον, καὶ ἐν ταὐτῷ βλέπομεν ἕνα τουρκικὸν βρίκι ἁρμαμέντο μὲ στρατεύματα. Λοιπὸν ἐπλησιάσαμεν καὶ τὸ ἐκτυπήσαμεν μὲ τὰ κανόνια· ἐστενοχωρήθη μ' αὐτὸ καὶ τὸ ἔρριψεν ἔξω. Ἡμεῖς ὅμως ἀνεχωρήσαμεν, ἐπειδὴ ἐνύκτωσε, καὶ ἐτραβήξαμεν διὰ τὰ Ψαρά.

Εἰς τὰς 29 ἐφθάσαμεν εἰς τὰ Ψαρὰ καὶ εἴδομεν τὴν χώραν καϋμένην, τὸ κάστρον σκορπισμένον· ἐπλησιάσαμεν διὰ νὰ κάμωμεν τίποτε, μᾶς ἔπιασαν μὲ τὰ κανόνια. Ἡμεῖς δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ κάμωμεν ντεσπάρκον, ἐπειδὴ εἴμεθα ὀλίγα καράβια, δέκα Σπετσιωτικὰ καὶ ἑπτὰ Ὑδραϊκά. Βλέποντες ὅτι δὲν κάμνομεν τίποτε, ἐγυρίσαμεν ὀπίσω, ἐπειδὴ ἦτον κελοῦπαι εἴκοσι καὶ ἄνθρωποι εἰς τὴν στερεὰν καὶ μᾶς ἐκτυποῦσαν. Ἐν ταὐτῷ ἀπεφασίσαμεν νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Τῆνον· ἐμισεύσαμεν ὅλα διὰ τὸ νὰ μᾶς ἔλειπον ἑπτὰ καράβια μὲ τὰ μπουρλότα. Πλησιάζοντες εἰς τὴν Τῆνον, βλέπομεν τὴν γολέταν τοῦ Τομπάζη καὶ μᾶς λέγει νὰ ὑπάγωμεν τὸ ὀγλιγωρότερον· εἰς δύω ὥρας ἀπὸ τὴν γολέταν τοῦ Τομπάζη ἔρχεται ὁ Σαχτούρης καὶ μᾶς λέγει ὅτι τὰ καράβια εὑρίσκονται εἰς τὴν Χίον. Ἐγυρίσαμεν ὅλα τὰ καράβια δι' ἐκεῖ.

Εἰς τὰς 2 Ἰουλίου ἐνωθήκαμεν ὅλα τὰ καράϐια ἀπὸ τὰ τρία νησία, καὶ εἰς τὰς 3 Ἰουλίου ἐπλησιάσαμεν εἰς τὰ Ψαρὰ καὶ ἐκάμαμεν ντεσπάρκον ἕως χίλια τουφέκια τῶν καραϐίων. Βλέποντες οἱ Τοῦρκοι ἔτσι, ἐμϐῆκαν εἰς τὰς κελούπας ὅσοι ἐπρόφθασαν· ὅμως ἕνας Ἀγᾶς μεγάλος ἔμεινεν ἔξω εἰς δύω ὀσπίτια κλεισμένος. Τὰς κελούπας ὅμως τὰς ἐκατσάραμεν μὲ τὰ καράϐια, καὶ δύω τὰς ἐκαύσαμεν μ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ εἶχον, τὰς δὲ ἄλλας τὰς ἐῤῥίψαμεν ἔξω καὶ τὰς ἐκαύσαμεν· τρεῖς μόνον ἐγλύτωσαν. Εἰς τὰς 4 Ἰουλίου ἐγυρίσαμεν καὶ ἀράξαμεν εἰς τὴν χώραν καὶ ἐκτυπούσαμεν μὲ τὰ κανόνια διὰ νὰ ἐκϐάλωμεν τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὰ ὀσπίτια, καὶ ἐλπίζομεν νὰ τοὺς θανατώσωμεν.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα εὑρίσκονται εἰς Μυτιλήνην, ἐπειδὴ ἔχουν τρεῖς παπάδες μέσα διὰ νὰ προσκυνήσουν. Ἡμεῖς ὅμως ἀδειάζομεν τὴν χώραν ἀπὸ τὰ κανόνια καὶ τὴν σκορποῦμεν, ἐπειδὴ δὲν συμφέρει πλέον, καὶ εἰς δύω ἡμέρας μισεύομεν δι' ἄλλο μέρος, ὅπου ἀποφασίσωμεν, ἐπειδὴ εἴμεθα τώρα ὅλοι σύμφωνοι εἰς ὅ,τι κάμωμεν. Σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅμως ὅτι τὰ μπουρλότα μᾶς λείπουν καὶ δὲν τὰ ἔχομεν μαζῆ. Ὑγιαίνετε.

Ψαρὰ, τὴν 6 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Ναύαρχος τοῦ ὑμετέρου στόλου, ΚΩΝΣΤ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ.

Συνήλθομεν, λέγει ὁ τῆς Σπετσιωτικῆς μοίρας ναύαρχος Κωνσταντῖνος Μπουκουϐάλας, ὅλοι οἱ νησιῶται καὶ ἐκάμαμεν τὸ κατὰ δύναμιν. Ἰδοὺ ἀληθὴς εἰκὼν τῶν γεγονότων, μαρτύριον ἐθνικὸν, ζῶσα ἱστορία. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ἀποπλανᾶται ὁ ἱστορῶν εἰς ἀτελῆ γεγονότα ἢ ν' αὐτοσχεδιάζῃ τὰ παρεμπίπτοντα, δὲν εἶναι προτιμότερον νὰ παραθέτωνται τὰ λεγόμενα αὐτῶν τῶν δραματουργῶν, διὰ νὰ ἔχωσι τὴν εὐθύνην τοὐλάχιστον αὐτοὶ οὗτοι, ὅταν ψεύδωνται; Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἀριδήλως ἐξάγεται ὅτι οἱ Σπετσιῶται οὐχὶ μόνον παρῆσαν εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῶν Ψαρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πρώτων, πρὸς δὲ, καὶ ἐκ τῶν ἀνδραγαθησάντων.

Παρακατιὼν, διηγεῖται ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς τὰ κατὰ τὴν νῆσον τῆς Σάμου πρῶτα τρόπαια τῶν νέων Σαλαμινομάχων μας

τῆς 5 Αὐγούστου 1824, ἀλλὰ μὲ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε, σχεδὸν εἰπεῖν, ἀποβαίνει δυσνόητος καὶ εἰς ἑαυτόν. Ἐν σελίδι 145, αὐτόθι λέγει· «τῷ ὄντι, τὴν 27 Ἰουλίου (1824) ἐξέπλευσαν 27 »Ὑδραϊκὰ πλοῖα, πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ (γράφε, 20 *πολεμικὰ* »*καὶ 4 πυρπολικὰ*), ἀποτελοῦντα τὴν πρώτην μοῖραν τοῦ ἑλλη»νικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν Σαχτούρην· κατόπιν ἐξέπλευσαν καὶ 8 »Σπετσιωτικὰ (!), ἑτοιμάζετο δὲ μετὰ πολλῆς σπουδῆς νὰ ἐκ»πλεύσῃ καὶ ἡ δευτέρα ὑδραϊκὴ μοῖρα ὑπὸ τὸν Μιαούλην κτλ.» »(Γράφε, 16 *Σπετσιωτικὰ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Γεώργιον Ἀνδροῦτσον, ἐκπλεύσαντα ἐκ Σπετσῶν τὴν 24, φθάσαντα δὲ εἰς Σάμον τὴν 27 Ἰουλίου, καὶ 12 ἕτερα ὑπὸ τὸν ὑποναύαρχον Ἰωάννην Ἀναστασίου Κυριακὸν μετὰ δύω ἄλλων ὡς προσκόπων ὑπηρετούντων πλοίων, τὸ ὅλον* (α) *τριάκοντα*).

Ἐν πρώτοις, ποῖος ὁ ἑλληνικὸς στόλος τὸν ὁποῖον διώκει ὁ Σαχτούρης; Ἑλληνικὸν στόλον δὲν γνωρίζει ὁ ἔσω καὶ ἔξω κόσμος κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν παρὰ τὰ ἰδιόκτητα πλοῖα τῶν οἰκοκυραίων τῆς Ὕδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν, ἅτινα διευθύνοντο καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἀνὰ ὁμάδας ἰδίᾳ ἀφ' ἑκάστης κοινότητος, δαπάνῃ τῶν ἰδιοκτητῶν κατὰ πρῶτον, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον συνδρομῇ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, τῶν δασμῶν καὶ ἐράνων τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν κτλ. Αὐτὰ τὰ ἀγνοεῖ ὁ Σπυρίδων Τρικούπης; Ὄχι βέβαια. Ποίου ἑλληνικοῦ στόλου τὴν διοίκησιν λοιπὸν ἀνέλαβεν ὁ Σαχτούρης καὶ κατὰ τίνος ἐντολήν, δὲν μᾶς ἐξηγεῖ, ἐνῷ γνωρίζει ὅτι ἀπέπλευσεν ἐξ Ὕδρας διευθυντὴς τῆς ὑδραϊκῆς μοίρας ἐντολῇ τῆς ἰδίας κοινότητος, καὶ τίποτε περισσότερον.

Ἀπαντῶμεν ἡμεῖς. Ὁ Ἀνδρέας Βῶκος, ἢ Μιαούλης, ἐτιμᾶτο ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀπὸ τοὺς Ὑδραιώτας ναυτικοὺς ἐν γένει, παρὰ δὲ τοῖς ἰσχυροῖς τῆς νήσου ἦτο καὶ ἐπίφοβος μάλιστα. Πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον μετὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως παρεχώρησαν ὅλοι τὴν ναυαρχίαν τῆς νήσου Ὕδρας, διὰ νὰ ἀποφύ-

(α) Ἐπιθ. παρούσης Συλλογῆς τόμον 6'. μέρος ί. τμῆμα ά. «Ἐκθέσεις τῶν ναυάρχων κτλ.» ἀπὸ τὰς 30 Ἰουλίου 1824 καὶ ἑξῆς εἰς τὴν σειράν, καὶ τὰ ναυτικὰ ἡμερολόγια, αὐτόθι.

γωσιν ἔριδας καὶ διαπληκτισμοὺς ἐπιτοπίους, καὶ ἔκαμαν πολὺ φρόνιμα οἱ Ὑδραιῶται. Τὸν δὲ Γεώργιον Σαχτούρην, τὸν ὁποῖον ἐπίσης ἠγάπων καὶ ὑπολήπτοντο οἱ συμπολῖταί του ὡς μετριόφρονα καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα, ὠνόμασαν ὑποναύαρχον κατὰ πρῶτον, τὸ θέρος τοῦ 1824 ἐκπλεύσαντα κατὰ τὰ μέρη τῆς Σάμου. Ἑκάστη μοῖρα διωκεῖτο χωριστά, ἐξέπλεεν εἰς ἰδιαιτέραν ἀποστολὴν καὶ ἔκαμνε τὸ καθῆκόν της ἄριστα. Ὁσάκις δὲ συνηντῶντο οἱ ναυτικοὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ τῆς νήσου Ὕδρας, συναισθανόμενοι τὸ κρίσιμον τῶν πραγμάτων, τῆς ναυτικῆς δὲ τέχνης γνωρίζοντες τὸ ἀκροσφαλὲς, ἤξευρον πῶς νὰ συμπεριφέρωνται, ἀμοιβαίως τιμώμενοι καὶ ἀγαπώμενοι, πρὸς διευθέτησιν τῶν τοῦ ναυτικοῦ ἀποβλέποντες. Ἐκ τοιούτων δὲ αἰσθημάτων ἐμπνεόμενοι καὶ μόνον τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κοινοῦ καλοῦ ἐπιδιώκοντες, διετέλεσαν πάντοτε πειθήνιοι εἰς τὰς διαταγὰς τῆς κοινότητός των, ἥτις μὲ τῶν ἄλλων δύω νήσων τὰς κοινότητας ἀδιασπάστως σκεπτομένη καὶ ἐνεργοῦσα, οὐδὲν προὐργιαίτερον εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῆς τοὺς κατὰ θάλασσαν παρήγγελλε, παρὰ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν μὲ τῶν ἄλλων δύω συναδέλφων νήσων τὰς ναυτικὰς δυνάμεις, καὶ τὴν εἰλικρινῆ σύμπραξιν αὐτῶν ἀπῄτει εἰς πάντα τὰ κατὰ θάλασσαν ἔργα.

Τὰ αὐτὰ ἐνετέλλοντο καὶ εἰς τοὺς ναυάρχους τῶν Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν ἀπὸ τοὺς οἰκείους των, ὡς μαρτυροῦσι τὰ μεταξὺ τῶν τριῶν κοινοτήτων ἀνταλλασσόμενα ἔγγραφα (α). Καὶ πῶς ἄλλως ἐδύνατο γενέσθαι, μάλιστα δὲ παρ' ἀνδράσιν ὁμοτέχνοις καὶ ὁμοτίμοις; Τίτλον οὐδένα ἔφερεν οὐδεὶς ἄλλον παρὰ τὸν τοῦ πλοιάρχου. Ἕκαστος νησιώτης ἦτο τριήραρχος καὶ κυβερνήτης—*μὲ τὸ καράβι του καὶ τὸ πουγγί του*,— εἶχε δὲ τὸν μύστακα ἀγερώχως ἀνωρθωμένον, ὥστε θαυμασμοῦ ἄξιον εἶναι πῶς, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, κάποια πειθαρχία ἐτηρεῖτο καὶ σέβας εἰς προϊστάμενον τινὰ ἀπεδίδετο. Τὴν ἐπιῤῥοὴν τὴν

(α) Ἔπιθι παρούσης Συλλογῆς τόμον β'. ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν σειράν, ἤτοι ἀλληλογραφίαν τῆς νήσου Ὕδρας, τῶν Ψυριακῶν τὰ σωζόμενα, καὶ πρωτόκολλον τῆς καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν.

απέκτα έκαστος από τάς πράξεις του, δηλονότι όστις άξιζεν ετιμάτο και ηγαπάτο από όλους, και μεταξύ των τριών ναυτικών νήσων, τους πολεμικούς άνδρας.

Των διδομένων δέ από τάς κοινότητας προς τους διοικητάς των στόλων εκάστης νήσου σωτηρίων τούτων παραγγελιών και προτροπών εγίνετο εφαρμογή και εκπλήρωσις κατά το εφικτόν, και εφ' όσον οι ατομικοί χαρακτήρες των εντολοδόχων, τά ήθη ή ο φυσικός οργανισμός των κατά θάλασσαν αρχόντων προς την τοιαύτην ουράνιον και χριστιανικήν κλήσιν δέν αντέλεγον.

Βαρύς ήτον ο Μιαούλης (α), ήπιος δέ ο Σαχτούρης, απλοϊκός

(α) Ἐν Καλαυρίᾳ διαιτώμενός ποτε μετά την λήξιν του αγώνος, διήγεν εις τον κήπον του μακαρίτου Μανουήλ Τομπάζη, εν τη απέναντι στερεᾷ· μίαν δέ εορτάσιμον ημέραν, πολλών παρεστώτων και συνδιαλεγομένων, ο Μιαούλης εγεύετο όρθιος οπώρας, προσφερθείσας αυτῷ, και ηκροάτο. Την συνδιάλεξιν των μέν και την σιγήν του δέ διέκοψεν ή έλευσις αγνώστου χωρικού, ευσχήμου το ήθος, όστις παρασταθείς λέγει· «δέν μέ δεικνύετε, » αδελφοί, αυτόν τον καπετάν Ἀδρέαν Μιαούλην, διά νά τον ασπασθώ » και εγώ; » Ὁ ενδιαφερόμενος μόλις τον ητένισεν, είς δέ των παρευρεθέντων επιδείξας τον άνδρα απήντησεν, ουτοσί! Προσήλθεν ο χωρικός και τον συνεχάρη, ο δέ Μιαούλης εις την αυτήν θέσιν πάντοτε και την οπώραν κρατών, μειδιών μόλις εκίνησε την κεφαλήν. — Ἄλλοτε ο μακαρίτης Βασίλειος Μπουντούρης, ο τύπος ούτος της σπαρτιατικής αριστοκρατίας, στενότατος δέ φίλος του Μιαούλη και ομόφρων αυτῷ, εν ιδιωτική τινι συνδιαλέξει και άλλων οικείων παρεστώτων, τον συνέσφιγγε διά των προτάσεών του ίνα εκφρασθή πέραν του συνήθους, αλλ' ήτον αδύνατον. Και όμως ο αριστοκράτης επιμένει. Ἄρχεται λοιπόν απαριθμών κατά πρόσωπον του ανδρός όλα τα παράβολα έργα του βίου του του ιδιωτικού από νεότητος. Ὁ Μιαούλης ήτον ως επί των ανθράκων απέναντι του στρυφνού και λεπτολόγου φίλου του, εδέησε δέ νά υπομένη ατάραχος. Ὁ δέ Μπουντούρης επιτείνει ερωτηματικώς την εξέλεγξιν, των παρεστώτων φαιδρυνομένων επί τη τοιαύτη στάσει των δύω τούτων σοβαρών ανδρών, και τον λέγει· «δέν είσαι σύ όστις έκαμες τούτο;» και διηγείτο έν περιστατικόν. — Ναί, έλεγε στενοχωρημένος ο Μιαούλης· «δέν είσαι σύ όστις έκαμες αυτό;» — Ναί· και ούτω καθεξής. Ἐπί τέλους προσθέτει· « δέν είσαι σύ όστις διά της νεανικής παραφοράς σου και των τρόπων σου εξεβίασες τοσούτον τον μακαρίτην πατέρα σου, ώστε τον έκαμες ν' αρνηθή, ως ωνειροπόλει ενίοτε, τον κόσμον τούτον, νά ενδυθή το ράσον και νά υπάγη νά γίνη καλόγηρος εις το μοναστήρι της Σύμης;» Τότε πλέον γέλως ακατάσχετος κατέλαβεν όλους, ως και αυτόν τον Μιαούλην, βιασθέντα,

τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀγαθὸς ὁ Γεώργιος Ἀνδροῦτσος, χρηστὸς κατὰ πάντα ὁ Ἰωάννης Ἀναστασίου Κυριακός, μετριοφρωνέστατος δὲ καὶ ἀρχαϊκὸς ὁ Νικολῆς Ἀποστόλης· τοιοῦτοι δὲ γεννηθέντες, ὀλιγάκις ἦλθον καὶ στιγμιαίως εἰς διάστασιν, τὸ δὲ φίλερι καὶ ἀτίθασσον τῶν ἐμπολέμων ναυτικῶν πληθυσμῶν οἰκονόμουν κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἐν γένει δὲ εἰς τῶν τότε ναυτικῶν πραγμάτων τὴν ἁρμονίαν συνετέλουν πρὸ πάντων καὶ τὰ μέγιστα τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων οἱ συνεκπλέοντες λογάδες, καθ' ὅλας τὰς ἐκστρατείας τὸ ἀγαθὸν φιλοτιμούμενοι νὰ διαπράξωσι καὶ τὸ τῇ πατρίδι ἐπωφελές.

Τῶν Ψαρῶν εἷς ἀνεδείχθη προϊστάμενος κατὰ θάλασσαν, ὁ Νικολῆς Ἀποστόλης, μετὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ οὗτος διεύθυνε τὰ τοῦ στόλου τῶν Ψαρῶν πάντοτε, ἔχαιρε δὲ καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τῆς κοινότητος, ἐνόσῳ

ὅπως σωθῇ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ δεινοῦ ἀντιπάλου του, ν' ἀναφωνήσῃ· «ναί, ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκαμα· ἀπὸ νεότητός μου εἶχα ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν, ἢ τὰς ἰδιοτροπίας μου . . . . ὅπως θέλετε.»

Ἀπαράμιλλος ἦτον ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης εἰς τὰ πολεμικὰ ἔργα, εἰς δὲ τὸν ἰδιωτικὸν βίον εὐθὺς καὶ δίκαιος. Ἐπιτυγχάνων εἰς τοὺς ἐναλίους ἀγῶνας, ποτὲ δὲν ἐσεμνύνετο, ἄφινε τοὺς ἄλλους νὰ λέγουν· ἀποτυγχάνων δὲ, πρὸς οὐδὲν ἐμέτρει τὰς ἐναντιότητας. Ὅλοι οἱ συνάδελφοί του τὸν ἐσέβοντο ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, διότι πρὸς ὅλους ἦτο προσηνής, ἐν τῇ σφαίρᾳ πάντοτε τῆς ἰδιοσυγκρασίας του. Διὰ ταῦτα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι μήτε τὸν ἐχθαίροντο, μήτε τὸν ἐφθόνουν οἱ σύγχρονοι αὐτοῦ.

Ἦτο δὲ εἰς ἄκρον ἰσχυρογνώμων· ἐπὶ τῆς νεότητός του ἔχων ἰδιόκτητον μέγα καὶ ὡραῖον πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐδιοίκει, εὑρέθη ποτὲ ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδείρων, καὶ διὰ τὸν ἐναντίον ἄνεμον ἐλοξοδρόμει· τῷ παρετήρησε δὲ γέρων συμπλωτήρ, ὅτι ἐπὶ τῆς Ταρίφης ὑπάρχει ὕφαλος εἰς μακρὰν ἀπόστασιν τῆς ξηρᾶς. «Τί πειράζει ; ἀπήντησεν ὁ Μιαούλης καὶ ἐξηκολούθει πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν ἐπικίνδυνον μέρος. Μετ' ὀλίγον ἡ ναῦς συνετρίβη, ζημία δὲ ἀνυπολόγιστος ἐπῆλθεν εἰς τὸν ἄνδρα. Ἄνευ τῆς καταστροφῆς ταύτης ὁ Μιαούλης θὰ ἦτον ὁ πλουσιώτερος τῶν πλοιάρχων τῆς Ὕδρας.

Ἐπὶ τοῦ πολέμου συνελάμβανεν ἓν σχέδιον καὶ ἀμέσως τὸ ἔθετεν εἰς ἐνέργειαν· ἀδιαφόρει δὲ ἂν τὸν παρηκολούθουν οἱ ἄλλοι ἢ ὄχι. Ἐπὶ τέλους ἦτον εἷς τῶν ἐκτάκτων ἀνδρῶν, οἵτινες τῶν διαπραττομένων τὴν εὐθύνην εἰς μόνον ἑαυτοὺς ἀναθέτουσι.

ξιν, τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς. Δημοκρατικώτεροι παρὰ τοὺς ἄλλους νησιώτας εἰς τὸ ἦθός των οἱ Ψαριανοί, ἐπιτοπίως κατώρθωσαν ν' ἀποξενώσωσι τῆς πολυκοιρανίας τὸ κινδυνῶδες, σπάνιον τῷ ὄντι γεγονός, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν διακρινόμενοι ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἢ εἰς τὰ ἐπιτόπια συμβούλια ἐξέχοντες, ἀνεθαῤῥύνοντο εἰς περισσοτέραν ἐπίδοσιν παρὰ τῶν συμπολιτῶν των αὐτῶν, ἀντί, ὡς πολλάκις δυστυχῶς συμβαίνει, τὸν φθόνον τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν των νὰ ἐπισύρωσιν.

Ἐν Σπέτσαις ἡ ἀρχοντία ἢ *ἀριστοκρατία* δὲν εἶχεν ἀρκούντως ῥιζωθῆ, πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἔτι, ὁποία ὑπῆρχεν ἐν τῇ ὁμόρῳ νήσῳ τῆς Ὕδρας· ἐκραγέντος δὲ τοῦ πολέμου, ἐχαλαρώθη ἔτι μᾶλλον, καὶ δυσκόλως οἱ φρονιμώτεροι τῶν προκρίτων κατώρθωσαν νὰ κατασιγάσωσι τὸ ἐν πληθώρᾳ προσκείμενον πνεῦμα τοῦ νεωτερισμοῦ. Διὰ τοῦτο, καίτοι οἱ συνάδελφοί των καὶ γείτονες Ὑδραιῶται ἐκ τῶν πολλῶν φροντίδων των πρωτίστην ἐθεώρησαν εἰς ἑνὸς χεῖρας, ἱκανοῦ ὅμως ἀνδρός, ν' ἀναθέσωσιν, ὡς προείπομεν, μετὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως τὴν διεύθυνσιν τῶν ναυτικῶν πραγμάτων τῆς νήσου των, καὶ τὸ κατώρθωσαν ἐκλέξαντες τὸν Μιαούλην, οἱ Σπετσιῶται διὰ τὸ δυσοικονόμητον τοῦ πράγματος παρέβλεψαν, καὶ μόλις περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1824 νὰ ἐκλέξωσι τὸν ἄριστον παρ' αὐτοῖς ἠδυνήθησαν. Πρὸ τούτου, καὶ κατ' ἀρχὰς μάλιστα, ἐπειδὴ οἱ ἐκπλέοντες ἦσαν αὐτοὶ οἱ τριήραρχοι καὶ κυβερνῆται, ἐν συλλόγῳ, ὅθι κατὰ πρῶτον προσωρμίζοντο, ὠνόμαζον τὸν προϊστάμενον, κατόπιν δὲ πᾶσα μοῖρα ἐκπλέουσα εἶχε καὶ τὸν ναύαρχόν της ὡρισμένον διὰ τὴν ἐκστρατείαν πρὸς ἣν ἐστέλλετο, ταύτης δὲ περαιουμένης, ὁ πολίτης κατέθετεν ἐπιστρέφων καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν τίτλον πρὸς τὴν κοινότητα, ἀφ' ἧς καὶ τὴν ἐλάμβανεν. Αὐτὸ τοῦτο διήρκεσε καὶ μετὰ τὸ 1824· ὁσάκις ἐξέπλεε μοῖρα εἰς ἀποκλεισμοὺς φρουρίων ἢ εἰς ἐκστρατείαν, διωρίζετο ὁ διοικητὴς ταύτης ὑπὸ τὸν τίτλον ναυάρχου ἢ ὑποναυάρχου, παύοντος μετὰ τὴν ἐπιστροφήν. Οἱ διορισμοὶ δὲ οὗτοι τῶν θαλασσίων ἀρχῶν ὑπὸ τῶν τριῶν κοινοτήτων ἦσαν αὐτοπροαίρετοι, ἐδίδετο εἴδησις κατόπιν εἰς τὴν προσωρινὴν ἑλληνικὴν Διοίκησιν, μόλις συμπαγεῖσαν, καὶ αὕτη ἐξέδιδε διπλώματα, παραγ-

γελίας ἢ διαταγὰς ἐν ὀνόματι τῶν ἐκπλεουσῶν μοιρῶν ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς των (α).

Ἂν δὲ ἀργὰ οἱ Σπετσιῶται, ὡς προείπομεν, ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὰ περὶ τῆς ὁριστικῆς ἀναγορεύσεως τοῦ Ναυάρχου τῆς νήσου των, δὲν ἔσφαλον ὅμως περὶ τὴν ἐκλογήν. Ὅλοι προσήλωσαν τὰ βλέμματα εἰς τὸν κλεινὸν Παναγιώτην Μπότασην, ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος τότε, καὶ τοῦτον παμψηφεὶ ἐχειροτόνησαν ἐπὶ κεφαλῆς ὁλοκλήρου τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῆς νήσου, ἐδέχθη δὲ ὁ εὐπατρίδης μετὰ πολλῆς προθυμίας νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τῆς ἰδίας κοινότητος καὶ τῆς πατρίδος, ἀλλ' οἱ ἔγκριτοι καὶ λογάδες τῆς Ἑλλάδος τὸν ἀπέτρεψαν, διότι πολυπόθητος ἦτον εἰς ὅλους, καὶ παρῃτήθη εὐχαριστήσας τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ (β).

(α) Ὅρα παρόντος τόμου σελ. 834—835.

(β) Ἔπιθι παρούσης Συλλογῆς τόμον β'. μέρος τέταρτον, τμῆμα πρῶτον, Πρωτόκολλον τῆς καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν· τὰ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1824 καὶ ἑξῆς σχετικὰ ἔγγραφα· ὡσαύτως Ἑλληνικὰ Χρονικὰ Μεσολογγίου, ἔτος ά. ἀριθ. 70 τῆς 27 Αὐγούστου, Μετατύπωσις Κ. Ν. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840. —Εἴθε μὴ ἐκωλύετο! ἴσως ἤθελε ζήσει ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος ὅλης ὁ περικλεὴς οὗτος ἀνήρ. Ὁ Παναγιώτης Μπότασης ἀπεβίωσεν ἐν Ναυπλίῳ τῇ 30 τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς 1824 κατὰ τὴν αὐτόσε ἐνσκήψασαν ἐπιδημικὴν νόσον. Περὶ τούτου δὲ μνείαν ποιεῖται ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ὡς ἑξῆς, ἐν ἀριθ 93.

Μεσολόγγιον, τὴν 14 Νοεμβρίου.

« Κρότοι πολλοὶ καὶ συνεχεῖς κανονίων ἠκούσθησαν σήμερον τὸ πρωὶ » ἐδῶ ἀπὸ τὰ εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν Πατρῶν διωρισμένα Σπετσιώτικα κα» ράβια· οὗτοι ἦσαν τὸ πένθιμον σημεῖον τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Κ. Πανα» γιώτη Μπότασηη, Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, συμβάσης κατὰ τὴν » 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐν Ναυπλίῳ.

» Θρηνεῖ δικαίως ἡ πατρίς, στερηθεῖσα ἕνα ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ φιλτά» των της υἱῶν· ἡ ἀγάπη, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόληψις τῶν συμπολιτῶν του, » ζῶντος μὲν ἔτι ἦταν ὁ καλλίτερος στολισμὸς καὶ ὁ βεβαιότερος πλοῦ» τός του, ἀποθανόντος δὲ ἤδη ὁ πλέον ἔνδοξος τάφος καὶ λαμπροτέρα προ» πομπή. Εἴθε ἡ εἰλικρίνεια τῆς ψυχῆς του, ἡ ἀφέλεια τῶν ἠθῶν του, καὶ » ὁ ἀνυπόκριτος πατριωτισμός του νὰ ἦναι διὰ παντὸς ἐμπνευσμένα εἰς » ὅλους ἐκείνους, ὅσοι συμμερίζονται τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ μακα» ρίτου !

» Ἡ καλλιτέρα εὐγνωμοσύνη καὶ θυσία, ἥτις ἠμπορεῖ νὰ προσενεχθῇ

Οὕτω δ' ἐξελέξαντο οἱ Σπετσιῶται ναύαρχόν των τὸν Γ. Ἀνδροῦτσον, ἀνδρεῖον καὶ καλὸν πατριώτην, ὅστις ἔφερε τὸν τίτλον τοῦτον μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος. Ἐν Σάμῳ δὲ κατὰ τὴν ναυμαχίαν, περὶ ἧς πρόκειται, τῆς 5 Αὐγούστου 1824, ἐπιτεινομένου τοῦ κατὰ θάλασσαν ἀγῶνος, οἱ ἐν ἐκστρατείᾳ Σπετσιῶται τριήραρχοι ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον τὸν διορισμὸν ἑνὸς ὑποναυάρχου πρὸς καταλληλοτέραν διεύθυνσιν τῶν τοῦ πολέμου, καὶ ἐξελέξαντο παμψηφεὶ τὸν συνεκστρατεύοντα ἐπὶ τοῦ ἰδιοκτήτου πλοίου του ὁ *Ἀχιλλεὺς* ἐκ Σπετσῶν, κλεινὸν δὲ τέκνον τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης, Ἰωάννην Ἀναστασίου Κυριακόν. Τὸν ναυτικὸν βαθμόν του ἐπεκύρωσεν ἀμέσως ἥ τε κοινότης καὶ ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις, ἔφερε δὲ μέχρι θανῆς. Διοικηταὶ δὲ μοίρας ἢ ναύαρχοι, μεγαλοπληθοῦς μάλιστα στόλου τῆς νήσου, κατὰ καιροὺς ἀνεδείχθησαν διάφοροι ἀλλὰ προσωρινῶς, ὁ Νικόλαος Ῥάπτης, ὁ Κωνσταντῖνος Μπουκουβάλας, ὁ Ἀναστάσιος Ἀνδροῦτσος, ὁ Γκίκας Τσούπας, ὁ Νικόλαος Δ. Λαζάρου, ὁ Γεώργιος Πάνου, ὁ Ἰωάννης Χ. Κούτσης, ὁ Νικόλαος Σύρμας, ὁ Νικόλαος Μυλωνᾶς κλπ.

Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ναυάρχους, ἀντιναυάρχους ἢ ὑποναυάρχους εἶχεν ἑκάστη τῶν τριῶν νήσων τοὺς ἰδικούς της, ἡ δὲ ἑλληνικὴ προσωρινὴ Διοίκησις, ὁποιαδήποτε ἦτο καὶ ὁποιονδήποτε ὄνομα ἔφερε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως, ἐπεκύρου ὅ,τι ἐψήφιζον αἱ τρεῖς κοινότητες, διότι μήτε τὸ ἔθνος μήτε ἡ Διοίκησίς του εἶχον στόλον, μήτε ἠδύναντο νὰ δώσωσι τίτλους ἰδίους ἐπὶ πραγμάτων τὰ ὁποῖα δὲν ἐξουσίαζον. Ὅστις λοιπὸν διατείνεται σήμερον ὅτι ὑπῆρξεν ἐν Ἑλλάδι τίτλος Ἐθνικοῦ ναυάρχου, ἢ ναυάρχου τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, περιπίπτει εἰς προφανῆ πλάνην, ἀναιρουμένην προχείρως ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Πρὸς τούτοις, αἱ τρεῖς νῆσοι Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν συνετέλεσαν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐκ τῶν πρώτων μάλιστα, νὰ διορισθῇ Κυβέρνησις ἢ Διοίκησις ἐν Ἑλλάδι. Ταύτην ἀνεγνώριζον καὶ ἐτί-

» εἰς μνημόσυνόν του, θέλει εἶσθαι τὸ νὰ μὴ δώσῃ ἡ νέα ἐκλογὴ πρὸς
» ἀντικατάστασίν του ἀφορμὴν νέων σκανδάλων καὶ σπουδαρχιῶν.»

μων, συνενοοῦντο δὲ μετ' αὐτῆς καὶ ἀναμεταξύ των ὡς ἀδελφαὶ διὰ ταχυπλόων καθ' ἑκάστην σχεδὸν, καὶ ὥριζον τὰς ἀνάγκας ἑκάστης ἐκστρατείας, ἑκάστου ἀποκλεισμοῦ, δι' ἑκάστην πραφυλακὴν, καθὰ μαρτυρεῖ ἡ σειρὰ τῆς ἀλληλογραφίας αὐτῶν, ἐπιβεβαιουμένης ἀπὸ τὸν εἰς τὰς πράξεις των διατηρούμενον σύνδεσμον. Ἀγνοεῖ ταῦτα ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, ζήσας ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸν ἀγῶνα; Ἀμφιβάλλομεν. Ὁσάκις ἐξέπλεον αἱ ἀνάλογοι ἢ ἑτοιμοπόλεμοι ναυτικαὶ μοῖραι ἀπὸ πᾶσαν νῆσον, συνηντῶντο εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος, συνήρχοντο ἐν συλλόγῳ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν, ὡμίλουν τὰ περὶ τῶν ναυμαχιῶν, ἐσχεδίαζον τὸ πρακτέον καὶ ἐπεχείρουν τοῖς ἔργοις. Ἀγνοεῖ ταῦτα ὁ Σπυρίδων Τρικούπης; Δὲν πιστεύομεν, λέγει ὅμως· « *κατόπιν ἐξέπλευσαν καὶ* 8 *Σπετσιωτικά.* » Διὰ τί κατόπιν; πόθεν δὲ ὁρμώμενα, καὶ ὑπὸ ποῖον ναύαρχον; Σιωπᾷ, ἐν Καρὸς δὲ μοίρᾳ ταῦτα πάντα παρ' αὐτῷ τίθενται. Ἂν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τριῶν ναυτικῶν δυνάμεων, **la flotte de l' Union**, ὡς τὰς ἐκάλουν οἱ Εὐρωπαῖοι τότε, δὲν ὡμονόουν ὅσον τὸ δυνατὸν, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἀμφιβάλλει τίς ὅτι μήτε βῆμα εἰς τὴν εὔκλειαν τὴν ἰδίαν καὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀνόρθωσιν ἤθελον ποτὲ προβῇ; Αὐτὸς ὁ παῖς τοῦ κέλητος (ὁ μοῦτσος τῆς βάρκας) βαρυθυμῶν, ἀνατρέπει τὸν κέλητα πολλάκις σὺν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβαίνουσιν· ἕνας ναύτης, βαρυαλγῶν, ὀλέθρου παραίτιος γίνεται ἐντὸς τοῦ πλοίου· τίς τὸ ἀγνοεῖ; Εἶναι τώρα δυνατὸν στόλοι νὰ κινηθοῦν, καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὅλων, καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς τῶν μαχομένων, νὰ μὴ ὑπάρχῃ συνεννόησις, ἀγάπη, φιλοτιμία, ἀλλὰ δίκην αὐτομάτων νὰ κινῶνται καὶ σκάφη καὶ ναῦται; Καὶ ὅμως εἰς τῶν κατὰ θάλασσαν γεγονότων τὴν περιγραφὴν ποῦ ποτε τῆς ἱστορίας τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη δὲν ἀναφέρεται μήτε συνέλευσις τῶν ναυάρχων, μήτε ἀγόρευσίς τις τῶν πρωταθλητῶν ἀκούεται, μήτε σχέδιον ναυμαχίας προτείνεται κἀνὲν, μήτε τῶν ἀγωνιζομένων αἱ παρακελεύσεις μνημονεύονται.

Δεύτερον, ποῖος δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ναυμαχίαν ἐν Σάμῳ τῆς 5 Αὐγούστου 1824, μίαν τῶν σημαντικωτέρων διὰ τὰ κατορθωθέντα, καὶ γονιμωτέρων διὰ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ τρεῖς κοινότητες

καὶ ἁπαξάπαντες οἱ μεγάθυμοι ναυτικοί των εἶχον ἐπιστήσει μεγίστην προσοχὴν, βαρυαλγοῦντες διὰ τὴν πρὸ μικροῦ ἀπώλειαν τῶν κλεινῶν Ψαρῶν καὶ τῆς Κάσου, ὅτι, λέγομεν, οἱ Σπετσιῶται ἐξώπλισαν καὶ ἀπέστειλαν ὀκτὼ πλοῖα, ὅπως ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ τῶν ἡνωμένων ναυτικῶν δυνάμεων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, τουτέστι τοῦ ἐκ Βυζαντίου κολοσσιαίου στόλου, τοῦ ἐκ Τύνιδος καὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ, ὅστις ὥραν τὴν ὥραν ἀνεμένετο νὰ φανῇ εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, ἀπὸ αὐτὰ δὲ τὰ 8 πλοῖα νὰ περιμένωσι δόξαν, εὔκλειαν ἢ καὶ τὴν σωτηρίαν των; Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν, ἀναγνῶστα! τὸν ἱστορικὸν παίζοντα διὰ γραφίδος προχείρου, καὶ ἂς ἀκούσωμεν τῆς ἀμωμήτου ἀληθείας τὴν φωνήν. Λαλῶν παρίσταται ὁ τῶν Σπετσῶν ναύαρχος Γεώργιος Ἀνδροῦτσος, ὁ καὶ τὰ τῆς ναυμαχίας ταύτης μετὰ τῶν συνεταίρων αὐτοῦ διακοσμήσας.

Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν!

« Σᾶς ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὰς 27 καὶ εἰς τὰς 30 τοῦ παρελ-»θόντος, διὰ τῶν ὁποίων σᾶς εἰδοποιοῦμεν τὰ ἐνταῦθα τρέχον-»τα, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὸ ἀπὸ τὰς 30 τοῦ παρελθόντος πρὸς »ὑμᾶς γράμμα μας σᾶς ἐλέγομεν, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς ἐχθρικὸς στό-»λος ἐρχόμενος κατὰ τῆς Σάμου, διῃρέθη εἰς δύω, καὶ ὁ μὲν ἤρ-»χετο σοβράνο, ὁ δὲ σοταβέντο. Διὰ τοῦτο καὶ τότε ὄντες εἰς »τὰς Κολώνας, ἀπεπλεύσαμεν διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ λάβωμεν »τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ »διὰ νὰ ἑνωθῶμεν μὲ τῶν ἀδελφῶν Ὑδραίων τὰ πλοῖα, ἂν τυχὸν »ἤρχοντο, διότι ἕως ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἴμεθα εἰς ἀπορίαν τῷ »ὄντι ἂν ἐξεκίνησαν, ἢ τούτου γενομένου, ποῦ περιφέρονται διὰ »τὴν κακοκαιρίαν. Ἐφθάσαμεν λοιπὸν μετὰ τρίτην ἡμέραν πλέ-»οντες βορεινὰ εἰς τὸ λεγόμενον Ταρ-μπογάζι, καὶ ἐκεῖ εὕρομεν »καὶ τῶν ἀδελφῶν Ὑδραίων 20 πολεμικὰ πλοῖα καὶ τέσσαρα »πυρπολικὰ, μαζῆ δὲ τὴν Ναβέταν μὲ τὸ πυρπολικὸν τοῦ Δη-»μητρίου Λάμπρου, ἀφ' ὧν ἐμάθομεν καὶ τὴν ὁποίαν ἔκαμον μι-»κρὰν θραῦσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν ἐρχόμενον, ἐξαιρέτως δὲ ὁ Ἀνάρ-»γυρος Λεμπέσης μὲ τὴν Ναβέταν. Εἴδομεν δὲ καὶ τὸν ἐχθρὸν »ἀπέναντι εἰς τὴν θάλασσαν, οὐ μακρὰν ἀπέχοντα μὲ δυνάμεις

»ἱκανάς, συνενωμένον μὲ τὰ 8 μικρὰ μεγάλα Τριπολίνικα, πρὸ »τεσσάρων ἡμερῶν ἐλθόντα, καὶ στρατεύματα ὑπὲρ τὰς 20 χι-»λιάδας εἰς τὰ παράλια, ἕτοιμα κατὰ τῆς Σάμου. Ἀλλ' ὅλα αὐ-»τὰ δὲν μᾶς ἐδειλίασαν παντελῶς, ἐλπίζοντας πάντοτε εἰς τὸν »Θεόν, ὅτι ἂν καὶ δὲν τὸν ἀντικρούσωμεν τελείως, νὰ μὴ τὸν ἀ-»φήσωμεν κἂν νὰ κάμῃ τὸν σκοπόν του κατὰ τῆς δυστυχοῦς Σά-»μου, ἥτις ἄφευκτα ἐγίνετο θῦμα τῶν ἐχθρῶν, ἂν δὲν ἐπρο-»λαμβάναμεν ὅλος ὁ στόλος.

» Χθὲς δὲ ὁ ἐχθρὸς ἐκινήθη καθ' ἡμῶν διῃρημένος εἰς δύω· »μὲ τὰ μεγάλα ἐκτύπα τὸ φρούριον τῶν Σαμίων, καὶ μὲ τὰ μι-»κρότερα, ὡς μεσαίας τάξεως φρεγάττας καὶ κορβέττα καὶ βρίκια »καὶ γολέτας τῶν Τριπολίνων, ἦλθε καθ' ἡμῶν, κατὰ τοῦ ὁποίου »ἀντιπαρετάχθησαν πολλὰ ὀλίγα ἐκ τῶν ἡμετέρων μ' ἄλλα τό-»σα τῶν ἀδελφῶν Ὑδραίων καὶ μὲ τὸ πυρπολικὸν τοῦ Δημητρίου »Λάμπρου τὸ ἡμέτερον, καὶ τὸν ἀντέκρουσαν ἀποδιώξαντες αὐτὰ »μὲ μεγάλην των θραῦσιν καὶ μ' ὀλίγην ζημίαν ἐδικήν μας. Ἐλά-»βομεν μόνον πληγωμένους τρεῖς ἀπὸ τὸ εἰρημένον πυρπολικόν »μας πλοῖον.

»Σήμερον δ' ὁ ἐχθρὸς μὲ τ' αὐτὰ κινήματα εἶχε σκοπὸν πάλιν »νὰ μᾶς κτυπήσῃ, καὶ ἐπομένως ἢ οὕτως ἢ ἄλλως νὰ κάμῃ ἀπό-»βασιν εἰς Σάμον κατὰ τὰς Κολώνας, ἐμβαρκαρήσας ἀφ' ἑσπέρας »τὸ περισσότερον εἰς τὰ παράλια εὑρισκόμενον στράτευμά του. »Ἀλλ' ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του. Κινηθέντος, ἡμεῖς δὲν »ἐκάμομεν ἄλλο τι, εἰμὴ κοινῶς συσκεφθέντες, συναινέσει καὶ »τοῦ ὑποναυάρχου τῶν ἀδελφῶν Ὑδραίων, νὰ σηκώσωμεν εἰς τὸ »πανιὰ μόνον τρία πυρπολικὰ πλοῖα, καὶ ἓν ἕκαστον νὰ συνο-»δεύσουν τρία πολεμικὰ πλοῖα, διότι ὁ καιρὸς ἀπὸ πρωῒ δὲν ἦ-»τον ἐδικός μας, ἀλλὰ τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἐπομένως, ἂν ὁ καιρὸς συν-»δράμῃ ἐπὶ πολὺ τὸν ἐχθρόν, νὰ σηκωθῶμεν ὅλοι εἰς τὰ πανιὰ »μ' ὅλα τὰ πυρπολικά μας. Ἀλλά, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἐξερχόμενα »ἐπλησίασαν εἰς τὸν ἐχθρόν, καὶ περιέπλεον εἰς μίαν φρεγάτ-»ταν, πλέουσαν κοντὰ εἰς τὴν ξηρὰν ἀνατολικῶς· κατ' ἀγαθὴν δὲ »τύχην παρέπλεε καὶ ὁ Κανάριος, πυρπολιστής, μὲ τὸ πυρπολικόν »του πλοῖον, συνωδευμένος ἀπὸ τρία ἡμέτερα πολεμικὰ πλοῖα τοῦ »τε Ἰωάννου Γ. Κούτση, Ἰωάννου Ἀναστ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Χρυ-

»σίνη, καὶ διευθυνόμενος τὸ ἐκόλλησε κατάπρυμνα καὶ τὴν ἔκαυ»σεν, καὶ τοῦτο συνέβη κατὰ τὰς τρεῖς ὥρας τῆς ἡμέρας. Περὶ δὲ »τὰς 10 ὥρας τὸ πυρπολικὸν πλοῖον τοῦ Δημητρίου Λάμπρου, »διευθυνόμενον ἀπὸ τὸν καπετὰν Λέκαν, ἔκαυσεν ἄλλην μίαν, καὶ »μετ' ὀλίγον ἓν ὑδραϊκόν, ἓν βρίκιον, διὰ τὰ ὁποῖα δῶμεν δόξαν »τῷ Θεῷ, ὅστις συνήργησεν εἰς ταύτην τὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ νί»κην μας, καὶ ἀγαλλώμεθα πάντες κοινῶς, διότι ὁ ἐχθρὸς ἐν»ταῦθα σχεδὸν τελείως ἀντεκρούσθη καὶ τὸ σχέδιόν του παντε»λῶς διελύθη· διότι τούτων γενομένων, οἱ ἐχθροὶ ἔξω εἰς τὴν »ξηρὰν κατέφυγον οἱ πλειότεροι φοβηθέντες, καὶ δὲν εἶναι πλέον »ἐλπὶς νὰ συναθροισθοῦν ἄλλοτε, διότι εἰς τὰς πυρποληθείσας »φρεγάττας ἦσαν ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τὰς δύω χιλιάδας ἐμβαρκαρι»σμένοι, καὶ ὅλοι ἐχάθησαν, καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐζώγρησαν »οἱ ἡμέτεροι. Ὅθεν ἡ Σάμος ἀπηλλάγη σχεδὸν τοῦ ἐπικειμένου »κινδύνου. Αὔριον δ' ἐλπίζομεν, ἐρχομένων καὶ τῶν πυρπολικῶν »πλοίων τῶν ἀδελφῶν Ψαριανῶν, ἂν τύχωμεν καὶ τὸν καιρὸν ἐ»πιτήδειον, νὰ τοῦ κάμωμεν βλάβην περισσοτέραν, καὶ τέλος νὰ »τὸν ἀφανίσωμεν τελείως, ἢ νὰ τὸν καταδιώξωμεν ἐντεῦθεν. Ταῦ»τα τὰ ἡμέτερα, τὰ ὁποῖα διακηρύξατέ τα πανταχοῦ εἰς τῆς πα»τρίδος τὰ ἐλεύθερα μέρη, διὰ νὰ δοξολογήσουν τὸν Θεόν, τὸν »συνεργὸν εἰς ταύτην μας τὴν ἐπιχείρησιν κτλ. Μένομεν μὲ τὸ »ἀνῆκον σέβας.

Τῇ 5 Αὐγούστου 1824, Σάμος.—Ἐκ τοῦ πλοίου Λεωνίδας.

Ὁ Συμπολίτης σας, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ.»

Σύμφωνα μὲ τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἱστορεῖ τὰ γεγονότα καὶ ὁ ὑποναύαρχος τῶν Ὑδραιωτῶν καπετὰν Γεώργιος Σαχτούρης ἐν τῇ πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Ὕδρας ἀναφορᾷ αὐτοῦ τῆς 5 Αὐγούστου 1824 ἐκ Σάμου, καταχωρισθείσῃ δὲ ἐν καιρῷ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐφημερίδα τοῦ Μεσολογγίου *τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ* (ἔτος α'. ἀριθ. 68, σελ. 87, ἔκδοσις Ἀθηνῶν), διότι ὁ Μιαούλης οὐδαμῶς τότε εἰς Σάμον παρευρίσκετο. «Τῇ 4, λέγει, ἡμεῖς μὲ » τὸ νὰ μὴν ἦτον ἕτοιμα τὰ πυρπολικά μας, ἐβγάλαμεν εἰς τὰ »πανιὰ 16 μόνον πλοῖα Ὑδραϊκὰ καὶ Σπετσιωτικά, τὰ ὁποῖα εἶ»χον φθάσει μὲ ἕνα πυρπολικὸν ὁμοῦ μὲ ἕτερον πυρπολικὸν ψα-

»ριανὸν τοῦ Κ. Κανάρη, ὅστις εἶχε φθάσει μόνος κατ' ἐκείνην τὴν »ὥραν. Ὁ πυροβολισμὸς ἦτον ζωηρότατος καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέ-»ρη, ἡ δὲ ἀντιπαράταξις τῶν ἰδικῶν μας Ὑδραίων καὶ Σπετσιω-»τῶν τακτικωτάτη, ἕως ὅτου, συνωδευμένα τὰ πυρπολικὰ ἀπὸ »τὰ πλοῖά μας, ὥρμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τὸν ἔτρεψαν εἰς »φυγὴν, ξεμακρύνοντάς τον πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰς δύω ἄλ-»λας προλαβούσας ἡμέρας μὲ ἄκραν του καταισχύνην κτλ.» »—Τῇ 5 Αὐγούστου.—Σήμερον τὸ πρωῒ εἴδομεν αὖθις τὸν ἐ-»χθρὸν ἐπιστρέφοντα εἰς ἡμᾶς, ἔχοντα μάλιστα τὸν ἄνεμον εὐερ-»γετικὸν, διότι εἶχε φυσήσει ἀπὸ τὰ ἔξω. Ἐδιορίσαμεν ὅλα τὰ πυρ-»πολικὰ καὶ ἐβγῆκαν εἰς τὰ πανιὰ ὁμοῦ μὲ διάφορα πολεμικὰ »Ὑδραιο-Σπετσιώτικα, καὶ περὶ τὰς 4 ὥρας τῆς ἡμέρας ἐπλησία-»σε τὸ πυρπολικόν μας κτλ.» Μόνη δὲ διαφορὰ ἀπαντᾶται, ὅτι ὁ ὑποναύαρχος τῆς Ὕδρας, λόγον ποιούμενος παρακατιὼν περὶ τῆς πυρπολήσεως τῆς ὀθωμανικῆς κορβέττας, ἀποδίδει τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πράγματος εἰς τὸν Δ. Ῥαφαλιᾶν καὶ τὸν Λέκαν Ματρόζην, ἐνῷ ὁ τελευταῖος προηγήθη καὶ ἐπέτυχεν, ὁ δὲ Ὑδραιώτης ἐκ περισσοῦ προσεκόλλησε τὸ ἠφαίςειον κατακαιομένης τῆς κορβέττας. Ἰδοὺ δὲ τί λέγει· «Περὶ δὲ τὰς 11 ὥρας ὁ καπε-»τὰν Δημήτρης Ῥαφαλιᾶς ὥρμησε μὲ τὸ πυρπολικόν του ἐναν-»τίον μιᾶς μεγάλης κορβέττας ἢ φρεγαδόνι Τριπολίνικον καὶ »τὸ ἐκόλλησεν εἰς αὐτήν· συγχρόνως ἔκαμε τὸ ἴδιον καὶ ἕνα ἄλ-»λο πυρπολικὸν Σπετσιώτικον, καὶ μετ' ὀλίγον φλόγα μεγάλη »συνωδευμένη μὲ κρότον ἄναψε τὸ φρεγαδόνι καὶ ἐκάη ὁλότελα »κτλ.» Ὅτι ὁ συντάξας τὴν ἔκθεσιν ταύτην τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνδρὸς καπετὰν Γεώργη Σαχτούρη γραμματεὺς ἐξεβίασε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸ μέρος τοῦτο, καταφαίνεται ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ὑφηγήσεως. Οὐδεὶς λόγος ὅτι ἂν τὸ ἀνδραγάθημα ἀνῆκεν εἰς τὸν Δ. Ῥαφαλιᾶν, τοῦ Σπετσιώτου πυρπολητοῦ οὐδόλως ἤθελε γίνει μνεία, ἢ ὅτι ἀνωφελῶς καὶ περιττῶς ἐθυσίασε τὸ πυρπολικόν του. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἦν ὁ ἐπιτυχὼν, κολάζοντες τὴν φιλοτιμίαν αὐτοῦ, τὴν δὲ τοῦ συμπολίτου των περιποιούμενοι, ἔπαιξαν ὅ,τε συντάκτης τῆς ἀναφορᾶς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μὲ τὸ ὕφος τοῦ λόγου, ἀποδόσαντες εἰς τοὺς δύω πυρπολητὰς συγχρόνως τὸ κατόρθωμα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, πρῶτον διότι

οἱ Σπετσιῶται ναύαρχοι οὐδαμοῦ τῶν ἐκθέσεών των ἔκρυψαν ποτὲ τὴν ἀλήθειαν· αὐτὴ ἡ δικαιοσύνη τοῖς ὀφείλεται μαρτυρουμένη ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα των, μήτε ὑστέρησαν τοῦ ὀφειλομένου ἐπαίνου κἀνένα ἐκ τῶν συναγωνιστῶν των. Δεύτερον, ὁ ἐκθέσας τὸ γεγονὸς ναύαρχος τῶν Σπετσῶν, Γεώργιος Ἀνδροῦτσος, εἶχε κατὰ τὴν ναυμαχίαν ταύτην τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς διὰ τὸν βαθμόν του, ὑπερτεροῦσαν δὲ ἐδιοίκει ἀριθμητικῶς τότε ἐν Σάμῳ ναυτικὴν δύναμιν καὶ ἐπώπτευε γενικώτερον τὰ συμβαίνοντα. Τρίτον, ἂν ἡ πυρπόλησις τῆς μεγάλης ταύτης κορβέττας ἢ φρεγάττας δὲν ὠφείλετο εἰς τὸν καπετὰν Λέκαν Ματρόζην, ἡ τότε Διοίκησις ἧς προεξῆρχεν ὁ ἐξ Ὕδρας Γεώργιος Κουντουριώτης, πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, δὲν ἤθελε περιβάλει μὲ δίπλωμα (α) ἀριστέως τὸν Σπετσιώτην, κατόπιν ἑορτῆς καύσαντα τὸ πυρπολικόν του, ὡς φαίνονται αἰνιττόμενοι οἱ ἐναντίοι. Οἱ ἐπιζῶντες σύγχρονοι ἀγωνισταὶ βεβαιοῦσι τὸ γεγονός, μήτε τόσον στενόκαρδοι εἶναι νὰ μὴ ἀποδώσωσι τὸ δίκαιον ὅπου ἀνήκει.

Ὅποιος τώρα, μετὰ τῶν δύω τούτων ἐκθέσεων τὴν ἀνάγνωσιν ἑνὸς ναυάρχου ἐκ Σπετσῶν καὶ ἑνὸς ὑποναυάρχου ἐξ Ὕδρας, τῶν παρευρεθέντων καὶ συμμετασχόντων τοῦ παντὸς κατὰ τὴν ναυμαχίαν ταύτην, ἀντιπαραβάλη τὰ ἱστορηθέντα ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη, θὰ μείνη ἔκθαμβος βέβαια, καὶ θέλει ἐρωτήσει διὰ τί ὁ ἐκ Μεσολογγίου ἱστορικὸς δὲν ἐγγράφει τὴν ὁμολογίαν τῶν δύω ναυάρχων τούτων, παρὰ καινοτομεῖ καὶ πλάττει κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν καὶ ἰδέαν; Ἀλλ' οὕτως ἔδοξε τῷ συγγραφεῖ, καὶ ἀδιάφορον ἂν ἀδικῇ τὴν ἀλήθειαν. Ὄντως δὲ, προδιαθέτει ὡς εἰς μάχην κατὰ τὴν Σάμον ἀντιπαραταχθησόμενον τὸν ἐξ Ὕδρας ἐκπλεύσαντα Μιαούλην, μηδόλως δ' ἐκεῖ φανέντα τὸν παραλείπει ἐν σιωπῇ, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παρεισάγει αἴφνης τὸν ἀγαθὸν Σαχτούρην, ἐκ προοιμίων γενόμενον κύριον τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀπὸ ἑνὸς δὲ εἰς ἄλλο πλοῖον μεταβαίνοντα καὶ δεινοπαθοῦντα ὅπως ἀναθαῤῥύνη τοὺς *ἀτόλμους* πυρπολητὰς Ἕλληνας! Τῇ ἀληθείᾳ, ἂν ἔζων οἱ μακαρῖται Μιαούλης καὶ Σαχτούρης ἤθελον καὶ αὐτοὶ ἀπορήσει διὰ τὰς ἐντέχνους καὶ εὐρύ-

(α) Ἴδε παρόντος τόμου σελ. 793.

θμοὺς αὐτὰς παρατάξεις τὰς ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη ἐπινοηθείσας εἰς τὰ κατὰ θάλασσαν ἔργα των.

Ἀλλὰ καιρὸς ν' ἀποδώσωμεν καὶ φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν φιλαλήθη ἱστορικόν· δὲν εἶναι βαρὺ ἂν οἱ Σπετσιῶται παρέστησαν μὲ ὀκτὼ πλοῖα μόνον ἐν Σάμῳ, καὶ ταῦτα διοικούμενα ἀπὸ ἕνα ναύαρχον καὶ ἕνα ὑποναύαρχον, δὲν εἶναι ἀδίκημα νὰ κολαφίζεταί τις πρὸς ὀλίγον, ἀπὸ γίγας δὲ νὰ μεταβάλλεται εἰς Θερσίτην, διότι ἐπιεικῶς πως ὁ ἱστοριογράφος μᾶς παρηγορεῖ ἐπὶ τέλους λέγων ἐν σελίδι 149· « Ὁ ἐχθρὸς ἂν καὶ ἐξεθαμβήθη ἐπὶ » τοῖς παθήμασί του, δὲν ἀπελπίσθη, καὶ ἀνεστράφη πρὸς τὸ » φρούριον, ἀλλ' ἀντέστη σφοδρῶς ἡ ἐκ Σπετσιωτικῶν πλοίων » ἀριστερὰ πτέρυξ τῆς ἑλλην. μοίρας (ἡ *λέξις ἀκατάληπτος*) ἐν » οἷς διεκρίθη ἡ ὑπὸ τὸν Ἀνάργυρον Λεμπέσην ναῦς κτλ. » Ὡραία ἐφεύρεσις, ἀγχινούστατον τὸ ἐπιχείρημα! Πῶς εἶναι δυνατὸν 8 πλοῖα Σπετσιωτικά, κατὰ τὸν Συγγραφέα, νὰ σχηματίσουν αὐτὰ καὶ μόνα ἀριστερὰν πτέρυγα; Πῶς δὲ δὲν μᾶς ἐξηγεῖ ὁ τὰ τῆς παρατάξεως ἱστορῶν ποῦ καὶ ποία ἦτον ἡ δεξιά; Πῶς δὲν μᾶς ὑποδεικνύει τὸ κέντρον τῆς ἑλληνικῆς δυνάμεως, τὴν θέσιν αὐτῆς, τὴν παράταξιν ἐν γένει; Ἀναγκαζόμενοι λοιπόν, ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἀνασκευὴν τῶν παρ' αὐτοῦ ἱστορηθέντων. Ὁ Σ. Τρικούπης λέγει, τὰ κατὰ τὴν Σάμον ἱστορῶν, ὡς προανεφέραμεν· «Τῷ ὄντι, τὴν 27 Ἰουλίου (1824) » ἐξέπλευσαν 27 Ὑδραϊκά, πολεμικὰ καὶ πυρπολικά, . . . κατόπιν ἐξέπλευσαν καὶ 8 Σπετσιωτικὰ κτλ.» Πλάσμα οὐρανόμηκες! Πρὸς βεβαίωσιν δὲ ὅτι οἱ πρῶτοι μάλιστα ἐκπλεύσαντες, μὲ τὴν προχειροτέραν δὲ δύναμιν, ἦσαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ Σπετσιῶται ὑπὸ τὸν ναύαρχον Γ. Ἀνδρούτσου μὲ πλοῖα 16 διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς περιστάσεως, κινδυνευούσης τὸ ἔσχατον τῆς ἡρωϊκῆς Σάμου, παραθέτομεν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ διασωθέντος τμήματος τοῦ πολυτίμου ἡμερολογίου τοῦ αὐτοῦ Ναυάρχου, συντεταγμένου οὐχὶ ἀπὸ τυχαῖον καὶ ἀγνῶτα ἄνθρωπον, ἀλλὰ γνωστότατον ἄνδρα, κατέχοντα πρὶν διακεκριμένην θέσιν ἐν τῇ κοινότητι Σπετσῶν παρ' ᾗ ἐγραμμάτευε, καὶ διαπεπιστευμένον παρὰ τοῖς αὐτόσε προκρίτοις, προικισμένον δὲ μὲ πολιτικὸν ὑγιᾶ νοῦν, αἰδέσιμον κληρι-

κὸν, ὅστις ἐφάμιλλος τοῦ Βενιαμὴν καὶ Φαρμακίδου, συμμετέσχε τῶν δεινοπαθειῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν· οὗτος δ' ἐστὶ Θεοφάνης ὁ Σιατιστεὺς, τὴν ποιμαντορίαν λαῶν περιβεβλημένος ἤδη καὶ ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας καὶ Κυνουρίας διατελῶν, τότε δὲ γραμματεύων ἐν τῇ ναυαρχίδι τοῦ Σπετσιωτικοῦ στόλου. Ἰδοὺ αὐτό.

«Αὐτὸν λοιπὸν (τὸν Γεώργιον Ἀνδρούτσου, παραιτηθέντος τοῦ »Παναγιώτου Μπόταση) κοινῇ γνώμῃ ἐχειροτόνησαν ναύαρχον »τοῦ ναυτικοῦ των, καὶ εἰς αὐτὸν πάντες ἐνεπιστεύθησαν τὴν »ὕπαρξίν των, ἔχοντες χρηστὰς ἐλπίδας, γνωρίζοντες τὰς ἀρε»τάς του, ὅτι ὁδηγούμενος ἀπὸ τὸν ὀρθὸν λόγον, θέλει πράξει »ἐπίσης μὲ τὸ ἀξίωμά του κατὰ τοῦ ἐχθροῦ γενναῖα καὶ λαμ»πρὰ κατορθώματα, καταλαμπρύνοντα ἑαυτὸν, τὴν πατρίδα του, »τὸ ἔθνος ὅλον. Διὸ καὶ τότε ἀμέσως ἀπεφασίσθησαν τριάκοντα »πολεμικὰ πλοῖα ἀπὸ Σπέτσαις, καὶ τρία πυρπολικὰ ὑπὸ τὴν »ὁδηγίαν του, διὰ νὰ ἐκπλεύσουν τὸ συντομώτερον κατὰ τοῦ »ἐχθροῦ, τὰ ὁποῖα ἡτοιμάζοντο μὲ μεγάλην γρηγορότητα μὲ »τὴν ἀνήκουσαν ἀποσκευήν.

«Ὁ ἐχθρὸς δὲ ἀπὸ Μυτιλήνης τότε μὲ δυνάμεις ἱκανὰς, ἀφοῦ »ἔμαθε τὴν κατάβασιν ὅλων τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας προσδιορισθέν»των ὑπ' αὐτοῦ στρατευμάτων εἰς τὴν Μυκάλην κατὰ τῆς Σά»μου, ἡτοιμάζετο νὰ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν, ἐμποδίσθη δὲ πρὸς και»ρὸν διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ μπαϊραμιοῦ του, διότι »τὸ ἐστοχάζετο ἁμάρτημα μέγα, καὶ ὅτι ὁ Μωάμεθ δὲν ἤθελε »τοῦ γενῇ συνεργὸς, ἂν δὲν ἐπετέλει τὴν ἑορτὴν ταύτην, εὑρισκό»μενος εἰς Μυτιλήνην. Τοῦτο δὲ συνέβαλε πολλὰ ὡς πρὸς τὴν »περίστασιν τῆς δυστυχοῦς Σάμου, ἥτις ἔμελλε βέβαια νὰ γενῇ »κατάβρωμα τοῦ ἀγρίου τυράννου, προσβάλλοντος τότε ἀμέ»σως ἀπὸ θαλάσσης, διότι τὰ πράγματά του ἦσαν κατὰ πάντα »ἕτοιμα. Ἡ θεωρία μόνον τῶν εἰς τὴν Μυκάλην ἐχθρικῶν ἀσια»τικῶν στρατευμάτων ἐπροξένει εἰς τοὺς δυστυχεῖς Σαμίους μέ»γαν τὸν φόβον, καὶ ἄφευκτον τὴν ἐξόντωσίν των, ὥστε ἀ»πελπίσθησαν, καὶ οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν εἶχον ἀπόφασιν ν' ἀφήσουν »τὴν Σάμον καὶ ν' ἀπέλθωσιν εἰς τόπον ἄσυλον τῆς ἐλευθέρας »Ἑλλάδος, ἀποφεύγοντες τὸν προφανῆ ἐπικείμενον εἰς αὐτοὺς κίν-

»δυνον, (διότι ὡς πρὸς τὸ ἐχθρικὸν κατέναντι στράτευμα οἱ Σά-»μιοι δὲν ἀναλογοῦσαν εἰς τίποτε, ἦσαν δὲ οἱ γενναιότεροι ἐξ »αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἐνόπλους ὡς ἓν πρὸς ἑκατόν), οἱ δὲ νὰ τρα-»βηχθῶσιν εἰς τὰ ὑψηλότερα ὄρη, καὶ ἐκεῖθεν, ἂν προσβάλῃ ὁ »ἐχθρός, νὰ τὸν ἀντικρούσουν ὑπερασπιζόμενοι τὴν ὕπαρξίν »των, ἑωσοῦ νὰ καταφθάσῃ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡ ναυτικὴ δύ-»ναμις, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη καὶ καλλίτερον παρὰ τὴν φυγήν, πε-»πεισμένοι εἰς τὴν ἀπὸ θαλάσσης ναυτικὴν δύναμιν, ὅσον οὔπω »καταφθάνουσαν. Ὅθεν τότε γυναῖκας, παιδία καὶ γέροντας μὴ »φέροντας ὅπλα τοὺς ἀνεβίβασαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ ὅλοι οἱ λοιποί, »ἔνοπλοι ὄντες, ἀπεφάσισαν ν' ἀντιπαραταχθοῦν εἰς τὸν ἐχθρόν.

» Ἀλλὰ μόλα ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ἡ περίστασις ὡς πρὸς τοὺς »Σαμίους ἦτον δεινή, ἔπρεπε νὰ μὴν ἐπιστηριχθοῦν εἰς τοῦτο »μόνον, διότι ἦτον ἀβέβαιον εἰς αὐτοὺς ἂν ὁ ἐχθρὸς ἀποβαίνων »εἰς τὴν Σάμον μὲ τόσον πολυάριθμον στρατὸν καὶ διὰ ξηρᾶς »καὶ θαλάσσης, δὲν ἤθελε κάμειν τὸν σκοπόν του· διὸ ἐξ ἀνάγ-»κης ἔπρεπε ν' ἀναφέρωσι τὴν φρικώδη ταύτην περίστασίν των »διὰ ταχυδρόμου εἰς τὰς νήσους Ὕδραν καὶ Σπέτσας, ὥστε νὰ »κινήσουν τὴν ναυτικὴν αὐτῶν δύναμιν τὸ συντομώτερον.

» Ἔτυχε δὲ κατ' ἀγαθὴν τύχην νόμῳ πολέμου καταδρομεὺς »περιερχόμενος εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ὁ γενναῖος Κ. Ἀναστάσης »Ἀνδρούτσου μὲ τὸ πλοῖόν του, νὰ παρευρεθῇ τότε εἰς τὴν Σά-»μον, καὶ νὰ παρατηρήσῃ ὅλα αὐτὰ αὐτοψεί, καὶ χωρὶς ν' ἀφή-»σῃ τοὺς Σαμίους νὰ πέμψουν ἀπὸ μέρους των ἄγγελον πρὸς »τὰς εἰρημένας νήσους ν' ἀναφέρῃ τὸν ἐπικείμενον εἰς αὐτοὺς »κίνδυνον, ὁ ἴδιος παραβλέψας τὸ ἰδιαίτερόν του συμφέρον, ἐξ »οἰκείας θελήσεως ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ ταύτην τὴν ἀγγελίαν. »Ὅθεν καὶ ἀποπλεύσας ἐκεῖθεν (22 Ἰουλίου), ἔφθασε μετὰ νυ-»χθήμερον πλοῦν εἰς ταῖς Σπέτσαις, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς »συμπατριώτας του ὅλα τὰ δεινὰ τῶν Σαμίων.

» Ἡ ἀγγελία αὐτὴ ἐπροξένησε θόρυβον καὶ φόβον εἰς τὸν ἴ-»διον καιρὸν εἰς τοὺς Σπετσιώτας, διότι ἐστοχάζοντο, μὴν ἔχον-»τες τὰ πλοῖά των εἰσέτι ἕτοιμα, ὅτι ὁ ἐχθρὸς θέλει κάμει τὸν »σκοπόν του εἰς τὴν Σάμον, καὶ ἔπειτα ἡ ἀπώλεια τῆς Σάμου »ἔμελλε νὰ γενῇ πρόδρομος τῆς ἀπωλείας ὅλων τῶν νήσων τοῦ

»Αἰγαίου πελάγους. Διὸ καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀπε-»φάσισαν νὰ πέμψουν ταχυδρόμον τὸν Κ. Ἀργύρην Στεμιτσιώ-»την μὲ τὸ πλοῖόν του μὲ γράμμα τῆς κοινότητός των πρὸς τοὺς »Σαμίους, ὥστε ν' ἀντισταθοῦν γενναῖα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ »ὅτι ὄπισθεν καταφθάνει καὶ ὅλη ἡ ναυτικὴ δύναμις τῶν τριῶν »νήσων πρὸς βοήθειαν αὐτῶν καὶ κατατρόπωσιν τοῦ ἐχθροῦ.

»Μετὰ μίαν δὲ ἡμέραν (24 Ἰουλίου) ὁ Ναύαρχος ὑπὸ τὴν ὁδη-»γίαν του μὲ μόνον δέκα πέντε πολεμικὰ πλοῖα καὶ ἓν πυρπολι-»κὸν, καὶ αὐτῶν ἀνεπισκευάστων, χωρὶς τελείως νὰ περιμείνῃ οὔτε »τὰ λοιπὰ πλοῖα νὰ ἐπισκευασθῶσιν, οὔτε νὰ παρατηρήσῃ ἂν τὸ »ναυτικὸν τῆς Ὕδρας ἢ τῶν Ψαρῶν ἐξέπλευσαν, ὥρμησε κατὰ τοῦ »ἐχθροῦ, διευθυνόμενος πρὸς τὴν Σάμον. Ἀπερχόμενος δὲ καθ' ὁδὸν, »ἔμαθεν (26 Ἰουλ.) ὅτι ἐξέπλευσεν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ αἰγυ-»πτιακὸς στόλος, συγκείμενος ἀπὸ 52 πολεμικὰ πλοῖα καὶ 150 »φορτηγὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἰμπραῒμ-πασσᾶ, υἱοῦ τοῦ σατρά-»που τῆς Αἰγύπτου, καὶ τότε εἶχε καταφθάσει εἰς Ῥόδον. Ἀλλὰ »τοῦτο, ἂν καὶ φρικῶδες, δὲν κατεθορύβησε τόσον τὴν γενναίαν »του ψυχὴν, ὅσον εἶχε προθυμίαν νὰ παῤῥησιασθῇ τὸ συντομώτερον »μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ὀλίγα πλοῖα εἰς τοὺς Σαμίους, καὶ »εἰς μὲν τοὺς ἰδίους νὰ ἐμπνεύσῃ εὐτολμίαν καὶ θάῤῥος, εἰς δὲ »τοὺς ἀπέναντι εἰς τὰ παράλια τῆς Μυκάλης πολυαρίθμους ἐ-»χθροὺς δειλίαν καὶ φόβον. Ὅθεν καὶ φθάσας εἰς τὴν Σάμον (27 »Ἰουλ.) προσώρμισε κατὰ τὴν Κολώναν ἀπὸ τὸ νότειον μέρος, καὶ »ἀμέσως διὰ τῆς ἑξῆς ἐπιστολῆς ἐνθαῤῥύνει τοὺς Σαμίους, καὶ »τοὺς ἐμπνέει φρονήματα γενναῖα καὶ ἑλληνικὰ, ὅτι νὰ μὴ δειλι-»άσουν τελείως, ἂν καὶ ἔχουν τὸν ἐχθρὸν πρὸ ὀφθαλμῶν πολλὰ »δυνατὸν, καὶ ὅτι αὐτὸς μὲ τὰ ὀλίγα πλοῖά του εἶναι πρόδρομος »ὅλης τῆς ὄπισθεν ἐρχομένης ναυτικῆς δυνάμεως τῶν τριῶν »νήσων, συγκειμένης ἀπὸ 95 πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ πλοῖα.

Ἄνδρες Σάμιοι, χαίρετε!

» Ἐμφαινόμεθα διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν, καὶ σᾶς λέγομεν »ὅσα καὶ τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος μου διὰ τοῦ γράμματος, τὸ »ὁποῖον πρὸ ὀλίγου σᾶς ἐγχείρισεν ὁ συμπολίτης ἡμῶν Καπ. »Ἀργύρης Στεμιτσιώτης. Ἀδελφοί! ἡ πατρὶς ἡμῶν μὲ τὰς

»ἄλλας νήσους Ὕδραν καὶ Ψαρά, τὸ ἔθνος ὅλον προὐνόησε καὶ »προνοεῖ ν' ἀντικρούσῃ τὸν ἐχθρὸν, καὶ τελείως, εἰ δυνατὸν, νὰ τὸν ἐξολοθρεύσῃ, καὶ πρὸ πάντων νὰ δώσῃ βοήθειαν ὅπου ὁ κίν-»δυνος εἶναι ἐπικείμενος. Διὸ καὶ ἀπεφασίσθησαν νὰ ἐκπλεύσουν »ἐκ συμφώνου ἀπὸ τὰς τρεῖς νήσους 95 πολεμικὰ καὶ πυρπο-»λικὰ πλοῖα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν 60 αὔριον ἢ τὴν ἐρχομέ-»νην καταφθάνουν ἐνταῦθα. Ὅθεν θαρσεῖτε, μὴν δειλιάσετε τὸν »ἐχθρόν· ὁ ἴδιος εἶναι, τὸν ὁποῖον πολλάκις ἀντεκρούσαμεν »καὶ τοῦ ἐκάμαμεν θραύσεις πολλάς. Αἱ πολυπληθεῖς δυνάμεις »του, ὅσον μεγάλαι καὶ ἂν φαίνωνται διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, »δὲν κάμνουν, εἰμὴ πολλαπλασιασμὸν ἀνωφελῆ, καὶ τὴν νίκην »ἡμῶν κατ' αὐτοῦ εὔκολον. Μὴν ὑπολάβετε, διότι κατέστρεψε »τὰ περιώνυμα Ψαρά, μέλλει νὰ καταστρέψῃ καὶ τὴν Σάμον· »εἰς τὰ Ψαρὰ δὲ ἐπέτυχε τὸν σκοπόν του, μὴ οὔσης τῆς ναυ-»τικῆς ἡμῶν δυνάμεως ἀπὸ θαλάσσης, ἀλλ' εἰς τὴν Σάμον ποτὲ, »διότι ἔχετε ναυτικὴν δύναμιν σύμμαχόν σας δυνατωτέραν παρ' »ἄλλοτέ ποτε, τῆς ὁποίας τόσον οἱ πλοιάρχοι ὅσον καὶ οἱ ναῦ-»ται θέλουν σᾶς ὑπερασπισθοῦν μέχρι ῥανίδος αἵματός των. »Πλὴν, ἀδελφοί! πρέπει καὶ ὑμεῖς νὰ ἦσθε προσεκτικοὶ κατὰ »πάντα εἰς ταύτην τὴν στιγμὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς μᾶς »ἐνεδρεύει πανταχόθεν. Σᾶς λέγομεν ἀδελφικῶς ν' ἀφήσετε κά-»θε ἰδιαίτερόν τι, καὶ νὰ συνδεθῆτε μεγάλοι τε καὶ μικροὶ »σφικτὰ, τὸ ὁποῖον πρὸς ὑμᾶς εἶναι τὸ μόνον ἀκαταμάχητον »ὅπλον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Προσέχετε μὴ μεσολαβῇ ἐν ὑμῖν ἐπι-»βουλή τις κεκρυμμένη, ἡ ὁποία θέλει σᾶς φέρειν ἔπειτα πολ-»λὴν τὴν μεταμέλειαν. Ἡμεῖς προλαμβάνομεν ἐνταῦθα μὲ 16 »μόνον πολεμικὰ πλοῖα, ὄπισθεν δὲ ἔρχονται καὶ τὰ λοιπὰ τῆς »πατρίδος μου, τὸν ἀριθμὸν 17, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων δύω νή-»σων Ὕδρας καὶ Ψαρῶν. Καὶ ταῦτα μὲν παρ' ἡμῶν, ὑμεῖς δὲ μὴν »ὀκνήσετε νὰ ἔλθετε πρὸς ἡμᾶς αὔριον, νὰ μᾶς πληροφορήσετε »σαφέστερον τοὺς στοχασμούς σας περὶ τούτου, καὶ ἂν ὁ Βυζαν-»τινὸς ἐχθρικὸς στόλος ἐξέπλευσεν ἀπὸ Μυτιλήνης, πρὸς ὁδη-»γίαν μας. Διὸ καὶ πεπεισμένοι εἰς τοῦτο, μένομεν.

Τῇ 27 Ἰουλίου 1824, ἐκ τοῦ Ναυαρχικοῦ πλοίου.

Ὁ Ναύαρχος τοῦ στόλου τῶν Σπετσῶν, Γ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ.

«Λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν οἱ Σάμιοι, τὴν ἐπιοῦσαν (28 Ἰουλ.) »κατῆλθον εἰς τὸ φρούριόν των, ὅπου ἐξῆλθε καὶ ὁ ναύαρχος μ' »ὅλους τοὺς περὶ αὐτὸν πλοιάρχους, καὶ δι' ἐκτεταμένων λόγων »τοὺς ἐνεθάῤῥυνε, καὶ εὐτολμήσαντες, ἐνεδυνάμωσαν τὰς φυλα- »κάς των πανταχόθεν, καὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀντισταθοῦν γενναῖα »εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἐλπίζοντες τὸ πλειότερον εἰς τὴν ναυτικὴν »δύναμιν ἀπὸ θαλάσσης τῶν τριῶν νήσων, διότι χωρὶς αὐτὴν βέ- »βαια ἀδύνατον ἦτον νὰ ὑπάρξωσιν οἱ Σάμιοι. Ὁ ναύαρχος δὲ »τότε βαλὼν τὰ πράγματα τῆς Σάμου εἰς καλὴν τάξιν στρα- »τιωτικῶς καὶ πολιτικῶς, ἐσκόπευε νὰ περιμείνῃ ἐκεῖ καὶ τὴν »λοιπὴν ναυτικὴν δύναμιν.

« Ὁ Τοπάλης, ἐκτελέσας τὴν ἑορτὴν τοῦ μπαϊραμιοῦ του εἰς »Μυτιλήνην, ἐξέπλευσεν ἐκεῖθεν, καὶ εἶχε καταφθάσει τότε εἰς »τὴν Χίον, διευθυνόμενος πρὸς τὴν Σάμον, τὸ ὁποῖον μαθὸν ἓν »*μίστικον* ψαριανὸν, ἦλθε νὰ φέρῃ ταύτην τὴν εἴδησιν εἰς τὴν »Σάμον κατὰ τὸν Μαραθόκαμπον, ὅθεν εἰδοποιήθη ὁ διοικητὴς »τῆς Σάμου Κύριος Λυκοῦργος, καὶ ἀμέσως ἔδωκε (29 Ἰουλ.) »ταύτην τὴν εἴδησιν καὶ εἰς τὸν ναύαρχον κατὰ τὴν Κολώναν »διὰ τοῦ ἑξῆς γράμματος.»

Γενναιότατε Ναύαρχε τῶν Σπετσῶν Κύριε Γεώργιε!

« Σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ὅτι αὐτῇ τῇ ὥρᾳ εἰδοποιήθη- »μεν ἀπὸ Μαραθόκαμπον διὰ γράμματος, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στό- »λος τὴν Κυριακὴν ἐσηκώθη εἰς τὰ πανιὰ ἀπὸ Μυτιλήνην μὲ »σκοπὸν διὰ τὴν νῆσόν μας. Αὐτὴν τὴν εἴδησιν τὴν ἔφερεν ἓν »μίστικον ψαριανὸν εἰς Μαραθόκαμπον, τὴν ὁποίαν ἐβεβαιώθη »ἀπὸ ἀουστριακὸν ἐμπορικὸν πλοῖον, καὶ ἦλθεν ἐπίτηδες, καὶ »πρὸς εἴδησίν σας.

Τῇ 29 Ἰουλίου 1821.

Ὁ ὡς ἀδελφός σας, ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.»

«Ὁ ναύαρχος δὲ ὡς ἐκ ταύτης τῆς πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ γράμ- »ματος τοῦ Λυκούργου εἰδήσεως ἐστοχάσθη, περιμένων ἐκεῖ, νὰ »στείλῃ δύω πλοῖα πρὸς τὸ μέρος τῆς Χίου νὰ κατασκοπεύσουν »περὶ τούτου, διὰ νὰ πληροφορηθῇ καλλίτερα. Ἀλλ' ἐν τούτῳ

»πρὸς τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας δευτέρα εἴδησις ἀπὸ Μαρα»θόκαμπον διὰ γράμματος ἔρχεται πρὸς τὸ Γενικὸν διοικητήριον »τῆς Σάμου, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς ἐχθρικὸς στόλος ἐπλησίασεν εἰς »τὴν Σάμον, καὶ εἶναι τὸ ἑξῆς, τὸ ὁποῖον ἐστάλη εὐθὺς πρὸς »τὸν ναύαρχον πρὸς ὁδηγίαν του.

Πρὸς τὸ Γενικὸν διοικητήριον τῆς Σάμου.

» Δηλοποιοῦμεν, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς ἐχθρικὸς στόλος ἐπλησία»σεν εἰς τὴν Σάμον, καὶ ἐφάνη ὅτι διῃρέθη εἰς δύω μέρη· καὶ »τὸ μὲν ἓν μέρος, τὰ μικρά, ἔρχονται ἀπ' ἀνατολῶν, τὸ δὲ ἄλλο, »τὰ μεγάλα, ἀπὸ δυσμῶν, καὶ ἔστω πρὸς εἴδησιν τῶν αὐτόθι »χωρίων καὶ τῶν ἑλληνικῶν πλοίων τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ »γενναιοτάτου ναυάρχου τῶν Σπετσῶν Κυρίου Γεωργίου Ἀν»δρούτσου, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀραγμένα εἰς τὴν Κολώναν.

Τῇ 29 Ἰουλίου 1824.

Οἱ Ἔφοροι τοῦ Μαραθοκάμπου.

» Μετὰ τοῦτο δὲ βεβαιωθεὶς τελευταῖον, ἀπεφάσισε ν' ἀπο»πλεύσῃ ἐκεῖθεν καὶ ν' ἀπέλθῃ ἀπὸ τὸ βόρειον μέρος τῆς Σάμου, »ὅθεν ἤρχοντο τὰ μικρὰ πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ ἐπι . . (α) . »

Ἐκ τούτων δὲ συνάγεται ὅτι πάντῃ ἄλλα ἐξύφανεν ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ διηγήσει αὐτοῦ, ὡς ὁμολογοῦσι τὰ πράγματα, μονονουχὶ φωνὴν ἀφιέντα. Ἐπειδὴ δ' ἐμνήσθη δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς πτέρυγος λόγῳ μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ πράγματι ὁ Σ. Τρικούπης ἐν τῇ κατὰ τὴν Σάμον ναυμαχίᾳ ταύτῃ, φέρε ἐκθέσωμεν τὰ γεγονότα πλατύτερον, διότι ὁ τῶν Σπετσῶν ναύαρχος πρὸς ναυτικοὺς ἄνδρας γράφων, συνέτεμε τὰ τῆς λεπτομερείας, ὡς αὐτοὶ οἱ ἐπι-

(1) Ἐνταῦθα ὑπάρχει δυστυχῶς τὸ χάσμα τῶν ἐλλειπόντων φύλλων τοῦ ἡμερολογίου, ὅθι φέρεται σημείωσις ἡ ἑξῆς· «λείπει ἡ σειρὰ τῆς ὡραιοτέρας ἐκθέσεως τῆς ναυμαχίας τῶν 5 καὶ 6 Αὐγούστου.» Ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ διήγησις ἀπὸ τὰ μέσα τῆς 8 Αὐγούστου. Τὰ ἐλλείποντα ὅμως διεσώθησαν εἰς τὴν πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν Σπετσῶν ἔκθεσιν τοῦ ναυάρχου τῆς 5 Αὐγούστου (λανθασμένως ἀντὶ 6), ἣν κατεχωρίσαμεν ἀποσπασθεῖσαν ἀπὸ τὸ ἐμπεριεχόμενον τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογίου.

ζῶντες ἀγωνισταὶ ὑφηγοῦνται, τὰ τῆς παρατάξεως καὶ ἐπιτοπίως ἡμῖν ἐπιδείξαντες.

« Μετὰ τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας, 5 Αὐγούστου (α), κατάραντες εἰς Κολώνας, συνήχθησαν τὸ ἑσπέρας οἱ τριήραρχοι καὶ κυβερνῆται τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐν τῇ ναυαρχίδι τῶν Σπετσῶν ὁ *Λεωνίδας*, τοῦ Χ. Ἰωάννου Μέξη πλοῖον, καὶ ἐγένετο συμβούλιον πολεμικὸν περὶ τοῦ πρακτέου, παρῆν δὲ καὶ ὁ τῆς Ὕδρας ἀντιναύαρχος Γεώργιος Σαχτούρης. Ἐῤῥέθη νὰ σηκωθῇ ὁ στόλος εἰς τὰ πανιὰ καὶ νὰ ἐπισκοπῇ τὸν ἐχθρὸν, ἀντέτεινε δ' εἰς ταῦτα ὁ ἐκ Σπετσῶν Ἠλίας Θερμισιώτης, εἰπὼν τάδε· «Ἂν ναυμαχήσωμεν εἰς ἀναπεπταμένον πέλαγος, οὐδὲν ὠφελούμεθα, διότι ὁ ἐχθρὸς πολυπληθέστερος εἶναι καὶ ἰσχυρότερος, πιθανὸν δὲ νὰ ἐκβιασθῶμεν καὶ νὰ διασκορπήσωμεν, ἐνῷ σκοπός μας εἶναι νὰ ἐμμένωμεν ὅπως διασώσωμεν τὴν Σάμον, τὴν ὁποίαν ἐπαπειλοῦσιν οἱ ἀντίπεραν σεσωρευμένοι ἐχθροὶ, καὶ τὸν καιρὸν περιμένουσι διὰ νὰ κάμωσι τὴν ἀπόβασιν, εἰς ταύτην δὲ σκοπὸν ἔχει ὁ ἐχθρικὸς στόλος νὰ συντελέσῃ. Προτείνω λοιπὸν ὄχι μόνον νὰ μὴ μετεωρισθῶμεν, ἀλλὰ νὰ προσορμίσωμεν πλησιέστατα τοῦ στενοῦ τῆς νήσου, ἐγγύτατα δὲ τοῦ μέρους ὅθεν ὁ ἐχθρὸς σκοπεύει νὰ κάμῃ τὴν ἀπόβασιν, μία δὲ ἰσχυρὰ δύναμις ἐκ πλοίων πολεμικῶν καὶ πυρπολικῶν νὰ προεκπλεύσῃ, μένουσα εἰς ἐπιτήρησιν παρὰ τὴν δυτικὴν ἀκτὴν τῆς Σάμου· ἂν δὲ ὁ ἐχθρὸς προβῇ καθ' ἡμῶν ἢ τῆς ἀσιατικῆς παραλίας διὰ νὰ πειραθῇ τὴν ἐπιβίβασιν τοῦ στρατοῦ, αἱ μὲν προφυλακίδες νὰ ἐπιτεθῶσι τότε, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῆς ἀγκύρας σαλεύοντες ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ, νὰ ἐπιβοηθῶμεν καὶ, χρείας καλούσης, νὰ ἄρωμεν τὴν ἄγκυραν πλέοντες πρὸς αὐτόν. Οὕτω τίθεται μὲν ὁ ἐφορμῶν ἐχθρὸς μεταξὺ δύω πυρῶν, οἱ ἐν Ἀσίᾳ στρατοπεδεύοντες ἀποθαῤῥύνονται, οἱ δὲ ἡμέτεροι Σάμιοι ἀδιάσειστοι θὰ μένωσιν ἐπὶ τῆς παραλίας, ἐκ τῶν φρουρίων των ἀμυνόμενοι καὶ πολεμοῦντες.» Ἄλλοι ὅμως ἀντέταξαν λέγοντες, ὅτι τὸ προτεινόμενον σχέδιον εἶναι τολμηρὸν, θέτει εἰς κίνδυνον αὐτοὺς νὰ ἀπολέσωσι πολ-

(α) Ὅρα παρακατιὼν ἐν σημειώσει τὰ περὶ τῆς φερομένης διαφορᾶς εἰς τὴν χρονολογίαν τοῦ συμβάντος.

λὰ πλοῖα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἄδηλον, ἀλλὰ νὰ μένωσιν εἰς τὰ πανιά. Ὁ Θερμισιώτης ἀντεῖπεν ὅτι «ἂν χάσωσι πλοῖα τινά, θὰ σώσωσιν ὅμως τὴν Σάμον, ὅπερ εἶναι μέγα κέρδος εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις· προσέθηκε δὲ ὅτι τὸ νὰ μένωσιν εἰς τὰ πανιά, κατὰ τὴν γνώμην τινῶν, θεωρεῖ πολὺ ἐπικίνδυνον, διότι πολὺ φοβεῖται μή, ἐπιτιθεμένου τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐπὶ τούτῳ θὰ καιροφυλακτήσῃ τὸν οὔριον πρὸς ἔφοδον ἄνεμον, κατ' αὐτῶν ἀντιμαχομένων παρὰ τὴν Σάμον, ἐπιτεινομένου δὲ τοῦ κινδύνου, τραπῶσιν εἰς φυγήν, καθότι ἡ διὰ τοῦ πορθμοῦ δίοδος, ἤτοι τὸ πρὸς τὴν Ἔφεσον φέρον στενὸν τῆς Μυκάλης παρίσταται μέσον ὑπεκφυγῆς εἰς τὸν βουλόμενον, καὶ τότε τὸ πᾶν ἀπόλλυται, ἐνῷ σκοπός των εἶναι, ἐμμένοντες αὐτόσε, νὰ ματαιώσωσι τὸ σχέδιον τῶν ἐχθρῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Ἡ πρότασις ἐπὶ τέλους παρεδέχθη. Οὕτω δὲ ἕωθεν, τὴν 6 Αὐγούστου (α), ἡμέραν ἑορτάσιμον τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἄραντα τὴν ἄγκυραν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἀπὸ Κολώνας, προσωρμίσθησαν εἰς τὸ στενὸν τῆς Σάμου, ἐν τῷ παρακειμένῳ μυχῷ αὐτῆς, ἀπέναντι τοῦ παρὰ τὴν μεγάλην ἤπειρον νησιδίου, κατὰ τάξιν, κλιμακηδὸν δὲ καὶ εἰς τρόπον ὥστε τὰ πλευρὰ ἑκάστου πλοίου νὰ βλέπωσιν ἐλευθέρως τὸ πέλαγος καὶ αἱ κανονοστοιχίαι των νὰ ὦσι χρήσιμαι. Ἐννέα δὲ πλοῖα ἐκ τῶν ἐπιλέκτων καὶ τρία πυρπολικά, τὰ διορι-

(α) Κατὰ παραδρομὴν φέρεται ἡμερομηνία 5 Αὐγούστου εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Ναυάρχων, καθ' ὅσον ὅλοι οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνισταὶ ἐνθυμοῦνται κάλλιστα καὶ μνημονεύουν τὸ ἑορτάσιμον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Ὕψιστος ηὐλόγησε τὸ ἔργον των. Προσέτι τὸ ῥηθὲν ἡμερολόγιον τοῦ ναυάρχου Σπετσῶν, μετὰ τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων ἕως τῆς 29 Ἰουλίου, φέρον ἐν ἐπισημειώσει· « λείπει ἡ σειρὰ τῆς ὡραιοτέρας ἐκθέσεως τῆς ναυμαχίας τῶν 5 καὶ 6 Αὐγούστου·» ἐπιβεβαιοῖ τὸ πρᾶγμα.

« Τοῦ δὲ Κανάρη ὁ παράπλους, κατὰ τὰ λέγομενα τοῦ ναυάρχου Σπετσῶν, εἰς τὴν ὥραν τοῦ κατορθώματος, δὲν παρέχει λόγον ἀμφισβητήσεως, ἂν παραδεχθῶμεν, ὡς εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅτι ὁ περίδοξος πυρπολητὴς παρῆν ἐν Σάμῳ κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς 5 Αὐγούστου, ὡς ἡ ἔκθεσις τοῦ Γ. Σαχτούρη, ἀλλὰ δὲν κατῆρε μετὰ τῶν ἄλλων συνελθόντων τὸ ἑσπέρας εἰς συμβούλιον, ἐξέπλευσε δὲ πρὸς κατασκόπευσιν, καὶ τὴν ἐπαύριον (6 Αὐγούστου) ἐπανελθὼν συμμετέσχε τῶν ἔργων καὶ ἠνδραγάθησε.

σθέντα ὡς προφυλακαί, ἐσηκώθησαν εἰς τὰ πανιὰ συγχρόνως καὶ ἐτοποθετήθησαν, τινὰ μὲν κατὰ τὴν ἄκραν τῶν Κολώνων, ἕτερα δὲ ἀνατολικώτερον, ἤτοι παρὰ τὸ φρούριον τοῦ Λυκούργου, ἀναμὶξ πολεμικὰ καὶ πυρπολικά, πλησιέστατα δὲ εἰς τὴν νῆσον, ὅπως ἀποφύγωσιν ἐνδεχομένην κύκλωσιν, καὶ αὐτόθι ἀνεκώχευον ἕτοιμα νὰ περιζώσωσι τὸν ἐχθρόν, ἂν ἀπεπειρᾶτο νὰ προβῇ πρὸς τῆς Ἀσίας τὰ πλευρά, ὅπου ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς ἦτο συνηγμένος, ἢ πρὸς τὸ κέντρον τῆς ἑλληνικῆς δυνάμεως, ἐν τῷ στενῷ.

« Τούτων δὲ γινομένων καὶ προϊούσης τῆς ἡμέρας, ὁ ἐχθρικὸς στόλος συγκείμενος ἀπὸ πλεῖστα πλοῖα μεγάλης δυνάμεως, δίκροτα, φρεγάττας, κορβέττας κτλ, ἐφάνη ἐρχόμενος ἀπὸ τὸ πέλαγος μὲ οὔριον ἄνεμον (ἐμβάτην ἢ μαΐστρον), καὶ πλησίστιος ἐφέρετο πρὸς τὰ στενά, ὅπου οἱ Ἕλληνες. Μόλις δ' ἐπλησίασε τὴν νῆσον ἀπέναντι τῆς χονδρῆς ἄκρας τῶν Κολώνων, ἐπισκοπεῖ τὴν θέσιν, βλέπει τὰ μὲν τῶν Ἑλλήνων πορωτάτω τῶν ἄλλων, πλησίον δὲ τῆς Σάμου ἀνακωχεύοντα εἰς δύω στίχους (ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν Κολώνων καὶ παρὰ τὸ φρούριον τοῦ Λυκούργου), τὸ δὲ πλεῖστον μέρος τοῦ στόλου των ἠγκυροβολημένον εἰς τὸ στενότερον τοῦ πορθμοῦ καὶ θέσιν ἐμπόλεμον κατέχον, λαμβάνει ὑποψίαν ἐκ τούτου, μετριάζει πανιὰ καὶ ἀμφιταλαντεύεται. Ἀληθῶς δέ, ἡ παράταξις τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀπεθάῤῥυνε, καὶ ἀντὶ νὰ προβῇ θαῤῥαλέος καὶ ἀγέρωχος, ὡς κατὰ πρῶτον ἐξώρμησεν, ἀνακωχεύει ἐν τῷ ἅμα, πρὸς μεσημβρίαν τὴν πρῶραν θέμενος. Τρία δὲ σκάφη ἐκ τοῦ δάσους αὐτοῦ τοῦ πλωτοῦ ἀπεσπάσθησαν, τὰ κάλλιστα καὶ πολεμικώτατα, ἓν ἡμιδίκροτον, τὴν ἐπιχάλκωσιν μέχρι τῶν ῥιζῶν ἔχον, μία κορβέττα πρώτου μεγέθους, ἄλλως φρεγαδόνι καλουμένη, καὶ ἓν βρίκιον ἐπίσης, ταῦτα δὲ τολμοῦν, πλησίστια φερόμενα, νὰ ἐπιτεθῶσι πλέοντα πρὸς ἔσω εἰς τὴν ἀσιατικὴν παραλίαν, ὅθι οἱ Τοῦρκοι ἀλαλάζοντες τοὺς ἐπερίμενον διὰ νὰ τοὺς εὐκολύνωσι τὴν μετάβασιν. Τὸ σχέδιον τοῦ ἐχθροῦ ἦτο προφανές· ἐφοβεῖτο ἐν σώματι νὰ πλησιάσῃ, προέταξεν ὅμως τὴν ταχυπλοωτέραν αὐτοῦ δύναμιν, τὰ τρία ταῦτα πλοῖα, ἐπισύροντα πλῆθος λέμβων ὄπισθεν, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐπιβίβασιν

τῶν τῆς ξηρᾶς, καὶ ταῦτα προέπεμψεν, ἡ δὲ μεγίστη δύναμις ἔμενε μετέωρος ἐπιτηροῦσα τὰ κινήματα τῶν Ἑλλήνων.

«Οἱ δὲ Ἕλληνες, βλέποντες τὸν ἐχθρὸν προσερχόμενον, ἐτέθησαν εἰς θέσιν ἀμύνης. Ὑψώσας ὁ ναύαρχος τῶν Σπετσιωτῶν τότε τὰ σημεῖα ὡς ἐπίσης καὶ τῶν Ὑδραιωτῶν ὁ ἀντιναύαρχος, ἐδήλωσαν τοῦ πολέμου τὴν στιγμὴν εἰς τοὺς συμπλωτῆρας αὐτῶν πάντας· οὗτοι δὲ ἀνὰ χεῖρας τὰ ἐναύσματα φέροντες ἐνεκαρτέρουν. Ἀλλὰ παραδόξως εἶδον μετ' οὐ πολὺ τὸν ἐχθρὸν ἀνακωχεύσαντα εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, μόνον δὲ τρία ἐχθρικὰ πλοῖα ἐφορμῶντα πρὸς τὴν Ἀσίαν. Ἡ στάσις τοῦ ἐχθροῦ αὕτη ἐνεθάῤῥυνεν ἔτι μᾶλλον τοὺς Ἕλληνας· καὶ δὴ τῶν ναυάρχων τὰ σημεῖα ἀνταπέστελλον τὰ πρὸς ἐπιχείρησιν, αἱ δὲ προφυλακίδες τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, κατὰ τὰ προστεταγμένα, εἰς τὴν ἄκραν τῶν Κολώνων καὶ τὸ φρούριον τοῦ Λυκούργου μένουσαι, ἐνόησαν ποῦ ἔπρεπε νὰ κτυπήσωσι καὶ τίθενται εἰς γραμμήν. Ὁ ἐχθρὸς προχωρεῖ ἐν τοσούτῳ, τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν κρατῶν, πρὸς τὴν ἀσιατικὴν παραλίαν ὑπερηφάνως, ἀλλὰ μόλις κάμνει βήματα τινὰ, καὶ ἡ γαλήνη τὸν καταλαμβάνει. Τὰ παρακείμενα ὄρη τῆς Ἀσίας ἀνταπέδωκαν, ὡς πολλάκις συμβαίνει, ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτῶν νάρκην καὶ κόπασιν εἰς τὸν πελάγιον ἄνεμον, καὶ αἱ ἐχθρικαὶ τριήρεις περιέπεσον εἰς ἀκινησίαν σχεδόν. Οἱ δὲ Ἕλληνες τῆς προφυλακῆς, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν θέσεων σαλπίσαντες τὸ ἐνυάλιον, ἐφώρμησαν κατόπιν τῶν τριῶν τούτων ἐχθρικῶν πλοίων, μόλις τὰ εἶδον ἀποσπασθέντα τῆς συνοδίας αὐτῶν, πυρπολικὰ δὲ καὶ πολεμικὰ, κατὰ στίχους καὶ ἀδιασπάστως ποντοποροῦντα, τὰ κατεδίωκον, ἐνῷ συγχρόνως ὁ ἄνεμος, πλαγίως ἐπιπνέων, παρεβοήθει τὴν καταδίωξιν.

«Τούτων δὲ γινομένων καὶ μεγάλου δράματος ὑπὸ τὰ ὄμματα τοσούτων πολεμιστῶν ἐκτυλισσομένου, τὸ ἀποβησόμενον καραδοκούντων, φαίνεται ἀπ' ἄρκτου κατερχομένη ναῦς τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν φέρουσα· ἦτον ὁ Κανάρης μὲ τὸ πυρπολικὸν αὐτοῦ σκάφος. Μόλις παραλλάσσει τὴν δυτικὴν ἄκραν τῆς Σάμου, ῥίπτει περὶ αὐτὸν βλέμμα ὁ τῆς Χίου καὶ τῆς Τενέδου πυρπολητὴς, καὶ βλέπει πρὸς δεξιὰ δάσος ἐχθρικῶν πλοίων εἰς ἀνακωχὴν, ἔμπροσθέν του τὸ ἀπόσπασμα τῶν ἐχθρῶν πρὸς τὴν

Ἀσίαν ἔχον τὴν πρώραν, ἀριστερῶς δὲ τὰς ἑλληνικὰς προφυλακίδας τεταγμένας καὶ ἐφορμώσας, τοῦ λοιποῦ ἑλληνικοῦ στόλου μένοντος ἐπ' ἀγκύρας εἰς τὸ στενὸν τῆς Σάμου μὲ τοῦ πολέμου τὰ σημεῖα ἀναπεπταμένα. Ὁ πυρπολητὴς, θαυμάσας τὴν παράταξιν τῶν συναγωνιστῶν του ταύτην, ἀνέκραξεν· « ἀδελφοί, ἡ νίκη εἶναι σήμερον ἐδική μας· » λαμβάνει δὲ ἀμέσως τοὺς οἴακας ἀνὰ χεῖρας, μόνος του διοικεῖ καὶ προχωρεῖ μαῦρος ὡς τὸ ἡφαίστειόν του (α), σιωπηλὸς ἀλλὰ μένεα πνέων, καταφθάνει τὰ πυρπολικὰ καὶ τὰς προφυλακίδας παρ' ὧν χαιρετᾶται καὶ συνοδεύεται, σπεύδει δὲ τὸ πυρπολικόν του εἰς τὸ ὑψιρεφὲς τουρκικὸν ἡμιδίκροτον νὰ προσκολλήσῃ· ἀλλ' ὁ πρὸ αὐτοῦ βαίνων Ὑδραιώτης πυρπολητὴς Τσάπαλης φιλοτιμεῖται νὰ κάμῃ πρῶτος τὸ ἀνδραγάθημα, καὶ δόσας πῦρ εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν ἡφαίστειον, ἀπέτυχε λανθασθεὶς εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ διαστήματος. Δὲν ἐχάρησαν ἐπὶ πολὺ οἱ ἐχθροὶ διὰ τοῦτο· ὁ Ψαριανὸς πυρπολητὴς ἀναλογίζεται εὐθύτερον τὴν ἀπόστασιν, παρακούει σφαίρας, κρότους πυροβόλων, μύδρους ὁλοκλήρων κανονοστοιχιῶν, περὶ αὐτὸν μυκωμένων· αὐτὸς δὲν ἀποσύρεται, παρ' ὅταν ἐννοῇ τὰ ἔμβολα τῆς πυριφλεγεθούσης ὁλκάδος του ἐντελῶς προσηρμοσμένα εἰς τοῦ δικρότου τὰς πλευρὰς, καὶ ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ τὸ δάσος αὐτὸ τῶν ἁρμένων καὶ ἱστίων καταφλογίζεται.

« Εἰς τὸ δεινὸν τοῦ πάθους συνταράσσονται τὰ ἄλλα δύω συμπλέοντα, ἡ κορβέττα καὶ τὸ βρίκιον, ἀλλ' οὐδεμία σωτηρία δι' αὐτά· ἡ ὀπισθοδρόμησις ἦτον ἀδύνατος, διότι αἱ προφυλακίδες καὶ τὰ πυρπολικὰ τῶν Ἑλλήνων τὰ περιεκύκλωσαν· ἡ διὰ τοῦ στενοῦ δίοδος ἐπίσης, διότι ἐνέπιπτον εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. Οὕτω διακείμενα, στρέφουσι τὴν πρώραν πρὸς ἄρκτον κατὰ τὴν Σάμον καὶ ἀμύνονται. Πλὴν εἰς μάτην· ὁ ἐκ Σπετσῶν Λέκας Ματρόζης διευθύνει ἀμέσως τὸ πυρπολικὸν, ὅπερ ἐδιοίκει, ἐπάνω εἰς τὴν κορβέτταν, καὶ αὕτη γίνεται ἐν τῷ ἅμα πυρίκαυστος. Καιομένης δὲ καὶ τῶν ἐχθρῶν κολυμβώντων εἰς τὰ ὕδατα, ὁ Ὑδραιώτης Δ. Ραφαλιᾶς προσκολλᾷ ἄλλο πυρ-

(α) Ὅλοι οἱ Ψαριανοὶ ἐμελανειμόνουν τότε διὰ τὸ πάθος τῆς πατρίδος των, αὐτοί τε καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν.

πολικὸν ἐπ' αὐτῆς, ἀνωφελῶς καέν· ὁ δὲ Βατικιώτης, συμπολίτης αὐτοῦ, πρὸς τὸ βρίκιον ὁρμήσας, κατώρθωσε νὰ προσαρμόση τὸ ἡφαίστειόν του, ἀπὸ τὰ πλευρὰ τοῦ ὁποίου διαδοθεῖσαι αἱ φλόγες εἰς τὸ τρίτον αὐτὸ ἐχθρικὸν σκάφος, τὸ ἀπετέφρωσαν.

«Μέγας ἦτον ὁ ἀγὼν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ἀξιοθαύμαστος· παμπληθὴς καὶ κολοσσιαῖος ὁ ὀθωμανικὸς στόλος ἵστατο πελάγιος, τοῦ ἐπιδιωκομένου τὴν ἐπιτυχίαν ἀναμένων ἀπὸ τῶν τριῶν αὐτοῦ πλοίων τὴν τόλμην καὶ τὸ ἀνδραγάθημα. Μεγίστη δὲ τῶν Ἑλλήνων ἀνεδείχθη ἡ ναυτικὴ σύνεσις νὰ ὑποδεχθῶσι τὸν ἐχθρὸν προσωρμισμένοι, καὶ διὰ τῶν πτερύγων τῆς παρατάξεώς των περιζώσαντες, νὰ τὸν καύσωσιν. Ὄντως δὲ, οἱ τὴν προφυλακὴν ἀναλαβόντες καὶ οἱ πυρποληταὶ ἔδειξαν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τί μέγα διαπράττεται ἡ τέχνη ὅταν προσβοηθῆται ἀπὸ τὸν σύντονον εἰς τὰ ἔργα νοῦν τοῦ ἐπιχειροῦντος. Ἀφῆκαν τὸν ἐχθρὸν νὰ προχωρήση εἰς τῆς Ἀσίας τὰ πλευρὰ, καὶ ἐπιτίθενται πάντες οἱ εὐάριθμοι οὗτοι ναυβάται. Πολεμικὰ τῶν Ἑλλήνων τότε ἢ πυρπολικὰ σκάφη δὲν διακρίνονται· ἀναμὶξ τρέχουσι κατόπιν τῶν ἐχθρῶν· αἱ παρακελεύσεις δὲ τῶν ναυμάχων καὶ τῶν πυρπολητῶν ἡ ἀντιλαλιὰ βρέμουσιν ὑπὸ τὰ πυρὰ τοῦ δικρότου, οἱ δὲ ὀθωμανοὶ ἐξερεύγονται κατ' αὐτῶν προσπλεόντων τρομερὸν πῦρ, καὶ νέφη καπνοῦ περικαλύπτουσι τοὺς ἀνδρείους, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν σαλεύουν παρ' ὅταν αἱ φλόγες ἐπ' αὐτοῦ διαδίδονται· τότε συστρέφονται πρὸς δίωξιν τῶν ἄλλων, καὶ ταῦτα μετ' ὀλίγον ὑπὸ τὸ αὐτὸ πάθος ὑποκύπτουσιν.

«Ἡ θραῦσις τοῦ ἐχθροῦ ὑπῆρξε μεγίστη· πληρώματα τῶν ὀθωμανικῶν τριήρεων, ἐπιβάται ἔνοπλοι, ἀναρίθμητοι ἄνδρες ἔγειναν τοῦ πυρὸς παρανάλωμα. Αὐτὸ δὲ τὸ καιόμενον σκάφος τοῦ ἡμιδικρότου, ὠθούμενον ἀπὸ τὸν ἄνεμον, προσπνεύσαντα, ἐξέπεσεν εἰς τὸ στενὸν, πρὸς δυσμὰς τοῦ νησιδίου, ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς· αὐτόθι ἀνάψασα ἡ πυριτοθήκη του, ἐτίναξεν εἰς τοὺς παρακειμένους λόφους, ὅπου ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι οἱ ἐχθροὶ, ὅλον τὸ ὑπόλοιπον τῶν φλεγομένων μελῶν αὐτοῦ καὶ τὸ ἐνυπάρχον ἄπειρον ὑλικὸν, πυροβόλα, σφαίρας κτλ· τοῦτο δὲ ἐγένετο παραίτιον νὰ φθαρῶσι πλεῖστοι ὅσοι ὀθωμανοὶ ἐκ τῶν τῆς ξηρᾶς. Τὰ λείψανα τοῦ κολοσσοῦ προσεκολλήθησαν τελευταῖον

εἰς τὴν ἀσιατικὴν παραλίαν, εἰς δεκαὲξ δὲ ὀργυιῶν βάθος προσέψαυσεν ἡ τροπίς του. Τὸ βρίκιον καταδιωχθὲν ἐκάη, πλησιέστερον τῆς Σάμου, καὶ ἐβυθίσθη παρὰ τὸ φρούριον τοῦ Λυκούργου εἰς τεσσαράκοντα ὀργυιὰς ὕδατος· ἡ δὲ κορβέττα, κατὰ μέσον τοῦ πορθμοῦ μεταξὺ Ἀσίας καὶ Σάμου, εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀνοικτά.

«Οἱ Τοῦρκοι τοῦ στόλου ταῦτα βλέποντες, ἀνεπέτασαν ἔντρομοι ὅλα τὰ ἱστία των καὶ ἔφευγον πάσαις δυνάμεσιν, οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐν ὅσῳ ἦτον ἡμέρα, ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας ἀπὸ τὸ στενὸν, τοὺς ἐδίωκον εἰς τὸ πέλαγος. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐπανακάμψαντες, ἀπέβησαν εἰς τὸ μέρος, ὅπου τὴν προτεραίαν ἐστρατοπεδεύοντο οἱ Τοῦρκοι, μετὰ πολλῆς δὲ προσοχῆς μὴ ἐμπέσωσιν εἰς ἐνέδραν· ἀλλ' οἱ ὀθωμανοὶ τοσαῦτα ὑπέστησαν εἰς τὴν ἐκπυρπυρσόπησιν τοῦ δικρότου, ὥστε δρομαῖοι φυγόντες, ἀφῆκαν ὅλας αὐτῶν τὰς τροφὰς ἐν ὑπαίθρῳ, καὶ τοὺς λέβητας ἀκόμη. Εὗρον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Ἕλληνες καὶ τὰ κατεξουσίασαν, ὡς ἐπίσης καὶ δύω ὀρειχάλκινα κανόνια τοῦ αὐτοῦ ἐχθρικοῦ σκάφους, ἐμπεπηγότα ἐπιστόμα εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλαβον βίαιον τιναγμὸν κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς πυριτοθήκης. Κατόπιν ἐπεμελήθησαν τὴν ἐκβύθισιν τῶν ὀρειχαλκίνων κανονίων τοῦ δικρότου, ἐπέτυχον δὲ μόνον τριάκοντα ἓν ἐξ αὐτῶν ν' ἀνασύρωσι τῇ 10 τοῦ μηνὸς τὰ ἐπὶ τούτῳ σταλέντα πλοῖα ἀνὰ ἓν ἀφ' ἑκάστης νήσου· ταῦτα δὲ μετὰ τῶν δύω τῆς ξηρᾶς διεμερίσαντο οἱ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ἔλαβον δέκα τρία οἱ Ὑδραιῶται, ἕνδεκα οἱ Σπετσιῶται καὶ ἐννέα οἱ Ψαριανοί.»

Κατόπιν, ἐν σελίδι 162 μέχρις 166 τοῦ αὐτοῦ τόμου Γ'. κεφαλαίῳ Ν'. περιγράφει ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς τὰ κατὰ τὴν Ἁλικαρνασσὸν καὶ τὸν Γέροντα ἐν Καρίᾳ τῆς μικρᾶς Ἀσίας κατορθώματα τῶν ναυτικῶν Ἑλλήνων τῆς 24 καὶ 29 Αὐγούστου μηνὸς 1824, μὲ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, ὡς καὶ τὰ προγενέστερα, συγκεχυμένως δηλονότι καὶ πόρω τῆς ἀληθείας. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου καταχωρίζομεν τὰς δύω ἐκθέσεις τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, τὰ γεγονότα ἐξιστορούσας, ἀφ' ὧν ἕκαστος θέλει πεισθῇ καὶ κρίνει κατὰ πόσον εὔρυθμα καὶ κανονικὰ εἶναι τὰ διηγήματα τῶν ναυτικῶν μας, προσαπορήσει δὲ διὰ τί ὁ ἐκ Μεσολογγίου

Συγγραφεύς, τῶν δύω τούτων ἐπισημοτάτων πολεμικῶν δελτίων οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν, καί τοι δημοσιευθέντων ἐν καιρῷ εἰς τὰ *Ἑλληνικὰ Χρονικὰ*, ἐφημερίδα τοῦ Μεσολογγίου, ὑπ' ἀριθ. 77, ἀπὸ τὸ στόμα δὲ ἑνὸς ναυάρχου ἀξιοπίστου καὶ τιμίου προφερομένων! Πλὴν τούτου, ἀκατανόητος εἶναι καὶ ἡ σταθερὰ τοῦ Συγγραφέως ἐπιμονὴ εἰς τὸ νὰ κολοβόνῃ ἐν ταῖς διηγήσεσιν αὐτοῦ τὰς σχετικὰς δυνάμεις τὰς κατὰ θάλασσαν, μάλιστα δὲ τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν καθ' ὅλας τὰς παρατάξεις, ποῦ μὲν, ὡς ἐν Σάμῳ, τὴν πρώτην μοῖραν αὐτῆς ἐκ πλοίων 16 περιστέλλων εἰς ὀκτώ! ποῦ δὲ, ὡς κατὰ τὴν Ἁλικαρνασσὸν καὶ τὸν Γέροντα ἤδη, τὰς δύω συνηνωμένας αὐτῆς μοίρας, τὴν β'. ὑπὸ τὸν Γ. Ἀνδροῦτσον, καὶ τὴν α'. ὑπὸ τὸν Ἰωάν. Ἀναστασίου Κυριακὸν, ἐκ πλοίων 37 περιορίζων εἰς σκάφη δέκα τέσσαρα! καὶ ταῦτα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ζῆλος τῶν τριῶν συναδέλφων κοινοτήτων καὶ αἱ ἀντιφιλοτιμίαι τῶν ναυμάχων τῶν τριῶν νήσων ἦσαν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν κορυφωμέναι. Πλὴν οὕτως ἔδοξε τῷ ἱστορικῷ· νὰ καλύψῃ μὲ μέλανα πέπλον τῶν ἀριστέων τῶν Σπετσῶν τὰ κατορθώματα, καὶ τὸ ἔπραξεν ἀπὸ σεβασμὸν πάλιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.... Ἰδοὺ δὲ αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις ὁμοῦ καὶ ἀπόσπασμα προγενεστέρου ἐγγράφου, τὰ γεγονότα προοιμιάζοντος.

«*Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.*

» Σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι μετὰ τὴν δεκαήμερον ματαίαν καὶ ἀνωφελῆ περιστροφὴν εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τὸ εἰς τὰς Καβο-Κολώναις ἀκατάλληλον σχέδιον τῆς συνελεύσεως τοῦ στόλου, ἐφθάσαμεν χθὲς καὶ αὖθις σχεδὸν εἰς τὰ ἴδια, εἰς τὸ ἐρημονῆσι λεγόμενον Λειψὸν ἀπέναντι κατὰ μεσημβρίαν τῆς Πάτμου μὲ τῶν ἀδελφῶν Ὑδραίων τὸν στόλον, καὶ ἀράξαμεν ἐνταῦθα διὰ νὰ μάθωμεν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ καλλιώτερα. Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἔφθασε καὶ ὁ συμπολίτης ἡμῶν Θεόδωρος Δρίτσας, ὅστις περιήρχετο σκοπεύων τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐμάθαμεν παρ' αὐτοῦ ὅτι ἡ εἰς τὴν Σάμον πρώτη μοῖρα τοῦ στόλου ἡμῶν μὲ τῶν Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν εὑρίσκονται εἰς τὴν Πάτμον, καὶ ὅτι οἱ ἐχθρικοὶ δύω στόλοι, ὅ,τε Βυζαντινὸς καὶ Αἰγυπτιακὸς, συνηνώθησαν εἰς τὴν Κῶ, καὶ εὐ-

»ρίσκονται μέρος μὲν ἀραγμένος, καὶ μέρος εἰς τὰ πανιά, καὶ »ὅτι ἐκεῖθεν σκοπεύουν ν' ἀπέλθουν καὶ αὖθις κατὰ τῆς Σάμου· »καὶ τῆς Σάμου ἁλωθείσης, νὰ ἐκστρατεύσουν κατὰ τῆς Ὕδρας »καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὅτι τὸ σχέδιόν των, »νομίζουν, θέλει ἀποβῇ κατὰ σκοπόν, πληροφορημένοι ὅτι μό»νον τὰ εἰς τὴν Σάμον ὄντα πλοῖα τοῦ στόλου μας δὲν δύναν»ται ν' ἀντιπαραταχθοῦν εἰς τὸν πολυσύνθετον αὐτῶν στόλον, »μὴ ἠξεύροντες τὴν παροῦσαν ἄλλην μοῖραν τοῦ στόλου μας.

» Ἡμεῖς ταῦτα εἰδοποιηθέντες, σκοπεύομεν ἐντεῦθεν, μετριά»ζοντος τοῦ καιροῦ, ν' ἀπέλθωμεν κατ' αὐτοῦ συνηνωμένοι ἅ»παντες, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχοντες καὶ τὸ αὐτὸ φρό»νημα, τὴν θραῦσιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἐλπίζομεν δυνάμει τοῦ »τιμίου Σταυροῦ καὶ τῇ εὐχῇ ὑμῶν συνάμα καὶ τῆς πατρίδος νὰ »τοῦ διαλύσωμεν καὶ ἐκεῖθεν τὸ ὀλέθριον σχέδιον καὶ νὰ τὸν κα»ταστρεψώσωμεν, καί, εἰ δυνατόν, νὰ μὴ τὸν ἀφήσωμεν νὰ προ»χωρήσῃ περαιτέρω· διότι ὤν, ὡς πληροφορούμεθα, εἰς ἀκατα»στασίαν καὶ ἀδυναμίαν μεγάλην διὰ τὴν εἰς τὰ πλοῖά του »ἐπιδημικὴν ἀσθένειαν καὶ διὰ τὴν φθορὰν τὴν μεγάλην εἰς »αὐτὸν τῆς ἀσθενείας, ποτὲ δὲν θέλει σταθῇ εἰς ἀντιπαράταξιν »ἡμῶν, ἀλλὰ θέλει δοθῇ εἰς φυγήν, καὶ εἴθε γένοιτο! Καὶ ταῦτα »τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἡμῶν τὰ σχέδια κτλ.

Τῇ 23 Αὐγούστου 1824, ἐν Λειψῷ.

Ἐκ τοῦ ναυαρχικοῦ πλοίου Παγκρατίων.

Ὁ Συμπολίτης ὑμῶν, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ἈΝΔΡΟΥΤΣΟΣ.»

«*Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν* (α).

» Σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι εἰς τὰς 24 τοῦ ἤδη λήγοντος, φθασάν»των καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὑποναυάρχου πλοίων μας »ἀπὸ Πάτμου, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα τῶν Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν, »ἀπεφασίσαμεν ν' ἀπέλθωμεν κατὰ τῶν ἐχθρικῶν στόλων τῶν »εἰς Κῶ καὶ Ἁλικαρνασσὸν μὲ τὸ ἑξῆς σχέδιον· ἐκ τῶν πυρπο-

(α) Ἡ παροῦσα ἀναφορὰ ὡς καὶ ἡ ἀκόλουθος ἐδημοσιεύθησαν ἐν καιρῷ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Μεσολογγίου τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά, ἐν ἀριθ. 77, ἔτους α'. τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1824.

»λικῶν 6, καὶ ἐκ τῶν πολεμικῶν 20, δέκα ὑδραϊκὰ ὑπὸ τὴν »ὁδηγίαν τοῦ ὑποναυάρχου Σαχτούρη, καὶ 6 ἐκ τῶν ἡμετέρων »μ' ἄλλα τέσσαρα τῶν Ψαριανῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἡμετέ- »ρου ὑποναυάρχου κυρίου Γιάννη Ἀναστάση, ν' ἀπέλθουν, προ- »πορευομένων τῶν πυρπολικῶν, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ τοῦ ἑλληνι- »κοῦ στόλου πλοῖα ἀκολουθοῦντα, νὰ λάβουν θέσιν τὰ *Τσάτα-* »*λα*, καὶ νὰ περιστρέφωνται μέχρι τῶν ἀπέναντι τῆς νήσου »Καλύμνου, διότι ἀναγκαίως ἔπρεπε νὰ βαστῶμεν αὐτὴν τὴν »θέσιν διὰ τὸ στενὸν τοῦ πορθμοῦ, ὡς σᾶς εἶναι γνωστὸν, καὶ »διότι ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν Ἀλικαρνασσὸν μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου »τοῦ *Πιτέτσι* ἦτον καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν μὲ τὰ πλοῖά του, καὶ »διὰ τὴν ὑποψίαν μὴ, ἀφ' οὗ ὅλοι εἰσέλθωμεν εἰς τὸν πορθμὸν, »μᾶς ἀποκλείσῃ, ὡς ἔχων ὅλας τὰς θέσεις ἐδικάς του, ἱκανῶς »δυνατάς.

« Ὅλοι δὲ συνάμα, τόσον τῶν πολεμικῶν, ὅσον καὶ τῶν πυρ- »πολικῶν πλοίων μας τῶν διορισθέντων οἱ πλοίαρχοι ὥρμησαν »μὲ ἀμίμητον γενναιότητα, καὶ συμπλακέντες μετὰ τῶν ἐχθρι- »κῶν πλοίων, ἐπολέμησαν γενναιότατα, ὥστε ἔτρεψαν φρεγάτ- »τας τοῦ Μεχμὲτ-ἀλῆ (ὅστις δὲν εἶχε λάβει μόνος του εἰσέτι »πεῖραν τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων) καὶ αὐτὸ τοῦ Τοπάλη τὸ »βατσέλον, τοῦ ὁποίου φεύγοντος συνεθλάσθη ἡ ἀντένα τοῦ με- »σαίου καταρτίου του ἢ ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τοῦ μπράτσου, ἢ »ἀπὸ τὸν ἀπροσδόκητον πυροβολισμὸν τῶν Ἑλλήνων. Διὸ καὶ »ἐδόθη εἰς φυγὴν, καὶ διευθυνόμενον κατὰ τὴν Ἀλικαρνασσὸν, »ἄραξεν.

« Ἐκ τούτου δὲ πολλοὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου, φιλοτιμού- »μενοι, καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων οὐκ ὀλίγοι παρὰ τὸν διο- »ρισθέντα ἀριθμὸν, ἐκίνησαν μὲ τόσην ὁρμὴν, ὥστε περιπλεχθέν- »των, δὲν διεκρίνετο τίς ὁ ἡμέτερος καὶ τίς ὁ ὑπενάντιος. Τὰ »πυροβόλα ἀμφοτέρων ἔπιπτον ἀδιάκοπα ὡς ἡ χάλαζα, καὶ ὁ »κρότος ἠκούετο πανταχοῦ φοβερὸς καὶ τρομερὸς, διότι ἐπυρο- »βόλουν οἱ ναυμαχοῦντες, ἐπυροβόλουν τὰ φρούρια, ἐπυροβόλουν »καὶ οἱ εἰς τὴν ἄγκυραν, καὶ οἱ εἰς τὰ πανιὰ, καὶ πᾶς τις βλέπων »τὴν τοιαύτην φρικώδη ναυμαχίαν καὶ τὴν τόλμην τῶν Ἑλλή- »νων, ποτὲ δὲν ἐπίστευε νὰ μὴν καταβυθισθοῦν ὅλα τὰ εἰς τὸ

»στενὸν πλοῖά μας ἀπὸ τὰ πλωτὰ πυροβόλα τοῦ ἐχθροῦ· μόλον τοῦτο καὶ τὰ πλοῖα καὶ οἱ ναῦται μὲ τοὺς πλοιάρχους »διεσώθησαν, προξενήσαντες βλάβην οὐ τὴν τυχοῦσαν εἰς τὸν »ἐχθρόν.

»Δεκαὲξ στραπόρτια ἐκ τῶν φορτηγῶν τοῦ Μεχμὲτ-ἀλῆ, καθὼς βεβαίως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ ἀγγλικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον, »τυχὸν ἐκεῖσε, διὰ τὸν φόβον τὰ ἐπεσώρευσαν εἰς τοὺς βράχους »τοῦ Πιτέτσι. Ὁ κατσαμπάσης τοῦ Τοπάλη, ἔχων παράνω τῶν »30 ἐνόπλων ἐχθρῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ταχὴρ καπετάνου, »ὥρμησε διὰ νὰ ζωγρήσῃ ἕνα πυρπολικὸν πλοῖον ψαριανόν, πλὴν »δὲν ἀπέφυγε τὴν δίκην τῶν Ἑλλήνων· ἐθραύσθη μέρος ὑπὸ τοῦ »πλοιάρχου Ἀναργύρου Λεμπέση, καὶ ἐτελείωσεν ὑπὸ τοῦ Γιάν»νη Σάντου. Διέσωσαν δὲ μόνον ὀλίγους τινάς, καὶ αὐτοὺς τραυ»ματίας (τοὺς δὲ λοιποὺς μὲ τὸν Ταχὴρ καπετάνον τοὺς ἐθα»νάτωσαν), νὰ ἀπέλθουν εἰς τὸν Τοπάλην καὶ εἰς τὸν ναύαρχον »τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου μὲ τὸν κατσαμπάσην, νὰ φέρουν τοὺς »πεσόντας καὶ νὰ κηρύξωσι τὴν ἀμίμητον γενναιότητα τῶν »Ἑλλήνων, ἥτις ἤθελε φανῇ πλέον μεγαλειτέρα, ἂν δὲν προε»λάμβανεν ἡ νύξ. Ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, φο»βηθεὶς τότε, ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου του, ἀπῆλθεν εἰς τὸ φρού»ριον τῆς Ἀλικαρνασσοῦ διὰ νὰ προφυλαχθῇ.

» Ἡ ναυμαχία ἤρχισεν ἀπὸ τὰς ὀκτὼ καὶ ἥμισυ ὥρας τῆς »ἡμέρας καὶ διήρκεσε μέχρι τῶν τριῶν ὡρῶν τῆς νυκτός. Ἂν »καὶ ὁ ἀὴρ ἦτον μετριώτερος καὶ ὀλίγον τι εὐεργετικὸς εἰς ἡμᾶς, »αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἤθελεν εἶσθαι ἡ λαμπροτέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα, »διότι ἓν πυρπολικὸν ἦτον ἱκανὸν νὰ κατακαύσῃ ὅλα τὰ ἐ»χθρικὰ πλοῖα κατὰ τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἀραγμένα.

» Ἄξιον δὲ θαυμασμοῦ εἶναι, ὕστερον ἀπὸ τόσην θραῦσιν »τοῦ ἐχθροῦ καὶ τόσον πυροβολισμὸν ἐχθρικὸν κατὰ τῶν ἡμε»τέρων, ὅτι δὲν ἐβλάφθη κἀνεὶς (καὶ τοῦτο τὸ χρεωστοῦμεν »εἰς τὴν ἀκαταμάχητον ἀντίληψιν τοῦ Θεοῦ), εἰμὴ δύω πυρπο»λικά, τὸ ἓν ψαριανὸν καὶ τὸ ἄλλο τῶν Ὑδραίων, ἐχάθησαν »εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην, διότι εἰς μὲν τὸ ψαριανὸν ἔπεσεν »ἐπάνω του κατὰ συμβεβηκὸς τὸ πλοῖον τοῦ Ἀραπογιάννη, Ὑ»δραίου, εἰς τὴν περιστροφήν του διὰ τὴν στενότητα τοῦ πορ-

»θμοῦ, καὶ τοῦ ἔσπασε τὸ κατάρτιον τῆς πρώρας του, καὶ οὕ-
»τως οἱ πυρπολισταὶ, μὴν ἔχοντες τρόπον πῶς ἀλλέως νὰ τὸ
»οἰκονομήσουν, τὸ κατέκαυσαν· τοῦ δὲ ἄλλου, τῶν Ὑδραίων,
»μπάλα ἐχθρικὴ τοῦ κατέκοψε· τὸ γράντο τσιμποῦκι ἕως εἰς τὴν
»καπελαδοῦραν τοῦ τριγκέτου, καὶ τρυπημένον τὸ κατεβύθισαν.

» Εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτος ἡ τόλμη καὶ ἡ καρτεροψυχία γε-
»νικῶς καὶ τῶν πυρπολιστῶν καὶ τῶν πλοιάρχων μας, διότι
»αὐτοὶ δὲν ὁμοιάζουν ἄνθρωποι, ἀλλ' ἄλλοί τινες ἐκτὸς τῆς
»ὑδρογείου σφαίρας, οἱ ὁποῖοι ὡρμοῦσαν ὡς λέοντες εἰς τοὺς ἐ-
»χθροὺς, μὴ ψηφῶντες παντελῶς τὸν ἀκατάπαυστον πυροβολι-
»σμὸν τοῦ ἐχθροῦ.

» Ταύτην τὴν γενναιότητα θέλουν τὴν διακηρύξει καὶ ἀλλο-
»εθνεῖς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, ἐκ τῶν ὁποίων εἷς εἶναι
»καὶ ὁ Κύριος Κλήνφορτ, ὁ ναύαρχος τῆς Ἀγγλικῆς θαλασσίας
»μοίρας τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τυχὼν ἐκεῖ θεατὴς τῆς ἐνδόξου
»ταύτης ναυμαχίας εἰς ἕνα τοιοῦτον πορθμὸν στενότατον καὶ
»πολλὰ ἐναντίον εἰς τῆς ναυμαχίας τοὺς νόμους.

» Ἐγὼ δὲ ἐπαινῶ ὅλους μὲν, τόσον ἐκ τῶν Ὑδραίων, ὅσον καὶ
»ἐκ τῶν ἡμετέρων, ὅσοι ἔκαμαν τὸ χρέος των, ἐξαιρέτως δὲ
»ἐπαινῶ τὸν γενναιότατον ὑποναύαρχον Κυρ. Γιάννην Ἀναστάση,
»καὶ γενναιοτάτους πλοιάρχους τόν τε Ἀνάργυρον Λεμπέσην,
»Γιάννην Σάντου καὶ Γκίκαν Τσούπαν, τοὺς ὁποίους κρίνω χρέος
»μου νὰ συστήσω καὶ εἰς τὴν πατρίδα, διότι ἐστάθησαν τὰ μό-
»να παραδείγματα τῆς ἀρετῆς καὶ γενναιότητος εἰς ταύτην τὴν
»ναυμαχίαν.

»Μένοντες δὲ ἐνταῦθα εἰς τὸν Γέροντα, ἐμάθαμεν σημαντικῶς,
»ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, φθάσας εἰς Κῶ, ἔμα-
»θεν ὅτι τὰ εἰς τὴν Πελοπόννησον μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ἔμελλε νὰ
»κάμῃ ἀπόβασιν, εἶναι ἱκανῶς ὠχυρωμένα, καὶ ὅτι τὰ πράγ-
»ματα πολιτικῶς τῆς Πελοποννήσου, ἀλλάξαντα μορφὴν, τὸν
»φοβίζουν νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω. Διὸ καὶ ἔστειλεν εἰς Ἀλε-
»ξάνδρειαν, πρὸς τὸν πατέρα του, ταχυδρόμον νὰ τὸν διορίσῃ
»μὲ δευτέραν του διαταγὴν τί πρέπει νὰ κάμῃ· διὸ καὶ πρὸς
»πληροφορίαν σας.

» Ἐλάβομεν μὲ τὸ ἀπὸ τὰς 14 τοῦ ἤδη λήγοντος πρὸς ἡμᾶς

» γράμμα σας καὶ τὴν ἐσώκλειστον δευτέραν διαταγὴν τῆς Σ.
» Διοικήσεως, δι' ἧς μᾶς ἐπιτάττει καὶ μᾶς ὁδηγεῖ νὰ φερθῶ-
» μεν μὲ τοὺς κυβερνήτας τῶν εὐρωπαϊκῶν φορτηγῶν πλοίων
» τοῦ Μεχμὲτ-ἀλῆ φιλανθρώπως· διὸ καὶ θέλομεν ἀκολουθήσει
» ὡς μᾶς γράφει. Μένω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Τῇ 26 Αὐγούστου 1824, ἐκ τοῦ Γέροντος.

Ἐν τῷ ναυαρχικῷ πλοίῳ Παγκρατίων.

Ὁ συμπολίτης ὑμῶν καὶ Ναύαρχος,
Γ. ἈΝΔΡΟΫΤΣΟΣ.»

Ἑτέρα ἀπὸ 29 Αὐγούστου.

«Μὲ μεγάλην μου χαρὰν σᾶς ἀναγγέλλω τὰ θαυμάσια τοῦ
» Θεοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκαταμάχητος ἀντίληψις ἐνήργησε καὶ
» αὖθις τὸ νὰ κατατροπώσωμεν τὸν ἐχθρόν. Χθὲς ἀφ' ἑσπέρας,
» κατὰ τὰς 8 ὥρας σχεδὸν, ἐν ᾧ ὅλος ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἦτον
» ἀραγμένος εἰς τὸν Γέροντα, τέσσαρα πλοῖα κατασκοπεύοντα
» συναπαντήθησαν μὲ πέντε βρίκια καὶ μίαν γολέταν τοῦ ἐ-
» χθροῦ κατὰ τὴν Κάλυμνον, καὶ ἀκροβολιζόμενα διήγειραν εἰς
» φιλοτιμίαν ὅλον τὸν στόλον νὰ σηκωθῇ εἰς τὰ πανιὰ, ὥστε
» νὰ τὰ καταδιώξῃ μέχρι τῆς Κῶ καὶ Ἁλικαρνασσοῦ, ὅπου ἦ-
» σαν καὶ οἱ δύω πολυσύνθετοι στόλοι. Τὸ κίνημά μας τοῦτο
» ἐφόβισε πολλὰ τὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸν ἐβίασε νὰ σηκώσῃ ὅλον
» τὸν στόλον εἰς τὰ πανιὰ, διότι ὁ καιρὸς ἦτον μᾶλλον εἰς ἡμᾶς
» εὐεργετικὸς, πνέων μαΐστρος, παρὰ εἰς τὸν ἐχθρόν. Ἡμεῖς μὲν
» ἀπερχόμενοι, δὲν ἐπροχωρήσαμεν παρὰ μέχρι τῶν Τσατάλων
» καὶ ἔτι πρὸς, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν ἀπροσδόκητόν τινα ζημίαν
» ὡς ἐκ τῆς στενότητος τῆς θέσεως τοῦ τόπου, καὶ ἔπειτα ὀπι-
» σθοδρομήσαμεν, περιστρεφόμενοι μεταξὺ Καλύμνου καὶ τῶν
» ἀνατολικῶν παραλίων. Ὁ δὲ ἐχθρὸς, τοῦτο βλέπων, ἐνόμισεν
» ὅτι ἡ προλαβοῦσα εἰς τοὺς Ἕλληνας γενναιότης ἀπεμαράνθη,
» καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ὁ ἔνθερμος ζῆλος τῆς πατρίδος ἀπε-
» σβέσθη. Διὸ καὶ τὴν νύκτα ὅλην μᾶς ἠκολούθει ὄπισθεν, καὶ
» τὸ πρωῒ ἀπροσδοκήτως ἐξημερώθημεν, οὐ πολλὰ μακρὰν ἀπέ-
» χοντες ἀπ' ἀλλήλων, καθ' ὅλα ἐναντίοι, αὐτὸς μὲν ἔχων τὰ
» σοφράνο, ἡμεῖς δὲ τὰ σοταβέντο· αὐτὸς ἀέρα, ἡμεῖς γαλήνην·

» ἀλλ' ἡ γενναιότης τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐκλονίσθη τελείως διὰ
» τοῦτο, ἀλλά, συνεργῶν ἕκαστος νὰ κινήσῃ τὸ πλοῖόν του μὲ
» τὴν βάρκαν του, μὴ ψηφῶν παντελῶς τὸν ἐρίγδουπον πυρο-
» βολισμὸν τοῦ ἐχθροῦ, ἤλπιζον ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ οὐδεὶς
» καθ' ἡμῶν, τοῦ ὁποίου ἡ δόξα καὶ ἡ ἀντίληψις ἐφάνη μὲ τὰς
» χρυσαυγεῖς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἀπροσδόκη-
» τος ἄνεμος, πνεύσας ἀπ' ἀνατολῶν, ὀλίγος μέν, ἀλλὰ πολλὰ
» εὐεργετικὸς, ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἐπαπείλει θραῦσιν, ἐβοήθη-
» σε τὰ πλειότερα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου πλοῖα νὰ παρέλ-
» θουν τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ πέσουν εἰς ἄνεμον περισσότερον καὶ
» πολλὰ ἐπιτήδειον κατὰ τῆς θραύσεως τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἤρ-
» χετο καθ' ἡμῶν μ' ὅλην τὴν ἀσιατικὴν ἔπαρσιν καὶ ὄγκον,
» καὶ περιπλέον ὁ αἰγυπτιακὸς ναύαρχος μὲ μεγάλην ὁρμὴν, φι-
» λοτιμούμενος ἴσως ν' ἀποπλύνῃ τὸν παρελθόντα ῥύπον τῆς
» καταισχύνης, τοῦ φόβου καὶ τῆς μικροψυχίας τῆς ἐν Ἁλικαρ-
» νασσῷ, ἀλλ' ἀντεκρούσθη ἀξιόλογα. Ὕστερον ἀπὸ μίαν τα-
» κτικωτάτην μάχην καὶ ἄπειρον πυροβολισμὸν, διευθύναμεν τὰ
» πυρπολικὰ πλοῖα κατ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἓν ὑδραϊκὸν ἐπέ-
» πεσε κατὰ τὴν 3 ὥραν τῆς ἡμέρας εἰς ἓν βρίκιον αἰγυπτιακὸν,
» τοῦ ὁποίου κατέκαυσεν ὅλην τὴν πρύμνην, μπούμαν καὶ μαΐ-
» στραν μόνον, καὶ ἔπειτα τὸ ἐπρόλαβον καὶ τὸ ἔσβυσαν μὲ ταῖς
» τρούμπαις. Τὸ αὐτὸ δὲ διεδέχθη ἄλλο πυρπολικὸν, πλὴν μήτ'
» αὐτὸ ἐτελεσφόρησε τίποτε. Τελευταῖον δὲ τὸ διαδέχεται ὁ Λά-
» ζαρος Μουσοῦς, πλὴν οὔτ' αὐτὸς δὲν τὸ διέφθειρε μὲ τὸν πυρ-
» πολισμὸν τόσον, ὅσον μὲ τὸν κατὰ πρύμνην κτύπον του, ἐπιπε-
» σὼν εἰς αὐτὸ μὲ ὁρμὴν, καὶ τὸ κατεβύθισε προσφέρων αὐτὸ θυ-
» σίαν εἰς τὸν Ποσειδῶνα μὲ ὅλους τοὺς ἐν αὐτῷ ναύτας καὶ
» στρατιώτας. Τοῦτο ἔκαμε τὸν ἐχθρὸν νὰ κινηθῇ μὲ περισσο-
» τέραν ὁρμὴν, καὶ ν' ἀλλάξῃ θέσιν, καὶ ὁ μὲν αἰγυπτιακὸς νὰ
» κινῆται ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ Βυζαντινὸς ἀπὸ δυσμῶν, ζητῶν
» νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὴν μέσην, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν διῃρέθημεν
» καὶ ἡμεῖς· καὶ οἱ μὲν ἐκτύπουν τὸν Βυζαντινὸν κατὰ δυσμὰς, οἱ
» δὲ τὸν αἰγυπτιακὸν κατ' ἀνατολὰς, καὶ ναυμαχοῦντες ἐπροχω-
» ρήσαμεν μέχρι τοῦ Γέροντος, ὅπου κατὰ τὰς 6 ὥρας ἐπεπέσα-
» μεν εἰς μίαν φρεγάτταν Τουνεζίνικην, κανονίων 44, τὴν ὁποίαν

»ἀφοῦ ἐπολεμήσαμεν γενναιότατα, διευθύναμεν δύω πυρπολικὰ »ὑδραῖκὰ, τὸ ἓν ἐκ δεξιῶν, τὸ δ' ἐξ ἀριστερῶν, καὶ τὴν κατε»καύσαμεν μὲ ὅλους τοὺς ναύτας καὶ στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἦ»σαν ὑπὲρ τοὺς 900. Ἐζωγρήσαμεν τὸν καπετάνον τῆς πυρπολη»θείσης φρεγάττας, ὅστις ἦτον ναύαρχος τῆς Τουνεζίνικης μοίρας, »πρὸς δὲ, καὶ τὸν μπίμπασην τοῦ Μεχμὲτ-ἀλῆ μ' ἄλλους »ναύτας καὶ στρατιώτας. Οἱ ἐχθροὶ δὲν ἐδυνήθησαν ν' ἀντιστα»θοῦν εἰς τὴν ἀμίμητον γενναιότητα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐτρά»πησαν εἰς φυγὴν, κατανικημένοι καὶ κατησχυμένοι, ζητοῦντες »καὶ αὖθις τὴν Κῶ καὶ Ἁλικαρνασσὸν, νὰ διασώσουν καὶ ἑαυ»τοὺς καὶ τὰ πλοῖά των.

» Αὕτη ἡ ἡμέρα θέλει εἶσθαι ἀξιομνημόνευτος εἰς τὴν ἱστο»ρίαν τῆς παρούσης ἐποχῆς τῶν Ἑλλήνων, καὶ σχεδὸν ἀπαρα»δειγμάτιστος διὰ τὴν καρτεροψυχίαν ὅλων τῶν πλοιάρχων »καὶ πολεμικῶν καὶ πυρπολικῶν, οἱ ὁποῖοι ἔτρεχον ὡς ὑπόπτεροι »ἀετοὶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, μηδόλως πτοούμενοι, καὶ δὲν ἔπαυον, »ἂν δὲν ἐνίκων καὶ κατεδίωκον τὸν ἐχθρὸν, ὥστε νὰ στήσουν »τρόπαιον θριαμβευτικώτερον παρὰ τὸ κατὰ τὴν Σάμον, με»ταξὺ Γέροντος καὶ τῆς νήσου Λέρου. Διὸ καὶ χαίρετε, χαίρω»μεν δόντες δόξαν τῷ Θεῷ, διότι ἐθραύσθη εἰς μέρος καὶ ὁ »αἰγυπτιακὸς στόλος, ὅστις ἤρχετο μὲ τοῦ Ξέρξου τὴν ἀπο»σκευὴν καὶ πνεῦμα νὰ καταδουλώσῃ τὴν Ἑλλάδα· ἔλαβε »μὲν τὴν τύχην ἐκείνου, δὲν μένει δὲ ἀμφιβολία ὅτι διελύθη »καὶ αὐτοῦ τὸ σχέδιον καὶ ἀπηλλάγη ἡ Ἑλλάς. Ἐλπίζομεν δὲ »ὅτι φεύγοντες κατανικημένοι καὶ κατησχυμένοι καὶ αὖθις εἰς »τὴν Κῶ καὶ Ἁλικαρνασσὸν, ἐκεῖθεν πλέον νὰ μὴν ἐξέλθουν, »εἰμὴ ἀφ' οὗ εὕρουν περίστασιν ἁρμοδίαν νὰ ἀπέλθουν ὁ μὲν εἰς »Κωνσταντινούπολιν, ὁ δὲ εἰς Αἴγυπτον.

» Εἰς ταύτην τὴν ναυμαχίαν ὅλοι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ »ἧττον, ἔκαμαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος των, πολεμοῦντες »τὸν ἐχθρὸν ὡς καλοὶ πατριῶται· ἠρίστευσαν δὲ ἐκ τῶν ἡμετέ»ρων ὁ ὑποναύαρχος Ἰωάννης Ἀναστασίου πάλιν μὲ τὸν Ἀνάρ»γυρον Λεμπέσην κατὰ τῆς αἰγυπτιακῆς μοίρας, κατὰ δὲ τοῦ »Βυζαντινοῦ οἱ πλοίαρχοι, ὅ τε Νικόλαος Ῥάπτης, Ἀναγ. Ἀνα»στασίας, Κωνστ. Μπουκουβάλας, Δημ. Λάμπρου, Μανώλης καὶ

»Θεοδ. Δ. Λαζάρου, Γεώργιος Κοκοράκη, πλοίαρχος τοῦ πλοίου »τοῦ Κωνστ. Μπάμπα, τοὺς ὁποίους συστημένους παρ' ἐμοῦ, μέλ- »λει νὰ στεφανώσῃ ἡ πατρὶς μὲ ἀμαράντους στεφάνους διὰ τὴν »κατὰ τῶν ἐχθρῶν γενναίαν αὐτῶν πρᾶξιν. Χρέος μου κρίνω νὰ »σᾶς ἀναφέρω πάλιν, ὅτι ὅλων τῶν πλοιάρχων οἱ βραχίονες »συμβάλλουσιν εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ θραῦσιν μὲ τὰ πλοῖά »των, πλὴν χωρὶς τῶν πυρπολικῶν πλοίων δὲν κάμνομεν τί- »ποτε, διότι ὅπλον, διὰ νὰ θραύσῃ τὸν ἐχθρόν, τὸ μόνον εἶναι τὰ »πυρπολικὰ πλοῖα· διὸ καὶ ἀναγκαίως νὰ φροντίσετε ὅθεν ἠμπο- »ρέσετε, διότι δὲν μᾶς ἔμειναν εἰμὴ ἓν ἡμέτερον, δύω ψαριανὰ »καὶ τρία ὑδραϊκά, τὰ ὁποῖα εἰς μίαν ναυμαχίαν ἀκόμη τὰ »προσφέρομεν θυσίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καὶ ἔπειτα μένομεν »εὔκαιροι. Διὸ καὶ κάμετε τὰ ἀδύνατα δυνατά, διὰ νὰ κατα- »σκευάσετε, ἂν θέλετε νὰ κατατροπώσωμεν διόλου τὸν ἐ- »χθρόν. Κάθε ἄλλο εἴμεθα εὐχαριστημένοι νὰ μᾶς ὑστερήσετε, »τὰ πυρπολικὰ ὅμως πλοῖα ἀναγκαίως τὰ ζητοῦμεν. Ἀπὸ τοὺς »ζωγρηθέντας ἐμάθομεν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς διευθύνεται σήμερον διὰ »Σάμον, τὴν ὁποίαν αἰχμαλωτίζων, νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς »Πελοποννήσου, νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς τὰ Μοθωκόρωνα, πλὴν »τὸ σχέδιόν του ἀνετράπη, καὶ εἶναι πιθανὸν καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ »ἄλλος ἐκεῖθεν ν' ἀπέλθουν ὁ μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁ δ' »εἰς Αἴγυπτον, καὶ ὄχι νὰ κάμουν πλέον κίνημα κατὰ τῆς Ἑλ- »λάδος. Ἀπὸ ἄλλο δὲ μανθάνομεν ἀπὸ τοὺς ἰδίους, ὅτι τῷ ὄντι »περιμένει δευτέραν διαταγὴν τοῦ πατρός του, καθὼς μὲ προ- »λαβόν μας σᾶς ἐγράφομεν. Μένω (α)·

Γ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ.»

» (α) Εἶναι ἀναντίρρητος ἡ ἀρίδηλος αὕτη ἀλήθεια, ὅτι ὅταν ἓν ἔθνος » ἀποφασίσῃ ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του, γίνεται ἐλεύθερον καὶ » ἀνεξάρτητον.

» Δὲν εἶναι μηδὲ στρατιῶται, μηδὲ ναῦται μισθωτοί, δὲν εἶναι ὁ μά- » ταιος στολισμὸς τῶν ἀσημάντων ἐκείνων παρασήμων, ὅσα δίδονται εἰς » τοὺς ἀργυρωνήτους στρατιώτας· τίποτε ἀπὸ ταῦτα δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ » κατατροπώσῃ τὰς ἀγέλας τῶν τυράννων καὶ τοὺς στόλους τοῦ Πατισὰχ, » ὄχι, ὄχι, ἀλλ' εἷς μικρὸς ἡνωμένος λαός, μία μόνη δύναμις, οἱ ἀληθεῖς » πατριῶται.

» Θριαμβεύει τὸ μέγα ἀξίωμα, ὅτι «ὅταν ἓν ἔθνος ἦναι ἡνωμένον,

Φειδόμενοι τῆς ὑπομονῆς τοῦ ἀναγνώστου, ἀφίνομεν κατὰ μέρος τὰ ἱστορηθέντα ὑπὸ Σ. Τρικούπη περὶ τῆς συμπλοκῆς τῆς λαβούσης χώραν τῇ 24 Αὐγούστου, διότι λεπτομερέστατα ἡ πρώτη τῶν ἐκθέσεων τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, ἤτοι ἡ τῆς 26, ἀναιρεῖ τὰ ἐπιλήψιμα μέρη, καὶ περιοριζόμεθα ὀλίγα νὰ ἐπιφέρωμεν εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα ἐν σελίδι 164 καὶ ἐφεξῆς, ἤτοι, περὶ τοῦ λαμπροῦ κατορθώματος τῶν ναυτικῶν μας, εἰς τὸν Γέροντα, τῆς 29 ἰδίου μηνός.

Ὁ Σ. Τρικούπης ἐν σελίδι 164 λέγει· «ἤρχισεν ἡ δευτέρα ναυ»μαχία. Ἐννέα ἑλληνικὰ πλοῖα, ἐν οἷς καὶ ἡ ναυαρχὶς καὶ δύω »πυρπολικά, εὑρέθησαν ὑπήνεμα καὶ ἔπλεαν πρὸς τὸν Γέροντα· »ἡ θέσις των ἦτο δεινή. Εἰς βοήθειαν αὐτῶν ὥρμησαν ἄλλα ἑλ»ληνικά, εὑρεθέντα ὑπερήνεμα, ἐν οἷς καὶ τὸ πυρπολικὸν τοῦ »Δημήτρη Παπανικολῆ κτλ.»

Ποία ἦτον ἡ ναυαρχίς ; Τρεῖς ἦσαν κατὰ τὸν παρόντα ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων αἱ ναυαρχίδες, καὶ δύω ὑποναυαρχίδες. Πῶς τὰς σιωπᾷ; μὴ διότι κινδυνεύων παρίστατο ὁ Μιαούλης (περὶ οὗ εἶπεν ὀλίγον ἀνωτέρω, ἐν σελίδι 162, ὅτι ἦτον ἀρχηγὸς ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου), καὶ ὁ συγγραφεὺς δὲν στέργει νὰ φανῇ ὅτι κινδυνεύει ; Παράδοξον τῷ ὄντι νὰ θέλῃ ὁ ἱστοριογράφος νὰ γίνωνται τὰ πράγματα ὡς ἐπιθυμεῖ. Ἐκινδύνευε, ναί, ὁ Μιαούλης, ἐκινδύνευον καὶ ἄλλοι πλεῖστοι συνεταῖροί του, ἐπίσης λαμπροὶ καὶ ἀξιάγαστοι ἄνδρες, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐκινδύνευεν ἡ Ἑλλὰς ὅλη, διότι ἡ μαχιμωτέρα ναυτικὴ αὐτῆς δύναμις, δεινῶς ἐκτεθεῖσα, περὶ τῶν ὅλων προηγωνίσθη, καὶ μετὰ τοῦ Μιαούλη συνεκινδύνευσαν ὁ Γ. Ἀνδροῦτσος, ὁ Ἰωάννης Α. Κυριακὸς, ὁ Γ.

» εἶναι ἰσχυρόν· θριαμβεύει τὸ χρυσοῦν τοῦτο ἀξίωμα, καὶ ἡ Ἑλλὰς » εἶναι ἤδη ἐλευθέρα.

» Χαίρετε, ἀπτόητοι ναῦται τῆς Ἑλλάδος ! εἰς σᾶς ἀνήκει ἡ ἡρωϊκὴ »ἐκείνη δόξα, ἥτις χαρακτηρίζει τῷ ὄντι ὅλους τοὺς γνησίους πατριώτας. »Ἡ δόξα σας καὶ ἡ σταθερότης σας ἂς χρησιμεύσῃ παράδειγμα εἰς ἡμᾶς » ὅλους, οἱ ὁποῖοι μιμούμενοι τὴν γενναίαν ἀπόφασίν σας, θέλομεν γενῆ » ἄξιοι τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πατρίδος.

(Σημείωσις τοῦ Συντάκτου τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν τοῦ Μεσολογγίου).

Σαχτούρης, ἅπαντες οἱ ἐν ἀξιώματι, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ κινδύνου τούτων προέκυψε μεγάλη σωτηρία καὶ εὔκλεια.

Θεωροῦντες δὲ ὀχληρὸν νὰ παρακολουθήσωμεν τὸν συγγραφέα καὶ εἰς τὰ καθέκαστα, ἀφοῦ εἰς τὰ προοίμια τῆς ὑφηγήσεώς του ἀποπλανᾶται τοσοῦτον (α), φέρε ἀναγράψωμεν ἡμεῖς τὰ κατὰ τὴν περίδοξον ναυμαχίαν ταύτην, σύμφωνα μὲ τὰς μαρτυρίας τῶν ἀγωνισαμένων, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν συντόμως ἐκτεθέντων ὑπὸ τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, ὅστις διότι ἐῤῥιψοκινδύνευσεν ἀνδραγαθήσας ἀτομικῶς, δὲν περιαυτολογεῖ ἐκ σεμνοφροσύνης, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ἐν συνόλῳ ἱστορεῖ πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ.

«Πρὸς τὴν ἀρκτώαν ἄκραν τῆς ἀσιατικῆς παραλίας ἀπέναντι τῆς Κῶ (ἄκραν Τερμέριον Μυνδίων, κατὰ τὸν Γεωγράφον), καλουμένην σήμερον τὰ Τσάταλα, ἐκτείνεται δεξιᾷ ἡ παραλία τῆς ἠπείρου κατὰ τὴν Μυνδίαν, ἀρχὴν δὲ ποιουμένη ἀπὸ τὴν ἄκραν αὐτῆς *Ζεφύριον*, ἐγκολπίζεται ἀρκούντως. Εἰς τὸν μυχὸν κεῖται ἡ πόλις Ἰασὸς τῶν ἀρχαίων (ἐξ οὗ οἱ Ὀθωμανοὶ Ἰασὲμ-Καλεσὶ τὸ χωρίον ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι Assem Calessi ἐκάλεσαν τὸν παρ᾽ ἡμῖν κόλπον τοῦ Γέροντος), στρεφομένη δὲ πρὸς ἄρκτον, καταλήγει εἰς τὴν ἄκραν *τὸ Ποσίδειον* παρὰ τοῖς ἀρχαίοις (σήμερον Καβο-Γέροντας ἢ Cap d' Arbre). Πρὸς ἕω τῆς ἄκρας ταύτης εὑρίσκεται χωρίον, τοῦ Γ έ ρ ο ν τ ο ς καλούμενον (β), ἐντὸς μικροῦ κολπιδίου, τοῦ ὁποίου πρόκειται νησίδιον. Ἀριστερὰ δὲ τῆς ὁρισθείσης διευθύνσεως ἀπὸ τὴν Κῶ εἰς τ᾽ ἄνω προσπλέοντες, ἀπαντῶμεν τὰς νήσους τῆς Καλύμνου, τῆς Λέρου

(α) Ὀλίγον ἀνωτέρω λέγει ὁ συγγραφεύς· «Τὴν δὲ ἐπαύριον ἐξημερώ-» θησαν καὶ οἱ τρεῖς στόλοι περὶ τὴν Ἀττάλειαν.» Εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ τῆς αὐτῆς σελίδος διηγεῖται ὅτι «ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐξημερώθη ὑπὸ τὴν » Ἀττάλειαν, καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἠγκυροβόλησεν ὑπὸ τὸν Γέ-» ροντα.» Ἡ Ἀττάλεια εἶναι πρώτη παραθαλάσσιος πόλις τῆς Παμφυλίας, ὁ Γέροντας πρώτη παραθαλάσσιος πόλις τῆς Καρίας, ἡ μεταξὺ δὲ ἀπόστασις περὶ τὰ 150 θαλάσσια μίλια. Ποῦ λοιπὸν ἐγένετο ἡ ναυμαχία; Εἰς τὰ παράλια τῆς Καρίας ἢ τῆς Παμφυλίας; ἢ μήπως τὰ Τσάταλα μετεγλώττισεν Ἀττάλειαν ὁ Σ. Τρικούπης; Ἂν τοῦτο, ἄλλοι κρινέτωσαν.

(β) Ἴσως εἶναι τοῦτο μία τῶν τεσσάρων παραλίων πόλεων, ἃς ἀναφέρει ὁ Στράβων, Ἀμυζών, Ἡράκλεια, Εὔρωμος, Χαλκήτωρ, διότι πλεῖστα

καὶ τῆς Λειψοῦ (α), ἀπέναντι τῆς ὁποίας πλησίον δὲ τῆς ἄκρας τοῦ Γέροντος κεῖται ἡ νῆσος Φαρμακοῦσσα· πρὸς ἄρκτον δὲ ταύτης, ἀντικρὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Μαιάνδρου, (κόλπου τῆς Καρένας) εἶναι ἡ Ἀγαθόνησος (Γαδουρονῆσι).

«Ἐντὸς τῆς λεκάνης ταύτης τῶν ὑδάτων ἔλαβε χώραν ἡ περὶ ἧς πρόκειται ναυμαχία τοῦ Γέροντος καλουμένη, τῆς ἐκτεινομένης δυτικῶς ἀπὸ Καλύμνου μέχρι Λειψοῦ, καὶ ἀνατολικῶς ἀπὸ τὸ Ζεφύριον μέχρι τῶν βορείων τοῦ κόλπου τοῦ Γέροντος

«Μετὰ τὰ γεγονότα τῆς προτεραίας (Αὐγούστου 28 ἔτους 1824) τῶν Ἑλλήνων τὰ σκάφη, δύσαντος τοῦ ἡλίου, ἀνέστρεψαν τὰς πρώρας ἀπὸ τὰ στενὰ τῆς Ἁλικαρνασσοῦ καὶ Κῶ πρὸς ἄρκτον, καὶ ἐφέροντο πρὸς τὴν εὐρυχωρίαν, οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ μετὰ τὴν ἧτταν καὶ τὴν ὑποχώρησίν των, προσποιηθέντες ἀπραξίαν ἐπ' ὀλίγον, προϊούσης τῆς νυκτὸς ἐπανακάμπτουσι πλέοντες πρὸς συνάντησιν τῶν Ἑλλήνων. Τῇ δὲ ἐπαύριον, 29 Αὐγούστου, ἀναφαίνονται σύσσωμοι πρὸς μεσημβρίαν, ἔχοντες πελάγιον ἄνεμον πρόσφορον εἰς τὴν πορείαν των. Τὰ δὲ ἑλληνικὰ πλοῖα, περιπεσόντα εἰς γαλήνην τὴν νύκτα ἐκείνην, ἐξημερώθησαν τὰ πλεῖστα διεσκορπισμένα μεταξὺ Λειψοῦ, Φαρμακούσσης, καὶ Ἀγαθονήσου ἐν πλήρει νηνεμίᾳ· εἴκοσι δύω δὲ εἶχον ἐγκολπίσει ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Γέροντος, καὶ ἄνεμος οὐδαμοῦ. Μεταξὺ τούτων ἦσαν οἵ τε ναύαρχοι καὶ ὑποναύαρχοι τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν λογάδων μετὰ πέντε πυρπολικῶν.

« Ἀπὸ τὸ στόμιον τῶν στενῶν, ὅθεν ἐξώρμησαν οἱ Ὀθωμανοὶ ἕωθεν, μεταξὺ Καλύμνου καὶ ἀσιατικῆς ἀκτῆς διεῖδον περιχαρῶς ὅτι ὑπερηνέμουν, ὁ δὲ στόλαρχός των, αὐτὸς ὁ Ἰμπραΐμης, κατοπτεύσας τὴν θέσιν τῶν ἀντιπάλων του, ἐρρύθμισε τὴν ἐπιχείρησιν. Θεὶς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως ὅθι ἀνεφάνη, ἐξέτεινε

ἐπὶ τῶν παρακειμένων λόφων σώζονται ναῶν ἐρείπια καὶ ἀγαλμάτων λείψανα, οὐχὶ μακρὰν δὲ τῆς νῦν κωμοπόλεως τοῦ Γέροντος. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου μετῴκησαν ἀπὸ Σαλαμῖνα ὄχι πρὸ πολλοῦ· ὁμιλοῦσι δὲ ἀλβανιστὶ καὶ εἶναι κάλλιστοι γεωργοί.

(α) Παρὰ τῷ Γεωγράφῳ δὲν μνημονεύεται ἡ νῆσος αὕτη ποσῶς, παρὰ τοῖς συγχρόνοις δὲ γράφεται Λειψὸς ἢ Λειψώ.

τὸ δεξιὸν αὐτοῦ κέρας πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ Γέροντος, ἀπὸ τὰ δευτερεύοντα μὲν κατὰ τὸν ὄγκον πλοῖα αὐτοῦ συγκείμενον, ταχυπλοώτερα δὲ καὶ εὐστροφώτερα, ἤτοι τὰ αἰγυπτιακὰ καὶ βαρϐαρέσικα, φρεγάττας, κορϐέττας καὶ ϐρίκια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπέϐαινον οἱ μαχιμώτεροι ναυϐάται, ἀπὸ Εὐρωπαίους ἀξιωματικοὺς διοικούμενοι, περὶ τὰ πεντήκοντα σκάφη· ἄλλην δὲ κάθετον ἀνέτεινεν ἀπὸ τὸ αὐτὸ σημεῖον πρὸς τὰ ϐόρεια, παραλλάττουσαν τὴν Λέρον μέχρι Λειψοῦ. Τὸ σχέδιον τοῦ ἐχθροῦ ἦτον εὔστοχον, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τούτῳ σεμνυνόμενος ἐφαίνετο. Ἀληθῶς δὲ, διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος μεγίστας ἔτρεφεν ἐλπίδας, σχεδὸν ϐεϐαιότητα, νὰ συντρίψῃ τοὺς ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Γέροντος μεμονωμένους Ἕλληνας, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς, ἣν συνεπλήρουν αἱ ὑπόλοιποι αὐτοῦ κολοσσιαῖαι δυνάμεις περὶ τὰ ἑκατὸν σκάφη, ἤτοι ἀνώτεραι κορϐέτται καὶ φρεγάτται, δίκροτα καὶ τρίκροτα, ὧν προεξῆρχεν ὁ Βυζαντινὸς ἀρχιναύαρχος, ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἀριστερᾶς τεταγμένος, προὐτίθετο νὰ καταπολεμήσῃ τοὺς διεσπαρμένους παρὰ τὰς νήσους Ἕλληνας, νὰ τοὺς κρατήσῃ διεστῶτας καὶ νὰ τοὺς διακόψῃ.

« Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἑκατέρωθεν, ὑψοῖ ἀπὸ πρωΐας τὰ σημεῖα τῶν ὀθωμανῶν ὁ στόλαρχος ἀπὸ τὸ ϐάθος τῆς παρατάξεως αὐτοῦ, κελεύων τὸ δεξιὸν κέρας νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν ἐν νηνεμίᾳ διατελούντων ὀλίγων ἑλληνικῶν πλοίων ἐντὸς τοῦ μυχοῦ τοῦ Γέροντος, καὶ ταῦτα ὑπακούουν, θέτουν τὰς πρῴρας ἐπ' αὐτῶν καὶ πλησίστια μὲ οὔριον ἄνεμον ἐποντοπόρουν κατὰ τάξιν εἰς τοῦ κόλπου τὰ ὕδατα· ἡ δὲ ἀριστερὰ αὐτοῦ δύναμις εἰς ϐαθεῖς στίχους ϐαίνουσα, οὐριοδρόμει πρὸς ἄρκτον, σπεύδουσα νὰ καταλάϐῃ τὴν πρὸς τὴν Φαρμακοῦσσαν παράλληλον. Ἀγέρωχος ἦτον ἡ πορεία των καὶ τῆς νίκης αἱ δάφναι ὑπεμειδίων εἰς τοὺς πλωτῆρας ὀθωμανοὺς, ὀλίγους, μικροὺς καὶ διεσπαρμένους τοὺς Ἕλληνας ἐπιτυχόντας.

« Τὸ δὲ ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἅμα ἕῳ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εὑρεθὲν οὕτω διακεχωρισμένον, οὐδόλως ἐθορυϐήθη, καί τοι ἀπελπιστικὴν ἀπετέλει τὴν θέσιν του, τὸ μὲν ἡ νηνεμία, πρὸς τὸ μέρος ὅθι ἔπλεεν ἐντελῶς ἐπικρατοῦσα, τὸ δὲ ὁ διαμελισμὸς τῶν δυνάμεων, καὶ μάλιστα τῶν δύω ναυάρχων καὶ ὑποναυάρ-

χων τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν ἡ ἀπουσία, καὶ ἡ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Γέροντος ἀκροσφαλὴς θέσις αὐτῶν μετὰ τῶν συμπλωτήρων, ὅθεν οὐχὶ μικρὰ τοὺς μαχησομένους διεχώριζεν ἀπόστασις· ἀνελογίσθησαν μόνον τὴν ὁποίαν εἶχον ἀναλάβει ἐντολήν, καὶ ταύτην ἔφερον κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

« Εἰς τὸν σύλλογον τοῦτον τῶν ἑλληνικῶν ναυτικῶν δυνάμεων καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐξέπλευσεν ἀποστολήν, ἡ Ἑλλὰς ἅπασα τότε ἐκ χέρσου τε καὶ θαλάσσης, εἶχε προσηλώσει τὰ βλέμματά της. Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν τοῦ ἐναλίου τούτου ἀγῶνος ἐκρέματο τοῦ ἔθνους ἡ ἀνέγερσις ἢ τοῦ παντὸς ἡ καταστροφή. Ὄντως δέ, πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε ναυτικὰς δυνάμεις τοῦ Σουλτάνου εἶχε προστεθῆ στιβαρὰ ἐπικουρία τῆς Αἰγύπτου ὁ Σατράπης, παρ' ἄλλοτε ἐντονώτερον τὰ πάντα ἐπιχορηγῶν καὶ μηχανώμενος, καὶ ὁ ἐπιχειρηματίας υἱός του· οἱ δὲ πόροι τῆς εὐδαίμονος ταύτης χώρας καὶ στόλους εἰς αὐτὸν ἀφθόνως παρεῖχον καὶ στρατούς. Καὶ ὅμως, οἱ Ἕλληνες μὲ τὰ πενιχρὰ καὶ ἀνεπαρκῆ μέσα των ἀντέστησαν, ἐκ προοιμίων δὲ ἐματαίωσαν τοὺς κατὰ τὴν Σάμον σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, τὸν παρηκολούθησαν κατὰ πόδας μέχρι τῆς Ἁλικαρνασσοῦ, καὶ περὶ τὰ ὕδατα ταῦτα δὲν τὸν ἐγκαταλιμπάνουν, ἀλλὰ μακρὰν τῆς πατρίδος των ἔβαλον κατὰ νοῦν νὰ τὸν πολεμῶσι, νὰ τὸν κουράσωσιν ἐγκαρτεροῦντες, καὶ νὰ φθείρωσιν ἀντίπαλον τοσοῦτον φοβερόν, διπλασίαν ἀριθμητικῶς ἀντιτάσσοντα δύναμιν, πολλῷ δὲ ὑπερτέραν κατὰ τὸν ὄγκον τῶν πλοίων, τὰ πυροβόλα καὶ τοὺς ναύτας.

« Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις καὶ αἱ τρεῖς ναυτικαὶ κοινότητες εἶχον καταθέσει ὅλας αὐτῶν τὰς ὑλικὰς δυνάμεις πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἐπιχειρήματος· 37 πλοῖα ἐκ Σπετσῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐμφρόνων ἀνδρῶν, ἑνὸς ναυάρχου καὶ ὑποναυάρχου, περίπου τῶν 45 ἐξ Ὕδρας μὲ τοὺς ἰδίους των διακεκριμένους ἀρχηγούς, καὶ τὰ λείψανα τῶν Ψαριανῶν ὅλων ὑπὸ τὸν δεδοκιμασμένον ναύαρχόν των ἀπετέλουν τὴν ἑλληνικὴν ναυτικὴν δύναμιν, τὸ σύνολον περὶ τὰ σκάφη ἐννενήκοντα.

« Μέγα ἦτο τὸ φρόνημα τῶν ναυτικῶν Ἑλλήνων ἐπὶ ταῖς προγενεστέραις ἐπιτυχίαις· γενναῖοι δὲ καὶ ῥιψοκίνδυνοι τῶν τριῶν

νήσων οἱ ναυβάται κατὰ τὰς προηγηθείσας ναυμαχίας ἀναδειχθέντες, δὲν ἀπώλεσαν τὸ θάῤῥος των, καίτοι τώρα παρὰ τὸν Γέροντα ἀνωμάλως εὑρέθησαν, καὶ ὁ ἐχθρὸς βαρύτερος προσεφέρετο. Ῥίπτονται λοιπὸν ὅλοι, τούτου ἀναφανέντος, πανταχόθεν εἰς τοῦ πολέμου τὴν συσκευὴν, καὶ παρατάττονται ὅπως ἡ φύσις τοῦ τόπου καὶ αἱ περιστάσεις τῆς στιγμῆς ἐπέτρεπον.

«Ἐν πρώτοις, οἱ κατὰ τὴν Λειψὸν, τὴν Ἀγαθόνησον καὶ τὴν Φαρμακοῦσσαν πρὸς ἄρκτον διεσπαρμένοι Ἕλληνες, ἅμα ἰδόντες ἐκ μεσημβρίας πρὸς αὐτοὺς φερομένην τὴν ὀγκωδεστέραν πολεμίαν δύναμιν, τὴν δ' ἄλλην παρεκκλίνουσαν πρὸς τὸν Γέροντα, ἐνόησαν τὸ σχέδιον τῆς παρατάξεως τοῦ ὀθωμανοῦ στολάρχου, σκοποῦντος νὰ συνθλάσῃ συγχρόνως αὐτοὺς, ἔνθεν μὲν τοὺς πρὸς τὴν γῆν ὀλίγους πιέζων, ἔνθεν δὲ τοὺς ἐν τῷ πελάγει διχοτομῶν· καὶ, σημάνοντος τοῦ μεταξὺ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων πλέοντος ναυάρχου τῶν Ψαρῶν Νικολῆ Ἀποστόλη, ἀντιπαρεξάγουσι πλέοντες οἱ πλησιέστεροι πρὸς τὴν Φαρμακοῦσσαν καὶ τὴν ἄκραν τοῦ Γέροντος, ὅπως συνενωθῶσι μὲ τοὺς ἐν τῷ μυχῷ καὶ ἀποκρούσωσι τὸ δεξιὸν τοῦ ἐχθροῦ, τὴν αἰγυπτιακὴν δύναμιν· οἱ δὲ ἀπώτεροι, πρὸς τὴν Λειψὸν, διὰ νὰ προλάβουν ἐνδεχομένην κύκλωσιν, διακόψωσι δὲ τὴν πρὸς τ' ἄνω ἐπέκτασιν τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τῆς ἐχθρικῆς γραμμῆς. Ἀλλὰ σκληρὰ ἀπέβαινεν ἡ δοκιμασία τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ, διότι ὁ μεσημβρινοδυτικῶς πνέων ἄνεμος ἀντίπρωρος πρὸς αὐτοὺς ἀπέβαινε· πρὸς δὲ, τόσον μέτριος εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν κατέφθανεν, ὥστε μόλις τὰ πλοῖα ὑπήκουον τὰ πηδάλιά των, καὶ τ' ἄρμενα ἐπὶ τῶν κεραιῶν ἐσείοντο.

«Εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Γέροντος ἔτι ἀπελπιστικώτερα διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀπέβαινον τὰ πράγματα. Ὁ πελάγιος ἄνεμος, ὁ τόσον συντελεστικὸς εἰς τὴν εὐθυπλοΐαν τοῦ ἐχθροῦ, ἐντὸς τοῦ κόλπου ὅπου ἀπὸ πρωΐας αὐτοὶ εὑρέθησαν, ποσῶς δὲν ἔπνεε· τὸ δὲ χείριστον, τινὰ ἐκ τῶν ἑλληνικῶν πλοίων εἶχον ἐγκολπίσει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε πλαγίως ἀρμενίζοντα, ἐκινδύνευον νὰ παραλλάξωσι τὴν ἄκραν τοῦ Γέροντος καὶ νὰ πελαγίσωσιν. Ἐδέησε διὰ ταῦτα νὰ ῥίψωσι τὰς ἐφολκίδας εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ῥυμουλκηθῶσι, τὸ μὲν διὰ νὰ συμπλησιάσωσι, διεσπαρμένα ὄντα, τὸ δὲ, διὰ νὰ ἐμ-

πέσωσι προσήνεμα ὅθι ἐλαφρὰ ποντία αὔρα προσπνέουσα ἐφαίνετο.

« Τὴν ἀνάγκην ταύτην μετὰ κόπου καὶ ἱδρῶτος ἐξεπλήρωσαν οἱ Ἕλληνες, ἔβαινον δὲ δυσκόλως πρὸς τ' ἄνω ποντοποροῦντες, τὰ πάντα μηχανώμενοι πρὸς τὸν σκοπόν των· μεγίστη δὲ αὐτοῖς βοήθεια προσεφέρετο ἡ τὴν ἰδίαν τύχην συμμεριζομένη παρουσία πέντε ἀνδρείων καὶ εὐτόλμων πυρπολητῶν.

« Εἶχεν ἀρκούντως προβῆ ἡ ἡμέρα καὶ τοῦ μετώπου τῆς αἰγυπτιακῆς μοίρας ἀπὸ μακρὰν ἔτι ἀπόστασιν ἤρχισε ν' ἀκούεται ὁ πυροβολισμὸς τῶν κανονοστοιχιῶν, σύνηθες ἐπιχείρημα τῶν ὀθωμανῶν, σκοπούντων νὰ ἐμπνέωσιν ἐκ προκαταβολῆς εἰς τοὺς ἀντιπάλους των μὲ τὰς πολλὰς ἐκπυρσοκροτήσεις πανικὸν φόβον. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἔσπευδον νὰ παραταχθῶσιν εἰς γραμμήν. Ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν κέρατος, τοῦ πρὸς ἄρκτον μετώπου τῆς ἑλληνικῆς παρατάξεως, ἔπλεον ὁ ἀντιναύαρχος τῆς Ὕδρας Γεώργιος Σαχτούρης, ὁ Ἐμμανουὴλ Τομπάζης, ὁ Γ. Σαχίνης, ὁ Θ. Γκιώνης, ὁ Ι. Λαλεχός, ὁ Α. Γ. Κριεμάδης· ἀπὸ τοὺς κατόπιν ἀναπλέοντας ἔβαινον ὁ Α. Μιαούλης, ὁ Α. Μ. Τσαμαδὸς, ὁ Ἀνάργυρος Λεμπέσης, ὁ Ἰωάννης Σάντος, ὁ Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς· πλησιέστερα δὲ πρὸς τὴν γῆν παρέπλει ὁ Ἀνάργυρος Παύλου Χ. Ἀναργύρου μὲ τὸν Ποσειδῶνα, καὶ ἕνα πυρπολικόν· ἀλλ' ὁ Ποσειδῶν, βαρὺ τρικάταρτον πλοῖον, καί τοι ῥυμουλκούμενον, ἐβιάσθη ν' ἀναστρέψῃ τὴν πρώραν πρὸς τὸ πέλαγος, διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰ ῥηχέα τῶν ὑδάτων, καὶ τὸ κατώρθωσε· δυστυχῶς ὅμως ἐμπίπτει εἰς τὸ πυρπολικὸν, στενοχωρούμενον ἐπίσης ἀπὸ τὸ ἀβαθὲς αὐτῶν, καὶ τοῦ συνθλᾷ τὴν μεγάλην κεραίαν τοῦ ἐμπροσθινοῦ ἱστοῦ. Τὸ πάθημα τοῦτο ἐβίασε τὸν θυμοειδῆ πυρπολητὴν νὰ καθίσῃ τὸ σκάφος του εἰς τὴν ξηράν. Τούτων γενομένων καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἐξερχομένου τοῦ κινδύνου, ὁ προσήνεμα πλέων τῆς Ὕδρας ναύαρχος Α. Μιαούλης, παρ' οὐδὲν λογιζόμενος τὸν πλησιάζοντα ἐχθρὸν, ἐκκλίνει τὴν πρώραν διὰ τάχους πρὸς τὸ ἐγκαταλειφθὲν πυρπολικὸν, πλησιάζει αὐτὸ ὅσον ἐπέτρεπε τὸ βάθος τῶν ὑδάτων, πέμπει τὰς ἐφολκίδας μετὰ προτόνων, ἀναρτῶσιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ πυρπολικοῦ, καὶ διὰ βιαίας προσελκύσεως ἀνασπᾷ πρὸς τὴν ναυαρχίδα του τὸ πυρπολικὸν καὶ θέτει αὐτὸ ὑπὸ τὰ πλευρά της. Ταῦτα ἐγένοντο μὲ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν εὐστοχίαν ἐκείνην, ἣν ὀλίγοι ὡς αὐτὸς ἠδύναντο

νὰ ἐκτελέσωσι· κατόπιν δὲ ἀναστρέφει πρὸς τὸ πέλαγος καὶ καταλαμβάνει τὴν ἰδίαν θέσιν. Ὁ ἄνεμος πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, ἤτοι τὸ κέντρον τῆς ἑλληνικῆς δυνάμεως ταύτης, ἤρχισε νὰ προσπνέη ὁμαλώτερος, τὰ δὲ πρὸς τὸ δεξιὸν ἑλληνικὰ πλοῖα ἦσαν ἤδη ἐν εὐρυχωρίᾳ. Ὁ τῆς Ὕδρας ναύαρχος ταῦτα πάντα ἐπιβλέπων, χαίρει διότι ἡ τύχη ἤρχισεν δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς συνεταίρους του νὰ ὑπομειδιᾷ· ἀλλὰ σκοπεῖ πρὸς τ' ἀριστερά, ἤτοι τὸ εὐώνυμον τοῦ ἑλληνικοῦ, καὶ διορᾷ ἐν νηνεμίᾳ ἀκόμη διατελοῦντας τοὺς συναδέλφους του, τὸν ναύαρχον καὶ ὑποναύαρχον τῶν Σπετσῶν, μετά τινων πλοίων, καὶ δυσκόλως ἀναπλέοντας πρὸς τὸ πέλαγος ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ κόλπου. Δὲν μένει τότε μετέωρος ἐπὶ πολύ· κελεύει εἰς τὸν πηδαλιοῦχον τὰ δέοντα, καταπαύει τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν, ἀναστέλλει τὰ κάτω ἱστία τῶν μεγάλων κεραιῶν, θέτει εἰς ἀνακωχὴν τὴν ναυαρχίδα αὐτοῦ, καὶ ἀνυψοῖ εἰς τὸν μεγάλον ἱστὸν τὴν μεγάλην ταινίαν, τὴν φοινικίδα, τὸ σημεῖον τοῦ πολέμου. «Ὢ τοῦ μεγαλοπράγμονος ἀνδρός!» ἀνέκραξαν οἱ προτεταγμένοι εἰς τὰ δεξιά. Κατόπιν ἀναρτῶνται τὰ δεύτερα σημεῖα, διότι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ὁμιλήσῃ πλέον ὁ ἀνὴρ παρὰ νὰ πράξῃ. «*Σήμερον*, διὰ τούτων ἔλεγε πρὸς τοὺς συνεταίρους του, *ἢ νίκη ἢ τάφος μας ἡ θάλασσα!*» Ὁ τῶν Σπετσῶν ναύαρχος ἀνταπαντᾷ αὐτῷ διὰ τῶν σημείων, προσθέτει δὲ νὰ συνασπισθῇ τὸ μέτωπον τῆς γραμμῆς, καί, εἰ δυνατόν, νὰ συμπληρωθῇ τὸ εὐώνυμον πρὶν ἐπιπέσῃ ὁ ἐχθρός, τὰ δὲ πυρπολικὰ ὅλα νὰ τεθῶσιν ὑπήνεμα· καὶ τούτων πρόνοια γίνεται κατὰ τὸ ἐφικτόν, διατάττονται δὲ τὰ δέοντα ὑπὸ τοῦ Μιαούλη, ἐποπτεύοντος ἀπὸ τὸ κέντρον ὅλους τοὺς συναγωνιζομένους.

« Ἐν τούτοις ἡ μάχη ἤρξατο· ὁ ἐχθρὸς ἐπιπίπτει μὲ ὅλην τὴν συνήθη ἀγριότητα καὶ τὴν ἀπελπιστικὴν τῶν βαρβάρων λύσσαν εἰς τὴν πρώτην προσβολήν, ἀλλ' εὑρίσκει τοὺς Ἕλληνας παρατεταγμένους καὶ ἀνακωχεύοντας, διὸ μαίνεται συνασπισμένους ἀπαντῶν αὐτοὺς ἐκείνους, οὓς πρὸ μικροῦ ἀναρπάστους νὰ κάμῃ ἤλπιζε. Τακτικῶς βαίνοντα τὰ αἰγυπτιακά, προσηράσσοντο κατὰ στίχους ὡς ἐποντοπόρουν πρὸς τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων, ὅθι ἦτο τεταγμένος ὁ Γεώργιος Ἀνδροῦτσος, ναύαρχος τῶν Σπετσῶν, ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος του, ὁ Ἰωάννης Α. Κυριακός, ὑποναύαρ-

χος ἐπὶ τῆς ὑποναυαρχίδος του ὁ Ἀχιλλεὺς, ὁ Ἠλίας Θερμισιώτης καὶ ἄλλοι, ὑπήνεμα ἔχοντες τὸν Λάζαρον Μουσοῦν μὲ τὸ πυρπολικόν του. Ἡ ἀντίκρουσις ὑπῆρξε γενναία· ὁ ἐχθρὸς παραλλάττων τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο ὅλα τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, ἐρεύγεται τρομερὸν πῦρ· δέκα ἑπτὰ ἦσαν τὰ σκάφη ταῦτα, κλιμακηδὸν δὲ τεταγμένα τὰ δεχόμενα τὴν πυρσοκρότησιν τῆς δεξιᾶς ὁλοκλήρου κανονοστοιχίας τῶν πεντήκοντα περίπου ἐπιτιθεμένων αἰγυπτίων. Οὗτοι ἀναπλέοντες μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς πρὸς ἄρκτον ἑλληνικῆς γραμμῆς, ἐκεῖθεν μετεστρέφοντο, καὶ καμπύλην διατρέχοντες πρὸς μεσημβρίαν, ἐκένουν κατὰ τῶν ἀσαλεύτων Ἑλλήνων τὰς ἀριστερὰς κανονοστοιχίας των, τὰ 17 δὲ ἑλληνικὰ καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο πῦρ ἐδέχοντο εἰς τὰς αὐτὰς πλευρὰς πάντοτε.

Ἡ μάχη ἀρξαμένη πρὸ μεσημβρίας, διήρκει ἐπὶ πολὺ πεισματώδης· οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐτόλμων νὰ ἐπιτεθῶσι, καίτοι προσήνεμα εὑρισκόμενοι, οἱ Ἕλληνες δὲν ἠδύναντο ν' ἀλλάξωσι θέσιν οὐδαμοῦ οὐδαμῶς· νίκη δι' αὐτοὺς ἦτο νὰ σωθῶσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης· ἄλλως τε ὁ κρότος τῶν πυροβόλων, ὁ καπνὸς, ὁ τάραχος τῶν ἐκ τοῦ συστάδην πολεμούντων δὲν ἐσυγχώρει τίποτε νὰ ἴδωσι περὶ αὐτούς. Ἐπικουρίαν εἶχον μὲν τὰ πυρπολικὰ, ἄχρηστα δὲ καθ' ἣν εὑρέθησαν καὶ παρετάχθησαν θέσιν ἀπέβαινον, καὶ μόνον εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν ὥραν, ἂν ἐπειρᾶτο ἔφοδον γενικὴν ἐπὶ τῆς γραμμῆς των ὁ ἐχθρὸς, οἱ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ὑπέρμαχοι δι' αὐτῶν νὰ κατορθώσωσι τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐδύναντο. Ἡ ἀγωνία τῶν Ἑλλήνων ἦτο μεγάλη, καὶ ἡ ἀγωνία αὕτη ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἐπιτείνεται. Ὁ εἷς δὲν βλέπει τὸν ἄλλον· ὁ οὐρανὸς ἐνεφελώθη ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ τὴν διαδιδομένην ὁμίχλην τῶν ἐκπυρσοκροτήσεων τοσοῦτον, ὥστε σημεῖα τῶν διοικούντων δὲν φαίνονται πλέον. Πανταχόθεν θόρυβος καὶ πάταγος· παρακελεύσματα μεταδίδονται καὶ ἐπιτελοῦνται μετὰ γοργότητος πανταχοῦ· οἱ ναύκληροι πνίγονται διαδίδοντες τὰ ἐπιτάγματα τῆς κανονοβολῆς, οἱ δὲ τριήραρχοι καὶ κυβερνῆται Ἕλληνες βρυχῶνται μὲ τὴν σάλπιγγα παρακελευόμενοι τὰς συστροφὰς τῶν ἀρμένων καὶ τὰς εὐθυβολίας τῶν πυροβόλων ἐπιτάττοντες. Αὗται ἦσαν ἐπιτυχεῖς, οἱ ὀθωμανοὶ τοὺς καλύπτουν μὲ μύδρους καὶ σφαίρας εἰς τ' ἄρμενα καὶ τὰ σκάφη, καὶ ὅμως οἱ Ἕλληνες ἀντέχουν, οἱ δὲ ἀντίπαλοί των μαί-

νονται κατὰ τῆς τοσαύτης ἀντιστάσεως, καὶ ταύτην πρὸς στιγμὴν ἐπίστευσαν νὰ ὑπερβῶσιν.

«Οἱ Τοῦρκοι μετὰ τὴν ἀπὸ πρωΐας ποντοπορίαν των μετέστησαν βαθμηδὸν πλησιέστατα τῶν Ἑλλήνων καθ' ὅλην τὴν παράταξιν. Τὸ μὲν κέντρον τῆς ἐνεργείας των, ἀρξαμένου τοῦ ἀγῶνος, εὑρίσκετο εἰς τὰ ὕψη τῆς νήσου Καλύμνου πρὸς ἄρκτον ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεταξὺ θαλάσσης, ὅθεν διεύθυνε τὸ πᾶν ὁ Αἰγύπτιος Σατράπης· τὸ δεξιὸν κέρας αὐτῶν περιέσφιγγε τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὸν Γέροντα, τὸ δὲ εὐώνυμον ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφετηρίας ὁρμώμενον, κατέληγεν εἰς τὰ ὕψη τῆς Λέρου. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, διεῖδε τὴν στενοχωρίαν τοῦ τόπου, ἀνυπόμονος δὲ διὰ τοῦ δεξιοῦ τὴν νίκην ὁ Ἰμπραΐμης, ἐσήμανεν εἰς τὸν Βυζαντινὸν ναύαρχον νὰ παρεμβάλῃ τὰς ἐπιπροσθούσας ἐλαφροτέρας τριήρεις πρὸς ἔω, καὶ νὰ ἐπεκταθῇ κατὰ κάθετον πρὸς τὸ δεξιὸν τῶν Ἑλλήνων. Τὸ πρόσταγμα ἐξετελέσθη παραχρῆμα καὶ ἀκόπως, διότι ὁ αὐτὸς ἐξηκολούθει πνέων πρόσφορος εἰς τὴν πορείαν των πελάγιος ἄνεμος, οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ κατὰ τὸν Γέροντα ἔτρεχον τὸν ἔσχατον κίνδυνον νὰ προσβληθῶσιν ἀπὸ τὴν νέαν ταύτην δύναμιν καὶ ἴσως νὰ ὑποστῶσιν ἐντελῆ κύκλωσιν. Ἡ νέα γραμμὴ τοῦ ἐχθροῦ αὕτη ἀπετέλει τὴν βάσιν τοῦ τριγώνου, ἐπὶ τῆς πλευρᾶς δὲ ταύτης ἔμελλε νὰ γίνῃ τοῦ ἀγῶνος ἡ κρίσις.

«Ἀλλ' ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν δὲν ἐγκαταλιμπάνει τοὺς Ἕλληνας· μόλις εἶχον κινήσει τὰ Βυζαντινὰ ταῦτα σκάφη εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν προσπλέοντα, τὸ κανόνι βροντᾷ πρὸς ἄρκτον, καὶ παιᾶνες ἀκούονται.... Ἦσαν οἱ τέως διεσκορπισμένοι Ἕλληνες παρὰ τὴν Φαρμακοῦσσαν, τὴν Λειψὸν καὶ τὴν Ἀγαθόνησον. Οὗτοι μόλις προφαυσάσης τὰ ἄρμενά των τῆς ἐκ τοῦ πελάγους πνοῆς, ἔθεσαν τὰς πρώρας ἔνθεν μὲν πρὸς τὸν Γέροντα, ἔνθεν δὲ πρὸς τὴν Λέρον πλαγιοδρομοῦντες· πάσαις δὲ δυνάμεσιν ἀναπλέοντες ἐπλησίασαν μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, τὰ μὲν πλησιέστερα τῶν ἑλληνικῶν τούτων πλοίων, πλεῖστα δὲ ὑπερέβαινον κατερχόμενα τὴν Φαρμακοῦσσαν καὶ ἐνέπιπτον ταχύτερον εἰς τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς ἄκρας τοῦ Γέροντος καταφθάνοντα, μετὰ σύντομον ἀναστροφήν, πρὸς τοὺς μαχομένους συναδέλφους των παρενέβαλλον.

Ἐκ δὲ τῶν ἀπωτέρω, τὰ περὶ τὴν Ἀγαθόνησον εὑρεθέντα, λοξοδρομοῦντα ἐκεῖθεν μέχρι Φαρμακούσσης καὶ Λειψοῦ, ἐπροσπάθουν νὰ ὑπερηνεμήσουν καὶ πελαγίσωσι πρὸς τὴν Λέρον, ὅθι ὁ τῶν Βυζαντινῶν στόλαρχος ἀπὸ πρωΐας εἶχε θέσει τὴν πρώραν.

« Ἡ πρόνοια αὕτη τῶν ναυμάχων Ἑλλήνων κατ' ἀντιπαράταξιν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ἐχθροῦ ὑπῆρξε σωτήριος διὰ τοὺς εἰς τὸν Γέροντα ἀγωνιζομένους, πάροχος δ' ἐγένετο λαμπρᾶς νίκης καὶ ἀφθάρτου δόξης διὰ πάντας τοὺς κατὰ θάλασσαν ὑπερμαχοῦντας. Ὄντως δὲ, τῶν περὶ τοὺς ναυάρχους καὶ ὑποναυάρχους τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Σπετσῶν παραβόλως ἀμυνομένων καὶ ὑπὲρ δύναμιν, καταφθάσαντα τὰ πρὸς ἄρκτον μετεωρίζοντα πλοῖα, τίθενται εἰς παράταξιν μάχης. Ἀναπετάσας τὰ σημεῖα τότε καὶ δοὺς τὴν διεύθυνσιν ὁ παρευρισκόμενος καὶ συμπλέων τῶν Ψαρῶν ναύαρχος Νικολῆς Ἀποστόλης, ὁ μελανειμονῶν ἔτι διὰ τὸ πάθος τῆς πατρίδος του, διατάττει τοὺς μὲν νὰ θέσωσι τὰς πρώρας πρὸς δύσιν ὅπως ἀναχαιτίσωσι τὴν ἐπεμβαίνουσαν γραμμὴν τῶν Βυζαντινῶν πλοίων, τοὺς δὲ, πρὸς ἀνατολὰς κατ' ἀντίθετον πορείαν πρὸς τὸν Γέροντα ὅσον δυνατὸν προσήνεμα, διὰ ν' ἀνακόψωσι τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐπίθεσιν καὶ τὸν ἐνδελεχῆ κανονοβολισμὸν, ἅπερ τῶν Αἰγυπτίων ἡ μοῖρα, μαινομένη κατὰ τῶν παρὰ τὸν Γέροντα, ἐπιμόνως ἐνήργει, μὲ τριπλασίαν δύναμιν ἐπιπίπτουσα. Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὰς δύω διευθύνσεις ταύτας τὰ παρακελεύσματα λαβόντες, ἔχοντες δὲ οἱ μὲν τὴν σωτηρίαν τῶν συναδέλφων των νὰ διαπράξωσι, περὶ ὧν δὲν ἐγνώριζον μήτε ἄλλο ἔβλεπον παρ' ὅτι ἐκινδύνευον ἐντὸς τοῦ μυχοῦ, διότι καπνὸς καὶ φλόγες ὡς ᾅδης σύσσωμος τοὺς περιεκάλυπτον, οἱ δὲ νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν Βυζαντινὸν σατράπην διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Κάσου καὶ τῶν Ψαρῶν, σαλπίζουν τὸ ἐνυάλιον, καὶ ἀλαλάξαντες ἀπὸ τὸ κέντρον εἰς τὰ ἄκρα *Ζήτω τὸ Γένος*, ἐπιτίθενται. Τὸ κανόνι βροντᾷ πρὸς ἄρκτον καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἀκούεται ἀπὸ τοὺς μεμονωμένους Ἕλληνας τοὺς πρὸς μεσημβρίαν τῆς Φαρμακούσσης ἀντιπαλαίοντας ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Γέροντος· πλεῖστοι δὲ καὶ ἐκλεκτοὶ προσῆλθον εἰς ἐπικουρίαν των, τεσσαράκοντα περίπου σκάφη ἀπὸ τὰ ἀρκτῷα κατερχόμενα. Τὸ κανόνι βροντᾷ πρὸς δυσμὰς, καὶ ἀκούεται εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ἀγερώχου Βυζαντινοῦ ναυάρχου, οὐραγοῦντος περὶ τὴν Λέρον.

«Ἄλλο εὐτύχημα διὰ τοὺς Ἕλληνας· ὁ τέως πνέων μεσημβρινοδυτικὸς ἄνεμος περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἤρξατο βαθμηδὸν νὰ κλίνῃ ἀπόγειος· μεταβληθεὶς δὲ βοηθητικός, ἐνέπιπτεν εἰς τοὺς πλαγίως ἀπὸ τὴν Φαρμακοῦσσαν ἀναφαινομένους Ἕλληνας καὶ πρὸς τὴν ἐκτεινομένην εἰς ἀνατολὰς γραμμὴν τῆς βυζαντινῆς μοίρας σκοποῦντας, διότι ἀντὶ λοξῶς ἐπ' αὐτῆς νὰ φέρωνται, ἀντιάζοντες πλέον ἐνέπλεον, καίτοι μὲ μέτριον ἄνεμον, τὰ δὲ τῆς πρώρας των τηλεβόλα ἐπὶ τῶν ἐχθρικῶν πλευρῶν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς παρατάξεώς των ἰθύνοντο· πρὸς δὲ, διότι, ἐπιπνέοντος τοῦ ἀπογείου, ἐξέκλινον αἱ πρῶραι τῶν Τούρκων πρὸς νότον καὶ ἀπεμακρύνοντο τοῦ ὡρισμένου σημείου. Ἡ ἄλλη γραμμὴ τῶν Ἑλλήνων ὅμως ἡ δεξιόθεν ἀποσπαθεῖσα, πρὸς τὸ εὐώνυμον δὲ τοῦ ἐχθρικοῦ κέρατος θεῖσα τὴν διεύθυνσιν κατὰ τὴν Λέρον, ὅπου ὁ Βυζαντινὸς ναύαρχος, περιέπιπτεν εἰς γαλήνην, διότι ὁ ἀπόγειος μόλις ἀρξάμενος, ὁμαλῶς εἰς τὸ πέλαγος ἐξετείνετο, οὐχ ἧττον δὲ καὶ ὁ ἀρχηγὸς οὗτος τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐν νηνεμίᾳ διετέλει· καὶ ὅμως ἐπιτίθενται οἱ Ἕλληνες μετὰ πολλοῦ κόπου εἰς τὰ ἔμπροσθεν συρόμενοι.

«Προηγεῖτο τοῦ ἀποσπάσματος τούτου τῶν Ἑλλήνων, ἐκ τριάκοντα περίπου πλοίων συγκροτουμένου, ὁ Δημήτριος Παπανικολῆς, μὲ τὸ πυρπολικόν του ταχυπλοῶν, εἵπετο ὁ Νικόδημος ἐπὶ ἄλλου πυρπολικοῦ βαίνων, τὰ δὲ τῆς συνοδίας πολὺ ἀπεῖχον εἰσέτι τοῦ ὡρισμένου μέρους πρὸς ἐπίθεσιν. Ὁ Δ. Παπανικολῆς σφαδάζει ἐν τούτοις βλέπων τὸν Βυζαντινὸν ναύαρχον ἀσάλευτον, τὸ δὲ σκάφος αὐτοῦ μόλις κινούμενον. Πλὴν δὲν ἀπαυδᾷ· φθάνει ἐντὸς βολῆς τηλεβόλου, καὶ μόνος ἀναλαβὼν εἰς χεῖρας τοὺς οἴακας, ἐπικαλεῖται τοῦ Αἰόλου τὴν ἀρωγὴν, καὶ κυβερνᾷ πότε πρὸς τὴν πρώραν, πότε πρὸς τὴν πρύμνην τοῦ πλωτοῦ φρουρίου ἰθύνων τοῦ πυρπολικοῦ του τὰ ἔμβολα. Ἀλλ' ὁ θρασὺς ὀθωμανὸς προλαμβάνων, ῥίπτει εἰς τὴν θάλασσαν τὰς ἐφολκίδας του καὶ τὰ κατσαμπάσια (μακρὰ σκάφη κωπηλασίας παρὰ τοῖς Τούρκοις) καὶ συστρέφει τὴν ναυαρχίδα διὰ τῆς βοηθείας αὐτῶν κατὰ βούλησιν, ἐπιδεικνύων πάντοτε τὰ πλευρὰ εἰς τοῦ πυρπολικοῦ τὴν πρώραν, ἐρεύγεται δὲ κατ' αὐτοῦ τρομερὸν καὶ ἄενναον πῦρ. Εἰς τὴν πρώτην ἐκπυρσοκρότησιν τῶν τρισυποστάτων κανονοστοιχιῶν της ἡ Βυζαντινὴ ναυαρχὶς

συντρίβει τοῦ ἀτρομήτου πυρπολητοῦ τὴν μεγάλην κεραίαν τοῦ ἐμπροσθινοῦ ἱστοῦ· μετὰ μικρὸν καὶ αὐτὰ τὰ ἔμβολα τῆς πρώρας. Εἰς τὴν δευτέραν συνθλᾷ ὁλόκληρον τὸν ἐμπροσθινὸν ἱστόν, ὅστις καταπίπτων ἐκερμάτισε πᾶσαν τὴν συσκευὴν τῶν ἁρμένων τοῦ πυρπολικοῦ, καὶ αὐτὸ κινδυνεύει. Ἀκριβὰ ἐπέπρωτο νὰ πληρώσῃ ὁ ἀνδρεῖος Ψαριανὸς τὴν τόλμην του. Τὰ κατσαμπάσια ῥίπτονται τότε κατ'αὐτοῦ γέμοντα ὁπλοφόρων, καὶ ζητοῦν νὰ τὸν ζωγρήσωσιν ἐπιτιθέμενα μετὰ λύσσης· μύδροι, σφαῖραι, τουφεκισμοὶ ἀστράπτουσι πανταχόθεν, ὁ δὲ Δ. Παπανικολῆς ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του δίδει πῦρ καὶ τὸ πυρπολικὸν φλογίζεται· ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐκτὸς κινδύνου δὲν εἶναι, διότι οἱ ἐχθροὶ τὸν διώκουν καὶ τὸν περιζωνύουν μετὰ γοργότητος κωπηλατοῦντες. Ἐν τούτοις ὁ Δ. Παπανικολῆς προνοεῖ τὴν σωτηρίαν τῶν συνεταίρων αὐτοῦ, ἐμβαινόντων πάσαις δυνάμεσιν ἐπὶ τῆς ἐφολκίδος ἣν ὁ ἴδιος διοικεῖ· κενουμένων τῶν πυροβόλων τοῦ ἐχθροῦ, *σκύψετε παλληκάρια*, τοῖς λέγει, αὐτὸς δὲ ἀσκεπὴς καὶ ὄρθιος, θώρακα προτείνων τὸ λάσσιον στῆθός του, μὲ τοὺς νευρώδεις αὐτοῦ βραχίονας δίζυγον πῦρ ἐκπέμπει ἀπὸ τῶν παρ' αὐτῷ κειμένων λιανῶν ὅπλων, τὸ ἓν δὲ κατόπιν τοῦ ἄλλου κενόνων τὰ πλατύστομα πυροβόλα, τὸν θάνατον κύκλωθεν περιφέρει εἰς τοὺς ἐφορμῶντας. Τέλος καταφθάνει ὁ Κ. Νικόδημος καὶ τῶν ἐχθρῶν αἱ ἐφολκίδες ἀποσύρονται· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου δὲν ὑπομειδιᾷ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡ τύχη· ἡ αὐτὴ νηνεμία, ἡ αὐτὴ ἐπιδέξιος συστροφὴ τοῦ θαλασσίου ἐχθρικοῦ πλωτοῦ φρουρίου, ἡ αὐτὴ τῶν ὀθωμανῶν εὐθυβολία τοῦ συντρίβει μακρόθεν ἔτι καὶ σκάφος καὶ ἄρμενα, διὸ ἐπανακάμπτει. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸ πέλαγος κατὰ τὴν Λέρον, ὅθι ὁ ἀπόγειος δὲν εἶχεν εἰσέτι καταφθάσει καὶ τὰ συμπλέοντα πλοῖα δὲν ἐξήρκουν ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως εἰς ἀντιπαράταξιν.

«Ἐν τούτοις δὲ ἀπὸ τὰ ἔνδον τοῦ κόλπου μέχρι τῆς νήσου Φαρμακούσσης, ὅθι κατὰ πρῶτον οἱ Ἕλληνες ὑπέστησαν τὴν προσβολὴν τῶν Τούρκων, τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ὁ ἀγὼν ἐπιτείνεται. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἐξαιρέτως ὁ ἀπόγειος πνεύσας ἄνεμος, ὅστις ἀναδιδόμενος ὁμαλῶς ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ κόλπου, κατέρθανε μέχρι μέσων τῆς λεκάνης τῶν ὑδάτων, τῆς σχηματιζομένης ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴν παραλίαν καὶ τὰς παρακειμένας

νήσους Λέρου καὶ Καλύμνου, ἔνθα τόσα σκάφη ἀντιμέτωπα συνηντῶντο· ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον ἐπεκτείνετο καὶ βαθμηδὸν ὑπερδέξιος ἀνέστρεφεν. Ὄντως δὲ, ὁ ἀπ' ἄρκτου ἀκουσθεὶς πυροβολισμὸς, οἱ κατόπιν ἀντηχήσαντες παιᾶνες καὶ αἱ βροντώδεις παρακελεύσεις τῶν ἀμφοτέρωθεν τῆς νήσου Φαρμακούσσης καταπλεόντων, ἃς ἀνταπέδιδον βαρύτερον αἱ παρακείμεναι ἀκταὶ, ἐνέπλησαν θάρσους τοὺς ἐπὶ τοσοῦτον ἀντέχοντας τῶν Ἑλλήνων προμάχους ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Γέροντος· ἡ δὲ ἔνθους φωνὴ, *Ζήτω τὸ Γένος*! ἐμπεσοῦσα κατὰ πρῶτον εἰς τὸ δεξιὸν τούτων κέρας, ἤτοι τὰ παρὰ τὸν Σαχτούρην πλοῖα, μετεδόθη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν ἐν ἀκαρεῖ μέχρι τοῦ εὐωνύμου, ὅπου ἐτάσσετο ὁ Γ. Ἀνδροῦτσος, ὅθεν ἀντεβόησεν ἡ λαλιὰ, *Ζήτω ἡ πατρίς*! Ἀπὸ τοῦδε τὸ πεδίον τῆς μάχης μεταβάλλεται εἰς τόπον σφαγῆς καὶ θανάτου. Ὁ ἄνεμος ὤθει τὰ ἑλληνικὰ σκάφη τὰ τοῦ μυχοῦ εἰς τὰ πρόσω, γεμίζουν τὰ πανιά των καὶ αἱ πρῶραι ἀναστρέφονται πρὸς τοὺς λυσσῶντας ἐχθρούς. Οἱ ἐξ ἄρκτου προσπλέοντες ἐγγίζουσιν ἤδη τὴν γραμμὴν τῶν τέως μαχομένων, καὶ διὰ τῆς προσελεύσεώς των σχηματίζουν καμπύλην κατὰ μέτωπον βαίνουσαν, συγκροτουμένην δὲ ἀπὸ ἑξήκοντα περίπου σκάφη. Μετὰ τῶν ἐν τῇ κρισίμῳ περιστάσει ταύτῃ καταφθασάντων ἦσαν ἐκ Σπετσῶν ὁ Νικόλαος Ι. Ῥάπτης, ὁ Ἀνδριανὸς Σωτήρου, ὁ Ἀναγνώστης Γ. Κυριακὸς, οἱ δύω ἀδελφοὶ Δ. Λαζάρου, ὁ Ἰωάννης Γ. Τσούπας, ὁ Ἰωάννης Γ. Κούτση, ὁ Δημήτριος Ν. Λάμπρου, ὁ Νικόλαος Γ. Παρασκευᾶς, ὁ Ν. Σύρμας, ὁ Λ. Δρίτσας καὶ Π. Γουδῆς· ἐξ Ὕδρας ὁ Λάζαρος Παναγιώτας, ὁ Λάζαρος Φόνος, ὁ Ἰωάννης Ζάκας, ὁ Ἀλέξανδρος Ῥαφαλιᾶς, ὁ Δημήτριος Κιοσσὲς, ὁ Δημήτριος Θεοδωράκης καὶ ἄλλοι· ἐκ Ψαρῶν ὁ ναύαρχος Νικολῆς Ἀποστόλης, ὁ Ἀ. Γιαννίτσης, ὁ Ἀ. Καλημέρης, ὁ Ν. Ἀργύρης, ὁ Ν. Γιάνναρη, ὁ Α. Βουρέκας, ὁ Ν. Χ. Δ. Κοτσιᾶ, ὁ Ν. Καρακωνσταντῆς καὶ λοιποί· οὕτω δὲ παρατεταγμένοι ἐμβάλλουν. Οἱ ὀθωμανοὶ τῆς Βυζαντινῆς μοίρας συνταράσσονται τότε· ἐκπεσόντες τῆς προσδιορισθείσης πορείας μετὰ τὴν ἀντιστροφὴν τοῦ ἀνέμου, ἀντὶ ἐπιθετικῆς παρατάξεως λαμβάνουν ἀμυντικὴν θέσιν, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὰς, οἱ δὲ πρὸς δυσμὰς τὰς πρώρας τιθέμενοι, καὶ ἀμύνονται. Οἱ Αἰγύπτιοι περισταλέντες κατὰ πρῶτον διὰ τὴν ἐπιπροσθοῦσαν τῶν Βυζαντινῶν πλοίων προσέλευ-

σιν εἰς μετριωτέραν ἔκτασιν, καὶ καταπαύσαντες τὴν ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον ἀντιπαραγωγὴν διὰ τὸν ἐναντίον ἄνεμον, μετήλλαξαν γραμμὴν πολέμου καὶ ἔστησαν ἐν παρατάξει ἀπέναντι τοῦ μετώπου τοῦ εὐωνύμου κέρατος τῶν Ἑλλήνων, οὐχὶ ἐπὶ μακρὰν ἐκτεινόμενοι πρὸς δυσμὰς, συντεταγμένοι δὲ ἀντιπαρεξάγουσι. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἀνθίστανται εἰς τὴν ἐφόρμησιν τῶν Ἑλλήνων μὲ βαρβαρικὴν ἀπόνοιαν καὶ ἐπιμονήν. Ἡ μάχη ἄρχεται ἐκ νέου, μετὰ λύσσης δέ. Ὁ ἄνεμος βαθμηδὸν ἔστρεφε πρὸς ἄρκτον· ἦτο τρίτη ὥρα μετὰ μεσημβρίαν, οἱ δὲ Ἕλληνες πλησιέστατα προσπλεύσαντες καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν γραμμὴν τῶν ἐχθρῶν, καίτοι ὑπερηνεμοῦντες, βιάζονται νὰ δείξωσι τὰ πλευρά των ἀνακωχεύσαντες, καὶ νὰ προχέωσιν ἀδιάκοπον πῦρ κατ' αὐτῶν, διότι ἀδιάσειστοι ἐνέμενον εἰς τὰς θέσεις των. Ὁ πυροβολισμὸς ἑκατέρωθεν ἦτο συνεχὴς καὶ βίαιος· ὁ ἀλαλαγμὸς τῶν συγκρουομένων, αἱ ἀντίξοοι παρακελεύσεις, αἱ φωναὶ καὶ οἱ ὀλολυγμοὶ τῶν φονευομένων βαρβάρων ἀντήχουν πανταχόθεν, ἀλλ' ἐν τούτοις μεγάλη ἡ ἐπιμονὴ καὶ ὑποχώρησις οὐδαμοῦ. Τούτων γινομένων, οἱ πρὸς τὴν Λέρον ἀποσπασθέντες Ἕλληνες, οἱ περὶ τὸν Νικόδημον καὶ Παπανικολῆν, βοηθήσαντος ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἀνέμου, εἶχον καταπλεύσει καὶ αὐτοὶ δρομαῖοι εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης καὶ ἐτάχθησαν πρὸς δυσμὰς τῶν συναγωνιστῶν των, ἀποτελοῦντες τὸ δεξιὸν τῶν Ἑλλήνων κέρας, καταλῆγον εἰς τὰ ὕψη τῆς Λέρου. Οἱ ὀθωμανοὶ τοῦ βυζαντινοῦ στόλου ἤρξαντο τότε νὰ κυμαίνωνται, καὶ πότε ἀναστρέφοντες πρώρας, πότε ἐπιδεικνύντες τὰς πλευράς των καὶ κανονοβολοῦντες, ἐδοκίμαζον μεγίστην τὴν ἀγωνίαν ἀπὸ τὸν συνασπισμὸν καὶ τὸν συνεχῆ καὶ εὔστοχον τῶν Ἑλλήνων πυροβολισμόν.

«Οἱ Αἰγύπτιοι ἐν τούτοις μένουν ἀσάλευτοι, οἱ δὲ Ἕλληνες μαινόμενοι τοὺς προσβάλλουν ἐκ τοῦ συστάδην. Ἀλλὰ τῶν Αἰγυπτίων ὁ ναύαρχος ἐνδυναμόνει ἐν τῷ ἅμα τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ μὲ μέρος τῶν πλοίων αὐτοῦ, ἐκεῖθεν παραλλαττόντων, ζητεῖ νὰ θέσῃ μεταξὺ δύω πυρῶν τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων, παρεμβάλλει δὲ πέραν τῆς γραμμῆς αὐτῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ διαμφισβητεῖ τὴν νίκην. Μεγίστη καὶ παράβολος ἦτον ἡ τόλμη τοῦ Αἰγυπτίου ἀρχηγοῦ, καὶ ὅμως ἐπιτυγχάνει ν' ἀπωθήσῃ τὴν

προσβολήν. Δυσανασχετοῦντες ἐπὶ τοῖς γινομένοις ὁ Γ. Ἀνδροῦτσος, ὁ Ἰωάννης Α. Κυριακός, οἱ τῶν Σπετσιωτῶν πρόμαχοι, καὶ οἱ εἰς τὸ μέρος τοῦτο παραπλέοντες συνεταῖροί των, ἀντιάζουσι τὰς πρώρας συνασπισμένοι καὶ χάνονται μέσα εἰς τὰ πυρὰ καὶ καπνούς. Εἰς τὸ κέντρον καὶ τὸ δεξιὸν ἡ αὐτὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων· οἱ ναυμάχοι κατέῤῥεον ἀπὸ ἱδρῶτα, τὰ σκάφη τῶν Ἑλλήνων συνεπιέζοντο, τὰ ἄρμενα καὶ ἡ συσκευὴ κατέπιπτον. Ἐπῆλθε τοῦ ἀγῶνος ἡ κρίσις· μία δὲ διέξοδος παρίστατο, ἡ εἰς τὰ πρόσω παρακινδύνευσις, καὶ ταύτην συνετέλεσεν ὁ προσπνεύσας βόρειος ἄνεμος, ὅστις προσαυξήσας ἤδη ἤρχισε νὰ συρίζῃ εἰς τ' ἄρμενα, οἱ δὲ καπνοὶ καὶ αἱ νεφέλαι τῶν ἐκπυρσοκροτήσεων νὰ παρέρχωνται ταχύτερον, καὶ οἱ μαχόμενοι τῶν Ἑλλήνων, ὡς τὰ ὑπερήνεμα κατέχοντες, ἔβλεπον ἐστὶν ὅτε τὰ περὶ αὐτούς. Ἐκ τούτου ὁ τῆς Ὕδρας ναύαρχος Α. Μιαούλης διὰ τὴν πρὸ μικροῦ μεταστροφὴν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν νέαν τῶν συναδέλφων του παράταξιν διορᾷ, πλησιέστερα τοῦ εὐωνύμου τυγχάνων, τὰ ἐκεῖσε διατρέχοντα, καὶ σημαίνει εἰς τοὺς παραπλέοντας νὰ μεταστρέψουν εἰς τὸ εὐώνυμον πρὸς ἐνίσχυσίν του.

«Εἰς τὴν πρόσκλησίν του ὑπακούσαντες ἐπαναπλέουσιν ὅπου διετάγησαν, ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ ναυάρχου τῆς Ὕδρας, ὅθι ἦσαν τεταγμένοι, καὶ ῥίπτονται ῥαγδαῖοι πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὁ Ἀνάργυρος Λεμπέσης, ὁ Α. Γ. Κριεζῆς, ὁ Ι. Σάντος καὶ Ἀναστάσιος Τσαμαδός, παρελαύνοντες δὲ παρὰ τὰς πρώρας τῶν ἐχθρῶν, τοποθετοῦνται εἰς τὴν ὁρισθεῖσαν θέσιν. Συμπαγεῖς πρὸς τὸ μέτωπον τῶν Ἑλλήνων ἐφαίνοντο ἀκόμη οἱ ἐχθροὶ καὶ ἡ ἀντίστασις ἑκατέρωθεν μεγάλη· ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀκούεται φωνὴ ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ εὐωνύμου, ὅπου ἡ ναυαρχὶς τῶν Σπετσῶν, *ἐμπρὸς παιδιά*! καὶ τὰ σημεῖα τῆς ἐφόδου ἀνυψοῦνται ἐπὶ τοῦ Παγκρατίωνος. Μανιώδεις ὁ Γ. Ἀνδροῦτσος, ὁ Ι. Α. Κυριακὸς καὶ οἱ παραπλέοντες, ἐφορμῶσι πλησίστιοι ἐπάνω εἰς τὰ σκάφη τῶν ἐχθρῶν. *Φωτιὰ παλληκάρια*! ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς περὶ τὸν Α. Λεμπέσην, τὸν Ι. Σάντον, τὸν Ἠλ. Θερμισιώτην, τὸν Ἀνάργυρον Π. Χ. Ἀναργύρου καὶ λοιπούς, καὶ οἱ Σπετσιῶται μὲ γυμνὰ τὰ ξίφη ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς πρώρας ἀναφαινόμενοι, ῥίπτονται κατ' ἐπάνω τῶν Αἰγυπτίων. Τρομερὸς ἦτον ὁ πυροβολισμὸς εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. *Ἔφοδος γενικὴ κατὰ μέτωπον*,

ἐπαναλαμβάνουν τότε τὰ σημεῖα τοῦ ναυάρχου τῆς Ὕδρας, ἐπίσης δὲ καὶ τοῦ τῶν Ψαρῶν, πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ Σαχτούρη τεταγμένου. Δὲν παρῆλθε πολλὴ ὥρα, καὶ οἱ Βυζαντινοὶ κλίνουν, τῶν Αἰγυπτίων τινὲς ἀντέχουν πρὸς ὀλίγον, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ πλαγιάζουν καὶ αὐτοὶ τὰς πρώρας των.

«Μεγάλη καὶ καταπληκτικὴ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς γενικῆς ἐφόδου ἦτον ἀμφοτέρωθεν τῶν ναυμάχων ἡ στάσις. Διακόσια πεντήκοντα περίπου πλοῖα πάσης δυνάμεως, ἐκ τοῦ συστάδην μαχόμενα καὶ συγκρουόμενα εἰς μικρὰν καὶ περιωρισμένην περιφέρειαν, ἄνδρες παντοδαποὶ τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγωνιζόμενοι κίνδυνον ζωῆς καὶ θανάτου, συνέμισγον καὶ ἀνταπέδιδον τὴν σφαγὴν, οἱ μὲν Τοῦρκοι τὸ μένος τῶν χριστιανῶν καὶ τὰ ἡφαίστειά των προφυλαττόμενοι, οἱ δὲ Ἕλληνες τὴν ἰδίαν εὔκλειαν καὶ τῆς πατρίδος τὴν σωτηρίαν ἐπιδιώκοντες. Ποτὲ ἄλλοτε οἱ ὀθωμανοὶ κατὰ θάλασσαν τοσοῦτον δὲν ἐῤῥιψοκινδύνευσαν, ποτὲ ἄλλοτε πιεζόμενοι δὲν ὑπεχώρησαν τακτικώτερον τὴν ἧτταν αὐτῶν καλύπτοντες. Οἱ Ἕλληνες δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὑπέρτεροι ἑαυτῶν ἀνεδείχθησαν.

«Οἱ Ὀθωμανοὶ τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος, σημάνοντος τοῦ στολάρχου των, ἤρξαντο τὰς πρύμνας ἀνακρουσάμενοι νὰ τρέπωνται εἰς φυγὴν, ἀλλὰ μετὰ πλείστης τῆς ἐπιδεξιότητος, τῶν ὑπήνεμα εὑρισκομένων ἀναστρεψάντων πρῶτον πρὸς τὸ μέρος ὅθι εἶχον τὸ καταφύγιόν των, καὶ κατόπιν τῶν λοιπῶν. Οἱ δ' Ἕλληνες γοργῶς ποντοποροῦντες τοὺς κατεδίωκον, ἀλλὰ τὰ πυροβόλα των μικρᾶς ἦσαν ὁλκῆς καὶ ἡ βλάβη τῶν ὀθωμανικῶν σκαφῶν ὀλίγη ἀπέβαινε· μόνον αἱ συσκευαὶ καὶ τ' ἄρμενα αὐτῶν δεινῶς ἔπαθον. Πυρπολικὰ δὲ, πρὸς χρῆσιν ἱκανὰ, οὐδαμοῦ εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῶν ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων ἐσώζοντο. Ἐν ἐλλείψει τούτων παραβόλως τοῦ παντὸς ἀφειδοῦντες τῶν τριῶν νήσων οἱ ναυμάχοι ἐξετέθησαν, μάλιστα δὲ τῶν Ψαριανῶν οἱ λογάδες, μὲ τὰ ὑπάρχοντα μέσα, καὶ τὸν ἐχθρὸν, ἀπειράκις πολυπληθέστερον καὶ ἰσχυρότερον, κακὴν κακῶς κατεδίωξαν.

«Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ, ὅθι ἐτάττοντο οἱ Αἰγύπτιοι, ἡ τροπὴ ἐγένετο μετὰ πείσματος· ἐνέπεσον λυσσώδεις οἱ πεντάωρον ἀγωνιζόμενοι κατ' αὐτῶν Ἕλληνες, οἱ δὲ βῆμα πρὸς βῆμα τὴν ἀποχώ-

ρησιν ἐξετέλουν. Τούτων οἱ τολμηρότεροι ἐν τῷ δεινῷ τοῦ παθήματος διαφιλονεικοῦσιν ἔτι τὰ νικητήρια, καὶ δή, ἓν βρίκιον αἰγυπτιακὸν πρώτης δυνάμεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔβαινε πολεμιστὴς ἀνήρ, ἀναστρέφει τὴν πρῶραν πρὸς τοὺς διώκοντας τῶν Ἑλλήνων καὶ μάχεται γενναίως ἀντιπυροβολῶν. Ἐν τῇ ῥύμῃ τῆς ἐπιθέσεως σφαιροβολεῖται ὑπὸ τῶν διεκπλεόντων Ἑλλήνων, ἰδίως δὲ τοῦ Ἰωάννου Σάντου καὶ τοῦ Α. Γ. Κριεζῆ· αὐτὸς ἀμφισβητεῖ εὐτόλμως τὴν πάροδον, καὶ ὅλος συντετριμμένος ἀπὸ σφαίρας καὶ μύδρους χαλαζηδὸν ἐπ' αὐτοῦ ῥιπτόμενα, μένει ὄπισθεν τῶν Ἑλλήνων, ζητεῖ δέ, καμπύλην διατρέχων ἐντὸς τοῦ κόλπου, ἐλευθέραν νὰ κατορθώσῃ τὴν κάθοδον ἀπὸ τὰ πλάγιά των. Ἀλλὰ πρὸς ὀλίγον τὸν ὠφέλησεν ἡ τόλμη του, διότι σημάνοντος τοῦ τῆς Ὕδρας ναυάρχου, ἐρρίφθησαν κατ' αὐτοῦ τὰ πυρπολικὰ καὶ ὁ Α. Γ. Κριεζῆς. Ἐν πρώτοις, ὁ ἐξ Ὕδρας Ι. Ματρόζος, πυρπολητής, διώκει τὸν Αἰγύπτιον τὰ προσήνεμα κρατῶν, τὸν πλησιάζει καὶ προσκολλήσας τὸ ἡφαίστειον, δίδει πῦρ, ἀλλ' ἐπιτήδειος ὁ ἀντίπαλος, ἀντιστρέφει ἐν τῷ ἅμα τὴν πρῶραν καὶ σώζεται· ἐπιτίθεται κατόπιν ὁ Γ. Βατικιώτης, συμπολίτης του, ἐμβάλλει εἰς τὴν πρύμνην καὶ τὰ πυρὰ καίουν τὸν ἐπίδρομον (μπούμαν), προλαμβάνει δὲ ὁ Αἰγύπτιος καὶ τὰ σβύνει. Τρίτος καταφθάνει δρομαῖος ὁ ἐκ Σπετσῶν Λάζαρος Μουσοῦς, ὡς βαρὺς δὲ καταπέλτης ἐπὶ τῆς κορωνίδος τοῦ ἐχθρικοῦ σκάφους ἐπιπεσών, διασείει αὐτὸ καὶ βυθίζεται, βυθίζεται δὲ καὶ τὸ πυρπολικὸν ἐπίσης ἡμικαιόμενον, καὶ συνθάπτονται αἱ ἀπ' αὐτοῦ ἀναπηδήσασαι φλόγες. Ὁ δὲ Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς παρὰ τὰ πυρπολικὰ βαίνων, παραλαμβάνει τοὺς ἀνδρείους συναδέλφους του πυρπολητάς, ἐν ταῖς ἐφολκίσι προσπλέοντας. Ἀλλὰ τοῦ Αἰγυπτίου ναυμάχου ἀνωτέραν ἀντίστασιν ἐπέδειξε τῶν Καρχηδονίων ὁ μοίραρχος· οὗτος διοικῶν ὡραίαν φρεγάτταν **44** κανονίων, μάχιμος δὲ ἀνὴρ ὢν καὶ ὑπερόπτης πολεμιστής, ἀντέστη κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἀνδροῦτσον καὶ τὸν Κυριακόν, ἀντιπαράγει πρὸς τοὺς περὶ τὸν Λεμπέσην καὶ Τσαμαδὸν καὶ ἕως εἰς τὴν πρῶραν τοῦ Μιαούλη ἀναφαίνεται, πλὴν πανταχοῦ τὸν ὑποδέχονται αἱ ἀδιάκοποι πυρσοκροτήσεις τῶν ἑλληνικῶν κανονοστοιχιῶν, καὶ ὅμως ἀντέχει καὶ διεκπλέει πρὸς τὸν μυχόν. Ἦτον ὁ τελευταῖος τῶν ἐχθρῶν ὅστις ἐνέμενεν

ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωκον προτροπάδην οἱ Ἕλληνες, ἡγουμένων τοῦ Γ. Ἀνδρούτσου καὶ Ἰωάννου Α. Κυριακοῦ. Ὦ τοῦ γενναίου ἀνδρός! ἀνέκραξε τότε ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης, ἀνακωχεύει δὲ καὶ σημαίνει εἰς τὰ πυρπολικὰ νὰ ἐπιτεθῶσιν, εἰς δὲ τὸν Ἀναστάσιον Μ. Τσαμαδὸν νὰ παραπλεύσῃ.

« Μέγα ἦτο τὸ θέαμα εἰς τὰ ἔσχατα τῆς λαμπρᾶς ταύτης ἡμέρας! Ἐπανέπλεεν ὁ Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς, τοὺς ἀριστεύσαντας πυρπολητὰς ἐπὶ τῆς ὁλκάδος του φέρων, βλέπων δὲ τὸν ἀγέρωχον Καρχηδόνιον διεκπλεύσαντα τὴν γραμμὴν τῶν συνεταίρων αὐτοῦ, θέτει τὴν πρώραν ἐπάνω καὶ τὸν χαιρετᾷ μὲ ζωηρὸν πῦρ· ὁ Α. Μ Τσαμαδός, προηγουμένων τῶν πυρπολικῶν, τὸν ἐδίωκεν ἐξόπισθεν. Πρῶτος δὲ ὁ γενναῖος Α. Πιπῖνος κρατεῖ τὰ προσήνεμα τοῦ Καρχηδονίου, καὶ καταφθάσας ἐν τάχει αὐτόν, προσκολλᾷ τὸ ἡφαίστειόν του ἀριστερόθεν τῆς φρεγάττας· ἀλλ' ἐπιτήδειος ναυβάτης ὁ ἐκ Καρχηδόνος πολεμιστής, συστρέφει εὐστόχως τοὺς οἴακας ἐν τῇ κρισίμῳ ὥρᾳ, καὶ πρὸς τὸ πέλαγος τὴν πρώραν θεὶς ἀποφεύγει τὰ πυρά. Ἀριστερόθεν τὸν σφαιροβολεῖ πλαγιάζων ὁ Κριεζῆς, ἔμπροσθεν ἀνακωχεύοντα ἀπαντᾷ τὸν Τσαμαδὸν καὶ αἱ κανονοστοιχίαι τούτου τὸν ὑποδέχονται. Δυσχερὴς ἦτον ἡ θέσις τοῦ γενναίου Καρχηδονίου, κινδυνωδεστέραν δ' αὐτὴν καθίστα δεύτερον πυρπολικόν, τὸ ὁποῖον παρέπλει εἰς οὐχὶ μακρὰν ἀπόστασιν καὶ βῆμα πρὸς βῆμα τὸν ἠκολούθει. Οὗτος ἦτον ὁ Γεώργιος Θεοχάρης ἐξ Ὕδρας· ὅλοι πρὸς αὐτὸν ἀτενίζουν· ἀκατάπληκτος δὲ ὁ ἀνὴρ βλέπει τὴν θήραν αὐτοῦ μὲ εὐσταθὲς ὄμμα, πλησιάζει τὴν φρεγάτταν καὶ ἐπιτίθεται· ἀλλ' ὁ Καρχηδόνιος συστρέφεται πολυτρόπως καὶ τὸν πυροβολεῖ. Τὰς αὐτὰς λοξοδρομίας ἐντέχνως μιμεῖται καὶ ὁ Ὑδραιώτης πυρπολητής, ἕως οὗ ἐπιτυχὼν τὴν εὐθυβολίαν, διαμπερὲς τὰ ἔμβολα τοῦ πυρπολικοῦ μεταξὺ τῶν ἁρμένων τῆς φρεγάττας ἰθύνει καὶ ἐμβάλλει τὸ πῦρ. Μεταδίδονται δὲ ἐν ἀκαρεῖ αἱ λαμπηδόνες καὶ τὸ ἐχθρικὸν σκάφος καταφλογίζεται· ὁ δὲ πυρπολητὴς ὡς γίγας μὲ τὸ βαρύ του σῶμα μόλις εἶχε καταβῇ εἰς τὴν ἐφολκίδα, καὶ περιορᾷ ψυχρῶς κύκλωθεν, ὡσανεὶ ἀναζητῶν μὴ ὁ ἐχθρὸς ποῦ ποτὲ φαίνεται. Ὦ τοῦ ἀμιμήτου ἀνδρός! ἀνέκραξαν οἱ παρεστῶτες καὶ θεώμενοι. Ῥίπτονται ὅλοι τότε καὶ ζωγροῦσι τοὺς ἀτυχεῖς Καρχηδονίους, τὸν

ἀρχηγὸν αὐτῶν καὶ ἀξιωματικοὺς πλείστους τοῦ τῆς Αἰγύπτου Σατράπου, εἰς τὰ κύματα κολυμβῶντας, οὓς παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Κριεζῆν καὶ τὸν Τσαμαδὸν, διέσωσαν καὶ περιεποιήθησαν φιλανθρώπως, ἀνταξίως δὲ τῆς ἀνδρίας των.

« Ἔκλινεν ὁ ἥλιος εἰς τὴν δύσιν αὐτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ ναύαρχοι ἐσήμανον τὴν ἀνάκλησιν, τῶν ἐχθρῶν εἰσδυόντων ἤδη εἰς τὰ στενὰ καὶ τὴν σωτηρίαν των θηρευόντων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν φρουρίων τῆς Ἁλικαρνασσοῦ καὶ τῆς Κῶ. Ἐπῆλθεν ἡ νὺξ καὶ τοῦ καπνοῦ τὰ νέφη ἤρχισαν ν' ἀραιῶνται, ὁ καθεὶς δὲ τῶν τριηράρχων Ἑλλήνων μετὰ σπουδῆς ἐν τῷ ὁρίζοντι περιβλέπων, τοὺς συνεταίρους εἰς τὸ σέλας τῆς ἑσπέρας ἀναζητεῖ. Ὁ εἷς φαίνεται κατόπιν τοῦ ἄλλου. Τρύπια ἦσαν τὰ πανιὰ ὅλων, τὰ ἐξάρτια ἐκυμάτιζον εἰς τὸν ἀέρα, αἱ δὲ κεραῖαι μεσοβαστοῦνται· μόλις δὲ τὰ σημεῖα τῶν ναυάρχων φαίνονται τὴν ἀπαρίθμησιν προκαλοῦντα, ὅλοι ἀποκρίνονται, καὶ εἰς τὴν κλῆσιν οὐδεμία ναῦς ἐμπόλεμος τῶν Χριστιανῶν ὑστερεῖ. Μόνον τὰ πυρπολικὰ ἀπεχαιρέτησαν τοὺς συναδέλφους των ἀντὶ τοσούτων καὶ τηλικούτων θυμάτων τουρκικῶν, ὅσα ἐκείνην τὴν ἡμέραν κατεβρόχθισεν ὁ ἀχανὴς πόντος. Ἄσιτοι ἦσαν ὅλην τὴν ἡμέραν, μαῦροι δὲ ὡσὰν τὴν πίσσαν ἀπὸ τὴν πυροκονίαν καὶ τοῦ ἄρεος τὸν σφαδασμόν. Ναῦται, τριήραρχοι καὶ ναύκληροι κατεκλίθησαν εἰς τὸ δειπνοποιῆσαι, ὄψον δὲ προσεφέρετο ἄρτος καὶ ὀλίγαι ἐλαῖαι εἰς ὅλους· μὲ φαιδρὰ ὅμως τὰ πρόσωπα τούτων ἐγεύοντο, ἐδόξασαν δὲ τὸν Θεὸν τὸν δωρήσαντα εἰς αὐτοὺς τὰ νικητήρια καὶ φεισθέντα τῶν ὑπερμάχων τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, ἐξ ὧν ὀλίγοι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔπαθον τραυματισθέντες, ὀλίγιστοι δὲ νεκροὶ ἔπεσον.»

Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1825 τῶν κατὰ θάλασσαν συμβάντων τὴν ἔρευναν. Ὁ Σπυρίδων Τρικούπης ἐν τόμῳ γ'. τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, κεφαλαίῳ δὲ νγ'. ἀναφέρων τὰ περὶ τοῦ ἔκπλου τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἀπὸ τὸν ὅρμον τῆς Πύλου μετὰ τὴν ἀπόβασιν τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν Σφακτηρίαν τῇ 26 Ἀπριλίου 1825, ἡμαρτημένως ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐπεισοδίου τούτου τῶν ναυτικῶν ἀγώνων, καίτοι ἐν γνώσει πληρεστάτῃ διατελῶν τῶν συμμετασχόντων τοῦ κινδύνου κατὰ τὴν ἔξοδον πλοίων, καθότι ἀπ' ἀρχὰς τοῦ ἀγῶνος εἰς ἀμέσους ὁ ἀ-

νήρ ἦτο σχέσεις μετὰ τῶν προκρίτων τῶν τριῶν νήσων, τὰ καθέκαστα ὑπὲρ τις ἄλλος εἰδότων. Λέγει ἐν σελίδι 208 καὶ ἑξῆς·

» Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἑλληνικὰ πλοῖα, ἀφοῦ παρέλαβον τοὺς »ναύτας των, ἔκοψαν τὰς ἀγκύρας καὶ ἐξέπλευσαν ἀβλαβῆ πρὶν »κλεισθῇ στενῶς τὸ στόμα τοῦ λιμένος· ὁ δὲ *Ἄρης* ἐπὶ ἐλ»πίδι σωτηρίας τοῦ Τσαμαδοῦ ἐβράδυνε, καὶ ἐν τοσούτῳ τὰ »ἐχθρικὰ πλοῖα ἔκλεισαν τὸ στόμα τοῦ λιμένος διὰ τῆς συμπυ»κνώσεώς των κτλ.»

Ἐν πρώτοις, ὅτι ὁ κίνδυνος ἦτο μέγας, ἦτον ὁ ἔσχατος τῶν κινδύνων, καὶ ὅτι φθορὰ καὶ καταστροφὴ ἀνέμενε τοὺς τολμήσοντας νὰ διασχίσωσιν ὁλόκληρον στόλον τροπαιούχου ἐχθροῦ, οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἀλλὰ παρακολουθοῦντες τὸν ἱστοριογράφον, καὶ τοῦ διηγήματος ἐξετάζοντες τήν τε ὑφὴν καὶ τὸν τρόπον δι' ὧν ἐκτίθενται τὰ γεγονότα, ἐρωτῶμεν: Συμπυκνωθέντων τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, πλείστων ὄντων, ὡς γνωστὸν, περὶ τὸ στόμιον τοῦ ὅρμου τῆς Πύλου, στενοτάτου ὄντος, πῶς ἐσώθη ὁ *Ἄρης*; Δι' ἐναερίου πορείας ἢ δι' ἄλλου τινὸς ὑπερφυοῦς τρόπου; Ἂν ὄχι τοῦτο, πῶς ἠδυνήθη νὰ διεκφύγῃ τοιοῦτον κίνδυνον τὸ πλοῖον ὁ *Ἄρης*, μόνον ἀντιπαλαῖσαν καθ'ὁλοκλήρου στόλου, αὐτὸ ὡς ἀπὸ τρώγλης προκύπτον ἐν μέσῳ ταράχου καὶ ἀπελπισίας τοσαύτης, καὶ δὲν περιέπεσε διὰ μιᾶς εἰς αἰχμαλωσίαν, μήτε κατεποντίσθη αὔτανδρον, ὅπερ εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς ἐξαιρετικῆς θέσεως, εἰς ἣν μόνον αὐτὸ τὸ πλοῖον καὶ οὐδὲν ἄλλο ὁ Σ. Τρικούπης ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ;

Δεύτερον, πῶς πιθανολογεῖται, ὅτι οἱ προεκπλεύσαντες τριήραρχοι ἔκοψαν τὰς ἀγκύρας, καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, καὶ διεξέπλευσαν ἀβλαβῶς, ἐνῷ τὸ τοιοῦτον μέτρον ὑπὸ τῶν πολεμικῶν καὶ ναυτιλλομένων δὲν λαμβάνεται παρὰ εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν, ὅτε ῥίπτεται ὁ περὶ τῶν ὅλων κύβος, ζωῆς ἢ θανάτου, σωτηρίας ἢ καταστροφῆς;

Ἀπᾴδουσιν ἄρα τὰ ὑπὸ Σ. Τρικούπη ἱστορούμενα εἰς τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν, ἐξανίστανται κατὰ τῆς ἁπλουστέρας, οὕτως εἰπεῖν, λογικῆς. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ, οἱ παρευρεθέντες ναυτικοὶ ἐῤῥίφθησαν εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἐπεχείρησαν τὸν διέκπλουν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν

εἰς τὸ πέλαγος, οἱ μὲν πρῶτοι ἐναγωνίως καὶ μὲ ζημίας οὐχὶ μικρὰς (α), οἱ δὲ ἔσχατοι μετὰ κόπου καὶ μόχθου ὑπερβάλλοντος κατὰ ἀλήθειαν. Ἄλλως τε, ἂν τὸ ἓν κατώρθωσε νὰ διεκπλεύσῃ, ὁ *Ἄρης*, παραβόλως διακινδυνεύσας, διὰ ποῖον λόγον δὲν ἐγένετο τοῦτο καὶ εἰς ἄλλο τι πλοῖον ἐκ τῶν προεκπλευσάντων; Μὴ δὲν ἔφερον τοὺς αὐτοὺς ἐγνωσμένους ναύτας; μὴ δὲν ἐκυβερνῶντο ἀπὸ εὔζωνα παλληκάρια, ὅπερ ἐμφαίνει μάλιστα ὅτι ὁ διέκπλους τῶν ἄλλων συνετέλεσε καὶ εἰς τῶν ἐπιφερομένων τὴν διάσωσιν; Οὕτω δὲ ὑφηγούμενοι εἰς οὐδὲν προσκρούομεν, διότι οὐδενὸς τὴν δόξαν ἐπιτήδειοι ἐσμὲν ἡμεῖς νὰ ἀμφισβητήσωμεν, μήτε τὸν πρέποντα ἑκάστῳ ἔπαινον καὶ κατὰ τὸ ἐλάχιστον νὰ ἐλαττώσωμεν. Ἄπαγε! τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν τὴν μνήμην τῶν προκινδυνευσάντων ἐν Σφακτηρίᾳ ὡς οὐδεὶς ἄλλος, ἀποκαλυπτόμεθα δὲ εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῶν τιμαλφῶν ὀνομάτων τοῦ Τσαμαδοῦ, τοῦ Σάντα Ῥόζα, τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ καὶ τῆς χορείας ὅλης τῶν ἀνδρείων συνεταίρων των, θαλασσίων καὶ χερσαίων ἀνδρῶν, τῶν τε πεσόντων ἐπὶ τοῦ αἱματοφύρτου ἐδάφους τῆς Σφακτηρίας καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ πεδίου θανατωθέντων. Ἄπλετον εἶναι τὸ κλέος αὐτῶν, ἡ δὲ πατρὶς εὐγνωμονοῦσα κατέταξε τῶν μεγαθύμων τούτων τέκνων της τὰ ἀνδραγαθήματα εἰς τὸν κώδικα τῆς ἀθανασίας. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ τοῦ ἔκπλου τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, ἐπανορθοῦμεν τὸν Σ. Τρικούπην, φέροντες σέβας πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοῦντες τοὺς μετ᾽ αὐτῶν συναγωνισαμένους. Εἷς τούτων ζῇ ἔτι, προβεβηκὼς ἀνὴρ, ὁ ἐκ Σπετσῶν Θεόφιλος Μουλᾶς, διοικῶν τότε τὸν Ποσειδῶνα, τρικάταρτον βαρέως ὡπλισμένον πλοῖον τοῦ Παύλου Χ. Ἀναργύρου, τοῦ ὁποίου καὶ ὁ δευτερότοκος υἱὸς Ἀντώνιος νεανίας ἔτι συνεξέπλεεν. Ὁ γηραιὸς ἀγωνιστὴς μετὰ πάθους ἱστορεῖ καὶ σήμερον τὸ συμβὰν, οἱ δὲ ἐπιζῶντες μαρτύρονται ὅτι ἠρίστευσεν ὁ ἀνὴρ διεκπλεύσας τὸν ἐχθρικὸν στόλον σύσσωμον ἐν Πύλῳ, καὶ διακινδυνεύσας τοῦ *Ἄρεος* οὐ μακράν. Τούτου τὴν διήγησιν

(α) Ἐκ τῶν Σπετσιωτικῶν πλοίων ἦσαν τὰ τοῦ Βασιλείου Νικολάου Λαζάρου καὶ Θεοδώρου Δημ. Λαζάρου. Ἐκ τῶν τῆς Ὕδρας ὁ Ἰάσων τοῦ Στ. Μπουδούρη καὶ ἄλλα.

παρεμβάλλομεν ὡς ὑπηγορεύθη ἀφελῶς καὶ ἐν ἁπλοϊκότητι ἀρχαιοπρεπεῖ, μεταδίδομεν δὲ κατ' ὀφειλὴν καὶ μετὰ πόθου εἰς γνῶσιν τῶν μεταγενεστέρων· διότι, ἂν ἔχῃ τι ὑπεράνθρωπον καὶ δικαίως ἐθαυμαστώθη ἡ τοῦ Μεσολογγίου περιφανὴς ἔξοδος, δὲν εἶναι ὅστις τῶν ἐλευθεριῶν παντὸς λαοῦ ζηλωτής, ν' ἀπαρέσκεται εἰς τὴν εἰκόνισιν θαυμασίας τῷ ὄντι καὶ ἡρωϊκῆς ἀντιστάσεως, ἣν ὀλίγα, καὶ ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ σταυροῦ πλοῖα, μεμονωμένα ἀντέταξαν τῇ 26 Ἀπριλίου 1825, ἀπὸ τὸν ὅρμον τῆς Πύλου προεκπεσόντα καὶ διὰ σμήνους βαρβάρων τὸν διέκπλουν αὐτῶν ἐκβιάσαντα.

« Εἴχομεν προεκπλεύσει ἀπὸ τὰς δύω νήσους (διηγεῖται ὁ ἀγωνιστής) πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἔλθωμεν ἐπίκουροι εἰς τὸ κινδυνεῦον τὰ ἔσχατα φρούριον τοῦ Νεοκάστρου. Ἡμεῖς ἐφθάσαμεν ἐκ τῶν πρώτων τῇ 10 τοῦ Μαρτίου μηνός, κατὰ τὸν διάπλουν σφοδρῶς χειμασθέντες· τῇ 16 κατέπλευσεν ὁ Α. Τσαμαδός, διὰ τὸ Μεσολόγγιον προσδιωρισμένος, τῇ δὲ 17 ἐφάνησαν πέντε ἔτι Σπετσιωτικὰ πλοῖα, καὶ τῇ 20 τὰ ἐπίλοιπα τῆς ὑδραιωτικῆς μοίρας. Συγχρόνως ἔῤῥιψε τὴν ἄγκυραν εἰς τὸν ὅρμον τῆς Πύλου καὶ ὁ ἡμέτερος Σπυρίδων Ἀντωνίου, φέρων μὲ τὴν γολέταν του *Ἀνδρομάχην* τροφὰς καὶ πολεμεφόδια διὰ τοὺς ἐγκλείστους, ἅτινα καὶ τοῖς παρεδώκαμεν ὁλοσχερῶς (α). Μετὰ τὸν κατάπλουν ἡμῶν ἐξ ἀρχῆς, εὕρομεν τοὺς Αἰγυπτίους ἐσκηνωμένους εἰς τὰ πέριξ, ἐστρατοπεδευμένους δὲ περὶ τὸ φρούριον ὡς ἔγγιστα καὶ σφαιροβολοῦντας αὐτό. Ἐκ τούτου ἐκρίναμεν δέον ν' ἀγκυροβολήσωμεν ὅσον ἐδυνάμεθα πλησιέστερα εἰς τοὺς ἐγκλείστους, καὶ ἁρμοδίως τοποθετηθέντες, ἠρχίσαμεν νὰ πυροβολῶμεν μὲ σφαίρας καὶ μύδρους ἐπανειλημμένως τοὺς Αἰγυπτίους, ἕως οὗ τοὺς ἐβιάσαμεν ν' απομακρυνθῶσι τῆς πρώτης θέσεως αὐτῶν τῆς ἐνοχλούσης σπουδαίως τὸ φρούριον. Ἀλλὰ τὴν τρίτην ἡμέραν οἱ ἐχθροὶ ἀνεγείραντες κανονοστάσια,

(α) Τὰ περὶ τῶν κατάπλων τούτων, τῆς τροφοδοσίας κτλ. ὅρα εἰς τὸν ϐ΄. τόμον τῆς Συλλογῆς ταύτης τὰ συγχρόνως ἀντεπιστελλόμενα εἰς τὴν ὑδραϊκὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν. Εἰς δὲ τὸν ἀνὰ χεῖρας ἐν σελίδι 331—833—842—849—851—854—864.

εἰς ἃ νύκτωρ ἀδιακόπως εἰργάζοντο, μᾶς ἠνάγκασαν νὰ μεταλλάξωμεν τόπον μὲ τοὺς συνεχεῖς καὶ εὐθυβόλους καθ' ἡμῶν τῶν βομβοῤῥιπτήρων των πυροβολισμούς, καὶ ν' ἀποσυρθῶμεν ἐκεῖθεν. Εἰς τὰς προσβολὰς ταύτας ἀπωλέσαμεν τέσσαρας ἄνδρας ἐκ τῶν τοῦ πληρώματος ἡμῶν, ὁ δὲ Ἰμπραΐμης ἔμεινε κύριος τῆς παρὰ τὸ φρούριον παραλίας.

« Μετὰ τὴν ἄφιξιν καὶ τῶν λοιπῶν πλοίων, πολλὰς κατεβάλομεν προσπαθείας εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Νεοκάστρῳ ὁπλοφόρων, ἀλλ' αἱ διὰ θαλάσσης δοκιμασίαι ἡμῶν ἀπέβαινον ἀλυσιτελεῖς, διότι ὁ ἐχθρὸς κατώρθωσε μὲ προμαχῶνας ἐκπληκτικοὺς νὰ περιζώσῃ τὸ ἀτυχὲς φρούριον, αἱ δὲ ἐλπιζόμεναι ἐπικουρίαι διὰ ξηρᾶς οὐδαμῶς ἐφαίνοντο. Μόλις μετὰ ἑνὸς μηνὸς ὡς ἔγγιστα παρέλευσιν ἀφίχθησαν τινὰ ἀποσπάσματα ἀτάκτων στρατευμάτων, ἀντὶ τῶν πολλῶν ἅτινα διεκηρύττοντο ὡς ἐκστρατεύσαντα ἀπὸ διάφορα τῆς κεντρικῆς Πελοποννήσου μέρη καὶ τῶν περιχώρων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς φρουρᾶς, ταύτης δὲ ἡ θέσις ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀπέβαινεν οἰκτρὰ καὶ ἀληθῶς ἀπελπιστική (α).

« Δεινουμένων οὕτω τῶν πραγμάτων, ἐγένετο συμβούλιον πολεμικὸν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Α. Τσαμαδοῦ. Ἐν αὐτῷ παρέστησαν ἐκτὸς τῶν ναυτικῶν καὶ οἱ τῆς ξηρᾶς ἀρχηγοί, ὧν προεξῆρχον ὁ Ἀναγνωσταρᾶς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μαυροκορδάτος. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ προκαταλάβωμεν τὴν Σφακτηρίαν, νὰ τὴν ἐνδυναμώσωμεν μὲ πυροβόλα τῶν πλοίων καὶ νὰ προταχθῶμεν ἀπαξάπαντες εἰς ἄμυναν αὐτῆς, στρατιωτικοί τε καὶ ναυτικοί, ἂν ὁ ἐχθρὸς ἐπειρᾶτο τὴν ἀπόβασιν μὲ τὸν ἄμετρον αὐτοῦ στόλον, ὃν ἐπὶ τούτῳ περὶ τὰ ὕδατα συσσωρεύσας τῆς Πύλου, περιεφέρετο καταπληκτικός.

« Ταῦτα ἐγένοντο, ἀλλ' ἐπέπρωτο αὐτοὶ ἡμεῖς μετ' οὐ πολὺ νὰ γενῶμεν μάρτυρες αὐτόπται μαύρης καταστροφῆς! Ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ πρωΐας τῆς 26 Ἀπριλίου προσήγγισε μὲ ὅλα αὐτοῦ τὰ ἐλαφρὰ πλοῖα πλησιέστατα τῆς Σφακτηρίας, παντὶ δὲ μηχανή-

(α) Ἰδὲ τὰ περὶ τούτου εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς 11 Μαΐου 1825 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπὴν τοῦ δανείου. Ἀπολογία Ἰ. Ὀρλάνδου κτλ ἐν Ἀθήναις, σελ. 57, τύποις Κ. Ἀντωνιάδου 1839.

ματι χρησάμενος, ἐξετέλεσε τὴν ἀπόβασιν τῶν τακτικῶν Αἰγυπτίων του καθ' ἅπασαν τὴν παραλίαν, μετὰ πλείστης ἐπιμονῆς, τόλμης καὶ δεξιότητος κατορθώσας τὸ ἔργον. Ὀλίγοι ἦσαν ἐπὶ τῆς νήσου οἱ ὁπλῖται τῆς ξηρᾶς, ὀλίγιστοι δὲ πρὸς ἀντιπαράταξιν ἔμειναν εἰς τὰς πρώτας θέσεις των ἀκράδαντοι παρὰ τοῖς ἥρωσιν ἀρχηγοῖς αὐτῶν. Ὄντως δὲ, μετὰ τὰς πρώτας ἀντιπροσκρούσεις αἱ τάξεις τῶν πολεμιστῶν μας ἤρχισαν ν' ἀραιῶνται παρὰ τὴν παραλίαν, μόνοι δὲ οἱ ναυτικοὶ ἐμείναμεν ἑδραῖοι εἰς τὰ κανόνια. Ἀλλ' ὁ Ἰμπραΐμης ῥίπτων ἄμετρον στρατὸν κατ' ἐπάνω μας, διότι εἶχεν ἐλεύθερον τὸ πέλαγος, μᾶς πιέζωσι πανταχόθεν. Ἐν τούτοις οἱ ἀρχηγοὶ ἡμῶν ἔτρεχον πανταχοῦ, παρευρίσκοντο ὅπου ἡ ἀνάγκη ἐπέκειτο. Εἰς τὴν ζέσιν δὲ τοῦ ἀγῶνος ἁρπάσαντες ἀνὰ χεῖρας τὰς σημαίας, ἐκάλουν τοὺς ὑποχωροῦντας εἰς τὴν τάξιν, καὶ ὁ ἀγὼν ἐπιτείνεται. Ἀλλ' εἴμεθα τόσον ὀλίγοι! Ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, ὁ Τσαμαδὸς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πάθους προσπαθοῦσιν αὐταῖς χερσὶ ν' ἀναχαιτίσωσι τὴν ὁρμὴν τοῦ λυσσῶντος ἐχθροῦ, καὶ τοῦ παντὸς ἀφειδοῦντες, ἐπρότειναν τὰ στήθη των, ξιφήρεις κατὰ τοῦ σμήνους τῶν ἐπιτιθεμένων Αἰγυπτίων ῥιφθέντες πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ κακοῦ. Ἐπὶ στιγμὴν δὲ τὸ παράδειγμά των, ἡ ἀνδρία των ἀνεπτέρωσαν τὰς ἐλπίδας ὅλων τῶν προμάχων καὶ ἐπιλέκτων Ἑλλήνων, συνασπισθέντων περὶ αὐτοὺς καὶ ἀποκρουόντων ἐκ τοῦ συστάδην τοὺς λογχοφόρους ἄραβας, ἀπὸ Εὐρωπαίους χριστιανοὺς ἀξιωματικοὺς ὁδηγουμένους εἰς τὸ θέατρον αὐτὸ τῆς σφαγῆς. Ἀλλ' εἰς μάτην· μετὰ πολλὴν φθορὰν τῶν ἐναντίων ἔπεσαν νεκροὶ οἱ στρατηγοὶ, μὲ τὸ αἷμά των δὲ καθηγίασαν οἱ μάρτυρες τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν ἐνδόξως ἀγωνισάμενοι. Τότε ἡ λειποταξία ἐκορυφώθη καὶ οὐδεμία σωτηρίας ἐλπὶς ἐφαίνετο. Τελευταίου δὲ ἀνδρὸς προμάχου ἠκούσθη βροντώδης φωνὴ, ἡ τοῦ εὐγενοῦς φιλέλληνος Πεδεμοντίου Σάντα Ῥόζα, καλοῦντος εἰς τὰ ἐμπρὸς τοὺς φεύγοντας, καὶ ἀναβοῶντος *'ςτὸν τόπον παλληκάρια* (*qui bravi*), ἀλλὰ ἔπεσε πτῶσιν μακάριον, χριστιανικήν! Ἐν τῇ τροπῇ ὑπεχωροῦμεν ὅσον ἐδυνάμεθα ἀσφαλέστερον οἱ ἐπιζήσαντες, ἀπὸ βράχου δὲ εἰς πέτραν ἀναῤῥιχώμενοι μέχρι τῶν ὑψωμάτων τῆς νήσου, ἐκεῖθεν συνεφορούμεθα ἀπὸ λάκκου εἰς βόθρον ἕως οὗ κα-

τεφθάσαμεν εἰς τὴν πρὸς τὸν ὅρμον παραλίαν αὐτῆς· ἐντὸς δὲ ἀποῤῥώγων λίθων καταφυγόντες καὶ τὸν λιμένα προσβλέποντες, τὴν σωτηρίαν ἕκαστος ἀπὸ τὰς λέμβους τῶν πλοίων ἀνεζητοῦμεν. Ἀλλ' ἐδῶ τῆς πανολεθρίας ἡμῶν ἐγένετο καταφανεστέρα ἡ εἰκών. Λέμβοι τῶν πλοίων ἔνθεν κἀκεῖθεν συστρεφόμεναι, πνιγόμενοι στρατιῶται καὶ ναῦται βοῶντες ἦτο τὸ θέαμα τῆς παραλίας. Οὐδεὶς προσεῖχεν εἰς τὰ πέριξ αὐτοῦ συμβαίνοντα, οὐδεὶς διέκρινε τοὺς οἰκείους, οἱ πάντες τὴν ἰδίαν ἐπεδίωκον σωτηρίαν. Ἀγαθῇ μοίρᾳ, ἡμεῖς ἐνετύχομεν μόλις ἀπομακρυνομένην τὴν οἰκείαν λέμβον, ταύτην δὲ καλεσάντων ἡμῶν, ἀπήντησε φωνὴ ἀνδρείου ναύτου, λέγοντος πρὸς τοὺς συνεταίρους του· «εἶναι ὁ καπετάνος μας.» Τοῦτο ἤρκεσε νὰ ἐπανακάμψωσι προτροπάδην, νὰ μᾶς παραλάβωσι κακῶς ἔχοντας, πληγωμένους καὶ ἡμιθανεῖς, ὅσοι ἐσώθημεν ἐκ τῆς συνοδείας μας. Μετρῶ γύρω τότε τὰ παλληκάριά μου, ἦσαν εἴκοσι δύω ὀλιγώτεροι· τόσοι ἔμειναν νεκροὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης!

« Μετὰ τὸ πάθος τὰ πλεῖστα τῶν ἡμετέρων πλοίων κόψαντα τὰς καμήλους των, ἐξέπλευσαν πρὸ ἡμῶν, τελευταῖοι δὲ ἐμείναμεν ἡμεῖς καὶ τὸ πλοῖον τοῦ Τσαμαδοῦ. Φέροντες ζέον ἔτι τὸ ἄλγος εἰς τὴν καρδίαν διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Σφακτηρίας ἀγῶνος, ἤδη, εἰς τὴν διὰ θαλάσσης αὐτὴν ἔξοδον, συνησθάνθημεν ὅ,τι ἡ φύσις γεννᾷ αὐθόρμητος εἰς παρομοίας στιγμάς, τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀπόγνωσιν. Ἄνδρες, παῖδές τε καὶ γέροντες, πάντες οἱ τοῦ πληρώματος τοῦ Ποσειδῶνος, κατὰ τὸ ἓν τρίτον μειωθέντος μετὰ τὰ προηγηθέντα παθήματα, εἰς μόνην ἀπεβλέψαμεν τὴν ἐκ τῆς ἀποφάσεως σωτηρίαν, καὶ ταύτην ἀνηρτήσαμεν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησίν μας πλοῖον. Ἀληθῶς δὲ, εἰς ὅλων τὰ ἀῤῥενωπὰ μέτωπα διεγράφετο ἡ σκληρὰ πεποίθησις ὅτι δι' ἐσχάτων δοκιμασιῶν μόνον ἐμέλλομεν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ν' ἀποφύγωμεν, καὶ τοῦ ἀμειλίκτου ἐχθροῦ νὰ καταβάλωμεν τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν καὶ ἔπαρσιν, ὅτι νικητὴς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐφάνη. Ἐῤῥίφθημεν λοιπὸν εἰς τὰ ὅπλα. Σφαῖραι καὶ πυροκονία ἦσαν τὰ ἔπιπλα τοῦ καταστρώματος ἡμῶν· τὰ πυροβόλα μας ἀμφοτέρωθεν τῶν τοίχων τοῦ πλοίου ἐπληρώθησαν μύδρων καὶ σφαιρῶν, τὰ δὲ λεπτὰ ὅπλα καὶ τὰ πλατύστομα τῆς χειρὸς

πυροβόλα μετὰ πλήθους φασγάνων καὶ ξιφῶν ἐπεκρέμαντο κύκλωθεν, ὡς τὰ τελευταῖα ἐσόμενα ἡμῖν καταφύγια τὴν ἐσχάτην στιγμὴν τῆς ἐχθρικῆς ἐφόδου.

« Μόλις ἀνεπετάσαμεν τὰ ἱστία καὶ ἐφερόμεθα πρὸς τὸ στόμιον τοῦ λιμένος ἀπὸ ἐλαφρὰν ἀπογείου πνοήν, εἴδομεν τὸν ἐχθρὸν ἔξωθεν περιφερόμενον, τὸ δὲ πέλαγος διάφλεκτον ἀπὸ πυροκροτήσεις καὶ καπνούς, καταδιωκομένων τῶν προεκπλευσάντων συναδέλφων μας, ἀλλ' οὐδόλως ἀπεθαῤῥύνθημεν. Ἀπὸ μακρὰν ἔτι ἀπόστασιν ἤρχισαν οἱ Αἰγύπτιοι νὰ μᾶς πυροβολῶσιν, ἡμεῖς δέ, μὲ τῶν κάτω κεραιῶν τὰ μεγάλα ὀθόνια συνεσταλμένα, ἐπροχωροῦμεν ἀντιπυροβολοῦντες. Προέβημεν ἤδη ἐπιπόνως ἐκ τοῦ στομίου, καὶ εἴμεθα εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς προκαταλαβὼν εἶχε διαιρέσει τὰς δυνάμεις του, ἐξ ὧν μέρος ἐκράτει τὸ πρὸς τὴν Μεθώνην παράλιον, πλεῖστα δὲ σκάφη μετεωρίζοντο περὶ τὴν Σφακτηρίαν. Καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δέ, ὡς ἐπέτρεπεν αὐτοῖς ὁ ἄνεμος ἐπετέθησαν καθ' ἡμῶν. Οἱ Τοῦρκοι, μανιώδεις, ἐπὶ πολλὴν ὥραν μᾶς σφαιροβολοῦσι ζητοῦντες νὰ μᾶς ἀναρπάσωσιν, οἱ δὲ μύδροι τῶν ἐκπυρσοκροτήσεών των διασταυρούμενοι, ἔβλαπτον μὲν ἡμᾶς ποντοποροῦντας, οὐχ ἧττον δὲ καὶ τοὺς οἰκείους των ἐζημίουν, μάλιστα δὲ τοὺς ἀνακωχεύοντας ἀπώτερον. Εὐτυχῶς, εἰς τὸ δεινὸν τοῦ πάθους, ἡ πειθαρχία οὐδόλως ἐκλονίσθη παρ' ἡμῖν· ἡ σιγὴ ἦτο τὸ σύνθημά μας, ὁ δὲ ἀδιάκοπος πυροβολισμὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ Ποσειδῶνος ἡ ἀέναος διακέλευσις. Ἱστία, κεραῖαι, ἄρμενα, τὰ πάντα τοῦ πλοίου ἡμῶν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν συνετρίβοντο, ἐσπῶντο, ἐξεσχίζοντο. Εἰς οὐδὲν δὲ ταῦτα ἐλογιζόμεθα ἐν ὅσῳ ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐφαίνετο ἡμῖν παραπλέων, ὡς ἐκ τοῦ καπνοῦ τῶν πυροκροτήσεων καὶ τῆς γαλήνης ἥτις ἐπεκράτει. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ βοηθήσαντος πελαγίου ἀνέμου, τὰ τέως μετέωρα τοῦ ἐχθροῦ σκάφη προσήγγισαν ἡμῖν, καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώραν εὐμέγεθες βρίκιον λαῦρον ἐνέπεσε, μία δὲ ἐπιμήκης φρεγάττα τὰ ὀπίσθια ἡμῶν προσέκρουε, καὶ ἐν τῷ ἅμα ἀκούεται φωνή· «*αἴ ἀπὸ τὴν πολάκαν τοῦ Χατσῆ 'Αναργύρου, παραδοθῆτε, μὴ φοβῆσθε.* Οἱ ναῦται μας ἐθορυβήθησαν, ὡς ἔφοδον τὸ ἄκουσμα ἐκλαβόντες· ἦτο δὲ φωνὴ τῶν ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ σκάφους

χριστιανῶν, οὓς ἔσυρον μεθ' ἑαυτῶν οἱ ἄραβες ἐκ τῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους (Ἀσπροθαλασσιτῶν λεγομένων), γνωριζόντων τῶν τριῶν νήσων τὰ σκάφη, κατ' ἐντολὴν δὲ τῶν διοικούντων ἐκπεμφθεῖσα διὰ νὰ πτοηθῶμεν καὶ παραδώσωμεν ἑαυτούς. Τὸ πλήρωμα τοῦ Ποσειδῶνος εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἐφρενιτίασε, καί, «*ἐδῶ ὁ τάφος μας, ἄπιστοι!*» ἀπήντησέ τις ἐκ τῶν ἡμετέρων, σείων τὸ ξίφος ἀπὸ τῶν ἑδωλίων τῆς πρώρας. Στρέψαντες δὲ εἰς τὰ δεξιὰ ἐν τῷ ἅμα τοὺς οἴακας, ἐπλαγιάσαμεν τὸ σκάφος ὀλίγον ἀριστερά, καὶ ἐπιδείξαντες ὅλην τὴν σειρὰν τῆς δεξιᾶς μας κανονοστοιχίας, ἐξεκενώσαμεν ὅλα διὰ μιᾶς τὰ πυροβόλα κατὰ τοῦ βρικίου. Ἡ εὐθυβολία ἦτον ἐπιτυχής· τοῦ ἐχθροῦ τὰ ἔμβολα κατεκεραΐσθησαν καὶ ἐβιάσθη ν' ἀνοίξῃ, ἀλλ' ὑποχωρῶν μᾶς ἀντετόξευσεν ὅλα τὰ πυροβόλα του, αἱ δὲ πεπυρακτωμέναι σφαῖραι αὐτῶν ἥναψαν τὰ ἱστία μας δίς, καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου κατωρθώσαμεν νὰ τὰ σβύσωμεν. Τούτων γινομένων, ἡ φρεγάττα ἐνέπεσεν εἰς τὴν πρύμνην μας δεξιά, μὲ ὅλον τὸν ὄγκον τοῦ σώματος αὐτῆς καὶ ἀπειλητικὴ φερομένη, πλῆθος δὲ ὁπλοφόρων συῤῥεῦσαν κατὰ τὰ ἐξέχοντα μέρη τῆς πρώρας, καὶ ναυβάται Αἰγύπτιοι εἰς τὰ ἔμβολα τοῦ ὑψιπρώρου αὐτοῦ πλοίου συνεχόμενοι, ἕτοιμοι ἦσαν νὰ εἰσπηδήσωσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματός μας ἀπειλοῦντες καὶ ἀλαλάζοντες. Ἦτο τὸ τέλος μας! ἀλλὰ θεία ἔμπνευσις ἐκράτησε πειθηνίους τοὺς πάντας ἐν τῇ τρομερᾷ ταύτῃ στιγμῇ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· οἱ Ἕλληνες ναῦται μαῦροι ὑπὲρ τὴν πίσσαν, θυμομαχοῦντες καὶ ἀπηλπισμένοι, ἀπεδέχοντο τὰ προστάγματα μετὰ γοργότητος καὶ σπουδῆς. Ἐπέβαλα δὴ καὶ πάλιν σιγήν, διετάγησαν δὲ οἱ πιστότεροι τοῦ πληρώματος νὰ ὦσι προσεκτικοὶ εἰς τὸ ἔσχατον σύνθημά μου, παρὰ τὴν πυριτοθήκην μένοντες μὲ τὰ ἐναύσματα ἀνὰ χεῖρας, διὰ νὰ τιναχθῶμεν εἰς τὸν ἀέρα, ἂν προσέκρουεν ἐπὶ τέλους ὁ ἐχθρός, καὶ ἐῤῥίπτετο μεταξύ μας. «*Σκύψατε παλληκάρια*, τοὺς ἐπαναλαμβάνω τότε διὰ μιᾶς, *γεμίσατε τὰ πυροβόλα μέχρι στόματος.*» Ταῦτα ἐγένοντο ἐν ἀκαρεῖ, ἀλλὰ μύδροι καὶ σφαῖραι ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάλξεις χαλαζηδὸν καθ' ἡμῶν ῥιπτόμεναι, ἐπλήρωσαν πατάγου καὶ ταραχῆς τὸν αἰθέρα, τὰ ἄρμενα, τὸ κατάστρωμα. Εὐτυχῶς ὁ Ποσειδῶν ἐταχυπλόει, τὸ

δὲ πηδάλιόν μας, εὐπειθὲς εἰς τὴν συστροφὴν τὴν παρακελευσθεῖσαν, παραίτιον ἐγένετο, ἀμέσως ἰταμῶς δὲ ν' ἀντιάσωμεν ὁλόκληρον τὴν δεξιὰν κανονοςοιχίαν πρὸς τὴν φρεγάτταν, ὥστε διὰ μιᾶς εἰς σμικροτάτην ἀπόστασιν ἐξαςράψαντα τὰ πυροβόλα μας, ἔφερον τὴν ταραχὴν ἐν αὐτῇ καὶ ἐξέκλινεν. Ἄλλη σύμπτωσις· αἱ πεπυρακτωμέναι σφαῖραι, ἃς πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἠκόντιζε καθ' ἡμῶν τὸ βρίκιον, ὑπερπηδῶσαι, κατέφθανον ἕτερον αἰγυπτιακὸν σκάφος, τ' ἀριστερὰ ἡμῶν κατέχον, καὶ κλεῖον ἡμῖν τὴν ἐλευθέραν ἔκπλευσιν· ἔπιασαν τὰ πανιά του καὶ ἀπετεφρώθη. Τὸ γεγονὸς τοῦτο συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ διαφόρους ἀποστάσεις ὡς ἔπλεον κανονοβολοῦντες καὶ ἐπιτιθέμενοι διὰ νὰ μᾶς ζωγρήσωσιν, ἐθορυβήθησαν ἅμα ἰδόντες ἀναλάμψαντα τὰ πυρά, ἐξέλαβον δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς τὸ πῦρ ἐν ἀπελπισίᾳ εἰς τὸ ἡμέτερον σκάφος διαδόσαντας, καὶ πτοηθέντες ἀπεμακρύνοντο. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ ταράχου τούτου ἡμεῖς τὰ πάντα ἐπιτηδευσάμενοι ἀνήχθημεν εἰς τὸ πέλαγος. Ἐναγώνιος ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐγένετο ἡ ποντοπορία μας· ἄρμενα, ἱστοί, ἔμβολα, κεραῖαι, ἱστία, τὰ πάντα συνετρίβησαν, ἀπώλοντο. Δύσαντος δὲ τοῦ ἡλίου, ἐπεσκευάσθημεν κατὰ τὸ ἐφικτόν, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς δὲν μᾶς κατεδίωξε πλέον. Πνεύσαντος δὲ οὐρίου ἀνέμου, διευθυνόμεθα οἴκαδε, ὅπου ἀφίχθημεν τὴν τρίτην ἡμέραν.

«Ἐν Σπέτσαις δὲ φθάσαντα τὰ προεκπλεύσαντα ἡμῶν πλοῖα, διέδωκαν τὴν εἴδησιν ὅτι ἐμείναμεν ἔγκλειστοι εἰς τὸ Νεόκαστρον. Ἡ πόλις εἶχε μελανειμονήσει ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, ἀπεγνωσμένα δὲ ἐθεώρουν οἱ πάντες τὰ καθ' ἡμᾶς. Ἐπὶ τῇ αἰφνιδίᾳ δὲ ἐμφανίσει ἡμῶν ἔξωθεν τοῦ πορθμοῦ, ἠκούσθησαν κρουόμενοι οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἄνδρες, γυναῖκες, παιδία συνέῤῥεον εἰς τὰς ἄκρας καὶ τὴν παραλίαν, οἱ μὲν διὰ νὰ ἴδωσι σπεύδοντες τὸ ἄγνωστον σχεδὸν πλοῖόν μας, διότι κατάμαυρον ἦτον ἀπὸ τὴν πυρίτιδα, τὰ ἡμίση δὲ ἔφερε τῆς συσκευῆς, οἱ δὲ ποθοῦντες νὰ μάθωσι διὰ τοὺς συνεκπλεύσαντας οἰκείους καὶ συγγενεῖς αὐτῶν. Πλησιάσαντες εἰς τὸν ὅρμον τῆς νήσου πρὸ μεσημβρίας, ἐμέναμεν μετέωροι ἐπὶ ὥρας, ἕως οὗ ἐλθόντες ἐκ τῆς ξηρᾶς, μᾶς ἐδαψίλευσαν ὅ,τι πρόσφορον διὰ τὸν ἐν τῷ λιμένι

κατάπλουν, διότι μήτε άγκύρας, μήτε καμήλους, μήτε προτόνους, μήτε λέμβους εἴχομεν, τὰ πρὸς ἀγκυροβόλησιν χρήσιμα καὶ ἐπιτήδεια, καὶ οὕτω προσωρμίσθημεν. Ἀλλὰ θρῆνοι πάραυτα διεδέχθησαν τὴν χαρὰν τῶν πλείστων, διότι τριάκοντα ἀνδρείους συμπλωτῆρας ἀφήκαμεν εἰς τὰ χώματα καὶ τὰ νερὰ τῆς Πύλου, οἱ δὲ λοιποὶ προσελθόντες εἰς τὰ ἱερὰ τεμένη, ἐδοξάσαμεν τὸν Ὕψιστον, τὸν λυτρώσαντα ἡμᾶς ἐξαισίως καὶ τῆς πατρίδος τὴν δόξαν κρατύναντα.»

Ἐδῶ παύει ἡ διήγησις τοῦ ἀγωνιστοῦ. Τὰ λεγόμενά του συνομολογοῦσι πάντες οἱ ἐπιζῶντες συνάδελφοι, ἐπιβεβαιοῦσι τὰ κενοτάφια, ὅσα τῶν τεθνεώτων οἱ οἰκεῖοι ἐπὶ τῆς νήσου ἀνήγειρον εἰς μνήμην τῆς δόξης των, συνεπικυροῦσι δὲ τὰ εὐλαβῆ ἀναθήματα, ὅσα οἱ διασωθέντες εἰς τοὺς ναοὺς τῆς νήσου προσφέροντες ἀφιέρωσαν Θεῷ τῷ Σωτῆρι.

Ὄχι ὀλιγώτερον παράδοξα, βεβιασμένα δὲ εἶναι καὶ τὰ περὶ τῆς ναυμαχίας τοῦ Καφηρέως, γενομένης τῇ 20 Μαΐου τοῦ 1825, διηγήματα τοῦ Σ. Τρικούπη. Εἰς ταύτην, καίτοι ἁπλούστατα διεξαχθεῖσαν, ὁ συγγραφεὺς μηχανᾶται ἐν σελίσι 213—214 τοῦ κεφαλαίου νγ'. εἰς τόμον γ'., ὅπως διὰ παντὸς μέσου ἀναδείξῃ καὶ πάλιν τὸν Σαχτούρην ὡς τὸν ἀπὸ σκηνῆς ἀθλοθέτην, καίτοι ἀντιναυάρχου ἀξίωμα ἔχοντα, τοὺς δὲ ἀνωτέρους αὐτοῦ Γεώργιον Ἀνδροῦτσον, ναύαρχον τῶν Σπετσῶν, καὶ Ἀποστόλην Νικολῆ Ἀποστόλη, ναύαρχον τῶν Ψαρῶν, ἐν παραβύστῳ κειμένους. Λέγει δέ·

»Ἀμφιρρεπὴς ἐφαίνετο ἡ μάχη μέχρι πολλοῦ, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες »ἔβαλαν ἐπὶ τέλους εἰς ἀταξίαν τὴν ἐχθρικὴν μοῖραν, διαρρήξαν»τες τὴν δεξιὰν πτέρυγά της· ἐπὶ τῆς ἀταξίας δὲ ταύτης παρα»τηρήσας ὁ Σαχτούρης ὅτι μία φρεγάδα ἔπλεεν ὑπήνεμος καὶ μα»κρὰν τῶν λοιπῶν πλοίων, καὶ ὅτι ἐφαίνοντο ἐσπασμένα τὰ κα»τάρτιά της, ἐπέπλευσε συνοδευόμενος ὑπὸ δύω πυρπολικῶν τοῦ »Ματρόζου καὶ τοῦ Μουσοῦ. Ἐμπόδια ηὗραν τὰ τρία ταῦτα πλοῖα »κατὰ τὸν πλοῦν των, ἀπαντήσαντα μίαν φρεγάδαν καὶ μίαν »κορβέτταν· ἀλλὰ τὰ ὑπερέβησαν, ἐπλησίασαν τὴν παθοῦ»σαν φρεγάδαν, ἐπέπεσαν τὰ δύω πυρπολικὰ καὶ τὴν ἐφλόγισαν. »Ἡ φρεγάδα αὕτη κτλ. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα διέρρηξαν μετ' ὀ-

»λίγον καὶ τὴν ἄλλην πτέρυγα τῆς ἐχθρικῆς μοίρας, καὶ ὁ πυρ-»πολητὴς Μπούτης, ἰθύνας καὶ αὐτὸς εὐστόχως τὸ πυρπολικόν »του εἰς μίαν κορβέτταν 34 κανονίων, τὴν ἔκαυσεν ἄυτανδρον »κτλ.— Συνελήφθησαν δὲ ἐπὶ τῆς ναυμαχίας ταύτης πέντε »φορτηγὰ ὑπὸ αὐστριακὴν σημαίαν, φέροντα πυρόκονιν, κανόνια »καὶ ἄλλα πολεμικὰ εἴδη εἰς χρῆσιν τῶν πολιορκητῶν τοῦ Με-»σολογγίου κτλ.»

Ὁ ἀμερόληπτος ἀναγνώστης ἐννοεῖ βέβαια ἀπὸ τὸ τεχνικὸν σύμπλεγμα τῆς διηγήσεως ταύτης τὸν σκοπὸν τοῦ συγγραφέως, πιστεύομεν δὲ ὅτι δὲν τὸν λαθάνει οὐδεὶς ὅρος τῆς ῥητορείας αὐτοῦ. «Οἱ Ἕλληνες, λέγει ἀρχόμενος, ἔβαλαν ἐπὶ τέλους εἰς ἀταξίαν τὴν ἐχθρικὴν μοῖραν· » ἤτοι, οἱ παρευρεθέντες ναυμάχοι Ὑδραιῶται, Σπετσιῶται καὶ Ψαριανοί, καὶ ἑπομένως δὲν ἵσταντο μὲ χεῖρας δεδεμένας οἱ μὲν ἢ οἱ δέ. Ἀλλ' αἰφνιδίως ἅπαντες οἱ ναυβάται οὗτοι ἀνάρπαστοι γίνονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, καί, ὢ τοῦ θαύματος! ὁ Σαχτούρης μόνος, συνεπισύρων δύω πυρπολητὰς (εἷς δ' ἐξ αὐτῶν ἦτον ὁ Σπετσιώτης Λάζαρος Μουσοῦς, τὸν ὁποῖον εὐμενῶς ἀναφέρει ὁ συγγραφεύς, παραλείπων ἁπλῶς τὴν πατρίδα του) σπεύδει μακράν, εἰς μίαν θέσιν ὑπήνεμον, ὅπου ἀνεκάλυψε, λέγει, φρεγάδαν τινὰ μακρὰν τῶν ἄλλων καὶ μὲ συντετριμμένους ἱστοὺς πλανωμένην, κατ' αὐτῆς δὲ ἐπέπεσεν ὁ ἀνὴρ μετὰ τῶν δύω πυρπολικῶν. Πρὸ τούτου ὅμως, ἄνωθέν πως πεσοῦσαι, φαίνονται εἰς τὸ διατρεχθὲν μέγα διάστημα τῆς θαλάσσης δύω ὀθωμανικαὶ τριήρεις τὴν δίοδον ἐμποδίζουσαι. Ἀλλ' ὁ Τρικούπης, ὠθεῖ καὶ ταύτας διὰ χειρὸς τοῦ Σαχτούρη, καταλαμβάνει τὴν παραλυτικὴν φρεγάτταν, καὶ—πυρπολεῖ αὐτήν! Τῇ ἀληθείᾳ, πιστεύομεν, ἂν ἔζη ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Σαχτούρης δὲν ἤθελεν εὐχαριστήσει τὸν ἔντιμον ἱστοριογράφον διὰ τὰς τοιαύτας τερατολογίας.

Δυστυχῶς δὲν ἐσώθη ἡ εἰδικὴ περὶ τοῦ κατορθώματος ἔκθεσις τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν· ἀντὶ ταύτης παραθέτομεν δύω σχετικὰ τοῦ ἰδίου ἔγγραφα, ὡς καὶ ἀναφορὰν τῆς κοινότητος Σπετσῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, ἀρκούντως ἐξιστοροῦντα τὸ γεγονός, καὶ ἐξελέγχοντα τὰ ὑπὸ τοῦ Τρικούπη ἱστορηθέντα.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι Σπετσῶν (α)

« Ἐκτεταμένην ἐπιστολὴν τῶν συμβάντων τῆς χθεσινῆς ναυ-
»μαχίας μας κατὰ τὸν Κάβο-Δόρον θέλει σᾶς ἐγχειρίσει ἐντὸς
»ὀλίγου ὁ πυρπολητής μας Λάζαρος, ἐρχόμενος, ὅστις μετὰ τοῦ
»Ματρόζου τοῦ Ὑδραίου, ταὐτοχρόνως τὰ δύω πυρπολικὰ, κατέ-
»καυσαν μίαν φρεγάδαν 62 κανονίων, καὶ τοῦ Μανώλη Μπούτη ἓν
»κορβέττον 26 κανονίων, τὰ ὁποῖα ἐμπεριεῖχον ὑπὲρ τοὺς 1100
»στρατιώτας καὶ ναύτας. Χθὲς ἐν καιρῷ πολέμου ἐλάβομεν τὴν
»τύχην νὰ διασκορπίσωμεν τὸν ἐχθρικὸν στόλον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ
»ὁποίου ἐπιπεσόντα δύω ἡμέτερα πλοῖα, τοῦ καπ. Ἀναγνώστη
»Ἀναστασία καὶ Ἡλία Θερμισιώτη, ἐζώγρησαν 5 πλοῖα μὲ πολε-
»μεφόδια, τρία ὁ καπ. Ἀναγνώστης καὶ δύω τοῦ Ἡλία, τὰ ὁποῖα
»ἐξαποστέλλομεν αὐτόσε συνωδευμένα μὲ τὰ ἴδια πολεμικὰ,
»καὶ περὶ τούτων κάμετε ὅπως σᾶς φανῇ εὐλογώτερον. Διεξοδι-
»κώτερον μανθάνετε τὰ τρέχοντα ἀπὸ τὸν καπ. Ἀναγνώστην...»

Ἐκ τοῦ πλοίου Παγκρατίωνος, τῇ 21 Μαΐου 1825, κατὰ τὰ παράλια τοῦ Μακρονησίου.

Ὁ Πατριώτης σας, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ.»

Εὐγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι Σπετσῶν !

« Μετὰ δύω ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ τὴν λαμπρὰν νίκην μας
»τὴν κατὰ τοῦ Βυζαντινοῦ, κατεφθάσαμεν μετὰ σπουδῆς ἔξω
»τῆς Ὕδρας, ταὐτοχρόνως καταδιώκοντες τὸν ἐχθρὸν μὲ τὰ 35
»ἐναπομείναντα πλοῖά του, πρὸ πάντων δὲ διὰ νὰ τύχωμεν πυρ-
»πολικὰ κατ' αὐτοῦ, ὄντες ὑστερημένοι εἰς ἐκείνην τὴν τυχη-
»ρὰν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἠμπορούσαμεν νὰ ἀφανίσωμεν ὁλοτελῶς
»ὅλην τὴν Βυζαντινὴν μοῖραν, διὰ τὸν πανικὸν φόβον τὸν ὁποῖον
»ἐδοκίμασε. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀπροσ-
»δόκητος τρικυμία ἐμπνεύσασα διὰ νυκτὸς εἰς τὰς 22, μᾶς
»ἔκαμε νὰ τὴν χάσωμεν, ἀφ' οὗ τὴν κατεδιώκαμεν ἕως 15
»μίλια ἐκείνην τὴν νύκτα μεσημβρινῶς κατὰ τὴν νῆσον Γερα-

(α) Τὸ παρὸν ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον ἔγγραφον εὑρίσκονται εἰς χρονολογικὴν σειρὰν ἐν τόμῳ β΄. παρούσης Συλλογῆς, μέρος ε΄. τμῆμα ά. ἐκθέσεις τῶν ναυάρχων καὶ πλοιάρχων κτλ.

»κούνια. Ὅθεν καὶ ἀναμφιβόλως κατέφθασεν εἰς τὴν Σοῦδαν, »ὅπου εὑρίσκονται καὶ οἱ δύω ἐχθρικοὶ στόλοι συνενωμένοι. Εἰς »τὰς 23 τοῦ παρόντος συνενώθημεν καὶ μὲ τὴν ά. μοῖραν τὴν »κατὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν συναινέσει ὅλων ἐφθάσα- »μεν ἐνταῦθα καὶ προσωρμίσαμεν, πρὸ πάντων διὰ νὰ παλαμί- »σωμεν ὀλίγον τί, καὶ ἀμέσως νὰ ἀποπλεύσωμεν πρὸς τὸν σκο- »πόν μας.

» Τὰ τέσσαρα ἡμέτερα πλοῖα καὶ δύω τῶν Ὑδραίων καὶ ἓν »Ψαριανὸν, τὰ ὁποῖα εἴχαμεν ἀφήσει διὰ νὰ καταδιώξουν ἕνα »φεργαδόνι ἐχθρικὸν, ἀποσπασθὲν ἐν καιρῷ ναυμαχίας, ἔφθασαν »σήμερον μὲ τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν, ὅτι ἐκείνην τὴν ἡμέραν »καθ' ἣν τὸ κατεδίωκον, ἔδοσαν πῦρ καὶ τὸ κατέκαυσαν εἰς τὴν »Δελεγράτσιαν τῆς Σύρας, ἰδόντες τὸν ἐπικείμενον εἰς αὐτοὺς »κίνδυνον. Τὸ φεργαδόνι αὐτὸ ἐμπεριεῖχεν ὑπὲρ τοὺς 250 ναύ- »τας καὶ στρατιώτας, οἵτινες ὅλοι ἐζωγρήθησαν ζῶντες ἀπὸ τὰ »ἡμέτερα, καὶ ὁ καπετάνιος ὁ ἴδιος, τὰ δὲ πυροβόλα τοῦ κατα- »καέντος, ὄντα ὅλα σῶα, 28 τὸν ἀριθμὸν, ἄφησαν τὸ ψαριανὸν »πλοῖον διὰ νὰ τὰ συνάξῃ κτλ.

Ἀπὸ Μῆλον 25 Μαΐου 1825.— Ἐκ τοῦ πλοίου Παγκρατίωνος.

Ὁ Πατριώτης σας, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ.»

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (α).

« Μὲ τὸν Λάζαρον (Μουσοῦν), πυρπολητὴν, λαμβάνετε Τούρ- »κους καὶ Ἀρμένους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι καὶ τρεῖς τσαουσά- »δες τῆς κορβέττας ὁποῦ ἐκάη εἰς τὴν Σύραν καὶ κάμετέ τους ὅ,τι ἀγαπᾶτε. Ἔῤῥωσθε.

Τῇ 15 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Οἱ Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.*

»Διεξοδικώτερον μανθάνετε τὰ τρέχοντα ἀπὸ τὸν Κ. Ἀνα- »γνώστην Γ. Κυριακοῦ» λέγει ὁ τῶν Σπετσιωτῶν ναύαρχος.

(α) Ἔπιθι παρούσης Συλλογῆς τόμον β'. μέρος τέταρτον, τμῆμα ά. Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν, εἰς τὴν χρονολογικὴν σειράν.

εἰς τὴν προταττομένην ἐνταῦθα ἐπιστολὴν αὐτοῦ, τὴν πρὸς τοὺς προκρίτους συμπολίτας του ἀπευθυνθεῖσαν. Οὗτος ζῇ, εἶναι ἐκ τῶν διακρινομένων ἐπ' εὐθύτητι καὶ ὀρθοφροσύνῃ ναυμάχων τῶν τριῶν νήσων· αὐτὸς οὗτος ἐξιστορεῖ καὶ σήμερον τὰ γεγονότα περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐν ὅλῃ τῇ στρατιωτικῇ ἁπλότητι καὶ φιλαληθείᾳ.

«Τὴν πρωΐαν τῆς 20 Μαΐου 1825 προπορευομένου τοῦ ἐχθρικοῦ βυζαντινοῦ στόλου καὶ διευθυνομένου πρὸς τὰ στενὸν τὸ μεταξὺ Καφηρέως καὶ Ἄνδρου μὲ ἀναπεπταμένα πλήρη ἱστία, ἄνεμον δὲ βόρειον, τῶν τριῶν νήσων τὰ σκάφη εὑρέθησαν διεσκορπισμένα. Οἱ μὲν ναύαρχοι τῶν Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν Γεώργιος Ἀνδροῦτσος καὶ Ἀποστόλης Ν. Ἀποστόλη (α) καὶ ἄλλοι ἐξημερώθησαν κατὰ τὴν Σκύρον, ὁ δὲ τῆς Ὕδρας ἀντιναύαρχος Γεώργιος Σαχτούρης, ὁ ὑποναύαρχος τῶν Σπετσῶν Ἰωάννης Α. Κυριακὸς, ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ Ἀναγνώστης Γ. Κυριακὸς καὶ συνεταῖροι, πρὸς τὰ Ψαρά. Τούτων οὕτως ἐχόντων, συνενοήθησαν οἱ παραπλέοντες δύω Κυριακοὶ, καὶ πλησιάσαντες εἰς τὸν Σαχτούρην, λαλοῦσιν αὐτῷ περὶ τοῦ πρακτέου.—Δὲν πρέπει, εἶπον, ἀμαχητὶ νὰ παρίδωμεν τὸν ἐχθρὸν περὶ τὰ ὕδατά μας φαινόμενον, μήτε νὰ ἐπιτρέψωμεν αὐτῷ πλησιέστατα τῶν ἑστιῶν μας νὰ προσεγγίσῃ. Τίς οἶδεν ἂν δὲν βουλεύεται κατὰ τῶν νήσων ἐπιδρομὴν, ἢ ἐν νυκτὶ ἔφοδον, καὶ τότε ὁ παράπλους ἡμῶν ἐπισκοπούντων ἀνωφελὴς ἀποβήσεται.— Ὅπου ἐννέα συγκεντρωμένοι καὶ ἐγὼ δέκατος—ἀπήντησεν ὁ συνετὸς Σαχτούρης, συναινεῖ δὲ καὶ διαθέτει τὰ πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ἐγγυτέρω πλοίων. Μετ' οὐ πολὺ παρέστησαν ἔωθεν προσπλέοντες καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ, μεταβαίνουσι δὲ ὅλοι, διοικηταὶ μοιρῶν καὶ κυβερνῆται, ἐν τῇ ναυαρχίδι τῶν Σπετσῶν, ὅθι συσκέψεως γενομένης, ἀπεφασίσθη ἡ δίωξις τοῦ ἐχθροῦ ἐντὸς τῶν στενῶν τοῦ Καφηρέως καὶ τῶν παρακειμένων νήσων, ἐκεῖ δὲ νὰ περιπλακῶσι καὶ συγκροτήσωσι ναυμαχίαν. Μετὰ ταῦτα ἕκαστος μετέβη εἰς τὴν ἰδίαν ναῦν. Ἄραντες δὲ τὰ σημεῖα οἱ τρεῖς ναύαρχοι, ἐν τῷ ἅμα ἐδήλωσαν εἰς τοὺς συνεταίρους αὐτῶν ὅπως ἀναπετάσωσι τὰ ἱστία των ὅσον

(α) Ἀνεπλήρου τὸν ἴδιον πατέρα, ἀσθενοῦντα.

τάχος καὶ προσπλεύσωσιν οἱ μὲν παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Εὐβοίας διευθυνόμενοι, οἱ δὲ παρὰ τὴν Ἄνδρον, εἰς τὰ στενά. Εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην τῶν διοικούντων οἱ Ἕλληνες κυβερνῆται καὶ τριήραρχοι ὡς εὑρέθησαν ὑπήκουσαν μετὰ προθυμίας, τὰ δὲ παραγγελθέντα ἐκτελοῦντες, πλησίστιοι μὲ πρόσφορον ἄνεμον ἐξ ἄρκτου πνέοντα ἐξώρμησαν εἰς τὴν δίωξιν.

« Εἶχε παρέλθει ἡ μεσημβρία, ὅτε προσπλεύσαντα τὰ ἑλληνικὰ σκάφη, κατέφθασαν τοὺς Τούρκους ἐν τῷ μέσῳ τῆς περιοχῆς τῶν ὑδάτων τῆς [illegible] Γεραιστοῦ μεσημβρινῆς ἄκρας τῆς Εὐβοίας, καὶ τῶν παρακειμένων νήσων Κέας, Κύθνου καὶ Γυάρου, ἤρχισε δ' ἑκατέρωθεν ὁ πυροβολισμός. Ὀλίγα συγκριτικῶς πρὸς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν παρέστησαν τῶν Ἑλλήνων τὰ πλοῖα, μόλις ἠριθμοῦντο τριάκοντα πέντε μετὰ τριῶν πυρπολικῶν. Ὑπὲρ τὰς πεντήκοντα ἦσαν, παντοίου δὲ μεγέθους τῶν ὀθωμανῶν αἱ τριήρεις, συνεπαγόμεναι περὶ τὰ τεσσαράκοντα φορτηγά, τὰ πλεῖστα ξένων σημαιῶν. Ὁ δὲ ναύαρχος αὐτῶν Τοπάλης (Χοσρέφ-πασσᾶς) βλέπων ὅτι ταχυπλοοῦντα τῶν χριστιανῶν τὰ πλοῖα, ἔσπευδον νὰ τὸν περιζώσωσι, διέταξε τοὺς ὀθωμανοὺς ν' ἀναχαιτίσωσι τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν, εἰς στάσιν δὲ πολέμου παρατασσόμενοι, νὰ ὑποδεχθῶσι τοὺς Ἕλληνας.

« Ἀγέρωχος ἦτο πρὸ μικροῦ τῶν βαρβάρων ἡ ποντοπορία, οὐχὶ δὲ ὀλίγον ἐπίφοβος ὑπεδείκνυτο ἤδη ἡ στάσις αὐτῶν, ὅτε τὰ πλευρὰ τῶν ὑψιρόφων πλοίων των ἀντιάσαντες, ὑπεροπτικὸν ὄμμα εἰς τ' ἀλιτενῆ καὶ εὐάριθμα τῶν ἐπιπλεόντων σκάφη ἠτένιζον· καὶ δὴ μετὰ σπουδῆς ἀποδεχθέντες τοῦ Σατράπου των τὰ προστάγματα οἱ ναυμάχοι Τοῦρκοι, ἐτάχθησαν εἰς παράταξιν μάχης, θέμενοι τὰς πρώρας οἱ μὲν πρὸς ἕω κατὰ τὴν Γύαρον, οἱ δὲ πρὸς δυσμὰς κατὰ τὴν Ἀττικήν. Ἡ γραμμὴ αὐτῶν ἐξετείνετο ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ Γεραιστοῦ ἀνοικτά, καὶ ἔληγε περὶ τὰ ὕψη τῆς Κέας καὶ τῆς Γυάρου· οἱ δὲ Ἕλληνες φθάσαντες μέχρι βολῆς κανονίου, ἀντιπαρετάχθησαν τὰ προσήνεμα ἔχοντες παραλλήλως πρὸς τοὺς ἐχθρούς, ἀραιότερον δέ, διότι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντέπιπτον. Ἐκ τούτων ὁ τῶν Σπετσῶν ναύαρχος Γ. Ἀνδρούτσου προέβη εἰς τὸ εὐώνυμον κέρας κατὰ τὴν

Γύαρον, εἰς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ προσέπλεεν ὁ συμπολίτης του καὶ ὑποναύαρχος Ἰωάννης Α. Κυριακὸς, ὁ τῆς Ὕδρας ἀντιναύαρχος Γεώργιος Σαχτούρης κατεῖχε τὸ κέντρον μετὰ τῶν ἐξ Ὕδρας καὶ Σπετσῶν λογάδων, ὁ δὲ τῶν Ψαριανῶν ἀρχηγὸς εἰς τὸ δεξιὸν τῆς γραμμῆς τῶν Ἑλλήνων ἀντίπρωρος πρὸς τὸ εὐώνυμον τοῦ ἐχθροῦ παρέστη. Ἡ μάχη ἤρξατο καὶ ὁ ἀγὼν ἀπέβαινε πεισματώδης, διότι οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τὰ πυρὰ τοῦ μεγαλοσθενοῦς ἀντιπάλου των προσπλεύσαντες, ὑφίσταντο τὰς σφαιροβολὰς τῶν διαφόρων ἐχθρικῶν πλοίων ἐκ τοῦ σύνεγγυς, καὶ οὐχὶ ὀλίγας ἐλάμβανον τὰς ζημίας, ἀλλὰ πρὸς οὐδὲν ἐλογίζοντο τῶν Βυζαντινῶν ὀθωμανῶν τὴν ἀνδρίαν. Τοιοῦτον δὲ ἦτο τὸ θάρσος των τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥστε ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ὡσανεὶ προδιατεθειμένοι ἐφαίνοντο αὐταῖς χερσὶ μετ' αὐτῶν νὰ συμπλακῶσι. Καὶ ὄντως, κατὰ τῶν πυκνῶν κανονοστοιχιῶν τῶν βαρβάρων οἱ χριστιανοὶ ἐρεύγονται συνεχὲς καὶ ἀδιάκοπον πῦρ καθ' ἅπασαν τὴν ἔκτασιν τῆς γραμμῆς. Αἱ σφαῖραι τῶν πυροβόλων των εὐστόχως ἰθυνόμεναι διέχεον τὸν τρόμον καὶ τὸν θόρυβον εἰς τοὺς ἀπίστους, οἱ δὲ τῶν Ἑλλήνων τριήραρχοι καὶ κυβερνῆται παρεγγυώμενοι ἐνθουσιωδῶς τὰ νικητήρια, ἡμιλλῶντο τίς τοῦ ἄλλου ὑπέρτερος ν' ἀναδειχθῇ.

« Τρίωρος ἐξηκολούθει μετὰ λύσσης ἑκατέρωθεν ἡ διαπάλη· ἡ φωνὴ τῶν βαρβάρων πανταχόθεν ἐξεγειρομένη ἀνεπλήρου τὸ ἐλλεῖπον θάῤῥος των. Παρακελεύσματα δίδονται καὶ ἀνακαλοῦνται ἐν τῷ ἅμα, προδίδοντα τὴν περὶ τὰ ναυτικὰ ἀπειρίαν των· οἱ δὲ ναυβάται Ἕλληνες σιωπηλοὶ περιεῤῥέοντο ἐξ ἱδρῶτος. Οὐδεὶς ἀνυψοῖ τὸ μέτωπον, οὐδεὶς βλέπει τὸν ἄλλον. Θνήσκοντες καὶ τραυματίαι ῥίπτονται ἐντὸς τοῦ κύτους, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων μαχόμενοι, εἰς φλόγας καὶ καπνοὺς τεθαμμένοι, ἀναμασσῶσι τὰς σφαίρας καὶ τὴν πυροκονίαν. Μόνον εἰς τὴν φωνὴν τῶν διοικούντων ἀνορθοῦνται τὰ ἄξια αὐτὰ παλληκάρια, *θάῤῥος παιδιά* παρακελευόντων, μαίνονται δὲ ἅμα ἠκούσθη τῶν προμάχων ἡ βροντώδης φωνὴ μέσα εἰς τὸν βρασμὸν αὐτὸν τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο τῆς παρατάξεώς των διατρέχουσα, *ἡ νίκη δι ἡμᾶς, ζήτω ἡ πατρίς!* Τότε δὴ ὁ πυροβολισμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐπιτείνεται, διπλᾶς ἐμ-

βάλλουν οἱ πυροβολισταὶ τὰς καταστρεπτικὰς ὕλας εἰς τὰ κανόνια, αἱ σφαῖραι βροχηδὸν ἐμπίπτουν εἰς τὰ ἐχθρικὰ σκάφη, οἱ μύδροι εὐθυβόλως ῥιπτόμενοι κατασυντρίβουν τ' ἄρμενα καὶ κατακερατίζουν τὰ ἱστία των, ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι ἀντέχουσι· μάλιστα δὲ τὰ ῥωμαλεώτερα αὐτῶν πλοῖα, ἅτινα παρατεταγμένα ἦσαν ἀπέναντι τοῦ εὐωνύμου κέρατος τῶν Ἑλλήνων, ἐπιμόνως ἀνθίστανται εἰς τὴν προσβολὴν τοῦ ναυάρχου καὶ ὑποναυάρχου τῶν Σπετσῶν. Ἐπὶ τέλους δὲ ἤρχισαν, κυρτούμενα πρὸς μεσημβρίαν, νὰ ὑποκλίνωσιν εἰς τὴν πίεσιν τῶν ἀντιπάλων των. Εἰς τὸ δεξιὸν ὁ Ἀποστόλης Ν. Ἀποστόλη μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν λογάδας συμπολίτας του συνέσφιγγε τοὺς Ὀθωμανούς, οἵτινες ὑποχωροῦντες βῆμα πρὸς βῆμα, εἰς τὸ κέντρον τῆς γραμμῆς συνωθοῦντο.

Τούτων γινομένων, τῶν ὀθωμανῶν ὁ στόλαρχος Τοπάλης, ὁ τέως ὑπήνεμον τῶν ἄλλων εὑρισκόμενος, ἐκτὸς δὲ τῆς παρατάξεως, πρὸς τὴν Κέαν καὶ ἀνακωχεύων, ἐπώπτευε τὰ συμβαίνοντα, ἐκράτει δὲ ὑπὸ τὰς κανονοστοιχίας του τ' ἄπειρα φορτηγὰ καὶ συμπλωτῆρα φρουρὸν εἶχε δίκροτον νεοπαγές, ἐξαίσιον πλοῖον. Βλέπων δὲ τοὺς Ἕλληνας τοσοῦτον ὀλίγους, ἐπιτεθέντας μανιωδῶς κατὰ τῶν δύω πτερύγων τῆς ἀπεράντου γραμμῆς του, ἀπεφάσισε νὰ μεθέξῃ αὐτοπροσώπως τοῦ ἀγῶνος καὶ προσπλεύσῃ εἰς ἐπικουρίαν τοῦ εὐωνύμου αὐτοῦ κέρατος, συγκειμένου ἀπὸ ἐλαφρότερα πλοῖα. Ὅθεν γεμίσας τὰ πανιὰ πρὸς ὀλίγον, παλινστρέφει πρὸς ἄρκτον ἰθυνόμενος εἰς τὸν σκοπόν του. Τὸ αὐτὸ δὲ μετ' ὀλίγον ἐπιχειρεῖ καὶ τὸ ἡμιδίκροτον· ἀλλ' ἀτυχῶς δι' αὐτὸ κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν τῶν μεγάλων ἀρμένων συνθλᾶται ὁ μέγας ἱστός, συμπαρασύρας ἐν τῇ βαρείᾳ πτώσει του ὁμοῦ μὲ πάντα τὰ ἐπικρεμάμενα καὶ τὸν ἐπὶ τῆς πρώρας (τὸν ἀκάτιον). Τὸ δεινὸν τοῦ πάθους συνετάραξε τοὺς ὀθωμανούς· οἱ δὲ πρὸς τὸ κέντρον μαχόμενοι Ἕλληνες, οἱ πρὸς τὸν συνασπισμὸν τῶν βαρβάρων γενναίως παραταττόμενοι, ἰδόντες τὸ γεγονὸς ὀργῶσι πρὸς ἐπίθεσιν, οἱ δὲ τριήραρχοι καὶ κυβερνῆται ἀκράτητοι σπεύδουν εἰς τοῦτο. Κλαγγὴ καὶ πάταγος εἰς τὰ καταστρώματα τῶν πλοίων ἠκούσθη, καὶ *κατ' ἐπάνω των ἀδέλφια*, ναύκληροι καὶ ἀξιωματικοὶ βοῶσιν. Ἐν τούτοις τῶν Ὑδραιωτῶν ὁ ἀντιναύαρχος Γεώργιος

Σαχτούρης μὲ τὸ ἀτάραχον πνεῦμά του περιβλέπει κύκλωθεν, διακρίνει τοὺς παραπλέοντας ἀδελφοὺς καὶ δὲν ἀργεῖ νὰ ὑψώσῃ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ τῆς ναυαρχίδος τὰ σημεῖα τῆς ἐφόδου. Ἦτον ὥρα κρίσεως· τῶν Σπετσῶν καὶ τῆς Ὕδρας οἱ πρόμαχοι εἰς τὰ πρόθυρα τῶν ἑστιῶν των ἔσπευδον πάσῃ θυσίᾳ ν' ἀριστεύσωσι. Μεγάλη ἦτον ἡ ἀπόφασις τῶν ναυμάχων τούτων, ἀλλὰ μεγίστη καὶ ἡ πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσις. Ῥίπτονται λοιπὸν εἰς τὰ ἐμπρὸς ὁ Γεώργιος Σαχτούρης καὶ ὁ Πινότσης ἐξ Ὕδρας μετὰ τοῦ συμπολίτου των ἀνδρείου πυρπολητοῦ, Ἰωάννου Ματρόζου, ἐκ τῶν Σπετσιωτῶν δὲ ὁ Ἀναγνώστης Γ. Κυριακοῦ, διοικῶν τὸν Τιμολέοντα, ὁ Ἀθανάσιος Γεωργίου Πάνου, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως βαίνων, ὁ Γεώργιος Κοκοράκης ἐπὶ τοῦ Ἐπαμινώνδου καὶ ὁ ἀτρόμητος Λάζαρος Μουσοῦς μὲ τὸ πυρπολικόν του, καὶ ἐμβάλλουν εἰς τὴν γραμμὴν τῶν συνασπισμένων ἐχθρῶν. Κατὰ στίχους δ' ἐμπεσόντες μεθ' ὅλης τῆς ῥύμης τῆς οὐριοδρομίας των, διαῤῥηγνύουσιν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοὺς ἐχθρούς, ἐντρόμους διὰ τὸ τόλμημά των, διασπείρουσι κύκλωθεν τὸν θάνατον καὶ προβαίνουσιν εἰς τὸ ὡρισμένον σημεῖον. Οὐδεὶς τῶν Τούρκων μετήλλαξε θέσιν, οὐδεὶς παρηκολούθησε τοὺς ἐπιτεθέντας· ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν δύω μιλίων προβάντες ὡς ὑπόπτεροι οἱ ναυμάχοι Ἕλληνες, καταφθάνουσι τὸ εἰς κατάστασιν παραλυσίας εὑρισκόμενον τουρκικὸν δίκροτον καὶ τὸ περιζωνύουσιν· οἱ δὲ ἀτρόμητοι πυρποληταὶ ἰθύνουσι τότε τῶν ἡφαιστείων των τὰ ἔμβολα εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ δεινοπαθοῦντος καὶ ἀσαλεύτου ἐχθροῦ. Πέντε βήματα προεπορεύετο ὁ Μουσοῦς, τὴν δεξιὰν ἐνέτεινεν αὐτῷ ὁ Ματρόζος, καὶ οἱ δύω ἐπὶ τὰ ταπεινά των σκάφη ἀπτόητοι βαίνοντες, συγκολλῶνται εἰς τοὺς ὑψιτενεῖς τοίχους τῆς τριήρεως. Μόλις δὲ τὰ ἐναύσματα ἔθεσαν, αἱ φλόγες μετ' ἐκπληκτικῆς ἐκρήξεως περὶ αὐτὸ μεταδίδονται. Ἐξαίσιον καὶ συγκινητικὸν ἦτο τὸ θέαμα· τὰ πυρὰ εἰσελάσαντα διὰ τῶν θυρίδων τῆς πρώτης κανονοστοιχίας τοῦ δικρότου, διασκεδάννυνται ἐν ἀκαρεῖ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ μετ' ὀλίγον πυρκαϊὰ οὐρανομήκης ἐν μέσῳ τῶν θαλασσῶν ἀναλάμψασα, περιεκάλυψε μὲ μαῦρα νέφη πλοῖα, ναύτας, φίλους καὶ ἐχθρούς. Ἡ ἐκπυρσοκρότησις ἦτο τρομερά, ὑπὸ τὰς λαμπηδόνας δὲ τοῦ καταφλεγομένου δικρότου ἀποσυρόμενοι ἐντὸς τῶν ἐφολ-

κίδων οἱ ἀτρόμητοι πυρποληταὶ, ἐνέπιπτον εἰς σωροὺς πνιγομένων καὶ ψυχοῤῥαγούντων. Χίλιοι περίπου ἦσαν οἱ ἀπολεσθέντες ἐχθροί, οἱ δὲ περὶ τὸν Σαχτούρην καὶ Κυριακὸν ἀναλαβόντες τοὺς ἀριστεύσαντας, ἀπεχώρησαν ἐκεῖθεν προτροπάδην πρὸς ἄρκτον ἀναστρέψαντες τὰς πρώρας· εἶχον δ' ἐπὶ τοσοῦτον προσεγγίσει, ὥστε τὰ τμήματα τοῦ πυρπολουμένου δικρότου ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των κατέπιπτον, μία δὲ μηλωτὴ χρυσοΰφαντος ἐπὶ τὸ κατάστρωμα τοῦ Τιμολέοντος ἐνέπεσεν.

Ἐνῷ ταῦτα εἰς τὸ κέντρον πόῤῥω δὲ τῆς γραμμῆς συνέβαινον ἀνελπίστως διὰ τοὺς ἐχθρούς, οἱ κατὰ τὸ εὐώνυμον μαχόμενοι Ἕλληνες ἀριστεύουσι. Πειθήνιοι εἰς τὰ σημεῖα τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, καλοῦντος ὅλους εἰς γενικὴν ἔφοδον, ἐπιτίθενται πλήρεις μένους καὶ συνεξορμῶσι κατὰ τῶν ὑπεναντίων. Μέγας ἦτον ὁ ἀγὼν κατὰ τὴν Γύαρον, ἀλλ' ὁ Γ. Ἀνδροῦτσος βαρὺς ὁπλίτης ἐπιπεσὼν μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν ἀριστεῖς, καταπιέζει τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ ἐχθροῦ καὶ φέρει αὐτὸ εἰς ἀταξίαν. Ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ βαίνων Ἰωάν. Α. Κυριακοῦ διαῤῥηγνύει τοὺς ἔτι ἀντέχοντας τῶν βαρβάρων, συνοδεύει δὲ μετά τινων ἄλλων τὸν παρευρεθέντα Ὑδραιώτην πυρπολητὴν Μανώλην Μπούτην, καὶ ῥίπτονται κατὰ μιᾶς κορβέττας ἐχθρικῆς πρώτης τάξεως. Αὕτη ἀνθίσταται μὲν, ἀλλὰ περιζώννυται πανταχόθεν, ὁ δὲ Μπούτης εὐστόχως προσεγγίσας τὸ ἠφαίστειον, ἐμβάλλει τὰ πυρὰ καὶ ἡ κορβέττα καταφλογίζεται. Ἐπὶ τέλους ὁ ἐχθρὸς στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τὸ μέρος τοῦτο· τὸ ἄκρον τοῦ δεξιοῦ κέρατος αὐτοῦ κατεκερματίσθη, ἕνα δὲ φεργαδόνι ὁλοσχερῶς ἀποσπασθὲν, διώκεται ἀπὸ τοὺς ναυμάχους Ἕλληνας, ἀντιφιλοτιμουμένους αὔτανδρον νὰ τὸ ζωγρήσωσι. Ταῦτα διορῶν ὁ τῶν Σπετσῶν ναύαρχος, προλαμβάνει καὶ διὰ τῶν σημείων ἐπιτάττει ἑπτὰ πλοῖα μόνον νὰ μείνωσιν εἰς ζώγρησιν τοῦ διωκομένου ἐχθροῦ.

« Εἰς τὸ κέντρον δὲ τῆς ἐχθρικῆς γραμμῆς, μετὰ τὸ πάθος τοῦ δικρότου, πλήρης φόβος κατέλαβε τοὺς ὀθωμανοὺς καὶ παρέλυσε τὰς κινήσεις των. Ἐν τούτοις ὁ Χοσρὲφ-πασσᾶς, ναύαρχος αὐτῶν, δεινοπαθεῖ, ἀλλὰ δὲν χάνει τὸ θάῤῥος του· ὑψοῖ καὶ καταβάλλει τὰ σημεῖα, παντοίας μεταδίδει καὶ ἀνακαλεῖ προσταγὰς, τὸ κακὸν ὅμως προβαίνει, τὸ δὲ κανόνι τῶν Ἑλλήνων βροντᾷ

τροπαιοῦχον κατὰ τὴν Γύαρον. Εἰς τὰ νότια τοῦ κέντρου τῆς δυνάμεώς του αἱ φλόγες ζωηρῶς διαλάμπουσαι, μηνύουσιν αὐτῷ τὴν ἧτταν καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν οἰκείων. Λυσσᾷ ἀπὸ θυμὸν καὶ στρέφει τὸ ὄμμα πρὸς τὸ εὐώνυμον, ἀλλὰ καὶ αὐτόσε τὰ πράγματα δυστυχέστερα ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀποβαίνουσι, διότι ὁ εἰς τὸ δεξιὸν τῶν Ἑλλήνων τεταγμένος τῶν Ψαριανῶν ναύαρχος Ἀποστόλης Ν. Ἀποστόλη εἶχε λάβει πρὸ μικροῦ τὴν ἐπιθετικὴν πορείαν· ὀλίγιστοι πρὸς πολλοὺς ἀγωνιζόμενοι ἐπὶ πολύ, συνασπίσθησαν τελευταῖον οἱ περὶ αὐτὸν λογάδες τῶν Ψαρῶν, καὶ τὸ ἐνυάλιον ἀλαλάξαντες ῥίπτονται ἐνθουσιωδῶς κατὰ τῶν συντεταραγμένων Τούρκων τοῦ εὐωνύμου, πανταχόθεν δὲ πιέζοντες καὶ περιζώσαντες αὐτούς, τοὺς σφαιροβολοῦσιν ἐκ τοῦ συστάδην μὲ ζωηρὸν καὶ ἐπανειλημμένον πῦρ καὶ τοὺς καταναγκάζουσι νὰ στρέψουν τὰ νῶτα.

« Περίφοβος ὁ τῶν ὀθωμανῶν ναύαρχος διὰ τὰ συμβαίνοντα καὶ γενικὸν φοβούμενος ἐμπρησμόν, ὑψοῖ τότε τὰ σημεῖα τῆς ὑποχωρήσεως, τρέπεται κατὰ κράτος αὐτὸς πρῶτος, φεύγουν προτροπάδην ὅλοι οἱ Τοῦρκοι· πλησίστιοι δὲ πρὸς μεσημβρίαν στρέφουσι τὰς πρώρας, ἐν τῇ φυγῇ ζητοῦντες τὴν σωτηρίαν. Ἀλλ' ἡ ἡμέρα ἔκλινεν εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς καὶ οἱ Ἕλληνες δυσανασχετοῦσιν, ἐν μέσῳ τοῦ θριάμβου των δύοντα καθορῶντες τὸν ἥλιον, τὸν δὲ ἐχθρὸν ὑπὸ τὰ σκότη κρυπτόμενον. Ἐν τούτοις εἰς τὸν θόρυβον τοῦ ἀγῶνος τῶν δύω κεράτων, ἐπαναπλέοντες οἱ πρὸς τὸ καὲν δίκροτον παρεκκλίναντες, ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐπιτίθενται διώκοντες πανταχόθεν, οἱ δὲ Σπετσιῶται Ἀναγνώστης Γ. Κυριακὸς καὶ Ἀθανάσιος Γ. Πάνου, ἐμπεσόντες εἰς τὴν σωρείαν τῶν φορτηγῶν, κατακόπτουσι τὴν τάξιν των καὶ ἀνάρπαστα ποιοῦσιν ἐξ αὐτῶν πέντε εὐμεγέθη πλοῖα πλουσιώτατα κομίζοντα λάφυρα, τοῦ πολέμου ἄφθονον ὑλικόν, ἀνεκτιμήτου χρησιμότητος διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους Ἕλληνας (α), ταῦτα δὲ παραλαβόντες ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀπεμάκρυνον τοῦ θεάτρου τῆς καταστροφῆς. Η νὺξ ἐπῆλθε καὶ διεχώρισε τοὺς ἀγωνιζομένους· τὴν δ' ἐπιοῦσαν διώκοντες ἐπέπλευσαν πέραν τῶν

(α) Ὅρα τὴν ἑπομένην σημείωσιν.

νήσων, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς οὐδαμοῦ! Τὴν τρίτην ἡμέραν ἐπῆλθε τρικυμία καὶ οἱ Ἕλληνες ἀνέστρεψαν πρὸς τὸ Σκύλλαιον. Ἐκεῖθεν δ' ἐπιστείλαντες τὰς ἀγγελίας τῆς νίκης καὶ τὰ ζωγρηθέντα πλοῖα, μαρτύρια τῶν κατορθωμάτων των, εἰς τὰς κοινότητας Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, ἐξῃτήσαντο πυρπολικά, ὧν ἐσπάνιζον ὁλοσχερῶς, καὶ ταῦτα παραλαβόντες, ἐξέπλευσαν εἰς Μῆλον, ὅθι προητοιμάζοντο διὰ νέους ἀγῶνας. Τῇ 24 κατέφθασαν καὶ τὰ τὴν δίωξιν ἀναλαβόντα τοῦ ἐχθρικοῦ φρεγαδονίου, ὅπερ οἱ Τοῦρκοι ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των ἔῤῥιψαν κατὰ πετρῶν ἐπὶ τῆς νήσου Σύρου καὶ τὸ κατέκαυσαν διὰ νὰ μὴ ζωγρηθῇ. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπελθόντες, διέφθειραν τοὺς ἐξ αὐτοῦ ναύτας, ἐλαφυραγώγησαν δὲ τὰ πυροβόλα, καὶ ᾐχμαλώτισαν πλείστους τῶν ἐν ἀξιώματι ὀθωμανῶν.»

Ἐκ τούτων προφανῶς συνάγεται ὅτι οἱ Σπετσιῶται ὑπὸ τὸν ναύαρχον αὐτῶν Γεώργιον Ἀνδροῦτσον καὶ τὸν ὑποναύαρχον Ἰωάννην Ἀναστασίου Κυριακόν, τὰ πλεῖστα κατώρθωσαν ἐν τῇ ἀξιομνημονεύτῳ ναυμαχίᾳ ταύτῃ, διότι ἐκ τῶν πρώτων ἐφορμήσαντες, διέσπασαν τὴν ἐχθρικὴν γραμμήν· ἐκ τῶν πρώτων μὲ τὸν πελώριον Λάζαρον Μουσοῦν, τὸν πυρπολητήν των, ἐφῤῥίφθησαν εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ ἡμιδικρότου καὶ τὸ κατέκαυσαν· ἐκ τῶν πρώτων καὶ μόνοι, κατακοπείσης τῆς ἐχθρικῆς γραμμῆς, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν φορτηγῶν καὶ συνέλαβον πέντε ἐξ αὐτῶν μεγάλα πλοῖα, γέμοντα πολεμεφοδίων χρησιμευσάντων ἀποτελεσματικῶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν· ἐκ τῶν πρώτων καὶ Σπετσιῶται οἱ πλεῖστοι ἦσαν οἱ εἰς τὴν δίωξιν τοῦ φρεγαδονίου ταχθέντες καὶ τὴν ἅλωσιν τῶν ἐπὶ τούτου κατορθώσαντες. Συνάγεται δεύτερον, ὅτι οἱ Ψαριανοὶ συνηγωνίσθησαν καὶ ἠρίστευσαν εἰς τὰ κατὰ τὸν Καφηρέα κατορθώματα· πρὸς τούτοις δέ, ὅτι οἱ Ὑδραιῶται μετὰ τῶν ἀρχηγοῦ αὐτῶν ἐῤῥιψοκινδύνευσαν εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην καὶ συνηγωνίσθησαν μετὰ τῶν συναδέλφων των γενναίως, συνῳδὰ δὲ μὲ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς νήσου των. Εἶναι δὲ ὁμολογούμενον ὅτι ὁ Γεώργιος Σαχτούρης, ἀγαθὸς ὢν νησιώτης, ἀπέδιδε πάντοτε τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς εἰς τὸν ναύαρχον τῶν Σπετσῶν Γ. Ἀνδροῦτσον, πρὸς κοινὴν ἁρμονίαν. Ἐκτὸς τούτου, εἶχον μεταξύ των μεγίστην

συμπάθειαν, τοῦ χαρακτῆρός των πλεονέκτημα, ἀμφότεροι οἱ μαχηταὶ οὗτοι, καὶ ἄδολον διετήρουν φιλίαν. Ἀληθῶς δὲ, ὁσάκις συνηντῶντο Ἀνδροῦτσος καὶ Σαχτούρης, διέπρεπον ἐν κινδύνοις, καίτοι μικρὰς διοικοῦντες σχετικῶς κατὰ θάλασσαν δυνάμεις. Μάρτυς δὲ τὰ ἐν Σάμῳ καὶ Καφηρεῖ κατορθώματα αὐτῶν καὶ τῶν συνεταίρων των. Ταῦτα εἶναι ἡ ἱερὰ ἀλήθεια, κἂν διαῤῥαγῶσι ψευδόμενοι οἱ τὸ μῖσος καὶ τὰ ζιζάνια ἐνσπείροντες εἰς τὰ σπλάγχνα τῶν Ἑλλήνων.

Λόγον ποιήσαντες περὶ τῶν ἐν Καφηρεῖ κατὰ θάλασσαν γεγονότων, ἐπιτραπείτω νὰ ἐπανορθώσωμεν τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως λανθασμένον τι ἱστορικὸν ἐπεισόδιον, περιστρεφόμενον εἰς τὰ λάφυρα τῆς αὐτῆς ναυμαχίας. Ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῆς ἱστορίας του, ἐν κεφαλαίῳ νζ'. σελίδι δὲ 310, ὁ Σπυρίδων Τρικούπης λέγει· «ἔπεσαν δύω βόμβαι πλησίον τῆς σκηνῆς »τοῦ Κιουταχῆ (ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 19 Αὐγούστου 1825), »καὶ ἡ μὲν ἐκραγεῖσα κτλ., ἡ δὲ δὲν ἐξεῤῥάγη, καὶ ἰδὼν ὁ »Κιουταχῆς ὅτι ἦτον ἐκ τοῦ χυτηρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, »χάρις, ἐκραύγασεν, εἰς τὸν Τοπάλην, μὲ πολεμοῦν οἱ ἄπι»στοι διὰ τῶν πυροβόλων, τὰ ὁποῖα μ' ἔστειλεν ἡ ὑψηλὴ Πύ»λη νὰ πολεμήσω ἐγὼ αὐτούς.» *Ἡ βόμβα ἦτον ἐξ ὅσων ἐπῆρεν ἡ ὑπὸ τὸν Σαχτούρην μοῖρα ἐπὶ τῆς ναυμαχίας τοῦ Καφηρέως, πολλαὶ τῶν ὁποίων ἐστάλησαν εἰς τοὺς πολιορκοῦντας τὴν πόλιν.*»

Ὄχι, πολιὲ Τρικούπη, δὲν πιστεύομεν σὲ, πιστεύομεν τὸν Κιουταχῆν μᾶλλον λέγοντα· «Ἀνάθεμα τοὺς Σπετσιώτας, τὸν Ἀνα»γνώστην Γ Κυριακοῦ μὲ τὸν Τιμολέοντά του, καὶ τὸν Ἀθα»νάσιον Γ. Πάνου μὲ τὸν Ἀχιλλέα τὸ πλοῖον τοῦ Θερμισιώτη, »οἵτινες ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν ῥιφθέντες εἰς τὴν ἐν Καφη»ρεῖ ναυμαχίαν, μοῦ ἀφήρπασαν τὰς βόμβας καὶ τὰς σφαίρας »ἃς μ' ἔστελλεν ἡ Πύλη, πέντε ὁλόκληρα φορτία! Ἀνάθεμα τοὺς »Σπετσιώτας, οἵτινες δὲν ἀρκεῖ ὅτι μοῦ τὰς ἀφήρεσαν στερή»σαντές με τῶν μέσων νὰ καταστρέψω μίαν ὥραν ἀρχήτερα καὶ »θυσιάσω ἤδηδὸν τοὺς πολιορκουμένους, ἀλλὰ καὶ ἐτόλμησαν »νὰ τὰς μεταφέρωσιν ἐδῶ, καὶ νὰ τὰς μεταβιβάσωσι, πάλιν »μὲ ἕνα Ἀχιλλέα καὶ πάλιν ὑπὸ ἕνα Κυριακὸν τὴν 23 Ἰου-

»λίου (α), εἰς τοὺς Μεσολογγίτας, οὗτοι δὲ ἀσυστόλως νὰ μοὶ τὰς »τινάσσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον'» διότι ταῦτα πάντα μαρτυροῦσι τὰ προβαλλόμενα ἔγγραφα (β), ὅλος δὲ ὁ σύγχρονος ὅμιλος τῶν ἀγωνιστῶν τὰ γινώσκει καὶ τὰ ὁμολογεῖ. Τὸ δὲ ἀνάθεμα τῶν ἐχθρῶν, δὲν ἀγνοεῖς, φιλογενῆ συγγραφεῦ, εἶναι αἱ εὐλογίαι τῆς ἰδίας πατρίδος, αἱ κατάραι τῶν Τούρκων εἶναι τῶν Ἑλλήνων ὁ ἔπαινος· τούτων δὲ πάντων δικαίως ἠξιώθησαν τὰ τῶν Σπετσῶν εὐκλεῆ τέκνα, πρὸς σωτηρίαν τῆς γεννησάσης καὶ ἐκθρεψάσης σὲ γῆς τοῦ ἡρωϊκοῦ Μεσολογγίου μετ' αὐταπαρνήσεως ἀγωνισθέντα.

Διὰ νὰ πεισθῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὁ ἀναγνώστης μέχρι πόσου καὶ ποίου βαθμοῦ ὁ Σ. Τρικούπης, τὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως συγγράψας, ἐξέκλινε καὶ εἰς τὰ ἁπλούστερα γεγονότα, παραθέτομεν τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τῶν ἐνώπιον τοῦ Μεσολογγίου θαλασσίων κατορθωμάτων τῶν πατέρων μας κατὰ τὴν 21 μέχρις 25 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1825, τὴν μνήμην τῶν ὁποίων οὐδ' εὐλαβήθη κἂν, ἐνῷ τοὺς οἰκείους αὐτοῦ ὡς ἀδελφοὶ προσῆλθον νὰ σώσωσι, ἢ ν' ἀποθάνωσι μετ' αὐτῶν. Αὗται ὁμολογοῦσιν ὅτι ὁ ῥηθεὶς ἱστορικὸς, τὴν ἀλήθειαν συγκαλύψας, ἐζημίωσε μὲν ἑαυτὸν, ἐξήγειρε δὲ τὴν ἐθνικὴν ἐπίκρισιν. Καὶ ἀληθῶς, τίνος καρδία δὲν συγκινεῖται ἀναγινώσκοντος τὴν ἀνταξίαν τοῦ Λεωνίδου ταύτην ῥῆσιν τῶν ἀνδρείων καὶ ὑπερμάχων τῆς πίστεως Σπετσιωτῶν, γραφόντων' «ἀπεφασίσαμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν »κόλπον μὲ αὐτὰς τὰς ὀλίγας δυνάμεις, ἢ νὰ σώσωμεν τοὺς ἀ»δελφούς μας, ἐπικαλουμένους τὴν βοήθειάν μας, ἢ νὰ χαθῶμεν »ὅλοι οἱ εὑρεθέντες εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην κοινῶς;» Ὅ,τι δ' ἔγραφον τὸ ᾐσθάνοντο καὶ ὅ,τι ᾐσθάνοντο τὸ διέπραξαν. Ἀντὶ τούτων ὅμως, ὁ Σπυρίδων Τρικούπης δηλώσας ἐν ἀρχῇ τῆς σελίδος 302 τόμου τρίτου, ἐν κεφαλαίῳ νζ'. τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἔξωθεν τοῦ Μεσολογγίου ὑπὸ τοὺς τρεῖς ναυάρχους τῶν νήσων, καὶ ὁπωσδήποτε συναρμολογήσας πενταημέρους

(α) Ὅρα τὴν παρακατιοῦσαν ἔκθεσιν τῶν ἐνώπιον τοῦ Μεσολογγίου συμβάντων.

(β) Ὅρα πρὸς τούτοις τὰ περὶ συλλήψεως τῶν φορτηγῶν πλοίων τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον σελ. 883—894—895.

ἐν αὐτῇ ἀγῶνας, καθ' οὓς μὲ χεῖρας ἐσταυρωμένας καὶ οἱ τρεῖς ἀρχηγοὶ εἰκονίζονται ἀπρακτοῦντες, ἐν τῇ ἑπομένῃ σελίδι, τῇ 303, καταλήγει τὴν διήγησιν ἀποδοὺς εἰς τὸν ἀντιναύαρχον Σαχτούρην τὰς συνήθεις προσρήσεις. Λέγει δέ·

« Διαρκούσης δὲ τῆς καταδιώξεως, πέντε πλοῖα ὑπὸ τὸν ἀν»τιναύαρχον Σαχτούρην ἀπεκόπησαν τοῦ λοιποῦ στόλου, ἠγκυ»ροβόλησαν πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔμπροσθεν τῆς πολιορκουμένης »πόλεως, καὶ ἀπεβίβασαν τὰ ὁποῖα ἔφεραν εἰς χρῆσιν τῆς φρου»ρᾶς τρόφιμα καὶ πολεμεφόδια κτλ.»

Αὐτόχρημα φαντασμαγορία ἡ ὑφήγησις τοῦ ἐπεισοδίου τούτου. «Ἡμεῖς, ὁμολογεῖ ἡ ἔκθεσις τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, »τοῦ αὐτόπτου καὶ αὐτουργοῦ, ἐφθάσαμεν τὴν 21 (Ἰουλίου »1825) εἰς τὸ μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ τῶν νήσων Σκρόφων, »ὅπου ἑνωθέντες μὲ τὰ τῶν Ὑδραιωτῶν 13 πολεμικά, καὶ τὰ »ἡμέτερα 14 καὶ 3 πυρπολικά, ὡρμήσαμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, »ἀλλ' ὁ σφοδρὸς ἄνεμος μᾶς ἐμπόδισε κτλ. Τὴν 22 ἡ αὐτὴ »κατάστασις τοῦ καιροῦ μᾶς ἀνεχαίτισεν, ἀλλ' ὁ κίνδυνος τοῦ »Μεσολογγίου μᾶς ἔκαμε νὰ προσπλεύσωμεν αὐτόσε, καὶ ἐφθά»σαμεν τὴν 23, εὕρομεν δὲ τινὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, καθ' ὧν ἐπέπεσαν »μόνον ὀκτὼ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τὰ κατέθραυσαν. »*Τὰ ὀκτὼ ταῦτα πλοῖα μόνα ἔμειναν εἰς τὰ πανιά*, (ἀκούεις, »ἱστορικὲ τοῦ ἀγῶνος); τὰ δὲ λοιπὰ ἅμα καταφθάσαντες (ἤτοι »22 τὰ παρευρεθέντα ἐπίλοιπα) προσωρμίσαμεν, καὶ μὲ ὅλας »τὰς βάρκας μας *ἀπεβιβάζαμεν τὰς ζωοτροφίας καὶ πολεμε»φόδια ἀπὸ τὸν Κ. Ἰωάννην Ἀναστάση* (τὸν Κυριακὸν ὑπο»ναύαρχον) *εἰς τὸ Βασιλάδι ὅπου κτλ.*

« Ἀλλά, προσθέτει ὁ ναύαρχος, μόλις ἐλάβομεν καιρὸν ἐξ »ὥρας, (ἀκούεις, λόγιε τοῦ Μεσολογγίου; Κρουνοὶ αἵματος ἔσταζον ἀπὸ τὰ μέτωπα τῶν Σπετσιωτῶν ὁμογενῶν σου, πρὸς οὓς οὐδόλως φαίνεσαι δίκαιος, καὶ ἐν κακουχίᾳ μεγίστῃ ταλαιπωρούμενοι, ἐν σκότει καὶ ἐν νυκτὶ ἠγωνίζοντο νὰ προφθάσωσι τὴν ἔνδοξον πόλιν τῆς γενετῆς σου ἀπὸ πᾶν τὸ ἀναγκαιοῦν, διότι ὁ ἐχθρὸς ἵστατο ἔξωθεν μέγας καὶ φοβερός), καὶ ἀπεβιβά»σαμεν τὰς ἥμισυ ζωοτροφίας καὶ πολεμεφόδια, καὶ μέρος ἀ»κόμη ἀπὸ τὴν μοιρὰν μας βαροῦτι, καὶ ἰδού, ἀνεφάνη ὁ ἐχθρι-

»κὸς στόλος ἔξωθεν ἐρχόμενος μὲ ὁρμὴν κτλ. Ἀλλ' ἔλαβε τὰ ἐ-»πίχειρα τῆς κακίας του κτλ. μετὰ πέντε ὡρῶν πεισματώδη »μάχην μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Πρὶν ὅμως τὴν δύσιν τοῦ »ἡλίου, ἰδόντες ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐφοβήθη καὶ ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὸν »κόλπον, *ἀπεφασίσαμεν τὸν καπετὰν Ἰωάννην Ἀναστάση* (ἀ-»κούεις, γηραιὲ Τρικούπη;) *μὲ τὰς λοιπὰς ζωοτροφίας, καὶ τὰς »ἀπεβίβασεν ὁμοῦ μὲ ἄλλα τέσσαρα πλοῖα ἀπὸ τὸν στόλον.*»

Ἁμαρτάνει λοιπὸν προφανέστατα εἰς τὴν ἀλήθειαν ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, λέγων ὅτι διαρκούσης τῆς καταδιώξεως ἐγένετο ἡ ἀπόβασις τῶν τροφίμων καὶ πολεμεφοδίων εἰς Μεσολόγγι ἀπὸ πέντε πλοῖα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Σαχτούρη, ἀποσπασθέντα ἀπὸ τὴν ὁμάδα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου· διότι πρῶτον, καὶ ὅλως ἀπ' ἐναντίας, ἡ ἀποβίβασις αὕτη δὶς ἐγένετο, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ, πρὸ τῆς ναυμαχίας, εἰς τὰς 23 Ἰουλίου 1825, ὅτε σύμπας ὁ ἑλληνικὸς στόλος παρῆν, πλὴν τῶν ὀκτὼ πλοίων τῶν σταλέντων ὡς προσκόπων, καὶ μετά, ὅτε ἀνέθεσαν εἰς τὸν ὑποναύαρχον τῶν Σπετσῶν, ἐπανελθόντα, νὰ ἐκφορτώσῃ τὰ ὑπόλοιπα, ὡς καὶ ἐγένετο· δεύτερον, ὁ ὑποναύαρχος Σπετσῶν Ἰωάννης Ἀναστασίου Κυριακὸς, ὁ φέρων τὰ πολεμεφόδια καὶ τὰς ζωοτροφίας ἐντὸς τοῦ ἐνδόξου πλοίου του ὁ *Ἀχιλλεύς*, αὐτὸς οὗτος ἦν ὁ καὶ εἰς πέρας ἐξενεγκὼν τὴν ἀποβίβασιν τὸ δεύτερον, συνοδευθεὶς ἀπὸ ἄλλα τέσσαρα πλοῖα, οὐχὶ δὲ ὁ Σαχτούρης, κατὰ Τρικούπην.

Ἰδοὺ δὲ καὶ αἱ ἀποδείξεις τῆς προετοιμασίας καὶ ἐπιχειρήσεως τοῦ ἔργου.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (α).

. . . .

« Προχθὲς εἰς τὰς 10 Ἰουλίου 1825 ἀνεχώρησεν ὁ στόλος »μας μὲ 16 πολεμικὰ καὶ 4 πυρπολικὰ καὶ 4 ὡς βαρδακό-»σταις, ἤτοι πλοῖα 24. Σήμερον δὲ πάλιν ἀναχωροῦν 2 πολε-

(α) Ἐπιθι τόμον 6'. παρούσης Συλλογῆς, μέρος τέταρτον, τμῆμα πρῶτον, Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν εἰς τὴν χρονολογικὴν σειράν.

»μικὰ καὶ αὔριον τὰ ὑπόλοιπα δέκα, διὰ νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὸν »στόλον. Μένομεν μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Τῇ 13 Ἰουλίου 1825, Σπέτσαις.

(Τ. Σ.) *Οἱ Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.*

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Τῆς Σ. Διοικήσεως μετὰ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου Σπετσῶν.

Νὰ δώσῃ.

«*Δι' ἕνδεκα ἡμέρας, ἃς διέτριψεν ὁ Κ. Γιάννης Ἀναστα-* »*σίου διὰ νὰ λάβῃ τὸ φορτίον εἰς Ναύπλιον διὰ Μεσολόγ-* »*γιον (μὲ τὸ πλοῖόν του) γρόσ.* . . . . . . 3666.»

. . . .

Ἀκούει ὁ ἐκ Μεσολογγίου ἱστορικὸς ποῖος ὁ παραλήπτης; Αὐτὸς οὗτος ὁ καὶ ἀποβιβάσας τὰ πολεμεφόδια καὶ ζωοτροφίας, ὁλόκληρον φορτίον, εἰς τὴν πατρίδα τοῦ συγγραφέως, μέχρις ὀσφύος πελαγιζόμενος, Ἰωάννης Ἀναστασίου Κυριακός (α).

Σύγγνωθι, Ἀναγνῶστα, ἂν δι' ἀναλυτικῆς μεθόδου, χαριζόμεναι τῷ συγγραφεῖ, ἐμνημονεύσαμεν ἑνὸς ἱστορικοῦ ἐνδόξου ἐπεισοδίου. Σοὶ παραθέτομεν ἤδη ὁλόκληρον τὸ δελτίον, εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ ὁποίου δύνασαι νὰ προσέξῃς ὡς παρὰ τὴν λιτὴν τράπεζαν τοῦ πατριώτου ναύτου καθήμενος, ὅθι δὲν περιφέρονται οἱ ἀνθοσμίαι, ἀλλὰ κελαδεῖ τῆς θαλάσσης ὁ σιγαλὸς φλοῖσβος, σμαραγεῖ δὲ τῆς πατριωτικῆς εἰλικρινείας τὸ εὔγλωττον πνεῦμα.

(α) Ὅρα Ἑλληνικὰ Χρονικά, ἐφημερίδα Μεσολογγίου, ἔτος β'. σελὶς 105· μετατύπωσις Ἀθηνῶν.—Δι' αὐτοῦ (τοῦ πλοίου) ἐδόθη ἡ εἴδη- »σις ὅτι ἀπέρασεν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν ὁ κύριος Ἰωάννης Ἀναστασίου »Κυριακοῦ ἀπὸ Σπετσῶν. Τὰ πλοῖά μας λοιπὸν ὕψωσαν τὴν σημαίαν »τὴν νεκρώσιμον καὶ ἔκαμαν ἐν τάξει τὴν ἀνάλογον διὰ κανονοβολισμῶν »τελετήν. Αἱ σημαντικαὶ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ ἐν μακαρίᾳ »τῇ λήξει τούτου πατριώτου, καὶ ἐξαιρέτως εἰς κρίσιμόν τινα περίστασιν »τοῦ Μεσολογγίου, ἐλύπησαν ὅλους τοὺς καλοὺς πατριώτας. Αἱ Σπέτσαι »ἐστερήθησαν κάλλιστον συμπολίτην, καὶ ὁ στόλος μας ἀνδρεῖον καπετά- »νον διὰ τὸν θάνατον τοιούτου ἀνδρός. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, συμπατριῶτα »μακάριε.—Μεσολόγγιον, 2 Ὀκτωβρίου 1825.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι!

« Ὕστερον ἀπὸ τόσον ἐμπόδιον τῆς κακοκαιρίας καὶ ὀκνῶν πυρπολικῶν μας καθ' ὁδὸν, ἐφθάσαμεν κατὰ τὰς 21 τοῦ τρέ»χοντος εἰς τὸ μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ τῶν νήσων Σκρόφων, »ὅπου ἑνωθέντες τότε μὲ τῶν συναδελφῶν Ὑδραίων 11 πολεμι»κὰ καὶ δύω πυρπολικὰ, καὶ τὰ ἡμέτερα 14 καὶ 3 πυρπολικὰ, »ὡρμήσαμεν ἀμέσως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις τότε περιεφέρετο »μὲ μίαν γραμμὴν μεγάλην εἰς τὸ μεταξὺ Σκρόφων καὶ Κάβο»Πάππα μὲ ἱκανὰς δυνάμεις, πολιορκῶν τὸ Μεσολόγγιον· ἀλλὰ »πλησιάσαντες διαστήματος πυροβόλου, ὁ ἄνεμος ἐμπνεύσας »ἀρκτικῶς πολλὰ σφοδρὸς, μᾶς ἐβίασε ν' ἀπομακρυνθῶμεν πρὸς »ὀλίγον διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τῶν πυρπολικῶν μας κἀμμίαν ἐν»δεχομένην βλάβην. Ἐκείνην λοιπὸν τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἀ»κόλουθον ἡμέραν ἡ μεταξὺ σφοδρότης τοῦ ἀνέμου καὶ γαλήνη »μᾶς ἀνεχαίτισε τὸ κίνημά μας. Ἐν τούτῳ δὲ εἰδοποιηθέντες »τὴν μεγαλωτάτην ἀνάγκην καὶ στενὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσο»λογγίου, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ παραδοθῇ εἰς τοὺς ἐχθροὺς με»τὰ δύω ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἂν δὲν προλάβωμεν, καὶ ἰδόντες τὸ »ἔσχατον τοῦτο, ἀπεφασίσαμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν κόλπον »μὲ αὐτὰς τὰς ὀλίγας δυνάμεις μας, *ἢ νὰ σώσωμεν τοὺς ἀδελ»φούς μας ἐπικαλουμένους τὴν βοήθειάν μας, ἢ νὰ χαθῶμεν »ὅλοι οἱ εὑρεθέντες εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην κοινῶς*. Διὸ καὶ »εἰσελθόντες εἰς τὰς 22 καὶ πλέοντες ὅλην τὴν νύκτα, τὸ πρωῒ »εἰς τὰς 23 κατεφθάσαμεν εἰς Μεσολόγγιον. Ἐκεῖ εὕρομεν δύω »ἰμπρίκια καὶ δύω γολέτας, λαντσόνια πολλὰ πολιορκοῦντα στε»νῶς, κατὰ τῶν ὁποίων ἐπιπεσόντα ὀκτὼ πλοῖα ἀπὸ τὸν στό»λον ἐναυμάχουν ὑπὲρ τὰς 3 ὥρας. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενα τὰ ἐχ»θρικὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν κίνδυνον, τὸ μὲν ἓν ἰμπρίκιον ἔδοσαν »πῦρ καὶ τὸ ἔκαυσαν, διασωθέντες μὲ τὰς βάρκας οἱ ναῦται, τὸ »δὲ ἄλλο, τὸ δυνατώτερον, 20 κανονίων Ἀλγερίνικον, ἀφοῦ τὸ »ἔρριψαν εἰς τὰ ῥηχὰ, παρεδόθη εἰς τοὺς ἡμετέρους μὲ περίπου »50 ναύτας, καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ καπετάνου ὁμοῦ μὲ ἕνα χι»λίαρχον τοῦ ἔξωθεν στρατοπέδου τῆς ξηρᾶς· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν

»περίπου 110 ναυτῶν, ὁμοῦ μὲ τὸν καπετάνον, πεσόντες εἰς »τὴν θάλασσαν, ἄλλοι κατεπνίγησαν, καὶ ἄλλοι ἐθανατώθησαν »ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς παραδόσαντας τὸ ἱμπρίκιον, τὸ ὁποῖον λαφυ»ραγωγήσαντες οἱ ἡμέτεροι, τὸ κατέκαυσαν ἐκείνην τὴν νύκτα. »Μόνα τὰ ὀκτὼ πλοῖα ἐστάθησαν εἰς τὰ πανιά, τὰ δὲ λοιπὰ ἅ»μα καταφθάσαντες προσωρμίσαμεν, καὶ μ' ὅλας τὰς βάρκας μας »ἀπεβιβάζαμεν τὰς ζωοτροφίας καὶ πολεμεφόδια ἀπὸ τὸν καπ. »Ἰωάν. Ἀναστάση εἰς τὸ Βασιλάδι, ὅπου ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ »τὰ λαμβάνουν εἰς Μεσολόγγιον, διότι δὲν εἶχε τόσον ἐλεύθε»ρον συγκοινωνίαν τὸ Βασιλάδι μὲ τὸ Μεσολόγγιον ἐξ αἰτίας »30 λαντσονίων, τὰ ὁποῖα ἐμβῆκαν ἀπὸ τὸ λεγόμενον *Κόμμα*. »Μόλις ἐλάβομεν καιρὸν ἓξ ὥρας καὶ ἀπεβιβάσαμεν τὰς ἡμισυ »ζωοτροφίας καὶ πολεμεφόδια, καὶ μέρος ἀκόμη ἀπὸ τὴν μοῖ»ράν μας βαροῦτι, καὶ ἰδού, ἀνεφάνη ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἔξωθεν »ἐρχόμενος πρύμα μὲ ὁρμὴν μεγάλην διὰ νὰ ἀφανίσῃ, εἰ δυ»νατόν, κατὰ τὸ σχέδιόν του· ἀλλ' ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῆς κα»κίας του, καταδιωχθεὶς μὲ καταισχύνην μεγάλην ὕστερον ἀπὸ »ἕνα πεισματώδη πόλεμον 5 ὡρῶν, κατὰ τὰς 8 ὥρας τῆς ἡμέ»ρας μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Πρὶν ὅμως τὴν δύσιν τοῦ ἡ»λίου, ἰδόντες ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐφοβήθη καὶ ἀπεμακρύνετο ἀπὸ »τὸν κόλπον, ἀπεφασίσαμεν τὸν καπ. Ἰωάννην Ἀναστάσῃ μὲ »τὰς λοιπὰς ζωοτροφίας καὶ ἐπῆγε καὶ τὰς ἀπεβίβασεν ὁμοῦ »μὲ ἄλλα τέσσαρα πλοῖα ἀπὸ τὸν στόλον.

« Μεγάλη βέβαια ἐστάθη ἡ καρτερία τῶν πολεμικῶν καὶ »πυρπολικῶν πλοίων, πρὸ πάντων δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀντιστάσεώς »μας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐρχομένου εἰς μίαν μεγαλωτάτην γραμ»μὴν κατακρατοῦντος ὅλον τὸ στενὸν τοῦ κόλπου· διὸ καὶ κρί»νομεν περιττὸν νὰ σᾶς καθιστορήσωμεν λεπτομερῶς, διότι αὐ»τόπτης τῆς καρτερίας μας ἐστάθη βρίκιον ἀγγλικόν, τὸ ὁποῖον »ὑπετέθη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ὡς ἑλληνικόν, καὶ ἔλαβεν αἰσθαν»τικὴν πληγήν, τὴν ὁποίαν διὰ νὰ ἐπισκευάσῃ ἀπεμακρύνθη, »μ' ὅλον ὅτι ὕψωσε τὴν σημαίαν του εἰς δύω μέρη καὶ ἔπασχε »νὰ διαβῇ πρὸς τὸν σκοπόν του. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ ἐξελθόντα »ὅλα τὰ πλοῖα κατὰ τὰς Σκρόφας, ὁ ἐχθρὸς ἐφαίνετο ὅτι ἀπε»μακρύνετο· διὸ καὶ εἰσελθόντα 4 πολεμικὰ καὶ 3 πυρπολικὰ

»διὰ νυκτὸς, ἔβαλον εἰς μεγάλην ἀταξίαν τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἀμέσως »δείξας τὰ νῶτα, κατέφυγε μεσημβρινῶς εἰς τὰς 24 καὶ 25 τοῦ »αὐτοῦ, καὶ συμπεραίνομεν νὰ ἐτραβήχθη εἰς τὴν Σοῦδαν διὰ νὰ »ἑνωθῇ μὲ τὸν αἰγυπτιακὸν, ὅταν καταφθάσῃ κατὰ τὸ σχέ»διόν των. Ἡμεῖς, μετὰ τὸ κατόρθωμα τὸ εἰς Μεσολόγγιον, δὲν »ἐκρίναμεν νὰ κτυπήσωμεν τὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ ἀφήσαμεν νὰ πε»ριφέρεται ἐκεῖ πλησίον μας, ἕως νὰ καταφθάσουν καὶ τὰ λοι»πὰ πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ πλοῖα, διότι εἴχομεν πολλὰ ὀ»κνὰ πυρπολικὰ, καὶ τότε νὰ κροτήσωμεν γενικὴν ναυμαχίαν. »Ἀλλὰ ποῖος ἠμποροῦσε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προθυμίαν τῶν Ἑλ»λήνων, οἵτινες ἡμέραν καὶ νύκτα ἐζήτουν νὰ τὸν καταδιώκουν; »Εἰς τὰς 25 τοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐμψυχώσωμεν τοὺς ἐν τῇ φρου»ρᾷ τοῦ Μεσολογγίου στρατιώτας, καὶ, εἰ δυνατὸν, νὰ ἠμπορέ»σωμεν νὰ χαλάσωμεν ἐκείνην τὴν μικρὰν δύναμιν τῶν λαν»τσονίων, τὰ ὁποῖα ἐμπόδιζον τὴν ἐλεύθερον συγκοινωνίαν »τοῦ μεταξὺ Βασιλαδίου καὶ Μεσολογγίου, ἐπήγαμεν καὶ προσ»ωρμίσαμεν μ' ὅλον τὸν στόλον, καὶ ἁρματώσαντες ἀμέσως »τὰς βάρκας μας, μ' εὐκολίαν ἐξουσιάσαμεν τὰ μεγαλείτερα ἐ»χθρικὰ λαντσόνια, τὰ δὲ μικρότερα, ἀγκαλὰ καὶ ἀδύνατα, καὶ »ὄντα πολλὰ πλησίον εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον καθισμένα »εἰς τὰ ῥηχὰ, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πλησιάσουν αἱ βάρκαι διὰ νὰ »τὰ ἐξουσιάσουν, τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ εὑρίσκονται μέσα εἰς τὴν »λίμνην, δὲν βλάπτουν τίποτε πλέον, διότι οἱ Μεσολόγγιοι ἔχουν »30 τοιαῦτα καὶ δυνατώτερα.

« Ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ εἶχον προσχεδιάσει οἱ ἐν τῷ Μεσολογγίῳ »καπετανέοι, σύμφωνοι μὲ ἓν μέρος στρατοπέδου ἀπὸ τοῦ »τῶν Σαλώνων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Καραΐσκου καὶ λοιπῶν, »διὰ νὰ κτυπήσουν τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ, εἰ δυνατὸν, »νὰ διαλύσωσι τὴν στενὴν πολιορκίαν. Ὅθεν καὶ κατὰ τὰς τέσ»σαρας ὥρας τῆς νυκτὸς διὰ σημείου ἐπιπεσόντες ἐξαίφνης, οἱ »μὲν ἔξωθεν, ἕως τετρακόσιοι, οἱ δὲ ἔσωθεν τοῦ Μεσολογγίου, »ἕως 1500, ἔκαμον μεγάλην θραῦσιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἤθελον »ἐπιτύχει λαμπροτάτης νίκης καὶ νὰ διαλύσωσι τὸ ἐχθρικὸν »στρατόπεδον, ἂν ὁ Μακρὺς μὲ 1000 δὲν ἐδειλίαζε νὰ ὀπισθο»δρομήσῃ, καὶ ἂν ἤθελον παραβλέψει οἱ στρατιῶται τὰ λάφυρα.

»Μ' ὅλον τοῦτο πάλιν ἦτον τολμηρότατον κίνημα τῶν ἡμετέρων »εἰς ἕνα τόσον πολυάριθμον στρατὸν νὰ ἐπιπέσουν ὀλίγοι τι»νὲς, καὶ νὰ μάχωνται τακτικώτατα ὑπὲρ τὰς 4 ὥρας καὶ σχε»δὸν ἕως τὸ πρωΐ. Ταῦτα, παρόντες, ἐμάθομεν ἀπὸ τοὺς ἔσωθεν, »ἀπὸ δὲ τοὺς ἔξωθεν δὲν ἐμάθομεν διόλου τί ἐκατόρθωσαν, οἵ»τινες εἶχον καλλίτερον σχέδιον καὶ ἀποφασισμένοι ὅλοι διὰ νὰ »ἐπιπέσουν κατὰ τὰ τσατήρια τοῦ πασσᾶ, εἰ δυνατὸν, νὰ τὸν »ζωγρήσουν ζῶντα, καὶ ἐλπίζομεν, ἂν καὶ δὲν ἐπέτυχον τοῦ πο»θουμένου των, τοὐλάχιστον νὰ ἐθυσίασαν πολλοὺς ἐχθροὺς, »ἐπειδὴ καὶ ἐτσακίσθησαν ἀμέσως εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος κατὰ τὸ »ὁποῖον ἐπέπεσον.

«Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν, εἰς τὰς 26, συναινέσει καὶ τῶν ἀ»δελφῶν Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν ἀφήσαμεν πρὸς βοήθειαν τοῦ »Μεσολογγίου καὶ ἀποκλεισμὸν ἐν ταὐτῷ τῆς Π. Πάτρας πολε»μικὰ πλοῖα 3 τῶν ἀδελφῶν Ὑδραίων, 1 Ψαριανὸν, καὶ 3 ἡμέτε»ρα, τὸν καπ. Ἀναγνώστην Ἀναστασίας, Γεώργιον Κοκοράκην καὶ »Ἀδριανὸν Σάντου. Ἡμεῖς δὲ ἀπεπλεύσαμεν μὲ τὸν ἀντιναύαρ»χον Γεώργιον Σαχτούρην, ἐξακολουθοῦντες τὰ ἴχνη τοῦ ἐχθροῦ, »καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχομεν ἀκριβῆ πληροφορίαν τῶν τῆς ξηρᾶς »νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν, καὶ μὲ δεύτερον σᾶς γράφομεν τί ἀπέ»γεινε.

« Ταῦτα δεξιοδικῶς εἶναι τὰ ἡμέτερα, τὰ ὁποῖα διακηρύ»ξατε εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα τῆς πατρίδος μέρη, διὰ νὰ δοξολογή»σουν τὸν Θεὸν, τὸν συνεργόν μας εἰς ταύτην τὴν ἐπιχείρησιν. »Μένω·

Κατὰ τὸν Καβο-Ματαπᾶ, 28 Ἰουλίου 1825.

Ἐκ τοῦ πλοίου Παγκρατίωνος,

Ὁ πατριώτης σας, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ἈΝΔΡΟΥΤΣΟΥ (α).»

Ταῦτα ἀρκοῦσι πρὸς τὸ παρὸν, διότι δὲν ἀνελάβομεν τὴν ὁλοσχερῆ τῶν παρ' ἄλλοις ἱστορηθέντων ἀναίρεσιν. Τὸ σκόπιμον τοῦ ἀνὰ χεῖρας πονήματος ὡς ἐπίσης καὶ τὸ λυσιτελὲς αὐ-

(α) Ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς ἧς ἀρχῆθεν προεμνήσθημεν, τῶν Ναυτικῶν ἐκθέσεων κτλ. ὡς καὶ τὰ προταχθέντα ἔγγραφα τοῦ αὐτοῦ ναυάρχου.

τοῦ κατεδείξαμεν διὰ τῶν προεκτεθέντων ἀρκούντως ἤδη, νομίζομεν. Σὺ δὲ, ὦ γενεὰ νεωτέρα, ἐλπὶς τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος, διάδοχε τοσούτων παθημάτων καὶ δόξης, ἐν εὐλαβείᾳ τὰ κειμήλια ταῦτα τῶν πατέρων σου ἀποδεχομένη, καὶ εἰς αὐτὰ ὡς εἰς περγαμηνὴν ἐγκύπτουσα δόξης, κατάρτισον σεαυτὴν ἐπαξίως τῆς ἐντολῆς σου, καὶ εἰς σεμνὰ καὶ εὐγενῆ προαλείψου ἔργα. Αὕτη εἶναι ἡ γλυκυτέρα ἀμοιβὴ τοῦ ὑπὲρ Σοῦ μοχθήσαντος Συγγραφέως.

Ἂν δὲ μὲ λύπην ψυχῆς ἡμεῖς αὐτοὶ ἐξηλέγξαμεν δύω ὁμογενεῖς συγγραφεῖς, εἰς τοῦτο ὡρμήθημεν ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὴν ἱστορίαν ἁγνοῦ σεβασμοῦ, οὐχὶ δὲ ἐξ ἄλλης ὁποιασδήποτε ἀφορμῆς. Ἀληθῶς δὲ, τὸν μὲν Ἰάκωβον Ι. Ῥαγκαβῆν τὰ *Ἑλληνικά*, ὧν προεμνήσθημεν, συγγράψαντα, καὶ περὶ τῶν Σπετσῶν (α) πραγματευθέντα, οὐ-

(α) Διφορεῖται ἡ γραφὴ τῆς ὀνομασίας τῆς νήσου, τῶν μὲν παρ' ἡμῖν Πέτσας γραφόντων, τῶν δὲ μετὰ τῆς τοῦ Σ προσθήκης εἰς τὴν ἀρχὴν Σπέτσας. Τοῦ πρώτου εἴδους τῆς γραφῆς φέρονται πρὸς ὑποστήριξιν λόγοι, α) ὅτι παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν διάλεκτον Πέτσα ἡ νῆσος καὶ Πετσιώτης ὁ κάτοικος καλοῦνται· ἀλλ' ἂν τοῦτο ἦναι ἀποχρῶσα ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, τότε πρέπει νὰ μεταλλάξωμεν πλείστας λέξεις χάριν τῆς ἰδιοτροπίας τοῦ χύδην λαοῦ, ὅστις ἀποκαλεῖ Ἀνάπλι καὶ Νύδραν τὸ Ναύπλιον, τὴν Ὕδραν κτλ. β') ὅτι ἐκλήθη Πέτσαι ὑπὸ τῶν ἀπέναντι Κυνουριέων ἐπισκοπούντων ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς Πελοποννήσου ἁλιτενῆ τὴν νῆσον ταύτην, οἱονεὶ δὲ π έ τ σ α ν (**pezza**) μανδύλι, αὐτοῖς φαινομένην. Ἀλλ' οἱ Κυνουριεῖς εἶναι αὐτόχρημα Δωρικὴ παραφυὰς, καὶ ἂν ἄλλη τις γωνία τῆς ἑλληνικῆς χώρας ἔμεινεν ἄμικτος ξενισμοῦ, τοιαύτη εἶναι ἡ Κυνουρία καὶ ἡ συνορεύουσα αὐτῇ Λακωνική· ἀπόδειξις δὲ αἱ αὐτόσε ὁμιλούμεναι διάλεκτοι, παρεμφερέσταται εἰς πολλὰ μὲ τὸν ἐκκλίναντα Δωρισμόν. Ἐρωτῶμεν τώρα· ἀπαντᾶται τοιαύτη λέξις συνήθης παρὰ τοῖς γείτοσιν ἡμῶν τούτοις, ἤτοι πέτσα νὰ σημαίνῃ μανδύλι, τουτέστι τεμάχιον ἐστρωμένου ὑφάσματος; Ὄχι. Ἄλλως τε, ἂν διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἡ νῆσος τῶν Σπετσῶν, Πέτσα, μήπως ἀπὸ τὰς κορυφὰς τοῦ Ταϋγέτου ὅλαι αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους δὲν φαίνονται ἐπίσης χαμηλαὶ καὶ ἁλιτενεῖς; Ἔπειτα αἱ Σπέτσαι δὲν εἶναι χθαμαλὸς τόπος· εἶναι μὲν πανταχόθεν βατὴ ἡ νῆσος, διότι ἔχει

δόλως γνωρίζομεν, οὐδὲ κοινόν τι ἔχομεν πρὸς τὸν ἄνδρα· τὸν δὲ Σπυρίδωνα Τρικούπην καὶ ὡς ἀγωνιστὴν ἐκτιμῶμεν καὶ ὡς φίλον πατρικὸν ἀξιόλογον περὶ πολλοῦ ποιούμεθα. Ἀλλὰ προ-

ὡραίας παραλίας κύκλωθεν, ἀλλὰ τίς τὴν εἶδε καὶ δὲν γνωρίζει ὅτι ἀπὸ τὰ παράλια ἐπίσης ὁλόγυρα, καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος, ὑψοῦται βαθμηδὸν, κλιμακηδὸν δὲ τὸ ἔδαφός της καὶ σχηματίζεται εἰς τὴν κορυφὴν ἓν ἀπὸ τὰ ὡραιότατα ὀροπέδια μὲ λόφους τερπνοὺς, χαρίεις καὶ καταφύτους ἀπὸ πεύκας;

Ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι ἡ νῆσος τῶν Σπετσῶν ἔλαβε τὴν νέαν ἐπίκλησίν της ἀπὸ τοὺς ναυτίλους τοῦ μεσαιῶνος Πεισάτας, Καταλάνους, Γενουηνσίους καὶ Ἐνετοὺς, οἵτινες κατέλαβον ἀλληλοδιαδόχως πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος, παραθαλάσσια μάλιστα, τὰ κατῴκησαν καὶ τὰ ἐξουσίασαν. Ἓν δὲ ἁπλούστατον βλέμμα ῥίπτοντες εἰς τὰ γεωγραφικὰ πονήματα καὶ τοὺς θαλασσίους πίνακας τῶν Εὐρωπαίων, θέλομεν ἰδῆ ὅτι οἱ Φράγκοι οὗτοι κατὰ κόρον ἐχρῶντο τοῖς τὸ Σ φέρουσιν ἐπωνύμοις. Cavo-Spada, porto Suda, isole Sapienze, Spina-Longa κτλ. ὠνόμασαν διαφόρους ἄκρας, λιμένας, νήσους κτλ, τῶν ὁποίων ἔμειναν τὰ ὀνόματα παρὰ τοῖς δούλοις Ἕλλησι, καλοῦσιν ὅλα τὰ μέρη ταῦτα ὅπως αὐτοὶ τὰ ὠνόμασαν, ὡς καὶ ἄλλα, Σερίγο, Σαντορίνη κτλ. Τὸ isola di Spezzia εἶναι λοιπὸν ὀνομασία ἐνετική. Οἱ Ἐνετοὶ ἦσαν κύριοι τοῦ Ναυπλίου· θὰ εἶδε βέβαια τὴν νῆσον κἀνένας Κόμης ἐξ αὐτῶν, ναύαρχος ἢ στρατηγὸς, θὰ ἐπάτησε τὸν πόδα του ἐπὶ τῆς νήσου τιτλοφόρος τις Ἐνετὸς «di Spezzia» ἐκ τούτου δὲ ἴσως ἡ ἀφορμὴ τῆς ὁμωνύμου κλήσεως, ἥτις κ' ἔμεινεν αὐτῇ ἔκτοτε.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπωνυμία αὕτη τῶν Φράγκων φέρεται διττῶς, ἤτοι Isola di Spezzia ἢ Isola di Spezie, τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον ἀπαντᾶται μάλιστα εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους θαλασσίους πίνακας, μᾶς δίδει ὑπονοίας ὅτι ἡ ἡ ἐπίκλησις ἔλαβεν ἄλλοθεν τὴν ἀφορμὴν παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις ναυτίλοις, καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἑπομένους λόγους. Ἡ διαφορὰ τῆς ἐπωνυμίας εἶναι οὐσιώδης, τουτέστι γράφεται μ' ἓν z εἰς τὴν παραλήγουσαν, ἡ δὲ λήγουσα ἀντὶ τοῦ a φέρει τὸ e φωνῆεν. Τὰ δὲ περὶ τῆς σημασίας τῆς νέας γραφῆς ἀναδιφοῦντες, εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀρχαίῳ Ἰταλογαλλικῷ λεξικῷ τοῦ Ἀββᾶ Φραγκίσκου Ἀλβέρτου (Abate Francesco de Alberti), ἐκδεδομένῳ εἰς Βασσάνον (in Bassano 1777), ὅτι ἡ λέξις Spezie πρὸς τοῖς ἄλλοις σημαίνει aromati, epiceries, epices, aromates. Τοὐντεῦθεν ἕπεται, ὅτι ἡ νέα κλῆσις τῆς νήσου, οἱονεὶ χ ώ ρ α ς ἀ ρ ω μ ά τ ω ν

κειμένου περὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἄθλων ἑκάστου, λησμονοῦμεν πᾶν αἴσθημα ἄλλο, καὶ ἐπιλέγομεν τοῖς φιλτάτοις· «φίλος ὁ Πλάτων, φιλτάτη δὲ ἡ ἀλήθεια!»

ἡ ἀρωματοφόρου γῆς, προῆλθεν ἀπὸ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο. Μένει νὰ ἰδῶμεν ἂν πραγματικῶς ἡ νῆσος τῶν Σπετσῶν ἔχῃ τοιοῦτόν τι φυσικῆς ἀρετῆς, ὥστε νὰ μᾶς πείθῃ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Ἐξετάζοντες λοιπὸν τὸ ἔδαφός της, εὑρίσκομεν ὅτι εἰς τὴν νῆσον φύονται τὰ ἑξῆς εἴδη ἀρωμάτων ἢ βοτάνων· ὁ θύμος (κοινῶς θρίμβη ἢ θρούμπη) ἀρωματικὸν φυτόν, τὸ χαμαίμηλον ἢ χαμομῆλι (λουλοῦδι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου), αἱ πεῦκαι, τὸ κοινῶς λεγόμενον θυμάρι (θάμνος στρογγύλος ἀκανθώδης), τὸ ἀνθήλιον τοῦ βαλσάμου, ἡ ῥίζα τῆς ἀγρώστιδος καὶ σκίλλης, τὸ laudanum, ὁ Ἰσλανδικὸς λειχὴν (lichine Islandico), τὸ ἄνθος τῆς ἀκτῆς (ζαμπούχου), ἡ πόα τῆς ἀψίνθου, ἡ πόα καὶ τὸ ἄνθος τῆς μαλάχης (μολόχας καὶ μολοχάνθης), ἡ μήκων (παπαροῦνα), ὁ βαϊφόρος θάμνος, ἡ δάφνη, ἡ μύρτος, ὁ σχοῖνος, ἡ ῥίζα καὶ τὸ ἄνθος τῆς ἀλθαίας (δενδρομολόχας), ὁ κρόκος (ζαφορὰ), τὸ ὄπιον, ἡ πόα ἡδυόσμου τοῦ πεπερώδους κτλ.

Ἐκ τῶν ἀρωματικῶν καὶ βοτανικῶν φυτῶν τούτων ἢ θάμνων τὰ πλείστου λόγου ἄξια εἶναι τὰ ἑξῆς τέσσαρα εἴδη· ὁ θύμος, αἱ πεῦκαι, ὁ ἐχινώδης θάμνος τοῦ θυμαρίου καὶ τὸ χαμαίμηλον. Ὁ θύμος (θρίμβη) εἶναι τόσον κοινὸς ἐν Σπέτσαις, ὥστε κατήντησε παροιμιακὴ ἐπίκλησις τοῦ τόπου, καὶ σήμερον ἀκόμη λέγοντες Σπέτσαις, ἐπιφέρουν πολλοὶ καὶ τὸ ἐπώνυμον «ὁ τόπος τῆς θρίμβης.» Καὶ ἀληθῶς, ἀπὸ τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως καλύπτει ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς νήσου ὁ εὐώδης οὗτος καὶ ἀρωματικὸς θάμνος. Αἱ πεῦκαι, καίτοι ἐκκοπεῖσαι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς νήσου, ὅπου ἱδρύθη ἡ πόλις, ὁλόγυρα ὅμως κατακαλύπτουσιν αὐτὴν πανταχόθεν μέχρι κορυφῆς, καὶ τερπνήν τινα ἀναδίδουσιν εὐωδίαν εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰ λοφίδια, μάλιστα δὲ περὶ τὴν ἕω καὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ νύκτα ἔτι περισσότερον. Ὁ θάμνος τοῦ θυμαρίου, ἐπίσης ἀναμὶξ μὲ τὸν θύμον φυόμενος, ἐκάλυπτε ποτὲ ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν συνεχῆ χρῆσιν, πρὸς τὰ πλησιέστερα μέρη τῆς πόλεως ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξέλιπεν· ὑπάρχει ὅμως ἀφθονώτατος κατὰ τὴν νῆσον καὶ γίνεται αὐτοῦ μεγίστη χρῆσις. Οἱ δύω οὗτοι θάμνοι τοῦ θύμου καὶ θυμαρίου πνέουν ἀρωματώδη ὀσμήν, κατὰ τὸ ἔαρ μάλιστα βλαστάνει ἄνθος ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν κλώνων, τοῦ μὲν θύμου ἰοειδές,

Τελευταῖον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὁμοφωνίας τῶν *Τριῶν Νήσων*, ὡς προοιμιασθέντες εἴπομεν, εἰς τὰ κατὰ θάλασσαν ἔργα, τοῦ ὁμοταγοῦς τῶν *Τριῶν Κοινοτήτων* καὶ τοῦ ἰσοτίμου τῶν

μικρόφυλλον, ἐφ' ὅλον τὸ ἔτος σχεδὸν διαρκοῦν, τοῦ δὲ θυμαρίου κίτρινον, ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ ἀντέχον· αἱ μέλισσαι τρέφονται τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὰ δύω ταῦτα ἄνθη καὶ δίδουσι τὸ ὡραιότερον μέλι. Τὸ δὲ χαμαίμηλον τὸ ἔαρ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον κύκλωθεν τῆς πόλεως καὶ ἐντὸς αὐτῆς εἰς τὰ κενὰ μέρη καὶ ἀπερίφρακτα τόσον ἀφθόνως ἀναθάλλει, ὥστε τὸ ἔδαφος μεταβάλλεται εἰς τάπητα ἀληθῶς ποικιλόχρουν ἀσιατικόν· καθ' ὅσον δὲ ζωπυρεῖται ἀπὸ τῶν μηκώνων τὴν ἀναμὶξ καὶ σύγχρονον βλάστησιν, νομίζει τις ὅτι ἀνθρώπου χεὶρ ἀνέλαβε τὴν ἐπιμελῆ φροντίδα τῆς φυτεύσεως τοῦ εὐοσμοτάτου ἀνθηλίου τούτου καὶ χρησιμωτάτου εἰς τὴν ὑγείαν. Πρὸς τούτοις ἡ σκίλλη, ἥτις φύεται ἀφθονωτάτη εἰς τὴν νῆσον, μετὰ τὸν Αὔγουστον μῆνα, ξηρανθέντων τῶν φύλλων της ὁλοσχερῶς, ἀναδίδει βλαστὸν πηχιαίου μὲν μεγέθους, φαιοῦ δὲ χρώματος, ὅστις ἐν εἴδει κυπαρίσσου καταχαλύπτει γοητευτικώτατα τὸ ἔδαφος· τοῦτο δὲ διαποικίλλεται ἀπὸ τοὺς περὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βλαστοῦ τούτου μετὰ μικρὸν σχηματιζομένους κρωβύλους τερπνοτάτων καὶ ὑπολεύκων καλύκων, αἵτινες κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἀναπτυσσόμεναι, ἐξογκοῦνται βαθμηδὸν, ἀναθάλλουσι δὲ εὐωδέστατα ἀνθήλια λευκοειδῆ, χαριέστατα εἰς τὴν ὅρασιν.

Εἶναι λοιπὸν πολὺ πιθανὸν τὰ εἴδη ταῦτα τῶν φυτῶν καὶ βοτάνων, μέχρι θαλάσσης καλύπτοντα τὴν νῆσον ἄλλοτε, ὅτε ἦτον ἀκατοίκητος, μάλιστα δὲ ὁ θύμος, αἱ πεῦκαι καὶ ὁ θάμνος τοῦ θυμαρίου ὁ ἐχινώδης, ἀενάως θάλλοντα, νὰ ἐγένοντο αἰτία τῆς ἐπωνυμίας τῆς νήσου παρὰ τοῖς Φράγκοις ναυτίλοις, καὶ νὰ ὠνομάσθη ἀπ' αὐτοὺς Νῆσος ἀρωμάτων, **Isola di Spezie**, ὡς φέρεται τοιαύτη γραφὴ εἰς πλείστους αὐτῶν θαλασσίους πίνακας. Ἔκτοτε δὲ παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις ἢ γείτοσι, κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἔμεινεν ἡ ὀνομασία Σπέτσαις καὶ Σπετσιώτης ὁ κάτοικος.

Τὸν συλλογισμόν μας τοῦτον ἐνισχύει ἄλλη ἀφορμὴ ἐπικλήσεως τῆς νήσου παρ' ἄλλοις δυνάσταις. Οἱ ὀθωμανοὶ, ὡς γνωστὸν, ἐκάλουν καὶ καλοῦσι μὲ ἰδιαίτερα ὀνόματα μέχρι τοῦδε τὰς δύω ὁμόρους νήσους τῆς Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, τὴν μὲν πρεσβυτέραν διακρίνοντες μὲ τὸ ἐπώνυμον Τσάμεζα, τὴν δὲ νεωτέραν Σούλεζα προσφωνοῦσι.

Τσάμι παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς σημαίνει πεύκη, Τσάμεζα δὲ, παράγωγος ὅθεν λέξις, σημαίνει Νῆσος τῶν πεύκων. Εἶναι τοιαύτη ἡ νῆσος.

ἀρχηγῶν των εἰς πᾶσαν ἐκστρατείαν, παραπέμπομεν τὸν βουλόμενον ἵνα δέοντως πληροφορηθῇ τὰ πάντα, εἰς τὰ καθέκαστα τῆς *ἀλληλογραφίας τῶν Τριῶν νήσων*, *τὰς ἐκθέσεις τῶν ἰδίων*

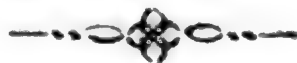
Ὕδρα; Πρὸ τῆς κατοικήσεώς της καὶ μετὰ, φαίνεται νὰ ὑπῆρχε δασώδης ὁ νῦν ξηρὸς φαινόμενος οὗτος βράχος, τοὐλάχιστον οἱ γεροντώτεροι τοιαύτας παραδόσεις ἀφῆκαν ἐπιτοπίως, ὅτι ἡ νῆσος κατάφυτος ἀπὸ ἐλαίας, πεύκας κτλ. ἦτο πάλαι ποτέ. Οἱ Τοῦρκοι, φαντασιώδεις ἄνθρωποι, ἄν ποτε διῆλθον ἐκεῖθεν μετὰ τὴν κατάκτησιν, δὲν θὰ συνέλαβον ἰδέαν βέβαια ἄλλην περὶ τοῦ ἀποτόμου τούτου τόπου, παρ' ὅτι ἦτο τραχὺς καὶ δασώδης· κατὰ τὴν γενομένην δὲ ταύτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν πρῶτον κατακτητὰς προῆλθεν ἡ ἐπωνυμία, τουτέστι νὰ κληθῇ Τσάμεζα, ἤτοι νῆσος κατάφυτος ἀπὸ πεύκας (οἱονεὶ Πευκήεσσα) ἢ πίτεις (Πιτυοῦσσα).

Ἡ δ' ὅμορος νῆσος, ἡ νεωτέρα, ἡ παρὰ τοῖς Φράγκοις τέως καλουμένη Σπέτσα ἢ Σπέτσαι (ἀρωματοφόρος) ἐφείλκυσεν ἄλλως τὴν προσοχὴν τῶν ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας προσελθόντων ὀθωμανῶν. Φαίνεται ὅτι οὗτοι ἀπέβλεψαν μᾶλλον εἰς τὰς κατ' αὐτοὺς πρώτας ἀρετὰς κατοικησίμου τόπου· ὠνόμασαν δὲ Σούλεζαν τὴν νῆσον, τουτέστιν Ὑδροῦσσαν (παρ' αὐτοῖς ἡ λέξις σοὺ σημαίνει ὕδωρ), διὰ τὰ ὁποῖα ἀνεῦρον ἄφθονα πόσιμα ὕδατα, τὰ πεφιλημένα αὐτοῖς, μάλιστα εἰς κατάφυτα μέρη καὶ λειμῶνας. Ἀλλ' εἶναι ἡ νῆσος τῶν Σπετσῶν πραγματικῶς Ὑδροῦσσα σήμερον; Ὄχι· ἐκ τοῦ ἐναντίου πάσχει λειψυδρίαν, μόνον δὲ μία πηγὴ σώζεται ἔκπαλαι εἰς τὴν ἀκρόπολιν (νερὸν τοῦ Κρὼ καλούμενον), μέτριον ἀναδίδουσα ὕδωρ, θαυμάσιον δὲ καὶ ὑγιεινότατον. Ἄς μὴ λησμονήσωμεν ὅμως ὅτι οἱ κατακτηταὶ ἐπωνόμασαν τὴν νῆσον Ὑδροῦσσαν πρὸ αἰῶνος καὶ ἐπέκεινα, ὡς ἐκάλεσαν καὶ τὴν Ὕδραν Πευκήεσσαν· μήτε αὕτη εἶναι σήμερον δασώδης, μήτε αἱ Σπέτσαι ἔχουσι πηγὰς ποσίμου ὕδατος. Ἀλλ' αἱ μεταβολαὶ τοῦ χρόνου παρήλλαξαν καὶ τὰ πράγματα· ἐξεκόπησαν εἰς Ὕδραν τὰ δένδρα καὶ ἡ γῆ της εἶναι σήμερον φαλακρὰ ἀντὶ δασώδης, ὑλοτόμησαν δὲ ἐν Σπέτσαις καὶ τὰ ὕδατα ἐξέλιπον. Ἀληθῶς δὲ, ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Σπετσῶν, εἰς τὸ παράλιον, εἶναι μέρος μέχρι σήμερον καλούμενον Λουτρὸν, ἐν ᾧ πούποτε δὲν εὑρίσκεται ἤδη σημεῖον πηγαίου ὕδατος, διὰ νὰ κληθῇ δὲ οὕτω, πρέπει νὰ ὑπῆρχεν ἀφορμὴ, ἤτοι ὕδατα χρήσιμα ἢ πρὸς ἴασιν, ἢ πρὸς καθαρισμὸν ἄλλοτε ἐκεῖ ὑπάρχοντα, καθὼς τὸ πρὸς τὴν Ναυπλίαν μέρος τῆς ἀκτῆς ἔξω τῆς πόλεως ὀνομάζεται Ἡμεροσάμ-

Ναυάρχων, καὶ τὴν *πρὸς ἀλλήλους ἀνταπόκρισιν αὐτῶν τούτων*, καταχωρισθησόμενα ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰς τὸν δεύτερον τόμον τῆς ἀνὰ χεῖρας Συλλογῆς.

μος, εἶναι δὲ τοιοῦτος· καὶ ἄλλη ἄκρα, ἡ τελευταία πρὸς μεσημβρίαν ἀντικρὺ τῆς Σπετσοπούλας, ὀνομάζεται μύτη τοῦ πουλίου (ῥὶν ὀρνιθίου), καὶ ἀληθῶς ἐξέχει εἰς τὴν θάλασσαν ἡ ἄκρα αὕτη ἀλιτενῶς πως, δίκην ῥινὸς ὀρνιθίου.

Συμπεραίνομεν λέγοντες, ὅτι ἂν οἱ ὀθωμανοί, βάρβαρος φυλή, ἔδιδον τὰς ὀνομασίας τῶν τόπων κατὰ τὰς φυσικὰς ἰδιότητας αὐτῶν, πόσῳ μᾶλλον οἱ Φράγκοι, φυλὴ πεπολιτισμένη, θὰ εἶχον τὴν καλαισθησίαν γονιμωτέραν, ὥστε καὶ καταλληλοτέραν ἐπίκλησιν βέβαια νὰ δώσωσιν εἰς τόπον εὐάερον καὶ τερπνόν, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθησαν καλέσαντες τὴν νῆσον Ἀρωματοφόρον, isola di Spezie, διὰ τὰ ὅσα ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους της εἶχε πλεονεκτήματα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ (α).

Ῥίπτοντες τὸ πρῶτον βλέμμα κύκλῳ ἡμῶν, ἀμέσως συναισθανόμεθα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ γνωρίσωμεν κατὰ βάθος τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς κοινωνίας ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ζῶμεν καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ταυτιζόμεθα· ἡ ἔρευνα δὲ αὕτη μᾶς φέρει κατὰ φυσικὸν λόγον εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξετάσωμεν μετὰ λεπτομερείας τὰ αἴτια τῆς ἐφημέρου καχεξίας, ἥτις κυριεύει τὴν ὁλομέλειαν τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν σώματος, νὰ ἐξεύρωμεν τὰ μέσα τῆς θεραπείας τοῦ ἐλαττωματικοῦ μέρους αὐτοῦ, καὶ νὰ κανονίσωμεν ἐπὶ τέλους τὴν εἰς τὸ μέλλον πορείαν ἡμῶν. Ἀπαιτεῖται ἄρα κόπος οὐχὶ μικρός· πλὴν πᾶσα προσπάθεια ἀποβήσεται ἀτελεσφόρητος, οἱ δὲ καρποὶ τῆς μελέτης καὶ ἐνδελεχείας ἑνὸς ἑκάστου στερηθήσονται βεβαίως ὡριμότητος τελείας, ἂν δὲν προλάβωμεν ν'ἀναζητήσωμεν τὴν ἀρχὴν ὅθεν ἐπήγασεν ἡ ἐνεστῶσα ἡμῶν αὕτη ἀνώμαλος κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις, ἂν δὲν μοχθήσωμεν ἐνασχολούμενοι μεθοδικῶς καὶ ἀκουράστως εἰς τὰ καθέκαστα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως.

(α) Εἰς τὴν σύντομον ταύτην εἰσαγωγὴν τῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους νέας ἱστορίας κάμνομεν ὀλίγας παραπομπὰς εἰς Συγγραφεῖς μάλιστα ἀλλοδαποὺς διὰ μικρὸν δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνης παντὸς Ἕλληνος. Πολλοὶ καὶ διάσημοι παντὸς ἔθνους ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἔγραψαν καὶ διετράνωσαν καθ' ἅπασαν τὴν

Οὕτω σκεπτόμενοι ἐξάγομεν ὅτι ὡς ἄνθρωποι πρὸ μικροῦ ἐλεύθεροι ἀναδειχθέντες, ὡς ἔθνος ἀρτίως ἀποκατασταθὲν ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, δὲν δυνάμεθα νὰ φιλοσοφήσωμεν δεόντως ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν παρόντων πραγμάτων τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, διὰ νὰ προπαρασκευάσωμεν ἑαυτοὺς ὅσον ἐνδέχεται τελείους διὰ τὸν μέλλοντα πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν ἐθνικὸν βίον, ἂν προηγουμένως δὲν ἀτενίσωμεν τὰ ὄμματα ἡμῶν εἰς τοῦ παρελθόντος τὴν διάγνωσιν τοῦ τόσον πλησίον ἡμῶν, ἂν δὲν σκεφθῶμεν καὶ σπουδάσωμεν πῶς παρήχθημεν εἰς τὸν πολιτικὸν τῆς Εὐρώπης ὁρίζοντα, ἂν δὲν καταμετρήσωμεν διὰ ποίων μέσων ἀνεζήσαμεν πρὸ αἰώνων, κοιμηθέντες τὸν βαρύτατον τῆς δουλείας λήθαργον, καὶ, τέλος πάντων, ἂν δὲν ἀναγνωρίσωμεν εἰλικρινῶς ποῖα τὰ ἐλαττώματα δι' ὧν ἡ πολυχρόνιος στέρησις τῶν πολιτικῶν μας ἐλευθεριῶν, ὁ βίαιος καὶ ἀέννaος διαπληκτισμὸς

ὑφήλιον τ' ἀπαράγραπτα δίκαια τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα σύμπασα ἡ Ἑλλὰς κατέταξεν εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων εὐεργετῶν της. Ἰδιαίτερον πόνημα συνέγραψεν ὁ περικλεὴς Βιλλεμαῖνος, ἐπιγραφόμενον Essai sur l'etat des Grecs après la conquéte Musulmane, ἐκδοθὲν κατὰ τὰ μέσα τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως· τοσοῦτον δ' εὔγλωττον καὶ ἀπὸ φιλάνθρωπον αἴσθημα ὑπηγορευμένον, ὥστε ἴσχυσε παρὰ τῷ χριστιανικωτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Γαλλίας Καρόλῳ τῷ δεκάτῳ νὰ διαπράξῃ, κατὰ τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν χριστιανικῶν λαῶν, τὴν ἐνεργὸν σύμπραξιν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς διὰ τῆς ἀποστολῆς γαλλικοῦ στρατοῦ ἐν Πελοποννήσῳ πρὸς ἔξωσιν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλωτισθέντων, ὅπερ καὶ ἐγένετο, καὶ πάσης ἄλλης συνδρομῆς ἣν πραγματικῶς ἐπέδειξε πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν πόρων τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὴν συγκρότησιν τακτικοῦ στρατοῦ κλπ.

ὁ μεταξὺ ἄρχοντος καὶ δούλου, καὶ ὁ τελευταῖον ἐπελθὼν τῆς ἐθνεγερσίας τοῦ **1821** πολύκροτος τιναγμὸς ἐποίκισαν ἡμᾶς, ἐγκολάψαντα, οὕτως εἰπεῖν, ἀλλεπαλλήλως τὴν ποικίλην σφραγίδα αὐτῶν ἐπί τε τὰ ἤθη καὶ τὴν ἀνατροφὴν ἡμῶν.

Τότε καὶ μόνον μετὰ τοιαύτην ἐξηκριβωμένην ἔρευναν καὶ ἀπαθῆ συζήτησιν δυνάμεθα μετὰ θάῤῥους νὰ ἐπιφέρωμεν δικαίαν τὴν κρίσιν ἡμῶν ἐπὶ παντὸς τοῦ προσπίπτοντος, καὶ οὕτως ἀπεκδυόμενοι πᾶσαν δευτερεύουσαν σκέψιν, τὸν νοῦν ἡμῶν ἐπιπροσθοῦσαν, ἀνενδοιάστως πλέον φθάνομεν διὰ τῆς ἀλληλουχίας ὁμαλῶν καὶ συνεπῶν συλλογισμῶν νὰ πιστεύσωμεν καὶ παραδεχθῶμεν ὅλοι ὡς ἀλάνθαστον συμπέρασμα ὅτι, ἀφοῦ διὰ τοσούτων θυσιῶν ἀπεκτήσαμεν τὴν πολυπόθητον αὐτονομίαν, ἀφοῦ εὐτυχήσαμεν νὰ συμπήξωμεν κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα, εἴμεθα δὲ εἰς θέσιν νὰ διακρίνωμεν ποῖα ἐν γένει τὰ συμφέροντα τὰ ἐθνικά, πρώτιστον ἡμῶν τῶν νέων Ἑλλήνων, μάλιστα δὲ τῶν ἐλευθέρων ἤδη καὶ αὐτονόμων, μελέτημα πρέπει νὰ ἦναι τὸ πῶς δυνάμεθα εὐκολώτερον νὰ ἐκριζώσωμεν ἐπεισάκτους ἕξεις καὶ κατ'ἐπιφάνειαν ἐλαττώματα, πᾶν δὲ τὸ ἀκανθῶδες ἐκκαθαίροντες, νὰ ῥίψωμεν τὰ πρῶτα σπέρματα ὁμοιομόρφου ἐθνικῆς ἀνατροφῆς, τοιαύτης, λέγω, δι'ἧς γονιμοποιοῦντες πάντα ἐνυπάρχοντα εὐγενῆ σπόρον, νὰ ἔχωμεν βεβαίας τὰς προσδοκίας εἰς τὸ μέλλον πλουσίου καὶ ἀφθόνου θερισμοῦ.

Εὐτυχῶς τὰ προοίμια εἶναι ἄριστα· εἰς τοῦτο δὲ ὁσημέραι συντρέχουσιν ἡμᾶς τῶν ἁπανταχοῦ ὁμογενῶν αἱ κοινωφελεῖς προσπάθειαι, ἀπὸ τὸ προαίσθημα τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου ἐμπνεόμεναι· δὲν ἀπολείπεται ἤδη παρὰ ἡ συγκέντρωσις τῶν δυνάμεων τῶν ἐθνικῶν καὶ ἡ πρὸς ἓν σημεῖον ὡρισμένον διεύθυνσις ὅλων τῶν ὑλι-

κῶν καὶ πνευματικῶν πλεονεκτημάτων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Μεγάλη ἡ ἐπιχείρησις ἀλλ' ἀναπόφευκτος ἡ ἐργασία· χρεωστοῦμεν διὰ τοῦτο νὰ μοχθήσωμεν οὐχὶ μικρὸν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἀνενδότως δὲ νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς νέας γενεᾶς, ἥτις φέρει τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος ἐντὸς τῶν κόλπων αὐτῆς· μήτε πρέπει νὰ εὐελπιζώμεθα περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ εὐκταίου, ἂν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων δὲν ποτισθῶσι τῶν νέων αἱ καρδίαι μὲ τὰ νάματα τῆς αὐστηροτέρας ἠθικῆς δι' ἧς ἐλαμπρύνθησαν οἱ πρόγονοί μας, ἂν δὲν καταρτίσωμεν ἑαυτοὺς ἐγκρατεῖς, δικαίους, πλήρεις χριστιανικῶν ἀρετῶν, ὡς ἦσαν οἱ πατέρες ἡμῶν. Ἄλλως θέλομεν μένει ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ὡς κάλαμος σαλευόμενος· ἡ πρώτη δὲ βιαία πνοὴ καταιγίδος ἐνδεχομένης θέλει καταστρέψει πρόῤῥιζα καὶ τὸ φυτὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ἀνηρτημένας προσδοκίας ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους.

Ἀρχὴν ἄρα ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν σπουδὴν τῆς ἱστορίας τῶν πατέρων μας, τῆς ὁποίας ἡ παροῦσα συλλογὴ φέρει ἄφθονον ὕλην· ἐξ αὐτῆς ὡς ἀπὸ πολυχεύμονα πηγὴν χρεωστοῦμεν ν' ἀρυσθῶμεν πᾶν ὅ,τι ἐθνωφελές· ἐντεῦθεν δὲ ὡς ἀπὸ ἀφετηρίαν τῶν νέων ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀγώνων ὁρμώμενοι δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ποῖαι αἱ ἐν συνόλῳ ἐλλείψεις τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος, καὶ νὰ σχεδιαγραφήσωμεν ἔν τε τῇ πολιτείᾳ καὶ τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ τὸ αὐτοτελὲς καὶ ἀκμαῖον ἐθνικοῦ ὁμοταγοῦς χαρακτῆρος καὶ φρονήματος.

Τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος διεκρίθη κατ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τῆς παγκοσμίου Ἱστορίας μέχρι τῶν ἐσχάτων ἐποχῶν, διὰ τὸ ποικίλον τῆς διανοητικῆς του διαπλάσεως καὶ τὴν εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας

θαυμασίαν ἐπίδοσιν αὐτοῦ· ἐστάθη ἡ πλαστουργός, οὕτως εἰπεῖν, δύναμις ἥτις ἐμόρφωσε τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν, συμπήξασα πολιτείας ἐκ τῶν ἀρίστων, προάξασα τὸν πολιτισμὸν καὶ φωτίσασα τὴν οἰκουμένην. Ἀλλ' ὡς ἅπαντα τὰ ἐπίγεια πράγματα ἔχουσι τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν παρακμήν των, οὕτω καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν περιελθὸν εἰς τὴν ἀνωτάτην περιωπὴν πολιτισμοῦ, δυνάμεως, δόξης καὶ πλούτου, ὑπέστη ὅλας τὰς ἀναποφεύκτους περιπετείας τῆς εἱμαρμένης καὶ ἐξέπεσε τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ λαμπρότητος· ἀγωνισθὲν καὶ παλαῖσαν κατὰ παντὸς τοῦ προσπίπτοντος ἐπὶ πολὺ διάστημα χρόνου, ἀπώλεσεν ἐπὶ τέλους τὴν πολιτικὴν σημασίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν του· δυσπραγῆσαν δὲ οὔτε ἐξέλιπεν, οὔτε εὐτυχεστέρου μέλλοντος χρηστοτέρας ἐλπίδας νὰ τρέφῃ ποτὲ ἔπαυσεν (α).

Ἀληθῶς, πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων ὁ Ἕλλην ἔκυψε τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ αὐχένα εἰς τῆς πεπρωμένης τὴν ἀράν· ἴδε κατακτητὰς ἀπείρους ἐπελθόντας καὶ κρατήσαντας εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων του· βαρύτατος δὲ ζυγὸς καὶ τελευταῖος, ὁ Ὀθωμανικός, τὸν κατέθλιβε στυγερῶς· βάρβαρος δεσπότης τῆς ἡμισελήνου ὁ λάτρις συνέσφιγγεν ἐπὶ τέσσαρας σχεδὸν αἰῶνας καὶ ἐντὸς τῶν ἀπανθρώπων ὀνύχων του ἀσάλευτον ἐκράτει τὸν δυστυχῆ Ἕλληνα, ἡ δὲ φωνὴ τοῦ εὐγενεστέρου λαοῦ τῆς οἰκουμένης ἐφαίνετο καταδεδικασμένη οὔτε κἂν ν' ἀκούεται εἰς τὸν ἐπίλοιπον χριστιανικὸν κόσμον· ἡ Ἑλλὰς

(α) Ἔπιθι τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν γαλλικὸν πόνημα Politique des Nations par le Baron Alex. de Theis, tome second, chapitre IV, page 83 et suite, Paris 1828, ὅθι μὲ φιλόσοφον νοῦν ὁ φιλάνθρωπος συγγραφεὺς συντόμως τὰ καθ' ἡμᾶς διεξερχόμενος, συνηγορεῖ λίαν εὐγλώττως ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

αὐτὴ ἔκειτο ὡς διαγεγραμμένη ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ἐθνῶν, καὶ ταῦτα πάντα διότι ἡ ὀθωμανικὴ σπάθη ὡς ἐκ παραδόσεως εἶχε τὰ μέγιστα ἐκφοβίσει τοὺς ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης, διότι καί τοι γηράσασα τοῦ Ὀσμάνου ἡ φυλὴ, ἦτο πάντοτε φοβερὰ εἰς τὰ ὄμματα ὅλων, ἕως οὗ πρῶτος ὁ κρότος τῶν διαῤῥαγεισῶν ἁλύσεων ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ δεσμώτου Ἕλληνος ἐδυνήθη νὰ ἐξάξῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τοὺς ἐξευγενισμένους λαοὺς τῆς Δύσεως ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχαν περιπέσει ἀπάτην καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὅτι ἡ ὕλη ποτὲ δὲν δύναται ἐπὶ μακρὸν νὰ κατεξουσιάζῃ τοῦ πνεύματος, οὔτε ὁ βάρβαρος ἐπὶ ἐλευθέρων ἀνδρῶν νὰ ἄρχῃ, μήτε τὸν χριστιανὸν Ἕλληνα ὁ τοῦρκος νὰ δεσπόζῃ.

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα εὑρέθησαν ἄνθρωποι ἀποτρόπαιοι, εἰς Χριστὸν δὲ πιστεύοντες, καὶ ἐπίβουλοι χριστιανῶν ἡγεμόνων λειτουργοὶ, (α) μὴ ἐρυθριάσαντες νὰ καταδικάσωσι τὸν χριστιανικὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος εἰς αἰώνιον ἠλιθιότητα, ν' ἀποδοκιμάσωσι πᾶσαν αὐτοῦ εὐγενῆ ἀπόπειραν τοῦ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ζωὴν ὡς ἀντίδρασιν κατὰ νομίμου ἄρχοντος, τὸν δὲ δήμιον

(α) Ὁ *Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς* καὶ ἡ περὶ αὐτὸν σπεῖρα ἀπὸ τὴν πρώτην ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων μέχρι τέλους ἐξετόξευον ὅλα τὰ ἰοβόλα βέλη μισανθρώπου πολιτικῆς κατὰ ὑποθέσεως τῆς μᾶλλον δικαίας καὶ ἐπιχειρήσεως ἱερωτέρας παρὰ πάσας ὅσας ὁμοίας φύσεως ἀναφέρει ἡ Ἱστορία· ὁ χρόνος διδάσκει σήμερον τοὺς φιλοτούρκους τούτους ὅτι κακὸν ἐξελέξαντο καὶ παρασπονδοῦντα σύμμαχον. (Ὅρα τὰ περὶ τῶν αὐστριακῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐκτάκτου ἀποστολῆς τοῦ στρατάρχου τῆς Αὐστρίας κόμητος Λαϊνίγκεν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας τῆς ἐποχῆς. Παρ' ἡμῖν δ' ἔπιθι φύλλον *Ἀθηνᾶς* ἀριθ. 1974, ἔτους 22, ἐν Ἀθήναις 1853 Μαΐου 19).

τοῦ πρώτου ποιμνίου τοῦ Θεανθρώπου νὰ ὁδηγήσωσι καὶ νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν σφαγὴν τῶν ὁμοίων καὶ ὁμοθρήσκων των.

Τὸ δὲ σχετλιώτερον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα αὐτὴν εἶναι, ὅτι μεταξὺ τοῦ πεπαιδευμένου κόσμου ἀνηγέρθησαν φωναὶ ἀρνησιθρησκείας, φωναὶ διαμφισβητοῦσαι τὴν ἐθνικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς ἀμφιβολίαν τιθέμεναι τὴν καταγωγήν του, τὴν γλῶσσαν του καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ ἀκόμη (α). Πλὴν τῆς καθολικῆς Ἱστορίας ἡ ἱερὰ λαμπὰς διαψεύδει τῶν μισελλήνων τούτων τὰ ἄμουσα ληρήματα· αὕτη μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Ἕλλην ἂν καὶ ἐβάσταξεν ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ σώματος αὐτοῦ τὴν στυγερωτέραν τῶν δυναστειῶν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἂν ὑπέστη κατάκτησιν, δὲν διέψευσε ποτὲ, ὅμως τὴν καταγωγήν του, δὲν ἐλησμόνησε τὴν γλῶσσάν του, δὲν ἠρνήθη

(α) Καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ὑπῆρχον πλεῖστοι οἱ ἀναγνωρίζοντες τὴν νομιμότητα (la legitimité) τῆς δυναστείας τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τῶν χριστιανῶν, καὶ σήμερον εἰσὶν ὅσοι, προεξάρχοντος τοῦ Φαλμεράϋερ μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν σχολαστικῆς συμμορίας, ἐξανίστανται καθ' ἡμῶν, σκοπὸν ἔχοντες διὰ τῶν σαθρῶν ἐπιχειρημάτων των νὰ κωλύσωσι τὴν χειραφέτησιν τῆς ἑλληνικῆς χριστιανικῆς φυλῆς, ὅπερ ὑπαγορεύει ἡ ὑγιὴς πολιτικὴ, ὡς νὰ ἴσχυον τοιαῦτα μωρολογήματα νὰ σαλεύσωσι τὴν ὀρθὴν κρίσιν τῶν εὐνομουμένων χριστιανικῶν λαῶν τῆς γῆς ὑπὲρ ἡμῶν συνηγορούντων ἀπὸ καθαρὸν αἴσθημα ἀνθρωπισμοῦ καὶ δικαιοσύνης, διότι πρόχειρα ἔχουσι τὰ ἀναμφίλεκτα τεκμήρια τῆς ἰσχύος τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, τὸ μέγα τῆς ἐπαναστάσεώς μας δραματούργημα, λέγομεν, καὶ τὰ μετὰ τὴν εἰρήνην γεγονότα· ἤτοι, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ μικράριθμος λαὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος θαυμασίαν ἐπίδοσιν εἰς τὴν παιδείαν, τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδόν του εἰς ὅ,τι ἐφικτὸν παρὰ νεοσυστάτῳ καὶ ἀρτιπαγεῖ κράτει κατὰ τὴν ἐμπορίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν ἐν γένει βιομηχανίαν.

τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων αὐτοῦ· τοὐναντίον καίτοι δοῦλος, διετήρησεν ἐν ἑαυτῷ ὅλα τὰ προσόντα, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὸν ἐθνικὸν σύνδεσμον, καὶ πρὸς, ἔσωσεν εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του τὸ μῖσος κατὰ τοῦ ἅρπαγος τῶν δικαιωμάτων του (α).

Πεσοῦσα ἡ ἑλληνικὴ δύναμις ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων, τοῦ μάρτυρος τῆς πίστεως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, τῷ 1453, σωτηρίῳ ἔτει, Μαΐου 29 Ε. Π. κατέφυγεν αὕτη εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς

(α) Ὅρα τὴν ὡραίαν ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀλφόνσου Ῥάμπε (Alfonse Rabbe) εἰς τὰ περὶ Ἑλλάδος ὑπομνήματα τοῦ Μαξίμου Ῥεϊμπότου (Mémoires sur la Grèce par M. Raybaud, Paris 1825) τόμον ά. ὅπου μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν ἐξιστοροῦνται τὰ μεταξὺ τῆς πτώσεως καὶ ἀναστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους. Ὁ φιλόσοφος ἱστορικὸς διεγείρει τὴν συμπάθειαν ὅλων τῶν φίλων τῆς ἀνθρωπότητος εἰς πᾶσαν σελίδα τῆς πραγματείας αὐτοῦ. Ἐν σελίδι 41 αὐτῆς λέγει· «Ce n'est « pas la Grèce Païenne, c'est la Grèce Chrétienne que « nous voyons rennaitre; Chrétienne, c'est son plus « beau titre à l'affranchissement et à la régénération; « Chrétienne, car dans la chute de l'Empire Grec la « religion seule a survecu, l'Eglise seule a gardé une « partie de ses institutions et de sa vie. C'est enfin la « croyance qui en établissant entre les vainqueurs et « les vaincus la barrière d'une horreur et d'un mepris « réciproque, les a laissés à distance les uns des autres, « de manière que le melange des deux peuples n'a ja- « mais pu s'accomplir, et que le plus fort n'a point ab- « sorbé le plus faible; oui, il faut le reconnaitre, c'est « la religion qui seule a maintenue en corps de Na- « tion la posterité malheureuse des hommes qui ne pu- « rent pas conserver les remparts de Byzance e. t. c.»

θρησκείας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ Πατριαρχεῖον περιστοιχιζόμενον ἀπὸ τοὺς λογάδας τοῦ ἔθνους ἐν Κωνσταντινουπόλει, διεκδίκει ἔκτοτε ὅλα τὰ ἐθνικὰ δίκαια τὰ ὁποῖα καὶ ὁ τύραννος αὐτὸς ἐβιάσθη νὰ σεβασθῇ· τὸν δὲ δουλωθέντα λαὸν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς χριστιανικῆς ἑλληνικῆς γῆς ἀντεπροσώπευον οἱ προὔχοντες τοῦ ἔθνους, οἵτινες ἐκυβέρνων τὰ ἴδια πράγματα ὅπως ἠδύναντο, προφυλαττόμενοι μὲν διὰ παντὸς μέσου ἀπὸ τὰ κακὰ τῆς καταπιέσεως, ὁσημέραι προσκείμενα, συσφιγγόμενοι δὲ πάσαις δυνάμεσι περὶ ἓν σταθερὸν σημεῖον, τὴς ἀκραδάντου θρησκείας ἡμῶν τὸ οἰκοδόμημα· διὸ, ἄσβεστον μέχρι τέλους διετήρησαν τὸ τῆς αὐτοϋπάρξεως καὶ ἰδίας ἐθνικότητος εὐγενὲς καὶ σωτηριῶδες αἴσθημα, λαὸς, πρόκριτοι καὶ κλῆρος, ἀπέναντι τοῦ ὄγκου τῆς τυραννίδος καὶ τοῦ βάρους τῆς καταχτήσεως (α).

Οὕτως ἐπὶ πολὺν χρόνον μεταξὺ ἐλπίδος καὶ ἀπογνώσεως κυμαινόμενος, σταθερὸς διετέλει δορυφόρος τῆς διεπούσης ἐξουσίας ὁ Ἕλλην, καὶ ταύτην διὰ τῆς

(α) Δίελθε δεύτερον κεφάλαιον, Μέρους πρώτου, *Αἰτίαι τῆς συντηρήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ*, εἰς τὸ σπουδαῖον σύγγραμμα τοῦ ἡμετέρου Ἰακώβου Ῥίζου Νερουλοῦ, *Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως*, εἰς γαλλικὴν διάλεκτον συνταχθεῖσαν (Histoire de l' Insurection Grecque, Paris 1834) ἀπὸ σελ. 26 μέχρι 47. Ἰδίως δὲ ἐν τῇ σελίδι 39 λέγει' « Ainsi la « preponderance spirituelle du trône Patriarcal soute- « nue par la politique du gouvernement Ottoman, et « reunie avec la puissance temporelle que lui procu- « raient ses provilèges, conservait la masse du peuple « Grec, qui régardait ce trône comme son arche de « salut e. t. c. Ὅρα καὶ τὸ ὄχι πρὸ πολλοῦ ἐκδοθὲν σύγγραμμα Σ. Ζαμπελίου τοῦ Λευκαδίου, *Ἄσματα Δημοτικὰ*, ἐν Κερκύρᾳ 1852, ἐν σελ. 206.

εὐφυΐας καὶ ἱκανότητος αὐτοῦ ὄχι ἀκόπως ἐπροσπάθει νὰ περιποιηθῇ ἑκάστοτε· ἀναγκαῖος δὲ ἀποκαταστὰς εἰς πλείστας τοῦ κράτους ὑποθέσεις, κατώρθωσεν ὡς καὶ εἰς αὐτὰ τοῦ ἀπροσίτου Σουλτάνου τὰ Ἀνάκτορα νὰ πλησιάσῃ, ὅπου ἡ διακρίνουσα αὐτὸν γονιμότης τοῦ πνεύματος διαχειριζομένη τὰς ὑψηλοτέρας τῆς αὐτοκρατορίας διαπραγματεύσεις,χρήσιμος τοῖς ὁμογενέσιν ἐγένετο πρὸς διπλοῦν τινα τὸν σκοπὸν, εἰς τὸ νὰ ὑποθάλψῃ τὴν ἀναζωπύρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ στοιχείου, καὶ δεύτερον νὰ διαγράφῃ ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἐσχάτων περιπετειῶν εἰς ἃς τῶν τυραννούντων ἡ βδελυγμία περιετύλισσεν ὁσημέραι τὸ χριστιανικὸν Γένος (α).

Ἡ Ἱστορία μετὰ φρίκης ἀπαριθμεῖ τὰ ἀνήκουστα δεινὰ ὅσα ὑπέστη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ὁ χριστεπώνυμος οὗτος λαὸς, ἐπὶ τέσσαρας ὡς ἔγγιστα ἑκατονταετηρίδας ἀπὸ δεσπότην μηδὲν ἔχοντα ἱερὸν, μηδὲν σεβόμενον, ἀπὸ

(α) Ὅρα τὸ προμνημονευθὲν σύγγραμμα Ι. Ῥίζου Νερουλοῦ 1re Partie, Conservation du peuple Grec, σελ. 63—64, ὅπου λαλῶν περὶ τῶν παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ Πύλῃ διατελούντων Ἑλλήνων διερμηνέων λέγει· «Ces interprètes ayant étendu de bonne heure le cercle de leurs fonctions et acquis un grand ascendant sur le ministère ne tardèrent pas à de-
« venir les inspecteurs des toutes les affaires civiles des
« Nations Chrétiennes sous le joug des Turcs, et à se
« faire reconnaitre comme tels par le gouvernement lui-
« même; En sorte qu'étant ainsi au courrant de ce qui
« se passait dans la Grèce, en relation directe et jour-
« nalière avec tous les fonctionnaires publics, à portée
« d'apercevoir la marche de la faveur du Sultan, ils
« menageaient tous les partis et prevenaient ou arrêtai-
« ent les persecutions des Pachas contre les Chrétiens
« des Provinces.

τύραννον αἱμοχαρῆ τὸν ὁποῖον ὁ τάρταρος ἐξήμεσεν εἰς τὰ νῶτα τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὰ μεσόγεια τῆς Ἀσίας φερόμενον, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν θηριωδίαν μόνον οἱ Ἕλληνες κατεδικάσθησαν νὰ ὑποστῶσι, διότι ἐλέγοντο χριστιανοί, διότι ἦσαν προσκυνηταὶ τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, διότι τὸ Κοράνιον ἀποστρέφεται τὸ κήρυγμα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ! Αὕτη ἦτον ἡ τύχη τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους (α).

Ἀλλ' ἂν ἔπασχε πολλὰ καὶ ὀδυνηρὰ ὁ Ἕλλην, ἂν ἐτυραννεῖτο καὶ ἐπιέζετο, ἐνεκαρτέρει ὅμως σταθερῶς εἰς τὸ πατροπαράδοτον αἴσθημα, ἀναλογιζόμενος ὅτι διὰ νὰ θραύσῃ τὰς ἁλύσεις του μίαν ἡμέραν, ἀνάγκην εἶχε δυνάμεων ἀνεπτυγμένων καὶ πεπυκνωμένης ἐνεργείας, ὅθεν καὶ δὲν ἠμέλησεν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον νὰ ἐπαλειφθῇ συντόνως, περιποιηθεὶς τὰς Μούσας ἔκπαλαι, ἐπιδοθεὶς εἰς τὸ ἐμπόριον ἀνενδότως καὶ τὴν ναυτιλίαν μετερχόμενος· τὴν ἀλλοδαπὴν δὲ περιηγούμενος ἀρύετο ὅ,τι πρόσφορον εὕρισκεν εἰς τὴν εὐημερίαν του, σκοπεύων ὅπως διὰ τῆς γενικῆς ταύτης συγκινήσεως ἠλεκτρίσῃ βαθμηδὸν τὴν παθητικήν του κατάστασιν καὶ προετοιμάσῃ δι' ἑαυτὸν εὐτυχέστερον μέλλον (β).

Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πολλὰ ἦσαν τὰ συντελοῦντα· φύσις τοῦ τόπου ἐξαίσιος ἐπενεργοῦσα εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ κατοίκου, ἀναμνήσεις ἱστορικαὶ ἀξιάγαστοι, καὶ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις πατρο-

(α) Ὁ προμνημονευθεὶς ἐκδότης εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος ὑπομνημάτων τοῦ Ῥεϊμπότου περιγράφει παθητικώτατα τὴν ἐν μυρίοις βασάνοις καὶ κακώσεσι διαβίωσιν τῶν χριστιανῶν πρὶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐν σελίσι 63—67, 108—109 καὶ 116.— Εὐτυχέστεροι δὲν εἶναι καὶ σήμερον οἱ ὑπὸ τὸν Σουλτάνον διατελοῦντες ὁμογενεῖς.

(β) Ὁ αὐτὸς αὐτόθι Σελὶς 118.

παράδοτοι τὰς ψυχικὰς αὐτοῦ δυνάμεις ἐκ γενετῆς διατρέφουσαι, ἡ παντὸς ἀτόμου ἐπισφαλὴς θέσις καὶ ὕπαρξις ἐν τῷ μέσῳ ἐστρατοπεδευμένων ἐχθρῶν, αὐτὴ τέλος ἡ κοινωνικὴ ἀνάγκη ἐστάθησαν τὰ κυρίως αἴτια ἅτινα βαθμηδὸν προῆξαν τὸν Ἕλληνα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀνεπαισθήτως δὲ διὰ τοὺς κρατοῦντας, ὥστε μὲ τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου ἐπανῆλθεν οὗτος ἀπὸ τὴν ταπεινὴν κατάστασιν δούλου καὶ δορυαλώτου, ὅπου ἡ θύελλα τῶν περιστάσεων τὸν εἶχε πρὸ καιροῦ ῥίψει, εἰς ἀκμὴν ἀνδρὸς ἱκανοῦ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ἴδια συμφέροντα καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν παγίωσίν των.

Ἡ ναυτιλία, ἥτις πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐστάθη ἡ πρώτη κοιτὶς τῆς ἑλληνικῆς ἐνεργείας, ἐπέσυρε καὶ μετὰ τὴν δουλείαν τὴν προσοχὴν τοῦ Ἕλληνος ἐκ τῶν πρώτων, καὶ εἰς ταύτην ἐπιδοθεὶς διεκρίθη εἰς τοῦ καθύγρου πεδίου τ' ἀχανῆ κέλευθα ὡς ναυτίλος ἄριστος· ὑπὸ τὴν σκέπην δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ξένων σημαιῶν ποντοπορῶν καὶ ἐμπορευόμενος, κατώρθωσε καὶ θέσιν ἀνεξάρτητον εἰς ἑαυτὸν ν' ἀσφαλίσῃ διὰ τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ ἰσχὺν ν' ἀνακτήσῃ κοινωνικὴν οὐχὶ μικράν, διὰ τὴν ὁποίαν τιμώμενος καὶ περιποιούμενος καὶ παρ' αὐτῷ τῷ τυράννῳ διετέλει.

Τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον κατὰ ξηρὰν οὐχ ἧττον πρώτιστον ἀνεφαίνετο εἰς τὰς ἐξοχωτέρας πόλεις τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, διαπρέπον μὲν διὰ τῆς περὶ τὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν ἐπιδεξιότητος καὶ τοῦ ἀβροδιαίτου τῶν χριστιανικῶν ἠθῶν, ὑπερτεροῦν δὲ κατὰ πολλὰ τοὺς κρατοῦντας αὐτοὺς κατὰ τὴν ποικιλωτάτην διαχείρισιν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, ἃς κατ' ἀνάγκην τοῦ ἐνεπιστεύοντο· διὸ καὶ ὑπεβλέπετο δεινῶς ὑπὸ τοῦ δυνάστου, μάλιστα δὲ ἔμφοβον τὸν ἐκράτει τὸ ἀτίθασσον τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ὀρεσιβίων, τοῦ κλέφτου

καὶ τοῦ ἁ ρ μ α τ ω λ οῦ, τῶν ὁποίων ἡ σταθερὰ καὶ ἀνεξάρτητος ὕπαρξις ἐστάθη πάντοτε ζῶσα διαμαρτύρησιςκατὰ τῆς βίας καὶ δυναστείας (α).

Οὕτω παντοῦ καὶ πάντοτε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλωσύνης, τοῦ Ἕλληνος ἡ τάσις ἦτον ἔνθους καὶ προοδευτική· ἀλλ' ἡ δουλεία ἦτο πάντοτε δουλεία καὶ ταύτην ἐμίσει καὶ ἀπεστρέφετο· τὴν ἐμίσει μὲν διότι ἐταπεινοῦτο ἑκάστοτε ἐνώπιον ἀπλήστου δεσπότου, τὴν ἀπεστρέφετο δὲ διότι ἠναγκάζετο πολλάκις ν' ἀποδημῇ καὶ ἀπομακρυνθῇ τῆς πατρικῆς ἑστίας, ὅπως κρύψῃ ἀπὸ τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου τῆς ψυχῆς του τὰς μαύρας ὀδύνας. Φερέοικος, οὕτως εἰπεῖν, ἐπανήρχετο εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ γῆν μετὰ καιρόν, ἀλλ' ἐπέστρεφεν ἤδη κεκμηκὼς καὶ διατεθειμένος νὰ ἐναποθέσῃ ὁμοῦ μὲ τὸ προϊὸν τῶν γνώσεών του καὶ τὸ ἀποταμίευμα τῶν ἰδίων ὠφελημάτων εἰς τῆς Πατρίδος τὰ σπλάγχνα, τὰ ὀστᾶ του αὐτά, καὶ τὴν μετάδοσιν ἀρᾶς πατροπαραδότου

(α) Ἐπιθ: τὴν ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ M. Raybaud, σελ; 103—106. Ἐν σελίδι 105 λέγει· «les Kleftis pareils aux « compagnons d'Hercule et de Thesée se montrérent « souvent les redresseurs des torts et les protecteurs de « la faiblesse· Souvent aussi poussés par la necessité ils « se conduisirent comme des Procrustes et des Cacus. « Telle était la deplorable ressource du courage offen« sé par une tyrannie barbare, mais le bien jaillit sou« vent du sein du mal. C'est par ces intrepides Kleftis « que l'usage des armes fut conservé en Grèce. Leur « existence était une protestation vivante contre une « domination abhorrée; en même temps elle promettait « un point d'appui aux efforts presumables de l'avenir « e. t. c.—ὅρα ἐπίσης J. Rizo Neroulos, Histoire de l'in« surrection Greque, page 47.

κύριον κληροδότημα εἰς τὰ μέλη τῆς ἰδίας του οἰκογενείας τοῦ νὰ μὴ στέρξωσι νὰ ζήσωσι πλέον ὡς αὐτὸς δοῦλοι καὶ ταπεινοὶ ζωήν, καθ' ἣν·

Νέος ἐκβαίνει
Γέρων ἐμβαίνει
Ἀπὸ τὰ ξένα ὁ καθεὶς (α)!

Μετὰ παρέλευσιν καιροῦ, τῆς ἄρκτου ὁ Ἑκατόγχειρ ἀπὸ φιλοδοξίαν οἰστρηλατούμενος συνεδαύλισε τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῶν Ἑλλήνων, θαῤῥούντων εἰς τῆς ὁμοδόξου Ῥωσσικῆς κυβερνήσεως τὴν πολιτικὴν μὲ τὴν εὐπιστίαν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπει εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν κατάστασις τελείας ἀπογνώσεως, καὶ ἀνεῤῥίπισε τὰς ἐλπίδας ἀνδρῶν ὀργώντων διὰ παντὸς μέσου πρὸς ἀνάκτησιν ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Πλὴν αἱ κατὰ τὸ 1770 εὐγενεῖς αὗται ἀπόπειραι τῶν ἀπογόνων τοῦ Λεωνίδα ἀπέβησαν ὀλέθριαι εἰς τοὺς ἐπιχειρήσαντας (β). Μεταγενέστερον δὲ ἄλλο κίνημα λαβὸν χώραν κατὰ τὸ 1787—1790, δὲν ἀπέβη τοῦ πρώτου εὐτυχέ-

(α) «*Ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος*» ᾆσμα ἐθνικὸν συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας Ῥήγα τοῦ Φεραίου (Βελεστίνου)·

Ὢ παιδιά μου ὀρφανά μου,
Σκορπισμένα ἐδῶ κ' ἐκεῖ,
Ὑβρισμένα διωγμένα,
Ἀπ' τὸν κόσμον πανοικεί. κτλ.

(β) Περὶ τῆς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλλήνων τῷ 1769—1770, τῶν παθημάτων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν πέριξ. ὅρα τὸ μνημονευθὲν σύγγραμμα τοῦ Raybaud σελ. 143, καὶ ἐφεξῆς· ὡσαύτως εἰς τὸ τοῦ Ι. Ῥίζου Νερουλοῦ Μέρος Β'. Κεφάλ. ά. σελ. 88. Ἡ Νῆσος τῶν Σπετσῶν συνεμερίσθη τοῦ ἀγῶνος τῶν Λακώνων τότε, καὶ διὰ τοῦτο ὑπέστησαν οἱ κάτοιχοι αὐτῆς, μόλις ἀναγεννώμενοι, καταστροφὴν πυρὸς καὶ σιδήρου ἀπὸ σμήνη ἀλβανῶν ἐξ Ἀργολίδος μεταβάντων.

στερον· τοὐντεῦθεν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐδυθίσθη ἐκ νέου εἰς τῆς ἀπελπισίας τὴν ἄδυσσον. (α).

Ὦ, πόσαι θλίψεις, πόσοι γογγυσμοί, πόσαι κακώσεις διεδέχθησαν τὴν μακρὰν αὐτὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου, καθ' ἣν ἔφερε τὰς ἀλύσους ἀδιασπάστους ἐπὶ τοῦ τραχήλου του, ὡς δεσμώτης, τῆς Ἑλλάδος ὁ κάτοικος! Πόσον δὲ δίκαιον εἶχε ν' ἀσπαίρῃ ἡ ψυχή του εἰς πᾶσαν αὖραν προσψαυούσης ἀπολυτρώσεως, καίτοι μακρόθεν αὐτῷ ἐπαγγελλομένης! ἀλλὰ τὰ πάντα ἦσαν ἀπατηλὰ καὶ φαντασιοπληξίαι ἰδιοτελοῦς πολιτικῆς. Ἡ Δύσις ἐσεμνύνετο ἐντούτοις, δορυάλωτον τῆς ἡμισελήνου καθορῶσα αὐτὸ τὸ σπέρμα τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Κωνσταντίνου, τὰ τέκνα ἐκείνων, οἵτινες ἀπέσπασαν τὴν πορ-

(α) Τὰ περὶ τῆς ἀποπείρας ταύτης ὅρα εἰς Γάλλου σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον Resumé de l'Histoir des Crecs Modernes par A. Carrel, Paris 1829, σελ. 189. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἀείμνηστος Choiseul-Couffier, πεπαιδευμένος καὶ φιλάνθρωπος ἀνὴρ, ἐσυμβούλευε τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν νὰ ὠφεληθῇ τῆς περιστάσεως τοῦ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας πολέμου διὰ ν' ἀναστήσῃ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, ἀναγνωρίσας ἐκ τοῦ πλησίον τὴν σαθρὰν κατάστασιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ διακηρύξας ἔκτοτε (1787) τὸ ἑτοιμόῤῥοπον τοῦ διπλωματικοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήματος, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθη· τὸν ἐξέλαβον μάλιστα ὡς σχολαστικὸν, διότι περιηγηθεὶς τὴν Ἑλλάδα, ἀνεδίφει μὲν τὰ πατρογονικὰ ἡμῶν κειμήλια πρὸς μελέτην καὶ ἀνοικοδόμησιν ἰδίαν, πλὴν ἐξηρεύνα συγχρόνως καὶ τῶν ἀπογόνων τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα εὑρὼν καρποφόρα καὶ πλήρη ζωῆς, ἀνέγραψε τὴν ἑλληνικὴν γενεὰν ὡς τὴν μόνην ἱκανὴν νὰ διαχειρισθῇ τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου. Ἡ Ἑλλὰς αἰωνίως διακηρύττει τὰς χάριτας πρὸς ἄνδρα ὅστις πρῶτος ὡς διπλωμάτης ὕψωσε φωνὴν ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῶν τέκνων της.— Ἐπιθι Mémoires de Mathieu Dumas, Tome 1er.

φύραν ἀπὸ τῆς ἀγερώχου Ῥώμης τὸ εἴδωλον, καὶ ἀντέστησαν εἰς τοῦ Βατικάνου τὰς ἐρεσχελίας μὲ ὀρθόδοξον ὑπεροψίαν, ψυχοῤῥαγούσης τῆς αὐτονομίας των (α).

Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τοῦ Ἕλληνος περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε ἐπελθοῦσα ἡ καταιγὶς τῆς Δύσεως ἐκλόνισεν ἐκ βάθρων τοῦ ἀρχαίου κόσμου τὰς ἰδέας καὶ διέσεισε τὰ ὑπάρχοντα πολιτικὰ συστήματα. Τὸ δαιμόνιον πνεῦμα τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως συνδαυλίσαν παντοῦ τὰς μᾶλλον φιλελευθέρους ἀρχὰς, ἐζωογόνησε παντοιοτρόπως καὶ ἐν Ἑλλάδι τὰ σπέρματα τῆς τοῦ ἔθνους ἐνεργείας, ἀναπτερῶσαν τὰς προσδοκίας του. Τὸ ναυτικὸν τῶν Ἑλλήνων ἐπολλαπλασιάσθη, οἱ ναυβάται ἄνδρες δραττόμενοι τῶν ἀνωμάλων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου περιστάσεων ἀναδείκνυνται τολμηρότεροι καὶ ἐπιχειρηματικώτεροι· πλοῦτος δὲ οὐχὶ μέτριος συνέῤῥεεν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν ναυτιλλομένων καὶ ἐμπόρων τοῦ Γένους. Τοὐντεῦθεν τοῦ χριστιανοῦ ἕλληνος ὁ νοῦς ἐφαίνετο ἀνυψούμενος εἰς μεγάλην τινὰ ἰδέαν, διότι ὁμοῦ μὲ τὴν προαγωγὴν τῆς ὑλικῆς αὐτοῦ εὐημερίας, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, ἕκαστος ᾐσθάνετο τὶ τὸ συνεγεῖρον τὴν ἀτομικότητα εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ Γένους, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔπαλλεν ἐντὸς τοῦ στήθους ὅλων ὁ ὀργασμὸς τοῦ νὰ θυσιάσωσι τὰ πάντα ὅπως ἀνακύψῃ ἀπὸ τὴν δορυάλωτόν του κατάστασιν!

Ἔκτοτε ἄρχεται νέα ἐποχὴ (β) λίαν ἀξιοσημείωτος διὰ πάντα φιλοίστορα. Αἱ προσπάθειαι τῶν Ἑλλήνων εἰς ἐπίδοσιν τῶν καλῶν ἐπιτείνονται· ὁ σύνδεσμος μεταξὺ

(α). Ὅρα Σ. Ζαμπελίου *Δημοτικὰ ᾄσματα τῆς Ἑλλάδος* κτλ' κεφάλαιον ΡΖ. σελὶς 542, καὶ ἐφεξῆς, ὁ *Γεννάδιος καὶ ἡ τοῦ Γένους φωνή.*

(β) Raybaud mémoires sur la Grèce, σελ. 170 καὶ ἐφεξῆς.

ὁμογενῶν ὁσημέραι ἐντελέστερος προβαίνει. Τὰ ἐκπαιδευτήρια ὡς ἐκ μαγείας ἀνεγείρονται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα· λόγιοι δὲ ἄνδρες καὶ διάσημοι τῶν Μουσῶν ὑπηρέται ἐκτενέστερον ἀναλαμβάνουσι τὸν θειότερον καὶ εὐγενέστερον τῶν ἀγώνων, τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν ὁμογενῶν των διαπραττόμενοι, καὶ τὴν διάδοσιν τῶν φώτων εἰς τὴν ἑστίαν αὐτὴν τῆς παιδείας καὶ ἐπιστήμης ἐπισπεύδοντες· καὶ τέλος ἐκ τῆς ἀντιδράσεως ταύτης τῆς μυστικῆς κατὰ τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς βαρβαρότητος ἐπήγασεν ἡ ἰδέα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους. Ταύτης δὲ ἐπελήφθησαν οἱ πρόκριτοι αὐτοῦ, μυσταγωγοὶ γενόμενοι τῶν πνευμάτων καὶ λυχνίαι τῆς σπαιρούσης ἀπὸ θυμὸν ἑλληνικῆς ψυχῆς, ὁλόκληρος ἡ γενεὰ τῶν πατέρων μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλεῖστοι καὶ ἐκλεκτοὶ ὡς ἱεροφάνται θεοπρόβληπτοι ἐξύφανον ἀπὸ μακρὰν τὸ νέον δραματούργημα τὸ διεγεῖραν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ τε ἀρχαίου καὶ νέου κόσμου.

Ῥήγας ὁ Βελεστῖνος ἔδωκε πρῶτος τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους ἀναστάσεως ἀπὸ τὸ 1797, ἀλλ' ἡ φωνή του πνίγεται καὶ αὐτὸς ἵπταται μάρτυς εἰς τὸν οὐρανόν (α). Ἐν τοσούτῳ ὁ σπόρος ἐῤῥίφθη καὶ μετὰ δεκαετηρίαν ἡ πρὸ πολλοῦ ἐγκυμονοῦσα φλεγμονὴ τῶν πατριωτῶν προητοίμασε τὴν φιλικὴν Ἑταιρίαν, ἥτις ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐσφυρηλάτει τὸν βαρὺν ἐκεῖνον πέλεκυν τὸν ὁποῖον ἔμελλεν ἐπὶ τέλους ὁ χριστιανὸς Ἕλλην νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ τοῦ ἀλλοφύλου καὶ δυνάστου. Τὰ πάντα ἔβαινον ἐν σιγῇ προπαρασκευαζομένων τῶν πνευμάτων, ἐκαιροφυλάκτουν δὲ τὴν ὥραν

(α) Τῷ 1798 ὁ ἀοίδιμος Ῥήγας ὁ Φεραῖος ἀπεκεφαλίσθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Σερβίας κατ' εἰσήγησιν τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως.

καὶ τὴν στιγμήν, ἕως οὗ σύνθημα διεκοινώθη τῶν Τούρκων ἡ σφαγή, καὶ μία ἀόρατος χεὶρ συνέδεσε τοὺς Ἕλληνας ὑπὸ ἕνα μόνον καὶ ἀμετάκλητον ὅρκον, τοῦ νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἢ ν' ἀποθάνωσιν ὅλοι ὁμοῦ.

Οὕτως ὁ Ἕλλην τὴν παραμονὴν τῆς 25 Μαρτίου 1821, σωτηρίου ἔτους, ὑπνώσας δοῦλος, τὴν ἐπαύριον ἐδόξασε τὸν Θεὸν ὡς ἀνεγερθεὶς χριστιανὸς ἐλεύθερος· ὁ τὴν προτεραίαν ἀσπαζόμενος γονυπετὴς τὰ κράσπεδα τοῦ τυράννου, τὴν ἐπιοῦσαν μὲ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν μάχαιραν ἀνὰ χεῖρας παρέστη κατὰ πρόσωπον τοῦ κατακτητοῦ διαφιλονεικῶν αὐτῷ τὴν γῆν ὅπου εἶδε τὸ φῶς, καὶ ἐπιτίθεται νὰ ἐπαναλάβῃ ὅ,τι ἡ βία καὶ θηριωδία τὸν ἐστέρησε· χθὲς ταπεινότης, δουλεία, σήμερον ζωὴ καὶ ἀνάστασις τοῦ Ἔθνους! Ποία μεταβολή, ποῖον θέαμα παρέστη ἐξ ἀπροόπτου εἰς τὸν ἔκθαμβον χριστιανικὸν κόσμον! Ποία μαγευτικὴ εἰκὼν διεδραματίσθη κατὰ τὴν πολύηχον ἐκείνην ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου! Ὄντως μόλις πρὸ ὀλίγου ἐπάτει τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ὁ φιλόμουσος περιηγητής, καὶ πρῶτον αὐτοῦ αἴσθημα ἦτον ἡ ὀδύνη τῆς καρδίας ἣν ἐνέπνεεν αὐτῷ ἡ ἰδέα τῆς ἀθλιότητος καὶ ταπεινοφροσύνης τῶν ἀπογόνων μιᾶς φυλῆς ἡμιθέων· ὁ πεπαιδευμένος κόσμος ἐθρήνει εἰς τὰ δεινά της μηδὲν ἄλλο νὰ κατορθώσῃ δυνάμενος. Ἐξαίφνης δὲ ἀναγεννωμένην, ἐν ἀκμῇ καὶ κάλλει διαλάμπουσαν ἰδόντες τὴν ὀνειρευομένην παναρχαίαν Ἑλλάδα, θαυμάζουν τὴν μεταβολὴν καὶ χαιρετῶσι μὲ σέβας τὴν παλιγγενεσίαν λαοῦ ἐνδόξου καὶ χριστιανικοῦ, βασιλεῖς, στρατάρχαι, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, ἰδιῶται καθ' πάσης τάξεως εὐγενεῖς καρδίαι τῶν δύω ἡμισφαιρίων.

Ἀλλ' ἦτο εὔκολον τὸ ἐπιχείρημα; συνέτρεχε τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις πρὸς εὐόδωσιν αὐτοῦ; κατάλληλος ὑπεδείκνυτο ἡ ἐποχή, καὶ βοη-

θητικαὶ προεμηνύοντο τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτικοῦ κόσμου πρὸς τοὺς Ἕλληνας αἱ συμπάθειαι; Ἂς διέλθωμεν ταῦτα πάντα ἐν συντόμῳ, ὡς ἔχοντα μεγάλην ἐπήρειαν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν γεγονότων τῆς ἑλληνικῆς ἐθνεγέρσεως.

Ἐν πρώτοις, οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβῃ πλέον τὴν λύσιν του τὸ πρὸ αἰώνων μετέωρον ζήτημα τῆς χειραφετήσεως τοῦ πρώτου χριστιανικοῦ λαοῦ τῆς οἰκουμένης. Τὰ δεινὰ τοῦ ἑλληνικοῦ χριστιανικοῦ Ἔθνους κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος εἶχον κορυφωθῆ· εἰς τὸ ἔπακρον, καὶ μία ὁποιαδήποτε ἔκρηξις ἐπρομηνύετο ἐντὸς τῶν σπλάγχνων τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Σφαγαὶ τῶν Χριστιανῶν καθημερούσιαι, βιαιοπραγίαι θηριώδεις, δημεύσεις περιουσιῶν αὐθαίρετοι, καὶ τὸ δὴ χείριστον, βεβήλωσις τῶν χριστιανικῶν συνειδήσεων, δὲν ἐδύναντο παρὰ νὰ δώσωσι καὶ εἰς τοὺς φίλους αὐτοὺς τῶν τυράννων τὴν εὐλογωτέραν ἀφορμὴν τοῦ νὰ ἐρυθριάσωσιν ἐπὶ τέλους. Ὁ ἀφόρητος τῶν Τούρκων δεσποτισμὸς εἶχε πολλάκις χλευάσει καὶ τῶν μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης τὴν μακροθυμίαν(α). Ἂν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν τὴν συγκίνησιν ἥτις κατεῖχε τὸ πνεῦμα καὶ τοῦ ἐσχάτου τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης μετὰ τὸ τέλος τοῦ εἰκοσαετοῦς ἠπειρωτικοῦ πο-

(α) Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ὀθωμανῶν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Βιέννης τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1683 καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς Εὐρώπης τότε ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴν ἐπιδρομήν, χάρις εἰς τὸ ξίφος τοῦ Πολλωνοῦ Σοβιέσκη, ἡ δύσις παρεδέχθη τὴν ὕπαρξιν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὡς ἀναγκαῖον στοιχεῖον εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, καὶ ἀνέχεται μέχρι σήμερον τὴν βαρβαρότητα προσηρτημένην εἰς τὴν πλευράν της διὰ λόγους διπλωματικούς. Ἡ δὲ Ὑψηλὴ Πύλη ἐξακολουθεῖ μετὰ στόμφου ἔκτοτε μετερχομένη τὴν πατροπαράδοτον πολιτικήν της καὶ ποικιλοτρόπως ἑκάστοτε λυμαινομένη τοὺς ὑπηκόους τῶν χρι-

λέμου, μάλιστα δὲ τὴν ἀγανάκτησιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπληροῦτο ἡ ψυχὴ παντὸς ἀτόμου τῶν ὑπὸ δουλείαν πολιτικὴν διατελούντων ἐθνῶν, θεωρούντων ἤδη διεψευσθεῖσαν πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ νὰ ἴδωσι πραγματοποιουμένην μεταβολήν τινα τῆς καταστάσεως αὐτῶν μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἱερᾶς συμμαχίας καὶ τὴν διαδηλωθεῖσαν πολιτικὴν πορείαν της, συμπεριλάβωμεν δὲ καὶ διαφόρους ἰδιαιτέρας ἄλλας περιστάσεις εἰς ἃς εὑρίσκετο σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν τότε στοιχεῖον, ὡς προανεφέραμεν, ἔχομεν πρόχειρον τὸν συλλογισμὸν ὅτι πᾶς νουνεχὴς Ἕλλην ἐγκυμονοῦσάν τινα διορῶν ἁπανταχόσε ἔκρηξιν μεγάλην, καὶ προδιατεθειμένος καὶ βιασμένος ἦτο νὰ ζητήσῃ μεταβολὴν τῆς ἰδίας του τύχης καὶ αὐτός, ταύτην δὲ τὸ ταχύτερον. Ἑπομένως οἱ πρὸ καιροῦ καθ' ἑαυτοὺς τὸ ἐπιχείρημα μελετῶντες ὀρθώτατα ἐσκέφθησαν νὰ δράξωσι τῆς περιστάσεως πρὶν χαλαρωθῇ μὲν τὸ ἐγρηγοροῦν ἐθνικὸν αἴσθημα, λάβῃ δὲ καιρὸν ἡ δεσπόζουσα ἐξουσία ν' ἀλλοιώσῃ τὴν ἀρειμάνιον ὑπεμφαινομένην μορφὴν τοῦ Ἔθνους, προσοικειουμένη τοὺς πλουσίους τῶν νήσων καὶ τοὺς προὔχοντας τῆς ξηρᾶς, ἢ θωπεύουσα τοὺς ὀρεσιβίους, τῆς γενικῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ ἀποκατασταθείσης.

Δεύτερον, τὰ σύγχρονα συμβάντα τοῦ Σατράπου τῆς Ἠπείρου, καὶ ὁ φόβος μὴ στραφῇ ἐξαπίνης ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπόλεμος θέσις τῆς Ὑψηλῆς ὀθωμανικῆς Πύλης εἰς προσωρινὸν ἐπὶ ὑποσχέσεσι συμβιβασμὸν ἢ ὕπουλόν

στιανῶν ἡγεμόνων, αὐτὴ ἐκείνη ἥτις ἔχαιρεν ὄχι πρὸ πολλοῦ ῥίπτουσα εἰς τὰς φυλακὰς καὶ αὐτοὺς τοὺς πρέσβεις τῶν διαδηματοφόρων. —(Ἔπιθι J. Rizo Neroulos Histoire de l'insurrection Greque page 103—106.)— Ὁ τῆς Ῥωσσίας πρέσβυς παρὰ τῷ Σουλτάνῳ Bulhakoff τῷ 1786 ἐβλήθη εἰς τοὺς ἑπτὰ Πύργους ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς κατάδικος κ. τ. λ.

τινα ἀνάπαυλαν τῶν ἐχθροπραξιῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εἰς τὸ μέλλον ὁλοσχεροῦς ὑποδουλώσεως ἢ τελείας αὐτοῦ καταστροφῆς, ἐβάρυνε πολὺ εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν διασκέψεων ἑκάστου ἐχέφρονος, καὶ τόσῳ μᾶλλον καθόσον λίαν ὑπόπτως αἱ πολιτικαὶ σχέσεις τοῦ Ἀλῆ πασσᾶ αἱ πρὸς τοὺς χριστιανοὺς παρὰ τῇ Πύλῃ ἐφαίνοντο, μάλιστα δὲ ὡς πρὸς τὴν Πελοπόννησον τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εἶχον ἀναλάβει ἀνακούφισίν τινα τῶν δεινῶν των μετὰ τὴν διοίκησιν τοῦ υἱοῦ του Βελῆ πασσᾶ. Ταῦτα πάντα, λέγομεν, ὑπεδείκνυον τῶν πραγμάτων τὴν κατάστασιν ἐσωτερικῶς ἀρκούντως ἀμφίβολον ἀποβαίνουσαν διὰ τῆς ἐπέκεινα ἀπραξίας· ἡ δὲ φιλικὴ Ἑταιρία, πρωΐμως ἀναδειχθεῖσα, ἐδράξατο λίαν ἐμφρόνως τῶν καιρικῶν περιστάσεων, ἐξ ὧν ὠφεληθεῖσα ἔλαβεν ὄχι μικρὰν τὴν σύμπηξιν, ἐξαπλώσασα ἁπανταχοῦ βαθέως τὰς ῥίζας της· μόλις δὲ συστηθεῖσα προήγαγε μυστηριωδῶς τὴν μεγάλην ἰδέαν, καὶ ταύτην ἐπιτηδεία ἐστάθη νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἁπανταχοῦ τὰ πράγματα τοῦ ἔθνους ἐπηρεαζόντων.

Ἀπὸ τοῦδε πλέον αὐτὴν τὴν Ἑταιρίαν τὴν φιλικὴν πρέπει ν' ἀκολουθήσωμεν εἰς τὰ καθέκαστα τῶν διαβουλευμάτων καὶ τῆς πορείας της ἐξωτερικῶς μάλιστα. Ἐῤῥέθη ὅτι οἱ τυχόντες ἀνέλαβον ὑπεράνθρωπον ἔργον καὶ ἐῤῥιψοκινδύνευσαν τὴν ὕπαρξιν ὁλοκλήρου ἔθνους. Ἡμεῖς λέγομεν ὄχι, δὲν ἦσαν τυχοθῆραι οἱ Φιλικοί, οἱ πρῶτοι μάλιστα μοχλοὶ αὐτῆς διέβλεπον ὅ,τι δὲν ἐγνώριζον οἱ ἐντὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους διασπαρέντες ἀπόστολοι, ἐξ ὧν τινὲς ἴσως νὰ μὴν ἦσαν οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι. Ἡ Ὑψηλὴ Ἀρχὴ ἦτο καὶ πράγματι καὶ ὀνόματι μεγάλη, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐξέλιπεν ἅμα ἐκραγείσης τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Καὶ τίς ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ ἑλληνικὸς νοῦς, ὁ συλλαβὼν τὴν ἰδέαν τῆς

ἑλληνικῆς ἐθνεγέρσεως, εἶχε καὶ τὸ σημεῖον πρὸς ὃ ἐρείδετο; Ναί, Ἰωάννης ὁ Καποδίστριας ἦτον ὁ πρῶτος ἑταιριστής, ὁ δὲ Καῖσαρ τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρος ὁ πρῶτος, ὁ πρῶτος αὐτῆς ἱεροφάντης. Ὁ Ἀλέξανδρος εἶχεν ἑλκύσει, ὡς γνωστόν, εἰς ἑαυτὸν τὴν προσοχὴν καὶ ἀγάπην ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης· μετὰ τὸ 1815 μάλιςα ἦτο τὸ εἴδωλον τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν αὐτῆς, καὶ τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τὸ ὑποστήριγμα (α). Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, πῶς ὅ,τι ἡ Αἰκατερίνη Β', προκάτοχος αὐτοῦ, μὲ τρία πλοῖα καὶ ἕνα ἄθλιον εὐνοούμενον αὐλικὸν ἐτόλμησε νὰ ἐπιχειρισθῇ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν, δὲν ἐδύνατο οὗτος, ἐστηριγμένος ἐπὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λόγχης, νὰ διαπράξῃ ἀκωλύτως; Ἡ διάθεσις ἦτο, καὶ προμελέτη ἐγένετο ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ πονηρὸς Μεττερνὶχ διέγνω τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλευθεριάζοντος μονάρχου καὶ ἐπολέμησε τὴν εὐγενῆ τάσιν τῆς καρδίας του, ἐπιτυχὼν νὰ τὸν ἐκφοβίσῃ ὅτε ἐπάτει τὸ γερμανικὸν ἔδαφος, καὶ νὰ τὸν ἀποτρέψῃ τοῦ σκοπουμένου διὰ τοῦ ἐν χρήσει συνήθως ὅπλου παρὰ τοῖς διπλωμάταις, τοῦ ὡς μορμολυκείου φερομένου ἐσαεὶ ἐνώπιον τῶν ἀπολύτων δεσποτῶν, ἀσπαστοῦ δὲ παρ' αὐτοῖς ἐπιχειρήματος, ὅτι τὸ πᾶν διακινδυνεύουσιν ἂν τείνωσι ποτὲ τὸ οὖς οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπρόσωποι τοῦ Ὑψίστου, καὶ ἀκροασάμενοι τῆς κραυγῆς τῶν ἀρχομένων, οἴκοθεν θεραπεύσωσι τὰ δεινά των. Τοὐντεῦθεν ὁ Καποδίστριας ἔπεσεν εἰς δυσμένειαν καὶ ἀπεσύρθη, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παρέστη εἰς τὴν σκηνὴν Ἀλέξανδρος ὁ Ὑψηλάντης ἄνευ

(α) Ὁ περικλεὴς Σχιατωβριάνδος εἰς τὸ σπουδαῖον πόνημά του ὑπὸ τὸν τίτλον *ἡ ἐν Βιέννῃ Σύνοδος* εἰκονογραφεῖ λαμπρότατα τὰ περὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τούτου.

σχεδίου ἐνεργείας, διότι ἤκουσε μόνον τὴν φωνὴν τῆς καρδίας του, εἰς ἐποχὴν δὲ καθ' ἣν ἡ ὀπισθοδρόμησις ἦτον ἀδύνατος· διότι ναὶ μὲν αἱ παρομαρτοῦσαι τῷ ἐπιχειρήματι ἐξωτερικαὶ περιστάσεις ἐφαίνοντο λίαν ἀκροσφαλεῖς, ὑπὸ ἀπόλυτον ἔποψιν θεωρούμεναι, οἱ Ἑταιρισταὶ ὅμως ἐπερείδοντο εἰς τὴν ἱερότητα τῆς ὑποθέσεώς των, τῆς ὅλως διόλου ἄλλον χαρακτῆρα φερούσης παρὰ τὰς ἐν Εὐρώπῃ συγχρόνως γενομένας στάσεις καὶ ἀντιδράσεις μεταξὺ λαῶν πολιτισμένων καὶ δεσποτῶν χριστιανῶν. Καὶ ἀληθῶς ὅλοι ἐγίγνωσκον ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγου ἡ Εὐρώπη εἶχε καθησυχάσει ἀπὸ τὸν μέγαν τοῦ ἀρχαίου κόσμου σάλον, τῆς ἁγίας Ἑλένης ὁ Προμηθεὺς δεσμώτης ἔζη εἰσέτι· ὅλοι ἔβλεπον ὅτι ἀλλεπάλληλοι ἐπαναστάσεις εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἐπνίγοντο εἰς τὰ σπάργανά των αὐτὰ ἐν Νεαπόλει, ἐν Πεδεμοντίῳ καὶ ἀλλαχοῦ ὅπου οἱ δυνάσται τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἐπώπτευον τὴν γενικὴν εἰρήνην, διὰ τῆς βίας καὶ καταπιέσεως καταδαμάζοντες τοὺς ἁπανταχοῦ ἀναῤῥιπιζομένους σπινθῆρας τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλ' ἡ διαγωγὴ αὕτη, ἂς μὴ λησμονήσωμεν, τοῦτο ἔκριναν καὶ οἱ πατριῶται Ἕλληνες, τῆς Ἱερᾶς συμμαχίας τῆς ἐπικαλουμένης κατ' ἐπανάληψιν διαῤῥήδην τὴν θείαν δικαιοσύνην καὶ τοῦ Ὑψίστου τὸ ἔλεος, ἦτο ἄρνησις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φυσικοῦ δικαίου τῶν ἀνθρώπων· διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μόναρχοι εἶχον ῥίψει πρὸ μικροῦ τὸν σπόρον τῆς τοῦ ὑπηκόου χειραφετήσεως ἀπὸ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ δουλείαν, ὅτε ἐπεκαλέσθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην τὴν ἀρῤωγὴν τῶν λαῶν, καὶ οὗτοι τοὺς ἐπίστευσαν, διὰ νὰ καταδαμάσωσι τὸν μέγαν Ναπολέοντα, ὅπερ καὶ ἐπέτυχον· ἐπῆλθε δὲ ἡ ἀντίδρασις τῶν λαῶν, διότι ἠρνήθησαν τὴν πραγματοποίησιν τῶν διομολογηθέντων πρὸς τοὺς

ὑπηκόους των, καὶ ἀσυστόλως οἱ ἡγεμονεύοντες ἀνεδείχθησαν ἐπίορκοι πρὸς τὸν Θεὸν (α).

Οἱ Ἕλληνες πατριῶται εἶχον λοιπὸν τότε ὄπισθεν αὐτῶν καὶ ἐν ἀποκρύφῳ τὸ φάσμα αὐτὸ τῆς Ὑπερτάτης Ἀρχῆς, κατέμπροσθεν δὲ τὴν διαμαχομένην συνείδησιν τῶν λαῶν καὶ ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης. Εἰς τῶν μὲν τὴν συμπάθειαν ἐδασίζοντο, τῶν τελευταίων δὲ πᾶσαν ἐνέργειαν εἰς τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπίστευον ὅτι ἂν ὄχι ἄλλο, τοὐλάχιστον θὰ ἰσχύσωσι νὰ οὐδετερώσωσιν, ὅπερ εὐτυχῶς καὶ ἐγένετο. Ὁ ἑλληνικὸς ἀγὼν ἐπῆλθε καὶ ἡ συντεταραγμένη Εὐρώπη ἔμεινεν ἔκθαμβος, αὐτὰ δὲ τὰ μυστικοσυμβούλιά της κεχηνότα! Τὸ ἱερὸν λέγομεν τοῦ ἐπιχειρήματος τῶν νέων Ἑλλήνων παρέλυσεν ὡς ἐκ προκαταλήψεως τὰς διασκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν δυναστῶν τῆς γῆς· ἂν δὲ πρὸς μικρὸν ἀντιζηλίαι πανάρχαιαι ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς ὑποψίας ἀμέσου ἐξωτερικῆς ὑποκινήσεως, μὲ τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου τῶν ἐν ὅπλοις Ἑλλήνων ἀριστευόντων, τὰ πάντα ἠμβλύνθησαν· τῶν μοναρχῶν οἱ πλεῖστοι ἀπὸ σεβασμὸν πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον ὃν φέρουσιν ἐπὶ τοῦ διαδήματός των κινούμενοι, ὑπεμειδίων εἰς τὰ κατορθώματα τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων, οἱ δὲ χριστιανοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς λαοὶ μᾶς ἔτειναν χεῖρα ἀδελφικήν, ἐπότισαν τὴν δίψαν μας, περιέβαλον τὴν γυμνότητά μας, ἐνεθάῤῥυναν ἡμᾶς πάσαις δυνάμεσι, καὶ οὕτως ὁ ἑλληνικὸς ἀγὼν δὲν ἐματαιώθη.

Καὶ ταῦτα μὲν ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἔποψιν. Ἐσωτερικῶς δὲ τὰ πράγματα εἶχον ἐπὶ τοσοῦτον προβῆ, ὥ-

(α) Ὁ Σχιατωβριάνδος ἐν τῷ μνημονευθέντι πονήματι αὐτοῦ ἡ *ἐν Βιέννῃ Σύνοδος* ἐξιστορεῖ τὰ τῆς ἐποχῆς μὲ οὐράνιον εὐγλωττίαν.

στε δὲν ἦσαν πλέον τοῦ καιροῦ αἱ ἐπὶ μακρὸν διερευνήσεις πολιτικῶν λόγων, καὶ ὑπαγορεύσεις ὑψηλῆς πολιτικῆς συνέσεως· ἐπρόβλεπον μάλιστα οἱ ἐγκριτότεροι τῶν Ἑλλήνων ὅτι διὰ τῆς βραδύτητος καὶ ἀναβολῆς τοῦ ἐπιχειρήματος ἤθελον ἴσως ὄχι ὀλίγα παρεμβάλει τὰ προσκόμματα καὶ ἐπισύρει ἀκαταλόγιστα δεινὰ εἰς τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, δι' οὓς προεξεθέσαμεν λόγους. Ἀπεδύθησαν λοιπὸν εἰς τὸν πλέον ἄνισον ἀγῶνα, διότι δὲν εἶχον πλέον καιρὸν νὰ χάσωσι.

Τὸ ἐπιχείρημα ἀληθῶς ἦτο μέγα, διότι οἱ Ἕλληνες ἀνελάμβανον μόνοι πρὸς μίαν αὐτοκρατορίαν ἀπέραντον νὰ ἀντιπαλαίσωσιν, αὐτοκρατορίαν θηριώδη διαδεξαμένην τὴν ἀρχὴν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου· αὐτοὶ πτωχοὶ καὶ ἄοπλοι πρὸς τὴν παντοδυναμίαν τῶν Σουλτάνων, δὲν εἶχον ν' ἀντιτάξωσι παρὰ τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν καὶ τῆς πατρῴας θρησκείας τὸν μέγαν σύνδεσμον· ἀλλὰ τί δὲν κατορθοῖ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τὰ τοιαῦτα ἐλατήρια ποδηγετούμενος; καὶ τί μέγα δὲν κατεργάζεται ὁ ἀληθὴς πατριωτισμός; Ἐπαναστήσαντες ἄρα ἔπραξαν ἔργον θεάρεστον, καὶ μακάριοι λογισθήσονται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα πάντες οἱ ῥίψαντες κατὰ πρῶτον τὸν περὶ τῶν ὅλων κύβον κατὰ τὸ **1821**, σωτήριον ἔτος. Ἱερὰ δὲ καὶ θεσπεσία προσφορὰ ἔσεται παρὰ ταῖς μεταγενεστέραις γενεαῖς πᾶσα ῥανὶς τοῦ μαρτυρικοῦ ὑμῶν αἵματος, δι' οὗ ἐράνατε τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, ὦ πρωτουργοὶ τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας! Ἄλλως, ἂν μετὰ πενταετίαν ἢ βραδύτερον τὸ ἐπιχείρημα ἐλάμβανε χώραν, ἡ ἀποτυχία ἦτο βεβαία, καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἔμελλε νὰ ὑποστῇ νέας περιπετείας, καὶ τίς οἶδεν ἂν μὴ χειροτέραν τῆς πρώτης του τύχην.

Εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἔῤῥευσε χείμαῤῥος αἱμάτων, ὅτι κατεστράφησαν πόλεις ὁλόκληροι, ὅτι ἀθῶα πλά-

σματα τοῦ δημιουργοῦ ἀπήχθησαν εἰς αἰχμαλωσίαν, ἢ παρεδόθησαν εἰς φρικαλέον θάνατον, ὅτι πλῆθος χριστιανῶν ἄπειρον ἐξέλιπε διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου, ὅτι ἐξωντώθησαν αἱ καταστάσεις καὶ περιουσίαι ὅλων τῶν διασωθέντων, ἀλλ' οὐχ ἧττον ἡ ἐλευθερία παρήχθη ἀντίτιμον τοσούτων καὶ τηλικούτων θυσιῶν, δι' ὧν καὶ μόνον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξαγοράζονται τὰ μεγάλα καὶ ἀκήρατα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἀνθρώπων κατορθώματα, καὶ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνεξαρτησία μικροῦ μέρους τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ὅθεν χαραδοκῶμεν τὴν κατάρτισιν τοῦ ἔργου ἀπὸ τὴν ἄφατον πρόνοιαν τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τὸν ἡμέτερον πατριωτισμὸν ἐφορεύουσαν.

Ἐπανερχόμεθα ὅθεν παρεξέβημεν. Ἅμα ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, πᾶσα ψυχὴ ζῶσα συνεκινήθη εἰς τὴν θείαν ἐπίκλησίν της, ὅλοι οἱ χριστιανοὶ Ἕλληνες συνησθάνθησαν ὅτι ἐσήμανεν ἡ τελευταία στιγμὴ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου· ἀνάγκη δὲ πρωτίστη παρίστατο εἰς τὰ ὄμματα ὅλων ἡ ὕπαρξις ἀρχικῆς δυνάμεως ἱκανῆς νὰ συνδέσῃ τοὺς πάντας ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν καὶ συγχρόνως. Πλὴν ποῖος ὁ δυνάμενος νὰ συγκεντρώσῃ καὶ καθοδηγήσῃ τόσας γενναίας ψυχὰς ὀργῶσας εἰς τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον; Ἦτο φυσικῶς ἀδύνατον ν' ἀναβλαστήσῃ, ὡς ἐκ μαγείας, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀπὸ τὰ ἔγκατα τοῦ χάους κεντρικὴ ἐξουσία ἑλληνικὴ αὐτόκλητος, ἀρκετὰ δὲ ὁμόκεντρος, ὥστε τὸ πηδάλιον τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνὰ χεῖρας λαμβάνουσα νὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν ὤθησιν εἰς τὴν διαπάλην, διότι ὁ δυνάστης ἐδέσποζεν ἁπανταχοῦ καὶ συνεῖχε τὸ πᾶν ἐν ἑαυτῷ. Ἡ φιλικὴ Ἑταιρία εἶχε μὲν προπαρασκευάσει τὰ πνεύματα καὶ μία κεντρικὴ ἀρχὴ ἐπρεσβεύετο ὡς παρουσιασθησομένη ἅμα ἐκραγέντος τοῦ πολέμου, ἀλλ' ὡς προείπομεν, τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἐξέλιπε μόλις ἀναδειχθέν· οὐχ ἧττον ὅμως ἡ ἐπα-

νάστασις ἀναπετάσασα κατὰ πρῶτον τὴν σημαίαν της εἰς τὰ Παραδουνάβια, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μονόχειρος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, κατέπληξε τὸν τύραννον καὶ ἔδωκε καιρὸν εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι νὰ κάμωσιν εὐτυχῆ βήματα εἰς τὰ πρόσω. Ἂν ὄχι δι' ἄλλο, διὰ τοῦτο καὶ μόνον τὸ κίνημα τῶν Δύω Ἡγεμονιῶν, καί τοι ἀποτυχόν, καταλογίζεται δικαίως ὡς τὸ προανάκρουσμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος· τὰ αὐτόσε ῥεύσαντα ἀδελφικὰ αἵματα καθηγιάσθησαν ὡς ἀπαρχαὶ τῆς ἱερᾶς ἐλευθερίας εἰς τὰ Παρίστρια μέρη τοῦ κράτους τῶν αὐτοκρατόρων μας· ἡ δὲ πατρὶς ἐχαιρέτησε τοὺς ἥρωας τοῦ Δραγασανίου, τῆς Σκουλένης καὶ τοῦ Σέκου ὡς ἄξια καὶ εὐγενῆ αὐτῆς τέκνα.

Τοὐντεῦθεν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἐμφανίζονται τρία διακεκριμένα στοιχεῖα ῥιπτόμενα ἐν τῷ μέσῳ τῆς παλαίστρας ἐν Ἑλλάδι· ἡ Πελοπόννησος, αἱ τρεῖς ναυτικαὶ νῆσοι Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, καὶ ἡ Στερεὰ Ἑλλάς. Εὐγενὴς ἀδελφότης ἁμιλλώμεναι πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὰς θυσίας, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν ἐγκαρτέρησιν.

Ἡ Πελοπόννησος κατέστη ἡ ἑστία τοῦ κρατῆρος, ὅθεν ἀνέβλυσαν κατόπιν ῥύακες ἀνθρωπίνου αἵματος, δοῦσα τὸ παράδειγμα τῆς ἐθνεγερσίας καὶ συμπαρασύρασα τὰς νήσους καὶ τὴν Στερεάν. Αἱ τρεῖς ναυτικαὶ Νῆσοι, ἐξ ὧν αἱ δύω ἐκ φύσεως προσηρτημέναι εἰς τὰ πλευρά της, παρίστανται ἔκτοτε ἐν τῷ μέσῳ ὡς γίγαντες, συνοδευόμεναι ἀπὸ τὸν ὄγκον τῆς πολυκρότου ναυτιλίας των, τοῦ θησαυροῦ τῶν προκρίτων καὶ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ συνδέσμου των. Ἡ δὲ Στερεὰ Ἑλλὰς προσέφερε τὸ κλέφτικό της τουφέκι, τοὺς μὴ προσκυνήσαντας ποτὲ τὸν τοῦρκον Καπετάνους καὶ Ἁρματωλούς.

Ἡ Ἑλλάς, οὕτω, παρίστα ὁλόκληρον τὸν βροτολοιγὸν Ἄρην, μένεα πνέουσα κατὰ τοῦ τυράννου καὶ τὴν ἐ-

λευθερίαν της ἐπιποθοῦσα. Πανταχόθεν δὲ μία τότε ἀνεδίδετο φωνὴ, τῆς πατρογονικῆς εὐκλείας ἡ ἐπάνοδος, τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους ἡ ἀπελευθέρωσις ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ τῆς ἀτιμωσύνης τὸν ἐπαχθῆ ζυγόν. Ἔνθους ὁ ζευγηλάτης τῆς Πελοποννήσου ἔῤῥιψε χαμαὶ τὸ ἄροτρον καὶ ἐπροσκύνησε τὸ ἔμβλημα τῆς Θεᾶς ἐλευθερίας, ἀσπαζόμενος τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ, ἣν τοῦ Γερμανοῦ ἡ δεξιὰ ἐνέπηξεν εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἁγίας Λαύρας. Ὁ Στερεολλαδίτης σύσσωμος κατέβη ἀπὸ τὰ ὄρη, τὴν ἔκπαλαι ἐνδιαίτησίν του, καὶ ἐκ τοῦ συστάδην ἐζήτει μὲ τὸν φυσικόν του ἐχθρὸν ν' ἀντιπαλαίσῃ ἐπὶ πεδίου μάχης ὁμαλοῦ καὶ εὐπροσίτου. Ὁ δὲ κάτοικος τῆς Ὕδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν συσπώμενος τὰς ὀφρῦς ἐσυλλογίσθη πλέον ὅτι εἶχεν ἐν ἑαυτῷ ἀρκούντως τὴν δύναμιν νὰ καταπαλαίσῃ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἀνείχετο μὲν, ποτὲ δὲ δὲν ἐθεράπευεν ἐπὶ τοῦ βράχου του· καὶ ἂν ὑπηρέτει εἰς τὴν ναυαρχίδα τοῦ Καπετὰν πασσᾶ, ἀπ' αὐτοῦ ὅμως ἐξαρτᾶτο καὶ νὰ τὸν καταποντίσῃ εἰς τὰ τάρταρα τοῦ ᾅδου. Γόνιμος ὁ σπινθὴρ οὗτος τῆς διασαλπισθείσης τότε φωνῆς τοῦ ἔθνους, ἠλέκτρισεν ἐν ἀκαρεὶ τὰ πάντα, ἀνεφλόγισε δὲ ὡς καὶ αὐτὴν τὴν ἀπωτάτην ἐσχατιὰν τῆς ἑλληνικῆς χώρας, τῆς ὁποίας πᾶσα γωνία καὶ πᾶσα ψυχὴ ἐβόησε, ζήτω τὸ Γένος. Ἐῤῥίφθησαν δὲ ὅλοι εἰς τὰ ὅπλα μικροί τε καὶ μεγάλοι, κατ' ἀλήθειαν μηδόλως ὑπολογίσαντες ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ νὰ καταῤῥεύσῃ ἦτο ἀδύνατον· ἐδράξαντο ὅμως τὰ ὅπλα καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς ἔμελλεν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ διευθύνῃ τὰ διαβήματά των.

Πᾶσα σελὶς τῆς ἀνὰ χεῖρας διτόμου Συλλογῆς τῶν κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ **1821** σωτηρίου ἔτους γεγονότων μαρτυρεῖ τὴν πολυετῆ ἀγωνίαν τοῦ ἔθνους, τὴν διηνεκῆ προσπάθειαν τῶν ἀτόμων, τὸν ζῆ-

λον τῶν κοινοτήτων μικρῶν τε καὶ μεγάλων, τὴν ἀέναον σπουδὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, ὡς ἐπίσης βεβαιοῖ ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ὅλως δυσκαταμάχητα καὶ τόσῳ δυσκατόρθωτα, ὥστε ἐδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀνέλαβον ὑπεράνθρωπόν τι ἐπιχείρημα, ἐπαναστάντες καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ὀθωμανικὴ δύναμις ἦτον ἐν πλήρει τῇ παντοδυναμίᾳ της, διετέλει περιποιουμένη καὶ σεβομένη ἀπὸ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς βασιλεῖς, θωπευομένη δὲ ἀπὸ ὅλας τὰς Κυβερνήσεις! Τοῦ Σουλτάνου Μαχμοὺτ ἡ κυριαρχία κατέχουσα οὐχὶ εὐπόρθητα φημιζόμενα φρούρια, ἐστρατοπεδευμένη ἦτον ἐντὸς τῶν σπλάγχνων ἀόπλου λαοῦ, περιφρουρουμένη δὲ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τῆς Ἀφρικῆς, διὰ μιᾶς ἐδύνατο νὰ πνίξῃ τῶν Ἑλλήνων τὸ κίνημα ἐντὸς τῆς παλάμης της· πλὴν δῶμεν δόξαν τῷ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων! Τοῦ Θεοῦ ἡ πρόνοια ἐτύφλωσεν αὐτὴν ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ της, καὶ ἀνώρθωσεν ὡς νέον Δαβὶδ διὰ νὰ πατάξῃ τὸν ἀλλόφυλον Γολιὰθ, αὐτὸν τὸν τέως δοῦλον Ἕλληνα, τὸν ἐν τῷ θρησκεύματι τοῦ Χριστοῦ ἀπαρεγκλίτως στηριζόμενον καὶ τὰ ἀπαράγραπτα τοῦ ἀνθρώπου δίκαια ἐπιδιώκοντα.

Καὶ ἀληθῶς, ποῦ ἠκούσθη λαὸς εἰς τοιαύτην θέσιν εὑρισκόμενος, ὡς ὁ τῆς Ἑλλάδος τῷ **1821**, ν' ἀναπηδήσῃ ἔνθους πατριώτης ὡς διὰ μαγευτικῆς τινος ῥάβδου συγκινηθεὶς, καταττόμενος ὑπὸ μίαν καὶ μόνην σημαίαν τοῦ Σταυροῦ, ὁδηγούμενος δὲ ἀπὸ αὐτοχειροτονήτους ἀρχηγοὺς εἰς τῆς μάχης τὸ πεδίον; Λαὸς, πρὸς ἐξόπλισιν τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐτὰ τὰ ὅπλα τῶν δυναστευόντων καὶ κρατούντων αὐτὸν ἐν ἁλύσσεσι; Ποῦ τὰ ἐμπορικὰ σκάφη μετεβλήθησαν εἰς πολεμικὰς τριήρεις; Ποῦ τὰ ἰδιωτικὰ βαλάντια συνεκέντρωσαν ταμεῖα τοῦ κράτους; Ποῦ βραχίονες ἰδιωτῶν, καὶ τούτων

δούλων λογιζομένων, ἀνεδείχθησαν ὄργανα λαοσωτηρίας; Ποῦ μέλη κοινοτήτων, ἔμποροι, ἀγνῶτες ἄνθρωποι, ὡς παρ' ἡμῖν στρατάρχαι, ναύαρχοι καὶ κυβερνῆται ἀνεφάνησαν; Τὸ ἐπιχείρημα τῶν νέων Ἑλλήνων ἀληθῶς ἦτον ὑπεράνθρωπον. Ταῦτα δὲ λέγοντες συνῳδὰ μὲ τὰ ἀνὰ χεῖρας μαρτύρια τῶν ἀγώνων τῶν πατέρων μας, δὲν φοβούμεθα νὰ κατηγορηθῶμεν ὡς θέλοντες νὰ περιποιηθῶμεν τὴν περιφιλαυτίαν μας τὴν ἐθνικήν. Ἄπαγε· ὁμολογοῦμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες διανύσαντες μακροχρόνιον στάδιον πολυμόχθου ἀγῶνος ἐν τῷ μέσῳ τῶν φρικωδεστέρων περιπετειῶν, ἔπταισαν, ὠλίσθησαν μεγάλως, δὲν τὸ ἀρνούμεθα· ἀλλὰ χρεωστοῦμεν νὰ εἴμεθα δίκαιοι εἰς τὴν περὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἀναφυεισῶν, ὡς μὴ ὤφειλε, κρίσιν ἡμῶν, μὴ λησμονοῦντες ὅτι οἱ διαπληκτιζόμενοι ἦσαν ἄνθρωποι, ἀναπηδήσαντες εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν ὅτε τὰ πάθη πυρέσσουσιν, ἐν τῷ μέσῳ δὲ καταστρεπτικοῦ πολέμου ὑποκνίζοντος καὶ τὰ ἠπιώτερα τῶν ἠθῶν. Διὰ τοῦ ἀπαθοῦς διόπτρου ὁ φιλοίστωρ τὰ καθέκαστα τῶν λυπηρῶν γεγονότων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως διερευνῶν, νομίζομεν δὲν θέλει παρίδει ὅτι οἱ πταίσαντες καὶ ἐξοκείλαντες περιεστοιχίζοντο ἀπὸ μυρίας στερήσεις, μήτε παραγνωρίσει ὅτι εἰς πᾶσαν βιαίαν μεταβολὴν καθεστώτων παντοίου εἴδους ἐλαττώματα ἀναφύονται καὶ εἰς τὸ κοινὸν καὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας. Ἄλλως τε πᾶς ὅστις δὲν θέλει νὰ κρίνῃ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα μὲ ἀπόλυτον ἐπιπολαιότητα, πρὸς ὀλίγον δὲ σπουδάσει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον, θέλει συνομογήσει, δὲν ἀμφιβάλλομεν, μεθ' ἡμῶν ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν τῶν πραγμάτων, παρέστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγώνων ἀντίθετα πως καὶ ἀντίξοα στοιχεῖα, μόρια διά-

φορα, ἐν ἑαυτοῖς φέροντα τῶν συγκρούσεων τὰ σπέρματα, συνασπισθέντα δὲ καθ' ὃν χρόνον καὶ οἱ προπαρεσκευασμένοι δι' ἄλλης ἀγωγῆς καὶ παιδείας ἄνδρες ὡς τὸ παράπαν ναυαγοῦσιν. Ἐκ τούτου ὡς φυσικὴ ἀπόῤῥοια φαίνεται ἀναπτυσσομένη ἡ ἀποβᾶσα τότε σύγχυσις τῶν ἰδεῶν καὶ φρονημάτων, καὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας ἡ νάρκωσις· καὶ ἀληθῶς, πᾶς ἕνας γνωρίζει ὅτι διάφορον τὸ ναυτικὸν ἄθροισμα τοῦ χερσαίου ἐκφύεται, καὶ πάλιν οὐδένα λανθάνει, ὅτι ὅλως διάφοροι ὑπῆρχον αἱ ἕξεις τῶν κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα βεβιωκότων ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος γεννηθέντων καὶ ἀνατραφέντων Ἑλλήνων. Πρὸς τούτοις, ἀνεγειρομένης τῆς ἑλληνικῆς διανοίας μετὰ τὴν διακήρυξιν πανδήμου ἐλευθερίας, ἑπόμενον ἦτο ν' ἀναδειχθῶσιν αἱ ἀμοιβαῖαι ἀντιζηλίαι καὶ συμπάθειαι τῶν ἀτόμων εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ κλύδωνος μὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν ὁποίαν καὶ πρὸς τὰ καλὰ ἐπέδειξαν παραδόξως οἱ νέοι Ἕλληνες. Αὐτὴ ἡ παγκόσμιος ἱστορία ἐπὶ τέλους μᾶς διδάσκει ὅτι κατὰ τὰς τοιαύτας τῶν λαῶν συγκινήσεις παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ αἱ φιλοτιμίαι ἀναῤῥιπίζονται μεταξὺ τῶν ἐξοχωτέρων ἀνδρῶν, καὶ αἱ φιλοδοξίαι ἐπηρεάζουσιν ὡς καὶ τοὺς μετριωτέρους τῶν ἀνθρώπων· αὐτὰ δὲ τὰ πάθη τὰ πολιτικὰ ἐν γένει παρὰ πλείστοις ἐμφιλοχωροῦσι. Τί παράδοξον λοιπὸν ἂν ἀπαντῶνται μικραὶ κηλῖδες καὶ εἰς τὴν μεγάλην παράστασιν δράματος, ὁποῖον τὸ ἑλληνικόν, ἐν τῷ μέσῳ σκηνῆς σφαγῶν, λεηλασίας καὶ ἀπογνώσεως; Τὰ παρ' ἡμῖν ἀνθρωπίνως ἐμπεσόντα εἰς οὐδὲν δίκαιον εἶναι νὰ λογισθῶσι, κατὰ γενικὴν θεωρίαν ἐξεταζόμενα. Ὁ φιλόσοφος ἱστορικὸς δικαίως δύναται μόνον νὰ καταψηφίσῃ τῶν πρωταθλητῶν τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἑλληνικοῦ ὅτι παρ' ὥραν διεπληκτίζοντο, τῆς πατρίδος

κινδυνευούσης. Καὶ βεβαίως ἂν ἡ μισόκαλος ἔρις δὲν ὑπήρχετο τῷ 1824—1825, ἐπενεγκοῦσα τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ἂν δὲν κατελάμβανε τὸ δυστυχὲς ἔθνος ὁ σάραξ τῆς διχονοίας ἐν ᾧ χρόνῳ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν οἱ πάντες ἐπιτυχῶς ἠγωνίζοντο, τὸ μέλλον μας ἤθελεν εἶσθαι ἄλλο· οὐδεὶς ἀντιλέγει. Πλὴν ποῦ ἐσπούδασαν οἱ πατέρες μας; ποίαν ἔλαβον ἀνατροφήν; πῶς τῶν καλῶν τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ ἐστερημένοι ἐδύναντο ὅλοι νὰ σεβασθῶσιν ἑαυτοὺς καὶ νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς τὴν ὑπακοὴν μιᾶς καὶ μόνης φωνῆς, τοῦ Νόμου, ἀγνώστου πράγματος, τῆς πατρίδος, ὀνόματος θείου, τιμαλφοῦς, ἀλλὰ τῆς ὁποίας κέντρον, μοχλόν, σωτῆρα, ἕκαστος ἤθελε νὰ πρεσβεύῃ τὸν ἑαυτόν του; Τότε ὅλοι ἐνόμιζον ὅτι ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀξίαν, διότι ἔχαιρον καὶ τὰ αὐτὰ δίκαια, τῆς ἐλευθερίας κηρυχθείσης· μήτε ἐδυνήθη κἀνεὶς ν' ἀποβῇ τῶν ἄλλων κυρίως ὑπέρτερος, ὥστε νὰ μονοκρατορήσῃ ἐν τῇ ἀγωνιζομένῃ Ἑλλάδι· ἐκ τούτου δὲ αἱ ἀντιζηλίαι τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν, αἱ διενέξεις τῶν ὁπλαρχηγῶν, αἱ φατρίαι καὶ τὰ κόμματα, καὶ ἡ σπεῖρα ὅλη τῶν κακῶν ὅσα ἐπλημμύρησαν τὴν ἀτυχῆ πατρίδα καὶ τὴν ὤθησαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου.

Σύρομεν ἐνταῦθα τὸ παραπέτασμα ἀφίνοντες εἰς μεταγενεστέρους νὰ κρίνωσι τὰ καθέκαστα τῆς ἐποχῆς, τῆς ὁποίας ἡμεῖς ἄφθονον τὴν ὕλην προσφέρομεν, διὰ τὴν κατάρτισιν ἱστορικοῦ ἐθνικοῦ διδάγματος, εἰς φιλόσοφον χεῖρα. Ἐν τοσούτῳ τὰ παθήματα τῶν πατέρων ἄς μᾶς γένωσι μαθήματα· ἂς φιλοτιμηθῶμεν δὲ ἡμεῖς οἱ κληρονόμοι τῆς δόξης καὶ τῶν δυστυχημάτων των, οἱ τῆς νέας γενεᾶς ἄνθρωποι, ν' ἀναδειχθῶμεν ἐνάρετοι πραγματικῶς, μόνον γνώμονα τῆς διαγωγῆς μας ἔχοντες τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν γενικὴν καὶ μεγάλην

ἑλληνικὴν Πατρίδα καθήκοντος ἑκάστου χρηστοῦ πολίτου, στηριζομένην εἰς τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑποταγὴν καὶ τὴν ὁμόνοιαν, δι' ὧν καὶ μόνων τηρουμένων καὶ πρεσβευομένων ἔχομεν ἐλπίδα καὶ πολιτείαν ἠθικὴν νὰ ἐγκαθιδρύσωμεν καὶ νὰ μεγαλυνθῶμεν, καὶ σεβαστοὺς παρὰ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν ἑαυτοὺς νὰ καταστήσωμεν.

Πρὶν δὲ τὸν λόγον καταπαύσωμεν θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν ἀνυπέρβλητον, πρὸς ὀλίγον νὰ μνησθῶμεν τοῦ ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ στοιχείου, τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις τὰ μέγιστα ἐνεθάῤῥυνεν ἐκ πρώτης ἀρχῆς τοὺς μελετήσαντας τοῦ ἔθνους ἡμῶν τὴν ἀνάστασιν (α).

(α) Οἱ Φιλικοὶ εἶχον κατορθώσει πολλοὺς τῶν ἐγκρίτων ἀνδρῶν τῶν Τριῶν Νήσων νὰ κατηχήσωσιν εἰς τὰ μυστήριά των, ὅτε δ' ἐπλησίαζεν ἡ ἔκρηξις, τὰ ἁπανταχόσε τῆς Εὐρώπης πρὸς ἐμπορίαν διεσπαρμένα πλοῖά των ἔλαβον ἐντολήν, καὶ ἐπανερχόμενα ἔφερον τοῦ ἐμπρησμοῦ τὰς ὕλας, ὅπλα καὶ πολεμεφόδια ἐν ἀγνοίᾳ τῶν κυβερνώντων αὐτὰ τοιαύτῃ, ὥστε ὅτε παραλλάττοντες τὸν Μαλέαν εὗρον τὰ συνάδελφά των εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Μονεμβασίας ἑλληνικῶς σημαιοφοροῦντα, ἐξίσταντο καὶ αὐτοί, τὰ δὲ γενόμενα μανθάνοντες συνηγκαλίζοντο ὡς θαλάσσιοι δελφῖνες ἀνακράζοντες, Ζήτω τὸ Γένος.

Εἷς τῶν Ἑταιριστῶν τούτων, ὀνόματι Λεϊμονῆς, εὑρέθη κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ ἔτους 1820 ἐν Σπέτσαις, ὅθι ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐκ πατρὸς θείων μου ἡτοιμάζετο νὰ ναυπηγήσῃ σκάφος δι' ἐμπόριον· μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν ὁ ξένος διαβαίνων ἀπὸ τὸ ναυπηγεῖον, ἔνθα χαμαὶ ἔκειτο ἡ ξυλεία, τὸν χαιρετᾷ καὶ τὸν συγχαίρεται διὰ τὴν ἐπιχείρησιν, εἶτα δὲ ἀνελήφθη. Μετὰ διετίαν ἠνταμώθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐν τῷ μέσῳ τῶν περιπετειῶν τοῦ ἀγῶνος· γελῶν ὁ ἐμὸς θεῖος διότι ἔμαθε τὰ περὶ αὐτοῦ, τὸν λέγει εἰς τὴν ἀρχαϊκὴν γλῶσσάν του· *ἤξευρες τὴν φωτιὰν καὶ δὲν μ' ἔλεγες νὰ μὴ κατασκευάσω τὸ πλοῖον·* Ὁ Φιλικὸς ἀπήντησεν *ἐὰν ἐξηρτᾶτο ἀπὸ ἐμέ, ἤθελα σὲ κάμει δέκα ἄλλα νὰ ναυπηγήσῃς.*

Ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία διὰ τοῦ ἐμπορίου ἔκπαλαι ζωογονουμένη, κατὰ τὸ τέλος τῆς ληξάσης ἑκατονταετηρίδος, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου ἀνεφάνη ὑπὸ αἰσιωτέρους οἰωνοὺς ἀνατέλλουσα εἰς τὰς Τρεῖς Νήσους, Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, τοσοῦτον δὲ συντόμως καὶ γοργὸν ἀνεπτύχθη ἐν αὐταῖς τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, ὥστε δάκτυλος Θεοῦ ἐφαίνετο ὑποδεικνύων τοὺς κατοίκους αὐτῶν ὡς ἐντολὴν θείαν ἔχοντας νὰ ὑπερμαχήσωσι διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ὁμογενῶν των, ν' ἀναδείξωσι δὲ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς τὰς ὠνόμασε σύγχρονος μουσοτρόφος ποιητὴς, τὰς τρεῖς κρηπῖδας τῆς ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Καὶ ἀληθῶς πλείστας ὅσας πόλεις παραθαλασσίους ἔσωζεν ἡ δούλη Ἑλλὰς πληθυσμοὺς τρεφούσας οὐχὶ εὐκαταφρονήτους, τὸν κερδῷον δὲ Ἑρμῆν ἀσπασθείσας καὶ προαχθείσας, νησιώτας ἄλλους πολλοὺς κατὰ τὸ Αἰγαῖον ἠρίθμει, ἀλλὰ τὸ φιλοπόλεμον, τὸ ἀρχαϊκὸν ἦθος καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τῶν νησιωτῶν τούτων πούποτε δὲν ἀπαντῶμεν· μάρτυς δὲ τῶν λεγομένων αἱ ἄπειροι θυσίαι κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν τριῶν αὐτῶν ἀδελφῶν καὶ ἡ ἐσχάτη πενία μετὰ τὸ τέρμα αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῶν Τριῶν Νήσων συνετέλεσαν τρία τινὰ, ἡ Ῥωσσικὴ προστασία, τὸ ἐπίκαιρον τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, συνεπαγούσης τὸν ἠπειρωτικὸν πόλεμον, καὶ ἡ ἀνοχὴ τῆς μεγάλης Βρετανίας. Οἱ σύγχρονοι ὑπομνηματισταὶ κάμουν μνείαν τῶν δύω πρώτων ὡς κυρίων ἀφορμῶν (α), ἡμεῖς προσθέτομεν ὡς τρίτον αἴτιον τὴν περίθαλψιν τῶν ναυτικῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς αὐτῶν διάπλους πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως παρὰ τῶν θαλασσοκρατούντων Ἄγγλων,

(α) Θωμᾶς Γόρδων ἱστορ. τῆς ἑλλην. ἐπαναστ. Μετάφρασις Σ. Ι. Κασιμάτη, Ἀθήνησι 1849. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, σελὶς 40.

βασιζόμενοι εἰς τὰ ὅσα παρὰ τῶν πατέρων μας αὐτῶν ἀκούσαντες ἔναυλα εἰσέτι διατηροῦμεν, μαρτυροῦντα τὴν ἀλήθειαν τῶν πρὸ πεντήκοντα καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν γεγονότων. Οἱ Ἄγγλοι κατ' ἐκείνην τοῦ χρόνου τὴν περίοδον, ὡς γνωϛὸν, εἶχον ἀπείρους ϛαθμοὺς κατὰ θάλασσαν, ἂν δὲ ὑπέβλεπον τὴν ἑλληνικὴν ἀνάπτυξιν, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας μήτε βῆμα εἰς τοὺς θαλασσοπόρους Ἕλληνας ἤθελον ἐπιτρέψει νὰ κάμωσι. Πλὴν ὄχι μόνον ἀνείχοντο ἐμπορικά μας σκάφη ἀκωλύτως τὴν μεσόγειον νὰ διαπλέωσιν, ἀλλὰ μάλιστα ὁσάκις διὰ τὸν φόβον τῶν καταδρομέων, τῶν Βαρβαρέσκων λεγομένων, ἤτοι τῶν πειρατῶν τῆς Ἀλγερίας, Τύνιδος καὶ Τριπόλεως, τὰ βρεταννικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐσυνόδευον φορτηγὰ ὁμοεθνῆ ἢ φιλικὰ, συμπεριελάμβανον ὑπὸ τὴν σκέπην των καὶ τὰ ἡμέτερα πάντοτε, ὁσάκις συνηντῶντο καὶ τὸ ἐζήτουν. Ὅταν δὲ οἱ Ἕλληνες ἤθελον νὰ ἐκβιάσωσιν ἀποκλεισμένους λιμένας, διὰ τὸ ἐπικερδὲς τῆς εἰσκομιδῆς σιτηρῶν, τὸ μοναδικὸν εἶδος τοῦ ἐμπορίου των, εἰς πεινῶντας λαοὺς, βεβαίως δὲν ἐδύναντο παρὰ νὰ τοὺς κωλύωσι. Πάντοτε ὅμως ἐσεβάσθησαν τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν οἱ ἀγέρωχοι γόνοι τῆς Ἀλβιῶνος, τοὺς δὲ ναύτας μας ὠνόμασαν πρὸ πολλοῦ πρώτους ναύτας τοῦ κόσμου, ἐστερημένους ὅμως πειθαρχίας.

Τὰ πλούτη, τὸ φρόνημα καὶ ἡ στάσις τῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν ὀλίγον πρὶν τῆς ἐθνεγερσίας εἶχον συνεξεγείρει τὰς ὑποψίας τῶν ὀθωμανῶν, οἵτινες καὶ σκοπὸν ἔβαλον νὰ διαθέσωσι τὰ πάντα πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν· ἀλλ' ὁ πρῶτος διερμηνεὺς τῆς Ῥωσσικῆς πρεσβείας ἐν Κωνσταντινουπόλει Μητσάκης, προσκαλεσάμενος τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν ἐμποροπλοιάρχων Ἑλλήνων κατὰ τὸν ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1819 εὑρίσκοντο εἰς Βυζάντιον, γνωστοποιεῖ αὐτοῖς τὰ μελετώμενα, τοῖς ἀνακαλύπτει τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεώς μας,

τοῖς προσθέτει δὲ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου προϊσταμένου του πρέσβεως, ἀντιπροσώπου τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, Στρογγονόφ, νὰ μηνύσωσιν εἰς τὰς κοινότητας τῶν Τριῶν Νήσων, «ὅτι ἡ ὀθω« μανικὴ Πύλη σκοπεύει νὰ στείλῃ τὸν διερμηνέα τοῦ « μεγάλου Ναυάρχου παρ' αὐταῖς συνεπιφέροντα προτά« σεις καὶ ὑποσχέσεις ὑπούλους, οἷον νὰ ἦναι τοῦ λοιποῦ « ἐλεύθεροι καὶ ἀφορολόγητοι οἱ νησιῶται τοῦ παντὸς, « προνομιοῦχοι δὲ ὑπὸ τὴν σημαίαν τὴν ὀθωμανικὴν « κ. τ. λ.» Ταῦτα δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σαγηνεύσωσι τοὺς Ἕλληνας, ὥστε νὰ πεισθῶσι ν' ἀπεκδυθῶσι τὴν Ῥωσσικὴν προστασίαν, καὶ ἐμπέσωσιν εἰς τὴν πλεκτάνην τῆς τουρκικῆς πλεονεξίας.

Τούτων γνωσθέντων, οἱ πρόκριτοι τῶν Τριῶν Νήσων προεμελέτησαν καὶ τὴν ἀπάντησιν. Τὸ δὲ ἔαρ τοῦ 1820 περὶ τὰ μέσα τῆς τεσσαρακοστῆς καταίρει ἐπὶ τῆς Πελοποννησιακῆς παραλίας ἀπέναντι τῆς Ὕδρας πολεμικὸν Ὀθωμανικὸν πλοῖον φέρον τὸν μέγαν διερμηνέα (δραγομάνον) τοῦ ὀθωμανικοῦ ναυάρχου (Καπετὰν πασσᾶ), ὅστις παρασταθεὶς ἐνώπιον τῶν Κοινοτήτων, ἀνέφερε τὰ αἴτια τῆς προσελεύσεώς του, εἶτα ἐκτυλίξας μεγάλα καὶ ὁλόχρυσα φιρμάνια, ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς νησιώτας τὴν πολυευσπλαγχνίαν τοῦ κυρίου των Σουλτάνου καὶ τὴν δι' αὐτοὺς μέριμνάν του. Ἐπὶ τούτῳ δὲ τοὺς περικαλύπτει μὲ τὴν ὑψηλὴν εὐμένειαν τοῦ Παδισὰχ, καὶ τοὺς κηρύττει δυνάμει τῶν χρυσοβούλλων ἐλευθέρους ἀπὸ τοῦδε, χαίροντας δὲ ἴσα δίκαια καθ' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ πλήρη ὅμοια προνόμια μὲ τοὺς κρατοῦντας, ὑπὸ τὸν ὅρον ν' ἀποτινάξωσι τὴν σκέπην καὶ προστασίαν τῶν ξένων σημαιῶν κ. τ. λ.

Οἱ πολυπαθεῖς καὶ πολύπειροι ναυτικοὶ, οἱ ἄλλως διορῶντες τὰ πράγματα, τούτων ἀκροασάμενοι, ὑπεκρίθη-

σαν τὴν μεγαλητέραν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐνώπιον τοῦ μεγάλου διερμηνέως, εὐχαρίστησαν δὲ τὰ μέγιστα αὐτὸν διὰ τὰς ἐπιδαψιλευομένας αὐτοῖς δωρεὰς, δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης τοῦ ἡγεμόνος· ἀλλ' ὅσον περὶ τῆς ἰδιότητος τῆς σημαίας ἑκάστου πλοίου ἀπεκρίθησαν, ὅτι λυποῦνται μὴ δυνάμενοι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ προτεινόμενα, καθότι τὰ πλοῖα ἀνήκουσι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς Ῥώσσους ἐμπόρους ἰδιοκτήτας, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνέχονται παρὰ κατ' ἐλάχιστον μέρος εἰς αὐτὰ κ. τ. λ. Οὕτω διέφυγον τοὺς ὄνυχας τοῦ λέοντος τῆς ἡμισελήνου, καὶ τὸν ἄφευκτον κίνδυνον ν' ἀπολέσωσι τότε οἱ νησιῶται τὰ πλοῖά των· ἀναμφιβόλως δὲ μόλις ἤθελον τότε κατεβάσει τὴν προστατεύουσαν ξένην σημαίαν, ἡ Ὀθωμανικὴ δυναστεία ἤθελε τὰ δημεύσει, ὡς καὶ πᾶσαν περιουσίαν τῶν κατοίκων, ἐπὶ τέλους δὲ περιβάλει μὲ τὴν μαύρην κίδαριν τὸ μέτωπον ἐκείνων οἵτινες ἐμελέτων νὰ ἀντιτάξωσι κατ' αὐτῆς στῆθος ἡρωϊκὸν καὶ ν' ἀναδειχθῶσιν ἄνδρες ἐξαίσιοι, τοῦ ἔθνους των δὲ σωτῆρες καὶ εὐεργέται (α).

Οὕτω λοιπὸν ἡ θεία Πρόνοια προώρισε μακρόθεν τρεῖς μεγάλας ἐπὶ γῆς χριστιανικὰς δυνάμεις ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀναγέννησιν πολυπαθοῦς ἔθνους, ποικιλο-

(α) Mèmoires sur la Grèce par Maxime Rayabaud, tome 1er page 307, Paris 1825. «L' ile de Spezzia avait donné le signal de l' insurrection sur mer. Ipsara y repondit, et l' ardeur du Capitain Antoni (papa Oeconomos) fit éclater les habitants d'Hydra le 6 avril (1821) suivant. Ces trois rochers, supports des forces maritimes de la Grèce, furent dès ce moment les garants les plus solides de la future independance de l'archipel et des Provinces du continent; Le premier cri dela liberté renaisante y avait renouvelé le mot d' ordre de la Sala-

τρόπως μὲν αἱ τρεῖς ἐνεργοῦσαι, συμμέτρως δὲ ἑκάστη πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν φύσιν τῶν μέσων καὶ τῶν ἀναγκῶν της προσφερομένη· ἔνθεν, ἡ Ῥωσσία ἐπιστεγάζουσα τὰ ἐμπορικά μας σκάφη παρίσταται μὲ τὴν δύναμιν τοῦ κυμαίνοντος αὐτοκρατορικοῦ ἀετοῦ της, ἔνθεν δὲ τὸ μεγαλεπήβολον τῆς Γαλλίας πνεῦμα καὶ ὁ δαιμόνιος αὐτῆς Βοναπάρτης, ἁπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης τὸν Ἄρην παρακολουθοῦντες, ἐπροκάλεσαν τοὺς θαλασσίους ἀποκλεισμοὺς καὶ τὸ κερδαλέον τῆς σιτοπομπίας, ὅθεν οἱ ναυτικοὶ Ἕλληνες ἐπλούτησαν· τῆς μεγάλης Βρεταννίας ἐπὶ τέλους ὁ λεοπάρδαλος ὑπεμειδία εἰς τῶν δελφίνων τοῦ Αἰγαίου τὴν θαῤῥαλέαν ποντοπορίαν καὶ τὸ ὠκύπορον τῶν νηῶν των, ἕως οὗ ἐπελθόντος τοῦ ἄνωθεν ὡρισμένου χρόνου, τῶν τριῶν μεγάλων τούτων χριστιανικῶν δυνάμεων οἱ κολοσσιαῖοι στόλοι συνηντήθησαν ὑπερηφάνως εἰς τὰ ὕδατα τῆς Σφακτηρίας καὶ ἐπεσφράγισαν διὰ τοῦ χριστιανικοῦ αἵματος τῶν τέκνων των, ἀφειδῶς αὐτόθι ῥεύσαντος τὴν 27 ὀκτωβρ. 1827, τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων χριστιανῶν διὰ τῆς ἀποτεφρώσεως τοῦ τουρκοαιγυπτιακοῦ στόλου ἐν τῷ ὅρμῳ τῆς Πύλου, καὶ τῆς ὁλοσχεροῦς ἀπελάσεως τῶν ἀγαρηνῶν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου τὸ κλεινὸν ἔδαφος. Εὐεργεσία

mine. — Le patriotique devouement des habitants de ces trois îles sera à jamais au dessus de tout éloge; ils transformèrent en vaisseaux de guerre leurs navires marchands, consacrant à cette destination nouvelle des fortunes pèniblement acquises par des longs travaux et des frequents dangers. Exèmple mémorable dants les fastes des nation industrieuses et marchandes que l'on peut proposer à des peuples fiers de leur civilisation et chez qui la classe des trafiquants pretendent au rang le plus distinqué. »

πρὸς ἡμᾶς ἀκαταμέτρητος, προκαλέσασα τὴν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς μονάρχας, τοὺς ναυάρχους καὶ τοὺς λαοὺς τῆς μεγάλης Βρεταννίας, τῆς φωτεινῆς Γαλλίας καὶ τῆς ὁμοδόξου Ῥωσσίας.

Ποσῶς βέβαια δὲν εἶναι ζήτημα ἂν ναυτικοὶ ἄνδρες τὸν κερδῷον Ἑρμῆν ἐπιδιώκοντες ἐπλούτησαν· ὄχι ὀλίγα τούτου φέρονται παραδείγματα πάλαι τε καὶ νῦν. Τὸ πλείστου λόγου ἄξιον φαινόμενον εἶναι πῶς ὑποτελεῖς λαοὶ καὶ ὀλιγοπληθεῖς, ὡς οἱ ἐπὶ τῶν τριῶν ξηρῶν βράχων διατελοῦντες, προσῳκειώθησαν ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἐμπόλεμον πνεῦμα ἐξαίρετον, καὶ διετήρησαν ἀνεξαρτησίας χαρακτῆρα τοιοῦτον, ὁποῖος ν' ἀναδείξῃ ὤφειλε σεβαστὰς ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ τὰς διασκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας μικρῶν συλλόγων ἐν τῷ μέσῳ ὁλοκλήρου τῆς βαρβάρου Ἀνατολῆς.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τῶν Τριῶν ναυτικῶν Νήσων οἱ κάτοικοι ἐπὶ τουρκοκρατίας ἔχαιρον τινὰ προνόμια, ὅτι ἡ πίεσις παρ' αὐτοῖς τοῦ δυνάστου δὲν ἐμφιλοχώρει, ἀλλὰ τούτου αἴτιον πασίγνωστον ἦτο ἡ ἀνυπέρβλητος ἀνάγκη τοῦ νὰ ἔχωσι πειθήνιον τῶν ναυτικῶν μας τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς κατὰ θάλασσαν ἐκδρομὰς τῶν ὀθωμανῶν οἱ ἀρχιναύαρχοι, οἱ συνετώτεροι τῶν ὁποίων πρὸς αὐτοὺς πολλάκις καὶ φιλανθρωπότερον νὰ προσφέρωνται ἠναγκάζοντο (α). Οὐχ ἧττον ὅμως ὑπὸ τὴν

(α) Τοιοῦτος ἀνεδείχθη ὁ Χουσεῒν πασσᾶς, ἀρχιναύαρχος τοῦ Σουλτάνου Σελὴμ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος, γαμβρὸς δ' αὐτοῦ ἐπ' ἀδελφῇ, ὅστις ἐλέγετο καὶ Χριστιανοῦ πατρὸς τέκνον. Εἶχε περὶ πολλοῦ τὸν ἐξ Ὕδρας Γεώργιον Βούλγαριν, τὴν Ναυαρχίδα διευθύνοντα, καὶ ὡμολογεῖτο μεταδοτικώτατος. Τῷ 1803 κατῆλθεν εἰς τὸ Αἰγαῖον φθινοπώρου φθίνοντος, καὶ ἐπεσκέφθη τὰς Τρεῖς Νήσους, ὅπου τὸν ὑπεδέχθη-

διενεχῆ διετέλουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκπέμπωσιν ἐτησίως νεοσυλλέκτους ὑπερετήσοντας εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ὀθωμανικὸν ναυτικὸν κατ' ἰδίαν αἱ τρεῖς Κοινότητες, καὶ δῶρα ἄφθονα, ὅπως ἐμπλήσωσι τὴν ἀπληστίαν τῶν ἐν τέλει, πολλάκις νὰ ἐπιστέλλωσι, καὶ ἄλλας δὲ συνεισφορὰς κατὰ τὰς περιστάσεις οὐχὶ τυχαίας νὰ συνεπιχορηγῶσι.

Καίτοι δὲ τὴν δυναστείαν τῶν ὀθωμανῶν ὑπηρετοῦντες τῶν Τριῶν Νήσων οἱ κάτοικοι, ὑπέκειντο ὅμως εἰς μυρίας ὅσας ἐνέδρας τῶν κρατούντων κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου των, μάλιστα δὲ τὴν σιτοπομπίαν μετερχόμενοι. Ἔνθεν μέν, τὰ πειρατικὰ πλοῖα τῶν Ἀλγερίνων καὶ τῶν συνεταίρων των τῆς Τύνιδος καὶ τῆς ἐν Ἀφρικῇ Τριπόλεως πειρατῶν, τὸν αὐτὸν μέγαν Σουλτάνον ἀναγνωριζόντων κυριάρχην, ὑποτελεῖς τοῦ ὁποίου ἦσαν καὶ αἱ τρεῖς Νῆσοι Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, ἐδίωκον τὰ ἐμπορικὰ αὐτῶν σκάφη ἀπηνέστατα, ἐξ ὧν συλλαμβανόμενα τινὰ ἔστιν ὅτε ἀπήγοντο εἰς φρικώδη αἰχμαλωσίαν· ἔνθεν δὲ ἡ ἀπληστία καὶ βαρβαρότης, συνήθη προσόντα ἑκάστου σατράπου, κατὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τῆς αὐτοκρατορίας παραίτια ἐγένοντο τυραννικῶς νὰ ἀπεμπολῶνται τῆς Δήμητρος τὰ δῶρα,

σαν ἀξιοπρεπέστατα. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ εἶχε τότε γείνει μήνυσις ὅτι ἐν Σπέτσαις ναυπηγοῦνται φρεγάται παρὰ τῶν ἀπίστων, ὁ Χουσεῒν Πασσᾶς καταβὰς εἰς τὸ ναυπηγεῖον καὶ καταμετρήσας τὰ δύω ἐν τῇ ξηρᾷ ἔτι πλοῖα αὐταῖς χερσίν, εὗρε τὸ μὲν τοῦ Θεοδωράκη Μέξη πήχεων 40 (ἤτοι γαλλικῶν ποδῶν 120) τὸ δὲ τοῦ Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου πήχεων 37 κατὰ τὸ μῆκος τῶν τροπίδων· ἀνεβόησε δέ, «καὶ ὅ-
«μως τοιαῦτα ὄντα τὰ πλοῖα, τὰ κατήγγειλαν ὡς πολεμικὰ
« καὶ ἐπίφοβα· ὁ Θεὸς νὰ σᾶς τὰ χαρίσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τούτων
« μεγαλήτερα νὰ ἀποκτήσητε. »

λίαν δὲ βαρυτίμως εἰς τοὺς πατέρας μας. Ἡ κατάστασις δὲ αὕτη τόσῳ μᾶλλον δυσφόρητος ἀπέβαινε, καθόσον πολλάκις, καὶ τὸ συνηθέστερον κατ' εἰσήγησιν τῆς πλεονεξίας αὐτῶν τούτων τῶν τοπαρχῶν, ἀπηγορεύετο ἀπανταχόθεν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους τῶν σιτηρῶν ἡ ἐξαγωγὴ παρ' αὐτῆς τῆς Ὑψηλῆς Πύλης· ἡ δὲ ἀπαγόρευσις συνεπέφερε τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ τὴν ἀκόλουθον ταύτης ἐμπόλεμον καταδίωξιν ἐκ μέρους τῆς δεσποζούσης ἐξουσίας (α).

(α) Τῷ 1810 περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου ὁ Βασίλειος Ν. Λαζάρου μὲ τὸ τρικάταρτον αὐτοῦ πλοῖον 34 πήχεων, 14 χιλιάδων κοιλῶν, ὀνόματι δὲ *ὁ ἅγιος Νικόλας*, ὑπὸ τουρκικὴν σημαίαν μὲ πυροβόλα 14 ὡπλισμένον καὶ ἄνδρας ἐπ' αὐτῷ 65 μὲ τὸ μερίδιον, ἀπῆλθεν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰωνίας πρὸς ἀνεύρεσιν σιτοφορτίου· ἐπιτυχόντες δὲ τοῦ ζητουμένου, ἐσυμφωνήθη νὰ γένῃ ἡ ἐπιβίβασις τοῦ σίτου μεταξὺ Χίου καὶ Ψαρῶν εἰς τὰ πανιὰ διὰ πλοιαρίων, λάθρα δὲ, διότι αὐστηρὰ ἀπηγορεύετο ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν. Τὸ ἔργον ἐξετελέσθη ἐν συντόμῳ, καὶ ἀποπλεύσας ἐκεῖθεν ἔφθασεν εἰς Σπέτσας, τὴν ἰδίαν πατρίδα· μία δὲ φεργάτα πρώτης τάξεως ὀθωμανική, σταθμεύουσα ἐν Χίῳ καὶ τὰ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν ἐπαγρυπνοῦσα καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν Ἀσιατικὴν περιφέρειαν, γνωσθέντος τοῦ γεγονότος, τρέχει δρομαίως καταδιώκουσα τὸν τολμητίαν Ἕλληνα τὸν τοιαῦτα ἐπιχειρήσαντα ὑπὸ τὰ πυροβόλα της· τόσῳ δὲ μᾶλλον δικαιότερον ὁ διοικῶν αὐτὴν ὀθωμανὸς ἐφαίνετο δυσανασχετῶν καθ' ὅσον πρὸ μικροῦ εἶχε συλλάβει τὸν Κ. Μεθενίτην, Ὑδραιώτην, τὰ αὐτὰ διαπραξάμενον, εἶχε δὲ αὐτὸν μεθ' ὅλου τοῦ πληρώματος ἐντὸς τῆς φεργάτας σιδηροδέσμιον, τὸ δὲ πλοῖον μὲ τὸ φορτίον ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐδημεύθη. Καταπλέει ὁ Ὀθωμανὸς τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἕλληνος πλοιάρχου ἐν Σπέτσαις καὶ ζητεῖ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον αὐθημερόν· ἡ ἐμφάνισις τοῦ μεγάλου τούτου πολεμικοῦ πλοίου, τὸ ἔντονον τῶν παραστάσεων τοῦ διοικοῦντος αὐτό, καὶ

Ὁ κερδῷος ἄρα Ἑρμῆς, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων δὲν παρίστατο τόσον πολὺ εὐπρόσιτος τοῖς πᾶσι θεός, καὶ ἐπίζηλος· ὤφειλον, διὰ νὰ προσεγγίσωσιν οἱ τούτου μύσται εἰς τὰ ἄδυτα τῶν βωμῶν του, νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ἄλλων μέσων τὴν ἀρωγήν, ἔπρεπε νὰ θύσωσιν εἰς Ἄρην τὸν Ἐρεσίπολιν, ν' ἀτενίσωσιν εἰς Ἀθηνᾶν τὴν γλαυκῶπιν, νὰ δαμάσωσι δὲ τὸν ἀτίθασσον Ποσειδῶνα·

τὸ δυσχερὲς τοῦ πράγματος ἔφερον εἰς μέγαν θόρυβον τὴν νῆσον ὅλην καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς, εἰς ἀμηχανίαν δὲ ἐσχάτην τοὺς οἰκοκυραίους περιέστησεν. Οὗτοι ὑποκρίνονται ἄγνοιαν τῶν γεγονότων, ὑπόσχονται δὲ νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ καταπλεύσαντος πλοίου, καὶ ἐπὶ τούτῳ στέλλονται ἐπιτροπαὶ πρὸς τὸν πλοίαρχον καὶ παραστάσεις πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ γίνονται, ὅπως εὑρεθῇ τρόπος ν' ἀπαλλαχθῇ ἡ Κοινότης ἀπὸ τὴν ἐπαπειλοῦσαν τὸν τόπον καταστροφήν· ἀλλ' ὁ ἐμποροπλοίαρχος ἀπήντησεν, ὅτι δὲν παραδίδει μήτε πλοῖον μήτε φορτίον, παρὰ μὲ τὴν θυσίαν τῆς ζωῆς του. Ὅλοι δὲ οἱ συμπλωτῆρες καὶ συγγενεῖς αὐτῶν, περὶ τοὺς 120 ῥωμαλέους ἄνδρας, ἀναλαμβάνουσι τότε τὸ μέγα καὶ δυσχερὲς ἔργον ν' ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ τῆς βίας μέχρι τῶν ἐσχάτων. Ἐν τούτοις ὁ γηραιὸς πρόκριτος πατὴρ τοῦ καταδιωκομένου διαῤῥήγνυται εἰς τὸ πάθος τοῦτο, καταφεύγει εἰς παρακλήσεις παρὰ τῷ υἱῷ πρὸς κοινὴν σωτηρίαν, τὴν κατάπαυσιν τῆς ἀντιστάσεως προσδεόμενος. Εἰς μάτην ὅμως! ὁ νεανίας ἀδιάσειστος μένει, μελετᾷ καὶ ἐπιχειρίζεται περὶ τῆς ἀντιστάσεως. Τούτων γενομένων, κοινῆς συνελεύσεως καὶ πάλιν συγκροτηθείσης τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐνώπιον τοῦ διώκτου ὀθωμανοῦ, ἀναπτύσσουσιν αὐτῷ τὰ πρακτικά των οἱ πρόκριτοι, ὁμολογοῦσι τὴν ὁλοσχερῆ ἀποτυχίαν τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν πρὸς εὐχαρίστησίν του, ἐπὶ τέλους δὲ δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν συμπάρεδρόν των τοῦ τολμηροῦ Σπετσιώτου νεανίσκου γεννήτορα, ὅστις ὀδυρόμενος παῤῥησίᾳ διαβεβαιοῖ ὅτι δὲν τὸν γνωρίζει διὰ υἱόν, ὅτι τὸν ἀπεκήρυξε καὶ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βασιλικοῦ πλοίου υἱός, πλοῖον καὶ τὸ

ταῦτα ἐβουλεύθησαν οἱ πρὸ ἡμῶν, καὶ νὰ τὸ διαπράξωσιν ἐκατόρθωσαν.

Ἡ γενεὰ τῶν πατέρων μας δὲν εἶχε πρόχειρα εἰς τὴν μνήμην αὐτῆς τὰ ἆθλα τῆς ξηρᾶς· ἠκούοντο τινὰ κλέφτικα τραγούδια κἄπποτε εἰς τὰς πανηγύρεις των τὰς ἀρχαιοτύπους, εἰς τὰ συμπόσιά των τὰ ἰδιόρ-

φορτίον. Ὁ ὀθωμανὸς μένεα πνέων, μεταφέρει τὴν φρεγάταν ἀμέσως ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ πορθμοῦ ὅθι ἦτο ἠγκυροβολημένη, ἐνώπιον τοῦ στομίου τοῦ λιμένος καὶ τοποθετεῖ αὐτὴν εἰς θέσιν προσβολῆς. Ἦτο ἡ ἡμέρα περὶ τὴν κλίσιν της.

Ἐν τούτοις ὁ πλοίαρχος Βασίλειος Ν. Λαζάρου τὰ πάντα προδιαθέσας, δὲν χάνει καιρὸν, ἀλλ' ἀναβὰς μὲ ὅλον τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς συμβοηθοὺς εἰς τὸ πλοῖόν του, ἀνασπᾶ τὴν ἄγκυραν, ἦτο δὲ ὡραία πανσέληνος, προσπλέει ἕως τὴν πρώραν τῆς φρεγάτας διὰ τὸν ἀντιπνέοντα ἄνεμον, ὅτε καὶ ὑφίσταται δὶς τὸ πῦρ τῶν κανονοστοιχιῶν της, καὶ ὑποφέρει ζημίας τινὰς, ἀντιστρέφων δὲ τὴν πρώραν πρὸς τὸ πέλαγος γίνεται ἀφανής. Ὁ Τοῦρκος τὸν καταδιώκει, ἀλλὰ βραδύνει εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, παραπλέει δὲ πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου διὰ νὰ ἐπιτεθῇ εἰς τὸ πέλαγος ἀντιστρόφως ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ.

Ὁ δὲ Β. Ν. Λαζάρου μόλις πελαγίσας, τὴν νύκτα, ἀπεβίβασε τοὺς συνεταίρους του τοὺς βοηθήσαντας αὐτὸν κατὰ τὸν ἔκπλουν εἰς μίαν ἄκραν πρὸς μεσημβρίαν τῆς νήσου, καὶ πλέει εἰς τὸν προσδιορισμόν του· τὴν δὲ ἐπαύριον ἡ φρεγάτα βλέπουσα αὐτὸν μετέωρον καὶ μὴ ταχυπλοοῦσα, ἐχαιρέτησε τὸν ἀτίθασσον Ἕλληνα μὲ συνεχεῖς πυροβολισμοὺς, εἶτα ἀνέστρεψε τὴν πρώραν πρὸς τὴν νῆσον, καὶ ἠγκυροβόλησεν ἐνώπιον τῆς πόλεως ἐν τῷ πορθμῷ.

Ὁ δὲ πλοίαρχος ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν ξηρὰν, συγκαλεσάμενος τοὺς ἐγκρίτους, ἐζητήσατο τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἀπὸ τὸν τόπον, ἄλλως ἠπείλησεν ὅτι θέλει μετέλθει βίαια μέτρα. Ἐν τούτοις οἱ πολύπειροι ναυτικοὶ Σπετσιῶται εἶχον μελετήσει καὶ τὰ πρὸς ἀπάντησιν. Ὅλοι δὲ ὁμοθυμαδὸν τῷ ἀ-

ρυθμα (α). Οἱ γέροντες τὰ περιέφερον εἰς τὰ χείλη των, διότι οἱ προπάτορές μας ἦσαν χερσαῖοι, ἀλλ' ἡ νέα γενεὰ, καὶ ὁμιλοῦμεν διὰ τὴν μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς μεγάλης Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἐποχὴν, προσήλωσεν ἀλλαχόσε τὴν διάνοιάν της· διαφόρους χώρας ἐντὸς τῆς Μεσογείου λεκάνης περιηγουμένη, ἤκουε καὶ ἔβλεπεν αὕτη διαδραματιζόμενα μεγάλων ἐθνῶν ἀξιοθαύμαστα ἔργα, μεγαλεπηβόλων ἀνδρῶν πράξεις καὶ κατορθώματα ἀπίστευτα. Ὅλος ὁ παρ' ἡμῖν κόσμος περιέστρεφεν εἰς τὸ στόμα του τότε τὸν Βοναπάρτην καταβαίνοντα τὰς Ἄλπεις, τὸν Μασσέναν πολιορκούμενον ἐν τῇ πόλει τῶν Γενουηνσίων, τοὺς Γάλλους εἰς τὴν Αἴγυπτον καταίροντας, τὸν δὲ ἀτρόμητον Νέλσωνα πανταχοῦ πα-

πήντησαν, ὅτι ὁ τόπος καὶ οἱ ἔγκριτοι ἔκαμαν τὸ πρὸς τὴν δεσπόζουσαν ἐξουσίαν χρέος αὐτῶν, παρέδωκαν ἅμα ἐλθόντος τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ πλοῖον, ἀλλ' αὐτὸς ὁ διοικητὴς τῆς φρεγάτας ἐπρόδοσε το καθῆκόν του, ἐδωροδοκήθη δὲ ἀπὸ τὸν πταίστην καὶ τῷ ἔδωκε καιρὸν νὰ γενῇ ἀφανής. Ταῦτα δὲ πάντα δὲν θέλουν λείψει νὰ κάμωσι κατεσπευσμένως μάλιστα γνωστὰ καὶ πασιφανῆ εἰς τὸν ἀρχιναύαρχον πρὸς ἱκανοποίησίν των ἐνώπιον τῆς Ὑ. Πύλης.

Ὁ δυστυχὴς Τοῦρκος χάνει τὸν νοῦν του εἰς τὴν τοιαύτην ἔντονον ἀπάντησιν τῶν ἐγκρίτων, καὶ θορυβεῖται, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπικαλούμενος τὸ ἔλεός των, ἀμὰν ἐφέντιμ (πρὸς Θεοῦ, Κύριοι) βοᾷ, μὴ, καὶ ἐγὼ φεύγω διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλήσω· οὕτω καὶ ἔγεινε.

(α) Τοιαῦτα ἦσαν τὰ τραγούδια τῶν ἁρματωλῶν τοῦ Σουλίου, τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Ὀλύμπου, καὶ τ' ἀφορῶντα τοὺς κλέφτας τῆς Πελοποννήσου. Ἐκ τῶν τελευταίων περιώνυμος ἐστάθη ὁ Ζαχαριᾶς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῶν πλοίων ἐν Σπέτσαις μετεδόθη, τὰ δὲ ἆθλά του εἰς τὰ στόμα-

ρόντα. Ὡς καὶ αὐτοὶ τῶν πληρωμάτων ἑκάστου πλοίου οἱ παῖδες διηγοῦντο ἐνθουσιωδῶς, ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἑστίας των, τὴν ἀνδρίαν μεθ᾽ ἧς οἱ Ἱσπανοὶ καὶ αἱ Ἱσπανίδες ἐμάχοντο, τὸν ἡρωϊσμὸν μεθ᾽ οὗ οἱ Κελτίβηρες οὗτοι ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Γάλλους, σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὸ πατρῷον ἔδαφος ὑπερασπιζόμενοι κατὰ τῆς τρομερᾶς ἐπιδρομῆς τῶν λεγεώνων τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν διθυράμβων τούτων τοῦ καιροῦ περιῆλθεν εἰς τῶν ναυτικῶν μας πληθυσμῶν τὰς χεῖρας ἄνωθέν πως ῥιφθεῖσα, βίβλος ἁπλούστατα γεγραμμένη, περιέχουσα δὲ τὰς πράξεις τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ὅλοι οἱ ναῦται περιεστοίχιζον, ἐν τῇ νηνεμίᾳ καὶ ἀπρα-

τα τῶν γειτόνιων Σπετσιωτῶν ὁσημέραι ἀνεστρέφοντο. Ἐπὶ τούτου, ὁ μακαρίτης Μανουὴλ Τομπάζης μᾶς διηγήθη περίεργον ἱστορικὸν ἀνέκδοτον, τὸ ἑξῆς.

« Παῖς ὢν ἐταξείδευε μετὰ τοῦ πατρός του καὶ ἀπὸ ἐναντίον ἄνεμον προσωρμίσθησαν ποτὲ εἰς Νεόκαστρον, ὅθι ἀπὸ τὰς αὐτὰς αἰτίας ἠγκυροβολημένος ἦτο πρὸ ἡμερῶν καὶ ὁ Νικόλαος Λάμπρος ἐκ Σπετσῶν, γνωστὸς καὶ φίλος τοῦ γέροντος Νικολάου Τομπάζη. Ὁ Λάμπρος εἶχε συνδέσει φιλίας μετὰ τοῦ Ἀγᾶ τοῦ τόπου, εἰσεῖξε δὲ καὶ τὸν συνάδελφόν του Ὑδραιώτην. Ὁ τοπάρχης τοὺς ἐφιλοφρόνησε δεόντως· μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν τοὺς ἐπροσκάλεσε νὰ συνευωχηθῶσιν. Οἰκεῖος ἦτο τοῦ Τούρκου ὁ Λάμπρος, καὶ τῆς εὐθυμίας τῶν συνδαιτημόνων προαγομένης, προσεκλήθη παρ᾽ αὐτοῦ νὰ τραγουδήσῃ. Ὁ Λάμπρος ἐζήτησε τότε τὸ μουσικὸν ὄργανόν του καὶ ἤρχισε νὰ κιθαρῳδῇ·

Διψοῦν οἱ κάμποι γιὰ νερὰ
Καὶ τὰ βουνὰ γιὰ χιόνια,
Διψᾷ καὶ ὁ δόλιο Ζαχαριᾶς
Γιὰ τούρκικα κεφάλια.

Εἰς τὴν πρώτην δὲ ταύτην στροφὴν διακόψας ἀποτείνεται γοργῶς, ἀρχαϊκῶς δὲ πρὸς τὸν φιλοφρονοῦντα δεσπότην, καὶ τὸν λέγει· « νὰ μὴ σοῦ κακοφανῇ, ἀγᾶ μου, τὸ τραγοῦδι τὸ λέγει· » — δὲν πειράζει, τὸν ἀπαντᾷ μετὰ χάριτος ὁ Τοῦρκος, ῥεῖζη Νικόλα (πλοίαρχε Νικόλαε) ἐξακολούθει. κτλ.

Τοιαύτη ἦτο ἡ στάσις τῶν μακαρίων ἐκείνων ἀνδρῶν ἀπέναντι τῶν κρατούντων.

ξία τῆς θαλασσοπλοίας πλειστάκις εὑρισκόμενοι, τὸν γραμματέα τοῦ πλοίου ὅστις ἤξευρε ν' ἀναγινώσκῃ, καὶ ἐνθουσιῶντο ἀκροαζόμενοι τὰ καθέκαστα τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ Μεγάλου Μακεδόνος· κατόπιν ἠκούσθησαν τὰ ᾄσματα τοῦ Ῥήγα, ἀλλ' ὑποκώφως πως διὰ τὸν φόβον τῶν κρατούντων. Τέλος δὲ, συνέπεσε νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τοῦ τύπου σπουδαῖόν τι συγγραμμάτιον τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἐξ Ἄνδρου σοφοῦ Θεοφίλου Καίρη, σοφὸν πόνημα, Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἐπιγραφόμενον, συνιστάμενον δὲ εἰς βιογραφίας ἐπισήμων ἀνδρῶν τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν, τῶν ὁποίων αἱ προτομαὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἑκάστου τεύχους ἐφέροντο. Περιελθοῦσα κατὰ πρῶτον τὰ σπουδαστήρια ὅλων τῶν γραμματισμένων τοῦ καιροῦ ἐκείνου νησιωτῶν καὶ τὰ διδασκαλεῖα, ἡ ζωηρὰ αὕτη τῶν προγόνων μας εἰκὼν (α) μετετέθη κατόπιν εἰς τῶν ναυπηγῶν τὰς χεῖρας· οὗτοι δὲ ἐντεῦθεν ἀρυόμενοι τὴν ὕλην τῶν παραστάσεων ὡς ἀπὸ πολυχεύμονα πηγὴν, ἐκόσμουν τὰς πρώρας τῶν ἑλληνικῶν νηῶν μὲ τὰς προτομὰς τοῦ Λυκούργου, τοῦ Θρασυβούλου κτλ., τοῦ μὲν ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ πλοιάρχων κατὰ προτίμησιν ἀσπαζομένου τὸν φέροντα τὸ κράνος Τιμολέοντα ἢ

(α) Τὸ ὕφος τοῦ πονήματος τούτου ἦτο λίαν νευρῶδες, εἰς ἐκλεκτὴν μὲν γλῶσσαν συντεταγμένον ἀλλ' εὔληπτον. Σκοπὸν εἶχε νὰ προδιαθέτῃ τοὺς Ἑλληνόπαιδας εἰς μίμησιν τῶν ἀρετῶν αἵτινες ἐκόσμουν τοὺς ἀθανάτους προπάτοράς μας, ἀναῤῥιπίζον εἰς τὰς τρυφερὰς καρδίας των τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα. Ἐνθυμοῦμαι τὸ προοίμιον τῆς τοῦ Περικλέους βιογραφίας ἀρχόμενον οὕτως· «Ἔξοχος εὐπατρίδης καὶ μεγαλόνους ἄνθρωπος ὁ Περικλῆς κτλ.» Δὲν εἶδον πούποτε πλέον ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νεότητός μου τὸ πολύτιμον αὐτὸ πόνημα· ἀγνοῶ δὲ ἂν εὑρίσκεται εἰς τὴν δημόσιον βιβλιοθήκην τοῦ κράτους, καὶ εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ γίνῃ ἡ μετατύπωσίς του.

Ἐπαμινώνδαν κτλ., τοῦ δὲ τὸν ἔχοντα μόνον τὴν ἐκ φύλλου ἐλαίας ταινίαν ἐπὶ τῶν κροτάφων Περικλῆν τὸν Ἀθηναῖον, ἢ Φιλοποίμενα τὸν Μεγαλοπολίτην κτλ.

Καινοτομοῦντες ἀπὸ πνεῦμα ἰδιοῤῥυθμίας ἐθνικῆς εἰς τὸ εἶδος τῆς ναυπηγίας, οἱ νησιῶται οὗτοι ἐφυψοῦντο διὰ τῆς διανοίας των εἰς ὅ,τι εὐγενὲς ἐνέπνεεν αὐτοῖς τῶν προγόνων ἡ μνήμη· καὶ δὴ νεωτερίσαντες κατὰ τὰς ἐπωνυμίας τῶν πλοίων, μετέτρεψαν εἰς δραματικήν τινα παράστασιν τὰ ἐν ταῖς πρύμναις κοσμήματα ἐγχαράττοντες ἐκ δρυὸς ἀνάγλυφα εἰς τὴν κυκλοειδῆ αὐτῶν περιφέρειαν τοὺς Τρίτωνας καὶ τὰς Σειρῆνας προσωποποιοῦντα μετὰ συμπλέγματος ὁλοκλήρου πανοπλίας ὁμηρικῆς, θυρεῶν, ἀσπίδων καὶ δοράτων (α).

Ἐῤῥέθη ὅτι ἡ ἐμπορία εἶναι τῆς εἰρήνης ἡ προσ-

(α) Τὸ εἶδος τῆς ναυπηγίας διὰ τὸ ὁποῖον διεκρίνοντο τῶν Τριῶν Νήσων τὰ σκάφη μετὰ τὸ 1810 ἔτος καὶ ἐντεῦθεν μάλιστα, ἐθεωρήθη παρὰ πᾶσι τοῖς εἰδήμοσιν ὅλων τῶν ἐθνῶν ἐξαίσιον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην· στερεότης, ταχυπλοΐα καὶ κομψότης ἦσαν αἱ κύριαι αὐτῶν ἀρεταὶ ἐπικοσμούμεναι ἀπὸ ἀγέρωχόν τινα πρόσοψιν, στάσιν ἐμφαίνουσαν ὅλως πολεμικήν. Οἱ Ὀθωμανοὶ πολλάκις συνεταράσσοντο εἰς τὸ Βυζάντιον, ὑπερήφανα τῶν ὑποτελῶν των θεωροῦντες τὰ ἐνδιαιτήματα ταῦτα· ἀνάγκη δὲ πολλάκις παρέστη νὰ καλυφθῶσιν αἱ προτομαὶ καὶ νὰ ἐξαφανίζεται τῶν πυροβόλων ὁ ῥυθμός, ἐπισπωμένων τῶν θυρίδων εἰς τὰ καταφράγματα, ὁσάκις παρέπλεον οἱ ὑπερόπται σατράπαι εἰς τοὺς τάπητας χρυσῶν κελήτων ἐξηπλωμένοι.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἐμὸς θεῖος Παῦλος μᾶς διηγήθη ζῶν τὸ ἀκόλουθον ἐπὶ τούτῳ ἀνέκδοτον.

« Μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ναυπηγήσεως τοῦ πλοίου μας ὁ Ποσειδῶν (τρικάταρτον 37 πήχεων εἰς τὸν ἀγῶνα χρησιμεῦσαν) τῷ 1818 τὴν ἄνοιξιν εἴχον ἀγκυροβολήσει εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τῷ τελωνείῳ, ἀπὸ Μασσαλίαν προερχόμενος, ὅθι εἴχον κάμει τὴν δέουσαν συσκευὴν τοῦ σκάφους, χρυσώσει τὸ ἀκρόπρωρον, καὶ τὰ τῆς πρύμνης ἀνά-

φιλεστάτη θυγάτηρ· παρὰ τοῖς πατρᾶσιν ἡμῶν ὅμως ἐξέπεσεν ὁ Κερδῷος ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς φιλησύχου θεᾶς ταύτης καὶ ἐνεστερνίσθη τὸν Θεὸν τοῦ πολέμου. Οὕτω βῆμα πρὸς βῆμα ὀλισθαίνοντες ἀνεδείχθησαν μάχιμοι οἱ τέως ἄγνωστοι ἀσήμων σκοπέλων ναυτίλοι.

Ἀληθῶς παράδοξος κατάστασις πραγμάτων! Κλῆσιν ἔχοντες ἐμπορικὴν τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων οἱ κάτοικοι προσίενται τὰ ὅπλα μετὰ θάῤῥους τὴν πυρίτιδα τὸ ξίφος, ταῦτα δὲ φέροντες παρομαρτοῦντα μὲ τὰ λογιστικὰ αὐτῶν βιβλία καὶ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια ἐντὸς τοῦ κύτους τῶν ὁλκάδων των πολλάκις κεχρυμμένα, ἀμφισβητοῦσι μὲ τοὺς κραταιοὺς τῆς γῆς τὸ κράτος τῆς θαλάσσης! Τοῦρκοι καταδρομεῖς, Ἀλγερήνων ληστήρια

γλυφα κ. τ. λ. Ἔφερον δὲ τὸ ἥμισυ τῆς κανονοστοιχίας εἰς ἐκλεκτὰ πυροβόλα διὰ τὸν φόβον τῶν καταδρομέων ἐξέχοντα ἀπὸ τὰς θυρίδας τῶν τοίχων τοῦ πλοίου οὔτινος οἱ ἄνω ζωστῆρες ἦσαν ζωηρότατα καὶ πλατύτατα χρωματισμένοι· μόλις δὲ πατήσαντος ἐμοῦ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ καταγινομένου εἰς τὰ ἐμπορικά μου, βλέπω τὸν ὁμογενῆ Ἀντωνάκην Ἀλεξόπουλον Κωνσταντινουπολίτην πρὸς ὃν ἤμην συστημένος, δρομαῖον τρέχοντα πρὸς ἐμὲ καὶ λέγοντα· «τί κάμνεις, ἀδελφέ; τί καράβι ἔφερες ἐδῶ; τρέξε κλεῖσε τὰς κανονοθυρίδας σου, σκέπασε τῆς πρώρας καὶ τῆς πρύμνης τὰ στολίδια, ἀσχήμισέ το, διότι ἐχάθης· » Τί δὲ ἔτρεξεν; ὁ Ὀθωμανὸς ναύαρχος παραπλέων, ἐξεθαμβώθη ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς ὁλκάδος, τὴν πλουσίαν αὐτῆς καὶ ὑπερήφανον συσκευὴν, σταματᾷ, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ, τίνος εἶναι, πόσα πυροβόλα ἔφερε κ. τ. λ. ἐπανακάμπτει δὲ εἰς τὸν ναύσταθμον, ὅπου ἐγένετο λόγος περὶ τῶν ἀπίστων καὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν των. Ὁ Κωνσταντινουπολίτης δὲ ἔμπορος πληροφορηθεὶς τὰ τρέχοντα ἐγκαίρως, μ' ἐγνωστοποίησε τὸν κίνδυνόν καὶ ἡ ναῦς ἐσώθη παραμορφωθεῖσα, διότι τὴν ἐπαύριον ἐρεύνης γενομένης, εὑρέθη ἕνα καράβι μαῦρον καὶ ἄσχημον· ἄλλως, ἐγίνετο ἀνάρπαστον. »

Τοιαῦται ἦσαν αἱ δειναὶ ἡμέραι τῆς δουλοσύνης τῶν Ἑλλήνων. Διὰ τὰ τῆς πρύμνης δὲ ἑκάστου πλοίου στολίδια (ἤτοι τὰ ἄφλαστα) καὶ τὰ τῆς πρώρας (τ' ἀκροστόλια) κ. τ. λ. ἔπιθι τὴν παρακατιοῦσαν σημείωσιν.

καὶ πειρατήρια, Γάλλων καταδρομικὰ πλοῖα, Ἄγγλων φρουροὶ ἀδιαλείπτως σταθμεύοντες, ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ἐντὸς τῆς Μεσογείου καὶ πέραν τῶν Γαδείρων ἐπιπολάζουσι, μόνον δ' ἀντίμαχον πρῶραν ἀπαντῶσι τὰ μέτωπα τῶν ἑλληνίδων τούτων νηῶν, ἀγερώχως κεκοσμημένων καὶ φερουσῶν τοὺς ἐκ δρυὸς ἀνδριάντας τῶν προγόνων μας ἔστιν ὅτε ἐν πλήρει πανοπλίᾳ, ὡς ἔμβολα εἰς τὰς παρωτίδας των! (α)

(α) Οἱ περιφερόμενοι πίνακες τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι διαπρεψάντων πλοίων φέρουσιν, εἰς ὅλα, τῶν ἡρώων τῆς ἀρχαιότητος τὰ ὀνόματα. Ὀλίγιστα δ' ἐν αὐτοῖς διακοσμοῦνται μὲ συγχρόνων ἐξόχων ἡγεμόνων ἢ ἀνδρῶν ἐπισήμων τὰς ἐπωνυμίας. Ἐφ' ὅλων δὲ τὰς πρώρας ἐπεκάθηντο ξόανα, τῶν προπατόρων μας ἐκπροσωποῦντα τοὺς ἀριστεῖς, ἐντέχνως εἰργασμένα.

Εἰς τοὺς στολισμοὺς τῆς πρύμνης ἑκάστου πλοίου οἱ λεπτουργοὶ Ἕλληνες ἀνέπτυσσον τὴν δυνατὴν καλλιτεχνίαν, καθοδηγούμενοι εἰς τῶν ἔργων τὴν ἐκτέλεσιν ἀπὸ τοὺς ἐμπειροτέχνας. Τοῦ πατρῴου μας πλοίου, τοὐπίκλην ὁ *Περικλῆς*, ζωηρότατα καὶ ἀξιολογώτατα ἐφέροντο ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ (καθρέπτῃ) ἀνάγλυφα τὰ ἑξῆς· ἀριστερόθεν πρὸς τὰ ἄνω προηγεῖτο ἡ Τύχη τυφλὴ, κρατοῦσα τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἐξ οὗ ἔῤῥεον κερμάτια ἀργύρου καὶ χρυσοῦ, ἄνωθεν αὐτῆς ἐτάττετο ὁ κερδῷος Ἑρμῆς μὲ τὸ κηρύκειον ἀνὰ χεῖρας καὶ τὸν πτερωτόν του πῖλον φορῶν, κατόπιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θυρεοῦ (τῆς κορωνίδος τῆς πρύμνης) παρίστατο ὁ Ποσειδῶν διαδηματοφόρος ἐντὸς πλατυφύλλου ὀστράκου περικοσμουμένου ἑκατέρωθεν ἀφ' ὅλα τοῦ μεγάλου θαλασσίου δαίμονος τὰ παράσημα, τὴν τρίαιναν κτλ Εἶτα δὲ εἰς τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ κλίσιν ἵστατο ὁ Θεὸς Ἔρως μὲ τὴν φαρέτραν του, βαίνων ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἐρχομένου καὶ καταλήγοντος Ἡρακλέους, τὸ ῥόπαλον ἀνὰ χεῖρας φέροντος καὶ τὴν λεοντῆν περὶ τοὺς ὤμους.

Δημήτριος Περδίκας ὁ ἐκ Σκοπέλου ἀρχιναυπηγὸς παρ' ἡμῖν ὑπέδειξεν εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα τοὺς ἥρωας τοῦ πονηματίου, ἐ-

«Διὰ νὰ νέμεσαι τὰ καλὰ τῆς εἰρήνης ἔσο προπαρεσκευασμένος ὡς εἰς πόλεμον» φέρεται πρὸ πολλοῦ πολιτικὸν ἀξίωμα παρὰ πᾶσιν ὡς ἀλάνθαστον πρεσβευόμενον. Τούτῳ δὲ ὡς παρεμφερές τι δόγμα παρὰ τοῖς νησιώταις τότε ἐπιστεύετο ὅτι «διὰ νὰ ἐμπορεύεταί τις ἐπιτυχῶς, ἀνάγκη νὰ ἦναι παλληκάρι»· διὰ ταῦτα τῶν λιμένων ἐκπλέοντες οἱ πατέρες μας, πρώτιστον μελέτημα αὐτῶν εἶχον τῶν ἐργαλείων τοῦ Ἄρεως τὴν συσκευήν. Παντοῦ δὲ ὅπου ἐθηρεύετο τῶν ἐμπορευμάτων ἡ ἐπιβίβασις ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ κράτει, προηγεῖτο τοῦ πολέμου ἡ ἑτοιμασία. Αἱ λέμβοι τῶν σιτοπομπῶν ὁλκάδων τῶν Τριῶν Νήσων πλήρη ἔφερον ἑκάστοτε κεκαλυμμένην πανοπλίαν, τὸν σῖτον ἐπιβιβάζουσαι, φρουρὸς δὲ εἰς τὰ προκείμενα ὄρη ἢ τὰς ἐξεχούσας ἄκρας ἐστέλλετο ὡς σκοπὸς ἱστάμενος πρὸς ἐπαγρύπνησιν· μόλις δ' ἐσήμαινεν οὗτος ὅτι ἐχθρὸς ἐφαίνετο, ἠκούετο ἀμέσως ἔντονος φωνή «εἰς τ' ἄρματα!» Τῶν Ἑλλήνων ἡ ὁλκὰς μετέωρος ἐν ἀκαρεῖ τότε ἐγίνετο, ἀνακωχεύουσα δὲ μὲ

ξελέξατο δὲ τὸν Περικλῆν διὰ τὴν προτομήν· ὁ αὐτὸς ἐσχεδίασε καὶ τὰ πρὸς διακόσμησιν τῆς πρύμνης, διὰ τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν δίστηλα ἱσπανικὰ πεντακόσια. Ἦτο πολύμητις ὁ ἄνθρωπος καὶ πνευματωδέστατος· μᾶς διηγεῖτο παῖδας ἔτι ὄντας τὴν ἱστορίαν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἔπειτα τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων, παντοιοτρόπως δὲ ἐθέρμαινεν ὁ ἀνὴρ τὴν φαντασίαν μας. Ἀγνοῶ ἂν ἦτο μεμυημένος τὰ τῶν Φιλικῶν.

Ἡ ἔννοια τῶν αναγλύφων τοῦ Περικλέους εἶναι, ἀριστερόθεν μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ ἀναγιγνωσκομένη ἡ ἑξῆς· «Διὰ νὰ τύχης » παρὰ τοῦ *Κερδώου πλοῦτον καὶ κατάστασιν* ἐνςερνίσθητι τὸν » Ποσειδῶνα προσιέμενον *φίλους* του οὐχὶ τοὺς δειλοὺς ἀλλὰ » τοὺς *Ἡρακλεῖς.*»— Δεξιόθεν δὲ πρὸς τ' ἀριστερά, ἡ ἀκόλουθος·

«Ἡ *ἰσχὺς* ἀποκτᾶται διὰ τοῦ *ἔρωτος* πρὸς τὸν *Ποσειδῶνα* » συνεπάγοντος τὸν *Κερδῷον* μὲ τὰ *ἀγαθά* του.»

τοῦ καταφράγματος τὰς θυρίδας ἠνεωγμένας, ἐμήνυε, τῶν κανονοστοιχειῶν της τὰ πυριφλεγέθοντα στόματα ἐπιδεικνύουσα εἰς τοῦ Σουλτάνου τὸν ἀξιωματικὸν, ὅτι ἀκριβὰ νὰ πωλήσῃ ἕκαςος ναυβάτης Ἕλλην τὸ ζῆν προτίθεται (α). Εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν φορτίων των πολὺ τούτων δεινότερα κακὰ τοὺς πατέρας μας καὶ ἐπικινδυνωδέστερα ἔτι παθήματα ἀνέμενον, καθότι καὶ πρὸς μᾶλλον ἐμπειροπολέμους ν' ἀντιπαλαίσωσιν ἔμελλον, συνεχέστερον δέ· καὶ ὅμως ἐτόλμησαν, καὶ πολιορκίας πολυκρότων Εὐρωπαϊκῶν στόλων ἐπιτυχῶς νὰ διασχίσωσι, καὶ πρὸς καταδρομεῖς πολεμικωτάτους εὐτόλμως ν' ἀντιπαραταχθῶσι, πρὸ πάντων δὲ ὁσημέραι καὶ μὲ αὐτὰς τὰς τίγρεις τῶν ἀφρικανικῶν παραλίων, τὰ φό-

(α) Ἰδοὺ περίεργόν τι γεγονὸς ἀπὸ τὰ πολλὰ τοῦ καιροῦ ἐκείνου.

Εἰς τὰ 1811 τὸν Ἰούνιον ὁ ἐκ Σπετσῶν πλοίαρχος Βασίλειος Ν. Λαζάρου ἐσυμφώνησε δι' ἀπεσταλμένου του εἰς Τρίπολιν μετὰ τοῦ Βελῆ πασσᾶ, Βεζύρη τῆς Πελοποννήσου, τὴν ἀγορὰν σιτοφορτίου ἐκ κοιλῶν δεκατεσσάρων χιλιάδων πρὸς δίστηλα 2 1/3 τὸ κοιλὸν, νὰ παραδοθῇ δὲ αὐτῷ ἐντὸς τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου ἀπὸ τὸν ἐπίτροπόν του εἰς τὸ παραθαλάσσιον τῆς ἁγίας Μαρίνας.

Τούτων συμφωνηθέντων, ὁ πλοίαρχος μεταβαίνει εἰς τὸ ὡρισμένον μέρος φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ὅλον τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν πρὸς ἀπότισιν τοῦ παραδοθησομένου φορτίου, καὶ ἡ συμφωνία ἐκπεραιοῦται πληρέστατα καὶ εἰλικρινέστατα ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Σατράπου· εἶχε δὲ προβῆ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἔργου, τὰ δύω τρίτα τοῦ φορτίου ἦσαν ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς ὁλκάδος, ὅτε ὁ πλοίαρχος παρὰ τὴν παραλίαν περιφερόμενος, ἀτενίσας τὸ πέλαγος βλέπει μίαν τῶν ἡμερῶν περὶ τὸ δειλινὸν δύω ὀθωμανικὰ τοῦ πολέμου πλοῖα προσπλέοντα ἐντὸς τοῦ κόλπου· τὸ ἓν ἦτο βρίκιον ἐννέα κανονίων εἰς ἑκάστην πλευρὰν, τὸ δὲ γαλιότα πολεμικὴ μὲ πυροβόλα εἰς τὴν πρώραν, τὴν πρύμνην καὶ τὰ πλάγια. Ἦσαν τοῦ Σερασκέρη τῆς Εὐβοίας Ὀμέρμπεη, τοῦ ὕστερον Ὀμὲρ πασσᾶ, τὰ πλοῖα ἐπιτετραμμένα τὴν ἐπιτήρησιν τῶν σιτηρῶν.

Οἱ Ἕλληνες ἐννόησαν τὸν κίνδυνον, καὶ τοῦ πλοιάρχου ἐπιβάντος εἰς τὴν ἐφολκίδα διὰ νὰ διευθετήσῃ τὰ τῆς ἀντικρούσεως ἀπὸ τὸ πλοῖον αὐτοῦ, τὸν ἐρωτῶσιν οἱ ἀλβανῖται, τοῦ Βελῆ πασσᾶ ἄνθρωποι, οἱ ἐπιστατοῦντες

βητρα τῶν χριστιανῶν εὐρωπαίων, στῆθος μὲ στῆθος ν' ἀντιπαλαίσωσι.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συνετέλεσαν εἰς τὸ ν' ἀναδείξωσι τοὺς ναυτιλλομένους τῶν Τριῶν Νήσων ῥιψοκινδύνους, ἀνδρείους, τολμηροὺς καὶ ἐπιχειρηματίας τοὺς πάντας, ἄνδρας παῖδας τε καὶ γέροντας, ὑπερηφάνους δὲ διὰ τὸ ἐπάγγελμά των καὶ τὴν κατάστασίν των, ὥστε ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἐπιστρέφοντες νὰ ἦναι εἰς θέσιν πλεῖστα καὶ γενναῖα νὰ διαβουλεύωνται.

Τοιοῦτος πνευμάτων ὀργασμὸς ἴσως δώσῃ ἀφορμὰς εἰς ὑπόθεσιν, ὅτι ἐν ταῖς Κοινότησι τῶν Τριῶν Νήσων πιθανὸν νὰ ὑπῆρχε διάθεσις πραγμάτων ταραχώδης, προερχομένη τὸ μὲν ἀπὸ τὸν τραχὺν βίον τῶν ναυτιλλομέ-

εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ φορτίου «τί μελετᾷ νὰ κάμῃ; Ὑπάγω νὰ προσκυνήσω τοὺς νεοερχομένους Τούρκους» εἶπεν· ἐπιδιβασθεὶς δὲ τίθεται εἰς θέσιν ἀμύνης. Ἦτο πανσέληνος· ἄνδρες ναυβάται, πυροβόλα τῶν πλευρῶν, λιανὰ ὅπλα καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη τοῦ πολέμου ἡτοιμάσθησαν ἐν συντόμῳ ἀπὸ τοὺς ἐμπειροπολέμους Ἕλληνας, τὰ δὲ ἐναύσματα ἀνὰ χεῖρας ἔχοντες ἐπερίμενον τὸ ἀποτέλεσμα.

Οἱ Τοῦρκοι προϊούσης τῆς νυκτὸς ῥίπτουν τὴν ἄγκυραν εἰς τὸν μυχὸν τῆς ἁγίας Μαρίνας, τὸ μὲν βρίκιον εἰς τὴν πρώραν τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου τοποθετηθὲν πλησιέστατα δὲ, ἡ γαλιότα περὶ τὴν πρύμνην ἐπίσης, καὶ μετ' ὀλίγον ἀκούεται φωνὴ ἀπὸ τοῦ Ὀθωμανικοῦ τὸ κατάστρωμα προσκαλοῦσα τὸν Ἕλληνα πλοίαρχον νὰ ὑπάγῃ ἐπάνω. Τῷ ἀπαντοῦν ὅτι εἶναι ἀπών.— ἂς ἔλθῃ ὁ γραμματεύς· —καὶ οὗτος ἀπουσιάζει μετὰ τοῦ πλοιάρχου·—ἂς ἔλθῃ ὁ ναύκληρος·— δὲν δύναται ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ν' ἀπουσιάσῃ. Τότε ῥίπτει ὁ τοῦρκος διοικητὴς τὴν λέμβον καὶ ἐπιβαίνει εἰς τὸ κατάστρωμα τῆς ἑλληνικῆς ὁλκάδος· μόλις ἐπάτησε τὸν πόδα περιφέρει ὁλόγυρα τὸ ὄμμα του καὶ βλέπει δεξιὰ ἀριστερὰ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὰς κανονοθυρίδας μὲ τὰ ἐναύσματα ἀνὰ χεῖρας, τὰ λιανὰ ὅπλα ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπικρεμάμενα, τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπὶ ποδὸς ἀναμένοντας τὸ σημεῖον τῆς ἐπιθέσεως, τὸν δὲ πλοίαρχον σοβαρῶς περιπατοῦντα. Δὲν λέγει λόγον ὁ τὴν ἐπίσκεψιν ἀναλαβών· καταβαίνει τὴν κλίμακα καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ βρίκιον. Ἄκρα γαλήνη ὑπῆρχε καὶ ἡ σελήνη διέλαμπε· μετ' ὀλίγον ἀκούεται φωνὴ ἀπὸ τὸ βρίκιον τουρκιστὶ πρὸς τὴν γαλιόταν φωτιὰν (ἀτὲς) διατάττουσαν. Ἡ ῥῆξις ἤρχισε· τὰ δύω Ὀθωμανικὰ πλοῖα διὰ μιᾶς ἀνοίγουν τὰς κανονοστοιχίας καὶ ἄρχονται νὰ πυροβολῶσιν

νων, τὸ δὲ ἀπὸ τὴν ἄνετον ἕνεκεν τῆς εὐπορίας τῶν ἀτόμων ἐν γένει διαβίωσιν ὑποθαλπομένη. Τοὐναντίον, ἂν καὶ ὡς ναυτικοὶ ὅμιλοι ἔφερον καὶ ἔσωζον ζωηρότατον τὸν χαρακτῆρα τοῦ δημοσίου βίου, ἂν καὶ ὡς ἄνθρωποι ἔτρεφον ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν καὶ τὸ φίλερι καὶ τὸ σπουδαρχίαν, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αἱ τρεῖς Κοινότητες διετύπωσαν εἶδος αὐτοδιοικήσεως ἀξιόλογον, σπουδαιότερον μὲν εἰς Ὕδραν διότι καὶ ἀρχαιότερα ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῆς, ἀρχαϊκώτερον δὲ εἰς Σπέτσας καὶ τὰ Ψαρά. Βίον λιτώτατον ἐν τῷ μέσῳ εὐπορίας οὐ τῆς τυχούσης διάγοντες, χρηστὰ δὲ ἤθη ἐν τῇ οἰκιακῇ αὐτῶν διαίτῃ καὶ ἄμεμπτον ἀγωγὴν τηροῦντες, προσ-

ἀμφοτέρωθεν κατὰ τοῦ ἐμπορικοῦ Ἑλληνικοῦ σκάφους· οἱ δὲ Ἕλληνες κόψαντες τὸ ἀπόγαιον, σαλεύουσιν ἐπ' ἀγκύρας καὶ ἀντιπαριστῶσιν ἑκατέρωθεν πρὸς τοὺς ἀντιπάλους των τὰ πυροβόλα των· ἡ εὐθυβολία καὶ εὐστοχία τούτων κατεσίγασαν ἐν συντόμῳ τὸ πῦρ τῶν ἐναντίων. Πλεῖστοι Τοῦρκοι ἐφονεύθησαν εἰς τὴν γαλιόταν, κατόπιν δὲ πνεύσαντος ἀνέμου ἀπὸ τὸν κόλπον, ἀνασπᾷ τὴν ἄγκυραν ὁ Ἕλλην πλοίαρχος, μετεωρίζονται καὶ οἱ Τοῦρκοι, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐπιτίθενται μέχρι πρωίας.

Τῇ δὲ ἐπαύριον συναντηθέντες πάλιν εἰς τὰς λοξοδρομίας κατὰ τὴν ἄνοδον, πνέοντος βορείου ἀνέμου, ἐχαιρετήθησαν μὲ τόσον δὲ πεῖσμα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ὥστε ἀπαυδήσαντες οἱ Τοῦρκοι ἠγκυροβόλησαν εἰς τὰ βόρεια ἄκρα τοῦ κόλπου καὶ δὲν προσεῖχον εἰς αὐτοὺς ποσῶς· ἀλλὰ προσωρμίσθησαν καὶ οἱ Ἕλληνες, διότι ἡ νὺξ τοὺς κατέλαβε καὶ ἐντὸς τῶν στενῶν δὲν ἤθελον τὴν νύκτα νὰ περιφέρωνται. Αὐτόσε ἦτον ἠγκυροβολημένος καὶ ὁ Κ. Μπουκουβάλας μὲ τὸ πλοῖον κενόν· πρὸς τοῦτον ὑπάγει ὁ ὀθωμανὸς ἀρχηγὸς καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ μεσιτεύσῃ διὰ νὰ ἦναι φίλος ἀπὸ τοῦδε μὲ τὸν Ν. Β. Λαζάρου. Ἐξετέλεσεν ὁ ἀνὴρ τὴν ἐντολήν, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις ἦτο νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὸν ὀθωμανὸν ὅτι ἄλλοτε συναντώμενοι συνδέσουσι φιλίας, ἤδη δὲ ἀπέρχεται εἰς τὰ ἴδια. Τῇ ἀπαύριον ἀποπλεύσας ὁ Β. Ν. Λαζάρου κατῆλθε εἰς Σπέτσας μὲ τὰ 2/3 τοῦ φορτίου του, καὶ ἐκεῖθεν στείλας ἄνθρωπον καὶ τὸ χρηματικόν, ἐπλήρωσαν τὸν Βελῆ πασσᾶν παρακαλέσαντες αὐτὸν νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἔννοιάν του τὸν φίλον του ἵνα μὴ πάθῃ διὰ τὰ ἐπισυμβάντα εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον. Ὁ Βελῆ πασσᾶς ἔδωκε τὸν λόγον του ὅτι ἐνόσῳ ζῇ νὰ μὴ ἔχῃ τὸν παραμικρὸν φόβον ὁ Β. Ν. Λαζάρου· ὄντως δὲ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ οὐδεὶς λόγος ἐγένετο μήτε τότε μήτε κατόπιν περὶ τῶν γεγονότων.

κέκτηντο τὸ εὔχαρι καὶ προσηνὲς εἰς τοὺς τρόπους, ἐφ' ᾧ πάντες διέκρινον τοὺς νησιώτας τούτους ἔκπαλαι. Τίμιοι εἰς τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις καὶ τὰς συναλλαγάς των διατελοῦντες, πρὸς οὐδὲν ἐλογίζοντο τὰς συμβάσεις καὶ μακροσκελεῖς ὁμολογίας, πίστιν δὲ ἀποχρῶσαν παρ' αὐτοῖς ἀπετέλει ὁ προφορικὸς λόγος καὶ ἁπλῆς μνήμης πολλάκις τὸ μαρτύριον. Προσέτι ἔθιμα ἀρχαϊκὰ εἰς πληρεστάτην χρῆσιν ἀντὶ ῥήτρας ἢ νόμου ἰσχὺν ἔχοντα, ἀνεπλήρουν πολυδαιδάλους κώδικας· τὰ δὲ δημόσια ἐν γένει διαχειριζόμενα ἀπὸ τὰς ἐφορίας τῶν προκρίτων, ἀμισθὶ ὑπηρετούντων, ἔφερον τὸν χαρακτῆρα τῆς ἁπλότητος καὶ τῆς εὐθύτητος, καθότι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων ἠγνόουν ἐντελῶς τὴν σημασίαν τῶν τυπικῶν δυσχερειῶν οἱ τότε ἄνθρωποι, ὡς καὶ τῆς γραφοκρατίας τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ ἀπέραντον.

Τοιούτους καὶ τηλικούτους ὄντας τοὺς κατοίκους τῶν Τριῶν Ναυτικῶν Νήσων κατὰ τοὺς χρόνους ἔτι τῆς δουλείας καὶ οἱ πανταχοῦ ὁμογενεῖς περὶ πολλοῦ εἶχον, καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ ἐτίμων καὶ ἐσέβοντο· οἱ πάντες τιμίους, ἐγκρατεῖς καὶ σώφρονας ἀποκαλοῦντες τοὺς νησιώτας, τὰ πάντα τοῖς ἐνεπιστεύοντο· συνετοὶ δὲ καὶ γενναῖοι παρ' ὅλων γνωριζόμενοι, εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος σύμπαντος τοῦ Πανελληνίου τὰ βλέμματα προσείλκυσαν, μάρτυς δ' αὐτὰ τὰ συγκροτοῦντα τὴν δίτομον ταύτην Συλλογὴν ἐπίσημα καὶ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐζήτησε ν' ἀνορθωθῇ, πλὴν μικρὰς εἶχε πρὸς τοῦτο τὰς δυνάμεις· τὸ συνῃσθάνθη δὲ ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς διακηρύξεως τῆς ἐλευθερίας του. Τῶν Νησιωτῶν ὅμως αἱ περιουσίαι, ὁ ζῆλος καὶ ἡ αὐταπάρνησις δὲν παρεξέκλινον οὔτε διέψευσαν τὰς πρὸς αὐτοὺς ἀνηρτημένας ἐλπίδας τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος. Ἀληθῶς δὲ πλειστάκις ἡ Πατρὶς εἰς τὸ χεῖλος

τοῦ ὀλέθρου προσελθοῦσα ᾐσθάνθη τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῶν Νησιωτῶν· ταύτην δὲ ἀφθονωτάτην τῇ ἐπεχορήγησαν τὰ κλεινὰ τέκνα τῆς Ὕδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν.

Συνεκρούσθησαν κ' ἔπταισαν οἱ κατὰ τὴν χέρσον Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησον, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἀλλ' οἱ Νησιῶται ἔμειναν ἀδιάσειστοι, ἡ δὲ σύμπνοια τῶν Νησιωτῶν αὕτη συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τῶν κοινῶν συμφερόντων τὴν εὐόδωσιν.

Τὸ ὁμότεχνον τῶν κατοίκων τῶν Τριῶν ναυτικῶν Νήσων, ἡ συνάντησις αὐτῶν κατὰ τὰς πολυκινδύνους θαλασσοπορίας των ἔκπαλαι, αὐτὸ τὸ συγγενὲς τῆς φυλῆς καὶ τὰ κοινὰ παθήματα ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δουλείας, εἶχον συσφίγξει τὰς γνωριμίας των πρὸ καιροῦ· τοῦ δὲ ἐθνικοῦ ἀγῶνος ἐπιστάντος οἱ ἔγκριτοι αὐτῶν ἐννόησαν τὴν ἐντολήν των καὶ ἐπολιτεύθησαν ἐμφρόνως κατὰ πάντα, συνῳδὰ δὲ μὲ τὸ αἴσθημα τοῦ ἰδίου μεγαλείου καὶ τῆς ἱστορικῆς κλήσεώς των· διὸ καὶ ὅτε κλύδων τραχὺς κατέλαβε τὸ σκάφος τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας ἐν ὥραις κρισίμοις, ἔσπευσαν ὁμοθυμαδὸν αἱ τρεῖς αὗται ἀδελφαὶ Νῆσοι, τοῦ κινδυνεύοντος τὰ ἔσχατα ἀτυχοῦς ἔθνους τὴν σωτηρίαν παντοιοτρόπως ἐπιζητοῦσαι, ὡς καὶ πανδήμως τὴν αὐτῶν ἕνωσιν νὰ διακηρύξωσι, καθὰ μαρτυρεῖ ἐπίσημον τούτου ἀξιομνημόνευτον ἔγγραφον (α), τὸ ὁποῖον καταχωρίζομεν αὐτολεξεί, ταύτην δὲ μέχρι τοῦ τέρματος τοῦ πολυωδύνου σταδίου των ἀδιάσπαστον διετήρησαν.

(α) Ὅρα εἰς Β'. τόμον παρούσης Συλλογῆς τὰ εἰς τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς *ὑδραϊκῆς ἀλληλογραφίας* ἔγγραφα, ἅτινα διασαφηνίζουσι τοὺς λόγους οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν διάσκεψιν τῶν Τριῶν Νήσων διὰ τῶν πληρεξουσίων των περὶ τῶν γενικῶν

« Δηλοῦται διὰ τοῦδε τοῦ συμφωνητικοῦ γράμματος,
» ὅτι συνελθοῦσαι αἱ Τρεῖς Νῆσοι διὰ πληρεξουσίων Ὕ-
» δρα Σπέτσαι καὶ Ψαρὰ, ἐν τῇ νήσῳ Σπετσῶν, ὁμοψύ-
» χως ἀλλήλαις συνεφώνησαν· καὶ διὰ τὸ ὁμόθρησκον
» καὶ διὰ τὸ ὁμογενὲς, καὶ ἐπὶ πᾶσι διὰ τὴν κοινὴν συν-
» δρομὴν εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ Γένους ἡμῶν ἀγῶνα, νὰ ὀρ-
» γανίσωσι καὶ πάσῃ δυνάμει νὰ προσπαθήσωσιν ὅσα
» πρῶτον ἀφορῶσιν εἰς τὴν ὁλοκληρίαν τοῦ κοινοῦ συμ-
» φέροντος, καὶ δεύτερον εἰς ὅσα συντείνουσι πρὸς τὰς
» Τρεῖς εἰρημένας Νήσους ὁλικῶς, χωρὶς οὐδεμία τῶν
» Τριῶν Νήσων νὰ ἀποβλέψῃ καὶ νὰ διενεργήσῃ ὑπὲρ ἰδι-
» αιτέρου ξεχωριστοῦ συμφέροντος· ἀλλ' οὖσαι ὁμοῦ ἡ-
» νωμέναι καὶ ἓν σῶμα ἀναπόσπαστον καὶ ἀδιαίρετον
» ἀπαρτίζουσαι, ἕνα μόνον κοινὸν συμφέρον καὶ αἱ τρεῖς
» νὰ γνωρίζωσιν. Οὕτω συμβουλευθεῖσαι ἀπεφάσισαν,
» καὶ δέον ἔκριναν δι' ἀπαρασάλευτον ἀσφάλειαν ἐγγρά-
» φως νὰ καταστρώσωσι καὶ ἰδίαις χερσὶ νὰ ὑπογρά-
» ψωσιν.—

» Ἐν τῇ νήσῳ Σπετσῶν, 30 Ἰανουαρίου 1823.

» (Τ. Σ.) *Λάζαρος Κουντουριώτης.—Δημήτριος Τσαμαδός.—Γεώργιος Γκιόνης.—Σταμάτης Ν. Βουδούρη.—Γεώργιος Κουντουριώτης.— Νικόλαος Οἰκονόμος.—Ἐμμανουὴλ Τουμπάζης.—Ἀναγνώστης Οἰκονόμος.—Γεώργιος Χ. Γκιόνη.— Γεώργιος Κιβωτός.— Νικόλαος Κοκοβίλας.— Ἀναγνώστης Παπᾶ Μανώλη. — Θεώδωρος Γκίκα. — Παντελῆς Ἰωάννου Γκίκα. — Ἀνδρέας Δ. Βώκου.*

«Οἱ ἀποσταλέντες κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι τῆς νήσου

συμφερόντων τοῦ ἔθνους, καὶ τὴν ἐπίσημον διομολόγησίν των ἣν παραθέτομεν ἐνταῦθα. — Ἔπιθι ὡσαύτως αὐτόθι εἰς τὸ *Πρωτόκολλον τῆς Καγγελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν*, τὰ συγχρόνως ἀντεπιστελλόμενα.

Ψαρῶν δυνάμει τῆς αὐτῶν πληρεξουσιότητος ὑποσημειοῦνται ἰδιοχείρως.

» Ἐν τῇ νήσῳ Σπετσῶν, 30 Ἰαννυαρίου 1823.

» *Κωνσταντῖνος Ἀνδρέα Ζαννῆ.— Ἰωάννης Δημητρίου Μαμούνη.* (α)»

Τῆς πρὸς τὰς τρεῖς Ναυτικὰς Νήσους ταύτας εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τὰς ἐπιδαψιλευθείσας ὑπηρεσίας τὰ μαρτύρια πλεῖστα διασώζονται, καὶ τοιαῦτα ἀπαντῶνται πολλαχοῦ τῆς παρούσης Συλλογῆς. Παραθέτομεν μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὧδε ἐκτεθειμένων ἀπόσπασμα τῆς ἐν τῇ ἀγωνιζομένῃ τότε Ἑλλάδι διασήμου ἐφημερίδος τῶν «Ἑλληνικῶν Χρονικῶν», ἐν Μεσολογγίῳ δέ, πόλει τοῦ ὑπερτάτου ἡρωϊσμοῦ

(α) Ὅμοιον μὲ τὸ ἐν Σπέτσαις κείμενον ἔγγραφον τοῦτο, φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῶν δύω Νήσων Ὕδρας καὶ Ψαρῶν, ἐστάλη εἰς Ὕδραν μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν Σπετσιωτῶν καὶ Ψαριανῶν. Τρίτον δ' ἄλλο πρὸς τοὺς εἰς Ψαρά, φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῶν τῆς Ὕδρας καὶ Σπετσῶν ἐγκρίτων.

Λόγον ποιήσαντες περὶ τῆς κατὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα συμπνοίας τῶν Τριῶν Νήσων, δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι δὲν ἐπῆλθε μεταξὺ αὐτῶν καὶ λογομαχία τις· αἱ ἀνώμαλοι περιστάσεις, οἱ καθημερινοὶ κίνδυνοι καὶ μυρίαι στερήσεις ἐπροκάλουν καὶ διενέξεις ἔστιν ὅτε· πρὸς ταῦτα καὶ πνεῦμα σπουδαρχίας ὑπεφαίνετο. Πλὴν πρὸς οὐδὲν λογίζονται, ἀπέναντι τοῦ ὅλου τῆς ὁμοφώνου ἐνεργείας τῶν Νησιωτῶν εἰς τὰ γενικά, αἱ κατ' ἰδίαν ἀμφισβητήσεις. Ἀληθῶς δὲ τὰς ἀναφαινομένας ἔριδας ἔσπευδον πάντοτε νὰ ἄρωσιν ἐκ τοῦ μέσου, μήτε παρέλειψαν περίστασιν κἀμμίαν οἱ Πρόκριτοι αὐτῶν πρὸς ἐξάλειψιν πάσης ἀφορμῆς σπουδαίων ἀντεγκλήσεων. Ἐπὶ τέλους, ὄχι μόνον ὅπλα ἀδελφοκτόνα δὲν ἤγειρον καθ' ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας ἑστίας πλειστάκις προσέφερον ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης εἰς κατοίκησιν πρὸς τοὺς συναδέλφους των οἱ ὁπωσοῦν ἐν ἀσφαλείᾳ λογιζόμενοι ἐκ τῶν νησιωτῶν τούτων.

ἐκδιδομένης, διακηρύττον ἐπίσημον ἐξομολόγησιν συναισθήσεως ἥτις ἦτο καὶ εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τοῦ συνειδότος ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. (α)

« Τῇ 21 Ἰουλίου 1824.

« Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ γενναιόφρονες κάτοικοι » τῶν δύω νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, ἀφοῦ εἶδον τὸ » ἐσωτερικὸν τῆς πατρίδος των ἠσφαλισμένον κάλλιστα » ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων ὁμογενῶν μας πολεμι» στῶν, οἵτινες προθυμότατα ἔτρεξαν ἐκεῖ, ἐνησχολή» θησαν εἰς τὸ νὰ ἑτοιμάσωσιν ὅλα ἐν γένει τὰ πολε» μικὰ πλοῖά των, καὶ ὅτι ἐσύστησαν ἤδη δύω τρομε» ροὺς στόλους, προσδιωρισμένους νὰ ἐπιπέσωσιν ἐπά» νω εἰς ἐκείνους τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλε» ξανδρείας, καὶ ὅτι θέλουν συνοδευθῇ κατὰ τὴν γενι» κὴν ταύτην ἐκστρατείαν καὶ ἀπὸ μίαν σημαντικὴν » ναυτικὴν δύναμιν πλοίων Ψαραίων, τῶν ὁποίων οἱ » κυβερνῆται καὶ ναῦται πνέουσιν εἰσέτι θανάσιμον ἐκ» δίκησιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ καρδία παντὸς εἰλικρι» νοῦς Ἕλληνος εὐφραίνεται ἐξάπαντος, ὅταν αἰσθά» νεται τὴν ἄοκνον προθυμίαν, τὴν ὁποίαν δεικνύουν » εἰς τὰς πράξεις των οἱ μεγαλόψυχοι κάτοικοι τῶν » Τριῶν ἐνδόξων Νήσων Ὕδρας, Πετσῶν καὶ Ψαρῶν. » Οἱ γνήσιοι οὗτοι υἱοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ » παρόντος ἀγῶνός μας ἔδειξαν πάντοτε τὸν αὐτὸν ἔν» θερμον ζῆλον εἰς ὅσα ἀπέβλεπον τὸ γενικὸν τῆς πα» τρίδος ὄφελος· καὶ ἐπειδὴ εἰς ὅλα των τὰ κατὰ θά» λατταν κινήματα εἶχον πάντοτε ἐρριζωμένην εἰς τὴν

(α) ὅρα *Ἑλληνικὰ Χρονικά*, ἐκδεδομένα ἐν Μεσολογγίῳ ὑπὸ τοῦ Δ. Ι. Μάγερ, ἔτος Α. ἀριθ. 60 τῇ 23 Ἰουλίου 1824. μετατυπωθέντα δ' ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Κ. Ν. Λεβίδου τῷ 1840, τύποις Ν. Παπαδοπούλου.

» ψυχήν των καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἰλικρί-
» νειαν, διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀγωνοθέτης Θεός, καὶ ἡ εὐχὴ
» τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐστεφάνωσε πάντοτε εἰς δεκαπέντε
» σχεδὸν σημαντικὰς ναυμαχίας κατὰ τοῦ ὑπερηφάνου
» στόλου τοῦ τυράννου· ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἐν γένει χρεω-
» στεῖ τὴν μέχρι τοῦδε συντήρησίν της εἰς τὴν ναυτικὴν
» δύναμιν τῶν αὐτῶν νήσων καὶ εἰς τὰ ἀθάνατα κατορ-
» θώματα τῶν ἐγκατοίκων των. Πρὸς αὐτοὺς ὀφείλου-
» σιν ἰδιαιτέρως οἱ ὁμογενεῖς πάντες τὴν εὐγνωμοσύνην
» των καὶ διὰ τὰς μεγάλας ἐκείνων θυσίας ὡς ἐκ μέρους
» τοῦ χρηματικοῦ, διότι κἀνεὶς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ,
» ὅτι μόνοι αὐτοὶ οἱ ἐλεύθεροι ἄνδρες κατέβαλον καὶ
» ἐξώδευσαν πάντοτε ἐξ ἰδίων ποσότητας ὁλοκλήρων
» μιλλιονίων, καὶ ὅτι δὲν ἔχει ἀναλογίαν μὲ αὐτὰς ὅ,τι
» ἔλαβον πρὸς ἀποζημίωσιν. Ταῦτα δὲ λέγοντες ὑπὲρ
» τῶν ἀξιοσεβάστων Ὑδραιοπετσωτοψαραίων, δὲν ἀπο-
» βλέπομεν βέβαια εἰς τὸ νὰ σμικρύνωμεν τὰς ἀρετὰς
» τῶν κατὰ ξηρὰν διαπρεψάντων ἡρώων μας· οὐχί, ἡ
» εὐγνώμων Πατρὶς ὁμολογεῖ ἀπείρους τὰς χάριτας καὶ
» εἰς τὰ φίλτατα τέκνα της ταῦτα. Καθεὶς ὅμως αἰσθά-
» νεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν της
» ἐχρειάζετο ἀνυπερθέτως καὶ θαλάσσιον δύναμιν διὰ
» τὴν καθεαυτὸ ἀσφάλειάν της, καὶ εὗρεν ἀληθῶς τὴν
» ἀσφάλειαν ταύτην, διότι εὗρε καὶ εἰς τὸν κόλπον της
» τὴν ἀπαιτουμένην ναυτικὴν δύναμιν τῶν Τριῶν δα-
» κτυλοδεικτουμένων Νήσων. Ἂς σεμνύνεται λοιπὸν τὸ
» Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἡ σεβαστή του διοίκησις ἐνταῦ-
» τῷ διὰ τὴν τοιαύτην ἀγαθὴν τύχην! Ἂς σεμνύνων-
» ται καὶ αἱ Τρεῖς Νῆσοι διότι ἔλαβον τὴν τύχην νὰ ἦ-
» ναι Ἑλληνικαί, καὶ ὅτι ὡς τοιαῦται δύνανται εἰς τοι-
» αύτας περιστάσεις νὰ διαπρέπωσι καὶ νὰ θριαμβεύω-
» σιν οὕτω πως.

« Ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων ἀρετῶν, ὅσαι χαρακτηρίζουσι » τοὺς κατοίκους τῶν αὐτῶν Τριῶν ναυτικῶν Νήσων, » δύω εἶναι καὶ ἡ σταθερότης καὶ ἡ σοβαρὰ σκέψις εἰς » τὰ πρακτέα των· ἀρεταὶ αἵτινες ὠφέλησαν καὶ ὠφε- » λοῦν μεγάλως τόσον εἰς τὰς τοπικὰς ὑποθέσεις των, » καθὼς καὶ εἰς ἐκείνας τῆς ἐθνικῆς διοικήσεως.

» Εὐχῆς ἄξιον εἶναι λοιπὸν, ὥστε ἡ αὐτὴ πολυσέβα- » στος διοίκησις νὰ φερθῇ πρὸς τούτους (τοὐλάχιστον » τώρα, καθ' ὃν καιρὸν ἔχει καὶ τοὺς τρόπους καὶ τὰ μέ- » σα) ὅπως καὶ οὗτοι ἐφέρθησαν πάντοτε πρὸς ἐκείνην. »

Δίδομεν πέρας τῆς μικρᾶς ταύτης ἱστορικῆς εἰσαγωγῆς προσθέτοντες ὡς ἐπίλογον τρία ἐθνικὰ ᾄσματα τῆς πολυφθόγγου Μούσης τῶν νέων Τυρταίων μας, ἐκ τῶν πολλῶν ἅτινα ἦσαν ἡ τροφὴ τοῦ τότε καιροῦ, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς οἱ ῥαψῳδοὶ πάλαι ποτὲ τὰ ἐθνικὰ ποιήματα ἐνθουσιώδεις ἔψαλλον εἰς μίμησιν τῶν πατρογονικῶν κατορθωμάτων τοὺς νέους ἐποτρύνοντες, χρεωστοῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ περιφέρωμεν ἀδιαλείπτως ἐν ταῖς ἀκοαῖς καὶ τοῖς στόμασιν ἡμῶν ὡς πνευματικὴν διὰ τοὺς πάντας ἑστίασιν, οὐσιωδεστάτην δὲ μάλιστα διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς νέας γενεᾶς, παρὰ τῆς ὁποίας ἡ Πατρὶς περιμένει νὰ ἴδῃ λαμπρότερα ἔργα ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν πατέρων μας (α).

Ἔγραψα κατὰ μῆνα Μάϊον τοῦ ἔτους 1853.

(α) Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως, ἀρχὰς δὲ τοῦ χειμῶνος, παῖς ἔτι ἐγὼ προσελήφθην παρὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς καὶ τοῦ θείου καὶ μετέβημεν ἐπὶ ἁλιάδος εἰς τὸν λιμένα Μάσητος, ἀπέναντι τῆς ἀρκτῴας ἄκρας τῆς νήσου Σπετσῶν κείμενον ἐν τῇ Ἑρμιονίδι, πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ πατρῴου πλοίου *Περικλέους*, διοικουμένου ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτῶν Νικόλαον Ἰωάννου Ῥάπτην, προσωρμισμένου δὲ τότε ἐκεῖ ἐν ἀφοπλισμῷ. Ἦτο σχεδὸν ἑσπέρα καὶ οἱ ἰδιοκτῆται διέταξαν

ΡΗΓΑ ΘΟΥΡΙΟΣ (α)

Ως πότε, παλληκάρια, νὰ ζοῦμεν 'στὰ στενά,
Μονάχοι, σὰν λιοντάρια, 'σταῖς ῥάχαις, 'ς τὰ βουνά;
Σπηλιαῖς νὰ κατοικοῦμεν, νὰ βλέπωμεν κλαδιά,
νὰ φεύγωμεν τὸν κόσμον γιὰ τὴν πικρὴ σκλαβιά;
Ν' ἀφίνωμεν ἀδέλφια, πατρίδα καὶ γονεῖς,
Τοὺς φίλους, τὰ παιδιά μας κι' ὅλους τοὺς συγγενεῖς;
Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή,
Παρὰ σαράντα χρόνων σκλαβιὰ καὶ φυλακή.

τὰ τοῦ δεῖπνου· τούτων δ' ἑτοιμασθέντων, κατεκλίθημεν εἰς τὸ δειπνῆσαι. Σοβαροὶ ἦσαν οἱ γονεῖς, ἡ δὲ ἡσυχία τοῦ ὅρμου, ἡ ἔκτακτος ἐμφάνισίς μου εἰς πολεμικὸν πλοῖον ἐκράτουν καὶ ἐμὲ σύννουν καὶ σιωπηλόν· ὑπηρέτει δ' ἐν τῷ δωματίῳ τῆς ἑστιάσεως συνομῆλιξ μ' ἐμὲ νεανίας, γοργότατα μὲν τὰ προσταττόμενα ἐκτελῶν, προθυμότατα δὲ τὴν κενουμένην φιάλην ἀναπληρῶν ἑκάστοτε, γνωστός μοι ἄλλως διότι (εἴμεθα ὀκταετεῖς τότε) συνεκκλησιαζόμεθα εἰς τὸν ναὸν Παναγίας ἐν Σπέτσαις.

Μόλις ὀλίγους ἀνταλλάξαντες λόγους οἱ συνδαιτημόνες μ' ἐρώτησαν περὶ τὸ πέρας τοῦ δείπνου, ἂν γνωρίζω ἐθνικὰ ᾄσματα· τοὺς ἀπήντησα ἀφελῶς, οὐχί. Τί λοιπὸν μανθάνεις εἰς τὸ σχολεῖον; μὲ λέγει ὁ πατὴρ θυμοειδῶς πως· τὸν Λουκιανόν, πάτερ, ἀπεκρίθην, καὶ ἤρχισα ἀπαγγέλλων «ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ἔτι τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὢν κτλ.» Ἐφάνην παραδόξως ἀκατάληπτος καὶ εἰς τοὺς δύω· στρέψας τότε ἀμέσως ὁ πατὴρ τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὸν ζωηρῶς ὑπηρετοῦντα παῖδα Γεωργάκη «Σὺ δὲ τί ἠξεύρεις; τὸν ἐρωτᾷ, γνωρίζεις τραγούδια τῆς Ἐπαναστάσεως; Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ νεανίας, τίθεται δὲ εἰς θέσιν ῥητορεύσεως. Λέγε λοιπὸν ῥαγδαῖοι τὸν

(α) Ἐκ τοῦ πονήματος Σπυρίδωνος Ζαμπελίου, Ἄσματα Δημοτικὰ τῆς Ἑλλάδος, σελὶς 624, ἐν Κερκύρᾳ 1852.

Τί σ' ὠφελεῖ νὰ ζήσῃς καὶ νᾆσαι 'ς τὴν σκλαβιά;
Στοχάσου πῶς σὲ ψένουν κάθ' ὥραν 'ς τὴν φωτιά.
Βεζίρης, Δραγουμάνος, αὐθέντης κι' ἂν γενῇς,
Ὁ Τύραννος ἀδίκως σὲ κάμνει νὰ χαθῇς.
Δουλεύεις ὅλ' ἡμέρα εἰς ὅ,τι κι' ἂν σοῦ πῇ,
Κι' αὐτὸς κυττάζει πάλιν τὸ αἷμά σου νὰ πιῇ.
Ὁ Σοῦτσος, ὁ Μουρούζης, Πετράκης, Σκαναβῆς
Γκίκας καὶ Μαυρογένης καθρέπτης εἶν' νὰ δῇς.
Ἀνδρεῖοι καπετάνοι, παπάδες, λαϊκοὶ
Ἐσφάχθησαν κι' ἀγάδες ἀπ' ἄδικον σπαθί.
Κι' ἀμέτρητ' ἄλλοι τόσοι καὶ Τοῦρκοι καὶ Ῥωμηοὶ
Ζωὴν καὶ πλοῦτον χάνουν χωρὶς τιν' ἀφορμή.
Ἐλᾶτε μ' ἕνα ζῆλον εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν
Νὰ κάμωμεν τὸν ὅρκον ἐπάνω 'ς τὸν σταυρόν.
Συμβούλους προκομμένους μὲ πατριωτισμὸν
Νὰ βάλωμεν εἰς ὅλα νὰ δίδουν ὁρισμόν.

εἶπον καὶ οἱ δύω διὰ μιᾶς φωνῆς πρὸς αὐτὸν ἀμέσως ἐπιστήσαντες τὰ ὄμματα πρόκριτοι· ὁ δὲ ἐκχύσας τρομερὰν τραγουδίου φωνὴν διασαλπίζει πλατυστόμως:

Φίλοι μου συμπατριῶται,
Δοῦλοι νάμεθα ὡς πότε
Τῶν ἀχρείων Μουσουλμάνων,
Τῆς Ἑλλάδος τῶν τυράννων κτλ.

δίχως νὰ χάσῃ μήτε στιγμήν, μεταστρέψας τότε πρὸς ἐμὲ ἔκθαμβον διὰ τοῦ νεανίου τὴν τόλμην καὶ τὰς γνώσεις, ὁ πατὴρ μὲ δίδει ἓν ῥάπισμα ἀπὸ τὰ σπανιώτατα.

Ὁσάκις ἀπαντῶ τὸν ὁμήλικον συμπολίτην μου ἐνθυμοῦμαι τὸ πάθος, καὶ τὴν σύμπτωσιν περιεργάζομαι νὰ ῥαπισθῶ διὰ τὸν Λουκιανόν, καὶ αὐτὸν ἀνηλεῶς μαστιγωθέντα χάριν τοῦ θείου διὰ τὸ ἀφυὲς αὐτοῦ εἰς τὴν λιθοξοϊκήν. Ταῦτα ὁ ἐμὸς τότε διδάσκαλος, νῦν δὲ Ἀρχιεπίσκοπος Κυνουρίας καὶ Μαντινείας μαθὼν καὶ φεισάμενός μου, καθ' ἑκάστην Κυριακὴν μὲ ὡμίλει ἱστορικὰ τῆς ἐποχῆς· ὅτε δὲ εἶδον τὸ φῶς ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, μοὶ τὰς ἐξήγει μὲ πολλὴν ὑπομονήν.

Ὁ Νόμος νἄναι πρῶτος καὶ μόνος ὁδηγός,
Καὶ τῆς Πατρίδος ἕνας νὰ γένῃ Ἀρχηγός·
Ὅτι κ' ἡ ἀναρχία ὁμοιάζει τὴν σκλαβιά,
Νὰ τρώγῃ ἕνας τὸν ἄλλον σὰν τ' ἄγρια τὰ θηριά.
Καὶ τότε μὲ τὰ χέρια 'ψηλὰ 'ς τὸν οὐρανὸν
Νὰ ποῦμ' ἀπὸ καρδίας ταῦτα πρὸς τὸν Θεόν.
« Ὦ βασιλεῦ τοῦ κόσμου, ὁρκίζομαι εἰς σὲ
» Στὴν γνώμην τῶν τυράννων νὰ μὴν ἔλθω ποτέ·
» Μήτε νὰ τοὺς δουλεύσω, μήτε νὰ πλανεθῶ,
» Εἰς τὰ ταξίματά των νὰ μὴ παραδοθῶ.
» Ἐνόσῳ ζῶ 'ς τὸν κόσμον, ὁ μόνος μου σκοπὸς
» Τοῦ νὰ τοὺς ἀφανίσω νὰ ἦναι σταθερός.
» Πιστὸς εἰς τὴν πατρίδα συντρίβω τὸν ζυγὸν,
» Κι' ἀχώριστος νὰ ζήσω ἀπὸ τὸν στρατηγόν.
» Κι' ἂν παραβῶ τὸν ὅρκον, ν' ἀστράψ' ὁ οὐρανός,
» Καὶ νὰ μὲ κατακαύσῃ, νὰ γέν' ὡσὰν καπνός. »
'Σ Ἀνατολὴν, καὶ Δύσιν, καὶ νότον καὶ βοριὰν,
Διὰ τὴν Πατρίδα ὅλοι νἄχωμεν μιὰν καρδιάν.
Βουλγάροι, κι' Ἀρβανῖται, καὶ Σέρβοι καὶ Ῥωμηοί,
Νησιῶται καὶ Ἠπειρῶται μὲ μίαν κοινὴν ὁρμὴ
Γιὰ τὴν ἐλευθερίαν νὰ ζώσωμεν σπαθί,
Πῶς εἴμεθα ἀνδρεῖοι παντοῦ νὰ ξακουσθῇ.
Καὶ ὅσοι τοῦ πολέμου τὴν τέχνην ἀγροικοῦν,
Ἐδῶ ἂς τρέξουν ὅλοι τυράννους νὰ νικοῦν.
Ἐδῶ Ἑλλὰς τοὺς κράζει μ' ἀγκάλας ἀνοικτάς,
Τοὺς δίδει βίον, τόπον, ἀξίας καὶ τιμάς.
Ὡς πότε ὀφφικιάλοι εἰς ξένους βασιλεῖς;
Ἔλα νὰ γένῃς στύλος τῆς ἴδιας σου φυλῆς.
Κάλλιο γιὰ τὴν πατρίδα κανένας νὰ χαθῇ,
Ἢ νὰ κρεμάσῃ φούνταν γιὰ ξένον 'ς τὸ σπαθί.
Σουλιῶται καὶ Μανιῶται, λεοντάρια ξακουστά,
Ὡς πότε 'ς ταῖς σπηλιαῖς σας κοιμᾶσθε σφαλιστά;
Μαυροβουνιοῦ καπλάνια, Ὀλύμπου σταυραετοί,
Κι' Ἀγράφων τὰ ξεφτέρια, γενῆτε μιὰ ψυχή.
Τοῦ Σάβα καὶ Δουνάβου ἀδέλφια χριστιανοί,

Μὲ τ᾿ ἅρματα ᾿ς τὰ χέρια καθείς σας ἂς φανῇ.
Τὸ αἷμά σας ἂς βράσῃ μὲ δίκαιον θυμὸν.
Μικροὶ, μεγάλ᾿ ὀμόστε τυράννων τὸν χαμόν.
Ἀνδρεῖοι Μακεδόνες, ὁρμήσατ᾿ ὡς θηριὰ,
Τὸ αἷμα τῶν τυράννων ῥοφήσατε μὲ μιά.
Δελφίνια τῆς θαλάσσης, ἀσδέρια τῶν νησιῶν,
Ὡς ἀστραπὴ χυθῆτε, κτυπᾶτε τὸν ἐχθρόν.
Θαλασσινὰ τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Ψαρῶν πουλιὰ,
Καιρὸς εἶν᾿ τῆς Πατρίδος ν᾿ ἀκοῦστε τὴν λαλιά.
Κι᾿ ὅσ᾿ εἶσθε ᾿ς τὴν ἀρμάδα, ᾿σὰν ἄξια παιδιὰ,
Ὁ νόμος σᾶς προστάζει νὰ βάλετε φωτιά.
Μὲ μία καρδιὰ ὅλοι, μιὰ γνώμη, μιὰ ψυχὴ
Κτυπᾶτε, τοῦ τυράννου ἡ ῥίζα νὰ χαθῇ.
Ν᾿ ἀνάψωμεν μίαν φλόγαν εἰς ὅλην τὴν Τουρκιὰν,
Νὰ τρέξ᾿ ἀπὸ τὴν Βόσναν ἕως τὴν Ἀραπιάν.
Ψηλὰ εἰς τὰς σημαίας σηκῶστε τὸν Σταυρὸν,
Κι᾿ ὡσὰν ἀστροπελέκια κτυπᾶτε τὸν ἐχθρόν.
Ποτὲ μὴ στοχασθῆτε, ὅτ᾿ εἶναι δυνατὸς,
Καρδιοκτυπᾷ καὶ τρέμει ᾿σὰν τὸν λαγὸν αὐτός.
Τριακόσιοι Κιρζαλῆδες τὸν ἔκαμαν νὰ ἰδῇ,
Πῶς δὲν ᾿μπορεῖ μὲ τόπια ἐμπρός τους νὰ σταθῇ.
Λοιπὸν γιὰ τί ἀργῆτε; τί στέκεσθε νεκροί;
Ξυπνίσατε, μὴν ἦσθε ἐνάντιοι, ἐχθροί.
Ὡς οἱ προπάτορές μας ὁρμοῦσαν ᾿σὰν θηριὰ,
Γιὰ τὴν ἐλευθερίαν πηδοῦσαν ᾿ς τὴν φωτιὰ,
Οὕτω κ᾿ ἡμεῖς, ἀδέλφια, ν᾿ ἁρπάξωμεν μιὰ
Τὰ ὅπλα, νὰ ἐβγοῦμεν ἀπὸ πικρὴν σκλαβιά.
Νὰ σφάξωμεν τοὺς λύκους ᾿ποῦ τὸν ζυγὸν βαστοῦν,
Καὶ Ἕλληνας τολμῶσι σκληρὰ νὰ τυραννοῦν.
Στερεᾶς καὶ ᾿ς τὰ πελάγη νὰ λάμψῃ ὁ Σταυρὸς,
Νὰ ᾿λθῇ δικαιοσύνη, νὰ λείψῃ ὁ ἐχθρός.
Ὁ κόσμος νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ φρικτὴν πληγὴν,
Κ᾿ ἐλεύθεροι νὰ ζῶμεν, ἀδέλφια, εἰς τὴν γῆν.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ (α)

ΥΠΟ Δ. ΣΟΛΟΜΟΥ.

---

1. Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερὴ,
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψι,
Ποῦ μὲ βιὰ μετράει τὴν γῆ.

2. Ἀπ᾽ τὰ κόκκαλα βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ,
Καὶ ᾽σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
Χαῖρε, ὦ χαῖρε, ἐλευθεριά!

3. Ἐκεῖ μέσα ἐκατοικοῦσες,
Πικραμένη, ἐντροπαλὴ,
Κ᾽ ἕνα στόμα ἐκαρτεροῦσες,
Ἔλα πάλιν, νὰ σοῦ ᾽πῆ.

4. Ἄργιε νἄλθῃ ἐκείνη ἡ ᾽μέρα
Καὶ ἦσαν ὅλα σιωπηλὰ,
Γιατὶ τἄσκιαζε ἡ φοβέρα,
Καὶ τὰ πλάκονε ἡ σκλαβιά.

5. Δυστυχής! παρηγορία
Μόνη σοῦ ἔμενε νὰ λὲς
Περασμένα μεγαλεῖα,
Καὶ διηγῶντάς τα νὰ κλαῖς!

6. Καὶ ἀκαρτέρει, καὶ ἀκαρτέρει
Φιλελεύθερη λαλιά,
Ἕνα ἐκτύπα τἄλλο χέρι
Ἀπὸ τὴν ἀπελπισιά.

(α) Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων τοῦ Ζακυνθίου ποιητοῦ.

7. Κ' ἔλεγες· πότε ἄ! πότε βγάνω
Τὸ κεφάλι ἀπὸ τσ' ἐρημιαῖς !
Καὶ ἀποκρίνοντο ἀπὸ πάνω
Κλάψαις, ἄλυσσαις, φωναῖς.

8. Τότε ἐσήκονες τὸ βλέμμα
Μὲς τὰ κλάϋματα θολὸ,
Καὶ εἰς τὸ ῥοῦχό σου ἔσταζ' αἷμα,
Πλῆθος αἷμα Ἑλληνικό.

9. Μὲ τὰ ῥοῦχα αἱματωμένα
Ξέρω, ὅτι ἔβγαινες κρυφὰ,
Νὰ γυρεύῃς εἰς τὰ ξένα
Ἄλλα χέρια δυνατά.

10. Μοναχὴ τὸν δρόμο ἐπῆρες,
Ἐξανάλθες μοναχή.
Δὲν εἶν' εὔκολαις ἡ θύραις,
Ἐὰν ἡ χρεία ταῖς κουρταλῇ.

11. Ἄλλος σοῦ ἔκλαψε εἰς τὰ στήθια,
'Αλλ' ἀνάσασι καμμιά·
Ἄλλος σοῦ ἔταξε βοήθεια,
Καὶ σὲ γέλασε φρικτά.

12. Ἄλλος, ὠϊμέ ! 'ς τὴν συμφορά σου
Ὁποῦ ἐχαίροντο πολὺ,
Σύρε νaΰρῃς τὰ παιδιά σου,
Σύρε ἔλεγαν οἱ σκληροί.

13. Φεύγει ὀπίσω τὸ ποδάρι,
Καὶ ὀλογλίγωρο πατεῖ
Ἢ τὴν πέτρα, ἢ τὸ χορτάρι,
Ποῦ τὴν δόξα σοῦ ἐνθυμεῖ.

14. Ταπεινότατη σοῦ γέρνει
Ἡ τρισάθλια κεφαλὴ,
Σὰν πτωχοῦ ποῦ θυροδέρνει
Κ' εἶναι βάρος του ἡ ζωή.

15. Ναί· ἀλλὰ τώρα ἀντιπαλεύει
Κάθε τέκνο σου μὲ ὁρμή,
Ποῦ ἀκατάπαυστα γυρεύει
Ἢ τὴν νίκη, ἢ τὴν θανή.

16. Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
Χαῖρε, ὢ χαῖρε, ἐλευθεριά!

17. Μόλις εἶδε τὴν ὁρμή σου
Ὁ οὐρανὸς, ποῦ γιὰ τς' ἐχθροὺς
Εἰς τὴν γῆ τὴν μητρική σου
Ἔτρεφε ἄνθια καὶ καρπούς.

18. Ἐγαλήνευσε, κ' ἐχύθη
Καταχθόνια μιὰ βοὴ,
Καὶ τοῦ Ῥήγα σου ἀπεκρίθη
Πολεμόκραχτη ἡ φωνή.

19. Ὅλοι οἱ τόποι σου σ' ἔκραξαν
Χαιρετῶντας σε θερμὰ,
Καὶ τὰ στόματα ἐφωνάξαν
Ὅσα αἰσθάνετο ἡ καρδιά.

20. Ἐφωνάξανε ὡς τ' ἀστέρια
Τοῦ Ἰονίου καὶ τὰ νησιὰ,
Καὶ ἐσηκώσανε τὰ χέρια
Γιὰ νὰ δείξουνε χαρά·

21. Μ' ὅλον ποῦναι ἀλυσσωμένο
Τὸ καθένα τεχνικὰ,
Καὶ εἰς τὸ μέτωπον γραμμένο
Ἔχει « ψεῦτρα ἐλευθεριά. »

22. Γκαρδιακὰ χαροποιήθη
Καὶ τοῦ Βάσιγκτων ἡ γῆ,
Καὶ τὰ σίδερα ἐνθυμήθη
Ποῦ τὴν ἔδεναν κ' αὐτή.

23. Ἀπ' τὸν πύργον του φωνάζει,
'Σὰν νὰ λέῃ σὲ χαιρετῶ,
Καὶ τὴν χαίτη του τινάζει
Τὸ λεοντάρι τὸ Ἱσπανό.

24. Ἐλαφιάσθη τῆς 'Αγγλίας
Τὸ θηριὸ, καὶ σέρνει εὐθὺς
Κατὰ τ' ἄκρα τῆς Ῥωσσίας
Τὰ μουγκρίσματα τς' ὀργῆς·

25. Εἰς τὸ κίνημά του δείχνει
Πῶς τὰ μέλη εἶν' δυνατὰ,
Καὶ 'στοῦ Αἰγαίου τὸ κῦμα ῥίχνει
Μιὰ σπιθόβολη ματιά.

26. Σὲ ξανοίγει ἀπὸ τὰ νέφη
Καὶ τὸ μάτι τοῦ ἀετοῦ,
Ποῦ φτερὰ καὶ νύχια θρέφει
Μὲ τὰ σπλάχνα τοῦ 'Ιταλοῦ.

27. Καὶ 'σ ἐσὲ καταγερμένος,
Γιατὶ πάντα σὲ μισεῖ,
Ἔκρωζ' ἔκρωζ' ὁ σκασμένος,
Νὰ σὲ βλάψῃ ἂν ἠμπορῇ.

28. Ἄλλο ἐσὺ δὲν συλλογιέσαι
Πάρεξ ποῦ θὰ πρωτοπᾷς·
Δὲν 'μιλεῖς, καὶ δὲν κουνιέσαι
Σταῖς βρυσιαῖς ὁποῦ ἀγροικᾷς

29. 'Σὰν τὸ βράχο, ὁποῦ ἀφίνει
Κάθε ἀκάθαρτο νερὸ
Εἰς τὰ πόδια του νὰ χύνῃ
Εὐκολόσβυστον ἀφρὸ,

30. Ὅπου ἀφίνει ἀνεμοζάλη,
Καὶ χαλάζι καὶ βροχὴ
Νὰ τοῦ δέρνουν τὴν μεγάλη,
Τὴν κιόνιαν κορυφή.

31. Δυστυχιά του, ὤ δυστυχιά του
Ὁποιανοῦ θέλει βρεθῇ
Στὸ μαχαῖρι σου ἀποκάτου,
Καὶ σ᾽ ἐκεῖνο ἀντισταθῇ.

32. Τὸ θεριὸ π᾽ ἀνανογιέται
Πῶς τοῦ λείπουν τὰ μικρὰ,
Περιορίζεται, πετιέται,
Αἷμα ἀνθρώπινο διψᾷ·

33. Τρέχει, τρέχει ὅλα τὰ δάση
Τὰ λαγκάδια, τὰ βουνὰ,
Καὶ ὅπου φθάσῃ, ὅπου περάσῃ,
Φρίκη, θάνατος, ἐρημιά.

34. Ἐρημιὰ, θάνατος, καὶ φρίκη,
Ὅπου πέρασες κ᾽ ἐσύ!
Ξίφος ἔξω ἀπὸ τὴν θήκη,
Πλέον ἀνδριὰν σοῦ προξενεῖ.

35. Ἰδοὺ, ἐμπρός σου ὁ τοῖχος στέκει
Τῆς ἀθλίας Τριπολιτσᾶς,
Τώρα τρόμου ἀστροπελέκι
Νὰ τῆς ῥίψῃς ᾿πιθυμᾶς.

36. Μεγαλόψυχο τὸ ᾿μάτι
Δείχνει πάντα πῶς κινεῖ,
Κι᾽ ἂς εἶν ἄρματα γεμάτη,
Καὶ πολέμια χλαλοή.

37. Σοῦ προβαίνουνε καὶ τρίζουν,
Γιὰ νὰ ἰδῇς πῶς εἶν᾽ πολλά·
Δὲν ἀκοῦς ποῦ φοβερίζουν
Ἄνδρες μύριοι καὶ παιδιά;

38. Λίγα μάτια, λίγα στόματα
Θὰ σᾶς μείνουνε ἀνοιχτὰ,
Γιὰ νὰ κλαύσετε τὰ σώματα,
Ποῦ θὲ νὰ ὕρῃ ἡ συμφορά.

39. Κατεβαίνουνε, καὶ ἀνάφτει
Τοῦ πολέμου ἀναλαμπή.
Τὸ τουφέκι ἀνάβει, ἀστράφτει,
Λάμπει, κόφτει τὸ σπαθί.

40. Γιατὶ ἡ μάχη ἐστάθη ὀλίγη;
Ἀίγα τὰ αἵματα γιατί;
Τὸν ἐχθρὸν θωρῶ νὰ φύγῃ
Καὶ 'ς τὸ κάστρο ν' ἀνεβῇ.

41. Μέτρα . . . εἶν' ἄπειροι οἱ φευγάτοι,
Ὀποῦ φεύγοντας δειλιοῦν·
Τὰ λαβώματα 'ς τὴν πλάτη
Δέχοντ' ὥστε ν' ἀνεβοῦν.

42. Ἐκεῖ μέσα ἀκαρτερεῖτε
Τὴν ἀφεύγατη φθορά·
Νά, σᾶς φθάνει· ἀποκριθῆτε
'Σ τῆς νυχτὸς τὴν σκοτεινιά.

43. Ἀποκρίνονται, καὶ ἡ μάχη
Ἔτζι ἀρχίζει, ὁποῦ μακρυὰ
Ἀπὸ ράχη ἐκεῖ σὲ ράχη
Ἀντιβοΐζε φοβερά.

44. Ἀκούω κούφια τὰ τουφέκια,
Ἀκούω σμίξιμο σπαθιῶν,
Ἀκούω ξύλα, ἀκούω πελέκια,
Ἀκούω τρίξιμο δοντιῶν.

45. Ἀ! τί νύχτα ἦταν ἐκείνη,
Ποῦ τὴν τρέμει ὁ λογισμός!
Ἄλλος ὕπνος δὲν ἐγίνη,
Πάρεξ θάνατου πικρός.

46. Τῆς σκηνῆς ἡ ὥρα, ὁ τόπος,
Ἡ κραυγαῖς, ἡ ταραχή,
Ὁ σκληρόψυχος ὁ τρόπος
Τοῦ πολέμου, καὶ οἱ καπνοί·

47. Καὶ ἡ βρονταῖς καὶ τὸ σκοτάδι
Ὀποῦ ἀντίσκοφτε ἡ φωτιὰ,
Ἐπαράσταιναν τὸν ᾅδη
Ποῦ ἀκαρτέριε τὰ σκυλιά.

48. Τ' ἀκαρτέριε, ἐφαίνοντ' ἴσκιοι
Ἀναρίθμητοι, γυμνοί,
Κόραις, γέροντες, νεανίσκοι,
Βρέφη ἀκόμη εἰς τὸ βυζί!

49. Ὅλη μαύρη μυρμιγκιάζει,
Μαύρη ἡ ἐντάφια συντροφιὰ,
'Σὰν τὸ ῥοῦχο ποῦ σκεπάζει
Τὰ κρεββάτια τὰ 'στερνά.

50. Τόσοι, τόσοι ἀνταμωμένοι
Ἐπετιοῦντο ἀπὸ τὴν γῆ,
Ὅσοι εἶν' ἄδικα σφαγμένοι
Ἀπὸ τούρκικην ὀργή.

51. Τόσα πέφτουνε τὰ θερι-
σμένα ἀστάχυα εἰς τοὺς ἀγρούς!..
Σχεδὸν ὅλα ἐκειὰ τὰ μέρη
Ἐσκεπάζοντο ἀπ αὐτούς.

52. Θαμποφέγγει κανὲν ἄστρο
Καὶ ἀναδεύοντο μαζὺ,
Ἀνεβαίνοντας τὸ κάστρο
Μὲ νεκρώσιμη σιωπή.

53. Ἔτσι χάμου εἰς τὴν πεδιάδα
Μὲς τὸ δάσος τὸ πυκνὸ,
Ὅταν στέλνῃ μιὰν ἀχνάδα
Μισοφέγγαρο χλωμό·

54. Ἐὰν οἱ ἄνεμοι μές τ' ἄδεια
Τὰ κλαδιὰ μουγκοφυσοῦν,
Σειοῦνται, σειοῦνται τὰ μαυράδια,
Ὀποῦ οἱ κλόνοι ἀντικτυποῦν.

55. Μὲ τὰ μάτια τους γυρεύουν
Ὅπου εἶν' αἵματα πηχτὰ,
Καὶ μὲς τὰ αἵματα χορεύουν
Μὲ βρυχίσματα βραχνά.

56. Καὶ χορεύοντας μανίζουν
Εἰς τοὺς Ἕλληνας κοντὰ,
Καὶ τὰ στήθια τους ἐγγίζουν
Μὲ τὰ χέρια τὰ ψυχρά.

57. Ἐκειὸ τὸ ἔγγισμα πηγαίνει
Βαθιὰ μὲς τὰ σωθικὰ,
Ὅθεν ὅλη ἡ λύπη βγαίνει,
Καὶ ἄκρα αἰσθάνονται ἀσπλαχνιά

58. Τότε αὐξάνει τοῦ πολέμου
Ὁ χορὸς τρομακτικὰ,
'Σὰν τὸ σκόρπισμα τοῦ ἀνέμου
'Στοῦ πελάου τὴν μοναξιά.

59. Κτυποῦν ὅλοι ἀπάνου κάτου·
Κάθε κτύπημα ποῦ βγῇ,
Εἶναι κτύπημα θανάτου,
Χωρὶς νὰ δευτερωθῇ.

60. Κάθε σῶμα ἱδρώνει, ῥέει,
Λὲς καὶ ἐκεῖθεν ἡ ψυχὴ,
Ἀπ' τὸ μῖσος ποῦ τὴν καίει
Πολεμάει νὰ πεταχθῇ.

61. Τῆς καρδιᾶς κτυπιαῖς βροντᾶνε
Μὲς τὰ στήθια τους ἀργὰ,
Καὶ τὰ χέρια ὅποῦ χουμᾶνε
Περισσότερο εἶν' γοργά.

62. Οὐρανὸς γι' αὐτοὺς δὲν εἶναι,
Οὐδὲ πέλαγο, οὐδὲ γῆ·
Γι' αὐτοὺς ὅλους τὸ πᾶν εἶναι
Μαζωμένο ἀντάμα ἐκεῖ.

63. Τόση ἡ μάνητα καὶ ἡ ζάλη,
Ποῦ στοχάζεσαι, μὴ πῶ;
Ἀπὸ μιὰ μεριὰ καὶ ἀπ᾽ ἄλλη
Δὲν μείνῃ ἕνας ζωντανός.

64. Κύττα χέρια ἀπελπισμένα
Πῶς θερίζουνε ζωαῖς!
Χάμου πέφτουνε κομμένα
Χέρια, πόδια, κεφαλαῖς,

65. Καὶ παλλάσκαις καὶ σπαθία
Μὲ ὁλοσκόρπιστα μυαλά,
Καὶ μ᾽ ὁλόσχιστα κρανία,
Σωθικὰ λαχταριστά.

66. Προσοχὴ κάμμιὰ δὲν κάνει
Κανεὶς, ὄχι, εἰς τὴν σφαγή·
Πάνε πάντα ἐμπρός. Ὦ! φθάνει,
φθάνει, ὡς πότε οἱ σκοτωμοί;

67 Ποιὸς ἀφίνει ἐκεῖ τὸν τόπο,
Πάρεξ ὅταν ξαπλωθῇ;
Δὲν αἰσθάνονται τὸν κόπο,
Καὶ λὲς κ᾽ εἶναι εἰς τὴν ἀρχή.

68. Ὠλιγόστευαν οἱ σκύλοι,
Καὶ *ἀλλά!* ἐφώναζαν, *ἀλλά!*
Καὶ τῶν χριστιανῶν τὰ χείλη
Φωτιὰ, ἐφώναζαν, φωτιά.

69. Λεονταρόψυχα ἐκτυπιοῦντο,
Πάντα ἐφώναζαν, φωτιά.
Καὶ οἱ μιαροὶ κατεσκορπιοῦντο,
Πάντα σκούζοντας *ἀλλά!*

70. Παντοῦ φόβος καὶ τρομάρα,
Καὶ φωναῖς καὶ στεναγμοὶ,
Παντοῦ κλάψα, παντοῦ ἀντάρα,
Καὶ παντοῦ ξεψυχισμοί.

71. Ἦταν τόσοι' πλέον τὸ βόλι
Εἰς τ' αὐτιὰ δὲν τοὺς λαλεῖ·
Ὅλοι χάμου ἐκοίτουντ' ὅλοι
Εἰς τὴν τέταρτην αὐγή.

72. Σὰν ποτάμι τὸ αἷμα ἐγίνη,
Καὶ κυλάει 'ς τὴν λαγκαδιά,
Καὶ τὸ ἀθῶον χόρτο πίνει
Αἷμα ἀντὶς γιὰ τὴν δροσιά.

73. Τῆς αὐγῆς δροσάτο ἀέρι,
Δὲν φυσᾷς τώρα ἐσὺ πλιὸ
'Σ τῶν ψευδόπιστων τ' ἀστέρι.
Φύσα, φύσα εἰς τὸ Σταυρό.

74. Ἀπ' τὰ κόκκαλα 'βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
Καὶ 'σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη
Χαῖρε, ὢ χαῖρε, ἐλευθεριά.

75. Τῆς Κορίνθου ἰδοὺ καὶ οἱ κάμποι·
Δὲν λάμπ' ἥλιος μοναχὰ
Εἰς τοὺς πλάτανους, δὲν λάμπει
Εἰς τ' ἀμπέλια, εἰς τὰ νερά.

76. Εἰς τὸν ἥσυχον αἰθέρα
Τώρα ἀθῶα δὲν ἀντηχεῖ
Τὰ λαλήματα ἡ φλογέρα,
Τὰ βελάσματα τὸ ἀρνί.

77. Τρέχουν ἅρματα χιλιάδες
Σὰν τὸ κῦμα εἰς τὸ γιαλό·
Ἀλλ' οἱ ἀνδρεῖοι παλληκαράδες
Δὲν ψηφοῦν τὸν ἀριθμό.

78. Ὢ τριακόσιοι, σηκωθῆτε
Καὶ ξανάλθετε 'σ ἐμᾶς,
Τὰ παιδία σας θέλ' ἰδῆτε
Πόσο μοιάζουνε μὲ σᾶς.

79. Ὅλοι ἐκεῖνοι τὰ φοβοῦνται,
Καὶ μὲ πάτημα τυφλὸ
Εἰς τὴν Κόρινθο ἀποκλειοῦνται,
Κι᾽ ὅλοι χάνονται ἀπ᾽ ἐδῶ.

80. Στέλνει ὁ ἄγγελος τοῦ ὀλέθρου
Πεῖνα καὶ θανατικὸ,
Ποῦ μὲ σχῆμα ἑνὸς σκελέθρου
Περπατοῦν ἀντάμα οἱ δυό.

81. Καὶ πεσμένα εἰς τὰ χορτάρια
Ἀπεθάνανε παντοῦ
Τὰ θλιμμένα ἀπομεινάρια
Τῆς φυγῆς καὶ τοῦ χαμοῦ.

82. Καὶ σὺ ἀθάνατη, ἐσὺ θεία,
Ποῦ ὅ,τι θέλεις ἠμπορεῖς,
Εἰς τὸν κάμπο, Ἐλευθερία,
'Ματωμένη περπατεῖς.

83. 'Σ τὴν σκιὰ χεροπιασμέναις,
'Σ τὴν σκιὰ βλέπω κ᾽ ἐγὼ
Κρινοδάκτυλαις παρθέναις
Ὁποῦ κάνουνε χορό.

84. 'Σ τὸν χορὸ γλυκογυρίζουν
Ὡραῖα μάτια ἐρωτικὰ,
Καὶ εἰς τὴν αὖρα κυματίζουν
Μαῦρα, ὀλόχρυσα μαλλιά.

85. Ἡ ψυχή μου ἀναγαλλιάζει
Πῶς ὁ κόρφος κάθε μιᾶς,
Γλυκοβύζατο ἑτοιμάζει,
Γάλα ἀνδρείας καὶ ἐλευθεριᾶς.

86. Μὲς τὰ χόρτα, τὰ λουλούδια
Τὸ ποτῆρι δὲ βαστῶ,
Φιλελεύθερα τραγούδια
Σὰν τὸν Πίνδαρο ἐκφωνῶ.

87. Ἀπ' τὰ κόκκαλα 'βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ,
Καὶ 'σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
Χαῖρε, ὦ χαῖρε, ἐλευθεριά.

88. 'Πῆγες εἰς τὸ Μισολόγγι
Τὴν ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ,
'Μέρα ποῦ ἄνθιζαν οἱ λόγγοι
Γιὰ τὸ τέκνο τοῦ Θεοῦ.

89. Σοῦλθε ἐμπρὸς λαμποκοπῶντας
Ἡ Θρησκεία μ' ἕνα σταυρὸ,
Καὶ τὸ δάκτυλο κινῶντας
Ὁποῦ ἀνοίγ' τὸν οὐρανό.

90. 'Σ αὐτὸ, ἐφώναξε, τὸ χῶμα
Στάσου ὁλόρθη, ἐλευθεριά·
Καὶ φιλῶντάς σου τὸ στόμα
Μπαίνει μὲς τὴν ἐκκλησιά.

91 Εἰς τὴν τράπεζα σιμόνει,
Καὶ τὸ σύγνεφο τὸ ἀχνὸ
Γύρω γύρω της πυκνόνει
Ποῦ σκορπάει τὸ θυμιατό.

92. Ἀγροικάει τὴν ψαλμῳδία
Ὁποῦ ἐδίδαξεν αὐτὴ,
Βλέπει τὴν φωταγωγία
'Σ τοὺς ἁγίους ἐμπρὸς αὐτή.

93. Ποῖοι εἶν' αὐτοὶ ποῦ πλησιάζουν
Μὲ πολλὴ ποδοβολὴ,
Κι' ἅρματ', ἅρματα ταράζουν;
Ἐπετάχθηκες ἐσύ.

94. Ἆ! τὸ φῶς ποῦ σὲ στολίζει
'Σὰν ἡλίου φεγγοβολὴ,
Καὶ μακρόθεν σπινθηρίζει,
Δὲν εἶναι, ὄχι, ἀπὸ τὴν γῆ.

95. Λάμψιν ἔχει ὅλη φλογώδη,
Χεῖλος, μέτωπο, ὀφθαλμός,
Φῶς τὸ χέρι, φῶς τὸ πόδι,
Κι' ὅλα γύρω σου εἶναι φῶς.

96. Τὸ σπαθί σου ἀντισηκόνεις,
Τρία πατήματα πατᾷς,
'Σὰν τὸν πύργο μεγαλόνεις,
Καὶ εἰς τὸ τέταρτο χτυπᾷς.

97. Μὲ φωνὴ ποῦ καταπείθει,
Προχωρῶντας ὁμιλεῖς·
Σήμερ' ἄπιστοι ἐγεννήθη,
Ναὶ, τοῦ κόσμου ὁ λυτρωτής.

98. Αὐτὸς λέγει . . . ἀφογκρασθῆτε,
Ἐγὼ εἶμ' Ἄλφα, Ὠμέγα ἐγώ·
Πέστε, ποῦ θ' ἀποκρυφθῆτε
Ἐσεῖς ὅλοι, ἂν ὀργισθῶ ;

99 Φλόγα ἀκοίμητη σᾶς βρέχω,
Ποῦ μ' αὐτὴν ἂν συγκριθῇ
'Κείνη ἡ κάτω ὁποῦ σᾶς ἔχω,
Σὰν δροσιὰ θέλει βρεθῇ.

100. Κατατρώγει, ὡσὰν τὴν σχίζα,
Τόπους ἄμετρα ὑψηλοὺς,
Χώραις, ὄρη ἀπὸ τὴν ῥίζα,
Ζῶα, καὶ δένδρα καὶ θνητούς.

101. Καὶ τὸ πᾶν τὸ κατακαίει,
Καὶ δὲν σώζεται πνοή,
Πάρεξ τοῦ ἄνεμου ποῦ πνέει
Μὲς τὴν στάχτη τὴν λεπτή.

102. Κᾄποιος ἤθελε ἐρωτήσει
Τοῦ θυμοῦ του εἶσαι ἀδελφή ;
Ποιὸς εἶναι ἄξιος νὰ νικήσῃ
Ἢ μὲ σὲ νὰ μετρηθῇ ;

103. Ἡ γῆ αἰσθάνεται τὴν τόση
Τοῦ χεριοῦ σου ἀνδραγαθιά,
Ποῦ ὅλην θέλει θανατώσει
Τὴν μισόχριστη σπορά.

104. Τὴν αἰσθάνονται, καὶ ἀφρίζουν
Τὰ νερά, καὶ τ' ἀγροικῶ
Δυνατὰ νὰ μουρμουρίζουν
'Σὰν νὰ ῥυάζεται θηριό.

105. Κακοροίζικοι, ποῦ πᾶτε
Τοῦ Ἀχελώου μὲς τὴν ῥοή,
Καὶ 'πιδέξια πολεμᾶτε
Ἀπὸ τὴν καταδρομή

106. Νὰ ἀποφύγετε; τὸ κῦμα
Ἔγεινε ὅλο φουσκωτό·
Ἐκεῖ εὑρήκατε τὸ μνῆμα,
Πρὶν νὰ εὕρῆτε ἀφανισμό.

107. Βλασφημάει, σκούζει, μουγκρίζει
Κάθε λάρυγκας ἐχθροῦ,
Καὶ τὸ ῥεῦμα γαργαρίζει
Ταῖς βλασφήμιαις τοῦ θυμοῦ.

108. Σφαλερὰ τετραποδίζουν
Πλῆθος ἄλογα, καὶ ὀρθὰ
Τρομασμένα χλημετρίζουν,
Καὶ πατοῦν εἰς τὰ κορμιά.

109. Ποιὸς 'ς τὸν σύντροφον ἁπλόνει
Χέρι ὡσὰν νὰ βοηθηθῇ·
Ποιὸς τὴν σάρκα του δαγκόνει,
Ὅσο ὁποῦ νὰ νεκρωθῇ.

110. Κεφαλαῖς ἀπελπισμέναις
Μὲ τὰ μάτια πεταχτά,
Κατὰ τ' ἄστρα σηκωμέναις
Γιὰ τὴν ὕστερη φορά.

111. Σβύεται, αὐξάνοντας ἡ πρώτη
Τοῦ Ἀχελώου νεροσυρμή,
Τὸ χλημίτρισμα καὶ οἱ κρότοι,
Καὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ γογγυσμοί.

112. Ἔτσι ν' ἄκουα νὰ βουίξῃ
Τὸν βαθὺ Ὠκεανὸ,
Καὶ εἰς τὸ κῦμά του νὰ πνίξῃ
Κάθε σπέρμα ἀγαρηνό.

113. Καὶ ἐκεῖ ποῦναι ἡ Ἁγία Σοφία,
Μὲς τοὺς λόφους τοὺς ἑπτὰ,
Ὅλα τ' ἄψυχα κορμία
Βραχοσύντριφτα, γυμνὰ,

114. Σωριασμένα νὰ τὰ σπρώξῃ
Ἡ κατάρα τοῦ Θεοῦ,
Καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ τὰ μαζώξῃ
Ὁ ἀδελφὸς τοῦ φεγγαριοῦ.

115. Κάθε πέτρα μνῆμα ἂς γένῃ,
Καὶ ἡ Θρησκεία καὶ Ἐλευθεριὰ
Μ' ἀργοπάτημα ἂς πηγαίνῃ
Μεταξύ τους, καὶ ἂς μετρᾷ.

116. Ἕνα λείψανο ἀνεβαίνει
Τεντωτὸ, 'πιστομητὸ,
Καὶ ἄλλο ξάφνου κατεβαίνει,
Καὶ δὲν φαίνεται καὶ πλιὸ,

117. Καὶ χειρότερα ἀγριεύει
Καὶ φουσκόνει ὁ ποταμὸς,
Πάντα, πάντα περισσεύει
Πολυφλοίσβισμα καὶ ἀφρός.

118. Ἀ! γιατί δὲν ἔχω τώρα
Τὴ φωνὴ τοῦ Μωϋσῆ;
Μεγαλόφωνα τὴν ὥρα
Ὁποῦ ἐσβυοῦντο οἱ μισητοί,

119. Τὸν θεὸν εὐχαριστοῦσε
'Σ τοῦ πελάου τὴν λύσσα ἐμπρὸς,
Καὶ τὰ λόγια ἠχολογοῦσε
Αναρίθμητος λαός.

120. Ἀκλουθάει τὴν ἁρμονία
Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀαρὼν,
Ἡ προφήτισσα Μαρία
Μ' ἕνα τύμπανο τερπνόν.

121. Καὶ πηδοῦν ὅλαις ἡ κόραις
Μὲ τς' ἀγκάλαις ἀνοιχταῖς,
Τραγουδῶντας, ἀνθοφόραις,
Μὲ τὰ τύμπανα κ' ἐκειαῖς.

122. Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερὴ,
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψι
Ποῦ μὲ βιὰ μετράει τὴ γῆ.

123. Εἰς αὐτὴν εἶν' ξακουσμένο,
Δὲν νικιέσαι ἐσὺ ποτὲ,
Ὅμως, ὄχι, δὲν εἶν' ξένο
Καὶ τὸ πέλαγο γιὰ σέ.

124. Τὸ στοιχεῖον αὐτὸ ξαπλόνει
Κύματ' ἄπειρα εἰς τὴν γῆ,
Μὲ τὰ ὁποῖα τὴν περιζώνει,
Κ' εἶναι εἰκόνα του λαμπρή.

125. Μὲ βρυχίσματα παλεύει
Ποῦ τρομάζει ἡ ἀκοή·
Κάθε ξύλο κινδυνεύει
Καὶ λιμιόνα ἀναζητεῖ.

126. Φάινετ' ἔπειτα ἡ γαλήνη
Καὶ τὸ λάμψιμο τοῦ ἠλιοῦ,
Καὶ τὰ χρώματα ἀναδίνει
Τοῦ γλαυκότατου οὐρανοῦ.

127. Δὲν νικιέσαι, εἶν' ξακουσμένο,
'Σ τὴν ξηρὰν ἐσὺ ποτέ·
Ὅμως, ὄχι, δὲν εἶν' ξένο
Καὶ τὸ πέλαγο γιὰ σέ.

128. Περνοῦν ἄπειρα τὰ ξάρτια
Καὶ σὰν λόγγοι στρυμωχτὰ
Τὰ τρεχούμενα κατάρτια,
Τὰ ὁλοφούσκωτα πανιά.

129. Σὺ ταῖς δύναμαίς σου σπρώχνεις,
Καὶ ἀγκαλὰ δὲν εἶν' πολλαῖς,
Πολεμῶντας, ἄλλα διώχνεις,
Ἄλλα πέρνεις, καὶ ἄλλα καῖς.

130. Μὲ 'πιθύμια νὰ τηράζῃς
Δύω μεγάλα σὲ θωρῶ,
Καὶ θανάσιμον τινάζεις
Ἐναντίον τους κεραυνό.

131. Πιάνει, αὐξάνει, κοκκινίζει
Καὶ σηκόνει μιὰ βροντὴ,
Καὶ τὸ πέλαο χρωματίζει
Μὲ αἱματόχροη βαφή.

132. Πνίγοντ' ὅλοι οἱ πολεμάρχοι
Καὶ δὲν μνέσκει ἕνα κορμί·
Χάρου, σκιὰ τοῦ Πατριάρχη,
Ποῦ σ' ἐπέταξαν ἐκεῖ.

133. Ἐκρυφόσμιγαν οἱ φίλοι
Μὲ τς' ἐχθρούς τους τὴν Λαμπρὴ,
Καὶ τοὺς ἔτρεμαν τὰ χείλη,
Δίνοντάς τα εἰς τὸ φιλί.

134. 'Κειαὶς ταῖς δάφναις ποῦ ἐσκορπίστε
Τώρα πλέον δὲν ταῖς πατεῖ,
Καὶ τὸ χέρι ὁποῦ ἐφιλῆστε
Πλέον, ἄ! πλέον δὲν εὐλογεῖ.

135. Ὅλοι κλαῦστε, ἀποθαμένος
Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησιᾶς·
Κλαῦστε, κλαῦστε, κρεμασμένος
Ὡσὰν νἄτανε φονιᾶς.

136. Ἔχει ὁλάνοιχτο τὸ στόμα
Π' ὥραις πρῶτα εἶχε γευθῆ
Τ' ἅγιον αἷμα, τ' ἅγιον σῶμα·
Λὲς πῶς θὲ νὰ ξαναβγῆ

137. Ἡ κατάρα ὁποῦ εἶχε ἀφήσει
'Λίγο πρὶν νὰ ἀδικηθῆ,
Σ' ὁποιονε δὲν πολεμήσει
Καὶ ἠμπορεῖ νὰ πολεμῆ;

138 Τὴν ἀκούω, βροντάει, δὲν παύει,
Εἰς τὸ πέλαγο, εἰς τὴ γῆ,
Καὶ μουγγρίζοντας ἀναύει
Τὴν αἰώνιαν ἀστραπή.

139. Ἡ καρδία συχνοσπαράζει . . .
Πλὴν τί βλέπω; σοβαρὰ,
Νὰ σωπάσω μὲ προστάζει
Μὲ τὸ δάκτυλο ἡ Θεά.

140. Κυττάει γύρω εἰς τὴν Εὐρώπη
Τρεῖς φοραῖς μ' ἀνησυχιά·
Προσηλόνεται κατόπι
'Σ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀρχινᾷ·

141. » Παλληκάρια μου! οἱ πολέμοι
» Γιὰ σᾶς ὅλοι εἶναι χαρὰ,
» Καὶ τὸ γόνα σας δὲν τρέμει
» 'Σ τοὺς κινδύνους ἐμπροστά.

142. » Ἀπ' ἐσᾶς ἀπομακραίνει
» Κάθε δύναμι ἐχθρική·
» Ἀλλὰ ἀνίκητη μιὰ μένει
» Ποῦ ταῖς δάφναις σας μαδεῖ.

143. » Μιά, όπου όταν ώσάν λύκοι
» Ξαναρχόστενε ζεστοί,
» Κουρασμένοι άπό τήν νίκη,
» Άχ! τόν νοῦν σᾶς τυραννεῖ.

144. » Ή διχόνοια πού βαστάει
» Ένα σκῆπτρο ή δολερή,
» Καθενός χαμογελάει,
» *Πάρτο*, λέγοντας, *καί σύ*.

145. » Κειό τό σκῆπτρο, ποῦ σᾶς δείχνει,
» Έχει άλήθεια ώραία θωριά·
» Μήν τό πιάστε, γιατί ρίχνει
» Εἰσέ δάκρυα θλιβερά.

146. » Άπό στόμα όπου φθονάει,
» Παλληκάρια, άς μήν 'πωθῆ,
» Πῶς τό χέρι σας κτυπάει
» Τοῦ άδελφοῦ τήν κεφαλή.

147. » Μήν εἰποῦν 'σ τόν στοχασμόν τους
» Τά ξένα έθνη άληθινά,
» Έάν μισοῦνται άνάμεσό τους,
» Δέν τούς πρέπει έλευθεριά.

148. » Τέτοια άφίστε τήν φροντίδα·
» Όλο τό αἷμα όπου χυθῆ
» Γιά Θρησκεία καί γιά Πατρίδα,
» Όμοιαν έχει τήν τιμή.

149. » 'Σ τό αἷμα αὐτό ποῦ δέν πονεῖτε,
» Γιά Πατρίδα γιά Θρησκειά,
» Σᾶς όρκίζω άγκαλιασθῆτε
» Σάν άδέλφια γκαρδιακά.

150. » Πόσον λείπει, στοχασθῆτε,
» Πόσο άκόμη νά παρθῆ·
» Πάντα ή νίκη, άν ένωθῆτε,
» Πάντα έσᾶς θά άκολουθῆ.

151. » Ὦ ἀκουσμένοι εἰς τὴν ἀνδρία !
» Καταστῆστε ἕνα σταυρό,
» Καὶ φωνάξετε μὲ μία·
» Βασιλεῖς κυττάξτ' ἐδῶ.

152. » Τὸ σημεῖο ποῦ προσκυνᾶτε
» Εἶναι τοῦτο, καὶ γιὰ αὐτὸ
» 'Ματωμένους μᾶς κυττᾶτε
» 'Σ τὸν ἀγῶνα τὸν σκληρό.

153. » Ἀκατάπαυστα τὸ 'βρίζουν
» Τὰ σκυλιὰ, καὶ τὸ πατοῦν,
» Καὶ τὰ τέκνα του ἀφανίζουν
» Καὶ τὴν Πίστι ἀναγελοῦν.

154. » Ἐξ αἰτίας του ἐσπάρθη, ἐχύθη
» Αἷμα ἀθῶο, χριστιανικὸ,
» Ποῦ φωνάζει ἀπὸ τὰ βάθη
» Τῆς νυκτὸς «νὰ ἐκδικηθῶ.»

155. » Δὲν ἀκοῦτε σεῖς εἰκόνες
» Τοῦ Θεοῦ, τέτοια φωνή ;
» Τώρα ἀπέρασαν αἰῶνες,
» Καὶ δὲν ἔπαυσε στιγμή.

156. » Δὲν ἀκοῦτε ; εἰς κάθε μέρος
» 'Σὰν τοῦ Ἄβελ καταβοᾷ.
» Δὲν εἶν' φύσημα τοῦ ἀέρος
» Ποῦ σφυρίζει εἰς τὰ μαλλιά.

157. » Τί θὰ κάμετε ; θ' ἀφῆστε
» Ν' ἀποκτήσωμεν ἐμεῖς
» 'Λευθεριὰν, ἢ θὰ τὴν λύστε
» Ἐξ αἰτίας πολιτικῆς ;

158. » Τοῦτο ἀνίσως μελετᾶτε,
» Ἰδοὺ ἐμπρός σας τὸν σταυρὸ,
» Βασιλεῖς, ἐλᾶτε, ἐλᾶτε,
» Καὶ χτυπήσετε καὶ ἐδῶ.»

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ (α)

ΥΠΟ Ι. ΡΙΖΟΥ ΝΕΡΟΥΛΟΥ.

Ἄγριος, τίγρις, δεινὸν θηρίον,
Τούρκων Σουλτάνος, εὐνούχων θρέμμα,
Ῥοφᾷ μὲ λύσσαν Γραικικὸν αἷμα,
Αἷμα γερόντων, ἀνδρῶν, νηπίων!

Ἀντὶ τὴν σπάθην αὐτὸς ν' ἁρπάσῃ
Τῶν προπατόρων του τῶν Ὀσμάνων,
Καὶ τῶν Μεχμὲτ καὶ τῶν Σουλεϊμάνων,
Δὲν ἔχει νεῦρα νὰ τὴν βαστάσῃ.

Ἀλλ' ἐμφωλεύων 'ς τὸν γυναικῶνα,
Κατὰ Γραικίας φιλελευθέρας
Μὲ τῶν δημίων του τὰς μαχαίρας
Ἐπροοιμίασε τὸν ἀγῶνα.

Ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν Μουράτων
Ὁ δειλὸς οὗτος ὅσον ἀπέχει,
Ἤδη τοσοῦτον ἡ Ἑλλὰς ἔχει
Πλῆθος Σκενδέρων μαχιμωτάτων.

Προστάζων φόνον Γραικῶν ἀθρόον,
Ὁπλιτῶν πλῆθος πανταχοῦ στέλλει.
Ἀλλ' ὁ στρατός του δούλων ἀγέλη,
Ὁ δὲ στρατός μας στρατὸς ἡρώων.

(α) Ἐπονήθη τῷ 1822. Ἐπιθ. Τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, ἐφημερίδος τοῦ Μεσολογγίου, ἔτος Α'. ἀριθ. 75, τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1824, σελ. 99 καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν σελὶς 145—146. Μετατύπωσις Κ. Ν. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840.

Μάτην ἀντέταττε χειρῶν βίαν,
Τάφρους, ἐπάλξεις, ὕψη φρουρίων,
Καὶ πῦρ ἀπείρων του κανονίων
Πρὸς τὸν Ἑλλήνων τὴν εὐψυχίαν.

Εἰς τῆς Κορίνθου πετοῦν τὰ τείχη,
Μονεμβασίας οἱ πύργοι κλίνουν,
Τὸν Ναβαρῖνον ἤδη στολίζουν
Τῶν χαλκοστόμων κωδώνων ἦχοι.

Εἰς δολοφόνον πόλιν προσβάλλουν,
Κ' ἐκεῖ κολάζοντες ψευδορκίαν,
Κοινὴν σαλπίζουν τουρκοκτονίαν
Κ' εἰς Σφακτηρίαν τὴν μεταβάλλουν.

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τοῦρκος δὲν μένει·
Τὴν γῆν τοῦ ἥρωος Πελοπίδα,
Καὶ τὴν ἐξόχως τερπνὴν Χαλκίδα
Βάρβαρον ἴχνος δὲν τὰς μιαίνει.

Οἱ Ἀρκανᾶνες, ἡ Αἰτωλία,
Λοκρῶν τὰ γένη, Φωκεῖς συμφώνως,
Δείχνουν 'ς τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος
Τῆς εὐγενείας των τὰ σημεῖα.

Κατὰ τῆς νέας ἤδη Περσίας
Νέοι ἀγῶνες εἰς Θερμοπύλας,
Τὰς ὁλοχρύσους στολίζουν στήλας,
Τῆς παμποθήτου ἀθανασίας.

Ἀφοῦ ἐδούλωσας τὴν Ἑλλάδα,
Ἀλαζὼν Ῥώμη, πῶς νὰ ἐλπίσῃς
Καλὰς τῆς τύχης σου διακρίσεις
Εἰς τῶν Φαρσάλων τὴν πεδιάδα;

'Σ τὸ ἔδαφός της τότ' ἡ Γραικία
Μὲ πόσον δίκαιον σ' ἐκδικήθη!
'Σ τὸν Φάρσαλόν μας κ' ἡ Γερουσία
Καὶ ὁ Πουπήϊος κατελύθη.

Ἀλλ' ἴδε τώρα σ' αὐτὸ τὸ μέρος
Ὁ Ἕλλην Ἄρης τὸν Μουσουλμάνον,
Τυραννικώτατον τῶν τυράννων,
Πῶς καταστρέφει εὐτυχεστέρως.

Τίς τὴν πατρίδα τῶν Πυθαγόρων
Διὰ τὸ θάρσος της δὲν θαυμάζει;
Τίς δὲ τὴν τάξιν δὲν ἐκθειάζει
Τῶν πράξεών της τῶν διαφόρων;

Κλεινὴ ἀρχῆθεν ἡ Σάμος ἦτον,
Μήτηρ δὲ τέκνων μεγαλοφρόνων,
Καὶ πρὶν καὶ νῦν τῶν κακοδαιμόνων
Βαρβάρων εἶναι φοβερὰ γείτων.

Καθὼς ὀρέων τῶν ἀποτόμων
Ἀετὸς ὕψος ἐξουσιάζει,
Ὁρμᾷ. κι' ἁρπάζων διασκεδάζει
Ἄπειρον πλῆθος πτηνῶν ἐντρόμων·

Οὕτω τῆς Σάμου μας τῆς εὐάνδρου
Αἱ ἀποβάσεις παντοῦ τὴν νίκην
Σύντροφον ἔχουν, κ' ἐμπνέουν φρίκην
Εἰς τὰ ἀνδράποδα τοῦ Μαιάνδρου.

Τὸ δὲ περίφημον ὄρος Σοῦλι,
Ὅπου οἱ ἄνδρες κεραυνοὶ ὄντες,
Κι' ἀπὸ τὰ σύννεφα καθορμῶντες
Ποτὲ δὲν ἔπεσαν κάτω δοῦλοι·

Ὅπου ὁ Φάλαρις τῆς Ἠπείρου
Μάτην τοσάκις ὥρμησε φθείρας
Καὶ στρατευμάτων του πολλὰς σπείρας
Καὶ θημωνίας χρυσοῦ ἀπείρου,

Ἁλώθη τέλος· οἱ δ' ἄνδρες ὄχι·
Ξίφος δὲ μόνον κ' ἐλευθερίαν
Διαφυλάξαντες μ' εὐψυχίαν,
Τοὺς ἐπερίθαλψαν ξενοδόχοι.

Ἅμα δὲ ἄρχισε χεὶρ δημίων
Μ' Ἑλλήνων αἷμα τὴν γῆν νὰ βάφῃ,
Κ' ἅμα τὸ Σοῦλι αἴφνης ἐστράφη
Κ' εἶδε τὰς φάλαγγας τῶν Σουλίων.

Ἀπὸ τὴν φήμην ἤκουσες πρῶτα
Τὰς ὑψηλάς των ἀνδραγαθίας,
Ἔπειτ' ἂν θέλῃς καὶ μαρτυρίας,
Τοὺς πολεμίους αὐτῶν ἐρώτα.

Ἀπὸ τὸν τάφον ἠγέρθ' ὁ Μίνως,
Τ' ἀρχαῖον εἶπε τῶν Κρητῶν κλέος·
Τόλμη καὶ νίκη 'ς αὐτοὺς εὐθέως,
Εὐθὺς 'ς τοὺς Τούρκους τροπὴ καὶ θρῆνος!

Τῆς ἀνικήτου ἐλευθερίας
Ἀκατανόητε σὺ μαγεία,
Νὰ ἐξηγήσῃς σὺ εἶσ' ἀξία,
Κρητῶν τὰς πράξεις τὰς τεραστίας!

Τῶν Τούρκων στόλους τίς φυγαδεύει;
Ὀρλόφοι νέοι, ἢ Δονζουάνοι;
Τίς τὸ Αἰγαῖον καταλαμβάνει
Κι' ὡς τὸν Ἑλλήσποντον κυριεύει;

Ἰδὲ τρεῖς πέτρας ἐκεῖ τραχείας
Σ' τοὺς ὑγροὺς κόλπους τοῦ Ποσειδῶνος·
Αὐτὰς κρηπῖδας ἔστησ' ὁ χρόνος
Τῆς ποθεινῆς μας ἐλευθερίας.

Εἰς τοὺς σκοπέλους αὐτοὺς 'γεννήθη
Γένος γιγάντων θαλασσοβίων.
Αὐτοὺς τῶν Τούρκων, ἀνδρῶν ἀγρίων,
Τρὶς εἶδ' ὁ στόλος, τρὶς ἐνικήθη.

Ἑρμῆς κερδῷος, Ποσειδῶν, Ἄρης
Αὐτὰς τὰς νήσους τὰς τρεῖς θαυμάζουν,
Καὶ συμφωνήσαντες σχεδιάζουν
Τριττὴ πρὸς ταύτας νὰ γενῇ χάρις.

Ὁ μὲν τὰς δίδει τὴν ναυτιλίαν,
Ἄρης δὲ ἦθος δίδει γενναῖον,
Τὸ φιλοπόλεμον καὶ ῥαγδαῖον,
Ὁ δ' Ἐμπολαῖος τὴν ἐμπορίαν.

Ἤδη ὁ Τοῦρκος ὀδόντας τρίζει
Κ' εἰς τοῦ Μωάμεθ τὴν φλυαρίαν
Γραικῶν ὀμνύει πανωλεθρίαν,
Κι' ὅλους τοὺς ναύτας του συναθροίζει.

Ἤδη ὁ Λίβυς συμμάχους φέρει
Τοὺς πειρατάς του πρὸς τὸν Σουλτάνον,
Κι' ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον τ' ἀλκουράνον
Στόλον 'σ τὸν Βόσπορον μεταφέρει.

Καθὼς τοῦ Ταύρου ἀμαυροτάτας
Βλέπεις μακρόθεν τὰς ὑπωρείας,
Τὰς κορυφάς του δ' ἐξεναντίας
Μέσα 'ς τὰ νέφελα λευκοτάτας·

Οὕτω τὰ ξύλινα τὰ νησία,
Οἱ τριπλοῖ στόλοι τῶν ἀντιθέων,
Ἦσαν ὡς πρόποδες τῶν ὀρέων,
Ὡσὰν δὲ σύννεφα τὰ ἱστία.

Βλέπων τοὺς στόλους 'σ τὴν Προποντίδα
Ὁ Μαχμοὺτ χαίρει χαρὰν θηρίων,
Φαντάζετ' αἵματα πολεμίων,
Καὶ θριαμβεύει μὲ τὴν ἐλπίδα.

'Σ τὰ τρυφηλά του σκότη κλεισμένος,
Ὑπουργοὺς ἔχουν μελανωτάτους,
Σκοποὺς ὁμοίως ζοφωδεστάτους
Ἐμελετοῦσεν ἀγριωμένος.

Γράφει, σφραγίζει κ' εὐνοῦχον κράζει,
« Τὸ ἱερόν μου τοῦτο τὸ γράμμα
» 'Σ τὸν ναύαρχόν μου στεῖλ' ἐν τῷ ἅμα »
Κι' ὁ μὲν τὸν μαῦρον αὐτὰ προστάζει.

Ὁ δὲ μὲ τρέμουσαν σιαγόνα
Μοχλοὺς ἐσήκωσε παχυξύλους,
Κ᾽ ἑκατὸν θύρας ἀλλεπαλλήλους
Ἄνοιξε, κ᾽ ἔτρεξε ᾽ς τὸν ἀνδρῶνα.

« Ἡ Ἑλλὰς ἕνα λαιμὸν ἂς εἶχε !
» Ναὶ, Γραικῶν θέλω πανωλεθρίαν,
» Μὲ πῦρ, μὲ ξίφος, μ᾽ αἰχμαλωσίαν· »
Αὐτὰ τὸ πρόσταγμα περιεῖχε !

Μὲ σκοπὸν τοῦτον, μ᾽ αὐτὴν τὴν λύσσαν
Ὁ στόλος ἔπλευσε τῶν βαρβάρων,
Τὰ δὲ κομπάσματα τῶν φλυάρων
Περὶ κοινοῦ μας ὀλέθρου ἦσαν.

Ἀντὶ νὰ μάθωσι τὰ σχοινία
Τῆς ναυτικῆς των οἰκονομίας,
Δεσμῶν κ᾽ ἀλύσσων αἰχμαλωσίας
Σωροὺς ἐστοίβασαν εἰς τὰ πλοῖα.

Ὦ σεῖς δελφίνια τοῦ Βοσπόρου,
Καρκῖνοι ὅμως εἰς τὸ Αἰγαῖον,
Ἡ ὥρα ἔφθασε τῶν τροπαίων,
Ἕλληνος στόλου τοῦ σταυροφόρου.

Κομπάσατ᾽ ἤδη καθὼς καὶ πρῶτον,
᾽Σ τοὺς σωροὺς τρέξατε τῶν σχοινίων.
Ἰδοὺ τ᾽ ἀκάτια τῶν δεσμίων,
Ἰδοὺ αἱ χῶραι τῶν αἰχμαλώτων.

Ἆ! δειλὲ Τοῦρκε ὀπίσω φεῦγε,
Ἐμπρὸς, ὦ Ἕλληνες, θραύσατέ τον,
Κ᾽ εἰς τὸν ἀέρα τινάξατέ τον
Ἆ! χαίρετ᾽ ἄνδρες, Ἕλληνες, εὖγε!

Τότ᾽ αἱ Κυκλάδες ἐπροσκαλοῦσαν
Τὰς φυλακάς των τὰς ἐγχωρίους
Ἀπὸ τὰς θέσεις τὰς παραλίους,
Καὶ παιανίζουσαι εὐθυμοῦσαν.

Πολλὰ δὲ τέκνα των ἀριστέας
Τὰ εἶχαν ἔξω εἰς ἐκστρατείαν.
Ἀγωνισθέντες αὐτοὶ μ' ἀνδρίαν,
Τοῦ Ἔθνους 'δόξασαν τὰς σημαίας.

Τῆς οἰκτρᾶς Κύπρου τὰς δυστυχίας
Μὴ διὰ χάριν τῆς Ἀφροδίτης,
Μὴν εἴπῃς, Μοῦσα, μὴ τὰς κηρύττῃς.
Γῆν μὴ ταλάνιζε τῆς Παφίας.

Εἰς τῆς δουλείας των τὴν ἑσπέραν
Εἶναι αἱ νῆσοι καὶ τῶν Κυπρίων,
Καὶ τῶν ἐνδόξων ποτὲ Ῥοδίων·
Αὔριον βλέπουν λαμπρὰν ἡμέραν.

Ἡ δὲ καλλίφωνος Μυτιλήνη
Καταφρονοῦσα τοὺς ἐλαιῶνας,
Θέλει φυτεύσει πυκνοὺς δαφνῶνας,
'Σ τὴν καρποφόρον της γῆν κ' ἐκείνη.

Ἡ πλειὰς πόσον τῆς Ἰωνίας
Ἔμελλεν ὅλους νὰ μᾶς φωτίζῃ,
Ἂν δὲν τὴν ἤθελεν ἐμποδίζει
Πυκνὴ ὀμίχλη τῆς προστασίας!

Τί δὲν ὑπάρχει 'ς τὰς Ἑπτανήσους;
Γερόντων πεῖρα πολιωτάτη,
Ἀνδρῶν παιδεία ὑγιεστάτη,
Κατὰ βαρβάρων ὀξύτης μίσους.

Φρούρια, ὅπλα, πηγαὶ χρημάτων,
Ὗλαι πολέμου, λιμένες, πλοῖα,
Δεξιωτάτη τοποθεσία,
Φάλαγγες νέων παντολμοτάτων.

Ἄφησε, Μοῦσά μου, τὰ πελάγη,
Καὶ εἰς τὰ ὄρη ἀνύψωσέ με,
'Σ τοὺς ἥρωάς μας ὁδήγησέ με,
Δὲν μὲ τρομάζουν κρημνοὶ καὶ πάγοι.

Ὄρη ἀείμνηστα τῆς Γραικίας,
Ἄσυλ' ἀνδρίας ἀταπεινώτου,
Τόποι λιτότητος ἀδουλώτου,
Αὐχμηρᾶς θρόνοι ἐλευθερίας.

. . . .

. . . .

Χαίρετε, ὄρη, φθορεῖς Τιτάνων!
Κρημνοὶ Ἀγράφων, Πήλιον, Ὄσσα!

Ὢ Πιερίας μνημεῖα τόσα!
Ὀργᾷ τὸ σῶμά μου ἤδη ὅλον·
Φέρετε ξίφος καὶ πυροβόλον,
Νῦν Ἄρην πνέω κ' ἐνθουσιάζω.

Ἀλλ' εἰς τὸν Ὄλυμπον τί συμβαίνει;
Σεισμοὶ ὁλόκληρον τὸν κλονίζουν!
Φάραγγες βρύχουν, δρυμοὶ συρίζουν,
Τί τοῦτο, Μοῦσά μου, προσημαίνει;

Τῆς σοφῆς σήμερον Γερουσίας
Φωνὴ ἠκούσθη ἐδῶ ἠχοῦσα,
Καὶ εἰς τὸν πόλεμον προσκαλοῦσα
Τῶν Ὀλυμπίων τὰς συλλοχίας.

Ἰδοὺ τὰ ὅπλα των ἑτοιμάζουν,
Ἰδοὺ ἡρώων χοροὺς χορεύουν,
Ἰδοὺ ἑνώθησαν, ἐκστρατεύουν,
Ἰδοὺ 'ς τοὺς πρόποδας πλησιάζουν.

Ὅσον προβαίνουν, τόσον αὐξάνουν!
Ὢ θαῦμα! πόσην ταχύτητ' ἔχουν.
Αὐτοὶ οἱ ἄνδρες πετοῦν, δὲν τρέχουν,
Οἱ ὀφθαλμοί μου δὲν τοὺς προφθάνουν.

Οὕτω χειμάῤῥων νερὰ μὲ ἦχον
Φρικτὸν ὁρμῶσιν ἀπὸ τὰ ὄρη,
Πνίγοντ' ἀγέλαι καὶ ὁδοιπόροι,
Σύρεται πλῆθος φραγμῶν καὶ τοίχων.

Καὶ μὲ τὸν σύῤῥουν ῥυάκων ἄλλων
Ἄπειρα πλέθρα τῆς γῆς σκεπάζουν,
Καὶ τὴν ὁρμήν των δὲν μετριάζουν,
Ἀλλ' ἐξαπλόνουν πνιγμὸν μεγάλον.

Ὦ γῆ φιλτάτη, γῆ σεβασμία!
Ἄχ! πότε μέλλω νὰ σὲ φιλήσω!
Πότε δὲ μέλλω νὰ θεωρήσω,
Τὰ λαμπρὰ κάλλη σου τὰ μυρία!

Ἔσομαι τότε εὐδαίμων ὅλος,
Καὶ θέλει λάμπει 'ς τὰ ὄμματά μας
Πᾶσά σου ψῆφος ὡσὰν ἀδάμας,
Ὡς χρυσοῦν ψῆγμα πᾶσά σου βῶλος.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ·

ΤΑ ΣΥΜΜΙΚΤΑ·

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

—

Κατατάξας ἄπειρον ὕλην ὑπὸ διαφόρους ἐπωνυμίας, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῇ σειρᾷ τοῦ πονήματος, δὲν ἐδυνήθην ὀλίγα τινὰ ἔγγραφα νὰ συμπεριλάβω ὡς διαφόρως ἔχοντα τὴν προέλευσιν καὶ τὴν οὐσίαν. Τούτου ἕνεκεν ἔθεσα αὐτὰ ὡς «Πρόδρομον τῆς Συλλογῆς» ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Πρώτου Τόμου, ἐπονομάσας τὰ «Σύμμικτα.» Ἠρύσθησαν δὲ ἐκ τῶν Ἀρχείων τῆς Νήσου Σπετσῶν, πλὴν ἑνὸς ἐγγράφου, τοῦ προταττομένου, ληφθέντος ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερον χαρτοφυλάκιον Ἑταιριστοῦ· φέρουσι δὲ τὰ πάντα οὐχὶ μικρὰν τὴν σπουδαιότητα.

———

ΤΩΝ ΣΥΜΜΙΚΤΩΝ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἔτος 1821.

Ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν δίδει τὸ σύνθημα τῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀναστάσεως, καὶ εἰς τὸ μέγα αὐτὸ δραματούργημα δακτυλοδεικτοῦσα τὰς Τρεῖς Ναυτικὰς Νήσους Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν ὡς ἄνωθεν ὡρισμένας διὰ νὰ δρέψωσι τῆς νίκης καὶ ἀθανασίας τὸν στέφανον, ἀναῤῥιπίζει τὸ νησιωτικὸν φρόνημα· γράφει δὲ καὶ παραγγέλλει πρὸς τοὺς Ὑδραιώτας, Σπετσιώτας καὶ Ψαριανοὺς νὰ ὦσιν ἕτοιμοι, διότι ἤγγικεν ἡ ὥρα τῆς πάλης, καὶ τελευτᾷ συνιστῶσα νὰ προπαρασκευάσωσι στήθη, στόλους καὶ θησαυροὺς πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς τοῦ Γένους ἐλευθερίας.

Ἀπρίλιος. Ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης μηνύει ἐξ Ὀδησσοῦ πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν τὴν ταχεῖαν κάθοδόν του· ἀναγγέλλει τὴν εἰς Βουκουρέστιον τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς ἀδελφοῦ του Ἀλεξάνδρου εἴσοδον, καὶ συνιστᾷ τὸν κομιστὴν τῆς ἐπιστολῆς Βασίλειον Ξένην ὡς ἐπιφορτισμένον τὴν σύναξιν τῶν συνεισφορῶν καὶ πολεμεφοδίων.

— Οἱ ἐν Ζακύνθῳ Ἕλληνες ἐπικαλοῦνται τὴν ἔκπλευσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς, διακινδυνευόντων τῶν κατοίκων ἀπὸ τὴν ἐχθρικὴν μάχαιραν.

Ἰούνιος. Ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης φθάνει εἰς Σπέτσας, καὶ ἐγκαθιδρύει αὐτόθι ἐκ τῶν Προκρίτων τῆς Νήσου τοὺς Ἐφόρους αὐτῆς

— Ὁ αὐτὸς ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν Σπετσιωτικοῦ πλοίου πρὸς περιοδείαν κατὰ τὸ Αἰγαῖον τοῦ ἀποστελλομένου ἐπιτρόπου του Δημητρίου Θέμελη.

Ἔτος 1822.

Δεκέμβριος. Ὁ Μητροπολίτης Ἰγνάτιος ἐκ Πίσης τῆς Τυῤῥηνίας συγχαίρει τοὺς Σπετσιώτας διὰ τὴν γενναίαν ἀπόφασίν των τοῦ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἐπὶ τῶν πλοίων δὲ ὡς ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἐπιβάντες νὰ ἐκστρατεύσωσι κατὰ τοῦ βαρβάρου, καὶ ταῦτα θαυμάζων συνιστᾷ τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἐγκαρτέρησιν.

1824.

Ἰανουάριος. Ἡ ἐν Λονδίνῳ τοῦ δανείου Ἐπιτροπὴ ἀναγγέλλει πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν τὴν ἐλπιζομένην ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς των. Τὰ ὠφέλιμα δὲ τῇ πατρίδι διασκεπτομένη μακρόθεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Μητροπόλεως τοῦ κόσμου, συνιστᾷ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων σύμπνοιαν ὡς τὸ ὑπέρτερον τῶν κατορθωμάτων, εἰς ταύτην δὲ συντελεστικωτάτην ὁμολογεῖ τὴν προσπάθειαν τῶν Προκρίτων τῶν Τριῶν Νήσων.

Φεβρουάριος. Ἡ ἐν Λονδίνῳ πρὸς αἴτησιν δανείου τῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπὴ ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ, καὶ τοῦτο ἀναγγέλλει πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν· καὶ πρὸς, ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος ἐκφράζει παντοιοτρόπως τὰς συμπαθείας του ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος.—Τὸ Ἀγγλικὸν βῆμα ἀντηχεῖ ἀπὸ τὰς χειροκροτήσεις τῶν ῥητόρων του διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὰ πράγματα αὐτῆς ὡς κύριον θέμα συζητούντων.— Ἡ Εὐρώπη μειδιᾷ εἰς τὴν βελτιουμένην τύχην λαοῦ γενναίου καὶ φιλοπάτριδος.

Νοέμβριος. Ὁ τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης Ἰωάννης Βαρβάκης ὁ ἐκ Ψαρῶν, γράφει πρὸς τοὺς Σπετσιώτας πλήρη εὐαισθησίας ἐπιστολὴν, καὶ εὐχαριστεῖ τοὺς γενναίους τούτους ἄνδρας διὰ τὴν πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ Ψαριανοὺς ὑποδοχὴν καὶ περιποίησιν μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ θαλασσίου προπυργίου τῆς Ἑλλάδος, τῆς νήσου τῶν Ψαρῶν.

Δεκέμβριος. Ὁ περικλεὴς Ἀμιλτὼν, τῶν νησιωτῶν πολεμιστῶν προστάτης, γράφει πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν πλήρη φιλοφροσύνης ἐπιστολὴν, δι' ἧς συνιστᾷ φιλέλληνα ἱεραπόστολον, τὸν Οὐΐλσωνα, τὴν Ἑλλάδα περιηγούμενον.

1826.

Φεβρουάριος. Ὁ ἐκ Ζακύνθου φιλόπατρις Λαδόπουλος μηνύει εἰς τοὺς Σπετσιώτας τὴν πτῶσιν τοῦ Βασιλαδίου, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ταχυτέραν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου πρὸς διάσωσιν τοῦ Μεσολογγίου,

Μάρτιος. Οἱ ἐν Κυθήροις παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες μεταβιβάζουσι τὴν ἄνωθεν εἴδησιν εἰς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν, καὶ συμβουλεύουσι τὴν ταχυτέραν ἐμφάνισιν τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων ἔμπροσθεν τοῦ Μεσολογγίου, ὡς μόνον ὑπολειπόμενον μέσον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος ὅλης.

ΤΑ ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ περιπόθητοι κάτοικοι τῶν τριῶν Νήσων, Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Τὰ πρὸς τὸν πλησίον χρέη μᾶς ἠνάγκασαν, καίτοι εἰς πολυειδῆ ἀσχολουμένους, νὰ σᾶς γράψωμεν ὅσα νομίζομεν σεμνὰ, ἐπωφελῆ καὶ τῷ Θεῷ δεκτά. Πληροφορηθέντες οὖν, ἀδελφοὶ, τὸ πρόθυμον τῆς ψυχῆς σας, ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων, σᾶς ἐπαινοῦμεν ὡς ἐκλεξαμένους τὴν ἀγαθὴν μερίδα, ἡ δὲ Πατρὶς ἀφθόνως θέλει ἀνταμείψει τοὺς κόπους, καὶ ἀγῶνας καὶ θυσίας, τὰς ὁποίας κατεβάλετε, ἐν ἡμέρᾳ, ὅτε ἔσεσθε καὶ ὑμεῖς συνηριθμημένοι εἰς τὴν σειρὰν τῶν τοιούτων ἐνδόξων καὶ ἀθανάτων υἱῶν της.

Περιττὸν στοχαζόμεθα μὲ λέξεις καὶ φράσεις νὰ σᾶς ἀποδείξωμεν πόσον τὸ πρᾶγμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἀγωνιζόμεθα ὑπάρχει κατορθωτὸν, ὅταν τὸ συνοδεύσωμεν μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιμελείας, ἐπιμονῆς καὶ ἀποφάσεως. Τὸ πρῶτον μέσον εἰς τὸν ἄνθρωπον εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιχειρήματός του εἶναι ἡ ἐπιμονὴ, τὴν ὁποίαν ὅτι ἔχετε κατὰ κληρονομίαν ἐκ τῶν προγόνων δὲν ἀμφιβάλλομεν. Ταύτην λοιπὸν φυλάττετε καὶ μὴ πτοῆσθε.

Ἀδελφοί! ἔχετε βοηθὸν τὸν Ἅγιον Θεὸν, ἐξ οὗ τὰ πάντα κινοῦνται εἰς τοῦ ἀγαθοῦ τὴν οἰκοδομὴν, καθότι ἐκπληροῦνται δι' ὑμῶν αἱ προῤῥήσεις τῶν ἁγίων του,

καὶ καταψεύδονται ὅλα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, τὰ ὁποῖα θαυμάζοντα τὴν ἐλεεινὴν ταύτην ὑπομονήν μας, ἔφθασαν νὰ μὴ μᾶς θεωρῶσιν ὡς ἀπογόνους τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας· τὸ ὁποῖον ἐὰν ἀπρολήπτως κρίνωμεν, δὲν θέλομεν εὕρει ὅτι ἀδίκως καταδικαζόμεθα. Καθότι πότε, καὶ εἰς ποῖον μέρος ἐζήτησε τὸ Γένος τὰ προνόμια τῆς ἐλευθερίας του μὲ κοινὴν φωνήν, καὶ δὲν εἰσηκούσθη; Ποία ἄλλη ἦτον ἡ αἰτία ἡ ἐμποδίζουσα τοσούτους χρόνους τὴν τοιαύτην εὐλογωτάτην ζήτησιν, εἰμὴ ἡ ἐσχάτη ἀμάθεια, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ἦτο καταβεβυθισμένον;

Τώρα δὲ ὁπότε τὸ σκότος ἐκεῖνο τῆς ἀμαθείας ἐξέλιπε, καὶ ἤρχισε τὸ Γένος νὰ αἰσθάνεται τὴν ἐλεεινὴν στάσιν του, καὶ νὰ καταγίνεται διὰ τῆς παιδείας νὰ γνωρίσῃ τὰ διεστῶτά του, προβαῖνον γιγαντιαίοις βήμασιν εἰς τὸν φωτισμόν, δὲν χρειάζεται ἄλλο διὰ νὰ καταλάβῃ τόσον ὁπόσας δεξιωτάτας περιστάσεις ἐκ τῆς διχονοίας καὶ τῆς ἀπρονοησίας του ἔχασεν, ὅσον καὶ τὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν, τὴν ὁποίαν θέλει λάβει ἅμα μετὰ τὴν κίνησίν του, καὶ ἑπομένως πόσον ἡ ἐπιτυχία ἔσεται ἄφευκτος.

Διὰ νὰ γένῃ λοιπὸν αὕτη ἡ κίνησις καὶ ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον, πρέπει ὅσον τάχος ν' ἀποκτήσωμεν τ' ἀναγκαῖα μέσα, δι' ὧν τὴν ἐξοικονόμησιν ἐνεκρίθη νὰ συστηθῇ μία κοινὴ ἐθνικὴ Κάσσα, ἐφορευομένη ἀπὸ τοὺς ἐγκριτωτέρους καὶ φιλογενεστέρους τοῦ ἔθνους. Ἐζητήθη δὲ καὶ ὅθεν ἔδει ἡ ἀνήκουσα βοήθεια καὶ ὑπεράσπισις, καὶ ἐχορηγήθη ἀφθόνως. Σκεφθῆτε λοιπόν, ἀδελφοί, καὶ καταβάλετε πᾶσαν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν, ἵνα ἀκολουθήσητε τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνάγκη πᾶσα καὶ μερικώτερον νὰ συστήσωμεν ἐφόρους κατὰ τόπους, οἵτινες νὰ ἔχουν τὸ

δικαίωμα νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τῶν ἀδελφῶν τὴν εὐτυχίαν καὶ βελτίωσιν, νὰ λαμβάνουν τὰς ἀναφορὰς καὶ ἔγγραφά των πρὸς ἡμᾶς, καὶ τὰς συνεισφορὰς αὐτῶν, καὶ νὰ εἰσακούωνται μὲ τοὺς γενικοὺς ἐφόρους τοῦ Ἔθνους, διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν ἀξίους τῆς ἐφορείας ταύτης καὶ κατεστήσαμεν ἐφόρους τῶν πραγμάτων, ἐν μὲν τῇ Ὕδρᾳ τὸν Κύριον Γκίκα Γ. Γκιώνη καὶ Κύριον Γιακουμῆ Τουμπάζη· εἰς δὲ τὰς Σπέτσας, τὸν Κύριον Κ. Παναγιώτην Μπότασην, Καπ. Γεώργιον Πάνου καὶ Βασίλειον Φασσολάτην, εἰς δὲ τὰ Ψαρὰ τὸν Κύριον Καπ. Δημήτριον Μαμούνη καὶ Κύριον Νικολῆν Ἀποστόλην.

Γινώσκοντες δὲ, ἀδελφοὶ, ὅτι ἡ εὐταξία καὶ εὐπείθεια εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν εἶναι τὰ σωτηριωδέστερα καὶ ἀναγκαιότερα, καὶ ὅπου αὗται λείπουν, ἐκεῖ πυργοποιία, διχόνοια, μάχαι, καὶ τέλος ἀφανισμός· διὰ τοῦτο πατρικῶς νουθετοῦμεν ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἵνα πείθησθε αὐτοῖς. Αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ λόγον ἀποδώσουσι, κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον. Ἀκολουθεῖτε λοιπὸν τοῖς ἴχνεσιν αὐτῶν. Εἰς αὐτοὺς παρέχετε τὰς συνεισφοράς σας, καὶ τὰ ἔγγραφα πρὸς ἡμᾶς, ὄντες βέβαιοι ὅτι τὰ μὲν ἔγγραφά σας δι' αὐτῶν ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς, αἱ δὲ χρηματικαὶ χορηγίαι σας, ὑπὲρ Πατρίδος ἀποταμιεύονται εἰς τὴν Γενικὴν τοῦ ἔθνους Κάσσαν διὰ καθαρωτάτων καὶ ἀκριβῶν καταστίχων.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοὶ, ὁ παρὼν δεξιώτατος καὶ ἁρμοδιώτατος καιρὸς μᾶς παρασταίνει τρόπους σωτηρίους, καὶ μᾶς προσκαλεῖ εἰς ἀγῶνας, δόξαν, εὐτυχίαν καὶ ἀθανασίαν, φιλοτιμηθῆτε νὰ μὴ χάσωμεν τοιοῦτον καιρὸν, ἀλλὰ νὰ κερδήσωμεν ἐξ αὐτοῦ, καταβάλλοντες κόπους καὶ κάθε ἀοκνίαν καὶ ἐπιμέλειαν. Ἡμεῖς, ἀπὸ μέρους, κάμνομεν ὅλα τὰ δυνατὰ, διὰ νὰ λάβωμεν ὅθεν δεῖ τὴν ἀ-

νήκουσαν βοήθειαν, ἐπειδὴ ἂν προσμένωμεν παρ' ἀλλοτρίων τὰ πάντα, ζημιοῦνται τότε τὰ δικαιώματά μας.

Ὑδραιῶται, Σπετσῶται καὶ Ψαριανοὶ ἀδελφοί! Ἐνθυμηθῆτε ὁποῖοι εἴσθε περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν δυνάμεως εὑρίσκεθε τώρα εἰς εἰκοσαετὲς διάστημα! Ποῖος σᾶς ὕψωσεν, ἀδελφοί; ποῖος σᾶς ἐφώτισε καὶ σᾶς ὡδήγησεν εἰς αὐτὸ τὸ ὕψος, ὥστε νὰ σᾶς θαυμάζουν καὶ τὰ πλέον δυνατὰ ἔθνη; Ἡ θεία βουλὴ καὶ δύναμις, ἥτις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται!

Θαυμάσατε, ἀδελφοί· σᾶς ἐξελέξατο ὁ Θεός· καὶ σᾶς προητοίμασε διὰ νὰ ἐκπληρώσητε τὰς προῤῥήσεις, τὰς ἀποκαλύψεις, καὶ τοὺς χρησμοὺς τῶν ἁγίων, νὰ καταδαμάσητε τὴν πόρνην Βαβυλῶνα, καὶ νὰ συντρίψητε τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος.

Λοιπὸν μὴ δειλιάσετε ποσῶς· ἀλλ' ἑτοιμάσατε τὰ ξύλινα τείχη σας, νὰ διασώσητε ὡς ἄλλοι Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι τὴν πατρίδα. Ἑτοιμάσατε τὰ πλοῖά σας· ἄλλοι ἂς φοβοῦνται τὸν Ποσειδῶνα· οἱ ἐχθροὶ ἂς τὸν τρέμουν, ἐπειδὴ οὔτε οἱ πρόγονοί των, οὔτε αὐτοὶ ἔχουν μέρος μετ' αὐτοῦ· καὶ ἂν σεῖς ἐλλείπετε, ἦτον χαμένοι. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν ἀδιστάκτως εἰς τὴν ἐδικήν σας ἀξιότητα καὶ ἀνδρίαν ὄχι μόνον νὰ χειρώσωμεν τὰς ναυτικὰς τῶν ἐναντίων δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κέντρον του νὰ διασαλεύσωμεν ἐκ θεμελίων.

Γενῆτε ἕτοιμοι, διὰ νὰ ἀκολουθήσετε φρονίμως καὶ εὐτάκτως τὴν πρώτην φωνὴν τῆς Σάλπιγγός μας, τὴν ὁποίαν θέλετε ἀκούσει ἐν καιρῷ πρέποντι παρὰ τῶν ἐφόρων. Μ' ὅλα ταῦτα οἱ εὐκατάστατοι μὴ λησμονήσετε ὅτι ἡ πατρὶς ἤδη εὑρισκομένη εἰς τοιαύτην πτῶσιν, χρειάζεται καὶ χρηματικὰ μέσα διὰ νὰ κινηθῇ.

Ὅθεν πρέπει, ὦ φίλτατοι συμπατριῶται! ἀφ' οὗ μίαν

φορὰν ἀπεσείσαμεν τὴν παχεῖαν ἀχλὺν τῆς ἀγνοίας καὶ ἀμαθείας, καὶ διηνοίξαμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ εἴδομεν τὴν ῥοδοδάκτυλον καὶ τερπνοτάτην αὐγὴν, καθ' ἣν θέλει ἀναλάμψει ὁ λαμπρὸς καὶ ζωογονητικώτατος ἥλιος τῆς τοσοῦτον ἐπιθυμητῆς τοῦ Γένους ἡμῶν ἀναγεννήσεως καὶ ἀναπλάσεως, πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ἢ μᾶλλον νὰ αἰσθανθῶμεν μέχρι βάθους καρδίας, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἐποχὴ, ἥτις θέλει ἐπισφραγίσει ἢ τὴν ἀθάνατον ἡμῶν δόξαν, ἢ τὸ ἀνεξάλειπτον ὄνειδος καὶ τὴν παντοτεινὴν καταισχύνην, ἂν ῥᾳθυμήσωμεν.

Ἡ μηχανὴ τοῦ μεγάλου ἔργου ἐτεχνουργήθη τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ καὶ ἀντιλήψει κατὰ τὸν θαυμασιώτερον καὶ ἄριστον τρόπον, καὶ δὲν χρειάζεται πλέον παρ' ἕνας μόνον μοχλὸς διὰ νὰ τὴν κινήσῃ καὶ νὰ τὴν βάλῃ εἰς ἐνέργειαν. Καὶ αὐτὸς ὁ μοχλὸς, αὕτη ἡ ἐμψύχωσις τῆς φοβερᾶς μηχανῆς ἤρτηνται ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ ἡ πρόθυμος καὶ γενναία τῶν χρημάτων συνεισφορά· ὅτι ἄνευ τούτων, καθὼς καὶ ὁ Δήμοσθένης εἶπέ ποτε, τίποτε, ἢ μικρὰ καὶ ὀλίγου ἄξια κατορθοῦνται. Ἂν λοιπὸν ἤμεθα ἀληθῆ τέκνα τῆς σεβαστῆς καὶ ἱερᾶς Ἑλλάδος, ὡς καυχώμεθα· ἂν σώζωμεν τῷ ὄντι εἰς τὴν καρδίαν μας τὸν θεῖον σπινθῆρα τοῦ ὑπὲρ τοιαύτης εὐκλεεστάτης καὶ ἀθανάτου πατρίδος ἔρωτος· ἂν αἰσθανώμεθα τὸ βάρος τοῦ πολυχρονίου ζυγοῦ τῆς ἐπονειδίστου καὶ αἰσχίστης δουλείας· καὶ ἂν τέλος πάντων ἔχωμεν τὴν εὐγενῆ καὶ ὄντως ἑλληνικὴν μεγαλοφροσύνην νὰ τὸν ἐκτινάξωμεν ἀπὸ τὸν τράχηλόν μας, ποίαν ἄλλην ἁρμοδιωτέραν προσμένομεν ἐποχήν ; Ποία πρόφασις ὁπωσοῦν εὐλογοφανὴς ἠμπορεῖ νὰ μᾶς κάμῃ ν' ἀναβάλωμεν τὸν χρυσοῦν τοῦτον καιρὸν, τὸν ὁποῖον λαμπρότατα φαίνεται ὅτι ἡ θεία Πρόνοια ὄντως ἐπροσδιώρισε διὰ τὴν πλήρωσιν ὅλων τῶν χρησμῶν, ὅσοι διαλαμβάνουσι περὶ

τῆς τοῦ Γένους ἡμῶν ἐλευθερίας, περὶ τῆς ἀναλάμψεως τῆς Ὀρθοδοξίας;

Βέβαια, ἀδελφοί, δὲν μᾶς μένει πλέον κάμμία πρόφασις, οὔτε εἶναι συγχωρημένον εἰς τὸν παρόντα καιρόν, ἀλλ' οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ τις μεταξὺ τῶν ἀπογόνων τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Θεμιστοκλέους, Ἀριστείδου, Ἐπαμινώνδου καὶ μυρίων ἄλλων εὐκλεεστάτων προγόνων μας ν' ἀμφιβάλλῃ πλέον διὰ μίαν καὶ μόνην στιγμήν, περὶ τῆς ἀφεύκτως εὐτυχοῦς ἐκβάσεως τοῦ μεγάλου σκοποῦ.

Ἡ ἐναντία γνώμη μένει τοῦ λοιποῦ ὁ κλῆρος τῶν νόθων ἐκείνων ψυχῶν, αἱ ὁποῖαι θεμελιόνουσι τὴν κακοδαίμονα εὐδαιμονίαν των εἰς τὸ νὰ ἀποταμιεύσωσι μόνον τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ παραδεδομένοι δι' ὅλου εἰς τὴν μυσαρὰν καὶ θεοστυγῆ λατρείαν αὐτῶν τῶν μετάλλων, κλείουσι τὴν ἀμάλακτόν τους καρδίαν ἕως καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἥδύτατον, τὸ εὐγενέστατον, καὶ ἱερώτατον αἴσθημα τῆς πρὸς τὴν φιλτάτην Πατρίδα ἀγάπης, χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται ὅτι ἡ ἄκαιρος φιλοχρηματία καταστaίνει τὸν δεδουλωμένον ὑπὸ τοῦ ψυχοσωματοφθόρου αὐτοῦ πάθους καὶ αὐτῶν τῶν ἀνδραπόδων ἀνδραποδέστερον.

Ἀλλ' εἴθε, ὦ Παντοδύναμε Κύριε! εἴθε, ὦ πολιοῦχον πνεῦμα τῆς ταλαίνης καὶ πολυστενάκτου Ἑλλάδος! εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην ἐποχήν, ἐν ᾗ μέλλει νὰ διαχωρισθῇ ὁ σῖτος ἀπὸ τ' ἄχυρα, ὁ χρυσὸς ἀπὸ τὴν σκωρίαν, καὶ οἱ ἀληθεῖς ἀδάμαντες ἀπὸ τοὺς ψευδεῖς καὶ πεπλασμένους, εἴθε, λέγω, νὰ μὴ εὑρεθῇ κάνεὶς μεταξύ μας ἀνάξιος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ κακοδαίμονος ἐκείνου καὶ ἀγενεστάτου κόμματος, ἀλλὰ πάντες οἱ κλητοὶ εὑρεθέντες χωρὶς ἐξαίρεσιν ἐκλεκτοί, ἂς συνδράμωμεν ὁμοθυμαδὸν ὅλῃ ψυχῇ, ὅλαις δυνάμεσιν

εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ στέψιν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου σκοποῦ, ὅςις φαίνεται τώρα καθαρὰ, ὅτι εἶναι εὐδοκία τῆς θείας Προνοίας· καὶ ἂς ἀνοίξωμεν γενναίαν καὶ δαψιλῆ χεῖρα εἰς ἐκείνους ὅσοι προσφέρουσι κεφαλὴν, στῆθος, καρδίαν καὶ βραχίονας εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους.

Καὶ ταῦτα μὲν, ἀδελφοὶ, ἐγράψαμεν πρὸς ὑμᾶς ὄχι πλατύτερον τοῦ δέοντος, ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα, καθὸ μέγα καὶ ἱερὸν καὶ φοβερὸν, ἀπαιτεῖ καὶ πολλὰ καὶ γενναῖα ἐπιχειρήματα εἰς τὸ νὰ ἐγκαρδιώσῃ ἡμᾶς νὰ νικήσωμεν πρῶτοι τὸ πάθος τῆς φιλοχρηματίας, καὶ ἑπομένως τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔχοντες ἐλπίδα στεῤῥὰν εἰς τὰς ἑλληνικὰς καρδίας σας, αἱ ὁποῖαι ἐκ φύσεως εἶναι αὐθόρμητοι εἰς τὴν ἀρετὴν, σᾶς ἐδώκαμεν αἰτίαν. Σεῖς δὲ ἀναπληρώσατε τὰ ἐλλείποντα· φανῆτε Ἕλληνες, καὶ δείξατε εἰς τοῦ κόσμου τὸ εὐρυχωρότατον θέατρον ὅτι δὲν ἀπεθάνετε καθὼς σᾶς νομίζουν, ἀλλὰ ζῆτε, καὶ ἔχετε ὅλας τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων σας. Ἔῤῥωσθε (α).

(Ἀρχὴ τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν.)

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Προεστῶτες καὶ Δημογέροντες τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἦλθεν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν πρέπει τὸ Γένος ὅλον νὰ συναγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, διότι ὁ ἀδελ-

(α) Τοῦ παρόντος ἱστορικοῦ ὑπομνήματος τὸ πρωτότυπον σώζεται εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου Γεωργίου Πάνου, ἑνὸς τῶν Προκρίτων τῆς Νήσου Σπετσῶν, μέλους δὲ ἐκ τῶν πρωτίστων τῆς τῶν φιλικῶν Ἑταιρίας.

φός μου Ἀλέξανδρος, Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἀρχῆς καὶ Ἀρχιστράτηγον τοῦ Γένους, ἐμβῆκεν εἰς Βουκουρέστιον μὲ τὸν στρατόν του 40 χιλιάδας τὸν ἀριθμόν, ὅθεν ἐλπίζω ἄχρι σήμερον νὰ ἐμίσευσε, καὶ διαβὰς τὸν Δούναβιν νὰ ἡνώθη μὲ τοὺς Βουλγάρους, τοὺς Σέρβους καὶ λοιποὺς ἀδελφούς, οἵτινες καθ' ἡμέραν ἀπ' ἐδῶ καὶ ἄλλα πλησιόχωρα μέρη τρέχουν διὰ νὰ συναγωνισθῶσιν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, ἐξαποστέλλω τὸν ἐπιφέροντα ὁμογενῆ καὶ ἀδελφὸν Κύριον Βασίλειον Ξένην, διὰ νὰ εἰδοποίηση τοὺς κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὁμογενεῖς περὶ πάντων, ἵνα ἕκαστος πράξῃ τὰ ἀνήκοντα· διορίσας αὐτὸν πρὸ πάντων νὰ γνωρισθῇ μὲ τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ προδιαθέσητε καὶ ἐκτελέσητε ὅσα κρίνετε ἀναγκαῖα εἰς τὸν σκοπὸν ἄχρι τῆς ἀφίξεώς μου εἰς Πελοπόννησον, δι' ὅπου καὶ ἐγὼ αὔριον μισεύω ἐξ ἄλλης ὁδοῦ. Συσκεφθῆτε λοιπόν, ὀργανίζοντες καὶ ἐκτελοῦντες τὰ συμφέροντα, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν γνωστόν μοι ζῆλόν σας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, διὰ ν' ἀπολαύσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ νὰ δοξασθῇ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον, φεῦ! τοσοῦτον καιρὸν εἶχεν ἐκλείψει ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ἐθνῶν, καὶ νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῶν ἐπαίνων καὶ τῆς προστασίας τῶν σοφῶν εὐρωπαίων, οἵτινες βλέπουσι μὲ ἱλαρὸν ὄμμα τοὺς ἀγῶνάς μας, καὶ εὔχονται εἰς αὐτοὺς τέλος ἀγαθόν. Τοῦτο θέλομεν ἀπολαύσει διὰ τῆς συμπνοίας, ἁμιλλώμενοι καὶ ἐργαζόμενοι ἕκαστος κατὰ τὴν δύναμίν του, ὡς πρέπει νὰ ἐργάζωνται οἱ ἀπόγονοι τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἡρώων τῆς Σαλαμῖνος καὶ τόσων ἄλλων μαχῶν κατὰ τῶν βαρβάρων, τοὺς ὁποίους πάντοτε ἐνίκησαν καὶ ἐξωλόθρευσαν. Ὁ ῥηθεὶς Κύριος Ξένης εἶναι διωρισμένος νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς κάθε συνεισφορὰν εἰς ἀνθρώπους, ἐφόδια πολεμικά, καὶ χρήματα, καὶ νὰ δίδῃ τὴν περὶ τούτων ἀπόδειξιν

ἑνὶ ἑκάστῳ, καὶ νὰ μὲ κάμῃ τὴν ἀναγκαίαν ἀναφοράν. Συνδράμετέ τον λοιπὸν εἰς τοῦτο ὅλαις δυνάμεσι, διὰ νὰ εὕρω πράγματα πλέον τῆς ἐλπίδος μου καὶ ἀνάλογα εἰς τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα. Ὑγιαίνετε ἀγωνιζόμενοι τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Πατρίδος.

Ἐξ Ὀδησσοῦ, τῇ 3 Ἀπριλίου 1821.

Πρόθυμος ἀδελφὸς καὶ πατριώτης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φίλτατοι ὁμογενεῖς Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἐν Ζακύνθῳ, τῇ 26 Ἀπριλίου 1821.

Ἀπὸ τὸ ἄφευκτον ἡμῶν χρέος πρὸς τὸ Γένος κινούμενοι καὶ ἀπὸ τὰς δεινὰς περιστάσεις, ἐκ τῶν ὁποίων βλέπομεν νὰ καταθλίβηται ὅλον σχεδὸν τὸ πρὸς τὸ Ἰόνιον Πέλαγος ἀποβλέπον μέρος τῆς Πελοποννήσου, ὅλον τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν τοῦ κόλπου τῆς Ναυπάκτου, τόσον τὸ ἐπὶ τῆς Πάτρας, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι Ἠπείρου· ἔτι δὲ ἀπὸ τὴν ἀρειμάνιον διακήρυξιν πρὸς τὸ Γένος ἐκκαιόμενοι τοῦ κραταιοτάτου Πρίγγιπος Ὑψηλάντου, διὰ τῆς ὁποίας ὑποχρεόνεται πᾶς ὁμογενὴς νὰ συνεισφέρῃ τὸ κατὰ δύναμιν μὲ ἔργον, χρήματα, λόγον καὶ προτροπήν, ἥτις ὄντως δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀνενέργητος· βλέποντες δὲ ὅσα δεινὰ συνέβησαν ἀπὸ ἔλλειψιν θαλασσίου δυνάμεως, καὶ γνωρίζοντες μὲ θλίψιν καρδίας, ὅτι ἀπὸ ἡμᾶς νὰ θεραπευθῇ εἶναι ἀδύνατον σχεδὸν διὰ τὴν σφαῖραν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν καταστάσεως· ἀπεφασίσαμεν ὅλοι συμφώνως οἱ ἐνταῦθα ὁμογενεῖς, ἵνα ἀπο-

σταλθῆ ὡς πρέσβυς ὁ ἐπιφερόμενος τὸ παρὸν φιλογενὴς Κ. Δημήτριος Μιχαλόπουλος, ὅστις ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν μὲ τὸ πλοῖόν του, μέλλει νὰ ἔλθῃ αὐτοῦ εἰς τὰς φιλογενεστάτας Νήσους Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν δι' αἴτησιν θαλασσίου δυνάμεως. Γνωρίζοντες δὲ τὴν γενναιότητα καὶ ἔνθερμον ζῆλον τῶν Νήσων τούτων, καὶ πόση εἶναι τῶν κατοίκων ἡ ἐπιθυμία εἰς τὸ νὰ δείχνῃ τοσούτους φιλοτίμους καρποὺς, καὶ πόσον πάντοτε συνήργησαν εἰς τὰ τοῦ Γένους καλὰ καὶ λαμπρότητα, ἔχομεν ἐλπίδας χρηστοτάτας νὰ συντρίψωσι τὴν εὐαίσθητόν σας καρδίαν τὰ δάκρυα τῶν ὁμογενῶν μας, οἵτινες πάσχουσι κακῶς ὑπὸ τῶν ἀκορέστων τυράννων μας. Εἰς σᾶς κρέμαται τὴν σήμερον συνεισφέροντες τὰς ἀμάχους σας θαλασσίους δυνάμεις, νὰ συνελευθερώσητε τὸ Γένος, νὰ τιμήσητε τὴν Πατρίδα, νὰ ἀπαθανατίσητε εἰς αἰῶνας μὲ δόξαν ἀνήκουστον τὰ ὀνόματα τοῦ Γένους καὶ τῆς Πατρίδος σας. Νομίζομεν φίλοι ὁμογενεῖς, ὅτι σᾶς βλέπομεν μὲ πόσα δάκρυα καὶ συντριβὴν καρδίας εὐθὺς πηδᾶτε εἰς τ' ἀκατατρόπωτα πλοῖά σας, καὶ μὲ πόσην ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν τυράννων θέλετε κινηθῆ κατ' αὐτῶν. Αἰσθανθῆτε ὅτι ἡ Πατρὶς ἐγχαράττουσα τὰ ἔνδοξα ὀνόματά σας μὲ τῶν λοιπῶν της ἐλευθερωτῶν, σᾶς φωνάζει δακρυῤῥοοῦσα·

Ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται, καὶ τῶν καλῶν ἐρασταί,
Ἴτ' ἐγρηγορεῖτε, σπεύδετ', ὡς καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
Ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς· δεῖ παρόντας ἀμύνειν.

Οἱ ὁμογενεῖς ἐνοικοῦντες Πελοποννήσιοι καὶ Ζακύνθιοι

Παρασκευᾶ Καναχάρη. — Θεόδωρος Ν. Λεονταρίτης. — Ἰωάννης Θ. Στεφάνου. — Νικόλαος Καλύβας. — Ἰωάννης Ἕλλην. — Γεώργιος Κρονδιρόπουλος. — Παναγιώτης Λεονταρίτης.— Πολυζώης Παχύγιαννης.— Διονύσιος Δαμουλιάνος. — Διονύσιος Παπαγιανόπουλος. — Γεώργιος

Μπάστας.— Πολυζώης Παχύγιαννης διὰ τὸν Ἰωάννην Σκοτέρην.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης

Δυνάμει τῆς πληρεξουσιότητος, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐμπιστεύθη ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἀρχῆς, Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνος καὶ σεβαστός μου αὐτάδελφος Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, καὶ ἐνυπογράφῳ ἐκλογῇ τῶν ἐνταῦθα προὐχόντων, διορίζω τοὺς ἐντιμοτάτους Κυρίους Χα. Ἰωάννην Μέξην, Γεώργιον Κούτση, Παναγιώτην Μπότασῃ καὶ Ἀνδρέαν Χα. Ἀναργύρου ἐφόρους εἰς τὴν Νῆσον Σπετσῶν, διὰ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν φιλικῶν καὶ ὠφέλειαν τῆς κοινῆς Πατρίδος, διοικοῦντες δηλονότι πατρικῶς τὴν Νῆσον, ἑτοιμάζοντες τὸν στόλον καὶ φροντίζοντες ἐν καιρῷ διὰ τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδιά τε καὶ λάφυρα κατὰ τοὺς δοθέντας αὐτοῖς νόμους, δίδοντες λογαριασμὸν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ ἀρχιστράτηγον τοῦ μεσημβρινοῦ στρατοῦ μδι' ὅλας τὰς πράξεις ἑκάστου ἀνὰ μέρος Οἰκοκυραίου καὶ πλοιάρχου, διὰ νὰ βραβεύσῃ ἡ Πατρὶς τοὺς ἀξίους καὶ ἀνδρείους. Οὐδεὶς τῶν πολιτῶν δύναται οὔτε εἰς τὰς προσταγὰς τῶν ἐφόρων ν' ἀντισταθῇ, οὔτε πρᾶξιν τινὰ νὰ κάμῃ ἄνευ τῆς συγκατανεύσεως τῶν εἰρημένων φιλογενῶν ἐφόρων· διὸ εἰς ἔνδειξιν τοῖς ἐδόθη τὸ πληρεξούσιον τοῦτο.

Σπέτσαι, τῇ 12 Ἰουνίου 1821.

Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἔφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἓν πλοῖον μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ περιέλθη μερικὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ὁ εὐγενέστατος δὲ ἄρχων Ἰσπράβνικος (α) Κ. Δημήτριος Θέμελης διορίσθη ἡμέτερος ἐπίτροπος, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀνηκούσας διαταγὰς καὶ ὀρδινίας τοῦ Γένους δι' ἐμοῦ, ἐδιορίσαμεν τὸν φιλογενέστατον Καπ. Ἰωάννην Μπούκουρην κατὰ ζήτησιν τῆς εὐγενίας του, ὡς ἐγένετο καὶ εἰς ἡμᾶς γνωστόν, διὰ νὰ τῷ δοθῇ τὸ σύνηθες γράμμα τῆς ἀδείας του παρὰ τῆς Καντσελαρίας σας, διὰ νὰ ἐξέλθῃ εἰς αὐτὸ τὸ διορισθὲν αὐτῷ χρέος· ὑγιαίνετε.

Ὕδρα, τῇ 17 Ἰουνίου 1821.

Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΫΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους ἄρχοντας, προεστῶτας τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες, προεστῶτες τῆς Νήσου Σπετσῶν, πατρικῶς καὶ ὁλοψύχως Σᾶς εὔχομαι!

Ἔμαθον ὅτι ἀφήσατε τὴν Νῆσόν σας εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου καὶ ἀπεράσατε εἰς Ὕδραν. Ἐμιμήθητε κατὰ τοῦτο τοὺς παλαιοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐκάματε πολλὰ καλὰ νὰ λάβετε μέτρα, διὰ νὰ φυλλάξητε τοὺς πολίτας, καὶ ὄχι τὴν πόλιν, διότι οἱ πολῖται χάμνουν πόλιν, ὁ δὲ τόπος ἔρημος δὲν χάμνει πολίτας. Τὸ φέρσιμόν σας εἰς τὴν θάλασσαν σᾶς χάμνει τιμήν·

(α) Ἀξίωμα πολιτικῆς ἀρχῆς ἐν Βλαχίᾳ, ἰσοδυναμοῦν μὲ τὸ παρ' ἡμῖν ἀξίωμα τοῦ Νομάρχου.

ἐξακολουθεῖτε νὰ δουλεύετε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὴν Πατρίδα μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον, καὶ θέλετε τελειώσει τὸ λαμπρὸν στάδιόν σας εὐτυχῶς καὶ μὲ δόξαν. Εὔχομαι τὸν λαὸν τῆς Πατρίδος σας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις.

Σᾶς εὔχομαι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νίκας, καὶ τὸ τέλος αἴσιον, καὶ μένω

1822, Δεκεμβρίου 14/26, ἐκ Πισῶν.

Εὐχέτης σας ἐν Χριστῷ
† Ὁ Μητροπολίτης, ΙΓΝΑΤΙΟΣ (α)

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Ὁ πρώην Ἄρτης ἔπειτα δὲ Οὐγγαρο-Βλαχίας· ἔλαβεν ἐνεργητικώτατον μέρος εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν. Ἐλάλησεν, ἐκίνησε πάντα λίθον πρὸς διάδοσιν καὶ εὐόδωσιν τῆς προμελετωμένης ἐπιχειρήσεως, σκοπούσης τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπὸ τῆς δουλείας τὸν λήθαργον· καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν δοὺς ἐν Οὐγγαροβλαχίᾳ πρὸς τοὺς μὴ φίλους τῆς Ἑλλάδος, ἐβιάσθη ν' ἀπομακρυνθῇ αὐτῆς κατὰ τὴν πρώτην αὐγὴν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, καὶ κατέφυγεν εἰς Πίσαν τῆς Τοσκάνης. Ἂν καὶ μακρόθεν, πρεσβύτης ἐκ τῶν μάλα φιλοπατριδῶν, αἰσθανόμενος νεανικὸν πάντοτε τὸ εἰς τὰς φλέβας του κυκλοφοροῦν Ἠπειρωτικὸν αἷμα, δὲν ἔπαυσε μοχθῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ προσπαθῶν τὴν ταχυτέραν αὐτῆς ἀπὸ τὸν τυραννικὸν τῶν Ὀθωμανῶν ζυγὸν ἀπελευθέρωσιν· ὡς ἱεράρχης, ἀνεῤῥίπισε τὸ χριστιανικὸν τῶν πολιτισμένων λαῶν πνεῦμα διὰ λόγων καὶ συγγραφῆς, ἐπιτηδείως ἀείποτε ἀκονίζων τὰς συμπαθείας των ὑπὲρ ἡμῶν· ὡς πολίτης Ἕλλην, ἐσυμβούλευσε τῇ Πατρίδι τὰ πρέποντα, ἀγωνιζομένῃ διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς πολιτικῆς της ἀνεξαρτησίας· παρώτρυνε τοὺς σπουδάζοντας νέους εἰς μίμησιν τῶν ἀρετῶν τῶν ἀθανάτων προγόνων μας διὰ λόγου καὶ δι' ἔργου, τὰ Πανεπιστήμια ἐν μέσῳ βα-

Πρὸς τοὺς Πανευγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι.

Τέλος πάντων ἀξιούμεθα νὰ σᾶς γράψωμεν καὶ ἀπὸ Λονδῖνον, ὅπου διὰ νὰ φθάσωμεν τρεῖς ὁλοκλήρους μῆ-

θυτάτου γήρατος φοιτῶν· τὰ δὲ πάντα τοῖς πᾶσι γενόμενος ἦτο κατὰ πάντα ὁ μακάριος οὗτος ἀνὴρ, ὁ ἀληθέστατος ὑπογραμμὸς ἐν τῷ ἰδιωτικῷ αὐτοῦ βίῳ τοῦ κατὰ Χριστὸν πολιτεύματος. Ἀπέθανεν εἰς τὴν φιλόξενον τῆς τυραννίας γῆν παρὰ πάντων ἀγαπώμενος καὶ ποθούμενος, εὐλογῶν τὸ ἔργον τῶν χειρῶν του, τοὺς ἀγῶνας τῶν νέων Ἑλλήνων, καὶ ἀνακυκλῶν τὸ ὄνομα τῆς προσφιλοῦς πατρίδος του Ἑλλάδος εἰς τὰ ἱερατικά του χείλη ὡς καὶ εἰς τὰς τελευταίας αὐτὰς στιγμὰς τοῦ βίου του. Ζῶντος ἀκόμη, ὡς φιλόστοργος μήτηρ, ἡ Ἑλλὰς ἔπλεξε τὸν στέφανον τοῦ ἀνδρος, ἡ δὲ ἐθνικὴ ἐν Τροιζῆνι Γ΄ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις ἐξέφρασε τὴν πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ἰγνάτιον εὐγνωμοσύνην της δι' ἐπισήμου πρὸς αὐτὸν ἐγγράφου ὑπ' ἀριθ. 171 τῆς 4 Μαΐου 1827. Ὅρα Συλλογὴν Α. Ζ. Μάμουκα. *Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.* Ἐν Ἀθήναις 1841. Τόμος Θ΄. σελὶς 71—72. Σ. Ε. Ἀρίστην κάμνει μνείαν τοῦ Μητροπολίτου Ἰγνατίου καὶ Εὐρωπαῖος συγγραφεὺς ὁ Alphonse Rabbe εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Συγράμματος *Memoires sur la Grèce par Maxime Raybaud*, ἐν σελίδι 108 ἐκδόσεως Παρισίων 1825. «A la tête des ceux (des prélats) » d'aujourd'hui il faut placer le metropolitain Ignace, suc» cessivement archevèque d'Arta et de Valachie, homme » vénérable, blanchi dans les meditations. Ardent ami » de son pays, aucun sacrifice ne lui a couté en sa fa» veur. Des écoles et des bibliotheque fondés par lui, » toutes les institutions utiles encouragées par ses soins » attestent les généreuses affections de son âme ; et, » parmi les jeuns gens dont il était le conseiller et le » bienfaiteur, nul ne l'approcha jamais sans remporter » une plus vive ardeur pour la vertu. »

νας ἐχρειάσθημεν. Τόσην ἀργοπορίαν μήτε ἡ εὐγενία σας τὴν ὑπωπτεύθητε ἀναμφιβόλως, μήτε ἡμεῖς τὴν ἠλπίσαμεν ποτέ. Συνεχεῖς ἐναντίοι ἄνεμοι καὶ κακοκαιρίαι ἐβράδυναν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν θαλασσοπορίαν μας· οἱ κίνδυνοι καὶ οἱ κόποι ὅπου ὑπεφέραμεν εἶναι ἀπερίγραπτοι· μ'ὅλα ταῦτα αἱ εὐχαὶ τῶν φίλων καὶ τῆς Πατρίδος μᾶς ἔφεραν ἕως ἐδῶ ὑγιεῖς. Ἐπειδὴ χθὲς μόλις κατευωδόθημεν, δὲν ἐλάβομεν ἀκόμη καιρὸν νὰ συνέλθωμεν καὶ ὁμιλήσωμεν τὰ δέοντα μὲ ὅλους τοὺς φίλους. Μὲ μόνον τὸν Βάουριγγ, γραμματέα τοῦ ἑλληνικοῦ Κομητάτου, ἠνταμώθημεν, καὶ ἀπ' αὐτὸν μὲ χαράν μας μεγάλην ἐμάθομεν, καὶ μὲ ἄλλην τόσην σᾶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ δανείου, χάριν τοῦ ὁποίου ἀπεστάλημεν, ἠμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ ἐνταῦθα ταχέως καὶ εὐτυχῶς, καὶ τοῦτο ἐλπίζομεν νὰ τὸ ἴδετε μετ' ὀλίγας ἡμέρας πραγματικῶς· ἀλλ' ὅ,τι οἱ ἔχοντες σκοπὸν νὰ δανήσωσι καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος εὔχονται, εἶναι νὰ ἀκούσωσι τοὺς Ἕλληνας ἡνωμένους, καὶ ὄχι πλέον εἰς τόσας φατρίας κατακερματισμένους. Ἀπὸ τὴν ἕνωσιν κρέμαται ἡ εὐτυχὴς χρῆσις καὶ ὠφέλεια τοῦ δανείου· ἀπ' αὐτὴν καὶ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐνδόξων ἀγώνων μας ἡ εὐκταία ἐπισφράγισις· ἀπ' αὐτὴν τέλος πάντων ἐξήρτηται καὶ πᾶσα ἡ μέλλουσα εὐδαιμονία μας. Πολλοὶ πολλὰ ἔγραψαν περὶ τῶν διχονοιῶν, ὅπου διαιροῦσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοῦτο δυσηρέστησεν ὄχι ὀλίγον ὅλους τοὺς τῆς Ἑλλάδος φίλους. Ὅθεν μὲ ἀνυπομονησίαν προσμένουν νὰ μάθωσι τὴν εἰρηνικὴν τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων ἀποκατάστασιν εἰς τὴν τρίτην ταύτην ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἥτις ἕως τώρα ἐλπίζομεν νὰ συνεκροτήθη. Οἱ τελευταῖοι κατὰ θάλασσαν καὶ γῆν θρίαμβοι τῶν Ἑλλήνων ηὔξησαν παρὰ πολὺ τὴν ὑπόληψίν των κοντὰ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους· ἀλλ' ἡ πολιτικὴ

ὁμόνοιά των θέλει τοὺς προξενήσει ἀσυγκρίτως πολὺ μεγαλειτέραν τιμὴν καὶ δόξαν, καὶ θέλει τοὺς προετοιμάσει ὅλα τὰ μέσα τῆς εὐδαιμονίας. Τὰ προβλήματα τοῦ Τάγματος τῶν ἱππέων (Καββαλιέρων) ὅπου ἔγειναν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐγνωστοποιήθησαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Ἐπειδὴ καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχετε ἀρκετὴν φρόνησιν διὰ νὰ στοχασθῆτε τὴν ἀπάτην αὐτῶν, καὶ τὴν βλάβην ὅπου ἠμποροῦν νὰ μᾶς προξενήσουν πολιτικῶς, ἐὰν τὰ παραδεχθῶμεν, κρίνομεν περιττὸν νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν συμβουλήν μας. Ἀρκεῖ μόνον νὰ διεγείρωμεν τὴν προσοχήν σας, βεβαιοῦντές σας ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔχει βαθυτέρας ἀρχάς, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Διοίκησις πρέπει νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ μὴ ὑποπέσῃ εἰς κὰμμίαν παγίδα. Ἄλλοτε περὶ πάντων θέλομεν σᾶς γράψει πλατύτερα

Τῇ 15/27 Ἰανουαρίου 1824, ἐκ Λονδίνου.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς σας πρόθυμοι
ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ,
ἈΝΔΡΕΑΣ ΛΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι.

Διὰ τοῦ προλαβόντος γράμματός μας, τοῦ ὁποίου τὸ ἀντίγραφον προηγεῖται, ὑπεσχέθημεν νὰ σᾶς δώσωμεν ἀκολούθως καλλιωτέρας πληροφορίας περὶ τῶν πραγμάτων, ὅσα τὴν ἀποστολήν μας ἀφορῶσι, καὶ ἰδοὺ σήμερον ἐκπληροῦμεν τὴν ὑπόσχεσίν μας. Δώδεκα ἡμέρας ἔχομεν ἀφοῦ ἐφθάσαμεν ἐδῶ, καὶ εἰς ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα

δὲν ἐπαύσαμεν φροντίζοντες περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ δανείου, καὶ τῆς ὠφελιμωτέρας αὐτοῦ πραγματεύσεως.

Κατ' ἀρχὰς ἐστοχάσθημεν καλλιώτερον καὶ ὑποληπτικώτερον εἰς τὴν Διοίκησίν μας, τὸ νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς ἕνα μόνον ἢ δύω ἀπὸ τοὺς ἐδῶ σημαντικωτέρους τραπεζίτας, ἔχοντας τὴν ὑπόληψιν τῆς Διοικήσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὗτοι ἐδυσκολεύθησαν νὰ ἀναδεχθῶσιν ὅλον τὸ δάνειον, ὄχι τόσον διότι ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἀκόμη δὲν ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, ὅσον πλέον διότι ἡ διαφημιζομένη διχόνοια τοῦ Κολοκοτρώνη πρὸ πάντων, καὶ ἄλλων τινῶν ῥωσσοφρονούντων φατριαστῶν, ὡς αὐτοὶ ὑπολαμβάνουσιν, ἀποκαθιστῶσιν ὕποπτον τὴν στερέωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἠναγκάσθημεν νὰ ἀλλάξωμεν τὸ σχέδιόν μας καὶ νὰ κάμωμεν τὴν πραγμάτευσιν τοῦ δανείου μὲ περισσοτέρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων λαμβάνουσι μέρος καὶ οἱ εἰρημένοι δύω σημαντικοὶ τραπεζῖται. Ὅθεν τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα ἐλπίζομεν χωρὶς ἄλλο νὰ τελειώσωμεν ἂν ὄχι ὅλον, ἱκανὸν τοὐλάχιστον μέρος τοῦ δανείου, καὶ ἐνταὐτῷ] νὰ ναυλώσωμεν ἓν καράβι διὰ νὰ πέμψωμεν ἀσφαλῶς τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα δὲν στοχαζόμεθα νὰ ἦναι ὀλιγώτερα τῶν τριακοσίων χιλιάδων ταλλήρων ἱσπανικῶν· μὲ ποίας δὲ συνθήκας θέλομεν κάμει τὸ δάνειον, μὲ τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος τὰ γράμματα ὡσαύτως θέλομεν σᾶς τὸ ἀναγγείλει. Περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῆς φρονημάτων σᾶς ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε, καὶ πάλιν σᾶς λέγομεν ὅτι ὅλη ἡ Εὐρώπη, καὶ μάλιστα ἡ Ἀγγλία, ἤρχισε νὰ μᾶς θεωρῇ μὲ πολλὰ εὐνοϊκὸν καὶ σεβάσμιον ὄμμα. Ἀπὸ τὴν 4 τοῦ παρόντος, ἀφ' ὅτου τὰ ἐδῶ Βουλευτήρια, τόσον τὸ ἄνω καθὼς καὶ τὸ κάτω, ἤνοιξαν, δὲν εἶναι ἡμέρα ὁποῦ νὰ μὴ ἔγεινεν εἰς αὐτὰ λόγος περὶ

ἡμῶν. Δημηγορίαι ὁλόκληροι τυπόνονται καθ' ἡμέραν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος· καὶ τὸ Βασιλικὸν καὶ τὸ Δημοτικὸν μέρος εἶναι σχεδὸν ὑπὲρ αὐτῆς· δὲν μένει ἀμφιβολία λοιπὸν ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπικυρωθῆ. Ἀλλ' εἰς τὴν ταχυτέραν ἐπικύρωσίν της, ὄχι τόσον αἱ ἡρωϊκαὶ πολεμικαὶ πράξεις τῶν Ἑλλήνων, ὅσον ἡ πολιτικὴ ὁμόνοιά των καὶ τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως ἡ ἔμφρων διαγωγὴ θέλουν συνεισφέρει.

Τῇ 25 Ἰανουαρίου (6 Φευρουαρίου) 1824, ἐκ Λονδίνου.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπιστρέφομεν ἀπὸ μίαν συνένέλευσιν, ἡ ὁποία συνεκροτήθη ἐπίτηδες, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ τὸ δάνειόν μας. Ἔχομεν λοιπὸν τὴν ἄκραν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἀναγγείλωμεν, ὅτι μὲ ὅλας τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἐν τῷ μεταξὺ ἀπήντησε τόσον ἐξ αἰτίας τῶν φημιζομένων τῆς Ἑλλάδος διχονοιῶν, καθὼς καὶ δι' ὅσα ἡ κομπανία τοῦ Λεβέντη ἐσχάτως ὡμίλησε καθ' ἡμῶν, ἀπεφασίσθη τέλος πάντων βεβαίως, καὶ εἰς τοῦτο ἔλαβον μέρος πολλὰ τῶν σημαντικῶν τῆς Λόνδρας ὑποκειμένων. Τὰς συνθήκας μὲ τὰς ὁποίας ἔγεινε, καὶ ὅσα ἄλλα μερικώτερα περὶ τὴν πραγμάτευσιν αὐτοῦ ἐσυμφωνήθησαν, κατὰ τὸ παρὸν μὴ ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας ὅλα τὰ ἔγγραφα, δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς τὰ κοινοποιήσωμεν. Μὲ τὸν ἐρχόμενον ταχυδρόμον περὶ πάντων καταλεπτῶς θέλομεν σᾶς δώσει τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας. Ἡ ὑποχρέωσίς μας πρὸς τὸ ἑλληνικὸν Κομητάτον, τὸ ὁποῖον συνήργησε μὲ ὅλα τὰ δυνατά του μέσα πρὸς εὐκόλυνσιν τοῦ δανείου, εἶναι μεγάλη. Ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ χρεωστῇ εἰς αὐτὸ τὴν μεγίστην εὐγνωμοσύνην. Πόσην ἐντύπωσιν ἔκαμε καὶ θὰ κάμῃ αὕτη ἡ πραγμάτευσις τοῦ δανείου μας εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἠμπορεῖτε καὶ μόνοι σας νὰ τὸ συμπεράνητε. Ὅλον τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος τοὐλάχιστον, καὶ αὐτὴ ἡ Διοίκησις, ἀναγκάζεται

ἤδη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ πράγματά μας, καὶ ν'ἀναγνωρίσῃ μετ' ὀλίγον ἴσως τὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Ἡ δὲ Ὑψηλὴ Πόρτα θέλει παραζαλισθῇ χωρὶς ἄλλο, ὅταν μάθῃ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δανείου μας. Χαίρετε λοιπὸν, ἀξιότιμοι συμπατριῶται! ἐπειδὴ καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Διοίκησίς μας θέλει εἶσθαι εἰς κατάστασιν διὰ μόνον τῆς χρηματικῆς δυνάμεως νὰ πράξῃ πρὸς διαφέντευσιν καὶ πρόοδον τῶν ἑλληνικων πραγμάτων ὅ,τι ἕως τώρα πενιζουσα ματαίως ἐπροσπάθησε νὰ κάμῃ. Ἡμεῖς καταγινόμεθα ἐν τοσούτῳ νὰ φέρωμεν εἰς ἔκβασιν ὅλα τὰ συμφωνητικὰ ἔγγραφα τοῦ δανείου· μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας θέλομεν ναυλώσει ἐπίτηδες ἓν καράβι, διὰ νὰ προφθάσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ὄχι περισσότερα κατ' ἀρχὰς, τοὐλάχιστον πεντακοσίας χιλιάδας ἱσπανικῶν ταλλήρων, τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει διὰ τὰς προσωρινὰς αὐτῆς χρείας. Ἐλπίζομεν δὲ νὰ ἐμβάσωμεν συγχρόνως καὶ μερικὰ ἄλλα χρήματα (περίπου 100 χιλιάδας τάλληρα) διὰ συναλλαγματικῶν μέσῳ τῆς Λιβόρνου, Τριεστίου καὶ Γένοβας· ὥστε, ἐὰν τὰ πρῶτα διὰ τοῦ καραβίου δὲν προφθάσουν ἐν καιρῷ, τὰ δεύτερα τοὐλάχιστον θέλετε τὰ ἔχει εἰς διάστημα τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν σήμερον. Περὶ τοῦ τάγματος τῶν σταυροφόρων, καὶ τῶν ὅσα περὶ τούτου ἐκοινοποιήθησαν σᾶς ἐγράψαμεν καὶ προλαβόντως, καὶ σᾶς εἴπομεν μὲ συντομίαν τὶ καὶ ἡμεῖς περὶ τούτου φρονοῦμεν. Ἤδη πληροφορούμεθα ἀπὸ γράμματα μερικῶν φίλων, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν εἰρημένων σταυροφόρων ἔφθασεν ἤδη εἰς την Ἑλλάδα, συνωδευμένη μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, διὰ νὰ πραγματευθῇ μὲ τὴν ἑλληνικὴν Διοίκησιν. Πόσον ἤθελε βλάψει πολιτικῶς τὸ ἔθνος καὶ ἤθελε τοῦ ἀφαιρέσει τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, ἐὰν ἡ Διοίκησίς μας μὴ ἐξετάσασα ἀκριβῶς καὶ ὡρίμως τὸ πρᾶγμα, ἤθελε

συγκατανεύσει νὰ δεχθῇ τὰ προβλήματα τοῦ εἰρημένου τάγματος, λόγους ἱκανοὺς δὲν ἔχομεν νὰ ἐξηγηθῶμεν ἐπάνω εἰς τοῦτο. Τὸ πρᾶγμα πηγάζει ἀπὸ ὑψηλοτέρας ἀρχάς, ὡς καὶ ἄλλοτε σᾶς εἴπομεν, καὶ μήτε δυνάμεθα νὰ σᾶς ἐκθέσωμεν ἐγγράφως τοῦ μυστηρίου τούτου τὴν ἀνακάλυψιν. Ἡ Διοίκησις θέλει φερθῇ πολλὰ φρονίμως, ἐὰν χωρὶς νὰ ἀποβάλῃ τὰ προβλήματα τοῦ τάγματος ἀποτόμως, δείξῃ τοιοῦτον διπλωματικὸν χαρακτῆρα, ὥστε νὰ τραβήξῃ εἰς μάκρος τὴν ὑπόθεσιν, νὰ κερδήσῃ καιρὸν ἕως νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ περὶ ἡμῶν πολιτικὴ ὅλης τῆς Εὐρώπης.

Τῇ 5/17 Φεβρουαρίου 1824, ἐκ Λονδίνου.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς σας προθυμότατοι
ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ,
ἈΝΔΡΕΑΣ ΛΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.
Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς ἐνδόξου Νήσου Σπετσῶν.

Μερικὰ περιστατικὰ καὶ ἰδιαίτεραί μου τινες χρεῖαι μὲ βιάζουν νὰ ἀπομακρυνθῶ δι' ὀλίγον καιρὸν ἀπὸ τὴν γειτονείαν σας, καὶ τοῦτο τὸ αἰφνίδιον μὲ προξενεῖ μεταξὺ τῶν ἄλλων μου θλίψεων καὶ τὴν στέρησιν νὰ μὴ ἀξιωθῶ νὰ ἀσπασθῶ γλυκύτατα τοὺς γενναίους καὶ φιλανθρώπους Σπετσιώτας.

Διαπλέων ἄντικρυ τῆς λαμπρᾶς ἡμῶν Νήσου, ἀσθένεια μὲ ἐμπόδισε νὰ ἔλθω κατ' εὐθεῖαν ἵνα κάμω τὸ ἱερόν μου χρέος πρὸς ὑμᾶς τοὺς εὐεργέτας τῶν ἀτυχησάντων Ψαριανῶν, τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης μου. Ἐβιαζόμην τότε νὰ ἔλθω ἐδῶ νὰ ἡσυχάσω δι' ὀλίγον

καιρόν, ἔχων πάντοτε κατὰ νοῦν ἵνα περάσω εἰς τὰ αὐτοῦ, καὶ νὰ κάμω προσωπικῶς τὰς ἀδελφικάς μου εὐχαριστίας. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ τοῦτο κατὰ τὸ παρὸν ἀνάγκη νὰ ἀναβάλω, σᾶς παρακαλῶ φιλικώτατα ἵνα δεχθῆτε νοερῶς τὰς εἰλικρινεῖς μου εὐχαριστίας καὶ τὴν δέησίν μου τοῦ νὰ ἦσθε πάντοτε πρὸς τοὺς ἀτυχοῦντας Ψαριανοὺς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ εὐεργέται, ἵνα ἔχητε παρὰ Θεοῦ τὰς εὐλογίας, καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τὸν λαμπρὸν ἔπαινον τῆς φιλανθρωπίας.

Μὲ ὅλην τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ σέβας ὁ ὡς ἀδελφός σας καὶ πατριώτης

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΑΚΗΣ (α)

Ὕδρα, τῇ 24 Νοεμβρίου 1824.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Δὲν εἶναι ψυχὴ Ἑλληνικὴ ἥτις νὰ μὴ σκιρτᾷ ἀπὸ ἀγαλλίασιν, καὶ Ἕλλην ὅστις νὰ μὴ μακαρίζῃ ἑαυτὸν διότι ἡ Πατρίς του ἐγέννησε, κατὰ τῆς δουλείας της τὰς ἡμέρας μάλιστα, τὸν ἐκ Ψαρῶν Ἰωάννην Βαρβάκην, ὡς παρῆξε καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοὺς ἀθανάτους ἄνδρας, πρωταγωνιστὰς καὶ μνηστῆρας τῆς δόξης της. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐναρέτου τούτου γόνου τῶν Ψαρῶν εἶναι ἐκ τῶν ἀδιασπάστων ἀπὸ τὰ χείλη καὶ τὴν καρδίαν τοῦ Ἕλληνος, διότι προσωποποιεῖ ὁμοῦ μὲ τὸ τῶν Ζωσιμάδων, τῶν Καπλανῶν, τοῦ Ῥήγα, τοῦ Κοραῆ καὶ λοιπῆς χορείας τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος, τὴν σεπτὴν ἐκείνην ὁμάδα ἥτις ἐπροοιμίασε τῆς παλιγγενεσίας τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους τὸν μέγαν ἀγῶνα διὰ παντοδαποῦς ἐνεργείας. Γεννηθεὶς εἰς Ψαρὰ ἐμβῆκεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν περὶ τὸ 1770 τῆς Ῥωσσικῆς αὐτοκρατορίας, τῆς πάντοτε πολεμίας πρὸς τὴν Τουρκίαν, καὶ ἔκτοτε εἰς τὴν ὁμόθρησκον ταύτην γῆν ζητήσας τὴν ἀποκατάστασίν του, προήχθη διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ του πνεύματος εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν κατοίκων, ἐπισύρας τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην

Dal Bordo la fregata di Sua Maestà Brittanica le cambrian.
li 24 Decembre 1824

Signori.

Il latore de questo foglio il Sig^r Wilson (α) è un clerico Inglese ch' è desideroso di viaggiare per poco tempo nella Grecia.

Siccome questo Signore è un grand' amico mio, son

ὅλων· διῆγε δὲ ἐν εἰρήνῃ, τῆς πατρίδος του Ἑλλάδος τὴν εὐημερίαν μακρόθεν συντρέχων παντοιοτρόπως, ἕως οὗ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅτε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος διασπάσαν τὰς ἁλύσεις του, ἀνέκυψε καὶ διεκήρυξεν ἐνώπιον τῶν λαῶν τῆς οἰκουμένης, ὅτι ζητεῖ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας του. Τότε δὲ, ἀποχαιρετήσας τὴν φιλοξενήσασαν αὐτὸν πλουσίαν γῆν, ὁ Ἰωάννης Βαρβάκης μ' ὅλον τὸ βαθύ του γῆρας ἔσπευσε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἀφιχθεὶς κατησπάσθη τοὺς συμπολίτας του ἀνακράξας *εὐλογητὸς ὁ Θεός*. Καίτοι προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, ἐνήργησεν ὅμως πολλὰ καὶ σωτήρια εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα, συμβουλεύσας τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τῇ πατρίδι· δι' ἔργου δὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἔλεον ζῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐπιδείξας, μετέβη εἰς τὰς αἰωνίους σκηνὰς τὴν 11 Ἰανουαρίου 1825 ἐν Ζακύνθῳ πλήρης ἡμερῶν, ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς ὅλους ἡμᾶς διὰ τὴν ἐν τοιούτῳ σάλῳ τῆς πολιτείας στέρησιν τοῦ ἀνδρός. Μετὰ θάνατον ἀφῆκε πλουσιώτατον κληροδότημα εἰς τὸ Πανελλήνιον· ἀφιέρωται μέγα μέρος τῆς χρηματικῆς του περιουσίας προσδιωρισμένον ἀπὸ αὐτὸν τὸν μακαρίτην πρὸς ἀνέγερσιν Λυκείου καὶ σύστασιν ναυτικῆς Σχολῆς. Ἴδε Ἑλληνικὰ Χρονικὰ Μεσολογγίου, μετατυπωθέντα ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Κ. Ν. Λεβίδου 1840· τὰ ἀφορῶντα τὸν Ι. Βαρβάκην σελ. 121—128—132 Α' ἔτους καὶ σελὶς 6—12—27 Β'. ἔτους λεπτομερέστερον. Σ. Ε.

(α) Ἱεραπόστολος φιλέλλην, περιηγήσεως χάριν ἐν Σπέτσαις ἀφιχθεὶς, ἐξενίσθη παρὰ τῷ γέροντι Σάντῳ Θεοδώρου, ἑνὶ τῶν προκρίτων τῆς Νήσου. Τὸ ἀρχαϊκὸν τῶν ἑλληνικῶν ἠθῶν ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν φιλόμουσον Ἄγγλον, ὅστις τὰς ἕξεις

persuaso che vostre Signorie gli faranno durante il suo soggiorno nella vostra Isola e nella sua partenza (quando gli sarebbe molto utile una racomandazione di V. S[a]) ogni possibile attenzione.

Sono, Signori, con tutta considerazione

Il vostro ubidiente Servo
G. W. Hamilton Capitano (α).

Agl' Illustrissimi
Signori Primati dell' isola de Spezzia.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

μας ἐπαινέσας καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων θαυμάσας, ἀφῆκεν ἀναχωρῶν τὴν καλλίστην μνήμην παρ᾽ αὐτοῖς· δὲν λησμονοῦμεν τὸν ἄνδρα, καθὸ ὁμολογήσαντα ὅτι ἡ πρὸς τὴν πατρῴαν θρησκείαν ἀμετάτρεπτος τοῦ Ἕλληνος ἐγκαρτέρησις ἐμφαίνει τὴν οὐσίαν τοῦ πολιτικοῦ ἀνεξαρτήτου πνεύματος αὐτοῦ. Ἡ δὲ πρὸς τὴν Πατρίδα ἡμῶν, τὴν γεννέτειραν τῶν φώτων, ἀφοσίωσις ὡς πρῶτον εὐγενοῦς λαοῦ ἀλάνθαστον τεκμήριον ὑπάρχον, ἐμπνέει καὶ τοῖς ἀλλοδαποῖς αὐτοῖς τὰς διακαεστέρας καὶ εὐγενεστέρας τῶν συμπαθειῶν.

Διὰ μνήμην τῆς Ἑλληνικῆς ξενίας ἔλαβε μεθ᾽ ἑαυτοῦ ὁ φιλέλλην οὗτος, ἀναχωρῶν, ἓν τμῆμα ἑλληνικοῦ πλακοῦντος (τῆς λεγομένης μουσταλευριᾶς) κατασκευαζομένου ἐν φθινοπώρῳ μεσοῦντι κατὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν σταφυλῶν. Σ. Ε

(α) Ὄνομα περικλεὲς καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἁπαξάπαντας ἐράσμιον! Μετὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ὅτε αἱ αὐλαὶ τῆς Εὐρώπης δυσμενῶς πως πρὸς τὴν Ἑλλάδα διέκειντο, μόνη ἡ Αγγλία ἀνεφάνη ὑπομειδιῶσα εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἑλληνικῶν (*)

(*) Ὅρα ἔμπροσθεν Μέρος Β. Τμῆμα α΄. Ἔγγραφα τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως, τὴν ὑπ᾽ ἀρ. 2186 ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1822 ἐγκύκλιον.

Ἀριθ. 60.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῶν Νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν μᾶς ἦλθεν ἐπίτηδες ἐσπρέσον ἀπὸ Πεταλᾶν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔφερε μίαν γρα-

ὅπλων Ταύτης δὲ εὐγενὲς τέκνον ὁ Ἀμιλτὼν εἶναι τὸ πρῶτον μεταξὺ τῶν ξένων πολιτικὸν πρόσωπον, ὅπερ διέπρεψε κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν καὶ τὸν πολιτικὸν τῆς Ἑλλάδος ὁρίζοντα. Δι' ἔργου καὶ διὰ λόγου συμμετεῖχε τῆς εὐπραγίας τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὁ μέγας φιλλέλην οὗτος, εἰς δὲ τὰς δυσπραγίας μας ἦτο καὶ ἀνεφαίνετο, διακυβευομένης ἑκάστοτε τῆς ὑπάρξεώς μας, ὁ μόνος παρηγορητής· ἠγάπα ἀληθῶς τὴν Ἑλλάδα, αἱ δὲ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος συμπάθειαι τοῦ ἀνδρὸς ἦσαν ἔμφυτοι εἰς τὴν ψυχήν του, διότι καὶ ἡ οἰκογένειά του ἅπασα εἰς τῆς Ἑλλάδος τὸ ὄνομα ἀνωρθοῦτο. «Ἕως ὅτου, τὸν ἔγραφεν » ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφή του, ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας συμ» βαδίζει μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς παγκοσμίου ἠθικῆς, μένε ὅθι ἐ» τάχθης πλησίον λαοῦ γενναίου καὶ ἀναξιοπαθοῦντος· ἄλλως, » αἴτησον τὴν ἀντικατάστασίν σου καὶ ἐλθὲ ὅπου καὶ ἡμεῖς » διὰ νὰ κλαύσωμεν ὅλοι ὁμοῦ τὴν τύχην τοσούτων ἡρώων, ἂν » δὲν δυνάμεθα ἄλλως πως νὰ τοὺς βοηθήσωμεν.» Μακαρία γῆ, ἥτις ἐντὸς τῶν θαυμασίων συνδέσμων τοῦ πολιτεύματός σου φέρεις τὸν γόνιμον σπόρον τῶν μεγίστων κοινωνικῶν ἀρετῶν, αἵτινες λαμπρύνουσι τὰ τέκνα σου, καὶ ἐπισύρεις τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸ σέβας ὅλου τοῦ κατοικημένου κόσμου (*)!

Ὁ Ἄμιλτων ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος συνῳκειώθη μὲ τοὺς Σαλαμινομάχους μας, τοὺς ὁποίους ἠγάπα καὶ ἠσπάζετο ὡς ὁμοιοτέχνους του· μετὰ δὲ τῶν Προκρίτων τῶν ναυτικῶν Νήσων ἑκάστοτε συνεντεύξεις ἐπιτοπίως λαμβάνων, ἐξέφραζεν αὐτοῖς τὰς συντελεστικωτέρας καὶ μᾶλλον ἁρμοζούσας συμβουλὰς πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν προσ-

(*) Ὅρα προοίμιον σελ. 9 τοῦ Ἄγγλου ἐκδότου εἰς Recueil de Memoires sur la Grèce contenant les lettres du Colonel Leicester Sthanope etc. Μετάφρασις εἰς τὸ Γαλλικὸν ἐν Παρισίοις 1826, τύποις Φ. Διδότου.

φήν, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον σᾶς περικλείομεν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲ, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Κορβιέρας, ἐπληροφορήθημεν περιστατικῶς τὴν θλιβερὰν εἴδησιν τῆς τραγικῆς σκηνῆς ἥτις ἠκολούθησεν εἰς τὰς

παθειῶν των, ὑποδεικνύων ἑκάστοτε ὡς καὶ τὸν προσφορώτερον τρόπον τῆς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀντιπαρατάξεως. Ἐνθυμούμεθα, ὅτε, εἰς μίαν ἐκ τῶν περιστάσεων ἐκείνων καθ' ἃς καὶ οἱ τολμηρότεροι χαρακτῆρες θορυβοῦνται, οἱ ναυτικοὶ τῶν Σπετσῶν ἐσκέπτοντο περὶ τοῦ πρακτέου, ἐπικειμένου τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν ἀπόβασιν ἐπὶ τῆς πατρίδος των ἀπειλοῦντος, ἀνήγειρον δὲ προμαχῶνας καθ' ὅλας τὰς ἐξεχούσας ἀκτὰς τῆς Νήσου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἑστιῶν των· ὁ Ἀμιλτὼν παρευρεθεὶς ἠρώτησε καὶ ἔμαθεν ὅτι σκοπὸς τῶν Σπετσιωτῶν ἦτο νὰ ἀφήσωσι τὸν ἐχθρὸν νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ στενὰ ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ των, καὶ ἐκεῖ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν νὰ τὸν καταπολεμήσωσιν. Ὁ φιλέλλην ἐθαύμασε τῶν ἀνδρῶν τὸ μεγαλεπήβολον, ἀναμιμνῆσκον αὐτῷ τὸ μέγα ἐν Σαλαμῖνι τῶν προγόνων των θαλάσσιον κατόρθωμα· ἀλλ' ἀπεδοκίμασε τὴν ἰδέαν καὶ ἀνεβόησεν. «Ἄλλοι καιροὶ καὶ ἄλλα πράγματα, ὦ φίλοι ναυβάται! » Ἐὰν περιμένετε ἐνταῦθα βαρέως ἐνωπλισμένον στόλον ν' ἀντικρούσητε μὲ τὰς ταπεινὰς ὁλκάδας σας ἐντὸς τῶν στενῶν » τούτων, τὸ ἐπιχείρημα, ἐστὲ βέβαιοι, ἀποβήσεται πρὸς » βλάβην σας, διότι τὰ θαλάσσια τῶν ἀντιπάλων σας φρούρια » ἐπιτιθέμενα ἅπαξ μὲ τὸ βάρος τοῦ ὁπλισμοῦ των καὶ μὲ τὴν » συνήθη τῶν ἀσιατικῶν λαῶν λύσσαν κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον, δύνανται νὰ σᾶς βλάψωσι καιρίως καὶ νὰ τρέξητε τὸν » ἔσχατον κίνδυνον. Μὴ συγχωρήσητε ποτὲ νὰ ἴδῃ ὁ ἐχθρὸς » αὐτὸν τὸν καπνὸν τῶν κατοικιῶν σας, ἀλλ' εἰς τὰ ἐχθρικὰ » πελάγη καταδιώκοντες καὶ κουράζοντες τοὺς μαλθακοὺς » ναύτας τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, προσπαθήσατε ὁπωσδήποτε » νὰ τὸν βλάψητε ἢ τοὐλάχιστον νὰ ματαιώσητε τοὺς σκο» πούς του. » Σωτήριον παράγγελμα, τοῦ ὁποίου ἐγεύθημεν τοὺς καρποὺς κατὰ τὴν Σάμον, τὴν Μυτιλήνην, τὸν Γέροντα. Ἡ δὲ καταστροφὴ τῶν Ψαρῶν καὶ ἡ τοῦ Νεοκάστρου ἐκβίασις

25 τοῦ ἤδη παύοντος εἰς Βασιλάδι, καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀκόλουθος. Ὁ Ἰβραίμης μὲ τοὺς Ἀραβογάλλους του ἀφοῦ ἔρριψε κατὰ τοῦ Μεσολογγίου εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν περίπου ἀπὸ ἑπτὰ χιλιάδας σφαίρας κανονίων

παρὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔσονται εἰς ἡμᾶς σπαραξικάρδια ἐνθυμήματα τῆς ἀπρονοήτου διαγωγῆς μας.

Ἡ Ἑλλὰς ἐχρεώστει νὰ κηρύξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τοιοῦτον ἄνδρα, καὶ τοῦτο ἔπραξεν ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ ἐγγράφῳ.

Αριθ. 168.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον καὶ εὐγενέστατον Ἀμιλτῶνα.

« Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μαχόμενον ἑπτὰ ἤδη χρόνους ὑπὲρ τῶν » ἀναφαιρέτων δικαίων τοῦ ἀνθρώπου, σᾶς ἐγνώρισεν εἰς τὰς » θαλάσσας του φιλοδίκαιον θεατὴν τοῦ ἀγῶνός του καὶ ἄξιον » τοῦ φιλοδικαίου μυστικοσυμβουλίου τῆς μεγάλης Βρεταν» νίας, ἥτις φρονεῖ τὰ δίκαια καὶ ὑπερασπίζεται τὰ τῶν ἀδι» κουμένων ἐθνῶν. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἤλπιζον ἄλλο τι ἀπὸ τοὺς » λειτουργοὺς τοῦ μεγάλου ἔθνους τῶν Ἄγγλων εἰμὴ φρονήμα» τα μεγάλα, διαθέσεις εὐεργετικὰς καὶ πράξεις ἀφορώσας » τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος. Συνηγμένοι δὲ εἰς Γ' ἐθνι» κὴν Συνέλευσιν, σᾶς κατατάττουν μεταξὺ τῶν εἰλικρινῶν » φίλων των, καὶ προηγουμένως εὐγνωμονοῦντες δι' ὅσα κα» λὰ περιμένουν ἀπὸ τὴν ἀρετήν σας, ἐξαιτοῦνται νὰ μὴ παύ» σητε τοῦ νὰ φρονῆτε καὶ ἐφεξῆς ἀγαθὰ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ νὰ » συντελῆτε εἰς τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνός των, διὰ νὰ » εὕρητε εἰς τὴν συνείδησίν σας ἀνεξάντλητον πηγὴν εὐχαρι» στήσεως.

Ἐν Τροιζῆνι, τὴν 5 Μαΐου 1827.

Ὁ Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνελεύσεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.»

Ὅρα συλλογὴν Α. Ζ. Μάμουκα. *Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.* Ἐν Ἀθήναις 1840, τόμος ὄγδοος, σελὶς 68—69.

καὶ βόμβας, ἐβλήθη τελευταῖον εἰς τάξιν τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν περὶ τὰ ξημερώματα διὰ γενικὴν ἔφοδον· οἱ ἡμέτεροι τοὺς ἄφησαν καὶ ἐπλησίασαν ὅπου εἶχον μίαν ὑπόνομον, εἰς τὴν ὁποίαν ἔβαλον φωτίαν, καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἔκρηξις δὲν ἔκαμε κἀνὲν ἀποτέλεσμα. Βλέποντες αὐτὸ οἱ ἐδικοί μας, ἐξῆλθον τοῦ τείχους, καὶ ἔπειτα ἀπὸ μίαν πεισματώδη μάχην, ἔβαλον εἰς ἀταξίαν τοὺς ἐχθρούς, ἔσφαξαν χιλίους διακοσίους, τοὺς ὁποίους καὶ ἐλαφυραγώγησαν. Χίλια μουσκέτα ἔμβασαν εἰς Μεσολόγγι, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἑπτακόσια εἶναι μὲ τὰς μπαγιονέττας, καὶ νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι εἰσῆλθον εἰς τὸ φρούριον ἔπειτα ἀπὸ μίαν τοιαύτην λαμπρὰν νίκην. Ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί; Ὁ Ἰβραίμης τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν δὲν ἐπολέμει τὸ Μεσολόγγι διὰ ξηρᾶς, ἀλλ' ἔρριψεν εἰς τὴν λίμνην τὰ εἰς ἁλικὴν διορθωθέντα καὶ κατασκευασθεντα λαντσόνια, τὰ ὁποῖα ἦλθον καὶ ἔκοψαν τὴν ἀνταπόκρισιν τοῦ Μεσολογγίου μὲ τὸ Βασιλάδι· ἐπροσορμίσθησαν καὶ ἀπὸ τὴν μπούκαν 25 τῶν ἐχθρικῶν καραβίων μὲ τὸ ἀτμοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὰ σάλια, καὶ ἀναρίθμητον πλῆθος λαντσονίων καὶ ἄλλων μικρῶν πλοιαρίων, ὥστε ἤρχισε νὰ πυροβολῇ τὸ Βασιλάδι τὴν Τετράδην, 24 Φεβρουαρίου. Τὴν δὲ Πέμπτην, περὶ τὰ βασιλεύματα τοῦ ἡλίου, μὲ μεγάλην ὁρμὴν ἐπλησίασεν εἰς τὸ Βασιλάδι καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη, καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἕνα τρομερὸν πόλεμον, καὶ ἀπὸ μίαν μεγαλωτάτην αἱματοχυσίαν ἐχθρῶν, ἐκυρίευσαν τέλος πάντων ἐξ ἐφόδου οἱ ἐχθροὶ τὸ Βασιλάδι.

Ἐχάθησαν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους οἱ ἐν αὐτῷ ἑκατὸν ἥρωες· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἀμέσως ἀπέρασεν εἰς τὴν λίμνην ὅλα τὰ λαντσόνια καὶ λοιπά, τὰ ὁποῖα εἶναι γεμάτα ἀπὸ στρατιώτας καὶ ναύτας τῶν ἐχθρικῶν καραβίων. Εὐγενέστατοι! νὰ προφθάσῃ ὅσον τάχος ὁ στόλος μας, διὰ νὰ

λυτρώση τὸ προπύργιον τῆς Πατρίδος μας, τὸ ὁποῖον πολεμεῖται τώρα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἀπὸ ἐχθρὸν δυνατὸν καὶ μηχανικὸν, καὶ ἂν πάθη (ὃ μὴ γένοιτο) χάνεται ὅλη ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἂν σωθῇ (ὅπου ἔχομεν τὰς ἐλπίδας μας πρῶτον εἰς τὸν Θεὸν καὶ δεύτερον εἰς τὴν ταχεῖαν ἄφιξιν τοῦ στόλου μας) ἐλευθεροῦται ὁλόκληρος ἡ Πατρίς μας. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοὶ, μόλις λάβετε τὰ παρόντα γράμματά μας, νὰ ξεκινήση ὁ στόλος μας χωρὶς ἀργοπορίαν καιροῦ, πέρνων μαζῆ του, ἐὰν ἦναι δυνατὸν, καὶ μικρὰ μύστικα διὰ τὸν εἰς τὴν λίμνην ἐχθρικὸν στολίσκον. Δύω Γραικοὶ, τοὺς ὁποίους ὁ ἐχθρὸς εἶχεν αἰχμαλώτους, ἔφυγον ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ λατσόνια καὶ ἦλθον εἰς Σκρόφας· αὐτοὶ ὡμολόγησαν, ὅτι ὁ ἴδιος Ἰβραίμης μὲ τὸν καπετὰν Πασσᾶν εὑρίσκονται εἰς τὴν λίμνην μέσα εἰς ἕνα λαντσόνι, καὶ ὅτι ἡτοιμάζοντο οἱ ἐχθροὶ διὰ ἔφοδον καὶ κατὰ τῆς πόλεως. Οὔτε ὁ καιρὸς, οὔτε τὰ δάκρυα δὲν μὲ συγχωροῦν νὰ σᾶς γράψω περισσότερα, ἡ εὐγενίασας δὲ εἶσθε ἀρκετοὶ καὶ βλέπετε τὸν κίνδυνον, καὶ βάλετε τὰ δυνατά σας, διὰ νὰ ξεκινήση ὁ στόλος μας ὅσον τάχος διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος σας. Μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας μένω.

Ἐν Ζακύνθῳ, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1826.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Προύχοντες τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Σπεύδομεν νὰ σᾶς κοινώσωμεν τὴν ἀπὸ Ζακύνθου αὐτὴν τὴν στιγμὴν θλιβερωτάτην ἀγγελίαν πτώσεως Βασιλαδίου, ὡς εἰς τὰς ἔσωθεν κόπιας σαφέστερον βεβειοῖσθε.

Ἡ ἐγκάρδιος λύπη, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα καὶ πᾶσα ἑλληνικὴ ψυχὴ δοκιμάζει εἰς ταύτην τὴν τρομερὰν δυστυχίαν, μᾶς κινεῖ τὰ δάκρυα καὶ τὴν δικαιωματικὴν τόλμην τοῦ νὰ σᾶς συστήσωμεν τὴν ταχυτέραν ἔκπλευσιν τῆς θαλασσίου δυνάμεως εἰς τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο προπύργιον τῆς ἑλληνικῆς ἀσφαλείας, ἐξ οὗ προκύπτει ἡ μέλλουσα ὕπαρξίς μας. Συγχωρήσατε, κύριοι, ὡσὰν καὶ ἡμεῖς λέγομεν μετὰ τῶν πολλῶν τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος· ἔξεστι τοῖς ἀδυνάτοις τοῦ ἐχθροῦ καταρᾶσθαι καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ τῆς τοῦ λαοῦ σωτηρίας. Ἡ παροῦσά μας πέμπεται ἐξ ἐπίτηδες πληρωμένη παρ' ἡμῶν· εἶναι ἀπαράλλακτος μὲ τὴν τῆς Ὕδρας, διὰ νὰ προφθάσῃ ταὐτοχρόνως εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ναυτικὰς δυνάμεις· καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας σᾶς προσκυνοῦμεν καὶ μένομεν.

Τσερίγῳ, τῇ 7 Μαρτίου 1826.

Οἱ ταπεινοὶ πατριῶται

Μαρῖνος Κλάδος ἰατρός. — *Ἰωάννης Κλάδος ἰατρός.* —*Νικόλαος Σιδερικούδης.*—*Βασίλειος Φώτιος.*—*Ἰωάννης Μεθεδανόπουλος.* – *Δημήτριος Β. Δοντᾶ.* (α)

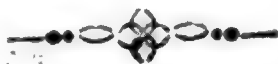
Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Ἅπαντες οὗτοι, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ αὐτῶν ὁ Ἡλιουπόλεως Ἄνθιμος, ἐν Κυθήροις καταφυγόντες ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως χρησιμώτατοι τῇ πατρίδι γεγόνασι· τὸ μὲν, διηνεκῶς τὰ ναυτικὰ τῶν πολεμίων κινήματα τὰ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν καὶ Λακωνίαν ἐπισκοποῦντες καὶ μεταδίδοντες τοῖς νησιώταις, τὸ δὲ, ὅπερ οὐχ ἧττον ἀξιόλογον, ἀναλαβόντες οἴκοθεν νὰ ἐποπτεύωσι τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς παρεπιδημούσης ἑλληνικῆς νεολαίας, δι' ὃ καὶ ἀθλητικῶς εἰς τὸ ἔργον ἀποδυσάμενοι, κατήρτιζον ἠθικῶς ἀναπλάττοντες αὐτὴν· ἐπώτρυνον δὲ εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς τῶν προγόνων παιδείας καὶ ἀρετῆς μὲ διακαέστατον τὸν ζῆλον. Σ. Ε.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ,

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

—

Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πελοποννησιακὴ Ἀλληλογραφία» κατέταξα τὰ οὐσιωδέστερα τῶν ἐγγράφων, τῶν ἱστορικὴν ὕλην περιλαμβανόντων, προερχόμενα δὲ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς ἐν ὅπλοις γῆς τοῦ Πέλοπος, καὶ ἐπιστελλόμενα ὑπὸ πλείστων ἀτόμων ἐπισήμων ὁπλαρχηγῶν ἢ κοινοτήτων πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν, ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς ὁποίας ἠρύσθησαν. Τὰ δὲ πρὸς συμπλήρωσιν προσέλαβον ἀπὸ ἄλλας πηγάς, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ ἐν ὑποσημειώσεσι δηλοῦται, καὶ ἀπὸ ἰδιαίτερα χαρτοφυλάκια τῶν μετασχόντων εἰς τὰ τῆς ἐποχῆς πράγματα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἔτος 1821.

Μὴν Ἰανουάριος. Οἱ πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀρχιερεῖς συνέρχονται εἰς Αἴγιον (Βοστίτσαν) πρὸς διάσκεψιν τοῦ μελετωμένου κινήματος κατὰ τῆς Τουρκικῆς δυναστείας. — Πέμπουσιν εἰς Σπέτσας καὶ Ὕδραν ἀντιπροσώπους των δι' ὧν γνωστοποιοῦσι τ' ἀποφασισθέντα. — Ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς ἐκφρασθῶσιν οἱ πρόκριτοι τῶν Ναυτικῶν Νήσων τὰς ἰδέας καὶ φρονήματά των ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκοποῦ.— Ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν τῶν Νησιωτῶν διὰ τὸ γειτνιάζον οἱ ἐν Αἰγίῳ συνελθόντες, καὶ τὴν ἀντίληψίν των πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου ἀπὸ τὸ φιλόπατρι τῶν Ναυσιβίων ἀναμένουσι.

Φεβρουάριος. Οἱ Τοῦρκοι ὑποπτεύονται ἐγκυμονοῦν κίνημα ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων (α). Οἱ ἐφοπλισμοὶ τῶν Νήσων Σπετσῶν καὶ Ὕδρας γίνονται γνωστοὶ εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς κατατρομάζουσι.

Μάρτιος. Οἱ πρόκριτοι καὶ ἀρχιερεῖς τῆς Πελοποννήσου προσπαθοῦσι κατὰ πρῶτον νὰ διασκεδάσωσι τὰς ὑπονοίας τῶν τυράννων· δίδουσιν ἐνέχυρα εἰς Τριπολιτσᾶν μέλη τοῦ κλήρου καὶ ἐκ τῶν Προκρίτων ἐπίσημα. — Ματαιοῦνται αἱ ἐλπίδες τῶν Πελοποννησίων καὶ προμαντευόμενοι σφαγὴν τῶν Χριστιανῶν ῥίπτονται εἰς τὰ ὅπλα.— Συλλαμβάνουσι τὸν Βοεβόδαν τῆς Τριπόλεως. — Ὁ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης ζωγρεῖ τὸν Βοεβόδαν Καλαμάτας. — Γενικὸς ἐνθουσιασμὸς τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἐλευθερίας. — Τὰ Καλάβρυτα ὑψοῦσι τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ κατὰ πρῶτον.— Ἡ Λακεδαίμων καὶ Μεσσηνία ἀποτινάσσουσι τὸν ζυγὸν ἐπίσης.—Ἡ Πελοπόννησος ὅλη ἐπὶ ποδός.— Σύνθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος *ἐλευθερία ἢ θάνατος.*

(α) Θ. Γόρδων Ἰστ. τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως, μετάφρασις Σ. Ι. Κασιμάτη, σελ. 158, συνομολογεῖ τὰ γεγονότα ταῦτα κατὰ Φεβρουάριον μῆνα.

Οἱ ἔφοροι Κρανιδίου (ἐν Ἑρμιονίδι) ἠλεκτρίζονται ἀπὸ τὴν ἀναλάμψασαν αὐτοῖς ἀκτῖνα τοῦ φωτὸς μετὰ πολυχρόνιον δουλείαν, καὶ σπεύδοντες νὰ πανηγυρίσωσι τὰ *ἐλευθέρια*, αἰτοῦσιν ἀπὸ τοὺς προκρίτους τῶν Σπετσῶν νὰ τοῖς ἐπιστραφῶσι τὰ ἱερὰ τῶν πατέρων των, ἅπερ κατὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Πελοποννήσου τῷ 1769 εἶχον παρακαταθέσει ὡς εἰς ἄσυλον ἀσφαλὲς ἐν Σπέτσαις. — Ἡ τυραννία τῶν Τούρκων ἐπὶ τῶν κατοίκων Κρανιδίου στυγερώτατα ἐπιβαρύνουσα ὡμολόγηται.

Ἀπρίλιος. Εὐοδοῦνται τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα. — Οἱ Τοῦρκοι καταδιώκονται εἰς τὰ πεδινὰ μέρη τῆς Χερσονήσου. — Ὁ Μιστρᾶς καὶ ἡ Μπαρδούνια κενοῦνται. — Καταφεύγουσι πανταχόθεν εἰς τὰ ὠχυρωμένα φρούρια τῆς Τριπολιτσᾶς, Μεθώνης, Κορώνης, Μονεμβασίας, Ναυπλίας, Παλαιῶν Πατρῶν, Ῥίου καὶ Ἀκροκορίνθου. — Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι συλλογίζονται τὴν περιστοιχοῦσαν αὐτοὺς θάλασσαν. — Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν Πελοποννησίων στρέφονται πρὸς αὐτὴν καὶ τὰς τρεῖς ναυτικὰς Νήσους ἀναζητοῦσι. — Πέμπουσιν ἀπεσταλμένον των ἐκ Μιστρᾶ τὸν Πανάγον Γολόπουλον οἱ αὐτόθι εὑρεθέντες τῆς Πελοποννήσου Πρόκριτοι πρὸς τοὺς τῶν Σπετσῶν. — Ἐκθέτουσι τὰ διατρέξαντα. — Ἀπολογοῦνται διὰ τὸ παράκαιρον τῆς ἐπιχειρήσεως. — *Ἐξαιτοῦνται τὴν συνδρομὴν καὶ ἐπικουρίαν τῶν Σπετσιωτῶν. — Ἀπελπισία τῶν Πελοποννησίων ἂν εἰσέτι βραδύνωσιν αἱ κατὰ θάλασσαν παρατάξεις. — Ὑπόσχονται τὰ πάντα εἰς τοὺς Νησιώτας μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος. — Ἐγγυῶνται νὰ παραδεχθῶσιν ἀμετακλήτως πᾶσαν αἴτησιν καὶ θέλησιν τῶν Ναυτικῶν, ἀποκατασταθέντων τῶν πραγμάτων.* — Ἐπικαλοῦνται τὴν ἀποστολὴν πολεμεφοδίων ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας ἁπανταχόθεν οἱ Πελοποννήσιοι.

Ὁ Ἰωάννης Μαυρομιχάλης ἔρχεται εἰς Σπέτσας. — Αἰτεῖ καὶ τῷ δίδονται πολεμεφόδια. — Μεταδίδει εἰς Καλαμάταν τὰ εὐαγγέλια τῆς ἀνεγέρσεως τῶν Ναυτικῶν. — Οἱ τῆς Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας στρατηγοὶ ἐνασμενίζονται εἰς τὰς προπαρασκευὰς τῶν Σπετσοϋδραίων. — Ἐπικαλοῦνται τὴν ταχυτέραν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων των. — Ἀμηχανοῦσι πολιορκοῦντες τὰ φρούρια τῆς Πελοποννήσου διὰ ξηρᾶς. — Μόνη ἡ

θάλασσα παρέχει ἐλπίδα ἐπιτυχίας.— *Υπόσχονται καὶ οὗτοι τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς πρὸς τοὺς Νησιώτας.*

Ἡ Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα μὲ τὸ πλοῖόν της ἐμφανίζεται εἰς τὸ Ναύπλιον κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου.—Οἱ Ἀργεῖοι διατρανοῦσι καθ' ὅλην τὴν Χερσόνησον τὴν διὰ θαλάσσης πολιορκίαν τοῦ φρουρίου ὑπὸ τῶν Σπετσιωτῶν. — Ἐνισχύονται οἱ κατὰ ξηρὰν Ἕλληνες ἀπὸ τὴν ἀγγελίαν ταύτην. — Οἱ Τοῦρκοι ἀπελπίζονται. — Ἡ Μπουμπουλίνα γράφει πρὸς τοὺς Σπετσιώτας τὰ τῆς πολιορκίας καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἔκπλευσιν ἄλλων πλοίων εἰς τὰ ἐκεῖ. — Συνηγοροῦσιν οἱ ἐν Ἄργει στρατηγοὶ τῆς ξηρᾶς. — Ἡ Μπουμπουλίνα εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἄργους. Τὴν 8 Ἀπριλίου ἐξέρχονται μέχρι Μύλων Ἀφεντικῶν οἱ ἐν Ναυπλίῳ Τοῦρκοι — Προσπαθοῦσι νὰ διαφθείρωσι τοὺς Μύλους τῶν Ἑλλήνων.—Τοὺς ἀντικρούουσι διακόσιοι Ἕλληνες καὶ λαφυραγωγοῦσιν αὐτῶν πολλώτατα ποίμνια.

Ἔξοδος τῶν Φαναριτῶν τούρκων (α). — Συγκρούονται μὲ τοὺς Ἕλληνας καὶ καταδιωκόμενοι κλείονται εἰς Τριπολιτσᾶν. — Οἱ Ἕλληνες συσσωματοῦνται εἰς τὰ σύνορα Τριπολιτσᾶς.— Συσφίγγουσι τὴν πολιορκίαν αὐτῆς. — Μανθάνει μετ' ἀπλήστου χαρᾶς τὰς κατὰ θάλασσαν ἐνεργείας τῶν Σπετσιωτῶν ὁ εἰς Πάπαρι τῶν Πελοποννησίων σύλλογος. — Ἄμετρος ἐνθουσιασμὸς τῶν Πελοποννησίων διὰ τοῦτο. — Ἐκ προοιμίων *ἀναγορεύουσι τοὺς Σπετσιώτας ἐλευθερωτὰς τῆς Ἑλλάδος.* — Στέλλουσιν ἐκ Βερβαίνων τὸν ἅγιον Ἕλους πρέσβυν εἰς Σπέτσας *πρὸς ἔκφρασιν τῆς πανδήμου εὐγνωμοσύνης των ὡς ἐκ στόματος πάντων τῶν προκρίτων Πελοποννησίων.* — Ὑποβάλλουσιν αὐτοὶ οὗτοι τοῖς Σπετσιώταις ὡς στρατηγηματικώτατον καὶ ἀναγκαιότατον κίνημα τὴν διαίρεσιν τῶν Ναυτικῶν των δυνάμεων. — Τὰ μὲν τῶν πλοίων πρὸς ἐκπολιόρκησιν τῶν παραθαλασσίων τῆς Πελοποννήσου φρουρίων αἱτοῦσι, τὰ δὲ πρὸς ἀντιπαράταξιν ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἀπὸ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα Τούρκων εἰς τὴν Χερσόνησον. — Οἱ Σπετσιῶται ἐκστρατεύουσι πρῶτοι κατὰ

(α) Φανάρι ἐλέγετο ἡ πάλαι Ὀλυμπία Σ. Ε.

θάλασσαν πρὸς τὸν διπλοῦν σκοπὸν τοῦτον. — Στέλλουσιν ἀπὸ Ἄργος καὶ Ἅγιον Ἰωάννην φιλοδωρήματα εἰς Σπέτσας οἱ τῶν Πελοποννησίων στρατηγοὶ καὶ πρόκριτοι, ἀμνοὺς καὶ πρόβατα, διὰ νὰ πανηγυρίσωσιν αἱ οἰκογένειαι τῶν κατὰ πρῶτον διὰ θαλάσσης ἐκστρατευσάντων ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστιανικοῦ γένους Σπετσιωτῶν. — Οἱ πρόκριτοι τοῦ Μιστρᾶ θαυμάζοντες καὶ ἐπαινοῦντες τὸ ἡρωϊκὸν φέρσιμον τῶν Σπετσιωτῶν, ἐκφράζουσι τὴν λύπην των διὰ τὸ ἀναλγὲς τῶν Προκρίτων τῆς Ὕδρας. — Μέμφονται τὴν ἀπραξίαν τῶν Ὑδραίων, καίτοι μέρος ἐνεργὸν λαβόντων εἰς τὴν προετοιμασίαν τῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων. — Ἡ συνδρομὴ καὶ βοήθεια τῶν Σπετσιωτῶν ὑποχρεοῖ ὅλους τοὺς Πελοποννησίους, μικρούς τε καὶ μεγάλους. — *Κτήματα καὶ ζωὴν προσφέρουσι διὰ τοὺς καλοὺς ἀδελφοὺς Σπετσιώτας.* — Ὑποβάλλουσιν εἰς τούτους τὸ ἐπαισθητὸν τῆς ἐλλείψεως κεντρικῆς Ἀρχῆς. — Οἱ Ἀργεῖοι καὶ οἱ τοῦ Μιστρᾶ πρόκριτοι αἰτοῦσι μόλυβδον, πυρίτιδα καὶ ἀτσαλόπετρας πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς. — Τὴν ἐξοικονόμησιν τούτων ἀφιερόνουσιν εἰς τὸν ζῆλον τῶν Σπετσιωτῶν, *καὶ τῶν εὐεργετῶν τῆς Πελοποννήσου* ἀποκαλουμένων. — Ἔξοδος τῶν Τούρκων, ὀκτακοσίων ὡς ἔγγιστα, Ἀπριλίου μεσοῦντος, 14, ἐκ Τριπόλεως εἰς Λεβίδι, ὀκτὼ ὥρας ἀπέχον τοῦ Ἄργους, πρὸς σύναξιν καρπῶν καὶ τροφῆς. — Οἱ Ἕλληνες τοὺς ὑποδέχονται γενναίως. — Νικῶσι καὶ θανατόνουσιν ὑπὲρ τοὺς 150 ἐχθρούς.

Οἱ Σπετσιῶται κυριεύουσι πρῶτοι ἐχθρικὰ πλοῖα εἰς Μῆλον. — Φθάνει ἡ εἴδησις αὕτη εἰς τὸ ἑλληνικὸν τοῦ Βαλτετσίου στρατόπεδον. — Οἱ αὐτόθι Ἕλληνες στρατηγοὶ συγχαίρουσι τοὺς κατὰ θάλασσαν μαχομένους. — Ἐπικαλοῦνται τὴν ταχυτέραν ἀποστολὴν εἰς τὸ στρατόπεδον πολεμεφοδίων ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας, καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῶν πλοίων των εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, τὸ συντομώτερον. — Κηρύττονται ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς καὶ προκρίτους τῶν Πελοποννησίων οἱ Σπετσιῶται, *εὐεργέται τοῦ Γένους καὶ τῆς Πατρίδος, προνοηταί, τροφοὶ καὶ κηδεμόνες αὐτῆς.* — Τὴν 26 Ἀπριλίου τρεῖς χιλιάδες ἐκ τῶν ἐν Τριπόλει Τούρκων ἐπιτίθενται κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀνελπίστως. — Ἀντιπαρατάττονται οἱ Ἕλληνες καὶ τοὺς διώκουσι μέχρι τῶν ἐ-

πάλξεων, μεγάλως ζημιωθέντας. — Ἀπὸ τὰ στρατόπεδα Βαλτετσίου καὶ Βερβαίνων ἐπικαλοῦνται τῆς Πελοποννήσου οἱ λογάδες καὶ πάλιν νὰ στείλωσιν ἐκ Σπετσῶν πολεμεφόδια. — *Τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, προσθέτουσι, μετὰ Θεὸν ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας εἰς τὰς παντοίας χρείας καὶ ἀνάγκας του ἐλπίζει πᾶσαν βοήθειαν.* — Ὁ Δημήτριος Καραμάνος στέλλεται εἰς Λεωνίδι διὰ ςρατολογίαν καὶ παραλαβὴν τῶν ἐκ Σπετσῶν βοηθημάτων.

Μάϊος Φθάνουσιν ἐγκαίρως τὰ πολεμεφόδια ἐκ Σπετσῶν εἰς Μύλους καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βέρβαινα. — Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καὶ Κανέλλος Δεληγιάννης ἀπὸ Χρυσοβίτσι ὁμολογοῦσιν ἀναγράπτους διὰ τοῦτο τὰς χάριτας πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσιώτας —Ὁμοῦ μὲ τὴν ἀποςολὴν τῶν πολεμεφοδίων γράφουσι τὰ καλὰ καὶ τῇ μεγάλῃ Μητρὶ καὶ Πατρίδι συμφέροντα οἱ Σπετσιῶται πρὸς τοὺς Πελοποννησίους, τὴν ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν συνιστῶντες. — Καθησυχάζουσιν οὗτοι τοὺς Νησιώτας καὶ ὑπόσχονται ἀμφότεροι οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων των τῆς ξηρᾶς τὴν μέχρι κεραίας εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των. — Συνασπίζονται οἱ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ Σταυροῦ ὅρκου πρὸς σωτηρίαν τῆς Πατρίδος. — Φθάνουσιν εἰς Μεσσηνίαν καὶ Λακεδαίμονα ἐκ τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων αἱ τῶν θαλασσίων κατορθωμάτων εἰδήσεις καὶ τὸ θάρσος τῶν κατὰ ξηρὰν ἀγωνιζομένων ἀναῤῥιπίζεται. — Ὁ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης συγχαίρει ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ἐπικαλεῖται τὴν σύμπραξιν τῆς θαλασσίου δυνάμεως ὡς τὴν μόνην συντελεστικὴν διὰ τὴν ἐκπόρθησιν τῶν πολιουρκουμένων φρουρίων τῆς Πελοποννήσου.

Ἐπιστρέφουσιν ἐκ Σπετσῶν εἰς Καλαμάταν οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν Λακωνο-Μεσσηνίων, Ἰωάννης Μαυρομιχάλης καὶ Ἠλίας Χρυσοσπάθης, αὐτάγγελοι τῶν ναυτικῶν πράξεων καὶ μελετημάτων τῶν Σπετσιωτῶν — Οἱ Σπετσιῶται γράφουσι τῷ Πετρόμπεῃ καὶ τοῖς περὶ αὐτόν, συνιστῶντες ὡς τῶν οὐκ ἄνευ τὴν συγκρότησιν Ἐθνικῆς Διοικήσεως, πρὸς διόρθωσιν τῆς Πελοποννησιακῆς ἀταξίας. — Ὅλοι ἀσπάζονται τὴν ἔμφρονα πρότασιν

τῶν εὐπατριδῶν Νησιωτῶν καὶ σπεύδουσι νὰ συνέλθωσιν εἰς Λεοντάρι, πρὸς σύσκεψιν τοῦ πρακτέου. — Προσκαλοῦνται οἱ Σπετσιῶται νὰ μεταβῶσιν εἰς Πελοπόννησον, διὰ νὰ λάβωσι μέρος ἐνεργὸν εἰς τὴν προσωρινὴν διοργάνωσιν τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Τὴν 1 Μαΐου φθάνουσι τὰ Σπετσιωτικὰ πλοῖα ἔμπροσθεν τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων. — Ὁ Νικόλαος Γκίκας Μπότασης καὶ λοιποὶ Σπετσιῶται πλοίαρχοι λαμβάνουσι συνέντευξιν μετὰ τῶν ἐν Καλαμάτᾳ ὁπλαρχηγῶν. — Συσκέπτονται καὶ ἐκπλέουσι τὴν 11 Μαΐου διὰ τὴν ἐκπολιόρκησιν τοῦ Νεοκάστρου. — Μένουν φρουροὶ κατὰ θάλασσαν αὐτόθι οἱ Σπετσιῶται. — Ἐνθαῤῥύνουν τοὺς κατὰ ξηρὰν Ἕλληνας διὰ τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῆς ἐνεργείας των. — Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν Σπετσιωτικῶν πλοίων διευθύνονται πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον καὶ τὴν Ναύπακτον. — Ἡ τῶν ἁπάντων Ἑλλήνων σύστασις καὶ ἐπιθυμία ἐκπληροῦται ἤδη.

Ἀξιομνημόνευτος μάχη τοῦ Βαλτετσίου κατὰ τὴν 12 καὶ 13 Μαΐου, καὶ πρώτη τῶν Ἑλλήνων ἐκ τοῦ συστάδην παράταξις κατὰ τῶν Ὀθωμανικῶν ὅπλων. — Νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι κατ' αὐτὴν οἱ Ἕλληνες. — Μεγάλη τῆς νίκης ταύτης τῶν Ἑλλήνων ἐπιῤῥοὴ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον πραγμάτων. — Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ἀναγγέλλει ἀπὸ στρατοπέδου Πιάνας τῇ καπετάνισσᾳ Λασκαρίνᾳ Μπουμπουλίνᾳ, τῷ Γεωργίῳ Ν. Λάμπρου καὶ λοιποῖς πολιορκηταῖς τοῦ Ναυπλίου τὰ κατὰ τὸ Βαλτέτσι γεγονότα. — Ψάλλει τὰ νικητήρια τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων καὶ ζητεῖ μόλυβδον πρὸς ἐφοδίασιν τοῦ στρατοῦ.

Συγκροτεῖται δευτέρα μάχη τὴν 18 Μαΐου, ἡ εἰς Δολιανὰ καὶ Βέρβαινα. — Ἀριστεύουσιν οἱ Ἕλληνες. — Συσφίγγουσι πανταχόθεν τὴν πολιορκίαν Τριπόλεως, ὡσαύτως καὶ τοῦ Λάλα. — Ἐγκαθιδρύονται κύκλοθεν ἑλληνικὰ στρατόπεδα, εἰς Τρίκορφα ὑπὸ τὸν Κολοκοτρώνην, καὶ εἰς Πιάναν ὑπὸ τὸν Κυριακούλην καὶ τοὺς Πετμεζαίους. — Ἡ Μονὴ τῶν Καλτετσῶν, τέσσαρας ὥρας ἀπέχουσα τῶν Βερβαίνων, προσδιορίζεται τόπος γενικῆς Συνελεύσεως τῶν προκρίτων τῆς Πελοποννήσου. — Ὁ Π. Μαυρομιχάλης σπεύδει καὶ παρευρίσκεται ἐν αὐτῇ ἐκ τῶν πρώ-

των τὴν 20 Μαΐου.—Ὁ Νικήτας Σταματελλόπουλος, συναινέσει τῶν ἐν Τριπολιτσᾷ, διορίζεται νὰ διευθύνῃ τὴν πολιορκίαν Ναυπλίου.— Φθάνει τὴν 25 Μαΐου ἔμπροσθεν τοῦ φρουρίου.— Συσφίγγει καὶ εὐτακτεῖ τὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ. — Οἱ Ἕλληνες λαμβάνουσι τὰ προσφορώτερα μέτρα διὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους. — Προσκαλοῦνται οἱ ἐν Σπέτσαις παρεπιδημοῦντες πρόκριτοι Πελοποννήσιοι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια. — Ἔξοδος τῶν ἐν Ναυπλίῳ Τούρκων πανστρατιᾷ τὴν 27 Μαΐου. — Ἐπιτίθενται κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς Ἄρειαν. — Οὗτοι ἀντιστέκονται γενναίως. — Φθείρουσι πολλοὺς τῶν πολεμίων καὶ ἀποσύρονται εἰς Χαϊδάρι. — Μάχη τοῦ Λάλα τὴν 30 Μαΐου. — Ἀντίστασις ἡρωϊκὴ τῶν Ἑλλήνων.— Ὁ Γεώργιος Κολιόπουλος πίπτει κατ' αὐτήν.

Ἰούνιος. Ὁ Πάνος Σαριγιάννης ἀναδέχεται καὶ διεξάγει τὰ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἐλλείψεων καὶ χρειωδῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ϛρατοῦ.—Συνεννοεῖται ἐπὶ τούτῳ μετὰ τῶν προκρίτων τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν.—Αἱ Σπέτσαι ἀπαντῶσιν εἰς τὰς πολυειδεῖς ἐλλείψεις τῶν πρὸς πόλεμον χρησίμων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς. — Φθάνουσι τὰ πολεμεφόδια ἐκ Σπετσῶν διὰ Μύλων εἰς Χαϊδάρι. —Ἐνθαῤῥύνονται οἱ τοῦ ἑλληνικοῦ ϛρατοπέδου ἐν τῇ πολιορκίᾳ Ναυπλίου. — Μηνύεται ἡ εἰσβολὴ τοῦ Μεχμὲτ-πασσᾶ εἰς τὴν Πελοπόννησον. —Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία στέλλει κατ' αὐτοῦ τὸν Νικήταν. — Ἀπέρχεται οὗτος τὴν 4 Ἰουνίου πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῶν Δερβενίων. — Οἱ Κρανιδιῶται καὶ Καστριῶται λειποτακτοῦσιν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον Ἄργους. — Προσκαλοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς πολιορκίας εἰς εὐπείθειαν.—Ἀπειλοῦνται. — Ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης εἰς Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Πελοποννήσου.— Γράφει τὰ κατάλληλα τῶν περιστάσεων πρὸς τοὺς Σπετσιώτας.— Ζητεῖ τὴν ἀρχηγίαν ἐν γένει.— Οἱ Πελοποννήσιοι θορυβοῦνται ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου καὶ προκαλοῦσι τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ποιητέου ἀπὸ τοὺς προκρίτους Σπετσῶν.— Ὁ Δημήτριος Γομαρόπουλος στέλλεται ἐπίτηδες πρεσβευτής.

Ἰούλιος. Ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης ἐκ τοῦ στρατοπέδου Τρικόρφων ἐπαναλαμβάνει γράφων πρὸς τοὺς Σπετσιώτας περὶ τῆς

ἀνάγκης τῆς ἀδιαλείπτου κινήσεως τῶν Ναυτικῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων εἰς ὅλας τὰς διευθύνσεις συγχρόνως. — Συνιστᾷ νὰ σπεύσωσι πρὸς σωτηρίαν τῆς Πελοποννήσου, ἥτις συνεισφέρει τὰ ἐνυπάρχοντα μέσα. — Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὑπόσχεται πλήρη ἀποζημίωσιν καὶ ἀνταμοιβὴν τῶν θυσιῶν εἰς τοὺς Νησιώτας.

Οἱ Σπετσιῶται προβλέπουσι διὰ τὴν μετανάστασιν τῶν οἰκογενειῶν των, ἀπειλοῦντος τοῦ ἐχθροῦ ἀπόβασιν ἐπὶ τῆς Νήσου των. — Ἀναφέρονται ἐπὶ τούτῳ πρὸς τοὺς προκρίτους Πρασοῦ. — Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἕτοιμοι προσφέρονται νὰ ὑποδεχθῶσι τ' ἀδύνατα μέλη τῶν κατὰ θάλασσαν ἀγωνιζομένων Σπετσιωτῶν. — Ἰουλίου μεσοῦντος φθάνουσιν εἰς χεῖρας τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου τὰ γράμματα τῶν προκρίτων τῶν Σπετσῶν, ἀγγελιαφόρα τῶν κατὰ θάλασσαν κατορθωμάτων. — Πέμπουσιν οἱ Σπετσιῶται τὸν Γεώργιον Μπούκουρην, ἐξαιτούμενοι τὰς ὑποσχεθείσας τροφὰς διὰ τὸν στόλον. — Ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης συγχαίρει ἐπὶ τοῖς ἀγγελθεῖσι καὶ σπεύδει νὰ ἐξοικονομήσῃ ἀπὸ Ἄργος καὶ Κόρινθον σῖτον διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν πλοίων. — Συνθηκολογοῦσιν οἱ ἐν Μονεμβασίᾳ Τοῦρκοι. — Αἱ συνθῆκαι ὑπαγορεύονται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. — Εἰς τοῦτο συντείνουσιν οἱ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν πολιουρκουμένων, ἐπιβαλόντες θέλησιν εἰς τοὺς ἀγάδες. — Ἡ σημαία τοῦ Σταυροῦ ὑψοῦται ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς (Μονεμβασίας) τὴν 23 Ἰουλίου. — Ὁ ἐκ Σπετσῶν Ἰωάννης Μαθιὸς μὲ τὸ πλοῖόν του ἐν τῇ πολιορκίᾳ Ναυπλίου. — Οἱ τοῦ Ἄργους πρόκριτοι γράφουσι πρὸς τοὺς Σπετσιώτας καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν ἐπιμονὴν τῶν πλοίων των εἰς Μύλους, ὡς ἀναγκαιοτάτων πρὸς ἐκπολιόρκησιν τοῦ φρουρίου Ναυπλίας. — Στέλλεται σῖτος πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου εἰς Σπέτσας, κατὰ διαταγὴν τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου καὶ Π. Μαυρομιχάλη.

Αὔγουστος. Οἱ Σπετσιῶται πέμπουσιν εἰς Τρίκορφα τῆς Πελοποννήσου ἐκ τῶν πρώτων, μέλη τῆς Κοινότητός των ἐπίσημα πρὸς συγκρότησιν Συνελεύσεως. — Ἡ παρουσία των ταχύνει τὴν συγκρότησιν αὐτῆς. — Ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης εὐγνωμονεῖ πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀναγορεύει *ἀνδρείους* καὶ *συνετοὺς ἀπὸ στόματος τῆς Πατρίδος*. — Τὴν 26 Αὐγούστου ὁ

τουρκικὸς στόλος ἐμφανίζεται εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια. — Ἀμηχανία τῶν διὰ ξηρᾶς πολιορκητῶν τοῦ Νεοκάστρου.—Ἐπικαλοῦνται ἐπαύξησιν τῶν θαλασσίων ἑλληνικῶν δυνάμεων ἀπὸ Σπέτσας καὶ Ὕδραν. — Ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης ἐπισπεύδει διὰ γραμμάτων του τὴν ἔκπλευσιν τῶν Σπετσιωτῶν. — Αὐτός τε καὶ ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία εἰς τὰς Ναυτικὰς δυνάμεις ἐπελπίζουσιν. — Ἀπὸ τὰ παράλια Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας μία καὶ μόνη ἀφίεται αὕτη φωνὴ πρὸς τοὺς Σπετσιώτας, Ὑδραίους καὶ Ψαριανούς, *τὸ νὰ προφθάσωσι νὰ σώσωσι τὴν κινδυνεύουσαν διὰ θαλάσσης Πελοπόννησον*. — Οἱ Σπετσιῶται ἐφοπλίζονται καὶ ἐκστρατεύουσι. — Γράφουσι τὰ δέοντα καὶ καθησυχάζουσι τοὺς Πελοποννησίους. — Χαρᾶς εὐαγγέλια αἱ ἐκ Σπετσῶν κομισθεῖσαι ἐπιστολαὶ διχαλπίζουσι. — Θαῤῥύνουσιν οἱ τῆς ξηρᾶς στρατηγοὶ καὶ τὰ πρόσφορα λαμβάνουσι μέτρα πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν ἐχθρῶν. — Οἱ Ἕλληνες ἐνδυναμοῦνται καθ' ὅλας τὰς θέσεις. — Ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος, διαβὰς ἀπὸ Μεθωκόρωνα, τροφοδοτεῖ τὰ φρούρια. — Ἐκπλέει ἐκεῖθεν τὴν 30 Αὐγούστου καὶ διευθύνεται πρὸς ἄρκτον καὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος.

Σεπτέμβριος. Συναπαντῶνται οἱ δύω στόλοι ἔξω τοῦ Νεοκάστρου. — Οἱ Ἕλληνες παρακολουθοῦσι τὸν ἐχθρόν, ἐποπτεύοντες τὰ κατὰ θάλασσαν κινήματα αὐτοῦ. — Συνταράττονται τὰ πνεύματα τῶν Πελοποννησίων ἀπὸ τὴν ἐνδεχομένην ἐπιδρομὴν τῶν ἐκ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἠπείρου Τούρκων διὰ τῆς ἐπικουρίας τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου. — Ἅλωσις τῆς Τριπολιτσᾶς τὴν 23 Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Παρασκευήν.— Στρατηγοὶ καὶ στρατιῶται Ἕλληνες πλουτοῦσιν ἀπὸ λάφυρα.— Ὁ ἐχθρικὸς στόλος ὑποδεικνύεται παλινδρομῶν. — Οἱ Σπετσιῶται ὑποπτεύονται τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς τὰ παράλιά των.— Ἀσφαλίζουσι τὴν Νῆσον.— Αἰτοῦσιν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον πεζικὴν δύναμιν πρὸς ἐπικουρίαν.

Ὀκτώβριος. Κινοῦσι στρατεύματα ἐκ Πελοποννήσου πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῆς Νήσου Σπετσῶν.— Ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐφάνη ἀπὸ τὴν σκοπιὰν τῶν Σπετσῶν πλέων πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον. — Μηνύεται ἡ δραπέτευσις τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου

πρὸς τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ. — Γενικὴ ἀγαλλίασις.— Οἱ λογάδες τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ὁ Δ. Ὑψηλάντης προσκαλοῦσι τὴν 25 Ὀκτωβρίου τοὺς προκρίτους τῶν Σπετσῶν ν' ἀποστείλωσιν εἰς Τριπολιτσὰν δύω ἐξ αὐτῶν ὡς μέλη τῆς Πελοποννησιακῆς Βουλῆς.

1822.

Ἰανουάριος. Οἱ ἐν Νεοκάστρῳ Ἕλληνες ἀπειλοῦνται ἀπὸ ἐχθρικὴν διὰ θαλάσσης ἐπιδρομήν.— Πάσχουσιν ἔλλειψιν τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων. — Αἰτοῦσι τὴν ἀντίληψιν τῶν συναγωνιστῶν των κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Φεβρουάριος. Τὴν 25 Φεβρουαρίου, σάββατον, ναυμαχοῦσιν οἱ Ἕλληνες μεταξὺ ἀκρωτηρίου Πάπα (Ἀράξου) καὶ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ νικῶσι.

Μάρτιος. Ἀκαταστασίαι ἐν Μονεμβασίᾳ. — Ὁ Γεώργιος Πάνου, πρόκριτος ἐκ Σπετσῶν, διορίζεται φρούραρχος ἐν αὐτῇ.

Ἀπρίλιος. Ἡ σύστασις τῆς προσωρινῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐν Κορίνθῳ γίνεται ἀσπαστὴ εἰς τὴν Λακωνίαν.— Ὅλοι ὑποκλίνουσι καὶ ἑτοιμάζονται εἰς γενικὴν ἐκστρατείαν. — Ὁ Βασίλειος Ζέρβας ἐπιβιβάζεται τῶν ἐκ Σπετσῶν καὶ Ὕδρας πλοίων καὶ ἐκπλέει πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος, κινδυνευούσης τὸ ἔσχατον.

Μάϊος. Ἡ προσωρινὴ Διοίκησις μεταβαίνει εἰς Ἄργος.

Ἰούνιος. Ἐπιστρέφουσι τὰ πλοῖα τῶν Σπετσῶν, καὶ ἡ ἐπάνοδός των ἀνησυχεῖ τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι. — Προσκαλοῦνται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως νὰ ἐκπλεύσωσιν ἐκ νέου καὶ νὰ σπεύσωσι πρὸς βοήθειαν τῶν Σιφνίων.

Ἰούλιος. Οἱ πρόκριτοι Μονεμβασίας ὑποβάλλουσι διὰ πρέσβεώς των πρὸς τοὺς Σπετσιώτας, ἵνα ἐπιφορτισθῶσι τὴν εὐτάκτησιν τῶν πραγμάτων τοῦ φρουρίου. — Εἰρηνεύουσι καὶ ἐκφράζουσιν οἱ κάτοικοι τὴν εὐγνωμοσύνην των. — Ὁ Δράμαλης εἰσβάλλει εἰς τὴν Κόρινθον καὶ τὸ Ἄργος.

Αὔγουστος. Ἡ Ἑλλ. προσωρινὴ Διοίκησις μεταβαίνει εἰς Ἅγιον Ἰωάννην.

Σεπτέμβριος. Ὁ Πάνος Θ. Κολοκοτρώνης στέλλει ἀμνοὺς καὶ πρόβατα πρὸς τροφὴν τοῦ στόλου τῶν Σπετσῶν.

Ὀκτώβριος. Ὁ Κολοκοτρώνης καταλαμβάνει τὰς θέσεις τῶν Δερβενακίων. — Ἀπὸ Μύλους διαβαίνων γράφει πρὸς τοὺς ἐν Ναυπλίῳ πολιορκουμένους Τούρκους νὰ παραδοθῶσιν. — Οἱ ἐν τῇ Στερεᾷ Τοῦρκοι τίθενται εἰς κίνησιν. — Προχωροῦσι πρὸς τὴν Δυτικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα. — Εἰσέρχονται εἰς τὰ Σάλωνα. — Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵστανται τὰ πράγματα τῆς Πελοποννήσου. — *Ὁ Κολοκοτρώνης ἀπὸ ἅγιον Γεώργιον τῆς Κορίνθου ἀναγγέλλει τὴν* 23 *Ὀκτωβρίου εἰς τὰς τρεῖς Ναυτικὰς Νήσους τῶν περιστάσεων τὸ ἀκροσφαλές. — Ἐξορκίζει τοὺς Νησιώτας νὰ δράμωσιν εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος. — Ἐπικαλεῖται τὸν ἀπόπλουν ναυτικῆς μοίρας διὰ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. — Ὑπόσχεται ἀμοιβὰς καὶ ἀποζημιώσεις τῶν χορηγουμένων.— Παρέχει πᾶσαν ἐγγύησιν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων του.*

Νοέμβριος. Φορτικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον ὑπὸ Ἀγγλικὴν σημαίαν λανθάνει τὴν 5 τοῦ μηνὸς τοὺς φρουροῦντας καὶ παρεισδύει εἰς τὸ Ναύπλιον διὰ νυκτός. — Τὸ φρούριον Βουρτσίου εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων ἀναχαιτίζει τὴν διεύθυνσίν του. — Κρατεῖται ἀπὸ τὰ ἑλλ. πλοῖα. — Ἀνακαλύπτεται γέμον τροφῶν, ἐκ Σμύρνης δὲ προερχόμενον.— Ἅλωσις τοῦ Παλαμηδίου τὴν 30 Νοεμβρίου. — Τὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀνορθοῦνται.— Ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσου ἐν τῇ Δυτικῇ ἐπιτίθεται τῶν Τούρκων καὶ ἀριστεύει. — Ὠθεῖ τοὺς Τούρκους μέχρι Ζητουνίου.

Δεκέμβριος. Τὴν 2 Δεκεμβρίου συνθηκολογεῖ ὁ Κολοκοτρώνης ἐκ Παλαμηδίου μὲ τοὺς Τούρκους τῆς πόλεως Ναυπλίου.— Ὑψοῦται αὐθημερὸν ἡ σημαία τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἰτσ-Καλέν.— Συνομολογεῖται ἡ μεταβίβασις τῶν παραδοθέντων διὰ Σπετσωτοϋδραϊκῶν πλοίων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς Ἀσίαν. — Ὁ Νικήτας καὶ Κολοκοτρώνης αἰτοῦσι τὴν συγκρότησιν ἐθνικῆς Συνελεύσεως πρὸς τακτοποίησιν τῶν δημοσίων τῆς πατρίδος πραγμάτων καὶ κατεύνασιν τῶν παθῶν καὶ τῆς διχοστασίας.

1823.

Απρίλιος. Οἱ Σπετσιῶται καὶ Ψαριανοὶ πρόκριτοι διαμαρτύρονται κατὰ τῆς κατεσπευσμένως γενομένης ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ ἐν Τριπολιτσᾷ, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν παραστατῶν τῶν Νήσων των. — Περισπασμοὶ τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως διὰ τὸ περιστατικὸν τοῦτο. — Ὁ Α. Μαυροκορδάτος καὶ Α. Μεταξᾶς ἀναλαμβάνουσι νὰ καθησυχάσωσι τὸ φιλότιμον τῶν Σπετσιωτῶν καὶ συναδέλφων αὐτῶν Ψαριανῶν. — Πέμπεται ὁ Α. Μεταξᾶς πρεσβευτὴς εἰς Σπέτσας ἐπὶ τούτῳ.

Μάϊος. Ὁ Α. Μαυροκορδάτος ἐξορκίζει τοὺς προκρίτους τῶν Σπετσῶν καὶ τοὺς ἐν Σπέτσαις παραστάτας τῶν Ψαρῶν δι' ἀλλεπαλλήλων ἐπιστολῶν του ἐκ Τριπολιτσᾶς νὰ στέρξωσιν εἰς τὰ γενόμενα, χάριν τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ νὰ ὑπάγωσι νὰ συσσωματωθῶσι μετὰ τῆς Διοικήσεως. — Συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος καὶ προβάλλει τὸ πᾶν ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὴν κοινὴν σύμπνοιαν τῶν Ἑλλήνων ὅλων. ἰδίως δὲ τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων, εἰς τὰ πρόθυρα οὔσης τῆς διαπραγματεύσεως ἑλληνικοῦ δανείου ἐν Λονδίνῳ καὶ τῆς ὅσον οὔπω ἀναγνωρίσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀπό τινας τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. — Συμβιβάζει τὰς διεστώσας ναυτικὰς φιλοτιμίας ἐπὶ τέλους. — Συμβουλεύει τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν τῶν παραστατῶν ἐκ μέρους τῶν δύω Νήσων ὡς τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, καὶ πρὸς, τὸν διορισμὸν ἰδίου μέλους πρὸς συγκρότησιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος.

Ἰούνιος. Συῤῥοὴ τῶν Τούρκων εἰς τ' ἀπέναντι τῶν Παλαιῶν Πατρῶν παράλια τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. — Τὸ πῦρ καὶ ὁ σίδηρος καταστρέφουσι πᾶν τὸ ἐπιπροσθοῦν. — Πλοῖα ἐχθρικὰ περιπλέουσι τὴν Σκάλαν Σαλώνων. — Προμηνύεται ἐκεῖθεν ἡ κάθοδος τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον.—Ἔντρομοι εἰσὶν οἱ Ἕλληνες διὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ στίφους τούτου τῶν βαρβάρων. — Τὴν 10 Ἰουνίου ὁ Α. Λόντος ἀπὸ Αἴγιον μηνύει τὰ κινήματα ταῦτα τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν Ἀνδρέαν Ζαΐμην, ὄντα εἰς τὰ Καλάβρυτα, καὶ οὗτος μεταβιβάζει αὐτὰ εἰς τὴν Διοίκησιν. — Αὕτη ἐπιστέλλει ἐγκαίρως πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Ζαΐμην νὰ στρατολογήσῃ εἰς Καλάβρυτα διὰ τὴν πο-

λιορκίαν Πατρῶν. — Ἐκτελεῖ μετὰ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας ὁ Α. Ζαΐμης τὰ ἐπιταχθέντα. — Ἔνθερμος ζῆλος τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς δεινοπαθούσης πατρίδος. — Αὐτός τε καὶ ὁ Φωτίλας ἐκστρατεύουσι παραχρῆμα ἐκ Καλαβρύτων μὲ ἱκανὴν δύναμιν. — Διὰ τῆς βίας καὶ τῆς πειθοῦς ἐγείρουσι τὰ πλήθη.— Σπεύδουσι νὰ καταλάβωσι τὰς ἰσχυρὰς καὶ ἐγγυτέρω τῶν Παλαιῶν Πατρῶν θέσεις. — Πάσχουσιν ἀπὸ ἔλλειψιν πολεμεφοδίων. — Ἐπικαλοῦνται τὴν τούτων προμήθειαν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα μεταβαίνει εἰς Κλημέντι τῆς Κορίνθου μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν, διὰ νὰ ἐποπτεύῃ τὰς πολεμικὰς ἐργασίας ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

Ζητοῦνται ἐκ Σπετσῶν διὰ τοῦ ὀργάνου τῆς Διοικήσεως κανόνια πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Νήσου, ἀπὸ τὰ ἐν τῷ φρουρίῳ Ναυπλίας. — Ὁ φρούραρχος Πάνος Θ. Κολοκοτρώνης ἀμηχανεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς Σπετσιώτας διὰ τὸ ἐλλειπὲς αὐτῶν καὶ ἄχρηστον τῶν περισσοτέρων.

Ἰούλιος. Οἱ πρόκριτοι Πραστοῦ συμφωνοῦσι μὲ τὰς διαθέσεις τῶν Νησιωτῶν. — Ἀφιεροῦνται εἰς τοὺς παραστάτας τῶν Σπετσῶν ὅπως ὑπερασπισθῶσι παρὰ τῇ Διοικήσει τὰ δίκαια Πραστοῦ. — Οἱ ἐν τῇ πολιορκίᾳ Παλαιῶν Πατρῶν Πελοποννήσιοι ὁπλαρχηγοὶ ἔντρομοι γίνονται διὰ τοὺς περὶ τὴν Διοίκησιν διαπληκτισμούς. — Γράφουσι πρὸς τὸ Βουλευτικὸν ἐνθαῤῥυντικὴν ἐπιστολήν. — Διαμαρτύρονται κατὰ πάσης ἐνδεχομένης διαιρέσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ στοιχείου. — Ζωηρὰ ἔκφρασις πατριωτισμοῦ τῶν ἀνδρῶν τούτων. — Μένεα πνέουσι κατὰ τῶν ἀπέναντι συνταραττομένων Τούρκων. — Ὀργῶσι πρὸς ἀπόβασιν εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα. — Μόνον ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐξουσιαζομένη τοὺς ἀνησυχεῖ. — Ἐπικαλοῦνται ἑλληνικὰ πλοῖα διὰ νὰ τοὺς μεταβιβάσωσιν εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου. — Ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης ἐκ Καλαβρύτων στέλλει ἔκτακτον πεζὸν εἰς Σπέτσας καὶ τὰς δύω συναδέλφους ναυτικὰς Νήσους, ἐπικαλούμενος τὴν ναυτικὴν βοήθειαν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. — Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἱστάμενα εἰκονίζει διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ τὰ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, παλαίου-

σαν μὲ τὸν θάνατον. — Ἀπὸ μόνην τὴν θαλάσσιον δύναμιν ἐξαρτᾶται τοῦ παντὸς ἡ σωτηρία. — Σωτῆρας ἀναγορεύει τοὺς Νησιώτας ἐν καιρῷ φθάνοντας.

Αὔγουστος. Εἰς τὰς 18 ὁ ἐχθρικὸς στόλος, ἀπὸ ἑβδομήκοντα περίπου πλοῖα συγκείμενος, διέβη ἀπὸ Πάτρας εἰς τὴν Ἰόνιον θάλασσαν.

1824.

Ἀπρίλιος. Ὁ Α. Πολυζωΐδης ἐκ Νεοκάστρου ἀναγγέλλει πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων τὴν εὐτυχῆ ἄφιξιν ἐκ Λονδίνου τῶν πρώτων χρημάτων τοῦ δανείου ὧν αὐτὸς εἶναι κομιστής. — Συγχαίρει τοὺς κατὰ θάλατταν ἐπὶ τριετίαν μαχομένους καὶ καταδαπανωμένους λογάδας Νησιώτας διὰ τὸ εὐτύχημα τῆς ἐξοικονομήσεως ἐθνικῶν πόρων. — Ἐνθαῤῥύνει αὐτοὺς εἰς νέα κατὰ θάλασσαν κατορθώματα.

Μάϊος. Οἱ ἐν Μονεμβασίᾳ δημογέροντες καὶ ἐπιστάται ἀρνοῦνται νὰ δώσωσι πυροβόλα ἐκ τῶν τοῦ φρουρίου πρὸς τοὺς Σπετσιώτας, καίτοι ἐπιταττούσης τῆς Διοικήσεως. — Ἀπολογοῦνται διὰ τὴν ἀπείθειάν των, προφασιζόμενοι τὴν στέρησιν τῶν πυροβόλων ὡς ἰδίαν ἀπώλειαν.

Ἰούνιος. Ὁ Νικήτας Σταματελλόπουλος καὶ Γιαννούλης Καραμάνος πληροφοροῦνται μετὰ βαθυτάτης λύπης τὴν πτῶσιν τῶν Ψαρῶν διὰ γράμματος τῶν Σπετσιωτῶν, ὡς καὶ τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς κατὰ τῶν Σπετσῶν. — Ὑπακούουσιν εἰς τὴν πρόσκλησίν των, καὶ προσφέρονται ἐκ Λεωνιδίου νὰ μεταβῶσι παρ' αὐτοῖς πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Νήσου, ἀνάγκης οὔσης. — Ἐντέλλονται δὲ νὰ ἑτοιμασθῶσι πολεμεφόδια καὶ ζωοτροφίαι. — Ἡ ἐν Ναυπλίῳ συστηθεῖσα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τριμελὴς ἐπιτροπή, συγκροτουμένη δὲ παρὰ τοῦ Ν. Πονηροπούλου, Ἀναστασίου Κατσαΐτη καὶ Κωνσταντίνου Ῥάδου πρὸς ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὴν Ἰθάκην συμβάντων τὸν Νοέμβριον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους, ζητεῖ πληροφορίας τοῦ πράγματος ἀπὸ τοὺς προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν.

1825.

Φεβρουάριος. Οἱ ἐπιστάται Λακεδαίμονος μηνύουσι πρὸς

τοὺς προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν τὴν ἀπόβασιν τῶν Αἰγυπτίων εἰς Ἀρχάγγελον τῆς Λακωνίας. — Περίφοβοι διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι τῆς χώρας Χριστιανοὶ ἐξαιτοῦνται τὴν ταχυτέραν ἐμφάνισιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἐκεῖσε καὶ τὴν προμήθειαν πολεμεφοδίων. — Ἀπελπισία τῶν Λακώνων.

Μάρτιος. Οἱ ἐν Νεοκάστρῳ Ἕλληνες πολιορκοῦνται πανταχόθεν.—Στεροῦνται ὅπλων, πολεμεφοδίων, ζωοτροφιῶν καὶ παντὸς μέσου πρὸς ἀντίστασιν. — Ἐπικαλοῦνται ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῶν ἀγωνίᾳ τὴν συνδρομὴν τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

Ἀπρίλιος. Φθάνουσι ζωοτροφίαι ἐκ Σπετσῶν διὰ τῆς γολέτας τοῦ Ἀντωνίου Σπυρίδωνος ἐγκαίρως εἰς Νεόκαστρον. — Εὐγνωμοσύνη τῶν πολιορκουμένων, διὰ τοῦ φρουράρχου των ἐκφραζομένη πρὸς τοὺς Σπετσιώτας. — Ἀνορθοῦνται τὰ πράγματα τῶν ἐγκλείστων καὶ εὐελπίζονται νὰ καταστρέψωσι τὸν ἐχθρὸν ὁσονούπω. — Προθυμία τῶν Λεωνιδιτῶν νὰ συνδράμωσι τοὺς Σπετσιώτας, ἐπαπειλουμένους οἴκαδε. — Εὐγενὴς ἀφοσίωσις τῶν κατοίκων Πραστοῦ, προσφερομένων ν' ἀποθάνωσιν ἐπὶ τῆς προμαχομένης ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου Νήσου τῶν Σπετσῶν.—

Ἰούνιος. Ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Μεσολογγίου τὴν 28 Ἰουνίου.

Ἰούλιος. Μάχη τῶν Ἑλλήνων ἐκ τοῦ συστάδην εἰς τὸ Διάσελον τῆς Ἀλωνίσταινας (α, ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τῶν Ἀράβων τὴν πρώτην Ἰουλίου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.— Νικηταὶ οἱ Ἕλληνες.— Ὁ Σπετσιωτικὸς στόλος ἐμφανίζεται εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον.—Ἐκ τούτου ἐνθαῤῥύνονται οἱ κατὰ ξηρὰν ἀγωνιζόμενοι Ἕλληνες.— Τὴν 17 συγχαίρει ὁ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, δι' ἐπιστολῆς του, τοὺς ναυτικοὺς τούτους διὰ τὰ κατὰ θάλασσαν κατορθώματα. — Μηνύει αὐτοῖς τὸν κίνδυνον τοῦ Μεσολογγίου καὶ τοὺς ἐποτρύνει πρὸς ταχεῖαν ἐκεῖσε ἐπικουρίαν.— Ἐξαιτεῖται τὴν διαμονὴν πλοίου ἑλληνικοῦ πρὸς παρεμπόδισιν τῶν διὰ θαλάσσης στελλομένων τροφῶν εἰς τὸ ἐν Νησίῳ τῆς Μεσσηνίας ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἀπὸ Μεθω-Κόρωνα, ἐνθάῤῥυνσιν δὲ τῶν Ἑλλήνων κατὰ ξηράν.

Αὔγουστος. Πεισματώδης μάχη εἰς τῆς Δαβιᾶς τοὺς Μύλους, Καστράκι, καὶ Συλλίμναν (β) ἀπὸ πρωΐας τῆς 2 μέχρι μεσημβρίας τῆς 3 Αὐγούστου. — Τροπαιοῦχοι οἱ Ἕλληνες κατακόπτουσι τοὺς Ἄραβας, θύουσι καὶ ἀπολύουσι καὶ τοὺς ὠθοῦσιν εἰς τὴν Τρίπολιν. — Πίπτουσιν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐφόδια τῶν ἐχθρῶν.

Ὁ ἐχθρικὸς στόλος φαίνεται πρὸς τὸν Μαλέαν. — Ἀπειλεῖ τὴν Νῆσον τῶν Σπετσῶν.— Οἱ Σπετσιῶται προπαρασκευάζονται εἰς ἀντίστασιν πάσαις δυνάμεσι — Προσκαλοῦσι πεζικὴν βοήθειαν ἀπὸ τὰ γειτονικὰ μέρη.— Οἱ πολεμισταὶ τῆς Κυνουρίας προβάλλονται γενναιοφρόνως ἕτοιμοι ἐπίκουροι.

Ὀκτώβριος. Διατάττονται οἱ Κρανιδιῶται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως νὰ δράμωσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν.— Προθυμοποιοῦνται οἱ γέροντες Κρανιδίου, ἀλλ' ἄνευ χρημάτων προκαταβολῆς στρατολογία δὲν γίνεται. — Οἱ Πρόκριτοι ἐκ Σπετσῶν ἀποστέλλουσι τὸν Χ. Ἰωάννην Σπυρίδωνος εἰς Λεωνίδιον πρὸς ἀναζήτησιν τῆς ἐπικουρίας τῶν πεζῶν ἐκ νέου.— Μετὰ σπουδῆς καὶ ἀφοσιώσεως συνεξορμῶσι τὰ τέκνα τῆς Κυνουρίας εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ ἡρωϊκοῦ θαλασσίου προμαχῶνος τῆς Ἑλλάδος.— Τὸ Μεσολόγγιον εἰς ἀγωνίαν.

Νοέμβριος. Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ Ἕλληνες ἐπικαλοῦνται τὴν ταχεῖαν συνδρομὴν τοῦ ἔθνους.— Ἀποτείνονται πρὸς τὸν Νικήταν Σταματελλόπουλον διαμαρτυρόμενοι ἐν τῇ ἀπελπιστικῇ θέσει των τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας οἱ μάρτυρες.—Μεταβιβάζει οὗτος τὰ γραφόμενα τῶν ὑπερμάχων τῆς πίστεως πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν ἐκ Ναυπλίου τὴν 22 καὶ ἱκετεύει τοὺς Νησιώτας νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειαν τοῦ Μεσολογγίου κ. τ. λ.

(α) καὶ (β) Ἀλωνίσταινα, Δαβιὰ καὶ Συλλίμνα εἶναι χωρία ἐκ τῶν τοῦ δήμου Φαλάνθου, οὗ ἕδρα ἡ Πιάνα τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχουσιν ἀδελφοῖς καὶ προκρίτοις τῶν δύω νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, αἰσίως.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, χαίρετε!

Ὁ τὸ ἡμέτερον συνεπιφέρων εἶναι εὐγενής, τίμιος καὶ ἀδελφὸς πιστός· πέμπεται δὲ κοινῇ γνώμῃ πρὸς ὑμᾶς τοὺς ὁμογενεῖς ἀδελφοὺς ἐπίτηδες, διὰ νὰ κοινολογήσῃ εἰς ὑμᾶς ὅσας ἰδέας καὶ φρονήματα ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ προκειμένου σκοποῦ. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ δώσητε πίστιν εἰς τὴν εὐγενίαν του, καὶ ἑπομένως ὡς φιλογενεῖς καὶ γείτονες νὰ μᾶς κοινολογήσητε καὶ ἡ εὐγενία σας δι' αὐτοῦ τοὺς σκοποὺς καὶ φρονήματά σας, καὶ οἵας ἰδέας ἔχετε περὶ τοῦ προκειμένου. Ὄντες γείτονες, ἀγαπῶμεν νὰ συνυπακουώμεθα διὰ συνεχοῦς ἀλληλογραφίας, ἵνα συντρέχωμεν εἰς τὸ ἔργον ἐκ συμφώνου, καὶ μὲ τὸ νὰ ἔρχηται φωνὴ ζῶσα, περιττὸν νὰ ἐκταθῶμεν περισσότερον. Εἴητε ὑγιαίνοντες ἐν πολλοῖς ἔτεσιν.

αωκα. Ἰανουαρίου 29, ἐν Βοστίτσῃ.

Ἀδελφοὶ πρόθυμοι

† *Πατρῶν Γερμανός*, † *Χριστιανουπόλεως Γερμανός*, † *ὁ Κερνίκης Προκόπιος*.—*Ἀσημάκης Ζαΐμης, Σωτήριος*

Χαραλάμπης, Ἀνδρέας Ζαΐμης, Ἀνδρέας Λόντος, Ἀσημάκης Φωτίλας, Σωτῆρος Θεοχαρόπουλος, Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ ἀδελφοὶ Ὑδραιο-Σπετσιῶται (α).

Ἀπὸ πολλοὺς εἰς τὰ αὐτόθι εἰσερχομένους καὶ ἀπὸ πολλῶν γραμμάτων ἐμάθατε ὅσα ἐδῶ ἀκολουθοῦν. Ἔχετε δίκαιον νὰ αἰτιολογῆσθε μὲ τὸ νὰ ἠκολούθησε παραχαιρὸν τὸ κίνημα, καὶ ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς κατηγορήσετε, μὴν ἠξεύροντες τὰς αἰτίας· ἀλλέως ὅμως δὲν ἐγίνετο πλέον, ἀφοῦ ἀπὸ τουρχολάτρας παρεδόθη τὸ μυστικόν. Διὰ τοῦτο ἐκινήσαμεν, καὶ ὅθεν ἐκτυπήσαμεν, Θεοῦ βοηθείᾳ, ἐδόσαμεν αἴσιον τέλος, καὶ πρὸς τὸ παρὸν πλησιά-

(α) Ὅρα *Συνοπτικὴν Ἱστορίαν τῶν Τριῶν Ναυτικῶν Νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν*, σελὶς VIIII. ἐν Ναυπλίῳ 1831, συγγραφεῖσαν ὑπὸ Π. Σ. Ὁμηρίδου. Πλεῖστα τῶν διασωθέντων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Νήσου Σπετσῶν ἐγγράφων περιῆλθον εἰς χεῖρας Πέτρου Σ. Ὁμηρίδου, γραμματεύσαντος ἐν τῇ Καγκελαρίᾳ τῆς Νήσου κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως καὶ κατά τινας ἄλλας παρεμπιπτόντως ἐποχάς, καὶ παρὰ τούτῳ εὑρίσκονται ἤδη. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἐπιχειρήσας ὁ αὐτὸς τὴν σύνταξιν ἱστορίας τῶν τριῶν Νήσων, κατέταξεν ὀλίγας ἐπιστολὰς καί τινα ἔγγραφα εἰς τὸ πονημάτιον αὐτοῦ, δημοσιευθὲν ὑπὸ τὴν μνημονευθεῖσαν ἐπιγραφήν. Ἐντεῦθεν μεταφέρομεν εἰς τὴν Συλλογήν μας ὅ,τι χρήσιμον ἐκ τῶν ὅσων τὰ πρωτότυπα δὲν σώζονται εἰς τὰς πηγὰς ὅθεν ἠρύσθημεν τὸ ὅλον· διακρίνομεν δὲ ἐν ὑποσημειώσει διὰ τῶν στοιχείων Π. Σ. Ο. ὅσα ἔγγραφα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Συνοπτικῇ Ἱστορίᾳ Ὁμηρίδου μὲ τὴν παραπομπὴν εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα τοῦ πονήματος.

ζομεν εἰς Τριπολιτσὰν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν εἰς τὴν φιλογένειάν σας νὰ προφθάσετε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις σας καὶ νὰ μπλοκάρετε διὰ θαλάσσης κάθε μέρος. Ἄρχοντες καὶ ἀδελφοί! μὴν ἀδιαφορήσετε καὶ ἀκολουθήσῃ τὸ ἐναντίον εἰς ἡμᾶς, ὃ μὴ γένοιτο, καὶ εἴσθε βέβαιοι ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἅμα ὅπου ἰδοῦν τὰ καράβια, ἐνεκρώθησαν· καὶ ὁ παρὼν ἀδελφὸς σᾶς πληροφορεῖ περὶ πάντων. Προσκυνοῦντες δὲ ὑμᾶς ἀδελφικῶς, μένομεν.

Βέρβαινα, τῇ 24 Μαρτίου 1821.

Οἱ προύχοντες τῆς Πελοποννήσου

Φιλογενέστατοι Κύριοι Χ. Ἰωάννη Μέξη καὶ καπετὰν Γκίκα Μπόταση, ἀδελφικῶς χαιρετοῦμέν Σας.

Εἰς Σπέτσας.

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς ἀγαθῆς ὑγείας σας, σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι εἰς τοὺς ἀπερασμένους χρόνους, καιρὸν αἰχμαλωσίας Μορέως, ὅπου ἦτον ὅλος ὁ Μορέας εἰς τ' αὐτόθι τὸν τότε καιρόν, μᾶς ἦλθον καὶ ἡμᾶς Ἀλβανῖται εἰς τὰ χωρία μας, κάποιος Τζέμες Μπουλούκμπασης ὀνομαζόμενος, μὲ τὸ ἀσκέρι του, καὶ ἡμεῖς μανθάνοντες ὅτι ἐρχότανε εἰς τὰ χωρία μας, ἐφύγαμεν καὶ ἤλθαμεν αὐτοῦ· ἐφέραμεν δὲ καὶ τὴν ἁγίαν εἰκόνα τοῦ Προδρόμου. Εἴχαμεν καὶ μίαν καμπάναν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Προδρόμου, τὴν ἐπῆρε καὶ αὐτὴν ὁ μακαρίτης πρώην Οἰκονόμου, καὶ τὴν ἔφερεν αὐτοῦ εἰς τὸ Μοναστῆρι. Καὶ τὸν τότε καιρὸν εἶχον εἰς τὸ Μοναστῆρι μίαν καμπάναν καὶ ἐβαροῦσε βραχνά, καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν τὴν ἐδικήν μας, τὴν ἐκρέμασαν ἐμπρὸς εἰς τὰ κελιὰ καὶ τὴν ἐβαροῦσαν, ἐπειδὴ καὶ ἐβαροῦσε παστρικά, καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως ὅπου ἔγεινε τὸ καμπαναρεῖον· τὴν ἤξευραν ὁ γέρων Λογγῖνος καὶ ὁ μακαρίτης προηγούμενος Ἀγάπιος. Τώρα ὅμως μὲ τὸ νὰ εἴδαμεν καὶ ἡμεῖς ἐλευθερίαν

ἕως τὴν σήμερον, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς τὴν στείλετε, διὰ νὰ συγχαρῶμεν καὶ ἡμεῖς ὁποῦ δὲν ἐκοτούσαμεν ἀπὸ τοὺς τυράννους καὶ τὸ σημαντῆρι νὰ βαρήσωμεν· καὶ οὕτω παρακαλοῦμεν μὲ τὸν ἴδιον νὰ μᾶς τὴν στείλετε, καὶ θεόθεν ὑγιαίνετε.

Τῇ 27 Μαρτίου, Κρανίδι, 1821.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς Σας
Οἱ ἔφοροι τοῦ Κρανιδίου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχουσι Κυρίοις Ἰωάννῃ Μέξῃ, Γκίκᾳ Μπόταση, Δημητρίῳ Λαζάρου, Ἀναγνώστῃ Χ. Ἀναργύρου, Γεωργίῳ Πάνου καὶ λοιποῖς προεστῶσι καὶ καπεταναίοις τῶν Σπετσῶν.

Τὴν εὐγενίαν σας πατρικῶς εὐχόμενοι εὐλογοῦμεν, ἡμεῖς δὲ ἀδελφικῶς κατασπαζόμενοι προσκυνοῦμεν.

Ὁ ἱερὸς σκοπὸς ἐπειδὴ καὶ ἐξεσκεπάσθη εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς (α) καὶ ἀπὸ διάφορα κινήματα τῶν Μοραϊτῶν καὶ ἀπὸ τὰς χονδρὰς ἑτοιμασίας τῶν Νήσων σας, βλέποντας φανερὰ τὸν κίνδυνον καὶ ἀφανισμὸν τοῦ Γένους, ἐκινήθη ἡ ὑπόθεσις πρῶτον ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα, καὶ δεύτερον ἐκ μέρους τῆς Μάνης, καὶ ἐκυριεύθησαν σχεδὸν ὅλα τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ Μορέως, καὶ μάλιστα ὁ Μιστρᾶς καὶ ἡ Μπαρδούνια, ὁποῦ ἦτον ἕνα δυνατὸν μέρος τοῦ Μορέως· τὰ δὲ κάστρη καὶ Τριπολιτσὰ εὑρίσκονται

(α) Ὅλη ἡ ἐξιστορουμένη εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν σειρὰ γεγονότων, προοιμίων δὲ τῆς Πελοποννησιακῆς ἐκρήξεως, ἔλαβε χώραν κατὰ τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον μῆνα τοῦ ἔτους 1821. Ὅρα Θ. Γόρδωνος ἱστορίαν τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως, μετάφρασιν Ι Κασιμάτη, σελ. 158.

πολιορκημένα, πλὴν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ εὑρίσκονται εἰς λύπην καὶ ἀπελπισίαν, βλέποντες ὅπου ἕως τώρα ἡ εὐγενία σας νὰ μὴν κάμετε τὸ παραμικρὸν κίνημα, ἐν ᾧ ὅλη ἡ ἐλπὶς ἦτον εἰς τὴν γενναιότητα καὶ μεγαλοψυχίαν τῶν Ὑδραιοτοσπετσιωτῶν. Καὶ τὸ δικαίωμα ἴσως εἶναι, ὅτι τάχα διατὶ νὰ κινηθῇ ἡ ὑπόθεσις πρὶν τῆς προσταγῆς καὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ προσδοκωμένου· δικαιολογημένη πρότασις διὰ τὴν εὐγενίαν σας, ἀφανισμὸς δὲ μεγάλος πρὸς ἡμᾶς, ὡσὰν ὁποῦ ὅσους τρόπους μετεχειρίσθημεν διὰ νὰ συμπεράνωμεν τοὺς Ὀθωμανούς, καὶ τέλος πάντων ἀποφασίζοντες τὴν ζωὴν τῶν πρωτίστων ἀρχιερέων καὶ προεστώτων Μορέως, ἐχώθηκαν εἰς τὸ θυσιαστήριον τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ ἄχρι τῆς ὥρας ἐκεῖ εὑρίσκονται περιμένοντες τὸν θάνατον ὥραν τῇ ὥρᾳ. Ὅλα αὐτὰ τὰ στρατηγήματα ἔγειναν διὰ συμπερασμὸν καὶ εὐταξίαν τῆς ὑποθέσεως, πλὴν ἡ ὠφέλεια δὲν ἐστάθη κάμμία, ὅτι φανερὰ ἐξεσκεπάσθη ὁ σκοπὸς τῶν Ὀθωμανῶν, πῶς ἡ ἀπόφασίς των ἦτο διὰ νὰ θανατώσουν ὅλους ὅσους χριστιανοὺς εὑρίσκοντο εἰς τοὺς κασαπάδαις (α). Οὕτω παίρνοντας κάθε εἰς τὴν ἀπελπισίαν τοῦ θανάτου πρὸ ὀφθαλμῶν, ἐκινήθησαν ὅλοι μικροί τε καὶ μεγάλοι εἰς ἕνα ξεχωριστὸν ἐνθουσιασμόν, γενναιότητα καὶ ἀνδρίαν, εἰς τρόπον ὁποῦ, δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ, εἰς ὅλα τὰ μέρη ἐθριάμβευσαν χωρὶς αἱματοχυσίαν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν Μιστρᾶν καὶ ἀπὸ τὴν Μπαρδούνιαν ἔφυγαν οἱ Τοῦρκοι μὲ μίαν τοιαύτην κατάστασιν ἀπελπισίας, χωρὶς νὰ δυνηθῇ τινας ἐξ αὐτῶν οὔτε ἕνα τουφέκι νὰ ῥίψῃ. Καὶ τοῦτο πάλιν δὲν ἠμπορεῖ τινας νὰ τὸ φαντασθῇ δι' ἀνδραγαθίαν, ἀλλ' ὅτι ἐκ Θεοῦ ἦτον ἀπόφασις νὰ λάβουν μίαν τοιαύτην δειλίαν, καὶ μὲ τὴν ἰδίαν εὑρίσκονται καὶ αὐτοὶ καὶ ὅσοι ἄλλοι εἶναι εἰς τὰ

(α) Λέξις τουρκική, δηλοῦσα Πρωτευούσας ἐπαρχιῶν.

πολιορκημένα κάστρη. «'Αλλ' ἐπειδὴ τόσον ἡμεῖς καθὼς » καὶ ὁ λαὸς δὲν εἴδομεν τὰς ἡρωϊκὰς καὶ ἀναγκαίας δυ- » νάμεις σας, ἀλλὰ μᾶς ἐσυμπέραναν ἀπὸ τὰ παράλια » καὶ κοντινὰ μέρη τῶν Νήσων σας μὲ τὸ σήμερον καὶ » μὲ τὸ αὔριον, ἤλθομεν εἰς ἄκραν ἀπελπισίαν, γνωρί- » ζοντες πῶς ἂν δὲν συνδράμῃ ἡ γενναία βοήθειά σας, » ὄχι μόνον ὅτι δὲν θέλει ἠμπορέσομεν νὰ δώσωμεν τέ- » λος, ἀλλὰ κρυόνοντας ὁ λαὸς, εἴμεθα εἰς κίνδυνον νὰ » μὴ θανατωθῶμεν καὶ ὅλοι ἀπὸ τοὺς 'Οθωμανούς·» ὅτι ἡ ἀμάθεια φέρνει καὶ γενναιότητα, μὰ καὶ πολλαῖς φοραῖς μικροψυχίαν. Ταῦτα ὅλα λοιπὸν μᾶς ἐβίασαν, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ σᾶς στέλλομεν ἀπόστα τὸν Κὺρ Παναγιώτην Γρ- λόπουλον διὰ νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ καὶ στοματικῶς τὰ ἀ- ναγκαῖα, «καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ » ἐσταυρωμένου 'Ιησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην « τόσων ἀπηλπισμένων χριστιανῶν, νὰ συνδράμῃ ἡ γεν- » ναία καὶ ἡρωϊκὴ βοήθειά σας, ὅπου ἀκούοντας ὁ λαὸς » μίαν μικρὰν θαλάσσιον δύναμιν, θέλει διπλασιασθῇ ὁ » ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμός των, εἰς τρόπον ὁποῦ νὰ τε- » λειώσῃ ἡ φιέρα τοῦ Μορέως μὲ μεγάλην εὐκολίαν, » καὶ νὰ γένῃ μία νέα ἱστορία ἀπαραδειγμάτιστος μέσα » εἰς ὅλας τὰς παλαιάς. Λυπηθῆτε λοιπὸν τόσας χιλιά- » δας ψυχὰς, ὁποῦ καὶ ἡ ἐλευθερία τους καὶ ὁ χαϊμός » των κρέμαται ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας, καὶ ἀφ' οὗ πα- » ρακαλεῖσθε ἀπὸ τόσους ὁμογενεῖς ἀδελφοὺς χριστια- » νοὺς, ἐλπίζομεν νὰ παραβλέψητε καὶ τὰς καταχρήσεις » τῶν ἀνοήτων καὶ τὸ παράκαιρον κίνημα ὁποῦ ἐξ ἀ- » νάγκης ἔγεινεν, ὑποσχόμενοί σας εἰς τὸ ἑξῆς, ἀφ' οὗ » σηκωθῇ ὁ ζυγὸς τῆς τυραννίας, νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ » μέσον κάθε ἀταξία καὶ παραδρομὴ, καὶ νὰ μᾶς εὑρῆ- » τε εἰς ὅλα σας τὰ ζητήματα κατὰ τὴν θέλησίν σας, » ὁποῦ καὶ ἡμεῖς ὡς τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ Μορέως

» σᾶς δίδομεν αὐτὴν τὴν ἐγγύησιν. Μὴν τὸ καταδεχθῆ-
» τε λοιπὸν νὰ μᾶς ἀφήσητε εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀπελ-
» πισίας, ἀλλὰ συνδράμετε μ'ὅλας τὰς ἡρωϊκὰς καὶ γεν-
» ναίας δυνάμεις σας, ὁποῦ ἂν τοῦτο δὲν ἰδῶμεν, ἢ πρέ-
» πει νὰ θανατωθῶμεν μόνοι μας, ἢ νὰ προστρέξωμεν
» εἰς τὴν βοήθειαν ἑνὸς ἑτέρου, καὶ θέλει καταντήσει
» πάλιν το Γένος ἀπὸ τυραννίαν εἰς τυραννίαν· πλὴν
» καὶ ἡ ἀπελπισία ἔχει μεγάλην δύναμιν, καὶ κάμνει
» τινὰς ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν θέλει. Ὅθεν μὲ τὸν ἴδιον περιμένομεν ἢ τὸ κίνημά σας νὰ ἰδῶμεν, ἢ τὴν τελείαν ἀπόφασίν σας νὰ λάβωμεν, διὰ νὰ πάρωμεν τὰ μέτρα μας, ὅτι δὲν τὸ βαστᾷ ἡ συνείδησίς μας νὰ ἰδῶμεν τόσας ψυχὰς ἀπωλυμένας, μ' ὅλον ὁποῦ αἴτιοι δὲν ἐγινήκαμεν νὰ κινηθῇ τὸ τοιοῦτον ἔργον. Ταῦτα καὶ μένομεν

Τῇ 2 Ἀπριλίου 1821, Μιστρᾶς.

Τῆς Εὐγενίας Σας

Διάπυροι εὐχέται καὶ δοῦλοι σας

† *Ἅγιος Ἕλους Ἄνθιμος, Μανώλης Ἀλεξανδράκης, Γιαννάκης Μορφογένης, Παναγιώτης Κρεββατᾶς, Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης, Μανώλης Μελετόπουλος.*

Υ. Γ. Ἐλπίζομεν πρὸ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Κυρίου Παναγιώτου Γολοπούλου νὰ ἦναι κινημένα τὰ ἁρμαμέντα σας, καὶ ἄμποτε, διὰ νὰ λάβουν παρηγορίαν οἱ χριστιανοί· ὁ τόπος μας καὶ ὅλος ὁ Μορέας ἔχει μεγάλην ἔλλειψιν ἀπὸ μπαρουτόβολον, καὶ αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν τὴν προσμένομεν ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας. Θέλει ἰδῆτε καὶ ἕνα γράμμα ὅπου μᾶς γράφει ὁ ἀρχιστράτηγος Κύριος Πέτρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καταλαμβάνετε καὶ δείξετε τὴν γενναιότητά σας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους ἄρχοντας Σπετσοῦδριώτας καὶ συναδέλφους ὅλους, κοινῶς ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα σὺν τοῖς Κυρίοις καπεταναίοις.

Τούτην τὴν ὥραν ἀριβάρησεν ὁ ἰδικός μας Κύριος Ἰωάννης Μαυρομιχάλης, ὅστις μᾶς ἐπαράστησε τὰς ἑτοιμασίας ὅπου τακτικῶς ἐκάμνατε. Ἐχάρημεν μὲν, ἐλυπήθημεν δὲ ὅπου δὲν σᾶς βλέπομεν νὰ κινηθῆτε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ μᾶς κάμετε καὶ μεντάτι (α), καθότι ἡμεῖς, ὡς καὶ μὲ ἄλλα γράμματα προτήτερον σᾶς τὸ προειδοποιοῦσεν ὁ ἡγεμὼν καὶ ἀρχιστράτηγος Κύριος Πέτρος Μαυρομιχάλης, ἐκινήσαμεν τὰς κατὰ ξηρὰν ἐκστρατείας κατὰ τῶν τυράννων, ὁποῦ ἕως τὴν ὥραν εἶναι πολιορκημένος σχεδὸν ὅλος ὁ Μορέας, ἔξω μόνον τὰ κάστρα, τὰ ὁποῖα θέλουν θαλασσινὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἀπ' ἄλλο μέρος δὲν τὴν προσμένομεν, ειμὴ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ φιλογενῶν Σπετσοῦδραιωτῶν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν, ἀδελφοὶ, μὴ ἀργοπορήσετε πλέον, ὅτι ἐκτύπησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας, καὶ δὲν προσμένομεν ἄλλο εἰμὴ ἢ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους μας ἢ θάνατον. Προφθάσατε ὅσον τάχιστα μ' ὅλα τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐφόδια τῆς πολεμικῆς διὰ νὰ πολιορκήσωμεν καὶ αὐτὰ τὰ κάστρα ὁποῦ μᾶς ἔμειναν ῥέστον, διὰ νὰ λάμψῃ μίαν φορὰν ἡ ἐλευθερία τοῦ Γένους ἡμῶν. Κινηθῆτε μὲ προθυμίαν καὶ ζέσιν ὅσοι εἶσθε ἀδελφοὶ καὶ φιλογενεῖς, διὰ νὰ κερδήσωμεν τὸ ποθούμενον ὁποῦ πρὸ τόσους χρόνους μυστικῶς ὠργανίζετο· ἐπειδὴ τώρα εἶναι ὁ καιρὸς τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν Τούρκων, καθότι εἶναι ὑστερημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ στενὰ κλεισμένοι ἀπὸ ἡμᾶς κοντεύουν νὰ ξεψυχήσουν. Διὰ τοῦτο προφθάσετε καὶ μὲ

(α) Λέξις τουρκικὴ, δηλοῦσα ἀῤῥωγὴν, βοήθειαν.

τὰ πλοῖα, διὰ νὰ παραδοθῶσι τὸ συντομώτερον· καὶ τὸ περιπλέον, ἀδελφοί, ὑστερούμεθα καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, δηλ. ἀπὸ μπαρουτόβολον. «Ἂν δὲν ταχύνετε » τὸν ἐρχομόν σας, καὶ πηγαίνῃ τὸ πρᾶγμα εἰς μάκρος, » ἠμπορεῖ νὰ μᾶς λείψῃ καὶ ἡμᾶς τὸ θάῤῥος, καὶ πλέον » νεκρόνει τὸ πρᾶγμα, καὶ φαίνεται ὅτι εἶσθε οἱ αἴτιοι ὅ- » λου τοῦ Γένους, καὶ ὄψεσθε.» Ἡμεῖς, ἀδελφοί, ἔχομεν νὰ χύσωμεν καὶ τὴν ὁλοϋστερινὴν σταλαγματιὰν τοῦ αἵματός μας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ εὐγενία σας μὴν χάνετε πλέον τὸν καιρόν. «Σταθῆτε εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἀδελφῶν καὶ μὴ διστά- « ζετε. Ταῦτα καὶ ἐντὸς ὀλίγου σᾶς καρτεροῦμεν ὡς τὴν « διψασμένην ἔλαφον, καὶ ὑγιαίνετε. »

Προσέτι σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι οἱ Φαναρῖται τοῦρκοι(α) ἐβγαίνοντες νὰ πηγαίνουν εἰς Τριπολιτσὰν διὰ νὰ προφυλαχθοῦν, συναπαντήθηκαν μὲ τὸ ἐδικόν μας ςράτευμα· ἐσκότωσαν δύω χιλιάδας Τούρκους, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας μόνον τρεῖς ἐλαβώθησαν· καὶ ἂς ἦναι καὶ αὐτὸ πρὸς χαράν σας.

Διὰ τὸ ὀλίγον μπαρουτόβολον, ὁποῦ ἐδόσατε τοῦ ῥηθέντος Ἰωάννου, ἀπερνῶντας ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τὸ εἰς Μονεμβασίαν, τὸ ἔδοσεν ἐκεῖ εἰς τὸ νὰ ἔχαμε χρεία.— Ἀγαπητοί σας πρὸς πάντας.

1821 Ἀπριλίου 2, Μαραθονῆσι.

ΜΠΕΗΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ,
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Φανάρι, ἐλέγετο ἡ πάλαι Ὀλυμπία, ἐξ οὗ καὶ οἱ αὐτόθι κατοικοῦντες Τοῦρκοι, Φαναρῖται.

Εἰς τοὺς ἐντιμοτάτους ἀδελφοὺς Ἄρχοντας καὶ Καπεταναίους, καὶ λοιποὺς ἀδελφοὺς τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς.

Μετὰ τοὺς ἀδελφικούς μας προσκυνησμούς, σᾶς δηλοποιοῦμεν νὰ λάβητε τὸ ἔσωθεν τῆς ἀρχόντισσας καπετάνισσας Μπουμπουλίνας, καὶ πληροφορηθῆτε τὰ πάντα, ὡς σᾶς γράφει, καὶ δόσατε πίστιν εἰς τὰ γραφόμενά της. Σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοι σας καὶ ἀδελφοὶ θερμῶς, διὰ νὰ ξεκινήσητε τὰ καράβιά σας, τὰ ὅσα κρίνετε εὔλογον διὰ τὸ ἐδῶ Ἀνάπλι (α), καὶ ἐλπίζομεν πρῶτον ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δύναμις ἡ ἐδική σας, ὅπου χωρὶς νὰ πέσῃ κανόνι νὰ παραδοθοῦν, κατὰ τὴν ὀλιγοκαρδίαν ὁποῦ ἐβεβαιώθημεν παστρικὰ πῶς ἔχουν, καὶ ἄμποτε ὁ Κύριος νὰ βοηθήσῃ, ἀμήν. Σᾶς πληροφοροῦμεν τὰ πάντα ὁποῦ ἀκολουθοῦν εἰς ὅλα τὰ μέρη· ὁ ἐπίλοιπος Μορέας, ἔξω ἀπὸ τὴν Τριπολιτσάν, ἐπῆρε τέλος, πλὴν καὶ ἡ Τριπολιτσὰ ἐβεβαιώθημεν ἀπὸ καπετὰν Θεοδωράκην Κολοκοτρώνην καὶ ἐπιλοίπους καπεταναίους, ὁποῦ σήμερον ἐλάβομεν ἀπόκρισίν τους, ὅτι εἰς ὀλίγας ἡμέρας θὰ δώσουν νιζάμι (β) καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους, καὶ θέλει ἀπολαύσουν οἱ ἀγαρινοὶ τὰ ὅσα ἐπιθυμοῦν. Σᾶς πληροφοροῦμεν καὶ διὰ τοῦ ἐδῶ τόπου τὰ πάντα· ὅτι προχθὲς ἐκάμαμεν ἕνα γιουροῦσι (γ) καὶ τοὺς ἐπήραμεν ἀπὸ δύω χιλιάδες πρόβατα· τοὺς εἶχον καὶ οἱ Χελιῶται παρμένα τρεῖς χιλιάδες πρόβατα, ἐξόχως, καὶ ἀρκετὰ γελάδια καὶ ἄλογα, καὶ στέκονται φυλαγμένα καλὰ διὰ τὸ ὀρδί (δ).

Ἠθέλησαν καὶ οἱ αὐτοὶ Ἀναπλιῶται νὰ ἔβγουν νὰ

(α) Τὸ Ναύπλιον, κατὰ χυδαϊσμὸν Ἀνάπλι. (β) Ἤτοι, ὑπόκλισιν. (γ) Ἔφοδον, ἀμφότεραι λέξεις τουρκικαί. (δ) δηλ. στρατόπεδον, βάρβαρος ἡ λέξις.

δείξουν τὴν παλληκαριάν τους, καὶ ἐβγῆκαν εἰς τοὺς Μύλους τοὺς Ἀφεντικούς· ἐδοκίμασαν νὰ ἔλθουν καὶ διὰ ἐδῶ εἰς τοὺς ἰδικούς μας νὰ τοὺς χαλάσουν, καὶ τὴν ἰδίαν ὥραν δὲν ἔλλειψα, ἀδελφοί· ἔστειλα διακοσίους Ἕλληνας, μαθηματικοὺς καὶ πολεμάρχους, καὶ τοὺς ἐκατασκότωσαν καὶ τοὺς ἐπελάγωσαν, ὥστε ἐπῆγον εἰς τὸ κάστρον τους ἐντροπιασμένοι· τοὺς ἔχομεν δὲ πολλὰ στενεμένους εἰς τὸ κάστρον, καὶ ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀπελπίζονται, ὡς μανθάνομεν ἀπὸ ἄνθρωπόν μας, ὁποῦ ἔχομεν εἰς τὸ κάστρον καὶ μᾶς διηγεῖται μὲ τρόπον τὰ κλαύματα καὶ τοὺς θρήνους ὁποῦ ἔχουν οἱ σκύλοι οἱ ἀγαρινοί, καὶ κοντεύουν νὰ ψοφολογήσουν ἀπὸ τὸν φόβον τους· πλὴν γνωρίζετε τὴν ὀλιγοκαρδίαν ὁποῦ ἔχουν οἱ ἀγαρινοί· εἶσθε ἀρκετοὶ καὶ δὲν σᾶς πολυλογοῦμεν. — Ἀριβάροντας τὸ καράβι τῆς ἀρχόντισσας Μπουμπουλίνας, διεσκορπίσαμεν εἰς ὅλα τὰ μέρη γράμματα, νὰ βεβαιώσωμεν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας τὴν γενναιότητα καὶ ἀγάπην σας, ὁποῦ ἔχετε διὰ τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ γένος τῶν Γραικῶν. Ὅθεν εὐχόμενοι πρὸς Θεὸν νὰ σᾶς χαρίζῃ ὑγείαν ν' ἀπολαύσητε τοὺς κόπους τῶν μεγάλων ἀνδραγαθημάτων σας, τὰ ὁποῖα διαφημίζουν τὸ ὄνομά σας εἰς κάθε μέρος, ὡς ἀπογόνους τῶν μεγάλων ἐκείνων ἡρώων, μὴ ἀποκάμητε διὰ νὰ κερδήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους μας, ὁποῦ οἱ ἀγαρινοὶ μᾶς κατετυράννουν τόσους αἰῶνας, καὶ εἴθε ὁ Κύριος νὰ μᾶς χαρίζῃ τὸ ποθούμενόν μας. Ἀμήν.

Ἐὰν εὑρίσκεται ἀκόμη αὐτοῦ ὁ Κύριος Νικόλαος Σπυλιωτόπουλος, τοῦ λέγετε τοὺς ἐκ μέρους μας προσκυνησμούς, τοῦ ὁποίου προχθὲς τοῦ ἐγράφαμεν τὰ πάντα εἰς τὸ νὰ σᾶς βεβαιώσῃ, καὶ τοῦ ἐγράφαμεν νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ὁποῦ χρησιμεύει, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ τὸν ἀναγκάσητε νὰ ἔλθῃ.

Καὶ ἡ Κόρινθος σήμερον ἐλπίζομεν, ὡς ἐβεβαιώθημεν, νὰ πάρῃ τέλος. Πληροφορήσατέ μας μὲ τὸν πεζὸν τὰ πάντα.

1821 τῇ 4 Ἀπριλίου, Ἄργος.

Μένομεν οἱ δοῦλοι σας καὶ ἀδελφοὶ εἰς τὰς προσταγάς σας

Καπετὰν ΣΤΑΪΚΟΣ ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ,
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ *καὶ*
λοιποὶ ἀδελφοί.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀδελφοὶ Πρόκριτοι τῆς φιλελευθέρου Νήσου Σπετσῶν, ἄνδρες καρτερόψυχοι καὶ φιλοπάτριδες!

Συνηθροισμένοι μὲ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ σύνορα Τριπολιτσᾶς, σκοπεύοντες νὰ τὸν βαστῶμεν εἰς παντελῆ πολιορκίαν πρὸς ἐμπόδισιν ἐχθρικῆς ἐξόδου διὰ τροφάς, ἐλάβομεν μὲ χαράν μας ἄμετρον τὸ γράμμα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης σας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέγνωμεν τὰς γενναίας ἀποφάσεις σας καὶ εἴδομεν πραγματικῶς ἐνεργούμενα τὰ ὑπὲρ γένους, θρησκείας καὶ πατρίδος φρονήματά Σας: ἐπειδή, ἅμα ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τοῦ Ἄρεός μας εἰς τὸ ἔδαφός της, παρευθὺς ἀνάψατε τὴν λαμπάδα σας εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου, καὶ ἀμέσως ἐδείξατε ὅτι εἶσθε Ἕλληνες γνήσιοι. « Ἀδελφοί, ἡμεῖς μ' ὅλον ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ θείαν » βούλησιν ἐπετράπημεν τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ, καὶ » ἔχομεν λόγον τὸν πρώτιστον μεταξὺ τῶν Πελοποννησίων, μ' ὅλον τοῦτο κατ' ἀξίαν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ » ἐπαινέσωμεν τοιούτους ἡρωϊκοὺς ἄνδρας, οἵ ὁποῖοι ἐστὲ ὑμεῖς, ὦ φίλοι!

»Ἄνδρες Σπετσιῶται! μόνον τὸ γενικὸν συνέδριον εἰς

» τὰ Ὀλύμπια, καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία Ἑλλὰς ἰδίαις χερσὶ θέλει » χειροκροτήσει καταστέφουσα χρυσῷ στεφάνῳ τὴν Νῆ- » σόν σας. Ὅταν παρουσιάσθη Θεμιστοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος » εἰς τὰ Ὀλύμπια μετὰ τὴν παντελῆ καταστροφὴν τῶν » Περσῶν, ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐσηκώθησαν ὄρθιοι λέγον- » τες· «ἰδοὺ ὁ ἐλευθερωτὴς τῆς Ἑλλάδος.» Τὸ αὐτὸ θέ- » λετε ἀκούσει, ἀδελφοί, μὲ κρότους καὶ ἐγκώμια.» Ὅθεν ἡμεῖς ἀφίνοντες τοὺς ἐπαίνους διὰ τότε, μεταβαίνομεν εἰς τὰ πράγματα.

Τὰ πλοῖα νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀρκετὰ ὄχι μόνον διὰ τὸ Ἀνάπλι καὶ Μονεμβασίαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλην τὴν Πελοπόννησον, ἐπειδὴ καθὼς εἶναι κατατρομασμένοι οἱ ἐχθροί μας, μόνον πλοῖα ν'ἀκούσουν, παραδίδονται. Λοιπὸν παρακαλοῦμεν, ὁ γενναῖος ναύαρχός σας νὰ διορίσῃ μίαν δεκάδα πλοίων διὰ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου μέρη, ἐξ ὧν τὰ πέντε ἢ ἓξ νὰ φανοῦν εἰς τὰ Μεθωκόρωνα, τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς τὰ μέρη τῆς Πατρὸς καὶ Βοστίτσας, διὰ νὰ ἀπαντῶσι τὰς ὁρμάς, ἂν τύχῃ, τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἠπείρου· καὶ τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ φρόνησις, τὸ νὰ προφυλαττώμεθα πανταχόθεν, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θέλετε τὸ ἀκολουθήσει προθυμώτατα ὡς στρατηγικώτατον καὶ ἀναγκαιότατον κίνημα. Γράφετέ μας συνεχῶς, καθὼς καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ εἰσακουώμεθα. Ἐπευχόμενοι δὲ τὸ πάσχα φαιδρὸν καὶ σωτήριον, μένομεν. Τῆς φιλογενείας σας.

Τῇ 8 Ἀπριλίου 1821, Πάσπαρι.

† *Ὁ Ἕλους Ἄνθιμος.* † *Βρεσθένης Θεοδώρητος.* † . . . . . *Νικόλαος Δεληγιάννης.* — *Ἀνδρέας Παπαδιαμαντόπουλος.* — *Δημήτριος Καραμάνος.* — *Ἰωάννης Κονδάκης.* — *Κυριακούλης Μαυρομιχάλης.* — *Ὁ ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος.* — *Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.* — *Ἠλίας Μπεϊζαδὲς Μαυρομιχάλης.* — *Ἀναγνώστης Παπᾶ*

Γεωργίου.— Παναγιώτης Γιατράκος. — Γεώργιος Δαvίαης. Κανέλλος Δεληγιαννόπουλος.

(*Προσθήκη ὄπισθεν τοῦ πρωτοτύπου φέρεται ἡ ἀκόλουθος.*)

Ἐλθόντες πρὸ ὥρας ἐνταῦθα καὶ ἀνταμωθέντες μετὰ τῶν ἁγίων ἀρχιερέων, ἐνεκρίναμεν τὸ νὰ σταλθῇ ἡ σεβασμιότης του ὁ ἅγιος Ἕλους, Κύριος Ἄνθιμος, πρέσβυς εἰς τὴν Νῆσόν σας, καὶ « νὰ εἴπῃ διὰ ζώσης φω» νῆς εἰς πάντας ὑμᾶς τὰ εὐχάριστά μας αἰσθήματα » καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Δεχθῆτε λοιπὸν τὴν θεο» φιλίαν του ὡς φέροντα πρόσωπον πάντων ἡμῶν, καὶ » δόσετε ὦτα προσοχῆς εἰς τοὺς λόγους του, ὡς ἐξερ» χομένους ἀπὸ στόματος πάντων τῶν προκρίτων Πε» λοποννησίων. »

9 Ἀπριλίου 1821, Βέρβαινα.

† Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εἰς Σπέτσας

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Ἕλληνες, ἀδελφοὶ ἀρχιστράτηγοι Σπετσιῶται, ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα.

Τῇ 8 Ἀπριλίου 1821. Ἄργος.

Ἰδοὺ, μὲ τὸ παρὸν σᾶς ἀποστέλλομεν πρόβατα, ἑκατὸν πενῆντα μεγάλα καὶ πενῆντα μικρὰ, τὰ ὁποῖα τὰ γεύεσθε εἰς ὑγείαν τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἀδελφῶν· ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τὸ Χέλι (α) ὁποῦ τοὺς ἐδιορίσαμεν νὰ σᾶς στείλουν ἄλλα διακόσια μεγάλα καὶ μικρὰ, τὰ λαμβάνετε καὶ τὰ οἰκονομᾶτε. Εἰς τὸ μετέπειτα καὶ ἄλλα

(α) Ὅρα παρακατιὼν τὴν ἐπὶ τῷ κυρίῳ ὀνόματι τούτῳ σημείωσιν, εἰς ἐπιστολὴν 25 Μαΐου.

πάλιν θέλει κάμομεν τὸ χρέος μας, καὶ νὰ ἔχωμεν συγνώμην, παρακαλοῦμεν, καὶ μένομεν.

Καπετὰν ΣΤΑΪΚΟΣ.— Καπετὰν ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΥΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τὴν εὐγενίαν σας, Κύριοι ἀδελφοί, ἥρωες καὶ πρόμαχοι τοῦ γένους ἡμῶν, γέροντες καὶ προεστῶτες τῆς Νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι σὺν τῷ κοσμοσωτηρίῳ προσρήματι.

Μετὰ τοὺς ἀδελφικούς μου ἀσπασμοὺς καὶ ἔρευναν τῆς μυριοποθήτου ὑγείας ὑμῶν, δηλοποιῶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐγενίᾳ, ὅτι μὲ τὸν ἐπιφέροντα θέλετε λάβει μερικὰ ἀρνία, τὰ ὁποῖα θέλετε τὰ δώσει εἰς τὰ ὀσπίτια τῶν Καπεταναίων, οἱ ὁποῖοι ἐξεστράτευσαν μὲ τὰ καράβιά των διὰ νὰ καταπολεμήσουν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ χριστιανικοῦ Γένους. Ὁ ἐδικός σας Κύριος Γεώργιος ἐπῆγε καὶ ἀντάμωσε τοὺς Καπεταναίους καὶ ἦλθεν ἐδῶ, καὶ διατρίβει μαζῆ μου κατὰ τὸ παρόν, ἀναμένων διὰ νὰ λάβῃ τελείαν πληροφορίαν τῶν πραγμάτων τῆς Τριπολιτσᾶς, τὰ ὁποῖα, χάριτι θείᾳ, ὑπάγουν καλῶς κατὰ τὴν ἔφεσιν καὶ ἐπιθυμίαν ἡμῶν· ὅτι ὅσαις φοραῖς ἐβγῆκαν οἱ Τοῦρκοι μ' ἀρκετοὺς καὶ ἔκαμον ἐφόδους εἰς τὰ χωρία Τριπολιτσᾶς, ἔλαβον ἀρκετὸν σκοτωμόν· ἡ δὲ ἄργητα ὅπου ἕως ὥρας δὲν ἐκτυπήθη ἡ Τριπολιτσὰ, εἶναι διὰ νὰ συναχθῶσιν ὅλα τὰ στρατεύματα, καὶ νὰ φερθοῦν καὶ τὰ κανόνια. Μᾶς ἦλθε καὶ μία νέα εἴδησις ἀπὸ Πάτρας, ὅτι ἀπὸ Ῥούμελη ἐστάλη μία γουλέτα μὲ τριακοσίους πρὸς βοήθειαν τῶν Πατρέων Ὀθωμανῶν, μία δὲ Ἐγγλέζικη φεργάδα, εὑρισκομένη ἐκεῖ, τὴν ἐβύθισε. Φανερὸν εἶναι λοιπὸν ὅτι καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλεῖς ἔχομεν βοηθοὺς

καὶ ὑπερασπιστάς. Βλέπομεν καὶ ἀπὸ Ζάκυνθον, ὅτι τοὺς εὑρισκομένους ἐκεῖ Γραικοὺς ἄνδρας τοὺς ἔκβαλαν ἔξω διὰ νὰ βοηθήσουν τὴν πατρίδα τους. Σᾶς θερμοπαρακαλῶ μὲ τὸν ἴδιον ἐπιφέροντα νὰ μᾶς προφθάσετε διακόσια ἢ τριακόσια κοιλὰ γέννημα, ἀραβόσιτον ἢ σιτάρι, ἢ ὅ,τι εἶδος γεννήματος, καὶ κάμνετε μεγάλην βοήθειαν καὶ ψυχικὸν εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν, καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν βαστᾶτε τὸ γράμμα μου. Παρακαλῶ ὅ,τι νέα ἔχετε ἀπὸ βασιλεύουσαν ἢ καὶ ἀπ' ἄλλο μέρος, νὰ μ' ἰδεάσητε. Εἴητε ὑγιαίνοντες, τῇ θείᾳ σκέπῃ περιφρουρούμενοι.

'Απριλίου 11 ἐξ 'Αγίου 'Ιωάννου.

Τῆς Εὐγενίας Σας ὅλοι πρόθυμοι καὶ εἰς τὰς προσταγάς Σας

ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΙΓΙΑΝΝΗΣ.— ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡΙΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
'Εν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι προεστῶτες τῆς Νήσου Σπετσῶν σὺν τῷ ἀναστάντι Χριστῷ.

Τῇ 14 'Απριλίου 1821, Πόρος.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν μὲ τὸ ἀδελφικόν μας, ὅτι σήμερον, ὕστερον ἀπὸ τὸ μεσημέρι, ἀριβάρησεν ἕνα τρεχαντῆρι ἀπὸ τὴν Κέαν, καὶ μᾶς ὡμολόγησεν ὅτι τὸ χαράβι ὅπου ἦτον ὁ καπ. 'Αντώνιος Κρανιδιώτης, ὅπου εἶναι φορτωμένον βαροῦτι καὶ μπάλαις, ἀριβάρησεν εἰς τὴν Κάρυστον, καὶ ὁ Βέης ὁ Καρυστινὸς ἐπῆρε τὸ βρίκιόν του καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Εὔριπον, καὶ ἔστω εἰς εἴδησίν σας μήπως καὶ αὐτὸ τὸ χαράβι πηγαίνῃ εἰς τὴν Εὔριπον· καὶ μένω ἀδελφικῶς

Φίλος διὰ πάντα
ΑΝΤΩΝΙΟΣ, πρώην ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ.

Τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχουσι καὶ Καπεταναίοις τῆς Νήσου Σπετσῶν· τὴν Εὐγενίαν σας ἀδελφικῶς κατασπαζόμενοι προσκυνοῦμεν.

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς περιποθήτου ἡμῖν ἀγαθῆς ὑγείας σας, σᾶς φανερόνομεν ὅτι, δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ, τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος ἕως τὴν ὥραν ὑπάγουν πολὺ καλά· ἐπειδὴ ἀπὸ μίαν μικρὰν ἀταξίαν, ἥτις συνέτρεξεν εἰς τὴν Κερασίαν, χωρίον τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ ἐσκοτώθησαν μερικοὶ ἄνθρωποι, ἐνθουσιάσθησαν ἀσυγκρίτως περισσότερον οἱ Ἕλληνες, καὶ ἔτρεξαν μὲ μεγάλην γενναιότητα καὶ ὁρμὴν εἰς τὴν πολιορκίαν Τριπολιτσᾶς, εἰς τρόπον ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ μία νέα ἱστορία. Ἐλπίζομεν λοιπὸν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τὸ ἔργον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τὴν πολυχρόνιον τυραννίαν νὰ λάβῃ καλὴν ἔκβασιν. Δὲν ἔδωκεν ὀλίγην εὐχαρίστησιν, ἀναψυχὴν καὶ ἐνδυνάμωσιν ἡ ἐκστράτευσις καὶ τὸ ἡρωϊκὸν φέρσιμον τῶν ἀδελφῶν τῆς Σπέτσας, καὶ διπλάσιον λύπην ἡ ἕως σήμερον ἀδιαφορία τῶν Ὑδραιωτῶν, ἐν ᾧ αὐτοὶ ἦσαν οἱ πρῶτοι τοῦ διοργανισμοῦ, καὶ τέλος πάντων δι' αἰτίας των ἐφανερώθη ὁ ἱερὸς σκοπὸς εἰς τοὺς ἀλλογενεῖς ἀπὸ τὰς πολεμικὰς προετοιμασίας ὅπου ἔκαμναν. Βλέποντες δὲ οἱ δυστυχεῖς ἀρχιερεῖς καὶ προεστῶτες τοῦ Μορέως τὸν γενικὸν ἀφανισμὸν τοῦ Γένους, αὐτοθελήτως ἐπῆγαν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὅπου μὲ τοῦτο νὰ καταπαύσουν τὰ ὁρμητικὰ κινήματα τῶν Τούρκων, διὰ νὰ μὴ χαθοῦν οἱ χριστιανοὶ ἀδίκως, καθὼς καὶ ὁ ἐκεῖ πηγαιμός τους δὲν ἐστάθη ὀλίγον ὠφέλιμος. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐξύπνησαν καὶ ἔπεσαν εἰς διαφόρους περιεργείας, καὶ ἀδιακόπως ἔστελλον κατασκόπους καὶ αὐτοῦ καὶ εἰς Ὕδραν, καὶ ἔβλεπον τὰς προετοιμασίας· καὶ ἐκτὸς τούτου ἐξετάζοντες καὶ ἐρευνῶντες καὶ μικρὰ

ὑποκείμενα, οὐσιωδῶς καὶ ἐν περιλήψει ἔμαθον ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, ἐκάμαν ἀπόφασιν μετὰ τὸν πηγαιμὸν τῶν Προκρίτων εἰς Τριπολιτσὰν, νὰ κάμουν ἐπανάστασιν κατὰ τῶν χριστιανῶν ὄχι μόνον ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Καζάδαις (α) καὶ μέρη τοῦ Μορέως, ὅπου ἦτον εὔκολον νὰ τοὺς θανατώσουν. Τοῦτο αὐτὸ προβλέποντες ἡ εὐγενία τους, ὄχι μόνον ὅτι δὲν ὑπῆγαν εἰς Τριπολιτσὰν, ἀλλὰ μάλιστα ὥρμησαν καὶ ἔπιασαν τὸν Βοεβόνδαν τους, καθὼς καὶ ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος ὁ Μανιάτμπεης τὸν Βοεβόνδαν τῆς Καλαμάτας, καὶ κρατοῦν τάχα διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν μ' αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ προεστῶτες· καὶ ἐκτὸς τούτου αὐτοὶ οἱ Ὑδραῖοι ἔγραφον πρὸς τὸν Μανιάτμπεην, ὅτι τί περιμένει πλέον ἀφ' οὗ τὸ πρᾶγμα ἐφανερώθη, καὶ δὲν κινεῖται χωρὶς ἄργητα, καθὼς καὶ αὐτοὶ εἶναι ἕτοιμοι νὰ συντρέξουν μικροί τε καὶ μεγάλοι. Ποῖα λοιπὸν τὰ πρῶτά τους κινήματα καὶ ἐνέργειαι, καὶ ποία ἡ ἀσυνείδητος ἕως σήμερον ἀδιαφορία τους, ἀφ' οὗ ἠξεύρουν καλώτατα ὅτι ὁ Μορέας κατοικεῖται ἀπὸ ἐννεακοσίας χιλιάδας ψυχὰς χριστιανῶν; Μόλον τοῦτο πρῶτον μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ δεύτερον μὲ τὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν τῆς εὐγενίας σας, ἐλπίζομεν ὁ ἱερὸς σκοπὸς νὰ δώσῃ καλὴν ἔκβασιν, καθότι ἡ Βαρδουνία (β), τὸ δυνατώτερον μέρος τοῦ Μορέως καὶ ἀπὸ κάθε κάστρον, μὲ κάθε μηχανικὸν τρόπον ἐκενώθη, καθὼς καὶ ἀπὸ Μι-

(α) Λέξις τουρκική, δηλοῦσα Ἐπαρχίας.

(β) Ἡ Μπαρδουνία (ἐξ οὗ καὶ Μπαρδουνιῶται οἱ τὴν χώραν ταύτην τῆς Πελοποννήσου κατοικοῦντες Τοῦρκοι) ἐλέγετο ἡ ἐν Λακωνίᾳ μεταξὺ Σπάρτης καὶ τῆς παραλίας τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου ἐκτεινομένη καθ' ὅλην τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ Εὐρώτα δενδρόφυτος γῆ.

στρᾶν ἐξωστρακίσθησαν οἱ Τοῦρκοι χωρὶς νὰ ἀκολουθήσῃ παραμικρὸς πόλεμος καὶ αἱματοχυσία, ὅπου ἡ μεγαλειτέρα ὑποψία ἦτον, ὅτι αὐτοὶ θέλουν βαςάσει περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος. Ἐκυριεύθησαν καὶ ὅλα τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ Μορέως, καὶ μένει μόνη ἡ Τριπολιτσὰ καὶ τὰ κάστρη, καὶ ἐπειδὴ ὅλαι αἱ δυνάμεις συντρέχουν ἐκεῖ, ἐλπίζομεν γρήγορα νὰ ἴδωμεν καλὴν ἔκβασιν, « φθάνει μόνον νὰ στοχασθῆτε, ὅτι ἡ συνδρομὴ » καὶ ἡ βοήθειά σας ὑπεχρέωσαν ὅλους τοὺς χριστια» νοὺς τοῦ Μορέως, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, ὄχι μό» νον τὰ πράγματά τους ν' ἀποφασίσουν ὡς ἐδικά σας, » ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν τους ζωὴν νὰ θυσιάσουν διὰ τὸν » παραμικρότερον ἄνθρωπον τῆς πολιτείας σας.» Συνδράμετε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μὲ τοὺς δυνατωτέρους τρόπους ὅπου στοχασθῆτε, διὰ νὰ πάρῃ τέλος τὸ συντομώτερον τοῦτος ὁ ἱερὸς σκοπὸς, καὶ νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ Γένος ἀπὸ τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται. Δὲν ἐλπίζομεν ἕως τέλους καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ὕδρας νὰ σταθοῦν ἀδιάφοροι, ὅτι περισσότερον κακὸν κάμουν πρὸς τὸν ἑαυτόν τους παρὰ εἰς τὴν εὐγενίαν σας καὶ ἡμᾶς· ὅτι ὄντες συνδεδεμένοι ἐν τῷ μεταξύ μας, ἐλπίζομεν νὰ γίνῃ ἐν καιρῷ ἡ ἀνάλογος ἐκδίκησις, ὅτι ποτὲ δὲν ἔπρεπε ν' ἀποφασίσουν διὰ νὰ χαθῇ ἓν ῥένιον εἰς τὸν Μορέα, ἀφ' οὗ ἦσαν οἱ πρῶτοι ἐνεργηταί. Ὁ Θεὸς ὅμως καὶ ἡ συνδρομή σας, καὶ τὰ ἀδύνατά μας ἅρματα θέλουν μᾶς βοηθήσει ὀγρήγορα νὰ λάβῃ αἴσιον τέλος ἡ ὑπόθεσίς μας. Μᾶς λυπεῖ ὅμως ὑπερβολικὰ ἡ ἀργοπορία τοῦ αὐθέντου Καρατσᾶ, ὅτι καὶ ὁ Κύριος Λεϊμονῆς δὲν ἔχομεν εἴδησιν τί ἔγεινε, καὶ περιμένομεν νὰ μᾶς δώσητε κάθε πληροφορίαν, ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ ἀναγκαιότερον πρὸ πάντων ὅλων, διὰ νὰ φανῇ μία Ἀρχὴ, νὰ εὐτακτήσουν τὰ πράγματα ὁπωσοῦν, καὶ νὰ γνωρίσῃ πᾶς

ἕνας τὸν ἑαυτόν του. Πολλὰ μανθάνομεν ἐδῶ, πλὴν εἰς ὀλίγα θεμελιόνομεν· καὶ ἐπειδὴ ἡ εὐγενία σας αὐτόθι μανθάνετε καλλιώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος τὰ διατρέχοντα τοῦ κάθε τόπου, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς πληροφορῆτε διὰ ῥέγουλάν μας. — Ἡ ἔλλειψις τοῦ μολυβίου μᾶς φέρει μεγάλην δυσκολίαν εἰς τὴν ὑπόθεσίν μας, καὶ εἰς κἀνὲν μέρος δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εὕρωμεν. Ὅθεν σᾶς παρακαλοῦμεν, ἂν ἔχετε τρόπον, προβλέψετέ μας μερικὸν μὲ τὰ μετρητὰ, καὶ στέλλοντές το εἰς Ἄστρος, στέλλομεν καὶ τὸ σηκόνομεν καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπός σας τὸν λογαριασμόν. Τὰ πάντα πληροφορεῖσθε διὰ ζώσης φωνῆς παρὰ τοῦ ἰδικοῦ σας Κυρίου Λουκᾶ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σᾶς λέγομεν περισσότερον, ἀλλὰ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γνωρίζετε ὡς ἰδικούς σας καὶ νὰ μᾶς προστάζετε εἰς ὅσα μᾶς γνωρίζετε ἱκανοὺς, καὶ θέλομεν σᾶς δουλεύσει μὲ προθυμίαν.

Μᾶς ἔγραψαν καὶ οἱ ἰδικοί σας Καπεταναῖοι ἀπὸ Μονεμβασίαν τὴν κατάστασιν μὲ τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται αὐτὸ τὸ κάστρον, κ' ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ παραδοθῇ.

Υ. Γ. Προβλέψατε, ἂν δυνατὸν, καὶ μερικὰς ἀτσαλοπέτρας νὰ μᾶς στείλετε. Ταῦτα καὶ μένομεν

1821 Ἀπριλίου 15, Μιστρᾶς.

Τῆς Εὐγενίας σας πρόθυμοι ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι, προεστῶτες τοῦ Μιστρᾶ.

(Τ. Σ.)

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εἰς Σπέτσας.

Γενναιότατοι καὶ φιλογενέστατοι καὶ ἀρχηγοὶ καὶ λοιποὶ Καπεταναῖοι, σᾶς προσκυνοῦμεν.

Ἄργος, 16 Ἀπριλίου 1821.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου ἐλάβομεν σήμερον γράμματα, καὶ μᾶς λέγουν, ὅτι καθημερινῶς ἐβγαίνουν Τοῦρκοι ἀπὸ Τριπολιτσὰν εἰς τὰ πέριξ χωρία, καὶ ὅσοι ἐβγαίνουν μόλις οἱ μισοὶ γυρίζουν. Οἱ φιλογενεῖς ὁμογενεῖς μας στέκουν μὲ μεγάλην γενναιότητα, ἕνα ὅμως πρᾶγμα μᾶς λυπεῖ, ὁποῦ ὑστερούμεθα ἀπὸ μονιτσίονας· διὰ τοῦτο περικαλοῦμεν, ὡς φιλογενεῖς ὁποῦ εἶσθε, ἂν εὑρίσκωνται αὐτοῦ ἀπὸ τὰ καράβια ὁποῦ ἐπιάσατε, νὰ μᾶς προφθάσετε μερικὴ μπαρούτη, ὅτι ἡμεῖς ἐντεῦθεν καταγινόμεθα καὶ ὁλονὲν στέλλομεν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου, πλὴν δὲν προφθάνομεν, διότι εἶναι στρατεύματα πολλά. Ὅθεν ἀναπαρακαλοῦμεν, ὡς πρόθυμοι καὶ γενναῖοι ὁποῦ ἐφάνητε ἀπὸ ὅλους, θέλετε καὶ τώρα δείξει τὴν ζῆλόν σας· « ἡ Πελοπόννησος σᾶς γνωρίζει κοινοὺς εὐεργέ» τας, καθὼς εἶναι τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ὅταν σὺν Θεῷ λά» βωμεν τὴν ἐλευθερίαν, θέλετε ἔχει ἀπὸ ὅλους τὰ πρω» τεῖα, καὶ τὸ Γένος θέλει σᾶς δοξάσει ὡς νικητὰς καὶ » τροπαιούχους.» Καὶ οὕτω δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι νὰ μᾶς ἀφήσετε ὑστερουμένους ἀπὸ τὰ εἰρημένα μπαρούτια, γράφοντάς μας καὶ κάθε χαροποιὰν εἴδησιν ὁποῦ ἔχετε, ἐμψυχόνοντάς μας διὰ τῶν γενναίων ἀνδραγαθημάτων σας.— Ταῦτα καὶ θεόθεν ὑγιαίνετε.

Υ. Γ. Ταύτην τὴν ὥραν ἦλθε μεζίλι (α) ἀπὸ Λεβίδι, καὶ μᾶς λέγουν ὅτι τὴν Πέμπτην ἐβγῆκαν πεντακόσιοι Τοῦρκοι καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Λεβίδι, μακρὰν 8 ὥρας

(α) Ταχυδρόμος δηλ. Τουρκ. ἡ λέξις.

ἀπὸ ἐδῶ, καὶ ἐσκοτώθησαν εἰς τὸν τόπον 150 καὶ τόσοι λαβωμένοι, καὶ ἄλλους ὁποῦ ἐπῆραν οἱ ἴδιοι μαζῆ τους σκοτωμένους· ἀπὸ δὲ τοὺς ἰδικούς μας 2 ἐσκοτώθησαν, καὶ ἕνας λαβωμένος. Ἡμεῖς τίποτε δὲν χρειαζόμεθα, μόνον ὀλίγη ἢ πολλὴ μπαρούτη. Ἔχομεν φάμπριχαν καὶ φτιάνουν ἐδῶ, πλὴν δὲν προφθάνουν, ἐπειδὴ καὶ στέλλομεν εἰς ὅλα τὰ μέρη.

Ἐκ τῆς κοινῆς Καγκελαρίας Ἄργους.

† Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ.
(Τ. Σ.) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΥΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους ἄρχοντας, διοικητὰς, κυρίους καπεταναίους, καὶ παντὸς τοῦ πλήθους καὶ λαοῦ τῶν δύω νήσων Ὕδρας τε καὶ Σπετσῶν τὸν ἀπὸ καρδίας καὶ ψυχῆς ἀσπασμὸν ποιοῦμεν σὺν τῷ κοσμοχαρμοσωτηρίῳ προσρήματι (α).

Ἐπειδὴ (πανευγενέστατοι ἄρχοντες, κύριοι καπεταναῖοι καὶ ἅπας ὁ κοινὸς λαὸς καὶ τὸ πλῆθος) ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας ἐκρότησε, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια ἡτοιμάσθησαν, ἐκινήθημεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἅπαντες οἱ ἐν Πελοποννήσῳ κάτοικοι μὲ τὰ ἅρματα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἐπολιορκήσαμεν καὶ τὸ κέντρον καὶ ὅλα τὰ ἐπίλοιπα φρούρια τὰ τῆς Πελοποννήσου διὰ ξηρᾶς, εἴμεθα ὅμως

(α) *Τὰ Ὑδραϊκά, ἤτοι μέρος τῶν ἐν Ὕδρᾳ σωζομένων ἐγγράφων*, σελ. 3, ἐν Ἀθήναις 1844. Ἐντεῦθεν ἀρυόμεθα ὀλίγας τινὰς ἐπιστολὰς φερούσας τὴν κοινὴν ἐπιγραφὴν τῶν δύω Νήσων, ὧν τὰ πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα δὲν σώζονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν Σπετσῶν.

εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν καὶ ἀπελπισίαν, βλέποντες τὴν βραδύτητα τῶν καραβίων σας, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι σᾶς ἔγραψαν καὶ σᾶς ἰδέασαν τὸ κίνημά μας οἱ ἐπίλοιποι πρόκριτοι τοῦ Μορέως, οἱ ἐλεύθεροι τῆς ἀπὸ Τριπολιτσᾶς φυλακῆς· ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τοῦ Καζὰ Ἀρκαδίας, βλέποντες, ὡς εἴπομεν, τὴν βραδύτητα τῶν καραβίων σας, προστρέχομεν μετὰ Θεὸν καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας νὰ δείξετε σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ νὰ προφθάσετε μὲ ταχύτητα διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς νὰ βοηθήσετε ὅλαις δυνάμεσι τὴν πατρίδα καὶ τὸ γένος, διὰ νὰ δοξασθῆτε αἰωνίως καὶ νὰ ἀπαθανατίσετε τὸ ὄνομά σας καθὼς τῶν παλαιῶν φιλοσόφων τε ἀνδρῶν τε καὶ ἡρώων. Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, φιλογενεῖς καὶ φιλοπατριῶται, ὁ καιρὸς δὲν θέλει ἀναβολήν, διότι χανόμεθα ἡμεῖς οἱ ἐν Πελοποννήσῳ κάτοικοι, καὶ περὶ πάντων ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς Ἀρκαδίας, διότι ἔχομεν τρία κάστρα ἀπὸ τὸ ἓν μέρος, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο τοῦ Λάλα, διὸ καὶ μαξοῦς στέλνομεν τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρόν μας καὶ ἀδελφὸν τῆς ὑποθέσεως κύριον Ζαφείρην Φραντσόπουλον, ἀνεψιὸν τοῦ πανοσιωτάτου πρωτοσυγγέλου μας, τοῦ πανιερωτάτου Δεσπότου μας ἁγίου Χριστιανουπόλεως, (διότι ἡ αὐτοῦ Πανιερότης εἶναι εἰς φυλακὴν Τριπολιτσᾶς), νὰ σᾶς βεβαιώσῃ τὰ ἐδῶ διατρέχοντα τῶν ἐχθρῶν καὶ τυράννων, καὶ κάθε ἄλλο κίνημα ἡμῶν τῶν κατοίκων, διότι ἤλθαμεν εἰς τὴν τελευταίαν ἀπελπισίαν, μὴ βλέποντες τὰ καράβιά σας. Ὅθεν, γενναῖοι ἀδελφοί, ποίαν ἄλλην ὥραν προσμένετε διὰ νὰ δοξασθῆτε καὶ νὰ ἐξαπλωθῆτε ἀπὸ τὴν στενότητα ὅπου ἔχετε, ὁποῦ « ἐδῶ καὶ εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον » εἶναι ὅλοι καὶ οἱ τόποι καὶ τὰ μούλκια τούρκικα· » ἡμεῖς τὴν ἐλευθερίαν μας νὰ ἰδῶμεν, καὶ τὰ πράγματα » καὶ τὰ κάστρα νὰ εἶναι ἐκείνων, ὁποῦ θὲ νὰ χύσουν καὶ

»τὸ αἷμά τους, θὲ νὰ βάλουν καὶ τὰ χαράβιά τους.» Ἀδελφοί, αἱ τυραννίαι, τὰ βάσανα, αἱ δυστυχίαι καὶ λοιπὰ κακὰ τῶν τυράννων δὲν ὑποφέροντο, καὶ τὸ Γένος μας ἔπρεπε νὰ ἀφανισθῇ, μάλιστα ὁποῦ κάποιοι ἄθεοι καὶ ἀσεβέστατοι, ἔχοντες τὸ ὄνομα χριστιανοί, ἐφανέρωσαν τὸ μυστήριον, καὶ ἂν ἤθελε μείνει ὀλίγον ἀκόμη, ἔπρεπε καὶ εἶχον στοχασμὸν οἱ τύραννοι νὰ μᾶς ἀπεράσουν ὅλους ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν μὲ δάκρυα ἐν ὀφθαλμοῖς, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ἐσταυρωμένου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τὸ γλυκύτατον ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, προφθάσετε, τρέξετε εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης, διότι, ἂν δὲν προφθάσετε, ἀπολλύμεθα. Δὲν ἔμεινεν ἄλλη ὥρα καὶ ὡς ὄντες ὅλοι σας κοινῶς μέσα εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑταιρίας καὶ ἀδελφότητος, προφθάσετε, προφθάσετε· μὴν καταδεχθῆτε διὰ νὰ χαθῇ ἕνα Γένος ὁλόκληρον, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦλθεν εἰς τὴν τελευταίαν παρακμήν. Σᾶς ἐβαρύναμεν μὲ τὴν πολυλογίαν μας, μὰ ἂν ἠξεύρατε, ἀγαπητοὶ καὶ περιπόθητοι, τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν μας καὶ τὰ πολυώδυνα κλαύματά μας, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων, βέβαια πτερὰ ἠθέλατε κάμει καὶ νὰ παρευρεθῆτε ἐδῶ πρὸς ἄνεσιν καὶ παρηγορίαν μας, καὶ ἐλπίζομεν, κατὰ τὸ γράφειν τῶν ἀδελφῶν Σπετσιωτῶν, νὰ παρευρεθῆτε ἐνταῦθα πρὶν λάβετε τὰ γράμματά μας, μὰ τί νὰ κάμωμεν τῆς μεγαλωτάτης ἀπελπισίας· καὶ μένομεν ὡς ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι σας προθυμώτατοι.

αωκα΄. Ἀπριλίου 19, Ἀρκαδίηθεν.

Δοῦλοί σας καὶ διοικηταὶ Ἀρκαδίας καὶ ὅλον τὸ πλῆθος.

† Ὁ Πρωτοσύγ. Ἀμβρόσιος τοῦ ἁγίου Χριστιανουπόλεως. † Νικόλ. ἱερεὺς Οἰκονόμου —† Ἀναστάσιος ἱερεύς.—Παναγιώτης Κοράκης.—Σταῦρος Κατσαρός.—Ἰωάν. Βαλσάμος.—Σταμάτης Μποῦτος.—Γεράσιμος Πονηρόπουλος.— † Γεώργ.

Ἱερεὺς Σακελίων—Νικόλ. Πασχαλόπουλος.—Γιάννης Ῥόμπος.—Σταμάτης Γκοτσοποῦλος.—Φώτιος Λιμπερόπουλος.—Μῆτρος Ἀναστασόπουλος.— Γιάννης Κορακόπουλος.

(Τ. Σ.)

Ἐντιμότατοι καὶ περιπόθητοι ἀδελφοὶ Σπετσιῶται, ἀδελφικῶς καὶ ὁλοψύχως ἀσπαζόμεθα.

Τῇ 19 Ἀπριλίου 1821, ἐκ Πόρου.

Σᾶς εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ ἐδῶ ἀδελφοί μας πρὸ ἡμερῶν ἔκαμαν κίνημα καὶ ἐκστρατείαν εἰς Κόρινθον κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκεῖσε ἀγαρινῶν, καὶ μὲ κανόνια καὶ μὲ μπαρουτόβολα ὅσα μᾶς εὑρέθησαν, καὶ πολεμοῦν μέχρι σήμερον· ὅθεν ἐτελείωσαν τὰ μπαρουτόβολα. Οἱ ἐκεῖσε ἀδελφοί μας ἐπὶ πόνου δὲ μᾶς γράφουν νὰ τοὺς προφθάσωμεν ἄλλαις μονιτσιόναις, καὶ ἐπειδὴ ἐδῶ πλέον δὲν μᾶς εὑρίσκονται, ἐξεπίτηδες στέλλομεν τρεῖς ἐξ ἡμῶν ἀδελφούς μας, τὸν Κύριον Σταμάτην Οἰκονόμου καὶ τὸν καπ. Ἰωάννην Παλέση, καὶ κύριον Ἀναγνώστην Δουζίναν, οἱ ὁποῖοι καὶ διὰ ζώσης φωνῆς νὰ ὁμιλήσουν, καὶ δίδοντες ἀκρόασιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν λεχθέντα, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ δείξετε προθυμίαν, δίδοντες εἰς τὴν τιμιότητά των τὰ ὅσα ἤθελον ζητήσει, ὁποῦ μὲ τὴν ταχεῖαν των ἐπιστροφὴν ὅσον τάχος νὰ τὰ ἐξαποστείλωμεν τῶν ἀδελφῶν, ἐφοδιάζοντές τους καὶ μὲ ἄλλα στρατεύματα πρὸς βοήθειάν των, καὶ πρὸς ὄλεθρον τῶν ἐχθρῶν βαρβάρων Μουσουλμάνων. Εἴμεθα παραβέβαιοι, ὅτι κατὰ τὸν ζῆλον τῆς ἀδελφότητος θέλετε προθυμοποιηθῆ, καθότι οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐκεῖ εἰς Κόρινθον, κάθηνται ἀργοί· καὶ μόλην τὴν ἀδελφικὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην μένομεν ἀδελφικῶς

Οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ σας
Δημογέροντες τῆς νήσου Πόρου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς (Τ. Τ.)
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἐνδοξότατοι, γενναιότατοι ἀδελφοί, προεστῶτες καὶ Καπεταναῖοι τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι.

Τῷ ά. Σωτηρίῳ ἔτει, Ἀπριλίου 19, Ἄργος.

Ἐκ φήμης ἐπληροφορήθητε ὅσα διατρέχουσιν ἐνταῦθα, τὰ ὁποῖα ὅλα φέρουσι γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡμέραν παρ' ἡμέραν αὐξάνουσιν αἱ χαροποιαὶ εἰδήσεις. Τὰ τοῦ Μορέως εἰσὶ τ' ἀκόλουθα· ὁ στρατὸς ὁποῦ πολιορκεῖ τὴν Τριπολιτσὰν εἶναι ἱκανός, καὶ ἡμέραν παρ' ἡμέραν αὐξάνει· οἱ στρατιῶται στέκονται γενναῖοι, ὥστε εἰς δύω ἐκστρατείας, ὁποῦ οἱ ἀγαρινοὶ ἠθέλησαν νὰ κάμουν, ἐπέστρεψαν κατατροπωμένοι, καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν τὴν τελεῖαν φθοράν τους, διότι, ὡς ἐπληροφορήθημεν, εἰς Τριπολιτσὰν εὑρίσκονται ὑστερημένοι καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, καὶ ὑπέπεσαν εἰς μεγάλας διαφωνίας ἐν τῷ ἀναμεταξύ των. Τὸ κάστρον τῆς Κορίνθου εἶναι σφοδρῶς πολιορκημένον, καὶ περιμένουσιν οἱ Ἕλληνές μας ἀνυπομόνως τὴν κατάλληλον στιγμὴν διὰ νὰ κάμωσι τὴν ἔφοδον. Ἰδοὺ ὁποῦ σᾶς περικλείομεν καὶ τὰς εἰδήσεις τῆς Ἠπείρου (α) τὰς ὁποίας βλέπετε πόσον χαροποιαὶ εἶναι· μὴν ἀμφιβάλλετε ποσῶς εἰς αὐτάς, διότι τὰ ὑποκείμενα ὁποῦ μᾶς γράφουν εἶναι σημαντικὰ καὶ φιλαλήθη. Ὁποιασδήποτε ἄλλας εἰδήσεις λάβωμεν σᾶς εἰδοποιοῦμεν· μένει λοιπὸν εἰς τὴν ἐνδοξότητά σας νὰ φροντίζητε τὸ ἴδιον.

Σᾶς ἀκριβοασπαζόμεθα καὶ μένομεν

Γκίκας Μπόταση.—Νικόλαος Σπυλιωτόπουλος.—Χαραλάμπης Μπεροῦκας.—Ἀρσένιος Κρέστας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Δὲν εὑρέθησαν αὗται.

Τοῖς φιλογενέσιν Γεώργ. Πάνου μετὰ τῶν ἐπιλοίπων Καπεταναίων Σπετσιωτῶν καὶ λοιπῶν εὑρισκομένων εἰς πολιορκίαν Μονεμβασίας —Τὴν Εὐγενίαν σας ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενοι προσκυνοῦμεν.

Ἐρωτῶντες περὶ τῆς ποθεινοτάτης ὑγείας σας, σᾶς φανερόνομεν ὅ,τι πληροφορίαν καθαρὰν ἔχομεν, πῶς τὰ κάστρα Μεθώνης, Κορώνης καὶ Νεοκάστρου, πολλὰ στενεμένα ὄντα καὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ζαερέδες καὶ ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῶν στρατευμάτων μας, εὑρίσκονται εἰς μεγάλην ἀπελπισίαν, ὅπου δύω τρία πλοῖα νὰ ἀναφανοῦν εἰς τὰ ἐκεῖνα μέρη, ἀφεύκτως παραδίδονται· μάλιστα τὸ Νεόκαστρον, ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι πάντῃ ὑστερημένον τῆς ἀναγκαίας δυνάμεως καὶ τῶν ζαερέδων. Τὰ αὐτὰ μᾶς γράφει καὶ ὁ ἐνδοξότατος Πετρόμπεης ταύτην τὴν στιγμήν· διὰ τοῦτο ὡς ἀναγκαῖον μᾶς φαίνεται καὶ εὔλογον νὰ ἐγίνετο ἕνα τοιοῦτον κίνημα, ὅπου ἀφίνοντες αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν, τὰ περιττὰ νὰ ξεκινήσουν δι' ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ ἐκεῖ ἠμποροῦμεν νὰ εὕρωμεν καὶ ἀρκετὰ μπαρουτόβολα νὰ εὐκολύνωμεν κάθε ὑπόθεσιν, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτὰ ἔχομεν μεγάλην στενότητα, μὴν εὑρίσκοντες εἰς κἀνένα μέρος, καὶ ἡ εὐγενία σας ὡς ἀρκετοὶ γνωρίζετε ὅτι ἕνα τοιοῦτον εἶναι ὠφελιμώτατον καὶ ἀναγκαῖον. Εἶναι δὲ χρεία νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ κίνημα, διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν καὶ τὰ στρατεύματά μας ἀπ' ἐκεῖ, ὁποῦ ἔχουν πολιορκημένα αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ νὰ τρέξουν ἀλλαχοῦ πρὸς συμμάχιαν ἄλλων στρατευμάτων μας. Περιττὸν εἶναι νὰ ταὐτολογῶμεν, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι στέκεσθε μὲ καλὴν πρόβλεψιν καὶ μεγάλην δικαιότητα εἰς τὰ πάντα, ὡς εἰδήμονες τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ κρίνετε εὔλογον διὰ τὸ Γένος καὶ τὴν Πατρίδα ἐνεργήσετε. Ἐλάβαμεν, Καπετὰν Δημητράκη, καὶ τὸ γράμμα σας, καὶ δι' ὅσας χαροποιὰς εἰδήσεις μᾶς δίδετε πολλὰ

ἐχαροποιήθημεν, καὶ εἴθε ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀκούσωμεν αἴσιον τέλος καὶ καλὴν ἔκβασιν εἰς τὸν ἱερὸν σκοπόν μας, κατὰ τὴν ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν μας. Λάβετε καὶ τὸ ἔσωθεν περικλειόμενον, ὁποῦ τούτην τὴν ϛιγμὴν τὸ ἐλάβαμεν, καὶ πρέπει καὶ ἡ εὐγενία σας, Καπετὰν Δημητράκη, νὰ παρακινήσῃς καθ' ὅλους τοὺς τρόπους τοὺς ἀδελφοὺς Καπεταναίους Σπετσιώτας, διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν πηγαιμόν τους μίαν ὥραν ἀρχήτερα, ὄντες πολλὰ ἀναγκαῖοι· μάλιστα τὸ Νεόκαστρον, εἰς τὴν κατάστασιν ὁποῦ εἶναι, μὲ μίαν βάρκαν θέλει παραδοθῇ ἀφεύκτως, καὶ θέλει εὕρομεν ἐκεῖ ἀρκετὸν μπαρουτόβολον, καθὼς εἴμεθα πληροφορημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. Ταῦτα καὶ μένομεν

Τῇ 20 Ἀπριλίου 1821, Μιστρᾶς.

Προθυμότατοι ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι προεστοὶ τοῦ Μιστρᾶ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς (Τ. Σ.)
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καπ. Γεώργιε Πάνου καὶ ἐπίλοιποι Σπετσιῶται καπεταναῖοι σᾶς προσκυνοῦμεν. (α)

Πόσον ἀναγκαῖος εἶναι ὁ πηγαιμὸς τῶν χαραβίων κατὰ τὰ μέρη Πάτρας διὰ νὰ πιασθῇ ὁ ἐκεῖ κόλπος, καὶ εἰς τὰ Μεθωκόρωνα σᾶς ἔγεινε γνωστὸν ἀπὸ διάφορα γράμματα καὶ τοῦ Πετρόμπεη καὶ ἐδικά μας, καὶ τούτην τὴν στιγμὴν ἐλάβομεν γράμματα νέα ἀπὸ Πετρόμπεην καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη καὶ μᾶς γράφουν ὅτι ἕως ὥρας ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ναυπάκτου καὶ Μεσολογγίου εἶναι ἐκβαλμένοι ὡς χίλιοι διακόσιοι Τοῦρκοι, καὶ ὑποπτεύονται μή-

(α) Πρὸς τοὺς πολιορκητὰς τῆς Μονεμβασίας ἀποτείνεται καὶ αὕτη ἡ ἐπιστολὴ ὡς καὶ ἡ προηγηθεῖσα.

πως ἐκστρατεύσουν καὶ ἄλλοι, καὶ τότε ὅλη ἡ δουλειά μας δὲν ὑπάγει καλά. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, πρέπει νὰ ταχύνετε τὸ κίνημα τῶν καραβιῶν· καὶ ἂν ἀπ' αὐτοῦ δὲν περισσεύουν, νὰ γράψετε εἰς Ὕδραν καὶ Πέτσας διὰ νὰ ὑπάγουν ἀπ' ἐκεῖ ὀκτὼ καράβια νὰ πιάσουν τὸν ἐκεῖ κόλπον. Ἐπῆγε καὶ ἓν Ὑδραΐκὸν ἀπὸ Ζάκυνθον, ὅμως αὐτὸ τί νὰ κάμῃ μόνον; Ὅθεν πρέπει αὐτοῦ τὸ συντομώτερον νὰ ὑπάγουν καὶ ἄλλα τρία ἢ τέσσαρα εἰς τὰ Μεθωκόρωνα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς μεγάλην στενότητα, καὶ μάλιστα τὸ Νεόκαστρον, τὸ ὁποῖον, ἂν φανοῦν μόνον καράβια, θέλει παραδοθῇ. Ταῦτα λοιπόν, ὡς ἀναγκαῖα, ἀδελφοί, πρέπει νὰ τὰ προβλέψητε ἡ εὐγενία σας ὡς φιλογενέστεροι τῶν ἄλλων, διότι τὰ ἡρωϊκά σας φερσίματα ἔγειναν γνωστὰ τοῖς πᾶσιν.

Ἐλπίζομεν ὅτι, ἐπειδὴ σᾶς ἐστάλθη καὶ ἐπὶ ταὐτοῦ ἄνθρωπος ἐκ μέρους τοῦ ἁγίου Μεθώνης καὶ τοῦ Πετρόμπεη, νὰ ἐκάματε τὴν πρόβλεψιν καὶ νὰ ἐξεκινήσατε καράβια. Μ' ὅλον τοῦτο, ἐπειδὴ πάλιν ἐλάβομεν γράμματα, διὰ τοῦτο σᾶς ξαναενθυμίζομεν, προσμένοντες διὰ τοῦ ἰδίου πεζοῦ νὰ μάθωμεν τὴν διὰ τὰ εἰρημένα μέρη ἐκστράτευσίν των. Τὰ στρατεύματά μας εἰς Τριπολιτσὰν θριαμβεύουν, καὶ χθὲς μᾶς ἔγραφον οἱ καπεταναῖοι ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, ὅτι ἐκβῆκαν ἀρκετοὶ ἐχθροὶ ἀπὸ Τριπολιτσὰν καὶ ὑπῆγαν ἐναντίον τοῦ στρατεύματός μας, οἱ δὲ καπεταναῖοι καὶ στρατιῶται, τακτοποιηθέντες, ὥρμησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πολεμήσαντες ἀνδρείως, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν καὶ τοὺς ἐκυνήγησαν πλησιάσαντες εἰς Τριπολιτσὰν, ὅπου ἐξῆλθον καὶ ἄλλοι ἐχθροί· ὅθεν οἱ ἰδικοί μας πάλιν τακτοποιηθέντες καὶ πολεμήσαντες, τοὺς κατεδίωξαν, πλησιάσαντες τόσον εἰς τὸ κάστρον, ὅσον ἔφθανε κανόνι, καὶ διέκριναν τὰς γυναῖκας ἀπὸ τοὺς ἄνδρας καὶ ἤκουον τὰς φωνάς των· τόσον

δὲ ἐνθουσιασμὸν ἔλαβον, ὥστε ἂν ὅλα τὰ στρατεύματα ἦσαν ὁμοῦ, ἤθελαν ἐμβῆ ἕως μέσα. Τοὺς αὐτόθι εὑρισκομένους Μανιάτας καπεταναίους ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τοὺς ὁποίους, μὴν ἔχοντες αἰτίαν, δὲν γράφομεν χωριστά. Ταῦτα καὶ μένομεν.

1821 Ἀπριλίου 23, Μιστρᾷ.

(Τ. Σ.) *Οἱ Προεστοὶ τοῦ Μιστρᾶ.*

Π. ἀπὸ Μαραθωνῆσι μᾶς γράφουν, ὅτι ἐπιάσατε μίαν φρεγάδαν καὶ ἓν βρίκιον φορτωμένα μονιτσιόναις, καὶ ἄμποτε νὰ ἦναι βέβαιον (α), ὅτι εἴμεθα διόλου ὑστερημένοι ἀπὸ μπαρουτόβολον, καθὼς καὶ ἀπὸ ἀτσαλόπετρα, καὶ ὅπου καὶ ἂν ἐγράψαμεν, δὲν εὑρέθησαν. Ὅθεν διὰ τοῦ αὐτοῦ πεζοῦ προσμένομεν νὰ μᾶς ἰδεάσητε, διὰ νὰ στείλωμεν ζῶα νὰ σηκώσωμεν μερικά, νὰ καταφθασθῶμεν ἀδελφοί!

Τῆς εὐγενίας σας.

Υ. Γ. Πέντε καὶ ἓξ καράβια διὰ τὴν Πάτραν ἐξαρκοῦν, καὶ ἄλλα τρία ἢ τέσσαρα διὰ τὰ Μεθωκόρωνα, ὅτι εἶναι εἰς μεγάλην στενότητα, καὶ μάλιστα τὸ Νεόκαστρον, ὡς σᾶς γράφουν, καὶ πλέον κάμετε τὴν ἀναγκαίαν ἐνέργειαν ὡς φιλογενεῖς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Βεβαιότατον. Ὅρα παρούσης Συλλογῆς τόμον Β'. Μέρος Πέμπτον, Τμῆμα Δεύτερον, *Ναυτικὰ Ἡμερολόγια*· τὸ ά. καὶ β'. τῶν ἡμερολογίων τοῦ Ἀναργύρου Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου καὶ Γεωργίου Χ. Ἀνδρέου, ὅπου ἐξιστοροῦνται τὰ περὶ τῆς ἁλώσεως ἑνὸς βρικίου καὶ μιᾶς κορβέτας εἰς Μῆλον καὶ Κίμωλον ὑπὸ τῶν Σπετσιωτῶν τὴν 11 καὶ 13 Ἀπριλίου ε. ε. Αὐτὰ εἶναι τὰ πρῶτα πολεμικὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, αὔτανδρα κυριευθέντα

Φιλογενέστατοι καὶ γενναιότατοι καπεταναῖοι οἱ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης πολιορκοῦντες τὴν Μονεμβασίαν, εἴητε θεόθεν θριαμβεύοντες.

Σήμερον πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐλάβομεν ἓν γράμμα σας, ὁποῦ πρὸς τοὺς φιλογενεῖς Μιστριώτας ἐγράφατε, δι' οὗ ἐπληροφορήθημεν τὰ ἡρωϊκά σας φρονήματα καὶ γενναῖα κατορθώματα, καὶ τὴν μικροψυχίαν καὶ δειλίαν τῶν βαρβάρων καὶ οὐτιδανῶν ἀγαρινῶν, καὶ ἐλπίζομεν διὰ τοῦ ἰσχυροῦ πλόκου καὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων ἐντὸς ὀλίγου νὰ μᾶς χαροποιήσετε μὲ τὴν τελείαν παράδοσιν αὐτῶν· ἤδη δὲ σᾶς φανερόνομεν ὅτι σήμερον ἐπίτηδες ἔστειλα τὸν κουμπάρον μου Κύριον Ἀναγνώστην Δεσποτάκον, ὅςις θέλει σᾶς εἰπῇ διὰ ζώσης περὶ πάντων, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη διὰ τὸν πολιορκισμὸν καὶ ταχὺν ἀφανισμὸν τῶν ἐνταῦθα βαρβάρων νὰ ἔλθωσι μέρος τῶν αὐτοῦ στρατευμάτων, ὡς περιττὸν νὰ εὑρίσκεται αὐτόθι, ἐλπίζομεν νὰ ταχύνετε καὶ αὐτῶν τὴν ἐκστράτευσιν. Πρὸς τούτοις εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς τοὺς γενναίους Καπεταναίους τῶν καραβίων, ὅτι σήμερον ἐλάβαμεν γράμματα παρὰ τῶν Πατρέων καὶ ἄλλων τῶν ἐκεῖσε μερῶν, οἵτινες μᾶς λέγουν ὅτι κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο Πάτρας καὶ Βοστίτσης περιτριγυρίζουν δύω παλαιόξυλα μὲ Σκοδριάνους, τὰ ὁποῖα κανονιάρουν καὶ δειλιάζουν τοὺς ἐκεῖ εὑρισκομένους καὶ λεηλατοῦν τοὺς τυχόντας ἀδελφούς· διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν φιλογένειάν σας, ὁποῦ ὅσον τάχος ν' ἀποφασίσετε νὰ σταλθῶσιν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τρία ἢ τέσσαρα καράβια, ὁποῦ καὶ ἐκεῖνα νὰ παραλάβωσι καὶ τὰ νερὰ νὰ φυλάξωσι διά τινα εἴσοδον τινῶν

ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὸν ναυτικὸν ἀγῶνα· τὰ δὲ κατὰ τὴν Μῆλον καὶ Κίμωλον γεγονότα ταῦτα ἐξέχουσιν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ ὡς τὸ πρῶτον ἐνάλιον κατόρθωμα τῶν νέων Ἑλλήνων.

βαρβάρων. Αὐτὸ στοχαζόμενοι ἀναγκαιότατον, πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ὅσον τάχος· ἡμεῖς ἐλπίζομεν ἄχρι τοῦδε νὰ τὰ ἐξεκινήσατε ὡς ἀναγκαῖα. Τὰ βασιλικὰ ὁποῦ κατὰ τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ ἔχουν ϛαλῆ, εἶναι ὅλα εἰς τοὺς Βούλκους, ἐπειδὴ ἔμειναν χωρὶς ἀνθρώπους, καὶ εἶναι ἀπὸ τὴν Πρέβεζαν ἕως τὸ Βιβάρι (α), καὶ πῶς ἕως ὥρας δὲν ἐξεστράτευσαν διὰ τὴν παραλαβὴν ἐκείνου τοῦ ϛόλου τὰ ἀνδρεῖα καὶ θεῖα πλοῖά σας, ἀποροῦμεν. Ἡμεῖς εἴμεθα ἐνταῦθα καὶ ἐνδυναμωμένοι καὶ προφυλαγμένοι, ἔχοντες τοὺς ἀχρείους τυράννους μέσα περισφαλισμένους, καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ σᾶς χαροποιήσωμεν μὲ τὸν τέλειον αὐτῶν ἀφανισμόν. Ταῦτα μὲν ἀδελφικῶς, καὶ ἀνυπομόνως περιμένομεν ἀπόκρισίν σας, δηλωτικὴν τῆς ἀγαθῆς ὑγείας, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης καὶ τῆς τῶν καραβίων ἐκστρατεύσεως.

Στρατόπεδον Βαλτετσίου.

Τὸ ά. ἔτος τοῦ ἐλευθερίου, 25 Ἀπριλίου.

Ἡμεῖς δὲ ἐσμὲν ἀδελφοὶ

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.—Διονύσιος Τρουπάκης.—Κυριακούλης Μαυρομιχάλης.— Ἀναγνώστης Παπαγεωργίου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοί, διοικηταὶ καὶ ἔγκριτοι τῶν Σπετσῶν (ϐ).

Κατ' αὐτὰς ἔφθασεν ἐδῶ ὁ Κ. Κοσμᾶς, τὸν ὁποῖον ἐδέχθημεν, κατὰ τὸ πατριωτικὸν χρέος μας, φιλοφρόνως καὶ

(α) Βοῦλκοι (ἢ Βοῦρκοι) καὶ Βιβάρι, παραθαλάσσια μέρη εἰσὶ τῆς Ἠπείρου, ἀπέναντι Κερκύρας. (ϐ) Ὅρα Συνοπτ. ἱστορ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελὶς XXIV.

εὐμενῶς· παρὰ τοῦ ἰδίου ἐλάβαμεν ταῖς δύω χιλιάδαις πέτραις καὶ τὸ μπαρούτιον ὁποῦ ἐκ νέου μᾶς πέμπετε· διὸ καὶ εὐχαριστοῦμεν τὴν φιλογένειάν σας, καθὼς καὶ τὸν ἀδελφικὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν σας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἄρχοντες, ὅτι νὰ σᾶς ἔγεινε πρὸ ἡμερῶν γνωστὸς ὁ εἰς τὰς 12 καὶ 13 συγκροτηθεὶς φρικτὸς πόλεμος τοῦ Βαλτετσίου μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν, τοῦ ὁποίου τὰ νικητήρια δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐδόθησαν εἰς τὸ γένος ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Ἐν τοσούτῳ ὑγιαίνετε σὺν τῷ Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοπέδου τῆς Τριπολιτσᾶς.

Τῇ 26 Ἀπριλίου 1821.

Ὁ ἀδελφὸς

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, καὶ λοιποὶ καπεταναῖοι.

Φιλογενέστατοι καὶ ἡρωϊκώτατοι ἄρχοντες ἀδελφοὶ τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐκ Βαλτετσίου, τὴν 26 Ἀπριλίου 1821.

Καὶ μὲ ἄλλην μας σᾶς εἴπαμεν τὸν πόλεμον ὁποῦ συνεκροτήσαμεν μετὰ τῶν τυράννων, σκοτόνοντες ἀρκετοὺς καὶ καταδιώκοντές τους ἕως τῆς μάνδρας τῆς Τριπολιτσᾶς, κόπτοντές τους τοὺς μύλους καὶ τὸ ἥμισυ νερόν. «Ἡ παροῦσα ἀδελφική μας προβλέπει εἰς τὸ νὰ σᾶς εἴπωμεν καὶ νῦν, ὅτι ἡ φιλογένειά σας ἀνέκαθεν εἰς αὐτὸ τὸ ἱερὸν ἔργον ἔδειξε τὸν καθήκοντα ζῆλον μ' ἐνθουσιασμὸν ἀπερίγραπτον, διὰ τὸν ὁποῖον αὐτὸν ἡ Πατρὶς καὶ τὸ Γένος σᾶς χρεωστεῖ ἀπείρους εὐεργεσίας, καὶ μετὰ Θεὸν σᾶς ὀνομάζει προνοητὰς καὶ ὡς ἄλλους τροφοὺς καὶ κηδεμόνας.» — Ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ κατεπείγουσα ὅμως χρεία μᾶς παρακινεῖ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν καὶ αὖθις ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ εἰς τὸ νὰ προφθάσητε μὲ τὰ πλοῖά σας, τόσον εἰς Πάτρας, ὡς καὶ εἰς Κο-

ρώνην καὶ Μεθώνην, καθότι αὐτὴ ἡ πρόβλεψις καὶ φροντὶς εἶναι ἐκ τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ ὠφελιμωτάτων, περὶ τῶν ὁποίων καὶ οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν, καὶ ἀπὸ πρώτην σας περιμένομεν νὰ εἰδοποιηθῶμεν τὴν ἐκστρατείαν τῶν πλοίων πρὸς χαράν, εὐχαρίστησιν καὶ ὑποχρέωσίν μας. Σήμερον αἰφνιδίως ἕως τρεῖς χιλιάδες τύραννοι ἦλθον κατεπάνω μας χωρὶς νὰ προειδοποιηθῶμεν, καὶ βλέποντές τους ἀνοίξαμεν τὰ στρατεύματά μας, καὶ ἀμέσως τοὺς ἐτσακίσαμεν καταδιώκοντές τους ἕως τῆς μάνδρας Τριπόλεως μὲ ζημίαν των ἀπαραδειγμάτιστον. Πόσοι ἐσκοτώθησαν ἄδηλον, καθότι αὐτοὶ συνειθίζουν καὶ περιλαμβάνουν ἀμέσως τοὺς σκοτωθέντας ὁμοίως καὶ τοὺς λαβωθέντας· ἐξ ἡμῶν δὲ δύω, καὶ ἕνας Μανιάτης ὁποῦ ἦτον ἄῤῥωστος, τὸν ὁποῖον ἐσκότωσαν εἰς τὸ σπίτι, καὶ ἕνας γέρων ἕως 80 χρόνων. Χθὲς μᾶς ἐπῆραν τὸν μουζδὲ (α) διὰ λόγου, ὅτι ὁ αὐθέντης Καρατζᾶς, πρίγκιψ, ἔφθασεν εἰς τὴν πατρίδα σας, καὶ ἐχαροποιήθημεν ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν· διὸ καὶ παρακαλοῦμεν ἢ οὕτως ἢ ἀλλέως νὰ μᾶς εἰδοποιήσετε πρὸς χαράν μας. Σᾶς προσκυνοῦμεν μὲ σέβας καὶ μένομεν.

Υ. Γ. Γενναιότατοι ἀδελφοί· Σᾶς θερμοπαρακαλοῦμεν νὰ μᾶς προφθάσετε στρουνάρια καὶ μολύβδι, διότι ἔχομεν μεγάλην τὴν ἔνδειαν καὶ χρείαν των.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.— Διονύσιος Τριπούκης, υἱὸς τοῦ Μουρτζίνου.— Κυριακούλης Μαυρομιχάλης.— Αναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου.— Δημήτριος Παπᾶ Τσόνη. — Παναγιώτης Γιατράκος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Συγχαρήκια κοινῶς, τὰ Συγχαρητήρια· ἡ λέξις τουρκική.

Γενναιότατοι καὶ φιλογενέστατοι πρόκριτοι καὶ διοικηταὶ τῆς νήσου Σπετσῶν καὶ λοιποὶ ἀδελφοί, τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν.

Ἐπειδή, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐμάθομεν καὶ ἐπληροφορήθημεν ὅτι δύω καράβια τῆς ἑταιρίας ἔφθασαν αἰσίως εἰς τ' αὐτόθι κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἔχοντα ὅπλα, μπαρούτην καὶ μόλυβδον, διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, σᾶς παρακαλοῦμεν ὡς φιλογενεῖς νὰ μᾶς προφθάσετε ἀπ' αὐτὰ τὰ εἴδη τὸ ἐγρηγορώτερον, τῶν ὁποίων εἰς τὸ παντελὲς ὑστερούμεθα, καὶ ἡ ὑστέρησις τούτων μᾶς ἀπειλεῖ παντελῆ ἀφανισμόν· καὶ ἀνάγκη πᾶσα νὰ μᾶς ἐξαποστείλετε ἱκανὴν ποσότητα ἐκ τῶν τριῶν εἰρημένων εἰδῶν εἰς Ἄστρος, εἰς παραλαβὴν τοῦ ἀδελφοῦ κυρίου Πάνου Σαριγιάννη, καὶ ἡ ἀδελφότης αὐτοῦ θέλει μᾶς τὰ ἐξαποστείλει ἀσφαλῶς. « Ἀγαπητοί! τὸ γένος ἡμῶν με» τὰ Θεὸν ἀπὸ τὴν φιλογένειάν σας ἐλπίζει, καὶ εἰς σᾶς »θάῤῥος ἔχει καὶ καυχᾶται ὅτι θέλει λάβει πᾶσαν βοή»θειαν εἰς κάθε του χρείαν καὶ ἀνάγκην»· διὰ τοῦτο μὴν ἀπαυδήσετε τὸν καιρόν, ἀλλὰ μὲ τὸν συνήθη ζῆλον καὶ προθυμίαν σας νὰ μᾶς προφθάσετε τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια καὶ ἀπὸ ζαερέδες (α), ὅτι καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ εἶδος ζαερέδων ὑστερούμεθα. Καὶ μὴν διαλείπετε, παρακαλοῦμεν, τοῦ νὰ μᾶς χαροποιήσετε ἀείποτε τὰ πρακτέα καὶ ἀνδραγαθίας σας κατὰ τῶν ἐχθίστων τυράννων καὶ γενικῶν ἐχθρῶν μας πρὸς χαράν μας, καὶ ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενοι μένομεν.

Τῇ 29 Ἀπριλίου, τὸ ά. ἔτος τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, ἀπὸ Βέρβαινα.

Υ. Γ. Προσέτι, ἀγαπητοί! ὑστερούμεθα καὶ τουφεκόπετρας, καὶ προφθάσετέ μας.

† *Βρεσθένης Θεοδώρητος.*— † *Ἀμβρόσιος Πρωτοσύγγε-*

(α) Τουρκικὴ ἡ λέξις, δηλοῦσα τρόφιμα.

λος.— Νικόλαος Δεληγιάννης.—Δημήτριος Καραμάνος.— Κωνσταντῖνος Ζαφειρόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι καὶ γενναιότατοι ἀδελφοὶ τῆς Ν. Σπετσῶν (α).

Δὲν ἐκτεινόμεθα εἰς τὸ νὰ ἐγκωμιάσωμεν τὰ φιλογενῆ φρονήματα, τοὺς παμπόλλους ἀγῶνας καὶ ἡρωϊκὰ διαβήματά σας, τὰ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους, ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα ἐμπράκτως ἐπιβεβαιοῦσι, καὶ ἡ πρόοδος τῶν ἀνδρείων κατορθωμάτων σας ἀντηχεῖ καθ' ὅλους τοὺς ὁρίζοντας τῆς στεναζούσης πατρίδος μας Ἑλλάδος μὲ τὴν συνηγορίαν καὶ ἐγκώμια ὅλων τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν. Καὶ βέβαια ὁποῖοι ἄλλοι ἤθελε καταγραφθῶσιν εἰς τὸν αἰώνιον κατάλογον τῆς δόξης ἐλευθερωταὶ ἐνταὐτῷ καὶ εὐεργέται ὅλου τοῦ ἔθνους, εἰμὴ τὰ ὀνόματα ὑμῶν; Ἰδού, ἀδελφοὶ καὶ γενναῖοι ἄνδρες, πανταχοῦ ἤνοιξε τὸ στάδιον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ δὲν μένει ἄλλο παρὰ ἡ κοινὴ σύμπνοια, ἡ γενναιότης καὶ ἀμοιβαία ἑκάστου τῶν μελῶν δυνατὴ βοήθεια, κατ' ἐξοχὴν δέ, ἡ θαλάσσιος δύναμις, τὴν ὁποίαν ἡ πατρὶς δὲν περιμένει εἰμὴ παρ' ὑμῶν τῶν γενναιοτάτων, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι, δυνάμει τοῦ ἀκαταμαχήτου ὅπλου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, συγχρόνως καὶ ἐν καιρῷ κινουμένων τῶν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης δυνάμεων, θέλομεν ἀναμφιβόλως καθυποτάξει τοὺς θηριώδεις καὶ ἀπανθρώπους τυράννους μας. Εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ τύραννοι εἶναι ὀλίγοι μὲν τὸν ἀριθμόν, ἀλλ' εἶναι προφυ-

(α) Συνοπτ. Ἱστορ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελ. XXVII.

λαγμένοι ὑπὸ ἀσφαλῶν φρουρίων, θεμένων εἰς τὰς δυνατωτέρας θέσεις τῆς Πελοποννήσου. Ἡμεῖς μολαταῦτα δὲν ἐλείψαμεν, καὶ τοὺς ἔχομεν μὲ τὴν διὰ ξηρᾶς δύναμίν μας στενὰ πολιορκημένους, θανατόνοντες πολλοὺς εἰς ὅλας τὰς προσβολάς των, ὥστε εἰς τόσην στενοχωρίαν ἐκατήντησαν, ὁποῦ νὰ μὴν ἔχουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖά των οὔτε διὰ 20 ἡμερῶν διάστημα, οἵτινες εἶναι οἱ κατὰ τὰ φρούρια Κορώνης, Μοθώνης καὶ Νεοκάστρου· τὰ δὲ τοῦ Ναυπλίου καὶ Μονεμβασίας εἶναι βεβαιότατα παρ' ἡμῶν καὶ ἀνδρείως καὶ ἐμφρόνως πολιορκημένα, ἀλλ' ὡς δυνατώτερα καὶ περισσότερον τῶν ἄλλων ἐφωδιασμένα ἀπὸ τροφάς, πιθανὸν εἶναι νὰ ἐκτανθῇ διὰ ἱκανὰς ἡμέρας ἡ ἅλωσίς των· τὰ τῆς Κορώνης ὅμως, Μοθώνης καὶ Νεοκάστρου, τοῦτο μέν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον, ἄλλο δέ, ὅτι εἶναι πολλὰ στενοχωρημένον ἀπὸ ζωοτροφίας, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς εἰδήσεις ὁποῦ ἔχομεν, καὶ ἅμα ὁποῦ φανῇ πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ μία θαλάσσιος δύναμις, θέλουν παραδοθῇ. Διὰ τοῦτο ἐξαποστέλλομεν κοινῇ ψήφῳ τοὺς παρόντας φιλογενεῖς Διονύσιον Κορνήλιον καὶ κύριον Τριγκέταν, οἵτινες θέλει σᾶς πληροφορήσουν διὰ ζώσης φωνῆς περὶ πάντων.

Προθυμοποιηθῆτε λοιπόν, κινήσετε ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ, πλεύσετε ὡς ὑψιπέται ἀετοί, καὶ φανῆτε ἔμπροσθεν τῶν ῥηθέντων φρουρίων· καταφλογίσετέ τα μὲ τοὺς πυροβόλους κεραυνούς σας, ἅτινα ἀφεύκτως θέλουν κλίνει τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνδρίας, καὶ ὑμεῖς θέλετε φανῇ εὐεργέται τῆς Πατρίδος, καὶ τὸ Γένος θέλει σᾶς στέψει δικαίως μὲ τοὺς στεφάνους τῆς δόξης, καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη θέλουν σᾶς ἐπαινέσει. Καὶ οὕτω γινομένης τῆς τούτων ἁλώσεως, τὰ ἐκεῖ στρατεύματά μας θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἄ-

φευκτον κυρίευσιν τῶν κατὰ τὴν στερεὰν πολιορκημένων μερῶν. Ἔῤῥωσθε καὶ ἀνδρίζεσθε.

Ἐκ Καλαμάτας, τῇ 29 Ἀπριλίου 1821.

Ὁ ἀδελφός, ἡγεμὼν καὶ ἀρχιστράτηγος
ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ἡ ἐν Καλαμάτᾳ Μεσσηνιακὴ Σύγκλητος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναιότατοι ἀδελφοὶ καὶ ἀρχηγοὶ Σπετσιῶται.

Ὑστερημένοι διόλου ἀπὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, βιαστικὸς ἦλθον ἐπὶ τούτου ἐδῶ, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ἐξοικονομήσωμεν, καθὼς ἀπὸ τὸ κοινὸν γράμμα θέλετε μάθει· διό, ἀδελφοί, καταφθάσετέ μας ἀπὸ μπαροῦτι καὶ τουφεκόπετραις, ἂν σᾶς εὑρίσκωνται, διότι εἴμεθα πάντῃ ὑστερημένοι, ὁμοίως καὶ ἀπὸ ζαερέδες. Δὲν σᾶς ἐκτείνομαι περισσότερον, ἐπειδὴ καὶ γνωρίζετε τ' ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου πόσον εἶναι βιαστικὰ καὶ ὠφέλιμα, καὶ ὅσον τάχιστα νὰ μᾶς προφθάσετε ὅσα εὑρεθοῦν, ἐπειδὴ καὶ εἶμαι βιασμένος νὰ ἐπιστρέψω πάλιν εἰς Βέρβαινα· καὶ κατασπαζόμενός σας, ἐν βίᾳ, μένω.

Καὶ ἂν ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ἄνωθεν δὲν εὑρίσκωνται, μὲ γράμμα σας συστατικὸν νὰ τὸ συνοδεύσετε διὰ τὴν Ὕδραν.

2 Μαΐου 1821, Λεωνίδιον.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς σας, ἀδελφοί.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ γενναιότατοι πρόκριτοι καὶ διοικηταὶ τῆς Νήσου Σπετσῶν καὶ λοιποὶ ἀδελφοί.

Καὶ τὴν προχθὲς μὲ ἄλλην μας, ἀγαπητοί, σᾶς ἐφανερόναμεν τὴν ἄκραν ἔλλειψιν ἐφοδίων πολέμου καὶ ζαερέδων, ὅτι παντελῶς ὑστερούμεθα καὶ ἡ τούτων στέρησις μᾶς ἀπειλεῖ παντελῆ ἀφανισμόν, καὶ ὅτι νὰ μᾶς προφθάσετε εἰς Ἄστρος, εἰς παραλαβὴν τοῦ Κὺρ Πάνου Σαριγιάννη. Δὲν λείπομεν καὶ αὖθις, ἀδελφοί, νὰ σᾶς γράψωμεν παρακαλοῦντες ὅτι νὰ ταχύνετε τὴν ἀποστολὴν μολύβδου, μπαρούτης, τουφεκοπετρῶν καὶ ζαερέδων, ὁμοίως καὶ ὅπλων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κὺρ Δημήτριος Καραμάνος στέλλεται εἰς Λεωνίδι νὰ συνάξῃ ἀκόμη στρατεύματα, τὸν ἐδιορίσαμεν νὰ στείλῃ καΐκια μὲ ἄνθρωπον διὰ νὰ τοῦ δώσετε ἀπὸ τὰ ἄνωθεν εἴδη, καὶ νὰ τὰ ἐκβάλῃ εἰς Ἄστρος, εἰς παραλαβὴν τοῦ Κυρίου Πάνου Σαριγιάννη· διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς προφθάσετε ἀπὸ ὅλα τὰ εἴδη, ὅτι μεγάλως ὑστερούμεθα καὶ ἡ στέρησίς των μᾶς ἀπειλεῖ παντελῆ ἀφανισμόν, ἐπειδὴ κατ᾽ αὐτὰς τὰς ἡμέρας θέλομεν κάμει τὸν τέλειον πλόκον Τριπολιτσᾶς· καὶ περιπλέον, ἀδελφοί, δὲν περιττολογοῦμεν, ὡς ἀρκετοὶ ὁποῦ εἶσθε, καὶ ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενοι μένομεν.

Τῇ 30 Ἀπριλίου, τὸ ά. ἔτος τῆς ἐλευθερίας μας, Βέρβαινα.

† *Ἀμβρόσιος Πρωτοσύγγελος.— † Βρεσθένης Θεοδώρητος.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.— Νικόλαος Δεληγιάννης.— Κωνσταντῖνος Ζαφειρόπουλος. — Παναγιώτης Γιατράκος.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Τὴν 30 ἀπελθόντος σημειωμένην ἀδελφικήν σας σήμερον ἔλαβον· ἐχάρην τὸ αἴσιον τῆς ἐφετῆς μοι ὑγείας σας, εἶδον τὰ γραφόμενά σας καὶ τὴν ἀδελφικὴν ἡρωϊκὴν προθυμίαν σας διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν φουσεκίων καὶ πετρῶν, τὰ ὁποῖα μένουσιν εἰς Μύλους Ναυπλίου, καὶ ἐδόσαμεν ὄρδινον νὰ τὰ στείλωσιν εἰς Βέρβαινα, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς ὅποιον μέρος τοποθετηθῶμεν· «δι' » ἃ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν, κηρύττοντες ἀναγράπτους » τὰς χάριτας.» Εἶδον τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ ἐνθουσιασμὸν τῆς ψυχῆς σας καὶ τὰς ἀγαθὰς συμβουλάς, τὰς ὁποίας εἰλικρινῶς δίδετε· ἐγὼ καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ καπεταναῖοι, εἰς ὅ,τι δυνάμεθα, κουσοῦρι (α) δὲν ἀφίνομεν νὰ γίνῃ, προθυμοποιούμενοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν μας καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς δυστυχοῦς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γένους, καὶ δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ πεπείσμεθα νὰ ἀξιωθῶμεν ταχέως τῶν ἐφετῶν τῆς ἀπολυτρώσεως.

Ἄρχοντες, ἀνέκαθεν ἐδείξατε φιλανθρωπίαν καὶ γενναιότητα, μετὰ ζήλου ἀπαραδειγματίστου, εἰς τὰ δίκαια τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Γένους, διὰ τὰ ὁποῖα αὐτὰ δικαίως ἀπαιτοῦνται οἱ ἀμαράντινοι στέφανοι εἰς τὴν φιλογένειάν σας, καὶ πολὺ περισσότερον ὅταν ἀποσταλῶσι τὰ πλοῖά σας διὰ τὴν πολιορκίαν κάστρων Μεθωκορώνων καὶ κόλπου Πάτρας, διὰ τὸ ὁποῖον αὐτὸ καὶ ἤδη κοινῶς παρακαλεῖσθε, ἂν δὲν ἦναι ξεκινημένα τὰ αὐτὰ πλοῖα, ὅσον τάχος νὰ ξεκινήσωσι, καὶ αὐτὴ ἡ ἐκστρατεία τῶν πλοίων ἀναγκαιοτάτη καὶ ὠφέλιμος εἶναι, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν. Ἡμεῖς προσπαθοῦμεν νὰ αὐξήσωμεν τὰ στρατεύματά μας, καὶ νὰ πλησιάσωμεν εἰς τὸ κέντρον· καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ ἐκστρατεία μας προσπα-

(α) Τουρκικὴ ἡ λέξις, δηλοῦσα τὸ μομφῆς ἄξιον ἢ ἐλλειπές.

θοῦμεν νὰ γίνῃ καὶ τακτικωτέρα, πεπείσμεθα νὰ ἐμφανισθῶμεν καὶ καρποφόροι, καὶ ὅ,τι ἐνέργειαν κάμωμεν, ἀκολούθως σᾶς εἰδοποιοῦμεν· καὶ προσκυνοῦντές σας μένομεν.

Τῇ 3 Μαΐου 1821, Χρυσοβίτσι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς·
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς φιλογενεστάτοις καὶ γενναίοις ἀδελφοῖς τῶν Νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Γενναῖοι ἀδελφοί, χαίρετε.

Τὰ γενναῖα θαλάσσια διαβήματά σας καὶ αἱ ἡρωϊκαὶ ἀνδραγαθίαι σας μᾶς ἔγειναν γνωσταὶ καὶ διὰ τῆς κοινῆς φήμης καὶ ἐξόχως διὰ τῶν γραμμάτων σας, καὶ ὑπερεχάρημεν ὑπερεπαινοῦντες ὄχι μόνον τὸν θερμὸν ζῆλον τῆς φιλογενείας σας, ἀλλὰ καὶ τὸ ζωηρὸν φρόνημα τῆς ἑλληνικῆς γενναιότητος καὶ μεγαλοψυχίας σας, καὶ εἴθε ἡ Ὕψιστος δύναμις νὰ σᾶς ἀναδείξῃ καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος νικητὰς καὶ τροπαιούχους κατὰ τοῦ βαρβάρου τυράννου τῆς Πατρίδος μας, κατὰ τοῦ ὁποίου, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, θριαμβεύομεν γενναίως, ἔχοντες στενὰ πολιορκημένους τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὰ κάστρα καὶ εἰς τὴν Τριπολιτσάν, καὶ ἐλπίζομεν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὀλίγου νὰ τοὺς κατατροπώσωμεν κατὰ κράτος καὶ νὰ καθυποβάλωμεν τὴν ἐπηρμένην τους ὀφρῦν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ τροπαιοφόρου Σταυροῦ.— Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ὅμως τούτου συντομωτέρως καὶ εὐκολωτέρως, ἔχο-

μεν ἀνάγκην καὶ θαλασσίου δυνάμεως, ἡ ὁποία ἐξόχως πρέπει νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ μέρη, ὅπου οἱ παρόντες φιλογενεῖς ἀδελφοὶ θέλουν σᾶς παραστήσει διὰ ζώσης. Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ εἰσακούσετε καὶ τὰ παρ' αὐτῶν προτεινόμενα, καὶ ν' ἀποφασίσετε ἀμέσως νὰ ἐκπλεύσετε μὲ μέρος τῶν πλοίων σας διὰ τὴν πολιορκίαν τῶν ἐνταῦθα κάστρων Κορώνης, Μεθώνης καὶ Νεοκάστρου, καὶ διὰ τὴν προφύλαξιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, διὰ νὰ ἐμποδίζεται ἡ εἰσβολὴ τῶν ἐχθρῶν ἐκ τῆς Ἠπείρου εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὡς καὶ διὰ τὴν κατατρόπωσιν τῶν ἐκεῖσε εὑρισκομένων ἐχθρικῶν πλοίων. Σᾶς πληροφοροῦμεν δέ, ὅτι ἅμα ποῦ ἤθελε φανῇ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ μικροψύχου καὶ ἀνάνδρου ἐχθροῦ ἡ θαλάσσιος δύναμίς σας, ἀμέσως θέλουν κλίνει τὸν αὐχένα ὑπὸ τὴν ὑποταγήν μας, καὶ νὰ προσκυνήσουν τὴν ἑλληνικὴν δύναμιν τῶν ἁρμάτων μας· ὅθεν, δι' ἀγάπην τῆς Πατρίδος, μὴν ἀμελήσετε καὶ τὴν ἐνταῦθα ἀναγκαίαν θαλάσσιον ἐκστράτευσίν σας. Δὲν παροτρύνομεν περισσότερον εἰς τοῦτο τὴν φιλογένειάν σας, ἐπειδὴ καὶ γνωρίζομεν ὅτι εἶσθε αὐθόρμητοι εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ Γένους καὶ τῆς Πατρίδος· καὶ ἐν τοσούτῳ εἴητε ὑγιαίνοντες, εὐοδούμενοι γενναίως εἰς τὰς ἐφόδους κατὰ τοῦ γενικοῦ ἐχθροῦ.

Τῆς ὑμετέρας φιλογενείας τῆς ἀδελφότητος

1821 τῇ 3 Μαΐου, Καλαμάτα.

Ὅλος ὑπογεγραμμένος ἀδελφός σας

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Τῇ 8 Μαΐου 1821, Καλαμάτα.

Εἰς τὰς 6 τοῦ τρέχοντος φθάσαντες ἐνταῦθα, ἀνταμώσαμεν τὸν Πετρόμπεην Μαυρομιχάλην, καθὼς καὶ μερικοὺς καπεταναίους Μανιάτας, δηλ. Καπετ. Παναγιώτην Μούρτζινον καὶ Καπ. Γεώργιον Χριστοδουλάκην, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνεφέραμεν τὰ ὅσα ἀποβλέπουν εἰς τὴν καλὴν σύστασιν καὶ διόρθωσιν τῆς ἀταξίας τῆς δυστυχοῦς Πελοποννήσου, ὁποῦ εἶναι ἀπερίγραπτος· ταῦτα καὶ οἱ ἴδιοι τὰ γνωρίζουν, καθὼς καὶ ἡ εὐγενία σας. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ συγκροτηθῇ κοινὴ συνέλευσις εἰς Λεοντάρι, καὶ αὔριον κινοῦν δι' ἐκεῖ, ἔνθα θέλει προβληθῇ εἰς ποῖον μέρος μέλλει νὰ συστηθῇ τὸ Κομιτάτον, εἰς Καστάνιτσαν ἢ Μιστρᾶν. Λοιπόν, ἀδελφοί, ἂς σταλθῶσιν ὑποκείμενα, ὅσα κρίνετε, καὶ ἀπὸ τὴν αὐτοῦ πατρίδα σας εἰς αὐτὸ τὸ ἱερὸν ἔργον, ἵνα κριθῶσι τὰ πλέον ὠφέλιμα περὶ τῆς δυστυχοῦς Πελοποννήσου, ἡ ὁποία πάσχει μεγάλως ἀπὸ τὰς ἀταξίας, καθὼς καὶ ἡ εὐγενία σας τὰ γνωρίζετε. Εὐγενέστατοι, σᾶς ἐπιμαρτύρομαι τὸν Κύριον, ἂν ἀμελήσωμεν τοῦτο τὸ ἱερὸν καὶ φιλάνθρωπον ἔργον, καθ' ὅλους τοὺς τρόπους κινδυνεύομεν. Τὰ ἴδια ἔργα εἰδοποιοῦμεν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς Ὑδραίοις, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος Πετρόμπεης σᾶς γράφει.— Ἐν τοσούτῳ δὲ εἰμὶ τῆς εὐγενίας πρόθυμος καὶ δοῦλος.

Ἠλίας Χρυσοσπάθης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς εὐγενεστάτοις Καπ Γεωργάκη Ν. Λάμπρου καὶ λοιποῖς, καὶ τῇ Καπ. Δημητράκαινα (α) *Μπούμπουλη.*

Τὴν 9 τρέχοντος σημειουμένην σας εὐχαρίστως ἔλαβον καὶ εἶδον τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν προσταγῶν τοῦ Βρωμομαχμούτη, καθὼς καὶ τὸ πιάσιμόν τους, καὶ σᾶς ἔμεινα εὐχάριστος. Σᾶς λέγω μὲ εὐχαρίστησίν μου ἄκραν τὸν ἀκόλουθον χθεσινὸν καὶ σημερινὸν πόλεμον τῶν ϛρατευμάτων μας μετὰ τῶν τυράννων. Χθὲς, εἰς τὰς 3 ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας, ἐξεστράτευσαν 4,100 τύραννοι καὶ ἐπῆγαν κατὰ τῶν εἰς Βαλτέτσι στρατευμάτων μας, μοιρασμένοι εἰς 4 κολλώνας, ἐξ ὧν ἦτον αἱ 2 χιλιάδες τῆς καβαλλαρίας· μοῦ ἐδόθη ἡ εἴδησις καὶ ἀμέσως ἐπῆρα 1300 στρατιώτας καὶ ἐπῆγα εἰς βοήθειάν τους. Οἱ ἐν Βαλτέτσι ἐσφαλίσθησαν εἰς τὰ ταμπούριά τους καὶ ἄνοιξαν

(α) Ἡ Λασκαρίνα Μπούμπουλη ἢ Μπουμπουλίνα καλεῖται Δημητράκαινα ἀπὸ τὸν σύζυγον αὐτῆς Δημήτριον Μπούμπουλην· ὁ Μπούμπουλης δὲ οὗτος ἦν ὁ κατὰ δεύτερον γάμον σύζυγος τῆς ἡρωΐδος, φονευθεὶς ἔν τινι κατὰ θάλασσαν συμπλοκῇ μετὰ τῶν Ἀλγερίνων, οἵτινες μεθ' ὅλης τῆς βαρβαρικῆς αὐτῶν ὠμότητος πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως ἐπετίθεντο κατὰ τῶν ναυτικῶν μας, μετερχομένων τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν ἐντὸς τῆς μεσογείου ἕως πέραν τῶν ἡρακλείων στηλῶν. Ὁ θάνατος τοῦ Δημητρίου Μπούμπουλη μαρτυρεῖ ἓν ἀπὸ τὰ ἡρωϊκώτερα τῆς ἐποχῆς ἐνάλια κατορθώματα, διότι καὶ τοὺς λῃστὰς ἀπέκρουσε πολλῷ ζημιωθέντας, μόνος πρὸς δύω αὐτῶν καταδρομεῖς μαχόμενος, καὶ τὴν νίκην ἔλαβε διασώσας τὸ πλήρωμα καὶ τὸν πλοῦτον ὃν ἔφερεν ἐπὶ τῆς ὁλκάδος αὐτοῦ. Ἔπεσε δὲ κατὰ τὴν ἐσχάτην στιγμὴν τῶν νικητηρίων, ὅτε ἀνυψώσαντος αὐτοῦ ἄνωθεν τοῦ καταφράγματος τὴν ὑψαύχενα κεφαλὴν ὅπως ἐποπτεύσῃ τὸ ἔσχατον τὸν καταβεβλημένον ἐχθρὸν, βολὴ πυροβόλου τὸν κατέλαβεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μετώπου καὶ τὸν ἀφῆκεν ἄπνουν. Τὸν

τὸ τουφέκι· ἔφθασα καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς ἀνωτέρω, τοὺς ὁποίους καὶ ἐτοποθέτησα καλῶς, ἡ ὥρα εἰς τὰς 6 τῆς ἡμέρας, καὶ τόσον οἱ ἔγκλειστοι στρατιῶται, καθὼς καὶ οἱ ἔξωθεν ἐστάθησαν μὲ τόσην γενναιότητα καὶ ἀνδρίαν, ὥστε ἀδυνατῶ νὰ σᾶς γράψω, οὔτε ἐντρέπομαι νὰ τοὺς ὀνομάσω Ἕλληνας τῷ ὄντι, οὔτε ἤλπιζά ποτε μίαν τοιαύτην γενναιότητα. Ἡ αὐτὴ μάχη ἐστάθη πεισματικὴ ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ἐδικῶν μας στρατιωτῶν, καὶ ἀπηλπισμένη ἀπὸ τοὺς τυράννους, καὶ ἐβάστηξεν ἕως σήμερον, ἡ ὥρα εἰς τὰς 4 τῆς ἡμέρας. Ἔφθασαν ὅμως καὶ ἀπὸ Βέρβαινα σήμερον εἰς βοήθειάν μας 250 στρατιῶται, ὥστε ὁποῦ πανταχόθεν τοὺς κατεσφαλίσαμεν, καὶ βλέποντες τὴν ἀπελπισίαν καὶ χαμόν τους, ἔκαμαν γιουροῦσι κατὰ τὸν δρόμον Τριπόλεως, καὶ τοὺς ἐβάλαμεν ἐμπρὸς σὺν Θεῷ καὶ τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς πρόβατα κυνηγῶντας τους καὶ σκοτόνοντας μέχρι Τρι-

ἥρωα πεσόντα διαδέχεται ἀμέσως εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου μάχιμος συγγενής, ὅστις τοῦ κυβερνήτου τὸν θάνατον ἀποκρυψάμενος, ἐπανέλαβεν ἐντονώτερον τὸ πῦρ, καὶ ἐν ἀκαρεῖ καταθραύσας πάντα τὰ ἔμβολα τῶν καταδρομέων, διέσπειρε τὸν θάνατον περὶ αὐτοὺς, καὶ οὕτω ἀπεσπάσθη σῶος τῶν ὀνύχων των· μόλις δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς πράξεως ἐγνώσθη τοῦ πλοιάρχου ὁ θάνατος, ὅτε ἰδόντες νεκρὸν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τὸν Μπούμπουλην οἱ συνεταῖροί του κατεσπαράχθησαν, ἀντὶ δὲ νικητηρίων ἐπιτάφιον ἐπ' αὐτοῦ ὕμνον ᾄσαντες ἐναπέθεσαν τοῦ γενναίου τὰ λείψανα εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀχανοῦς θαλάσσης, μάρτυρος τῆς ἀφοσιώσεώς του. Τὴν στέρησιν τοιούτου ἀνδρὸς ἡ ἀξία σύζυγος διεκδικήθη πληρέστατα κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, γαλακτοτροφήσασα δύω ἥρωας υἱοὺς, πεσόντας εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, πλοῖα καὶ θησαυροὺς προσενεγκοῦσα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, καὶ αὐτὴ δὲ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀγωνισαμένη ἀξιοπρεπῶς.

πόλεως. Εὑρήκαμεν λέσια (α) ἕως 100, ἐκτὸς τῶν ὅσων αὐτοὶ ἐπρόφθασαν καὶ ἐσήκωσαν διὰ νυκτὸς, καὶ τῶν λαβωμένων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ἔτρεχεν εἰς τὸν δρόμον ὡς ποταμός· ἐπήραμεν 4 πρεζονιέριδες, τὸ μπαϊράκι (β) τοῦ Βρωμοχεχαγιᾶ, ὁποῦ ἀπέρασεν ἀπ' Ἄργος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων μπαϊρακιῶν, ὁποῦ συμποσοῦνται ὑπὲρ τὰ 25· τὰ τσαντίριά του (γ) μὲ τὸ νὰ εἶχε σκοπὸν νὰ κατέβη ἕως εἰς τὸ Σινάνον (δ) καὶ νὰ στήσῃ τὸν βρωμισμένον θρόνον του διὰ νὰ ὑπάγῃ ὁ κόσμος νὰ προσκυνήσῃ· ἕνα τόπι εἰς εἶδος πυργέλας ὁποῦ εἶχε μαζῆ του, τὸν τσεπχανέ του (ε), λάφυρα οἱ στρατιῶταί μας ἀνάγραπτα καὶ ἄλογα πάμπολλα. Εἰς τὴν σημερινὴν μάχην καὶ ἐνταὐτῷ νίκην χρεωστεῖ ἡ Πατρὶς ἑορτὴν καὶ ὅλοι μας, ὠσὰν ὁποῦ αὐτὴ ἦτον ἢ νὰ σώσῃ τοὺς ἐγκατοίκους Γραικοὺς Πελοποννησίους, ἢ νὰ τοὺς ἀφανίσῃ καὶ νὰ τοὺς ἀφήσῃ αἰωνίως κατησχυμένους. Δοξάσατε τὸν Θεὸν ἅπαντες ὅπου δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἀνέδειξε τὸ δυστυχὲς Γένος μας νικητικόν. Τώρα δοξάζω ἀναμφιβόλως, ὅτι ἡ Πελοπόννησος ἐντὸς ὀλίγου ἐλευθεροῦται ἀπὸ τοὺς τυράννους, καὶ κατὰ τοῦτο πληροφορῶ κάθε φιλογενῆ καὶ φιλοπάτριδα. Ἦλθον ἕως Χρυσοβίτσι καὶ Πιάναν μὲ τοὺς στρατιώτας μου νὰ ἀναπαυθῶσιν ὁπωσοῦν, νὰ διορθώσωσι τὰ ἅρματά τους, νὰ οἰκονομήσωμεν τσεπχανέ· καὶ ἐπειδὴ ἀκούσθην μετὰ τῶν ἀδελφῶν Καλαβρυτιανῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἦλθον ἀπόψε ἐδῶ εἰς Πιάναν μὲ 1500 στρατιώτας διὰ νὰ συνομιλήσωμεν, τὸ σχέδιον εἶναι μετὰ μίαν ἢ δύω ἡμέρας νὰ γίνῃ ὁ πλόχος Τριπόλεως, καὶ πέπεισμαι μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ γίνῃ καὶ ἡ κυρίευσίς

(α) Νεκρούς. (β) Σημαίαν. (γ) Σκηνάς. (δ) Τὴν Μεγαλόπολιν· οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοὺς Τούρκους. (ε) Πολεμεφόδια. Τουρκικαὶ ἅπασαι αἱ λέξεις αὗται καὶ ὀνομασίαι.

της, μὲ τὸ νὰ ἔχουν μεγίστην τὴν χρείαν φαγητοῦ καὶ πιοτοῦ. Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ εἶναι ἔλεος θεῖον, ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας μας ἐσκοτώθη ἕνας, ἐλαβώθησαν καὶ ἄλλοι τρεῖς, καὶ ἐλπίζω νὰ ἦναι ἀβλαβεῖς· ἀπὸ τοὺς εἰς Βαλτέτσι μόνον δύω.— Ἡ σημερινὴ χαρά μου καὶ εὐχαρίστησις τῆς ψυχῆς μου εἶναι ἀνάγραπτος, καὶ δὲν ἠξεύρω μὲ ποίους λόγους καὶ λέξεις νὰ σᾶς παραστήσω τὸν αὐτὸν ἡρωϊκὸν πόλεμον, καὶ ἄλλο δὲν λέγω εἰμὴ ὅτι βέβαια χεὶρ Θεοῦ ὑπάρχει. Ἔχομεν μεγίστην τὴν χρείαν μυλυβίου, καὶ σᾶς θερμοπαρακαλῶ, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἀδελφότητός μας, νὰ καμετε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ καὶ νὰ μᾶς προφθάσετε πρὸς τὸ παρὸν δύω χιλιάδας ὀκάδ. μολύβι, τὸ ὁποῖον ζητῶ παρακλητικῶς καὶ χρεωστικῶς, διὰ νὰ ἐνδυναμώσω τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν στρατιωτῶν μας, καὶ πεπεισμένοι εἰς τὴν φιλογένειάν σας, δὲν σᾶς βαρύνω. Ἔρρωσθε εἰς τὰ πρὸς βοήθειαν καὶ ὠφέλειαν τοῦ Γένους.

Τῇ 13 Μαΐου, Στρατόπεδον Πιάνας τῷ ά. ἔτει τῆς ἐλευθερίας.

ΘΕΌΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΏΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπίτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ γενναῖοι προὔχοντες τῶν Νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, χαίρετε.

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς εὐκταίας ἀδελφικῆς μοι ὑγείας σας, δηλοποιῶ πρὸς τὴν φιλογένειάν σας, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην τοῦ παρόντος ἀριβάρησαν πλησίον τῆς Κορώνης τ' ἀρμαμέντα σας, καὶ τὴν ιά. ἐλθόντες οἱ φιλογενεῖς καὶ γενναῖοι καπεταναῖοι σας Καπ. Νικόλαος Μπότασης καὶ λοιποὶ εἰς Καλαμάταν, ἀνταμώθημεν καὶ τοὺς ἐδέχθημεν μὲ ἄκραν χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν, κατὰ

τὸ ἀδελφικὸν χρέος μας. Οὕτως ἐμίσευσαν διὰ τὸ Νεόκαςρον πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν ςρατευμάτων μας, προσμένοντες ἐκεῖθεν καὶ τὰ λοιπὰ ἀρμαμέντασας, καὶ ἐνταυτῷ ν' ἀκολουθήσουν τὰς διαταγάς σας. Δὲν ἐλλείψαμεν δὲ καὶ ἡμεῖς νὰ δώσωμεν πρὸς τὴν φιλογένειάν τους τὰς ἀναγκαίας συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ ἐλπίζω νὰ εὐδοκιμήσῃ ἡ ἐκστρατεία τους καὶ νὰ ἀκούσωμεν ἐντὸς ὀλίγου μεγάλας νίκας καὶ θριάμβους κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκ μέρους των.

Χθὲς ἐξεστρατεύσαμεν καὶ ἡμεῖς μὲ ἀρκετοὺς στρατιώτας κατὰ τὸ κέντρον τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ καθ' ὁδὸν ἐμάθομεν μετὰ πληροφορίας, ὅτι ἐξελθόντες τῆς Τριπολιτσᾶς οἱ ἀξιωματικοὶ μὲ ἅπασαν τὴν δύναμίν των ἐναντίον τοῦ στρατοπέδου μας, ἐστάθησαν μὲ τόσην γενναιότητα οἱ ἰδικοί μας, ὥστε ὁποῦ φονεύσαντες ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πεντήκοντα ἐχθρούς, τοὺς ἐτσάκισαν καὶ τοὺς ἐπῆγαν φονεύοντες ἕως εἰς τὰ τείχη τῆς Τριπολιτσᾶς, χωρὶς νὰ βλαφθῇ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἡμετέρων· καὶ μὲ τὸ ἀρίβον μας σήμερον ἢ αὔριον ἐλπίζομεν νὰ κάμωμεν μεγαλειτέρους θριάμβους, καὶ ἐντὸς ὀλίγου τὴν τελείαν ἅλωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς. Μεγάλην λύπην ὅμως ἔχομεν διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν τοῦ μολυβίου καὶ τῶν τουφεκοπετρῶν, τὰ μόνα ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἐπιχείρησίν μας· καὶ ἐπειδὴ οἱ καπεταναῖοι σας μᾶς ἐβεβαίωσαν, ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας εὑρίσκεται μολύβι, παρακαλοῦμεν τὴν φιλογένειάν σας νὰ μᾶς προβλέψετε ἀρκετόν, ὁμοίως καὶ τουφεκόπετρας, καὶ δι' ἐπίτηδες καϊκίου προφθάνετε μέρος εἰς Μιστρᾶν καὶ τὰ περισσότερα εἰς Καλαμάταν, ὡσὰν ὁποῦ ἐδῶ μαντενίρομεν (α) οὐ μόνον τὸ κατὰ τῆς Τριπολιτσᾶς στρατόπεδον, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τῶν

(α) Ἐξοικονομοῦμεν· γαλλικὴ ἡ λέξις ἐκ τοῦ maintenir.

κάστρων καὶ Λάλα, τὴν δὲ τιμήν των ἀποκρινόμεθα. Μόνον παρακαλοῦμεν μίαν ὥραν ἀρχήτερα νὰ μᾶς προφθάσετε τ' ἀναγκαῖα εἴδη αὐτά, διότι χωρὶς τούτων οὐδὲν κατόρθωμα γίνεται, καὶ μὴν ἀργοπορήσετε τὴν πρόβλεψίν των.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς γράφητε συνεχῶς ἀδελφικά σας, δηλωτικὰ τῆς ἀδελφικῆς ὑμῶν ὑγείας σας καὶ τῶν γενναίων ἀνδραγαθημάτων σας πρὸς χαροποίησίν μας. Ἰδού, σᾶς στέλλομεν καὶ τὸ ἀπαράλλακτον ἴσον τοῦ γράμματος (α) ὅπερ ἐλάβομεν ταύτην τὴν στιγμὴν ἀπὸ τὸ ὀρδί, καὶ ἐξ αὐτοῦ πληροφορεῖσθε τοὺς θριάμβους τῶν ἡμετέρων καὶ τὸν ἀφανισμὸν τῶν τυράννων. Ὅθεν, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ μᾶς προφθάσετε ὅσον τὸ ὀγλιγωρότερον μολύβι καὶ ἀτσαλόπετρας. Ταῦτα ἀδελφικῶς, ἡ δὲ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δύναμις τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

1821 Μαΐου 14, ἀπὸ Σκάλαν (β).

Τῆς φιλογενείας σας ὅλος πρόθυμος

Ὡς ἀδελφὸς ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ Σπετσῶν καὶ Ὕδρας, ἀδελφικῶς προσκυνοῦμεν.

Σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι τὴν πέμπτην, εἰς τὰς ἓξ ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας, ἤρχησεν ὁ πόλεμος εἰς Βαλτέτσι· οἱ ἐδικοί μας, ὁποῦ ἦτον ἐκεῖ, ἦτον ἕτοιμοι· ἀρχίζοντες οἱ ἐδικοί μας

(α) Δὲν εὑρέθη. (β) Χωρίον εἰς τὰ μεσόγεια τῆς Μεσσηνίας· σήμερον κατατάσσεται εἰς τὸν δῆμον Οἰχαλίας (οὗ ἕδρα τὰ Μελιγαλὰ) τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης.

λοιπὸν ἀπὸ μέσα τὸν πόλεμον, ἦλθε καὶ ἀπ' ἔξω ὁ Καπετὰν Θεοδωράκης Κολοκοτρώνης καὶ τοὺς ἀπέκλεισεν. Εἰς τὴν μίαν ὥραν τῆς νυκτὸς ἔκαμαν γιουροῦσι (α) διὰ νὰ ἔβγουν, καὶ τοὺς ἔδοσαν τράκον εἰς τὸ καρτέρι καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ ἔμειναν ἐκείνην τὴν νύκτα, πολεμούμενοι ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, ἕως τὴν παρασκευὴν εἰς τὰς 2 ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας. Ὁ πόλεμος ἐστάθη πεισματώδης· σκοτωμένοι, ὁποῦ ἔμειναν ἔξω καὶ εὗρον οἱ ἐδικοίμας, εἶναι ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους τυράννους. Πόσους σκοτωμένους ἐπῆραν μέσα οἱ τύραννοι καὶ πόσοι εὑρίσκονται μέσα εἰς τὰ δάση δὲν ἠξεύρομεν, καὶ πόσοι λαβωμένοι καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἠξεύρομεν, πλὴν μεγάλος συντριμμὸς ἔγεινε κατὰ τῶν τυράννων. Τοὺς ἐπῆραν ἓξ ἄλογα μὲ μίαν καρότσαν καὶ μὲ ἕνα κανόνι ὁποῦ εἶχον κοντά τους, καὶ ἕνα τσαντίρι, καὶ τσεπχανέδες, καὶ ψωμὶ ὁποῦ εἰς ἀνθρώπου στόμα δὲν ἐμβαίνει· λιαχουρία, γούναις, καπότα, καὶ ἕνα καπότον, λέγουν, τοῦ Κεχαγιᾶ, καὶ ἅρματα ἀρκετὰ καὶ ἄτια καὶ λοιπὰ ἄλογα· αὐτοὶ ἔσωζαν σκοπὸν διὰ νὰ ῥίξουν τὸ ὀρδὶ εἰς Βαλτέτσι καὶ νὰ εἰσάξουν τὸ νερόν. Ἔμειναν κατὰ τὴν πρώτην μπαταρίαν θανατωμένοι μερικοὶ γνώριμοι, ὁ Μοραμπούτης, ζορμπᾶς Ἀρκαδίας, ὅστις ἦτον εἰς Ῥούμελην καὶ μὲ τοῦτον τὸν Κεχαγιᾶν ἦλθεν, ὁ Ῥουμπῆς ἀπὸ Μπαρδούνιαν, τοῦ Ζαλούμα τὸ παιδὶ, καὶ ἀγνώριμοι πόσοι, Κύριος ἠξεύρει. Τοὺς ἐπῆραν καὶ ἑπτὰ μπαϊράκια τουρκικὰ, τὸ ἕνα ἦτον τοῦ Κεχαγιᾶ· τοῦ Μοραμπούτη εὗρον εἰς τὸ δισσάκκι του αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ ἄλλα τούρκικα γράμματα. Στοχασθῆτε λοιπὸν μὲ πόσους ἐκίνησεν ἀπὸ Ῥούμελην καὶ μὲ πόσους ἦλθεν εἰς Μορέαν, πλὴν ἡ ἀκαταστασία τῶν διοικητῶν, καὶ ἡ εὔκαιρος εἴσοδος τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου

(α) Δηλ ἔφοδον· τουρκικὴ ἡ λέξις, ὡς προεσημείωται.

τὸν ἐβοήθησαν νὰ κάμῃ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμεν. Ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ἂν τὰ εὐλογημένα σας πλοῖα δὲν ἐξεκίνησαν διὰ τὰ ἐκεῖσε μέρη Πατρῶν, νὰ τὰ ξεκινήσετε, ὅπου ὅσον τάχιστα νὰ πιάσουν τὸν ἐκεῖ κόλπον, μὴ τύχῃ καὶ εὗρεν ἀντίστασιν εἰς τὸν ἐρχομόν του ὁ Μεχμὲτ Πασσᾶς καὶ ἐπῆγε διὰ θαλάσσης. Ὅθεν, δι' ἀγάπην Θεοῦ ἀδελφοί! προθύμως ξεκινήσατε τὰ εὐλογημένα σας πλοῖα διὰ τὰ ἐκεῖ, ὅπου, ὃ μὴ γένοιτο, νὰ μὴ κάμωμεν κάμμίαν ζαλάδαν· καὶ ἀναπροσκυνοῦντές σας, μένω τῆς εὐγενίας σας ὅλος πρόθυμος, ὡς ἀδελφός.

Υ. Γ. Πῶς δὲ τοὺς ἄφησαν τοὺς λοιποὺς τυράννους καὶ ἔφυγαν· ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι ἔσωσαν τὸν τσεπχανὲ, τοὺς ἔκαμαν τόπον, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐξεστράτευσαν ἕως τὰ τείχη τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ μὲ τὸ γιουροῦσι τοὺς ἐπῆραν μερικὸν τσεπχανὲ, ὅσον εἶχον ὅλον τὸν ἐπῆραν, πλὴν δὲν ἦτο πολύς· ἂν μᾶς ἀξιόνατε μπαρούτην μόνον, μᾶς ὑποχρεόνατε μέχρι βίου, ὡσὰν ὁποῦ μολύβι ἔχομεν ἀρκετὸν εἰς τὸ Ἄργος.

14 Μαΐου 1821, Ἅγιος Ἰωάννης.

Τῶν ἐπιταγῶν σας
ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναιότατοι καὶ φιλογενέστατοι ἄρχοντες καὶ καπεταναῖοι Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείομεν τὴν περιγραφὴν τοῦ εἰς Δολιανὰ καὶ ἐνταῦθα πολέμου, ὅστις ἠκολούθησε κατὰ τὴν 18 τοῦ τρέχοντος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καταλαμβάνετε. Ἂς ἔχῃ δόξαν ὁ ἅγιος Θεὸς, ὁ ἀναδείξας νικητὰς καὶ ἐκ δευτέρου τοὺς οἰκείους του πρὸς καταισχύνην καὶ συντρι-

βὴν τῶν ἐναντίων. Κατ' αὐτὰς ἀπεφασίσθη καὶ ἡ πολιορκία τῆς Τριπολιτσᾶς· ὅθεν ὁ μὲν Καπετὰν Κολοκοτρώνης ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὰ Τρίκορφα, οἱ δὲ Πετμεζαῖοι εἰς τὴν Πιάναν, ὁμοίως καὶ ὁ Καπετὰν Κυριακούλης καὶ ἡμεῖς μελετῶμεν νὰ πλησιάσωμεν σήμερον αὔριον, ὥστε νὰ ἀπέχωμεν ὅλα τὰ στρατεύματα ὡς μίαν ὥραν καὶ ἀπὸ τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ ἀπ' ἀλλήλους, καὶ εἴθε ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ κατευθύνῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς τέλος τοὺς σκοποὺς μας. Ὁ ἐνδοξότατος Πετρόμπεης ἦλθεν εἰς τὸ μοναστῆρι τῶν Καλτετζιῶν, τὸ ὁποῖον ἀπέχει ἀπ' ἐδῶ 4 ὥρας, ὅπου συνάζονται καὶ οἱ Πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου, διὰ νὰ γενῇ τὸ κοινὸν συμβούλιον καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν πραγμάτων. Τοῦ Λάλα τὸ φρούριον ἐπολιορκήθη πλησιέστερον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν νὰ λάβῃ καὶ τέλος εἰς ὀλίγον καιρόν. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἰδεάσητε εἴτι νεώτερον ἔχετε ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ὑγιαίνετε.

Ὅλα μας τὰ στρατεύματα ὑστεροῦνται μεγάλως ἀπὸ πέτρας· διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ γενῇ κάμμία φροντὶς διὰ νὰ μᾶς προφθάσετε, καθότι πόσον εἶναι ἀναγκαῖαι τὸ καταλαμβάνετε.

1821 Μαΐου 20, τῷ ά. ἔτει τῆς ἐλευθερίας, ἐκ Βερβαίνων.

Παναγιώτης Γιατράκος.— Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης.— Νικόλαος Δεληγιάννης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1821.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, διοικηταὶ καὶ ἔγκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἄχρι τῆς σήμερον νὰ σᾶς ἔγεινε γνωστὸς ὁ εἰς τὰς 12 καὶ 13 τρέχοντος συγκροτηθεὶς πόλεμος εἰς Βαλτέτσι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν

Τούρκων, τοῦ ὁποίου τὰ νικητήρια τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐδόθησαν εἰς τὸ γένος ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ἤδη ἐν συντομίᾳ σᾶς λέγομεν, ὅτι εἰς Βαλτέτσι ὁ θάνατος τῶν τυράννων ἔφθασε τοὺς διακοσίους, κατὰ τὴν ὑστερινὴν πληροφορίαν, ἣν ἔχομεν ἀπὸ ὁμογενεῖς μας ὁποῦ ἐξῆλθον τῆς Τριπολιτσᾶς, ἐκτὸς τῶν θανασίμως πληγωθέντων. Ἔτι διὰ τοῦ παρόντος ἀδελφικοῦ μας σᾶς γνωστοποιοῦμεν, ὅτι ὁ ἀνεψιός μου Καπετὰν Νικήτας, διορισθεὶς νὰ ἐκστρατεύσῃ δι' Ἄργος, ὁποῦ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸ θέρος τῶν γεννημάτων, συνάζοντας καὶ τοὺς τῶν πέριξ χωρίων ὁπλοφόρους πρὸς ἐνδυνάμωσιν τοῦ τόπου, εἰς τὰς 18 τρέχοντος εὑρέθη εἰς Δολιανὰ, καὶ βλέπετε ὡς ἀκολούθως τὴν περιγραφὴν τοῦ πολέμου, γενομένου ἐκεῖσε καὶ εἰς Βέρβαινα. Περὶ τὴν ἑβδόμην ὥραν τῆς ἡμέρας ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ ταὶς βάρδιαις εἰς τὸ στρατόπεδον Βερβαίνων, ὅτι ἀνέβαιναν οἱ ἐχθροὶ εἰς Δολιανὰ καὶ Δραγόνι· συνέβη, ὡς εἴρηται, νὰ πορευθῇ ὁ Καπετὰν Νικήτας εἰς Δολιανὰ, ὁ ὁποῖος κατέβαινεν εἰς Ἄργος μὲ ἑκατὸν στρατιώτας ἐδικούς του, παρευρίσκοντο δὲ καὶ εἰς Δολιανὰ ἔτι ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν στρατιώτας, ὥστε συνεποσοῦντο τριακόσιοι, τσίρκα, στρατιῶταί μας μετὰ τοῦ Καπετὰν Νικήτα. Τότε μαθόντες οἱ εἰς Βέρβαινα στρατηγοὶ καὶ στρατιῶται τὴν ἔφοδον τῶν ἐχθρῶν, ἀμέσως ἐξεστράτευσαν ἕως χίλιοι. Οἱ ἐχθροὶ ἦτον ὑπὲρ τὰς δύω χιλιάδας, ἐξ ὧν χαβελλαρέοι ἕως τριακόσιοι, οἱ δὲ λοιποὶ πεζοὶ, ὄντες Ἀλβανῖται καὶ Μπαρδουνιῶται, καὶ ὁ ἀρχηγός των, ὁ εἰσελθὼν τῆς Τριπολιτσᾶς, Κεχαγιᾶς. Ἔπιασαν λοιπὸν τὰ ἰσχυρὰ μέρη τῶν Δολιανῶν, καὶ ὁ μὲν Καπετὰν Νικήτας τοὺς ἐπολέμει ἔσωθεν [τῶν ὁσπιτίων γενναίως, οἱ δὲ ἀπὸ Βέρβαινα ἐλθόντες, ἔξωθεν· οἱ τῶν Βερβαίνων δὲ στρατιῶται στρατηγηματικῶς καὶ

ἑκουσίως ἐν ταὐτῷ ἐβάλθησαν τότε εἰς ἀταξίαν καὶ φυγὴν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ὥστε τοὺς ἐδίωκαν οὗτοι ἕως εἰς Βέρβαινα. Ἐκεῖ ἔπιασαν τὰ ἀναγκαῖα μέρη, καθὼς καὶ οἱ ἐχθροὶ μίαν ἐκκλησίαν, οὖσαν μεταξὺ Βερβαίνων καὶ Δολιανῶν, καὶ πολεμοῦντα ἀμφότερα τὰ μέρη ἀπὸ ἐννάτης ὥρας μέχρις ἑνδεκάτης, ἔτρεψαν οἱ ἰδικοί μας τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν ἕως εἰς Δολιανὰ, ὅπου ἦτον καὶ οἱ λοιποὶ ἐχθροὶ, οἱ πολεμοῦντες μετὰ τοῦ Καπετὰν Νικήτα, καὶ ἐκεῖ ἔγεινε γενικὸς ὁ πόλεμος, διαρκέσας κατὰ συνέχειαν ἕως εἰς τὰς δύω ἡ ὥρα τῆς νυκτός· καὶ τρέψαντες τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν, τοὺς κατεδίωξαν ἕως εἰς τὸν κάμπον, ὅπου κατέλαβε καὶ τὸ τῆς νυκτὸς σκότος βαθύτατον, καὶ δὲν διεκρίνοντο οἱ ἡμέτεροι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς. Ἐθανατώθησαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν πενῆντα, αἰχμάλωτοι ἐπιάσθησαν ἕξ· οἱ μὲν τέσσαρες Τοῦρκοι, εἷς Ἀρμένης καὶ ὁ ἄλλος Ἀλβανίτης χριστιανός. Τοὺς ἐπῆραν δύω κανόνια, ὁποῦ εἶχον μαζῆ τους, μὲ τὰς ἀποσκευάς των, τὰ ἅρματα τῶν θανατωθέντων, δύω κάπαις μὲ φουσέκια, ἓν φορτίον ῥίζι καὶ ἓν φορτίον παξιμάδι, καὶ μέρος ἀλόγων καὶ μουλαρίων· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐδικούς μας στρατιώτας ἐφονεύθησαν πέντε, καὶ ἐπληγώθησαν δύω ἀβλαβῶς. Οὕτως εἶναι γυμνὴ ἡ ἀλήθεια τοῦ ὑστερινοῦ μας πολέμου, καὶ ἂς ἔχῃ δόξαν ὁ Ἅγιος, ὁ ἀναδείξας τοὺς στρατιώτας μας νικητὰς καὶ τροπαιοφόρους. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ ϛρατευματά μας ἔχουσι χρείαν μεγίϛην ἀπὸ ἀτσαλόπετρας καὶ ἀπὸ τσαρούχια, στέλλομεν ἐπίτηδες τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρόν μας Ἀθανάσιον, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ γένῃ ὁ τρόπος καὶ νὰ μᾶς προβλεφθοῦν ἕως εἴκοσι χιλιάδες, εἰ δυνατὸν, ἀτσαλόπετραις, ἢ τέλος πάντων ὅσας δυνηθῆτε νὰ μᾶς προφθάσετε, τὰς ὁποίας καὶ περιμένομεν, ὄντες διόλου ὑϛερημένοι· διὰ πετσία, ἠξεύρομεν ὅτι εὑρίσκονται πολλὰ, καὶ ὁδηγήσατέ τον διὰ

νὰ πάρῃ ὅσα μᾶς χρειάζονται. Ἄρχοντες, καὶ αὖθις ὑπερεκπερισσοῦ σᾶς παρακαλοῦμεν διὰ τὰς πέτρας νὰ λάβετε τὴν φροντίδα νὰ μᾶς οἰκονομήσετε κατὰ τὸ παρόν, προθυμοποιούμενοι νὰ εὑρεθῇ ὁ τρόπος τῆς οἰκονομίας αὐτῶν καὶ εἰς τὸ μετέπειτα, καθότι χωρὶς αὐτῶν καὶ τὰ ἐδικά μας στρατεύματα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄλλων θέσεων μένουν νεκρά. Ὁποίας νεωτέρας εἰδήσεις ἔχετε καὶ ἡ φιλογένειά σας ἀναπαρακαλοῦμεν νὰ μᾶς φανερώσητε, καὶ μένομεν εἰς τὰς προσταγάς σας.

Τῇ 20 Μαΐου 1821, στρατόπεδον πέριξ Τριπολιτσᾶς.

Ἀθανάσιος Καραχάρης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.— Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι καὶ γενναιότατοι ἄρχοντες καὶ καπεταναῖοι Σπετσιῶται, προσκυνοῦμεν.

1821 Μαΐου 25, Ἄργος, τῷ ά. ἔτει τῆς ἐλευθερίας.

Μετὰ τοὺς ἄνωθέν μοι προσκυνισμούς, δὲν λείπομεν εἰς τὸ νὰ μανθάνωμεν διὰ τὴν ποθητήν μοι ὑγείαν σας ὁμοῦ καὶ ἀνδραγαθίας σας, καὶ παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον ἵνα σᾶς φυλάττῃ καὶ νὰ σᾶς δυναμόνῃ, διὰ νὰ κατατροπώσετε καὶ ἀφανίσετε τοὺς τυράννους Μουσουλμάνους, ἀμήν· ὁμοίως καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ ἐδῶ ἀνδρείως τρέχομεν. Ἤδη δύω φοραῖς ἐκτυπήθημεν, καὶ εἰς τὰς δύω τοὺς ἀφανίσαμεν, ὡς σᾶς τὰ ἔχουν παραδειγματισμένα οἱ γενναῖοι ἐδικοί σας Καπεταναῖοι ἀπὸ Μύλους. Τώρα παρακαλοῦμεν τοὺς φιλογενεῖς ἀδελφούς μας νὰ μᾶς προφθάσουν ἀπὸ μπαρούτην καὶ πέτρας, διότι ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην κατὰ τὸ παρόν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι θέλουν προφθάσει πολλὰ τὸ Γένος μας. Προσέτι σᾶς

λέγω, ἀδελφοί, ἀπὸ τὰς 22 τοῦ παρόντος ἦλθα ἐδῶ, καὶ δὲν ἔλειψα εἰς τὸ νὰ βάλω τὰ πράγματα εἰς τάξιν, καὶ σήμερον αὔριον ἐλπίζω νὰ κάμω τὴν πολιορκίαν τοῦ Ναυπλίου, καὶ ὁ Κύριος νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ τοὺς ἀφανίσωμεν. Προσέτι παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς στείλετε 50 πετσία σύγκαρέζικα, διὰ νὰ 'ποδηθῇ τὸ στρατόπεδον, καὶ τ' ἀπερνᾶτε εἰς τὴν παρτίδα τοῦ λογαριασμοῦ μας. Εἰδοποιήσατέ μας κάθε νέον τῆς θαλάσσης διὰ ἡσυχίαν μας.

Υ. Γ. Ὅσοι ἄνδρες οἰκοκυραῖοι, μαστόροι ἀπὸ τὸ κάθε ζαναχάτι (α), Ἀργεῖται, μᾶς τοὺς ςέλνετε ἐδῶ. Τὸν παρόντα Νικολῆν, ἐξάδελφόν μου, ὁποῦ στέλνω αὐτοῦ ἐξεπίτηδες, θέλετε τοῦ παραδώσει τὰ ἄνωθεν.

Αναπροσκυνοῦντές σας μένομεν ἀδελφοί σας.

Νικήτας Σταματελλόπουλος.—Ἀνδρέας Ζαχαρόπουλος. Ἀθανάσιος Ἀσημακόπουλος.— Δημήτριος Καλαφτόπουλος. Στάϊκος Σταϊκόπουλος.— Ἀντώνιος Κουμουστιώτης.— Κωνσταντῖνος Ἀλεξανδρόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ προεστῶτες τῆς Νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς προσκυνοῦμεν.

Τῇ 25 Μαΐου 1821, Μύλοι.

Σήμερον τὸ μεσημέρι ἦλθεν ὁ Καπετὰν Νικήτας Σταματελλόπουλος μὲ 400 στρατιώτας, καὶ εὐθὺς ἔγραψεν εἰς Χέλι νὰ ἔλθουν οἱ Χελιῶται (β), οἱ ὁποῖοι εἶναι ἕτοι-

(α) Λέξις τουρκική, δηλοῦσα ἐπάγγελμα, τέχνην ἢ ἐπιτήδευμα. (β) Χέλι· χωρίον (Ἀράχναιον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) ἐν νομῷ Ἀργολίδος, ἐξ οὗ οἱ κάτοικοι Χελιῶται, τοῦ δήμου Μηδείας (οὗ ἕδρα τὰ Μέρμπακα) τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας.

μοι, καθὼς μᾶς προέγραφον. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν εὐγενίαν σας νὰ προστάξητε τοὺς Κρανιδιοκαστριώτας καὶ λοιποὺς Κάτω-Ναχαγίτας, νὰ συντρέξωσιν αὔριον εἰς Ἄργος, διὰ νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τοῦ Καπετὰν Νικήτα, νὰ κάμωσι τὸν μπλόκον τοῦ Ναυπλίου, ὁποῦ τὴν δευτέραν νὰ κάμωμεν ἀρχὴν νὰ θερίσωμεν, καθότι τὰ γεννήματα εἶναι ὅλα εἰς τὸν καιρόν τους, καὶ φωνάζουν τὴν σύναξίν των. Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς ἐκτείνωμεν λόγους διεξοδικοὺς περὶ τούτου, παρασταίνοντές σας τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποθέσεως· πρὸς δὲ τούτοις παρακαλοῦμεν τὴν εὐγενίαν σας, ὅτι ἡμεῖς μὲ τὸ νὰ μὴν ἠξεύρωμεν τὸ ἔθιμον τοῦ τόπου, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴ γνωρίζωμεν ποῖα ὑποκείμενα πρέπει νὰ προσδιορισθῶσιν εἰς τὸ κάθε χωρίον καὶ μέσα εἰς τὸ Ἄργος, διὰ νὰ συναχθῶσιν οἱ καρποὶ χωρὶς νὰ γίνῃ ἡ παραμικρὰ φθορὰ καὶ ἀπώλεια, νὰ προστάξετε τοὺς αὐτόθι διατρίβοντας προεστῶτας τοῦ Ἄργους, τὸν Κύριον Χαράλαμπον Περούκαν, Κύριον Ἀνδρῖκον Τσιώρτσην καὶ Κύριον Παναγιώτην Ἰωάννου, νὰ ἔλθουν ἐνταῦθα καὶ παρασταθοῦν εἰς αὐτὴν τὴν ἀναγκαιοτάτην ὑπόθεσιν· νὰ προσδιορίσωσιν ἐκεῖνοι τὰ ὑποκείμενα, τὰ ὁποῖα ἠξεύρουσιν ἄξια καὶ πιστά, νὰ γράψουν νὰ φέρουν τὰ ἄλογα διὰ νὰ ἁλωνίσουν, καὶ νὰ οἰκονομήσουν κάθε ὑπόθεσιν ὅπου ὑποπίπτει καὶ ἀναγκαιοῖ εἰς τὴν πατρίδα τους. Τὸ πρᾶγμα, ἀδελφοί, ἀναβολὴν δὲν ἐπιδέχεται, καὶ τοὺς Κρανιδιοκαστριώτας νὰ προστάξετε νὰ ἔλθουν τὸ συντομώτερον καὶ τὴν εὐγενίαν τους ὁμοίως νὰ μὴ λείψουν, ὡς ἀναγκαῖοι. Παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις νὰ μᾶς στείλετε τοὺς τουφεξίδες Ἀργείτας ὁποῦ εἶναι αὐτοῦ, ὅτι μᾶς εἶναι ἀναγκαῖοι, ὡς γνωστόν σας. Στείλετέ μας καὶ ἓξ κλειδωνιαὶς διὰ τὰ μαγαζία, ὁποῦ θὰ βάλωμεν τοὺς συναζομένους νέους καρπούς.

Υ. Γ. Στείλετέ μας πρὸς τούτοις ἕνα καλοῦπι διὰ βόλια τῶν πέντε ἥμισυ καὶ ἓξ ἥμισυ δραμίων, πλὴν τὸ καθένα νὰ χύνῃ ἀπὸ πέντε μπάλαις. Ὁ Φράγκος εἶναι ἐπιτήδειος κατὰ τοῦτο, αὐτὸν δὲ προστάξετε νὰ φθιάσῃ αὐτὰ τὰ δύω καλούπια. Δὲν σᾶς βαρύνομεν περισσότερον.

Λάζαρος Τσιώρτσης.— Γεώργιος Ν. Λάμπρου.— Ἀντώνιος Γκουμοῦλας.— Νικήτας Σταματελλόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, Πρόκριτοι καὶ Διοικηταὶ τῆς Νήσου Σπετσῶν. (α)

Αἱ καιρικαὶ περιστάσεις μᾶς ἐμπόδισαν ἕως τώρα τοῦ νὰ συνέλθωμεν καὶ συσκεφθῶμεν περὶ τῶν ἀναγκαίων τῇ Πατρίδι μας, διὰ τὴν καλὴν ἔκβασιν τοῦ προκειμένου ἱεροῦ ἀγῶνός μας Ἤδη δέ, κοινῆς συνελεύσεως συγκροτηθείσης (β), δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον σὺν τοῖς ἄλλοις ἐνεκρίθη ὁποῦ ἅπαντα τὰ τῆς Πατρίδος μας τέκνα, τά τε ἐν ἅρμασι καὶ ἄνευ ἁρμάτων, νὰ συντρέξωσι καὶ συναγωνισθῶσι καθὰ δυνάμεως ἕκαστος ἔχει· καὶ εὐλόγως ἀπεφασίσθη ὅτι ὅσοι ἐκ τοῦ τοιούτου χρέους των λείψουσι, κωφεύοντες εἰς τὴν δικαίαν φωνὴν τῆς Πατρίδος, οὐ μόνον νὰ μὴν ἔχωσι δικαίωμα τοῦ νὰ ὀνομάζωνται πατριῶταί μας, ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν ἐξουσίαν εἰς

(α) Συνοπ. Ἱστ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελ. XXXIII.

(β) Ἡ σωζομένη πρᾶξις τῆς Συνελεύσεως ταύτης εἶναι ἡ σύστασις τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας ἐν Καλτεζαῖς τὴν 26 Μαΐου 1821. ὅρα Συλλογὴν Α. Ζ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν αναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.* Τόμος Α. σελ. 3. ἐν Πειραιεῖ 1839.

τὰ ὑπάρχοντά των. Περὶ τούτου λοιπὸν γράφομεν ἤδη καὶ πρὸς ὅλους τοὺς κατὰ τὴν Νῆσόν σας εὑρισκομένους πατριώτας μας, καὶ περικλείοντες ἐν τῷ παρόντι ἀδελφικῷ μας τὸ τοιοῦτον πρὸς αὐτοὺς εἰδοποιητικὸν γράμμα μας, παρακαλοῦμεν τὴν φιλογένειάν σας, ἵνα πρῶτον ἀπεράσητε αὐτὸ εἰς τοὺς κώδικας τῆς τοπικῆς σας Καγκελαρίας, εἰς ὑπόμνημα παντοτεινόν, διὰ νὰ μὴ τοὺς μείνῃ πώποτε κάμμία προφασιολογία, καὶ ἀκολούθως νὰ τὸ ἐγχειρίσετε πρὸς αὐτούς, βιάζοντές τους εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ χρέους των, κατὰ τὴν κοινὴν τῆς Πατρίδος μας φωνὴν καὶ ἀπόφασιν. Σήμερον δὲ κοινῇ γνώμῃ τῆς συγκροτηθείσης Συνελεύσεως ἐκλέχθησαν καὶ ἐδιορίσθησαν οἱ φιλογενέστατοι κύριοι Ἅγιος Βρισθένης Θεοδώρητος, Σωτήριος Χαραλάμπης, Ἀθανάσιος Κανακάρης, Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος, Θεοχάρης Ῥένδης καὶ Νικόλαος Πονηρόπουλος, διὰ νὰ παρευρίσκωνται μετὰ τοῦ κοινοῦ ἀρχιστρατήγου μας Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, καὶ συνιστῶντες ἅπαντες αὐτοὶ τὴν Γερουσίαν τοῦ δήμου ὅλου τῆς Πελοποννήσου, νὰ διοικῶσιν ἁπάσας τὰς ὑποθέσεις. Ὅθεν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θέλει ἀνταποκρίνεσθε περὶ παντὸς μετὰ τῆς φιλογενείας των, οἵτινες ἔχουσι κάθε πληρεξουσιότητα ἐπάνω εἰς τὸ κοινὸν ὄφελος. Ἔρρωσθε καὶ εὐοδοῦσθε.

Ἀπὸ Καλτεζιαῖς, τῇ 26 Μαΐου 1821.

ΒΡΙΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ

καὶ λοιποὶ προὔχοντες τῆς Πελοποννήσου.

Τοῖς κατὰ τὴν Νῆσον Σπετσῶν εὑρισκομένοις Πελοποννησίοις, τοῖς περιποθητοῖς ἡμῖν ἀδελφοῖς καὶ πατριώταις.

Ἀδελφοὶ πατριῶται οἱ κατὰ τὴν Νῆσον Σπέτσας εὑρισκόμενοι.

Κοινῆς συνελεύσεως γενομένης περὶ τῆς σκέψεως

καὶ προβλέψεως τῶν ἀναγκαίων τῆς Πατρίδος μας διὰ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ προκειμένου ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ ὑπὲρ τῆς σεβαστῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους μας, σὺν τοῖς ἄλλοις δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον ἐνεκρίθη, ὅτι ὅσοι εὑρίσκεσθε εἰς τὰ αὐτόθι, εἴτε ἐν ἅρμασιν εἴτε ἄνευ ἁρμάτων, ἅμα τοῦ λαβεῖν τὸ παρόν μας, παραιτοῦντες αὐτόθι μόνον τὰς φαμελλίας σας καὶ τοὺς γέροντας, νὰ τρέξητε χωρίς τινα ἀναβολὴν ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα μας, ἵνα ἀγωνισθῶμεν ἅπαντες καθὰ δυνάμεως ἔχει ἕκαστος· ἂν ὅμως ἀδιαφορήσητε καὶ κωφεύσητε εἰς τὴν δικαίαν φωνὴν τῆς Πατρίδος, παραβλέποντες τὸ πρὸς αὐτὴν τοῦτο χρέος σας, ἠξεύρετε ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θέλει ἔχετε κἀνὲν δικαίωμα οὔτε πατριῶταί μας νὰ ὀνομάζησθε, οὔτε ἐξουσίαν τινὰ εἰς τὰ κτήματά σας νὰ ἔχητε. Περὶ τούτου γράφομεν καὶ πρὸς τοὺς αὐτόθι φιλογενεστάτους ἄρχοντας καὶ διοικητὰς, ἵνα ἀπεράσῃ τὸ παρόν μας εἰς τοὺς κώδικας τῆς τοπικῆς Καγκελαρίας, εἰς παντοτεινὸν ὑπόμνημα, διὰ νὰ μὴ σᾶς μένῃ πώποτε κἀμμία προφασιολογία, καὶ οὕτω νὰ σᾶς δοθῇ. Εἴθε λοιπὸν νὰ φανῆτε γνήσια τέκνα τῆς Πατρίδος, καὶ ἀληθεῖς Ἕλληνες. Ἔῤῥωσθε.

1821 Μαΐου 26 ἐν Καλτετζιαῖς.

† *Βρεσθένης Θεοδώρητος.— † ὁ Ἕλους Ἄνθιμος. — † ὁ Πρωτοσύγγελος Ἀμβρόσιος τοῦ Ἁγίου Χριστιανουπόλεως.— †Παπᾶ Παναγιώτης Οἰκονόμου.—Νικόλαος Πελλαδᾶς.— Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης. — Σωτῆρος Χαραλάμπης.— Ἀθανάσιος Κανακάρης. — Ἀναγνώστης Παπαγιανόπουλος.— Παναγιώτης Κρεββατᾶς— Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος.—Κανέλλος Δεληγιάννης.—Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης.— Δημήτριος Παπατσώνης.— Νικόλαος Σπυλιωτόπουλος.— Νικόλαος Πονηρόπουλος.— Δημήτριος Καραμάνος.—Κωνσταντῖνος Ζαφειρόπουλος.—Ἀθανάσιος Κυριακός.— Ἀθανάσιος Κ. Κυριακός. — Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου.—*

Παναγιώτης Γολόπουλος.— Νικόλαος Καράπαυλος.— Μιχαὴλ Κομμητᾶς.—Πέτρος Σαλαμῶνος.—Ῥήγας Παλαμίδης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εἰς Σπέτσας.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι καὶ λοιποὶ ἀδελφοὶ ἀδελφικῶς προσκυνοῦμεν.

Χαϊδάρι, 28 Μαΐου 1821.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι χθὲς ἀπὸ μίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἤρχισεν ὁ πόλεμος εἰς τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐπεκράτησεν ἕως τὴν ἑνδεκάτην. Οἱ τύραννοι ἦτον ὅλοι ἐβγαλμένοι ἀπὸ Ναύπλιον, καβαλλαραῖοι καὶ πεζοί, σύροντες καὶ ἕνα κανόνι μαζῇ τους, καὶ ἔπεσαν κατ' ἐπάνω μας μὲ μεγάλην ὁρμὴν εἰς τὴν Ἄρειαν, καὶ ἡμεῖς ἀντιπαρετάχθημεν μὲ γενναιότητα πρὸς αὐτούς· τῇ δυνάμει δὲ τοῦ Σταυροῦ τοὺς ἐκατατσακίσαμεν, σκοτόνοντες ἀπ' αὐτοὺς ἕως 25, καὶ πόσοι λαβωμένοι ἀγνοοῦμεν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὑστερήθημεν διόλου ἀπὸ χερεστὲ (α), ἐτραβήχθημεν μυστικῷ τῷ τρόπῳ ἐνταῦθα, ἕως ὅτου νὰ μᾶς ἔλθῃ ὁ χερεστὲς καὶ ἀμέσως νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν ἰδίαν πλοκήν. Διὸ καὶ παρακαλοῦμεν τὴν φιλογένειάν σας ὁποῦ νὰ δώσετε τοῦ ἐπιφέροντος ὅσα φουσέκια μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα κατὰ τὸ παρόν. Χθὲς τὸ ἑσπέρας εἴδομεν καὶ μίαν φουμάδαν ἀντίπερα εἰς τὸν δρόμον τῆς Τριπολιτσᾶς, ὁποῦ καταβαίνει εἰς Ἄργος· μάλιστα ἠκούσθη καὶ ἦχος τουφεκίων, καὶ ὑποπτευθέντες

(α) Πολεμεφόδια ἐνταῦθα· τουρκικὴ ἡ λέξις, δηλοῦσα πᾶν ὑλικόν, πᾶν τὸ χρήσιμον πρὸς κατεργασίαν ἐπιχειρήματος οὑτινος δήποτε.

μήπως ἐξῆλθε καὶ κἀνένα πτερὸν τῶν τυράννων ἀπὸ Τριπολιτσὰν, καὶ διὰ νυκτὸς ἑνωθοῦν μὲ τοὺς Ἀναπλιώτας, ἤθελε μᾶς στενοχωρήσουν εὑρισκομένους χωρὶς φουσέκια, παραμερίσαμεν ἕως ἐδῶ, ἕως νὰ πάρωμεν εἴδησιν τοῦ πράγματος. Διὰ τοῦτο γνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην, παρακαλοῦμεν, ὡς ἄνωθεν, νὰ μᾶς προφθάσετε μὲ τὴν συνειθισμένην σας φιλογένειαν πέντε ἓξ χιλιάδας φουσέκια ἢ κἄν μπαρούτι καὶ μερικὰ χαρτία, ἐὰν δὲν ἦναι ἕτοιμα φουσέκια, καὶ οὕτω νὰ παρακινήσετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὸν κομιστὴν νὰ μᾶς προφθάσῃ ὅσον τὸ τάχος, γράφοντές μας καὶ κάθε νέαν εἴδησιν ὁποῦ ἔχετε. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ θερμῶς νὰ μᾶς στείλετε καὶ δύω τουφεξίδες ἢ ἕνα τοὐλάχιστον, διὰ νὰ διορθόνῃ τὰ τουφέκια. Ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην τοιούτων, ἐπειδὴ ἔμειναν πολλὰ τουφέκια ἄνεργα· καὶ θεόθεν ὑγιαίνετε.

Υ. Γ. Ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς χριστιανοὺς, χάριτι Θείᾳ, δὲν ἐπειράχθη κἀνένας εἰς τὸν πόλεμον.

Δοῦλοί σας

Νικήτας Σταματελλόπουλος.— ὁ ἰδικός σας Ἀρσένιος.— Στάϊκος Σταϊκόπουλος.— Δημήτριος Τσόκρης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναιότατοι καὶ φιλογενέστατοι κυβερνῆται τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, χαίρετε (α).

Μὲ τὸ νὰ ἐγνωρίζομεν ἐκ πρώτης ἀρχῆς πόσον ἀναγκαία εἶναι ἡ προκατάληψις τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου διὰ

(α) Ὅρα *Τὰ Ὑδραϊκὰ ἢ μέρος τῶν ἐν Ὕδρᾳ σωζομένων ἐγγράφων*, σελ. 32, ἐν Ἀθήναις 1844.

τῶν φιλικῶν θεοσυντηρήτων πλοίων, νὰ ἐμποδίζωσι τὴν διάβασιν τῶν ἀπὸ τῆς Ἠπείρου ἐρχομένων ἐχθρῶν, οἵτινες ἐπιφέρουσι βλάβην γενικὴν πρὸς ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον καὶ πρὸς ἄλλα γειτνιάζοντα μέρη, διὰ τοῦτο πολλάκις ἐγράψαμεν καὶ ἐπαρακαλέσαμεν τὴν φιλογένειάν σας ἕνεκα τούτου. Ἔφθασαν, τέλος πάντων, τὰ ἀήττητα πλοῖά σας εἰς τὸν κόλπον τοῦτον, καὶ εὐθὺς εἰσῆλθον ἔνδον τῶν Καστελλίων ἀνεπηρέαστα, καταδιώκοντα τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα, προσορμίσαντα ὑποκάτω τῶν τειχῶν τῆς Ναυπάκτου, μένουσι μέχρι τοῦδε· τοῦτο προὐξένησε μέγαν τρόμον εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐμψύχωσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας. Ἡμεῖς κατὰ χρέος μας ἐγράψαμεν πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους ναυάρχους τοῦ στόλου τούτου, καὶ ἀπεστείλαμεν ἐπίτηδες τὸν εὐπατρίδην Κ. Ἀνδρέαν Λόντον πρὸς δεξίωσιν αὐτῶν· ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα ἐμάθαμεν παρὰ τοῦ εἰρημένου ἀδελφοῦ, ὅτι οἱ κύριοι ναύαρχοι τὸν εἶπον, ὅτι μὲ τὸ νὰ βλέπωσιν ὅτι ἡ πτῶσις τοῦ τείχους τῆς Ναυπάκτου χρειάζεται ἀναβολὴν καιροῦ, δὲν δύνανται νὰ περιμένωσιν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλουσιν ἐξέλθει τοῦ κόλπου καὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς ἄλλα μέρη. Τοῦτο, φιλογενέστατοι ἄρχοντες, μᾶς κατέθλιψεν εἰς ἄκρον, καὶ σχεδὸν μᾶς ἀπήλπισε διὰ πολλὰς αἰτίας, τὰς ὁποίας ἕκαστος δύναται νὰ συμπεράνῃ, ἐπειδή, τούτου γενομένου, κινδυνεύει ἅπασα ἡ Πελοπόννησος ἐκ τῶν ἐχθρῶν, ὅπου προλαβόντως διέβησαν ἐκ τῆς Ἠπείρου. Προλαμβάνοντες λοιπόν, σᾶς εἰδοποιοῦμεν καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν θερμῶς νὰ προφθάσετε ὅσον τάχος καὶ νὰ γράψετε πρὸς τοὺς φιλογενεῖς τούτους ναυάρχους νὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὴν πολιορκίαν καὶ διὰ φύλαξιν τοῦ κόλπου, μεχρισότου νὰ κυριεύσωσι τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, καὶ νὰ κυριευθῇ κἀνὲν τῶν τειχῶν, ὅτε εὔκολον νὰ φυλαχθῇ ὁ κόλπος ἄνευ μεγάλης

δυνάμεως. Μὴ παραβλέψετε, παρακαλοῦμεν, τὴν αἴτησιν ταύτην, ὅτι ἀφεύκτως κινδυνεύει ἓν πλῆθος ἀδελφῶν ὁμογενῶν, τὸ ὁποῖον δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι δὲν ἀποδέχεται ἡ γενναία καὶ φιλογενικὴ ψυχή σας. Περιμένομεν λοιπὸν τὴν ἐπιταγὴν ταύτην ὅσον τάχος, καὶ πληροφορίαν περὶ τῆς εὐκταίας ἡμῖν ὑγείας σας. Ἔῤῥωσθε.

αωκά. Ἰουνίου ά.

† *Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν.* ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι καὶ λοιποὶ Καπεταναῖοι τῆς Νήσου Σπετσῶν, χαίρετε.

Τὸ φιλογενές σας μετὰ πλήρους χαρᾶς ἐλάβομεν ὁμοῦ καὶ τὴν κάσσαν μὲ τὰ φουσέκια, καὶ ὑπερευχαριστοῦμεν· λυπούμεθα ὅμως ὁποῦ εἰς τὸ ἑξῆς μᾶς ἀπελπίζετε διόλου διὰ τὴν ἣν ἠλπίζαμεν βοήθειαν, πλὴν χρεία ὑπομονῆς. Ἂν ὅμως ἡ ἐξ ὕψους βοήθεια ἤθελε σᾶς ἐξαποστείλει ἀπὸ κανένα μέρος, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ αὖθις ἤθελε μᾶς κάμετε τὴν συνειθισμένην σας βοήθειαν, γνωρίζοντες τὸν πατριωτισμὸν ὁποῦ σώζετε διὰ τὸ Γένος καὶ διὰ τὴν ἀγάπην εἰς τοὺς δούλους σας. Γράφετέ μας καὶ κάθε νέαν εἴδησιν.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, σᾶς παρακαλοῦμεν δι' ἀγάπην τῆς Πατρίδος, ἀνίσως κανένας Κρανιδιώτης ἢ Καστριώτης ἢ καὶ ἄλλος Μοραΐτης ἤθελε καταφύγει εἰς τὴν Νῆσόν σας, γνωρίζοντες τὴν ἐποχὴν καὶ ἀνάγκην ὁποῦ σήμερον πάσχομεν, εἶναι χρεία νὰ τοὺς ἐξώσετε μὲ κάθε δυναστείαν, καὶ ὅσον τὸ ὀγλιγωρότερον νὰ μᾶς τοὺς στείλετε ἐνταῦθα, νὰ συνενωθοῦν μὲ ἡμᾶς εἰς πλόκον Ναυπλίου, εἰς δούλευσιν τοῦ Γένους, καὶ μένομεν.

Χαϊδάρι, 1 Ἰουνίου 1821.

Δοῦλός σας

Νικήτας Σταματελλόπουλος.—Στάϊκος Σταϊκόπουλος.— Δημήτριος Τσόκρης.— Ἀρσένιος Κρέστης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἄρχοντες, ἔγκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Τῇ 2 Ἰουνίου 1821, Ζαράκοβα Τρικόρφων.

Τὰς ἀπὸ 31 ἀπελθόντος σημειωμένας φιλογενεῖς σας σήμερον ἐλάβομεν, καὶ εἴδομεν τὴν κατὰ τοῦ τυραννικοῦ Ξελινίου (α) νίκην τοῦ θεοφρουρήτου ἑλληνικοῦ Τρινησίου στόλου, καὶ ἅπαντες ὑψώσαμεν χεῖρας εὐχαριστηρίους πρὸς τὸν ὕψιστον Θεὸν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ νὰ ἀκούσωμεν ταχέως τὸν τέλειον ἐξολοθρευμὸν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐστείλαμεν τὰ ἴδια ἀμέσως καὶ πρὸς τοὺς εἰς Ναύπακτον Καπεταναίους πατριώτας σας, πρὸς χαρὰν καὶ εὐχαρίστησίν των. Σᾶς πληροφοροῦμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἀκόλουθα· ὅτι εἰς τὰς 30 λήξαντος ἐκινήθησαν οἱ τοῦ Λάλα τύραννοι κατὰ τῶν ἐκεῖ στρατευμάτων μας, τὰ ὁποῖα ἦτον εἰς δύω κολλώνας. Ἡ μὲν μία εἶχε καὶ κανόνια, ὥστε ἐπολέμησαν γενναίως καὶ ἐθανάτωσαν ὑπὲρ τοὺς 100 τυράννους· τὴν δὲ ἄλλην τὴν συνεκρότει ὁ Καπετὰν Γεώργιος Κολιόπουλος, πατριώτης μας, ὁ ὁποῖος βλέποντας τὸν αὐτὸν πόλεμον, ἔστειλεν 800 στρατιώτας πρὸς βοήθειάν των, καὶ αὐτὸς, πέρνοντας 300 στρατιώτας, ἐπῆγε κατὰ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ Λάλα, τὸ μὲν ἵνα τοὺς συγχύσῃ τὸν πόλεμον, τὸ δὲ, ἵνα ἠμπορέσῃ νὰ ἔμβῃ εἰς τοῦ Λάλα. Ἐκεῖ ἀπαντήσας τρία χαρτέρια (β) τυ-

(α) Τοῦ ἐν Ἐρισσῷ τῆς Μυτιλήνης πυρποληθέντος δικρότου πλοίου τὴν 27 Μαΐου 1821. Ὅρα τὰ προμνημονευθέντα Ἡμερολόγια, παρούσης Συλλογῆς τόμον Β'. Μέρος Πέμπτον, Τμῆμα Β'. *Ναυτικὰ Ἡμερολόγια.* (β) Ἐνέδρας.

ραννικὰ, ἀντιπαρετάχθη γενναίως, καὶ τοὺς κατεδίωξε προχωροῦντας εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ὥστε ὁ καλὸς καὶ γενναῖος αὐτὸς ἄνδρας μὲ 23 στρατιώτας ἔφθασεν ἕως εἰς τὸν κάμπον, πλησίον τοῦ Λάλα, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐσφάλησαν πεζοὶ καὶ καβαλλαραῖοι, 1000 τύραννοι, μὲ τοὺς ὁποίους καὶ ἀντιπαρετάχθη καὶ ἐπολέμησε τρεῖς ὥρας χωρὶς μετερίζιον (α) καὶ χωρὶς νὰ ἠμπορέσουν οἱ λοιποὶ στρατιῶταί μας νὰ τοῦ δώσουν τὴν παραμικρὰν βοήθειαν. Πόσους ἐσκότωσεν, ἄδηλον· ἐθανάτωσαν καὶ ἐκείνου ἕναν. Εἶτα δὲ, στενοχωρηθεὶς ἀπὸ τὴν καῦσιν τοῦ ἡλίου καὶ ἀπὸ νερὸν, ὡς καὶ οἱ εἴκοσιν εἷς στρατιῶταί του, ἔκαμαν γιουροῦσι καὶ χωρὶς νὰ βλαφθῶσιν ἔφυγον ἀπὸ τοὺς τυράννους, καὶ περιπατῶντας μίαν ὥραν, ἐτελείωσεν ὁ καλὸς καὶ γενναῖος αὐτὸς ἀνὴρ, εἴτε ἀπὸ τὴν δίψαν, εἴτε ἀπὸ δαμπλᾶν (β) προελθόντος τοῦ θανάτου του. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς περιγράψωμεν πόσην λύπην ἔδοσε γενικῶς εἰς ὅλην τὴν Πατρίδα, Γένος καὶ πρὸς ὅλους τοὺς στρατιώτας, καθότι ἐχάσαμεν ἕνα παλληκάρι, ὁποῦ ὅμοιόν του εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν ἦτον, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐστέφθη μὲ τοὺς ἀμαράντους στεφάνους τῆς δόξης· διὸ, ἔχοντες μαζῆ μας τὸν ἀδελφόν του, καὶ αὐτὸν ἄνδρα γενναῖον καὶ στρατηγηματικὸν, σήμερον τὸν διωρίσαμεν ἀρχηγὸν, καὶ τὸν ἐστείλαμεν εἰς ἐκεῖνον τὸν στρατόν. Ὅσην χαρὰν ἐλάβαμεν διὰ τὸν θρίαμβον τῶν ἁρμάτων μας, ἄλλην τόσην λύπην διὰ τὴν ὑστέρησιν ἑνὸς τοιούτου ἀνδρός. Σήμερον ἐμάθαμεν, ὅτι οἱ ἐν Ζακύνθῳ καὶ Κεφαλληνίᾳ ἀδελφοὶ μᾶς στέλλουσι 500 στρατιώτας Κεφαλληναίους, μὲ μερικὰς πολεμικὰς ἀποσκευὰς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔρχονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν ἐδι-

(α) Χαράκωμα ἢ προμαχῶνα· βάρβαρος λέξις. (β) Ἀποπληξίαν· τουρκική.

κόν μου στρατὸν, καὶ εἰμὶ βέβαιος πῶς θέλει φανῶσιν ἐπωφελεῖς. Ὑγιαίνετε ἐν ἀγαθοῖς.

Ὁ ἀδελφός σας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς ἐνδοξοφιλογενεστάτοις ἀρχηγοῖς καὶ καπεταναίοις τῶν θεοσώστων Νησοπόλεων Ὑδροσπετσῶν, τῶν καὶ κρατόρων τῆς θαλάσσης.

Μετὰ τὰς ταπεινὰς ἡμῶν ἀδελφικὰς προσαγορεύσεις, φανερόνομεν τῇ ἐνδοξοφιλογενείᾳ σας ὅσα ἐκ τοῦ περικλεισθέντος ἴσου πληροφορεῖσθε· διὸ καὶ ἡμεῖς θερμῶς παρακαλοῦμεν ἀγρύπνοις ὀφθαλμοῖς νὰ προσέχητε, ἀδελφοί, δι' ἀγάπην Θεοῦ, μεγάλως μὴ (ὃ μὴ γένοιτο) τύχῃ καὶ ἀπεράσουν οἱ τύραννοι εἰς τὰ ἐδῶ, καὶ τότε λάβωμεν ταραχήν. Ἡμεῖς βεβαίως πιστεύομεν, ὅτι ὁ ἱερὸς ἡμῶν ἀγὼν εἶναι ἐκ θείας ἀποφάσεως, καὶ τώρα αὕτη ἡ θεία ἀπόφασις θέλει σᾶς δείξει γενναίους, καὶ τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ θέλετε καταποντίσει καὶ αὐτοὺς ἐν τοῖς θαλασσίοις ὕδασιν, ὥσπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς, καὶ τότε θέλομεν ψάλει μὲ τὴν Μαριάμ· «Ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν» καὶ τὰ ἑξῆς. Γενναιότατοι ἥρωες, ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων, κράτορες τῆς θαλάσσης, δι' ἀγάπην πίστεως, γένους τε καὶ πατρίδος, λάβετε καὶ αὐτὴν τὴν φροντίδα τῆς τοιαύτης προσοχῆς, καὶ ἔῤῥωσθε.

1821 Ἰουνίου 3, Βέρβαινα.

Τῆς ἐνδοξοφιλογενείας σας ὅλοι εἰς τοὺς ὁρισμούς σας
ἀδελφοὶ προθυμότατοι

† *Ὁ ἁγίου Ἕλους Ἄνθιμος.— Πάνος Σαριγιάννης·— Παναγιώτης Γραμματικιάσσης.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναῖοι στρατηγοί, χαίρετε.

1821 Ἰουνίου 2, Ὀρδὶ (α).

Ἐλάβομεν τὸ γενναῖόν σας γράμμα καὶ ἐχάρημεν τὴν ὑγείαν σας· εἴδομεν τὰ ὅσα μᾶς γράφετε· ἀκολούθως σᾶς ἰδεάζω, ὅτι ἔστειλα ἐπὶ τούτου ἄνθρωπον διὰ νὰ φέρῃ ἀνθρώπους Σπαρτιάτας, καὶ ἐλπίζω, εὐθὺς, νὰ ἔλθουν γρήγορα ἕως 500. Διὰ τοῦτο θέλω σᾶς στείλω αὐτοῦ πολλοὺς, καὶ τότε εὐθὺς νὰ κατεβῆτε νὰ σιμώσετε, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ ἐκάμαμεν μπαστούνας ἕως εἰς τὸν Μύλον. Χαϊρλίτικα (β) γράμματα μᾶς ἦλθον ἀπὸ Δερβένια, ὅτι τοῦ Χουρσὶτ-Πασσᾶ δὲν ἔμεινε τίποτε, ἐπειδὴ τὸν ἐσφάλησαν ἀπὸ τὸν Μύλον ἕως τὸ Σαρανταπόταμον, ἔφαγον τὴν φωτίαν καὶ ἐπῆγαν μερικοὶ εἰς τὴν Μενδενίτσαν καὶ τοὺς ἔκλεισαν. Αὐτὰ ἐστάθησαν εἰς τὴν Ῥούμελην, καὶ ὁ Μπεϊζαδὲς ἀδίκως τὸν κόπον ἐπῆρε. Σήμερον οἱ ἐδικοί μας ἐπῆγαν κάτω, ὁποῦ ἐθέριζαν οἱ ἐχθροί, καὶ ἄλλαξαν μερικὰ τουφέκια· ἔπειτα ἔφυγον αὐτοὶ καὶ ἔπιασαν δύω κορίτσια καὶ μᾶς εἶπον καὶ αὐτὰ τὴν δειλίαν τους. Ὁ Κολοκοτρώνης ἐσίμωσε καὶ αὐτὸς τὸ ὀρδί του πλησίον μας· καὶ αὐτοῦ μὴν κοιμᾶσθε, ἀλλὰ πάντοτε ἐργάζεσθε μὲ πνεῦμα ὀρθόν. Στείλετέ μας, εἰς τὴν ζωήν σας, 200 ζευγάρια τσαρούχια, ὅτι εἴμεθα ξυπόλητοι παντελῶς, καὶ γράφετέ μας συχνὰ, καὶ μένω.

Ὁ ἀδελφός
ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

(α) Τὸ ἐν Ἄργει στρατόπεδον. (β) χαροποιά· ἡ λέξις τουρκ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι πρόκριτοι τῆς Θεοσώστου νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς σᾶς χαιρετοῦμεν.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι χθές, παρασκευή, ἐπροστάχθη ἀπὸ τὴν Γερουσίαν ὁ Καπετὰν Νικήτας νὰ ἀπεράσῃ μὲ 150 ἀνθρώπους εἰς τὰ Δερβένια, ὅστις ἐπῆρε τοὺς ἀνθρώπους του καὶ ἐπῆγεν, ἐπειδὴ καὶ ἠκούσθη ὅτι ἔμελλεν ὁ Μεχμὲτ-Πασσᾶς νὰ ἔμβῃ μὲ ἀσκέρι (α)· ὡς ἐκ τούτου ἐπῆγαν διὰ νὰ δυναμώσουν τὰ Δερβένια, καὶ μᾶς ἄφησε μοναχούς. Ἀπ' ἄλλο μέρος οἱ ἐδικοί μας συμπατριῶται, Κρανιδιῶται καὶ Καστριῶται, καθημερινῶς ἀπὸ 5 καὶ 10 ἀναχωροῦν καὶ ἔρχονται εἰς τὰ αὐτόθι μὲ τὸ νὰ ἀκούουν λουφέδες (β), καὶ ἐμβακάρονται μὲ τὰ καράβιά σας, ὥστε ἀπὸ 350 τουφέκια, ὁποῦ εἴμεθα πρότερον, καταντήσαμεν εἰς τὰ 150. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν, καθὼς καὶ ὄντες ἐκεῖ σᾶς τὸ εἴπαμεν διὰ ζώσης φωνῆς, ὁποῦ νὰ μὴν τοὺς δεχθῆτε διόλου, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀποβάλετε μὲ καταισχύνην καὶ δαρμόν, ἐπειδή, εὐγενέστατοι ἄρχοντες, καὶ αὐτὴ ἡ φροντὶς δὲν εἶναι μόνον μερική, ἀλλὰ γενική.— Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐπροστάχθημεν τόσον ἀπὸ τοὺς Ἐφόρους Πελοποννησίους ὡς καὶ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ ἐνδυναμώσωμεν τὸν πλόκον, ὥστε νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ θερίσωμεν τὰ γεννήματα· ὅταν λοιπὸν ἡ εὐγενία σας τοὺς δέχεσθε, δὲν θέλει μείνει κανένας ἐδῶ, καὶ ὁμοιάζει ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος νὰ κτίζωμεν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ κρημνίζωμεν. Ὅθεν διὰ νὰ μὴ προξενηθῇ αὐτὸ τὸ σχίσμα, καὶ ἐκ τοῦ σχίσματος ἡ ζημία, διὰ τοῦτο ἀναπαρακαλοῦμεν νὰ τοὺς

(α) Στρατόν. (β) Μισθοδοσίας· τουρκικαὶ αἱ λέξεις.

χάμετε τερπιέδες (α). Γνωρίσατε άρχοντες, ότι δέν προστάζομεν, άλλά παρακαλοῦμεν μάλιστα, όποῦ τώρα δέν έχετε πλέον ανάγκην διά συντρόφους τῶν χαραβίων. Δέν έκτεινόμεθα περισσότερον, διά νά μή παραβαρύνωμεν τάς άκοάς σας, καί μένομεν είς τάς προσταγάς σας.

Άρσένιος Κρέστας.— Στάϊκος Σταϊκόπουλος.— Δημήτριος Τσόκρης.

Διά τό άκριβές τῆς άντιγραφῆς
Έν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι άδελφοί, άρχοντες πρόκριτοι Σπετσῶν, άδελφικῶς προσκυνῶ σας.

Μετά τούς προσκυνησμούς μου, σᾶς φανερόνω ότι έλαβον τό άδελφικόν σας όμοῦ καί τό καβέτον (β), τό όποῖον θέλει τό ξεκινήσω σήμερον διά Βέρβαινα, καί άπό Βέρβαινα διά Μιστρᾶν, όμοῦ καί μίαν πάλαν κανονίου, τήν όποίαν στέλλουν διά όρνέκι (γ), καί λάβετέ την. Μέ λέγουν' ότι χρησιμεύουν στουπία, καί μπαλαμισδράλια καί μπάλαις κατ' αὐτό άρκεταίς, τάς όποίας μίαν ὥραν άρχήτερα μᾶς τάς ξεκινᾶτε, χάμνοντες τεμπίχι (δ) είς τόν μετ' αὐτῶν άπεσταλμένον, ὅπου ἅμα καί φθάσῃ είς Ἄστρος, άμέσως νά μέ ίδεάσῃ, διά νά στείλω ζῶα νά τά ξεσηκώσω καί νά τά έξαποστείλω. Κάμετε λοιπόν, άδελφοί, τήν αὐτῶν στάλσιν συντόμως, διότι μέ αὐτάς έλπίζομεν νά κατατροπώσωμεν τούς έχθρούς. Νέον τι δέν έχομεν, ὡσάν όποῦ έχετε πληροφορίαν άπό τόν ίδι-

(α) Τήν έσχάτην τιμωρίαν τοῦ δαρμοῦ· τουρκική. (β) Σχοινίου εἶδος, ἡ δέ λέξις φραγκική. (γ) δεῖγμα· ἡ λέξις τουρκική. (δ) Άπειλήν· τουρκική.

κόν σας ἀπεσταλμένον καὶ Ψαριανόν· διὰ δὲ τὰ κάστρα, πληροφορεῖσθε παρὰ τῶν πατριωτῶν σας. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἰδεάσετε περὶ Δερβενίων καὶ περὶ Ῥούμελης, ὡσὰν ὁποῦ ἐλπίζω νὰ ἔχετε νεωτέρας εἰδήσεις, τόσον καὶ διὰ νέας ἀνδραγαθίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, πρὸς χαράν μου· καὶ ἀναπροσκυνῶντάς σας, μένω.

Τῇ 5 Ἰουνίου, ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ, 1821.

Ὅλος πρόθυμος τῶν διαταγῶν σας

ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Φιλογενέστατοι προύχοντες, τὴν ὀφειλομένην ἀπονέμομεν προσκύνησιν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλάβομεν τὰ ἐσώκλειστα ἐκ μέρους τῆς Σεβαστῆς Γερουσίας τῆς Πελοποννήσου (α), συντροφευμένα μὲ μερικὴν πρὸς ἡμᾶς διαταγὴν, ἵνα τὰ ἀποςείλωμεν αὐτόσε, εἰς παραλαβήν σας, διὰ νὰ τὰ διαβάσετε καὶ νὰ τὰ ἀποστείλετε εἰς Ὕδραν. Ἰδοὺ, λοιπὸν τὰ λαμβάνετε διὰ τοῦ παρόντος, καὶ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς εἰπῆτε εἰς ἀπόκρισιν τῆς παρούσης μας τὴν περιλαβήν των, πρὸς ἡσυχίαν μας. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι γενικὴ ἀπόφασις τῆς Πελοποννήσου νὰ μὴ δύναταί τινας νὰ ἀπέρχεται εἰς ἄλλο μέρος χωρὶς τὴν ἄδειαν τῶν Ἐφόρων, καὶ ὁ σκοπὸς ἀφορᾷ διὰ νὰ ἐξετάζωνται τὰ ὑποκείμενα, παρακαλοῦμεν ὁποῦ νὰ μὴ δέχεσθε χωρὶς ἔνδειξιν οὐδένα. Οὕτω δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα νὰ ἐκτελῶμεν τὸ ἔργον μας ἐντελέστερον.

Μένομεν δὲ ὡς ὑποφαινόμεθα τῆς ὑμετέρας Εὐγενίας σας

8 Ἰουνίου 1821, Μύλοι.

Πρόθυμοι δοῦλοι

Χαραλάμπης Μπερούκας. — Παναγιώτης Ἰωαννούσης. — Ἀνδρίκος Τζώρτζης.

(α) Ὅρα ταῦτα ὑπὸ χρονολογίαν 4 καὶ 6 Ἰουνίου 1821 εἰς *Μέρος Β΄ Τμῆμα Α΄.* παρόντος Τόμου, *Ἔγγραφα Διοικήσεως.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ Κορίνθιοι (α).

Αἱ ἀσυμφωνίαι καὶ ἀταξίαι τῶν καπεταναίων τοῦ Ἑλληνικοῦ συμμαχικοῦ στόλου τοὺς ἔκαμε νὰ ἐξέλθουν τοῦ κορινθιακοῦ κόλπου καὶ οὕτω ν' ἀφήσουν τὸν ἐχθρικὸν στόλον ἐλεύθερον. Ἡ ἔξοδος τῶν ἡμετέρων ἔγεινε τὴν τετάρτην τοῦ τρέχοντος· χθὲς, Παρασκευὴν, ἐφάνησαν πέραν τῶν Πατρῶν πέντε πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἕως τὸ δειλινὸν ἔφθασαν καὶ ἤραξαν, μεταξὺ τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Καστελλίου, εἰς τὸν λιμένα, ὀνομαζόμενον Ἁγιὰ, λιμὴν ὅστις δὲν βλάπτεται οὔτε ἀπὸ τὸ ἓν, οὔτε ἀπὸ τὸ ἄλλο τῶν ῥηθέντων φρουρίων. Ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὰς Πάτρας, δὲν ἐχαιρέτησαν μὲ πυροβόλα, κατὰ τὸ σύνηθες, τὸ φρούριον, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ὑψώσουν σημαίαν ἄραξαν, μείναντα ὅλην τὴν χθὲς διόλου ἄσχετα μὲ τὰ φρούρια· δὲν ἠξεύρω ὅμως τί ἀνταπόκρισιν ἔλαβον διὰ νυκτός. Σήμερον πρωῒ, ἀφ' οὗ ἔκαμαν μίαν φουμάδαν καὶ ἔῤῥιψαν ἀρκετὰ πυροβόλα, εἰς τὰ ὁποῖα τοὺς ἀνταπεκρίθη τὸ φρούριον Πατρῶν, ὕψωσαν Ἀγγλικὴν σημαίαν καὶ εἰσῆλθον τῶν καστελλίων ἀμιλητί· ἀπέρασαν τῆς Ναυπάκτου χωρὶς νὰ δώσουν τὴν παραμικρὰν νύξιν εἰς τὸ φρούριον Ναυπάκτου καὶ εἰς τὸν ἐκεῖ ἀραγμένον ἐχθρικὸν στόλον. Ἀπ' ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐκατάλαβα, ἀφ' οὗ ἐπαρατήρησα ἐντεῦθεν μὲ καθαρὸν κιάλε (β), αὐτὰ εἶναι

(α) Ἀπὸ Κόρινθον μετεβιβάσθη τὸ γράμμα τοῦτο εἰς Σπέτσας, ὡς μᾶς δίδει νὰ ἐννοήσωμεν τὸ ἐμπεριεχόμενον αὐτοῦ, καὶ ἐν ἀντιγράφῳ, ἴσως δὲ συντροφευμένον μὲ ἄλλην τῶν Κορινθίων πρὸς τοὺς Σπετσιώτας ἐπιστολὴν ἥτις δὲν εὑρέθη. (β) Τηλεσκόπιον.

δύω φριγάδες, τὸ ἓν κορβέτον καὶ τὰ δύω βρίκια, ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν λιμένα Μοῦρτον μὲ τὸν ἴδιον Καπετανάμπεην. Αὐτὰ ἀκολουθοῦν κατ' εὐθεῖαν τὸν δρόμον Λιβαδείας καὶ, ὡς φαίνεται, ἔχουν μέσα ἐχθροὺς, διὰ νὰ τοὺς ἐβγάλουν εἰς Λιβαδείαν πρὸς βοήθειαν τοῦ ἐκεῖσε πολεμουμένου Ὀμὲρ Βριόνη, μὲ σκοπὸν νὰ τὸν ἐλευθερώσουν, καὶ οὕτω ν' ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον του. Διὰ τοῦτο ἀμέσως δόσετε τὴν εἴδησιν εἰς τὰ Δερβένια καὶ Λιβαδείαν, διὰ νὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

Τὸ γράμμα τοῦ ἐκλαμπροτάτου Δημητρίου Ὑψηλάντου, ὁποῦ διὰ τοὺς καπεταναίους τοῦ συμμαχικοῦ στόλου μ' ἐστείλατε, ἔφθασεν ὅταν αὐτοὶ ἦσαν μισευμένοι· ἐγὼ δὲν ἔλειψα ἀπὸ τοῦ νὰ γράψω ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά του, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσας, ὁποῦ νὰ στείλουν ὅσον τάχος μίαν ἱκανὴν θαλάσσιον δύναμιν, διὰ ν' ἀντιπαραταχθῇ εἰς τὰ δέκα ἐχθρικὰ πλοῖα ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς τὸν κόλπον μας. Γράψατε καὶ ἡ εὐγενία σας ἀμέσως εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσας τὰ ἀναγκαῖα, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Κυρίαν Μπουμπουλίναν, ὅτι οἱ ἀδελφοί της καὶ τὸ παιδίτης, μὲ τὸ ἓν καράβιτης, εὑρίσκονται κεκλεισμένοι εἰς τὸ Γαλαξεῖδι, καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προφθάσῃ ἱκανὴν θαλάσσιον δύναμιν, διὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον. Σηκώσατε τρία ἴσα τοῦ παρόντος μου, στείλατε ἕνα εἰς Ὕδραν, ἕνα εἰς Σπέτσας, καὶ ἕνα εἰς Λιβαδείαν. Ταῦτα καὶ μένω.

1821 τῇ 18 Ἰουνίου. Ἐκ τοῦ ἐν Σελᾷ στρατοπέδου.

Ὁ ἀδελφός σας
ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Ἔφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ δὲν μὲ συγχωρεῖ ὁ πόθος τοῦ νὰ φθάσω εἰς Πελοπόννησον ὅσον τάχιστα, νὰ σταθῶ εἰς τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα σας, παρακαλῶ, μετὰ τοὺς πατριωτικούς μου ἀσπασμοὺς, νὰ ἐξαποστείλητε κατόπιν μου ἓν ἀπὸ τὰ καράβιά σας, διὰ νὰ φέρῃ τοὺς αὐτόθι ἀνθρώπους μου, τῶν ὁποίων ἐπιστάτης καὶ ἀρχηγὸς εἶναι ὁ Κύριος Παῦλος Παρασκευᾶ· ἔτι νὰ μὲ στείλητε συγχρόνως ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος κάμνει ἀραμπάδες κανονίων, καὶ τὸν φραγκοῤῥάπτην· πρὸ πάντων δὲ, φιλογενεῖς ἀδελφοὶ, νὰ στείλητε πάλιν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἤγουν εἰς τὴν Πάτραν, μερικὰ καράβιά σας. Θέλουν στείλει καὶ οἱ Ὑδραῖοι τὰ ἐδικά των σήμερον ἢ αὔριον. Ἡ ἐλευθέρωσις τῆς Πελοποννήσου εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ τὸ ὀγρηγορώτερον· ὅθεν τίποτε δὲν πρέπει νὰ λυπηθῶμεν ἢ νὰ ἀμελήσωμεν ἀπὸ ὅσα ἠμποροῦν νὰ συντρέξωσιν εἰς κατόρθωσιν τοῦ οὐσιώδους τούτου σκοποῦ μας. Τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τὸ ἐδικόν σας τοῦτο ἀπαιτεῖ. Εἴμεθα, ἀδελφοὶ, ῥεσποσάμπιλοι καὶ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. Εὐχόμενος ἅπασιν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν μένω.

Τῇ 19 Ἰουνίου 1821, ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ,

Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ ἐπιτρόπου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Ἔφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Φθάσας αἰσίως εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὴν δευτέραν τὸ ἑσπέρας, ἀνέγνων δύω γράμματα σταλέντα ἀπὸ τὸ Λάλα, καὶ βλέπω ὅτι ἡ ἀναχώρησις τῶν καραβίων σας, καθὼς καὶ τῶν Ὑδραίων, ἐπροξένησεν εἰς τοὺς Λαλιώτας Τούρκους μεγάλην τόλμην. Οὗτοι συναγροικοῦνται μὲ ἄλλους ἔξω τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὰ ἀντικρυνὰ μέρη κάμμία ὁρμὴ τῶν ἀσεβῶν, καὶ τότε χάνονται ὅλοι οἱ κόποι σας, καὶ ὅλοι οἱ ἀγῶνες τῶν στρατευμάτων μας, καὶ δὲν κάμνομεν ἄλλο, παρὰ νὰ ἀνακαινίζωμεν τοὺς ἐχθρούς μας διὰ τὴν ἀταξίαν καὶ ἀστασίαν μας.— Σπετσιῶται, προβλέπετε πάντοτε ὅσα συμφέρουν διὰ νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὴν ἡσυχίαν κρέμαται καὶ ἡ ἐδική σας ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια, καὶ ἡ σωτηρία τόσων χιλιάδων ψυχῶν. Ἂς παύσωμεν πλέον τοῦ νὰ σφάλλωμεν καὶ ἔπειτα νὰ μετανοῶμεν· φιλελευθέρων καὶ φιλογενῶν ἀνδρῶν χρέος εἶναι νὰ προσέχωσι νὰ μὴ σφάλλωσι, καὶ τοιούτους φιλελευθέρους καὶ φιλογενεῖς ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἀκούω πάντοτε καὶ νὰ σᾶς βλέπω. Εὐχόμενος ἅπασιν ὑγείαν, ὁμόνοιαν καὶ ζῆλον εὐγενῆ, μένω μὲ τὴν βεβαιότητα τοῦ ὅτι θέλετε ἐπιταχύνει ἀμέσως νὰ στείλητε εἰς τὸν κόλπον τῆς Πάτρας τὰ ἀναγκαῖα καράβια, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι πᾶσαν ἐνδεχομένην ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν. Αὔριον ἀφεύκτως νὰ στείλητε τὰ ὅσα εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ἕτοιμα· ἐλπίζω δὲ εἰς τὴν προθυμίαν σας καὶ γενναιοψυχίαν σας, ὅτι χωρὶς νὰ προσμείνητε τὰ τῆς Ὕδρας νὰ στείλητε τὰ ἐδικά σας. Ἰδοὺ καιρὸς ἅμιλλας· πασχίσατε νὰ φανῆτε ἀνώτεροι τῶν Ὑδραιωτῶν.

20 Ἰουνίου 1821, ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ. Τῇ δευτέρᾳ τὸ ἑσπέρας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, *πληρεξούσιος.*

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες καὶ πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν, τὸν ἀδελφικὸν ἀπονέμομεν ὑμῖν προσκυνησμόν.

Παρὰ τοῦ Κυρίου Δημητρίου Σκοπελίτου ἐλάβομεν τὸ εὐγενές σας, ἐν ᾧ εἴδομεν ὅτι ἐδυσαρεστήθητε ἐκ μέρους μας διὰ τὸ ἐμπόδιον, ὁποῦ γίνεται ἐνταῦθα εἰς τὸ ἐμβάρκον σιταρίου, καὶ διὰ τὸ ἀληκότισμα τοῦ καϊκίου, ὁποῦ ἐξ ἡμῶν ἠκολούθησεν. Ἔχετε ὅμως δίκαιον, φιλογενέστατοι ἄρχοντες, δι' ὅσα ἀναφέρεσθε, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἐμάθατε, ἴσως, τὴν ἐπίμονον ἀπόφασιν καὶ προσταγὴν ὁποῦ μᾶς ἔδωκεν ἐπάνω εἰς τοῦτο ἡ Σεβαστὴ Γερουσία τῆς Πελοποννήσου, ἥτις εἰς τοὺς νόμους, ὁποῦ ἐσύστησεν, ἔχει καὶ τοῦτο τὸ κεφάλαιον, ὁποῦ μέχρι τριχὸς νὰ μὴν ἦναι συγχωρημένον νὰ ἐμβαίνῃ καρπὸς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὅποιος ἐξ ἡμῶν παρακούσῃ, θέλει παιδεύεται αὐστηρῶς. Τοῦτο αὐτό, ὄχι πῶς ἀπαγορεύει τὸ νὰ μὴ λαμβάνωσιν αἱ Νῆσοι τὰ πρὸς τροφὴν ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νὰ μὴ πραγματεύωνται οἱ καρποὶ καὶ μείνῃ ἡ Πατρὶς μετ' ὀλίγον ὑστερημένη, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ αἴτια· καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπ' ἐδῶ ἤρχισαν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἔχουν αὐτόθι τὰς φαμελλίας των, καὶ ἐμβαρκάριζαν καρπούς, ὡς ἐβεβαιώθημεν δέ, οἱ ἴδιοι αὐτοὶ τὸ ἐπραγμάτευον διὰ νὰ κάμουν τὰ τέλη τους, ἀπεφασίσαμεν δι' ὀλίγας ἡμέρας νὰ τοὺς περιμαζεύσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀφήσωμεν νὰ ἐμβαρκαρισθῇ διόλου. Καὶ ἐν ᾧ εἴχομεν αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν καὶ ἐπαρατηροῦσαμεν προσεκτικά, μερικοί, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, δι' ἴδια τέλη τους ἐπῆγαν καὶ ἐμβαρκάρισαν εἰς παράσκαλον μέρος, διὰ νυκτός, εἰς αὐτὸ τὸ καΐκι ὁποῦ ἐμποδίσαμεν, καὶ οὕτω τὸ ἐμποδίσαμεν ἐπὶ λόγῳ διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν τὴν ἀπόφασίν μας καὶ νὰ συσταλθοῦν οἱ λοιποί, χωρὶς ὅμως νὰ ἠξεύρωμεν, κατ' ἀλήθειαν Θεοῦ, ὅτι τὸ καΐκι ἦτον Σπετσιώτικον· καὶ ἀφ' οὗ μείνῃ ἕνα δύω ἡμέρας ἀληκοτισμέ-

νον (α), νὰ τὸ ἀποδώσωμεν πάλιν. Ὁ καΐξῆς ὅμως, χωρὶς νὰ τὸν ἰδῶμεν, ἀνεχώρησε καὶ ἦλθεν αὐτόθι, διὰ νὰ σᾶς συγχύση. Ἅμα λοιπὸν ὁποῦ ἐλάβομεν τὸ εὐγενές σας καὶ εἴδομεν τὴν γνώμην σας, ἀμέσως ἀπεδόθη τῷ καΐξῇ καὶ τὸ καΐκιόν του καὶ τὸ πρᾶγμά του, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μὴν ὑπολάβετε διαφορετικὰ οὔτε τὰ ἐπελθόντα, οὔτε τὰ γραφόμενα, ἀλλὰ νὰ βάλετε πίστιν εἰς ὅ,τι εἰλικρινῶς γράφομεν.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, γνωστὸν σᾶς ἔγεινεν, ἴσως, ὅτι τὰ καράβια τὰ Ὑδραϊκὰ ἀναχωροῦν ἀπόψε, καὶ πόσον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παρευρίσκωνται ἐδῶ ἄλλα δύω καράβια, εἶναι ἀπερίγραπτον, ἐπειδὴ καὶ ὁ κόσμος μὲ αὐτὴν τὴν παρηγορίαν τῶν πλοίων ἐμψυχόνονται καὶ θερίζουν τοὺς καρπούς· τώρα νὰ βλέπουν ὅτι ἀναχωροῦν, θὰ τοὺς προξενηθῇ μεγάλη δειλία καὶ ἀπελπισία. Διὰ τοῦτο ἀφιερόνομεν αὐτὴν τὴν παράκλησιν εἰς τὴν φιλογένειάν σας, ὅπου, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνητε γενναιόφρονες καὶ ἀρχηγοί, οὕτω καὶ τώρα νὰ ἐμψυχώσετε τοὺς ἀπηλπισμένους, καὶ νὰ ἀποστείλετε τὰ δύω καράβια, ὅπου, ὡς ἐβεβαιώθημεν, ἔχετε ἕτοιμα. Δὲν περιττολογοῦμεν, ἀλλὰ προσκυνοῦντές σας, μένομεν. — Ὁ ἀδελφὸς Χαραλάμπης χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐμίσευσε διὰ τὸ Ἄστρος.— Ἐπειδὴ καὶ αὐτόθι εὑρίσκεται κάποιος Νικόλαος Ζεγκίνης, Ἀργεῖος, καὶ Ἰωάννης Καρβουνιάρης, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ τοὺς προστάξετε νὰ ἔλθωσι τὸ συντομώτερον, μὲ τὸ ἦναι χρήσιμοι διὰ τὸν τόπον, ὅτι αὐτοῦ ὁποῦ εὑρίσκονται, εἶναι ἄχρηστοι· οὕτως ἀναπαρακαλοῦμεν.

1821 20 Ἰουνίου, ἀπὸ Μύλους.

Πρόθυμοι ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΝΝΟΥΣΗΣ.— ΑΝΔΡΙΚΟΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ.

(α) Παρεμποδισμένον· τουρκικὴ ἡ λέξις.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἔφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἐνταῦθα εἶναι μεγάλη χρεία ἀπὸ σίδηρον διὰ τὴν χρῆσιν τῶν κανονίων, ὡς ἐπληροφορήθην, γράφω πρὸς τὴν ὑμετέραν εὐγενίαν νὰ στείλητε τοὐλάχιστον δέκα καντάρια ἐκ τῶν 280, τὰ ὁποῖα παρελάβατε ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ἄργους, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ φυλάττωνται αὐτοῦ μέχρις ἄλλης ἀναζητήσεως. Παρακαλῶ νὰ μὴν ἀμελήσητε τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν τῶν εἰρημένων 10 τοὐλάχιστον κανταρίων. Εὐχόμενος δὲ ἅπασιν ὑγείαν καὶ νίκην κατὰ τῶν πολεμίων, μένω.

Βέρβαινα, τῇ 23 Ἰουνίου 1821.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἔφοροι καὶ πρόκριτοι Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Σήμερον πάλιν ἔλαβον γράμματα ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ῥούμελης καὶ τῆς Ἠπείρου, παρασταίνοντα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προλάβῃ ἡ ναυτική σας δύναμις νὰ φθάσῃ εἰς τὸν κόλπον τῆς Πάτρας, καὶ νὰ παρουσιασθῇ καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Πρέβεζας, διότι τὰ μέρη τῆς Ἠπείρου, ὡς ἐπληροφορήθην, ἀμφιβάλλουν περὶ τῶν τρεχόντων· ὅθεν ἡ ἐκεῖ παρουσία σας συμφέρει ὡς μία βεβαιότης τοῦ ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι γενικός. Εἰς δὲ τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου εἶναι ἀνάγκη νὰ εὑρίσκωνται

διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὴν εἰς Πελοπόννησον διάβασιν τῶν τυράννων. Συμφέρει ἀκόμη, ἀδελφοί, νὰ προσέχητε μὴ τύχῃ καὶ φέρουν διὰ θαλάσσης ζωοτροφίας καὶ ὕλας πολεμικὰς εἰς τὰ παράλια κάστρα τῆς Πελοποννήσου, καὶ τότε ὄχι μόνον χάνονται ὅλοι οἱ κόποι καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης πολιορκίας, ἀλλ' ἐμποροῦν νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ μεγάλοι κίνδυνοι. Ὅθεν μὴν ἀποκάμετε, ἀλλ' ἀντέχετε μὲ τὸν συνήθη ζῆλόν σας, ἕως νὰ εὐδοκήσῃ ὁ Θεός, καθὼς ἐλπίζομεν, νὰ ἀπολαύσωμεν τελείαν τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Πελοποννήσου, ἡ ὁποία εἶναι ἡ βάσις τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ἀσφάλεια ὅλων τῶν πέριξ μερῶν. Μένω ἀσπαζόμενος ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ.

Βέρβαινα, τῇ 26 Ἰουνίου 1821.

Ὁ Πατριώτης σας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ,
Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ πανευγενέστατοι ἄρχοντες καὶ συμπολῖται τῆς Νήσου Σπετσῶν, τὸν ἀδελφικὸν ἡμῶν καὶ πατριωτικὸν ἀσπασμὸν ὑμῖν προσφέρομεν.

Αὐτόθεν προελθὼν ὁ πρίγκιψ Ὑψηλάντης, ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς δύω ἀνθρώπους του καὶ γράμμα, δίδων ἡμῖν τὴν εἴδησιν τοῦ ἐρχομοῦ του καὶ τὸν διὰ τὰ πάτρια ἡμῶν ἐδῶ σκοπόν του. Ἡμεῖς κατὰ χρέος τῷ ἀπεκρίθημεν τότε, ὡς οἴδατε, καὶ δὲν ἐλείψαμεν ἵνα καταβῶμεν οἱ σημαντικώτεροι τῆς πατρίδος μας, ἔκ τε τῶν πολιτικῶν καὶ στρατηγῶν, εἰς Ἄστρος, ὅπου καὶ ὑπεδέχθημεν σύ-

τὸν ὡς βασιλέα, συντροφεύοντές τον καὶ ἐκεῖθεν ἕως ἐδῶ. Ὁμιλήσαντες λοιπὸν μετὰ τῆς ἐκλαμπρότητός του, κατὰ ζήτησίν του, διεσαφήσαμεν πρὸς αὐτὸν τήν τε προσυστηθεῖσαν Διοίκησιν καὶ Γερουσίαν, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἡ περίστασις ἀπαιτεῖ. Ἡ ἐκλαμπρότης του μετὰ τοῦτο ἐξέδωκεν ἕνα ὀργανισμὸν Νομοθεσιῶν, δι' οὗ ἐπιζητεῖ ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα εἴς τε τὸ πολιτικὸν καὶ στρατιωτικόν· ἡμεῖς ὅμως τῷ ἐπροτείναμεν ἄλλον ὀργανισμόν, δι' οὗ ἐπιστηρίζεται ἡ Νομαρχία καὶ ἡ καλὴ Διοίκησις τῆς Πατρίδος, μὴ δεχόμενοι τὸν ἐκείνου. Αὐτὸς δὲ ἰδὼν αὐτόν, ἀπεποιήθη λέγων, ὅτι δὲν στέργει οὕτως, εἰμὴ ἢ τῷ δίδομεν τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὰ ἅρματα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Πατρίδος γενικῶς νὰ κάμῃ εἴτι θέλει καὶ βούλεται, ἢ φεύγει. Εἰς τοῦτο ἐπροσπαθήσαμεν παντοιοτρόπως ἵνα καταπείσωμεν αὐτὸν καὶ συναινέσῃ· τρόπος ὅμως οὐκ ἐστάθη, ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ λάβῃ κατὰ πάντα τὴν πληρεξουσιότητα, ὡς μονάρχης, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν του. Τοῦτο καὶ μᾶς ἐλύπησε καιρίως καὶ μᾶς ἐζάλισε μεγάλως, μᾶς ἐτάραξε δὲ ὑπερεκπερισσοῦ, δίδον ἡμῖν ὑποψίαν τινος κεκαλυμμένου ἀπευκταίου καὶ ἐναντίου τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων. Ἔνθεν καὶ ἐξαποστέλλομεν τοὺς παρόντας ἡμῶν συναδελφούς, τὸν Ἅγιον Ἕλους καὶ Δημήτριον Τομαρόπουλον, μετὰ τῶν δύω ἀνωτέρω ὀργανισμῶν, ἐκείνου τε καὶ ἡμετέρου, τοὺς ὁποίους θεωροῦντες, γνώσεσθε πρὸς μὲν τὸν ἐκείνου τὸ διόλου ἀνεξάρτητον καὶ μοναρχικόν, πρὸς δὲ τὸν ἡμέτερον, τὰ ὅσα ἔδει γενέσθαι, καὶ ὑπὲρ ἧς πολεμοῦμεν εὐνομίας, οἵτινες καὶ θέλουν διὰ ζώσης ἐμπεριστάτως περὶ τούτων καὶ περὶ πάντων σᾶς ὁμιλήσει. Λοιπὸν παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν φιλογένειαν ἵνα εἰς αὐτὰ ὅλα κάμητε κρίσιν ὡς συμπολῖται συμπατριῶται καὶ συναδελφοί, καὶ ἀφ' οὗ

κατὰ βάθος θεωρήσετε τὰ πράγματα, δώσητε πρὸς ἡμᾶς τὴν συμβουλὴν καὶ γνώμην σας, τί τὸ ποιητέον, εἰς τρόπον ὅτι μὴ ὀψέποτε ὑποπέσωμεν εἰς ἐνοχὴν κατηγορίας τοῦ Γένους καὶ παιδείας· καθότι τὸ νὰ δώσωμεν αὐτὴν πρὸς αὐτὸν τὴν ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα, μήτε ἀνεκτὸν τῷ Γένει, μήτε συμφέρον τῇ Πατρίδι, καὶ στοχασθῆτε ὁπόσον ὀλέθριον τὸ ζήτημά του. Ἀχ ἀδελφοί! ἡμεῖς ἠλπίζαμεν ἐξ αὐτοῦ συνηγορίαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ ὑπεράσπισιν εἰς τὰ τῆς Πατρίδος δικαιώματα, καὶ ὁ ἐρχομός του ἀντὶ καλοῦ, ἐπέφερεν ὅλον τὸ ἐναντίον καὶ ταραχὴν καθ' ὅλα, ὥστε ἡ Πατρὶς ἡμῶν κινδυνεύει. Μὴ λοιπόν, ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν, καταδεχθῆτε τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Πατρίδος, αὐτὴν τὴν ἤδη ἐπαπειλουμένην, ἀλλ' ἐὰν ἦσθε ἀδελφοὶ καὶ συμπατριῶται, καὶ ποθοῦντες τὴν ἐθνικὴν ἐλευθερίαν ἔχετε σκοπὸν καὶ ἀπόφασιν νὰ βοηθήσετε, καθὼς καὶ πρότερον, τῇ Πατρίδι (ἂν οὗτος ἀναχωρήσῃ) ὡς σύμμαχοι (α) καὶ συμπατριῶται, μᾶς ἰδεάζετε. Ἀγκαλὰ τὸ συστατικὸν αὐτοῦ γράμμα, τὸ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, μόνον ὅτι τὸν συστταίνει ὡς συνήγορον, καὶ εἰς τὸ νὰ δώσωμεν ὦτα ἀκοῆς εἰς τὰ λεγόμενά του, αἴροντες εἰς χεῖρας τὰ ὅπλα καὶ κινούμενοι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, οὐ μὴν δὲ καὶ πληρεξούσιον. Ὅθεν παρακαλοῦμεν καὶ αὖθις, ὡς ἄνωθεν, «δόσετέ μας τὴν συμβουλήν σας τί τὸ ποιητέον, ἥν «τινα καὶ ἀναμένοντες, μένομεν.»

(α) Ἡ λέξις αὕτη καὶ ἄλλοτε ἐπαναληφθεῖσα, ἐσκανδάλισε τοὺς φιλοπάτριδας Σπετσιώτας, ἀντὶ ἀδελφῶν συμμάχους θεωροῦντας ἑαυτοὺς καλουμένους ἀπὸ τὸν Πελοποννησιακὸν Σύλλογον. Ὅρα παρούσης συλλογῆς Τόμ. Β'. Μέρος τέταρτον, Τμῆμα ά.

Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς Νήσου Σπετσῶν, τὸ ὑπὸ 18 Ἰουλίου 1822 ἔγγραφον.

Υ. Π. Προχθὲς ἔγεινε κοινὴ ἀπόφασις τοῦ νὰ ὑπάγῃ νὰ τοποθετήσῃ ἡ ἐκλαμπρότης του μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς Καλάβρυτα· ἀφοῦ δὲ ἐμίσευσαν οἱ λοιποὶ ἀδελφοί, διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ κάμωσι τὰς ἀναγκαίας ἑτοιμασίας, μετέβαλε σκοπὸν διὰ τὴν Βυτίναν. Σήμερον ὅμως ἐξαίφνης ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ εἰς Καλαμάταν, καὶ τελειωμένου ὄντος τοῦ παρόντος μας, ἔστειλε καὶ μᾶς ἐμήνυσεν ὅτι μισεύει, καὶ νὰ ὑπάγωμεν νὰ μᾶς ἰδῇ. Ἐκινήθημεν λοιπὸν ἀμέσως, καὶ πηγαίνοντες εἰς τὸ κονάκι του, τὸν εὕρομεν μισευμένον μετὰ τοῦ Παπᾶ-Φλέσα διὰ Καλαμάταν, καὶ εὕρομεν μόνον μερικοὺς αὐλικούς του, οἵτινες εἶχον συναγμένους ἐκεῖ μερικοὺς μπερμπάντας καὶ ἀνοήτους ὁμογενεῖς μας, ἡμεῖς δὲ ἐπεστρέψαμεν ἀμέσως εἰς τὸ τοῦ Πετρόμπεη κονάκι, ὂν πλησίον· καὶ ἅμα ὁποῦ εἰσήλθομεν, εἴδομεν τοὺς ἄνωθεν μπερμπάντας νὰ ὁρμήσουν κατεπάνω μας μὲ τὰ ἅρματα εἰς τὰς χεῖρας. Τυχόντες ὅμως πολλοὶ ἄλλοι ἐδικοί μας ὁπλοφόροι μεθ' ἡμῶν, ἀπάντησαν τὴν ὁρμήν των, καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐδόθη νὰ καταλάβουν τὰ δικαιώματά των, ἡσύχασαν καὶ μετενόησαν, ζητοῦντες συγχώρησιν, οἵτινες ἦτον διωργανισμένοι ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν αὐλικούς του καὶ τὸν Παπᾶ-Φλέσαν. Ἐδόσαμεν εἴδησιν τῶν τρεξάντων τούτων καὶ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρίγκιπα Καντακουζηνόν, ὄντα εἰς Μονεμβασίαν. Ὁ ἅγιος Ἕλους ἀπὸ ἀσθένειάν του ἔμεινε, καὶ ὁ Κύριος Δημήτριος Τομαρόπουλος θέλει σᾶς πληροφορήσει ἐκτενέστερον περὶ πάντων, καὶ διὰ τοῦ ἰδίου ἂς ἔχωμεν ἀπόκρισιν, «καὶ τὴν ἀδελφικὴν »συμβουλήν σας τὸ τί νὰ ἀκολουθήσωμεν.» Παρακαλοῦμεν δὲ νὰ μᾶς στείλετε καὶ τὸ σχέδιον ὁποῦ ἐσυμφωνήσατε μαζῆ του, καὶ ὁποίαν ὑπεροχὴν καὶ δύναμιν τοῦ ἐδόσατε ἐπάνω εἰς τὰ ἅρματά σας καὶ τοπικήν σας διοίκησιν. «Ἐὰν εἰσέτι τὰ καράβια δὲν ἐξεκίνησαν διὰ

»τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, νὰ λάβετε συμπάθειαν καὶ νὰ »προφθάσουν ὅσον τάχος.» Ἀδελφοί, τὰ ἄνωθεν περιστατικὰ μὴ σᾶς ἐξιππάσουν, ὅτι ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν τὸν ἀγῶνά μας περισσότερον τοῦ προτέρου.

1821 Ἰουνίου 27, ἐκ Βερβαίνων.

Πανοῦσος Νοταρᾶς.—Ἀναγν. Παπαγιαννόπουλος.—Πάνος Σαριγιάννης.— Δημήτριος Καραμάνος.— Παναγιώτης Γιαννακόπουλος.—Ῥήγας Παλαμίδης. — Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.— Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.— Νικόλαος Ταμπακόπουλος.— Δημήτριος Παπατσώνης.— Παναγιώτης Κρεββατᾶς.— Σπυρίδων Δασίου.— Γεώργιος Καλαρᾶς.— Νικόλαος Πονηρόπουλος.— Ἀναστάσιος Σινοβούλης. — Νικόλαος Σπυλιωτόπουλος. — Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου Κυριακός.— Ἀθανάσιος Δ. Κυριακοῦ.— Ἰωάννης Κράνολος.— Γεώργιος Παπαζαφειρόπουλος.— Γεώργιος Πεγενόπουλος. — Πέτρος Α. Ῥοῦντος.— Παναγιώτης Μπενάκης. — Πανάγος Ἀλεξίου Λογοθέτης.— Ἰωάννης Ἠλία Τζάννου.— Παναγιωτάκης Γραμματικάκης. —Παναγιώτης Γολόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς φιλογενεστάτοις Ἐφόροις τῆς νήσου Σπετσῶν.

Νῆσος Πόρος, τῇ 28 Ἰουνίου 1821.

Ἔλαβον τὸ ἀδελφικόν σας καὶ εἶδον ὅσα μὲ σημειοῖτε, πρὸς τούτοις καὶ τὴν φιλογένειαν τοῦ καλοῦ πατριώτου Κ. Κωνσταντίνου. Εὐχαριστῶ δὲ κατὰ τοῦτο καὶ τὴν προθυμίαν του, ὅσον καὶ ὑπερευχαριστήθην διὰ τὸ ἄλλο πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐμποδίσθη, ἐπειδὴ βλέπω τὴν δυστυχίαν τῶν νησίων, καὶ δὲν εἶναι χρεία νὰ τὰ ἐπι-

φορτίζωμεν μὲ βάρη μεγάλα, ἀλλὰ καὶ νὰ οἰκονομώμεθα κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἐγὼ ἐξοικονομήθην μὲ τοῦτο τὸ χαραβάκι, ὅπερ καὶ αὐτὸ εἶναι τοῦ Γένους, καὶ λαμβάνει διὰ τοῦτο ἡ ὑπηρεσία μου τὸ τέλος της. Φιλογενέστατοι ἄρχοντες! σᾶς λέγω εἰλικρινῶς, ὅτι σᾶς μένω ὑπόχρεως ὁποῦ ἐμποδίσθη τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐδιόριζεν ἡ ἐκλαμπρότης του νὰ μοὶ δοθῇ ἀπὸ τὴν πατρίδα σας, διότι ἔπρεπε νὰ δώσωμεν μεγάλον βάρος εἰς τὰς Κυκλάδας νήσους, κατὰ τὴν κατάστασιν ὁποῦ σήμερον βλέπω ὀφθαλμοφανῶς καὶ ἔχουν. Παρακαλῶ δὲ τὴν φιλογένειάν σας νὰ μᾶς ἀγαπᾶτε ὡς ἀδελφοὺς καὶ φίλους σας εἰλικρινεστάτους· ἔγραψα τὰ ἴδια καὶ πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά του. Σᾶς προσκυνῶ δὲ καὶ μένω, ἀσπαζόμενός σας ἀδελφικῶς, ὅλος πρόθυμος, ὡς ἀδελφὸς καὶ δοῦλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἔφοροι τῶν Σπετσῶν
καὶ πάντες πρόκριτοι.

Βλέπω ἐκ τοῦ γράμματός σας τὴν μεγάλην ναυτικὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἑτοιμάζετε διὰ νὰ ἀπαντήσητε τὸν στόλον τοῦ τυράννου· ὅσον πολλὰ καὶ ἂν ἦναι τὰ καράβιά του, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν ἀκαταμάχητον ἀφοβίαν καὶ ὁμόνοιάν σας, μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι ἄλλα μὲν θέλετε κατακαύσει, ἄλλα δὲ θέλετε φέρει εἰς τὸν λιμένα σας πρὸς θρίαμβον, ἐὰν εἰς τὴν παρουσίαν σας τολμήσουν ν' ἀντισταθῶσι. Τοῦτο δὲν εἶναι λόγοι πρὸς παρηγορίαν· ἐγνωρίσατε ἤδη καὶ τὴν ἀξιότητα καὶ τὴν ἀνδρίαν των. Εἰς τὸ μέσον

ὅμως τῶν ὑπὲρ τοῦ Γένους μεγάλων τούτων θυσιῶν σας δὲν πρέπει νὰ λησμονήσητε τὴν Πελοπόννησον, τῆς ὁποίας ἡ τύχη, καθὼς γνωρίζετε, ἔχει μεγαλωτάτην ἐπιῤῥοὴν, καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ, εἰς ὅλα τὰ πέριξ μέρη. Αἱ παροῦσαι περιστάσεις ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν σας εἰς τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου· γνωρίζω ὅτι εἶσθε καταπεφορτισμένοι ἀπὸ τὸ μέγα βάρος τῆς ἑτοιμασίας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, διὰ ν' ἀπαντήσητε τὸν τουρκικὸν, δὲν στοχάζομαι ὅμως ἀδύνατον νὰ ἑτοιμασθῶσιν ἀπὸ τὰ μένοντα αὐτοῦ καράβιά σας δέκα διὰ τὸν εἰρημένον κόλπον. Ἡ ἑτοιμασία των ἠμπορεῖ νὰ οἰκονομηθῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, περὶ τοῦ ὁποίου ἐσυμβουλεύθην μὲ τοὺς ἐδῶ Γερουσιαστὰς καὶ μὲ δύω ἀπεσταλμένους ἀπὸ Γαλαξεῖδι καὶ Μεσολόγγι. Τὸ μὲν Γαλαξεῖδι καὶ Μεσολόγγι προσφέρουν ναύτας ὅσους ἠθέλατε χρειασθῇ διὰ δέκα καράβια, χωρὶς νὰ λαμβάνωσι κανένα μισθόν· οἱ δὲ Γερουσιασταὶ θέλουν φροντίζει διὰ τὴν ἀναγκαίαν ζωοτροφίαν ὅλων τῶν ναυτῶν, διορίζοντες εἰς τοῦτο ἀνθρώπους, ὥστε νὰ ἑτοιμάζωσι τὴν ζωοτροφίαν τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως. Μένουν τ' ἄλλα ἀναγκαῖα ἔξοδα τοῦ στόλου· μέρος τούτων παρακαλεῖσθε καὶ σεῖς νὰ προσφέρητε, ὡς συμμέτοχοι τῆς σωτηρίας τῆς Πελοποννήσου· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν θέλετε πέμψει σημείωσιν ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσιν, ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν μίαν καὶ μόνην δύναμιν, ἡ ὁποία νὰ προφθάνῃ τὰ πάντα, ἀλλὰ πρόκειται μὲ ἰδίους ἀγῶνας καὶ συνεισφορὰς νὰ λάβωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας. Μὴν ἀποκάμητε, παρακαλῶ· ὁμοῦ μὲ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους θέλετε πληρωθῇ μέχρι λεπτοῦ καὶ ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς καταβάλλετε. Εὐχόμενος ἅπασιν ὑγείαν καὶ ταχεῖαν τοῦ ποθουμένου ἐπίτευξιν, μένω.

Τῇ 2 Ἰουλίου 1821. Ἐκ τοῦ στρατοπέδου Τρικόρφων.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Πληρεξούσιος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι προὔχοντες τῆς Νήσου Σπετσῶν,
ὡς εἰκὸς προσκυνοῦμεν.

Τῇ 10 Ἰουλίου 1821, Μύλοι.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Γερουσία τῆς καθ' ἡμᾶς Πελοποννήσου μᾶς διατάττει, καὶ μερικῶς ἡ Πατρίς μας ἀναγκάζει νὰ παρευρίσκωνται ὅλοι οἱ ἐπαρχιῶταί μας εἰς τὴν πατρίδα των διὰ πολλὰς αἰτίας τῶν ἤδη τυχουσῶν περιστάσεων, ἀναγκαζόμεθα νὰ σᾶς ἐνοχλήσωμεν τοῦ νὰ διατάξετε ὅλους τοὺς σημαντικοὺς αὐτόσε διατρίβοντας Ἀργείους νὰ ἔλθουν εἰς τὴν πατρίδα τους ὡς ἀναγκαῖοι, τόν τε Κύριον Ἀνδρῖκον Τζώρτζην, Νικολῆν Ζεγκίνην, Παναγῆν Φικιώτην, Ἰωάννην Καρβουνιάρην καὶ λοιπούς, ὁποῦ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τοὺς ἠξεύρουν. Γράφομεν καὶ τῶν ἰδίων ἰδιαιτέρως, καὶ ἐλπίζομεν μόνοι τους νὰ φιλοτιμηθοῦν νὰ τρέξωσιν εἰς τὴν πατρίδα των· καὶ ἐπευχόμενοι ὑμῖν πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ θυμῆρες, μένομεν·

Τῆς εὐγενίας σας πρόθυμοι ἀδελφοὶ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΠΕΡΟΥΚΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥΣΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐλάβομεν τὸ εὐγενὲς καὶ ἀδελφικόν σας, ἐπομένως εἴδομεν νὰ μᾶς λέγετε διὰ ταῖς φαμήλλιαις. Ἡμεῖς εἴμεθα πρόθυμοι, εἰ δυνατὸν, νὰ ταῖς δεχθῶμεν ὅλαις ταῖς φαμηλλιαῖς τῆς νήσου, πλὴν συμπεράνετε τὴν στενότητα τοῦ τόπου μας, ἐξόχως ὁποῦ μᾶς ἦλθον ὅσοι ξένοι ἐκατοικοῦσαν εἰς Ὕδραν καὶ εἰς τὸ νησί σας. Ἡ στενοχωρία εἶναι ἀπὸ νερὸν καὶ ἀπὸ μύλους· διὰ τοῦτο πασχίσατε νὰ ἔλθουν ὀλιγώτεροι διὰ νὰ οἰκονομηθοῦν. Ὑγιαίνετε.

Τῇ 15 Ἰουλίου, Λεωνίδιον, 1821.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς σας

(Τ. Σ.) *Οἱ Πρόκριτοι Πραστοῦ.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἔφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν (α).

Μὲ ἄκραν χαράν μας ἀνέγνωμεν τὸ ὑμέτερον γράμμα διὰ τὴν ἀγγελίαν τῆς νίκης, τὴν ὁποίαν ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἔκαμε κατὰ τῶν ἀσεβῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ τὰ ἐπίλοιπα ξύλα τοῦ τυράννου ἔχουν νὰ λάβουν, καὶ ἴσως μέχρι τοῦδε ἔλαβαν, τὴν αὐτὴν τιμωρίαν μὲ τἄλλα· περιμένομεν καὶ ταύτην τὴν ἀγγελίαν. Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐδῶ πραγμάτων, χάριτι Θείᾳ εὐοδοῦνται· ἀσυγκρίτως ὅμως εὐτυχέστερα ἤθελεν εἶναι ἂν ἔλλειπαν τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα τυφλόνουν τὰ πνεύματα καὶ διαφθείρουν τὰς καρδίας ἐκείνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡ κοινὴ πατρὶς ἐπρόσμενε καὶ βοήθειαν καὶ τὰ λαμπρότερα παραδείγματα τῆς φιλογενείας, ἐνῷ μάλιστα ἔχουν πλησίον των τὰς περιβλέπτους νήσους ὑμῶν.

(α) Συνοπτ. Ἱστ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελ. XXXVII.

Τὰ πράγματα τῆς Ῥούμελης εὐτυχοῦν· μόνον οἱ εἰς Θήβας εὑρισκόμενοι τύραννοι μᾶς ἀνησυχοῦν. Τὰ μὲν δερβένια εἶναι καλὰ ἐνδυναμωμένα, ὑποπτευόμενοι ὅμως μήπως οἱ πολέμοι ἔλθουν εἰς τὰ Σάλωνα, καθὼς τινες μᾶς γράφουν, καὶ ἐκεῖθεν περάσουν εἰς Πελοπόννησον, ἐκράξαμεν τὸν φιλογενέστατον Γεώργιον Πάνον, καὶ τὸν ἐδιορίσαμεν νὰ ὑπάγῃ μὲ τὸ καράβι του εἰς Ναύπακτον ὁμοῦ μὲ τὸν Κ. Ἠλίαν Θερμησιώτην, διὰ νὰ ἐνθαῤῥύνῃ τοὺς ἐκεῖ ἀδελφούς, καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν διαπέρασιν τοῦ ἐχθροῦ.

Μεγίστην εὐχαρίστησιν ἔχομεν ἀπὸ τὴν πατρίδα σας διὰ τὸν ζῆλον τῆς φιλογενείας καὶ τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῆς ἀνδρίας της. Ὁ παντοδύναμος Ἔφορος καὶ προνοητὴς τῆς Ἑλλάδος θέλει μὲ ἀξιώσει ν' ἀποδώσω εἰς αὐτὴν παῤῥησίᾳ ὅλας τὰς ὀφειλομένας τιμὰς καὶ βραβεῖα. Ὑγιαίνετε, εὐτυχοῦντες εἰς τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἱεροὺς ἀγῶνας

Ὁ *Πατριώτης*

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Φιλογενέστατοι Ἔφοροι καὶ Πρόκριτοι Σπετσῶν.

Μετὰ χαρᾶς ἀνέγνων δύω σας συγχρόνως γράμματα, προβλέποντα τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ βαρβαρικοῦ στόλου ὑπὸ τὴν δύναμιν καὶ φρόνησιν τῶν ἐκπεμφθέντων ναυάρχων· τοῦτο μόνον ἔμεινε, τὸ νὰ συγκινδυνεύσητε ἀκόμη καὶ τὰ τιμιώτερα μέλη σας, διὰ νὰ γίνῃ ἀμίμητος ἡ φιλογένειά σας καὶ ἀπαραδειγμάτιστος ἡ γενναιότης σας. Συνεύχομαι λοιπὸν μ' ὅλον τὸ Γένος ἀπὸ καρδίας νίκην λαμπρὰν καὶ ἔκβασιν ἀξίαν τῆς προθυμίας καὶ φιλογενείας σας. Τὴν ἀνάγκην ζωοτροφίας τοῦ στόλου σας ἐπληροφορήθην καὶ διὰ ζώσης φωνῆς παρὰ τοῦ παρ' ὑμῶν ἀπεσταλμένου Κυρίου Γεωργίου Μπούχουρη, καὶ

δὲν ἔλειψα ἀμέσως νὰ ἐπιταχύνω τὴν ἀναγκαίαν πρόβλεψιν, προστάξας τοὺς Ἀργείους καὶ Κορινθίους νὰ δώσωσιν ἀμέσως δύω χιλιάδας κοιλὰ σιτάρι ἑκάστη πρὸς τὸ παρὸν, ὡς εὐκολωτέρας οὔσης ἐκεῖθεν τῆς μετακομίσεως. Ἑπομένως δὲ φροντίζομεν νὰ διορισθῇ ἡ ἀνήκουσα εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ποσότης, διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ζητουμένη ποσότης, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι θέλομεν κάμει τὰ δυνατά. « Ἡ Πελοπόννησος γνωρίζει » τὸ τί χρεωστεῖ μαζῇ μ' ὅλον τὸ Γένος εἰς τοὺς κοινοὺς » εὐεργέτας, καὶ ὅτι πρέπει νὰ εὐγνωμονῇ διὰ τὰς πα» ρελθούσας εὐεργεσίας, διὰ νὰ σᾶς εὕρῃ πάλιν προθύ» μους εἰς τὰς παρούσας ἀνάγκας, ὅταν ἀναπνεύσετε » ἀπὸ τὸν μέγαν κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀγῶνα· » καὶ τοῦτο ἔχετε κατὰ νοῦν πάντοτε, φιλογενέστατοι, ἐπειδὴ εἶναι μέγας ὁ ἐκεῖ κίνδυνος καὶ καθ' ἑκάστην ἔρχονται δεόμενοι δι' ἡμῶν τῆς φιλογενείας σας. Εἰς Πάτρας ἔχουν ἀνάγκην πετσίων, καὶ ἀποστείλετε ἐκεῖ ποσότητα ἱκανὴν, διὰ νὰ τὴν ἀγοράσωσιν οἱ ἐκεῖ. Ἀνυπόμονοι προσμένομεν τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν τῆς λαμπρᾶς τῶν ὑμετέρων νίκης, καὶ μένομεν.

23 Ἰουλίου 1821.
Τρίκορφα.

Ὁ Πατριώτης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἐντιμότατοι Κύριοι ἔφοροι Σπετσῶν.

Ἐκ τοῦ Κάστρου τῆς Μονεμβασίας, 23 Ἰουλίου 1821.

Μετὰ τοὺς ἀδελφικούς μας ἀσπασμοὺς σπεύδω νὰ σᾶς φανερώσω τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν, ὅτι σήμερον γινό-

μεθα κύριοι τοῦ κάστρου τῆς Μονεμβασίας μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τὸν ὁποῖον φέρομεν εἰς τὰς σημαίας μας. Αἱ συνθῆκαι ἔγειναν πρὸς ὄφελός μας, διότι οἱ ἀγάδες ἠναγκάσθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους τῆς δευτέρας τάξεως νὰ τὰς ὑπογράψωσιν. Εἴθε ἡ βοήθεια τοῦ Ἐσταυρωμένου νὰ στήσῃ ὀγλίγωρα, καθὼς ἐλπίζομεν, τὰς ἐθνικάς μας σημαίας ἐπάνω καὶ τῶν λοιπῶν κάστρων τῆς Πελοποννήσου, διὰ νὰ ἐμπορέσωμεν εὐκολώτερον νὰ κατατροπώσωμεν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν τύραννον. Ὑγιαίνετε καὶ θριαμβεύετε ναυμαχοῦντες κατὰ τοῦ τυράννου.

Π. Α. ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι προὔχοντες τῆς Νήσου Σπετσῶν, τὴν ὀφειλομένην ἀπονέμομεν προσκύνησιν.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ Καπετὰν Ἰωάννης Ματθαῖος ἐτελείωσε τὴν προθεσμίαν τῆς πολιορκίας του, καὶ σήμερον τὸ ἑσπέρας ἀποφασιστικῶς ἤθελε νὰ μισεύσῃ μὲ τὸ καράβι του εἰς τὰ αὐτόσε, καὶ μόλις μὲ πολλὰς παρακλήσεις κατεπείσθη νὰ μείνῃ ἀκόμη τρεῖς ἡμέρας, μὲ ὑπόσχεσιν ἕως ὅτου νὰ γράψωμεν πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, διὰ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα ἤδη, καὶ παρακαλοῦντες θερμῶς, γράφομεν πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλογένειαν εἰς τὸ νὰ ἀποστείλετε κανένα καράβι νὰ στέκῃ εἰς τὸ αὐτὸ πόστον, καὶ διὰ νὰ συστέλλῃ τὰς ἐξόδους τῶν ἀγαρινῶν ἐναντίον τῶν Μύλων, καὶ νὰ ἐμψυχώσῃ καὶ τοὺς ἡμετέρους στρατιώτας, πολιορκητὰς διὰ ξηρᾶς τοῦ Ναυπλίου, ὅτι τούτου μὴ γενομένου, διαλύεται ὅλος ὁ πλόκος, καὶ πλέον ὅλοι οἱ μέχρι τὴν σήμερον κόποι καὶ ἔξοδα τῶν καραβίων

σας ματαιοῦνται, καὶ ἡμεῖς χάνομεν τὸ πᾶν. Διὰ τὴν δόσιν τῶν δύω χιλιάδων κοιλῶν σιταρίων ἐλάβομεν ὅλην τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν, διὰ νὰ βάλωμεν εἰς πρᾶξιν καὶ ἐκτέλεσιν τὴν αἴτησίν σας, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ Πρίγκιπος καὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου Πετρόμπεη. Ἡ ἔλλειψις ὅμως τῶν ζώων ἐπέφερε κἄποιαν δυσκολίαν, πλὴν καὶ αὐτὴν τὴν εὐκολύναμεν, καὶ αὔριον κάμνομεν ἀρχὴν νὰ τὸ παραδίδωμεν, καὶ περὶ τούτου ἀμεριμνήσατε. Φροντίσατε ὅμως, καὶ αὖθις παρακαλοῦμεν, νὰ μὴ μᾶς ἀφήσετε ὑστερημένους ἀπὸ καράβι, ὅτι ἀναχωροῦντος τοῦ Καπ. Ἰωάννη, ἀναχωρεῖ ἐξάπαντος καὶ τὸ Κρανιδιώτικον. Μὴν ἀμφιβάλλοντες κατὰ τοῦτο, μένομεν.

1821 Ἰουλίου 29, Ἄργος.

Τῆς εὐγενίας σας προθυμότατοι εἰς τὰς προσταγάς σας

Χαραλάμπης Μπερούκας.— Παναγιώτης Ἰωαννούσης.— Ἀνδρῖκος Τζώρτζης.—

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἔφοροι καὶ Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Καὶ ὡς φρόνιμοι, γνωρίζοντες ἀναγκαίαν τὴν συνδρομὴν πολλῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον, συσπεύδετε τὴν κοινὴν Συνέλευσιν, καὶ ὡς φιλογενέστατοι, αὐτόκλητοι μετέσχετε ταύτης, πέμψαντες ἐκ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν ἄνδρας συνετοὺς καὶ φρονίμους. Ἄνδρες Σπετσιῶται! συμφιλοτιμεῖσθε νὰ εὐεργετῆτε καὶ γῆν καὶ θάλασσαν, ὀρθῶς περὶ Πατρίδος φρονοῦντες· « διὰ τοῦτο καὶ ἡ Πατρὶς σᾶς ἐπιψηφί- » ζει ἀπὸ τώρα τὸν τίτλον τῆς ἀνδρίας καὶ φρονήσεως, » τῶν ὁποίων καθεκάστην δίδετε λαμπρὰς ἀποδείξεις· ἡ

» παρουσία τῶν κοινῶν ἀπεσταλμένων σας ἐπιταχύνει » μᾶλλον τὴν γενικὴν Συνέλευσιν, » ἐκ τῆς ὁποίας ἐλπίζεται πᾶσα καλὴ σύστασις καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀγαθὴ τῶν πραγμάτων ἔκβασις, τὴν ὁποίαν συνευχόμενος ὑμῖν, μένω μετὰ πάσης τῆς εὐνοίας.

Τῇ 9 Αὐγούστου 1821, Τρίκορφα.

Ὁ Πατριώτης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΫΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν, τὸν ἀδελφικὸν ἀπονέμομεν ἀσπασμόν.

Ἐπειδὴ καὶ διὰ τὸ στρατόπεδον τοῦ Ναυπλίου χρειαζόμεθα μερικὰ πετσία διὰ τσαρούχια, καὶ μὲ τὸ νὰ ἠξεύρωμεν ὅτι τὸ κοινὸν αὐτοῦ ἔχει ἀρκετὴν ποσότητα, θάῤῥει ἀδελφικῷ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς κάμετε τὴν χάριν νὰ μᾶς δώσετε 40 ἢ 30 κομμάτια, διὰ νὰ προφθάσωμεν κατὰ τὸ παρὸν τὸ στρατόπεδον, καὶ διὰ τὴν τιμήν τους, μὲ τὸ νὰ ἠξεύρετε τὴν κατάστασίν μας, ὅτι κατὰ τὸ παρὸν ἀνὰ χεῖρας δὲν ἔχομεν μετρητὰ, νὰ μᾶς προσμείνετε ὕστερον ἀπὸ 21 ἡμέραν νὰ σᾶς τὰ ἐμβάσωμεν ἄφευκτα· δι' αὐτὸ μᾶς κάμετε τὴν χάριν εἰς τούτην μας τὴν στενοχωρίαν.

Ὁ ἐδικός σας Κύριος Χα. Μαλοκίνης σᾶς λέγει διὰ στόματος περὶ τοῦ σιταρίου τί δοκιμάζομεν, ὁποῦ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εὕρωμεν ζῶα διὰ νὰ τὸ τελειώσωμεν, μὲ τὸ νὰ ἦναι ὅλος ὁ κόσμος σκορπισμένος. Λοιπὸν, παρακαλοῦμεν, μὴ δυσαρεστηθῆτε, ὅτι ὕστερον ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας τὸ ἐμβαρκάρομεν ἄφευκτα, καὶ ἔρχεται ὁ

ίδιος Κύριος Μαλοχίνης, σᾶς λέγει τὸ χάλι (α) τοῦ τόπου μας καὶ τὴν δυστυχίαν μας. Μένομεν.

1821 13 Αὐγούστου, Ἄργος.

Οἱ ἀδελφοί σας

Παναγιώτης Ἰωαννοῦσης,
Χρῆστος Θ. Βλάσσης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι καὶ ἐπίτροποι τῆς νήσου Σπετσῶν, ταπεινῶς προσκυνοῦμεν.

Μὲ τὸ δουλικόν μας καὶ προσκυνητικὸν γράμμα σᾶς φανερόνομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας αὔριον, τετάρτην, σὺν Θεῷ θέλομεν νὰ τρυγήσωμεν τὰ ἀμπέλιά μας, καὶ ἂν ἀγαπᾶτε, κοπιάστε νὰ πάρετε, ὡς καθὼς καὶ ἄλλαις φοραῖς ἐπήρατε τὸν μοῦστόν μας, καὶ τὴν φετεινὴν χρονιάν, ὡς γείτονες ὁποῦ εἴμεθα, καὶ θέοθεν ὑγιαίνετε. (β).

1821 Αὐγούστου 16, Καστρί.

Οἱ δοῦλοί σας

Πρόκριτοι καὶ λοιποὶ Καστριῶται εἰς τοὺς ὁρισμούς σας.

(Τ. Σ.) Περικλείομεν καὶ τὴν βοῦλαν τῆς Κοινότητος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Τὴν κατάστασιν· τουρκικὴ ἡ λέξις.

(β) Οἱ καλοὶ Καστριῶται (Ἑρμιονεῖς) τὸν τρύγον τῶν ἀμπελώνων των κατὰ τὰς στιγμὰς τῶν μεγάλων θαλασσίων μας ἀγώνων δὲν ἀπηξίουν νὰ φροντίζωσι, καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν των ἀνενδότως νὰ ἐνασχολῶνται, ὡσαύτως καὶ οἱ ἀγαθοὶ Κρανιδιῶται, οἵτινες εἰς Σπέτσας κατέφευγον διὰ νὰ

Φιλογενέστατοι Κύριοι πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἔλαβον εὐχαρίστως τὴν ἐπιστολήν σας τῶν 18 τρέχοντος παρὰ τοῦ ἀρχικαγκελαρίου σας Κυρίου Ὁμηρίδου, παρ' οὗ ἐπληροφορήθην τὴν ἐπιβουλὴν τῶν ἐνταῦθα καὶ Τσερίγῳ Ὀθωμανῶν. Σᾶς εὐχαριστῶ εἰς ἄκρον διὰ τὴν εἰδοποίησιν ὁποῦ μοὶ ἐκάματε, καὶ σᾶς παρακαλῶ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὰ τοιαῦτα νὰ μοὶ τὰ γνωστοποιήσητε, διὰ νὰ λαμβάνω τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Παρὰ τοῦ Κυρίου ἐδικοῦ σας Ὁμηρίδου θέλετε πληροφορηθῆ τὰς ἑτοιμασίας καὶ τὸν ἀγῶνά μου πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ φρουρίου τούτου, καὶ μάλιστα ἔχων τὴν εἴδησιν πρὸ ἡμερῶν παρ' ἑνὸς Τσεριγώτου τῶν παρὰ τῆς φιλογενείας σας εἰδοποιηθέντων μοι. Ἐν τοσούτῳ ἀναμένων ἀπόκρισίν σας, τί ἀποφασίσατε διὰ τὴν γολέταν, περὶ τῆς ὁποίας σᾶς προέγραψα, σᾶς ἀκριβοασπάζομαι καὶ μένω.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, 21 Αὐγούστου 1821.

Ὁ Ὑπασπιστὴς καὶ τοῦ Πληρεξουσίου καὶ τοῦ Φρουράρχου

ΠΑΝΑΓΗΣ ΟΡΦΑΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 185?.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

εὑρίσκωσιν ἄσυλον ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ὡς προείδομεν (σελ. 1). Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἀφ' οὗ αἱ Σπέτσαι εἰς μὲν τὴν Ἑρμιόνην διέχεον τοὺς θησαυρούς των, εἰς δὲ τοὺς Κρανιδιώτας, ἐκτὸς τούτου, ἐπεδαψίλευον τὴν σκέπην τῶν σοβαρῶν δυνάμεών των καὶ πρὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ὅτε ὁ κατέχων τὸ φρούριον Ναυπλίας, Θεόδωρος Γρίβας, τοὺς ἐκτύπα εἰς τὰ νῶτα, τῷ 1825 ἔτει, καθεστώτων τῶν πραγμάτων, οἱ εὐγνώμονες οὗτοι γείτονες διεφιλονείκησαν τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν τὰ πρεσβεῖα, καὶ διὰ κυβερνητικῆς ῥαδιουργίας προσεπάθησαν νὰ μεταβιβάσωσι τὴν ἕδραν τῆς Πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ

Πρὸς τὸν Υ. Πρίγκιπα Δημήτριον Ὑψηλάντην καὶ τὴν Σεβ. Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν (α).

Εἰς Στρατόπεδον Τριπολιτσᾶς.

Ὑψηλότατε, προσκυνοῦμεν, τὴν δὲ Σεβαστὴν Γερουσίαν ὁμοίως ποιοῦμεν.

Χθὲς ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἀπ' ἔξω εἰς Μεθώνην ἐφάνησαν τριάντα τρία κομμάτια καράβια, μεγάλα καὶ μικρά· ἕως ἐτούτην τὴν ὥραν ἐξεσκεπάσαμεν, ὅτι εἶναι τούρκικα, διότι ἓξ ἀπ' αὐτὰ ἐπέρασαν ἀποκάτω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Μεθώνης, καὶ τρία καΐκια τοῦ κάστρου ἐπῆγαν ἐπάνω εἰς τὰ καράβια, καὶ μὲ τὸν γυρισμόν τους ἔκαμε τὸ κάστρον μεγάλαις χαραὶς, ἀνταποκρινόμενον, καὶ τὰ καράβια μετὰ ταῦτα ἐμοιράσθησαν εἰς τρία· τὰ μὲν ἔκαμαν κατὰ τὴν Κορώνην, τὰ δὲ ἔμειναν εἰς τὴν Μεθώνην, καὶ τὰ ἄλλα ἔκαμαν διὰ τὰ ἐδῶ, ὅπου καὶ φαίνονται πλησίον μας.— Ἡμεῖς λοιπὸν τί νὰ κάμωμεν δὲν ἠξεύρομεν, ἐπειδὴ καθ' ὅλα ὑστερημένοι εἴμεθα· πρῶτον ἡ μπαρούτη ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἦναι, πλὴν εἰς τὴν κατάστασιν ὁποῦ εὑρίσκεται, ὡσὰν καὶ νὰ μὴν ἦτον· μολύβι, δράμι· τὰ κανόνιά μας κατὰ γῆς, καὶ ἂν ἦτον καὶ

Σπέτσας (ὅπου προσδιώρισται ἐκ φύσεως) εἰς Κρανίδιον ἐπὶ ἓξ μῆνας, καὶ τοῦτο, διὰ νὰ φαίνωνται εἰς τὸν κόσμον μεγάλοι. Ἂν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐνέδωκεν ἢ ἐνδίδῃ εἰς τοιαῦτα παρατράγῳδα θεσπίσματα, καταδεικνύει εἰς τὸ νοῆμον κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι πολλὰ ὀλίγον ἠξεύρει νὰ περιποιῆται τὴν ἑαυτῆς ὑπόληψιν, ὑβρίζουσα τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν, καὶ καταπατοῦσα ἀπαρασάλευτα δικαιώματα.

(α) Ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ καταχωρεῖται ἐνταῦθα κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, ἐστάλη δὲ ἐν πρωτοτύπῳ πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν ἀπὸ τὸν πρὸς ὃν ἐπιγράφεται διὰ τὸ κατεπεῖγον τοῦ κινδύνου, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν παρακατιοῦσαν τοῦ αὐτοῦ Δ. Ὑψηλάντου πρὸς ἰδίους ἐπιστολήν.

εἰς κατάστασιν, κανονιέρης δὲν εἶναι. Ὅλα αὐτὰ μᾶς κινοῦν εἰς ἀπελπισίαν, καὶ τὸ τελευταῖον, ἂν ἔλθουν ἐδῶ τὰ καράβια καὶ μᾶς κτυπήσουν, τί νὰ κάμωμεν δὲν ἠξεύρομεν· ἡμεῖς μ' ὅλα ταῦτα μεγαλοψυχοῦμεν καὶ προσπαθοῦμεν τὸ ὑπὲρ δύναμιν. Τῆς Μεθώνης τὸ στράτευμα εἶναι πολλὰ ἀδύνατον, καὶ ἂν ἔβγουν οἱ ἐχθροί, θέλει σκορπίσει· ἡμεῖς ἐβγάλαμεν ἀνθρώπους εἰς τὰ χωρία καὶ προσκαλοῦμεν τοὺς στρατιώτας νὰ ἔλθουν· τὸ τί θὰ νὰ ἀποφασίσουν, Κύριος οἶδε. Δόσατε αὐτὴν τὴν εἴδησιν εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσαις, διὰ νὰ προφθάσουν δυνάμεις ὅσον τάχιστα. Μ' ὅλον τὸ σέβας μένομεν προσκυνοῦντες.

Τῇ 27 Αὐγούστου 1821, Νεόκαστρον.

Οἱ δοῦλοί Σας

Ἀναστάσιος Κατσαρός.— Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης.— Νικόλαος Πονηρόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τὴν εὐγενίαν σας, Ἄρχοντες καὶ πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς προσκυνοῦμεν.

Ἰδού, ἔρχεται εἰς τὰ αὐτόθι ὁ ἐδικός σας Καπετὰν Γεωργάκης μὲ τὴν σκοῦναν, τοῦ ὁποίου ἐπαραδόσαμεν σιτάρι κοιλὰ 834, διὰ τὸ ῥέστον τοῦ ὁποίου ὁ ἐδικός σας Καπ. Μαλοκίνης σᾶς ἐπαράστησε τὴν ἔλλειψιν τῶν ζώων ὁποῦ ἐδῶ δοκιμάζομεν, καὶ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα ἐξ αἰτίας τῶν ξένων Διοικητῶν, ὅπου ἐὰν ἦτον ὅλη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν ἐδικήν μας ἐξουσίαν, βεβαιότατα ἤθελεν ἦτο πρὸ ἡμερῶν φερμένον τὸ πρᾶγμα σῶον, πλὴν ἡ πολυαρχία, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν τόπον μας, ἔφερε καὶ τὴν ἀργοπορίαν καὶ τὴν ἔλλειψιν.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν, ἄρχοντες, ὁποῦ νὰ μὴ μᾶς ἀποδώσετε τὸ σφάλμα ἐπάνω, διότι ἡμεῖς εἴμεθα ὅλως διόλου ἀφιερωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην σας. Μένομεν.

1821 28 Αὐγούστου, Μῆλοι.

Ὁ ἀδελφός σας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥΣΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Σπετσοϋδριῶται καὶ Ψαριανοί, χαίρετε!

29 Αὐγούστου 1821, Μαραθονῆσι.

Ἀπόψε μὲ ἐπίτηδες μᾶς εἰδοποίησαν ἀπὸ Τσίμοβαν, ὅτι ἡ ἀρμάδα ἡ ὀθωμανικὴ ἦλθε βέβαια εἰς Κορώνην καὶ Νεόκαστρον· ἄραξαν καὶ δύω εἰς τὸ Ἁλμυρόν. Λέγουν ὅμως, ὅτι εἶναι πολλὰ ἀδύνατος, ἐπειδὴ καὶ ἀπέθαναν πολλοὶ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν ὁποῦ εἶχον· διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, τρέξετε χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ. Αὐτοὶ εἶναι ἡμιθανεῖς, καὶ τὸ ἠξεύρομεν ἐπειδὴ καὶ τὰ ἔσμιξεν ἕνα καράβι Ἰμπριάλικον, καὶ ἔχει μόνον τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ εἶχεν ἀπὸ τὴν Πόλιν (α), διότι δὲν ἔπιασεν εἰς ἄλλο μέρος. Ὅταν, ἀδελφοί, ἄλλοι δὲν ἐμβῆκαν, τί καεράτι (β) ἔχουν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Πόλιν, εἶναι γνωστόν σας. Ὅθεν τρέξετε, ὦ ἀνδρεῖοί μας ἀδελφοί, καὶ ἐλπίζομεν μὲ πρῶτον νὰ γίνῃ ὁ πόθος μας καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνός μας. Ταῦτα, καὶ ἐν τοσούτῳ τέσσαρας ἡμέρας ἔχουν ὁποῦ ἦλθον, καὶ παντιέραν δὲν ἔβαλον·

(α) Τὴν Κωνσταντινούπολιν. Πόλιν (κατ' ἐξοχὴν δηλαδὴ) ὠνόμαζον καὶ σήμερον ἔτι καλοῦσιν, εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον, τῆς αὐτοκρατορίας τὴν Πρωτεύουσαν.

(β) Δύναμιν, ἀξίαν· τουρκικὴ ἡ λέξις.

ὅθεν χθὲς ἐγνωρίσθησαν, ἡμέραν Κυριακήν. Μένομεν ἀδελφικῶς.

Μαγγιόρος Πίερος. — Μπεϊζαντὲς Γρηγοράκης. — Παναγιώτης Βενετσάνος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἔφοροι τῶν Σπετσῶν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι.

Τὴν ὥραν ταύτην ἦλθεν ἄνθρωπος μὲ γράμμα ἀπὸ τὴν Μονεμβασίαν, καὶ βεβαιόνει ὅτι ὁ στόλος τῶν Τουρκῶν, συνιστάμενος ἀπὸ 32 καράβια, ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦτο τὸ Κάστρον καταπέλαγα, ῥίψας καὶ μερικὰ κανόνια. Τὸ κίνημα τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ μᾶς φέρῃ ὄλεθρον, ἐμπορεῖ νὰ ῥίψῃ στρατεύματα ἐπάνω εἰς τὴν Πελοπόννησον ἢ νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν κόλπον Πατρῶν. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ προλάβωμεν. Ἀδελφοί! ἂς ἀφήσωμεν τὰ παράπονα καὶ προσωπικὰ πάθη· εἴμεθα τώρα εἰς τὸν πλέον μεγάλον κίνδυνον. Ἐν ᾧ γράφεται τὸ παρόν, ἦλθε καὶ ἄλλο γράμμα ἀπὸ τὴν Καλαμάταν, βεβαιόνον ὅτι εἰς Μεθώνην ἐπλησίασαν δύω φεργάδες, καὶ ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ τουρκικοῦ στόλου εἶναι νὰ βοηθήσῃ τὰ κάστρα καὶ νὰ ἐκβάλῃ στρατιώτας. Μὴν ἀμελήσετε λοιπόν, ἀδελφοί· μὴν ἀφήσετε τοὺς προτέρους κόπους καὶ ἀγῶνάς σας νὰ χαθοῦν εἰς μίαν στιγμήν· φανῆτε καὶ τώρα πρόθυμοι σωτῆρες. Αἱ περασμέναι εὐεργεσίαι δὲν λογαριάζονται τίποτε, ἐὰν δὲν σώσετε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν σημερινὸν κίνδυνον. Συλλογισθῆτε ποῖα κακὰ μέλλουν ν' ἀκολουθήσουν, ἂν οἱ τύραννοι κατορθώσουν τὸν σκοπόν των. Μὴν ὑποφέρετε, γενναῖοι Σπετσιῶται, νὰ ἰδῆτε ἀντίκρυ εἰς τὴν πατρίδα σας τοὺς τυράννους νὰ σφά-

ζουν καὶ νὰ αἰχμαλωτίζουν τοὺς γείτονάς σας, καὶ νὰ φοβερίζουν καὶ σᾶς, οἱ ὁποῖοι μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα σας τοὺς εἴχετε νικήσει, καὶ καταχαύσει τόσα καράβιά των. Ἁρματωθῆτε λοιπὸν καὶ τρέξατε μὲ τὸν στόλον σας εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου· οἱ ἐχθροὶ εὐθὺς ὁποῦ σᾶς ἰδοῦν, θέλουν φύγει, ἢ θέλουν ἀφανισθῆ πολεμούμενοι καὶ ἀπὸ τὴν ξηρὰν καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Μὴν ἀφίνετε οὐδεμίαν στιγμήν· ὁ καιρὸς εἶναι πολύτιμος· ὁ κίνδυνος μέγας· ἂς σβύσωμεν καὶ ἂς πνίξωμεν πᾶν ἰδιαίτερον πάθος διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν.

Ἐκ τοῦ Στρατοπέδου Τριπολιτσᾶς.
Τὴν 29 Αὐγούστου 1821.

Ὁ Πατριώτης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τῶν φιλογενεστάτων ἀρχόντων τῶν Νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, προσκυνοῦμεν.

Δὲν σᾶς ἐγράψαμεν μέχρι τοῦδε, διὰ νὰ μὴ ἐμβῆκεν ἡ γνωστή σας ὑπόθεσις εἰς πρᾶξιν, δηλονότι τὸ σύστημα τοῦ κοινοῦ Μορέως, ἀφ' οὗ ἔτι καταγίνεται περὶ τούτου, καὶ ἄμποτε νὰ τὸ ἐκτελέσῃ ἡ Θεία πρόνοια διὰ τὸ κοινὸν ὄφελος. Νῦν δὲ, διὰ νὰ ἔφθασεν ὁ τουρκικὸς στόλος εἰς τὰ Μεθωκόρωνα, καθὼς μὲ ξεχωριστήν τους οἱ Πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου σᾶς γράφουν ἀπὸ τὴν Ζαράχοβαν, εὑρέθη ἐκεῖ ὁ Μιχαὴλ Ἰατρὸς, καὶ θεωρῶντας ὅτι δὲν σᾶς ἀνάφεραν ἐκεῖνοι τὸ χρέος των, ὁποῦ εἶχον κοντὰ εἰς τὴν εὐγενίαν σας διὰ τὰ ὑπέρογκα ἔξοδά σας, ἐβιάσθη νὰ τοὺς εἰπῇ ἐκεῖνο τὸ δικαίωμα ὁποῦ μᾶς ἐδιορίσατε νὰ τοὺς εἰπῶμεν ἐν καιρῷ ὁποῦ ἔμελλε

νὰ σᾶς γράψουν διὰ νὰ κοπιάσετε εἰς τὰ ἐδῶ· καὶ ἐπειδὴ εἶχον τὸ αὐτὸ γράμμα τελειωμένον μὲ τὰς ὑπογραφάς των, ὡς θέλετε τὸ ἰδῆ, καὶ ὄντες καταζαλισμένοι διὰ τὴν ἀνέλπιστον καὶ αἰφνίδιον ἀκοὴν τοῦ τουρκικοῦ στόλου, μὴ ἔχοντες νοῦν καὶ εὐκαιρίαν νὰ τὸ ἀλλάξουν, ἐπρόσθεσαν ὅσα ἐκ τοῦ ἰδίου θεωρεῖτε. Δὲν μᾶς τὸ ἐσυγχωροῦσε σήμερον ὁ καιρὸς νὰ τοὺς εἰπῶμεν μερικῶν ὁποῦ ἦλθον ἐδῶ ἀπὸ Ζαράχοβαν, διὰ νὰ τὸ ἀλλάξουν· καὶ νομίζοντες ὅτι ἔχει τὴν ἐνέργειαν τῆς ζητήσεώς σας, ὅταν μέλλουν νὰ σᾶς γράψουν διὰ νὰ κοπιάσετε εἰς τὰ ἐδῶ, τότε πάλιν θέλει τοὺς εἰπῶμεν νὰ σᾶς γράψουν μὲ τὸν τρόπον τῆς διαταγῆς σας. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν προκρίτων δὲν μᾶς στοχάζονται ὅτι εἴμεθα ἀπεσταλμένοι παρὰ τῆς εὐγενίας σας, εἶναι χρεία νὰ τοὺς γράψετε, διὰ νὰ μᾶς γνωρίσουν καὶ νὰ δώσουν ἀκρόασιν εἰς ὅσα τοὺς ὁμιλήσωμεν ἐν καιρῷ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, τὸ ὁποῖον μᾶς συντροφεύετε ἀνοικτόν, καὶ ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, νὰ τοὺς τὸ δώσωμεν, εἰ δὲ, νὰ τὸ φυλάττωμεν. Μένομεν.

Τῇ 30 Αὐγούστου 1821, Τρίκορφα.

Οἱ δοῦλοί σας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΟΠΟΥΛΟΣ,
ΜΗΧΑΗΛ ΙΑΤΡΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Σπετσοτοϋδραῖοι καὶ Ψαριανοί, χαίρετε!

Μᾶς εἰδοποίησαν ἀπὸ τὸν λιμένα Τσίμοβας, ὅτι ἡ ἐχθεσινὴ ἀρμάδα ἡ τουρκικὴ ἦλθεν εἰς Κορώνην καὶ λοιπὰ κάστρα. Αὕτη εἶναι ἀδύνατος τὸ παντελές, τὸ ἠξεύρομεν δὲ, ἐπειδὴ καὶ τὴν ἰνκοντράρησε ἕνα καράβι ἰμπριάλικον. Εἰς τὸ διὰ ξηρᾶς, ὅπου σᾶς στέλνομεν,

πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὰ γραφόμενα κατὰ σειράν· ὅθεν ἀμέσως, ἀδελφοί, νὰ κινηθῆτε χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, καὶ μὲ πρῶτον θέλει γίνει ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ μας. Μένομεν ἀσπάζοντές σας.

Τὴν 30 Αὐγούστου 1821, Μαραθονῆσι.

Μαγγίορος Πιέρος. — Μπεϊζαντὲς Γρηγοράκης. — Παναγιώτης Βοστιτσάνος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ γενναιότατοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐλάβομεν τὸ ἀπὸ κθ΄. Αὐγούστου ἀδελφικόν σας καὶ εἴδομεν τὰ περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Χθὲς καὶ ἡμεῖς μαθόντες τὸ τοιοῦτον, σᾶς ἐγράψαμεν μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον, κατὰ τὸ χρέος μας. Εἰς τὸ ἀδελφικόν σας ἰδόντες τὴν γενναιότητα καὶ μεγαλοψυχίαν σας, ὑπερεχάρημεν καὶ ἐνισχύθημεν, καὶ σᾶς ἐπευχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας νίκην κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἡμεῖς διὰ ξηρᾶς ἐλάβομεν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, καὶ ἐνεδυναμώσαμεν τὰ χρείαν ἔχοντα μέρη, καὶ ἐλπίζομεν, μὲ τὴν Θείαν ἀντίληψιν, τὴν κατατρόπωσιν τῶν ἐχθρῶν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Λίαν μᾶς ἐχαροποίησε καὶ ἡ εἴδησις τοῦ ἐρχομοῦ εἰς τὸ Τουλὼν τῆς θεοφρουρήτου Ῥωσσικῆς ἁρμάτας, (α) καὶ εἴθε νὰ τὴν ἰδῶμεν ὅσον τάχος πλησίον μας.

(α) Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως διεδίδοντο ἐκ μέρους τῶν αὐτουργῶν τῆς ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν πλασταὶ ἐνθαῤῥυντικαὶ εἰδήσεις ὡς καὶ ἡ μνημονευομένη ἐνταῦθα καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς παρούσης Συλλογῆς περὶ τῶν ἐν Μολδοβλαχίᾳ

Γράφετε ἡμῖν, ἀδελφοὶ, τὴν ὑγείαν σας καὶ εἴτι νέον καὶ ἀναγκαῖον. Ἔρρωσθε.

1821 Αὐγούστου 30, Τρίκορφα.

† *Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός.* † *Βρεσθένης Θεοδώρητος.* — *Ἀσημάκης Ζαΐμης.* — *Σωτήριος Χαραλάμπης.* — *Πανοῦτσος Νοταρᾶς.* — *Θεοχάρης Ῥέντης.* — *Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.* — *Παναγιώτης Κρεββατᾶς.* — *Νικόλαος Λόντος.* — *Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἔφοροι τῶν Σπετσῶν καὶ πάντες οἱ πρόκριτοι καὶ κάτοικοι. (α)

Χθὲς ἔγραψα πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλογένειαν τὴν μεγίστην ἀνάγκην τῆς ναυτικῆς βοηθείας σας, διὰ νὰ ἀποτινάξωμεν τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν στόλον· ἐρχόμενος ἤδη καὶ ὁ φιλογενέστατος καὶ εὐγενὴς κύριος Π. Σκυλίτσης Ὁμηρίδης, θέλει σᾶς τὸ ὁμολογήσει ἐκ στόματος. Τοῦτο πάλιν σᾶς λέγω καὶ σᾶς παρακαλῶ, νὰ μὴν ἀφήσωμεν τὸν κοινὸν ἐχθρὸν νὰ ὑπερισχύσῃ, ἀλλὰ νὰ ἐπιμείνωμεν σταθεροὶ, ἕως νὰ ἐξαλείψωμεν πάντα φόβον καὶ κίνδυνον ἐκ μέρους του, καὶ τότε, καθὼς σᾶς ἔγραψαν καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἄρχοντες χθὲς, τὰ δίκαια ὅπου ἔχετε καὶ σεῖς καὶ οἱ συναδελφοὶ Ὑδραῖοι πρὸς τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς ἄλλους νη-

κατορθωμάτων τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Ὑψηλάντου, τῆς καθόδου τῶν Ῥώσσων εἰς Ἀδριανούπολιν κτλ., ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ συμπήξωσι τὰς ὁρμὰς καὶ προσδοκίας τῶν ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων κατὰ τὰ πρῶτα διαβήματά των.

(α) Συνπ. Ἱστ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελ. XXXVIIII.

σιώτας, θέλουν πληρωθῆ· τὰ ὁποῖα δίκαια εἶναι πολλὰ καὶ ἀναντίῤῥητα, καὶ πρῶτος ἐγὼ θέλω τὰ κηρύξει εἰς τὸ Γένος, καὶ θέλω τὰ ὑποστηρίξει. Ὑγιαίνετε εὐημεροῦντες.

Ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῆς Τριπολιτσᾶς, τῇ 30 Αὐγούστου 1821.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Τοῖς Εὐγενέσι καὶ φιλογενέσι προκρίτοις τῆς Νήσου Σπετσῶν, χαίρειν. (α)

Κοινὸς τῷόντι ὁ ἀγὼν καὶ κοινὴ ἐλπιζομένη ἡ ἀπόλαυσις καὶ τιμή, ἀλλ' ὅμως φιλαλήθως φρονοῦντες, καὶ εἰλικρινῶς ὁμολογοῦντες, κηρύττομεν ὅτι βραχίων δυνατώτερος τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γένους ἐχρημάτισαν οἱ γενναῖοι ὑμεῖς Σπετσιῶται μετὰ τῶν Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν, χωρὶς τῆς συνδρομῆς τῶν ὁποίων οὐδὲν ἐκτελεῖτο, ὡς εἰς τὸ μέλλον ὡσαύτως τίποτε δὲν δύναται νὰ ςερεωθῇ. Ὅθεν εὐγνωμονοῦντες ὅλοι τῆς χέρσου Ἑλλάδος, ἢ ἄλλως τῆς Ῥούμελης, οἱ κάτοικοι πρὸς τοὺς μεγαλοψύχους ἀδελφούς μας θαλασσινούς, συναισθανόμεθα χρέος μας ἱερὸν ν' ἀνταμείψωμεν ὑμᾶς ἀποζημιοῦντες εἰς ὅσα ἔκαμε καὶ θέλει κάμει ἡ νῆσός σας ἔξοδα, ὡς καὶ ἡ Ὕδρα καὶ τὰ Ψαρά. Ἐπειδὴ δὲ καὶ συνέπεσε καὶ διέρχεται αὐτόθεν ὁ κύριος Χριστόφορος Κωλέττης, πρὸς ὑμᾶς διευθυνόμενος, διορίζομεν αὐτὸν νὰ διαλάβῃ μεθ' ὑμῶν τὰς ἀνηκούσας ὁμιλίας, ὥστε νὰ γνωρίσωμεν τόσον τὰ ἔξοδά σας, ὅσον καὶ τὸν ὁποῖον ἐγκρίνετε τρόπον ἀποζημιώσεως. Καὶ ἐπειδὴ μελετῶμεν νὰ κάμωμεν γενικὴν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ῥούμελης συνέλευσιν κατὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα Σεπτέμβριον ἀφεύκτως, νὰ καθυποβά-

(α) Αὐτόθι, σελ. XXXX.

λωμεν εἰς τὴν γενικὴν τῶν διαφόρων ἀπεσταλμένων ἐπίκρισιν τὰ προβληθησόμενα παρ' ὑμῶν, ἐπιστατοῦντες καὶ προσπαθοῦντες εἰς τὸ νὰ λάβετε ἄνευ ἀναβολῆς, ὄχι διὰ λόγων καὶ ὑποσχέσεων, ἀλλὰ πραγματικὴν τὴν ἀποζημίωσιν, διὰ νὰ δυνηθῆτε καὶ ὑμεῖς πραγματικῶς νὰ ἀποδεικνύετε τὸν μεγαλώτατον ζῆλόν σας, τὸν ὁποῖον καὶ ἀναγνωρίζομεν καὶ εὐχόμεθα καὶ τῆς ξηρᾶς οἱ κάτοικοι νὰ μιμηθῶσιν· ὁ διαληφθεὶς κύριος Χριστόφορος, φρόνιμος καὶ τίμιος πατριώτης, θέλει δώσει πρὸς ὑμᾶς νὰ γνωρίσετε μερικώτερον τὰς σημερινὰς ἀνάγκας θαλασσίου συνδρομῆς κατὰ τὴν Ἤπειρον.

Ἀσπαζόμενοί σας ἀδελφικῶς ὑποσημειούμεθα.

Τῇ 31 Αὐγούστου 1821, Καλάβρυτα.

Οἱ πατριῶται καὶ ἀδελφοί

† *Ταλαντίου Νεόφυτος.—Γρηγόριος Κωνσταντᾶς Δημητριεύς.—Δρόσος Μανσόλας Θετταλός.—Κωνσταντῖνος Σακελλίου Κοκοσιώτης.—Ἰωάννης Σκανδαλίδης Μακεδών.—Κωνσταντῖνος Γουδέλης ἐκ Καρπενησίου.— Παπαθανάσιος Εὐριπαῖος.— Εὐστάθιος Δημητρίου Ξεροχωρίτης.*

Φιλογενέστατοι, γενναιότατοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Χθὲς σᾶς ἀπεκρίθημεν εἰς τὸ ἀδελφικόν σας, σήμερον δὲ ἐλάβομεν καὶ τὸ δεύτερόν σας, καὶ ὑπερεχάρημεν διὰ τὴν γενναιότητα καὶ πατριωτισμόν σας, καὶ σᾶς ἐπευχόμεθα εὐόδωσιν ἁπάντων τῶν ἐπιλοίπων ἐπιχειρημάτων σας, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί, δὲν λείπομεν νὰ ἐνεργῶμεν τὰ χρειώδη καὶ νὰ ἐμψυχόνωμεν τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες μὲ ἀνδρίαν ἀντιπαρατάττονται κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει τοὺς κατατροπώσομεν ἐντὸς ὀλίγου. Διὰ μπαροῦτι καὶ μπάλαις γράφει ὁ Ὑψηλάντης Πρίγκιψ

προσταγὴν εἰς Μονεμβασίαν νὰ σᾶς δοθῶσι πεντήκοντα βαρέλια μπαροῦτι καὶ χίλιαις πεντακόσιαις μπάλαις, καὶ νὰ ἀποστείλετε νὰ τὰ λάβετε. Ἔρρωσθε, ἀδελφοί, καὶ ἀνδρίζεσθε.

αωκά Αὐγούστου 31, Ζαράχοβα.

Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.— Ἀσημάκης Ζαΐμης.— Σωτήριος Χαραλάμπης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.— Νικόλαος Λόντος.— Παναγιώτης Κρεββατᾶς.— Ἀναστάσιος Λόντος.— Δημήτριος Παπατσώνης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Κύριοι ἔφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐχθὲς περὶ τὸ ἑσπέρας ἔλαβον γράμμα ἀπὸ Μαραθονῆσι, σημειωμένον ἀπὸ τὰς 29 τούτου, μὲ τὸ ὁποῖον μὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ ἐχθρικὴ ἀρμάδα ἔφθασεν εἰς τὰ Μεθωκόρωνα, καθὼς καὶ οἱ ἴδιοι σᾶς ἐδοποίησαν (α). Γράφουσι ῥητῶς, ὅτι ἐβιζιταρίσθη ἀπὸ τὴν ἀρμάδαν ἓν καράβι μὲ σημαίαν φράγκικην, τὸ ὁποῖον εἰδοποίησε τοὺς ἐκεῖ κατοίκους, ὅτι οἱ εὑρισκόμενοι σὺν τῇ ἀρμάδᾳ εἶναι σχεδὸν οἱ περισσότεροι ἀσθενεῖς, καὶ οἱ λοιποὶ εἶναι ἄνθρωποι χωρὶς κάμμίαν γνώρισιν τῆς θαλάσσης· δι' ὃ δὲν λείπω κατὰ χρέος νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, διὰ νὰ λάβετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, δίδοντες πρὸς τούτοις τὴν εἴδησιν ἀμέσως καὶ εἰς τοὺς ἐν Ὕδρᾳ, διὰ νὰ ῥεγολαρισθῶσι καὶ αὐτοί.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, 31 Αὐγούστου 1821.

Ὁ Φρούραρχος Μονεμβασίας

ΠΑΝΑΓΗΣ ΟΡΦΑΝΟΣ.

(α) Ὅρα ὄπισθεν ἐπιστολὴν ὑπὸ χρονολογίαν 29 Αὐγούστου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἔφοροι τῶν Σπετσῶν.

Ὁ φέρων τὸ παρὸν κύριος Ἀμβρόσιος πρωτοσύγκελος, στέλλεται εἰς Μονεμβασίαν διὰ νὰ μετακομίσῃ ἐδῶ, εἰς τὸ στρατόπεδον, κανόνια καὶ ἄλλα ἐφόδια, διὰ νὰ βιάσωμεν τὸν ἐχθρὸν νὰ παραδοθῇ τὸ γρηγορώτερον. Ὅθεν ἡ φιλογένεία σας παρακαλεῖσθε νὰ δώσετε τὰ ἀναγκαῖα σχοινία διὰ νὰ σύρουν τὰ κανόνια, ἐπειδὴ ἐδῶ ἔχομεν στέρησιν τῶν τοιούτων. Εὐχόμενος ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν, μένω.

Ἐκ τοῦ στρατοπέδου Τριπολιτσᾶς, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1821.

Ὁ Πατριώτης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς φιλογενεστάτοις Ἄρχουσι καὶ Προκρίτοις τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς προσκυνοῦμεν.

Μετὰ τὴν ἀκριβεστάτην ἔρευναν τῆς ὑπὲρ ἄλλο τι εὐκταίας μοι ὑγείας σας, σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι ἐπίτηδες στέλνω εἰς τὰ αὐτόθι τὸν ἐδικόν μας καθηγούμενον Παλαιᾶς Παναγίας, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς διηγηθῇ ἐκτεταμένως διὰ ζώσης φωνῆς τὰ ἐδῶ τρέχοντα. Παρακαλῶ δὲ θερμῶς τὴν φιλογενεστάτην εὐγενίαν σας, ἵνα ἰδεάσητε καὶ ἐμὲ διὰ κάθε εἰδήσεις ὁποῦ ἔχετε, δι' ὧν ἀναμένω ἀνυπομόνως, καὶ μὲ ὑποχρεοῖτε. Μένω ἀναπροσκυνῶντάς σας.

Τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1821, Ἀγιάννηθεν.

Τῆς εὐγενεστάτης εὐγενίας σας ὅλος πρόθυμος,
ὡς ἀδελφὸς, τῶν ἐπιταγῶν σας
ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἄρχοντες καὶ Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Γνωστός σας ὁ εἰς Μεθωκόρωνα ἐρχομὸς τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ προὔχοντες τῆς Πατρίδος μας, ἅμα καὶ ὁ Πρίγκιψ Ὑψηλάντης, σᾶς ἔδοσεν ἐπίτηδες αὐτὴν τὴν εἴδησιν, παρακαλῶντας τὴν φιλογένειάν σας, ἵνα ἐβγάλητε τὰ θεοφρούρητα πλοῖά σας ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς ἀντιπαράταξιν καὶ ἐξολοθρευμὸν αὐτοῦ, καὶ εἴμεθα εὐέλπιδες ὅτι θέλετε δείξει τὸ ἀνέκαθεν φιλότιμόν σας. Ἤδη ὅμως, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, παρά τινων ἐλθόντων ἐκ τῶν παραλίων αὐτοῦ πλησιαζόντων, ἔμαθον ὅτι ἕως ὥρας εὑρίσκονται αὐτοῦ ἀκίνητα τὰ πλοῖά σας, ἡ ὁποία εἴδησις οὐ μόνον ἐμὲ ἐλύπησεν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς πατριώτας, ἐπειδὴ καὶ συγχρόνως ἐπληροφορήθημεν παρά τινων χριστιανῶν φυγόντων ἀπὸ κάστρον Κορώνης, ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος, ὁ πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν ἐκεῖθεν ἀναχωρήσας, πηγαίνει κατ' εὐθεῖαν (ὡς ἐβεβαιώθησαν παρά τινων ὁμογενῶν, εὑρισκομένων ἐν τῷ ἐχθρικῷ στόλῳ καὶ εἰς τὸ κάστρον ἐκεῖ ἐλθόντων) εἰς τὴν Γουμενίτσαν καὶ Μοῦρτον, ἐπὶ σκοπῷ πρῶτον ἵνα παραλάβωσι μεθ' ἑαυτῶν τὸν ἐκεῖσε στόλον, δεύτερον ἵνα δώσωσι τὴν δυνατὴν χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν Πρέβεζαν, καθὼς καὶ εἰς τὰ Μεθωκόρωνα (ὅπου ἄφησαν ἱκανοὺς ζαερέδες), καὶ ἑπομένως νὰ βάλωσι στράτευμα ἀπὸ Δουλτσίνι καὶ Σκόνδραν, εἰ δυνατὸν, δέκα χιλιάδας, ὁμοῦ καὶ τὸν Χουρσήτ-πασσᾶν μετὰ τοῦ στρατεύματός του, νὰ τοὺς φέρωσι, διὰ νὰ ἐβγάλωσιν ἐπάνω

ἐδῶ εἰς τὴν Πατρίδα μας. Τὰ αὐτὰ πληροφοροῦμαι καὶ παρ' ἑνὸς φίλου μου ἀπὸ Ζάκυνθον, καὶ πρὸς τούτοις ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος, ἔχων σκοπὸν διὰ τὴν Βασιλεύουσαν, ἐπροσκαλέσθη ἀπὸ τὸν ἐν τῇ Γουμενίτσᾳ στόλον (α) εἰς τὴν Κῶ μὲ ἐπίτηδες καΐκι, ἔχων γράμματα καὶ παρὰ τοῦ Χουρσὴτ-πασσᾶ, καὶ οὕτω κατὰ τὴν προσταγήν του ἔςρεψαν κάτω καὶ πηγαίνουσιν. Αὐτὰ καὶ ψύχραν πρὸς πάντας ἔφερον καὶ ἀπελπισίαν σχεδὸν, καὶ ἐγὼ μεγάλως ἐταράχθην. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐπίτηδες στέλνω τὸν παρόντα, καὶ παρακαλῶ τὴν φιλογένειάν σας, « ἵνα διὰ τὴν » ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρίδος, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς » ἐδείξατε ὑπὲρ πάντα ἄλλον τόπον καὶ ἄνθρωπον ἄ- » φραστον φιλοτιμίαν καὶ ἀμίμητον γενναιότητα,» καὶ ἤδη, ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει, φιλογενείᾳ κινούμενοι, νὰ φιλοτιμηθῆτε ἐβγάζοντες τὰ θεοφρούρητα πλοῖά σας, διατάττοντες ἵνα προκαταλάβωσι τὸ στενὸν, τὸ ἀπὸ Γαστούνην ἕως τῶν ἀντίκρυ μερῶν τῆς Ἠπείρου, εἰς ἀντιπαράταξιν, τοῦτο μὲν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, τοῦτο δὲ καὶ εἰς ἐμπόδιον κἂν τοῦ ἐνδεχομένου εἰς τὴν Πατρίδα μας δεσπάρχου τῶν ὑποπτευομένων στρατευμάτων· καὶ τοῦτο

(α) Στόλος ὀθωμανικὸς σταλεὶς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1820 κατὰ τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ τῶν Ἰωαννίνων, περιφέρετο εἰς τὰ παράλια τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας, πολιορκῶν διὰ θαλάσσης τὸν ἀποστάτην Σατράπην. Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, εὑρέθη ἐκτεθειμένη μὲν ἡ ἐχθρικὴ μοῖρα αὕτη, οὐχ ἧττον ὅμως ὁ Καπετανά-βεης (ὑποναύαρχος) Καρὰ-Ἀλῆς, διοικητὴς αὐτῆς, ἐπέκειτο μετέωρος καὶ ὑποψίας παρεῖχεν εὐλόγους ἀμέσου ἐφόδου κατὰ τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου. Ἐναυλόχει δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ὀθωμανικὸς οὗτος στόλος εἰς Γουμενίτσαν καὶ Μοῦρτον, λιμένας τῆς Ἠπείρου ἀπέναντι τῆς Κερκύρας. Ὅρα Ἱστορ. Ἑλλην. Ἐπαναστ. ὑπὸ Θ. Γόρδωνος, σελ. 85-87, μεταφρ. Σ. Ι. Κασημάτη, ἐν Ἀθήναις 1849.

εἰς διάστημα εἴκοσιν ἡμερῶν, καὶ ἕως τότε ἐγὼ σᾶς ὑπόσχομαι ἀναμφιβόλως τὴν πτῶσιν τῆς Τριπολιτσᾶς, τῆς ὁποίας πεσούσης, ἂν (ἐξ ἐναντίας) καὶ ἐπιπέσωσιν εἰς τὴν πατρίδα μας εἴτε πολλὰ εἴτε ὀλίγα ἐχθρικὰ στρατεύματα, ἠμποροῦμεν καὶ νὰ ἀνθέξωμεν καὶ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσωμεν· εἰ δὲ πρὶν τῆς πτώσεως Τριπολιτσᾶς (ὃ μὴ γένοιτο) καὶ ἐπισυμβῇ τι τοιοῦτον ἐναντίον, ἕπεται καὶ αἱ πολιορκίαι πᾶσαι νὰ διαλυθῶσι καὶ τὸ πᾶν τῆς πατρίδος μας νὰ ἀφανισθῇ. Λοιπὸν φιλοτιμούμενοι προθυμοποιηθῆτε διὰ τὴν τιμήν σας, διὰ τὴν τῆς Πατρίδος ἐλευθερίαν, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, νὰ τὰ ξεκινήσετε, παρακαλῶ καὶ ἐγὼ, μίαν ὥραν ἀρχήτερα, χωρὶς νὰ καταδεχθῆτε, διὰ νὰ μὴν συνδράμετε καὶ « εἰς αὐτὴν » τὴν καιριωτάτην περίστασιν, ἥτις ἐπαπειλεῖ τὸν ὄλε- » θρον τῆς Πατρίδος, » ἀλλ' ὡς φιλογενεῖς νὰ κάμετε ἐκεῖνο ὁποῦ ἀπαιτεῖ ἡ φήμη τοῦ ὀνόματός σας, ἥτις καὶ αὐτὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ἐκίνησεν εἰς τὸ νὰ παρατηρῶσι μὲ ἀνοικτὸν ὄμμα τὰς ἀριστείας καὶ ἀνδραγαθήματά σας, καὶ ἐκθειάζωσι τὴν γενναιότητά σας· καὶ περιμένω ἀπόκρισίν σας χαροποιὰν τῆς ξεκινήσεως τῶν πλοίων σας, σὺν τῇ δηλώσει τῆς ἀγαθῆς ὑγείας σας τῆς φιλογενείας σας. Τὸν πατριώτην μας Γιάννην στέλλω ἐπίτηδες, ὅστις θέλει σᾶς ὁμιλήσει καὶ διὰ ζώσης.

1821 Σεπτεμβρίου 7. Ἅγιος Βλάσης.

Πρόθυμος εἰς τὰς προσταγάς Σας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν, προσκυνοῦμεν.

Μονεμβασία, 10 Σεπτεμβρίου 1821.

Ἐλάβομεν τὸ ἀδελφικόν σας καὶ εἴδομεν καὶ τὴν προσταγὴν τοῦ Πρίγκιπος διὰ νὰ σᾶς στείλωμεν μπαροῦτι βαρέλια 50 καὶ μπάλαις 1500, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐφόδια σᾶς στέλνομεν ἀναλόγως ἀπὸ τὸ ὀλίγον πρᾶγμα ὁποῦ εὑρίσκεται, μπαροῦτι βαρέλια 25 καὶ μπάλαις 750, καὶ βάλετε κατὰ Θεὸν τὸν συμπολίτην σας Κύριον Ἀλέξανδρον Ἀποστολάκην νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι πολλὰ ὀλίγα μᾶς ἀπέμειναν διὰ τὸ φρούριον (ὁποῦ χρέος ἔχομεν ἀπαραίτητον) τὰ ἐφόδια, πλὴν ἀπὸ τοῦ ὑστερήματος καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ περισσεύματος σᾶς στέλλομεν· μάλιστα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κανταχουζηνοῦ ἔστειλε καὶ ὁ Καπετὰν Κὺρ Γεώργιος (α) μπάλαις καὶ μπαρούτην εἰς τὸ καράβι του, ὁμοίως καὶ τοῦ Καπετὰν Ἠλία (β) ἐστείλαμεν μπαρούτην βαρέλια ἔξη διὰ τὸ ἐδικόν του καράβι. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, μὴ λάβετε κανένα βάρος, ὁποῦ δὲν σᾶς ἐστείλαμεν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Ὑψηλάντου ὅλα τὰ μπαρουτόβολα, ἐπειδὴ καὶ ἀδιακόπως στέλλομεν εἰς Τριπολιτσὰν καὶ ἐγυμνώθη τὸ φρούριον. Ταῦτα, καὶ ἀδελφικῶς προσκυνῶντας, μένομεν.

Ὅλοι πρόθυμοι ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι

Οἱ Ἔφοροι

Γεώργιος Δεσποτόπουλος.— Κυριάκος Κοσμάκης.—Κυριακὸς Ἰατρόπουλος.— Μελέτιος Καλογερᾶς.

(α) Γεώργιος Πάνου. (β) Ἠλία Θερμησιώτου, ἀμφότεροι πλοίαρχοι ἐκ Σπετσῶν, καὶ πρωτουργοὶ τῆς παραδόσεως τοῦ φρουρίου τῆς Μονεμβασίας.

(Τ. Π.) Τὰ βαρέλια	18	ὀκδ.	651:200
Τέσσαρα σεντούκια ὁποῦ κάμνουν βαρέλια	7	»	231
		ὀκδ.	882:200

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Κύριοι Ἔφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Σήμερον ἐλάβομεν ἓν γράμμα ἀπὸ Μαραθονῆσι παρὰ τῶν Ἐφόρων Καλαμάτας· δὲν ἐλείψαμεν εὐθὺς νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν διὰ τὸν ἐχθρικὸν στόλον, στέλνοντάς σας καὶ τὸ ἴσον τοῦ αὐτοῦ γράμματος. Ὅθεν ἀφ' οὗ γνωρίσετε τὴν κατάστασιν τοῦ αὐτοῦ στόλου, καὶ εἰς ποῖον μέρος διατρίβει, θέλετε προμηθεύσει διὰ τὴν παντελῆ ἐξολόθρευσίν του, ἐνδυναμούμενοι τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ταῦτα καὶ θεόθεν ὑγιαίνετε.—Τὸ καΐκι στέλνεται ἐπίτηδες, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ τοῦ δοθῇ ἀπόκρισις· τοῦ κάμετε καὶ κάθε δεξίωσιν διὰ κουμάνια του (α).

Μονεμβασία, Ὀκτωβρίου ά. 1821.

ΤΣΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΜΠΕΪΖΑΔΕ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ὁ ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ Φρουράρχου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΟΥΡΤΣΙΝΟΣ.

Οἱ Ἔφοροι.

Κυριάκος Κοσμάκης.— Γεώργιος Δεσποτόπουλος.— Χ. Κ. Ἰατρόπουλος.— Μελέτιος Καλογερᾶς.— Παναγιώτης Καλογερᾶς.

(α) Ἐφόδια.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καπετ. Τσαννετάκη καὶ λοιποὶ πρόκριτοι ἀδελφοὶ τῆς Μονεμβασίας.

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς ὑγείας σας σᾶς φανερόνομεν ὅτι ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλάβομεν γράμμα ἀπὸ τὸ Νεόκαστρον, τοῦ ὁποίου τὸ ἴσον ἔσωθεν σᾶς περικλείομεν (α) καὶ καταλαμβάνετε· καὶ ἀμέσως, χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, νὰ στείλετε τὴν εἴδησιν εἰς τοὺς γενναίους Ὑδραιοσπετσιώτας, ὅπου ὅσον τάχος νὰ ξεκινήσουν καὶ τὰ λοιπὰ ἑλληνικὰ χαράβια, διὰ νὰ ἔλθουν νὰ ἀνταμώσουν μὲ τὰ ἄλλα ἐδικά τους ἐδῶ, νὰ γίνουν ὅλα ἕνα σῶμα, διὰ νὰ κτυπήσουν τὰ ἐχθρικά. Κατὰ τὴν πληροφορίαν, ὅπου μὲ ἐπὶ τούτου καΐκια ἔχομεν ἀπὸ Ζάκυνθον καὶ ἄλλα μέρη, βεβαιούμεθα ὅτι ἡ ἀρμάτα ἡ ἐχθρικὴ ἔχει μεγάλην ἀδυναμίαν ἀπὸ ἀνθρώπους, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄνθρωποί τους ἐδιαμοιράσθησαν εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ Μούρτου, καὶ εἰς μερικὰ Γαλαξειδιώτικα ὁποῦ ἐπῆραν· ὥστε, συναζόμενος ὁ ἑλληνικὸς στόλος, ἐλπίζομεν, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ, νὰ κατατροπωθοῦν αὐτὰ τὰ ἐχθρικὰ βρωμοχάραβα· μόνον τὸ συντομώτερον νὰ προφθάσουν. — Ἔτι ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ χαράβια ἐβγῆκαν δύω ἄνθρωποι εἰς τὸ Νεόκαστρον καὶ εἶπον ὁποῦ νὰ ξεκινηθῇ ἐπὶ τούτου πεζὸς δι' αὐτοῦ. Ταῦτα καὶ μένομεν.

1821 Σεπτεμβρίου 29.

(Τ. Σ.) Ἔφοροι Καλαμάτας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Δὲν εὑρέθη.

Γενναιότατοι Προεστῶτες καὶ φιλογενέστατοι ἄρχοντες τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Γνωστὴ σᾶς ἔγεινεν ἡ ἅλωσις τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι σᾶς ἔδοσε μεγάλην χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν, καὶ ἐπεύχεσθε, ἀδελφοί, νὰ ἀξιωθῶμεν καὶ τὴν τελείαν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους μας. Μᾶς ἐλύπησεν ὅμως εἰς τὸ ἄκρον, φιλογενέστατοι, ὁ ἐρχομὸς τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, συνιστάμενος ἀπὸ 58 κομμάτια μεγάλα καὶ μικρά, ὅστις καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὰ μέρη τοῦ Νεοκάστρου, ἔνθα εὑρίσκετο καὶ ὁ ἡμέτερος στόλος, συνιστάμενος ἀπὸ 33 κομμάτια μόνον. Ὅθεν καὶ τὴν ἀπερασμένην Τετράδην, γνωρίζοντας ὁ ἡμέτερος ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀντισταθῇ, ἀνεχώρησε διὰ νὰ μὴν ἦναι ἰσοδύναμος, καὶ ἡ ἀδυναμία αὕτη δὲν προέρχεται ἀπ' ἄλλο, εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἀκαταστασίας μας. Διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸ νὰ ἐβεβαιώθηκα, ὅτι τὸ Νησί σας εὑρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν ἀδύνατον, καὶ διὰ νὰ ἦναι εἰς ὑποψίαν, ἀπεφάσισα καὶ ἔστειλα τὸν συμπέθερόν μου Κύριον Παναγιώτην Χατζῆν, μὲ μερικοὺς στρατιώτας, διὰ νὰ σταθῇ αὐτοῦ διὰ τὴν προφύλαξιν τοῦ νησίου σας διὰ τὸ ὕποπτον· καὶ ὅταν γνωρίσετε ὅτι ἀναγκαιοῦν καὶ ἄλλοι ἀκόμη, φανερώσατέ μοι, διὰ νὰ σᾶς στείλω ὅσους περισσοτέρους ἠμπορέσομεν, διότι ἔχομεν χρέος ξεχωριστὸν διὰ τὸ Νησί σας, καὶ εἶμαι ἕτοιμος νὰ σᾶς δουλεύσω τὸ κατὰ δύναμίν μου. Σταθῆτε ὅμως μ' ὅλην τὴν φυσικήν σας γενναιότητα, νὰ φανῆτε ἥρωες ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι· καὶ σταθῆτε ἄγρυπνοι κυττάζοντες τὸν ἐναντίον καιρὸν ἀσκαρδαμυκτί, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ στεκόμεθα. Τὴν προχθὲς ἐστείλαμεν ἀρκετὰς δυνάμεις εἰς τὰ παράλια τοῦ Νεοκάστρου καὶ εἰς Μεθωχόρωνα διὰ ξηρᾶς, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν μεγαλοδύναμον νὰ μὴν ἀφήσωμεν τὸν ἐχθρὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπόν του·

απέκαμαν όμως μέχρι τούδε. Δεν έχομεν είδησιν εισέτι, ως θέλει σας πληροφορήσει και διά ζώσης ο Κύριος Χατζής περί πάντων των ενταύθα τρεχόντων. Έρρωσθε εν αγαθοίς, γενναιοφρονούντες.

1821 Οκτωβρίου 2, εν Τριπολιτσά.

Δούλός σας
ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Διά το ακριβές της αντιγραφής
Εν Σπέτσαις, τη 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ο Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι και γενναιότατοι Έφοροι και Καπεταναίοι της νήσου Σπετσών, αδελφικώς ασπαζόμεθα.

Χθες με επίτηδες μεζίλ χαίκι σας εγράψαμεν περί του εχθρικού στόλου εις ποίον μέρος ευρίσκεται και εις ποίαν κατάστασιν, καθώς από Καλαμάταν μας ειδοποίησαν· σήμερον πάλιν ελάβομεν άλλο γράμμα από Καλαμάταν με επίτηδες πεζόν, και αμέσως σας το στέλλομεν με τον αδελφόν ημών Κύριον Γρηγόριον· φέρει και το ίσον του γράμματος, οπού εστάλη από Νεόκαστρον εις Καλαμάταν, από τα οποία πληροφορείσθε την αθλίαν κατάστασιν της εχθρικής αρμάδας. Όθεν ελπίζομεν να ενδυναμωθήτε τη δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, και με την γενναιότητά σας θέλει εξολοθρευθή ο εχθρός. Έρρωσθε. — Σας παρακαλούμεν θερμώς να εξαποστείλετε αμέσως την εσώκλειστον προς τον εν Ύδρα Κύριον Εμμανουήλ Τουμπάζην· μεγάλως θέλετε μας υποχρεώσει, τα δε έξοδα θέλει χάμει ευχαρίστως ο Κύριος Τουμπάζης.

1821 Οκτωβρίου 2, εν Μονεμβασία.

Έφοροι Μονεμβασίας
ΤΣΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΜΠΕΪΖΑΔΕ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς σᾶς προσκυνοῦμεν.

1821 Ὀκτωβρίου 2, Καστρί.

Μὲ τὸ ἀδελφικόν μας σᾶς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι χθὲς ἐλάβομεν τὸ φιλογενές σας γράμμα μὲ τὸν ἀπεσταλμένον σας Καπετὰν Γεωργάκην, γράφοντάς μας διὰ ναύτας. Ἀδελφοί, κατὰ ὥρας οἱ ἄνθρωποί μας λείπουν ὅλοι εἰς τὸ Ἄργος καὶ εἰς Τριπολιτσάν· ἀκόμη δὲν ἐκατέβηκαν, παρὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ εὑρίσκονται ἐδῶ τοὺς ὡμιλήσαμεν, καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ ἔρχεται, καὶ αὔριον, δευτέρα, πηγαίνομεν διὰ τὸν πλόκον Ναυπλίου, πέρνομεν δὲ καὶ τὸ γράμμα σας κοντὰ, καὶ τοὺς τὸ διαβάζομεν καὶ τοὺς ἀναγκάζομεν διὰ νὰ ἔλθουν. Ταῦτα καὶ μένομεν εἰς τὰς προσταγάς σας.

(Τ. Σ.) *Ἐπίτροποι καὶ κάτοικοι Καστριοῦ.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν (α).

Χθὲς περὶ τὰς 10 ἡ ὥρα ἀριβάραμεν ἔνθα εἰς Τριπολιτσὰν, καὶ ἀμέσως ἐπαρουσιάσθηκα εἰς τὸν Πρίγκιπα καὶ Καπετ. Θεοδωράκην Κολοκοτρώνην, τῶν δ-

(α) Διὰ τὴν ἄμεσον σχέσιν τῆς παρούσης ἐπιστολῆς μὲ τὴν ἑπομένην κατεχωρήθη ἐνταῦθα, καίτοι ἀνήκουσα εἰς τὴν σειρὰν τῆς *Ἀλληλογραφίας τῶν Πρεσβευτῶν κτλ. τῆς νήσου Σπε-*

ποίων ἐδιηγήθην τὴν ἀνάγκην, ἣν ἔχει ἡ πατρίς μας ἀπὸ στρατιώτας· ὅθεν ἀμέσως ἐδόθη προσταγὴ παρὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ Καπετ. Θεοδωράκη Κολοκοτρώνη, διὰ νὰ συναχθοῦν εἰς Ἄστρος, αὔριον ἀφεύκτως, χίλιοι στρατιῶται τοῦ Κολοκοτρώνη, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς αὔριον εἴμεθα εἰς Ἄστρος, πλὴν παρακαλοῦμεν νὰ στείλετε δύω καράβια νὰ ἐμβαρκάρουν τοὺς στρατιώτας. Μὲ μεγάλην γενναιότητα μᾶς ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα μας ὁ Καπετὰν Θεοδωράκης Κολοκοτρώνης. Πρέπει λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ φανῶμεν πρόθυμοι καὶ ἀνδρεῖοι εἰς τὴν ναυτικήν μας δύναμιν, καὶ θέλει νικήσομεν τὸν ἐχθρὸν ἀναμφιβόλως, Θεοῦ θέλοντος, ἐπειδὴ ὁ Καπετὰν Θεοδωράκης εἶπεν· ὦ! αἱ Σπέτσαι μένουν ἐπάνω μου, νὰ τὴν διαφεντεύσω μὲ μόνον χιλίους μου στρατιώτας.— Ἐν τοσούτῳ σᾶς προσκυνῶ μὲ ὅλον τὸ σέβας, καὶ μένω τῶν προσταγῶν σας ἑτοιμότατος. — Π. Χθὲς ἦλθεν ἄνθρωπος ἀπὸ Γαστούνην, ὅστις μᾶς διηγήθη ὅτι τὸ σάββατον, πλησίον εἰς τὴν Ζάκυνθον, συνεκροτήθη μάχη μεταξὺ τῶν ἐδικῶν μας πλοίων καὶ ἐχθρικῶν, ἥτις διήρκεσεν ἀπὸ τὰς 2 ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας μέχρι εἰς τὰς 10· τὶ τέλος ἔλαβεν ὅμως δὲν εἶχε κάμμίαν εἴδησιν. Τοῦτο μόνον μᾶς εἶπεν, ὅτι τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐπῆγαν καὶ ἄραξαν εἰς Ζάκυνθον τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβγῆκαν καὶ ἔξω οἱ Τοῦρκοι· ἐσυγχύσθησαν οἱ Ζακύνθιοι, καὶ ἐκτύπησαν τοὺς Τούρκους. Ἀμέσως οἱ Ἄγγλοι ἐσήκωσαν ἅρματα καὶ κανόνια πρὸς τοὺς Ζακυνθίους, καὶ οἱ Ζακύνθιοι πάλιν εἰς τοὺς Ἄγγλους, καὶ ἐσκοτώθησαν ἓξ Ζακύνθιοι καὶ δύω Ἄγγλοι, καὶ τέσσαρες ἐλα-

τσῶν, ἐν τόμῳ Β΄. μέρει Δ΄. τμήματι Β΄. τῆς παρούσης Συλλογῆς. Ὁ γράφων δὲ εἶναι ὁ κατόπιν τὸ ἱερατικὸν σχῆμα ἐνδυθείς, καὶ γνωστὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν, Οἰκονόμος ἐκ Σπετσῶν.

6ώθησαν· τί ἠκολούθησε μετέπειτα δὲν μᾶς εἶπεν. Ἔρχεται ἐπὶ τούτου ὁ πεζοδρόμος νὰ σᾶς δώσῃ τὴν εἴδησιν πρὸς ἡσυχίαν σας.

Τρίπολις, τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1821.

Ὁ δοῦλός Σας
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἔφοροι καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Τὴν 8 τοῦ παρόντος ἔλαβον τὰ γράμματά σας· ἐπληροφορήθην ἐξ αὐτῶν, καὶ διὰ ζώσης φωνῆς ἤκουσα ἀπὸ τὸν Ἀναγνώστην, τὸν ὑμέτερον Καγκελάριον, τὴν χρείαν τὴν ὁποίαν ἔχετε ἀπὸ ταχεῖαν στρατιωτικὴν δύναμιν. Ἀμέσως λοιπὸν ἐξέδωκα προσταγὴν, παρόντων καὶ πολλῶν καπεταναίων, νὰ κινήσουν τάχιστα διὰ τὸ Ἄστρος 1000 στρατιῶτες, καὶ αὔριον κατεβαίνουν ἐκεῖ ἢ ὅλοι εὐθὺς, ἢ κατὰ μέρος· ὅθεν ἂς εὑρίσκωνται εἰς τὸ Ἄστρος τὰ ἀναγκαῖα πλοῖα διὰ τὴν μετακόμισίν των. Ἀνδρίζεσθε, γενναῖοι Σπετσιῶται! τώρα εἶναι ἡ ἀκμὴ τοῦ ἀγῶνός σας· κανεὶς ἂς μὴ φοβηθῇ τὸ πλῆθος τῶν καραβίων τοῦ τυράννου· ἄνδρας δὲν ἔχουν. Σεῖς λοιπὸν φανῆτε ἄνδρες, καὶ σᾶς ὑπόσχεται ἡ θεία δύναμις, ὅτι ἄλλα θέλετε κατακαύσει καὶ ἄλλα θέλετε κυριεύσει.

Ἐκ τῆς Τριπολιτσᾶς, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1821.

Ὁ Πατριώτης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ γενναιότατοι ἀδελφοί, Ἄρχοντες καὶ διοικηταὶ τῆς νήσου Σπετσῶν, Πρόκριτοι καὶ ἀπαξάπαντες καπεταναῖοι, τὸν ἀδελφικὸν ἀπονέμω ὑμῖν πατριωτικὸν ἀσπασμόν.

Μὲ χαράν μου ἀνέκφραστον ἐδεξάμην τὸ φιλογενὲς ἀδελφικόν σας, δι' οὗ εὐηγγελίσθην τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου κατὰ τὴν Βασιλεύουσαν, καὶ καθ' ἕνα τρόπον πλήρης εὐφροσύνης γενόμενος, τὴν σημερινὴν ἡμέραν πανηγύρεως ἐνόμισα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, χεῖρας ἱκέτιδας ὕψωσα τῷ κραταιῷ βραχίονι τοῦ Ὑψίστου τοῦ οὕτως εὐδοκήσαντος.— Ἐγώ, φίλοι καὶ πατριῶται! καθ' ἣν στιγμὴν ἔλαβον τὸ πρῶτον ἀδελφικόν σας, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιηθεὶς ἐν Τριπολιτσᾷ τὴν ἀνάγκην τῆς θεοφρουρήτου Νήσου σας, τὰ στρατεύματα τῆς ἐπαρχίας μου καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀπῆλθον χωρημένα μὲ ἄδειάν μας εἰς τὰ χωρία καὶ ὀσπίτιά των, ἕνα μὲν διὰ νὰ μερίσουν τὰ λαφυραγωγηθέντα λάφυρα τῶν Τουρκῶν, ἄλλα δὲ διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς φαμελλίας των. Ἀμέσως λοιπὸν ἐξεκίνησα εἰς τὰς μεγαλειτέρας κωμοπόλεις καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐπαρχίας μου, ὅπου ἐν διαστήματι δύω ἡμερῶν συνήθροισα τρεῖς ἥμισυ χιλιάδας ἰντσίρκα στρατιώτας, καὶ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ποιήσωμεν τὴν ἐκστρατείαν μας αὔριον διὰ τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἀποπλεύσωμεν διὰ τὰ αὐτόθι εἰς τρεῖς κολλῶνας. Διὰ νὰ προλάβωμεν ὅμως τὸ πρᾶγμα, ἐξαπέστειλα τὸν ἕνα μου υἱὸν Ἰωάννην καὶ τὸν ἀνεψιόν μου Νικήταν πρὸς τοὺς Λάκωνας, διὰ νὰ παραλάβωσι μεθ' ἑαυτῶν ὅσους δυνηθῶσι, καὶ νὰ προφθάσωσιν αὐτοῦ τὴν ταχίστην. Ἐλυπήθην ὅμως κατ' ἄλλον τρόπον, ἀδελφοί, ὁποῦ δὲν εἴδατε κακῇ τύχῃ καὶ ἐκ περιστάσεως, πραγματικῶς καὶ δι' ἔργων, καὶ τὴν ἰδικήν μου προθυμίαν τὴν ὑπὲρ τῆς Νήσου σας, τὴν ὁποίαν τρέφω κατὰ χρέος ὄχι ὀλι-

γωτέραν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον· καὶ ὅτι ἡ πρώτη γραφή σας διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν στρατιωτῶν δὲν μὲ εὗρεν εἰς καιρὸν πρόχειρον νὰ προσφέρω τὸν ἑαυτόν μου θυσίαν ὑπὲρ τῆς Νήσου σας, καὶ νὰ κάμω πρὸς τοὺς συναγωνιστάς μου καὶ συναδελφοὺς τὸ ἀπαραίτητον χρέος μου. Αὐτὸ ἦτον ἓν ἀπὸ τὰ μεγάλα μου ἀτυχήματα. Ἂς ἔχῃ δόξαν ὁ πανάγαθος Θεός, καὶ ἂς μὴ μὲ ἠξίωσε τοῦ πόθου μου, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, νὰ μὲ ἀναδείξῃ πρόθυμον, εὐγνώμονα εἰς τὴν γενναιότητά σας, τὴν ὁποίαν ὅλαις δυνάμεσι κατεβάλατε ἀνέκαθεν, καὶ ἀνεδείξατε μέχρι τέλους ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, ἐπισφραγίσαντές την καὶ μὲ τοὺς τελευταίους σας ἡρωϊσμούς. Γράφετέ μοι συνεχῶς, ἀδελφοί, τὴν εὐκταιοτάτην ἀγαθὴν ὑγείαν σας, προστάζοντές μας ἐλευθέρως εἰς ὅ,τι μᾶς ἐγκρίνετε ἱκανόν, καὶ εἰμὶ προθυμότατος, ὅστις καὶ μένω μὲ ὅλον τὸ ἀνῆκον σέβας καὶ τὴν ἐγκάρδιον ἀδελφικὴν ἀγάπην.

Τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1821, ἐκ Μαγουλιανῶν.

Ὁ εἰλικρινὴς ὑμῶν ἀδελφὸς
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Πατριῶται Σπετσιῶται!

Ἡ ἕνωσίς σας μὲ τὴν Πελοπόννησον εἶναι ἀμοιβαία σωτηρία καὶ ὠφέλεια καὶ τῶν δύω μερῶν. Τὸ ἀπέδειξαν μὲ τρόπον ἀναντίῤῥητον αἱ περιστάσεις. Εἰς τὸ ἑξῆς λοιπὸν δὲν σᾶς θεωροῦμεν ὡς μέλη χωρισμένα, ἀλλ' ὡς μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος, ἔχοντα τὰ αὐτὰ κοινὰ συμφέροντα. Διὰ τοῦτο γράφοντες πρὸς ὑμᾶς,

παρακαλοῦμεν νὰ ἐκλέξητε δύω συμπολίτας καὶ νὰ τοὺς στείλετε διὰ νὰ ἦναι μέλη τῆς Πελοποννησιακῆς Βουλῆς. Ὑγιαίνετε.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1821.

Δημήτριος Ὑψηλάντης, πληρεξ. τοῦ Γενικοῦ ἐπιτρόπου.— Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.— † Ὁ παλαιῶν Πατρῶν.— † Βρεσθένης Θεοδώρητος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι πρόκριτοι, στρατηγοὶ καὶ λοιποὶ ὁμογενεῖς τῆς νήσου Ὕδρας καὶ Σπετσῶν. (α)

Γνωστὸς ἔγεινεν εἰς τὴν φιλογένειάν σας ὁ προσχεδιασθεὶς σκοπὸς περὶ τῆς κοινῆς εἰς ἓν συνελεύσεως τῶν προκρίτων ἁπάσης τῆς Πελοποννήσου, εἰς ἣν θέλει ὁμιληθῶσι τὰ ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ τοῦ καλοῦ ῥυθμοῦ καθήκοντα. Οἱ ἀδελφοί σας, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ὑπὸ τῶν θεοφρουρήτων νήσων σας ἐγγιγνομένας ἡμῖν ἀῤῥήτους εὐεργεσίας, καὶ θεωροῦντες πάντοτε τὴν φιλογένειάν σας οὐ μόνον ὡς ἀδελφοὺς καὶ μέλη τιμιώτερα τῆς πατρίδος μας, « ἀλλὰ » καὶ ὡς ἀρχηγοὺς καὶ μόνους γενναιοτάτους συμ- » πράκτορας τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος, » ἀπεστείλαμεν πρό τινων ἡμερῶν τὸν φιλογενέστατον κοινὸν ἡμῶν ἀδελφὸν Κὺρ Σωτήριον Θεοχάρη, ἐφωδιασμένον μετὰ κοινῶν ἀδελφικῶν γραμμάτων μας, προτρέποντες καὶ παρακαλοῦντες ἵνα καὶ ἡ φιλογένειά σας ἀποστείλητε δύω τῶν γενναίων πατριωτῶν σας,

(α) Τὰ Ὑδραϊκά, σελὶς ά.

νὰ συνεδριάζωσιν εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν ῥηθεῖσαν συνέλευσιν, καὶ ὡς τιμιώτερα τῆς πατρίδος μας μέλη καὶ ἀρχηγοὶ νὰ συμβουλεύωσι, νὰ καθοδηγῶσι καὶ τέλος, νὰ ἐπιτάττωσι πᾶν ὅ,τι ἐγκρίνωσι τῇ Πατρίδι συμφέρον. Ἐπειδὴ δὲ μέρος μὲν τῶν ἀδελφῶν ἤρξαντο νὰ ἔρχωνται, μέρος δὲ θέλει φθάσωσιν ὅσον οὔπω, κατὰ τὰς ἐκδοθείσας προσκλητικὰς ἐγκυκλίους ἐπιστολὰς, καὶ ἐν συνόψει πλησιάζει ἡ στιγμὴ τοῦ κοινοῦ τούτου ἐπωφελοῦς συμβουλίου, γράφοντες ἐπίτηδες προτρέπομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ μας καὶ τὴν φιλογένειάν σας, ὅπως, δόντες ὦτα ἀκοῆς εἰς ὅσα καὶ πρότερον καὶ ἤδη κατ' ὀφειλὴν γράφομεν, ἀποστείλητε ἕνα ἢ δύω τῶν γενναίων ἀδελφῶν πατριωτῶν σας, ἵνα παρευρεθῶσιν ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρχοντες ἀδελφοὶ, ὁ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀπαράμιλλος ζῆλός σας ἐξυπνεῖ εἰς καθένα τὰ χρέη, ὁποῦ ἡ Πατρὶς ὀφείλει εἰς τὴν γενναιότητά σας· μήτε θαῤῥοῦμεν νὰ εὑρεθῇ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἄνθρωπος τοσοῦτον ἀναίσθητος, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ τὰ καθημερινὰ καὶ ἀλλεπάλληλα ἀποτελέσματα τῆς ἀνδρίας σας· τὰ πτερόεντα πλοῖα τοῦ θεοφρουρήτου ὑμῶν στόλου, περιπλέοντα ἀεννάως καὶ προσεκτικῶς τὰς νήσους καὶ παραθαλάσσια τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐνῷ ἀποκόπτουσι θαυμασίως κάθε ἐχθρικὴν ἔξοδον, ἐγείρουσιν εἰς κάθε μίαν ἐξ αὐτῶν τὴν λαμπρὰν τῆς ἐλευθερίας σημαίαν ὑπὸ τὸ σύμβολον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἀρνηθῶσιν ὅτι εἰς τοὺς θεοφυλάκτους στόλους σας ὀφείλουσιν ἀναντιῤῥήτως τὰς ἀπαρχὰς τῆς γλυκυτάτης ἐλευθερίας των. Ἡ Ἑλλὰς ἅπασα τέλος πάντων, θεωροῦσα τοὺς ἀλλεπαλλήλους θριάμβους σας, ἑτοιμάζει ἀνδριάντας τῆς φιλογενείας σας, καὶ ἡ ἀθανασία ἑτοιμάζεται νὰ ὑποδεχθῇ τὰ λαμπρά σας ὀνό-

ματα. Ἡμεῖς φανταζόμενοι ὅτι θέλει εἴμεθα οἱ κάτοικοι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος, καυχώμενοι ὑπερχαίρομεν κατὰ τοῦτο, παρακαλοῦντες καὶ αὖθις ν' ἀξιωθῶμεν ἐν τάχει τῆς ἀδελφικῆς μας αἰτήσεως, μένοντες ὡς ὑποσημειούμεθα.

Τῷ ά. ἔτει τῆς ἐλευθερίας.

Τῆς φιλογενεστάτης εὐγενίας οἱ πρόθυμοι ἀδελφοὶ

† *Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος.—Σωτήριος Χαραλάμπης.—Ἀθανάσιος Καναχάρης.—Ἀνδρέας Ζαΐμης.—Κανέλλος Δεληγιάννης.— Διμπέριος Θεοχαρόπουλος.—Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Ὕδρᾳ, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1843.

Ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος
(Τ. Σ) Δ. Β. Δοντᾶς.

Φιλογενέστατοι ἔφοροι καὶ πρόκριτοι τῶν Σπετσῶν, καὶ πάντες οἱ γενναῖοι κάτοικοι (α).

Μὲ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὴν φιλογένειάν σας ἐκάμετε τὸν ὑπερήφανον τύραννον νὰ σᾶς τρέμη, καὶ ὅλον τὸν κόσμον νὰ σᾶς θαυμάζη. Ὁ ἄνανδροι Ἀνατολῖται δὲν ἠξιώθησαν νὰ πατήσουν ποδάρι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δύω φοραῖς ἐβγῆκεν ἡ τυραννικὴ ἀρμάδα μὲ φαντασίαν νὰ ἐξολοθρεύσῃ ὅλα τὰ νησία τῆς ἄσπρης θαλάσσης, καὶ δύω φοραῖς τὴν ἐκάμετε νὰ γυρίσῃ πίσω ἐντροπιασμένη. Μολαταῦτα δὲν πρέπει νὰ καθήμεθα ἥσυχοι καὶ ἀνενέργητοι, διότι ὅσα μεγαλείτερα κακὰ καὶ ἐμπόδια ἐκάμαμεν εἰς τὸν τύραννον, τόσον περισσότερον ἑτοιμάζεται ἀπὸ θυμὸν καὶ φόβον διὰ νὰ βάλῃ εἰς τὸ χριστιανικὸν γένος μας βαρυτέρας ἁλύσους. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ προετοιμασθῶμεν καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ ἀναποδογυρίσωμεν τοὺς τυραννικοὺς σκοπούς του, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ

(α) Συνοπτ. Ἱστ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο σελ. XXXXIII.

ἀκαταμαχήτου Σταυροῦ· ἀνάγκη μάλιστα τὸ γρηγορώτερον ν' ἀποκτήσωμεν διὰ κάθε ἀνθρωπίνην περίστασιν ἕνα ἑλληνικὸν καταφύγιον διὰ τὸν ἑλληνικόν μας στόλον. Τὸ καταφύγιον τοῦτο εἶναι τὸ Ναύπλιον, καθὼς ὅλοι σας τὸ γνωρίζετε· ὅθεν καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ τὸ πάρωμεν μὲ ῥεσάλτον. Τὰ ἐδῶ στρατεύματα καὶ ὅλ' οἱ καπεταναῖοι ἔχουν εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἐπιχείρησιν μεγάλην προθυμίαν καὶ ἐνθουσιασμόν. Οἱ Ἰντσενιέροι ἀπεφάσισαν, ὅτι τὸ πάρσιμόν του εἶναι δυνατὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας. Γενναῖοι Σπετσιῶται! μὴν ὑποφέρετε νὰ μείνετε ἀμέτοχοι τῆς δόξης ταύτης! μόνον πεντακόσιοι εἶσθε ἀρκετοί, ἔχοντες συμμάχους καὶ τοὺς ἀδελφούς σας Ὑδραίους καὶ Πελοποννησίους, νὰ ἐξουσιάσετε εἰς ὀλίγας ὥρας τὸ περίφημον τοῦτο φρούριον καὶ ν' ἀποκτήσετε ἕνα λιμένα, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ τοποθεσία του καὶ ἡ ἀνδρία καὶ ἀξιότης σας δὲν θέλει ἀφήσει ποτὲ νὰ πλησιάση ὁ τύραννος, καὶ ἂν ἤθελεν ἔχει δύω φοραῖς τόσα καράβια, ὅσα ἔχει τὴν σήμερον. Φιλότιμοι Σπετσιῶται! τώρα εἶναι καιρὸς νὰ δείξετε, ὅτι ἠξεύρετε νὰ κυριεύετε καὶ πέτρινα χάστρη, καθὼς καὶ νὰ καίετε καὶ νὰ ἀσαλτάρετε τὰ ξύλινα. Ἂς ἀκουσθῇ ἐντὸς ὀλίγου εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅτι τὸ Ναύπλιον καὶ ὁ λιμήν του εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τῶν Σπετσιωτῶν καὶ Ὑδραίων, ἂς ὑπάγῃ ὀγλίγωρα ἡ φοβερὰ αὕτη εἴδησις εἰς τὸν ὑπερήφανον θρόνον τοῦ Σουλτάνου, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἀκόμη περισσότερον, ὅτι εἶναι ἀμετάθετος ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν καθέδραν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἢ ν' ἀφανισθῇ μέσα εἰς αὐτήν. Σπετσιῶται! σᾶς προσμένω, διὰ νὰ συνδοξάσωμεν τὸν οὐράνιόν μας σύμμαχον καὶ νὰ συμφάγωμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας μέσα εἰς τὸ Παλαμήδι.

Ἐξ Ἄργους, τῇ 8 Νοεμβρίου 1821.

Ὁ *Πατριώτης*

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, πληρεξούσιος.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ Καλαμάτας καὶ Νησίου καὶ λοιποὶ ἀδελφοὶ χριστιανοί (α).

Νεόκαστρον, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1822.

Τὸ παρηγορητικὸν ἀδελφικόν σας μὲ τὸν ἐπὶ τούτου ἄνθρωπόν σας ἐλάβομεν, καὶ εἴθε ν' ἀκολουθήσετε καὶ νὰ πράξετε ὡς τὸ γράφειν σας. Δὲν ἐπιδέχεται ἀργοπορία, ἀδελφοί, ἀλλὰ νὰ πετάξετε εἰς τὸν ἀέρα νὰ εὑρεθῆτε ἐδῶ τριγύρω, ὅτι στέκει ἡ ζωὴ ἢ θάνατος. Ἡμεῖς προετοιμάσθημεν καὶ προσμένομεν ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν ν' ἀπαντήσωμεν καὶ νὰ δοκιμάσωμεν μίαν μεγάλην ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν· ὄχι καὶ ἀδιαφορήσετε καὶ δὲν προφθάσετε μὲ μεγάλας δυνάμεις ἀπὸ αὐτοῦ, Ἰμπλάκικα, Ἀνδροῦσαν, Νησί, ν'ἀντιπαραταχθῶμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τετέλεσται. Τὰ ὅμοια ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀρκαδίας καὶ εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς, καὶ μᾶς γράφουν ὅτι φθάνουν καὶ αὐτοί.

» Διὰ ὄνομα Θεοῦ, ἀδελφοί, πετάξατε, προφθάσατε ὅλοι μικροὶ μεγάλοι διὰ τοῦτον τὸν ἱερὸν ἀγῶνα. Ὁ ἐχθρικὸς στόλος εἶναι ὅλα πεντήκοντα ἓξ κομμάτια (β) μικρὰ μεγάλα. Τὰ μεγάλα πολλὰ ὀλίγα, καὶ βεβαιοῦσθε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους σας τὰ πάντα. Τί περισσότερον νὰ σᾶς εἰπῶμεν, ἀδελφοί; Οὔτε νοῦν, οὔτε κατάστασιν ἔχομεν νὰ σᾶς ἀποκριθῶμεν καθαρώτερα.

» Ἡμεῖς μέσα εἰς τὸ φρούριον εἴμεθα πολλὰ ὀλίγοι,

(α) Διὰ Μονεμβασίας, πιθανόν, ἐστάλη πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ ὡς ἡ προλαβοῦσα ὑπὸ χρονολογίαν 29 Σεπτεμβρίου 1821, ἢ καὶ δι' ἄλλης ὁδοῦ· ἀπωλέσθησαν δὲ τὰ συνοδεύοντα γράμματα τῶν εἰδικῶν μερῶν.

(β) Ἀντὶ πλοῖα· εἴθισται παρ' ἡμῖν ἡ τοιαύτη κλῆσις, ὡς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἄλλη παρὰ τοῖς Γάλλοις καὶ Ἰταλοῖς διακρίνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων διὰ τῶν λέξεων, voiles καὶ vele ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

καὶ στερημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, ὡς καὶ τὸ ψωμί. Αὐτὸ εἶναι ὁποῦ μᾶς θλίβει, καὶ κάμετε, κάμετε, διὰ τὸν Θεὸν, σήμερον, ἀδελφοὶ χριστιανοὶ, προφθάσατε μὲ γενναιότητα, καὶ ὁ Θεὸς δυνατὸς, καὶ μένομεν.

Υ. Γ. Ὁ στόλος ὁ ἑλληνικὸς τί ἔγεινεν ἀποροῦμεν.

Ἀδελφοί

(Τ. Σ.) *Οἱ Ἔφοροι τοῦ Νεοκάστρου*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Κυρίους ἐφόρους καὶ καπεταναίους τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι (α).

Τῇ 10 Φεβρουαρίου 1822, Μονεμβασίᾳ.

Τὸ παρόν μου δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο, εἰμὴ πρῶτον ὁποῦ νὰ σᾶς δώσω τοὺς ἀδελφικούς μου ἀσπασμοὺς, καὶ ἑπομένως νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ὅτι ἔλαβον τῶν 26 Ἰανουαρίου ἀδελφικόν σας γράμμα, σταλθέν μοι μὲ Μαστρομιχάλην, ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ γραφόμενά σας καλῶς ἔγνων. Λοιπὸν ἀμέσως ὁποῦ τὸ ἐδιάβασα, ἔκραξα τοὺς Ἐφόρους, ὁποῦ εἰς αὐτοὺς εἶναι ὅλον τὸ πᾶν, καὶ ἀνέγνωσα, οἱ ὁποῖοι, καθὼς καὶ ἐγὼ, μὲ κάθε ζῆλον ἀποφάσισαν διὰ νὰ δώσουν μέρος, καὶ ὄχι ὡς γράφετε, διότι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ὡς στοχάζεσθε, ἐπειδὴ καὶ ἐδιασκορπίσθη ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν θέλοντας διὰ νὰ δουλεύσουν τὴν φιλογένειάν σας, σᾶς ἐξαποστέλνουν μὲ τὸν ἴδιον Μαστρομιχάλην δεκαπέντε σεντούκια μπαροῦτι, ἤτοι N°. 15, καὶ πρὸς τούτοις ἑξακόσιαις μπάλαις τῶν κανονίων, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔμειναν ἐδῶ περισσότεραις

(α) Ἐξ ἀντιγράφου, σωζομένου παρὰ τῷ Κυρίῳ Γκίκᾳ Καρακατσάνῃ, ὡσαύτως καὶ τὰ συνοδεύοντα ἑπόμενα δύω ἔγγραφα.

ἀπὸ 2 χιλιάδες. Σᾶς εἰδοποιοῦμεν πρὸς τούτοις, ἀδελφοί, ὅτι κατὰ τὰς 8 τοῦ τρέχοντος ἦλθε μία γουλέτα Φραντσέζικη μὲ 900 κοιλὰ σιτάρι· ὁ καπετάνος αὐτῆς ὀνομάζεται καπετὰν Πέτρος Καζιλάρης Ἀραγουζαῖος, ὁ ὁποῖος εἶχε μίαν ῥεκουμανταταιόνε ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ κάποιον Τηνιακὸν, ὀνόματι Μάρκον Τελασάβη, πρὸς ἐμένα, τὴν ὁποίαν καὶ τοῦ Μαστρομιχάλη ἔδειξα καὶ ἄλλων πολλῶν. Ὅθεν ἐρχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν μου μὲ εὔμορφον καὶ μυστικὸν τρόπον, μοῦ ἔδοσε δύω γράμματα, ὁποῦ ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν τοῦ ἔδοσαν διὰ νὰ μοῦ δώσῃ, τὰ ὁποῖα καὶ ἀνοίξας, εἶδα ὅτι εἶναι γράμματα ἀπὸ τὸν Καπετὰν-πασσᾶν καὶ ἀπὸ Μουσταφάμπεη, Μονεμβασιώτην, τὰ ὁποῖα ἔγραφαν διὰ νὰ παραδώσω εἰς αὐτοὺς τὸ κάστρο, καὶ νὰ μὲ κάμουν μέγαν αὐθέντην. Ἀμέσως λοιπὸν ἐπῆρα τὰ αὐτὰ δύω γράμματα καὶ τὰ ἐπρόσφερα τῶν ἐφόρων, λέγοντάς τους, ὅτι νὰ τοῦ κατασκευάσωμεν κάμμίαν μηχανὴν, διὰ νὰ τοῦ ἁρπάξωμεν τὸ σιτάρι καὶ ὅ,τι γρόσια ἔχει, καὶ νὰ τοῦ δώσωμεν ῥιτζιβούταν, διὰ νὰ τὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ Ντουβλέτι· πλὴν εἰς αὐτὸ ἐφοβήθημεν διὰ νὰ μὴ τὸ γνωρίσῃ καὶ φύγῃ, καὶ οὕτως ἔτρεξα πρὸς αὐτὸν καὶ ἔφερα εἰς τὸ φρούριον, μὲ τὸ νὰ ἦναι μισευμένος καὶ ἔδοσα πρὸς τοὺς Ἐφόρους καὶ τοῦ ἔκαμαν τὴν ζάμιναν ὡς τοὺς εἶπον· τὸν ὁποῖον ἐβγάλαμεν ψεύτην, καθὼς καὶ εἶναι ἀπάτη καὶ ἐξεπίτηδες ἀποσταλμένος. Διὰ τοῦτο λοιπὸν μὲ κοινὴν γνώμην ἀρεστάρησαν αὐτὸν εἰς τὸ κονάκι μου, βάζοντας εἰς τὸ πλοῖόν του ἓξ φύλακας, ἵνα φυλάττουν αὐτὸ, ἕως ὁποῦ νὰ δώσωμεν τὴν εἴδησιν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μας. Ὅθεν ἀποφασίσθη ὁ αὐτάδελφός μου καπετὰν Δημητράκης καὶ στέλνεται ἐξεπίτηδες εἰς τὴν Νῆσόν σας, καὶ πρὸς τούτοις εἰς τὴν Γερουσίαν, διὰ νὰ παραστήσῃ τὰ πάντα τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καὶ

πρὸς τούτοις τὴν κατάστασιν καὶ ἀδυναμίαν τοῦ φρουρίου. Λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ὁ ἴδιος αὐτάδελφός μου θέλει σᾶς ὁμιλήσει καὶ ἐκ στόματος· λοιπὸν, ἐὰν ἀγαπᾶτε διὰ νὰ βοηθήσετε ἐτοῦτο τὸ πτωχὸ φρούριον μὲ τὸ ἀζημίωτόν σας, ὁμιλήσατε μετὰ τὸν αὐτάδελφόν μου. Μὴ στοχασθῆτε, ἀδελφοὶ, ὅτι αὐτὸ τὸ φρούριον νὰ ἦναι ξένον, εἰμὴ καθ' ἑαυτὸ ἐδικόν σας, καθὼς καὶ ἐγὼ εἶμαι ὅλος, καὶ εἰς μίαν ἀνάγκην (ὃ μὴ γένοιτο) φυλάττονται ἡ φαμελλιαίς σας, καθὼς καὶ τώρα καὶ πάντα, ἂν ἀγαπᾶτε· διότι, ἀδελφοὶ, πλέον δὲν δύνομαι νὰ βαστάξω τὰ ἔξοδα τῶν στρατιωτῶν, καθὼς τὰ βαστῶ σήμερον τέσσεροι μῆνες χωρὶς οὐδενὸς βοήθειαν. Διὸ ὁμιλήσετε καὶ κάμετε μετὰ τοῦ αὐταδέλφου μου, καὶ εἴτι ὁμιλία κάμετε, μένω εὐχάριστος, καὶ περικαλῶ νὰ ἔχω απόκρισίν σας. Πρὸς τούτοις σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι ὁ αὐτὸς καπετάνιος μὲ ὡμολόγησεν, ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὸ πόρτο τῆς Σύρας δύω καράβια φράγκικα, φορτωμένα σιτάρι ἐχθρικό· τὸ μὲν ἕνα ἦτο διὰ Κάρυστον, τὸ δὲ ἄλλο διὰ Μοθώνην, καὶ ἂς σᾶς δουλεύῃ. Ταῦτα καὶ μὴ ἔχοντας νεώτερον, μένω ὡς ἀδελφός.

ΤΣΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΜΠΕΪΖΑΔΑΝΟΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Π. Ὁ ἴδιος Μαστρομιχάλης θέλει σᾶς πληροφορήσει τὰ πάντα τοῦ αὐτοῦ καπετάνιου, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐστάθη παρών. Τὴν γνώμην μου ἄλλος δὲν τὴν ἠξεύρει, εἰμὴ μόνον ὁ ἴδιος Μαστρομιχάλης, καὶ, ἂν ἀγαπᾶτε, ἐρωτήσετε αὐτὸν, διὰ νὰ πληροφορηθῆτε περισσότερον.

(ΚΟΠΙΑ)

Ἀπὸ μέρους τοῦ ὑψηλοτάτου, δικαιοτάτου Καπετὰν Ἀληπασσᾶ τῆς κραταιᾶς Βασιλείας εἰς ἐλόγου σου Τσαννετάκη.

Μετὰ τοὺς χαιρετισμούς μου σᾶς φανερόνω, ὅτι ὁ

Μονοβασίτης Μουσταφάμπεης, ἐρχόμενος εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, τὸ χάλι τοῦ αὐτοῦ τόπου ἀπὸ αὐτοῦ τὸν ἐρωτήσαμεν, καὶ μὲ εἶπε ὅτι ἐσὺ κάθε λογῶν εἰς τὴν ἄκρην Βασιλείαν ἔκαμες σατακάτι, κατὰ τὸ ῥαγιαλίκι σου. Καὶ τὸ λοιπὸν τὸ κάστρο τὸ βασιλικὸν διὰ ὥρας ἔμεινε φυλαγμένο εἰς τὸ χέρι σου, καὶ ἐρχάμενοι ἀπὸ μέρος μου οἱ διωρισμένοι ἄνθρωποι, θέλει τὸ κάμεις τεσιλίμι, καὶ αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς σου ὁ Μουσταφάμπεης μὲ τὸ εἶπε εἰς τὸ χουζοῦρί μου. Ἂν ἀληθεύῃ αὐτὸ τὸ σατακάτι σου εἰς τὴν Βασιλείαν, καὶ τὸ ῥαγιαλίκι σου εἰς τὸ Ντουβλέτι, πρέπει διὰ νὰ τὸ φανερώσῃς μὲ προθυμίαν. Τὸ τὶ νὰ θέλῃς νὰ σοῦ γένῃ δόξα βασιλικὴ, καὶ τιμὴν τοῦ γένους σου δίχως παραμικρὰν ὑποψίαν, ὅμως τὸ εἶπεν ὁ Μουσταφάμπεης διὰ λόγου σου, διὰ νὰ ἀληθέψῃ τὸ σατακάτι σου, λαμβάνοντας τὸ γράμμα μου νὰ κάμῃς κάθε ζαρὲ διὰ νὰ μοῦ φανερώσῃς τὰ ὅσα ἀκολουθοῦν εἰς τὸν Μορέα μὲ προθυμίαν καὶ μὲ σατακάτι, καὶ νὰ μὲ βεβαιώσῃς ὅτι θὲ νὰ σταθῇς σὲ αὐτὸ τὸ σατακάτι, καὶ νὰ μὲ στείλῃς ἀμανέτι διὰ σιγουριτά μου ἀπὸ τὰ παιδιά σου ἕνα παιδὶ, ἢ ἀπὸ τὰ ἀδέλφιά σου ἕναν, καὶ λαμβάνοντας τὸ γράμμα σου μὲ τὸ ἀμανάτι, ὡς σᾶς γράφω, εὐθὺς τὸ μπεϊλίκι τῆς Μάνης, δίχως ἀμφιβολίαν, θέλει σὲ τὸ στείλομεν εἰς τὸ χέρι σου, καὶ μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σὲ ὀλίγαις ἡμέραις μὲ τὴν ἁρμάδαν εἶμαι ἕτοιμος διὰ νὰ καταιβῶ αὐτοῦ, καὶ τότες τῆς Μάνης τὸ ἐζάμι μὲ τὸν ἐρχομόν μου θέλει δοθῇ ὡς κάνει χρεία, καὶ διὰ αὐτὸ σᾶς γράφω, ὁποῦ νὰ ἔχω τὴν ἀπόκρισίν σου. Πρέπει καθὼς σᾶς γράφομεν νὰ μὴ λείψετε, καὶ νὰ μὲ φανερώσετε εἰς πλάτος ταῦτα.

1821 Νοεμβρίου 29, Βασιλεύουσα.

Οἱ Ἔφοροι.

Κυριάκος Κοσμάκης. — *Γεώργιος Δεσποτόπουλος.* —

Γρηγόριος Κουτσουλέττης.— Χ. Κ. Ἰατρόπουλος.— Μελέτιος Καλογερᾶς.

(ΚΌΠΙΑ).

Εἰς ἐλόγου σου, καταπολλὰ ἀγαπημένε μου, ἰδικέ μου, φίλε μου Καπετὰν Τσαννετάκη, ἀκριβῶς σὲ χαιρετῶ καὶ 'ρωτῶ τὸ χατῆρι σου.

Μὲ τὸ παρὸν δὲν λείπω νὰ μάθω ταῖς καλαίς σας ὑγείαις, καὶ ἔπειτα νὰ σᾶς φανερώσω, ἂν ἐρωτᾶτε καὶ δι' ἡμᾶς, ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ὑγείαν καλῶς ἔχομεν. Ἀκόμα, Τσαννετάκη, ἀπὸ τὸ Τσερίγο, ὁποῦ μὲ ἄφησες, ἐπέρασεν ὁ Ντοναλμὲ καὶ μὲ 'πῆρεν καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὸ Κουμκαλὲ, καὶ τώρα ἦλθα ἐδῶ εἰς τὴν Πόλιν, καὶ ἐμίλησα μὲ τὸν ἐνδοξότατον Καπεταμπασσᾶν, καὶ τοῦ εἶπα τὸ πῶς ἐστάθης πιστὸς εἰς τὴν Γουρχιὰ, καὶ σὲ ἔκαμε πολλὰ χάζι. Καὶ διὰ τοῦτο τώρα ἔκαμε χωριστὰ ὅσα εἴχαμεν ὡμιλημένα, καὶ σᾶς γράφει καὶ ἀτός του, καὶ διὰ τοῦτο τώρα νὰ σὲ ἰδῶ καὶ νὰ ἰδοῦμεν καὶ ἀτοί μας τὴν προκοπήν σου· ὡσὰν πιστὸς νὰ δουλεύσῃς καὶ θέλεις γενῇ ἀκόμη καλλίτερον, Τσαννετάκη. Ὁ Καπετανάμπεης, ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Πρέβεζαν, ἔγεινε Καπεταμπασσᾶς, καὶ μὲ ἐτοῦτον εἶχα θάῤῥος καὶ τοῦ εἶπα ὅλα τὰ χρειαζόμενα, καὶ παντέχω εἰς τὸν Θεὸν, ἀπὸ ὅσα σοῦ γράφει ὁ ἐνδοξότατος Καπετὰν-Πασσᾶς, ἀφέντης μου, κουσοῦρι νὰ μὴ κάμῃς καὶ ἰσαλὰ, καλὰ πάντα νὰ μὲ ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς, παρὰ κουσοῦρι νὰ μὴ κάμῃς. Ὄχι ἄλλο καὶ νὰ ἔχω τὴν ἀπόκρισίν σου. Τσαννετάκη, τὸ ῥιζὰ εἶναι, παρὰ ὅσον ἠμπορεῖς κουσοῦρι νὰ μὴν κάνῃς, καὶ γράψε μου τοῦ Μορέως τὴν κατάστασιν. Τσαννετάκη, ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦτανε αἰτία, τῶν κερατάδων τὸ Ντουβλέτι δὲν τὸ ἀφίνει 'πίσω,

παρὰ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις θέλει εὗρουν τὸν μπελά τους. Ὄχι ἄλλο ξανὰ σὲ χαιρετῶ.

1821 Νοεμβρίου 30. Βασιλεύουσα.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΪΖΑΝΤΕΣ.

Τσαννετάκη, ὁ καπετάνος χρειάζεταί του διὰ νὰ ψωνήσῃ λάδι καὶ ὅ,τι ἄλλο τὸν χρειάζεται, καὶ νὰ παρασταθῇς καὶ σύ.

Οἱ Ἔφοροι

Κυριάκος Κοσμάκης.— Χ. Κ. Ἰατρόπουλος.— Γρηγόριος Κουτσουλέντης.— Μελέτιος Καλογερᾶς.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, προσφέρω ὑμῖν τὸν πατριωτικὸν καὶ ἀδελφικὸν ἀσπασμόν.

Ἐπευχόμενος ὑμῖν ὅπως ἑορτάζητε λαμπρῶς καὶ πανηγυρίζητε χαρμοσύνως τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐφέτος, καὶ εἰς ἄλλους πλείστους ἐνιαυτοὺς ἐν ὑγείᾳ εὐκλεεῖ σὺν τῇ ἐπιτεύξει τῶν σωτηρίων ἐφετῶν, δηλοποιῶ τῇ ὑμετέρᾳ φιλογενείᾳ, ὅτι καταβὰς εἰς Καλαμάταν καὶ συναθροίσας πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς, καπετανέους καὶ λοιποὺς προκρίτους τῆς Σπάρτης, διωργάνισα ἅπαντας τακτικῶς πρὸς ἐκστρατείαν ὅπου ἡ χρεία τῆς πατρίδος ἀπαιτεῖ, καὶ ἅπαντες εὐχαρίστως ἐδέχθησαν τὸν ὀργανισμὸν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, ὄντες πρόθυμοι νὰ ἐκστρατεύσωσιν ἔνθα δεῖ, εἰς Ἤπειρον ἢ καὶ ἀλλαχοῦ. Ὅθεν καὶ ἐν ᾧ ἐγίνετο ἑτοιμασία τῆς ἐκστρατείας, αἴφνης ἐμάθαμεν τὴν ἔκπλευσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Χίον, συνισταμένου ἀπὸ εἴκοσι κομμάτια, ἕνα τριπόντε, δελίνια καὶ φεργάδες, καὶ λοιπὰ ἄλλα μικρά, καὶ μὴ εἰδὼς τὸ σκοπούμενον τοῦ ἐχθροῦ, ἐπίτηδες στέλλω πρὸς τὴν φιλογένειάν σας τὸν πα-

ρόντα πεζόν, διὰ νὰ μοὶ εἰδοποιήσητε ἅπερ οἴδατε, καὶ εἴτι ἄλλο νέον ὠτάξιον ἔχετε· καὶ προσέτι νὰ μοὶ εἰδοποιήσητε, τὰ στρατεύματα νὰ τὰ ἐκκινήσω εἰς τὰ ἀναγκαῖα μέρη, εἰς Ἤπειρον, ἢ νὰ σταθῶσιν εἰς τὴν θέσιν των διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἐχθρικῆς ἁρμάδας; Καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω ταχεῖαν τὴν ἀπόκρισίν σας, διὰ ῥέγουλάν μας. Ἡ παροῦσα ὥρα, ποθεινότατοι ἀδελφοί, εἶναι κρίσιμος ἐποχή. Ὅθεν, ὡς καὶ πρότερον, δείξατε τὸν πατριωτικὸν ζῆλόν σας καὶ τὴν γενναίαν καὶ ἡρωϊκὴν προθυμίαν σας, ὡς καὶ ἡμεῖς διακαῆ πόθον τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους ἔχοντες, θέλει τρέξομεν ὅπου ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ μετὰ προθύμου γενναιότητος, διὰ νὰ καταποντίσωμεν τὸν ἐχθρὸν τῆς Πίστεώς μας, ὡς καὶ πρότερον ἀμφότεροι κουσοῦρι δὲν ἐκάμαμεν, ἀλλ' ὅση δύναμις, τὸ χρέος μας ἐπληρώσαμεν. Καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ἐλπίζω, κατώτεροι νὰ μὴ φανῶμεν, καὶ εἴθε ἡ θεία καὶ παναλκὴς τοῦ Ὑψίστου δεξιὰ νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ πρὸς παντελῆ ἀφανισμὸν τῶν τυράννων, καὶ νὰ μᾶς χαρίσῃ τελείαν τὴν ποθητὴν ἡμῖν ἐλευθερίαν. Τῆς χρείας ἀπαιτούσης, ταχύνατε, παρακαλῶ, τὴν ἀπόκρισίν σας, καὶ ὑγιαίνετε ἐν εὐδαιμονίᾳ, θριαμβεύοντες ἐν τροπαίοις κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Τῆς ὑμετέρας φιλογενείας πρέπει νὰ ἦναι μεγάλη προσοχὴ νὰ μὴν ἔμβῃ ζαΐρὲς εἰς τὸ Ναύπλιον.

ᾳωκϐʹ. Ἀπριλίου θʹ. Πόρτο Τσίμοβα.

Ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εἰς τοὺς ὁρισμούς σας
ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι προύχοντες τῆς νήσου Σπετσῶν,
ἀπονέμω ὑμῖν τὸν προσήκοντα ἀσπασμόν. (α).

(Καὶ) μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς ποθεινοτάτης μοι ὑγείας σας, ἥν περ τὸ θεῖον χαρίζοιτο ὑμῖν εὐημεροῦσαν κατὰ τῶν τυράννων, δηλοποιῶ ὑμῖν, ὅτι καὶ ἡμεῖς θείᾳ συνάρσει καὶ ἐξ εὐχῶν τοῦ λαμπροῦ Γένους μας ὑγιαίνομεν μέχρι τοῦ νῦν καλῶς. Ἑπομένως σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι πολλοῦ καιροῦ ἤδη ὑστεροῦμαι φιλογενοῦς γράμματός σας, τοῦ ὁποίου τὸ αἴτιον ἀγνοῶ. Παρακαλῶ δὲ εἰς τὸ ἑξῆς ἵνα συνεχῶς μοὶ γράφητε περί τε τῆς ἀγαθῆς ὑγείας σας, καὶ περὶ πάντων ὠταξίων εἰδήσεων· μάλιστα τώρα περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ὅ,τι εἰδήσεις ἔχετε νὰ μὲ φανερόνετε διὰ ῥέγουλάν μου. Πρὸς τούτοις, καθὼς εἴχαμεν ὡμιλημένον ὅταν εὑρισκόμην αὐτοῦσε, ἂν σᾶς χρειασθῇ Σπαρτιατικὴ δύναμις, νὰ σᾶς προφθάνω, καὶ εἰς τοῦτο, ἂν ἀγαπᾶτε, ὁμιλεῖτε μετὰ τοῦ φιλογενοῦς συμπενθέρου μας κυρίου Χατσῆ Παναγιώτη, καὶ μὲ γράφετε κοινῶς καὶ ἔρχομαι μὲ ὅσους χρείαν ἔχετε, ἀποκρινόμενοι τὸν μισθόν τους κατὰ τὸν τρέχοντα μισθὸν τῆς πατρίδος σας.

Ἐπληροφορήθην ὅτι ὁ γενναιότατος καπετὰν Ἀναστάσιος Κολανδροῦτσος ἔλαβεν εἰς λάφυρον τέσσαρας σακολέβας ἀγαρινὰς, καὶ μία ἐξ αὐτῶν εἶναι μεγάλη ἕως τεσσάρων χιλιάδων κοιλά. Λοιπὸν τὸ τοιοῦτον πλοῖον ἁρμόζει κατὰ πάντα εἰς τὴν πατρίδα μας δι' ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ Γένους, ἐπειδὴ, ἂν χρειασθῆτε ἡ φιλογένειά σας στρατιώτας διὰ τὴν νῆσον σας, ὡς ἄνωθεν, αὐτὴ εἶναι ἱκανὴ νὰ τοὺς μετακομίσῃ εἰς τὰ αὐτοῦ· εἴτε καὶ δὲν χρειασθῆτε, ἀναγκαιοῖ εἰς τὰ ἐδῶ,

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ Κ. Γ. Καρακατσάνη.

διότι ἐμβαρκάρομεν Σπαρτιάτας καὶ τοὺς ἀπερνῶμεν εἰς Ἤπειρον ῥαδιώτερον διὰ θαλάσσης. Ἰδοὺ λοιπόν, ςέλλω ἐπίτηδες καὶ τὴν παροῦσάν μου σκαμπαβίαν δι' ὅλα τὰ ἄνω ῥηθέντα, ἔχοντας καὶ ἄνθρωπον ἐν αὐτῇ, ὅστις θέλει σᾶς ὁμιλήσει καὶ διὰ ζώσης ἐκ μέρους μας. Αὐτὸ τὸ ῥηθὲν πλοῖον ἀναγκαιοῖ σφόδρα εἰς τὴν πατρίδα μας, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ παραδώσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους μας, καὶ ἀποκρινόμεθα τὰ ἔξοδα τοῦ γενναιοτάτου καπετὰν Ἀναστασίου (ὅν τινα ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι).

Περὶ πάντων τούτων θέλει ὁμιλήσετε καὶ μετὰ τοῦ συμπενθέρου μας κυρίου Χατσῆ Παναγιώτη. Ταῦτα, καὶ ἐπεύχομαι ὑμῖν παρὰ Θεοῦ θριάμβους κατὰ τῶν ἀγαρινῶν, καὶ ὑγιαίνοιτε γενναιοφρονοῦντες.

Λιμένι, τῇ 20 Ἀπριλίου 1822.

Τῆς φιλογενείας σας ὁ ὡς ἀδελφός
ΚΑΠ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Κύριοι Ἔφοροι τῆς νήσου Σπετσῶν.

10 Ἰουνίου 1822, ἐκ Πόρου.

Παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας ἐλάβομεν τὸ ἀδελφικόν σας καὶ εἴδομεν τὰ ἐν αὐτῷ γεγραμμένα· ἀμέσως διωρίσθη προκήρυξις, παρακαλῶντας τοὺς ναύτας μας ν' ἀκολουθήσουν αὐτὸ τὸ θεάρεστον κίνημα. Ἐντὸς ὀλίγου ἔφθασε καὶ κάποιος πατριώτης σας Κ. Ἀλέξανδρος, καὶ ἐτσουρμάρησε(α) μερικούς, δίδοντάς τους καὶ εἰς τὰς χεῖρας μισὸν μηνιαῖον, καὶ μὲ ὑποχρέωσιν ὅτι, ἀφοῦ φθάσουν εἰς τὰ αὐτόθι, νὰ τοὺς δώσῃ καὶ τὸ ἄλλο. Ὅθεν, ἀδελφοί, ἡμεῖς, διὰ νὰ ἀκολουθήσουν ταχύτατα οἱ ἐδικοί μας, τοὺς

(α) Ἐναυτολόγησε· *τσοῦρμο* καλεῖται ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων Ἑλλήνων τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, καὶ *τσουρμάρω* λέγεται τὸ ναυτολογῶ· βάρβαροι δὲ αἱ παρεισφρύσασαι εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον αὗται λέξεις.

ἐκάμαμεν μίαν εὐχαρίστησιν, πλὴν ἀφοῦ φθάσουν αὐτοῦ, νὰ τοὺς δοθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ δίδεται καὶ εἰς τοὺς πατριώτας σας, διὰ νὰ συντρέχουν μὲ κάθε προθυμίαν· καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην μένομεν.

Οἱ ἀδελφοί σας

(Τ. Σ.) *Ἔφοροι τῆς νήσου Πόρου.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἔφοροι καὶ Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ὁ συνέφορος ἡμῶν Κύριος Κυριάκος Κοσμάκης, ἔρχεται εἰς τὰ αὐτόσε διὰ νὰ σᾶς φανερώσῃ τὰς θλιβερὰς εἰδήσεις, ὁποῦ ἐμάθομεν διὰ τὴν φιλτάτην πατρίδα μας, καὶ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ φρούριον ἐδῶ, καὶ ὅλη ἡ ἐπαρχία μας, ὁ ὁποῖος ϛέλλεται παρ' ἡμῶν κοινῇ γνώμῃ, διὰ νὰ φανερώσῃ εἰς ὑμᾶς πάντα τὰ τρέχοντα, εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς λόγους νὰ δώσετε πίστιν καὶ ἀκρόασιν, καὶ νὰ πασχίσετε, ὡς ἀδελφοὶ χριϛιανοί, διὰ τὴν διόρθωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ φρουρίου καὶ ὅλης τῆς ἐπαρχίας. Περισσότερον δὲν εἶναι χρεία νὰ σᾶς γράψωμεν, ὅτι θέλει σᾶς τὰ ὁμιλήσει στοματικῶς, καὶ εἰς ὅ,τι σᾶς ὁμιλήσῃ, εἶναι μὲ τὴν γνώμην καὶ θέλησιν ὅλων ἡμῶν. Καὶ ἐν τοσούτῳ μένομεν.

Ἰουλίου 9, Μονεμβασία, 1822.

ΤΣΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ. Ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι

Χ. Κ. ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ,
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΝΤΗΣ,
ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Ἐφόρους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐλάβομεν τῶν 17 τρέχοντος ἐπιστολήν σας παρὰ τοῦ ἀποσταλθέντος συμπολίτου κυρίου Καπ. Ἠλία Θερμησιώτη, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐγνώκαμεν τὸν φιλογενῆ πατριωτισμόν σας καὶ ἐμείναμεν κατὰ πάντα εὐχάριστοι. Ὅθεν ὡμιλήσαμεν μετὰ τοῦ ἀποσταλμένου σας καὶ ἐμείναμεν σύμφωνοι εἰς τὰς μεταξὺ ὁμιλίας μας, ὁ ὁποῖος θέλει καὶ διὰ ζώσης σᾶς παῤῥησιάσει τὰ πάντα, καὶ θέλετε μείνει εὐχαριστημένοι. Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς γράψω πόσην ἡδονὴν ἔλαβον ὅπου ἔγεινα ἀδελφὸς μὲ τοιαῦτα ὑποκείμενα, διὰ νὰ συνζήσω εἰς ταύτην τὴν τωρινὴν περίςασιν. Γινώσκετε, ἀδελφοί, ὅτι ἀπὸ τὸ ἑξῆς εἶμαι ὅλος ἐδικός σας ἀδελφός, καὶ νὰ μὲ ἐννοῆτε καὶ ἡ φιλογένειά σας ὁμοίως. Ἐγὼ δὲ περιμένω νὰ συναχθοῦν οἱ πατριῶταί μου, καὶ ἐνταυτῷ θέλει ἐκστρατεύσω διὰ Ἄργος, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἀναχωρῶ. Ταῦτα καὶ θεόθεν ὑγιένετε.

21 Ἰουλίου 1822, Μονεμβασία.

Ὡς ἀδελφός, ΤΣΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς πατριώτας θαλασσινούς, Ὑδριώτας, Πετσιώτας καὶ Ψαριανούς (α).

Εἰς Ὕδραν, Σπέτσας καὶ Ψαρά.

Ἀδελφοί μου θαλασσινοί, γενναῖοι Ναύαρχοι, καπεταναῖοι καὶ λοιποὶ πατριῶται Ὑδριῶται, Πετσῶται καὶ Ψαριανοί, σᾶς ἀσπάζομαι πατριωτικῶς.

Προχθὲς ἔστειλα εἰς Μύλους ἀντίγραφον γράμμα-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ κυρίου Γ. Καρακατσάνη, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἑπόμενα πέντε εἰς τὴν σειρὰν ἔγγραφα.

τος ἑνὸς ἀδελφοῦ, ἀπὸ Ζάκυνθον στελλόμενον πρὸς τὴν Γερουσίαν, ἐν ᾧ περιεγράφετο ἡ μὲ βεβαιότητα ἀδυναμία τῆς ἐχθρικῆς ἁρμάδας, καὶ ἐβεβαιόνετο ὅτι ἀνθρώπους δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἓν τρίτον τῶν ὅσοι χρειάζονται ἀφεύκτως διὰ τὰς ναυτικάς της χρείας· καὶ ὅτι ἡ ἀπελπισία της μόνη καὶ ὁ φόβος τὴν κινεῖ. Ἐβεβαιόνετο ἡ διχόνοια καὶ ἀψυχία της, καὶ ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ ἐρχομοῦ της εἶναι τὸ νὰ πάρῃ τὸν εἰς Πάτρας Πασσᾶν, διότι ἐδιορίσθη Καπετὰν-Πασσᾶς, ὅστις μᾶς πληροφοροῦν καὶ ὅτι ἐψοφολόγησεν· ὅτι κοντὰ εἰς τὰ πολεμικά της πλοῖα ἔχει καὶ πολὺν ὄχλον μικρῶν, καὶ τοῦτο θὰ βοηθήσῃ πολὺ εἰς τὴν καταστροφήν της. Αὐτὰ διαλαμβάνει ἡ φιλικὴ γραφή, καὶ ἐλπίζω νὰ σᾶς ἦλθεν ἕως τώρα. Χθὲς πάλιν μὲ ἐγκύκλιον γράμμα μου ἐγνωςοποίουν πρὸς ὅλους τοὺς πατριώτας, καὶ ἐξόχως πρὸς σᾶς τοὺς θαλασσινοὺς ἀδελφούς μας, τὴν λαμπρὰν νίκην ὁποῦ ὁ Θεὸς καὶ ἡ χθὲς ἑορταζομένη ἁγία Παρασκευὴ μᾶς ἐχάρισεν εἰς τὴν ἡμέραν της. Οἱ ἐχθροὶ κινηθέντες ὅλοι ἀπὸ Ἄργος καὶ Ναύπλι παγκληρεί, ν' ἀπεράσουν εἰς Κόρινθον, ἐσυνάχθησαν εἰς τὸ Ντερβενάκι, καὶ δοκιμάσαντες νὰ διαβοῦν, ἀπαντήθησαν ἀπὸ ὀλίγους ὅμως γενναίους Ἕλληνάς μας, οἱ ὁποῖοι ὡς λύκοι ἢ λέοντες ἐπιπεσόντες εἰς τὸν ὄχλον τους, ἐδίωκον ὁ εἷς ἑκατόν, καὶ οἱ ἑκατὸν μυριάδας. Ἐφόνευσαν ὑπὲρ τὰς δύω χιλιάδας, ἐπῆραν ζῶα καὶ λάφυρα ἀπερίγραπτα, παντοίων εἰδῶν, μάλιστα τοὺς τσεπχανέδες των καὶ τὰ τσαντήριά των ὅλα· καὶ τὸ κάλλιστον, διῄρεσαν τοὺς τρεῖς πασσάδες ὀπίσω μὲ δύω ἐπέκεινα χιλιάδας, ἔχοντας μαζῆ των καὶ τοὺς χασνέδες των, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸ Ναύπλι καὶ δὲν τοὺς δέχονται, καὶ εἶναι στενοχωρημένοι καὶ ἀπηλπισμένοι, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεὸν νὰ μείνουν πριζονιέριδές μας. Οἱ αἰχμάλωτοι, τοὺς ὁποίους πιάνομεν, μᾶς

πληροφοροῦν, ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι πασσάδες σχεδὸν σχεδὸν κλίνουν νὰ προσκυνήσουν, διὰ νὰ τοὺς δώσωμεν μπέσαν· τὰ ὁποῖα ὅλα ταῦτα ἐλπίζω νὰ τὰ ἐπληροφορήθητε ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιόν μου, ὁποῦ ἐλπίζω νὰ σᾶς εἶναι καὶ αὐτὸ φερμένον. Οἱ Ἕλληνές μας λαβόντες διὰ ταῦτα τὴν προτέραν των ψυχὴν, ἠγριώθησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ἀνάθεμα ὅμως τὸ σκωλήκι, ὁποῦ δάκνει τοὺς περισσοτέρους, τὴν ἐνθύμησιν, λέγω, τῆς ἁρμάδας. Ποῦ τώρα ἡ γενναία, πρόθυμος καὶ ταχεῖα συνδρομὴ τῶν ἀδελφῶν μας θαλασσινῶν! ποῦ αἱ ἀνδραγαθίαι! ποῦ οἱ θρίαμβοι! νὰ καταθροήσουν διὰ θαλάσσης τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἢ νὰ τὸν καταποντίσουν, νὰ τὸν στείλουν εἰς τὰ ὑποχθόνια, ἢ κἂν τώρα ὁποῦ πλησιάζει ὁ χειμὼν καὶ θὰ ἀναχωρήσῃ ἀφεύκτως, νὰ τὸν συντροφεύσουν μὲ τὸν ἀχώριστόν του φόβον καὶ τὴν ἀπελπισίαν. Ἀδελφοί! γνωρίζετέ με πατριώτην καὶ ἀδελφόν σας, ὅστις ἐνόρκως σᾶς προσφέρω τὴν εἰλικρίνειάν μου. Ἔχω τὴν ἐπιῤῥοὴν καὶ γνωρίζω τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τῆς πατρίδος μου. « Σᾶς γίνομαι ἐγ»γυητὴς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν κόπων σας· ὀμνύω » εἰς τὴν τιμήν μου ὅτι θέλω εἶσθαι ὁ πρῶτος διαθεν» τευτὴς τῶν δικαίων σας. » Μὴ βραδύνετε, ἀδελφοί! μὴ χάνετε καιρὸν ἐπὶ οἱαδήτινι προφάσει· οὔτε εἶναι καιρὸς, οὔτε εἶναι περίστασις, οὔτε εἶναι ἐποχὴ νὰ ἀπαιτῆτε τὶ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον· ἀλλ' οὔτε αὐτὴ εἶναι εἰς κατάστασιν ἂν καὶ ἤθελε νὰ φανῇ πρόθυμος καὶ ἕτοιμος. Δὲν ἐλπίζω νὰ φανῆτε πλέον ἀνάλγητοι τόσον εἰς τῆς Πατρίδος τὴν χρείαν. Ἂν ἡ πατρὶς δὲν βοηθηθῇ εἰς αὐτήν της τὴν περίστασιν ἀπὸ τὰ θαλασσινὰ τέκνα της, ἂν αὐτὰ ἀναλόγως μὲ τὴν δεινότητα τῆς περιστάσεως δὲν ἐπαυξήσουν τὴν γενναιότητα καὶ προθυμίαν των εἰς τὸ νὰ τὴν βοηθήσουν καὶ ἐκδικήσουν, ἀναντίῤῥητον εἶναι

ὅτι ἡ ἀναλγησία αὕτη θὰ ὑποβληθῇ εἰς αἰώνιον κατάκρισιν. Δὲν ἐλπίζω ὅμως ποτὲ ἓν τοιοῦτο! εἶμαι μὲ ἐλπίδας ν' ἀκούσω τὴν ταχεῖαν κίνησίν σας καὶ τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἑλληνικὰς νίκας σας! Ἡ ἀδελφότης καὶ εἰλικρίνεια μ' ἔκαμε νὰ σᾶς γράψω μὲ θάῤῥος εἰς πλατυλογίαν. Μένω ἐν τοσούτῳ μὲ ἐπιθυμίαν νὰ μὲ ἀξιώσετε ἀποκριτικῆς σας.

Τῇ 28 Ἰουλίου 1822, ἀπὸ Ἅγιον Γεώργιον τῆς Κορίνθου.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Εὐγενέστατοι, φιλογενέστατοι καὶ εἰλικρινέστατοι ἀδελφοί μας, πρόκριτοι τῶν νήσων Ὕδρας, Πετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Τὸ ἀπὸ ά. Αὐγούστου ἀδελφικὸν γράμμα τῶν ἀδελφῶν προκρίτων Ὑδραίων ἐλάβομεν· εἴδομεν μ' εὐχαρίστησιν τὰ ὅσα πατριωτικῶς μᾶς γράφετε. Ἀδελφοί, ἡμεῖς ὅσον δυνάμεθα ἐπάσχομεν καὶ πάσχομεν μὲ ὅλους τοὺς τρόπους νὰ ἐξισάσωμεν κάθε εἰσχωροῦσαν ἀνωμαλίαν εἰς τὴν πατρίδα μας Πελοπόννησον, καὶ προθυμούμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν τὸν κίνδυνον καὶ νὰ καταπολεμήσωμεν τοὺς ἐχθρούς. Διὰ τὴν ὕπαρξιν, δύναμιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς Διοικήσεως ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἀγνοῆτε ἢ ἀμφιβάλλετε ὅτι ἡμεῖς καὶ πάντοτε ἀπ' ἀρχῆς ἐσυντρέξαμεν, καὶ τώρα συντρέχομεν, καὶ ὅτι ποτὲ δὲν θέλομεν νὰ ἤμεθα ἀκέφαλοι· οὔτε τῆς προσωρινῆς διαλύσεώς της εἴμεθα ἡμεῖς οἱ αἴτιοι, ἀλλ' οὔτε τώρα τῆς ἀναβολῆς τὸ νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον της. Ὅλα τὰ καλά, ὅσα διὰ τὴν στερέωσιν τῆς Διοικήσεως προέρχονται τόσον ἔσωθεν ὡς καὶ ἔξωθεν, ὅλα τὰ ἠξεύρομεν, καὶ διὰ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νὰ μὴν ἀναβάλλῃ τὸν καιρόν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ σαλεύσῃ τίποτε ἀπὸ τὸν οργα·

νισμὸν τοῦ συστήματός της, νὰ συνέλθῃ καὶ ν' ἀρχίσῃ νὰ ἐνεργῇ ὡς καὶ πρότερον. Παρεκινήσαμεν πολλάκις τὰ μέλη της, καὶ τοῖς ὑπεσχέθημεν τὴν ἀσφάλειάν των καὶ ὑπεράσπισιν καὶ συνδρομήν μας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν της. Μᾶς ἐπροβλήθη παρὰ τῶν εὐγενεστάτων βουλευτῶν ἡ ἕνωσις τῆς Γερουσίας τῆς πατρίδος μας μετὰ τοῦ βουλευτικοῦ μέρους τῆς Διοικήσεως, καὶ ἡμεῖς συμφώνως μὲ τὴν Γερουσίαν τὴν ἐδέχθημεν μὲ τὸν προσδιορισμὸν ὁποῦ βλέπετε εἰς τὸ ἐσώκλειστόν μας ἀντίγραφον, τὸ ὁποῖον γράφομεν πρὸς τοὺς βουλευτὰς, καὶ σᾶς τὸ περικλείομεν νὰ πληροφορηθῆτε τὸ πρᾶγμα φυσικὰ, καὶ νὰ μὴν τ'ἀκούετε διαφορετικά. Ἀδελφοὶ, τὸ πολίτευμά μας νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀκατάκριτον· ἠμπορεῖτε πάλιν, ἂν βλέπετε καὶ ἄτακτον, νὰ μᾶς συμβουλεύετε ἀδελφικῶς. Μέλη τινα ἐκ τῶν Πελοποννησίων ἐνέπνευσαν μὲ τὸ πολίτευμά των εἰς τὸν λαὸν κακὴν ὑπόληψιν διὰ τ' ἄτομά των· ἔσυραν τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ ἐναντίον των, καὶ τῷ ὄντι ἔδειξαν φρονήματα τυραννικὰ, καὶ δὲν ἔχει ἄδικον ὁ λαὸς ἂν τοὺς μισῇ καὶ ζητῇ νὰ ἀποβληθοῦν· τὴν Διοίκησιν ὅμως σέβεται, ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ, καὶ πείθεται εἰς αὐτὴν καὶ ὑποτάσσεται. Ἡμεῖς καὶ οὕτως καὶ ἀλλέως ἀπὸ τὸ ἔργον μας δὲν λείπομεν· προσπαθοῦμεν εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ἱερὸν, δὲν παραμελοῦμεν τὸ ἔργον μας, καὶ παρακινοῦμεν καὶ τὴν Διοίκησιν νὰ συνέλθῃ, καὶ ἄμποτε! Σύμφωνα στοχαζόμεθα ὅτι φρονεῖτε καὶ ἐνεργεῖτε καὶ σεῖς, γενναῖοι ἀδελφοί μας. Ὡς τόσον συντρέξατε, πατριῶται, τώρα ὁποῦ ἡ ἐποχὴ εἶναι κρίσιμος καὶ ἡ περίστασις δεινὴ, διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀποφύγῃ ὁ ἐχθρὸς, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ ὅπλα ἑλληνικὰ καὶ διὰ νὰ τοῦ ἐμπνεύσετε τὸν φόβον καὶ τὴν ἀπελπισίαν, ν' ἀναχωρήσουν μ' αὐτὰ ὡς μὲ συντρόφους ἀχωρίστους, καθὼς καὶ ἕως τώρα πάντοτε εἰς κάθε σας γενναίαν προσβολὴν τοῦ ἐκάματε. Καὶ διὰ νὰ τὸ ἐπι-

τύχετε, πρέπει νὰ τὸ κάμετε ὅσον σπουδαίως. «Δὲν ἔχο-»μεν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἔχετε καὶ ὑποφέρετε ἔξοδα μεγάλα· »ὅλα τὰ ἠξεύρομεν καὶ τὰ ἐπαριθμοῦμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ »ἡ Πατρὶς δὲν τὰ παραβλέπει. Ἡ ἀποζημίωσίς σας εἶναι » δικαία μέχρι λεπτοῦ, καὶ ἂν ὅλη γενικῶς ἡ Ἑλλὰς » δὲν σᾶς τὴν ὑπόσχεται, μόνη ἡ Πελοπόννησος, ἡ πα-» τρίς μας, σᾶς τὴν ὑπόσχεται. Ὁ λαὸς τῆς πατρίδος μας » σᾶς προσφέρει τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀποζημιώσεώς σας » εἰς κάστρα, ὁποῖα θέλετε, ἢ τόπον καὶ μέρος, ὅποιον » θέλετε, εἰς τρόπον ὁποῦ νὰ μὴ μείνετε ζημιωμένοι, » ἀλλὰ νὰ ἐκτιμηθοῦν ὅλα σας τὰ δικαιώματα, καὶ ἐκ » τούτου ἡμεῖς σᾶς εἴμεθα ἐγγυηταί, καὶ εἰς ἀσφάλειαν » φυλάξετε τὴν παροῦσαν ἐνυπόγραφόν μας. » Τῆς αὐ-τῆς γνώμης εἶναι καὶ ἡ Γερουσία τῆς πατρίδος μας, καθὼς ἐλπίζομεν νὰ ἦσθε πληροφορημένοι, καὶ ἠμπορεῖτε νὰ λάβετε καὶ αὐτῆς τὴν σφαγίδα καὶ ὑπογραφὰς, ἐπι-κυρωτικὴν ταύτης τῆς ὑποσχέσεως. Ἐν τοσούτῳ ἐπι-θυμοῦμεν νὰ ἀξιωθῶμεν ἀδελφικῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀπο-κρίσεώς σας, δι' ἧς νὰ εἰδοποιηθῶμεν τὴν αἴσιον ὑγείαν σας, τὴν ταχεῖαν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὔνοιάν σας. Ἀσπαζόμεθά σας ἀδελφικῶς καὶ μέ-νομεν.

Τῇ 14 Αὐγούστου 1822, ἀπὸ τὸ Σοῦλι τῆς Κορίνθου.

Οἱ ἀδελφοὶ καὶ πατριῶται

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.—Παναγιώτης Γιατράκος, στρα-τηγός.— Βασίλειος Πετιμεζᾶς.— Ὁ χιλ. Δημ. Πλαπού-τας.— Ὁ χιλ. Δημ. Ἀναστασόπουλος.

ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

(Τ. Σ.) ΙΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Ἐνδοξότατε Πετρόμπεη, εὐγενέστατοι ἀδελφοὶ νησιῶται καὶ ἄρχοντες Πελοποννήσιοι·

Ὄντας εἰς Μύλους ὡμιλήσαμεν περὶ τῆς ἑνώσεως τῆς Γερουσίας μετὰ τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ ἔδοσα τὴν γνώμην μου, καὶ ἐγράψαμεν καὶ ἐκ συμφώνου. Τώρα ἀπαντῶμεν δυσκολίας καὶ ἀπὸ τοὺς Γερουσιαστὰς, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μόνον δυναστικῶς ἠμποροῦμεν νὰ τὸ κάμωμεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἁρμάτων, ὅσοι εὑρέθησαν ἐδῶ, συσκεφθέντες ἐγκρίνουσι ταῦτα, ὅτι τίποτες νὰ μὴ μετασαλευθῇ ἀπὸ τὰ συστήματα, καὶ μένουν ὅλα ὡς ἦσαν, τότε Βουλευτικὸν καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν, καὶ νὰ ἐνεργοῦν ὡς ἐνήργουν, καὶ νὰ μείνῃ ὁμοίως καὶ τὸ σύστημα τῆς Γερουσίας ἀπαρασάλευτον, καὶ τὸ διάστημα εἶναι ὀλίγον. Ἂς κακοπεράσωμεν ὅπως ἠμπορέσωμεν, ἢ ἂν ὑποχωρήσωμεν καὶ γίνῃ μεταβολὴ καὶ μεταμόρφωσις εἰς τὴν ἕνωσιν τῆς Γερουσίας, ἡ ἕνωσις γίνεται, ἐτούτη δηλ. ἡ Γερουσία μὲ τὸ βουλευτικὸν μέρος τῆς Διοικήσεως, καὶ τίποτε δὲν μετασαλεύεται ἄλλο· πρέπει ὅμως κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην νὰ ἀποβληθοῦν τὰ γνωστά σας πελοποννησιακὰ μέλη, τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς τῆς Πελοποννήσου καταβιβάζει, ἐπειδὴ δὲν τὰ θέλει κατ' οὐδένα τρόπον, καὶ εἶναι εἰς χρέος ν' ἀναπολεγῇ καὶ δώσῃ ὅλους τοὺς λόγους τῆς κατηγορίας καὶ ἐνοχῆς των εἰς τὴν ἐθνικὴν γενησομένην Συνέλευσιν. Ἂν οὗτος ὁ ἔσχατος τρόπος δὲν ἐγκριθῇ, ἂς μείνῃ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν ἀνωτέρω, ὁποῦ οὕτως εἶναι ἡ γνώμη καὶ τῶν Γερουσιαστῶν καὶ τῶν Ἀρχηγῶν καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι ἡ Γερουσία θέλει δείξει ὅλην τὴν εὐπείθειαν καὶ ὑποταγὴν κατὰ τὸ ἀναντίῤῥητον, μὴν ἔχετε ποσῶς ἀμφιβολίαν, ὁμοίως καὶ ὅτι κἀμμίαν δυσκολίαν δὲν θέλετε δοκιμάσει εἰς κἀνενὸς συμφέροντος ἐκτέλεσιν ἀπὸ μέ-

ρους της. Ὑπόσχεται μάλιστα πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν καὶ οἰκονομίαν, καὶ ὑποσχόμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ εἴμεθα ἐγγυηταὶ τῆς εὐπειθείας καὶ ὑποταγῆς των καὶ ὑπακοῆς εἰς ὅλας τὰς εὐλόγους πρὸς αὐτὴν διαταγάς σας. Οὕτως ἂς τὸ διορθώσωμεν, ἐνδοξότατοι καὶ εὐγενέστατοι ἀδελφοί· δυναστικῶς δὲν εἶναι καλὸν νὰ τὸ κάμωμεν, ἀλλ' οὔτε πρέπει, ἀλλ' οὔτε συμφέρει. Μένομεν ἐν τοσούτῳ ἀσπαζόμενοί σας μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Τῇ 14 Αὐγούστου 1822, ἀπὸ Σοῦλι τῆς Κορίνθου.

Οἱ ἀδελφοὶ

Δημητράκης Πλαπούτας.— Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.— Δημήτριος Ἀναστασόπουλος.— Παναγιώτης Γιατράκος.— Βασίλειος Πετιμεζᾶς.

ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

(Τ. Σ.) Ἰω. Σκανδαλίδης.

Τῷ ἐνδοξοτάτῳ Πετρόμπεη καὶ τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχουσι.

Εἰς Μύλους.

Ἐνδοξότατε Μπέη, εὐγενέστατοι ἀδελφοί, βουλευταὶ τῶν Νήσων καὶ ἄρχοντες Πελοποννήσιοι.

Διὰ ὑστέρησιν γραφῆς σας δὲν ἔχω τὶ νὰ σᾶς γράψω. Χάριν περιεργείας μόνον σᾶς περικλείω τὰ ἔσωθεν ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα σήμερον ἔλαβον ἐκ Γαστούνης καὶ Ζακύνθου. Εἶμαι εἰς ἐπιθυμίαν ν' ἀκούσω, ὅτι ἐξεκίνησεν ὁ ἑλληνικός μας στόλος, καί, παρακαλῶ, ἰδεάσετέ με ἂν ἕως ὥρας ἐξεκίνησαν ἢ ὄχι. Προχθὲς ἐπιάσαμεν ἕνα Γκέγκα καὶ τὸν ἐφυλάξαμεν. Χθὲς τὸν ἔστειλα μέσα μὲ γράμματα πρὸς τοὺς Τόσκιδες, Γκέγκιδες, Λιάπιδες καὶ Τσάμιδες. Δὲν ἠξεύρω ἂν ἐπιτύχω. Ἕνας γραμματοφόρος ἀπὸ Ναύπλι εἰς Κόρινθον διέφυγε καὶ ἐμβῆκεν

εἰς Κόρινθον, καθὼς ὁ ἄλλος ἐπιάσθη, ὡς σᾶς εἶναι γνωστόν. Καράβια ἀπὸ Πάτρας ἦλθον ἀκόμη χθὲς τέσσαρα, καὶ εὑρίσκονται ἐδῶ τώρα δεκατρία. Τίποτε ἄλλο περίεργον δὲν ἔχω· διὸ μένω ἐν τοσούτῳ.

Τῇ 16 Αὐγούστου 1822, ἀπὸ Σοῦλι τῆς Κορίνθου.

Ὁ ἀδελφὸς
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Σεβαστὴ Γερουσία, τὸν δουλικὸν προσκυνησμὸν ἀπονέμω (α).

Τὸ 7 τρέχοντος διὰ μέσου Πύργου ἔλαβον σήμερον καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτῷ, καί, καθὼς μὲ διορίζετε, εὗρηκα ἄνθρωπον σίγουρον καὶ προκομμένον, καὶ ἀκολουθῶ τὰ δέοντα, καὶ ἐν καιρῷ ἔχετε ἀπόκρισιν. Σᾶς εἰδοποιῶ προσέτι ὅτι ἐγὼ ἀποκοιμισμένος δὲν κάθομαι, καὶ διὰ νὰ σᾶς θαῤῥύνω καὶ νὰ σᾶς ἐνδυναμώσω, ἰδοὺ τὸ ἀντίγραφον ὁποῦ σᾶς περικλείω ἀπὸ τὸν Μινίστρον τῆς Οἰκονομίας Μεσολογγίου. Κατὰ τὸ γράφειν τους λοιπόν, αἱ ὑποθέσεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ὑπάγουν καλῶς, πλὴν τοῦ Σουλίου, διότι ἐκεῖνοι οἱ ἥρωες εἶναι στενεμένοι ἀπὸ τροφάς, καὶ ἂν καταφθάσῃ κἄτιν τίς, ὑπάγει καλῶς. Ἐγὼ ἀπεφάσισα διὰ μέσου τοῦ Κυρίου Φώτη Μπόπορη

(α) Ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ δὲν φέρει ὑπογραφὴν εἰς τὸ ἀντίγραφον ὅπερ εἴχομεν ὑπ' ὄψιν, οὐχ ἧττον δὲ ἐκ τοῦ ἐμπεριεχομένου δηλοῦται ὅτι ὁ γράφων εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ ἑπόμενον ἔγγραφον, δηλ. ὁ Γεώργιος Σισίνης.

ἀπὸ Μεσολόγγι νὰ στείλω 300 βαρέλια ἀραποσίτι, ὅτι αὐτὸς ἠξεύρει τὸν τρόπον πόθεν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάγῃ. Ἐκάμνατε ἄγια νὰ ἐκδώσετε μίαν προσταγὴν ὅποιος φιλογενὴς εἶναι, νὰ προφθάσετε ζαχιρὲ εἰς τὸ Σοῦλι, ὅτι ἦτον ἡ μόνη πανάκεια τούτου τοῦ ἔργου. Ἡ τούρκικη ἀρμάτα ἔκαμε πανιὰ ἀπὸ Πάτρας, καὶ ὅλα τὰ ἰμπρίκια καὶ κότερα ἔκαμναν βόλταις ἀνάμεσα Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου, σημεῖον μισευμοῦ τῆς λίνιας, καὶ φρεγάδες ἦλθον ἀνάμεσον Μεσολόγγι καὶ Πάπα καὶ ἄραξαν· τρεῖς ἡμέρας ἐκάθησαν καὶ ἐμπῆκαν ὅλα εἰς Πάτρας, καὶ ἕως τὴν σήμερον ὅλα ἐκεῖ εἶναι, ὅλα ἀραμμένα, ἀδύνατα, ἄδεια, ἀῤῥωστημένα, δυστυχισμένα, καὶ εἰς Πάτρα δὲν εἶναι περισσότεροι ἀπὸ τρακόσιοι, καὶ ἂν ἤθελεν ἔλθουν τὰ ἰδικάμας ἕως τὴν σήμερον, τὰ εἶχον παρμένα, χαλασμένα, τσακισμένα, καὶ ἦτον πλουτισμένα, καὶ ἐτούτη ἡ σκηνὴ τελειωμένη, καὶ ἐτοῦτα τὰ μέρη ἤθελεν ἐμψυχωθοῦν, ὁποῦ νὰ ἰδῆτε ἕνα ἀρχετὸν στράτευμα εἰς Πάτρας· πλὴν αἱ ἁμαρτίαι μας ἔβγαλαν τὴν ψευδῆ φήμην, ὅτι αὐτὸς ὁ ἐχθρικὸς στόλος εἶναι διὰ Ὕδραν, Σπέτσαις, Ψαρά. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον ψεῦμα, διὰ νὰ δειλιάσουν καὶ αὐτοὺς τοὺς ποσειδωνίους ἥρωας καὶ τοὺς στεργιανούς· τηρᾶτε τί λέγουν οἱ Ἠπειρῶται. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, νὰ παρακινήσετε τὰ αὐτὰ πλεούμενα νὰ ἔλθουν μίαν ὥραν ἀρχήτερα, καὶ τὸ πέρνω στὴν τιμήν μου καὶ εἰς τὴν ζωήν μου καὶ εἰς τὴν ψυχήν μου νὰ εὐδοκιμήσουν, καὶ μὴ δειλιάζουν μὲ τὴν ψευδῆ φήμην, ὅτι εἶναι κατὰ πάντα ψευδής. Ὁ κύριος Χριστόδουλος Ἄχολος καὶ κύριος Ἠλίας Καράπαυλος καὶ ὁ κύριος Ἰατρὸς Σοφιανόπουλος προχθὲς ἐμίσευσαν ἀπὸ ἐδῶ διὰ Πύργον· δὲν ἠμπόρεσα νὰ τοὺς κάμω περισσότερα ἀπὸ δυὼ χιλιάδες γρόσια, ἐπειδὴ καὶ ἐχάθη ὁ παρᾶς καὶ δὲν ἔχουν εὐχαρίστησιν οἱ χριστιανοὶ νὰ πληρώσουν, ὅτι εἶναι μακρυὰ ἀπὸ τοῦ νὰ γνωρί-

σουν τὸ χρέος τους. Κατόπι εἶμαι νὰ μπιτίσω καὶ τὸ ἀναψυχῆς καὶ τῶν μοναστηρίων. Ταχὺ στέλλω εἰς Ζάκυνθον διὰ τὸ παξιμάδι, ὅτι ἐδῶ δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ κάμουν, δὲν τὸ κάμνουν καὶ καλὸν, ὅτι εἶναι ἀμαθεῖς. Διὸ, ἀδελφοὶ, μὴ μὲ παραβαρύνετε, ὅτι ἔχω ἀπάνου μου καὶ τὸ στράτευμα καὶ τὰ τοπικὰ ἔξοδα καὶ δὲν βαστῶ, καὶ εἴσθε οἰκοκυραῖοι εἰς τὰ πάντα, χωρὶς καθημερουσίως νὰ σᾶς ἐνοχλῶ. Ἀδελφοί μου, σᾶς παρακαλῶ νὰ τηράξετε νὰ μοῦ ἔβγῃ ἀπὸ πάνου μου τὸ φορτίον τοῦ ζαχιρὲ τοῦ στρατεύματος, καὶ νὰ προστάξετε φροντιστὴν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ στράτευμα νὰ οἰκονομήσῃ τὰς ζωοτροφίας τοῦ στρατεύματος, ὅτι παραφορτόνομαι καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ βαστάξω ἀπὸ πολλὰς σκοτούρας καὶ ἀπὸ παράδες, καὶ ἴσως κακοπέσω, ὁποῦ ὁ Θεὸς φυλάξοι καὶ ψυχρανθῶ καὶ ἐγὼ καὶ οἱ φίλοι μου. Νὰ ἔχω τὴν ἔγνοιαν τῶν ζωοτροφιῶν τῶν στρατευμάτων, νὰ ὁδηγῶ τὸ στράτευμα, νὰ φροντίζω διὰ τὰ τοπικὰ ἔξοδα, νὰ δώσω δάνεια ὁποῦ μοῦ ζητᾶτε, νὰ κάμω παξιμάδι καὶ τόσας ἄλλας ἀνταποκρίσεις εἰς κάθε μέρος, τὸ κεφάλι μου δὲν φθάνει πλέον. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ διορίσετε φροντιστὴν νὰ ἔλθῃ κάτου εἰς τὸ στράτευμα, νὰ ἐλαφρωθῶ καὶ ἐγὼ, καὶ νὰ ἐμψυχωθῶ καὶ ἐγὼ, νὰ ἐμψυχωθοῦν καὶ οἱ φίλοι μου. Οἱ δυὼ Σουλαῖοι, ὁποῦ ἦλθον εἰς Ζάκυνθον, δὲν ἦτον ἄλλο, εἰμὴ ἕνα στρατήγημα, διὰ νὰ μάθουν τὰ τῆς Πελοποννήσου· τί ἔμαθον δὲν ἠξεύρω. Ὑγιαίνοιτε εὐδαιμονοῦντες.

Τῇ 10 Αὐγούστου 1822, Γαστούνη.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

'Αριθ. 366.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας τῆς Δυτ. Χ. Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἐνδοξότατον βουλευτὴν Κύριον Γεώργιον Σισίνην.

Ὁ ἐρχομὸς τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς ταῦτα τὰ παράλια μᾶς ὑστέρησε τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Πελοποννήσου, καὶ τοῦτο τὸ βλέπομεν μὲ ἄκρον μας κακοφανισμόν, διότι καὶ τὰ αὐτοῦσε διατρέχοντα ἀγνοοῦμεν, καὶ τὰ τοῦ μέρους τούτου δὲν ἠμποροῦμεν νὰ φανερώσωμεν πρὸς κοινὴν ὁδηγίαν. Τυχούσης τῆς παρούσης εὐκαιρίας, ἥτις μᾶς ὑπεσχέθη νὰ φέρῃ ἀσφαλῶς τὴν παροῦσάν μας εἰς τὸ μέρος τῆς Γλαρέντσας, σπεύδομεν νὰ σᾶς φανερώσωμεν τὰ ἐδῶθεν διατρέχοντα.

Ἀπὸ Καρπενήσιον ἔχομεν εἰδήσεις, ὅτι εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἀπὸ Πατρατσίκιον δηλ. καὶ εἰς τὰ πλησιόχωρα τῶν Ἀγράφων, οἱ ἐχθροὶ εἶναι πολλὰ ἀδύνατοι, καταθλίβονται καὶ ἀπὸ τὴν πανώλην, καὶ οὕτως ἀπ' ἐκεῖνο τὸ τμῆμα δὲν ἔχομεν ὑποψίαν. Τὰ δυτικὰ μέρη, Μακρυνόρος καὶ Βόνιτσα, τὰ ὁποῖα ἐπαπειλοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, ἐνεδυναμώθησαν καὶ ἐνδυναμόνονται, διότι τὸ τμῆμα τοῦ Βάλτου, κατοικούμενον ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους πολεμιστὰς τοῦ μέρους τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε βασιλεύσει ἡ διχόνοια καὶ ἡ ἀσυμφωνία, καὶ ἐκ τούτου ἐδοκιμάσαμεν ὀλέθρια ἀποτελέσματα εἰς Πλάκαν καὶ Πέταν, ἐσυμφώνησαν κατὰ τὸ παρόν, καὶ ἐκατέβησαν εἰς τὸ Μακρυνόρος. Τὸ παράδειγμα αὐτὸ ἐμψύχωσε τοὺς κατοίκους τῶν λοιπῶν τμημάτων, καὶ μετὰ μίαν γέμουσαν ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐνθαῤῥύνσεως προκήρυξιν τοῦ Στρατηγοῦ κυρίου Γεωργάκη Νικολάου, ἔτρεξαν ὅλοι ὅθεν εἶναι ἡ χρεία. Εἰς τὰς 28 τοῦ λήξαντος ἐκίνησε καὶ ὁ ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος διὰ Μαχαλᾶν τοῦ Ξηρομέρου, διὰ νὰ ἐμψυχώσῃ τὸν κόσμον περισσότερον

μὲ τὴν παρουσίαν του, καὶ νὰ δώσῃ κάθε ἄλλην ἀναγκαίαν ὁδηγίαν. Τὰ παράλια τοῦ Μεσολογγίου, ὅθεν εἶναι ὑποψία διὰ ἀπόβασιν, ἐνεδυναμώθησαν, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὴν Θείαν πρόνοιαν νὰ διαφυλαχθῇ τὸ μέρος τοῦτο ἀπὸ κάθε ἐπιδρομὴν ἐχθρικήν.

Μαθαίνομεν ὅτι ὁ στόλος φροντίζει νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς ταῦτα τὰ μέρη· στράτευμα ἀπὸ Ἀλβανίαν δὲν εἴμεθα βέβαιοι νὰ ἔλθῃ διὰ θαλάσσης· ἂν τὸ κάμῃ λοιπόν, πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ στράτευμα ὡς ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι εἰς Πάτρας. Τότε, ἐκτὸς ὁποῦ ἡμεῖς θέλομεν κάμει ὅλα τὰ δυνατὰ διὰ τὴν διαυθέντευσιν, πρέπει οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Πελοποννήσου νὰ λάβωσι τὰ ἀνήκοντα μέτρα καὶ νὰ κάμουν τὰς ἀναγκαίας ἑτοιμασίας, ὁποῦ, ὅταν ἀκούσωσι νὰ γίνεται πόλεμος εἰς τὸ μέρος τοῦτο, νὰ κτυπήσουν ἀμέσως τὰς Πάτρας, ὁποῦ θέλουν μένει μὲ ὀλίγην ποσότητα ἐχθρῶν, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ὠφεληθῶμεν κοινῶς ἀπὸ αὐτὸ τὸ ϛρατήγημα. Σᾶς παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις νὰ λάβετε φροντίδα καὶ νὰ μὴ λυπηθῆτε ἔξοδα εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, διὰ νὰ μᾶς προφθάνετε συχνὰ γράμματά σας καὶ νὰ μᾶς ἰδεάζετε τὰ διατρέχοντα εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰς τὶ κατάστασιν εὑρίσκονται οἱ ἐν Κορίνθῳ προχωρήσαντες ἐχθροί· καὶ εἴτι εἰδήσεις ἔχετε ἀπὸ τὰς νήσους, καὶ ἂν ἦναι ἐλπίδα νὰ φανῇ εἰς τοῦτα τὰ μέρη ὁ ἑλληνικὸς στόλος. Δι' ὅλα σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς δώσετε καθαρὰν πληροφορίαν, πρὸς ὁδηγίαν τῶν πολεμικῶν σχεδίων τούτου τοῦ μέρους, καὶ μὲ τὸ προσῆκον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐξ Αἰτωλικοῦ, τῇ ά. Αὐγούστου 1822.

Πρόθυμοι τῶν ἐπιταγῶν οἱ Φροντισταὶ τῆς Οἰκονομίας

Γ. Πραΐδης.—Αναγ. Ἀθανασίου.—Μῆτσος Φιαμούλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΛΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Υ. Π. Τὰ γράμματά σας μὲ πιστοὺς καὶ φιλογενεῖς ναύτας ἠμπορεῖτε νὰ τὰ διευθύνετε διὰ τὸ ποτάμι τῆς Μετοχῆς, ὁποῦ δὲν λείπουν αἱ Ἰονικαὶ βάρκαι, ἢ καὶ εἰς Δραγαμέστον, καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη μᾶς ἔρχονται σίγουρα. Εἰς ἔλλειψιν τοῦ κυρίου Σισίνη, προσκαλοῦνται οἱ ἐπιστάται, οἱ διωρισμένοι εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, νὰ στείλουν τὴν παροῦσάν μας πρὸς τὴν ἐνδοξότητά του, ἢ ὅθεν ἀλλοῦ ἀνήκει, καὶ νὰ ἐπιμεληθῶσι νὰ μᾶς γράψωσι τὴν περιλαβὴν καὶ κάθε εἴδησιν ὁποῦ ἔχουν.

Εἰς τὸ Σοῦλι εὑρίσκεται ἐχθρικὸν στρατόπεδον, κατὰ τὸ παρὸν ὅμως δὲν εἶναι τόσον στενοχωρημένοι οἱ Σουλιῶται, πλὴν πάσχουν ἀπὸ τροφάς. Ἀπ' ἐδῶ δὲν ἐπροφθάσαμεν νὰ τοὺς στείλωμεν, διότι ἐνῷ τὰς ἐφορτόναμεν, ἔφθασεν ὁ ἐχθρικὸς στόλος καὶ ἔμειναν. Φοβούμεθα ὅτι κινδυνεύουν ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν· οἱ ἐχθροὶ δὲν λείπουν καθημερινῶς νὰ τοὺς προβάλλουν συνθήκας μὲ τὸ μέσον του Ἀγγλικοῦ κονσόλου τῆς Πρέβεζας Jy. Μέγερ, τάσσοντές τους ἀρκετὴν ποσότητα μετρητῶν, διὰ νὰ ἀφήσουν τὸν τόπον καὶ νὰ φύγουν. Ὁ αὐτὸς κόνσολος ἦλθεν ἀπ' ἐδῶ προχθὲς εἰς Μεσολόγγι καὶ ὡμίλησε μὲ τὸν Καπ. Μάρκον Μπότσαρην· ἂν λοιπὸν τὸ Σοῦλι εὑρεθῇ στενοχωρημένον, ὥστε νὰ κλίνῃ εἰς τὰ ζητήματα τῶν ἐχθρῶν, μείνατε βέβαιοι ὅτι ὅλη ἡ Πατρὶς χάνεται. Διὰ τοῦτο πρέπει τὰ ἀδύνατα νὰ γίνουν δυνατά, διὰ νὰ ἔβγῃ ὁ ἑλληνικὸς στόλος, νὰ κτυπήσῃ καὶ ν' ἀποδιώξῃ τὸν ἐχθρικόν, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ στείλωμεν τροφὰς τῶν Σουλιωτῶν, καὶ νὰ ἐμψυχωθοῦν τόσον ἐκεῖνοι, καθὼς καὶ τοῦτος ὁ λαός, καὶ νὰ εὑρεθῶμεν εἰς κατάστασιν νὰ ἀπαντήσωμεν τὰς ὁρμὰς τῶν ἐχθρῶν εἰς τὰς στιγμὰς ταύτας, ὥστε νὰ ἰδῶμεν τί κάμνει καὶ ἡ Θεία πρόνοια, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Εὐρώπης.

Είδήσεις βεβαίας έχομεν άπό διάφορα καΐκια, ότι ό έχθρικός στόλος είναι πολλά άδύνατος καί άπό άνθρώπους, καί τά ίδια καράβια δέν είναι είς καλήν κατάστασιν. Δι' όλα ταύτα νά δοθή είδησις είς όλα τά μέρη, όθεν άνήκει, πρός κοινήν όδηγίαν.

Διά τό άκριβές τής άντιγραφής
Έν Σπέτσαις, τήν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ό Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Παράρτημα έπιστολών.

Πρός τόν Στρατηγόν Θ. Κολοκοτρώνην.

. . . . . Έγώ μετ' όλίγας δέν θέλει λείψω νά έβγω αύτοῦ, φέροντας καί μερικήν συνεισφοράν τών έδῶ φιλογενών Γραικών, όπου κατ' αύτάς συναθροίζεται. — Αί τελευταίαι γραφαί άπό Βιέννην καί άλλων μερών μάς βεβαιοῦν, ότι έπειτα άπό 20-30 ήμέρας θέλει στερεωθοῦν αί ύποθέσεις καί τύχη τής φίλης πατρίδος μας. Καί αύτό ήξεύρετέ το μέ βεβαιότητα.

Έκ Ζακύνθου, τῇ 9 Αύγούστου 1822.

ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ.

Διά τό άκριβές τής άντιγραφής
Έν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ό Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρός τούς εύγενεστάτους Προκρίτους τής νήσου Σπετσών.

Κατ' αύτήν τήν ώραν έλάβομεν τό περικλειόμενον έγγραφον τής Πελοποννησιακής Γερουσίας (α), όπερ καί σπεύδομεν νά σάς κοινοποιήσωμεν, διά νά πληροφορη-

(α) Δέν εύρέθη.

θῆτε τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔκπλευσιν ἀπὸ τῶν Π. Πατρῶν τὴν θάλασσαν.

Τὰ περισσότερα μέλη τῆς Διοικήσεως χθὲς ἀνεχώρησαν διὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην· ἡμεῖς μόνοι μένομεν εἰσέτι, καὶ ἂν ὄχι αὔριον, μεθαύριον ὅμως ἐλπίζομεν νὰ μεταβῶμεν ἐκεῖσε ἀφεύκτως.

Ἐν Μύλοις Ἄργους, τῇ 23 Αὐγούστου 1822.

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ,
Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἦλθον σήμερον ἐδῶ, εἰς Μύλους, καὶ μὲ μεγάλον μου κακοφανισμὸν ἤκουσα, ὅτι μόνα τὰ ἐδικά σας καράβια ἔμειναν ὀπίσω, καὶ δὲν ἐξέπλευσαν ἀκόμη, καὶ τοῦτο τὸ ἄκουσμα, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι σᾶς λέγω, μεγάλως μ' ἐλύπησεν, ἐπειδὴ σᾶς στοχάζομαι ὡς σχετικούς μου ἀδελφοὺς καὶ ἐδικούς μου, καὶ ἐπειδὴ μάλιστα ἄλλην φορὰν σεῖς ἐβγαίνατε οἱ πρῶτοι.

Ἀδελφοί! σᾶς ἔγραψα καὶ εἰς γενικὸν ὅλων τῶν Νήσων γράμμά μου (α) καὶ σᾶς ἔλεγον « ὅτι τὰ δίκαιά » σας τὰ γνωρίζει ἡ Πατρὶς, καὶ τὰ γνωρίζομεν καὶ » ἡμεῖς, καὶ σᾶς ὑποσχόμεθα τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀποζη- » μιώσεώς σας. » Ἰδοὺ καὶ διὰ τοῦ παρόντος μου πάλιν σᾶς λέγω, εἶσθε ἰδικοί μου, καὶ ἂν ἡ ἰδέα μου δὲν μὲ λανθάνῃ, καὶ σεῖς μὲ ἔχετε ἐδικόν σας. Ἐν ὅσῳ λοιπὸν ζῶ, μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι θέλετε μείνει ζημιωμένοι·

(α) Ὅρα τὰς προηγηθείσας δύω ἐπιστολὰς τοῦ φιλοπάτριδος στρατηγοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου καὶ 14 Αὐγούστου τ. ε.

ὅ,τι θέλετε, ὅ,τι εἶναι τὸ δίκαιον, μὴν δυσπιστῆτε ὅτι θέλει σᾶς δοθῇ. Συντρέξατε μόνον μὲ προθυμίαν τώρα, διὰ νὰ μὴ γένῃ καὶ γίνεται χαλάστρα· μάλιστα ὅπου ἡ δυσκολία καὶ ἀργοπορία σας ἐπιφέρει κατάκρισιν καὶ ἀνυποληψίαν, καὶ ἀτιμάζετε καὶ τὴν περασμένην προθυμίαν. Σᾶς τὰ λέγω μ' ὅλην τὴν ἀδελφικὴν εἰλικρίνειαν καὶ γνωρίζετε τὴν καρδίαν μου, ὅπου εἶμαι ὅλος ἐδικός σας. Διὰ τοῦτο δὲν πολυλογῶ, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ μένω.

23 Αὐγούστου 1822, ἀπὸ Μύλους.

Ὁ ἀδελφὸς καὶ πατριώτης
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι κύριοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σήμερον ἔλαβον ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν πατέρα μου, καὶ μὲ διατάττει νὰ στείλω τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου σφακτὰ 500 πρὸς τροφήν τους, μὲ τὸ νὰ ἐπληροφορήθη ὅτι ἔχει ἔλλειψιν. Ὅθεν ἐγὼ ἐδιόρισα νὰ ὑπάγουν ἕως αὔριον εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν, καὶ ἐκεῖ ἡ φιλογένειά σας στέλνετε καὶ τὰ πέρνετε μὲ καΐκιά σας, καὶ γίνεται ἡ διανομὴ εἰς ὅλον τὸν στόλον. Μὲ γράφει πρὸς τούτοις, ὅτι καὶ ἀπὸ Τριπολιτσὰ θέλει σᾶς σταλθοῦν. Μὴν ἔχοντες τὶ ἕτερον, μένω μὲ ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.

2 Σεμπτεμβρίου 1822, Λεωνίδι.

Ὁ πατριώτης
ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατε Κύριε Χ. Ἰωάννη Μέξη, καὶ λοιποὶ πρόκριτοι τῆς νήσου Πετσῶν, σᾶς ἀσπάζομαι μ' ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν.

Ἀσθενήσας πρὸ ἡμερῶν εἰς Τριπολιτσὰν, ἐτράβηξα πολλά· μόλις πρὸ δύω τρεῖς ἡμέρας ἀνέλαβα ὁπωσοῦν, καὶ τώρα διευθύνομαι εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ κατὰ τὰ Δερβενάκια, νὰ βάλω ὁπωσοῦν τὰ πράγματα εἰς τάξιν, καὶ ν' ἀσφαλίσω τὰς θέσεις. Χθὲς τὸ βράδυ ἔφθασα ἐδῷ καὶ ἐτράβηξα μίαν θέρμην καλὴν, σήμερον εἶμαι καλλίτερα καὶ ἐλπίζω νὰ ἦναι ἀπεραστικόν. Ἀδελφοί! ἡ ἐντροπὴ ἐκείνη, ὅπου μᾶς ἠκολούθησε μὲ τὸ ἀπέρασμα τῶν Τούρκων εἰς Ναύπλιον, μολονότι καὶ ἡ ποσότης εἶναι ὀλίγη, μιᾶς ἢ δύω ἡμερῶν τροφὴ, ἐχρησίμευσε διὰ νὰ μ' αὐξήσῃ τὴν προσοχὴν, καὶ ἐλπίζω νὰ μὴν ξαναδυνηθοῦν οἱ ἐχθροὶ νὰ τὸ κάμουν. Διὰ ταῦτα βιάζομαι νὰ φθάσω ἐκεῖ ὅσον τὸ γλιγωρότερον μ' ὅλην μου τὴν ἀσθένειαν, διὰ νὰ προσπαθήσω, τὸ καλλίτερον. Τὸ πάθημα τὸ ἐδικόν μας ἂς γένῃ παράδειγμα εἰς τοὺς θαλασσινοὺς ἀδελφούς μας. Διὰ τὸν Θεὸν, ἀδελφοὶ, προσέξατε καλῶς ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν θάλασσαν, μὴν τύχῃ καὶ διὰ θαλάσσης πάθωμεν τί τοιοῦτον. Λυποῦμαι μεγάλως διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ὅπου ἡ Πατρὶς ἐκατήντησε σήμερον. « Ἡ δυτικὴ Ἑλ-
» λὰς κινδυνεύει, καθὼς τὰ καθημερινὰ γράμματα μᾶς
» βεβαιοῦν, καὶ μάλιστα καὶ σήμερον ἐλάβομεν γράμ-
» ματα, ὅπου διαλαμβάνουν τὰ ἴδια. Καὶ στοχασθῆτε,
» ἀδελφοί! ἡ τύχη της εἰς ὀκτὼ ἢ δέκα καράβια στέ-
» κεται, διὰ τὰ ἔξοδα τῶν ὁποίων, ἀφ' οὗ ἀπετύχομεν
» ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐνεχύρων, ἐκάμαμεν στοχα-
» σμὸν, διὰ νὰ γένῃ κἄμμία ἄλλη οἰκονομία, νὰ δεχθῆτε
» κἀνὲν τῶν προϊόντων τῆς πατρίδος μας, εἴτε ἅλατα,
» εἴτε ἔλαια, εἴτε ὅ,τι ἄλλο· καὶ ἢ νὰ τὰ δεχθῆτε γενι-

» κῶς, εἴτε ν' ἀγορασθοῦν ἀπὸ συντροφίας ἐμπορικῶς.» Καὶ ἦτον ἀναγκαῖον νὰ κάμετε σκέψιν περὶ τούτου, καὶ νὰ μᾶς γράψετε, διότι τὰ πράγματα ἀλλέως δύσκολα οἰκονομοῦνται, ἐξ αἰτίας μάλιστα τῶν στάσεων καὶ τῶν διχονοιῶν, καὶ « διότι οἱ ἄρχοντές μας ὄχι μό-
» νον δὲν παραδειγματίζονται εἰς σᾶς, νὰ ἐξοδεύσουν
» ἀπὸ τὰ ἐδικά των, ἀλλὰ σφετερίζονται καὶ τὰ τῆς
» Πατρίδος, καὶ πρὸς διαθέντευσίν των στασιάζουν καὶ
» τὰ ἅρματα, καὶ προξενεῖται ἐκ τούτου ἡ ἐσχάτη δυ-
» στυχία, καὶ κινδυνεύομεν νὰ χαθῶμεν.» Ἀδελφοί! ἔχετε ἐπιῤῥοὴν εἰς τὰ πράγματα καὶ ἔχετε καὶ δικαίωμα· συμβουλεύσατε καὶ παρακινήσατε κάθε ἕνα τὰ δέοντα, καὶ ἐγὼ μέν, ὅσον τὸ τοῦ μέρους μου, καὶ «ὑπό-
» σχομαι ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν πλέον σχετι-
» κὴν ὑπακοήν.» Καὶ περιπλέον συντρέξατε καὶ εἰς ταύτην τὴν ἀκμαίαν ἐποχὴν ὅσον δύνασθε. Τί περισσότερον νὰ σᾶς γράψω δὲν ἠξεύρω· περιμένω ἀνυπομόνως ἀπόκρισίν σας, καὶ μένω ἀσπαζόμενός σας καὶ πάλιν ἀδελφικῶς.

Τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1822, ἀπὸ Μύλους.

Ὁ ἀδελφός σας καὶ πατριώτης
ΘΕΌΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΏΝΗΣ.

Τὸ γράμμα ὅπου ἐστείλαμεν ἀπὸ Μύλους (α)·

Ἐνδοξότατοι Μπέϊδες καὶ Ἀγάδες τοῦ Ναυπλίου καὶ Παλαμηδίου, σᾶς ἀκριβοχαιρετῶ.

Ἀπέρασα ταῖς ἄλλαις φοραῖς ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον,

(α) Πρὸς εἴδησιν τῶν Σπετσιωτῶν ἐστάλη τὸ παρὸν ἐντὸς ἰδιαιτέρας βέβαια ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἰδίους τοῦ Γέροντος στρατηγοῦ, ἥτις δὲν εὑρέθη· καταχωροῦμεν δὲ αὐτὸ ὡς ἔχει διὰ τὴν ἱστορικήν του ἀξίαν.

καὶ ἐστάθην διὰ τὸν μουχασερέ σας, πλὴν ποτὲ δὲν σᾶς ἔγραψα, καὶ ἴσως μὲ κατακρίνετε κατὰ τὴν ἰδέαν σας. Κρίνω διὰ τοῦτο χρέος μου νὰ σᾶς γράψω τούτην τὴν φορὰν, ὁποῦ ἀπερνῶ ἀπὸ ἐδῶ, ὅτι, ἂν θέλετε, νὰ τρατάρωμεν περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ φρουρίου κατὰ τὰς προτέρας συμφωνίας τιμημένα, ὅπου τώρα ἠμπορεῖ νὰ ἦναι μὲ ὄφελός σας καὶ νὰ ἦναι προτιμημένον τὸ μίλημά σας, εἰδὲ μὴ, ἀφ' οὗ στενοχωρεθῆτε, τότε δὲν λέγεται ὅτι παραδίδεσθε, ἀλλὰ πέρνεσθε, καὶ στοχασθῆτε τὴν διαφοράν. Μὴν εἰπῆτε, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ σᾶς ξαναέλθῃ ζωοτροφία, οὔτε σπυρὶ, ἀπὸ Κόρθο· κόψετε ταῖς ἐλπίδαις σας. Ἐκεῖνο ὅπου ἠμπόρεσαν νὰ σᾶς ἐμβάσουν, ἀπὸ περίστασιν ἔγεινε διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ν' ἀνοίξωμεν τὰ μάτια μας, ὥστε μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πρῶτα ὕστερα δὲν θὰ γλυτώσῃ τὸ κάστρον ἀπὸ τὰς χεῖράς μας. Εἰ δὲ καὶ τρέφετε κάμμίαν ἐλπίδα ἀκόμη, σᾶς συμβουλεύω, κατὰ χρέος τῆς ἀνθρωπότητος, μὴ θελήσετε μὲ μίαν ματαίαν ἐλπίδα νὰ καταντήσετε εἰς ἀφανισμὸν παντελῆ, καὶ πάρετε καὶ τόσων ἀθώων ψυχῶν τὸ κρίμα εἰς τὸν λαιμόν σας. Ἂν παραδοθῆτε τώρα, μὲ ὠφέλειάν σας θὰ ἦναι. Σᾶς κάμω ὅρκον εἰς τὸν Θεὸν, ὅρκον εἰς τὴν τιμήν μου, εἰς τὴν ζωήν μου καὶ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν μου, ὅτι ἠμπορεῖτε εἰς ὅποιον μέρος θέλετε νὰ ἀπεράσετε χωρὶς νὰ πειραχθῆτε οὔτε τὸ παραμικρὸν, οὔτε εἰς τὴν ζωὴν, οὔτε εἰς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ κερδεμένοι· εἰδὲ καὶ σᾶς πάρομεν μὲ στενοχωρίαν, ἡ εὐσπλαγχνία ὁποῦ θὰ κάμωμεν θὲ νὰ ἦναι εἰς τὴν ποσότητα τῆς ζωοτροφίας ὁποῦ θὲ νὰ εὕρωμεν μέσα· εἰς τρόπον ὅπου ἂν δὲν εὕρωμεν τίποτε, στοχασθῆτε ὅτι δὲν θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ κρατήσωμεν τὸν κόσμον νὰ κάμῃ ἔλεος, καὶ τὸ κρίμα εἰς τὸν λαιμόν σας. Ἐγὼ νὰ ἦμαι ἀθῶος, καὶ εἶσθε οἰκοκυραῖοι. Ἂς ἔχω ἀπόκρισίν σας, ὁποῦ δὲν πειράζει τίπο-

τε, ἢ καὶ ἂν θέλετε νὰ τρατάρωμεν τίποτε, τώρα ὅπου εἶμαι ἐδῶ. Τόσον.

19 Ὀκτωβρίου 1822. Μύλους.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος.
Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι, καὶ φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῶν Νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Κύριοι!

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπόλλυται, ὄχι ἀπὸ μεγάλας δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν καὶ ἰδικήν του ἀδυναμίαν, ἀλλ' ἀπὸ μόνην τὴν ἀχώριστόν του ἀκαταστασίαν. Οἱ Τοῦρκοι προχωροῦν πανταχόθεν, προχωροῦν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, ἐπροχώρεσαν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν, ἐπάτησαν τὸν Σάλωνα, καθὼς θέλετε πληροφορηθῇ ἀπὸ τὰ ἐσώκλειστα, καὶ καθὼς ἐπληροφορήθητε (α) ἴσως καὶ ἀλλαχόθεν, καὶ τώρα ἐμβαίνουν εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ δὲν ἠξεύρω ἂν ἠμπορῇ μετὰ τὸν χαμὸν τῆς Πελοποννήσου νὰ ὑπάρξῃ πλέον Ἑλλάς. Ὅστις στοχάζεται τὸν ἑαυτόν του εἰς ἀσφάλειαν, ἂς ἠξεύρῃ ὅτι ὁ καθεὶς τὸ ἄτομόν του ἠμπορεῖ ἴσως νὰ ἔχῃ εἰς ἀσφάλειαν καὶ νὰ τὸ σώσῃ, ὄχι ὅμως καὶ μέρος Ἑλλάδος. Βέβαια, ἀδελφοί! ἡ πατρὶς χάνεται ἐξ ὁλοκλήρου, ἂν οἱ ἔχοντες τὴν ἐπιῤῥοὴν τοῦ λαοῦ τῶν διαφόρων μερῶν της δὲν συντρέξουν μὲ πατριωτισμὸν καὶ μὲ ζῆλον, καὶ δὲν μεταχειρισθοῦν

(α) Ὅρα παρόντος τόμου *Μέρος Β'. Τμῆμα Α'. Ἔγγραφα Διοικήσεως*, τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 24 Ὀκτωβρίου τ. ε. καταχωρημένον ἔγγραφον μετὰ τῶν ἐπισυναπτομένων.

ὅλα τὰ μέσα, ὅσα ὁ Θεὸς τοὺς ἐχάρισεν, ἴσως διὰ αὐτὸ τοῦτο, νὰ τὰ μεταχειρισθοῦν διὰ τὴν Πατρίδα των· ἂν ὅλοι οἱ δυνάμενοι δὲν συντρέξουν καὶ τώρα, καὶ εἰς τοῦτον τὸν χρίσιμον ποῦντον, ἴσως τοῦτο μόνον θὰ κερδίσουν, τὸ νὰ σταθοῦν θεαταὶ τοῦ χαμοῦ τῶν ἀδελφῶν των, νὰ ἰδοῦν ἀπὸ πρύμνης ἀπολυμένους τοὺς ἀδελφούς των κατὰ τὴν πρῶραν. Ἐγὼ, καὶ τὸ ὑπὲρ δύναμίν μου, μάρτυς μου ὁ Κύριος, ἀγωνίζομαι, καὶ τὸ ὁλοῦστερινὸν ἀπευκταῖον ὅπου προσμένω νὰ ἰδῶ, εἶναι τὸ νὰ συναποθάνω μὲ τοὺς πατριώτας μου. Εὔχομαι ὅμως νὰ δυνηθῶμεν νὰ σώσωμεν τὴν Πατρίδα· καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, διὰ ν' ἀπαντήσωμεν καὶ ταύτην τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀναπτύσσω ὅλας μου τὰς ἰδέας, καὶ ἐκεῖνο ὅπου βλέπω ἀναγκαῖον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, εἶναι τὸ νὰ προφθάσουν δέκα ἕως δώδεκα πλοῖα, τὰ ὁποῖα νὰ ἐμψυχώσουν καὶ τὰ παράλια τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, νὰ εἰσέλθουν καὶ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἴσως ἐμποδίσουν τὴν διάβασιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὸ μέγιστον, νὰ τοὺς ἐμποδίσουν τὰς τροφὰς, καὶ, εἰ δυνατὸν, νὰ καύσουν τὰ πλοῖα τὰ ἐχθρικά, ὅπου ἐν αὐτῷ εὑρίσκονται. Αὐτὰ εἶναι ἡ μόνη σωτηρία εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν. « Θελήσατε, ἀδελφοί! νὰ σώσετε τὴν Πα-
» τρίδα, ἥτις, ἂν ἐλευθερωθῇ, θέλει σᾶς βλέπει μὲ εὐ-
» γνωμοσύνην καὶ θέλει ἀποδίδει τὸ πᾶν εἰς σᾶς. Κύ-
» ριοι· ἂν καὶ τώρα συντρέξετε, ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν,
» ὅτι θέλετε ἐπισφραγίσειν ὅλας σας τὰς μεγάλας θυ-
» σίας, καὶ θέλετε τὰς ἀσφαλίσει, καὶ τὸ περιπλέον
» θέλει συναισθάνεσθε μ' εὐχαρίστησιν ὅτι ἐσώσατε τὴν
» Πατρίδα, ἥτις θέλει ὁμολογεῖ τὰς χάριτας, καὶ θέλει
» χρεωστεῖ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ ἀνταμοιβήν. » Ἔγραψα τῆς Σ. Γερουσίας νὰ κάμῃ παντοίους τρόπους νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ χρήματα διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν πλοίων, καὶ

μὲ βεβαιοῖ ὅτι σχεδὸν τὰ ἔχει ἕτοιμα, καὶ ὅτι θέλει τὰ προφθάσει ἐντὸς ὀλίγου. «Ὅθεν, ἀδελφοί! διὰ τὸν Θεὸν » καὶ διὰ τὴν Πατρίδα! κινήσατε ὅσον τάχος δώδεκα » πλοῖα νὰ προφθάσουν τὸν κίνδυνον, καὶ σᾶς ὑπόσχο- » μαι τὸ πᾶν ἐγὼ, σᾶς ὑπόσχομαι ὅποιον μέρος σᾶς ἀρέ- » σει διὰ τὴν ἀποζημίωσίν σας.» Ἀληθινὰ τὸ δυσοικονόμητον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα, δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπὸ τὴν ἀκαταστασίαν μας· διὰ τοῦτο ὅμως δὲν πρέπει νὰ εἰποῦν οἱ φρόνιμοι τὸ «καλὰ παθαίνομεν» ἀλλὰ νὰ συντρέξουν εἰς τὴν γενικὴν σωτηρίαν μας, διὰ νὰ ἔχωμεν καιρὸν ὕστερα νὰ μάθωμεν γνῶσιν. Ἐγὼ τοῦτον τὸν τρόπον ἐστοχάσθην σωτήριον, καὶ διὰ ταῦτα ἐβιάσθην καὶ νὰ σᾶς πολυλογήσω. Ἡ εὐγενία σας, ἂν γνωρίζετε ἄλλον τρόπον καλλίτερον, ὁδηγήσατέ μας, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος, τὸ μέρος μου, νὰ ἀκολουθήσω προθυμότατα τὴν συμβουλήν σας. Στοχάζομαι ὅμως ὅτι δὲν θὰ εἶναι ἄλλος τρόπος, καὶ ἂν ἀργήσετε, δὲν ἠξεύρω εἰς ποίαν κατάστασιν θὰ προφθάσετε τὴν Πατρίδα, διότι οἱ ἐχθροὶ εἶναι ὁρμητικώτατοι, βιαζόμενοι νὰ προφθάσουν τὸ Ναύπλιον. Μένω μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν.

23 Ὀκτωμβρίου 1822, ἀπὸ Ἅγιον Γεώργιον τῆς Κορίνθου.

Ὁ Πατριώτης
Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ
Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Κύριοι πρόκριτοι τῆς Νήσου Πετσῶν.

Ἔλαβον τὸ σεβαστόν μοι γράμμα σας, καὶ εἶδον ὅσα πατριωτικῶς μοὶ συμβουλεύετε· αἱ συμβουλαὶ εἶναι ἀρι-

σται καὶ ἀποδεκταὶ, καὶ σᾶς ὁμολογῶ διὰ ταῦτα εὐγνωμοσύνην. Ἐγὼ καὶ προλαβόντως σᾶς ἔγραφα δύω φοραῖς, καὶ ἀποκρίσεώς σας δὲν ἠξιώθην, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἤμην εἰς κακοφανισμόν· ἤδη λαβὼν τὴν ἀνὰ χεῖρας γραφήν σας, ἐχάρην ἀμέτρως. Τὰ περὶ Ναυπλίου ἴσως εἰδοποιήθητε μέχρι τοῦδε. Τὴν 30 Νοεμβρίου, καθ' ἣν πανηγυρίζεται ὁ Πρωτόκλητος Ἀνδρέας, διὰ θαύματος παρελάβομεν ἀναιμωτὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν μας τὸ φρούριον Παλαμήδι, καὶ χθὲς ἐτελειώσαμεν συνθήκας μὲ τοὺς ἐν Ναυπλίῳ Τούρκους, νὰ τοὺς δώσωμεν καράβια σίγουρα ν' ἀπεράσουν εἰς Θεσσαλονίκην μὲ μόνα τὰ φορέματά των, καὶ νὰ τοὺς δώσωμεν τοῦ καθενὸς ὀλίγον χαρτσιλίκι, ἀνάλογον μὲ τὸ πρᾶγμα ὁποῦ θὰ παραδώσῃ ἕκαστος, καὶ νὰ τοὺς παραβλέψωμεν καὶ 50 τακίμια ἅρματα, τὰ πλέον κατώτερα. Καὶ οὕτω μᾶς παρέδοσαν τοῦ Ἴτζ-καλὲ τὸ Βαρουσιοῦ, καὶ ἐβάλαμεν 50 στρατιώτας ἐδικούς μας μέσα χθὲς, καὶ ὑψώθη καὶ ἐκεῖ ἡ σημαία τοῦ ἀηττήτου Σταυροῦ. Εἰς τὰς συνθήκας ἐζήτησαν διὰ τὴν ἀσφάλειάν των καράβια ἐξ ὀνόματος, τόσον Πετσιώτικα, ὡς καὶ Ὑδραιώτικα, καὶ τοῦτο τὸ ἀναφέραμεν πρὸς τὴν Διοίκησιν (α), διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ γλίγωρον φθάσιμόν των, διὰ νὰ γλυτώσωμεν μίαν ὥραν προτήτερα· ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ εὐγενία σας, ὡς πατριῶται, θέλετε σπουδάσει διὰ τοῦτο. Ἀπ' ἀρχῆς ἐφυλάχθη καὶ ἐλπίζομεν νὰ φυλαχθῇ μέχρι τέλους εὐταξία εἰς ὅλα, μάλιστα εἰς τὰ πολεμεφόδια τοῦ φρουρίου, καὶ ἄμποτε ἡ Θεία βοήθεια νὰ μᾶς χαρίσῃ πρόοδον εἰς ὅλα τὰ πατριωτικά μας ἐπιχειρήματα παν-

(α) Δι' ἐγγράφου ὑπὸ ἡμερομηνίαν ά. Δεκεμβρίου τ. ε. τοῦ ὁποίου τὸ ἀντίγραφον καταχωρεῖται εἰς τὴν σειρὰν *τῶν Ἐγγράφων τῆς Διοικήσεως.* Ὅρα *Μέρος Β'. Τμῆμα Α'.* παρόντος Τόμου ἔγγραφον ἰδίας ὑπὸ 5 Δεκεμβρίου 1822.

ταχοῦ. Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα τὰ πράγματά μας προοδεύουν ἄριστα· ὁ γενναῖος καὶ συναδελφὸς Ὀδυσσεὺς κατώρθωσε ν' ἀποδιώξῃ τοὺς ἐχθροὺς ἕως τὸ Ζητοῦνι, καὶ ἐκαθάρισεν ἤδη τὴν Ἑλλάδα, εἰς τρόπον ὁποῦ ἂν ἡ Πατρὶς λάβῃ καλὴν κατάστασιν, ἴσως δὲν τοὺς ἀφήσῃ νὰ πατήσωσι πλέον τὸ ἔδαφός της. Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι πατριῶται! σᾶς ἔγραφον περὶ τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, νὰ τὴν συγκροτήσωμεν ἐφέτος μ' ὅλην τὴν τελειότητα, ἴσως βάλωμεν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος εἰς τάξιν καὶ διαλύσωμεν τόσα πάθη καὶ διχονοίας. Ἐνεργήσατε καὶ ἡ εὐγενία σας, καθὼς καὶ οἱ φιλογενέστατοι κύριοι Πρόκριτοι τῆς Ὕδρας, ὅσον ἀνήκει καθ' ὅλας τὰς νήσους. Ἐν τοσούτῳ ἀσπαζόμενός σας πατριωτικῶς, μένω μὲ ἐπιθυμίαν συνεχῶς γραμμάτων σας.

3 Δεκεμβρίου 1822, ἐκ Παλαμηδίου.

Ὁ πατριώτης καὶ εἰλικρινὴς ἀδελφός σας
Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Λάβετε καὶ τὸ ἴσον τῶν συνθηκῶν διὰ περιέργειαν.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

ΣΥΝΘΗΚΗ μεταξὺ τῶν ἐν Ναυπλίῳ Τούρκων καὶ ἐν τῶν τῇ πολιορκίᾳ στρατηγῶν Ἑλλήνων.

Ἐπειδὴ, ὡς φαίνεται, ἦτον πεπρωμένον παρὰ τῆς Θείας προνοίας διὰ νὰ παραδοθῇ καὶ τὸ φρούριον Ναυπλίου ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως, τὸ ὁποῖον πολιορκούμενον ἱκανὸν καιρὸν ἀπὸ ἑλληνικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις, ἀφ οὗ ὑπέφερεν ὅλας τὰς δυστυχίας ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ μεγαλωτάτης ἐλλείψεως τῶν ζωοτροφιῶν, ἥτις ἐπέφερεν εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ κατοίκους Ὀθωμανοὺς ἀδιάκοπον καὶ καθημερινὸν θάνατον, ὥστε

μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέξωσι πλέον εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἔφοδον τῶν πολιορκητῶν Ἑλλήνων, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐξουσιάσθη τῇ λ'. τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τὸ Παλαμήδιον τοῦ αὐτοῦ φρουρίου, καὶ βιασθέντες ἐκ τούτων ἁπάντων, ἐζήτησαν καὶ ἐπραγματεύσαντο σήμερον, εἰς τὰς γ'. τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἔτους ͵αωκβ', μετὰ τοῦ ἐξοχωτάτου ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων τῶν ἁρμάτων τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως, τὰς ἀκολούθους ἀπαρασαλεύτους κεφαλαιώδεις συνθήκας.

Α'. Ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ὑπόσχεται, διὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων, εἰς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ Ὀθωμανοὺς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς των καὶ τὴν διατήρησιν τῆς τιμῆς των.

Β'. Ὑπόσχεται νὰ τοὺς ἐμβαρκάρῃ εἰς τὰ ἀκόλουθα ἑλληνικὰ πλοῖα, τὸν ἀριθ. ἑπτά, τὰ ὁποῖα νὰ ἦναι τὸ ἓν τοῦ Κυρ. Λαζάρου Κουντουριώτη, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρίου Ἐμμανουὴλ Τουμπάζη, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρ. Σταμάτη Πουδούρη, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρ. Ἰωάννου Ὀρλάνδου, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρ. Ἀναγνώστη Παπαμανώλη, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρ. Δημητρίου Βούλγαρη, καὶ τὸ ἕτερον τοῦ Χ. Ἰωάννου Μέξη, διὰ νὰ τοὺς μεταφέρωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐννοούμενος ὁ ναῦλος τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, καθὼς καὶ αἱ ζωοτροφαὶ τοῦ ταξειδίου των, εἰς βάρος τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

Γ'. Ὅλη ἡ κινητὴ περιουσία τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ Ὀθωμανῶν θέλει μείνει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως, παραχωροῦσα εἰς αὐτούς, διὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων, μόνον ἀπὸ μίαν φορεσιὰν ῥοῦχα εἰς τὸν καθένα, τὸ ἀνάλογον χαρτσιλίκι τοῦ ταξειδίου των, κατὰ τὴν κατάστασιν ἑκάστου, καθὼς καὶ τὰ ἀφεύκτως ἀναγκαῖα διὰ τὸ ταξείδιόν των πράγματα.

Δ'. Ἐν ὅσῳ καιρῷ διατρίψωσιν ἐνταῦθα οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ Ὀθωμανοὶ, μέχρι τῆς ἀποπλεύσεώς των, θέλει τοῖς δίδει ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἀπὸ μίαν ὀκὰ ψωμὶ τὴν ἡμέραν εἰς τὸν καθένα.

Ε'. Ὑπόσχονται οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ Ὀθωμανοὶ νὰ παραδώσωσι σήμερον, μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν συνθηκῶν, εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ Καπεταναίων τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως τὸ ἐν τῷ φρουρίῳ λεγόμενον Ἰτσ-καλὲ ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ ἅρματα καὶ πολεμοφόδια, οἵτινες νὰ βάλωσιν εἰς αὐτὸ ἑλληνικὴν φρουρὰν, συνισταμένην ὑπὸ 50 στρατιωτῶν ὁπλοφόρων, μένοντες εἰς τὸν μύλον τοῦ αὐτοῦ Ἰτσ-καλὲ μόνον δέκα ὁπλοφόροι Ὀθωμανοὶ διὰ βάρδιαν, οἵτινες εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐξέρχωνται εἰς τὸ διάστημα 24 ὡρῶν, καὶ νὰ εἰσέρχωνται πάλιν ἕτεροι δέκα, τὸ ὁποῖον τοῦτο νὰ ἀκολουθῇ ἕως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν μέλλουσι νὰ ἐμβαρκαρισθῶσιν.

ΣΤ'. Μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἰτσ-καλὲ, εἶναι εἰς χρέος οἱ Ὀθωμανοὶ νὰ διορίσωσι δύω ἐξ αὐτῶν, οἵτινες νὰ καταγράψωσιν ὁμοῦ μὲ δύω διωρισμένους παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων ὅλα τὰ ἐν τῷ φρουρίῳ ἅρματα, τσεπχανέδες καὶ λοιπὰ πολεμοφόδια μὲ ἀκρίβειαν, τὰ ὁποῖα ἀμέσως νὰ βουλωθῶσι καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη.

Ζ'. Εἶναι εἰς χρέος, μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἰτσ-καλὲ, νὰ καταγράψῃ ὁ καθεὶς ἅπασαν τὴν κινητὴν περιουσίαν του, καὶ νὰ δώσῃ τὸ κατάστιχον αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον καὶ λοιποὺς καπεταναίους.

Η'. Εἶναι εἰς χρέος ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις νὰ μετακομίσῃ εἰς τὸ Παλαμήδιον τὰ ἐν τῇ γολέτᾳ εὑρισκόμενα ὀθωμανικὰ ἐνέχυρα εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἰτσ-καλὲ, τὰ ὁποῖα νὰ σταθῶσιν ἐκεῖ καλῶς φυ-

λαγμένα μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν μέλλουσι νὰ ἐμβαρκαρισθῶσιν, ὁποῦ τότε νὰ ἀλλαχθῶσι μετὰ τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ εὑρισκομένων ἑλληνικῶν ἐνεχύρων.

Ι'. Ὑπόσχονται προσέτι νὰ μὴν λάβωσι μεθ' ἑαυτῶν κἀνὲν ἄξιον τιμῆς πρᾶγμα, μένοντες εἰς χρέος νὰ θεωρηθῶσιν ἅπαντες ἀκριβῶς, καθ' ἣν ὥραν ἐξερχόμενοι τῆς τοῦ φρουρίου θύρας καὶ ἀπερχόμενοι εἰς τὸ ἔξωθεν τοῦ φρουρίου λεγόμενον Ἀρβανιτιὰν ἀκροθαλάσσιον, θεωρούμενοι οἱ μὲν ἄνδρες ἀπὸ ἄνδρας Ἕλληνας, αἱ δὲ γυναῖκες παρομοίως ἀπὸ γυναῖκας.

ΙΑ'. Ὑπόσχεται ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις εἰς αὐτούς, διὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων, νὰ βάλῃ ἑπτὰ ἐνέχυρα εἰς τὰ πλοῖα σημαντικά, ἀνὰ ἓν δηλαδὴ εἰς τὸ κάθε πλοῖον, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν Ὀθωμανῶν.

Εἰς διατήρησιν λοιπὸν ἁπάντων τῶν ἄνω ἀμοιβαίων συμφωνηθεισῶν συνθηκῶν ἐγένοντο δύω παρόμοια καὶ ἰσοδύναμα συμφωνητικὰ γράμματα, ἐνυπόγραφα παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου Ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων τῶν ἁρμάτων τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως, καὶ ἐσφραγισμένα παρὰ τῶν Βουτζούχιδων καὶ λοιπῶν Ὀθωμανῶν τοῦ φρουρίου, δι' ὧν νὰ μένωσι καὶ ἀπαρασάλευτα τὰ ἀνωτέρω, ὅπως ἔχωσι τὴν ἰσχὺν καὶ κῦρος ἐν παντὶ κριτηρίῳ.

1822 Δεκεμβρίου 3, Ναύπλιον.

Καδῆς Ναυπλίου, (Τ. Σ.)	*Μουφτῆς Ναυπλίου,* (Τ. Σ.)	*Μουφτῆς Ἄργους* (Τ. Σ.)	
Ἰσούφμπεης, (Τ. Σ.)	*Γιαννιτσάρ ἀγᾶς,* (Τ. Σ.)	*Σοκόλ ἀγᾶς,* (Τ. Σ.)	*Ἀζεποεβέρ,* (Τ. Σ.)
Κασιούρης, (Τ. Σ.)	*Τοπτσὶ-μπασης,* (Τ. Σ.)	*Ντζιδάρης,* (Τ. Σ.)	*Ντζιδάρ Καστελλ,* (Τ. Σ.)

Νουμάνμπέης, *Χασάνμπέης*, *Σαλήμ ἐφέντης*, *Μεχμὲτ ἀγᾶς*,
(Τ. Σ.) *Πασσὺ γάγκαρος* (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)
(Τ. Σ.)

Ἀσούμ ἀγᾶς, *Ἀβοὺζ ὀμέρης*, *Ζουβουτινόστα*, *Τσεπεντσῆς*,
(Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

Ἰσάκ ἀγᾶς, *Λαβρᾶς*, *Δίπλας*, *Μετούσης*, *Ἰπραΐμης*,
(Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

Καδοσαλῆς, *Χουσεῒν ἀγᾶς*, *Χουσεῒν ἀγᾶς*.
(Τ. Σ.) *Τουτουντσῆς* *Φεκαρίτης*.
(Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἔρχεται ὁ ἐξοχώτατος Κόμης κύριος Ἀνδρέας Μεταξᾶς, κρίνω περιττὸν νὰ σᾶς γράψω εἰς πλάτος. Εἶναι ἀρκετὸς νὰ σᾶς παραστήσῃ ὁ ἴδιος εἰς ποῖον κίνδυνον θέλει εὑρεθῇ ἡ Πατρὶς, ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, ανάψῃ ἡ φλόγα τῆς διχονοίας. Ἀκούσατε, διὰ τὸν Θεὸν καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος, τὴν φωνὴν ἑνὸς πατριώτου, ὁ ὁποῖος ἐνταὐτῷ καυχᾶται ὅτι εἶναι καὶ ἀδελφὸς καὶ φίλος σας ἰδιαίτερος. Θέλει σᾶς παραστήσει ὁμοίως ὁ κύριος Κόμης ὅσα καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος σᾶς παρέστησα περὶ τοῦ τρόπου, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ ὑπόληψις τῆς Νήσου σας καὶ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος κατορθοῦται. Ἐλπίζω πολὺ εἰς τὴν γνωστήν μοι φιλογένειάν σας, καὶ εἶμαι σχεδὸν βέβαιος, ὅτι μὲ τὴν φρόνησίν σας θέλετε

δείξει ἐκεῖνο ὁποῦ προσμένει ἡ Πατρὶς ἀπὸ τοιούτους πατριώτας.

Ἀπὸ Ἄστρος, 19 Ἀπριλίου 1823.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, Πρόκριτοι τῆς νήσου Πετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἔλαβον τὸ ἀπὸ 26 τοῦ λήγοντος γράμμα σας (α) καὶ ἔγνων τὰ ἐν αὐτῷ. Ἐπισήμως εἰς αὐτὸ νὰ σᾶς ἀποκριθῶ δὲν ἠμπορῶ ἀκόμη, διότι, καθὼς μὲ ἐγράφετε ὅτι ἐννοεῖτε τὸ γράμμα σας ἀποτεινόμενον καὶ πρὸς

(α) ὅρα παρόντος τόμου Μέρος Β'. *Τμῆμα Α'. Ἔγγραφα Διοικήσεως*, τὰ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1822 καὶ ἐφεξῆς, τουτέστιν ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ ἔγγραφα, ἥτις ἐγένετο εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐξ Ὕδρας Ἰωάννου Ὀρλάνδου κατὰ τὴν παροῦσαν Β'. Περίοδον, τοῦτο δὲ παρὰ τὰ συμπεφωνημένα μεταξὺ τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων· καθότι, ἀφοῦ ἅπαξ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἓν Τμῆμα (1) ἐν τῇ ὁλομελείᾳ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, συνωμολογημένον ὑπῆρχε τὸ νὰ γίνηται σύμφωνος ἡ ἐκ μέρους των πρότασις παντὸς (ὅσον αὐτοῖς ἀνῆκεν) εἰς ὁποιονδήποτε τῶν ὑψηλοτέρων τῆς πολιτείας ἀξιωμάτων ὑποψηφίου ἐκ τῶν Νησιωτῶν μέλους, ἤδη δὲ κατ' ἐρήμην, ἀπόντων τῶν παραστατῶν τῶν τε Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν, προὐτάθη ὁ ἐκλεχθείς, αἱ δὲ Σπέτσαι καὶ τὰ

(1) Ἡ κλάσις. Ὅρα πρακτικὰ τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Α'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως, σελ. 3, τόμος δεύτερος Συλλογῆς Ἀνδρέου Ζ. Μάμουκα «Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος» ἐν Πειραιεῖ 1839, καὶ ὅμοια τῆς ἐν Ἄστρει Β'. αὐτόθι, σελ. 61.

τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ πρὸς τοὺς συναδελφούς σας παραστάτας, ἔκαμε χρεία νὰ τὸ παραστήσω εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα, καὶ ἐκεῖθεν ἐστάλη εἰς τὸ Βουλευτικὸν μὲ τὸ ἔγγραφον, τοῦ ὁποίου σᾶς περικλείω ἴσον. Ἔπεται λοιπὸν νὰ ἔλθῃ τοῦ Βουλευτικοῦ ἡ ἀπάντησις, διὰ νὰ σᾶς ἀποκριθῶ ἐξ ἐπαγγέλματος, καθ' ὅσον ὅμως βεβαίως ἐπληροφορήθην, τὸ Βουλευτικὸν, συγκείμενον ἀπὸ τὰ δύω τρίτα τῶν πα-

Ψαρὰ ἀπεκλείσθησαν. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια· μένει ἄγνωστον δὲ κατὰ πόσον εἰς τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὑπόθεσιν συνετέλεσαν ἐξωτερικαὶ ἀφορμαὶ, καὶ τοῦτο μεταγενέστερος ἱστορικὸς, ὅταν τὰ πάθη καὶ αἱ μικροφιλοτιμίαι κοπάσωσι, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει δεόντως εὐκρινήσει καὶ φέρει εἰς τὸ φῶς. Ὅ,τι ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ φανερώσωμεν ἤδη, εἶναι ὅτι τὸ γεγονὸς, περὶ οὗ ὁ λόγος, ἐνέπλησε ταραχῆς οὐχὶ ὀλίγης τὰ πνεύματα τότε παρὰ τῇ ἑλληνικῇ Προσωρινῇ Διοικήσει, καὶ τὴν διχοστασίαν ἐπρομήνυε τοῦ ναυτικοῦ στοιχείου, ὡς ζωγραφίζουσι κάλλιστα αἱ ἀνὰ χεῖρας τοῦ Α. Μαυροκορδάτου ἐπιστολαὶ· ἀλλὰ φθάσαντες οὗτος τε καὶ ὁ Α. Μεταξᾶς, καθησύχασαν τοὺς ἀδικηθέντας. Οὐχ ἧττον ὅμως διεκρίθη ἔκτοτε τὸ ἀρχολίπαρον τῶν προκρίτων τῆς Νήσου Ὕδρας (καί τοι ἐν τῇ μετὰ τῶν συναδέλφων των τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν συνεχεῖ ἀλληλογραφίᾳ (1) ὁσημέραι πρεσβευόντων τὰ καλὰ τῆς ὁμονοίας) καὶ ὑπέτρεφε τὴν κατ' αὐτῆς ὑπόνοιαν τῶν ἄλλων δύω ναυτικῶν Νήσων δικαία δυσπιστία, ὡς παραβιαζούσης τῆς πρεσβυτέρας τῶν ἀδελφῶν τὰ συνομολογηθέντα. Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ἐδικαιοῦτο δυσανασχετοῦσα ἡ τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν δυὰς, καθ' ὅσον πρὸ μικροῦ, δι' ὁμολόγου, ἱστορικοῦ ὄντως μνημείου, ὡρκίσθησαν ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος νὰ διαφυλάξωσιν ἀκέραιον τὸ ἀδιαίρετον καὶ ἀδιάσπαστον τῆς ναυτι-

(1) Ὅρα παρούσης Συλλογῆς Τόμον Β'. Μέρος Γ'. Τμῆμα Α'. «Ὑδραϊκὴ ἀλληλογραφία,» ὅλην αὐτῆς τὴν σειράν.

ραστατῶν καί τι πρὸς, ὁμοφώνως ἐψηφίσατο, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου του ἔγεινε μὲ τὴν ψῆφον τῶν πλειόνων. Βλέπετε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅτι ἡ μόνη βάσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιστηρίζεσθε, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐκλογὴ δὲν ἔγεινεν ἔννομος, πίπτει μὲ ταύτην τὴν γνωμοδοσίαν τοῦ Βουλευτικοῦ, διότι τὸ Βουλευτικὸν σύγκειται ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους παραστάτας, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου, καὶ αἱ ψῆφοι αὐ-

κῆς ἀδελφότητος, συνελθόντες εἰς ἓν ἐπὶ τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν τὴν 30 Ἰανουαρίου 1823 (1) τῶν τριῶν Νήσων οἱ πρόκριτοι.

Πρὶν ἐνταῦθα καταλήξωμεν τὸν λόγον, ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν πρὸς γνῶσιν ἑκάστου, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, περὶ ἧς πραγματευόμεθα, καὶ τοὐντεῦθεν ἔλαβον ἄλλην φάσιν καὶ διεύθυνσιν τὰ ἑλλην. πράγματα, ὀρθοφρονησάντων ὕστερον ἀπὸ πολλὰς περιπετείας τῶν διεπόντων αὐτά. Διὰ τοῦτο βλέπομεν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου Ἐκτελεστικοῦ σώματος, τὴν 25 Νοεμβρίου 1823 ἔτους (2), συμβαδιζούσας ἐν πολιτικοῖς ἀξιώμασι (καθότι τὰ ναυτικὰ ἰδίως ἑκάστη τῶν τριῶν Νήσων διώκει, τῇ μὲν ἑλλην. προσωρινῇ Διοικήσει ὑπείκουσαι ὡς εἰκὸς, μεταξὺ δὲ συνεννοούμεναι) τὰς Νήσους Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, ἤτοι τὸν Γεώργιον Κουντουριώτην συμπάρεδρον τοῦ Παναγιώτου Μπότασῃ τῇ συγκαταθέσει τῶν Ψαριανῶν, ἐκτὸς τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Μινιστερίου τῶν Ναυτικῶν, τοῦ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ, τῷ 1822, ὑπὸ Τριανδρίας ἐκ τῶν τριῶν Νήσων πηγαζούσης, συγκροτουμένου. Προσθετέον δὲ, ὅτι καὶ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, οὗτινος ἡ πορεία δυσχερὴς καὶ ἀπειλητικὴ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀπέβαινε, συνέτισαν ἐπὶ τέλους καὶ τοὺς

---

(1) Ὅρα παρούσης Συλλογῆς Τόμον Β'. Μέρος Γ'. Τμῆμα Α'. «Ὑδραϊκὴ Ἀλληλογραφία,» ἐπιστολὴν Ὑδραίων ὑπὸ χρονολογίαν ά. Φεβρουαρίου 1823.

(2) Ὅρα ἔμπροσθεν Μέρος Β'. Τμῆμα Η'. «ἔγγραφα Προσ. ἑλληνικῆς Διοικήσεως» διακήρυξιν ἰδίας ὑπὸ χρονολογίαν 6 Ἰανουαρίου 1824 ἐν Κρανιδίῳ.

τῶν εἶναι αἱ περισσότεραι. Ὅταν ἀποκριθῶ ἐπισήμως εἰς τὸ γράμμα σας, θέλω σᾶς πέμψει καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος. Ἂν μ' ἐρωτᾶτε ὡς ἀδελφὸν καὶ πατριώτην, σᾶς λέγω ὅτι τὸ μόνον συμφερώτερον διὰ τὴν Πατρίδα εἶναι ἡ ταχίστη ἀποστολὴ τῶν παραστατῶν σας, καὶ τοῦ μέλους τὸ ὁποῖον θέλετε ἐκλέξει διὰ τὸ Ἐκτελεστικόν. Ὑποθέσεις οὐσιώδεις τῆς

μᾶλλον πεφυσιωμένους, διδάξαντα ὡς μόνον σωτήριον τοῦ συνδέσμου τὴν ἐπιζήτησιν· διὰ τοῦτο, καταστραφέντων τῶν Ψαρῶν, οἱ Πρόκριτοι τῆς Ὕδρας συνησθάνθησαν ὑπέρ τις ἄλλος τοῦ πάθους τὸ μέγεθος, καὶ σπεύσαντες νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ὑπὲρ τῶν δυσπραγησάντων Ψαριανῶν τῆς Διοικήσεως τὴν πρόνοιαν, ὀλοφύρονται ἑαυτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα ἅπασαν ὡς ἐστερημένους τοῦ ἀληθοῦς κατὰ θάλασσαν Προπυργίου, *τοῦ δεξιοῦ πτεροῦ τῆς ἑλληνικῆς ναυτικῆς δυνάμεως* (1). Τὸ δὲ 1826, ἀρχὰς Ἰουνίου μηνὸς (2), κοινῇ συγκατατεθέντες, ὑπεδέχθησαν τοὺς Σπετσιώτας εἰς Ὕδραν μεταβάντας, ὅ,που συσσωματωμένοι ἀμφοτέρων τῶν Νήσων οἱ Πρόκριτοι, συνεννοούμενοι δὲ μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ψαριανῶν, εἰς Αἴγιναν ἀποκατασταθεῖσαν, ἐπώπτευον τὰ τοῦ πολέμου καὶ ἐνεκαρτέρουν ἐν ἀδελφότητι καὶ συμπνοίᾳ κατὰ τὸν πολυκύμαντον σάλον τῆς ψυχοῤῥαγούσης Ἑλλάδος, κοινῇ διευθύναντες ἐπὶ τέσσαρας μῆνας τὴν ναυτικὴν δύναμιν, καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅλην ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν βράχων τῆς Ὕδρας συνέχοντες (3). Ἡ διαγωγὴ αὕτη τῶν Ὑδραίων ἑπομένως εἶναι παντὸς λόγου ἀξία, καὶ ἐξαφανίζει τῶν πρώτων ἐτῶν τὰς προσγεννηθείσας φαντασιοπληξίας, ἀποκυήματα θερμῶν κεφαλῶν τινῶν ἐκ τῶν ἐν τέλει τῆς Νήσου.

---

(1) Τόμος Β'. Μέρος Γ'. Τμῆμα Β'. τῶν Ψυραϊκῶν, Τεῦχος Β'. Ἐπιστολὴ Ὑδραίων πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα ὑπὸ χρονολογίαν 23 Ἰουνίου 1824.

(2) Ὅρα παρούσης Συλ. Τόμον Β'. Μέρος Δ'. Τμῆμα Α'. Πρωτόκολλον Καγκελαρίας τῆς Ν. Σπετσῶν, Ἐπιστολὴν προκρίτων αὐτῆς ὑπὸ χρονολογίαν 25 Μαΐου 1826. (3) Ὅρα αὐτόθι ἐπιστ. Ἰουνίου μηνός.

Πατρίδος πρόκεινται· σχεδὸν βεβαιότητας ἔχομεν μὲ τὴν ἄφιξιν τοῦ Λουριώτου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δανείου καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισίν μας ἴσως ὡς Ἔθνους ἀνεξαρτήτου ἀπό τινας τῶν δυνάμεων. Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ εἴμεθα διηρημένοι· σᾶς ἐξορκίζω καὶ πάλιν εἰς τὸ ὄνομα τῆς φιλτάτης Πατρίδος, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε μ' ἀκούσει. Πάντοτε εἶχα σκοπὸν νὰ σᾶς γράψω καὶ ἰδοὺ, ἐπεθύμουν ὅμως καὶ ἐπισήμως νὰ σᾶς ἀποκριθῶ συγχρόνως, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀπεσταλμένος σας ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ, μένει νὰ τὸ κάμω αὔριον δι' ἐπίτηδες ἀποστολῆς. Ἔῤῥωσθε.

30 Ἀπριλίου 1823, ἐκ Τριπολιτσᾶς.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους κυρίους Προκρίτους Σπετσῶν καὶ Παραστάτας Ψαρῶν.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Ἐκ τοῦ ἐπισήμου γράμματός μου πληροφορεῖσθε ὅσα καὶ προλαβόντως σᾶς ἔγραψα· δὲν σᾶς ἔστειλα ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βουλευτικοῦ, διότι ἐπεθύμουν πάντοτε νὰ συμβιβάσω τὰ πράγματα. Αὐτὸν τὸν συμβιβασμὸν ἐλπίζω ὅτι τὸν ἐπέτυχα. Οἱ παραστάται σας ὅμως πρέπει νὰ ἔλθουν ἀφεύκτως, ὥστε νὰ παύσῃ καὶ ἡ ὑπόνοια κἂν διαιρέσεως ἢ ἀντιδιαφορᾶς, ἡ ὁποία βλάπτει καιρίως εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς πατρίδος. Ἀδελφοί, ἐλπίζω ὅτι πιστεύετε ὅτι σᾶς ὁμιλῶ μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλετε μὲ ἀκούσει.

Ἂν προφθάσω νὰ σᾶς στείλω τὸ παρόν μου διὰ τοῦ Κυρίου Σπανιολάκη, θέλετε πληροφορηθῇ παρ' αὐτοῦ ὅσα περιστατικώτερα, τὰ ὁποῖα διὰ τὸ πολυάσχολον δὲν δύναμαι νὰ γράψω.

8 Μαΐου 1828, ἀπὸ Τριπολιτσάν.

Ὁ Πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Πετσῶν, καὶ Παραστάτας Ψαρῶν, κτλ.

Κύριοι.

Ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἀπεσταλμένους σας πληροφορεῖσθε, ὅτι, καθὼς καὶ προλαβόντως σᾶς ἔγραψα ἰδιαιτέρως, δὲν ἔπαυσα τοῦ νὰ συντρέξω εἰς πᾶν ὅ,τι ἠμποροῦσε νὰ φέρῃ τὴν ἕνωσιν καὶ ἡσυχίαν τῶν Νήσων· μένει τώρα καὶ εἰς τὴν εὐγενίαν σας νὰ τελειώσετε τὸ ἔργον, καὶ μὲ μίαν προθυμίαν καὶ μίαν ψυχὴν νὰ τρέξετε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὁποίου ὁ στόλος νὰ περιέρχεται ἀτιμωρητὶ τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν δὲν εἶναι δίκαιον. Ἔχω βεβαίαν πληροφορίαν, ὅτι ἂν καὶ ἤδη νικηθῇ ὁ ἐχθρικὸς στόλος, τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος μας, ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, λαμβάνουν τὴν πλέον καλὴν μορφήν, καὶ ἡ ἀνεξαρτησία μας γνωρίζεται ἀπό τινας δυνάμεις, καὶ τὸ δάνειον τελειόνει. Ὡς πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν πάλιν, ἡ συμφωνία καὶ μόνη ἡ συμφωνία θέλει μᾶς σώσει ἕως τότε· ὅταν δὲ λάβωμεν χρήματα καὶ ἀναγνωρισθῶμεν, τότε ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν Σουλτάνον δὲν φοβούμεθα, ἀλλὰ καὶ ἱκανοὶ εἴμεθα νὰ τὸν βλάψωμεν, καὶ νὰ προ-

χωρήσωμεν. Τὸ πρᾶγμα εἶναι τόσον ἁπλοῦν, ὥστε δὲν χρειάζεται ἐξήγησιν. Εὔχομαι τὴν ταχεῖαν ἄφιξιν τῶν παραστατῶν καὶ τὴν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου σας.

21 Μαΐου 1823, ἀπὸ Τριπολιτσάν.

Ὁ πατριώτης καὶ εἰλικρινὴς ἀδελφός σας
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Κύριοι, Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἀποκρίνομαι εἰς τὴν σημερινὴν ἀδελφικὴν γραφήν σας, ἐν ᾗ μὲ λέγετε, ὅτι ἐδόθη πρὸς ἐμὲ διαταγὴ τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ σᾶς παραδώσω τὰ ἓξ ζητούμενά σας κανόνια. — Ἀληθινὰ τοιαύτην διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἔλαβον ἐγώ, (μάλιστα μέσον μου ἐστάλθη καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους σας ἀπ' αὐτοῦ ἀπόκρισις τῆς Διοικήσεως), τῆς ὁποίας σᾶς περικλείω καὶ ἀντίγραφον, καὶ βλέπετε ὁποῦ λέγει, ὅτι νὰ παραδώσω ἓξ σιδηρᾶ καὶ χάλκινα κανόνια ἀπὸ τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸ φρούριον ἄνευ ἁμαξῶν, ὅ ἐστιν ἡ ἰδία ἡ πρώτη. Ὅθεν, ἂν ἀγαπᾶτε ἀπὸ αὐτά, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, ἄνευ ἁμαξῶν, εἶμαι ἕτοιμος νὰ τὰ παραδώσω ὅταν καὶ εἰς ὅποιον θέλετε, προθυμοποιούμενος νὰ εὐκολύνω, κατὰ τὸ γράφειν σας, καὶ τὴν μετακόμισίν των. Ἐν τοσούτῳ σᾶς ἀσπάζομαι μ' ὅλον τὸ σέβας καὶ μένω.

13 Ἰουνίου 1823, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός
ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πανευγενέστατοι Κύριοι πρόκριτοι τῆς νήσου Πετσῶν,
ἀδελφικῶς προσκυνῶ σας.

Τὸ ἀπὸ δύω τοῦ τρέχοντος τίμιόν σας ἔλαβον παρὰ τῶν κυρίων καπ. Γεωργάκη Χ. Ἀνδρέου καὶ καπ. Νικολάου Γ. Κούτση· ὁμοίως καὶ τὴν διαταγὴν τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶδον τὴν χρείαν καὶ ἔλλειψιν τῆς Νήσου σας διὰ τὰ κανόνια. Μὲ δυσαρέσκειάν μου εἶδον, κύριοι, ὁποῦ δὲν εἶναι εἰς τὸ χέρι μου νὰ σᾶς δουλεύσω ὡς μὲ γράφετε, ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ εἴκοσι κανόνια, ὁποῦ ἡ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν διαλαμβάνει, χωρὶς ἁμάξας, μόλις εἶναι τὰ 10, καὶ αὐτὰ εἶναι ἄχρηστα διόλου καὶ ἀνεπίδεκτα. Οἱ ἀποσταλμένοι σας δύω Καπεταναῖοι μοῦ ἐζήτησαν ἀπὸ τὰ εἰς ἁμάξας εὑρισκόμενα εἰς τὸ φρούριον κανόνια· ἐγὼ ἐδυσκολεύθην νὰ τοὺς τὰ δώσω, ὡσὰν ὁποῦ χωρὶς διαταγὴν (ὡς τὸ γνωρίζετε καὶ ἡ εὐγενία σας) δὲν ἠμπορῶ νὰ δώσω. Περὶ τούτου ἔκαμαν οἱ ἀποσταλμένοι σας ἀναφορὰν πρὸς τὴν Διοίκησιν εἰς Κλημέντι, χωρίον τῆς Κορίνθου, (ὅπου ἐσυνάχθη τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν) τῆς ὁποίας τὸ ἀντίγραφον θέλετε ἰδῆ παρὰ τῶν εἰρημένων δύω Καπεταναίων, καὶ εὐθὺς ὁποῦ μοῦ φθάσῃ ἡ διαταγὴ διὰ νὰ τὰ δώσω, ἀμέσως ἐγὼ χρεωστικῶς θέλει σᾶς ἰδεάσω, καὶ στέλλετε ἄνθρωπόν σας, καὶ ἐγὼ θέλει σᾶς ἐκδουλεύσω τότε, ἀφίνοντας νὰ ἔκβουν ἀπὸ τὰ τοῦ φρουρίου, κατὰ τὴν διαταγήν, τὰ κανόνια. Ἐν τοσούτῳ μένω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

3 Ἰουλίου 1823, ἐκ Ναυπλίου.

Ὅλος πρόθυμος, Ὁ φρούραρχος Ναυπλίου
ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι καὶ πρόκριτοι ἀδελφοὶ τῆς νήσου Πετσῶν.

Τὸ περιπόθητον καὶ εὐγενὲς γράμμα σας μὲ τοὺς εὐγενεστάτους ἀδελφοὺς καὶ Πληρεξουσίους ἐλάβομεν, τὸ αἴσιον τῆς ποθητῆς μοι ὑγείας σας ὑπερβαλλόντως ἐχάρημεν. Ἐκ τῶν ἰδίων ἐπληροφορήθημεν περὶ τῶν ὅσων τῆς Πατρίδος συστάσεως συζητοῦνται ἀπὸ μέρος σας, καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν εὑρισκόμεθα, ὡς βλέποντας τὰ ἀφόρητα ἀκατάστατα, ὡς διὰ ζώσης ὡμιλήσαμεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Ὅθεν ἐν ἑνὶ λόγῳ σὺν τῷ ἰδίῳ πνεύματι καὶ προθυμίᾳ συμφώνως κατὰ πάντα εὑρισκόμεθα· καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸν καιρὸν θέλει ἐξακολουθήσομεν συμφώνως περὶ τῆς κοινῆς συστάσεως· ὡσαύτως καὶ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων δικαιολογημάτων, ὡσὰν ὁποῦ καὶ πρὸς ἡμᾶς εἶναι τὸ πλέον ἐπιθυμητόν μας ἡ συμφωνία καὶ σύμπνοια τῶν Νήσων καὶ τῶν τιμίων καὶ ὀρθοφρονούντων μερῶν, καὶ ὡς τοιούτους εὔελπις ἐσμὲν εἰς τὸ νὰ μᾶς στοχάζεσθε καὶ ἡμᾶς. Ἔτι δὲ παρακαλοῦμεν νὰ γράψετε τῶν ἐδικῶν σας εἰς Τριπολιτσάν, οἵτινες παραστέκονται εἰς τὴν Διοίκησιν. ὅτι εἰς κάθε ὑπόθεσιν Πραστοῦ, ὁποῦ συμπίπτει αὐτοῦ, νὰ παρασταίνωνται ὁμιλῶντας τὰ δίκαια Πραστοῦ, ὡσὰν ὁποῦ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν κανένα ὑποκείμενον ἐδικόν μας στελμένον, ἀλλ' οὔτε στέλνομεν. Ταῦτα καὶ μένομεν μὲ ὅλην τὴν ἀδελφικὴν εἰλικρίνειαν.

10 Ἰουλίου 1823.

(Τ. Σ.) *Οἱ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, πρόκριτοι Πραστοῦ.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς φιλογενεστάτοις Προκρίτοις τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ καὶ πρόμαχοι τῆς Ἑλλάδος (α).

Ὡς παραστάται τοῦ ἔθνους ἐπαῤῥησιάσαμεν κατὰ χρέος εἰς τὴν Διοίκησιν πολλάκις τὴν δεινοτάτην περίστασιν τῆς δυτικῆς καὶ ἑπομένως τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν στενὴν πολιορκίαν τὴν ὁποίαν ὑποφέρει τὸ Μεσολόγγι ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν στόλον, καὶ τὸν μέγαν κίνδυνον διὰ ξηρᾶς, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπικειμένης εἰσβολῆς τῶν στρατευμάτων, πολλαχόθεν συναθροιζομένων ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἀλλ' οὐδὲν ἕως ὥρας ἐκατορθώσαμεν, διὰ τὸ ἀνοικονόμητον τῆς ἀναγκαίας δαπάνης εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ στόλου.

Ὡς ἁπλοῖ τώρα πολῖται καὶ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων, προστρέχομεν εἰς τοὺς καλοὺς πατριώτας καὶ κατοίκους τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων, αἰτούμενοι, εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν τοῦ Γένους ἀνάγκην, τὴν ἰσχυρὰν αὐτῶν βοήθειαν.

Γνωρίζομεν τοὺς πολλὰ ἰσχυροὺς καὶ δικαίους σας λόγους διὰ τὴν ἀκούσιον ἀπραξίαν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ τὰ ἁδρά σας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἔξοδα, ἀλλὰ γνωρίζομεν ἐνταὐτῷ καὶ τὸν ἔνθερμον τοῦ πατριωτισμοῦ σας ζῆλον, δι' οὗ ἐνικήσατε καὶ ἄλλοτε τὰς πλέον δεινὰς δυσκολίας. Εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεώς μας μήτε ἀσφαλεστέραν ἐλπίδα ἔχομεν ἀπὸ τὸν δεδοκιμασμένον πατριωτισμόν σας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον φλεγόμενοι κατεπατήσετε κινδύνους, ἀψηφήσατε δαπάνας καὶ πολλάκις ἐστήσατε τρόπαια κατὰ τῶν ἐχθρῶν, μήτε συνήγορον δυνατώτερον ἔχομεν ἀπὸ τὸν ἄφευκτον τῆς πατρίδος μας ὄλεθρον. Ὄχι μόνον κινδυνεύει ἐφέτος ἡ

(α) Τὰ Ὑδραϊκά, σελὶς 72.

δυτική Ἑλλὰς, ἀλλὰ χάνεται διόλου, ἂν δὲν τρέξετε εἰς βοήθειάν της, καὶ χάνεται διὰ μιᾶς ἐνταυτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους μας, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τόσον ἕως σήμερον ἠγωνίσθητε, καὶ τόσον ἡ Εὐρώπη ἐτίμησε τοὺς ἀγῶνάς σας. Εἶναι βέβαιον ὅτι λείπει ἡ ἐκ τοῦ προχείρου ἀναγκαία χορηγία εἰς τοῦ στόλου τὴν ἔξοδον, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν αὐτῆς ὅλο ἕνα ἡ Βουλὴ καταγίνεται, καὶ μόνον ἠμπορεῖ ἡ χορηγία νὰ ἀργήσῃ, ὄχι ποτὲ καὶ νὰ λείψῃ.

Αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τόσων χιλιάδων ἀδελφῶν σας κινδυνευόντων, τοὺς ὁποίους εἰς τὸ χέρι σας εἶναι, ἂν προφθάσετε, νὰ σώσετε, ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Γένους ὅλου, τὸ ὁποῖον κινδυνεύει, οἱ ἔπαινοι τῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων τοσάκις ἐφάνητε ἄξιοι, εἶναι ἱκανὴ ἀνταμοιβὴ κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν διὰ τὴν δόξαν καὶ σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος.

Φίλοι ὁμογενεῖς, σεῖς ἕως τώρα προκινδυνεύοντες ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, τὴν ἐφυλάξατε ἀπὸ τὴν ὀργὴν καὶ ἐκδίκησιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου· μὴ τὴν ἀφήσετε μήτε τώρα νὰ χαθῇ, δυνάμενοι νὰ τὴν σώσετε, καὶ τόσον μᾶλλον ἀναδεχθῆτε αὐτὸν τὸν ἀγῶνα, ὅσον ὁ ἐχθρὸς εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἄλλην φορὰν ἀσθενέστερος. Ἔρρωσθε.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, 18 Ἰουλίου 1823.

† *Ὁ Ἄρτας Πορφύριος.—Γεώργιος Μαυρομμάτης.—Γεώργιος Καραβᾶς.— Ἀναγ. Ἀθανασίου.— Πάνος Ράγκος.— Γεώρ. Π. Ἠλιόπουλος.—Χαντσῆ Ζαχαριᾶς.— Μαργαρίτ. Μακρυνιάτης.— Δημάκης Ἱερομνήμων.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ὕδρᾳ, τῇ 9 Δεκεμβρίου 1843.

Ὁ Δημαρχικὸς πάρεδρος

(Τ. Σ.) Δ. Β. Δοντᾶς.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Προκρίτους τῆς Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν (α).

Κύριοι!

Χρέος μου νομίζω νὰ μὴ σιωπήσω τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον κατήντησεν ἡ πατρίς. Τὰ αἴτια εἶναι γνωστὰ, καὶ περιττὴ ἡ διὰ ταῦτα ἐξήγησίς μου· διὸ στέλλω ἐπίτηδες τὸν παρόντα, περικλείω τὰ ὁποῖα ἔλαβον σήμερον γράμματα ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Ἐν αὐτοῖς βλέπετε τὰς ἑτοιμασίας τοῦ ἐχθροῦ, πόθεν κινεῖται, καὶ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν ἡμετέρων. Εἰκονισμένος καθαρὰ φαίνεται ὁ ὄλεθρος τοῦ ἀθλίου ἔθνους, καὶ εἰς τὸ μεταξὺ ὀλίγου καιροῦ ἐξαφανίζεται μὲ καταισχύνην ἀνεξάλειπτον, καὶ ματαιοῦνται ὅλαι αἱ μεγάλαι θυσίαι μας, ὅπου ἔγειναν εἰς τὸ πολυώδυνον στάδιον τῶν δύω χρόνων. Κύριοι, μόνη ἡ θαλάσσιος δύναμις ἠμπορεῖ νὰ ματαιώσῃ κατά τι τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ ἐμψυχώσῃ ἡμᾶς· κινήσετέ την καὶ τούτην τὴν φοράν. Ἐφ᾽ ὑμῖν κεῖται, καὶ ἔσεσθε βέβαιοι ὅτι τὸ ἔθνος θέλει δώσει ὅλην του τὴν προσοχὴν πρὸς ὑμᾶς ὡς σωτῆρας του, καὶ τὰ πράγματα θέλει λάβουν ἄλλην μορφήν. Ἂν ἔλθῃ, πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐν τάχει, ὅτι ὁ καιρὸς ἐτελείωσεν· ἐγὼ δὲ μένω εὐσεβάστως.

29 Ἰουλίου 1823, ἀπὸ Καλάβρυτα.

Τῆς Πανευγενίας σας πρόθυμος δοῦλος

ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

(α) Ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ ἡ πρὸς τὰς θαλασσομαχούσας νήσους, φθάσασα κατὰ πρῶτον εἰς Ὕδραν, μετεβιβάσθη πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν τὴν ἐπαύριον τῆς παραλαβῆς διὰ τὸ κατεπεῖγον. Ὅρα *Ὑδραϊκῆς ἀλληλογραφίας* ἐπιστολὴν ἰδίων ὑπὸ χρονολογίαν 2 Αὐγούστου 1823 ἐξ Ὕδρας· *τόμος Β'. Μέρος Τρίτον, Τμῆμα Πρῶτον.*

Π. Οἱ Κύριοι Μαυροκορδάτος καὶ Ἀναστάσιος Λόντος ἐλπίζω νὰ ἦναι φθασμένοι, καὶ ἐξ αὐτῶν πληροφορεῖσθε ὁποῖα μέτρα ἐλήφθησαν περὶ χρημάτων· ὅσα δὲ εἶναι νὰ δοθοῦν ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος ἀφεύκτως δίδονται.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Περίοδος Β'.

Ἀριθ. 141.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Φρούραρχος καὶ Ἔπαρχος Ναυπλίου

Πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Πετσῶν.

Ὁ Σοφολογιώτατος διδάσκαλος, κύριος Βενιαμὴν Λέσβιος, ἐλθὼν χθὲς ἀπὸ Τριπολιτσὰν, ἀνήγγειλεν ὅτι εἰς τὰς 19 τὸ ἑσπέρας ἦλθεν ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Πύργον εἰς Τριπολιτσὰν, καὶ εἶπεν ὅτι εἶδεν ὀφθαλμοφανῶς τὸν ἐχθρικὸν στόλον πῶς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Πάτραν καὶ ἀπέρασεν ἀπὸ ἐκεῖ, συνιστάμενον τὸν ῥηθέντα στόλον ἀπὸ 70 ἕως 80 πλοῖα. Λέγουν πρὸς τούτοις, ὅτι ὁ Καπετὰν-Πασσᾶς ἐφώναξε τὸν Γιουσοὺφ-Πασσᾶν καὶ τὸν ἐφόνευσε, πλὴν εἶναι ἀδέσποτον. Αὐτὸ τοῦτο δὲν λείπομεν κατὰ χρέος νὰ σᾶς ἰδεάσωμεν διὰ ῥέγολάν σας, καὶ ὑγιαίνοιτε ἐν εὐημερίᾳ.

21 Αὐγούστου 1823, ἐν Ναυπλίῳ.

ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ.
Χρ. ΒΛΑΣΣΗΣ.

Ὁ γεν. Γραμματεὺς, ΜΙΧ. ΠΑΛΑΣΑΚΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι κύριοι Πρόκριτοι τῶν νήσων Ὕδρας,
Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Μετὰ δεκαεννέα ἡμερῶν θαλασσοπορίαν αἰσιωτάτην, ἔφθασα ἀπὸ Λόνδραν εἰς Ζάκυνθον πρὸ τριῶν ἡμερῶν, κομιστὴς τῶν πρώτων χρημάτων τοῦ ἀπὸ Λόνδραν πραγματευθέντος ἑλληνικοῦ δανείου. Ἡ ἀγγελία τοῦ ἐρχομοῦ μου δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει σᾶς χαροποιήσει, καὶ τόσῳ πλέον, ὅσον ὅλαι αἱ ἐλπίδες τῆς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων τῆς κοινῆς Πατρίδος ἦσαν ἐπιστηριγμέναι εἰς αὐτῶν τῶν χρημάτων τὴν ἀποστολήν. Ἂς χαίρουν ὅλοι οἱ εἰλικρινεῖς καὶ ἀληθεῖς πατριῶται τώρα, βλέποντες ὅτι ἡ Διοίκησις ἀποκτᾷ τὰ μέσα ἐκεῖνα, διὰ τῶν ὁποίων θέλει ἠμπορέσει νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν ὅλους τοὺς λαμπροὺς καὶ ἀγαθούς της σκοπούς. Οἱ γενναῖοι Νησιῶται, οἵτινες παρὰ πάντας ἔδειξαν χαρακτῆρα σταθερόν, καὶ ὑπεστήριξαν παντοίῳ τρόπῳ τὴν Ἑλλάδα, κάμνοντες καὶ πλέον τῶν δυνατῶν των ἔργα, τώρα παρὰ κάθε ἄλλην φορὰν θέλουν προθυμοποιηθῆ νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν εὐτυχῆ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀποτελείωσιν, ὄχι πλέον προσφέροντες χρήματα, διότι ἱκανὰ εἶναι ὅσα ἐπρόσφεραν μέχρι τοῦδε, καὶ διότι ἱκανὰ ἔχει ἤδη ἡ Διοίκησις νὰ προσφέρῃ, ἀλλ' ἑτοιμάζοντες ὅσον τάχιστα τὰ πλοῖά των, διὰ νὰ ἔβγουν εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅστις, κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ἐξέπλευσεν ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, διευθυνθεὶς εἰς Δαρδανέλλια. Παρὰ τὰ εἰρημένα, τίποτε ἄλλο δὲν ἔχω καιρὸν νὰ προσθέσω, Κύριοι, κατὰ τὸ παρόν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἀφοῦ ἀπεράσω κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ἐγχειρίσω ὅλα τὰ πρὸς αὐτὴν ἔγγραφα, καὶ ἐκπληρώσω ὅσα ἰδιαίτερα ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς μου πρὸς αὐτὴν χρέη μοὶ ἐπιβάλλει, θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐμφανισθῶ καὶ εἰς τὰς Νήσους σας, καὶ νὰ σᾶς κοινο-

ποιήσω κάμποσα περίεργα καὶ ὠτάξια πράγματα. Ἐν τοσούτῳ δὲ μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

14 Ἀπριλίου 1824, Νεόκαστρον.

Εἰς τὰς προσταγάς σας, Προθυμότατος δοῦλός σας

Ἀ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εἰς Σπέτσας.

Τὸ ἀγαπητόν σας ἐλάβομεν μὲ τὸν ἀπ' αὐτόθι ἀπεσταλμένον σας Καπετὰν Μιχάλην, ὡς καὶ τὴν ἐπιταγὴν τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως. Ἀμέσως δὲν ἐλείψαμεν, τόσον ἡμεῖς, ὡς καὶ ὁ Ὑποφρούραρχος νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τὴν ἐπιταγήν· μὲ τὸ νὰ εἶχεν ὅμως ἡ ἐπιταγὴ ἓν πόντον, καὶ ἦτον πρὸς Ὑποφρούραρχον, Δημογέροντας καὶ Ἐπιστάτας Μονεμβασίας, ἐκράχθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐπιστάται καὶ σημαντικώτεροι, κατὰ τὴν ἐπιταγὴν, οἵτινες συμφώνως ὅλοι ἀπεκρίθησαν, ὅτι κανόνια ἀπὸ τὸ φρούριον δὲν ἐβγαίνουν, ἐπειδὴ ὅλα πέντε εἶναι, καὶ ἀφοῦ δοθοῦν τὰ δύω, ἂς μᾶς δώσῃ ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις καὶ τόπον νὰ ὑπάγωμεν νὰ ἡσυχάσωμεν. Αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν μᾶς ἔδοσαν παῤῥησίᾳ καὶ τῶν ἀπεσταλμένων ἀπὸ τὰ αὐτόθι, καὶ ἠμπορεῖ νὰ σᾶς πληροφορήσῃ καὶ ὁ Καπετὰν Σταμάτης ἐκ στόματος. Ἀδελφοί, ἡμεῖς εἴμεθα ὅλοι ἐδικοί σας, ὡς καὶ ὁ ὑποφρούραρχος Καπετ. Σπύρος, καὶ δὲν εἴμεθα ἐναντίοι εἰς τὸ νὰ μὴ δοθοῦν, ἀλλὰ μάλιστα θέλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν μὴν ἔχετε τὸ βάρος ἐπάνω μας. Ταῦτα καὶ ἀδελφικῶς μένομεν.

Τῇ 2 Μαΐου 1824, φρούριον Μονεμβασίας.

(Τ. Σ.) *Ὅλοι πρόθυμοι, Οἱ δημογέροντες Μονεμβασίας.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Συγχρόνως ἐλάβομεν τὰ γράμματά σας μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Πραστιώτας τὴν ὥραν ταύτην, καὶ ἐκ τούτων ἐπληροφορήθημεν τὸ λυπηρὸν συμβὰν τῶν Ψαρῶν, καὶ ὅτι ἐπαπειλεῖται καὶ ἡ νῆσός σας.

Κατὰ τὴν πρόσκλησίν σας λοιπόν, προθύμως ἐγράψαμεν ἤδη εἰς ὅλα τὰ παραπλήσια μέρη, καὶ ἐλπίζομεν αὔριον νὰ ἐμβαρκαρισθῶμεν δι' αὐτοῦ· ἡ εὐγενία σας δὲ πρέπει νὰ φροντίσετε διὰ πολεμοφόδια καὶ διὰ ζωοτροφίας.— Ἐν τοσούτῳ μένομεν ἀσπαζόμενοί σας.

Ἐκ Πραστοῦ, τῇ 24 Ἰουνίου 1824.

Οἱ ἀδελφοὶ
ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ,
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους κυρίους Προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι!

Πόσον ᾐσθάνθην τὸ λυπηρὸν δυστύχημα τῶν Ψαρῶν ἀπὸ μόνην τὴν εἰδοποίησίν σας, ὁ Κύριος τὸ γινώσκει, καὶ πόσον ἐφιλοτιμήθην νὰ ἔλθω μ' ἀρκετὴν δύναμιν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Νήσου σας ἴσως τὸ ἐπληροφορήθητε.

Μ' ὅλον τοῦτο, ἀφ' οὗ ἔφθασα ἐνταῦθα καὶ μαθὼν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἀναγκαιοῖσθε, ἀνέμεινα· ἐπίτηδες ὅμως στέλλω τὸν ἐδικόν μου Δημήτριον Κοντόσταυλον διὰ νὰ σᾶς βεβαιώσῃ τὴν προθυμίαν μου, καὶ νὰ τοῦ δώσετε κάθε πληροφορίαν περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ψαρῶν καὶ περὶ ἄλλων ὅσων γνωρίζετε. Ἐν τοσούτῳ μένω ἀσπαζόμενός σας.

Λεωνίδιον, τῇ 27 Ἰουνίου 1824.

Ὁ ἀδελφός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Σεβασμιοεκλαμπρότατοι Σπετσιῶται.

Σήμερον, τρίτη, εἰς τὰς δέκα ἡ ὥρα, μᾶς ἦλθε τὸ περικλειόμενον γράμμα (α) ἀπὸ τὸν Μπεϊζαδὲ Γιάννη μὲ τὴν πικρὰν ἀγγελίαν, ὅτι ἐμβῆκαν δεκατρία ἐχθρικὰ καράβια εἰς τὸν Ἀρχάγγελον καὶ ἐβγῆκαν ἀσκέρια, καὶ ἀμέσως ἐγράψαμεν εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν νὰ ξεκινήσουν ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἅρματα διὰ ἐκεῖνα τὰ μέρη· ὁμοίως ἰδεάσαμεν καὶ τὸν στρατηγὸν καπ. Γεωργάκη, καὶ ταχὺ, τετάρτην, μὲ πρώτην αὐγὴν ξεκινεῖ ὁ Πολιτάρχης μὲ ὅσους εὑρεθοῦν ἀπὸ τοῦτα τὰ μέρη. Διὰ τοῦτο σᾶς τὰ φανερόνομεν διὰ νὰ τὸ ἀναφέρετε εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, ὁποῦ νὰ γένουν αἱ ἀναγκαῖαι ἐνέργειαι δίχως παραμικρὰν ἄργηταν, στέλλοντας μίαν διαταγὴν καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, διὰ νὰ καταφθάσῃ μὲ τὰ στρατεύματα τῆς ἐπαρχίας, προφθάνοντάς μας καὶ κἀμμία τριαντα-

(α) Δὲν εὑρέθη.

ριὰ φορτώματα τσεπχανὲ, διότι δὲν ἔχομεν δράμι, καὶ ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα στοχάζεσθε. Καὶ διὰ ἀγάπην Θεοῦ, τὰ καράβια νὰ ἔβγουν τὸ ὀγλιγωρότερον, μὴν τὸ πάθωμεν σὰν καὶ πέρυσι τὰ Ψαρὰ καὶ Κάσον καὶ ἄλλα τόσα μέρη, ὁποῦ ἐχάθησαν, καὶ ἀπὸ τὸ ἀνέλπιστον αὐτοῦ ἄκουσμα δὲν ἔχομεν τράτον νὰ σᾶς γράψωμεν εἰς πλάτος. Ταῦτα καὶ διὰ ζώσης σᾶς λέγει ὁ παρών.

1825 Φεβρουαρίου 24, ἐν Λακεδαιμονίᾳ.

(Τ. Σ.) *Οἱ Γενικοὶ Ἐπιστάται τῆς Λακεδαίμονος.*

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γ. Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Α. Μαυροκορδάτος (α)

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β Γκίνης.

Ἐκλαμπρότατε (β).

Ἀπὸ τὴν ἐσώκλειστον ἀναφορὰν (γ) πληροφορεῖσθε τὰ ἅπαντα. Ἀδελφέ, βλέπομεν προφανέστατα ὅτι κινδυνεύομεν· τί ἄδικον εἶναι αὐτὸ ὁποῦ γίνεται πρὸς τὴν

(α) Τὰ πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων διευθυνόμενα γράμματα ἀφ' ὅλα τὰ πάσχοντα μέρη, διευθύνοντο πολλάκις, διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς περιστάσεως, ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Διοίκησιν πρὸς γνῶσιν τῶν διατρεχόντων, συνοδευόμενα μὲ τὰς ἀποχρώσας παρατηρήσεις· κατόπιν δ' ἐπεστρέφοντο ἐν ἀντιγράφῳ, ὁποῖον εἶναι τὸ παρὸν, ὁμοῦ καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτῆς, ὡς φαίνεται εἰς τὴν μετὰ τῶν νήσων ἀλληλογραφίαν της.

(β) Λακωνικώτατον τὸ ὕφος, ὅμοιον μὲ τὸ πολυθρύλλητον τῶν προγόνων ἐπιστόλιον «ἔῤῥει τὰ καλά· Μένανδρος ἀπεσσούα· πεινῶντι τὤνδρες· ἀπορέομες τί χρὴ δρᾶν·» πρὸς τὸν πρόεδρον δὲ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὡς εἰκὸς ἀποτείνεται ἡ ἐπιστολή, σωζομέ-

(γ) Δὲν εὑρέθη.

Πατρίδα καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐνταῦθα σφαλισμένους; Φροντισταὶ δὲν ἐφάνησαν, οὔτε ἡ γολέτα μὲ τὰς ζωοτροφίας καὶ πυροβολιστάς· ἡμεῖς οἰκονομίαν δὲν ἔχομεν, γρόσια δὲν ἔχομεν, τὴν νῆσον δὲν ὠχυρώσαμεν, τὸ φρούριον ὑστερεῖται παντάπασιν, ὁ ἐχθρὸς μᾶς περιώρισε· τί νὰ κάμωμεν δὲν ἠξεύρομεν. Τὰ πλοῖά μας ἂν ἐπρόφθαναν, βέβαια τὰ ἐχθρικὰ εἰς τὴν Μοθώνην ὄντα τὰ καίουσι. Τί εὐχὴ Θεοῦ! ἀποροῦμεν διὰ τί ἕως τώρα δὲν ἐφάνησαν· ταχύνατε, διὰ τὸν Θεόν! μὴ τοῦ πράγματος δίδετε ἀπέρασιν, διότι ἐπαπειλούμεθα. Χρήματα νὰ προφθάσετε καὶ ζωοτροφίας· ἄλλα παρ'αὐτὰ νὰ σᾶς γράψωμεν δὲν ἠξεύρομεν. Βιαίως ἀναφερόμεθα καὶ ἔκτακτα μέτρα λάβετε.

Ἐν Νεοκάστρῳ, τῇ 5 Μαρτίου 1825.

Πρόθυμος δοῦλος καὶ ἀδελφός
ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἶσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ὁ Γεν. γραμματεὺς
(Τ. Σ.) Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

νη ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἄνευ ἐπιγραφῆς ἄλλης παρ' ὡς φέρεται ἄνωθεν. Σημειωτέον δὲ, ὅτι καὶ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως (ὅρα τὴν προλαβοῦσαν σημείωσιν) πολλάκις ἐν πρωτοτύπῳ ἐστέλλοντο πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων τὰ πρὸς αὐτὴν ἔγγραφα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἐσθ' ὅτε καὶ ἄνευ ἰδιαιτέρου ἐγγράφου της, μέσον δὲ τῶν ἰδίων Παραστατῶν.

Εὐγενέστατοι Ἄρχοντες καὶ Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Μὲ τὴν γολέταν τοῦ καπ. Σπυρίδωνος Ἀντωνίου ἐναγκαλίσθην περιχαρῶς τὸ γλυκύτατον ἀδελφικόν γράμμα σας, συνωδευμένον μὲ τόσον παξιμάδι, κατὰ τὴν σύμφωνον περιλαβήν, ἐκάμαμεν, εἰς ὅλα κανδάρια διακόσια τρία, ἀριθ. 203· ἐγὼ δὲ κατὰ χρέος προσφέρω τὰς εὐχαριστίας εἰς τοὺς προκαταλαβόντας τὸν κίνδυνον, καὶ τοὺς στοχάζομαι, ἂν καὶ μακρὰν ὄντας, συμπολεμοῦντας καὶ συμπάσχοντας, καὶ ὡς τοιοῦτοι θέλει ἀπολαύουσι τὴν δόξαν ἰσότιμον.

Τὰ ἐνταῦθα διατρέχοντά μας τὰ ἀφίνομεν νὰ σᾶς τὰ διηγηθῇ ὁ καπ. Σπύρος, τῶν ὁποίων ἔγεινεν αὐτόπτης εἰς τὸν ὀλίγον καιρὸν τῆς διατριβῆς του· καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ σᾶς στείλωμεν καλὰς εἰδήσεις διὰ τὸν παντελῆ ἀφανισμὸν τοῦ ἀντιπάλου μας. Μένω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ἀπριλίου 4. 1825, Νεόκαστρον.

Ὁ συμπατριώτης καὶ Φρούραρχος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΧΤΟΥΡΗ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Πετσῶν.

Ἐδεξάμεθα τὴν ἀπὸ τῆς 18 ἐκδεδομένην πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν τῆς εὐγενίας σας· τὸ αἴτημα παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως καὶ παρὰ τῆς εὐγενίας σας παρ' ἡμῶν, ὅσον εἶναι δικαιότατον, ἄλλο τόσον προθυμοποιούμεθα νὰ τὸ ἐκπληρώσωμεν, ἀλλ' ἀνάγκη, ἀγαπητοί, μᾶς βιάζει νὰ ἐξηγηθῶμεν ὅσον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ τὸ

ἠξεύρετε, καὶ διὰ νὰ μὴν ἤθελε ποτὲ παρεξηγηθῇ τὸ ὅσον, ἀδυνατοῦντες, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν. Διὰ νὰ μὴν ταὐτολογῶμεν δέ, σᾶς ἐσωκλείομεν τὸ ἴσον τῆς ἀποκρίσεως τοῦ ἐπαρχείου καὶ τῶν δημογερόντων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἴδιον καὶ πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν Σῶμα ἀπὸ μέρους τῶν Προκρίτων· ἂν δὲ ἠμπορῇ νὰ κατορθωθῇ, ὥστε εἰς διάστημα τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ λάβωμεν ἀπόκρισιν περὶ φροντίδος τροφῆς, καὶ ὅτι λογαριάζεται ὁ μισθὸς τῶν στρατιωτῶν, δυνάμεθα, ὡς μᾶς βεβαιόνουν οἱ καπεταναῖοι καὶ στρατιῶταί μας, νὰ τοὺς ἔχωμεν ἐστρατοπεδευμένους εἰς τὸ παραθαλάσσιον, καὶ ὁποίαν στιγμὴν τοὺς ζητήσετε νὰ σᾶς τοὺς ἀποβιβάσωμεν αὐτόθι, διὰ νὰ μὴν βαρύνωσιν αὐτοῦ ἀκαίρως τὴν Νῆσόν σας. Ἂν δὲ ἡ περὶ τροφῆς καὶ μισθοῦ ἀπόκρισις μᾶς λείψῃ, καὶ μὴν ἔχοντες τὸν τρόπον νὰ πληρόνωμεν τοὺς ἀπόρους, διὰ νὰ τοὺς κρατήσωμεν ἐδῶ ἀέργους, προθυμοποιούμεθα νὰ σᾶς εἴπωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὅλοι κοινῶς οἱ πατριῶταί μας ὡμολόγησαν· δηλ. ὅσοι τύχωμεν καὶ εὑρεθῶμεν ἐδῶ, δυνάμενοι νὰ φέρωμεν ὅπλα, θέλομεν τρέξει διὰ νὰ ἀγωνισθῶμεν εἰς τὸν τόπον τῶν φίλων καὶ ὁμογενῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἔθνους· καὶ τοῦτο ἐλπίζομεν ὅτι τὸ γνωρίζετε οἴκοθεν, καὶ ὅτι εἴσθε παραβέβαιοι. Ταῦτα καὶ μένοντες ἐν ἀγάπῃ, σᾶς ἀσπαζόμεθα.

Τῇ 20 Ἀπριλίου 1825, Λεωνίδι.

Οἱ Πρόκριτοι καὶ Δημογέροντες Πραστοῦ

(Τ Σ) *Χαντσῆ Νικολός.—Κώστας Χαντσῆς.—Κώστας Α.* Τροχάρη.— *Δημήτριος Χ. Γεωργίου.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναιότατε Ἀρχιναύαρχε καὶ λοιποὶ ἀδελφοὶ καπεταναῖοι τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, σᾶς προσφέρω τὸν πατριωτικόν μου ἀσπασμόν (α).

Βλέποντές σας ἀπὸ προχθὲς ὅτι περιπλέετε τὰ νερὰ ταῦτα, ἐκρίναμεν κατὰ τὸ ἀδελφικὸν καὶ πατριωτικὸν χρέος μας, ἀφοῦ ἐρωτήσωμεν περὶ τῆς εὐκταίας μας ὑγείας σας καὶ σᾶς ἐπευχηθῶμεν νέους θριάμβους ἀξίους τῆς φήμης, τῆς ἀνδρίας καὶ τῶν ἐλπίδων μας, νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν καὶ τὴν μεγάλην ἀνάγκην τοῦ Μεσολογγίου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ γράμματα τῆς Ζακύνθου, γεγραμμένα ἀπὸ τὰς 13 τοῦ παρόντος, πληροφορούμεθα ὅτι πολιορκούμενον στενὰ καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, πνέει τὰ λοίσθια, ἂν δὲν τὸ προφθάσῃ πρὸ ὥρας τὸ ναυτικόν μας. Δίδοντές σας λοιπὸν τὴν εἴδησιν ταύτην, νομίζομεν περιττὸν νὰ σᾶς παρακινήσωμεν νὰ ταχύνετε τὸν εἰς τὰ ἐκεῖσε πηγαιμόν σας, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι αὐτός ὁ ἔνθερμος ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ζῆλός σας καὶ ἡ κατεπείγουσα ἀνάγκη εἶναι ἱκανὰ νὰ σᾶς ἐρεθίσωσιν εἰς τοῦτο.

Ἐπειδὴ δὲ κρίνομεν καὶ ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἐμποδίζωνται τὰ πλέοντα ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ ἐχθρικὰ πλοῖα, τὰ μετακομίζοντα τὰς τροφὰς καὶ πολεμοφόδια εἰς τὸ ἐν τῷ Νησίῳ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, παρακαλοῦμεν νὰ ἀφήσετε ἓν τῶν μικροτέρων πλοίων, διορίζοντές το νὰ περιπλέῃ κατὰ τὰ παραθαλάσσιά μας, διὰ νὰ ἐμποδίζῃ καὶ τὴν μετακόμισιν διὰ θαλάσσης τροφῶν, καὶ νὰ ἐπαπειλῇ διὰ τῆς παρουσίας του τοὺς ἐν Μεσσηνίᾳ ἐχθρούς, καὶ ἑπομένως νὰ ἐμψυχόνῃ καὶ τοὺς ἡμετέρους. Ἡμεῖς ἐντεῦθεν νεώτερον ἄλλο δὲν ἔχομεν, εἰμὴ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ νὰ κινηθῶμεν κατὰ τῶν ἐν τῷ Νησίῳ

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Ναυάρχου Σπετσῶν Γ. Ἀνδρούτσου.

ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους ἐλπίζομεν νὰ καταστρέψωμεν, Θεοῦ θέλοντος· ἂν δὲ ἡ Γενναιότης σας ἔχετε τί, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς τὸ κοινοποιήσετε. Μένομεν δὲ μὲ ὅλην τὴν ἀδελφικὴν εἰλικρίνειαν.

αωκε'. τῇ ιζ'. Ἰουλίου, ἐκ Κυτριῶν.

Ὁ Πατριώτης καὶ ἀδελφός
ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι καὶ ἀδελφοὶ τῆς Νήσου Πετσῶν.

Πρὸς τὸ δείλι ἐλάβαμεν τὸ εὐγενές σας μὲ τὸν ἐπίτηδες ἀπεσταλμένον σας, μὲ τὸν ὁποῖον μᾶς εἰδοποιεῖτε τὴν ἀναφάνησιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου πρὸς τὸν Κάβο-Μαλέαν, καὶ ὅτι σᾶς εἶναι εἰδοποίησις πῶς σκοπεύει διὰ τὰ ἐκεῖσε, καὶ ὅτι εἶναι χρεία, διὰ τὸ ἐνδεχόμενον, νὰ συντρέξωμεν πρὸς ἀπάντησιν διὰ τὰ ἐκεῖσε· ὅθεν ἡμεῖς καὶ κατὰ τὸ προσταλθέν μας εἴμεθα ἕτοιμοι καὶ πρόθυμοι. Λοιπόν, ἂν εἶναι ἡ χρεία, αὔριον τὸ δείλι στέλλετε μαζοὺς πλοῖον διὰ νὰ μᾶς πάρῃ· προσέτι στέλνετε καὶ εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν ἕνα μύστικον διὰ νὰ πάρῃ τοὺς αὐτοῦ, διότι ἐγράψαμεν μαζοὺς εἰς Πραστὸν, ὅσοι εἶναι διὰ νὰ κατέβουν εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν νὰ βαρκαρισθῶσιν. Ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα, ὡς ἄνωθεν, εὑρισκόμεθα ἕτοιμοι, καὶ ἀκολουθοῦμεν μὲ τὴν πρώτην σας ζήτησιν. Ταῦτα καὶ μένομεν μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν.

22 Αὐγούστου 1825, Λεωνίδιον.

(Τ. Σ.) *Οἱ ἀδελφοὶ καὶ Πρόκριτοι Πραστοῦ.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Πετσῶν.

Προχθὲς ἐλάβαμεν τὸ πατριωτικὸν γράμμα σας, καὶ ἀναγνώσαντες ἔγνωμεν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Εἴδομεν νὰ μᾶς γράφετε ὅτι, καθὼς ἐπληροφορήθητε ἀπὸ διάφορα μέρη, ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἀποβλέπει ὅλως διόλου διὰ τὴν νῆσόν σας, καὶ ἀκολούθως μᾶς προϊδεάζετε, ὅτι μέλλει νὰ μᾶς σταλθῇ διαταγὴ παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως νὰ στρατολογήσωμεν τοὺς στρατιώτας τῆς ἐπαρχίας μας διὰ τὴν νῆσόν σας. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐλάβαμεν καὶ τὴν αὐτὴν διαταγὴν παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ἡ ὁποία μᾶς διατάττει νὰ στρατολογήσωμεν διὰ τὴν Νῆσόν σας, τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς τῆς πίστεώς μας ἐπαπειλεῖ ὅλαις δυνάμεσι. Δὲν ἐλείψαμεν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ νὰ συνάξωμεν τοὺς εὑρεθέντας κατοίκους μας, καὶ τοὺς ἐπαραστήσαμεν τὸν κίνδυνον, ὅστις ἐπαπειλεῖ τὸ ἔθνος μας, καὶ τοὺς ἐκοινοποιήσαμεν τὴν διαταγὴν καὶ ἀπόφασιν τῆς Σεβαστῆς μητρός μας Διοικήσεως, καὶ ἀρχίσαμεν νὰ καταγινώμεθα εἰς τὴν σύναξιν τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν ῥηθεῖσαν στρατολογίαν. Ἀδελφοί! σπεύδομεν νὰ σᾶς ἰδεάσωμεν, ὅτι, ἂν ἦτον τῆς χειρός μας, ἠθέλαμεν στρατολογήσει ὅλοι χωρὶς ἐξαίρεσιν τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὅπου ἐλάβαμεν τὴν διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως. Ἡ φιλογένειά σας ἠξεύρετε πολλὰ καλὰ ὅτι οἱ στρατιῶται τῆς ἐπαρχίας μας, ἂν καὶ δὲν λάβουν καλὴν πληροφορίαν καὶ ὑπόσχεσιν, ὅτι ἅμα φθάσαντες αὐτοῦ, θέλουν λάβει τοὺς μισθούς των, δὲν πείθονται διὰ νὰ στρατολογηθῶ-

θῶσιν, ἐπειδὴ, ὡς γνωστόν σας, οἱ πατριῶται μας εἶναι ἄνθρωποι πτωχοί, καὶ θέλουν πρῶτον νὰ ἀφήσουν χαρτσιλίκι τῶν φαμελλιῶν των. Μὴν λείψετε λοιπὸν ἡ εὐγενία σας ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς γράψετε ἀμέσως, πότε θέλολομεν λάβει τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἂν εἶναι τρόπος νὰ τοὺς λάβωμεν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας, ἐπειδὴ ἀλλέως δὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς στρατολογήσωμεν, καὶ μένομεν μὲ ὅλην τὴν πατριωτικὴν ἀγάπην καὶ εἰλικρίνειαν.

20 Ὀκτωβρίου 1825, ἐν Κρανιδίῳ.

(Τ. Σ.) *Οἱ πατριῶται Δημογέροντες τοῦ Κρανιδίου.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Πετσῶν.

Ἐδεξάμεθα δύω γράμματα ἀπὸ τῆς κοινότητός σας, ἐκδεδομένα πρὸς ἡμᾶς, τὸ μὲν προλαβόντως, τὸ δὲ μὲ τὸν Κ. Χ. Γιάννην Χ. Σπυρίδου. Εἴδομεν εἰς ἀμφότερα τὴν αἴτησίν σας, τὴν ὁποίαν μᾶς κάμνετε, περὶ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ αἴτησίς σας πρὸς ἡμᾶς, ὅσον εὐλογοφανὴς, ἄλλο τόσον εἶναι καὶ δικαιοτάτη· διότι πῶς εἶναι δυνατὸν εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι πολεμοῦσιν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ὅλου κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, νὰ μὴν συντρέξωμεν; Εἰς τοῦτο περιπλέον μᾶς ὑπαγορεύει καὶ τὸ ἀνέκαθεν σχετικὸν καὶ τὸ γειτνιάζον, καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος μᾶς διδάσκει πόσον συμβάλλουσα εἶναι ἡ Νῆσος αὕτη καὶ ὡς πρὸς ὅλον τὸ ἔθνος καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς γειτονιάζοντας. Ὅθεν καὶ καθὼς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνός μας τούτου δὲν ἐλείψαμεν συντρέχοντες, ὁσάκις ἡ περίστασις τὸ ἀπήτησε, τοιουτοτρόπως καὶ ἤδη, ἅμα ἐλάβομεν τὰ

πρὸς ἡμᾶς γράμματά σας, δὲν ἐλείψαμεν ἐκδίδοντες γράμματα εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν μας, ὥστε νὰ ἑτοιμασθοῦν καὶ ἀμέσως νὰ ξεκινήσωμεν πρὸς τὰ αὐτόθι, καθὼς περὶ τούτου θέλει σᾶς πληροφορήσει ἐκ στόματος καὶ ὁ Κ. Χ. Γιάννης Σπυρίδου, καὶ μέχρι τῆς ἐρχομένης Κυριακῆς κατέρχονται, συναθροιζόμενοι ἐνταῦθα, ὅπου τὴν ῥηθεῖσαν Κυριακὴν ἀφεύκτως νὰ στείλετε μίαν γολέταν νὰ τοὺς ἐμβαρκάρῃ καὶ νὰ τοὺς ἀποβιβάζῃ αὐτόθι. Ἐπέμψαμεν δὲ διὰ ἐπίτηδες πεζοῦ γράμμα μας καὶ πρὸς τὸν Ζαχαρόπουλον, νομίζοντες ὅτι θέλομεν τὸν προλάβει εἰς Κοσμᾶν, ὅπου εἴμεθα πληροφορημένοι ὅτι εὑρίσκετο, πλὴν ὁ πεζὸς ἀπελθὼν ἐκεῖσε, δὲν τὸν εὗρεν· εὗρε δὲ μόνον ἀνθρώπους του τινάς, εἰς τοὺς ὁποίους παρέδωκε τὸ πρὸς αὐτὸν γράμμα μας, διὰ νὰ τὸ ἀποστείλουν ἐπίτηδες εἰς Γριάννους, ὅπου τὸν εἶπον ὅτι εὑρίσκεται, καὶ οὕτως ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα χωρὶς νὰ μᾶς φέρῃ τινὰ ἀπόκρισιν· ἡμεῖς δὲ αὖθις χθὲς, βλέποντες μέγαν τὸν κίνδυνον, ἐξεκινήσαμεν καὶ δεύτερον πεζὸν μὲ γράμμα μας κατ' εὐθεῖαν εἰς Γριάννους, καὶ ὥρᾳ τῇ ὥρᾳ τὸν περιμένομεν, καὶ ὅ,τι ἀπόκρισιν μᾶς φέρῃ ἀμέσως θέλομεν σᾶς εἰδοποιήσει· εἰ μὲν ἔρχεται, δηλαδὴ, νὰ στείλετε καὶ δεύτερον τὴν γολέταν διὰ νὰ ἐμβαρκαρισθῇ καὶ νὰ ἀποβιβασθῇ αὐτόθι, εἰδὲ μὴ, νὰ προβλέψετε ἀλλαχόθεν τοὺς ἀναλογοῦντας αὐτόθι στρατιώτας. Ταῦτα καὶ μένοντες, ἀδελφικῶς σᾶς ἀσπαζόμεθα.

Τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1825, Λεωνίδι.

Οἱ Πρόκριτοι Πραστοῦ

ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ καὶ λοιποί.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πανευγενέστατοι Πρόκριτοι καὶ ἀνδρεῖοι Καπεταναῖοι τῆς Νήσου Πετσῶν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔλαβον τὰ θλιβερὰ γράμματα τοῦ Μεσολογγίου, τῶν ὁποίων τὰ ἀντίγραφα σᾶς περικλείω, καὶ παρατηρεῖτε τὴν μεγαλωτάτην καὶ τελευταίαν ἀνάγκην. Ἀδελφοί! τὸ νὰ σᾶς παρακινήσω τὸ κρένω περιττόν· σᾶς καθυποβάλλω μόνον αὐτὰ τὰ γράμματα, καὶ ὡς ποτὲ δὲν ἐμείνατε χωρὶς νὰ συνδράμετε τὴν Πατρίδα εἰς τὰς μεγαλειτέρας χρείας της, οὕτω καὶ τώρα μὴν ἀφήσωμεν αὐτὴν ψυχομαχοῦσαν. Ἀνυπομόνως περιμένω τὴν ἀπόκρισίν σας μὲ τὴν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου μας, καὶ ἀσπάζωντάς σας μένω.

Ἐκ Ναυπλίου, 22 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ *Πατριώτης καὶ ἀδελφός*
ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναιότατε Στρατηγὲ, ἀδελφὲ Νικήτα.

Τὸ ἀπὸ 8 τοῦ παρελθόντος ἐκ Ναυπλίου σταλέν μοι γράμμα σου ἐλήφθη εἰς τὰς 27 ἰδίου, καὶ εἶδον ὅλους τοὺς περισπασμούς σας καὶ τὴν ἀνησυχίαν σας ἀπὸ τὸν Ἰμπραίμην· εἶδον προσέτι καὶ τὸ κοινὸν πρὸς ἡμᾶς γράμμα σας καὶ τῆς ἀναφορᾶς σας τὸ ἀντίγραφον, ὁποῦ ἐδόσατε εἰς τὸ Σ. Βουλευτικόν. Καὶ χωρὶς νὰ ἔστελλον τὴν ἀναφορὰν, ἀδελφὲ, ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ πατριωτισμὸς θέλει σὲ κεντᾷ νὰ ἐνθυμᾶσαι ὅσα συνέπαθες καὶ ὅσα ὑπέφερες ἓξ μῆνας εἰς τὸν μέγαν κίνδυνόν μας, σφαλισμένος εἰς τὸ Γελαδομάνδρι. Βλέπομεν ὅμως ὅτι οὔτε ἡ φωνή μας ἀκούεται, οὔτε ἡ φωνή σας, καὶ εἴμεθα ἀπὸ

ταῖς προμήθειαις χειρότερα ἀπὸ ὅ,τι εἴμεθα τότε· καὶ δὲν λυπούμεθα ἄλλο παρὰ ὁποῦ ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐδυνήθη μὲ τὰς ὑπεραρίθμους δυνάμεις του νὰ μᾶς βλάψῃ μὲ πόλεμον, καὶ τώρα πλησιάζει ὁ κίνδυνος ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῆς. Αὕτη εἶναι ἡ κατάστασις ἡ τωρινή μας. Ἔστειλεν ἀργὰ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις κᾄποιον Ξένον νὰ μᾶς προβλέπῃ· αὐτὸς μόλις ἔφθασε νὰ στείλῃ ὀλίγον γέννημα, καὶ πάλιν ἀπεκλείσθημεν διὰ θαλάσσης. Τὸ γέννημα, ὁποῦ μᾶς ἔστειλε, καὶ ὅσον ἄλλο ἦτον, σήμερον τὸ μοιράζομεν καὶ πέρνει ὁ καθεὶς μὲ τοὺς στρατιώτας του τὸ ἀνάλογόν του διὰ δέκα πέντε ἡμέρας, νὰ ἀπεράσωμεν μὲ μεγάλην δισκολίαν, καὶ ἔπειτα μένομεν εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, ἂν δὲν προφθάσῃ ἕως τότε ὁ στόλος μας νὰ ἀνοιχθῇ ἡ θάλασσα νὰ κυβερνηθῶμεν. Ἡ ὑστερινὴ ἀπόφασίς μας εἶναι νὰ πεταχθῶμεν ἐδῶ νὰ διαφεντευθῶμεν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι, καὶ ὅποιον εὕρῃ ὁ θάνατος, αὐτὸν συγχωρεῖ ὁ ζωντανὸς ἕως νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς αὐτόν. Ἐγράψαμεν ὅμως καὶ τελευταίαν ἀναφορὰν εἰς Διοίκησιν κατὰ τὸ ἀντίγραφον ὅπου σοῦ περικλείω· ὅθεν εἰς ὅ,τι ἠμπορεῖς νὰ συνεργήσῃς πάλιν, ἢ κάμε τὸ χρέος σου, διότι ὅσοι μᾶς εἶδον μὲ τὰ ὀμμάτιά των ἐδῶ καὶ συνέπαθον, ἐκεῖνοι μόνον γνωρίζουν τί ἐτραβήξαμεν καὶ τί τραβοῦμεν. Ἀφίνομεν τὰ χρήματα, ὁποῦ ἀκόμη δὲν εἴδομεν τί λογῆς εἶναι, οὔτε ἡμεῖς μερικοί, οὔτε οἱ στρατιῶταί μας ἕως τώρα· κᾂν νὰ οἰκονομηθοῦν τὰ ἄλλα, μὰ ἡμεῖς οὔτε τὸ ἓν βλέπομεν, οὔτε τὸ ἄλλο. Διὰ τοῦτο ὅσοι εἶναι χριστιανοὶ Ἕλληνες νὰ μὴ ἀφεθοῦν ἀπὸ ὅ,τι γράφομεν, μόνον τὸ γρηγορώτερον νὰ συνεργήσουν νὰ προφθασθῶμεν εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα, διότι ἀλλέως τὸ Μεσολόγγιον χάνεται. Χθὲς ἀπὸ ἄλλα γράμματα ἔμαθον τὴν μετάβασίν σου εἰς Σπέτσας, καὶ ἂν ἦσαι ἀκόμη ἐκεῖ, ἠμπορεῖς νὰ συνεργήσῃς καλλιώτερα νὰ στα-

λῆ ὁ στόλος μας. Ὁ εἰσπλεύσας αἰγυπτιακὸς στόλος εἰς Καστέλλια εἰς τὰς 6 τοῦ παρόντος συνίστατο ἀπὸ 100 περίπου πλοῖα πολεμικὰ καὶ φορτηγά· ἔφεραν καὶ ἓν ἀτμοκίνητον καὶ μέσα ἠκούσαμεν καὶ ταμποῦρλα. Εἰς τὰς 8 τοῦ ἰδίου 42 πολεμικὰ πλοῖα ὅλα ἔδγῆκαν, καὶ τώρα μᾶς ἀπόκλεισαν, περιφερόμενα ἀπὸ Σκρόφας ἕως Γλαρέντσα. Τὰ καραβούλιά μας ἀπὸ Βαράσοδα μᾶς ἀνήγγειλαν, ὅτι εἰς τὰ Καστέλλια εἶδον ἀρκετὰ τσαντήρια· πόσον εἶναι ὅμως τὸ ἀσκέρι καὶ τί τερτίπι ἔχουν δὲν ἐμάθομεν. Ὁ Κιουταχῆς, πρὶν φθάσῃ αὕτη ἡ ἁρμάτα, ἦτον ἀπηλπισμένος καὶ ὀγλίγωρα ἤθελεν ἀναχωρήσει, κατὰ τὸ σχέδιον ὁποῦ ἑτοιμάζαμεν· τώρα ὅμως ἀπὸ τροφὰς ἐφωδιάσθη καὶ χαίρεται τὴν ζωήν του. Ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τὴν πρώτην ὥραν τὸ ἀχείλιόν μας δὲν ἐγέλασε, καθὼς ἠξεύρεις. Κάμε λοιπὸν ὅ,τι ἠμπορεῖς καὶ διὰ τὸ πρόφθασμά μας καὶ διὰ δυνάμωσιν τῆς φράκτης. Γράψεμε καὶ κᾀνὲν γράμμα, καὶ ἂν μᾶς εὕρῃ ζωντανούς, καλῶς, εἰδέ, καλὴν ἀντάμωσιν ὅπου ὁ Θεὸς θελήσῃ, ἢ ἐδῶ ἢ εἰς τὸν ᾅδην.

Ὁ ἀχώριστος ἀδελφός σου
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΟΡΝΑΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀντίγραφον.

Σεβαστὴ Διοίκησις!

Προβλέποντες τὸν κίνδυνον, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ προέλθῃ, πολλαῖς φοραῖς ἀνεφέρθημεν νὰ μᾶς προμηθεύσῃ μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἡ Σ. Διοίκησις διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς φρουρᾶς, καὶ βλέπομεν ὁποῦ δὲν εἰσηκούσθημεν, καὶ τόσον ἀδιάφορα παρατηροῦμεν ὅτι βλέπουν τὸν κίνδυνον τὰ μέλη, ὡσὰν νὰ μὴ ἦναι Ἕλληνες καὶ δὲν γνωρίζουν

τὴν ἀνάγκην καὶ τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, βλέποντες ὅλα αὐτὰ καὶ τὴν κινδυνώδη κατάστασίν μας ἀπὸ τὸν θαλάσσιον ἀποκλεισμόν μας, ἀνεφέρθημεν, παριστάνοντες τὴν ἀπροβλεψίαν καὶ τὸν κίνδυνον, ὁποῦ μόνον 15 ἡμέρας τροφὴν ἔχομεν, καὶ ὅτι τρεῖς ἀκόμη ἠμποροῦμεν νὰ βαστάξωμεν νηστικοί· οὔτε ἐκεῖνο τὸ γράμμα εἴδομεν νὰ διεγείρῃ κοινῶς τὸ αἴσθημα καὶ νὰ βάλουν εἰς πρᾶξιν τὴν πρόβλεψιν. Ὁ Ξένης μόλις ἠμπόρεσε νὰ μᾶς στείλῃ ὀλίγον γέννημα καὶ πάλιν ἀπεκλείσθημεν, καὶ σήμερον τὸ μοιράζομεν ἀναλόγως ὁ καθεὶς μὲ τοὺς στρατιώτας του, νὰ μᾶς φθάσῃ μὲ μεγάλην δυσκολίαν δέκα πέντε ἡμέρας, καὶ ἔπειτα, ἐπειδὴ εἴμεθα ἀποκλεισμένοι στενῶς γύρωθεν, μένομεν εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν πρόνοιαν. Διὰ νὰ μὴ λείψωμεν ὅμως ἀπὸ τὸ χρέος μας, ἀναφερόμεθα καὶ τελευταῖον εἰλικρινῶς, καὶ εἰδοποιοῦμεν τὴν Σ. Διοίκησιν τὴν κινδυνώδη κατάστασίν μας καὶ τὴν κατεπείγουσαν χρείαν, ὁποῦ περιμένομεν εἰς τοῦτο τὸ φρούριον, ὁποῦ εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα νὰ μᾶς προφθάσῃ μὲ τὸν στόλον μας, νὰ ἀνοιχθῇ ἡ θάλασσα, καὶ μὲ τὸν ἴδιον, ἂν ἦναι δυνατόν, νὰ μᾶς προμηθεύσῃ μὲ ἀρχετὰς τροφάς· εἰδὲ τοὐναντίον καὶ στοχασθῇ ὡς πάρεργον τὴν χρείαν μας καὶ ἀδιαφορήσει καὶ τώρα, ἂς σημειώσῃ ὅτι θέλει μᾶς βαστάξει ἕως τότε ὁποῦ ἔχομεν τροφήν, ἔπειτα ἕνα θάνατον χρεωστοῦμεν· ἢ σήμερον ἢ αὔριον μᾶς ἔλθῃ, τὸ ἴδιον τὸ νομίζομεν. Χωρὶς δὲ νὰ ὑποπέσωμεν εἰς οὐδεμίαν τῶν συνθηκῶν, ὅπου παρακαλῶν προβάλλει ὁ ἐχθρός, ὡς πατριῶται θέλομεν κάμει καὶ ἐσχάτως τὸ χρέος μας καὶ θὰ πηδήσωμεν ἔξω, διαφεντευόμενοι, νὰ διασωθῶμεν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι· αὐτὴ εἶναι ἡ ὑστερινὴ ἀπόφασίς μας. Τὸ ζυμωμένον ὅμως χῶμα μὲ τὸ αἷμα καὶ ὁ ἀχνὸς τοῦ αἵματος τῶν φονευθέντων, ἀδελφοί! Ἑλλήνων θέ-

λει βοᾷ εἰς τοὺς αἰῶνας ἐκδίκησιν κατὰ τῶν πρωταιτίων τοῦ κινδύνου καὶ ἀδιαφόρων. Ὁ ἀδύνατος καὶ ἀθῶος λαὸς ὁποῦ θέλει μείνει ἔπειτα εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀφ᾽ οὗ γίνῃ κύριος τοῦ φρουρίου, μένει κρεμασμένος εἰς τὸν λαιμόν των· τὸ ἀνάθεμα τῶν ὀλίγων στρατιωτῶν, ὁποῦ θέλουν σωθῆ, εἶναι ἐπάνω των· καὶ οἱ λοιποὶ κίνδυνοι, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ προέλθουν εἰς τὸ Ἔθνος, ὅλα εἶναι εἰς βάρος των. Ἂς ζῶσιν ἔπειτα, ἂς χαίρωνται τὴν ζωήν των, ἂς χαίρωνται τὰ κάστρα των, ἂς χαίρωνται τὰ καράβιά των, τὰ γρόσιά των καὶ ὅ,τι ἄλλο πρὸς ἀνάπαυσιν ἔχει ὁ καθείς. Ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν ὡς πατριῶται πιστοί, ἡ δὲ ἀληθὴς ἱστορία τοῦ αἰῶνός μας θέλει μαρτυρήσει τὴν ἀλήθειαν τῶν πρακτικῶν τοῦ καθενός. Μὲ τὸν παρόντα ἐπὶ τούτου πεζὸν περιμένομεν τελευταίαν ἀπόκρισιν ὅσον τάχιστα, καὶ ἀντίγραφον τῆς παρούσης μας· μένομεν δὲ μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Τῇ 12 Νοεμβρίου 1825, Μεσολόγγιον.

Οἱ Πατριῶται

Μῆτσος Κοντογιάννης.— Νικόλαος Στορνάρης.— Ἀνδρέας Ἴσκου.— Γρηγόριος Λιακατᾶς.— Δημήτριος Μακρύς.— Ἀποστόλης Κουσούρης.— Κωνσταντῖνος Βαρύς.— Κώστας Βλαχόπουλος.— Νικόλαος Κοντογιάννης.— Δημήτριος Γεροθανάση.— Γαλανῆς Πα. Γαλανῆ.— Σωτήρης Κοτσιεμανῆς. — Κώστας Γιαταγάνας.— Βασίλειος Χασάπης.— Κώστας Οἰκονόμου.— Γεώργιος Πασχάλης.— Ἰωάννης Πρίσκας.—Νότης Μπότσαρης.—Κίτσος Τσαβέλλας. —Γεώργιος Κίτσου.— Λάμπρος Βεΐκου.—Χρῆστος Φωτομάρας.—Νικόλαος Ζέρβας.—Λαμπρίσης Φωτομάρας.—Φῶτος Μπόμποσης.— Σπύρος Μήλιος.— Κίτσος Πάσχου.— Κόλιος Μπόνης.— Κώστας Σισιοβίτης.— Ἀνδρέας Γρίβα.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Σήμερον ἐφθάσαμεν εἰς Ἁγίους Ἀναργύρους, καθὼς πρὸ ἡμερῶν εἴχομεν ἀκουσθῇ· ἠλπίζομεν νὰ εὕρωμεν καὶ τὴν εὐγενίαν σας ἐνταῦθα. Παρ' ἐλπίδα ἢ ἀπὸ αἰτίαν τῆς κακοκαιρίας ἢ ἀπὸ ἄλλας ἀσχολίας τῆς Πατρίδος, δὲν ηὕρατε καιρὸν νὰ ὁρίσετε. Παρακαλοῦμεν ὅσον τάχος ν' ἀποστείλετε ἐνταῦθα ἐκείνους ὁποῦ ἠθέλατε ἐγκρίνει, διὰ νὰ συσκεφθῶμεν τὰ ἐπωφελῆ καὶ σωτήρια τῇ Πατρίδι, καὶ μὴν ἀναβάλλετε τὸν καιρόν, ἀλλὰ νὰ ἀποστείλετε, ὡς εἴπομεν, ἐκείνους ὁποῦ ἠθέλατε κρίνει εὔλογον, διὰ νὰ μὴ χασοημερῶμεν ματαίως ἀμφότερα τὰ μέρη. Ταῦτα· ἐν τοσούτῳ μένομεν μὲ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην·

Τῇ 2 Φεβρουαρίου 1826, ἀπὸ Ἁγίους Ἀναργύρους (ἐν Ἑρμιόνῃ).

Τῆς εὐγενίας σας, ὅλοι πρόθυμοι ἀδελφοὶ

Δημήτριος Τσαμαδός.— Ἐμμανουὴλ Τομπάζης.— Γεώργιος Κιβωτός.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Δὲν σᾶς λανθάνει, ἀδελφοί, ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις πρὸ καιροῦ μὲ δύω διακηρύξεις της ἐπροσκάλεσε τὸ ἔθνος εἰς Συνέλευσιν, διὰ νὰ σκεφθῇ καὶ ἐφεύρῃ τὰ μέσα τῆς κοινῆς σωτηρίας. Τούτου ἕνεκα οἱ Πελοποννήσιοι, πειθήνιοι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Νόμου, ἔκλεξαν ἀφ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοὺς πληρεξουσίους των καὶ τοὺς ἔπεμψαν ἐνταῦθα, ὅπου περιμένουν τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς των πληρεξουσίους τριάκοντα ἤδη ἡμέρας, οἱ ὁποῖοι ἄχρι

τῆς στιγμῆς δὲν φαίνονται, ἐνῷ μαζῆ μὲ τὸν καιρὸν συμπαρέρχονται καὶ αἱ ὠφέλειαι, ὁποῦ ἐμποροῦν βεβαίως νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν. Διὸ σπεύδομεν νὰ σᾶς ἐξαγγείλωμεν τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν πρὸ τοσούτου καιροῦ συνάθροισιν τῶν Πελοποννησίων ἐνταῦθα, καὶ ὅτι ἐκ τῶν Στερεοελλαδιτῶν, οἱ ὑποσημειούμενοι, φθάσαντες ἐνταῦθα πρὸ ἡμερῶν, μᾶς βεβαιόνουν ὅτι ἕως αὔριον συναθροίζονται καὶ οἱ λοιποί. Λοιπὸν ἐπιταχύνατε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν ἀποστολὴν τῶν πληρεξουσίων τῆς Νήσου σας, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ Συνέλευσις τὰς πράξεις της ὅσον ταχύτερον.

Εὐέλπιδες ὅτι δὲν θέλει γένει παραμικρὰ ἀναβολή, διὰ τὰς ἐνεστώσας κρισίμους περιστάσεις, μένομεν ἀνυπομόνως.

Τῇ 19 Μαρτίου 1826, Πιάδα.

Οἱ ἀδελφοί σας

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης—† Π. Πατρῶν Γερμανός.—Π. Μαυρομιχάλης.— Πανοῦτσος Νοταρᾶς.— Ἀνδρέας Ζαΐμης.— Γεώργιος Σισίνης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.— Ἀσημάκης Φωτήλας.— Ἀναγνώστης Κοπανίτσας.— Ἀναστάσιος Λόντος.—Γεώργιος Μαυρομιχάλης.—† Πρωτοσύγκελος Γεράσιμος.— Ἀναγνώστης Κοκοράκης.— Σταματέλλος Ἀνδρεόπουλος.—Μιχαὴλ Μελετόπουλος.—Ἀποστόλης Περούκας.— Ἀναγνώστης Κονδάκης.—Δ Κανελλόπουλος.— Θεοδωράκης Ψάλτης.— Σπυρίδων Χαραλάμπης.—Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.—Γιαννάκης Ν. Τσαννέτου.— Πανάγος Ἀλεξίου Λογοθέτης.— Ῥήγας Παλαμίδης.— Γεώργιος Αἰνιάν.— Δούκας Κωνσταντίνου.— Νικόλαος Χρυσοβέργης.— Γεώργιος Γερακίτης.— Ζαχαράκης Ἰωάννου.—Ἀναγνώστης Κίτσου.— Νικόλαος Τροχάνου.— Χαράλαμπος Παπαπολίτης.— Νικόλαος Πονηρόπουλος.— Λεόντιος Καμπάνης.— Γεώργιος Σπουργίτης.— Παναγιώτης Καπετανάκης.— Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης.— Σακελλάριος Ἀναστασίου.— Γεώργιος Γεωργόπουλος.— Πρωτό-

καπας Δημήτριος.— Παῦλος Στεφανάκος.— Ἀναγνώστης Χαραλάμπους.— Δημήτριος Ταγκόπουλος.— Ἰωάννης Πατρινάκης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννάκου.— Ἀνδρέας Καλαμογδάρτης.— Χρῆστος Βλάσσης.— Νικόλαος Κρίτσος.— Παναγιωτάκης Ἀναγνωστόπουλος.— Ἀντώνιος Περωτῆς.— Διαμαντῆς Δημάσσου.— Ἀναγνώστης Ματσουκόπουλος.— Ἀσημάκης Μπέριος.—Δημήτριος Θεοδωρόπουλος.— Κωνσταντῖνος Π. Κυριακός.— Γρηγόριος Χ. Ἰωάννου.— Ν. Πετράκος.— Ἀναγνώστης Κορδάκης.— Μπενιζέλος Ροῦφος.— Παναγιώτης Καλογερᾶς.— Ἀναστάσιος Δαρειώτης.— Ἰωάννης Κοκκαλιάρης.— Σπύρος Φραγκίσκου.— Ν. Σπηλιάδης.—Ἀντωνάκης Καραπατᾶς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Κύριοι.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τρέχει τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῆς ἀπωλείας, ὄχι ἀπὸ ἀδυναμίαν του ἢ ἔλλειψιν μέσων, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀχώριστόν του διχόνοιαν, καὶ μόνη μία γενικὴ σύμπραξις καὶ σύμπνοια δύναται νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ ὅσον τάχιστα εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν. Ἀλλ' ἐνῷ κάθε εὐαίσθητος πατριώτης καταγίνεται νὰ ἐπινοήσῃ τρόπον ἀπαλλαγῆς τῶν τοιούτων δεινῶν του, αἰφνιδίως παριστάνεται τραγικὴ σκηνή, τραγῳδοῦσα ταχύτερον τὸν ὄλεθρόν του, καὶ ἤδη παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα πληροφορούμεθα ὅτι ἡ συῤῥοὴ τῶν ἠπειρωτικῶν Σωμάτων εἰς Ναύπλιον, ἥτις ἔκαμε νὰ γεννηθῶσι μυρία ἄτοπα, αὐτὴ ἠνάγκασε καὶ τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Καστέλλιον τοῦ Ναυπλίου, διὰ νὰ ἐργάζεται ἐν ἡσυχίᾳ, τ' ὁποῖον

τοῦτο ἔθλιψε καὶ ἡμᾶς, καθὼς καὶ κάθε φρόνιμον πατριώτην ἀκέραια, διότι φέρει ὄχι ὀλίγην δυσφημίαν εἰς τὸ ἔθνος μας, καὶ τὸν ὄλεθρόν του προμηνύει ταχύτερον, εἰς αὐτὴν μάλιστα τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ταλαντεύεται ἡ τύχη του. Ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ αὐτὰ ἀτοπήματα, ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἠξεύρομεν ἂν ὑποκρύπτεται τὶ μυστικώτερον, βλέπομεν ὅτι γεννῶνται ταραχαί, τῶν ὁποίων τ' ἀποτελέσματα θέλουν εἶσθαι ὄχι καλὰ διὰ αὐτὸ τὸ δυστυχὲς ἔθνος. Ὅθεν ἡμεῖς μακρὰν τοῦ νὰ ἔχωμεν τὴν παραμικρὰν ἐνοχὴν εἰς αὐτάς, ἐπιθυμοῦμεν μίαν ταχεῖαν κατάπαυσιν, τόσον ἐπιθυμητὴν ἀπὸ κάθε πατριώτην! Ἡ εὐγενία σας ἐθυσιάσατε ἁδρὰ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος, καὶ σᾶς μέλλει ὄχι ὀλίγον διὰ τὴν σωτηρίαν της· διὸ καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν πατριωτικῶς νὰ συνυπακουσθῆτε μετὰ τῶν Προκρίτων Πελοποννησίων καὶ νὰ ἐφεύρετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ταχεῖαν θεραπείαν καὶ κατάπαυσιν αὐτῶν τῶν ταραχῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας πρόκειται μεγάλη βλάβη πρὸς τὴν Πατρίδα. Τὰ αὐτὰ γράφομεν καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας καὶ συνεννοηθῆτε καὶ μετὰ τῆς εὐγενίας των. Μένομεν.

Τῇ 19 Ἰουνίου 1826, Παλαιοκοτίτσα.

Οἱ Πατριῶται

Θ. Κολοκοτρώνης.— Παναγιώτης Γιατράκος.— Δημήτριος Πλαπούτας.— Δημήτριος Μελετόπουλος.— Βασίλειος Πετμεζᾶς.—Νικόλαος Πετμεζᾶς.— Ἀν. Ζαχαρόπουλος.— Νικήτας Σταματελλόπουλος.— Δημήτριος Τσόκρης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Εἶναι φανερὸν πόσον εἶναι ἀναγκαιοτάτη ἡ ταχίστη συγκρότησις τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐσωτερικῶς, διὰ τὴν ἀνοικονομησίαν, κατὰ πάντα ἀμηχανίαν, ἥτις οὐ μόνον δὲν ἔπαυσεν, ἀλλὰ ἀνανεοῦται καὶ ὁλονὲν αὐξάνει· καὶ ἐξωτερικῶς, διὰ τὰ προβλήματα τοῦ συμβιβασμοῦ ὁποῦ περιμένομεν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως, ἐνῷ ἐπροσκάλεσε τοὺς πληρεξουσίους νὰ συνέλθουν καὶ ἐπροσδιόρισαν τόπον τῆς Συνελεύσεως τὴν νῆσον Πόρον, αἰφνιδίως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεννοήθη τώρα καὶ μετὰ τῆς Διοικητικῆς, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀπέλθουν ὁμοῦ εἰς τὴν νῆσον Αἴγιναν, καὶ ἐκεῖθεν νὰ προσκαλέσουν τοὺς πληρεξουσίους ἐκεῖ. Ἡμεῖς βλέποντες τὸν ποικιλόμορφον τοῦτον τρόπον, καὶ πόσον ἐκ τούτου ἀναβάλλεται ἡ Συνέλευσις, καὶ ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες ὀλίγον κάμπτονται εἰς τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος, καὶ ὀλιγώτερον φροντίζουν διὰ τὰ συμφέροντα καὶ προσπαθοῦσι μόνον πῶς νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὰς διαιρέσεις καὶ ἀσυμφωνίας, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν περὶ Αἰγίνης ταύτην ἀπόφασιν, ἐλάβομεν ἀφορμὴν ἐκ τούτου διὰ νὰ σκεφθῶμεν βασίμως, πῶς καλλίτερα ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἐκ τῶν τοιούτων προκειμένην καὶ κάθε ἄλλην δυσκολίαν εἰς τὴν ταχεῖαν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν καὶ τώρα. Ἔπειτα ἀπὸ τόσα παθήματα, νὰ ἔχωμεν μαθήματα εἰς διόρθωσιν. Ἐθεωρήσαμεν λοιπὸν ὅτι ἡ Αἴγινα εἶναι θέσις, εἰς τὴν ὁποίαν, ὅταν παρευρεθῇ καὶ ἡ Διοίκησις, θέλει συῤῥεύσει πλῆθος λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ Διοίκησις δὲν θὰ ἠμπορέσῃ νομίμως νὰ ἀποβάλῃ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θέλει προξενήσει τύρβην καὶ ἐμπόδια εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως. Ἡ αἰτία αὕτη ἂν δὲν εἶχεν ἐπίῤῥοιαν εἰς τοῦτο, ἠδύνατο κάλλιον ἡ Συνέλευ-

σις νὰ γίνῃ καὶ ἐνταῦθα εἰς Ναύπλιον, καὶ δὲν βλέπομεν τώρα κατὰ τὶ θέλει διαφέρει. Ἐθεωρήσαμεν ἔτι, ὅτι διὰ τὴν πλησίασιν τῆς θέσεως ταύτης εἰς τὴν Ἤπειρον θέλει διαλυθῇ καὶ τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς. Πρὸς τούτοις ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ Αἴγινα εἶναι τόπος στενότατος, καὶ ὅτι εἰς τὰς οἰκίας της μόλις χωροῦσιν αἱ οἰκογένειαι τῶν Ψαριανῶν καὶ πολλῶν ἄλλων καταφυγόντων ἐκεῖ. Στοχασθέντες ὅθεν διὰ τὴν διάλυσιν τῶν τοιούτων δυσκολιῶν, εἴδομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἑνὸς καταλληλοτέρου τόπου, καὶ τοιοῦτον ἐνεκρίναμεν τὴν Ἑρμιόνην, θέσιν παραλίαν καὶ πλησιεστάτην εἰς τὰς νήσους, καὶ ἐν γένει καταλληλοτάτην καὶ πρόσφορον καὶ διὰ τοὺς στεριανοὺς καὶ διὰ τοὺς θαλασσινούς, ἀπεριόριστον καὶ ἀπομεμακρυσμένην, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν συμφωνεῖ ἡ θέλησις καὶ πολλοτάτων πληρεξουσίων Ἠπειρωτῶν καὶ Πελοποννησίων, καὶ μεταβαίνομεν ἐκεῖ σήμερον, ἀποφεύγοντες καὶ προφυλαττόμενοι ἀπὸ κάθε μηχανοῤῥαφίαν καὶ ἰδιοτέλειαν, καὶ ἀφορῶντες τὸ μόνον τῆς Πατρίδος συμφέρον. Εἰδοποιοῦμεν λοιπὸν ἐπίτηδες περὶ τούτου τὴν ὑμετέραν εὐγένειαν, εὐέλπιδες ὄντες ὅτι θέλετε ἐγκρίνει τὸ τοιοῦτον, καὶ θέλετε προτρέψει καὶ τοὺς πληρεξουσίους τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐπιταχύνουν τὴν εἰς τὰ ἐκεῖσε ἔλευσίν των, καὶ ἐκεῖ περιμένομεν τὴν ἀπαντησίν σας. Εὐχόμενοι δὲ τὴν προσωπικὴν κάλλιον τῶν πληρεξουσίων σας ἄφιξιν, ἥτις συμβάλλει τὰ μέγιστα καθ' ὅλους τοὺς τρόπους, μένομεν, Κύριοι.

Τῇ 31 Ὀκτωμβρίου 1826, Ἐν Ναυπλίῳ.

Τῆς εὐγενίας σας ἀδελφοὶ καὶ εἰς τοὺς ὁρισμούς σας πρόθυμοι

Θ. Κολοκοτρώνης.— Χριστόδουλος Νοταρᾶς.— Γεώργιος Νοταρᾶς.— Νικόλαος Πονηρόπουλος.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.— Νικήτας Κάλλας— Σπυρίδων Χαραλάμπου.— Ῥήγας Παλαμίδης.—Ἰωάννης Καράπαυλος.—

Γεώργιος Ἀθανασιάδης.— Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης.— Διονύσιος Βασιλείου.— Ἀναγνώστης Κονδάκης.— Ματθαῖος Πρωτόπαπα. † Ὁ Κορίνθου Κύριλλος.—Βασίλειος Χριστόπουλος.— Παναγιώτης Καλαμαριώτης.—Δημήτριος Ταγκόπουλος.— Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.— Βασίλειος Μπαρλᾶς.— Ἰωαννούκης Νάκου.— Γ. Μαυρομμάτης.— Κωνσταντῖνος Ῥουβάλης.— Χρῆστος Γεροθανάσης.— Μ. Ἀν. Καστάλης. —Κωνσταντῖνος Ἰω. Τσιάτσιου.—Κωνσταντῖνος Ἀναγνώστου.— Π. Βουλῆς.— Ἀναγνώστης Μακρυπουκάμισσος.— † Πατρῶν Γερμανός.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Κυρίους Προκρίτους τῶν Πετσῶν.

Κατὰ τὴν 31 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωμβρίου ἐγράφομεν κοινῶς ἐκ Ναυπλίου ἱκανοὶ πληρεξούσιοι Πελοποννήσιοι καὶ Στερεοελλαδῖται εἰς τὸ κοινόν σας τὴν πατριωτικὴν γνώμην μας περὶ τοῦ τόπου τῆς Συνελεύσεως. Μετὰ τοῦτο ἡμεῖς ἐκάμαμεν ἀρχὴν, καὶ οἱ μὲν ἤλθομεν διὰ ξηρᾶς, οἱ δὲ μείναντες νὰ ἔλθωσι διὰ θαλάσσης δὲν ἔφθασαν ὅλοι ἄχρι τῆς ὥρας ἕνεκα τῆς ἐναντιότητος τῶν θαλασσίων ἀνέμων. Σήμερ' αὔριον ὅμως περιμένονται ἄφευκτα, καὶ ἐπειδὴ ἄχρι σήμερον δὲν ἔχομεν τὴν πατριωτικὴν ἀπάντησίν σας εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιστολήν σας, ἔρχονται καὶ οἱ Κ. Κ. Κωνσταντῖνος Γουβελῆς καὶ Κωνσταντῖνος Π. Κυριάκος, οἵτινες θέλει ἀναφέρουν εἰς τὸ κοινόν σας καὶ διὰ ζώσης πατριωτικῶς τὰ εἰκότα. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, Κύριοι, ὅτι δίδοντες ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους των, θέλετε προτιμήσει τὴν θέσιν ταύτην

τῆς Ἑρμιόνης διὰ τὴν Συνέλευσιν, καθ' ὃ προσφορωτάτην καθ' ὅλα· διὸ καὶ προσμένομεν διὰ τῶν ἰδίων νὰ τὸ πληροφορηθῶμεν. Μένω μὲ τὴν πατριωτικὴν εἰλικρίνειαν.

10 Νοεμβρίου 1826, Ἐν Ἑρμιόνῃ.

Ὁ πατριώτης

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ προκρίτους τῶν Πετσῶν.

Χθὲς, περίπου τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς, διὰ γράμματος ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἔκλινε πρὸς τὰ μέρη τῆς Μονεμβασίας, μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, ἕως ὀκτὼ ὥρας διάστημα. Ἡμεῖς ἐκάμαμεν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ ἀποθάνωμεν ἐπάνω εἰς τὰ ἅρματα μέσα εἰς τὸν τόπον μας, πλὴν διὰ νὰ μὴν ἀπαντῶμεν ἐμπόδια εἰς καιρὸν πολέμου, ὃ μὴ γένοιτο, ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ μεταβιβάσωμεν τὰ γυναικόπαιδα. « Ὅθεν παρακαλεστι» κῶς προστρέχομεν εἰς τὰ ὑμέτερα σπλάγχνα τῶν »ἀδελφῶν καὶ γειτόνων μας, » ὅπου νὰ μᾶς στείλετε ὅσον τάχος κάμμίαν γουλέταν καὶ ἄλλα μικρὰ καΐκια, διὰ νὰ ἐμπαρκάρωμεν τὰ ἀδύνατα μέρη μας, μένοντες καὶ ἡμεῖς κατὰ χρέος ἀπαραίτητον προθυμότατοι πάντοτε εἰς ὅσα δυνατὰ μᾶς προστάζετε.

7 Σεπτεμβρίου 1827, Λεωνίδι.

(Τ. Σ.) *Οἱ κατὰ Πραστὸν γείτονες καὶ ἀδελφοί σας*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενεστάτη ἐπιτροπὴ τῆς Κοινότητος Πετσῶν.

Εἶσθε πληροφορημένοι βέβαια διὰ τὰς μεγάλας καταχρήσεις τῶν Ῥουμελιωτῶν, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς φρουρᾶς

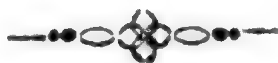
τῶν Μύλων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ των Βέῤῥη, ὅστις δὲν λείπει ἀπὸ τὸ νὰ μηχανεύεται παντοίοις τρόποις διὰ νὰ ἁφαρπάσῃ δολίως καὶ τὸ Τσιβέρι ἐπὶ μυρίαις προφάσεσιν, ὄχι δι' ἄλλο τὶ βέβαια, εἰμὴ διὰ νὰ ἐξαπλωθοῦν καὶ εἰς τὰ ἐνταῦθα καὶ ὅπου ἀλλοῦ δυνηθοῦν, διὰ νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς δυστυχεῖς Πελοποννησίους καθὼς αὐτοὶ συνειθίζουν. Εἰς τελείωσιν λοιπὸν τοῦ δολίου τούτου σκοποῦ του μεταχειρίζεται παντοίους τρόπους διὰ νὰ καθυποβάλῃ τὸν Στρατηγόν μας Ζαφειρόπουλον, ζητῶν παρ' αὐτοῦ ἀδίκως πράγματα, διὰ τὰ ὁποῖα ἕνας εὐαίσθητος πατριώτης θυσιάζει καὶ τὴν ἰδίαν του ζωὴν, ὄχι ὅμως νὰ πληρόνῃ εἰς αὐτοὺς χαράτσι κατὰ τὴν φαντασίαν των. Ταῦτα γινώσκοντες ὅτι δὲν καταδέχεται ἡ ὑμῶν κοινότης, ὡς φύσει φιλελευθέρα καὶ φιλοδικαία, γνωστοποιοῦμεν αὐτῇ ὡς γείτονες καὶ πλησιέστεροι πατριῶται, παρακαλοῦντες, ἅμα τοῦ ἀκουσαι ἢ αὐτοὺς ἐρχομένους εἰς τὰ ἐνταῦθα διὰ νὰ μᾶς βλάψουν, ὡς φημίζεται, ἢ εἰς τὸ Τσιβέρι καὶ Μύλους, ἂν γένῃ ἀπόφασις διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ τοὺς ἀποβάλουν καὶ νὰ ἐλευθερώσουν τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὡς ἐνεργεῖται, νὰ τρέξετε διὰ θαλάσσης μὲ μίαν γουλέταν, διὰ τὴν ἀγάπην τῶν δυστυχῶν Πελοποννησίων, ἢ καὶ μὲ περισσοτέρας δυνάμεις. Ἀναπαρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ λάβετε ταύτην τὴν φροντίδα, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους. Ὑγειαίνοιτε.

6 Ὀκτωβρίου 1827, Ἄστρος.

Οἱ Κάτοικοι τοῦ Ἄστρους.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος Νικόλαος Β. Γκίνης.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΕΡΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Συλλέξας τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἱστορικώτερα τῶν ἐγγράφων ὅσα εὕρηνται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς νήσου Σπετσῶν, προερχόμενα ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τοὺς Προκρίτους αὐτῆς ἀποτεινόμενα, κατέταξα εἰς χρονολογικὴν μὲν σειρὰν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀλληλογραφία τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα,» κατόπιν δὲ τῶν Πελοποννησιακῶν ἐγγράφων, παραλείψας τὰ δευτερεύουσαν ἔχοντα ἀξίαν. Συμπεριλαβὼν εἰς ἰδιαίτερον Τμῆμα τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν Στερεοελλαδιτῶν, προέταξα ὡς καὶ εἰς τὰ προηγούμενα σύντομον περίληψιν τῶν ἀναφερομένων, τοῦτο δὲ διὰ τὴν προχειροτέραν αὐτῶν χρῆσιν εἰς πάντα τὸν προσιέμενον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΕΡΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Ἔτος 1821.

Ἀπρίλιος, 25. Οἱ ἐν Λεβαδίᾳ προεστῶτες μανθάνουσι δι' ἐπιστολῆς τῶν προκρίτων τῶν Σπετσῶν, ὅτι τὰ πλοῖά των διευθύνθησαν καθ' ὅλα τὰ μέρη πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀντεπιστέλλοντες εὐλογοῦσι τὰς πράξεις των.— Ἐπικαλοῦνται τὴν ταχυτέραν ἐμφάνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, προαγγελθέντος ἤδη, κατὰ τὸν Εὔριπον, Ἁγίαν Μαρίναν καὶ Στηλίδα πρὸς περιστολὴν καὶ ἐκφόβισιν τῶν ἐν Ζητουνίῳ Τούρκων.

Μάϊος, 5. Οἱ ἔφοροι Γαλαξειδίου ἐκθέτουσι πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν ὃν ὑφίστανται ἔσχατον κίνδυνον, πολιορκούμενοι διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὰ κυριεύοντα τὸν Κορινθιακὸν κόλπον τουρκικὰ πλοῖα, καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν συντομωτέραν εἰς τὰ ἐκεῖ ἔκπλευσιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, πρὸς ἐπικουρίαν τῶν μὲν καὶ ἐνθάῤῥυνσιν τῶν κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα ἑτοίμων νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ τυράννου Ἑλλήνων.— Μόνη ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐντὸς τῆς Ναυπάκτου νὰ παραλύσῃ δύναται τὰ σχέδια τῶν ἐκ τῆς Στερεᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον σκοπούντων νὰ ἐπιδράμωσι Τούρκων ἀλβανῶν, καὶ νὰ ἀναπτερώσῃ τὰς ἐλπίδας τῶν Στερεοελλαδιτῶν, ὡς καὶ τὴν Χερσόνησον ν' ἀσφαλίσῃ.

— 17. Οἱ προεστῶτες τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν συγχαίρουσιν ἐπίσης τοὺς Νησιώτας διὰ τὰς κατὰ θάλασσαν πράξεις των· μαρτυροῦσι τὴν ἐπιδρομὴν Ὑδραϊκῶν πλοίων κατὰ τὴν Κάρυστον, τὴν ὁποίαν σφαιροβολοῦσιν· ἀναγγέλλουσιν, ὅτι στε-

νότατα πολιορκουμένους έχουσι τοὺς Τούρκους εἰς τὴν ἀκρόπολιν· εὐελπίζονται εἰς τὴν ταχεῖαν παράδοσίν της.—Ἐπὶ τούτου χρῆσιν κάμνουσι μεγάλου πυροβόλου (κανονίου), σταλέντος ἐκεῖσε ἐκ Κορίνθου παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Μεθενίτου.— Τοῦ ὕδατος ἡ ἔλλειψις φαίνεται ἐπαισθητὴ εἰς τοὺς ἐχθρούς.—Στέλλουσι μόλυβδον πρὸς τοὺς Σπετσιώτας κατ' αἴτησίν των, καὶ ἀντ' αὐτοῦ, σπανίζοντες πυρίτιδος κτλ., ἐπικαλοῦνται ταχεῖαν τῶν χρεωδῶν τούτων τοῦ πολέμου τὴν χορήγησιν. — Φθάνουσι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς Ναύπακτον· αἴρουσι τὰ ὅπλα ὅλοι οἱ Στερεοελλαδῖται.— Ὁ Γεώργιος Βαρνακιώτης καὶ Γριβογιαννάκης περικλείουσι χιλίους Τούρκους, ἀπὸ Ἰωάννινα εἰς Ναύπακτον ἐρχομένους ὑπὸ τὸν Ἰσμαὴλ Πασσᾶν Πλιάσσαν, ἐντὸς περισφιγγομένου χωρίου τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τοὺς κατακόπτουσιν.

Ἰούνιος. Ἅπαντες οἱ τῶν εἴκοσιν εὐαγῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους προϊστάμενοι ἀναφέρονται πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν, ἐκτιθέντες ὅτι ἕτοιμοι εἰσὶ πρὸς ἐξόρμησιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, ἀλλ' ἀποροῦντες τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀναγκαίων, δέονται τῆς ταχυτέρας τούτων ἀποστολῆς.— Ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐμφανισθεὶς περὶ τὸ ὄρος τοῦ Ἄθω, ἐνθαῤῥύνει τοὺς προμάχους Κληρικοὺς καὶ ῥίπτονται εἰς τὰ ὅπλα.—Ὁ Ἐμμανουὴλ Παπᾶ, ὑπερασπιστὴς τῆς Μακεδονίας, ἀναφαίνεται τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας ἀπόστολος.— Οἱ Κασσανδρεῖς ἐπαναστατοῦσι καὶ φέρονται πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

Τὴν 1 *Ἰουνίου* ἐπιπίπτουσιν εἰς Καστάνιαν, ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχουσαν τοῦ Πατρατσικίου (α), 700 Τοῦρκοι ἀλβανοὶ ὑπὸ τὸν Γελεάμπεην κατὰ 600 Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν Νάκον Πανουργιᾶν, Γκούραν, Δῆμον Σκαλτσᾶν κλπ.— Μάχονται γενναίως οἱ Ἕλληνες ἐπὶ ἓξ ὥρας.— Φθάνουσι πρὸς βοήθειάν των ὁ Λαμπράκης Σουλιώτης καὶ Σιαφάκας ἐκ Λοιδωρικίου μὲ ἑκατὸν ἄνδρας τὸ ὅλον.—Οἱ ἐχθροὶ περιζώννυνται.— Ἐπὶ τέλους, κακῶς ἔχοντες, τρέπονται εἰς φυγὴν, πολλοὺς ἀπολέσαντες.—Τὴν 3 Ἰουνίου ἐκ Γαλαξειδίου μηνύουσι τὰ κατὰ τὸ Πατρατσίκιον γεγονότα πρὸς τὸν ἐν Κορίνθῳ Κωνσταντῖνον Μεθενίτην.

(α) Ὑπάτης.

Ἰούλιος. Ὁ Χριστόφορος Περῤαιβὸς φρουρεῖ εἰς Ῥηνιάσσαν.— Σκοπὸς καὶ σχέδιον τῶν Ῥουμελιωτῶν πρὸς κατάκτησιν τῆς Πάργας, Πρεβέζης καὶ τῆς ἔσω Ἠπείρου.— Ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως.— Πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς γενικῆς σωτηρίας, αὕτη ἀναγνωρίζεται παρ' αὐτῶν ἀσφαλεστάτη καὶ προσφορωτάτη διὰ τοὺς Ἕλληνας.— Κινοῦσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὅλα τῆς Ῥούμελης τὰ τέκνα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. — Οἱ Σουλιῶται συσσωματοῦνται καὶ ὠθοῦσι τοὺς Τούρκους ἁπανταχόθεν.— Ἐκστρατεύουσι κατὰ τῆς Πάργας. — Ἀποτυγχάνουσιν, ἀλλ' ὀπισθοποροῦσιν ἐν τάξει εἰς Ῥηνιάσσαν.—Μεταίχμιοι ἵστανται οἱ Τουρκαλβανοί, καραδοκοῦντες τὴν τύχην τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ.— Οἱ ὁπλαρχηγοὶ Ἕλληνες περιποιοῦνται μὲν τούτους, τὰ δὲ ὅπλα των ὅλοι στρέφουσι κατὰ τῶν Σουλτανικῶν στρατευμάτων, τῶν πολιορκούντων τὸν Σατράπην τῶν Ἰωαννίνων.

Αὔγουστος. Οἱ Τοῦρκοι ἐξέρχονται τῆς Λεβαδίας, καὶ καταλαβόντες τὰς Θήβας, παραδίδουσι τὴν πόλιν εἰς τὰς φλόγας. — Λεηλατοῦσι τὴν χώραν ἅπασαν τῆς Βοιωτίας καὶ εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν Ἀττικήν.— Αἱ Ἀθῆναι δοκιμάζουσι τὴν αὐτὴν τύχην.— Ὁ Χρῆστος Παλάσκας, Νικόλαος Νάκου καὶ ὁ Λογοθέτης διορίζονται παρὰ τῶν Τούρκων διοικηταὶ τῶν Χριστιανῶν.— Συνεννοοῦνται οὗτοι μετὰ τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσέα Ἑλλήνων. —Ἐπιπίπτουσιν οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Τούρκων, ἀπροφυλάκτων, εἰς τὴν Λεβαδίαν.— Τοὺς κλείουσιν εἰς τὸ φρούριον ταύτης.— Οἱ ἐν τῇ χώρᾳ διεσπαρμένοι Τοῦρκοι καταλαμβάνονται ἀπὸ πανικὸν φόβον καὶ προσκυνοῦσιν εἰς τὸν Ὀδυσσέα.— Οἱ Τοῦρκοι τῶν Θηβῶν τρέχουσι πρὸς βοήθειαν τῶν ὁμογενῶν των καὶ καθ' ὁδὸν καταστρέφουσι τὸ πᾶν.—. Ὁ Ὀμὲρ-πασσᾶς ἀποσύρεται.— Τὴν 3 γίνεται ἀνταλλαγὴ αἰχμαλώτων μεταξὺ Ὀδυσσέως καὶ Ὀθωμανῶν.— Οἱ ὁπλαρχηγοὶ Ἕλληνες, οἱ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, Ὀδυσσεύς, Στουρνάρης, Κώστας Βελῆς καὶ Μπουκουβάλας συσσωματοῦνται.— Ὁρμῶσιν ἀπὸ Πατρατσίκι πρὸς τὴν Θεσσαλίαν. — Συναπαντῶνται μὲ τὸν Δράμαλην κατὰ τὰ Τρίκκαλα καὶ τὰς Πόρτας.—Μάχονται τρὶς καὶ νικῶσιν — Ἐπιστρέφει κατῃσχυμένος ὁ Δράμαλης εἰς Λάρισσαν.—

Χάνει τὰ πολεμεφόδιά του καὶ πολλοὺς ἀξιωματικούς.— Ὁ Δημήτριος Μακρὺς διὰ ξηρᾶς πολιορκεῖ τὴν Ναύπακτον.— Ἔρχεται εἰς ἀκροβολισμοὺς μετὰ τῶν πολιορκουμένων.

Ἔτος 1822.

Ἀπρίλιος, 24. Πλοῖα τουρκικὰ ἐκπλέουσιν ἀπὸ Πάτρας καὶ ἀποκλείουσι τὸ Βασιλάδι.— Τὴν 25 σφαιροβολοῦσι μακρόθεν καὶ διὰ κανονοφόρων προσκύπτουσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας.— Ἀμηχανία τούτων.— Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ συγκροτοῦσι συνέλευσιν περὶ τοῦ πρακτέου.—Ἐπικαλοῦνται οἱ πολιορκούμενοι τὴν συνδρομὴν στρατευμάτων καὶ πλοίων ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν.— Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵστανται τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος τὰ πράγματα.

Ὀκτώβριος. Ὁ Μεχμὲτ-πασσᾶς, ἐπὶ κεφαλῆς στρατοῦ Γκέγκιδων, ἐπιπίπτει ἐξαίφνης κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς Γραβιάν.— Ὁ Παπᾶ Ἀνδρέας καὶ ὁ Καλύβας ἀντιστέκονται γενναίως.— Οἱ Τοῦρκοι ἐπανέρχονται πολυαριθμότεροι.— Ὑποχωροῦσιν οἱ Ἕλληνες.— Οἱ Τοῦρκοι εἰσβάλλουσιν εἰς Γραβιάν, Ῥάχην καὶ Ἄμπλιανην.— Λαφυραγωγοῦσιν, ἀπειλοῦσι καὶ τὰ Σάλωνα.— Οἱ Ἕλληνες ἐμβάλλουσι τὸ πῦρ εἰς τὴν πόλιν ταύτην.— Οἱ τῶν μερῶν τούτων χριστιανοὶ ζητοῦσιν ἐπικουρίαν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ τοὺς ναυτικούς.

Ἔτος 1823.

Ἰούλιος. Ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσου τὴν 7 Ἰουλίου ἐν Χαιρωνείᾳ συγκροτεῖ φονικὴν μάχην.— Νικᾷ καὶ αἴρει ἄπειρα λάφυρα καὶ πολεμεφόδια τῶν ἐχθρῶν. — Θραῦσις μεγίστη τῶν Τούρκων.— Μεταδίδει ὁ ἴδιος πρὸς τοὺς Σπετσιώτας τὰ εὐαγγέλια τῆς νίκης του.— Ἐλέγχει τὴν ἀδράνειαν τῶν Πελοποννησίων δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουλίου ἐκ τῆς μονῆς Ἱερουσαλὴμ (α).— Ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ἐπαπειλεῖται τὸν ἔσχατον κίν-

(α) Ἡ μονὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ κεῖνται εἰς τὰ πέριξ τῆς Χαιρωνείας καὶ Ἄσκρης. Pouqueville histoire de la régénération de la Grèce, Tom. II, livre 3, pag. 176.

δυνον.— Κάθοδος τοῦ Ἰουσοὺφ-πασσᾶ εἰς Ξηρόμερον μὲ 12 χιλιάδας στρατοῦ. — Ὁ Ὀμὲρ-πασσᾶς φθάνει εἰς Ἄρταν μὲ χιλιάδας πέντε. — Ἀπειλεῖ τὸν Βάλτον. — Ἀμφότεροι σκοποῦσι πρὸς τὸ Μεσολόγγιον.— Ὁ Μουσταφὰ-πασσᾶς Σκόνδρας ἐπὶ κεφαλῆς δέκα ὀκτὼ χιλιάδων ἀλλαχόθεν ῥίπτεται εἰς τὰ Ἄγραφα.— Ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς πλημμυρεῖ ἐχθρῶν. — Ἀμηχανία τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Ἑλλήνων.— Ὁ Μάρκος Βότσαρης ἐπικαλεῖται ἐκεῖθεν βοήθειαν ναυτικῆς καὶ πεζικῆς δυνάμεως ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν ἐν Πελοποννήσῳ — Πέμπεται ὁ Χρ. Περραιβὸς εἰς Τρίκερην διὰ νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ Καρατάσσου κατὰ τῶν Τούρκων τῶν περὶ τὴν Μαγνησίαν.— Φθάνει τὴν 10 Ἰουλίου.— Οἱ Τοῦρκοι εἰς κακίστην θέσιν.— Διαφωνία μεταξὺ τῶν ὁπλαρχηγῶν Ἑλλήνων.—Ὁ Χ. Περραιβὸς προτείνει τὴν ἔφοδον.— Ὁ Καρατάσσος χρονοτριβεῖ — Συμβάλλεται μετὰ τῶν Τούρκων τὴν παράδοσιν καὶ ὑποταγὴν τῶν Τρικεριωτῶν εἰς τοὺς Τούρκους.— Φορολογεῖ τοὺς Χριστιανούς.

Σεπτέμβριος. Ἀπελπισία τῶν ὁπλαρχηγῶν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος. — Οἱ στρατάρχαι τῶν Τούρκων τοὺς προτείνουσι συνδιαλλαγάς.— Βαρυθυμοῦσιν οἱ πρόμαχοι τῶν Ἑλλήνων ἕνεκεν τῆς μεγάλης καὶ ἀπροβλέπτου ἀδρανείας τῆς Πελοποννήσου.— Προσκαλοῦνται εἰς Πρυσὸν τὴν 22 τρ. μ. ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ Πανουργιᾶς πρὸς σύσκεψιν τοῦ πρακτέου.— Ὁ ἐχθρὸς ὑπερισχύει καθ' ὅλην τὴν στερεὰν Ἑλλάδα.— Μόνον τὸ Μεσολόγγιον ἀντέχει.— Ἡ θέσις αὐτοῦ ὀδυνηρά.— Τὸ Βασιλάδι, τὸ Ἀνατολικὸν, ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου, διὰ θαλάσσης ὑπὸ 16 ἐχθρικῶν πολεμικῶν πλοίων, καὶ διὰ ξηρᾶς ἀπὸ στίφη βαρβάρων περιζώνονται.— Μόνη ἡ θαλάσσιος τῶν Ἑλλήνων δύναμις δίδει ἐλπίδα σωτηρίας εἰς τοὺς πολιορκουμένους.— Αὐτὴν μετὰ δακρύων ἐπικαλοῦνται ἀπὸ Σπέτσας καὶ Ὕδραν οἱ ἐν τέλει τοῦ Μεσολογγίου.

Ἔτος 1824.

Ἰούλιος. Ἀξιομνημόνευτος μάχη τῆς Ἀμπλιανης.— Οἱ Ἕλληνες ἐντὸς τῶν χαρακωμάτων ἐν Ἀμπλιανῇ, τρεῖς ὥρας ἀπεχούσῃ τῶν Σαλώνων, τὴν 14 Ἰουλίου τ. ε. ὑποδέχονται ἀνδρείως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὰ βαρβαρικὰ στίφη.— Τὴν 14

ὥραν τῆς νυκτὸς ῥίπτονται ἔξω τῶν χαρακωμάτων ξιφήρεις.— Θραῦσις τῶν Τούρκων καὶ αἱματοχυσία μεγίστη.— Λάφυρα ἄπειρα καὶ πολεμεφόδια πλεῖστα βραβεύουσι τοὺς Ἕλληνας.

Ἔτος 1825.

Σεπτέμβριος. Τὸ Μεσολόγγιον σφιγκτὰ πολιορκούμενον, ἐπικαλεῖται βοήθειαν.— Φθάνουσι τροφαὶ καὶ πολεμεφόδια μὲ τὸ πλοῖον τοῦ Λαλεχοῦ.— Οἱ Ἕλληνες ναῦται ἀπειθοῦσι, βιάζουσι τοὺς ἀντιναυάρχους ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια.— Ἔντρομοι οἱ ἐν Μεσολογγίῳ πρεσβεύονται πρὸς αὐτοὺς καὶ ἱκετεύουσι νὰ ἐγκαρτερήσωσιν εἰς τὴν διὰ θαλάσσης πολιορκίαν.—Μένουσι.— Ζητεῖται ἡ ἀντικατάστασίς των δι' ἄλλων πλοίων

Ὀκτώβριος. Νέα ἑλληνικὰ πλοῖα διαδέχονται τὰ πρῶτα ἐν Μεσολογγίῳ εὑρισκόμενα.— Ἐπιτηροῦσι τὸν τουρκικὸν στολίσκον ἐκ Πατρῶν ὁρμώμενον. — Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ πολιορκούμενοι ἐνθαῤῥύνονται καὶ ἀντέχουν.

Ἔτος 1826.

Φεβρουάριος. Οἱ ἐχθροὶ πλημμυροῦσι τὸ Μεσολόγγιον.— Τὴν 25 πίπτει τὸ Βασιλάδιον.— Τὸ Ἀνατολικὸν κινδυνεύει.

Νοέμβριος. Ἡ φρουρὰ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, δι' ἐγγράφου ὑπὸ τὰς 17 τοῦ μηνός, πρὸς ἀπελευθέρωσίν της. — Ἐπιφορτίζει τὸν Μακρυγιάννην νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἀνάγκην τοῦ φρουρίου πρὸς τοὺς νησιώτας. — Ἀπὸ τὰς προσπαθείας τούτων κρέμαται τὸ πᾶν.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΕΡΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Ἥρωες ἄνδρες τῆς περιφήμου νήσου Σπετσῶν, καὶ τοῦ Γένους μας οἱ ἀνδρειότεροι, χαίρετε!

1821 Ἀπριλίου 25, Λεβαδία.

Ἐλάβομεν τὸ γράμμα σας, τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτον ἀνδρίας, ἡρωϊσμοῦ, καὶ εἴδομεν νὰ μᾶς γράφετε, ὅπου ἐξεκίνησαν τὰ καράβιά σας διὰ ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἀμέσως ὑψώσαμεν τὰς χεῖράς μας καὶ ἐδοξάσαμεν τὸν Θεὸν διὰ τὸ ξεκίνημα, ἐπειδὴ εἴμεθα ὑπερβέβαιοι ὅτι ἐνῷ νὰ φανοῦν εἰς τοὺς ἐχθροὺς, θέλουν τοὺς δώσει μεγάλον φόβον καὶ δειλίαν. Ἀπὸ τὰ διωρισμένα ὁποῦ ἦτον νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Εὔριπον, ἀκόμη ἕως τώρα δὲν ἐφάνησαν νὰ ἔλθουν, καὶ ἀποροῦμεν τὴν αἰτίαν. Λοιπὸν σᾶς παρακαλοῦμεν, διὰ ἀγάπην Θεοῦ, νὰ ξεκινήσετε εὐθὺς δύω καράβια νὰ ἔλθουν εἰς Ἁγιαμαρίναν καὶ Στηλίδαν, διὰ νὰ δώσουν κρότον καὶ τῶν ἀποκλεισμένων Ζητουνιάτων, καὶ νὰ πάρουν καὶ ἕνα κορβέτον τούρκικον, ὁποῦ εἶναι εἰς Στηλίδαν μὲ 35 ἀνθρώπους μόνον, διὰ νὰ λάβῃ τέλος καὶ ἡ δουλειὰ τοῦ Ζητουνίου· ὁμοίως νὰ προφθάσετε καὶ

εἰς Κόρινθον καὶ εἰς Εὔριπον τὸ ὀγλιγωρότερον, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ ἀμέσως ὁποῦ νὰ φανοῦν τὰ καράβιά σας εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, θέλουν δώσει τὰ ἅρματα χωρὶς νὰ κάμουν καμμιᾶς λογῆς ἀνθίστασιν. Καὶ αὖθις σᾶς παρακαλοῦμεν τὰ δύω καράβια διὰ τὴν Ἁγιαμαρίναν νὰ προφθάσουν τὸ ὀγλιγωρότερον· ταῦτα ἐν τοσούτοις, προσμένοντες κάθε νέαν εἴδησιν ὁποῦ ἔχετε, καὶ μένομεν.

Ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμούς σας

Νικόλαος Νάκου.— Ἰωάννης Στάμου Λογοθέτης.— Ἰωάννης Φίλωρος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἕλληνες Σπετσιῶται, χαίρετε.

Γαλαξείδι, 5 Μαΐου, πρωΐ, 1821.

Οἱ κοινοὶ ἀδελφοὶ τῆς νήσου Ὕδρας μὲ τὸ ὑστερινόν τους φιλογενὲς 22 23 παύσαντος Ἀπριλίου μᾶς βεβαιοῦσι τὴν ξεκίνησιν δέκα πλοίων πολεμικῶν ἐδικῶν τους καὶ ἐδικῶν σας διὰ τὸν κόλπον Ναυπάκτου, τὸν ἐδικόν μας, καὶ ἀπὸ αὐτά, ἀδελφοί, οὔτε ἓν δὲν ἐφάνη ὄχι μέσα εἰς τὸν κόλπον, ἀλλ' οὔτε ἔξω· καὶ αὕτη ἡ αἰτία, ἀδελφοί, τῆς ἐλλείψεως τῶν ἐδικῶν σας καραβίων ἤρχισε νὰ ψυχραίνῃ τοὺς στρατιώτας Ῥούμελης καὶ Μορέως, καὶ νὰ βαστᾷ εἰς ἀκινησίαν ὅλον τὸ Κάρλιλι (α), τὸ ἀναγκαιότατον τῆς Ἑλλάδος μέρος, καὶ οὕτω νὰ

(α) Ὅρα περὶ τῆς ὀνομασίας ταύτης Voyage de la Grèce par Pouqueville, Tome 3. livr. X. ch. IV. σελ. 501 2 édition, Paris 1826· ἰδίως δὲ τοῦ ἡμετέρου Ἰ. Ῥ. Ῥαγκαβῆ τὰ *Ἑλληνικά*, ἀρτίως ἰδόντα τὸ φῶς, Τόμος ά. σελ. 670 (ἐν Ἀθήναις 1853) ὅθι ἐπιτυχέστερον ὑποδείκνυται ἡ παραγωγὴ τῆς λέξεως κτλ.

ἔχουν ἐλεύθερον οἱ ἐχθροὶ τὸ πέρασμα κατὰ τοῦ Μορέως. Ἡμεῖς εἴμεθα ὑστερημένοι ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα ἅρματα παρὰ τοῦ πάλαι γνωστοῦ τυράννου μας, καὶ οὕτω δὲν δυνάμεθα χωρὶς τὴν συνδρομήν σας νὰ κτυπήσωμεν διὰ θαλάσσης τοὺς ἐχθρούς· ὅθεν, ἔνδοξοι ἀδελφοί, ἐὰν δὲν προφθάσετε, ὡς ἄνωθεν, καθὼς ὁ ἐπιφέρων ἀδελφὸς θέλει σᾶς εἴπει εἰς πλάτος, ὄχι μόνον δὲν κινεῖται τὸ Κάρλιλι ὅλον, ἀλλ' ἀναστρέφεται τὸ πᾶν Ῥούμελης καὶ Μορέως, καὶ ὡς ἀρκετοὶ δὲν σᾶς λέγομεν περισσότερα, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι, ἀφ' οὗ ἐμφανισθῆτε μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Ὑδραίους, νὰ συναγωνισθῶμεν μὲ ἐκείνας τὰς δυνάμεις τῆς θαλάσσης, ὁποῦ ἔχομεν, ἐναντίον τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, ὁποῦ περιφέρονται εἰς τὰ μέρη μας, κατεναντιούμενα· καὶ ἀναμένοντές σας μὲ ἀνυπομονησίαν, ἀδελφικῶς σᾶς ἀσπαζόμεθα.

(Τ. Σ.) *Οἱ δέκα Ἔφοροι Γαλαξειδίου.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναῖοι ἀδελφοὶ Σπετσιῶται!

(Τ. Σ.) Τῇ 17 Μαΐου 1821 Ἀθήνηθεν.

Ἐλάβομεν τὸ ἀδελφικόν σας καὶ μαθόντες τὰς λαμπρὰς εἰδήσεις τῶν Ἑλλήνων, ἐδοξάσαμεν τὴν ἄφατον εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ.

Ἡμεῖς ἕως τῆς σήμερον ἔχομεν ἀποκλεισμένους τοὺς βαρβάρους εἰς τὸ Κάστρον, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν ἀπελπίζονται· αὔριον θέλομεν ἀρχίσει νὰ τοὺς κτυπῶμεν καὶ μὲ τὸ μεγάλο κανόνι, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔστειλεν ἀπὸ Κόρινθον ὁ Κ. Κωνσταντῆς Μεθενίτης. Ἐλπίζομεν λοιπὸν εἰς τὴν θείαν παντοδυναμίαν, ὅτι τὸ μεγάλο τοῦτο κανόνι, καὶ ἐξαιρέτως ἡ ἔλλειψις τοῦ νεροῦ, θέλει τοὺς φέρει εἰς ταχίστην ἀπελπισίαν.

Σήμερον ἐμάθομεν ἀπὸ Τσίαν καὶ ἀπὸ Κούνδουρα, ὅτι εἰς τὴν Κάρυστον ἐπῆγαν τὰ Ὑδραϊκὰ, καὶ ἀφ' οὗ ἐσκότωσαν καὶ ἠχμαλώτευσαν ἕως πεντακοσίους ἐχθροὺς, ὡς γράφουσιν, ἐπῆραν καὶ τὰ κανόνιά των. Εὖγε καὶ ὑπέρευγε, φιλελεύθεροι Ὑδραῖοι, μαζῆ μὲ τοὺς ὀπαδούς σας! ἡ εὐγνώμων Ἑλλὰς θέλει σᾶς ἀναστήσει ἀνδριάντας, μνημεῖα τῶν ἡρωϊκῶν σας ἀνδραγαθημάτων.

Περὶ τῶν ἐν Εὐρίπῳ βαρβάρων ἐμάθομεν πάλιν ἀπὸ Κούνδουρα, ὅτι τὴν 15 τοῦ τρέχοντος ἐβγῆκαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν στράτευμα, καὶ μετ' αἰσχύνης καὶ φθορᾶς ἐμβῆκαν πάλιν ὀπίσω· ὁ ἐρχομὸς τῶν καραβίων τοὺς ἐπροξένησε μεγάλον τρόμον, ὡς ἀκούομεν.

Διὰ τὸ μολύβδι, ὁποῦ μᾶς ἐγράφετε, ἀδελφοὶ, νὰ σᾶς στείλωμεν, μετὰ λύπης μας σᾶς λέγομεν, ὅτι ἡμεῖς ἐνταῦθα πρὸ ἡμερῶν ἐγυμνώθημεν ἀφ' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἕως τῆς ὥρας οἰκονομούμεθα ὁπωσοῦν μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Γνωρίζοντες ὅμως τὸ κοινὸν χρέος ἡμῶν τοῦ βοηθεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων, ἐκάμαμεν πάντα τρόπον, καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἀποστέλλομεν τὸ παρὸν, τὸ ὁποῖον παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῆτε, εἰ καὶ ὀλίγον· ἀντὶ δὲ τῆς τιμῆς του θέλετε μᾶς στείλει μπαροῦτι, ἢ γιουβερτσιλὲ, τῶν ὁποίων ὑστερούμεθα.

Παρακαλοῦμεν νὰ μὴ λείπετε νὰ μᾶς γράφετε ὅσον συχνὰ διὰ ὅσα μανθάνετε περὶ Μορέως, ἢ περὶ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἡμεῖς δὲ ἀπ' ἐδῶ θέλομεν ἀκολουθεῖ τὸ αὐτό.

Τὸ μυλύβδι εἶναι νέτον ὀκάδες ἑκατὸν, παρακαλοῦμεν δὲ, ἐπειδὴ ὑστερούμεθα τούτων, νὰ μᾶς προβλέψετε ἀπὸ ὅσον μπαροῦτι ἠμπορεῖτε, γιουβερτσιλὲ, ἢ τουφεκόπετρας, καὶ σημειώσατέ μας τὴν τιμήν των, καὶ ἀμέσως θέλομεν σᾶς τὴν ἐμβάσει μετ' εὐχαριστίας.

† ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ,— Χ. Π. ΖΑΧΑΡΙΤΣΑΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἕλληνες Σπετσιῶται

(Τ. Σ.) Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Μαΐου 1821.

Ἐπειδὴ καὶ κάθε πόλις ἑλληνικὴ ἔχει χρέος ἱερὸν νὰ βοηθῇ τὴν ἄλλην εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἡ πόλις μας ἔχει μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ μπαροῦτι, μὲ τὸ νὰ εἶναι πολλὰ ὀλίγον τὸ ὅσον ἐβγαίνει ἐδῶ, διὰ τοῦτο προστρέχομεν εἰς τὴν φιλογένειάν σας, στέλνοντες ἐπὶ τούτῳ τὸν παρόντα πρέσβυν μας Κύριον Π. Σχουζέν, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς προφθάσετε ὅσον εἶναι δυνατόν, λαμβάνοντας τὴν τιμήν του ἀπὸ τὸν ἴδιον πρέσβυν μας. Ἡ χάρις αὕτη θέλει μείνει εἰς τὰς ψυχάς μας ἀνεξάλειπτος, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη αἰώνιος. Ἐν ταὐτῷ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς σημειώσετε ὅσα νέα ἠξεύρετε, καὶ περιπλέον, ἂν εἶναι ἀληθὴς ἡ εἴσοδος τοῦ Πρίγκιπος Ὑψηλάντη εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Οἱ Καπεταναῖοι. *Οἱ Βουλευταί.*

† ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Χ.— ΠΑΝΑΓΗΣ ΖΑΧΑΡΙΤΣΑΣ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς Προκρίτοις τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὴν ὑμετέραν θεοσεβεστάτην, φιλόχριστον καὶ φιλογενεστάτην ἀντίληψιν ἀπλέτῳ καὶ ζέοντι πόθῳ ψυχῆς καὶ καρδίας ταπεινῶς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐχόμεθα καὶ προσαγορεύομεν.

Οὐδὲν τῷ ὄντι ἀπρονόητον παρὰ τῆς Παντοκρατορικῆς κρυφιομύστου σοφίας καὶ ἀπείρου δυνάμεως τοῦ

Ὑψίστου μένει, ἀλλ' ὡς σοφὸς δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, μόνος Θεὸς πάσης γνώσεως ἐπέκεινα ὤν, τῇ ἀῤῥήτῳ καὶ ἀνεξιχνιάστῳ αὐτοῦ βουλῇ πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον πάντα οἰκονομῶν, τῇ τοῦ παναγίου πνεύματος χάριτι ἐνέπνευσεν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τούτοις χρόνοις εἰς τὰς θεοφιλεῖς καὶ φιλοχρίστους ὑμῶν ψυχὰς καὶ καρδίας τὸν ἔνθεον αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου πίστεως ἡμῶν καὶ τοῦ ὀρθοδόξου γένους κραταίωσιν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, οἱ τὴν ἐσχατιὰν τοῦ Ἁγιωνύμου ὄρους τοῦ Ἄθω οἰκοῦντες καὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐνασκούμενοι ἀδελφοί, οἱ πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως καταδυναστευόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ ἐπηρεαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐχθρῶν τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, ὡς μᾶλλον γειτνιαζόντων καὶ πέριξ ἡμῶν κατοικούντων, καὶ ἐξαιρέτως ἤδη περιορισάντων ἁπανταχόθεν τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον, καὶ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι καθ' ἡμῶν ἐφορμησάντων καὶ τὸν παντελῆ ἀφανισμὸν ἐπαπειλούντων (καθὼς θέλει πληροφορηθῇ καὶ ἡ ὑμετέρα ἀγάπη παρὰ τοῦ γράμματος τοῦ εὐγενοῦς ἄρχοντος Κυρίου Ἐμμανουὴλ Παπᾶ, τοῦ κατὰ τὴν θείαν νεῦσιν ἐνταῦθα εὑρεθέντος, καὶ αὐτοψεὶ βλέποντος καὶ οἰκτείροντος τὴν ἀθλιεστάτην ἔνδειαν τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἀπαντήσεως, τῶν ἀπὸ μέρους τῆς Θεσσαλονίκης βαρβαρικῶν ἀσεβῶν λαῶν, καὶ τῶν πέριξ ταύτης, ὡς ἄοπλοι ὄντες ἡμεῖς πρὸς ὡπλισμένους καὶ ὡς κώνωψ λέοντι παραβαλλόμενοι) ἐν δὴ τῇ τοιαύτῃ ἐποχῇ ἐν ὑστερήσει τῶν τοιούτων εὑρισκόμενοι, δεόμεθα θερμῶς καὶ καθικετεύομεν τὴν μετὰ Θεὸν χριστιανικωτάτην καὶ φιλευσεβεστάτην ὁμογενῆ καὶ ἀδελφικὴν ὑπεράσπισιν, ἵνα ἐνδείξητε τὴν ὀφειλομένην ἀβραμιαίαν ἡμῶν ἀντίληψιν, ἥν ποτε καὶ ὁ μακαριώτατος ἐκεῖνος Πατριάρ-

χης Ἀβραὰμ, τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς ἐφοπλίσας ὑπὲρ τοῦ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ Λὼτ, καὶ ἐξαποστείλητε ἡμῖν ὅσον τάχος μπαροῦτι ἕως ὀκάδ. 1000, ἑξακοσίας ὀκάδ. ψιλὸ διὰ τουφέκια καὶ 400 ὀκάδ. διὰ κανόνια· μολύβι, καντάρια 40, ὁμοίως καὶ πέτρας, τουφέκια, καὶ σπαθιὰ μετὰ τεσσάρων ἁρμαμέντων δυνατῶν μὲ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωοτροφίας των, ἵνα δυνηθῶμεν, τῇ θείᾳ ἀντιλήψει ἀντιστηριζόμενοι, καὶ τῇ ὑπερμάχῳ πρεσβείᾳ τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τῇ ὑμετέρᾳ συνδρομῇ, διαφυλάξαι τὸν ἁγιώνυμον τοῦτον χῶρον, τὸ μέγα κλέος τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, τὸν σωτήριον λιμένα τῶν χριστιανῶν, τὸ καύχημα τοῦ ὀρθοδόξου γένους ἡμῶν, τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ εὐαγῆ Μοναστήρια, τῶν ἀοιδίμων ἐκείνων ὀρθοδόξων Βασιλέων κτήματα, ἐν οἷς τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερδεδοξασμένον ὄνομα τῆς παναγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου Θεοῦ δοξολογεῖται ἀεννάως τε καὶ ἀδιαλείπτως ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ παντὸς τοῦ χριστωνύμου πληρώματος ἐνισχύσεως, καὶ ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ἐκτελουμένης καθ' ἑκάστην ἀναιμάκτου θυσίας ἐν πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις. Ναὶ, δεόμεθα αὖθις, θεοσεβέστατον Σύνταγμα, μὴ ἐγκαταλείψητε τὰ ἱερὰ ταῦτα σκηνώματα γενέσθαι τῶν ἀσεβῶν παρανάλωμα καὶ ἐξουθένημα, καὶ ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, ὑστερημένους τῆς μετὰ Θεὸν χριστιανικῆς καὶ ταχείας ὑμῶν βοηθείας, ὑπὲρ ὧν ἁπάντων καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ ἔτι μᾶλλον τὴν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον καὶ πανάγαθον Θεὸν, καὶ πρὸς τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, τὴν κοινὴν ἁπάντων τῶν χριστιανῶν θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν δοξαζομέ-

νους ἐν ἑκάστῳ μοναστηρίῳ Ἁγίους ποιοῦμεν καὶ ποιήσομεν ἱκέσιον δέησιν, ὅπως ἡ παντοδύναμος καὶ ἀπροσμάχητος δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου ποιήσῃ δύναμιν, καὶ ἐνισχύσῃ, ἐνδυναμώσῃ καὶ κρατύνῃ πᾶσαν τὴν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης ἐγκάρδιον ἀναζωπύρωσιν, καὶ παρέξῃ τῷ χριστεπωνύμῳ αὐτοῦ πληρώματι τὴν κατὰ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἐχθρῶν τῆς ἀμωμήτου πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν τελείαν νίκην, καὶ τὴν ποθουμένην ἀναστήλωσιν τῆς ἐλευθερίας τὰ τῆς νίκης σύμβολα· καὶ οὕτω μὲν εὐχετικῶς καὶ ἱκετικῶς, τὰ δὲ ἔτη ὑμῶν θεόθεν εἴεν ὡς πλεῖστα, ὑγιεινά, εὐδαίμονα καὶ θεοφιλῆ.

1821 Ἰουνίου ά.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβεστάτης καὶ θεοστηρίκτου βουλῆς
Εὐχέται πρὸς θεὸν διάπυροι

† *Ἅπαντες οἱ τῶν εἴκοσιν εὐαγῶν, βασιλικῶν καὶ πατριαρχικῶν Μοναστηρίων τοῦ ἁγιωνύμου Ὄρους Προϊστάμενοι, καὶ λοιποὶ ἐν Χριστῷ ὑμῶν ἀδελφοί.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Θεοσεβέστατοι, φιλογενέστατοι ὑπερασπισταὶ τῶν ὁμογενῶν, ὅ τε πανυπέρτιμος Ἀλμυράντης τοῦ Θεσσαλικοῦ, τοῦ Μακεδονικοῦ κόλπου, καὶ οἱ λοιποὶ ἐντιμότατοι καπεταναῖοι καὶ ἀρχηγοὶ τῶν θεοφυλάκτων καραβίων τοῦ χριστιανικοῦ Γένους καὶ ὀρθοδόξου ἑταιρίας.

Μετὰ τὰς ταπεινὰς πάντων ἡμῶν ἐγκαρδίους καὶ ὁλοψύχους εὐχάς, εὐλογίας, ἐμφανιζόμενοι διὰ τοῦ παρόντος πρὸς τὴν ὑμετέραν Θεοσέβειαν, δηλοποιοῦμεν ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ ἡτοιμάσθημεν διὰ νὰ ἐξαποστείλωμεν ἀδελφοὺς ἡμῶν μοναστηριακοὺς ἐπίτηδες διὰ τὴν θεο-

φύλακτον νῆσον τῆς Ὕδρας, πρὸς τὴν ἐκεῖ φιλογένειαν καὶ βουλὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, νὰ ταχύνωσι τὴν πρὸς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ πρὸς τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον ἀντίληψιν, συναῤῥωγὴν καὶ βοήθειαν μὲ τὰ ἀνήκοντα καὶ χρειώδη εἰς ἀντιπαράταξιν ἐχθρῶν ἀσπόνδων καὶ ἀλλογενῶν, ὁποῦ περιεκύκλωσαν τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον καὶ τοὺς περὶ ἡμᾶς ὁμογενεῖς ἀδελφοὺς χριστιανούς, (καθὼς θέλετε πληροφορηθῆ ἐκ τοῦ πρὸς τὴν θεοσύλλεκτον καὶ θεοφύλακτον Καντσελαρίαν τῆς θεοσώστου νήσου Ὕδρας, εὐγενοῦς φίλου καὶ ἀδελφοῦ ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν, Κυρίου Ἐμμανουὴλ Παπᾶ, ὑπερασπιστοῦ τῆς Μακεδονίας, γράμματος). Μαθόντες τὴν αἰσίαν θεόπεμπτον παρουσίαν σας περὶ τὸ Ὄρος, ἐχάρημεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ μετὰ θερμῶν δακρύων κοινὴν παράκλησιν ἐξετελέσαμεν πρὸς τὴν πανάχραντον Δέσποιναν καὶ κοινὴν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν κυρίαν Θεοτόκον, ἀντίληψιν θερμὴν καὶ βοήθειαν εὐχηθέντες διὰ πᾶσαν τὴν ἀδελφικὴν ὑμῶν ἀγάπην. Ἤδη ἐξαποστέλλομεν ἐπίτηδες τὸν παρόντα ἀδελφὸν ἡμῶν, τὸν ἐπιφέροντα, διὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλῃ καὶ πληροφορήσῃ πᾶσαν τὴν αἴτησιν ἡμῶν καὶ ἀνάγκην διὰ ζώσης αὐτοῦ φωνῆς. Περιμένομεν λοιπὸν ἀπὸ τὸν ἀδελφικὸν ὑμῶν ζῆλον καὶ τὴν πρὸς τὰ θεῖα καὶ σεβαστὰ ἱερὰ Μοναστήρια τοῦ ἁγιωνύμου τούτου Ὄρους εὐλάβειαν, ἀντίληψιν, βοήθειαν καὶ συμμαχίαν τῆς ἀδελφικῆς ὑμῶν ἀγάπης πρὸς ἀπάντησιν τῶν ὡς λεόντων ὠρυομένων κατὰ τοῦ ἁγίου Ὄρους βαρβαρικῶν καὶ ἀλλοφύλων ἐχθρῶν καὶ γενῶν· ἡμεῖς δὲ μένομεν διὰ παντὸς πρὸς Θεὸν ἱκέται ἐκτενεῖς καὶ πρὸς τὴν κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον ὑπὲρ τῆς στερεώσεως, ἐνισχύσεως τῆς ἱερᾶς βουλῆς καὶ χριστιανικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους.

.Υ Π. Διὰ μπαροῦτι παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς προφθάσητε.

1821 Ἰουνίου 1.

Τῆς Ὑμετέρας φιλογενοῦς καὶ χριστωνύμου ἑταιρίας πρὸς τὸν ὕψιστον Θεὸν ἱκέται

† *Ἅπαντες οἱ τῶν εἴκοσιν ἱερῶν, σεβασμίων, βασιλικῶν καὶ πατριαρχικῶν Μοναστηρίων καὶ παντὸς τοῦ Ἁγιωνύμου τούτου Ὄρους κάτοικοι ἀδελφοὶ πατέρες.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τὴν εὐγενίαν σας Καπετὰν Κωνσταντῖνε Μεθενίτη, σᾶς προσκυνῶ ἐντίμως καὶ σᾶς χαιρετῶ ἀδελφικῶς (α).

Εἰς Κόρινθον ἀπὸ Γαλαξείδι, τῇ 3 Ἰουνίου 1821.

Ἀπὸ τὰ μέρη μας νέα ἀξιάκουστα ἔχομεν τὰ ἀκόλουθα.

Προχθὲς τὴν Κυριακὴν, ἀπὸ τὴν μίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἕως τὴν νύκτα εἰς τὸ βασίλευμα τοῦ φεγγαρίου, συνεχῶς, ἔγεινεν ἕνας φρικτὸς πόλεμος εἰς τὴν Κασταvίαν, ἔξω ἀπὸ τὸ Πατρατσίκιον ἕως μισὴν ὥραν, μὲ τοὺς ἐχθρούς μας. Αὐτοὶ ἦσαν ὑπὲρ τοὺς 700, ὅλοι Ἀλβανῖται, ἐξ ὧν 200 σχεδὸν καββαλαραῖοι, ἀρχηγὸν δὲ εἶχον τὸν Γελεάμπην. Οἱ ἐδικοί μας ἦσαν ὡς 600· ἀρχηγοὺς εἶχον τὸν Καπ. Γκούραν, Νάκον Πανουργιᾶν, τὸν Καπετάνιον τοῦ Λοιδωρικίου καὶ Μαλανδρίου Δῆμον Σκαλτσᾶν, τὸν Καπ. Χρῆστον Σουλιώτην καὶ τὰ τρία

(α) Ὁ Κ. Μεθενίτης μὲ τὸ πλοῖόν του τεταγμένος ἦτο νὰ φρουρῇ (ὅρα ἔμπροσθεν Μέρος Β΄. Τμῆμα Ἕκτον, Τριννήσιος στόλος, ἔγγραφον ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1822) ἐντὸς τοῦ μυχοῦ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, ἐποπτεύων τὴν πολιορκίαν τῆς Κορίνθου διὰ θαλάσσης. Πρὸς τοῦτον διευθύνεται ἡ σπουδαία αὕτη ἔκθεσις, οὗτος δὲ μετεβίβασεν αὐτὴν εἰς Ὕδραν, εἰκάζομεν, καὶ ἐκεῖθεν ἐν ἀντιγράφῳ διευθύνθη πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Ν. Σπετσῶν.

ἀδέλφια Κατσικογιαννόπουλα. Οἱ ἐχθροί μας λοιπὸν ἐκίνησαν ἀπὸ τὸ Πατρατσίκι, καὶ ἔξαφνα τοὺς ἐπαῤῥησιάσθησαν καὶ τοὺς ἔκλεισαν, πλὴν οἱ ἐδικοί μας ἐπολέμησαν ἀνδρειότατα, καὶ ἐφόνευσαν περισσοὺς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μόνοι των ἕως 6 ὥρας, καὶ τότε ἔξωθεν ἦλθον εἰς τοὺς ἐδικούς μας βοηθοὶ ἕως 100 ἄνδρες, ἀρχηγοὺς ἔχοντες τὸν Λαμπράκην Σουλιώτην καὶ Σιαφάκαν Λοιδωρικιώτην, καὶ ἐκτύπησαν ἀπὸ τὰ δύω μέρη τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ ἀπὸ τὸν σκοτωμὸν τὸν πολὺν τοὺς ὑποχρέωσαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Πατρατσίκιον. Ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἐφονεύθησαν περισσότεροι ἀπὸ τοὺς 300 καὶ ἐλαβώθησαν περισσοί· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐδικούς μας ἐσκοτώθησαν 6 καὶ ἐλαβώθησαν 10. Τοῦτος ὁ πόλεμος ἔγεινεν ὅμοιος μὲ ἐκεῖνον τῆς Γραβιᾶς εἰς τὴν φθορὰν τῶν ἐχθρῶν Ὀμὲρ-πασσᾶ Βριώνη, ὁ ὁποῖος ἀπ' ἐκεῖ κατέφυγεν εἰς Μπουτουνίτσαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς Δρακοσπηλιὰν, χωρίον τοῦ Ζητουνίου, ὅπου εὑρίσκεται τὴν σήμερον, καὶ ἑτοιμάζονται τὰ στρατεύματά μας νὰ τοὺς κτυπήσουν. Τὰ τῆς Ναυπάκτου τὰ μανθάνεις ἀπὸ τὰ ἔσωθεν, ὁποῦ σήμερον ἐλάβομεν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς σας, καὶ κατὰ τὴν παραγγελίαν των, ἰδοὺ, μὲ ἐπὶ τούτου ἄνθρωπον σᾶς τὰ στέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἰδεάσετε διὰ τὴν παραλαβήν των πρὸς ἡσυχίαν ἐδικήν μας καὶ τῶν Καπεταναίων εἰς Ναύπακτον, γράφοντες καὶ ἐμένα καὶ ἐκείνων. Τὸ Κάρελι ἐσηκώθηκε πρὸς τὰς 25 τοῦ ἤδη ἀπελθόντος Μαΐου· ἔχομεν εἰδήσεις βεβαίας, ὅτι ἔκαμον καὶ ἔβαλον εἰς ἕνα σφικτὸν τόπον τὸν Ἰσμαὴλ Πασσᾶ Πλιάσαν, ὁποῦ κατέβαινεν ἀπὸ Ἰωάννινα εἰς Ναύπακτον, καὶ τόσον ἀνδρείως τὸν ἐκτύπησεν ὁ Καπ. Γεωργάκης Βαρνακιώτης καὶ ὁ Καπ. Γριβογιγάκης, ὁποῦ ἀπὸ 1000 ἐχθροὺς ὁποῦ ἦτον, ἔμειναν 50 καὶ ἔφυγον, οἱ δὲ λοιποὶ ἐφονεύθησαν· καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς

μας οὔτε ἐφονεύθη, οὔτε ἐλαβώθη κἀνείς. Μὲ τὸν ἐρχομὸν τῶν καραβίων σας συναποστάτησαν οὐ μόνον οἱ Καραλιῶται, ἀλλὰ καὶ οἱ Γκραβαρῖται, Ἀποκουρῖται καὶ Καρπενησιῶται. Διὰ λόγου ἐμάθομεν ὅπου τὸ ἴδιον ἔκαμον καὶ οἱ Ἀσπροποταμῖται καὶ οἱ Μετσοβῖται· ἐστείλαμεν διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν, καὶ τότε σᾶς εἰδοποιοῦμεν καὶ περὶ αὐτῶν. Ὅ,τι νέα ἀξιάκουστα, πιθανὰ καὶ βέβαια ἔχετε, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἰδεάσετε διὰ Μορέαν καὶ διὰ ἄλλα μέρη. Ἀνδρίζεσθε, νικᾶτε καὶ ὑγιαίνοιτε, καὶ ἄμποτε, θείᾳ βοηθείᾳ. Τὸν παρόντα ἐπὶ τούτου ἄνθρωπόν μας, Σπύρον Καμπίσιον ὀνομαζόμενον, παρακαλοῦμεν νὰ κάμετε ὁποῦ νὰ μᾶς τὸν στείλουν οἱ Περαχωρῖται μὲ πλοῖον ἐδικόν των ἐδῶ, διότι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὸν τρόπον νὰ τὸν στείλωμεν μὲ ἐδικόν μας ἐξ αἰτίας ὁποῦ εἴμεθα διαμοιρασμένοι εἰς διάφορα μέρη διὰ πολεμικὰς ὑποθέσεις.

Ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός σας

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΟΓΙΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους καὶ ἄρχοντας τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Εὐγενέστατοι καὶ χρησιμώτατοι, οἱ τῷ ὄντι φιλογενεῖς καὶ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας ὑπερασπισταὶ καὶ ἀντιλήπτορες προὔχοντες καὶ ἅπας ὁ χριστεπώνυμος λαὸς τῶν Σπετσῶν, τὴν ὑμετέραν φιλογενῆ καὶ φιλεύσπλαγχνον εὐγένειαν ταπεινῶς ἐν Κυρίῳ ἐπευχόμενοι προσαγορεύομεν.

Ἡ ὑπὲρ τῆς κοινῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους ἐλευθερίας θεόθεν ἐμπνευσθεῖσα ὑμῖν ἀφορμή, καὶ ὁ ὑπὲρ

τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς δυστυχοῦς ἡμῶν Πατρίδος ἔνθερμος ζῆλος, καὶ ἡ πρὸς πάντας κοινῶς κοινὴ ὑμῶν πρόβλεψις καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐλευθέριος χορηγία παρακινοῦσιν ἡμᾶς τοὺς πρὸς Θεὸν ταπεινοὺς ὑμῶν εὐχέτας εἰς τὸ νὰ προσδράμωμεν μὲ χρηστὰς ἐλπίδας πρὸς τὴν φιλογενῆ και φιλοπάτριδα ὑμῶν εὐγένειαν, ἀναφέροντες δεινοπαθῶς τὸν ἐπαπειλοῦντα ἡμῖν κίνδυνον καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων πρὸς πολεμικὴν παράταξιν ἐπιτηδείων ἔλλειψιν, ὅπως χεῖρα βοηθείας ἡμῖν ὀρέξαντες, οἴκτῳ φερόμενοι, διαφυλάξωμεν τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐχθρῶν, καὶ συναγωνισθῶμεν μὲ μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ ἐλευθερίας τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν. Ἅπαντα ἡμεῖς τὰ ἐνταῦθα εἴκοσιν ἱερὰ Μοναστήρια, ἀφ' ἧς ὥρας ἠκούσαμεν τὰ χαροποιὰ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας μηνύματα, καὶ εἴδομεν τὰ κατ' ἀρχὰς φανέντα εἰς τὰ ἐνταῦθα περιπλεόμενα ὑμέτερα τῆς ἐλευθερίας καράβια, ἅπαντες ὡς φιλογενεῖς Ἕλληνες ἐνεπλήσθημεν ἀπὸ ἔνθεον ἐνθουσιασμόν, καὶ κοντὰ εἰς τὰς πρὸς Θεὸν, τὸν παιδεύοντα καὶ πάλιν ἰώμενον, ὀφειλομένας εὐχαριστηρίους ἡμῶν φωνὰς καὶ κοινὰς δεήσεις καὶ ὁλονυκτίους ἀγρυπνίας, ἐκινήσαμεν σώματα καὶ ὅπλα διὰ νὰ φυλάξωμεν τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐναντίων· πρὸς τούτοις νὰ βοηθήσωμεν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς πέριξ ἐγχωρίους χριστιανοὺς ἀδελφούς μας, ἀφανιζομένους ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ζητήσαντας βοήθειαν, καὶ μ' ὅλον ὅτι δὲν εἴχομεν τὰ πρὸς πόλεμον ἀρκοῦντα, ἐπεῤῥίψαμεν ὅμως ἑαυτοὺς εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν. Ὁ ἐνταῦθα παρὰ τῆς κοινότητος τῆς ἐλευθερίας ἀποσταλεὶς εὐγενέστατος Κύριος Μανουὴλ ὄχι ὀλίγον θάῤῥος καὶ μεγαλοψυχίαν ἐνέπνευσεν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, πληροφορῶν ἡμῖν τὴν φιλελεύθε-

ρον τῶν γενναίων Σπετσιωτῶν διάθεσιν καὶ τὴν πρὸς πάντας μεγαλόδωρον χορηγίαν αὐτῶν καὶ βοήθειαν, καὶ ὅτι εἰκοσιτέσσαρα αὐτῶν καράβια εἶχον ἕτοιμα, τὰ μὲν εἴκοσι κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης νὰ πέμψωσι, τὰ δὲ τέσσαρα πρὸς φύλαξιν τοῦ ἁγιωνύμου Ὄρους καὶ τῶν πέριξ χριστιανῶν· καὶ οὕτω συναθροίσας τοὺς ἐνταῦθα καὶ τοὺς πέριξ ἐγχωρίους χριστιανούς, ἐκίνησε μὲ μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα κατὰ τῶν ἐχθρῶν, εἰς τὸ στράτευμα τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν παρ' ἡμῶν ὅπλα, μπαροῦτι καὶ ἄλλα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ εὐγενιά του προχωρεῖ κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τὸ κρεῖττον, τοῦ ἁγίου Θεοῦ εὐδοκοῦντος, καὶ ὁ τόπος ἔμεινεν ἐνταῦθα εἰς μεγαλωτάτην ἔνδειαν ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα, ἀνθρώπους, δηλονότι, μπαροῦτι, βόλια καὶ ἄλλα, κοντὰ εἰς τὰ ὁποῖα ὀλιγοστεύει καὶ ἡ ζωοτροφία μας, ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς μεγαλώτατον καὶ προφανῆ κίνδυνον ἀπὸ τοὺς ἐν Καββάλᾳ, Δράμαν καὶ τοὺς πέριξ κατοικοῦντας ἀθέους Ἀγαρηνούς, οἵτινες βλέποντες ἡμᾶς πάντοτε μὲ ἐχθρικὸν ὄμμα καὶ τρέφοντες καθ' ἡμῶν ὀλεθριωτάτους σκοπούς, πάσχουσι παντοιοτρόπως νὰ ὁρμήσωσιν ἐδῶ, καὶ νὰ ἀφανίσωσι τὰ ἱερὰ Μοναστήρια· μάλιστα ἤδη ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἑτοιμάζουσι καθ' ἡμῶν δύω καράβια καὶ ἄλλα πλοῖα, τὸ ὁποῖον ὄχι ὀλίγον φόβον καὶ ἀπορίαν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πλέον διὰ τὴν τῶν ἀναγκαίων ὑστέρησιν καὶ ἔλλειψιν, διὰ τὰ ὁποῖα προβλέψαντες, ἀπεστείλαμεν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰ αὐτόθι τὸν πανοσιολογιώτατον κύριον Γρηγόριον Γρηγοριάδην, διὰ νὰ διηγηθῇ ὑμῖν τὰ καθ' ἡμῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ὑμετέραν βοήθειαν καὶ προστασίαν διὰ τὴν ἀναγκαίαν φύλαξιν τοῦ τόπου. Μὴ λαβόντες ὅμως μέχρι τοῦδε πληροφορίαν τινὰ τῆς εἰς τὰ αὐτόθι ἀφίξεώς του, καὶ ὑπὸ τῆς ἀπαραιτήτου ἀνάγκης βιαζόμενοι, ὡς μὴ

συγχωροῦντος τοῦ καιροῦ πλείονα ἀργοπορίαν, πέμπομεν ἐπίτηδες καὶ τοὺς παρόντας ἐν κυρίῳ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τόν τε πανοσιώτατον ἐκ τῆς μεγίστης Λαύρας κύριον Θεόκλητον, καὶ Ὁσιεξοχώτατον ἐκ τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου κύριον Κοσμᾶν, διὰ νὰ ἀναγγείλωσιν ὑμῖν τὸν ἐπαπειλοῦντα ἡμᾶς κίνδυνον, καὶ νὰ κινήσωσι τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν ὑμῶν καὶ δυνατὴν βοήθειαν, οὓς καὶ συνιστῶντες τῇ φιλογενεῖ ὑμῶν προστασίᾳ, παρακαλοῦμεν θερμῶς καὶ δεόμεθα, καὶ ἀπὸ κατωδύνου ψυχῆς καθικετεύομεν, ὅπως ὑποδεξάμενοι αὐτοὺς εὐμενῶς, δώσητε ἡμῖν χεῖρα βοηθείας, ἐπιλαμβανόμενοι ὡς φιλογενεῖς Ἕλληνες τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας καὶ ἀνάγκης, τόσον πρὸς καράβια, ὅσον καὶ ἀπὸ μπαροῦτι, βόλια καὶ ἄλλα, ὅσα διὰ ζώσης φωνῆς ἀναφέρωσινἱκετικῶς οἱ εἰρημένοι συναδελφοί μας, ὅπως καὶ τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον νὰ διαφυλάξωμεν, καὶ τοὺς ἔξω πολεμοῦντας ἀδελφούς μας, ζητοῦντας παρ' ἡμῶν τὰ πρὸς πόλεμον ἀναγκαῖα, νὰ προφθάσωμεν.

Οἱ κάτοικοι τῆς χερσονήσου Κασσάνδρας καὶ οἱ τῆς Σκιᾶς, ἢ τῆς Συκιᾶς, καθοπλισθέντες προχωροῦσιν εἰς τὸ μέρος τῆς Θεσσαλονίκης νικηταὶ, ὡς ἐμάθομεν. Οἱ ἡμέτεροι ἐκίνησαν μὲ ὁρμὴν καὶ ἀνδρίαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σταυροῦ λεγομένου χωρίου, καὶ πολεμοῦσι μὲ τοὺς ἐκεῖ συναχθέντας Ἀγαρηνούς· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἔμαθον ὅτι ἔρχεται Πασσιᾶς μὲ πλῆθος ἐχθρῶν, ἀπέστειλαν ζητοῦντες παρ' ἡμῶν καὶ ἄλλο μπαροῦτι καὶ βόλια, καὶ ἄλλα πρὸς πολεμικὴν παράταξιν ἐπιτήδεια· ἡμεῖς δὲ ὑστερούμενοι τούτων, ὡς εἴπομεν, ἐπιῤῥίπτομεν ἑαυτοὺς εἰς τὴν δυνατὴν ὑμῶν προστασίαν καὶ ἀντίληψιν, καὶ δεόμεθα εἰς τὸ νὰ εἰσακουσθῶμεν, ὁποῦ καὶ αὐτοὺς νὰ προφθάσωμεν εἰς τὸ

νὰ ἀποδιώξουν ἐκεῖθεν τοὺς ἐχθροὺς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τὰ ἱερὰ Μοναστήρια νὰ διαφυλάξωμεν, καθότι κοντὰ εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα εἶναι καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιτήδεια ἀναγκαιότατα, καὶ σχεδὸν χωρὶς τούτων οὐδὲν κατορθοῦται. Βοηθήσατε τοίνυν ἡμῖν καὶ τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ὦ φιλευσεβέστατοι ἀδελφοὶ καὶ τῷ ὄντι φιλογενεῖς Ἕλληνες, καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας ἕνα σκοπὸν ἔχοντες, δείξατε σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ὅτι κινδινεύομεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν χριστιανοί· φανῆτε προστάται καὶ ἀντιλήπτορες τῶν ἱερῶν καταγωγίων, ὡς ἔξαρχοι τῆς ἐλευθερίας καὶ λυτρωταὶ τοῦ Γένους καὶ τῆς δυστυχοῦς πατρίδος· μὴ παρίδητε ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ τὰ ἱερὰ Μοναστήρια ἐπειγόμενα εἰς ἀφανισμόν· προφθάσατε μὲ τὴν μεγαλόδωρον καὶ δραστικωτάτην ὑμῶν βοήθειαν, ἵνα μὴ τὰ ἱερὰ καὶ ἅγια ὑπὸ τῶν ἐναγῶν καὶ βεβήλων καταπατηθῶσι καὶ ὑβρισθῶσι· μὴ παραβλέψητε, δι' ἀγάπην Θεοῦ, τὴν θερμοτάτην ἡμῶν δέησιν, καθότι εἰς τὸ ἔλεος ὑμῶν μετὰ Θεὸν ἐλπίζομεν· εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν ὑμῶν ἑαυτοὺς ἐπιῤῥίπτομεν, ἀπὸ ὑμᾶς μόνον τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν ἱερῶν τούτων Μοναστηρίων περιμένομεν, καὶ τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν καὶ τῆς γλυκυτάτης πατρίδος· ὀφείλουσι γὰρ οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον. Καὶ πάντως διὰ τὸν ἔνθεον ζῆλον, τὸν ὁποῖον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους καὶ τῆς πατρίδος ὡς φιλοπάτριδες ἐδείξατε, καὶ διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ταύτην εὐεργεσίαν καὶ εὐμενῆ ὑμῶν διάθεσιν, χαρίσοι ὑμῖν ὁ Κύριος πάντα τὰ σωτηριώδη ἀγαθὰ καὶ ἐφετὰ καταθύμια, τὴν νίκην κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τὸν τέλειον ἀφανισμὸν τοῦ τυραννικοῦ κράτους, τὴν ἔλεαν υθερίτῆς πατρίδος, καὶ δι' ὑμῶν νὰ λάμψῃ τὸ κλέος καὶ ἡ δόξα τῶν εὐσε-

βῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς κοινῆς ἡμῶν προστάτιδος κυρίας Θεοτόκου, καὶ τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ Ὄρει λαμψάντων. Ἀμήν.

Ταῦτα μὲν εὐχετικῶς ἅμα καὶ ἱκετικῶς, τὰ δὲ θεοδώρητα ὑμῶν καὶ εὐγενῆ ἔτη εἴησαν ὅ,τι πλεῖστα, πανευδαίμονα καὶ σωτηριωδέστατα.

Θέλει σᾶς ἐμφανισθῆ καὶ ἓν κοινοσφράγιστον καὶ ὑπογεγραμμένον Μπεάζιον, ἀντὶ μετρητῶν τῆς κατεπειγούσης ἡμῶν ἀνάγκης καὶ χρείας.

Ἐπειδὴ ἐξαίφνης παρ' ἐλπίδα ἠκολούθησε μία ἀσθένεια φυσικὴ εἰς τὸν Ὁσιεξοχώτατον κύριον Κοσμᾶν Βατοπαιδινόν, ἀντ' αὐτοῦ ἐψηφίσθη ὁ πανοσιολογιώτατος προηγούμενος τῆς σεβασμίας Μονῆς Ξηροποτάμου κύριος Ἰωσήφ.

Τῆς πανευγενεστάτης καὶ φιλοπάτριδος ὑμῶν Ἀδελφότητος ταπεινοὶ καὶ διάπυροι πρὸς Θεὸν εὐχέται.

1821 Ἰουνίου ιδ'.

(Τ. Σ.) *Ἅπαντες οἱ τῆς ἱερᾶς Συνάξεως τῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους κοινότητος προϊστάμενοι.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Περιπόθητοί μοι καὶ ἀνδρειότατοι πλοίαρχοι τῶν ἑλληνικῶν καραβίων, χαίρετε.

Ῥηνιάσσα, 15 Ἰουνίου 1821.

Εἶναι ὑπὲρ τοὺς δύω μῆνας ἀφ' οὗ ἀπέρασα ἐδῶ εἰς τὸ Σοῦλι· εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν ἔλειψα νὰ ἐξακολουθῶ ἀκουράστως τὸ ἀπαραίτητον χρέος μου διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους μας, καὶ μ' ὅλον ὅτι τὰ Ὀθωμανικὰ στρατεύματα πανταχόθεν μᾶς περιεκύκλωσαν, πλὴν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη μὲ ἀφανισμὸν καὶ ἐντροπὴν ἀπὸ τὰ Σουλιώτικα καὶ γειτονικὰ τοῦ Γένους

μας ἅρματα ἐδιώχθησαν. Ἡ στενὴ ὅμως πολιορκία τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ μᾶς ἔκαμε νὰ ὑστερώμεθα κατὰ τὸ παρὸν ἀπὸ πολεμικὰ ἀναγκαῖα. Τούτου ἕνεκα πέμπω ἐπίτηδες τὸν παρόντα ἀξιωματικὸν, κύριον Δημήτριον Ῥοκᾶν, νέον φιλογενέστατον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἠμπορεῖτε, χωρὶς ὑποψίαν, νὰ δώσετε πίστιν εἰς ὅσα εἶναι διωρισμένος νὰ σᾶς εἴπῃ στοματικῶς· πρὸ πάντων δὲ σᾶς λέγω τὸ μόνον οὐσιωδέστερον, ὅτι ἡ μόνη ἀσφαλὴς καὶ ὀγλίγωρος τῆς Ἑλλάδος σωτηρία εἶναι τὸ νὰ δράμετε ἐδῶ τάχιστα τὸ ἐλάχιστον ὀκτὼ ἢ δέκα καράβια εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἠπείρου, νὰ κατακαύσετε τὰ εἰς Σύβοτα εὑρισκόμενα ὀθωμανικὰ καράβια, τὰ ὁποῖα τρέμουν καὶ καθ' ἡμέραν προσμένουν ὡς ὁ κατάδικος τὸ τέλος τῆς ζωῆς των. Εἰς αὐτὸ δὲ τὸ ἀναμεξὺ ἐγὼ μετὰ τῶν Σουλιωτῶν καὶ λοιπῶν Ἠπειρωτῶν θέλει πολιορκήσομεν τὴν Πάργαν καὶ Πρέβεζαν, θέλει καθυποτάξομεν τὴν Ἤπειρον, καὶ ἀκολούθως θέλει ἐμψυχωθῇ ὅλη ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἔλλειψις τῶν καραβίων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων μὲ ἐκατάστησεν ἀδύνατον τὸ νὰ ἐκτελέσω μέχρι τῆς σήμερον τὰ ὅσα ἡ περίστασις ἀπαιτοῦσε διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον· ὅθεν σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸ ὄνομα τῆς σεβασμίας καὶ γλυκυτάτης πατρίδος, ὅτι νὰ φθάσετε ὅσον τάχιστα, καὶ νὰ μᾶς προφθάσετε ἀπὸ ἀναγκαῖα, διὰ νὰ στερεώσωμεν τὰς ἐλπίδας τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ μὴ μᾶς γεννηθῇ ἔπειτα χᾳνὲν ἐναντίον καὶ δυσκολοθεράπευτον. Πάλιν λέγω, ὅτι ὁ παρὼν διὰ ζώσης φωνῆς θέλει σᾶς πληροφορήσει τὰ πάντα, καὶ μὲ ὅλην τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀδελφότητα μένω.

Τῆς ὑμετέρας εὐγενίας δοῦλος ταπεινὸς καὶ ἀδελφὸς

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΕΡΡΑΙΒΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἕλληνες τῆς κοινότητος
Σπετσῶν, χαίρετε!

Χειρὶ Θεοῦ πολλοὺς ἐχθροὺς κατετροπώσαμεν μέχρι τοῦδε, καὶ πολλὰ ἐχθρικὰ χωρία κατεκαύσαμεν. Ἡ ὁρμὴ τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἀκράτητος· προὐχώρησεν ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ τείχη τῆς Θεσσαλονίκης, πλὴν ἂν καὶ ὁρμὴ εἶναι τοσαύτη, καὶ προὐχώρησε τόσον, ἡ ἔλλειψις τῆς μπαρούτης ὅμως εἶναι τὸ μόνον μέσον νὰ ἐμποδίσῃ καὶ τὴν ὁρμὴν ταύτην καὶ τὴν προθυμίαν, καὶ πᾶν ἄλλο συμφέρον εἰς τοὺς ὁμογενεῖς χριστιανούς, ἐπειδὴ καὶ ὅσην ἂν εἴχομεν μέχρι τοῦδε, διὰ τὰς πολλάς μας ἐκστρατείας, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐδῶ εἰς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς ἀδελφούς, καὶ ὡς περιωρισμένοι πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, τὸ κατεξωδεύσαμεν σχεδόν. Ὅθεν καὶ στέλλομεν τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρόν μας κύριον Ἰωάννην Γκουτσιᾶν, τὸν Κασσανδρινόν, ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, κάμνοντες κάθε τρόπον, ἢ ἐξ ἰδίων σας ἢ ἀπ' ἄλλο μέρος νὰ μᾶς στείλετε δι' αὐτοῦ χιλίας ὀκάδας μπαροῦτι τοῦ τουφεκίου, παρ' οὗ θέλετε λάβει καὶ τὴν τιμήν. Τοῦτο, φίλοι τοῦ γένους Ἕλληνες, ὡς φιλάδελφοι συνδράμετε ὅσον τάχιστα μὲ τὸν προειρημένον, διὰ νὰ μὴ μᾶς προξενηθῇ ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης ἀνέλπιστός τις δειλία, καὶ ἑπομένως μείνῃ τὸ πρᾶγμα, ὃ μὴ γένοιτο, ὀπίσω καὶ ἀντὶ ὠφελείας προξενήσωμεν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας βλάβην. Διὰ τοῦτο καὶ μὴν παραβλέψετε τὴν αἴτησίν μας, ὡς τὸ μόνον μέσον βοηθητικὸν τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς δυνάμεως ἡμῶν, ἀλλὰ τὸ ὀγλιγωρότερον προβλέψατέ μας μ' αὐτήν, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ προχωρήσωμεν καὶ περαιτέρω εἰς καταδρομὴν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἰδεάσατέ μας ὅ,τι νέον καὶ ἂν ἔχετε τῶν ἑλληνικῶν κατορθωμάτων· πολλάκις ἐγράψαμεν τοῦ Κυρίου

Γιακουμάκη, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς σας περὶ τῶν ἀναγκαίων χαραβίων εἰς καταδρομὴν τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ μᾶς ἀπεκρίθησαν ὅτι εἶναι ἀδύνατον, ἕως οὗ νὰ κατανικήσουν τὸν ἐχθρικὸν στόλον· πλὴν καὶ περὶ τούτου παρακαλοῦμεν νὰ φροντίσετε ἡ φιλογένειά σας, διὰ νὰ μᾶς προφθάσετε ὅσον τάχιστα, διότι ἡμεῖς φθάσαντες σχεδὸν καὶ ἕως εἰς αὐτὰ τῆς Θεσσαλονίκης τὰ τείχη, δὲν εἴμεθα μήτε διὰ τὰ ἔμπροσθεν, μήτε διὰ τὰ ὄπισθεν. Ὅθεν εἶναι ἀναγκαία ἡ θαλάσσιος δύναμις, καὶ περὶ αὐτῆς φροντίσατε, διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν τοὺς ἀδελφούς μας, ὅπου κατασφάττονται καθ' ἑκάστην ἀσπλάγχνως. Μένομεν.

1821 Ἰουνίου 16. Πολυγ.

Ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς Μακεδονίας
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Προῦχοντες καὶ ἀδελφοὶ Σπετσιῶται, χαίρετε!

Ὁ ἐπιφέρων τὸ παρόν μου συμπατριώτης σας θέλει σᾶς διηγηθῇ τὰ περὶ ἐμοῦ ἐκ στόματος. Σᾶς δίδω τὰς χαροποιὰς εἰδήσεις, ὅτι εἰς τοῦτα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐπροχώρησαν τὰ ἑλληνικά μας στρατεύματα, καὶ γιγαντιαίοις βήμασιν ὑπερπηδοῦν τὰ ὄρη σφάζοντες καὶ καταδιώκοντες τὸν ἐχθρόν. Πανταχόθεν ἔχω εἰδήσεις τῶν Καπεταναίων, καὶ ὅλο χαροποιὰς εἰδήσεις διαλαμβάνουσιν. Οἱ γενναῖοι Καπεταναῖοι τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀκαρνανίας ἑνωθέντες μὲ τοὺς ἥρωας συναδελφούς μας Σουλιώτας, καὶ διαιρέσαντες τὰ στρατεύματά τους εἰς τέσσαρας κολλώνας, ἐπροχώρησαν μέχρι τῶν Ἰωαννίνων, δύω ὥρας ἀπέναντι, σφαλήσαντες

ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα, συνιστάμενα ἀπὸ 15 χιλιάδες Τούρκους, τὰ δὲ ἐδικά μας ἀπὸ 18, καὶ εἰς τόσον τρόμον ἔφεραν τοὺς τυράννους, ὥστε δὲν τολμοῦν νὰ δείξουν τὰ μοῦτρά των. Ἐκεῖ λοιπὸν θέλει γίνει ἡ φοβερὰ καὶ κρίσιμος μάχη, τὴν ὁποίαν ἂν κερδήσωμεν, ἐλευθερόνεται ὅλη ἡ Ῥούμελη καὶ διαλύονται καὶ ἀφανίζονται ὅλα τὰ ἐπίλοιπα μέλη καὶ πτέρυγες τῶν ἐχθρῶν. Θεία χεὶρ εἶναι τῷ ὄντι εἰς τοῦτον τὸν θεῖον ἀγῶνά μας, ἐπειδὴ καὶ ἕως τώρα βλέπομεν ὅτι ἡ τροπαιοφόρος σημαία μας καὶ ὁ τίμιος Σταυρὸς προπορεύεται, καὶ ἀφανίζεται ἡ δύναμις τῶν τυράννων. Τὸ μόνον σφάλμα, ὁποῦ ἠκολούθησεν ἐξ ἀρχῆς, ἀμελήθη ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀπὸ ναυτικὴν βοήθειαν, καὶ ἂν ἤθελαν φανῆ μόνον δέκα καράβιά σας εἰς ἐκεῖνα τὰ νερὰ τῆς Πρεβέζης, ἠθέλετε κατορθώσει μεγάλα πράγματα, καὶ πῶς ἕως τώρα δὲν τὸ ἀκολουθήσατε, ἀδελφοί, εἶναι μεγάλη ἀπορία. Ὅλοι οἱ ἀδελφοί μας αὐτὸ μὲ γράφουν καὶ παρακαλοῦν θερμῶς διὰ νὰ φανῇ ἡ ἑλληνικὴ σημαία σας, καὶ μὲ τὴν μόνην θεωρίαν της θέλουν ἀπονεκρωθῇ οἱ ἐχθροί. Ὁ ἐκεῖ τυραννικὸς στόλος εἶναι ξετσουρμάδος καὶ εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ Μούρτου καὶ ἐπῆγεν εἰς Ἁγιονῆσι, ἔξω ἀπὸ ταῖς Γουμενίτσαις· οἱ ναῦται, Φράγκοι καὶ Ῥωμαῖοι οἱ περισσότεροι, ἔφυγον, καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦλθον καὶ ἐδῶ καὶ μὲ διηγοῦνται, ὅτι ὅταν φανοῦν τὰ τροπαιοφόρα πλοῖά σας, εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ ἀντιπαραταχθοῦν οἱ ἐχθροὶ εἰς πόλεμον, ἀλλ' ἔχουν σκοπὸν ἢ νὰ ἀφήσουν τὴν φλότταν ἔρημον καὶ νὰ φύγουν, ἢ νὰ τὴν καύσουν μόνοι των. Ὅθεν, ἀδελφοί, μὴν ἀργῆτε, ἀλλὰ δράμετε εἰς βοήθειαν τῆς πατρίδος, καὶ ἡ νίκη εἶναι ἄφευκτος, διὰ νὰ ἀπολαύσετε καὶ τοὺς στεφάνους τῆς εὐκλείας καὶ δόξης. Περνῶντας ἀπ' ἐδῶ, σᾶς ἔχω κρέα-

τα ἀρκετὰ ἕτοιμα, καὶ ὅ,τι ἠμπορέσω καὶ ἀπὸ ψωμὶ νὰ οἰκονομήσω, δὲν θέλω λείψει. Ἡ Πατρὶς λοιπὸν σᾶς προσκαλεῖ δακρυῤῥοοῦσα, καὶ ὡς γνήσια τέκνα της, ὁποῦ ἐξ ἀρχῆς ἐδείχθητε, δράμετε ὅσον τάχιστα πρὸς βοήθειάν της. Στείλατε τὸ αὐτὸ γράμμα μου καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ὑδραίους.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος προχωροῦν οἱ ἐδικοί μας ἐξαίρετα· τὰ Ἄγραφα ἔλαβον τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Καπετὰν Μπαζιτέκη, ὁποῦ πρώην εἶχε χαλασθῆ, τώρα ἐπανέλαβε τὰς δυνάμεις του, ὁμοίως καὶ κᾄποιος Καπ. Τάσος. Καὶ τούτην τὴν στιγμὴν μὲ ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Καρπενῆσι καὶ Πατρατσίκι, ὅτι νὰ ἐχάλασαν τὸν Δράμα Πασσᾶν ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ μόλις ἐγλύτωσε μὲ 130 ἀνθρώπους· ἡ Βέῤῥοια ἐσηκώθη ὅλη, ὁμοίως καὶ τοῦ Βώλου τὰ χωρία καὶ ἡ Μακρυνίτσα ἐξαναδυνάμωσαν καὶ ἐπροχώρησαν οἱ ῥηθέντες δύω καπεταναῖοι, μάλιστα ὁ δεύτερος μὲ τοὺς Βεῤῥοιώτας ἕως εἰς Τούρναβον, κοντὰ εἰς τὴν Λάρισσαν· καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην σας.

Μεσολόγγι, τῇ 14 Ἰουλίου 1821.

Ὁ ἀδελφός σας

ἨΘΟΣ ῬΗΓΑ, Θετταλὸς ἐξ Ἀμπελακίων.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ ἔνθερμοι ζηλωταὶ τῆς ἐλευθερίας, Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς καὶ ἐκ ψυχῆς ἀσπάζομαί σας.

Τῇ 30 Ἰουλίου 1821, Ῥηνιάσσα.

Πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμοῦσα νὰ σᾶς γράψω, καὶ νὰ σᾶς ἀποδώσω τάς τε προσωπικάς μου καὶ τὰς ἐκ μέρους τῆς πατρίδος εὐχαριστήσεις καὶ τὰ ἐγκώμια, τὰ ὁποῖα

σᾶς ἀνήκουν, μ' ὅλον ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ σᾶς ἐγκωμιάσω ἀναλόγως μὲ τὴν προθυμίαν καὶ διάπυρον ζῆλον, τὸν ὁποῖον ἐδείξατε διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τὰ κατορθώματά σας, καὶ τὰ τρόπαια ὁποῦ ἐστήσατε κατὰ τῶν τυράννων, πλὴν τὸ μακρυνὸν διάστημα τοῦ τόπου, καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ ὁρίζοντος, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρισκόμην, δὲν μοὶ τὸ ἐσυγχώρησαν μέχρι τοῦδε· μάλιστα δὲ καὶ ἀφοῦ ἔλαβον τὸ σεβαστόν μοι γράμμα σας, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ μοὶ εὐηγγελίσατο τὸ εὖ τῆς εὐκταίας μοι ὑγιείας σας καὶ τὰ ὀρθά σας περὶ πατρίδος φρονήματα, μὲ ἐχαροποίησε μεγάλως, μ' ὅλον τοῦτο οἱ περισπασμοὶ τῶν ἐθνικῶν ὑπουργημάτων δὲν μοὶ ἔδωκαν καιρὸν διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου καὶ νὰ σᾶς ἀποκριθῶ εὐθύς, ἐπειδή, καθ' ὃν καιρὸν μοὶ ἐνεχειρίσθη τὸ γράμμα σας, εὑρισκόμην εἰς πολιορκίαν τῆς Πάργας, ἀλλ' ἐπέστρεψα ἄπρακτος ἐκεῖθεν, ὡσὰν ὁποῦ οἱ ἐχθροὶ δεκαπλάσιοι ὄντες τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, μᾶς περιεκύκλωσαν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἐν ᾧ ἡμεῖς δὲν εἴχομεν οὐδεμίαν διὰ θαλάσσης δύναμιν, καθὼς σᾶς εἶναι γνωστόν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο μὲ τοὺς ἀπτοήτους Σουλιώτας, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν ὅλως διόλου τὸ πάθος τῆς δειλίας, ἐκάμαμεν τὴν ὀπισθοδρόμησιν μὲ μικρὰν ζημίαν ἐδικήν μας, καὶ μὲ μεγάλην τῶν ἐχθρῶν· ἐπειδὴ ἀπὸ μὲν τὰ ἀθάνατα σώματα τῶν Ἑλλήνων ἔπεσαν μόνον δύω, καὶ μᾶς ἐπληγώθησαν καὶ τέσσαρες, ἐκτὸς μερικῶν Παργείων, οἱ ὁποῖοι διὰ παρακοῆς καὶ ἀνοησίας των, μὴ ἀκολουθήσαντες τὸν ἐπίλοιπον στρατόν, ἀπεκλείσθησαν εἰς ἕνα μέρος ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, καὶ μ' ὅλον τοῦτο οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἀπεσώθησαν, καὶ 15 ᾐχμαλωτίσθησαν καὶ ἓξ ἐφονεύθησαν· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα, καὶ ἐπληγώθησαν ἄλλοι τόσοι. Ταῦτα ὡς ἐν παρεκβάσει

ἔγραψα διὰ νὰ σᾶς πληροφορήσω πόσον εἶναι ἀναγκαία ἐδῶ ἡ ναυτικὴ δύναμις, ὡσὰν ὁποῦ τοιαύτας καὶ ἄλλας εἰδήσεις τὰς μανθάνετε ἀπὸ τὸν ἐπίτηδες αὐτοῦ ἀποςελλόμενον εὐγενῆ καὶ τίμιον ἀδελφόν, κύριον Γεώργιον Λουρόπουλον, εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς λόγους θέλετε δώσει πληρεστάτην ἐμπιστοσύνην. Εἶπον, ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἐδῶ ἡ ναυτικὴ δύναμις, διότι πρῶτον, ἡ μεγαλειοτέρα καὶ καλλιωτέρα δύναμις τοῦ ἐχθροῦ εὑρίσκεται ἐδῶ· δεύτερον, οἱ τόποι τοὺς ὁποίους ἔχομεν σκοπὸν διὰ νὰ κτυπήσωμεν, εἶναι παραθαλάσσιοι· τρίτον δὲ καὶ ἐπικινδυνωδέστερον διὰ τὸ γένος εἶναι τὸ ἑξῆς· οἱ συμμαχοῦντες μὲ ἡμᾶς Τοῦρκοι Ἀληπασιαλίδες μᾶς ἀναγκάζουν νὰ στρέψωμεν τὰ ἅρματά μας ἐναντίον τῶν πολιορκούντων τὰ Ἰωάννινα, διὰ νὰ ἐβγάλωμεν τὸν Ἀληπασιᾶν· τοῦτο πάσχομεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐν ὅσῳ νὰ λάβωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μας Πρέβεζαν καὶ Πάργαν, ἐπειδὴ παλαιὸς ἐχθρὸς δυσκόλως γίνεται φίλος καινούριος. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὅμως ἀναγκαζόμεθα νὰ κολακεύσωμεν τὸν σύμμαχον Τοῦρκον, τὸν ὁποῖον, ἐν ᾧ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μας παραθαλάσσια μέρη, ἂν λάβῃ ἔκβασιν καὶ ἀκολουθήσῃ ὁ εἰρημένος αὐθέντης τὰς ὑποσχέσεις του, χαρὰ εἰς ἡμᾶς· ἂν ὅμως πάρῃ τὸν συνειθισμένον του δρόμον, τότε θέλει κτυπηθῶμεν μὲ αὐτοὺς δυνατώτατα. Διὰ τοῦτο λοιπόν, παρακαλῶ, ταχύνατε τὸ στάλσιμον τῶν καραβίων εἰς τὰ ἐδῶ, ὁποῦ κρέμαται ἡ ἀκίνδυνος σωτηρία τῆς Ἑλλάδος. Εἶδον εἰς τὸ γράμμα σας νὰ μοὶ ἀποδίδητε ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὴν ἀξιότητά μου ἐπαίνους διὰ τὰ κατορθώματα δῆθεν ὁποῦ ἔκαμα· τοῦτο βέβαια τὸ κάμνετε ἀπὸ τὴν πρὸς ἐμὲ εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ καλοκἀγαθίαν σας, πλὴν ἐγὼ δὲν γνωρίζω μήτε ἀρετήν, μήτε κἀμμίαν ἀξιότητα εἰς τὸν ἑαυτόν μου· καὶ ἂν κατώρθωσά τι μι-

κρὸν ἔργον, ἐξεπλήρωσα μέρος τοῦ χρέους μου πρὸς τὴν Πατρίδα, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὅ,τι ἤθελα κάμω περὶ πατρίδος, χρέος τὸ νομίζω ἄφευκτον. Λυποῦμαι μόνον, ὅτι μοῦ λείπουν τὰ μέσα κατὰ τὸ παρὸν, διὰ νὰ πράξω τὰ ὅσα συμφέροντα τοῦ Γένους μου ἐγνώρισεν ἡ πολυχρόνιος περιέργειά μου καὶ πεῖρα εἰς τὴν Ἑλλάδα· διὰ τοῦτο προσκαλῶ πανταχόθεν τοὺς φιλογενεῖς ἀδελφοὺς πρὸς εὐκολίαν τῶν σωτηρίων ἐπιχειρημάτων μας. Ἕνα παρόμοιον γράμμα ἔγραψα καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς σας καὶ γειτόνους σας Ὑδραίους. Ὑγιαίνετε καὶ ἀνδρίζεσθε, εὐγενέστατοι, ἀνδρειότατοι καὶ φιλογενέστατοι ἄνδρες. Ἐγὼ δὲ ὑποσημειοῦμαι τῆς ὑμετέρας φιλογενεστάτης ψυχῆς·

Ἐλάχιστος ἀδελφός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΕΡΡΑΙΒΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους ἄρχοντας Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Τῇ 14 Αὐγούστου 1821, Γαλαξείδιον.

Ἡ παροῦσά μας εἶναι νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν τὰς κάτωθεν εἰδήσεις, ὡς καὶ ἐκ στόματος τὰ αὐτὰ θέλει πληροφορηθῆτε ἀπὸ τὸν παρόντα ἐδικόν μας Κωνσταντῆν Χατσόπουλον, ὁποῦ ἐπιταὐτοῦ στέλλεται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ τὰ αὐτόθεν. Ἀναχωρῶντας οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ Λεβαδίαν, ἐτράβηξαν διὰ Θήβας· τί ἔκαμαν σᾶς εἶναι γνωστὸν, ἐκυρίευσαν δὲ καὶ κατέκαυσαν τὰς Ἀθήνας. Ἀφ' οὗ ἐμίσευσαν ἀπὸ Λιβαδίαν, ἄφησαν ὀπίσω ζαπίτην τὸν Χατσῆ Μαχμοὺτ Ἀγᾶν, Κρητικὸν, μὲ 500 ἀνθρώπους, ὁμοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν μας Καπ. Χρῆστον Παλάσκαν, καὶ τοὺς δύω προεστοὺς Νικόλαον Νάκου καὶ Λογοθέτην. Λοιπὸν ἀπερνῶντας ὀλίγας ἡμέρας, ἀγροικήθησαν μυστικῷ τῷ τρό-

πῳ ὁ Καπ. Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Καπ. Χρῆστος Παλάσκας, καὶ ἐκατόρθωσαν καὶ ἐπῆγαν οἱ ἐδικοί μας διὰ νυκτὸς καὶ τοὺς ἐκτύπησαν, ὅμως δὲν ἐπέτυχαν καλὰ τὸ πιάνο, ἀλλ' ἐπρόφθασαν ὁ Χατσῆ Μαχμούταγας καὶ ὁ Κατῆς, πέρνοντας μόνον καὶ τὸν Κὺρ Νικολὸν, καὶ ἐσφαλίσθησαν εἰς τὸ κάστρον μὲ 300 ἀνθρώπους· ξημερόνοντας δὲ ἡ ἡμέρα, ὅσοι ἄλλοι Τοῦρκοι ἦτον κλεισμένοι ἔξω εἰς τὴν χώραν καὶ ὀσπίτια, ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν Καπ. Ὀδυσσέα, τοὺς ὁποίους ἔδοσε τὰ ἅρματα καὶ ἐπάγησαν διὰ τὸν τόπον τους. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπῆραν εἴδησιν οἱ ἄλλοι Τοῦρκοι ἀπὸ Θήβας, καὶ ἦλθαν ἀπὸ τόπον μονοπάτι τοῦ βάλτου, ἀπέρασαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Λεβαδίαν, ἐπῆραν καὶ τοὺς σφαλισθέντας, βάλοντας καὶ πυρκαϊὰν εἰς ὅσα ὀσπίτια ἦτον μεμονωμένα ἔξω εἰς τὴν χώραν, ὁποῦ εἶχον κόμοδον οἱ Τοῦρκοι, τὰ ἔκαψαν ὅλα, ὁποῦ δὲν ἔμεινε πλέον σημάδι ἀπὸ τὴν χώραν, καὶ ἕως τὴν σήμερον δὲν ἔχομεν εἴδησιν ποῦ εὑρίσκεται ὁ Ὀμὲρ πασσᾶς· ἄλλοι λέγουν, ἀκόμη εἰς τὰς Ἀθήνας, ἄλλοι λέγουν, συναγμένοι εἰς Θήβας, πλὴν ἀπὸ Θήβας μερικοὶ Ἀλβανῖται, ἕως 400, ἔστειλαν εἰς τὸν Καπ. Ὀδυσσέα, ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν Πέτραν, καὶ τοῦ ζητοῦν καὶ αὐτοὶ, διὰ νὰ προσκυνήσουν, νὰ τραβήξουν διὰ τὸν τόπον τους, καὶ ἴσως ἕως σήμερον νὰ τὸ ἀκολούθησαν. Ὁ Καπ. Ὀδυσσεὺς εἰς τὰς 9 τοῦ παρόντος ἔκαμεν ἀλλαγὴν, καὶ ἔλαβεν ὁ Καπ. Διοβουνιώτης τὸν υἱόν του ἀπὸ τὸ Ζητοῦνι, ὁποῦ ἦτον σκλάβος, δίδοντας καὶ αὐτοὶ τὸν Ὀσμανμπέην, Σαλωνίτην, μὲ τὸ χαρέμι του, καὶ ἄλλους δύω μπουλουμπασάδες, ὁποῦ εἶχε πιασμένους ὁ Καπ. Γιολδάσης. Οὕτω τελειόνοντας ἡ ἀλλαγὴ, ἀμέσως ἀγροικήθησαν ὅλα τὰ ἐκεῖ καπετανάτα, διὰ νὰ συναχθοῦν νὰ ξεκινήσουν ἀπὸ τὸ Πατρατσίκι. Καὶ ἀπὸ τὴν Λάρισσαν, ὁποῦ εὑρίσκεται ὁ Δράμαλης, ἐπῆγε μὲ τὸ

στράτευμά του έως εἰς τὰ μέρη Τρικκάλων, εἰς ταῖς Πόρταις, καὶ ἕως τὴν σήμερον εἶχαν τρεῖς πολέμους συγκροτήσει οἱ ἐδικοί μας. Ἔμεινε δὲ μὲ τοὺς γενναίους Καπ. Στουρνάρην, Καπ. Κώσταν Βελῆν, καὶ Καπετὰν Μπουκουβάλαν καὶ λοιποὺς καὶ ὁ κὺρ Λογοθέτης ἐξ Ἀγράφων, ἕως ὁποῦ τὸν Δράμαλην τὸν ἔδοσαν τοῦ διαβόλου, καὶ ἐπρόφθασε μόνον μὲ τριακοσίους νὰ ἔμβη ὀπίσω εἰς τὴν Λάρισσαν, πέρνοντάς του ὅλους τοὺς τσεπχανέδες του, καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί του ἐσκοτώθησαν· εἰς τὴν τρίτην μπατάγιαν τοὺς ἔγεινε μάλιστα ὁ περισσότερος θρῆνος.

Ἐρχόμενος ἐδῶ ἀπὸ Σπέτσας ὁ ἀδελφός μας Καπ. Μανώλης Ὀρλὼφ, ἀπέρασεν ἀμέσως διὰ τὴν Ναύπακτον, ὁποῦ ἐκεῖ ἦτον τὰ καράβια. Λοιπὸν μίαν ἡμέραν πρότερον εἶχε φθάσει διὰ ξηρᾶς καὶ ὁ γενναῖος καπ. Δημήτριος Μακρὺς μὲ τοὺς στρατιώτας του, ὁ ὁποῖος ἀριβάροντας εἰς τὸ Καστέλλι ἀπ' ἔξω τῆς Ῥούμελης, εὑρίσκει ἔξω 8 Τούρκους· τοὺς ἐσκότωσαν καὶ ἕνα ἔλαβον ζωντανόν. Τὴν ἰδίαν βραδίαν πιάνει τὸν δρόμον ἀπὸ Ναύπακτον ἕως τοῦ Καστελλίου, καὶ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ χάστρον τῆς Ναυπάκτου 22 Τοῦρκοι ἀπὸ τοὺς καλούς, οἱ ὁποῖοι ἦτον ὁ πρῶτος ὁ Καβάζπασης τοῦ Ἰσοὺφ-πασσᾶ τῶν Πατρῶν, καὶ ἦτον πηγαιμένος μὲ γράμματα εἰς τὴν Ναύπακτον. Λοιπὸν ἐβγαίνοντας ἔξω διὰ νὰ ἀπεράσῃ διὰ τὸ Καστέλλι, τοὺς κτυποῦν ὁ Καπ. Μακρὺς καὶ κρατεῖ εἰς τὸν τόπον 19, δύω δὲ ἐγλύτωσαν καὶ ἐπέρασαν εἰς τὸ χάστρον, τὸν δὲ Καβάζπασην, ἐκτυπήθη καλὰ καὶ ἔκαμε κατὰ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ἔχασαν, νομίζοντας ὅτι ἐγλύτωσε· αὐτὸς ὅμως ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ πρωὶ ὁποῦ ἐβγῆκαν οἱ ἐδικοί μας Καπεταναῖοι τῶν καραβίων διὰ νὰ ἀνταμώσουν μὲ τὸν Καπ. Μακρὺν, εἶδον τὸν Καβάζπασην, τοῦ εὗρον καὶ ἐξαίρετα ἅρματα,

καὶ τὰ γράμματα ὁποῦ εἶχαν βουλωμένα πρὸς τὸν Πασσᾶν τῶν Πατρῶν· ἡ τύχη νὰ ἐβράχηκαν καὶ δὲν ἐβγῆκαν τὰ γράμματά τους. Σᾶς λέγομεν λοιπόν, κατ'αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐλπίζομεν ὁποῦ θέλει πάρει τέλος τὸ Καστέλλι καὶ ἡ Ναύπακτος· ἴσως καὶ τὸ Καστέλλι σήμερον ἐπῆρε τέλος, ὅτι ἦτον ἀπόφασις διὰ νὰ τὸ τρακάρουν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὅτι τὸν ἄνθρωπον ὁποῦ εἶχαν πιασμένον ὁ Καπ. Μακρύς, τοῦ εἶπαν, ὅτι ἦτον 14 ἄνθρωποι μόνον εἰς Καστέλλι Ῥούμελης. Περὶ Ἰωαννίνων νέας εἰδήσεις δὲν ἔχομεν· πόλεμοι καθ' ἡμέραν γίνονται ἀφανίζοντας τοὺς ἐχθρούς, καθὼς ἐλάβαμεν γράμμα ἀπὸ κὺρ Ἀλέξη Νοῦτσον, ὁ ὁποῖος ἐμίσευσε πάλιν ἀπὸ τὸ Βραχώρι καὶ ἐπῆγε διὰ τὴν Ἄρταν, διὰ νὰ βάνῃ σύστασιν ἐκεῖ εἰς τὰ στρατόπεδα, ὅτι ἠκολούθησεν ἀναμεταξύ των σύγχυσις διὰ τὰ διάβολο-λάφυρα, ὡς μᾶς γράφει, καὶ ἔπειτα θέλει ξεκινήσει διὰ τοῦτα τὰ μέρη Ἀγράφων, Καρπενῆσι, Πατρατσίκι, καὶ ἕως ἐδῶ θέλει ἔλθει ἀφεύκτως.

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες, μὲ μεγάλην μας ἀνυπομονησίαν ἕως τώρα δὲν μᾶς ἀναπαύσετε ἀπὸ τὰ αὐτοῦ διὰ τὸν ἀφανισμὸν τῆς ἐχθρικῆς ἁρμάδας, ὁποῦ εἰς τὰς 12 τοῦ παρόντος ἐλάβαμεν γράμμα ἐξ Ἀταλάντης ἀπὸ κύριον Βασίλειον Τριχᾶν, καὶ μᾶς χαροποιεῖ διὰ τὸν ἀφανισμὸν τῆς ἐχθρικῆς ἁρμάδας, ὁποῦ τῆς ἔκαμεν ὁ ἑλληνικὸς στόλος σας, καὶ ἄμποτες νὰ πάρῃ τέλος ὅλος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ 4 ὁποῦ ἀκόμη εὑρίσκονται, ὡς μᾶς γράφουν, εἰς τὸ μέρος τῆς Ῥόδου, καὶ μὲ τὸν ἴδιον Καπ. Χατσόπουλον προσμένομεν κάθε χαροποιὰς εἰδήσεις σας. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Ὀμὲρ-πασσᾶ μὲ μερικοὺς χριστιανοὺς ἀνεχώρησαν κρυφίως ἀπὸ τὰς Θήβας καὶ ἀπέρασε διὰ τὰ ἐδῶ εἰς τὰς 10 τοῦ παρόντος, ὁ ὁποῖος τὴν πατρίδα εἶναι Μοραΐτης ἀπὸ τὴν Τσακωνίαν, καὶ αὐ-

ριον ξεκινᾷ ἀπ' ἐδῶ διὰ τὴν πατρίδα του, ἠσθένησε δὲ ὀλίγον ἀπὸ τοὺς κόπους. Ἐκ τῶν Πατρῶν εἰδήσεις ἔχομεν, ὅτι οἱ ἐδικοί μας Ἕλληνες στρατιῶται ὑπάγουν πολλὰ καλά· καθημερινῶς πολεμοῦν καὶ ἀκαταπαύστως οἱ ἐχθροὶ νικῶνται, ἕως ὁποῦ τοὺς κατετρόπωσαν μέσα εἰς τὴν χώραν καὶ εἰς τὸ κάστρον, καί, ἂν θέλῃ ὁ Θεός, ἤγγικεν ἡ ὥρα τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν ἐχθρῶν. Ἐτούτην τὴν στιγμὴν ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τὸ ὀρδὶ Λεβαδίας, καὶ εἶπεν ὅτι οἱ δύω πασσάδες εὑρίσκονται εἰς Θήβας καὶ εἶναι εἰς διχόνοιαν· ὁ ἕνας πασσᾶς ζητεῖ διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ περάσῃ διὰ τὸν Μορέαν· ὁ Ὁμὲρ-πασσᾶς λέγει, ὅτι ἕως Θήβας εἶχε χρέος νὰ φέρῃ τὰ ϛρατεύματα, καὶ στέκουν εἰς διχόνοιαν. Ὁ δοῦλός σας γενναῖος Καπ. Χρῆστος Παλάσκας σᾶς προσκυνεῖ· ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας εὑρίσκετο ὀλίγον ἀσθενής, εἰς Ῥάχοβαν ὅμως ἀνέλαβε τὰς δυνάμεις του ὡς πρῶτον. Μὴν ἔχοντας νεώτερον, ξαναπροσκυνῶντας μένομεν.

(Τ. Σ.) *Δοῦλοί σας ταπεινοὶ καὶ εἰς τὰς προσταγάς σας*

(Τ. Σ.) Οἱ ἐγκάτοικοι Γαλαξειδίου (α).

Ἴσον τοῦ πρωτοτύπου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐκλαμπρότατε Κύριε!

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν λαμβάνομεν τὸ ἔσωθεν γράμμα (β),

(α) Ὅσαι ἐπιστολαὶ διευθύνοντο πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν ναυτικῶν Νήσων συλλήβδην ἐτηροῦντο παρὰ τῇ μιᾷ, τῇ πρώτῃ ὅπου ἔφθανον, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἐστέλλοντο ἀντίγραφα ἢ τ' ἀνάπαλιν, καὶ τοῦτο θέλει συνεχῶς ἀπαντᾶται εἰς τὴν μεταξύ των ἀλληλογραφίαν. (β) Δὲν εὑρέθη.

τὸ ὁποῖον χωρὶς ἀναβολὴν ἀποστέλλομεν πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά σας, διὰ νὰ ἴδῃ τὸν μέγαν κίνδυνον ἐξ αὐτοῦ, ὅστις ἐπικρέμαται εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα· ἂς τὸ ἰδοῦν καὶ οἱ ἀδελφοὶ Πελοποννήσιοι καὶ λοιποὶ ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ἐν πράγμασιν ὁμογενεῖς. Εἶναι περιττὸν πλέον νὰ περιγράψωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν κίνδυνον, ἀφ' οὗ περικλείομεν τὸ ἴδιον γράμμα τῶν ἐν τῇ συνελεύσει εὑρεθέντων. Τοῦτο μόνον προσθέτομεν, ὅτι τὰ τέσσαρα καράβια, ὁποῦ ἐβγῆκαν ἀπὸ χθὲς ἀπὸ τὰς Πάτρας, ἔχουν ἤδη ἀποκλεισμένον τὸ Βασιλάδι· ἀναμφιβόλως τὸ ἔβγαλμά των πηγαίνει συμφώνως μὲ τὸ κίνημα τοῦ Χουρσὶτ-πασσᾶ, ὥστε νὰ κόψουν πᾶσαν κοινωνίαν μὲ τὴν Πελοπόννησον, καὶ κάθε ἐλπίδα σωτηρίας. Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία φορά, καθ' ἣν κάμνομεν τὸ χρέος μας νὰ ἀναφέρωμεν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκλαμπρότητι τὴν τρομεράν μας κατάστασιν· ἂν λείψῃ ἡ ταχεῖά της βοήθεια μετὰ τῆς ὑποσχομένης δυνάμεως, τὸ πᾶν τετέλεσται.— Τὰ καράβια ἔγειναν ἕως τώρα ἓξ καὶ ἐβγαίνουν ἀκόμη καὶ ἄλλα, ὅθεν ἂν τὰ στρατεύματα κινῶνται, πρέπει νὰ περάσουν ἀπὸ Βοστίτσαν εἰς τὰ Τριζώνια. Ἂς μὴ λείψῃ ἡ Διοίκησις νὰ ἀποστείλῃ ταχέως καὶ τὰ δι' ἐδῶ διωρισμένα καράβια, διὰ νὰ συστηθῇ ἡ κοινωνία μὲ τὴν Πελοπόννησον.

Ταύτην τὴν ὥραν μᾶς ἦλθε γράμμα ἀπὸ Βασιλάδι, ὅτι τὰ ἓξ ἐχθρικὰ πλοῖα πολεμοῦν τὸ Βασιλάδι, καὶ ἄλλα ἐκβαίνουν ἔξω ἀπὸ Πάτρας, καὶ κανονίαι ἀκούονται ἀδιάκοποι· ἔχουν βάρκας μεγάλας, εἰς τὰς ὁποίας ἔβαλαν κανόνια, ἐζύγωσαν καὶ πολεμοῦν, ὅτι τὰ καράβια δὲν ζυγόνουν. Μένομεν.

Μεσολόγγι, τῇ 25 Ἀπριλίου 1822.

Οἱ Γερουσιασταί.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς γραμματεύς,* ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΖΟΥΛΑΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
'Εν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

'Αντίγραφον.

Εὐγενέστατε Κύριε (α)!

Σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι ὁ Μεχμὲτ-πασσᾶς ἦλθεν εἰς τὴν Γραβιὰν μὲ ἀρκετὸν στράτευμα εἰς Γκέγκιδες, καὶ καθὼς ἔφθασε τὸ ἀπερασμένον σάββατον, χωρὶς νὰ χασομερήσῃ τελείως, ὥρμησε κατ' ἐπάνω εἰς τοὺς ἐδικούς μας ἀπὸ ἕνα μέρος λεγόμενον Καστέλλι τῆς Γραβιᾶς· ἐκεῖ εὑρίσκετο ὁ Παπᾶ 'Ανδρέας, καὶ Καλύβας τοῦ Καλτσᾶ. Τὴν πρώτην φορὰν τοὺς ἐκαρτέρησαν γενναίως σκοτόνοντας πέντε ἢ ἕξ, ἐπίασαν καὶ δύω ζωντανούς. Τὴν Κυριακὴν, τέσσαρας ὥρας νὰ ξημερώσῃ, ἔκαμον δευτέραν ὁρμὴν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ ἐδικά μας χαραούλια, τοὺς ἐτουφέκισαν, δὲν ἐταράχθηκαν τελείως· ἀπὸ τὸ πολὺ σκότος τῆς βροχῆς δὲν τοὺς ἔβλεπον, καὶ οὕτως ἠπατήθησαν οἱ ἐδικοί μας καὶ χθὲς ἔπεσαν ἔξαφνα ἐπάνω εἰς τὰ ταμπούρια οἱ Γκέγκιδες, καὶ μόνον ἀπὸ ἕνα τουφέκι ἔρριψαν καὶ ἐπέταξαν τοὺς ἐδικούς μας ἀπὸ τὰ ταμπούρια. Τὸ ἄλλο στράτευμα, ὁποῦ ἦτον εἰς τὰ στενὰ τῆς Γραβιᾶς, δὲν εἶχεν εἴδησιν καὶ ἔξαφνα εἶδον τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὰς πλάτας, καὶ οὕτως ἐτσάκισαν ὅλοι οἱ ἐδικοί μας, καὶ τότε οἱ ἐχθροὶ ἔλαβον καιρὸν καὶ ἐμβῆκαν αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐκεῖ, εἰς τὴν ῥάχην στὴν Ἄμπλιανην, καὶ ἐπῆραν ἀρκετὰ γίδια, γελάδια, πρόβατα· ἔκαυσαν καὶ ἕνα χωρίον λεγόμενον Βάριχο, καὶ αὐτὴν τὴν βραδίαν ἔμειναν ἐκεῖ. Τὴν δευτέραν, μὲ ἐκείνας τὰς μεγάλας βροχὰς, ἔκαμον κί-

(α) Δὲν φέρει ἐπιγραφὴν ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ, εἰκάζεται ὅμως ὅτι πέμπεται πρὸς Πελοποννήσιον ὁπλαρχηγὸν ἢ πολιτικόν.

νημα καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὰ Σάλωνα, εἰς τὰς δέκα ὥρας, δηλαδὴ τὴν δευτέραν. Οἱ ἐδικοί μας ἐπῆγαν προτήτερα εἰς τὸν Σάλωνα, καὶ ἔβαλον φωτίαν μόνοι των καὶ ἔκαυσαν ὅλην τὴν χώραν, χωρὶς νὰ ἀφήσουν οὔτε κοτέτσι ἄκαφτον. Ὅλος ὁ κόσμος ἐπίασε τριγύρω τοῦ Σάλωνα ἀπ' ἔξω τὰ τσουμάρια, καὶ ἂν ἠμπορέσουν νὰ τοὺς κρατήσουν διὰ νὰ μὴ κάμουν ἐδῶθεν, καλῶς ἐστὶ, εἰδὲ καὶ τοὺς χαλάσουν καὶ τοὺς ἐδικούς μας καὶ κάμουν ἐδῶθεν, τελειόνει καὶ ὅλον τοῦτο τὸ μέρος. Ἐλπίδα ἔχομεν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς τοὺς Πελοποννησίους νὰ μᾶς προφθάσουν βοήθειαν, ὅτι ἂν χαλασθῇ ἡ Ῥούμελη, κινδυνεύει καὶ ἡ Πελοπόννησος, καὶ ἂν δὲν εἶναι δυνατὸν μὲ στρατεύματα, νὰ προφθάσουν καράβια, διὰ νὰ ἔχωμεν τὸν κόλπον ἐλεύθερον, καὶ νὰ ἀπεράσουν ὅσα γυναικόπαιδα προφθάσουν εἰς τὰ αὐτόθι, διὰ νὰ μείνῃ ὁ κόσμος μὲ τὸ τουφέκι εἰς τὸ χέρι. Καὶ στέλλω ἐπίτηδες τὸ καΐκιον εἰς τὴν εὐγενίαν σας, καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ γράψετε ἀμέσως εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ μᾶς προφθάσουν μὲ καράβια καὶ στρατεύματα. Ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς Ῥούμελης εἶναι αὐτὴ, καὶ δὲν τὸ ἐλπίζομεν νὰ μᾶς ἀφήσετε οἱ Πελοποννήσιοι. Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Καρελιοῦ τοὺς Τούρκους τοὺς ἔφερον οἱ ἀντίχριστοι καὶ προδόται τοῦ Γένους μας, οἱ Βαρναχιῶται καὶ λοιποὶ, ἕως ἐδῶθεν τοῦ Σταμνᾶ. Ὁ Τσόγκας καὶ Μακρὺς μὲ ἀρκετὸν στράτευμα ἐπίασαν τὸ Κεφαλόβρυσον τοῦ Ἀνατολικοῦ· ὅλη ἡ Ῥούμελη, ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ, τὰ καράβια προσμένουν, καὶ ὅλαι αἱ ἐλπίδες εἶναι εἰς αὐτά. Ὁ δοῦλός σας σήμερον ἦλθον ἀπὸ τὸ Λοιδωρίκιον καὶ αὔριον πηγαίνω διὰ τὸν Σάλωνα· ἔπεσεν ἐδῶθεν τὸ Λοιδωρίκι καὶ Μελανδρίνι ὡσὰν ὁ Θεὸς τὸ ἠξεύρει. Ταῦτα μὲν προσκυνῶντας μένω.

Τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1822. Σεργοῦνι.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς σας, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑ Μ. ΠΟΛΙΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Καὶ μὲ ἄλλην μου πρὸς ὑμᾶς ἔγραφον τὰ ἕως τότε διατρέξαντα, καὶ ἤδη δὲ τὰ ἕως νῦν. Κατὰ τὴν ἑβδόμην τοῦ ἤδη Ἰουλίου τρέχοντος σφοδρὰ μάχη ἐγένετο παρ' ἡμῶν μὲ τοὺς ἐν Λεβαδίᾳ ἐχθρούς, τῷ ὄντι περιφανής· καὶ οὕτως τὸ ἥμισυ σχεδὸν ἐχθρικὸν στράτευμα, τὸ ὂν στρατοπεδευμένον ἐν τῇ τῆς Χαιρωνείας πεδιάδι κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ Κηφισοῦ ποταμοῦ, διέμεινεν. Ἡμεῖς βλέποντες ἓν τοιοῦτον, καὶ κυριευθέντες οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸν ἐνόντα ἐνθουσιασμόν, ἀμέσως ἐτρέξαμεν μετὰ μεγάλης σπουδῆς κατ' αὐτῶν, ἐσυγκροτήσαμεν διὰ νυκτὸς, ἕως ἡ ὥρα ἕκτη, μίαν μάχην μαχιμωτάτην, ὥστε φονευμένους ἐχθροὺς καὶ πληγωμένους ἐλάβομεν ἀρκετούς, καμήλους σχεδὸν ἑκατόν, καὶ ἀλογομούλαρα πολλὰ καὶ μέρος τῶν ἐφοδίων· εἶτα δὲ διεσκορπίσθησαν ἔνθεν κἀκεῖθεν, καὶ ἕως ὥρας δὲν εἶναι κἀμμία βεβαία εἴδησις ἂν ἑνώθησαν μὲ τὸ ἄλλον τὸ ἐν Καλάμῃ τῆς Λεβαδίας ἐχθρικὸν στρατόπεδον· καὶ τέλος ἔμεινεν ἡ κοινῶς πεποθημένη νίκη εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐξ ὧν εἷς μόνον ἐπληγώθη.

Τίς ἄρα εὐαίσθητος καὶ καλοκάγαθος ψυχὴ δὲν ἤθελε δικαίως καὶ ἀπαθῶς διασαλπίσει εἰς τὰς ἀκοὰς ἐκείνων, οἵτινες ἀναιροῦν τὰ δίκαια τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅσα κατὰ καιρὸν ἀνδραγαθήματά της; ἢ δὲν ἤθελε διηγηθῆ δακρυῤῥοοῦσα πρὸς ἅπαντας τὰς ὅσας καταχρήσεις ἐδοκίμασεν ἀπὸ τῶν ἀπίστων Ὀθωμανῶν, ὡσαύτως καὶ τὸν τέλειον ἤδη ἀφανισμόν της; ἢ ἤθελε κρύψει τὴν μεγάλην ἀδιαφορίαν τῶν Πελοποννησίων; Τῷ ὄντι οὐδεμία. Ἡ Πελοπόννησος, ἀδελφοί μου, δὲν ἔχει

λόγον δικαιολογήματός τινος ἤδη, καὶ μηδεμιᾶς προφάσεως διόλου, μήτε ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὅσην τιμὴν ἔλαβεν ἀπὸ τὰς Αἰγαιοπελαγικὰς ἁπάσας νήσους, Δυτικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα· καθότι μεγαλειτέρα τιμὴ πρὸ πάντων εἶναι ὁποῦ τὴν ἐγνώρισαν ἅπασαι ὡς γενικὸν κέντρον ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος· ἀφίνω νὰ λέγω τὰς ὅσας βοηθείας αὐτοθελήτως ἐπρόσφερον αὐτῇ, αἵτινες ἀπέβλεπον εἰς τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν αὐτῆς. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ σκληρὰ καὶ ὑπερήφανος, καταγινομένη εἰς τὴν μέθοδον τῆς αἰσχροκερδείας καὶ τῆς ἁρπαγῆς, καὶ εἰς τοὺς βαθμοὺς τῆς δόξης πρὸ τοῦ τὸ ἑλληνικὸν Γένος νὰ λάβῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του ἐντελῶς, καὶ ἐλευθερωθῇ καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους ἔτι ἀτοπήματος, δὲν δίδει ἀκρόασιν τελείως εἰς τὰς φωνὰς αὐτῶν, ἀλλ' οὔτε αἱ ἤδη δειναὶ περιστάσεις τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος κατεμαλάκωσαν τὴν καρδίαν τῆς Πελοποννήσου, μήτε αἱ συνεχεῖς τέλος πάντων μετὰ δακρύων παρακλήσεις αὐτῆς διὰ τὴν ἐνταῦθα ἐξαποστολὴν ἐν τάχει τῆς Πελοποννησιακῆς βοηθείας εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ, μετέβαλον τὴν δόλιον διάθεσιν αὐτῆς. Εἶναι δειναὶ περιστάσεις, διότι ὁ Καραΐσκάκης καὶ Μῆτσος Κοντογιάννης, καθὼς καὶ ἄλλοι, κάμνοντες ἀνακωχὴν ἁρμάτων ἡσυχάζουν, δίδοντες ἔτι καὶ τὰ ὅσα χαρακτηρίζουν τὸν ῥαγιᾶν, καὶ ὄντα ἐκεῖνα τὰ μέρη οὕτως, ὁ ἐχθρὸς πλέον διευθύνεται ἄνευ φόβου εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας, καθὼς καὶ ἤδη στρατοπεδεύει ἐντὸς αὐτῆς, καὶ οἱ εἰρημένοι ὅμως Κ. ἐστερημένοι τῆς Πελοποννησιακῆς βοηθείας, ποιοῦν τοιαῦτα. Διὰ νὰ μὴ νομίσετε δὲ ὅτι ἐκφράζομαι τοιούτης λογῆς διά τινος πάθους, ἀφίνω τὴν φιλογένειάν σας νὰ κάμετε κρίσιν ὀρθὴν ἐπάνω εἰς τὰ πράγματα, διὰ νὰ πληροφορηθῆτε μόνοι σας. Πόσον διάστημα καιροῦ διέτρεξεν ἀφ' ἧς ὥρας ἔδωκεν ὑπόσχεσιν ἡ Πελοπόννησος διὰ τὴν

εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἐξαποστολὴν τῶν στρατευμάτων; Πολὺ βέβαια, καθότι ἡ προθεσμία της διπλῆ καὶ τρίδιπλος ἔγεινε. Σᾶς παρακαλῶ, εἰπέτε μοι ἂν ἡ παροῦσα περίστασις συγχωρῇ νὰ γίνῃ διπλῆ καὶ τρίδιπλος ἡ προθεσμία. Ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ οὔτε τροφὰς μᾶς προφθάνουν, ὁποῦ καταλιμοκτονοῦμεν ἐδῶ, καταπολεμοῦντες μόνοι μας τὸν ἐχθρὸν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Στοχάζομαι νὰ σᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ εἰσβολὴ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου· μόλον ὅτι, ἂν ἐπωλεῖτο εἰς κἀνὲν μέρος τροφή, ὁποῦ νὰ ἦτον δυνατὸν διὰ νὰ ἀγοράζαμεν, βεβαιότατα δὲν ἐζητούσαμεν μήτε καὶ αὐτὴν ἐξ αὐτῶν τὴν τροφήν. Ὅθεν βέβαια τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ μία φανερὰ ἀδράνεια, καὶ φανερὸς διαχωρισμὸς ἀφ' ἡμῶν ὡς τὸ πάλαι. Φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν καταβάλουν ἕως νὰ ἐβγάλουν τὸν Νικήταν μόνον εἰς τὰ Μέγαρα μὲ πενταχοσίους καὶ χιλίους στρατιώτας, καὶ προφασίζονται μ' αὐτόν, ὅτι στέλλουν στράτευμα. Σᾶς λέγω μετὰ βεβαιότητος, ὅτι δὲν ἤθελεν ἔχει ἡ Πατρὶς τόσην ἀνάγκην, ἂν ἦτον πεπληροφορημένη ὅτι μὲ μόνον τὸν Νικήταν ἠθέλομεν κατεξολοθρεύσει τὸν τύραννον. Ἐκ τῶν εἰρημένων δὲν ἀμφιβάλλω, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων ἔτι γνωστῶν σας, ὅτι ἐξακριβώσατε τὸ ἄνευ λόγου δικαίωμα τῶν Πελοποννησίων ἕως ἀτόμου. Ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, ἐβραχνίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐκολλήθη καὶ ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, κατὰ τὸν ψαλμῳδὸν Δαβίδ, βοῶντας διὰ συνεχῶν γραμμάτων ἀδιακόπως τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τοῦ ἔθνους· ἀλλ' αὐτοὶ μήτε εἰς τὰς συνεχεῖς φωνάς μου εἰσέτι ἔδωκαν ἀκρόασιν, μήτε ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν εἰς τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῆς πατρίδος. Πολλάκις λοιπὸν ἠθέλατε εἴπει, πάλιν ἐπιστολὴ τοῦ Ὀδυσσέως, πάλιν νὰ παρακινήσωμεν τοὺς Πελοποννησίους διὰ τὴν ἐνταῦ-

θα ἐξαποστολὴν ταχεῖαν τῶν στρατευμάτων ; Καὶ ἐγὼ χωρὶς παῦσιν τὸ κάμνω, μένει καὶ ἡ φιλογένειά σας νὰ ὁμιλήσετε πρὸς τοὺς Πελοποννησίους. Ὁ εἰς τὴν παροῦσαν στιγμὴν κίνδυνος τῆς πατρίδος ἐστάθη τὸ αἴτιον καὶ ἐκτείνομαι διὰ τῆς παρούσης μου, καὶ συγχωρητέον. Ὑγιαίνοιτε, κατ' ἄμφω εὐδαιμονοῦντες, καὶ φιλεῖτε τὸν ὑμᾶς φιλοῦντα. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν τὸ ἐν Λεβαδίᾳ ἐχθρικὸν στρατόπεδον μετέβη κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν.

Ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἱερουσαλήμ, τῇ 13 Ἰουλίου 1823.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς σας

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὸν εὐγενέστατον Κ. Ἀνδρέαν Ζαΐμην.

Ἔλαβον τὰ τρία γράμματά σας μὲ τὰς ἐγκλείστους τῆς Διοικήσεως διαταγάς, καὶ ἐκατάλαβα. Μὲ φαίνεται περιττὸν νὰ σᾶς καταγράφω καὶ τώρα τὸν χαρακτῆρα τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ὡσὰν ὁποῦ ἡ εὐγενία της ὀφθαλμοφανῶς εἶδε καὶ ἐγνώρισεν ἀρκετά. Ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς πάντοτε ὑποκειμένη ἀπ' ἀρχῆς εἰς ἐμφυλίους καὶ ἀλλοτρίους κινδύνους, κατήντησεν ἐρημωμένη, ἐςερημένη ἀπὸ κάθε ἀναγκαῖον πολεμικὸν ἐφόδιον, διὰ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν τωρινὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον τῶν ἐχθρῶν, οἵτινες βλέποντες τὴν ἀδυναμίαν μας, ἤδη ἐσυνάχθησαν νὰ ἐξέλθουν εἰς θανατηφόρον ἀπάντησίν μας. Ὁ Ἰωσοὺφ Πασσᾶς ἦλθεν εἰς Ξηρόμερον μὲ χιλιάδας δώδεκα· ὁ Ὀμὲρ-πασσᾶς μὲ χιλιάδας πέντε ἔφθασεν εἰς Ἄρταν, καὶ ἤδη ἑτοιμάζεται διὰ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὸν Βάλτον, καὶ νὰ κατηφορίσῃ συγχρόνως μετὰ τοῦ Ἰωσοὺφ-πασσᾶ.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Μουσταφὰ-πασσᾶς Σκόνδρας ἔφθασεν εἰς Ἄγραφα μὲ δέκα ὀκτὼ χιλιάδας, καὶ ἄλλοι ἀλλαχόθεν, διὰ νὰ μὴ μακρολογῶ ἐκτεινόμενος. Ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς τέλος πάντων ἐπλημμύρησεν ἀπὸ τοὺς ἐπικειμένους κινδύνους, καὶ φοβοῦμαι μὴ βυθισθῇ. Κρίνω, εὐγενέστατε! χρέος μου πατριωτικὸν νὰ σᾶς γράψω καὶ τώρα τὸ τελευταῖον γράμμα μου, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀναφερθῆτε γενικῶς πρὸς τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν, παριστάνοντες τὸν ἀναπόφευκτον κίνδυνον, ὅτι ἀνίσως τὰ ἑλληνικὰ καράβια δὲν προφθάσουν νὰ μᾶς διαλύσουν τὴν θαλάσσιον πολιορκίαν τὸ πολὺ εἰς ἡμέρας δέκα πέντε ἢ εἴκοσι, τότε προφθάνει καὶ ἡ τῆς ξηρᾶς δύναμις καὶ μᾶς ἀποκλείει μὲ μεγάλον χαϊμὸν καὶ θάνατον. Τὸ Μεσολόγγι μὴ στοχασθῆτε ὅτι ἰσχύει τόσον, διὰ νὰ ἀνθέξῃ περισσότερον ἀπὸ ἡμέρας καὶ ὄχι μῆνας. Εἶμαι ὅμως βέβαιος, ὅτι τῶν γενναίων φρονημάτων σου τὰ τῆς ἐλευθερίας περιθαλπόμενα σπέρματα θέλουσι φέρει ἐν καιρῷ καρποὺς δόξης καὶ εὐδαιμονίας. Σύ, ἀδελφέ, ὡς πατριώτης καὶ ὡς μέλος τοῦ σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, μὴ λείψῃς νὰ γνωστοποιήσῃς ἀμέσως ἔνθα ἀνήκει τὰ γραφόμενά μου, ὅτι στοχάσου καλὰ πόσον πικρὸν εἶναι τῆς Πελοποννήσου, ὅταν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἀφανισθῶσι τὰ προπύργιά της. Ἐλπίζω τώρα, εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον κίνδυνον, ἡ Πελοπόννησος νὰ ἐξυπνήσῃ ἀπὸ τὸν βαρὺν τῆς ἀδιαφορίας ὕπνον, καὶ νὰ μᾶς προφθάσῃ μὲ θαλάσσιον καὶ στεριανὴν δύναμιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖα πολεμικὰ ἐφόδια, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς δι' ὅλου εἰς πολιορκίαν ὑστερούμεθα ἐνταῦθα. Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ἐπάρχου ἐνταῦθα δὲν ἠμπορεῖ νὰ βάλῃ κάμμίαν θεραπείαν εἰς τὰ πράγματά μας, ὡσὰν ὁποῦ ἦλθε καὶ αὐτὸς μὲ πολλὰ ὀλίγα παξιμάδια, τὰ ὁποῖα δὲν ἐξαρκοῦν μόνον τοῦ λόγου του· καὶ θαυμάζω πῶς νὰ μὴ

ἐφοδιασθῇ ἀρκετὰ καὶ νὰ ἔλθῃ, ὅτι τώρα ὁ ἐρχομός του δὲν σημαίνει ὡς ἔπρεπεν.

Εὐγενέστατε! μὴ στοχασθῇς νὰ εὑρίσκεται ἐδῶ ζαερὲς περισσότερον ἀπὸ δέκα ἡμερῶν, ἐν ᾧ εὑρίσκονται ἐνταῦθα ψυχαὶ πολιορκημέναι σχεδὸν χιλιάδες εἴκοσι, καὶ ἠμπορεῖτε νὰ συμπεράνετε ὅτι πολλὰ ὀγλίγωρα χάνεται τὸ πᾶν, ἂν δὲν πραφθάσῃ αὐτόθεν ἡ ἀναγκαία δύναμις. Ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς ἀποφεύγουσα τὸ ἐκδικητικὸν σπαθίον τοῦ ἐχθροῦ, πίπτει εἰς τὸ σπαθίον τῆς πείνας καὶ χάνεται, ἂν δὲν προφθασθῇ. Ἔῤῥωσο.

Ἰουλίου 21 1823. Μεσολόγγιον.

Τῇ 23 τοῦ αὐτοῦ. — Σήμερον ἔλαβα καὶ τὸ ἐσώκλειστον ἀπὸ τὸν Καπ. Στορνάρη καὶ πληροφορεῖσθε.

Ὁ ἀδελφός σας
Μ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀντίγραφον.

Γενναιότατε ἀδελφέ!

Προχθὲς ἔλαβον γράμμα σου μὲ τὸν ἐξάδελφόν μου Κώσταν, καὶ εἶδον ὅσα ἔγραφες. Διὰ δὲ τοῦ παρόντος μου σὲ εἰδοποιῶ, ἀδελφέ, ὅτι εἰς τὰς 8 τοῦ παρόντος ἦλθεν ὁ Σκόνδρας μὲ τὸν Κεχαγιάμπεήν του Οὐτσελιντέμπεην Ὀχρίδας εἰς Τρίκκαλα, καὶ, καθὼς βεβαιούμεθα καὶ βλέπομεν εἰς τὰς τέντας, εἰς τὴν Πολιάναν εἰς τὸν κάμπον, εἶναι ἕως δέκα χιλιάδες καὶ περίττου στράτευμα. Τὸ σχέδιόν των δὲν τὸ ἐμάθομεν. Σήμερον ὁ κατάσκοπος μᾶς παρήγγειλεν, ὅτι ἦλθε καὶ ὁ Γκαβὸς Μουχορντάρης αὐτοῦ, καὶ ὁ Δερβὶς Χασάνης, ἦλθε καὶ ὁ Ῥούμελης μὲ 15 ἀνθρώπους ἀπὸ Λάρισσαν νὰ ἀνταμωθοῦν. Σήμερον τὸ στρατόπεδον τὸ μετακομίζουν εἰς

Γρανίτσαν, εἰς τὰ Ἄγραφα. Ἡμεῖς, ἀδελφέ, παρασυρόμενοι καὶ ἀπὸ τὰ λυτάρια τῶν γειτόνων καὶ ἀπὸ τὴν γύμνωσιν, δὲν ἠξεύρομεν ποῦ νὰ καταφύγωμεν τοὺς ἀδυνάτους, καὶ νὰ ἀντισταθῶμεν τὸ κατὰ δύναμιν μὲ ὅσους διαλεχθοῦν· διὰ τοῦτο, ἀδελφέ, σᾶς προϊδεάζομεν νὰ πάρετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, καὶ νὰ προσέχετε γύρωθεν, καὶ ἂν ἦσθε δυνατώτεροι, νὰ μᾶς προφθάσετε, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, εἰς τὴν ἀνάγκην μας, διότι ὁ Καραϊσκάκης ἀῤῥώστησε, καὶ ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν του ἴσως δὲν ἠξεύρει καὶ πόθεν νὰ τσακωθῇ, καὶ μᾶς γράφει ἄλλα ἀντ' ἄλλων, φοβερίζοντας ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν ἀντισταθῶμεν, καὶ πρέπει νὰ τραβηχθῶμεν ἄφευκτα χωρὶς τουφέκι. Δόσε λόγον εἰς ὅλους τοὺς στρατηγοὺς νὰ προσέχουν· γράψετε καὶ ἐκ μέρους σας πρὸς τὴν Πελοπόννησον, νὰ βιασθοῦν νὰ ἐξέλθουν τὰ στρατεύματα καὶ εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ προλάβωμεν, ἂν ἦναι δυνατόν, τὸν κίνδυνον ἐκεῖ ὁποῦ μᾶς βοηθοῦν αἱ στεναὶ θέσεις, ἂν δὲν τοὺς βαστάξωμεν ἐδῶ.

Διὰ τοὺς Τσαβελλαίους ὁποῦ γράφεις, ὅτι οἱ φρόνιμοι κατακρίνονται, καὶ ἂν δὲν τοὺς ἤθελα, ἂς μὴν τοὺς ἔγραφα, ἀδελφὲ ἐγὼ σοὶ ἔγραψα λεπτομερῶς τὴν ὑπόθεσιν· μὰ τὴν πατρίδα μας ὅμως ὁποῦ πάσχομεν, ὅτι κάμμίαν ὑπόσχεσιν δὲν τοὺς ἔδωκα, μάλιστα τοὺς ἔστειλα τρία γράμματα νὰ τραβηχθοῦν νὰ σταθοῦν κρυφὰ εἰς ἕνα μέρος πέντε ἕξ ἡμέρας· αὐτοὶ δὲν ἤκουσαν καὶ ἦλθον δώδεκα ὥρας μέσα. Ὁ ἄλλος ὁ ἀντίχριστος πάλιν, ἔχοντας ἄλλα πάθη, μὲ ἐπῆρε σβάρνα, καὶ δὲν ἤξευρα ποῖον νὰ οἰκονομήσω, αὐτὸν ἢ αὐτούς· καὶ νὰ ἤξευρα, ὅτι θὰ καταντήσῃ ἡ δουλειὰ ἕως εἰς τὸν πόλεμον νὰ σκοτωθῶμεν, προέκρινα καλλιώτερον τὸν θάνατόν μου παρὰ αὐτὸ ὁποῦ ἔγεινεν. Ἐγώ, ἀδελφέ, σοὶ τὰ γράφω αὐτά, ἐπειδὴ ἠξεύρεις τὴν καρδίαν μου καὶ τὰ

φρονήματά μου, καὶ ἂν θέλῃς νὰ πληροφορηθῇς, ζήτησον τὰ γράμματά μου ὁποῦ τοὺς ἔστειλα, καὶ ὕστερον καταδίκασέ με. Ὅθεν μένω περιμένοντας ἀδελφικὴν ἀπόκρισίν σας γρήγορα μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον, νὰ ἠξεύρωμεν ὅλοι τί μᾶς γίνεται.

Ὁ ἀδελφός σας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΟΡΝΑΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.
(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ὑψηλοτάτη καὶ Σεβασμία Διοίκησις!

Τρίκερι, τῇ 15 Αὐγούστου 1823.

Ἂν ἕως τῆς ὥρας δὲν ἔκαμα τὸ χρέος μου νὰ ἀναφέρω πρὸς τὴν ὑψηλοτάτην Διοίκησιν τὰ ἐδῶσε συμβαίνοντα, τοῦτο, παρακαλῶ, ἂς μὴ τὴν ψυχράνῃ, διότι δὲν μὲ ἐμπόδισε τόσον ἡ συμβᾶσα μοι ἀσθένεια, ὅσον ὁ σκοπὸς εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσωμεν ἀκοῆς τὶ καὶ γραφῆς ἄξιον, ἀλλ' ὅλα ἐπράχθησαν ἀντιστρόφως, ὡς ἑπομένως ἐξιστοροῦνται.

Φθάσας ἐδῶ, κατὰ τὴν 10 τοῦ ἤδη παρελθόντος Ἰουλίου, εἰς τὸν λιμένα τῶν Τρικέρων, καί τοι ἀσθενής, τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐξῆλθον εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅπου εὑρὼν τὸν στρατηγὸν Καρατάσσον καὶ λοιποὺς ἑκατοντάρχους, καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἐγχείρισα αὐτοῖς τὰ τῆς Διοικήσεως γράμματα. Μετὰ δύω τρεῖς ἡμέρας ἐπαρατήρησα ἀκριβῶς τάς τε τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἡμετέρας δυνάμεις. Ἔγνων, ὅτι ἐκεῖναι τῶν ἐχθρῶν ἦσαν ἀσυγκρίτως ἀσθενέστεραι τῶν ἡμετέρων, καὶ μάλιστα ὅτι ἐκλείετο εὐκόλως ἡ ὁδός, ἥτις ἔφερεν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ὥστε ἦσαν εἰς κατάστασιν ἢ νὰ παραδοθῶσι ζῶντες, ἢ νὰ θυσιασθῶσιν. Ἀνέφερον τοῦτο τῷ Καρατάσσῳ καὶ τὸν ἐπαρακίνησα νὰ τὸ ἐνεργήσωμεν χω-

ρὶς ἀναβολὴν καιροῦ· μὲ ἀπεκρίθη, ὅτι καὶ αὐτὸς τὸ ἐπιθυμεῖ, πλὴν νὰ μᾶς ἔλθουν ἀκόμη μερικοὶ Ἕλληνες ἀπὸ Σκόπελον καὶ Σκίαθον. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ μᾶς ἦλθεν ἡ λυπηρὰ εἴδησις τῆς Εὐβοίας, (τῆς ὁποίας τὰ συμβάντα θέλει τὰ ἐξιστορήσει ἐκτεταμένως ὁ Κ. Κωλέττης), ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦλθον πολλοὶ στρατιῶται ἐδῶ, ἄλλοι δὲ εἰς τὰς ῥηθείσας νήσους. Εἶπον τότε τῷ Καρατάσσῳ, ὅτι ἰδού, ἔχομεν τώρα ἱκανοὺς ὡπλισμένους Ἕλληνας· ἂς πέμψωμεν παρευθὺς τὸν Κ. Κωλέττην μὲ τὰ δύω Ψαριανὰ πλοῖα, διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Σκίαθον καὶ Σκόπελον νὰ μᾶς φέρουν καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας, καὶ παρευθὺς νὰ ὁρμήσωμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, πρὶν μάθωσι μάλιστα τὴν τῆς Εὐβοίας ἅλωσιν. Ἐσυμφώνησαν, ἐπῆγεν ὁ Κωλέττης, καὶ πρὶν φθάσῃ, τὴν δευτέραν ἡμέραν ἤρχισεν ὁ Καρατάσσος νὰ πραγματεύεται τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν ἐχθρῶν, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ οὔτε τοὺς Τρικεριώτας, οὔτε τοὺς Μάγνητας, οὔτε ἐμέ. Ἐτελείωσε τέλος πάντων μόνος του τὴν εἰρήνην μὲ τὰ κάτωθεν ἄρθρα· ά. νὰ φύγουν οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὰ χωρία τῆς Μαγνησίας· β'. νὰ ἐλευθερώσουν τὰ παιδία του εἰς διάστημα ἡμερῶν εἴκοσι μία, ὁμοίως καὶ τοῦ Καπετὰν Γάτσου· γ'. οἱ δυστυχεῖς Τρικεριῶται νὰ μείνουν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν Τούρκων· δ'. ὁ Καπ. Δημήτριος Μπασδέκης νὰ προσκυνήσῃ εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ νὰ τῷ δώσωσι τὸ βιλαέτι του, τὴν Μαγνησίαν, ὁμοίως καὶ τὸν Καπ. Γιάννην Βελέντσαν τὸν Ἁρμυρόν, καὶ τὸν Καπ. Δημήτριον Λιακόπουλον τὴν Ἁγυιὰν καὶ Ῥάψανην, αὐτὸς δὲ μὲ ἔγγραφον προσταγὴν τοῦ πασσᾶ ἔλαβεν ὅλην τὴν Εὔβοιαν, ἐξ ἧς νὰ λαμβάνῃ καὶ ὀκτακοσίους μισθούς. Τελειώσας μίαν τοιαύτην εἰρήνην χωρὶς συμβουλὴν τινος, ἀμέσως, τυραννικῷ τῷ τρόπῳ, ἐβίασε τοὺς Τρικεριώτας νὰ τῷ δώσωσιν ἑξῆντα πέντε πουγγία γρόσια, τὰ ὁποῖα οἱ τα-

λαίπωροι μετὰ κλαυθμῶν καὶ ὀδυρμῶν ἐσύναξαν καὶ παρέδωκαν εἰς χεῖράς του, ἵνα ἀποφύγωσι τὸν θάνατον· ὁμοίως καὶ οἱ Χωριατομάγνητες ἔδωκαν ἄλλα πέντε, καὶ οὕτως ἀνεχώρησαν οἱ πτωχοὶ διὰ τὴν πατρίδα των, οἱ δὲ σημαντικώτεροι διὰ τὰς νήσους. Ἔμειναν λοιπὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ὀθωμανῶν καὶ ἡ Μαγνησία καὶ ἡ Εὔβοια, οἱ δὲ ἐλεεινοὶ Τριχεριῶται, ἔπειτα ἀπὸ τόσα ἀναρίθμητα ἔξοδα ἐξ ἰδίων των εἰς τὰ στρατεύματα, ἀπὸ τόσους κόπους, ἀγῶνας καὶ κινδύνους, ἐκατήντησαν τελευταῖον νὰ πωληθοῦν ἀπὸ τοὺς νομιζομένους σωτῆράς των. Αὐτοὶ ὅμως θρέφοντες φρονήματα ἐλεύθερα, στέκονται ἕτοιμοι, ὥστε εὐθὺς ἀποῦ ἰδοῦν ὀθωμανικὰ στρατεύματα νὰ ἔμβουν εἰς τὴν Μαγνησίαν, νὰ ἀναχωρήσωσιν ὅλοι σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. Διὸ χρεία μεγάλη ἦτον νὰ προστάξῃ ἡ Διοίκησις ὅσον τάχιστα εἰς ὅλας τὰς νήσους, διὰ νὰ τοὺς δεχθοῦν μὲ ὅλην τὴν πρέπουσαν αὐτοῖς φιλοφροσύνην καὶ φιλογένειαν. Ἡμεῖς δὲ βλέποντες τὰς τοιαύτας ἀνεκδιηγήτους ἀταξίας, τρέχομεν ζητοῦντες καλοὺς πατριώτας διὰ νὰ διαφεντευθῶμεν ἀναμεταξύ μας, καί, εἰ δυνατόν, νὰ ἀντισταθῶμεν καὶ εἰς τοὺς Τουρκολάτρας. Ἐκτὸς τῆς ὑψ. καὶ σεβαστῆς ὁδηγίας σας, παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις νὰ ἤθελε γράψετε εἰς νῆσον Ψαρῶν νὰ μᾶς σταλῶσιν ἔτι ἄλλα δύω πλοῖα ὡπλισμένα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μας, διὰ νὰ κατακαύσωμεν καὶ καταβυθίσωμεν ὅλα τὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ Τουρκολάτρων πλοῖα, τὰ ὁποῖα διατρίβουσιν εἰς τὰ τῆς ξηρᾶς παράλια καὶ καιροφυλακτοῦσι νὰ ὁρμήσωσι κατὰ τῶν νήσων Σκιάθου καὶ Σκοπέλου, ὅπως αὐτὰς ἀπολέσωσιν. Ἰδού, πέμπομεν ἐπίτηδες καὶ τὸν παρόντα Κ. Ἀδάμ, ὅστις διὰ ζώσης φωνῆς θέλει ἐξηγηθῇ τὰ πλείονα, καὶ μὲ ὅλον τὸ βαθὺ σέβας ὑποσημειοῦμαι τῆς Σεβαστῆς ὑψηλοτάτης Διοικήσεως. *Ὁ πατριώτης*, Χρ. Περραιβός.

ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

(Τ. Σ.) Τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1823, Σαλαμῖνα.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Γ. Γραμματέως

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀδελφοί, Καπετὰν Ὀδυσσέα καὶ Καπ. Πανουργιᾶ, σᾶς χαιρετοῦμεν.

Σᾶς φανερόνομεν, ὅτι ἡμᾶς ὁ ἐχθρὸς μᾶς περιεκύκλωσεν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, καὶ εὑρισκόμεθα εἰς μεγάλην στενοχωρίαν, καὶ δὲν ἠξεύρομεν τί νὰ κάμωμεν, ἐπειδὴ οἱ Μοραῖται δὲν θέλουν νὰ μᾶς ἔλθοῦν μιντάτι. Σᾶς γράφομεν ὅμως καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ Τσελιαντίμπεης καὶ Σχοντριάνος μᾶς ἐμήνυσαν νὰ κάμωμεν πάτα, καὶ μὴ μᾶς ἐπῆρεν ὁ Θεὸς τὰ μυαλὰ, καὶ θὰ χαθῶμεν· μόνον νὰ παραδώσωμεν τὸ Μεσολόγγιον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀφήσουν μόνον δώδεκα Τούρκους, καὶ οἱ Καπεταναῖοι νὰ ἔχουν τὰ ἁρματωλίκιά των καθὼς καὶ πρῶτα, καὶ οἱ ῥαγιάδες νὰ δίδουν μόνον ἕνα χαράτσι καὶ μίαν δεκατιάν· καὶ ἀφ' οὗ συμφωνήσωμεν, νὰ ἀπεράσουν εἰς τὸν Μορέα, καὶ μᾶς λέγουν νὰ ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς μαζῆ των. Τὰ ἴδια μᾶς ἐμήνυσε καὶ ὁ Ὀμὲρ-πασσᾶς, μάλιστα μὲ τὸν Ὀμὲρ-πασσᾶ εἶναι καὶ ὁ Γῶγος καὶ ὁ Βαρναχιώτης, καὶ αὐτοὶ ἔτσι μᾶς γράφουν. Τώρα, ἀδέλφια, νὰ ἔλθετε καὶ σεῖς τὸ γρηγορώτερον νὰ ἀνταμωθῶμεν κατὰ τὸ Κράβαρι, ἢ ὅπου τὸ εὑρῆτε μονασίπι, διὰ νὰ στοχασθῶμεν τί θὰ κάμωμεν, νὰ τὸ κάμωμεν ὅλοι ἐντάμα καὶ νὰ μὴ πάρωμεν τὸν κόσμον εἰς τὸν λαιμόν μας· ἐπειδὴ ἡμεῖς μοναχοὶ, καὶ μάλιστα χωρὶς ζαϊρέδες καὶ τσεπχανέδες, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ βαστάξωμεν τὸν πόλεμον τοῦ Σουλ-

τὰν Μαχμούτη, καὶ ἐκεῖ ὁποῦ μᾶς κάμουν χάζι οἱ σκυλο-Μοραῖται, βλέποντες τὴν σκλαβίαν τοῦ τόπου μας, ἄς τοὺς ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ τοὺς περνοῦν εἰς τὴν Ἀρβανιτίαν, καὶ θὰ ἔχωμεν εὐχαρίστησιν ὅτι θὰ χαθοῦν αὐτοὶ προτήτερα, διὰ τὶ θέλουν νὰ χάσουν αὐτοὶ ἡμᾶς, καὶ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς κρίνῃ καὶ νὰ μᾶς παιδεύῃ τὸν αἴτιον. Ὡς τόσον σᾶς ἔχομεν ῥιτζὰν νὰ ἔλθετε τὸ γρηγορώτερον, ὅτι μοναχὰ δέκα πέντε ἡμέρας βαντὲ μᾶς ἔδοσαν, καὶ ἕως τότε σώνομεν καὶ τοὺς ζαερέδες μας τελείως, καὶ νὰ μὴ πάθωμεν κἀνὲν κακόν· τὸν δὲ Κ. Ἀνδρέαν Λόντον, ὁποῦ εὑρίσκεται ἐδῶ, τὸν δίδομεν χαμπάρι νὰ ἀπεράσῃ εἰς τὸν Μορέα, διὰ νὰ μὴ φανῶμεν ἄπιστοι.

Τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1823 Προυσός.

Ἀδελφοί σας

Νικόλαος Τσαβέλλας.—Σαδήμας.—Καραϊσκάκης.—Σαφάκας.— Δ. Μακρύς.— Ἀνδρέας Ἴσκου.— Γεώργιος Κίτσος.— Γεώργιος Τσόγκας.—Κώστας Μπότσαρης.— Γιαννάκης Γιολτάσης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Κ. προκρίτους τῶν Νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Τὰς δυστυχίας τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος, παρὰ τῆς Διοικήσεως καὶ παρ' ἄλλων πολλῶν θέλει τὰς ἐμάθετε. Ὁ αἱμοβόρος ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπερίσχυσεν εἰς ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἤδη μᾶς πολιορκεῖ εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ Ἀνατολικὸν μὲ μεγάλας δυνάμεις διὰ ξηρᾶς, καὶ πρὸ τεσσάρων μηνῶν μᾶς ἀποκλείει καὶ διὰ θαλάσσης. Ἡμεῖς ἐνεδυναμώθημεν καθὼς ἡ ἐνδεὴς κατάστασίς μας ἐσυγχώρησε, καὶ διὰ ξηρᾶς ἐλπίζομεν εἰς τὴν θείαν βοήθειαν νὰ ἀντισταθῶμεν μὲ γενναιότητα· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς

ἑτοιμάζεται νὰ μᾶς κτυπήσῃ καὶ διὰ θαλάσσης οὐ μόνον εἰς τὸ Βασιλάδι καὶ Προκοπάνιστον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς λίμνης τοῦ Ἀνατολικοῦ, κατασκευάζων τσάταραις καὶ μονόξυλα, διὰ νὰ ἐμβάσῃ στράτευμα, καὶ συνεργεῖ ἐκ συμφώνου μὲ τὰ εἰς Πάτρας μείναντα ἐχθρικὰ 16 πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα κάμμίαν ἄλλην φορὰν δὲν συνήργησαν καθὼς τώρα. Μὲ ὅλην τὴν προσοχὴν ὁποῦ ἔχομεν, βλέπομεν τὸν ἑαυτόν μας ἀδύνατον νὰ ἠμπορέσῃ νὰ βαστάξῃ εἰς μίαν οὕτως ὁρμητικὴν ἔφοδον ἀπὸ διάφορα μέρη, καὶ κινδυνεύομεν νὰ χαθῶμεν, καὶ νὰ ἁρπάσῃ ὁ ἐχθρὸς τὸ προπύργιον τοῦτο τῆς Ἑλλάδος. Ἡ κατάστασίς μας εἶναι ἀξιοθρήνητος· πολλόταται φαμελλίαι ἀπο τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα κατέφυγον ἐδῶ, καὶ εὑρισκόμεθα ὑπὲρ τὰς 30 χιλιάδας ψυχὰς ἀποκλεισμέναι· τροφὰς ἔχομεν πολλὰ ὀλίγας, πολεμικῶν ἐφοδίων ὑστερούμεθα, καὶ οὐδεμίαν προμήθειαν ἠμποροῦμεν νὰ λάβωμεν, ἀποκλεισμένοι ὄντες διὰ θαλάσσης. Καὶ οὐ μόνον διὰ τὴν στέρησιν τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πολυάριθμον τοῦ ἐχθροῦ, διὰ τὰς μεγάλας ἑτοιμασίας του καὶ διὰ τὰ στρατηγήματά του κινδυνεύει νὰ χάσῃ ἡ πατρὶς ὅλην τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν ἔχει προπύργιον. Κάνένα τρόπον σωτηρίας δὲν ἔχομεν, εἰμὴ τὸ νὰ ἔλθουν ἐδῶ μερικὰ πλοῖα νὰ μᾶς ἀνοίξουν τὴν θάλασσαν· αὐτὰ ἀνατρέπουν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, ἐμποδίζουν τὰ ἐναντίον μας κινήματα τῶν πλοίων του, τὸν ὑστεροῦν ἀπὸ τὰς τροφὰς ὁποῦ λαμβάνει διὰ θαλάσσης, καὶ ἐμψυχόνουσι τοὺς ἐδικούς μας καὶ ἔσωθεν, καὶ ἐκείνους οἵτινες ἔμειναν ἔξω. «Σεῖς, ἀδελφοί, ἐστάθητε » πάντοτε ὑπερασπισταὶ τῆς Πατρίδος· » σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς θερμῶς νὰ προφθάσετε εἰς τὴν στιγμὴν ταύτην μὲ ὅσα πλοῖα κρίνετε ἀρκετὰ, νὰ μᾶς βοηθήσετε, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ φυλάξωμεν τὴν Πατρίδα.

« Τὸ ἔθνος ὅλον γνωρίζει τὰς ἐκδουλεύσεις σας, καὶ » ἡμεῖς κατὰ μέρος θέλει σᾶς εἴμεθα εὐγνώμονες. » Ἡ ἀνάγκη εἶναι μεγάλη, καὶ ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος προσεχής· πρέπει τὸ γρηγορώτερον νὰ φθάση ἡ συνδρομή σας χωρὶς ἀναβολὴν τινὰ, διὰ νὰ χρησιμεύση· ἡ παραμικρὰ ἄργητα εἶναι ἐπιβλαβής. Μὲ ὅλον τὸ θάῤῥος τῆς ἀδελφότητος σᾶς παρακαλοῦμεν πάλιν νὰ μᾶς προφθάσετε βοήθειαν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην· « ὠφελεῖτε μεγά- » λως τὴν Πατρίδα, ὑποχρεόνετε καὶ ἡμᾶς ἐπὶ ζωῆς. » Μείνατε βέβαιοι, ἀδελφοὶ, ὅτι χωρὶς τὴν βοήθειαν τῶν » πλοίων σας χάνονται ἀφεύκτως τριάκοντα χιλιά- » δες ψυχῶν ὁμοῦ μὲ τὸ Μεσολόγγιον, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν » βλάβην ὁποῦ λαμβάνει ὅλη ἡ Πατρὶς ἀπὸ τὸν χαμὸν » τούτου τοῦ μέρους ».

Μεσολόγγιον, τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1823.

Σᾶς ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς καὶ ὑποσημειούμεθα.

Ἰωάννης Τρικούπης.— Ἀθανάσιος Ῥέζης.— Νικόλαος Καρπούνης.— Ἀναστάσης Παλαγκᾶς. — Παῦλος Μπονισέρης.—Μῆτσος Τσιντσιλώνης.— Ἀλέξανδρος Τσιμπουράκης.— Ἀποστόλης Α. Καταλῆ.— Παναγιώτης Γουλιμῆς.— Δημήτριος Καρπούνης.— Τάσος Βαρνακιώτης.— Κίτσος Τσαβέλλας.— Γεώργιος Σαράντος.—Δημήτριος Πεταλούδης.— Κωνσταντῖνος Παλαμᾶς.—Κωνσταντῆς Καραγιάννης.—Βασίλειος Ψωμάκης.—Παντελέγος Παπ. Παναγιώτης.— Τσόγκας.— Κ. Μεταξᾶς.— Κώστας Μπότσαρης.— Δημήτριος Μακρύς.— Μῆτρος Δελιγεωργόπουλος.— Μῆτσος Φραγκούλης.—

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ προτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) Ὕδρα, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1823.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νήσου Ὕδρας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρόγραμμα τοῦ ἐν Σαλώνοις ἑλληνικοῦ Στρατοπέδου.

Χθὲς τέλος πάντων μᾶς ἦλθον οἱ ἐχθροί· ὁ πόλεμος ἤρχισεν ἀπὸ τὰς δύω ἥμισυ ὥρας εἰς τὰ ταμπούρια, εἰς Ἄμπλιανην (τοποθεσίαν ἀπέχουσαν τῶν Σαλώνων τρεῖς ὥρας), καὶ ἔπαυσεν εἰς τὰς 12 τὸ ἑσπέρας. Ὁ πόλεμος αὐτὸς ἐστάθη μέγας καὶ φρικτὸς, χωρὶς ἀνακωχὴν καὶ ἄνεσιν κάμμίαν· πρὸς δὲ τὰς ἕνδεκα ὥρας, διὰ νὰ δώσουν τέλος τῆς μάχης, ὥρμησαν οἱ Ἕλληνες ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, τόσον οἱ ἔξωθεν οἵτινες ἐσχημάτιζον τὰς δύω πτέρυγας, ὅσον καὶ οἱ ἔνδον τῶν πύργων, ὅπου ἦτο τὸ κέντρον. Ἐφόνευσαν ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς χιλίους, τοὺς δὲ πληγωμένους ἀγνοοῦμεν· συμπεραίνομεν ὅμως μεγάλην ποσότητα, καὶ ζῶντας πολλοὺς κατέλαβον, καταδιώκοντες αὐτοὺς ἕως τοῦ Σαντάλη τὸ μνῆμα (τοποθεσίαν ἀπέχουσαν τοῦ πολεμικοῦ σταδίου περίπου δύω ὥρας) ὥσπερ τὰ πρόβατα ὁ λύκος, καὶ ἐπληρώθη τὸ ῥηθέν· « ὁ εἷς διώκει ἑκατὸν, καὶ οἱ ἑκατὸν μυριάδας, » ὅπου ἔκαμαν λάφυρα πάμπολλα, ἅρματα, κανόνιά τε καὶ μουρτάριον διὰ μπόμπαις ἓν, σκηνὰς, σημαίας τριάκοντα ἕξ, ἄλογα καὶ μέρος τῶν πολεμοφοδίων, καὶ ὅ,τι ἄλλο στοχασθῇ ἄνθρωπος. Καὶ ὡς τόσον τὸ αἷμα ἔγεινε χείμαῤῥος, καὶ ὁ φόνος παραβάλλεται μ' ἐκεῖνον τοῦ Μπαϊρὰμ-πασσᾶ εἰς τὰ Βασιλικὰ καὶ πολὺ περισσότερον· διὰ τοῦτο ἂς χαίρῃ τὸ ἔθνος καὶ ἂς δοξάζῃ τὸν Θεόν. Ἀπίθανον νὰ ἔλθουν ἐκ δευτέρου οἱ ἐναπομείναντες εἰς δεύτερον πόλεμον· ὅμως ἂς ἔλθουν καὶ θέλει λάβουν τελείαν ἐξολόθρευσιν ἐξ ἡμῶν.

Ἀρχηγοὶ τοῦ μὲν ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἦσαν οἱ Τσαβελλαῖοι, Δράκοι καὶ Δαγκλίδες μὲ Σουλιώτας, ὁ Νάκος, υἱὸς τοῦ Πανουργιᾶ μὲ Σαλωνίτας· ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ἀνδρέα Λόντου, ὁ ἀντιστράτηγος Μελετόπουλος, οἱ χιλίαρχοι Μποῦσγος καὶ Γεώργιος Μωραΐτης·

ἀπὸ τὸ τοῦ ϛρατηγοῦ Φ. Νοταρᾶ, ὁ ἀντιστράτηγος Παναγιώτης Νοταρᾶς, ὁ χιλίαρχος Μακρὺς Ἀποκορίτης· ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ ϛρατηγοῦ Δήμου Καλτσᾶ, ἕως 300 μὲ τὸν Καπ. Καλύβαν· ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γεωργίου Καραϊσκάκη μέρος στρατιῶται, ἕως 150, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὑπασπιστοῦ του· ὅλος δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων ἦτον περίπου τρεῖς χιλιάδες ἐπίλεκτοι στρατιῶται καὶ ἄξιοι μαχηταὶ, ἐκ τῶν ὁποίων 4 ἐφονεύθησαν καὶ 12 ἐτραυματίσθησαν. Μεταξὺ τῶν τραυματισμένων εἶναι καὶ ὁ περίφημος Καρδιασμένος. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐχθρῶν συνεποσοῦτο ἕως 9 χιλιάδας, ἐκεῖνοι, οἵτινες ὥρμησαν κατὰ τοῦ στρατοπέδου μας· οἱ δὲ ἐπὶ στρατιᾷ αὐτῶν τοποθετημένοι εἰς τὸ Χάνι, λεγόμενον, τῆς Γαβριᾶς, ἦσαν ἕως τρεῖς χιλιάδας, συνθεμένοι ἀπὸ Ὀσμανλίδας, Γκέγκιδες καὶ Ἀλβανούς. Ἀρχηγοὶ δὲ τῶν μὲν Ὀσμανλίδων διάφοροι Πασσάδες καὶ Μπέηδες, τῶν ὁποίων ἀγνοοῦμεν τὰ ὀνόματα, γνωρίζομεν δὲ μόνον τὸν Ἰουσοὺφ Πασσᾶ Περκόφτσαλην· τῶν Γκέγκιδων ὁ Ἀμπὰζ-πασσᾶς Δίβρης, καὶ τῶν Ἀλβανῶν ὁ Μεράχος· καὶ Στρατοπεδάρχης ἁπάντων ὁ Δερβὶς-πασσᾶς, ὁ καὶ Πασσᾶς τῆς Ῥούμελης.

Ἐκ Σαλώνων, τῇ 15 Ἰουλίου 1824.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀριθ. 1966.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν.

Ἡ προσωρινῶς διευθύνουσα τὰ τῆς Δ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπή.

Ὁ γενναιότατος Καπ. Δημήτριος Κιοσὲς, ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς Ναυτικῆς μοίρας, τῆς ἀποκλειούσης τὸν Κορινθιακὸν κόλπον κτλ. παρέστησεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν,

ὅτι διωρίσθη ἀπὸ τὸν γενναιότατον ναύαρχον Ἀνδρέαν Μιαούλην νὰ μείνῃ μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του πλοῖα εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ μόνον μέχρι τέλους Αὐγούστου, ὅτε ἤθελε διαδεχθῇ ἀπ' ἄλλην μοῖραν. Ἐπειδὴ ἡ διορία αὕτη ἀπέρασε, καὶ ἄλλα καράβια, διωρισμένα εἰς τὸ νὰ ἐνεργοῦν τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμὸν, δὲν ἐφάνησαν ἕως τῆς ὥρας, οἱ ναῦται ἤρχισαν νὰ ἀνυπομονοῦν ζητοῦντες νὰ ἀναχωρήσουν ἀπ' ἐδῶ, καὶ δὲν εἶναι παράξενον ἡ ἐδῶ εὑρισκομένη μοῖρα, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν πλοιάρχων, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἐνταῦθα λιμένα πρὶν φθάσῃ ἄλλη θαλάσσιος δύναμις εἰς τὸν τόπον της.

Σπεύδει λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Σεβ. Διοίκησιν περὶ τούτου, διὰ νὰ διατάξῃ, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν καιροῦ, νὰ προφθάσῃ ἐδῶ ὅσον δυνατὸν ὀγρήγορα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν καράβια, διότι τὰ ἐδῶ εὑρισκόμενα ἀναχωροῦν ἄφευκτα, καὶ ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, τὸ Μεσολόγγι μείνῃ ἀπροστάτευτον διὰ θαλάσσης, στενοχωρημένον ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἐπιτηδείων, θέλει εὑρεθῇ εἰς προφανῆ κίνδυνον, ἐπειδὴ ἀμέσως θέλει ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὸν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον εὑρισκόμενον ἐχθρικὸν στολίσκον. Καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ στόλος μας νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν του, ἐὰν δὲν δράμῃ ἐγκαίρως, δὲν θέλει χρησιμεύσει εἰς τίποτε. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη κατεπείγει τόσον, ὥστε ἡ Σ. Διοίκησις δὲν πρέπει νὰ χάσῃ μήτε στιγμὴν εἰς τὸ νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς κατὰ θάλασσαν ἀσφαλείας τοῦ Μεσολογγίου, φροντίζουσα ἀφ' ἑτέρου καὶ περὶ τῆς ἐξοικονομήσεως τῶν κατὰ γῆν ὑπερασπιστῶν αὐτοῦ. Μένομεν μὲ σέβας βαθύτατον.

Μεσολόγγιον, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1825.

Ὁ Γενικὸς γραμματεύς	*Εὐπειθεῖς πατριῶται*
Φ. ΠΛΗΤΑΣ.	ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ,
(Τ. Σ.)	Δ. ΘΕΜΕΛΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος, εἰς Ναύπλιον.

Σεβαστὴ Διοίκησις!

Ἐν ᾧ παρηγορούμεθα εἰς ὅλα μας τὰ δεινὰ μὲ τὰ ἐνταῦθα εὑρισκόμενα Ὑδραιοσπετσιώτικα ἔνοπλα πλοῖα, αἰφνιδίως χθὲς, ἅμα ὁποῦ ἔφθασε καὶ τὸ πλοῖον τοῦ Καπετὰν Λαλεχοῦ μὲ τὰ πολεμοφόδια καὶ τροφὰς, ἀπὸ γράμμα τῶν Ἀντιναυάρχων Κ. Δημ. Κιοσὲ καὶ Ἀναγνώστου Γεωργίου τῶν ἄνω εἰρημένων πλοίων πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἔξοχον Ἐπιτροπὴν, εἴδομεν νὰ παραβιάζωσι τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι, ἂν ἐντὸς διαστήματος τριῶν ἡμερῶν δὲν ἤθελε ξεφορτώσει τὰ εἰς τὸ τοῦ Καπ. Λαλεχοῦ, θέλουσι φύγει μαζῇ μὲ αὐτό. Τοῦτο ἀφ' οὗ μᾶς ἔβαλεν εἰς ἄκραν ἀδημονίαν, ἐξαγρίωσε καὶ ὅλον τὸ στρατιωτικὸν, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν παρουσίαν αὐτῶν τῶν πλοίων ἐπιμένον, ἀντέχει εἰς ὅλα τὰ δεινά. Ὅθεν κοινῇ γνώμῃ σήμερον ὅ τε ἐξοχώτατος Κ. Ἰωάννης Πα. Διαμαντόπουλος, ὁ θεοφιλέστατος ἅγιος Ῥωγῶν Κ. Ἰωσὴφ καὶ οἱ στρατηγοὶ Ν. Βότσαρης, Κίτσος Τσαβέλλας, Γ. Κίτσου, Ν. Στουρνάρης, Α. Ἴσκου καὶ Α. Ῥαζηκότσικας, μεταβάντες εἰς τὰ αὐτὰ πλοῖα, ἠρώτησαν τὰς αἰτίας τῆς φυγῆς των· καὶ μ' ὅλον ὅτι οἱ ἀντιναύαρχοι ἐπαῤῥησίασαν εἰς αὐτοὺς γράμματα τῶν προκρίτων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς διατάττουσι νὰ σταθῶσι τὰ πλοῖα ταῦτα πρὸς διαφύλαξιν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πρὸς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ὡς ἐφωδιασμένα κατὰ πάντα μὲ τὰς ὁποίας τοῖς ἔστειλαν

τροφὰς καὶ μισθούς των, ἔμειναν ἄκαμπτοι, προβάλλοντες αἰτίαν, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι πλοίαρχοι, ὡς ἐξουσιασταὶ τῶν πλοίων των, μένουν μὲ τὰ ἰδιά των πλοῖα· εἰς αὐτήν των τὴν θέλησιν ὅμως δὲν ὑπακούουσιν οἱ ναῦται, καὶ ἑπομένως μήτε αὐτοὶ ἠμποροῦσι νὰ μείνωσιν. Ὅθεν οἱ ἀποσταλέντες, μεταβάντες ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον, ἱκετικῶς πρὸς τοὺς ναύτας προσφερόμενοι, κατέπεισαν αὐτοὺς διὰ νὰ μείνωσιν ἔτι δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τὴν σήμερον, (καὶ αὐτὸ ἀμφίβολον διὰ τὸ ἄστατον πνεῦμα τῶν ναυτῶν) καὶ ἀκολούθως μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς αὐτῆς διορίας νὰ φύγωσιν. Οὕτω ἐπιστραφέντες καὶ κοινολογήσαντες τὰ πρακτέα των εἰς ὅλους ἡμᾶς, ἐπὶ κοινῆς συνελεύσεως ἐνεκρίθη ἵνα βάλωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς Σ. Διοικήσεως διὰ τῆς παρούσης μας τὰ ἀκόλουθα· ά. ὅτι ἐπ' ἐλπίδι τῶν ἐνταῦθα εὑρισκομένων πλοίων, ὅλαι αἱ ἀπὸ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος καταφυγοῦσαι φαμηλλίαι εἰς τὰς γειτονικὰς νήσους, ἐπεσωρεύθησαν εἰς τὰ ἐνταῦθα, καὶ ἤδη εὑρίσκονται ὑπὲρ τὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας ψυχὰς γυναικόπεδα μόνον· β'. αἱ εὑρισκόμεναι καὶ ἤδη σταλεῖσαι τροφαὶ μόλις ἐξαρκοῦσι διὰ δέκα ἡμέρας· γ'. τὰ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον εὑρισκόμενα δεκατέσσαρα ἐχθρικὰ ἔνοπλα πλοῖα, ἅμα ὁποῦ τὰ ἡμέτερα ἀποπλεύσουσιν, αὐτὰ μὲν θέλουν ἀποκλείσει τὸν λιμένα μας στενότατα, ὁ δὲ ἤδη εἰς τὴν λίμνην μας εὑρισκόμενος ἐχθρικὸς στολίσκος, συνιστάμενος ἀπὸ εἴκοσιν ὀκτὼ λαντσόνια καὶ κατσαμπάσια, ἐξερχόμενος ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται θέσιν τῆς Ἄσπρης ἁλικῆς τοῦ Μεσολογγίου, ὄχι μόνον θέλει μᾶς καταπολεμεῖ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης πολλὰ πλησίον, καὶ θέλει μᾶς κόψει τὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ Βασιλαδίου ὡς καὶ πρότερον, ἀλλά, διδαχθείς, θέλει κάμει πολλὰ στενότερον τὸν ἀποκλεισμόν, καὶ τὸ

μὲν Ἀνατολικὸν καὶ Βασιλάδι χάνονται ἀναμφιβόλως, ἡμεῖς δὲ στενοχωρημένοι, θέλομεν γίνει θύματα τῆς μανίας τοῦ ἐχθροῦ ὁμοῦ μετὰ τοσούτων ἀθώων χιλιάδων ψυχῶν.

δ'. Τὸ οὐσιωδέστερον δὲ πάντων, ὅτι ὁ ἐχθρὸς, ἅμα ὁποῦ ἐφοδιασθῇ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ἡμεῖς πλέον δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ὑποφέρωμεν ἄλλον ἑξαμηνιαῖον ἀποκλεισμὸν, καὶ διὰ τοῦτο εὐθὺς ὁποῦ τὰ πλοῖά μας ἀποφασιστικῶς θελήσουν νὰ φύγουν, θέλομεν φύγει καὶ ἡμεῖς. Ὅθεν ἀνάγκη πᾶσα ἡ Σ. Διοίκησις, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν, ἀντὶ τῶν ἤδη εὑρισκομένων ἓξ, νὰ διορίσῃ ἄλλα τόσα, νὰ προφθάσωσιν ὅσον τάχιστα ἄχρι τῆς εἰρημένης προθεσμίας, καὶ τὰ ἐνταῦθα πάλιν νὰ διαταχθῶσι, πρὶν φθάσωσι τὰ ἄλλα νὰ μὴ ἀναχωρήσωσιν, ὅτι τὰ ἐνταῦθα ἀποφασιστικῶς ἐξ αἰτίας τῶν ναυτῶν δὲν στέκουσι, καὶ ἂν ἄλλα πλοῖα δὲν προφθάσουν, Μεσολόγγιον δὲν ὑπάρχει. Σεβαστὴ Διοίκησις! ὅσον ἐκ μέρους τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου, ἐγνώρισες καὶ γνωρίζεις κάλλιστα, μ' ὅλον ὅτι εἰς ἓν διάστημα ἓξ μηνῶν, ἐστερημένον σχεδὸν κατὰ πάντα, ἐφονεύθη καὶ φονεύεται ἀδιακόπως, δὲν ἔγεινε κἀμμία ἔλλειψις· ἀκολούθως ἐπιμένει εἰς διαυθέντευσιν τῆς Πόλεως ταύτης, ἐν ὅσῳ βλέπει ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα της. Ἂν ὅμως ἤθελε λείψωσι μίαν ἡμέραν, δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἐπιμείνῃ, καὶ δικαίως διὰ τὰ ἐνδεχόμενα μένει εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ ἡ πόλις αὕτη. Ἂς βαλθῶσι λοιπὸν ὑπ' ὄψιν ὅλα αὐτὰ, καὶ νὰ μὴ λείψωσι τὰ πλοῖα, ὅτι διὰ κάθε ἀπευκταῖον (ὃ μὴ γένοιτο) εἴμεθα ἀθῶοι, καὶ ἂς ὄψονται οἱ αἴτιοι. Διὰ νὰ λάβετε ἐντελεστάτην πληροφορίαν ὅλης τῆς ἀποφάσεώς μας δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὴν ὑπόθεσιν, κοινῇ γνώμῃ στέλλεται ὁ χιλίαρχος κύριος Σπύρος Λαμπρόπουλος, ὁ ὁποῖος μόνον καὶ

μόνον τρεῖς ἡμέρας ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ αὐτοῦ καὶ ἀμέσως νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ μᾶς δώσῃ κάθε πληροφορίαν. Οἱ ἀντιναύαρχοι μᾶς ὑπεσχέθησαν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μὲ ἀναφοράν των καὶ μὲ ἐπὶ τούτου θέλουν σᾶς δώσει πληροφορίαν ὅλων τῶν διατρεξάντων περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. Ἐν τοσούτῳ μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1825.

Οἱ εὐπειθεῖς πατριῶται

Νότης Μπότσαρης. — Κίτσος Τσαβέλλας. — Γεώργιος Κίτσος. — Λάμπρος Βεΐκος. — Ἀνδρέας Ἴσκου. — Δημήτριος Μακρύς.— Νικόλ. Στουρνάρης.— Χρ. Φωτομάρας.— Κώστας Βλαχόπουλος.—Ἀθανάσιος Ραζηκότζικας.—Νικόλαος Ζέρβας.— Γιαννάκης Στάϊκος.— Γιώτη Λάμπρος.— Ἀνδρέας Γρίβα. — Ἀποστολάκης Κουσούρης.— Βασίλειος Χασάπης.— Σπῦρο-Μήλιος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀριθ. 2089.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν.

Ἡ προσωρινῶς διευθύνουσα τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπή.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀποκλειούσης τὸν Κορινθιακὸν κόλπον κτλ. ναυτικῆς Μοίρας μὲ ἔγγραφόν των ἀπὸ 25 τοῦ παρόντος μηνὸς ἀνήγγειλαν ῥητῶς πρὸς τὴν Ἐπιτροπήν, ὅτι βιασμένοι ὄντες ἀπὸ τοὺς ναύτας των, εἶχον νὰ ἐγκαταλείψουν κατ' αὐτὰς τὸν ἐδῶ λιμένα μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των πλοῖα.

Ἐπειδὴ ὁ μισευμὸς τῶν πλοίων τούτων ἤθελεν ἐπιφέρει ὀλεθριώτατα ἐπακόλουθα εἰς μίαν στιγμὴν κρισιμωτάτην, ὁποία εἶναι ἡ παροῦσα, ἐκρίθη ἐπάναγκες ἐπὶ

γενικῆς ἐκ πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν συγκειμένης συνελεύσεως νὰ ἀπέλθῃ εἰς αὐτὰ μία ἐπίσημος ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία νὰ παραστήσῃ, ὅτι δὲν συμφέρει κατ' οὐδένα λόγον νὰ ἀναχωρήσουν πρὶν ἔλθουν ἄλλα εἰς τὸν τόπον των. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν αὕτη ἀπελθοῦσα σήμερον, μετέβη ἀπὸ καράβι εἰς καράβι, παρακαλοῦσα μετὰ θερμῶν δακρύων νὰ μὴ ἐγκαταλειφθῇ τὸ Μεσολόγγιον ἀπροστάτευτον διὰ θαλάσσης, διότι ὅλα τὰ ἐδῶ εὑρισκόμενα στρατεύματα ἤθελον ἀποδειλιάσει καὶ φύγει καὶ αὐτὰ ἐξ ἅπαντος. Οὕτω μετὰ πολλὰς θερμὰς παρακλήσεις ἐδόθη τέλος πάντων ὑπόσχεσις ἀπὸ τοὺς πλοιάρχους, ὅτι τὰ καράβια θέλουν περιμείνει ἐδῶ ἀκόμη δύω ἑβδομάδας τὸ πολὺ, διορία μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας ἢ ἔλθουν ἄλλα εἰ μὴ εἰς τὸν τόπον των, αὐτὰ ἀναχωροῦν ἄφευκτα. Οἱ ἐνταῦθα ὁπλαρχηγοὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος διεμαρτυρήθησαν καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, λέγοντες ῥητῶς, ὅτι, ἐὰν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο δὲν ἔλθῃ θαλάσσιος δύναμις, καὶ ἡ ἐδῶ εὑρισκομένη ἀναχωρήσῃ, συναναχωροῦν καὶ αὐτοὶ μὲ τὰ σώματά των, τὰ ὁποῖα ἀπὸ μόνην τὴν παρουσίαν τῶν καραβίων ἐγκαρδιούμενα μένουν ἐδῶ. Διὰ τὸν Θεὸν λοιπὸν, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος, ἅμα ληφθῇ ἡ παροῦσα νὰ σταλῇ διαταγὴ ἐπίτηδες, ὥστε ἢ ἀπὸ Ὕδραν, ἢ ἀπὸ τὸν στόλον νὰ ξεκινήσουν εὐθὺς διὰ ἐδῶ ἓξ ἢ καὶ περισσότερα καράβια, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ἐμποδισθοῦν πουθενὰ, ἀλλὰ νὰ σπεύσουν μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα, διὰ νὰ προφθάσουν ἐδῶ ἐγκαίρως, καὶ μὲ τὴν παρουσίαν των νὰ προλάβουν τὴν πτῶσιν τοῦ Μεσολογγίου, ἡ ὁποία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἄφευκτος, ἐὰν τὰ ἐδῶ καράβια μὴ διαδεχθέντα ἀπὸ ἄλλα εἰς τὴν ῥηθεῖσαν διορίαν ἀναχωρήσουν, διότι, ὡς εἴρηται, τὰ στρατεύματα συναναχωροῦν. Ἔπειτα τὸ Μεσολόγγιον εὐθὺς θέλει ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὸν εἰς τὸν Κο-

ρινθιακὸν κόλπον εὑρισκόμενον ἐχθρικὸν στόλον, καὶ ἂν ἐλλιπὲς ἀπὸ ζωοτροφίας καὶ πολεμοφόδια, δὲν ἠμπορεῖ βέβαια νὰ ἀντισταθῇ, καὶ ἰδοὺ ἐξ ἀνάγκης μένει εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ ὁμοῦ μὲ τόσας χιλιάδας ἀθώων ψυχῶν. Ἀπαστέλλεται ἐπίτηδες ὁ χιλίαρχος Σπύρος Λαμπρόπουλος διὰ νὰ παραστήσῃ καὶ ἡ γενναιότης του διὰ ζώσης φωνῆς ὅσα ἀναφέρει περὶ τῆς οὐσιωδεστάτης ταύτης ὑποθέσεως ἡ Ἐπιτροπή. Ἂς στείλῃ λοιπὸν ἐσπρέσα ἡ Σ. Διοίκησις, διὰ νὰ προφθάσῃ ἐν τάχει ἡ ζητουμένη θαλάσσιος βοήθεια, ἡ ὁποία καὶ μόνη θέλει σώσει τὸ Μεσολόγγιον, καὶ ἐν αὐτῷ ἀδυνάτους ψυχάς. Μ' ὅλον ὅτι οἱ πλοίαρχοι ὑπεσχέθησαν ὡς ἀνωτέρω, μ' ὅλον τοῦτο εἶναι τῶν ἐνδεχομένων νὰ βιασθοῦν ἀπὸ τοὺς ναύτας των νὰ ἀναχωρήσουν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ὅθεν Καράβια, Καράβια, Καράβια διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πολυπαθοῦς Πατρίδος! Μένομεν μὲ σέβας βαθύτατον.

(Τ. Σ.) Μεσολόγγιον, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1825.

Εὐπειθεῖς Πατριῶται

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Δ. ΘΕΜΕΛΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Φ. ΠΛΗΤΑΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἀντὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Ἄρχοντες, Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὸ γράμμα τῆς ἐκ Μεσολογγίου Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον Κ. Γεώργιον Ἀνδρούτσου πληροφορεῖσθε λεπτομερῶς τὰ ἐκεῖ τρέξαντα. Ὅθεν ἐγὼ ἐβαρχαρίσθην μὲ τοῦ γενναιοτάτου Κ. Ἀδριανοῦ

Σάντου τὸ πλοῖον, διὰ νὰ ἀπέλθω εἰς ὅποιον μέρος εὑρίσκομεν τὸν ἑλληνικὸν στόλον, διὰ νὰ ζητήσω ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν ὁπλαρχηγῶν καὶ πολιτικῶν νὰ μᾶς δοθοῦν 4 πλοῖα, δύω Σπετσιώτικα καὶ δύω Ὑδραΐϊκα, διὰ νὰ βαστάξουν τὴν πολιορκίαν ἐκείνην τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, διὰ νὰ μὴ εὕρῃ καιρὸν ὁ ἐχθρικὸς στολίσκος, ὅστις ἔμεινεν εἰς τὴν Πάτραν, καὶ μᾶς ἀποκλείσῃ, μισεύοντας τὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα ἑλληνικά μας πλοῖα· ἀλλὰ κατὰ ἀγαθὴν τύχην εὕρομεν ἀπόψε, εἰς τὰς 4 ὥρας τῆς νυκτὸς, ἓν πλοῖον ἑλληνικὸν Ὑδραϊκὸν ἔξω ἀπὸ τὸ Μαραθονῆσι, τὸ ὁποῖον εἶναι ἓν ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐδιορίσθησαν παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως νὰ ἔλθουν εἰς Μεσολόγγιον. Ὅθεν δὲν ἔχαμε πλέον χρεία νὰ ὑπάγω παρεμπρὸς, ἀλλὰ ἐπιστρέφω εἰς τὰ χρέη μου, εἰς Μεσολόγγιον. Ὁ δὲ Κ. Ἀδριανὸς, μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχαμε πλέον χρεία διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω, ἔρχεται εἰς τὰ αὐτόσε μὲ κάθε εὐχαρίστησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὸ νὰ ἐπλήρωσε τὰ χρέη του πρὸς τὴν Πατρίδα ὡς καλὸς πατριώτης· διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συσταίνω πρὸς τὴν πανευγενίαν σας.

Τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1825.

Τῆς εὐγενίας σας ὅλος πρόθυμος ἀδελφὸς καὶ δοῦλος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ,

Μέλος τῆς ἐν Μεσολογγίῳ ἐπιτροπῆς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τῷ τιμιωτάτῳ κυρίῳ Γεωργίῳ Λαδοπούλῳ,
εἰς Ζάκυνθον.

Τὴν τιμιότητά σου κατασπάζομαι.

Ἀδελφὲ Λαδόπουλε, λάβε μέρος εἰς τὴν θλίψιν μας· χθὲς, δύω ὥρας πρὶν βραδιάσῃ, οἱ ἐχθροὶ ἐπῆραν τὸ Βα-

σιλάδιον ὕστερον ἀπὸ μίαν μεγάλην αἱματοχυσίαν. Ταύτην τὴν ὥραν ἔφθασεν ἐδῶ ἓν μονόξυλον, ὅπου ἔφυγε εἰς ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ἔκβαλεν ὁ ἐχθρὸς 3500 ἀνθρώπους θαλασσινούς· ἀντεστάθησαν γενναίως οἱ εὑρισκόμενοι, ἐσκότωσαν πλῆθος ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς. Δὲν ἔχω χέρια νὰ κουνήσω· ἡ θλίψις μου ἐσήκωσε τὰς αἰσθήσεις. Τὸ Μεσολόγγιον βαστᾷ ἀνδρείως· ἄλλο δὲν σᾶς λέγω. Συμβουλευθῆτε νὰ μᾶς προφθάσουν τὰ ἑλληνικά μας καράβια, διὰ τί, ἂν δὲν φθάσουν τὸ ὀγλιγωρότερον, χάνομεν τὸ πᾶν. Μένω ἐν βίᾳ.

Πεταλᾷ, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1826.

Ὁ ἀγαπητός σας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς Πανευγενεστάτους Προκρίτους Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, καὶ λοιποὺς κατοίκους.

Ὁ ἐχθρὸς ἐπεμελήθη μὲ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους, ὅπου ἐγνώρισε, διὰ νὰ κατορθώσῃ τοὺς σκοπούς του· ὅθεν κατεσκεύασε διάφοραις ταράτσαις, ἔρριψε καὶ εἰς τὸν λιμένα πολλότατα λαντσόνια, ἐπέκεινα τῶν 60, καὶ πολεμήσας μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του, ἐκυρίευσε χθὲς εἰς τὰς 26 τοῦ παρόντος, ὥρᾳ δεκάτῃ τῆς ἡμέρας, τὸ καλόν μας Βασιλάδιον. Ναί, ἀδελφοί! καὶ ἡ μεγαλοψυχία τῶν Ἑλλήνων εἶναι πολλή, μὰ καὶ τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ δὲν ὑπάρχουν ὀλίγα. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖσθε, ἀγαπητοί! διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ δι' ἀγάπην τῆς πολυστενάκτου Πατρίδος, νὰ μεταχειρισθῆτε πάλιν τὸν συνειθισμένον σας πατριωτισμὸν καὶ ζῆλον, καὶ νὰ πασχίσετε νὰ μᾶς προφθάσετε μὲ τὰ ἑλληνικὰ καὶ τροπαιοφόρα πλοῖα, καὶ μίαν ὥραν ἀρχήτερα, ὅτι ἡ

ἀνάγκη δὲν ἐπιδέχεται τελείως ἀργοπορίαν. Σᾶς πληροφοροῦμεν, ἀδελφοί! ὅτι ἂν ἐντὸς ὀλίγου φθάσῃ ὁ ἑλληνικός μας στόλος, ἡμεῖς εἰ καὶ πεινασμένοι, καὶ στενῶς διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης πολιορκημένοι καὶ καταστενοχωρημένοι, μὲ τοὺς ὀδόντας μας ὅμως θέλει σφικτοκρατήσομεν τὸν ποῦντον τῆς Πατρίδος. Ἀδελφοί, ὅταν ἡ φιλογένειά σας δὲν μᾶς προβλέψετε εἰς τὴν ἐλεεινὴν ταύτην κατάστασιν ὁποῦ εὑρισκόμεθα, ἡμεῖς τί πρέπει νὰ κάμωμεν; Μὰ στοχασθῆτε, ἀδελφοί, ἂν ὁ ἐχθρός, ὃ μὴ γένοιτο, πατήσῃ τὴν ἱερὰν ἐκείνην γῆν τοῦ Μεσολογγίου, θὰ ὑπάρξῃ πλέον Γένος, θὰ ἀκούεται Χριστιανισμός; Ἀλλοίμονον! ὁμοῦ μὲ τὸ πολυβασανισμένον Μεσολόγγιον, ἀδελφοί, θέλει χάσομεν τοὺς ἀγῶνας καὶ κόπους, ὁποῦ εἰς τὸ πενταετὲς τοῦτο διάστημα ἐδοκιμάσαμεν, καὶ καταφρονεμένοι πλέον ὡς ἀνάξιοι τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, θέλει ἀπεράσουν (ὅσοι λυτρωθοῦν ἀπὸ τὰς τυραννικὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ) εἰς ξένην γῆν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς των. Ἀδελφοί! μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸν προσμένομεν τὴν θαλάσσιόν μας δύναμιν, ἐπειδὴ ὅλην τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας αὐτοῦ τὴν ἔχομεν. Μὴ ὑποφέρετε, παρακαλοῦμεν, νὰ ἀκούσετε τοὺς ἀδελφούς σας, οἵτινες, ἀφ' οὗ νηστικοὶ καὶ διψασμένοι ἠγωνίσθησαν ἕνα χρόνον ὁλόκληρον, καὶ κατέβαψαν τὴν γῆν μὲ τὰ αἵματά των, νὰ γίνουν θυσία τώρα εἰς τὴν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ. Τρέξατε λοιπὸν μὲ τὰ νικητικὰ πλοῖά σας εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, δράμετε ὅσον τάχος εἰς τὴν προσκάλεσιν τῶν ὁμοπίστων σας· ἂν ἐξ ἐναντίας, ἀδελφοί! δὲν δυνηθῶμεν δι' αὐτῶν νὰ ματαιώσωμεν τὰ ὀλέθρια σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, θέλει ἐλευθερώσετε τοὐλάχιστον ἀπὸ τὴν μιαιφόνον μάχαιράν των τόσον ἀθῶον αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν. Προσμένομεν ὅμως μὲ ἀγκάλας ἀνοικτὰς τὴν συνδρομήν σας.

Ἐπαναλαμβάνομεν πάλιν, ἂν ἦσθε Χριστιανοί, καὶ ἂν πιστεύετε Θεόν, τώρα νὰ τὸ ἀποδείξετε. Μὲ τὸ Μεσολόγγιον δὲν ἔχομεν διόλου ἀνταπόκρισιν, ἐπειδὴ ἐφράχθη ἀπὸ τὰ λαντσόνια ὁ θαλάσσιος δρόμος. Ἀδελφοί! ἂν ἡ Σ. Διοίκησις δὲν ἔχῃ κατὰ τὸ παρὸν τὰ μέσα, ἡ γενναιότης σας νὰ παραβλέψετε αὐτὴν τὴν πληρωμὴν καὶ προφθάσατε μόνον διὰ 15 ἡμέρας, διὰ νὰ λυτρωθῶσι κἂν οἱ ἄνθρωποι· καὶ ἂν ὑπάρξῃ Γένος, βέβαια δὲν θὰ χάσετε τὴν πληρωμήν σας. Μένομεν μὲ τὴν ἀνήκουσαν ὑπόληψιν.

Τῇ 27 Φεβρουαρίου 1826, ἐν Ἀνατολικῷ.

Οἱ Πατριῶται καὶ ἀδελφοί σας

Γεώργιος Καραβός.— Παῦλ. Γελᾶν.— Τάτσης Κ. Μαγγίνας.— Σπύρος Κουρκουμέλης.— Κωνσταντῖνος Τούλιας.— Σπύρος Στράτος.— Κωνσταντῖνος τοῦ Δημήτρη Βουλπιώτης.— Γιαννάκης Καραπάνος.— Μῆτσος Φραγκούλης.— Πάνος Γουλιμῆς.— Ἀθανάσιος Ἰωάννου.—Ζαφείρης Ἔξαρχος.— Ἰωάννης Φραγκούλης.— Ἀναγνώστης Χοντρός.— Γρηγόριος Λιακατᾶς.— Δημήτριος Βλαχόπουλος.— Ἀθανάσιος τοῦ Στρατηγοῦ Δ. Μακρῆ.— Δημήτριος Σίτσης.— Μαρκάκης.— Βικέλης.— Βλωτοκωλέτας Γεωργάκος.— Γεώργιος Φαραρᾶς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείω ἓν γράμμα, τὸ ὁποῖον ἡ φρουρὰ τῶν Ἀθηνῶν στέλλει πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, καὶ θέλει νὰ παραστήσῃ δι' ἐμοῦ τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται, καὶ τρέχει τὸν ὁλοῦστερινὸν κίνδυνον. Ἐγὼ καταγινόμενος ἐδῶ διὰ νὰ κατορθωθῇ κἀμμία βοήθεια, μεταβαίνω σήμερον καὶ εἰς Μέθαινα πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ

Συνταγματάρχου Φαβιέ· ὅθεν δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω διὰ νὰ παραστήσω προσωπικῶς τὸν κίνδυνον τοῦ φρουρίου τούτου. Λοιπὸν παρουσιάζομαι διὰ τῆς παρούσης μου, καὶ σᾶς πληροφορῶ ἐν φόβῳ θεοῦ ὡς τίμιος ἄνθρωπος καὶ Χριστιανός, ὅτι τοῦ φρουρίου αἱ ἀνάγκαι εἶναι μεγάλαι, καὶ ἂν δὲν προφθασθοῦν ἕως 15 ἡμέρας τὸ πολύ, πίπτει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ῥούμελην, ἀλλοίμονον εἰς τοὺς πόνους καὶ ἱδρῶτας μας! Εἰς μάτην τόσοι Ἕλληνες, ὁποῦ ἐθυσιάσθησαν καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμά των διὰ τὴν πίστιν καὶ πατρίδα. Προφθάσατε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας μὲ κάθε εἴδους παρακίνησιν καὶ συνδρομὴν ὅπου ἀνήκει, διὰ νὰ μὴ πάθωμεν αὐτὴν τὴν ὁλοϋστερινὴν δυστυχίαν, καὶ χάσωμεν ὁμοῦ μὲ τὰς Ἀθήνας τὸ πᾶν, καθὼς τοῦτο δὲν σᾶς λανθάνει. Περιμένω τὰ σωτήρια μέσα καὶ ἐκ μέρους σας, καὶ μένω.

Αἴγινα, τῇ 22 Νοεμβρίου 1826.

Μὲ ὅλον τὸ σέβας

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Φιλοπάτριδες ἀδελφοί!

Γνωρίζομεν κάλλιστα ὅτι ὁ πατριωτισμός σας ἠξεύρει τίνι τρόπῳ ἀπελευθεροῦται εἰς τὰς τωρινὰς δεινὰς περιστάσεις τὸ ταλαίπωρον ἔθνος μας· τοῦτο δὲ εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ φρουρίου τούτου. Διὰ τοῦτο ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ὅλων πληρεξούσιος ὁ ἀδελφός μας Μακρυγιάννης. Οὗτος ὁ ἀδελφὸς θέλει σᾶς παραστήσει τόσον τὴν τοῦ φρουρίου ἀνάγκην, καθὼς καὶ τὸν εὐ-

χολον τρόπον τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ, ἥτις εἶναι καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους ὅλου. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ δώσετε προσοχὴν εἰς τ' ἀληθῆ λεγόμενά του, καὶ μὲ τὸν συνήθη πατριωτισμόν σας νὰ ἐκτελέσετε τὰ ἱερὰ χρέη σας, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ἐδείξατε τὸν πατριωτικὸν καὶ ἡρωϊκὸν χαρακτῆρά σας. Μένομεν δέ·

Τῇ 17 Νοεμβρίου 1826, ἐν τῷ φρουρίῳ Ἀθηνῶν.

Οἱ ἀδελφοί σας

Νικόλαος Κριεζώτης.— Δ. Εὐμορφόπουλος.— Ἰωάννης Μαμούρης. — Γεράσιμος Φωκᾶς.— Σιμεὼν Ζαχαρίτσας.— Νικόλαος Καρβαρᾶς.— Σ. Βλαχόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΙΤΩΝ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Εἰς τὸ «Τρίτον τοῦτο Τμῆμα τοῦ Πρώτου μέρους τῆς Συλλογῆς» κατέταξα ἐπιστολὰς καὶ ἔγγραφα παντοῖα, ἐπιστελλόμενα ἀπὸ τοὺς κατὰ τὸ Αἰγαῖον Ἕλληνας πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς ὁποίας ἠρύσθησαν. Τινὰ δὲ προσέλαβον ἀπὸ ἰδιαιτέρας ἐπιτοπίους πηγάς, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ δηλοῦται ἐν ὑποσημειώσεσιν· ἐξελεξάμην δὲ ὅσα ἔφερον ἱστορικὴν ὕλην καὶ ἐπέγραψα «Ἀλληλογραφία Αἰγαιοπελαγιτῶν» προσθεὶς καὶ περίληψιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων, ὡς ἔπραξα καὶ εἰς τὰ προταχθέντα.

Προσθετέον δὲ ὅτι ἐξακολουθήσαντες μέχρι τοῦδε νὰ θέτωμεν εἰς τὸ κείμενον τὸν τύπον τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, παραλείπομεν ἀπὸ τοῦδε αὐτὸν χάριν συντομίας· θέλομεν δὲ ὑποσημειόνει μόνον τὰ ἐξ ἄλλων πηγῶν, παρὰ τὰ ἀρχεῖα τῆς νήσου, προσληφθέντα ἔγγραφα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ.

Ἔτος 1821.

Ἀπρίλιος. Ἀπόστολοι τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας προπαρασκευάζουσι τὰ πνεύματα τῶν Τηνίων καὶ Μυκονίων εἰς τὴν Ἐπανάστασιν.— Ἀμηχανοῦσι διὰ τὴν ἔλλειψιν χρημάτων.— Οἱ πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν συνεξορμῶσι τοὺς νησιώτας τούτους εἰς τὸν πόλεμον. — Οἱ διὰ θαλάσσης τῶν Σπετσῶν πρόμαχοι αἰτοῦσιν ἄνδρας διὰ πλήρωσιν τῶν πλοίων ἀπὸ τοὺς Τηνίους. —Οὗτοι εὐδιάθετοι εἰς τὸν ἀγῶνα παρουσιάζονται.— Ἐπικαλοῦνται τὴν ἐμφάνισιν Σπετσιωτικοῦ πλοίου, καὶ τὴν ἀναπέτασιν τῆς σημαίας τοῦ Σταυροῦ παρ' αὐτοῖς, διὰ νὰ συνεξεγερθῶσι.— Προσφέρουσι νὰ ἐφοπλίσωσι ναύτας διὰ τὸν ἑλληνικὸν στόλον. — Αἰτοῦσι πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας χρηματικήν τινα χορήγησιν.

Ὁ Ἀντώνιος Κρανιδιώτης, ἐκ Πόρου (α) ὁρμώμενος, φέρει πολεμεφόδια εἰς τοὺς πολιορκοῦντας τὴν Κάρυστον Ἕλληνας.— Τὸ βρίκιον τοῦ Βέη τῆς Καρύστου ἀποσύρεται ἔνδον τοῦ Εὐρίπου εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου.— ΟἱΠοριῶται ἐκστρατεύουσιν εἰς Κόρινθον.— Μάχονται ἀδιακόπως. — Σπανίζουσι πολεμεφοδίων. — Οἱ ἔφοροι Πόρου πέμπουσι πρεσβείαν εἰς Σπέτσας καὶ ζητοῦσι τὴν προμήθειαν πολεμεφοδίων ἐκεῖθεν.

Οἱ ἐν Θήρᾳ (Σαντορίνῃ) ὁμογενεῖς στέλλουσιν εἰς Σπέτσας νὰ προμηθευθῶσι σῖτον καὶ τρόφιμα.— Λαμβάνουσιν ἐκ Σπετσῶν τῆς ἐθνεγερσίας τὰ εὐαγγέλια.— Ἑορτάζουσι τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους τὴν ἀκτινοβολοῦσαν αὐγήν. — Συγχρόνως ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, διὰ τοῦ Θηραίου Εὐαγγέλη Μαντσαράκη, προσκαλεῖ εἰς τὰ ὅπλα τοὺς κατοίκους Σαντορίνης. —

(α) Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Καλαβρία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος Πόρος, ἐξ οὗ Ποριῶται οἱ κάτοικοι.

Συγκινοῦνται οὗτοι καὶ ὑπακούουσιν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλλήνων. — Ὁπλίζουσι καὶ μισθοδοτοῦσιν οἴκοθεν ναύτας ἑβδομήκοντα ἕνα καὶ πέμπουσιν εἰς Σπέτσας διὰ νὰ συμμεθέξωσι τοῦ ναυτικοῦ ἀγῶνος. — Ὑπόσχονται καὶ δευτέραν κατόπιν ταύτης συνδρομήν.

Μάϊος. Ὁ Γρηγόριος Καλονᾶς, Κρὴς, μέλος δὲ τῆς φιλικῆς ἑταιρίας, στέλλεται παρὰ τῆς Καγκελαρίας Σπετσῶν εἰς τὰς νήσους Σέριφον καὶ Κύθνον (Θερμιὰ) διὰ τὸ κήρυγμα τῆς Ἐπαναστάσεως. — Οἱ κάτοικοι ἀμφοτέρων τῶν νήσων τούτων ἐθελοκακοῦσι. — Προβάλλουσιν ὀλίγας συνδρομὰς εἰς τὸν πόλεμον. — Ῥᾳδιουργοῦνται ὑπὸ τῶν τουρκοφρονούντων μεταξὺ αὐτῶν. — Βιάζονται νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας. — Ἐπικαλοῦνται ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας τὴν ἀποστολὴν πολεμεφοδίων πρὸς ἀσφάλειάν των ἀπὸ ἐχθρικὰς ἐπιδρομάς.

Ἐκ Μυκόνου μηνύουσιν εἰς Σπέτσας τὴν εἰς Καλλίπολιν (τοῦ Ἑλλησπόντου) κάθοδον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. — Πλοῖα πολεμικὰ ἐκ Σπετσῶν διαβαίνουσιν ἀπὸ Μύκονον, πλέοντα πρὸς τὴν Χίον.

Ἰούνιος. Οἱ Πάτμιοι ἀποκρίνονται εἰς τὰ γραφόμενα τῶν προκρίτων τῆς Νήσου Σπετσῶν καὶ ἀσπάζονται τὰς προτάσεις των. — Συλλαμβάνονται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Θήρας γράμματα τουρκικὰ πρὸς τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Ὀθωμανοὺς ἐπιστελλόμενα. — Γνωστοποιοῦσι τοῦτο οἱ Θηραῖοι καὶ στέλλουσιν εἰς Σπέτσας τοὺς γραμματοκομιστὰς ὑπὸ κράτησιν. — Μετανάστασις τῶν ἐκ Βώλου φυγάδων χριστιανῶν εἰς τὴν νῆσον τῆς Σκύρου. — Οἱ Ψαριανοὶ μεταβιβάζουσιν αὐτόθι καὶ τοὺς ἀπόλιδας Κυδωνιάτας. — Ἐκ Κύμης τῆς Εὐβοίας ἄπειρον πλῆθος Ἑλλήνων ἀπόρων ὑπεκφεύγει πρὸς σωτηρίαν εἰς Σκύρον. — Ἀπειλεῖ ταύτην ὁ τῆς Καρύστου Πασσᾶς. — Θύει καὶ ἀπολύει τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ ἀδυνάτους χριστιανούς. — Πέμπουσιν οἱ Θηραῖοι μερίδας οἴνου δωρεὰν εἰς Σπέτσας πρὸς χρῆσιν τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου. — Σφαγαὶ εἰς Κρήτην ἀθῴων χριστιανῶν. — Οἱ Σφακιανοὶ προοδεύουσιν εἰς τὰς κατὰ τῶν ἐν Κρήτῃ Τούρκων ἐπιδρομάς των.

Ἰούλιος. . . . .

Αὔγουστος. Πλοῖα εὐρωπαϊκὰ μὲ πραγματείας τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, οἰκονομικῶς ἐκπεμπόμενα, διαβαίνουσιν ἀπὸ Ῥόδον καὶ

Καστελλόῤῥιζον (α), διευθυνόμενα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀλλαχοῦ.— Οἱ Καστελλοῤῥιζῖται ζητοῦσιν ἐκ Σπετσῶν διαταγὰς πῶς νὰ προσφέρωνται μὲ τὰς ξένας σημαίας.— Ὁ Σατράπης τῆς Ῥόδου προσκαλεῖ εἰς ὑποταγὴν τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Σύμης καὶ τοὺς γείτονας αὐτῶν.—Ὑπόσχεται ἀμνηστίαν, ἂν ἡσυχάσωσι. — Τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον τοὺς δεικνύει, ἂν ἀπειθήσωσιν εἰς τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

Οἱ Σφακιανοὶ στενοχωροῦνται κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ὑπὸ τῶν Τούρκων. — Εἴκοσι πέντε χιλιάδες στρατοῦ μὲ τρεῖς Σατράπας ἐπὶ κεφαλῆς ἐκ τῶν τριῶν φρουρίων τῆς Κρήτης συνεξορμῶσι κατὰ τῶν Σφακιανῶν. — Τοὺς περιζωννύουσιν εἰς τὸ Καστέλλιον.— Ἀμηχανία τῶν ἡρώων τούτων. — Στέλλουσι τὸν συμπολίτην των Παῦλον Μπελιβανάκην εἰς Σπέτσας, ζητοῦντες πλοῖα πρὸς ἐπικουρίαν.— Ἀπὸ μόνην τὴν θάλασσαν ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία τῆς Κρήτης.— Οἱ Σπετσιῶται ἐκ προοιμίων ἐκπέμπουσιν ἐφόδια πολέμου εἰς τοὺς Σφακιανούς.— Εὐγνωμονοῦσιν οὗτοι καὶ ἀφιεροῦνται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Σπετσιωτῶν.

Ἔτος 1822.

Μάρτιος. Ἡ νῆσος τῆς Χίου ἐπαναστατεῖ.— Τὴν 11 Μαρτίου περὶ τοὺς τρεῖς χιλιάδας ἄνδρας, Χῖοι καὶ Σάμιοι, ὁρμώμενοι ἐκ Σάμου, καταίρουσιν εἰς Χίον.— Κλείουσι τοὺς Τούρκους εἰς τὸ φρούριον. — Οἱ Ψαριανοί, κατὰ πρόσκλησιν τῶν Χίων, στέλλουσι πρὸς ἀρωγὴν τῶν ἐν Χίῳ μαχομένων κατὰ τοῦ τυράννου χριστιανῶν ἓξ πλοῖά των καὶ ἄπειρα πολεμεφόδια.— Οἱ Χῖοι προσκαλοῦσι, δι' ἐγγράφου τῶν Ἐφόρων τῆς νήσου ὑπὸ τὴν 16 Μαρτίου, τοὺς Σπετσιώτας, ὅπως τοὺς συνδράμωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἄνισον πάλην ἀνέλαβον ἀδύνατοι καὶ ἀπειροπόλεμοι κατὰ θηριώδους δυνάστου. — Δικαιολογοῦνται διὰ τὴν βραδύτητα τοῦ ἐπιχειρήματος, προελθοῦσαν ἀπὸ τὰ ὀλίγα πρὸς πόλεμον μέσα αὐτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν εἰς διάφορα μέρη τῆς Τουρκίας πρὸ καιροῦ ἀποκατάστασιν τῶν πλείστων ἐξόχων συμπολιτῶν των, διακινδυνευόντων πᾶσαν ὕπαρξιν.

(α) Κισθήνη, νῆσος εἰς τὰ παράλια τῆς Λυκίας ἐν Ἀσίᾳ, κατὰ τὸν Μελέτιον· ὅρα Γεωγραφίαν ἰδίου, τόμον Γ'. σελ. 176, ἔκδοσιν Βενετίας.

Ἀπρίλιος. Ὁ Βυζαντινὸς στόλος ἐπαπειλεῖ τὴν Σάμον.— Πέμπουσι πρεσβευτὴν οἱ Σάμιοι συμπολίτην αὐτῶν, τὸν ἐλλόγιμον Ἀκάκιον, καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν θαλασσίου δυνάμεως ἀπὸ τὰς νήσους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.— Οἱ ἐν Χίῳ μαχόμενοι Σάμιοι καὶ ἐγχώριοι ἀποτυγχάνουσιν.— Ἀποσύρονται εἰς τὰ ὄρη ἄοπλοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι. — Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐνδημούντων Χίων συμμαχοῦσι μὲ τοὺς Ὀθωμανούς. — Ἔντρομος ἡ Βουλὴ τῶν Σαμίων ἀναφέρεται πρὸς τοὺς στολάρχους τῶν δύω νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ταχεῖαν ἐμφάνισιν αὐτῶν πρὸς βοήθειαν τῆς ἐπαπειλουμένης Σάμου καὶ λύτρωσιν τῶν ἐν Χίῳ προμάχων.— Μόνους σωτῆρας καὶ εὐεργέτας των ἀναγνωρίζουσι τοὺς θαλασσοκράτορας νησιώτας.

Ἰούνιος. Οἱ Ποριῶται προθυμοποιοῦνται καὶ στέλλουσι ναύτας εἰς Σπέτσας, προσκαλούμενοι, ἐκ τῶν συμπολιτῶν των πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ στόλῳ.

1823.

Ἀπρίλιος. Μηνύεται ἡ ἔξοδος τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου.— Προπαρασκευάζονται εἰς ἀντίκρουσιν αὐτοῦ οἱ στόλοι τῶν Σπετσῶν καὶ τῆς Ὕδρας. — Σκοπὸς τοῦ ἐχθροῦ ἀγγέλλεται ἡ εἰς Κρήτην ἀπόβασις πέντε χιλιάδων πεντακοσίων Ἀλβανῶν. — Οἱ Σφακιανοὶ ἀπελπίζονται. — Προστρέχουσι καὶ πάλιν ἐπιζητοῦντες ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας, τοὺς σωτῆρας καὶ εὐεργέτας των, τὴν τελευταίαν ἀρωγήν.

Μάϊος. Τὰ κατὰ τὴν Εὔβοιαν ἑλληνικὰ πλοῖα συναπαντῶνται μετὰ τῶν ἐχθρικῶν εἰς Κάρυστον.— Ἔρχονται εἰς ἐχθροπραξίας. — Οἱ Ψαριανοὶ προπαρασκευάζονται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον.

Αὔγουστος. Τὴν 23 Αὐγούστου κολοσσιαῖος ἐχθρικὸς στόλος ἀγκυροβολεῖ εἰς Μῆλον. — Οἱ Μήλιοι ἀπελπίζονται.— Προσκαλοῦσι, διαμαρτυρόμενοι, τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Τριννησίου στόλου. — Τινὲς τῶν κατοίκων τῆς νήσου διαπραγματεύονται μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν.— Ἀναβάλλουσι τὴν ἀποστολὴν τῶν φόρων διὰ τὸ ἐπισφαλὲς τῆς περιστάσεως.

Οἰκτρὰ διοικητικὴ κατάστασις τῆς Θήρας. — Ὁ Ἔπαρχος

Δημήτριος Δραγονάκος κατατυραννεῖ τὴν νῆσον.— Οἱ Θηραῖοι ἱκετεύουσι τὰς τρεῖς θαλασσοκρατούσας Νήσους νὰ ἐπιβλέψωσιν εἰς τὰς δυστυχίας των.— Ζητοῦσιν ἐκ μόνον τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων τὸν μέλλοντα νὰ τοὺς διοικήσῃ ἄνθρωπον. — Οἱ Ἄνδριοι φαίνονται σπεύδοντες πρὸς σύναξιν τοῦ ἐπιβαλλομένου αὐτοῖς φόρου διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ναυτικῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων. — Μανθάνουσι μετ' ἐκπλήξεως τὴν προσπέλασιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου.— Ἀποδειλιῶσι καὶ δυστροποῦσιν εἰς τὴν καταβολὴν τῶν δοσιμάτων.— Μόνη ἡ παρουσία τῶν ἑλληνικῶν πλοίων τοὺς φέρει εἰς συναίσθησιν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθηκόντων αὐτῶν.— Δικαιολογοῦνται πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν διὰ τὴν διαγωγήν των ταύτην.

Τὴν 13 Αὐγούστου διαβαίνει ὁ Ναύαρχος Σπετσῶν Γεώργιος Ἀνδρούστου ἐκ Σύρου πλέων πρὸς τὸ Σούνιον.— Δίδει τὴν εἴδησιν εἰς τὸν ἔπαρχον Σύρου περὶ τῆς παλινδρομήσεως τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Κῶ, τὸν ἑλληνικὸν στόλον φεύγοντος καὶ πτοουμένου.— Μηνύονται αἱ κατὰ θάλασσαν πράξεις τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Σύρον εἰς Σπέτσας.

Ἔτος 1825.

Φεβρουάριος. Ὁ Ἰβραΐμης στέλλει ἀπόστολόν του τὸν Χ. Βαρθολομαῖον Λύκουραν, Κάσιον, εἰς τὴν νῆσον Πάρου, δρμώμενον ἀπὸ Κρήτην καὶ Κάσον, διὰ νὰ σαγηνεύσῃ τοὺς διεσκορπισμένους δυσπραγήσαντας ἀνδρείους Κασίους. — Φθάνει τὴν 3 τρ. μηνός. — Φέρει φερμάνιον (διάταγμα) ἀμνηστίας ὁ προδότης πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ.— Ὁ Ἔπαρχος Νάξου προλαμβάνει καὶ εἰδοποιεῖ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς Πάρου καὶ Σύρου περὶ τῆς ἐπιβουλῆς.—Ὁ ἀστυνόμος Σύρου μηνύει τὰ διατρέχοντα εἰς τὴν τῶν Σπετσῶν ἀρχὴν, καὶ σημειοῖ τὰ χαρακτηριστικὰ πρὸς σύλληψιν τοῦ ἀνδραπόδου νέου Ἐφιάλτου.

Μάϊος. Ὁ Βυζαντινὸς στόλος μηνύεται τὴν 10 ἱσταμένου ἐκπλεύσας τοῦ Ἑλλησπόντου, ναυαρχοῦντος τοῦ Τοπὰλ πασσᾶ. Ὁ τῶν Ἑλλήνων περιπλέει μεταξὺ Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου (νήσου).— Ἀμφότεροι οἱ ἐχθρικοὶ στόλοι, ὅ,τε τοῦ Βυζαντίου καὶ ὁ Αἰγυπτιακὸς, καταφεύγουσιν εἰς Σούδαν τῆς Κρήτης. — Ὁ Ἰμπραΐμ-πασσᾶς ἐκ Πελοποννήσου ζητεῖ τὴν ταχυτέραν

ἐξαποστολὴν ἀπὸ Κρήτην πεζικῆς δυνάμεως. — Ὁ ἑλληνικὸς στόλος συνέρχεται εἰς Μῆλον.

Ἰούνιος Μεγάλαι πολέμου προπαρασκευαὶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν. — Ὀκτακισχίλιοι νεοσύλλεκτοι Ἄραβες τῆς γραμμῆς προσδιορίζονται νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς Πελοπόννησον.— Πολεμεφόδια ἄπειρα καὶ χρηματικὸν οὐκ ὀλίγον ἐκπέμπονται ὡσαύτως.— Ὁ Μεχμεταλῆς ἀπαγορεύει τὴν πρᾶσιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἰς τοὺς ἐμπόρους.— Πληροῖ πολλότατα εὐρωπαϊκὰ πλοῖα τροφίμων, καὶ διὰ τούτων ἐφοδιάζει τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐντολεώς του Ἰμπραΐμη τῆς Πελοποννήσου φρούρια.

Ἔτος 1826.

Ἰανουάριος. Γνωστοποιοῦνται ἐκ Σύρου εἰς Σπέτσας τὰ ἐν Μεσολογγίῳ κατορθώματα τῶν ἡρώων τῆς φρουρᾶς.— Ἀπὸ τὴν 12 μέχρι τῆς 24 τρ. μ. μάχονται θριαμβεύοντες οἱ Μεσολογγῖται.— Τὴν 14 ἰδίου ἀποκρούουσι τὴν ἔφοδον τοῦ Ἰμπραΐμη, ἀπολέσαντος ἄμετρον στρατόν.

Αὔγουστος. Οἱ Σάμιοι σπεύδουσι ν ἀποτίσωσι πρὸς τὰς ναυτικὰς νήσους τὰ νενομισμένα δέκατα κτλ. πρὸς συντήρησιν τῆς θαλασσίου ἑλληνικῆς δυνάμεως.— Ἱκετεύουσι τοὺς προκρίτους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν ἵνα μὴ ἐγκαταλίπωσιν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου.— Τοὺς ἀναγνωρίζουσι μόνους εὐεργέτας των.

Ἔτος 1827.

Νοέμβριος. Ὁ Γεώργιος Ἀνδρούτσου διοικητὴς στολίσκου πρὸς ἀνάκτησιν τῆς παλυπαθοῦς Χίου.— Ἐπιτηρεῖ τὴν ἀσφάλειαν τῆς πέριξ θαλάσσης καὶ καταδιώκει τὰ ληστρικά. — Χῖοι ἔφοροι διακοσμοῦσι τὰ τοῦ πολέμου.

Ἔτος 1828.

Ἰανουάριος καὶ Φεβρουάριος. Ὁ Γ. Ἀνδροῦστος συνεργάζεται μετὰ τοῦ Συνταγματάρχου φιλέλληνος Φαβιέρου εἰς τὰς κατὰ τῶν Τούρκων ἐχθροπραξίας ἐν Χίῳ. — Οἱ δημογέροντες τῆς νήσου συνεπιλαμβάνονται πάσαις δυνάμεσι.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΙΤΩΝ.

Πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ συνεταίρους Δημογέροντας τῆς νήσου Σπετσῶν ἀπονέμομεν τοὺς ἀδελφικούς μας ἀσπασμούς.

Εἰς τὰς πέντε τοῦ παρόντος ἐλάβομεν ἓν ἀγαπητὸν γράμμα τοῦ Κοινοῦ σας, εἰς τ' ὁποῖον σᾶς ἀπεκρίθημεν ἀμέσως· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὸν ἔφορον Γεώργιον Πάνου καὶ ἀπὸ ἀδελφὸν τῆς ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν, Χρυσοσπάθην, οἱ ὁποῖοι μᾶς γράφουν νὰ τοὺς προφθάσωμεν ἀνθρώπους διὰ τὰ χαράβιά των. Ὅθεν σᾶς λέγομεν, ὅτι εὑρισκόμεθα ἐδῶ πέντε ἓξ ἀδελφοὶ τῆς ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν, εἴμεθα ὅμως χωρὶς χρήματα· τοὺς ἔχομεν δὲ καλὰ ἐνθουσιασμένους τόσον ἐδῶ, καθὼς καὶ εἰς Μύκονον, καὶ εἶναι ἕτοιμοι ὑπὲρ τοὺς 400 ναύτας, καὶ τῆς ξηρᾶς ὅσους ἀγαπᾶτε, διὰ νὰ ἐβγάλωμεν εἰς Μορέαν, φθάνει μόνον νὰ στείλετε οἱ ἀδελφοὶ τῶν Σπετσῶν ἓν χαράβι μὲ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὀλίγα χρήματα διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν καθένα ὡς πεντήκοντα διὰ νὰ ἀφήσουν εἰς τὰ ὀσπίτιά των, καὶ οὕτως εἶναι ἕτοιμοι νὰ

δουλεύσουν τὴν πατρίδα μὲ τὰ ἅρματά των. Καὶ ἐν ταὐτῷ ἔχομεν καὶ ἕνα ζευγάρι κανόνια καλὰ, Φραντσέζικα, δώδεκα λιτρῶν, τρεῖς πήχεις τὸ μάκρος, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν διὰ κατσαδούρικα εἰς κἀνένα ἀπὸ τὰ καράβιά σας, καὶ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὰ δώσωμεν. Ἰδοὺ, τέλος πάντων, ἔρχεται αὐτοῦ ὁ ἀδελφὸς τῆς ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν Ἰάκωβος Κορνήλιος, ὁ ὁποῖος ἔχει γράμματα καὶ μανιφέστα ἀπὸ τὸν ἔφορόν μας Πρίγκιπα Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην, καὶ θέλει σᾶς πιστοποιήσει περὶ ἡμῶν καὶ τῆς ἀδυναμίας τῶν Ἀγαρηνῶν, τῶν ποτὲ τυράννων μας· ἔρχεται δὲ ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν. Ταῦτα καὶ ἀσπαζόμενοί σας, ὑποσημειούμεθα.

1821 Ἀπριλίου 12. Τήνῳ.

Οἱ ἀγαπημένοι σας ἀδελφοὶ

Θεόδωρος Παξιμάδης.— Δρόσος Δημητριάδης.— Γεώργιος Πόμερ.— Ἀλέξανδρος Ῥαφτόπουλος.

Πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς Χριστιανοὺς, ἀδελφοὺς ἡμῶν, κατοίκους Νήσου Σπετσῶν τὸν ὀφειλόμενον ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν ἀπονέμομεν,

Καὶ σᾶς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι, ἐπειδὴ καὶ ἡ νῆσός μας ἔτυχε νὰ ἦναι ὑστερημένη ἐπὶ τὸ παρὸν μᾶλλον ἀπὸ σῖτον καὶ λοιπὰ φαγώσιμα, διὸ παρακαλοῦμεν ἀπὸ τοιαῦτα εἴδη, νομίζοντες ὅτι εὑρίσκονται αὐτοῦ, νὰ μᾶς στείλετε μὲ τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρόν μας προὔχοντα, Νικόλαον Δεκαζᾶν, τοῦ ὁποίου παραδίδοντάς τα μὲ ἔγγραφόν σας ἀποδεικτικὸν, λαμβάνετε παρ᾿ αὐτοῦ ὁμολογίαν, ἥτις θέλει πληρωθῇ καὶ ἐξοφληθῇ παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινότητος χωρὶς μεγάλης ἀργοπορίας, ἀλλὰ τὸ ὀγλιγωρότερον, τὸ κατὰ δύναμιν. Καὶ ἂν ἐξ ἐναντίας δὲν ἤθελον εὑρίσκονται εἰς τὴν Νῆσόν σας ἀπὸ τὰ τοιαῦτα φαγώσιμα, (τὸ ὁποῖον ποσῶς δὲν τὸ ἐλπίζομεν), παρακαλοῦμεν νὰ εὑρεθῇ τρόπος νὰ προμηθευθῶμεν ἀπὸ ἀλλοῦ,

ὡσὰν ὁποῦ ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην· καὶ ἐν τοσούτῳ μένομεν.

Οἱ ὁμογενεῖς Χριστιανοὶ
(Τ. Σ.) *Κάτοικοι τῆς Νήσου Σαντορίνης.*

Πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ ἀπογόνους τῶν θαυμαστῶν ἡρώων Ἑλλήνων ἐκείνων, κατοίκους τῆς Νήσου Σπετσῶν, τὸν ὀφειλόμενον ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν ἀπονέμομεν.

Λαμβάνοντες τὸ ἀδελφικὸν ἡμῖν γράμμα σας, εἴδομεν τὰ γραφόμενα περὶ τῆς ἀποτινάξεως τοῦ ζυγοῦ τῆς σκλαβίας τοῦ τυράννου, καὶ ἐλευθερίας τοῦ Γένους. Ἄμποτε ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ νεύσῃ εἰς τὰς καρδίας πάντων νὰ ἀναλάβουν τὸν ζῆλον τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ τιμίου Σταυροῦ νὰ λάβωμεν τὰ νικητήρια κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως ἡμῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐλάβομεν καὶ ἔκλαμπρον διαταγὴν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, σταλθεῖσαν μέσον τοῦ ἐδῶ φιλογενοῦς συμπατριώτου μας Καπ. Εὐαγγέλη Μαντσαράκη, καὶ σεβασμίως τὴν ἐπροσκυνήσαμεν, καὶ μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν καὶ ταχύτητα καὶ εὔθυμον ζῆλον πατριωτισμοῦ ἀνέγνωμεν τὰ ἐν αὐτῇ σημειωθέντα πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμητὰ εἰς ἡμᾶς. Δὲν ἐλείψαμεν ἀμέσως νὰ βάλωμεν εἰς πρᾶξιν τὸ ὑπὲρ δύναμιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς φίλης ἡμῶν Πατρίδος, ὅθεν καὶ ἐξαποστέλλομεν κατὰ τὸ παρὸν πρὸς ὑμᾶς ἄνδρας ναύτας 71, ὁμοῦ μὲ ἕνα ἱερέα συνοδευομένους, καὶ μὲ ἕνα τῶν προὐχόντων ἡμῶν, ὀνόματι Νικόλαον Δεκαζᾶν, τοὺς ὁποίους θέλει μεταχειρισθῆτε εἰς τὰ πολεμικὰ ὑμῶν πλοῖα ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας, οἵτινες ὅλοι αὐτοὶ θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὴν ἰδίαν μας πατρίδα τὸν μηνιαῖον μισθόν των διὰ ὅσον καιρὸν εἶναι ἀναγκαῖοι, ἐξὸν τὸ τυχηρόν, ὁποῦ τύχει διὰ ὅλους κοινῶς. Κατόπιν

δὲ θέλομεν σᾶς ἐξαποστείλει καὶ ὅσους ἄλλους δυνηθῶμεν. Εὖγε οὖν, φίλοι ὁμογενεῖς, εὐσεβεῖς χριστιανοί, δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν σας καὶ εἰς τὰ ἀθάνατα κατορθώματά σας. Ἡ Πατρὶς θέλει ἀποδίδει τὰς εὐχάς της αἰωνίως εἰς ὑμᾶς. Τὸ ὄνομα ὑμῶν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς γῆς θέλει μείνει ἀθάνατον (ὡς ποτὲ τῶν λαμπρῶν ἐκείνων προγόνων μας), ἀλλὰ καὶ ἐν οὐρανοῖς. Ζήτω οὖν ὁ ἐκλαμπρότατος Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης· ζήτω τὸ νέον ἑλληνικὸν ἡμῶν Γένος· ζήτωσαν οἱ συνδρομηταὶ αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲ ὑγιαίνοντες ἐν εὐημερίᾳ, μένομεν.

Τῇ 30 Ἀπριλίου 1821, ἐν Σανταρίνῃ.

(Τ. Σ.) Οἱ ὁμογενεῖς Χριστιανοὶ
Κάτοικοι τῆς νήσου Σανταρίνης.

Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν, χαίρετε!

Ἐν Σερίφῳ τῇ 14 Μαΐου 1821.

Κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἐντίμου Καγκελαρίας ὑμῶν, ἀγωνιζόμενος τὸν ἱερὸν τῆς ἑταιρίας ἀγῶνα, κατὰ τὸ ἀποστολικόν μου ἐπάγγελμα, ἔφθασα μέχρι τοῦδε εἰς Σέριφον, καὶ ἐμψυχόνοντας μὲ ἔνθερμον πατριωτισμὸν τοὺς ἀδελφούς μας χριστιανούς, ἐσύναξα πρὸς τὸ παρὸν μικράν τινα ποσότητα χρημάτων πρὸς βοήθειαν τοῦ ἀδυνάτου μέρους τῆς ἀδελφότητος εἰς πᾶσαν ἀνάγκην. Ὅσοι λοιπὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν δὲν δύνανται νὰ κινήσουν τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ τυράννου, ἀνίδεοι ὄντες πολεμικῆς, προσφέρουν ἕκαστος, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δύναμιν, γρόσια, ζῶα, κρασίον, μετὰ ταῦτα ὅταν φθάσῃ ὁ καιρός, εἰς τὴν αὐτοῦ ἀδελφότητα. Ἰδόντες λοιπὸν τὴν ἐπιστολήν μου, ἀποδείξατε διὰ προσταγῆς τῆς ἐντίμου Καγκελαρίας σας τὸν ἐνταῦθα Κ. Βασίλειον Γρυπάρην, ἐπιστάτην τρόπον τινά, διὰ νὰ συνάξῃ τὰ ὅσα γρόσια προαιρεθῇ ἕκαστος νὰ

βοηθήση τὴν Καγκελαρίαν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν των, καὶ νὰ σᾶς πέμπη, ὅταν προστάξετε, τὰ εἰρημένα ζῶα· ὁ ὁποῖος Βασίλειος εἶναι καὶ ἀδελφὸς τῆς Ἑταιρίας, καὶ μάλιστα ὁ πρῶτος τῆς ἐνταῦθα ἐλευθερίας καὶ βοηθείας παρακινητὴς εἰς τοῦτο τὸ θεῖον ἔργον. Ἐπὶ πόνου πρὸς τούτοις σᾶς παρακαλοῦν ἅπαντες, ὅσον οἱ ἐν Σερίφῳ ἀδελφοὶ, τόσον καὶ οἱ ἐν Θερμίᾳ, νὰ τοῖς βοηθήσετε ἀπὸ ὀλίγον μπαροῦτι καὶ βόλια μὲ ὅσην τιμὴν εὕρετε εὔλογον, διὰ νὰ φυλάττουν τὸν τόπον των ἀπὸ τὸν τυχόντα ἐχθρὸν, καὶ θέλουν μείνει εὐχάριστοι καὶ εὐπειθεῖς κατὰ πάντα εἰς τὰς ἀναγκαίας τῆς ὑμετέρας Καγκελαρίας ἐπιταγάς.

Ἐγὼ δὲ μένω ὅλος ἀδελφὸς καὶ δοῦλος τῆς εὐγενίας

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΛΛΟΝΑΣ, ΚΡΗΣ.

Τὴν εὐγενίαν σας, Προεστῶτες καὶ πλοίαρχοι Σπετσῶν, ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἦλθον ἄνθρωποι ἀπὸ Ψαρὰ, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐφανέρωσαν, ὅτι εἰς Ψαρὰ ἐπῆγεν ἐπίτηδες ἐκσπρέσο, ἀγγέλλον ὅτι εἶναι εἰς Καλλίπολιν 8 καράβια τούρκικα τῆς ἀρμάδας, ντελίνια καὶ φεργάται· καὶ ἀγκαλὰ ἴσως νὰ ἔφθασε καὶ εἰς τὰ αὐτόθι ἡ αὐτὴ εἴδησις, πλὴν καὶ ἡμεῖς, ὡς χρέος μας, σᾶς εἰδοποιοῦμεν μὲ τὸν ἐπιφέροντα ἀπεσταλμένον μας Κ. Πετράκην Πέτρου Μαυρογένην. Τέσσαρα ἁρμαμέντα καράβια ἐδικάσας εὑρίσκονται ἐδῶ, τὰ ὁποῖα σήμερον ξεκινοῦν καὶ αὐτὰ διὰ τὰ ἐπάνω μέρη, περιμένοντας καὶ ἄλλα σας καράβια νὰ ὑπάγωσιν ἐπάνω. Ταῦτα μὲν πρὸς εἴδησίν σας, καὶ μεταπροσκυνοῦντες, μένομεν.

Μύκονος, τῇ 16 Μαΐου 1821.

(Τ. Σ.) Οἱ ὁμογενεῖς ἀδελφοὶ

Κοινοὶ ἐπιστάται Μυκόνου.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Ἄρχοντας καὶ διοικητὰς τοῦ ἑλλ. στόλου τῆς νήσου Σπετσῶν, δουλικῶς προσκυνῶ.

Τῇ 21 Μαΐου 1821, ἐν Σερίφῳ.

Μίαν ἐπιστολὴν ἐλάβομεν τῇ 7 Μαΐου παρὰ τοῦ Κ. Γρηγορίου Καλλονᾶ, Κρητός, καὶ εἴδομεν νὰ μᾶς γράφετε διὰ νὰ βοηθήσωμεν τὸ Γένος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν χρέος νὰ βοηθήσωμεν καὶ νὰ βοηθῶμεν τὸ κατὰ δύναμιν, ὡς χριστιανοί, τοὺς χρείαν ἔχοντας, τοῦ ὁποίου καὶ τοῦ ἐδόσαμεν γρόσια 500· μερικοὶ ὅμως τῶν ἐντοπίων δυστροποῦν καὶ ἐπιμένουν εἰς προσταγὰς καὶ μπουγιουρδιὰ τοῦ τυράννου, μόνον καὶ μόνον διὰ τὰ αἰσχροκερδῆ θελήματά των, οἱ ἀνόητοι, καὶ δὲν ἀφίνουν τὸν κοινὸν λαὸν νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν φοβερὰν ταύτην περίστασιν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. Ἐγὼ ὅμως, κατὰ τοὺς νόμους, καὶ καθὼς οἱ Ἀπόστολοι μᾶς διδάσκουν, ἐτόλμησα χωρὶς τὴν ἄδειάν σας καὶ ἐσάρησα (α) τὴν σημαίαν τῆς πίστεώς μας, διὰ νὰ παρακινήσω τὸν ἁπλοῦν λαὸν πρὸς βοήθειαν τοῦ Γένους, καθὼς καὶ ἔγεινεν. Ὅθεν, παρακαλῶ, εἰμὲν καλῶς τὸ ἔπραξα, ἤδη καλῶς, εἰδέ, προστάξετέ μας μὲ μίαν σας ἐπιστολὴν νὰ στέκεται ὅπως τὸ εὕρετε εὔλογον, ἐπειδὴ μερικοὶ κακοὶ καὶ συμβοηθοὶ τοῦ τυράννου δυστροποῦν εἰς αὐτό. Περὶ δὲ βοηθείας ἐδιορίσθημεν μὲ μίαν ἐπιστολὴν σφοδράν, καὶ ἂς διορισθῇ καὶ ἕνας παπᾶς ἀπὸ τὸ κοινόν, ὁποῦ νὰ ἐπιστατῶμεν ἐπάνω εἰς τὰς προσταγάς σας, νὰ προφθάνωμεν ἀπὸ μερικὰ κρέατα κατὰ τὸ παρὸν καὶ κρασὶ εἰς τὸν καιρόν του, καὶ γρόσια ὅσα ἠμπορέσωμεν, ἃ δεῖ ὑπὲρ αὐτῶν. Ταῦτα, καὶ μένομεν εἰς τοὺς ὁρισμούς σας προθύμως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΥΠΑΡΗΣ.

(α) Ὕψωσα.

Φιλογενέστατοι Κύριοι Ἔφοροι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐν Πάτμῳ, τῇ 6 Ἰουνίου 1821.

Ἠξιώθημεν μετὰ χαρᾶς τὴν ἀγαπητήν μας ἐπιστολήν σας, σημειωμένην 17 τοῦ παύσαντος Μαΐου, εὐχαριστοῦντες σας διὰ τὰς ειδήσεις, ὁποῦ εἰς αὐτὴν μᾶς φανερόνετε. Γνωρίζομεν, ἀδελφοί, τὸν ἀγῶνα καὶ ζῆλόν σας, ὁποῦ δεικνύετε ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας· ἀπὸ μέρος μας κάμνομεν καὶ ἡμεῖς ὅ,τι δυνάμεθα, καὶ προσέτι παρακαλοῦμεν ἀεννάως τὴν Θείαν πρόνοιαν διὰ νὰ χαρίσῃ τὸ ποθούμενον εἰς τοὺς ὑπερμαχοῦντας Ἕλληνας. Σᾶς παρακαλοῦμεν ἐκ νέου διὰ νὰ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς εἰδοποιήσετε περὶ ὅλων τῶν τρεχόντων νέων, ὁποῦ βέβαια γνωρίζετε, καὶ θέλετε μᾶς ὑποχρεώσει. Ἔσωθεν σᾶς κλείομεν μίαν γραφὴν διὰ τὸν ἡμέτερον πρώην ἰσπράβνικον, κύριον Δημήτριον Θέμελην, παρακαλοῦντές σας νὰ τοῦ ἐγχειρίσετε, ἂν ἦναι αὐτοῦ, εἰ δὲ, νὰ φυλάξετε κοντά σας, ἕως νὰ ἔλθῃ, διὰ νὰ τὴν δώσετε. Προσκυνοῦντές σας δὲ, μένομεν.

Ἐγχειρίσατε, παρακαλοῦμεν, καὶ τὴν ἔσωθεν διὰ τὸν Κύριον Ὁμηρίδην.

Οἱ ἀδελφοί

(Τ. Σ.) Ἀριστείδης Γεωργιάδης.

Οἱ Κάτοικοι τῆς νήσου Πάτμου.

Πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν δημογέροντας Νήσου Σπετσῶν τὸν ὀφειλόμενον ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν ἀπονέμομεν.

Τῇ 14 Ἰουνίου 1821, ἐν Σαντορίνῃ.

Ἡ παροῦσά μας ἀδελφικὴ δὲν ἀφορᾷ εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἀποδώσωμεν πρὸς ὑμᾶς τὰς ὀφειλομένας ἡμῶν ἀδελφικὰς προσρήσεις, καὶ νὰ παρακαλῶμεν τὸν ὕψιστον Θεὸν διὰ νὰ ἐνδυναμόνῃ τὸ Γένος ἡμῶν διὰ τὴν τελείαν ἐξολόθρευσιν τοῦ τυράννου καὶ ἀγαρηνοῦ. Σᾶς εἰδοποιοῦμεν προσέτι, ὅτι εἰς τὰς 8 τρέχοντος ἦλθεν

ἕνα καΐκιον καὶ ἄραξεν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς νήσου μας μὲ τρεῖς ἀνθρώπους, ὑπὸ σημαίαν Βρεταννικὴν, ϛελλόμενον ἀπὸ Χανία ἐπίτηδες μὲ γράμματα, δύω πλίκους, καὶ λοιπὰ ἄλλα, διὰ νὰ τὰ ὑπάγῃ εἰς Κουσάδασι (α) καὶ Σμύρνην· ἡμεῖς δὲ ἔχοντες τὴν ὑποψίαν, διὰ νὰ ἴδωμεν τί γράμματα ἦτον, ἀνοίξαμεν τοὺς πλίκους καὶ εἴδομεν νὰ ἦναι εἰς τὸ ἓν ὅλο τούρκικα γράμματα. Ἀμέσως λοιπὸν ὁποῦ εἴδομεν ἓν τοιοῦτον, ἐβάλαμεν αὐτοὺς εἰς φύλαξιν· μὲ τὸ νὰ ἔκαμεν ὅμως τὸ καΐκι των νερὰ, μᾶς ἐπαρακάλεσεν ὁ καραβοκύρης νὰ στείλῃ ἕνα του ἄνθρωπον, νὰ στείλωμεν καὶ ἡμεῖς ἕνα μάστορα διὰ νὰ τὸ διορθώσῃ, ὅστις καραβοκύρης λέγει τοῦ ἀνθρώπου του κατ' ἰδίαν, ὅτι ἰδοὺ ὁποῦ πηγαίνεις, καὶ κύτταξε, σκυλὶ, τὰ τούρκικα γράμματα, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν γριζόλαν (β), ἢ εἰς τὴν ἄμμον νὰ τὰ κρύψῃς, ἢ εἰς τὴν θάλασσαν νὰ τὰ ῥίψῃς (ἐπινοῶν αὐτὸ, ὡς φαίνεται, λισετσάροντάς τον (γ) νὰ τὰ ὑπάγῃ ὅπου ἐδιορίζοντο). Ἡμεῖς τοῦτο ἀκούσοντες καὶ φοβερίζοντάς τον, μᾶς τὸ ἐφανέρωσεν· ἐστείλαμεν δὲ ἐπίτηδες ἀνθρώπους καὶ ἐβούτησαν καὶ τὰ ἔβγαλον, καθὼς θέλετε τὰ ἰδῆ. Τούτους ἡμεῖς γνωρίσαντες ἀπατεῶνας τῆς πατρίδος, στέλλομεν πρὸς ὑμᾶς μὲ τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρόν μας Μιχάλην καραβοκύρην, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ φυλαχθοῦν, διότι, καθὼς ἐβεβαιώθημεν διὰ στόματός του, ὁποῦ μᾶς εἶπε πρότερον, ὅτι ἂν καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἐπάρωμεν, αὐτὸς θέλει ὑπάγει ὀπίσω εἰς Κρήτην, ὅπου θέλει γίνει μεγάλον κακὸν εἰς τοὺς εὑρισκομένους ἐκεῖ ἀδελφούς μας, ὅσον ἕπεται καὶ εἰς ἡμᾶς, ἕως ὅτου νὰ πολιορκηθῇ ἡ Κρήτη. Θέλετε λάβει, ἀδελφοὶ, καὶ παρὰ τοῦ ἐπιφέροντος τὸ παρόν μας κα-

(α) Ἔφεσον. (β) Ξυλίνη νάρθηξ, ὅπου τίθεται ἡ πυξὶς παρὰ τῷ πηδαλιούχῳ. (γ) Ἐλευθερούμενος.

ραβοκύρη 100 βαρέλας κρασί, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε εἰς ὑγείαν. Παρακαλοῦμεν δὲ, ἂν ὁ ἐπιφέρων τὸ παρόν μας καραβοκύρης ἤθελε ζητήσει διὰ νὰ ψωνίσῃ ὅ,τι εὑρίσκονται αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἔχομεν ἔλλειψιν, νὰ τοῦ δοθῇ ἄδεια νὰ προβλέψῃ μὲ τοὺς παράδες του. Αὐτὸ παρακαλοῦμεν, καὶ νὰ μὴ ἀποτύχωμεν. Κάθε νέον τοῦ Γένους, παρακαλοῦμεν, νὰ μᾶς ἰδεάσετε, διὰ νὰ ἀποδίδωμεν τὰς εὐχαριστηρίους εὐχὰς πρὸς αὐτό.

Τὰ γράμματα ἀνοίχθησαν παρόντος καὶ τοῦ Προξένου Βρεταννοῦ· καὶ ἐν τοσούτῳ μένομεν τοῖς ὁμογενέσιν ἀδελφοῖς.

(Τ. Σ.) Ὅλοι πρόθυμοι

Οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου Σαντορίνης.

Τὴν εὐγενίαν σας ἀδελφικῶς ἐν Χριστῷ ἀσπαζόμεθα.

Δεόμενοι τοῦ ἁγίου Θεοῦ, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, νὰ στερεόνῃ τὴν εὐγενίαν σας πρὸς σύστασιν τοῦ ἡμετέρου Γένους, μετὰ τὰς ταπεινὰς ἡμῶν προσκυνήσεις ἀναφέρομεν δεινοπαθῶς, ὅτι τοὺς ἀπὸ Κυδωνίας χριστιανοὺς οἱ ἀδελφοί μας Ψαριανοὶ δὲν εὗρον ἄλλο μέρος νὰ στείλουν εἰμὴ εἰς τὴν Σκῦρον, καὶ μᾶς ἔχουν ἕως ἤδη σταλμένους ὑπὲρ τὰς δύω χιλιάδας πεντακοσίας ψυχάς, ἐκτὸς ὅσοι ἦλθον ἀρχήτερα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Βώλου· σήμερον δὲ ἔφθασαν ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἀπὸ τὴν Κύμην καὶ χωρία, τὰ ὁποῖα τὰ ἐκατάκαυσεν ὁ Καρυστινὸς, ἀφοῦ ψυχὰς πολλὰς ἐσκλάβωσε καὶ ἐσκότωσε. Μᾶς ἔστειλαν καὶ ἡμᾶς κακὰς εἰδήσεις, ὅτι θέλει ἔλθει νὰ μᾶς κατακόψῃ· οὕτω φοβούμεθα, ἂν ἔκαμε ζάπι (α) τὰ καΐκια τῆς Κύμης, μὴν ἔλθῃ μὲ αὐτὰ, καὶ βέβαια εἴμεθα χαμένοι (Ἵλεως ὁ Θεός). Ἤδη δὲν

(α) Ἐκυρίευσε.

ἔχομεν ἄλλην καταφυγὴν καὶ ἄγκυραν ἐλπίδος μετὰ Θεὸν παρὰ τὴν εὐγενίαν σας, νὰ μᾶς δώσετε χεῖρα βοηθείας καὶ νὰ μᾶς προφθάσετε μὲ τὰ θεοφρούρητα πλοῖά σας διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσετε ἀπὸ τὸν Ἀγαρηνόν. Εἰς τὰς τοιαύτας ἀνάγκας οἱ δυνατοὶ τοὺς ἀδυνάτους βαστάζουσιν· ἕξετε δὲ μισθὸν παρὰ τοῦ μισθαποδότου, βοηθὸν καὶ ἔφορον τὸν ἅγιον Γεώργιον θέλετε ἔχει πάντοτε. Ἀπὸ ζαερέ, καὶ αὐτὸς ἐξ ἁμαρτιῶν μας ἐφέτος δὲν ἔγεινεν, ὁ ὀλίγος ὁποῦ ἔγεινε τὸν ἐφάγαμεν. Οὕτως ἤδη ποιήσατε ὡς παρὰ Κυρίου φωτισθέντες, καὶ ὑγιαίνετε.

Τῇ 20 Ἰουνίου 1821, Σκῦρος.

(Τ. Σ.) Οἱ ἐκ τῆς Καγκελαρίας ἐπιστάται τῆς νήσου Σκύρου Προσκυνοῦντες·

† *Ὁ Σκύρου Γρηγόριος.—Ταπεινὸς Ἡγούμενος τοῦ ἁγίου Γεωργίου Νεόφυτος.— Γεώργιος Αὐλωνίτης καὶ Γέροντας.—Κωνσταντῖνος Ζηπουνοῦ καὶ Γέροντας.—Κωνσταντῖνος Μιχαήλου καὶ Γέροντας.*

Εὐγενέστατοι Κύριοι Προεστῶτες τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τῇ 21 Ἰουνίου 1821, Ὕδρᾳ.

Ὁ καραβοκύρης μας Μιχάλης σᾶς φέρει ἀπὸ Σαντορίνην ἓν γράμμα μὲ 100 βαρέλας κρασίον, ὡς καὶ ἄλλας 100 ἐπρόσφερεν ἐδῶ εἰς Ὕδραν, ἀλλ' οἱ Κύριοι ἄρχοντες δὲν τὸ ἐδέχθησαν (τὴν αἰτίαν τὴν ἀγνοῶ). Ἤδη εὑρισκόμενος ἐγὼ ἐδῶ, ὅστις εἶχον ὀργανίσει τὴν ἰδίαν Σαντορίνην, καὶ διὰ παρακινήσεώς μου προθύμως σᾶς ἔστειλαν καὶ τοὺς 50 ἀνθρώπους, ἐξαποστέλλομαι πάλιν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Πρίγκιπος πρὸς διοργανισμὸν τῆς αὐτῆς νήσου καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους· διὰ τοῦτο σᾶς προσφέρω, ὡς ἀπὸ μέρος τῆς αὐτῆς νήσου Σαντορίνης, καὶ τὰς ἄλλας 100 βαρέλας, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε εἰς τὰ πλοῖα μὲ ὑγείαν. Παρακαλεῖσθε λοιπόν, φίλοι ὁμογενεῖς, νὰ εὐκολύνετε τὸν παρόντα καρα-

βοχύρην τόσον εἰς τὸ ἰντερέσον του, καθὼς νὰ ἠθέλετε τοῦ δώσει καὶ μερικὴν βαρούτην πρὸς διαφύλαξιν τῆς νήσου μας, ὡσὰν ὁποῦ ἀλλοῦ δὲν εὑρίσκομεν· καὶ τοῦ κόστου της θέλετε μᾶς στείλει τὸν λογαριασμὸν διὰ νὰ σᾶς ἐμβάσωμεν καὶ τὰ γρόσια προθυμότατα. Οὕτως σᾶς περικαλῶ, φίλοι ὁμογενεῖς, νὰ μὴ μᾶς ἀφήσετε ἀπροβλέπτους ἀπὸ αὐτὴν τὴν βαρούτην, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐλπίζω, καὶ θέλει σᾶς εἴμεθα αἰωνίως εὐγνώμονες. Πρὸς τούτοις δὲ σᾶς εἰδοποιῶ, ἀγκαλὰ καὶ εἰς τὴν γραφήν σας σᾶς γράφουν ἀπὸ Σαντορίνην, ὅτι σᾶς στέλλουν καὶ 3 ἀνθρώπους ὑπόπτους, καὶ μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἰδίου καραβοχύρη, ἐδῶ εὑρισκόμενος ὁ Πρίγκιψ ἐπρόσταξε νὰ τοὺς ἐβγάλουν εἰς τὴν ἐδῶ Βουλὴν, καὶ πρὸς εἴδησίν σας. Ταῦτα, καὶ προσκυνοῦντες μένομεν.

Ὁ φιλογενὴς ἀδελφός σας
ΕΥΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΝΤΣΑΡΑΚΗΣ.

Πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν, Κατοίκους τῆς νήσου Σπετσῶν, τὸν ὀφειλόμενον ἀσπασμὸν ἀπονέμομεν.

Τῇ 25 Ἰουνίου 1821, ἐν Σαντορίνῃ.

Ἡ παροῦσά μας ἀδελφικὴ δουλεύει διὰ νὰ σᾶς φανερώσωμεν, ὅτι σήμερον ὁποῦ σᾶς γράφομεν, ἀριβάρησαν δύω βαρκάκια ψαράδικα ἀπὸ κάστρον τῆς Κρήτης μὲ 8 ἀνθρώπους Ῥωμαίους, οἵτινες μᾶς ἐφανέρωσαν, ὅτι τὴν ἀπερασμένην πέμπτην ἔβαλον ἀρχὴν καὶ ἔκοπτον μέσα εἰς τὸ Κάστρον τοὺς Ῥωμαίους ἀπὸ μικροὺς ἕως μεγάλους, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν φόβον των ἐκατσίρντισαν (α). Αὐτὸ, μένοντες, σᾶς εἰδοποιοῦμεν, οἱ δὲ Σφακιανοὶ μανθάνομεν ὅτι πέρνουν τὰ ἐμπρός. Σᾶς ἀσπαζόμεθα ἐν τοσούτῳ καὶ μένομεν.

(Τ. Σ.) *Ἡ Βουλὴ τῆς Νήσου Σαντορίνης.*

(α) Ὑπεξέφυγον.

Πανευγενέστατοι Κύριοι Ναύαρχοι τοῦ ἀκαταμαχήτου Ἑλληνικοῦ στόλου.

Ἐν Πάτμῳ, τῇ 6 Αὐγούστου 1821.

Κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν μοὶ ἐπαῤῥησιάσθησαν τὰ ἐγκεκλεισμένα γράμματα παρὰ τῶν διοικητῶν τῆς νήσου Σύμης, ἅτινα σᾶς ἐξαποστέλλω μὲ τὸν ἴδιον κομιστὴν Κ. Σῖμον, ἐκ τῶν ὁποίων θεωρεῖτε τὴν ἀνανδρίαν καὶ δειλίαν τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ τὴν εἴδησιν ἁλώσεως τῆς Ἀδριανουπόλεως, καθὼς παρὰ τοῦ ἰδίου θέλετε πληροφορηθῇ σαφέστερον. Βεβαιότατα, ἐὰν ἤθελε τοὺς διώξετε, ἀναμφιβόλως ἠθέλετε τοὺς κυριεύσει, ὡσὰν ὁποῦ θεωρεῖτε καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου κομιστοῦ πληροφορεῖσθε πόσην ἔλλειψιν στρατιωτῶν ἔχουν, καὶ πόσος φόβος ἐμπνέει τὰς ψυχάς των. Βλέπομεν ὁποῦ δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἐβγάλουν παραμικρὰν κουτσόβαρκαν ἀπὸ ὅσα νησία ἀπέρασαν, καὶ τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἐμπνεύσῃ γενναιότητα εἰς τὰς ψυχάς σας. Τελευταῖον θεωροῦμεν σήμερον ὅτι θέλετε συναπαντηθῇ, καὶ ὁ παντοδύναμος Θεὸς νὰ σᾶς ἐμψυχώσῃ πρὸς τὸ κλέος τοῦ Γένους. Ὁ πόλεμος Ῥωσσίας μᾶς βεβαιοῖται ἀπὸ διάφορα μέρη ὅτι εἶναι ἄφευκτος, καὶ πρὸς εἴδησίν σας. Ἐν τοσούτῳ σᾶς προσκυνῶ καὶ μένω τῆς πανευγενείας σας.

ὅλος πρόθυμος καὶ δοῦλος,

Ὁ Ἰσπρόβνικος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ.

Ναύαρχοι τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εὐγενέστατοι ἥρωες, καὶ αὖθις σᾶς ἀσπαζόμεθα.

Παρακαλοῦντες τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ σᾶς ἐνισχύῃ καὶ νὰ σᾶς ἐνδυναμόνῃ πρὸς κατατρόπωσιν τοῦ τυράννου, πρὶν νὰ

ἀναχωρήσῃ τὸ παρὸν μεζίλιον (α) ὁποῦ εἴχομεν ἕτοιμον διὰ νὰ ϛείλωμεν πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, σήμερον μᾶς ἦλθον δύω μεζίλια, ἕνα ἀπὸ Καστελλόῤῥιζον καὶ ἄλλο ἀπὸ Ῥόδον. Οἱ Καστελλοῤῥιζιῶται μᾶς φανερόνουν, ὅτι καθ' ἑκάϛην περνοῦν ἐξ Ἀλεξανδρείας εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, φορτωμένα πρᾶγμα τοῦ Μεχμέταλη Πασσᾶ, μὲ γράμματα οἰκονομικὰ ὅτι εἶναι φράγκικον, διὰ τουρκικοὺς τόπους, οἷον Πόλιν, Σμύρνην, Πελοπόννησον. Ἰδοὺ ὁποῦ σᾶς περικλείομεν καὶ τὸ πρὸς ἡμᾶς γράμμα των, τὸ μὲν, διὰ νὰ βεβαιωθῆτε περισσότερον· τὸ δὲ, ἐπειδὴ ζητοῦν τὸ ποιητέον περὶ τούτου, ἐπειδὴ δὲν ἠξεύρουν τὴν ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς σημαίας ῥέγουλαν. Σᾶς στέλλομεν καὶ ἕνα ἄνδρα Καστελλοῤῥιζιώτην, ἕνα τοῦ μεζιλίου, διὰ νὰ σᾶς τὰ ἐξηγήσῃ διὰ ζώσης φωνῆς. Τοῦ Ῥοδιτικοῦ μεζιλίου οἱ ἄνθρωποι εἶναι Χαλκῖται, ἔφερον γράμμα πρὸς ἡμᾶς στελλόμενον ἀπὸ τὸν νέον Βέην, καὶ μᾶς γράφει νὰ προσκυνήσωμεν, ὑποσχόμενος κάθε ἀμνηστίαν καὶ συγχώρησιν, καὶ φοβερισμοὺς, ἐὰν δὲν προσκυνήσωμεν· τὰ αὐτὰ γράφει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Ῥόδου νησία. Ἰδοὺ ὁποῦ σᾶς στέλλομεν καὶ τὸ ἴσον τοῦ μπουγιουρδίου, διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσετε. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ μᾶς συμβουλεύσετε καὶ νὰ μᾶς παρηγορήσετε. Μᾶς ἔϛειλε καὶ ὁ Δεσπότης, ὁ ἅγιος Ῥόδου, γράμμα, τὸ ὁποῖον γράφει τὰ ἴδια μὲ τὸ μπουγιουρδί· ἦλθε καὶ ἕνα ἐγκύκλιον πατριαρχικὸν γράμμα. Ταύτας τὰς εἰδήσεις κατὰ χρέος σᾶς φανερόνομεν, καὶ προσέτι ὅτι οἱ Καστελλοῤῥιζιῶται ἔμαθον ἀπὸ τὴν πλησίον ἀνατολὴν, ὅτι ἡ Ἀδριανούπολις βέβαια ἁλώθηκεν ὑπὸ τοῦ Ὑψηλάντη. Ὁ ἐπιφέρων τὰ παρόντα πατριώτης ἡμῶν, Κύριος Σῖμος, θέλει σᾶς ἐξηγήσει καὶ διὰ ζώσης φωνῆς

(α) Ταχυδρομικὸν πλοῖον.

τὰ γραφόμενα, καὶ μένομεν, μὲ ἔφεσιν τοῦ παρηγορητικοῦ καὶ συμβουλευτικοῦ γράμματός σας, ἕτοιμοι εἰς τὰς προσταγάς σας.

Σύμηθεν, τῇ 3 Αὐγούστου 1821.

Οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί σας

(Τ. Σ.) Οἱ τῆς νήσου Σύμης κάτοικοι.

Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐν Χριστῷ χαίρετε.

Τῇ 13 Αὐγούστου 1821.

Ἐπειδὴ καὶ μετὰ Θεὸν ἄλλην ἐλπίδα δὲν ἔχομεν, εὐγενέστατοι ἄρχοντες, εἰμὴ πρὸς τὴν ἔντιμον Καγκελαρίαν τῶν Σπετσῶν, κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ ἀδελφοῦ Κ. Γρηγορίου Καλλονᾶ, πατριώτου ἡμῶν, καὶ κατὰ τὸν φιλοπατριωτισμὸν τὸν ὁποῖον ἐδείξατε τοσάκις εἰς τὴν πατρίδα μας, βοηθοῦντες οὐκ ὀλίγον, ὡς τὸ εἴδομεν ὀφθαλμοφανῶς καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τινῶν πολεμικῶν ἀναγκαίων, ἅπερ ὁ εἰρημένος ἀδελφὸς Γρηγόριος διὰ τῆς εὐγενίας σας ἐσύναξεν ἀπὸ τὰς νήσους· διὰ τοῦτο ἀπαραίτητον χρέος ἔχομεν ᾀείποτε νὰ νομίζωμεν τὴν εὐγενίαν σας βοηθόν μας καὶ ὑπερασπιστὴν τῆς πατρίδος μας. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν πάλιν τὴν εὐγενίαν σας νὰ μᾶς βοηθήσετε καὶ τώρα ὡς καὶ ἄλλοτε, εὐσπλαγχνιζόμενοι τοὺς δυστυχεῖς ἐνταῦθα χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι κινδυνεύουν νὰ χαθῶσι κατὰ κράτος. Στενοχωρημένοι εἴμεθα ἀπὸ ὅλα, δύναμις πλέον δὲν μᾶς ἔμεινε, καθότι ὁ ἐχθρὸς μᾶς πολεμᾷ καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, καὶ βέβαια ἡ ἔλλειψις τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἀπὸ τὴν Κρήτην εἶναι ὁ ἀφανισμὸς τῶν χριστιανῶν. Αὐτὰ τὰ τρία Κάστρα ἁρμάτωσαν πλοῖα τέσσαρα μικρά, καὶ ἔχουν σκοπὸν νὰ μᾶς ἀφανίσουν κατὰ κράτος· ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ἕνα τῆς ἀρμάδας, τὸ ὁποῖον κατέφυγεν εἰς τὰ Χανία. Λοιπόν, δι' ἀγάπην τοῦ τιμίου Σταυροῦ, προφθάσετε

ὅσον τάχιστα ὅσα ἠμπορέσετε πλοῖα, ἴσως καὶ ἡμεῖς δυνηθῶμεν νὰ τοὺς κλείσωμεν πάλιν ὡς καὶ πρότερον, καθότι μὲ τὸ νὰ μὴ βλέπουν οὔτε μίαν βάρκαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ τὰ τρία Κάστρα καὶ ἔπεσαν ὅλοι εἰς τὸ καστέλλι μας, ἀφίνοντες ἄδειας τὰς χώρας. Λάβετε καὶ ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν ἴδιον εἰρημένον Γρηγόριον Καλλονᾶ, σφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ καστελλίου μας, καὶ κρατήσαντες αὐτὸ ὡς ὁμολογίαν, ἀφ' οὗ δοθῇ τῇ λογιότητί του ὅσα ἤθελε σᾶς ζητήσει βαρούτια, μολύβια, ἄρματα, καὶ εἰς τὸ δεύτερον ταξείδιον σᾶς στέλλομεν ὅ,τι δυνάμεθα, ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ συνάξωμεν σχεδὸν οὔτε ὀβολόν, μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν μεγάλην στενοχωρίαν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τὰ στρατεύματά μας ἦτον καταζαλισμένα. Γράψετέ μας καὶ τὴν ποσότητα μὲ τὸν ἴδιον. Πρὸς τούτοις σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ δώσετε τῷ Γρηγορίῳ ἓν γράμμα ἀπὸ τὴν Καγκελαρίαν πρὸς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην, καθότι ὑπάγει ὅπου εὑρίσκεται πρὸς προσκύνησίν του, καὶ διὰ νὰ παραστήσῃ καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος μας. Μένομεν δὲ ὡς ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι τῆς εὐγενίας σας.

Τῇ 14 Αὐγούστου 1821. Σφακία.

(Τ. Σ.) *Σφακιανοί.*

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενεῖς προὔχοντες τῆς θεοσώστου νήσου Σπετσῶν, τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐκ ψυχῆς ἀπονέμομεν.

Σφακία, τῇ 14 Αὐγούστου 1821.

Δὲν μᾶς ἔμεινε πλέον οὔτε καιρός, οὔτε νοῦς, διὰ νὰ σᾶς διηγηθῶμεν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῆς πατρίδος μας. Ὁ ἤδη ἐρχόμενος πρὸς τὴν ἀγαπητήν σας Καπετὰν Παῦλος Μπελιβανάκης, θέλει σᾶς ἐκτραγῳδήσει διὰ ζώσης φωνῆς τὸν τέλειον ἀφανισμὸν τῆς πατρίδος· οἱ ἐχθροὶ ἐβγῆκαν καὶ ἀπὸ τὰς τρεῖς χώρας ἕως 25 χιλιάδες

ὁμοῦ μὲ τρεῖς Βεζύριδες τῆς Κρήτης, καὶ μᾶς περιεκύκλωσαν ἀπὸ τὴν στερεὰν καὶ ὥρᾳ τῇ ὥρᾳ ὁρμοῦσι καὶ εἰς τὸ καστέλλιόν μας. Ἑτοιμάζουν καὶ τὸ κορβέτον ὁποῦ σᾶς προεγράψαμεν, ὁμοῦ καὶ ἄλλα ἐδικά των ἐντόπια ὁποῦ εὑρίσκονται καὶ εἰς τὰ τρία Κάστρα, διὰ νὰ ἐβγάλωσι νὰ μᾶς πολιορκήσουν καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Λοιπόν, δι' ἀγάπην Χριστοῦ, κάμετε, στείλετε μερικὰ ἀπὸ τὰ εὐλογημένα πλοῖά σας, ὅσα κρίνετε εὔλογον νὰ ἀπαντήσωμεν τὴν ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἡ δυστυχὴς πατρὶς ὑπόσχεται νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ μὲ μηνιαῖον μισθόν, ἐν ὅσῳ βαστάξῃ ἡ ἐκστρατεία τοῦ πολέμου, ὅσον ἀγαπᾶτε νὰ λάβετε, τὰ ὁποῖα γρόσια θέλομεν σᾶς τὰ ἀποκριθῆ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν ἐχθρῶν· θέλει δὲ σᾶς εὐχαριστήσει μὲ τὰς πρεπούσας τιμὰς καὶ εὐχαριστίας της. Ἔχει ἡ δυστυχὴς Κρήτη κεκρυμμένους θησαυρούς· τὸν ἐχθρὸν φθάνει νὰ καθυποχειρώσῃ καὶ ὁλόκληρον βασίλειον ἀξίζει. Ἀδελφοί, ἡ βοήθεια αὕτη δὲν θέλει γίνει εἰς ἡμᾶς τοὺς Σφακίους μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς πολλὰ ὀλίγους χριστιανούς, ὁποῦ ἕως τώρα εὑρίσκονται ἐδῶ ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὴν μάχαιραν τῶν τυράννων. Ἂς μείνῃ τὸ παρὸν ἐνφράγιστον γράμμα εἰς τόπον ὁμολογίας. Ταῦτα σᾶς γράφομεν μὲ πόνον ψυχῆς καὶ καρδίας, τὰ δὲ ἔτη σας εἴησαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα καὶ εὐδαίμονα.

Τῆς φιλογενεστάτης εὐγενίας σας οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Οἱ προὔχοντες τῶν Σφακίων καὶ οἱ παρευρεθέντες ἐδῶ
(Τ. Σ.) *ἐκ τῶν τριῶν Κάστρων.*

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προεστῶτας τῆς περιφήμου Νήσου Σπετσῶν, τοὺς μετὰ Θεὸν προστάτας τοῦ Ἀρχιπελάγους τοῦ ὀρθοδόξου Γένους.

Μὲ τὸ παρόν μας σᾶς εἰδοποιοῦμεν περὶ ἀρμάδας ποῦ εὑρίσκεται. Τὸ ἀπερασμένον σάββατον ἐμάθομεν ὅτι

ἀπέρασαν 12 πλοῖα σοταβέντο ἀπὸ Σαντορίνην, καὶ ἐκάμαμεν συμπερασμὸν ὅτι νὰ ἦτον τὰ ἐχθρικὰ, πλὴν δὲν ἔχομεν βεβαίαν εἴδησιν. Εἰς τὰς εἰκοσιτέσσαρας τοῦ τρέχοντος ἔφυγεν ἓν βρίκιον εὐρωπαϊκὸν, βασιλικὸν, ἀπὸ τὰ Χανία, τὸ ὁποῖον εἰς τὰς εἰκοσιπέντε, πέμπτη βράδυ εὗρε τὰ μεσάνυκτα δύω βρίκια καὶ μίαν φεργάταν ἀπέξω ἀπὸ τὰ Χανία, καὶ ἐτραβοῦσαν εἰς τὸν κάβο Σπάθα, μὴ γνωρίζοντες εἴτε τούρκικα, εἴτε ἄλλης νατσιόνες ἦσαν· ἀλλὰ μὲ συμπερασμὸν λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι εἶναι τὰ ἐχθρικὰ, ἐπειδὴ καὶ ἐπεριπάτουν μὲ φανάρια εἰς τὴν κάτω μπαταρίαν, πλὴν δὲν ἐσίμωσαν νὰ ὁμιλήσουν. Εἰς τὰς εἰκοσιεπτὰ τοῦ τρέχοντος ἦλθεν ἕνας πιλότος ἐντόπιος, καὶ μᾶς διηγεῖται τὸ περιστατικὸν τῆς Πόλεως καὶ Ὀδησσοῦ· εἰς τὰς ἕνδεκα τοῦ τρέχοντος ἔφυγεν ἀπὸ Ὀδησσὸν καὶ ἦτον ἐκεῖ ὁ ἀμπασαδόρος ὁ Ῥῶσσος, ὅστις εἶχεν ἡμέρας πέντε ὁποῦ ἦτον φερμένος ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἦτον εἰς καραντίναν. Τὰ Ῥωσσικὰ στρατεύματα ὅλο ἓν περνοῦν καὶ ὑπάγουν διὰ τὸν ἐχθρόν. Ὁ Ὑψηλάντης εὑρίσκεται εἰς τὸ Γιούρκεϊ μὲ δέκα πέντε χιλιάδας στράτευμα, ἀποκλεισμένος εἰς Κάστρον, ἐπειδὴ καὶ οἱ Βλάχοι τοῦ ἔκαμαν πολλὰ τρατιμέντα καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑπάγῃ διὰ τοὺς ἐχθρούς. Ἐσυνάζετο πάλιν στράτευμα διὰ νὰ πηγαίνῃ, καὶ ὁ Ῥῶσσος τοὺς ἐμπόδισε. Διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν μᾶς λέγει ὅτι εἶναι μεγάλη ἡσυχία· τὰ τσαρσία εἶναι ἀνοικτὰ καὶ οἱ πραγματευταὶ ὅλοι ἔχουν τὸ ἐλεύθερον, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι περιπατοῦν εἰς τοὺς δρόμους χωρὶς κάμμίαν πείραξιν· νησιώτας ὅμως, ὅπου τοὺς εὕρουν, τοὺς θανατόνουν. Μπεϊλίτικα εἰς τὴν πόλιν ἁρματωμένα εἶναι ἕνα τριπόντε καὶ ἕνα ντελίνιον, καὶ στέκονται εἰς τὸ σεράϊ τοῦ βασιλέως. Δύω πλοῖα φχιαμέγκικα μὲ σημαίαν ἀγγλικὴν ἐφόρτωσεν ὁ Σουλτάνος βούτυρον καὶ ῥύζια καὶ κάθε ἄλλο,

καὶ τὰ στέλλει διὰ τὴν ἀρμάταν ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Πρέβεζαν, κονβογιάροντάς τα μία φεργάτα ἀγγλική. Διὰ δὲ τὴν ἀρμάτα ὁποῦ εἶναι ἔξω, εἰς τὴν Πόλιν ἔχουν εἴδησιν, ὅτι τὴν ἔκαψαν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ δὲν ἐγλύτωσεν εἰμὴ μόνον ὁ Καραλῆς καὶ μία φεργάτα, καὶ ἐχάθησαν καὶ ἀπὸ τὰ ἐδικά μας τρία. Εἴθε νὰ δώσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ γίνῃ ἀληθές· ταῦτα καὶ μένομεν εἰς τοὺς ὁρισμούς σας.

Μῆλος, τῇ 27 Αὐγούστου 1821.

(Τ. Σ.) *Οἱ Προεστῶτες τῆς νήσου Μήλου.*

ΖΗΤΩ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Κύριοι ὁμογενεῖς, καὶ ἀδελφοὶ Σπετσιῶται, χαίρετε.

Πολλὰ καὶ ἄφευκτα περιστατικὰ ἐμπόδιζον ἤδη ἓν ἔτος τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τὸ νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς τυραννίας, καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά σας καὶ ἐκεῖνο τῶν ἄλλων τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο δὲν προήρχετο ἀπὸ ἔλλειψιν πατριωτισμοῦ, ἐπειδὴ ἡ φιλογένειά μας ἀρκετὰ ἀπεδείχθη καὶ ἐμπράκτως μὲ τὴν σύστασιν τῶν σχολείων μας, τῆς βιβλιοθήκης μας, τῆς τυπογραφίας μας, καὶ τῶν πολυδαπάνων καὶ παντοδαπῶν πειραμάτων, ἅτινα ἀφωροῦσαν καὶ ἀπέβλεπον πρὸς τὸν γενικὸν φωτισμὸν τοῦ Γένους μας, ἵνα μὲ τοῦ φωτισμοῦ τὸ μέσον ἀπολαύσῃ τὴν ποθητήν του ἐλευθερίαν, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εὑρίσκετο ἐγκεχαραγμένον εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μας ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων· δὲν προήρχετο, λέγομεν, ἀπὸ ἔλλειψιν φιλελευθερίας καὶ φιλογενείας, ἐζητούσαμεν ὅμως νὰ μᾶς παρουσιασθῇ εἰς τοῦτο ἁρμόδιος εὐκαιρία, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν ἓν μέγα πλῆθος ἀδελφῶν, συγγενῶν καὶ συμπατριωτῶν μας, οἵτινες ἦσαν καὶ εἶναι ἀκόμη μέρος διεσπαρμένον εἰς τοὺς τουρκικοὺς τόπους, καὶ διὰ νὰ μὴ χαθοῦν καὶ σφετερισθοῦν

ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἐκτεταμένα εἰς αὐτὴν ἰντερέσα μας. Ἡ ἀδυναμία πρὸς τούτοις ἡμῶν, εὑρισκομένων μεταξὺ τῶν αἱμοβόρων λύκων Ὀθωμανῶν, γένους μὲ βασίλειον καὶ μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα, καὶ ἡμεῖς ἀπρομήθευτοι ἀπὸ ὅλα, μᾶς ἐμπόδιζον τὴν προθυμίαν. Ἡ Θεία πρόνοια τέλος πάντων ηὐδόκησε καὶ ἔνευσεν εἰς τὴν καρδίαν μερικῶν συμπατριωτῶν μας, καὶ συνενωθέντες μετὰ τῶν γειτόνων μας Σαμίων, ἦλθον ἐνταῦθα καὶ ἐξεβαρκαρίσθησαν ἕως τρεῖς χιλιάδες ὁμογενεῖς, κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ τρέχοντος, καὶ ἔκαμε τοὺς ἄλλους τόσους ἐδῶ εὑρισκομένους Ἀγαρηνοὺς νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὸ κάστρον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται καλὰ ἁρματωμένον ἀπὸ πολεμικὰ ἐφόδια καὶ φαγώσιμα. Ἠρχίσαμεν ὅμως τὴν πολιορκίαν του, μὲ ὅλον ὁποῦ αἱ περὶ τούτου ἑτοιμασίαι μᾶς ἔλειπον· ἐγράψαμεν δὲ τῶν γειτόνων μας συναδελφῶν Ψαριανῶν, καὶ εὐθὺς μᾶς ἐσύντρεξαν μὲ τὴν βοήθειάν των, στέλλοντές μας ἓξ καράβιά των καὶ μερικὰ μπαρούτια. Ἐκρίναμεν λοιπὸν εὔλογον νὰ εἰδοποιήσωμεν ταύτην μας τὴν ἀνάγκην καὶ πρὸς ὑμᾶς, βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλετε μᾶς συντρέξει μὲ τὴν χαρακτηριστικήν σας γενναιότητα, καὶ νὰ συμμαχήσετε μεθ' ὑμῶν κατὰ τῆς βαρβαρικῆς τυραννίδος, κατὰ τῶν κοινῶν ἡμῶν ἐχθρῶν καὶ τῆς θρησκείας ἡμῶν. Ἡ Πατρὶς ὁμοφώνως ἐκήρυξεν ἐλευθερίαν ἢ θάνατον. Βοηθήσατέ μας λοιπόν, παρακαλοῦμεν, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ γένους, καὶ διὰ τὴν λύτρωσιν τῆς καλῆς σας Χίου· μὴ παραβλέψετε τὸ ζήτημά μας, ἐπειδὴ καὶ εὑρίσκονται εἰς κίνδυνον τόσαι χιλιάδες ψυχαὶ ὁμογενῶν καὶ συναδελφῶν σας, ἂν δὲν μᾶς βοηθήσετε εἰς ὅ,τι δύνασθε, ὡς εὑρισκομένους ἀπὸ ὅλα ἐλλειπεῖς, ἀπὸ ἅρματα, ἀπὸ μπαρούτια, ἀπὸ κανόνια διὰ πολιορκίαν, καὶ τὸ χείριστον, ἀπὸ ζωοτροφίας. Θρέφομεν χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι θέλομεν εἰσακουσθῆ, διὰ νὰ συντρέξετε τὴν

συντήρησίν μας, καὶ μὲ τοιαύτην ἀπανδοχὴν, σᾶς ἀδελφικοασπαζόμεθα, μένοντες·

Τῇ 16 Μαρτίου ἐν ἔτει β'. τῆς ἐλευθερίας.

(Τ. Σ.) *Οἱ Ἔφοροι τῆς νήσου Χίου.*

Σεβαστοὶ ἔφοροι τῆς κοινῆς Διοικήσ. Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἐγνωρίσαμεν καὶ γνωρίζομεν, ὅτι διὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ μεγάλην εὐσπλαγχνίαν τὴν ὁποίαν ἐδείξατε καὶ δεικνύετε εἰς τὸ Γένος ἡμῶν, βοηθεῖτε ὅλους τοὺς κινδυνεύοντας ἀδελφοὺς χριστιανοὺς καὶ νησιώτας, διὰ τοῦτο προστρέχομεν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ προφθάσετε εἰς βοήθειάν μας, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐφθάσατε, καὶ τούτου ἕνεκα θέλομεν γνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ μεγάλας τὰς εὐγνωμοσύνας καὶ εὐχαριστίας καὶ μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον. Παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις να μᾶς συγχωρήσετε εἰς αὐτὸ τὸ κίνημα, διότι ἔγεινε παρὰ τὴν γνώμην σας, ἂν καὶ προσετάχθημεν ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος Δημητρίου Ὑψηλάντη. Γνωρίζομεν τὸ σφάλμα μας, καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦμεν συγγνώμην. Τώρα ὅμως, ἐπειδὴ ἔρχεται ἀφεύκτως ἐδῶ ὁ ὀθωμανικὸς στόλος, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ἀδυναμίαν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἁρμάτων, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐδικήν σας ἔλλειψιν, παρακαλοῦμεν νὰ φθάσετε τὸ γρηγορώτερον, ὅσον τάχιστα. Διὰ τοῦτο στέλλομεν ἡμεῖς εἰς τὰ δύω χωρία Καρλόβασι καὶ Μαραθόκαμπον τὸν διδάσκαλον Κύριον Ἀκάκιον καὶ τὸν κύριον Δημήτριον Μαραθοκαμπίτην, διὰ νὰ φθάσωσι τὸ γρηγορώτερον· κατόπιν ἔρχονται καὶ τὰ γράμματα ἐσφραγισμένα μὲ τὴν κοινὴν σφαγίδα. Ἐστείλαμεν δὲ αὐτοὺς πρότερον, διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀργοπορία, ὅπως νὰ συνέλθωσι καὶ τὰ λοιπὰ χωρία. Ὅθεν πρὸς βεβαίωσιν ἐσφραγίσθη μὲ τὴν σφραγίδα τῶν ἐδῶ χωρίων.

1822 Ἀπριλίου 8, ἐν Σάμῳ.

Οἱ ἔφοροι τοῦ χωρίου Μαραθοκάμπου
Χ. Ἀλέξανδρος Καρᾶ Ἰωάννου.—Ἰωάννης Μ. Λέση.—Ἰωάννης Τσέρος.

Οἱ ἔφοροι τοῦ νέου Καρλοβάσου
Κωνσταντῖνος Χ. Δημητρίου.— Ἀργύρης Χ. Ἰωάννου.— Γεώργιος Μουζάκης.

Φιλογενέστατοι πρόκριτοι καὶ γενναιότατοι πλοίαρχοι τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπαζόμενοι προσαγορεύομεν σὺν τῷ « Χριστὸς ἀνέστη. »

Ἂν καὶ πρὸ ὀλίγων σᾶς ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν ἀνάγκης δι' ἐπίτηδες ἐκσπρέσου, καὶ αὖθις ὅμως ἤδη, βιαζόμενοι περὶ πλέον ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀνάγκης, γράφομεν πρὸς ὑμᾶς τοὺς φιλογενεῖς ἀδελφούς, παρακαλοῦντες ἐνθέρμως ἵνα προφθάσητε τὸ ὀγλιγωρότερον εἰς βοήθειαν οὐ μόνον τῶν ἐν Χίῳ φιλελευθέρων ὁμογενῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκεῖ μεγάλως κινδυνευόντων συμπατριωτῶν μας· διότι μέρος τουρκολατρῶν Χίων ἐγύρισε τὰ ὅπλα κατὰ τῶν ἡμετέρων, προσκυνήσαντες οἱ ἀνόητοι αὐτοθελήτως εἰς τοὺς ἐχθρούς, καὶ νομίζοντες μὲ τοῦτο ὅτι θέλουν φανῇ τάχα ἀμέτοχοι τοῦ τοιούτου ἐλευθερωτηρίου κινήματος, καὶ πιστοὶ ῥαγιάδες τῶν θεοστυγῶν τυράννων· ἀλλὰ θέλουν δοκιμάσει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης πίστεως οἱ ἀσύνετοι. Ὅθεν οἱ ἐδικοί μας, ὑστερούμενοι τὰ ἅρματα, πολλοὶ δὲ καὶ τὴν ζωὴν ὑπ' αὐτῶν τῶν τουρκολατρῶν, ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ βουνὰ διὰ νὰ φυλαχθῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἐστείλαμεν μερικὰ πλοῖα, διὰ νὰ μετακομίσωσιν ὅσους εὕρουν εἰς τὰ παραθαλάσσια. Πλήν, ἀδελφοί, καὶ ἐκεῖνοι καὶ ὅλοι ἡ πατρίς μας κινδυνεύει, ἂν μείνωσιν ὑστερημένοι τῆς βοηθείας σας· δὲν εἶναι

ὅμως δίκαιον νὰ μείνωμεν ἀβοήθητοι, διότι καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς θεοστηρίκτους δυνάμεις σας μετὰ Θεὸν ἐπιστηριζόμενοι, ὑψώσαμεν σημαίαν ἐλευθερίας καὶ ἐκινήθημεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Λοιπὸν παραβλέψαντες πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς ἀπειρίας μας σφάλμα παρώργισε ποτὲ τὸν πρὸς τὰ καλὰ φιλογενῆ χαρακτῆρά σας, καὶ ἀποβλέψαντες εἰς μόνον τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἀδελφικὸν χρέος, κινήθητε εἰς βοήθειαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν μας, καθὼς καὶ ἄλλοτε. Πρὸ ὀλίγου τὰ δύω τῆς πατρίδος χωρία, Καρλόβασι καὶ Μαραθόκαμπος, κινούμενα ἀπὸ πατριωτικὸν ἔνθερμον ζῆλον, καὶ διὰ τοῦτο μὴν ἀναμείναντα τὴν κοινὴν προσφορὰν, προέπεμψαν τὸν σοφολογιώτατον διδάσκαλον Κ. Ἀχάκιον μὲ ἓν κάρικον κρασίου· νῦν δὲ κοινῶς ἡ πατρὶς ἀποστέλλει διὰ τῶν πληρεξουσίων της, (οὓς ἤδη κοινῶς πέμπει) ἐκεῖνο, ὅπερ κατὰ τὸ παρὸν ἠδυνήθη, μὴ οὖσα ἱκανὴ νὰ ἀντιπληρώσῃ ἀξίως τούς τε προτέρους καὶ παρόντας κόπους σας, καὶ δὲν θέλει λείψει ἀπὸ τὸ νὰ κάμῃ τὸ χρέος της μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν γεννημάτων της εἰς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς. Δεχθῆτε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, εὐμενῶς εἰς ὀλίγην τοῦ στόλου βοήθειαν τὴν ταπεινοτάτην μας προσφορὰν μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν ἀφιλόδωρον ἦθός σας· ὑγιαίνοιτε δὲ μακροβίως ἐπ' ἀγαθῷ ὅλου τοῦ Γένους.

1822 τῇ 9 Ἀπριλίου, Σάμος.

Ἡ Βουλὴ τῆς νήσου Σάμου καὶ λοιποὶ ἀδελφοί.

1822 Μαΐου 8, Νῆσος Σάμος, χωρίον Παγόντας.

Σήμερον μισεύει ἀπὸ τὸ πόρτον τῆς Κολλώνας ὁ Ἰωάννης Μάτσης, Σπετσιώτης· τὸ φόρτωμά του εἶναι χρασὶ μοσχάτο, ἔχει καὶ μερικὸν καπνὸν, ἔχει διὰ φύλαξίν του τουφέκια τρία, πιστόλας δύω, μάχαιρας δύω, ἔχει συντρόφους τέσσαρας καὶ αὐτὸς πέντε· ὑπάγει διὰ Σπέτσας,

ἢ εἰς ἄλλον τόπον, ἂν τὸ καλέσῃ ὁ καιρὸς ἢ ἡ πραγματεία. Ἠγόρασε καλῶς καὶ ἐπλήρωσε τιμίως, διὸ ἂς εἶναι ἀπείρακτος καὶ ἀνενόχλητος ἀπὸ κάθε παρτίδον, ἢ βασιλικὸν, ἢ τοῦ Γένους, ἢ πραγματευτάρικον. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὁ τόπος μας καθαρὸς ἀπὸ κάθε λοιμικὴν νόσον, ἂς ἔχῃ τὸ πράτιγον εἰς κάθε τόπον, ὁποῦ ἤθελεν ἀριβάρει. Ὅθεν εἰς πίστωσιν ἀληθείας τῷ ἐδόθη παρ' ἡμῶν τὸ παρὸν ἐνσφράγιστον πασαπόρτι.

Ὁ γράψας, Δημήτριος Καψάλης καὶ ἔφορος,
(Τ. Σ.) *μαρτυρῶ ἐν φόβῳ Θεοῦ.*

Τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐκ ψυχῆς ἀπονέμομεν πρὸς τὴν σεβαστὴν Κοινότητα Σπετσῶν.

Λουτρὸν, τῇ 5 Ἀπριλίου 1823.

Προλαβόντως εἴχομεν μάθει ἀπὸ διαφόρους, καὶ μάλιστα παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου Κ. Ἐμμανουὴλ Τομπάζη, ὅτι ἑτοιμάζετε τὸν εὐλογημένον στόλον σας, ἡνωμένον μὲ ἐκεῖνον τῶν ἀδελφῶν μας Ὑδραίων, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ ἐναντίον τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου, ὅστις,ὡς ἔλεγον, ἤθελε μεταφέρει 5000 στρατιώτας· μὲ τὸ φθάσιμον δὲ σήμερον ἀπὸ τὰ αὐτόθι τοῦ καραβοκύρη Δῆμα Λάμπρου, μὲ τὸν ὁποῖον ἐλάβομεν γραφὴν παρὰ τοῦ ἄνω Κ. Τομπάζη, μᾶς σημειοῖ ὅτι μία τοιαύτη εἴδησις ἐβγῆκε μάταιος καὶ ψευδής· διὰ τοῦτο φαίνεται, ἴσως, ὅτι κατὰ τὸ παρὸν μένει ἀκίνητος ὁ ἑλληνικὸς στόλος καὶ ἐν καιρῷ δέοντι ἤθελεν ἐκπλεύσει, καὶ οὕτως ἀνεπαύθημεν πρὸς ὀλίγον. Ἀλλὰ ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν εἰς τὸ πόρτον μας μία ἀγγλικὴ σκούνα τοῦ καπετὰν Κὸξ ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν, διὰ 9 ἡμέρας, ἔχουσα σοπρακάρικον ἕνα Γραικὸν ἀπὸ τὰς Ἰονικὰς Νήσους, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος ἦτον ἕτοιμος διὰ Κρήτην μὲ πέντε χιλιάδας καὶ πεντακοσίους Ἀλβανί-

τας, καὶ μάλιστα μέρος τοῦ στρατεύματος ἦτον κατεβασμένον εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ κατ' αὐτὰς ἐπρόσμενον καὶ τὸν ἴδιον Πασσᾶν νὰ καταβῇ ἀπὸ Αἴγυπτον, καὶ μετὰ τὸ φθάσιμόν του, ἀμέσως θέλει κινήσει ὁ κατηραμένος στόλος του διὰ τὴν δυστυχισμένην Κρήτην. Μανθάνοντες ἡμεῖς μίαν τοιαύτην λυπηρὰν εἴδησιν, ἐνεκρώθημεν, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀπαντήσωμεν τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἐὰν καὶ φθάσῃ, διὰ τοῦτο ἐπίτηδες στέλλομεν τὸ παρὸν καΐκιον διὰ νὰ δώσῃ τὴν εἴδησιν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα. Ποῦ εἶναι δίκαιον νὰ προστρέξωμεν, εἰμὴ μόνον, μετὰ Θεὸν, εἰς τὴν πηγὴν τῆς εὐσπλαγχνίας σας; Προσπίπτομεν λοιπὸν καὶ ζητοῦμεν ἔλεος ἀδελφικόν· εἰς τοὺς κυρίους ἡμῶν Ἐφόρους τρέχομεν, καὶ διὰ τὸν Θεὸν, φωνάζομεν, βοήθειαν πλοίων! Τρέξατε καὶ εἰς τὴν βοήθειαν τῆς περιφήμου Κρήτης, θαυμάσιοι θαλασσοκράται, καὶ κατατρομάξατε καὶ τὸν ἐχθρὸν τῆς Αἰγύπτου. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀκούσῃ καράβια Σπετσῶν· μάλιστα αὐτὸς ὁ στόλος ἐβεβαιώθημεν ὅτι εἶναι πολλὰ ἀδύνατος. Δὲν γράφομεν αὐτὰ, ἀδελφοὶ, εἰς ξένους, ἀλλὰ εἰς πατριώτας, καὶ ἀγαθοὺς οἰκοκυραίους καὶ κυρίους τῶν ὅσων ἐπιποθεῖτε. Λοιπὸν συνδράμετε, ἀδελφοὶ, δι' ἀγάπην Θεοῦ μίαν ὥραν πρότερον εἰς τὴν βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς περιφήμου Κρήτης. Ἐπισφραγίζομεν τὴν αἴτησίν μας μὲ τὴν εὐκτικὴν ἡμῶν προαίρεσιν καὶ συντήρησιν, καὶ μένομεν διὰ βίου.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς σας πρόθυμοι

(Τ. Σ.) *Οἱ πρόκριτοι Σφακιῶν.*

Ἀριθ. 342.

Πρὸς τὸν φιλογενέστατον ἔπαρχον τῆς νήσου Ἄνδρου, Κ. Κωνσταντῖνον Ῥάδον.

Τὰ ἀπὸ τὰς 25 τοῦ ἐνεστῶτος μᾶς ἐγχειρίσθησαν χθὲς

παρὰ τῶν ἡμετέρων, καὶ μὲ εὐχαρίστησιν μεγάλην εἴδομεν τὰ κατὰ πλάτος ἐξιστορούμενα περιστατικά· διὸ καὶ σᾶς λέγομεν, ὅτι ἐπὶ τούτου καὶ αὖθις στέλλομεν τὸ ἡμέτερον πέραμα, ἵνα μέσον τούτου μᾶς ἰδεάσητε πάντα τὰ μετὰ ταῦτα γεγονότα τοῦ στόλου εἰς Κάρυστον μετὰ τῶν ἡμετέρων, καὶ τὰ κινήματά του ὁποῖα ἐστάθησαν, παῤῥησιασθέντων τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, ὡς μᾶς γράφετε· καὶ ὅσον τὸ γρηγορώτερον εἶναι δυνατόν, ἐπειδὴ εἰς πολλὰ ὀλίγας ἡμέρας ἐξέρχονται τὰ πλοῖά μας κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ μᾶς χρησιμεύσωσι πρὸς ὁδηγίαν καὶ κανόνα εἰς τὴν ἔξοδόν των. Τὰ περιμένομεν ὀγρήγορα καὶ εἰς πλάτος· εἴμεθα δὲ μὲ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην.

Ψαρά, τῇ 27 Μαΐου 1823.

(Τ. Σ.) Ἡ Βουλὴ τῶν Ψαρῶν.

Υ. Γ. Τὴν ἐσώκλειστον πρὸς τοὺς Καπεταναίους τῆς Καρύστου θέλετε τὴν στείλει ἀσφαλῶς καὶ ὅσον τὸ ὀγλιγωρότερον εἶναι δυνατόν, ἐπειδὴ καὶ ἀναγκαιοῖ μεγάλως ἡ αὐτοῦ ἀποστολή· θέλετε δὲ κοινοποιήσει τὸν ἐρχομὸν τῶν καραβίων μας εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, καὶ εἰς τοὺς τῆς Πελοποννήσου καὶ Νήσων Ἕλληνας.

Ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ, τὸ ὁποῖον ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλάβομεν ἀπὸ Ψαρὰ καὶ κοινοποιοῦμεν πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τῇ 29 Μαΐου 1823. Ἐν Ἄνδρῳ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπάρχου, ὁ Γενικὸς γραμματεὺς

(Τ..Σ) ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΔΡΟΣΟΣ.

Εὐγενέστατοι Κ. Πρόκριτοι Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἰδού, τέλος πάντων, ὅπου ἔφθασεν ἡ θρηνηρὰ ἐκείνη ὥρα διὰ νὰ γίνουν θυσία τὰ ἀθῶα σώματα τῶν νησιω-

τῶν. Ἡ ἁρμάτα εἰς τὴν Μῆλον· ὥραν παρ' ὥραν προσμένομεν τὸ ἐλεεινόν μας τέλος! Καὶ ἡμεῖς πηγαίνομεν μάρτυρες, μαρτυρήσαντες ἀπὸ τὴν ἐδικήν σας τυραννίαν, διότι, ὅταν δὲν εἴχετε σκοπὸν νὰ ἔλθετε εἰς φύλαξίν μας, ἔπρεπε νὰ μὴ πραγματεύεσθε τὴν ζωήν μας, καὶ νὰ μᾶς γράφετε, ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου ἐβγαίνει ἄφευκτα ὁ ἑλληνικὸς στόλος, τὰ αὐτὰ γράφουσα καὶ ἡ Διοίκησις. Ἔπρεπε νὰ μᾶς εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν, νὰ οἰκονομήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας. Τώρα χανόμεθα ἡμεῖς, καὶ ἡ εὐγενία σας κολάζεσθε. Ἡ ἁρμάτα συνίσταται ἀπὸ 55 κόμματα· 12 φρεγάτας, 7 κορβέττας, καὶ τὰ λοιπὰ μπρίκια, μαρτίγοι καὶ τοιαῦτα, φέροντα τὰς τροφάς. Εἶναι εἰς μίαν κατάστασιν, ὁποῦ 20 ἑλληνικὰ ἂν ἴδοῦν, θὰ ἐπιθυμήσουν πτερὰ νὰ φύγουν· εἰς τόσην ὑπεροψίαν τοὺς ἔχομεν, ὥστε ἡμεῖς, οἱ ὀλιγώτατοι, ἠθέλομεν ἀντισταθῆ, ἂν προλαβόντως εἴμεθα προετοιμασμένοι διὰ τοιοῦτον ἀγῶνα. Τώρα ἂν καὶ ἐβλέπομεν τὰ ἐδικά σας, πάλιν τὸ ἴδιον ἠθέλομεν κάμει. Προφθάσατε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, διὰ νὰ γλυτώσετε μερικὰς ψυχὰς τοὐλάχιστον, ἂν σωθῶσιν εἰς ἀκρογιαλιὰς ἢ εἰς βουνά. Ὁ καιρὸς τῆς δόξης σας ἦτον εἰς Μῆλον, καὶ χάνετε δόξαν καὶ ἀπόλαυσιν καὶ σωτηρίαν, διότι, ὅταν ἓν δάκτυλον φύγῃ ἀπὸ τὴν χεῖρα, μένει ἐλλειπὲς τὸ ὅλον. Ἐν τοσούτῳ καὶ μὲ τρέμουσαν χεῖρα μένομεν.

Ἐν Μήλῳ, τῇ 23 Αὐγούστου 1823.

Τὰ συναχθέντα χρήματα ἐκ τῶν δεκάτων μένουν βουλωμένα παρὰ τοῦ Καπ. Ἀντώνη Δρίτσα· τὸ νὰ τὰ στείλωμεν τώρα, τὸ ἀφίνομεν εἰς τὴν κριτικήν σας διάθεσιν, ἂν πρέπει νὰ τὰ στείλωμεν ἢ ὄχι εἰς τοιαύτην ἐποχὴν, ὁποῦ ὁ Πασσᾶς εὑρίσκεται εἰς τὴν νῆσόν μας ἀραγμένος, καὶ ἔχει καὶ κάποιαν ἀνταπόκρισιν μέ τινας ἐδῶ.

Αὐτὴ ἡ ὥρα πρέπει νὰ κινήσῃ εἰς οἶκτον καὶ τοὺς λί-

θους, καὶ ὄχι οἱ στρατιῶται νὰ φιλοτιμῶνται, ἂν δὲν βάλουν εἰς χεῖρας τὴν πάγαν, νὰ μὴ ἔβγουν. Δὲν ἐγέμισεν ὁ νοῦς των, ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι καὶ διὰ ἐκείνους; Τὰ γρόσια, ἂν δὲν τὰ πάρουν σήμερον, ὁποῦ θὰ πολεμήσουν, θὰ τὰ πάρουν αὔριον. Κάμετε λοιπὸν, δι᾽ὄνομα Θεοῦ, ἐβγάλετε ὅσα εἶναι ἕτοιμα, καὶ σᾶς βεβαιοῦμεν ὅτι μόνον 20 χαράβια νὰ ἰδοῦν, θὰ ἀφήσουν τὰς ἄγκυρας νὰ φύγουν. Τοῦτο σᾶς τὸ λέγομεν μὲ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἄμποτε νὰ ἴδωμεν ὀγλίγωρα μερικὰ, ἂν μᾶς ἀφήσουν νὰ ζήσωμεν ὅσον νὰ τὰ ἴδωμεν. Μένομεν.

(Τ. Σ.) *Οἱ Κάτοικοι Μήλου.*

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Πληρεξουσίους τῶν τριῶν θαλασσοκρατουσῶν Νήσων.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, Πρόκριτοι καὶ ἐπιστάται τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων τῆς νήσου ταύτης, προστρέχουν δακρυῤῥοοῦντες εἰς τὸ ἔλεος τῆς δικαιοσύνης σας, βοῶντες ἔλεος τῶν συμφορῶν καὶ καταδρομῶν, ὁποῦ τοὺς προξενήθη ὑπὸ τοῦ παρανόμου ἐπάρχου των Κ. Δημητρίου Δραγονάκου. Πανευγενέστατοι! εὐσπλαχνίσθητε τὴν δυστυχίαν μας, ἴδετε τὴν τυραννίαν μας καὶ ἀφαιρέσατε αὐτὸ τὸ τέρας ἀπὸ τὸ ὑψηλόν του ὑπούργημα, διότι καὶ τὸν ἴδιον τίτλον τῆς ἀξίας του ἀγνοεῖ. Ὁ σκοπός του δὲν ἀπέβλεπεν εἰς ἄλλο, εἰμὴ νὰ τυραννῇ καὶ τσερεμετίζῃ τοὺς ἀληθινοὺς φιλοπάτριδας, ὡσὰν νὰ ἦτον Τοῦρκος. Θεέ! τίς εἶδε, τίς ἤκουσε ποτὲ παρόμοιον τέρας, παρόμοιον τύραννον πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς του, πρὸς θυσιάζοντας ψυχὴν καὶ ζωὴν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας! Ἐκλέξατε ἀντ᾽ αὐτοῦ ἕνα ἐξ ὑμῶν δι᾽ ἀποφυγὴν τῆς δειλίας καὶ ὑποψίας μας, ἕως νὰ διορισθῇ ἕτερος ἀπὸ τὴν Υ. Διοίκησιν (πλὴν ἐκ τῶν νήσων σας), ὅστις νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν ὑπηκόων του, εἰς τὴν

εὐπείθειαν καὶ ὁμόνοιαν τοῦ λαοῦ. Πανευγενέστατοι! αὐτὸ δεόμεθα, αὐτὸ παρακαλοῦμεν γονυπετῶς, ὁποῦ ἂν μᾶς ἀφήσετε ἔπαρχον διὰ τὴν σωτηρίαν μας, δὲν θέλομεν νὰ γνωρίζωμεν ἄλλοθεν παρὰ ἀπὸ τὰς νήσους σας. Μὴν ἀποῤῥίψετε τὴν δέησιν τῶν ὁμογενῶν σας, μὴν ἀφήσετε ἀπροστατεύτους τοὺς πατριώτας σας, ἀλλὰ ἀφήσετέ μας ἔπαρχον διὰ τὴν κυβέρνησίν μας ὅποιον ἐξ ὑμῶν βούλεσθε, διὰ νὰ γνωρίσωμεν οἱ δυστυχεῖς τὴν ἐλευθερίαν μας (ὁποῦ ἕως τώρα ἐκατατυραννούμεθα), νὰ ὑπερασπίζεται τὰ δίκαια τῶν ὑπηκόων του, καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος μας. Καὶ ἂν ταῦτα ἐκτελεσθῶσι δι' ἐνεργείας σας, θέλομεν αἰωνίως μακαρίζει τὴν Γενναιότητά σας, καὶ πανηγυρίζομεν τὰ περιβόητά σας ὀνόματα, ὄντες πάντοτε ὑποκείμενοι εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Ὑψηλοτάτης Διοικήσεως, τῶν τριῶν θαλασσοκρατουσῶν Νήσων καὶ τῆς πανευγενίας σας (α).

Τῇ 18 Αὐγούστου 1823. Σαντορίνη.

Ἰωάννης Λαγκαδᾶς.— Μιχαὴλ Λαγκαδᾶς.— Κωνσταντῖνος Μαυρομμάτης.—Γεώργιος Σκορδίλης.—Κωνσταντῖνος Βενίφη.— Ἀθανάσιος Γαβαλᾶ.— Ἀναγνώστης Γαβαλᾶ.— Μάρκος Γαβαλᾶ.—Ἰωάννης Ἄλβης.—Χριστόδουλος Νομικός.— Μάρκος Μπελόνιας.— Τσάννος Γίζης.— Θεοδόσιος Μαθᾶ.— Ἰωάννης Μονόπολις.— Θεοδόσιος Νομικός.— Παναγιώτης Χωραφᾶς.— Κωνσταντῖνος Πλατύς.— Κωνσταντῖνος Φουστέρης.— Γεώργιος Μελικούειτης.— Ἀντώνιος Πρέκας.— Κωνσταντῖνος Ντεκούτρης.— Ἀντώνιος Δραλός.— Δημήτριος Καλορύψικος. — Γιακουμῆς Σιγάλας.— Χα. Ἀγγελῆς Χάλαστης. — Ἰωάννης Δραλός.— Λαμπριανὸς Μπαζέος.— Νικόλαος Σιγάλας.— Νικόλαος Πρέκας.— Ἰωάννης Μεταξᾶς.— Σταῦρος Χάλαστης.—

(α) Τὸ πρωτότυπον τοῦ παρόντος ἐγγράφου σώζεται εἰς τὸ ἰδιαίτερον χαρτοφυλάκιον τοῦ Ἰωάννου Χρ. Κούτση.

Νικόλαος Βαλιάνος.— Χρύσανθος Βλάχος.— Τσώρτσης Λαγκαδᾶς.— Μάρκος Γαβαλᾶς.— Δημήτριος Δεϊμέζης.— Νικόλαος Γαβαλᾶς.—Κωνσταντῖνος Φουστέρης.— Γεώργιος Γαβαλᾶς. — Γεώργιος Παῦλος. — Νικόλαος Βενιέσης.— Ἀναγνώστης Μπαρπαρῆγος. Παῦλος Πετροβίτσης.— Πρωτόπαπας Βαθύγελως.— Ἀναγνώστης Εὐρῖγος, Δημογέρων. —Ἀθανάσιος Γιανναχᾶς.— Τσαννέτος Δεϊμέζης.— Χα. Ἀναγνώστης.— Ἰωάννης Χα. Πρέκας.— Μανώλης Λαμπᾶς.— Ἰωάννης Μόσχοβος.— Ἀντώνιος Ῥοῦσος.—Λουκᾶς Μαρκοτσάννης.— Μάρκος Μαρκοτσάννης.— Παναγιώτης Κασιμάτης.— Γάσπαρης Τσάννης.— Γεώργιος Σορότος.— Ἀντώνιος Χρυσολούρης.— Κοσμᾶς Κασουθεάτης.— Γεώργιος Γαβαλᾶς.— Χριστόδουλος Μαθᾶς.— Θεοδόσιος Νομικός.— Νικόλαος Δεϊμέζης.— Τσάννης Συρῖγος,— Τσάννης Μπαρμπαρῆγος.— Ἀντών. Μπαρμπαρῆγος.— Ἀναγνώστης Πελέκης.—Ἰάκωβος Ῥοῦσος.—Ἀντώνιος Καραμολέγης.— Κωνσταντῖνος Τσάννης.— Ἰωάννης Νομικός.— Ἰάκουμος Σωρότος.— Ἀντώνιος Λιούτσα.— Γεώργιος Καραμολέγης. —Οἰκονόμος Νταμῖγος.—Παναγιώτης Κασιμάτης.—Ἰωάννης Βαλεβέρης.— Μανώλης Γαβαλᾶς.— Τσάννης Δεναξᾶ. — Νικόλαος Ἀνίλα.— Ἱερώνυμος Καραβία.— Τσώρτσης Γαβαλᾶς.— Ἰωάννης Μαρκῆς.—Νατουλουντάτη Ἀλεφραγκῆς.— Οὔνζιος Σιγάλας.— Ἰωάννης Δεϊμέντσης.— Ἀντώνιος Μπαρπαρῆγος.— Μαθιὸς Γαβαλᾶς.—Ἀντώνιος Βενετσιάνος.— Γεώργιος Ἄκιλα.— Γεώργιος Ῥοῦσος. — Ἰωάννης Χρυσολούρης.

Τῇ 27 Αὐγούστου 1823. Σαντορίνη.

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν τριῶν θαλασσοκρατουσῶν Νήσων.

Ἀριθ. 24.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὴν εἰς χεῖρας τοῦ ἀπεσταλμένου σας, Κ. Σταματίου Μέξη, ἐπιστολήν σας ἔγνωμεν τὰ περὶ τῆς χρη-

ματολογίας γραφόμενά σας, καὶ μ' ὅλον ὅτι εἴχομεν ἤδη ἀρχίσει, καταγινόμεθα κατὰ τοῦτο μὲ τὴν μεγαλειοτέραν προθυμίαν, καὶ εἰς τὸ διάστημα τριῶν ἡμερῶν ἔμελλεν ἄφευκτα νὰ τελειώσωμεν· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν χθὲς ἦλθεν ἡ εἴδησις, ὅτι ἔφθασεν ὁ ἐχθρικὸς στόλος εἰς Πάρον καὶ Σύραν, καὶ ὅτι τὰ ἐδικά μας πλοῖα δὲν ἐφάνησαν. Ἐσυγχύσθη ὁ λαὸς, καὶ ἡ σύναξις ἐμποδίσθη, ὥστε δὲν εἶναι τρόπος νὰ γίνῃ, ἕως οὗ δὲν ἔβγουν τὰ ἐδικά μας πλοῖα, ἢ δὲν τραβηχθῇ ὁ ἐχθρικὸς στόλος. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀπεσταλμένος σας δὲν ἔκρινεν εὔλογον νὰ περιμείνῃ, ἀναχωρεῖ δι' αὐτοῦ, ὡς παρὰ τοῦ ἰδίου θέλετε πληροφορηθῇ. Ὅθεν τὸ ἐμπόδιον δὲν προῆλθεν ἀπὸ λόγου μας, καθότι μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν ἐπιθυμοῦμεν πάντοτε νὰ ἐκπληρῶμεν τὰς διαταγάς σας. Ὁ Κ. Ἔπαρχος, περιφερόμενος εἰς τὰ χωρία διὰ νὰ εἰσπράξῃ, ἠσθένησε καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

Τῇ 28 Αὐγούστου 1823, ἐν Ἄνδρῳ.

Οἱ δημογέροντες Κάστρου
Γ. ΝΤΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ,
ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

Ὁ Γεν. ἀστυνόμος Ἄνδρου
ΚΩΝΣ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ.
Ὁ ἐπιστάτης τῶν Προσόδων
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΑΓΚΟΣ.

Ἀριθ. 602.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κ. Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐν Σύρᾳ, τῇ 13 Αὐγούστου 1824.

Σήμερον ἐλάβομεν γράμμα παρὰ τοῦ ὑμετέρου Ναυάρχου Κ. Γεωργίου Ἀνδρούτσου, ὅστις ἀπέρασεν ἐντεῦθεν, διευθυνόμενος πρὸς τὰς Καβοκολλώνας (α). Λέγει εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ Καπετὰν πασσᾶς φοβηθεὶς τέλος πάντων

(α) Τὸ Σούνιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.

ἐκ τοῦ ἡμετέρου στόλου, κατέφυγεν εἰς Κῶ, ὡς ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῆς τοῦ ὑμετέρου Ναυάρχου θεωρεῖτε, ὅπερ ἐσώκλειστον ἔχετε (α).

Μένομεν μὲ τὸ προσῆκον σέβας.

Ὁ ἔπαρχος Μυκόνου καὶ Σύρας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΞΙΩΤΗΣ.

Ἀρ. 22.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΡΑΣ.

Πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Σπετσῶν.

Τὸ ἐπαρχεῖον Νάξου εἰδοποιεῖ τὸ ἐπαρχεῖον τοῦτο, μὲ γράμμα 6 Ἱσταμένου, ὑπ' ἀριθ. 44, ὅτι Κάσιός τις τοὔνομα Χ. Βαρθολομαῖος Λύκουρας, ἡλικίας ἐτῶν 50, ἀναστήματος κοντοῦ, μὲ γένεια ἄσπρα, μύτην ὀρθὴν, μυστάκια ἀραιὰ καὶ εὐλογοκομμένος, ἔφθασε περὶ τὰς 3 τρέχοντος εἰς Πάρον ἐκ Κρήτης καὶ Κάσου, φέρων φερμάνι τοῦ Ἰμβραὶμ-πασσᾶ, προσκλητικὸν πρὸς τοὺς Κασίους διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἴδια, ὁρκιζομένου αὐτοῖς, ὅτι δὲν θέλουν πειραχθῶσι· καὶ τοῦτο, διότι αὐτὸς ὁ Κάσιος εἶχεν ἀναφέρει τῷ Ἰμπραὶμ-πασσᾷ, ὅτι οἱ συμπολῖταί του ἀφῆκαν τὴν πατρίδα των, διασκορπισθέντες εἰς τὰς νήσους, διὰ τὸν φόβον μὴ ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος τοὺς πάρῃ βιαίως. Ἔγραψε λοιπὸν τὸ τῆς Νάξου ἐπαρχεῖον εἰς τὸ τῆς Πάρου καὶ πρὸς ἡμᾶς, οἵτινες κατὰ χρέος εἰδοποιοῦμεν τὴν ὑμετέραν Ἀστυνομίαν πρὸς ὁδηγίαν αὐτῆς, ἐνῷ ἔχομεν τὴν δυνατὴν προσοχὴν νὰ συλλάβωμεν αὐτὸν τὸν Κάσιον, ἂν ἐδῶ ἔλθῃ. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Σύρᾳ, τῇ 13 Φεβρουαρίου 1825.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Μυκόνου καὶ Σύρας
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΟΥ.

(α) Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο δελτίον κατεχωρίσαμεν ἐν οἰκείῳ τόπῳ τῆς παρούσης Συλλογῆς, Τόμ. Β'. Μέρ. Ε'. Τμῆμα Α'. *Ἐκθέσεις τῶν Ναυάρχων* κ. τ. λ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κ. Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εὐγενέστατοι Κ. Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀσπάζομαί σας ἀδελφικῶς.

Σύρα, τῇ 25 Ἀπριλίου 1825.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἔφθασεν ἓν Ἰονικὸν καράβι ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, μισευμένον ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὰς 15, καὶ ἀπὸ τὸν Ναύαρχόν μας, ὅστις ἦτον ἔξω τοῦ Σίγρη τῆς Μυτιλήνης, ὑπὸ τὰς 17, τὸ αὐτὸ καράβι μᾶς ἔφερε τὰ ἐσώκλειστα δύω γράμματα. Μᾶς λέγει, ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐβγῆκε φερμάνιον διὰ τὸν ἐκεῖ ὀθωμανικὸν στόλον νὰ ξεκινήσῃ τὴν Παρασκευὴν εἰς τὰς 17 τρ. διὰ τὰ κάστρια Δαρδανελλίων, καὶ πρὸς πληροφορίαν σας. Εἶναι συνωδευμένος μὲ 40 τρασπόρτια προβεζιόνες, ἀγνοεῖται ὅμως διὰ ποῖον μέρος θέλει γίνει αὐτὴ ἡ μετακόμισις τῶν προβεζιόνων· ᾄδεται λόγος μὲ ὑποψίαν, ὅτι εἶναι διὰ Μεθοκόρωνα. Ταύτην τὴν ὥραν μανθάνομεν, ὅτι γράφουν τοῦ Ἀρχιερέως Ἄνδρου καὶ Σύρας, ὅτι ἓν Ἰονικὸν μισευμένον ἀπὸ Σμύρνην εἰς Ἄνδρον, εἶπεν, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στόλος πορευόμενος εἰς Σίγρην, οἱ Τοῦρκοι φοβηθέντες παρήτησαν τὸ ἐκεῖ κάστρον, καὶ οἱ γενναῖοι Ἕλληνες τοῦ στόλου ἀμέσως τὸ ἐλεηλάτησαν, γυμνόνοντές το τόσον ἀπὸ ἁρματωσίαν, καθὼς ἀκόμη καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο τί· μένει μία δευτέρα εἴδησις νὰ μᾶς τὸ ἐπιβεβαιώσῃ. Ἐν τούτοις μένω ὅλος τῶν προσταγῶν σας πρόθυμος.

Ὁ Πατριώτης
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ἀριθ. 318.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κ. Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ πλοῖα, χθὲς καὶ σήμερον φθάσαντα ἐκ Κωνσταν-

τινουπόλεως, μᾶς ἀναγγέλλεται ἡ ἔξοδος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀπὸ Δαρδανέλλια τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην γεγονυῖα· ἡ διεύθυνσίς του ἀγνοεῖται. Σύγκειται ἀπὸ 3 φεργάτας, 7 κορβέττα, βρίκια διάφορα Ψαριανὰ καὶ μίστικα (α), συμποσούμενα ἅπαντα ἕως 50 τὸν ἀριθμόν. Τὰ ἰδικά μας καράβια ἐφαίνοντο πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἁγίου Στράτη. Ὁ Τοπὰλ-πασσᾶς μᾶς λέγουν ὅτι ἐπερίμενεν ἔξωθεν τῆς Τενέδου ἄλλα δύω πλοῖά του διὰ νὰ ἐξέλθωσιν. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 50 ἐχθρικῶν πλοίων ἐμπεριέχονται καὶ τὰ φορτηγά.

Στρατεύματα μᾶς λέγουν ἐπίσης ὅτι ἔχει πολλὰ ὀλίγα. Μένομεν μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Σύρᾳ, τῇ 19 Μαΐου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἐπάρχου

Ὁ Γ. Γραμματεὺς Μυκόνου καὶ Σύρας

(Τ. Σ.) ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΠΑΝΟΥ.

Ἀριθ. 57.

Πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ ἓν Ῥωσσοεμπορικὸν πλοῖον, ἐλθὸν ἀπὸ Κρήτης δι' ἡμέρας τρεῖς, πληροφορούμεθα ὅτι καὶ ὁ βυζαντινὸς στόλος καὶ ὁ αἰγυπτιακὸς κατέφυγον εἰς Σούδαν· ὅτι ὁ Ἰμπραὴμ-πασσᾶς ἐμήνυσε μετὰ σπουδῆς εἰς Κρήτην μὲ τὴν ἀριθμοῦ 30 Τσεριγώτικην τράτταν, διὰ νὰ τῷ σταλῶσιν ὅσον τάχιστα τὰ εἰς Κρήτην στρατεύματα, καὶ ὅτι ἓν γαλλικὸν πλοῖον, συντροφευθὲν ἀπὸ ἓν βρίκιον πολεμικὸν γαλλικόν, ἔφερεν εἰς Κρήτην ἀπὸ Ἀλεξανδρείας 12000 δούπιας Ἰσπανίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπληρώθησαν οἱ χρεωστούμενοι εἰς τὰ ἐν Κρήτῃ στρατεύματα δου-

(α) Ἐκ τῶν αἰχμαλωτισθέντων κατὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ψαρῶν τὸ παρελθὸν ἔτος.

λευμένοι μισθοί, καὶ περιπλέον τριῶν μηνῶν προκαταβολαὶ εἰς ὅσους ἔχουν νὰ ἀπεράσουν εἰς Πελοπόννησον.

Τὰ δὲ ἡμέτερα πλοῖα, ἕως 65, εὑρίσκονται εἰς Μῆλον, καθὼς μᾶς εἶπεν ἓν πλοιάριον ἐκεῖθεν ἐλθόν. Ἔῤῥωσθε.

Τῇ 25 Μαΐου 1825, Σύρα.

Ὁ Γ. Γραμματεὺς Μυκόνου καὶ Σύρας
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΠΑΝΟΥ.

Ἀριθ. 62.

Πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ πλοῖον Ἰονικόν, ἐλθὸν ἀπ' Ἀλεξανδρείας δι' ἡμέρας 19, μανθάνομεν, ὅτι ὁ Ἰμπραὴμ-πασσᾶς ἐφόρτωσεν εἰς ἓν ἀγγλικὸν κόττερον χωρὶς τρέγα, ὀνομαζόμενον Κάμπριτζ, Καπετὰν Πίτ, πενταχοσίας χιλιάδας τάλληρα διὰ Μεθώνην, καὶ ἦτον ἕτοιμον διὰ μισευμόν· τὸ ἴδιον κόττερον εἶχε φέρει καὶ πρότερον ἄλλας 500 χιλιάδας.

Ὅτι ἕως 8000 στράτευμα τακτικὸν εἶχεν ἕτοιμον εἰς Κάϊρον, ὅπου ἔκραξε τὸν Ἀλεξανδρείας Γαλλικὸν Πρόξενον, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν γύμνασίν των, καὶ ἕως τὰ τέλη Ἰουλίου θέλει τὸ ἀποστείλει εἰς Πελοπόννησον: καὶ ὅτι σιτάρια καὶ ἄλλα γεννήματα δὲν δίδει εἰς τοὺς ἐμπόρους τελείως, ἀλλὰ ὁ ἴδιος δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ φορτόνῃ καθημερινῶς διάφορα αὐστριακά, ὀλλανδικὰ καὶ γαλλικὰ πλοῖα, ἀποστέλλων αὐτὰ εἰς ὅλα τὰ παρὰ τῶν ἐχθρῶν κρατούμενα κάστρια. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Σύρᾳ, τῇ 15 Ἰουνίου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σύρᾳ, τῇ 22 Ἰουνίου 1825.

Τὴν τιμίαν σας τῶν 17 τρέχοντος παρὰ τοῦ Καπ. Ἀνδρέα Φραγκιᾶ ἔλαβον. Κατὰ τὴν διαταγήν σας, ἠγόρασα τὸ σιτάρι, τὸ ὁποῖον ἐπερίλαβεν εἰς τὴν γολέταν

του ὁ ἄνωθεν Καπ. Φραγκιᾶς. Εἶναι κοιλὰ 1210 πρὸς γρόσια 8:26/40· μαζῇ μὲ τὸ ἔξοδόν του φέρουν γρόσια 10466: 20. Τὰ τάλληρα 1000, ἐστείλατε, ἐξωδεύθησαν πρὸς γρόσια 11: 13· ἔφερον γρόσια 11,325. Ἐπερίσσευσαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν σιταρίου γρόσια 858: 20, καὶ λάβετέ τα ἀπὸ τὸν ἴδιον Καπετὰν Φραγκιᾶ. Ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ σιταρίου ἐχώρισα ἓν κοιλὸν καὶ τὸ ἐβούλωσα, ὡς μὲ διορίζετε, τὸ ὁποῖον θέλετε λάβει καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὴν γολέταν. Ἐλπίζω τὸ σιτάρι νὰ ἀπαντήσῃ τὴν εὐχαρίστησίν σας, καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι τὸ καλλιώτερον, εὑρίσκετο εἰς τὸν ἐδῶ λιμένα, εἶναι τοῦτο· ἄλλοι ἀγορασταὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸ ἠγόρασαν εἰς τὰ γρόσια 8: 30, εἰς ἡμᾶς οἱ πωληταὶ ἐχαρίσθησαν ἐκεῖνο τὸ ὀλίγον, ὡς παρατηρεῖτε. Εἶσθε παρακαλεμένοι, εἰς ὅ,τι μὲ γνωρίζετε ἀρκετὸν νὰ μὲ προστάξετε ἐλευθέρως· εἶμαι χρεώστης εἰς τὴν πατρίδα, καὶ θέλει προθυμοποιοῦμαι πάντοτε. Μένω μὲ ὅλον τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ὁ πατριώτης σας καὶ ἀδελφός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ἀριθ. 71.

Πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ πλοῖον Ἰονικὸν, ἐλθὸν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν δι' ἡμέρας 6, μανθάνομεν ὅτι ἓν Σαρδικὸν βασέλο ῥάζο ἐσυντρόφευεν 6 αὐστριακὰ φορτηγὰ, τὰ ὁποῖα ἄφησε πρὸς τὸν Κάβο Δόρον, καὶ ὅτι διευθύνονται εἰς τὸ Νεόκαστρον ἢ Μοθωκόρωνα, φέροντα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ δῶρα πρὸς τὸν Ἰμπραὴμ-πασσᾶ, καθὼς μᾶς ἐδιηγήθη ὁ πλοίαρχος τοῦ ῥηθέντος πλοίου. Ἔῤῥωσθε.

Ἐκ τοῦ Ὑγειονομείου Σύρας, τῇ 2 Ἰουλίου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γ. Γραμματέως Μυκόνου καὶ Σύρας,
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

'Αριθ. 109.

Πρὸς τὴν Καγκελαρίαν Σπετσῶν.

Τὸ Ὑγειονομεῖον Σύρας.

'Από Ζάκυνθον ἔφθασεν ἐνταῦθα τὴν στιγμὴν ταύτην, διὰ 5 ἡμέρας, πλοῖον αὐστριακὸν ἐμπορικὸν, διευθυνόμενον διὰ Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀπὸ τὴν ἐναντιότητα τοῦ ἀνέμου ἐπροσόρμισεν εἰς τὸν λιμένα μας. Τούτου ὁ πλοίαρχος μᾶς διηγεῖται, ὅτι εἰς τὴν Ζάκυνθον ἦτον εἰδήσεις, ὅτι ἀπὸ τὰς 12 μέχρι τῶν 24 τοῦ ἀπελθόντος μηνὸς καὶ χρόνου συνεκροτήθησαν διάφοραι μάχαι εἰς Μεσολόγγιον διὰ ξηρᾶς· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην μάχην τῶν 24 ὁ Ἰμπραὴμ, ἐλθὼν μὲ 7 χιλιάδας σχεδὸν στράτευμα, ἐδοκίμασε πεισματικῶς νὰ κυριεύσῃ τὸ Μεσολόγγιον ἐξ ἐφόδου, πλὴν ἐματαιώθησαν οἱ σκοποί του, καθότι, ἀφ' οὗ οἱ γενναῖοι Μεσολογγῖται ἔστειλαν εἰς τὸν ᾅδην ὑπὲρ τὰς 4000 Ἄραβας, τὸν ἠνάγκασαν νὰ τραβηχθῇ μὲ τὸ λοιπὸν τοῦ στρατεύματός του. Ταῦτα μᾶς ἐδιηγήθη ὁ πλοίαρχος τοῦ ῥηθέντος πλοίου, καὶ μᾶς ἐπρόσθεσεν, ὅτι ὁ ἡμέτερος στόλος, ὅστις, κατὰ τὸ λέγειν του, εἶναι σήμερον 12 ἡμέραι ὁποῦ ἔφθασεν ἐκεῖ, ἠδυνήθη νὰ εἰσάξῃ καὶ τροφὰς εἰς τὸ Μεσολόγγιον.— Ταῦτα καὶ ἡμεῖς σᾶς ἀναγγέλλομεν κατὰ χρέος, καὶ μ' ὅλον τὸ σέβας μένομεν.

'Εκ τοῦ Ὑγειονομείου Σύρας, τῇ 4 Ἰανουαρίου 1826.

Ὁ Λιμενάρχης Μυκόνου καὶ Σύρας

(Τ. Σ.) ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΗ.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

'Ελάβομεν τὰς ἀπὸ 10 Ἰουνίου καὶ 11 τοῦ παρελθόντος εὐγενικὰς ἐπιστολάς σας, ἐν αἷς εἴδομεν τὸ φιλογενὲς τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ τὰ γενναῖα καὶ πατριωτικὰ

φρονήματά σας, τὰ ὁποῖα σώζετε πρὸς τὴν πατρίδα μας, περὶ ὧν μένει ἡ πατρὶς ὑπόχρεως διὰ βίου.

Αἱ 75,000 γρόσια τοῦ δανείου ἐμετρήθησαν πρὸς τοὺς γενναιοτάτους ναυάρχους· αἱ δὲ 120,000 τῶν προσόδων συνάζονται ἤδη, καὶ ἤρξατο καὶ ἡ καταμέτρησις, καὶ εἰς πέντε ἡμέρας τελειόνει ἡ ποσότης. Μένομεν δὲ μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν χώρᾳ Σάμου, τῇ 12 Αὐγούστου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὅλως πρόθυμοι εἰς τὰς ἐπιταγάς σας*

Λ. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ,

Οἱ Πρόκριτοι τοῦ κοινοῦ.

Πανευγενέστατοι Κ. Πρόκριτοι τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 4 τοῦ τρέχοντος εὐγενικὴν ἐπιστολήν σας, καὶ ἰδόντες τὰ ἐν αὐτῇ, ἐλυπήθημεν καιρίως, διότι παρ' ἐλπίδα μᾶς γράφετε ὅσα οὐδὲ ἀπὸ τὴν φαντασίαν τινος ἀπέρασαν περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν προσόδων.

Κύριοι! ἡ Σάμος πραγματικῶς ἀπεδείχθη πάντοτε εὐπειθεστάτη εἰς τὰς προσκυνητὰς διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως, προθυμοτάτη εἰς τὴν ἀπότισιν ἐράνων, δεκατώσεων καὶ ἄλλων, ὅσα ἐδιορίσθη παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, καθὼς καὶ ἤδη δὲν ἔλειψε μετὰ προθυμίας νὰ μετρήσῃ πρὸς τοὺς γενναιοτάτους Ναυάρχους τὴν διορισθεῖσαν ποσότητα τοῦ δανείου, καὶ ἀμέσως ἔκαμεν ἀρχὴν τῆς συνάξεως ἐν ταὐτῷ καὶ καταμετρήσεως τῶν προσόδων. Δὲν ἔλειψεν ἀπὸ τὸ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον κρασίον καὶ κρέας, κατὰ τὴν δύναμίν της, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἔχασεν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τῶν προϊόντων διὰ τὰ περιστατικὰ, μετὰ προθυμίας πληρόνει καὶ τὰ τῆς ἀποδεκατώσεως γρόσια, καὶ ὄχι νὰ δείξῃ ἀχαριστίαν πρὸς τοὺς εὐεργέτας της.

Λύπη αἰσθαντικωτάτη περιεκύκλωσε τὰς καρδίας τῶν εὐαισθήτων τὸ νὰ πολιορκηθῇ ἀπὸ τοὺς βοηθούς της ἡ δυστυχὴς Σάμος, ἐν ᾧ ἐπαπειλεῖται νὰ ἐξοντωθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, καὶ ἐν ᾧ δὲν ἀπέφυγεν, οὔτε ἐδυστρόπησεν εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ὅσων ἐδιορίσθη. Ἂν ὅμως καὶ ἀκολουθῇ ὀλίγη δυσκολία, τοῦτο δὲν προέρχεται ἐκ τῆς προαιρέσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς καιρικῆς περιστάσεως. Παρακαλοῦμεν τοίνυν τὴν φιλογένειάν σας, πληροφορηθέντες τὴν καλὴν τῆς Σάμου προαίρεσιν, νὰ διαλύσετε πᾶσαν κατ' αὐτῆς ψυχρότητα, καὶ ὡς ἀπ' ἀρχῆς, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ σώζετε ἀπαράτρεπτον τὴν πρὸς τὴν Σάμον εὔνοιαν καὶ φιλογενῆ διάθεσίν σας, ἐν ᾗ ἐπερειδόμενοι καὶ ἡμεῖς, μένομεν μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν χώρᾳ Σάμου, τῇ 17 Αὐγούστου 1826.

Ὅλως Πρόθυμοι
Λ. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ,
(Τ. Σ.) Οἱ Πρόκριτοι τοῦ κοινοῦ.

Ἀριθ. 421.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία Χίου (α).

Πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον Σπεστῶν Κ. Γεώργιον Ἀνδροῦτσον.

Πληροφορηθεῖσα ἡ Δημογεροντία αὕτη καὶ ὁ Κύριος Συνταγματάρχης, ὅτι περὶ τὰς Ἁγνούσας περιφέρονται πειρατικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα παρενοχλοῦν τὸ ἐμπόριον τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν παραθαλασσίων κατοίκων, καὶ ἐκ τούτου πηγάζουν ἀδικήματα γενικῶς, καὶ παράπονα ἀπὸ μέρους τῶν Κυρίων ναυάρ-

(α) Τὸ παρόν, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα ἕτερα 3 ἔγγραφα τῶν κατὰ τὴν Χίον, ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου τοῦ Γ. Ἀνδρούτσου.

χων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων· καὶ διότι τοῦτο δὲν συγχωρεῖται ἐνταῦθα κατ' οὐδένα τρόπον, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε, συσκεπτόμενοι μετὰ τῶν ἄλλων πλοιάρχων τοῦ διὰ τὴν Χίον ἑλληνικοῦ στολίσκου, νὰ διατάξητε τὰ ἀνήκοντα πλοῖα νὰ ἀπέλθωσι πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν τῶν πειρατῶν, ὥστε νὰ καθαρισθῇ· ἡ θάλασσα τῆς Χίου ἀπὸ τοιούτους λῃστὰς, τὸ αἶσχος καὶ ὄνειδος τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ἰδοὺ, ἐφοδιάζεσθε μὲ τὸ ἀναγκαῖον ἔγγραφον καὶ παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου Κ. Συνταγματάρχου.

Ἡ Δημογεροντία ἐλπίζουσα εἰς τὸν πατριωτισμόν σας, δὲν ἀμφιβάλλει περὶ τῆς καλῆς ἐκβάσεως τοῦ ποθουμένου, καὶ ὑποσημειοῖται μὲ τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν.

Ἐν Χίῳ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1827.

Οἱ Δημογέροντες Χίου

Σ. Ζυγομαλᾶς.—Α. Σκαραμαγκᾶς.—Λουκᾶς Ῥάλλης.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας

(Τ. Σ.) Ζ. Ν. ΕΥΜΟΡΦΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον Σπετσῶν, καὶ ὅλων τῶν καραβίων τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Παρατηροῦμεν ὁποῦ ὅλα τὰ καράβια τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀνεχώρησαν διὰ τὸν Μέγαν λιμένα. Διατάττεσθε, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσάν μας, νὰ σηκωθῆτε ὅλα εἰς τὰ πανία, χωρὶς νὰ μείνῃ κἀνὲν αὐτοῦ, καὶ νὰ φυλάττετε τὸ πέρασμα ἀπὸ Τσεσμὲν διὰ τὸ Κάστρον, καθὼς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος· εἰδὲ καὶ μένετε αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήσει κἀνὲν καΐκιον νὰ ἀπεράσῃ ἀπόψε, ἔχομεν νὰ παραπονεθῶμεν μαζῇ σας, καὶ πρὸς ὁδηγίαν σας. Ὑγιαίνετε.

Τῇ 13 Ἰανουαρίου 1828, Χίος.

Υ. Π. Καΐκια φαίνονται πέρα· ἂν ἠθέλατε νὰ ἀράξετε, ἠμπορούσατε νὰ ἀράξετε εἰς τοῦ Πασσᾶ τὴν Βρύσιν. Ἡμεῖς ἐννοοῦμεν, ὅτι ὅλα τὰ καράβια νὰ ἦναι ἀπόψε εἰς τὰ πανία.

Οἱ Δημογέροντες Χίου·

(Τ. Σ.) *Ὁ τῆς ἡμέρας*, Λ. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Γεώργιον Ἀνδρούτσου, Ναύαρχον Σπετσῶν καὶ Μοίραρχον στολίσκου Χίου, κτλ.

Κύριε!

Ἦλθον ἐπίτηδες εἰς Μέγαν λιμένα, ἀλλ' ἐπληροφορήθην ὅτι εἶσθε ἄντικρυ. Σᾶς στέλλω λοιπὸν ἐπίτηδες τὴν παροῦσαν εὐκαιρίαν, διὰ νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ὅτι ὁ Πασσᾶς Σμύρνης ἀπέρασε πάλιν εἰς Τσεσμὲ μὲ ἀρκετὰ στρατεύματα, διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ ἐδῶ, καὶ ἔκαμον μάλιστα καὶ τὰ συνειθισμένα σημεῖα. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε ὅλα τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας αὐτοῦ πλοῖα νὰ κινήσετε ὅσον τάχιστα, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ τὸ ἀπέρασμα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν προλάβωμεν, ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ τὰ πλέον ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Μανθάνομεν ὅτι ἔφθασεν αὐτοῦ ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ γενναιοτάτου Ναυάρχου Ἀνδρέα Μιαούλη, καὶ σᾶς παρακαλεῖ ἡ Δημογεροντία νὰ τοῦ προσφέρετε τοὺς ἀδελφικοὺς ἀσπασμούς της, χαίρουσα ἄκρως διὰ τὸ φθάσιμόν του, καὶ ἐλπίζουσα αἴσια ἀποτελέσματα τῆς παρούσης ἐκστρατείας, συνεργοῦντος καὶ τοῦ ἰδίου. Ἐν ταὐτῷ παρακαλεῖσθε νὰ τὸν εἰδοποιήσετε καὶ διὰ τὰ ἄνω γραφόμενα.

Χίου Μέγα λιμένα, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1828.

Οἱ Δημογέροντες Χίου

ΛΟΥΚΑΣ ΡΑΛΛΗΣ.

Ἀριθ. 636.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία Χίου.

Πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον Σπετσῶν, καὶ Μοίραρχον τῶν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Χίου πλοίων, Κ. Γεώργιον Ἀνδρούτσου.

Ἔγκλειστα εὑρίσκετε διάφορα ἴσα ἐπικυρωμένα τῆς ὁποίας ἔδωκε διαταγῆς ὁ Κύριος Συνταγματάρχης πρὸς τοὺς ὁπλαρχηγοὺς τῶν τῆς ξηρᾶς στρατευμάτων. Αὐτὰ σᾶς κοινοποιοῦμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ γνωρίσετε τὸ σχέδιον τοῦ Συνταγματάρχου, καὶ νὰ συνεργήσετε καθ᾽ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν θάλασσαν, ἐάν ποτε ἤθελε τὸ καλέσει ἡ χρεία.

Τὰ ῥηθέντα ἀντίγραφα εἶναι ὅλα ἑπτὰ, διὰ νὰ διανείμετε ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον τῶν τοῦ ἀποκλεισμοῦ πλοίων, συντροφεύοντάς το καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου διαταγάς σας. Ὑγιαίνοιτε.

Ἐν Χίῳ, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1828.

Οἱ Δημογέροντες Χίου

Α. Σκαραμαγκᾶς.—Λουκᾶς Ῥάλλης.— Ἐμμανουὴλ Σκαραμαγκᾶς.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας

(Τ. Σ.) - Ν. ΕΥΜΟΡΦΌΠΟΥΛΟΣ.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν (α).

Ἡ δυστυχία τῆς Κάσου, ἡ θλιβερὰ εἴδησις τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν Ψαρῶν καὶ ἡ ἄργητα τῆς κινήσεως τοῦ

(α) Κατὰ παραδρομὴν τοῦ ἀντιγραφέως, λανθασθέντος εἰς τοῦ ἔτους τὴν διάγνωσιν (ἀντὶ 1824 γράψαντος 1828), ἔμεινεν ἀκροτελεύτιος ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, καί τοι ἀνήκουσα εἰς προγενεστέραν ἐποχὴν, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἀναφερόμενα.

ἑλληνικοῦ στόλου κατεψύχρανον τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ, μ' ὅλον ὅτι ἔχομεν ἀπόφασιν ἀμετάθετον νὰ ἀποθάνωμεν ὅλοι εἰς τὰ παραθαλάσσια, μαχόμενοι τὸν ἐχθρὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας. Ὅθεν ἐξαποστέλλομεν μὲ ἐπίτηδες ταχύπλουν τὸν πατριώτην μας Χριστόδουλον Ματακίδην, διὰ νὰ σᾶς κοινοποιήσῃ στοματικῶς τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος μας, καὶ νὰ λάβῃ τὴν βεβαίαν πληροφορίαν τῆς πρὸς τὴν νῆσόν μας ἐγκαίρου βοηθείας σας, πρὸς ἡσυχίαν τοῦ λαοῦ. Μένομεν δὲ μὲ ὅλον τὸ σέβας.

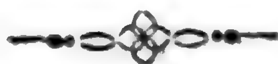
1824. Ἰουνίου 28, ἐν Σάμῳ.

Τῆς εὐγενίας σας ὅλως πρόθυμοι ἀδελφοὶ

† Ὁ ΣΑΜΟΥ ΚΥΡΙΛΟΣ καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης,

Λ. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ,

Οἱ Κοινοὶ κριταί.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΓΓΡΑΦΑ

ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Εἰς τὸ «Μέρος Δεύτερον τῆς Συλλογῆς, Τμῆμα δὲ πρῶτον» κατέταξα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἔγγραφα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος» ὅσα ἔγγραφα ἐπεστέλλοντο εἰς τὴν κοινότητα τῆς νήσου Σπετσῶν ἀπὸ τὰς διαφόρους κατὰ καιροὺς ἀρχὰς, σωζόμενα εἰς τὰ ἀρχεῖα αὐτῆς· τινὰ δὲ προσέλαβον ἀπὸ τ' ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ δηλοῦται, καὶ ὀλίγα ἀπὸ ἰδιαιτέρας πηγάς.

Τινὰ τῶν δημοσίων τούτων ἐγγράφων δὲν συνοδεύονται εἰς τὴν ἀνὰ χεῖρας κατάταξιν, ὡς τὰ λοιπὰ, ἀπὸ ἰδιαίτερον πρὸς τοὺς Προκρίτους γράμμα τῶν ἐπιστελλόντων, διότι δὲν εὑρέθη· ὡς ἐπίσημα ὅμως τὰ κατεχώρισα κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν, μήτε παρέλειψα τὶ τὸ φέρον ἱστορικήν τινα ἀξίαν ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν, πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἔποψιν.

Περίληψιν δὲ τῶν ἀναφερομένων ἔκαμα εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο «τῶν ἐγγράφων τῆς Προσωρινῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως» περιωρισμένην εἰς ὀλίγον διάστημα χρόνου, διότι ἡ πλησμονὴ τῆς ὕλης καὶ τὸ ποικίλον αὐτῆς, περιστρεφομένης εἰς ἐξιστόρησιν πλείστων συμβάντων, ἐγένοντο παραίτια νὰ προβῇ πέραν τοῦ δέοντος ἡ ἐργασία, κατέληγε δὲ εἰς πολλὰς ἐπαναλήψεις τῶν ἄλλοσε ἀναφερομένων καὶ ἐξόγκωσιν τοῦ πονήματος οὐχὶ μικράν.

Προσεπισημειοῦμεν δὲ ὅτι τινὰ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐγγράφων ἐν τῇ προταχθείσῃ περιλήψει τῆς Πελοποννησιακῆς ἀλληλογραφίας (σελ. 142 μέχρις 147) μετετέθησαν ἐνταῦθα ἐν τῇ χρονολογικῇ σειρᾷ, ὅπου κατάλληλος, ὡς ἔστιν ἰδεῖν, ἡ θέσις αὐτῶν ἐμφαίνεται· ἤτοι, τὰ γεγονότα περὶ ὧν ἐν σελ. 142 ἀπὸ στιχ. 18 μέχρις 25—τὰ ἐν σελ. 143 ἀπὸ στιχ. 19 μέχρις 23— τὰ ἐν σελ. 144 ἀπὸ στιχ. 24 μέχρι 34 —τὰ ἐν σελ. 145 ἀπὸ στιχ. 1 μέχρι 12, ὡς καὶ τὰ αὐτόσε ἀπὸ στιχ. 21 μέχρι 30—τὰ ἐν σελ. 146 ἀπὸ στιχ. 26 μέχρι 31—καὶ τὰ ἐν σελ. 147 ἀπὸ στιχ. 22 ἕως 25.

Ὡσαύτως ἐν τῇ περιλήψει τῆς ἀλληλογραφίας τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν τὸ μνημονευόμενον ἔγγραφον τῶν Ἐφόρων τῆς νήσου Πόρου ἐν σελ. 428 στιχ. 14 μέχρι 16 μετετέθη εἰς τὴν σειρὰν τῆς Πελοποννησιακῆς ἀλληλογραφίας ἐν σελ. 281—282.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔτος 1821.

Μάϊος. Ὁ Μεχμὲτ-πασσᾶς, Σατράπης τῆς Πελοποννήσου διωρισμένος, πέμπει ἐξ Ἰωαννίνων τὸν Κεχαγιᾶν του Μουσταφᾶν, διὰ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον, μετὰ μεγίστης δυνάμεως.— Διαβαίνει οὗτος τὸν πορθμὸν εἰς Ῥίον τὸ ἀχαϊκόν.— Στρέφεται πρὸς τὴν Ἀχαΐαν.— Καίει καὶ λεηλατεῖ τὸ Αἴγιον, τὴν Κόρινθον καὶ τὸ Ἄργος.— Προχωρεῖ καὶ εἰσέρχεται εἰς Τριπολιτσάν.— Οἱ κατὰ ξηρὰν Ἕλληνες ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην θαλασσίου προμαχῶνος.— Πανταχόθεν ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως.

« Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, ἐξ Ὕδρας καὶ Σπετσῶν ὁρμώμενα, φθάνουσιν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον.— Ἐνθαῤῥύνονται οἱ κατὰ γῆν μαχόμενοι.— Οἱ τῶν νήσων πρόκριτοι συνιστῶσιν εἰς τοὺς ναυάρχους των νὰ ἐμμένωσι, προλαμβάνοντες τὰς ἐκ τῆς Στερεᾶς πρὸς τὴν Πελοπόννησον ἐχθρικὰς ἐπιδρομάς.— Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἐνθουσιᾷ διὰ τὰς κατὰ θάλασσαν πράξεις τῶν νησιωτῶν.— Γράφει πρὸς τούτους τὰ εἰκότα καὶ συνηγορεῖ μετὰ τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ Π. Πατρῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς

ἐπιμονῆς τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ναυπάκτου.

Ὁ Μεχμὲτ-πασσᾶς σπεύδει αὐτοπροσώπως ἐξ Ἰωαννίνων, ἐπὶ κεφαλῆς τετρακισχιλίων πολεμιστῶν, πρὸς τὴν ἐπαναστατήσασαν Σατραπείαν του. — Διευθύνεται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.— Συσσωματοῦται μετὰ τοῦ Ὀμὲρ-Βριώνη εἰς Ζητοῦνι.—Προσλαμβάνει καὶ τὸν Ἅρμυλην Σαΐτ-ἀγᾶν(α).— Σκοπεύει νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῆς Πελοποννήσου.— Ὁ Ὀδυσσεὺς μετὰ τριῶν ἐξ Ἠπείρου ὁπλαρχηγῶν τὸν ἀναχαιτίζει.— Συμπλέκεται μετὰ τῶν Τούρκων μεταξὺ Ζητουνίου καὶ Μενδενίτσης εἰς τῆς Γαβριᾶς τὸ χάνι.— Νικᾷ καὶ ἐξολοθρεύει τριακοσίους ὀθωμανούς.— Οἱ ἐχθροὶ ἀποσύρονται πρὸς τὴν Λεβαδίαν. — Προσπαθοῦσι νὰ κατευνάσωσι τὴν ἐπανάστασιν.— Μεταχειρίζονται δωροδοκίας καὶ κολακείας πρὸς τοὺς κύκλωθεν ὁπλαρχηγοὺς Ἠπειρώτας.— Ῥᾳδιουργοῦσι διὰ νὰ εἰσβάλωσι κρύφα εἰς τὴν Πελοπόννησον.— Ὁ Ὀδυσσεὺς ἐποπτεύει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ κινήματα τῶν πολεμίων.— Γνωστοποιεῖ τὰ σχέδια αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Στεμνίτσᾳ Πελοννησιακὴν Γερουσίαν.— Ἀγρυπνεῖ αὕτη καὶ προβλέπει τὰ πρὸς ἀντίκρουσιν τοῦ νέου χειμάῤῥου.— Στέλλει τὸν Μπεϊζαδὲν Ἠλίαν μὲ ἑπτακοσίους ἐπιλέκτους Σπαρτιάτας καὶ μέρος Πελοποννησίους πρὸς διαφύλαξιν τῶν Δερβενίων.— Οἱ Δερβενοχωρῖται συνεπιλαμβάνονται τοῦ πράγματος. — Συναποστέλλονται διακόσιοι τέκτονες καὶ ἐργολάβοι πρὸς ὀχύρωσιν τῶν στενῶν.

« Ὁ Βαρνακιώτης μέχρι τινὸς ἀμφιταλαντευόμενος, ἐνθαῤῥύνεται ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν κατὰ τὰ παράλια τῆς Δυτ. Ἑλλάδος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ αἴρει τὰ ὅπλα.— Τὸν μιμοῦνται καὶ οἱ λοιποὶ ἁρματωλοὶ τῆς Δυτ. Ἑλλάδος μέχρι τῆς Ἄρτης. —Προσβάλλουσι τοὺς Τούρκους.— Τροπαιοῦχα τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα κατ᾽ αὐτὰ τὰ μέρη.— Ἡ θαλάσσιος δύναμις τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων πρόξενος γίνεται.

Οἱ ἐν Τριπολιτσᾷ Τοῦρκοι, ἐξερχόμενοι τοῦ φρουρίου πρὸς συγκομιδὴν καρπῶν, καταδιώκονται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας.— Ὁσημέραι φθείρονται στενοχωρούμενοι.

(α) Τουρκικὴ ἡ ἐπίκλησις· ἤτοι τὸν ἐξ Ἁρμυροῦ Σαΐτ-ἀγᾶν.

Ἔτος 1822.

Ἰανουάριος. Ἐγκαθιδρύεται ἐν Ἐπιδαύρῳ κατὰ πρῶτον ἡ Προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.— Μηνύεται εἰς τὸ Πανελλήνιον ἡ σύστασις αὐτῆς.— Ἀναλαμβάνει τὰς σπουδαίας ἐργασίας της.— Σκέπτεται τὰ πρὸς τὸν πόλεμον.— Ἐκθέτει πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν ὃν ὑφίσταται ἔσχατον κίνδυνον ἡ στερεὰ Ἑλλάς.— Ἐκπέμπει στρατιωτικὴν δύναμιν εἰς τὴν Ἀνατ. καὶ Δυτ. Ἑλλάδα πρὸς ἐπικουρίαν.— Συνεξορμᾷ τοὺς ναυτικοὺς εἰς τὴν διὰ θαλάσσης ἀντιπαράταξιν κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας.— Συνιστᾷ πρὸς τούτους, ὅτι τῆς Ἑλλάδος ἡ σωτηρία ἀπὸ τῶν θαλασσίων κατορθωμάτων κρέμαται·— « Κηρύττει τοὺς προκρίτους τῆς » νήσου Σπετσῶν φιλοπάτριδας καὶ προθυμοτέρους παρὰ πάν» τας.— Ὑπόσχεται ἀμοιβάς, χρήματα καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν » εἰς τοὺς νησιώτας τούτους.— Ἀναγορεύει ἐκ προοιμίων τοὺς » ναύτας τῶν Σπετσῶν *ναύτας τῆς Ἑλλάδος*.»

Σπάνις χρηματικῶν πόρων.— Τὴν 19 Ἰανουαρίου τ. ε. θεσπίζεται δάνειον διὰ συνεισφορᾶς ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἀνὰ ἓν γρόσιον εἰς πᾶσαν ψυχήν.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις μεταβαίνει εἰς Κόρινθον.— Πέμπονται παρὰ τῆς Διοικήσεως εἰς τὰς νήσους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν πολεμεφόδια ἀπὸ τὰ τῆς Ἀκροκορίνθου ἁλωθείσης. —Τὰ χρήματα τοῦ Κιαμέλμπεη ὡμολόγηνται ὀλίγιστα.— Προσδοκᾶται ἐξοικονόμησις τοῦ χρηματικοῦ ἀπὸ τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν χαρεμίων τοῦ Χουρσὴτ-πασσᾶ, αἰχμαλωτισθέντων ἐν Τριπολιτσᾷ.— Ἀμηχανία τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως νὰ ἐφοδιάσῃ οἴκοθεν καὶ ἐξαρτίσῃ τὰ πρὸς πόλεμον χρήσιμα τῶν ἑλληνικῶν πλοίων.— Ἐπίκειται μόνος φόβος ὁ ἀπὸ τὸν ἔκπλουν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐξ Ἑλλησπόντου.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις ἐπικαλεῖται ἀπὸ τὰ πιστὰ τέκνα τῆς πατρίδος, τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, τὴν προκαταβολὴν χρημάτων διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ στόλου.

Φεβρουάριος. Σχηματίζεται κατὰ πρῶτον Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν.— Τριανδρία αὐτοῦ ἐξ ἑνὸς μέλους ἀφ' ἑκάστης τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις *ἐθνικὸν στόλον της* ἀναγνωρίζει καὶ παραδέχεται τῶν τριῶν νήσων τὰ

ἰδιόκτητα πλοῖα.— Διακηρύττει εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην σύστασίν της τὰς πρὸς τὰς τρεῖς ἀδελφὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἔθνους. —Πέμπει πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν μέρος τῶν ὀφειλομένων ἐξόδων τοῦ ναυτικοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Κορίνθου εὑρεθέντα πολύτιμα πετράδια (τσιβαϊρικὰ) τῶν ὀθωμανικῶν οἰκογενειῶν, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.— Ἀναγνωρίζονται οἱ νησιῶται οὗτοι παρὰ τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως ὡς ὄντες « οἱ ἰσχυρότεροι συνεργοὶ καὶ ἀνορθωταὶ τῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους παλιγγενεσίας. »

Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἐκ Τριπολιτσᾶς μηνύει πρὸς τοὺς Σπετσιώτας τὴν ναυμαχίαν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὸ στόμιον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, Φεβρουαρίου φθίνοντος.— Ὁ ἐχθρικὸς στόλος καταφεύγει εἰς Ζάκυνθον.

Μάρτιος. Τὴν 1 τ. μ. συγκροτεῖται μάχη εἰς Πάτρας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη.— Οἱ Ἕλληνες ἀναδεικνύονται νικηταί.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις ὑπόσχεται νὰ ἐξοικονομήσῃ χρήματα καὶ νὰ στείλῃ εἰς τὰς τρεῖς νήσους πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν Πάτραις μοίρας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.—Διατάττονται νὰ προνοήσωσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτῆς οἱ ἐν Μεσολογγίῳ ἔφοροι.— Τὴν 13 τρ. μ. γίνεται ἐκ μέρους τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως ἡ πρώτη διακήρυξις τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐχθρικῶν παραλίων.—Προσδιορίζονται τὰ χρώματα τῆς ἑλληνικῆς σημαίας διὰ διατάξεως τοῦ προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπὸ τὰς 15 Μαρτίου.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις ἐγκαθιδρύει ἐπιτρόπους τῶν ναυτικῶν πραγμάτων εἰς τὰς τρεῖς νήσους, διὰ νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῶν προκρίτων ἑκάστης αὐτῶν.— Προσδιορίζει ἑξήκοντα πλοῖα ἑλληνικὰ νὰ ἦναι ἐφωπλισμένα πάντοτε καὶ εἰς περίπολον.— Ἐπὶ τούτῳ πανταχόθεν φροντίζει τὴν σύναξιν τῶν προχειροτέρων πόρων.— Διορίζει ὀργανιστὰς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς εἴσπραξιν τῶν φόρων.— Ὁ ἐκ Σπετσῶν Κοσμᾶς Γκίνης προσλαμβάνεται ἀγγελιαφόρος πλησίον αὐτῶν. —Μαρτίου φθίνοντος μηνύεται ὁ ἔκπλους τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀπὸ τὸ Βυζάντιον.— Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν παροτρύνει τοὺς νησιώτας πρὸς τὸν πόλεμον.— Πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἔχει προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἀπρίλιος. Πλοῖα ὑπὸ εὐρωπαϊκὰς σημαίας ἀναγγέλλονται ὡς διευθυνόμενα εἰς τὸ Ναύπλιον καὶ λοιπὰ τῶν ἀποκεκλεισμένων φρουρίων, πρὸς ἐφοδίασιν τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ πολεμεφόδια καὶ τροφάς.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις διατάττει τὰ δέοντα πρὸς σύλληψίν των.— Πέμπει μέρος χρημάτων, διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐκπλευσάντων 60 πλοίων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εἰς ἑκάστην τῶν τριῶν νήσων.— Ἐφόδια πολέμου στέλλονται ἐκ Λιβούρνου εἰς Μεσολόγγιον μ' ἐπίτηδες πλοῖον.— Προνοεῖ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἐλεύσεώς των ἡ Ἑλλ. Διοίκησις.— Προσκαλεῖ τοὺς προκρίτους τῶν νήσων νὰ ἐκπέμψωσιν ἄλλην ναυτικὴν δύναμιν εἰς Πάτρας πρὸς διάσωσιν τῶν ἔξωθεν στελλομένων τούτων πολυτίμων βοηθημάτων καὶ ἀντίκρουσιν τῶν φρουρούντων περὶ τὸ στόμιον τῆς Ναυπάκτου ἐχθρικῶν πλοίων.— Ζητεῖ καὶ λαμβάνει ἐκ Σπετσῶν πολεμεφόδια, πρὸς χρῆσιν τῶν κατὰ γῆν μαχομένων.— Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτύπωσις νομίσματος ὁποιουδήποτε ἐν Ἑλλάδι παρ' ἰδιώτου ἐν γένει.

Μάϊος. Ὁ Βενιαμὶν Λέσβιος, Κωνστ. Μεταξᾶς, Νικόλαος Οἰκονόμου ἐξ Ὕδρας καὶ Βασίλειος Ν. Γκίνη ἐκ Σπετσῶν πέμπονται Ἁρμοσταὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τὰς Σποράδας.— Κανονίζεται καὶ διατάττεται τὸ ὁμοιόμορφον καὶ ὁμοιόρρυθμον τῶν χρωμάτων τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ἐφ' ὅλων τῶν ἑλληνικῶν πλοίων.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις προνοεῖ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν κατὰ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας ναυτιλλομένων. —Διακηρύττει πλήρη σεβασμὸν πρὸς τοὺς ὑπὸ ξένας σημαίας τὴν οὐδετερότητα τηροῦντας.— Διατάττει πᾶσαν περιποίησιν τῶν πλοίων εὐρωπαϊκῆς ἐπικρατείας ἐκ μέρους τῶν πολεμικῶν θαλασσίων τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων.

Κατάσκοποι τοῦ Ὀμὲρ-μπέη τῆς Καρύστου ἀναφαίνονται κατὰ τὰς νήσους.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις μεταδίδει τὴν περὶ τούτου εἴδησιν ὅπου δεῖ διὰ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν.

Ἰούνιος. Ἐπιδρομὴ τοῦ Δράμαλη.— Μέγας κίνδυνος τῆς Ἑλλάδος.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις μεταβαίνει ἀπὸ Κορίνθου εἰς Ἄργος.— Τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως ἐκστρατεύουσιν εἰς τὴν Δυτικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.— Προσδιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεκστρατευόντων.— Διακήρυξις τοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τοὺς

Ἕλληνας καὶ πρόσκλησις τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὅλων εἰς τὰ ὅπλα.— Ὁ Ὑπουργὸς τῆς θρησκείας Ἀνδρούσης Ἰωσὴφ ἐξορμᾷ τοὺς Πελοποννησίους ἐν ὀνόματι τοῦ σταυροῦ πανστρατιᾷ νὰ συνεξεγερθῶσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ νὰ τοὺς πολεμήσωσιν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις προσδιορίζει πλοῖα ἐξ Ὕδρας καὶ Σπετσῶν διὰ τὴν εἰς Ἀσίαν μεταβίβασιν τῶν ἐν Ναυπλίῳ συνθηκολογούντων Ὀθωμανῶν.— Προνοεῖ διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν ἐκ θαλάσσης τοῦ Ναυπλίου συντονώτερον, μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐπιθαλασσίου Βουρτσίου.—Διευθετεῖ τὰ περὶ τῆς ἀςυνομίας τῆς ἑλληνικῆς Ναυτιλίας.— Αὐστηρὰ μέτρα τῆς Διοικήσεως περὶ τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν καταδρομέων.— Μηνύονται εἰς αὐτὴν τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν Σουλιωτῶν.—Εὐάρεςοι εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου πρὸς τοὺς Ἕλληνας μετοχετεύονται.— Προκήρυξις τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν ἀπὸ 14 Μαΐου τ. ε. ἐνθαῤῥύνουσα τοὺς Ἕλληνας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις βραβεύει τοὺς ἀριστεύσαντας πυρπολητὰς τῆς Ὕδρας κατὰ πρῶτον.— Τὸ φιλότιμον τῶν Σπετσιωτῶν μὲ μητρικὴν στοργὴν οἰκονομεῖ καὶ περιποιεῖται ἐπίσης.

Αὔγουστος. Διακηρύττει τροπολογοῦσα καταλληλότερον τὰ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐχθρικῶν φρουρίων καὶ παραλίων μερῶν, ὅπως ἐξομαλύνῃ τὰς ἐξωτερικὰς περιπετείας.— Διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν σύνοδον τῶν Μοναρχῶν ἐν Βερόνῃ.

Σεπτέμβριος. Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία μόλις εὐελπιζομένη εἰς τὴν ἀρωγὴν τῶν συμμάχων χριστιανῶν Βασιλέων, σχετλιάζει διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Σουλίου.—Ἀποτείνεται πρὸς τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους, ἐπικαλουμένη τὴν συνδρομήν των πρὸς κοινὴν σωτηρίαν.— Ἡ Πελοπόννησος ὁμολογεῖ ἑαυτὴν ἀδύνατον ν' ἀνθέξῃ ἄνευ τῆς ναυτικῆς βοηθείας.— Ζητοῦσιν οἱ τῆς Χερσονήσου γέροντες ἐπιμόνως τὴν ἔκπλευσιν δώδεκα πλοίων εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ἀπὸ τὴν Στερεὰν ἑτοίμης οὔσης νὰ κατακλύσῃ τοῦ Πέλοπος τὴν γῆν

μεγάλης ἐχθρικῆς δυνάμεως.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις μεταβαίνει ἀπὸ Ἄργος εἰς Ἑρμιόνην.— Διχοστασία ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν προκρίτων τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν.— Διασκεδάνυνται τὰ ἐπισημότερα αὐτοῦ μέλη εἰς Ναύπλιον καὶ Ὕδραν.

Ὀκτώβριος. Πληροφορεῖται μετὰ βαθυτάτης λύπης τὸ γεγονὸς τοῦτο ἡ Ἑλλ. Διοίκησις.— Μεσολαβεῖ εἰς συμφιλίωσιν τῶν διεστώτων μελῶν.— Ἐκ τῆς συμπνοίας τῶν προκρίτων τῶν νήσων διακηρύττει ἐξαρτωμένην τὴν ἑλληνικὴν ὕπαρξιν. —*Αὐτοὺς ὁμολογεῖ ὄντας τὸ ἥμισυ τῆς Ἑλλ. δυνάμεως*.— Οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα προβαίνουσι.— Διέρχονται τὴν Γαβριάν.— Καταπατοῦσι τὰ Σάλωνα καὶ ἐπαπειλοῦσι τὴν Πελοπόννησον.— Ἔντρομος ἡ Ἑλλ. Διοίκησις ἐπαναλαμβάνει προτρέπουσα τοὺς ναυτικοὺς νὰ φρουρῶσιν εἰς τὴν κορινθιακὴν θάλασσαν.

Νοέμβριος. Ὁ Ἀμιλτὼν, τῶν ἀγγλικῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον θαλασσίων δυνάμεων Διοικητὴς, πρῶτος ἀναγνωρίζει τοὺς ἀποκλεισμοὺς τῶν ἐχθρικῶν παραλίων, διακηρυχθέντας τὸ δεύτερον παρὰ τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως.— Ἡ Ἑλλὰς ἁπαξάπασα ἀποδίδει σέβας καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν κραταιὰν Βρεταννικὴν δύναμιν.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις καὶ πάλιν προνοεῖ περὶ τῶν ξένων σημαιῶν τῶν φιλικῶν δυνάμεων, τὸ ἀνενόχλητον αὐτῶν συνιστῶσα, καὶ περιποιουμένη τὰ συμφέροντα ὡς ἔνεστι.—Στέλλει χρηματικὰ βοηθήματα πρὸς χρῆσιν τοῦ Τριννησίου στόλου. —Διακηρύττει τὴν ἔναρξιν ἐκλογῆς παραστατῶν διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ τε Ἐκτελεστικοῦ καὶ Βουλευτικοῦ κατὰ τὴν β'. περίοδον.— Ὁδηγίαι ἐπὶ τούτῳ πρὸς τοὺς λαούς.— Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἀπέναντι χρημάτων προτείνει παραχώρησιν ποσότητός τινος ἐλαίου εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους.—Στέργουσιν αὗται καὶ γίνεται ἡ διανομή.— Ἅλωσις Παλαμηδίου τὰ ἐξημερώματα πέμπτῃ, τὴν 30 τοῦ μηνὸς, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Δεκέμβριος. Ἡ Πελοποννησιακὴ γερουσία, ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Νικήτας ἀντιτάσσονται εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως.— Ζητοῦσι συγκάλεσιν ἐθνικῆς Συνελεύσεως.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις γνωστοποιεῖ ταῦτα πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν τριῶν

νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.— Τοὺς προσκαλεῖ νὰ σκεφθῶσι καὶ ἀποφασίσωσι περὶ τοῦ πρακτέου.— Στέλλει πρεσβευτὰς αὐτῆς εἰς Σπέτσας διὰ νὰ εὐτακτήσωσιν ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν προκρίτων τῶν Σπετσῶν τὰ περὶ Ναυπλίου, καὶ διέλθωσιν ἐν μελέτῃ τὰ γενικὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα. κ. τ. λ.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ ἡμῶν, Πρόκριτοι καὶ Διοικηταὶ τῆς Νήσου Σπετσῶν, καὶ λοιποὶ ἅπαντες, τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ὑμῖν ἀπονέμομεν.

Εἰς Σπέτας.

Μετὰ χαρᾶς χθὲς ἐδέχθημεν τὸ ἀδελφικόν σας, καὶ δοξάσαντες τὸν Ὕψιστον θεὸν διὰ τὰς θαυμασίους καὶ ἀπαραδειγματίστους ἡρωϊκάς σας νίκας κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ὑπερεχάρημεν, καὶ εἴθε καὶ τοῦ λοιποῦ ἡ θεία δύναμις ἐνισχύσοι καὶ ἀναδείξοι ὑμᾶς τελείους νηκητὰς καὶ τροπαιούχους κατ' αὐτῶν διὰ τῆς παντελοῦς καταθραύσεως παντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Δηλοποιοῦμεν ὅτι δι' ἐπίτηδες ἐστάλη ἡμῖν παρὰ τοῦ Ἁγίου Παλαιῶν Πατρῶν καὶ λοιπῶν ἀδελφῶν τὸ περικλειόμενον (α), ἐκ τοῦ ὁποίου καταλαμβάνετε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εὑρίσκωνται τὰ θεοφρούρητα πλοῖά σας εἰς διαφύλαξιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου· καὶ ἀγκαλὰ προλαβόντως διὰ τοῦ Γεωργίου Μακρῦ, παρὰ τῆς φιλογενείας σας ἀπεσταλμένου πρὸς ἡμᾶς, (τὸν ὁποῖον ἐξαπεστείλαμεν εὐθὺς συντροφευμένον μὲ ἀνθρώπους μας πρὸς τὰ ἐκεῖ) ἐθεωρήσαμεν τὰ ἀδελφικὰ ὑμῶν γράμματα, ὁποῦ ἐγράφατε πρὸς

(α) Κατετάχθη εἰς τὴν σειρὰν τῆς Πολοπον. ἀλληλογραφίας ἐν σελ. 210, 211, 212.

τοὺς ἐκεῖ γενναιοτάτους Ναυάρχους σας ἵνα ἐπιμείνωσι, μ' ὅλον τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν φιλογένειάν σας καὶ αὖθις νὰ ξαναγράψετε διορίζοντες αὐτοὺς ἵνα μὴ παραιτήσωσι τὸν κόλπον ἀπὸ Κάβο-Πάπα ἕως τοῦ θαλασσίου ἄκρου τῆς Κορίνθου, ὡς ἀναγκαιότατον τὸ τοιοῦτον, προφυλακτικὸν ὂν πολλῶν ἐπακολούθων, ἐπαπειλούντων θόρυβον εἰς τὸ γενικὸν τοῦ χριστιανικοῦ ἔθνους.

Χθὲς ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς εἷς Σπηλαιώτης καλόγηρος, Σαμουὴλ ὀνομαζόμενος, παρὰ τῶν προκρίτων Λεβαδίας, φέρων ἡμῖν τὴν περιγραφὴν καὶ στοματικῶς διηγούμενος τὰ ἀκόλουθα· ὅτι ὁ παρὰ τῷ Μορέᾳ Μεχμέτης, ἀφοῦ πρώην ἔστειλε τὸν Κεχαγιᾶν του Μουσταφᾶν, ἐξελθόντα εἰς Καστέλλι, καὶ ὡς γνωστόν σας κατακαύσαντα Βοστίτσαν, Κόρινθον, Ἄργος, καὶ εἰσελθόντα εἰς Τριπολιτσάν, μετὰ ταῦτα ἐκίνησεν ὁ ἴδιος αὐτὸς Μεχμὲτ-πασσᾶς ἀπὸ Ἰωάννινα, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τέσσαρας χιλιάδας, καὶ ἐλθὼν εἰς Ζητοῦνι, ἐπῆρε καὶ τὸν Ὀμὲρ-πασσᾶν Βριώνην διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸν Μορέαν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν Ἅρμυλην Σαΐτ-ἀγᾶν, οἵτινες ἐκτυπήθησαν παρὰ τῶν ἡμετέρων εἰς τὸ τῆς Γραβιᾶς Χάνι, μεταξὺ Μπουτουνίτσας (α) καὶ Ζητουνίου, καὶ ἐφονεύθησαν ἕως τριακόσιοι πενῆντα ἄνθρωποι, σκορπίσαντες καὶ μερικοί. Ἐπειδὴ ὅμως εὑρέθη ὁ Καπετὰν Ὀδυσσεὺς μ' ἄλλους τρεῖς Ἠπειρώτας καπεταναίους μ' ὀλίγους ἀνθρώπους, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τοὺς χαλάσωσιν ἢ διασκορπίσωσι τελείως. Προχωρήσαντες οὖν εἰς τὰ ἐμπρός, εὑρίσκονται στρατοπεδευμένοι εἰς ἀνοικτὸν μέρος, ὀκτὼ ὥρας ἀπέχοντες ἀπὸ Λεβαδίαν, ἔχοντες ἕως 1800· σκέπτονται δὲ νὰ προσπαθήσωσιν ἵνα συνάξωσι καὶ ἄλλους, καί, εἰ δυνατόν, νὰ κτυπήσωσιν εἰς τὰ Δερβένια, διὰ νὰ

(α) Βουδουνίτσα καὶ Μενδενίτσα λεγομένη.

εἰσέλθωσιν ἀπ' ἐκεῖ. Εἰς τὸ μυστικὸν ὅμως μεταχειρίζονται πολλοὺς δόλους καὶ πάσχουσι μὲ δωροδοκίας καὶ κολακείας νὰ πλανήσωσι τοὺς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη εὑρισκομένους Ἠπειρώτας, ὁποῦ ἴσως μυστικὰ ἢ μὲ βάρκας καὶ καΐκια κάμμίαν νύκτα νὰ περάσωσιν ἀπὸ Ῥούμελην εἰς Μορέαν. Ὁ Καπετὰν Ὀδυσσεὺς ἦλθεν εἰς Λεβαδίαν καὶ μᾶς γράφει ὁ ἴδιος ἵνα λάβωμεν τὴν ἀναγκαίαν προσοχήν. Εὐθὺς λοιπὸν ἐδιορίσαμεν τὸν Μπεϊζαδὲν Ἠλίαν μὲ 700 ἄνδρας, μέρος Σπαρτιάτας καὶ μέρος Πελοποννησίους, καὶ ἐκίνησαν προχθὲς διὰ τὰ Δερβένια, ὅπου ἑνονόμενοι μετὰ τῶν ἐκεῖ Δερβενοχωριτῶν, νὰ διαφυλάξωσι καλῶς τὰς ἐκεῖ θέσεις· διωρίσαμεν καὶ 200 ἀνθρώπους μαστόρους, ἵνα ὑπάγωσι διὰ νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτοὺς εἰς ὅ,τι ἡ χρεία τὸ καλέσῃ. Ἐγράψαμεν αὐτὰ ὅλα καὶ πρὸς τὸν θεοφρούρητον στόλον σας, στέλλοντες αὐτοῖς καὶ τὰ παρὰ τῆς φιλογενείας σας ἡμῖν σταλέντα περὶ τῆς τοῦ δελινίου καταπυρπολήσεως (α) γράμματα πρὸς εἰδοποίησίν των, ἰδεάζοντες αὐτοὺς καὶ παρακαλοῦντες ἵνα προσέξωσιν ἀπὸ Βοστίτσαν ἕως τοῦ ἄκρου τῆς Κορινθίου θαλάσσης διὰ τὰ ἐνδεχόμενα· διωρίσαμεν προσέτι καὶ 200 στρατιώτας ἵνα ὑπάγωσιν ἕως Λεβαδίαν, καὶ εὑρεθῶσιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ ὑποταγὴν τοῦ Καπετὰν Ὀδυσσέως μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν περὶ αὐτόν. Χθὲς ἐξεκινήσαμεν καὶ δεύτερον ἄνθρωπον διὰ τὸν στόλον σας μὲ τὴν εἴδησιν ὁποῦ μᾶς ἐστάλη ἀπὸ τὴν φιλογένειάν σας. Πάλιν ἀναπαρακαλοῦμέν σας ἵνα διὰ τοῦ ἰδίου παρόντος ἡμῶν κομιστοῦ μᾶς στείλετε τὰς ὁρδινίας σας, ἵνα ἀκολουθήσῃ ὡς ἄνωθεν, ἕως οὗ ἴδωμεν τὰ κινήματα τῶν εἰρημένων μιαρῶν Μωαμεθανῶν. Χθὲς μᾶς ἦλθε γράμμα ἀπὸ Πάτρας, ὅτι κάποιος Βαρ-

(α) Ἐν Ἐρισσῷ τῆς Μυτιλήνης, τὴν 27 Μαΐου 1821.

νακιώτης Καπετάνζος, όπου έδυσκόλευε και τους άλλους διά νά σηκώσωσι τά άρματα έναντίον τών τυράννων, παρακινηθείς πλέον, εκίνησαν και εκείνα τά μέρη τά άρματά των, και εσηκώθησαν τό Κάρλελι (α) και Μισολόγγι έως Άρταν, και από εκείνο τό μέρος ελπίζομεν ήσυχίαν, ήγουν από τό μέρος του Κάβο-Πάπα έως τό στενόν Καστελλίου. Έσωθεν λοιπόν από τό στενόν Καστελλίων έως του άκρου τής Κορινθίου θαλάσσης εστίν υποψία. Τά του στρατοπέδου τής Τριπολιτσάς τρέχουσι καλώς, επειδή οί στρατιώταί μας φθάνουσι καθ' ήμέραν κυνηγούντες τούς έχθρούς έως είς τάς πόρτας, φονεύοντες, πέρνοντες τά ζώά των, λυτρόνοντες αδελφούς ήμών χριστιανούς, όπου τούς έβγάζουν νά θερίσωσι. Προχθές επήραν δώδεκα μουλάρια του Καϊμακάμη μέ τρεϊς ανθρώπους όντας μετ' αυτών ίνα τά φορτώσωσι χόρτον. Ό Θεός και ή δύναμις του τιμίου σταυρού νά μάς αξιώση ιδείν και τόν τέλειον αφανισμόν αυτών. Υγιαίνοιτε εν αγαθοίς.

Στεμνίτσα, τήν 4 Ιουνίου 1821.

(Τ. Σ.) Ή Γερουσία τής Πελοποννήσου

† *Βρεσθένης Θεοδώρητος.—Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.— Αθανάσιος Καρακάρης.— Αναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.— Νικόλαος Πονηρόπουλος.*

Ευγενέστατοι φιλογενείς αδελφοί, Πρόκριτοι Ύδρας και Σπετσών, τόν πατριωτικόν αδελφικόν ήμών σάς προσφέρομεν ασπασμόν.

Επειδή σήμερον ελάβομεν από Πάτρας τάς περικλειο-

(α) Επί τουρκοκρατίας Κάρλελι ή Πέντε Βιλαέτια ελέγοντο αί πέντε επαρχίαι τής δυτικής Ελλάδος, Ξηρομέρου, Βονίτσης, Βάλτου, Αγρινίου και Ζυγού.

μένας εἰδήσεις τῆς Ῥούμελης, σᾶς τὰς περικλείομεν ἵνα τὰς ἴδητε καὶ χαρῆτε διὰ τὰς νίκας τῶν ὁμογενῶν μας ἀδελφῶν ἐναντίον τῶν τυράννων. « Αὐτό, ἀγα-
» πητοὶ ἀδελφοί, ἐστὶν ἀποτέλεσμα τῆς εἰς τὸν Ναυπά-
» κτιον κόλπον εἰσόδου τοῦ θεοφρουρήτου στόλου σας,
» ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος Βαρνακιώτης διϊσχυρίζετο, ἐὰν δὲν
» ἔβλεπεν ἐκεῖ πλοῖα, δὲν ἐσηκόνετο εἰς τὰ ὅπλα. Ὅθεν
» ἠμπορεῖτε νὰ συμπεράνετε πόσον εἶναι ἀναγκαία ἡ
» ἐπιμονὴ τοῦ στόλου σας ἐκεῖσε διὰ μερικὸν καιρόν. »
Ἐπειδὴ λοιπὸν προχθὲς ἐξαπεστείλαμεν ἄνθρωπόν μας ἐπὶ τούτῳ αὐτόθι, περιμένομεν ἵνα μᾶς ἀποστείλητε ταχέως τὰς ὀρδινίας σας, κατὰ τὴν κοινὴν ἡμῶν αἴτησιν, διὰ τοῦ ἰδίου ἀνθρώπου μας, ὃν καὶ παρακαλοῦμεν ἵνα μὴ χασομερίσετε. Ἀπὸ Λιβόρνου ἦλθε καράβιον καὶ μᾶς ἔφερε τὰ ἔσωθεν πρὸς τὸν Κύριον Φραντσῖσκον Παπᾶ Μανώλην, ἅτινα περικλείονται ἐν τῷ παρόντι, ἵνα τὰ θεωρήσητε καὶ ἐγχειρίσητε τῇ φιλογενείᾳ του. Περιμένομεν διψῶντες ἵνα μᾶς στείλετε καὶ τὰς εἰδήσεις τοῦ ἐξολοθρευμοῦ τοῦ λοιποῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅτι ἐκ φήμης μανθάνομεν πῶς ἐκ τούτου μερικὸς ὠλοθρεύθη, καὶ μερικὸς κατεκυριεύθη. Παρὰ τοῦ Γεωργίου Μακρὺ ἐλπίζομεν νὰ μάθετε καὶ τὰ παρὰ τοῦ εἰς τὸν Ναυπάκτιον κόλπον στόλου σας. Ὑγιαίνοιτε ἐν ἀγαθοῖς, γενναιοφρονοῦντες καὶ ἀγαθοεργοῦντες.

Περικλείεται καὶ μία φυλλάδα ἀπὸ τὰς ἐλθούσας ἐκ Λιβόρνου· μὲ δεύτερον θέλομεν σᾶς στείλει καὶ ἄλλας, ἐπειδὴ καὶ δὲν μᾶς ἦλθον ὅλαι ἐδῶ.

Στεμνίτσα, τῇ 6 Ἰουνίου 1821.

Ἡ Γερουσία τῆς Πελοποννήσου

† *Βρεσθένης Θεοδώρητος.* — *Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.* — *Ἀθανάσιος Κανακάρης.* — *Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος.* — *Νικόλαος Πονηρόπουλος.*

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Κύριοι, Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Διὰ γραμμάτων στελλομένων αὐτόσε παρὰ τῶν ὑμετέρων πληρεξουσίων πληροφορεῖσθε τὸν μέγιστον κίνδυνον τοῦ Γένους, κατὰ τὰ συχνὰ γράμματα ὁποῦ λαμβάνομεν ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἠπείρου, ἐὰν δὲν προφθάσωμεν εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀδελφούς μας χριστιανοὺς βοήθειαν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Ἡμεῖς ἐν τοσούτῳ ἐδιορίσαμεν στράτευμα ἱκανὸν διὰ ξηρᾶς ν' ἀπεράσῃ εἰς τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Χέρσον Ἑλλάδα, καὶ ἐλπίζομεν σὺν Θεῷ νὰ ἐνδυναμώσουν καὶ θαῤῥεύσουν τὰ ἐκεῖ χριστιανικὰ στρατεύματα, καὶ ἀντιπαραταχθοῦν καὶ κατατροπώσουν τοὺς ἐχθρούς. Ἕπεται λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας, ἅμα λαβόντες τὸ παρόν μας, νὰ ἑτοιμάσετε τρία πλοῖα ἀπὸ τὰ ἀξιώτερα, ἐφωδιασμένα μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου, ἵνα συμπλεύσωσι μὲ τὰ ἄλλα τέσσαρα πλοῖα τῶν Ὑδραίων, ἅτινα, ἡνωμένα ὁμοῦ, εἶναι ἀρκετὰ ὄχι μόνον νὰ ἐμποδίσωσι τὴν διάβασιν τοῦ ἐχθροῦ εἰς διάφορα μέρη ἐξουσιαζόμενα παρ' ἡμῶν εἰς Ἤπειρον καὶ Πελοπόννησον, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς βλάψωσι καιρίως, λαφυραγωγοῦντα τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας, ὡς καὶ τὰ ἐρχόμενα πλοῖα, τυχόν, ἀπὸ Σκόνδραν καὶ ἄλλα ἐκεῖσε ἐχθρικὰ μέρη, ὅπου συχνάζουν εἰς ταύτην τὴν ἐποχὴν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ὅτι θέλουν εὕρει ἔρημα ἀπὸ θαλάσσιον δύναμιν ἐκεῖνα τὰ παράλια. Καὶ τοιουτοτρόπως πράττοντες, ὄχι μόνον θέλει σώσωμεν τὴν Ἑλλάδα διὰ παντός, θείᾳ συνάρσει, ὡς ἐλπίζομεν, ἀλλὰ θέλει τρομάξομεν καὶ τὸν ἐχθρόν, ὥστε ν' ἀναγκασθῇ νὰ σκορπίσῃ τὰ στρατεύματά του, ἐπιστρέφων ἕκαστος τῶν ἐχθρῶν εἰς φύλαξιν τῆς πατρίδος καὶ τῶν συγγενῶν του. Περιττὸν κρίνομεν, ἀδελφοί, νὰ σᾶς ἐνθουσιάσωμεν μὲ λόγους, ὡσὰν ὁποῦ «σᾶς ἐγνωρίσαμεν

» πραγματικῶς ἐξ ἀρχῆς φιλοπάτριδας καὶ προθυμο-» τέρους παρὰ πάντας.» Τοῦτο μόνον σᾶς ἐνθυμίζομεν, ὅτι ὁ παρὼν καιρὸς εἶναι πολύτιμος καὶ δὲν μᾶς προσμένει, μήτε ἐπιδέχεται ἀργοπορίαν οὐδεμίαν, καὶ ὅτι ὁ κατὰ τῶν ἐχθρῶν πόλεμος εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ κάθε ἄλλον, ἐπειδὴ γίνεται διὰ τὴν ἁγίαν ἡμῶν Θρησκείαν, διὰ τὴν σεβαστὴν Πατρίδα, καὶ διὰ τὴν παντοτεινὴν ἀσφάλειαν τῆς τιμῆς μας, τῶν σωμάτων μας καὶ τῆς περιουσίας, ἅτινα τόσον δίκαια, ὅσον καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς εἶναι βοηθός μας, καθὼς ἐμπράκτως ἄχρι τοῦδε ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὰς διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς διαφόρους νίκας, ὅπου ἔκαμαν οἱ ἡμέτεροι ἀνδρεῖοι Ἕλληνες. Εἴητε ὑγιαίνοντες καὶ εὐδαιμονοῦντες μετ' εὐκλείας.

Ἐξ Ἐπιδαύρου, τῇ 6 Ἰανουαρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ἀντιπρόεδρος

ΑΣΩΜΑΚΗΣ ΦΩΤΗΛΑΣ.

† *Πρωτοσύγγελος Ἀμβρόσιος.— † Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος.— Θεοχάρης Ῥέντης.—Ἰωάννης Βαρβάτης.— Χαραλάμπης Περροῦκας.—Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος.— Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης.— Ἰωάννης Κυριακός.— Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος.— Παναγιώτης Σωτήρης.— Ἠλίας Καράπαυλος.— Παναγιωτάκης Καλογερᾶς.— Σπῦρος Φραγκόπουλος.— Ἀναγνώστης Ζέρβας.— Χριστόδουλος Ἄχολος.— Δημήτριος Καλαμαριώτης.*

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι προὔχοντες τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐκ τοῦ περικλειομένου γράμματος τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως πληροφορεῖσθε τὴν σύστασιν τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως, ἔργον ὅσον κοινῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἴσιον, τόσον ἀρεστὸν πρὸς ὑμᾶς. Γνωρίζετε πολλὰ καλὰ ὅτι τὸ ἱερώτερον ἀπὸ τὰ χρέη τῆς Διοικήσεως εἶναι ἡ ἐθνικὴ ὕπαρξις· αὐτὴ δὲ ἄνευ τῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης

δυνάμεων, ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἀκατόρθωτος. Μὴν ἔχετε λοιπὸν τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Διοίκησις προσπαθεῖ τὸ γλιγωρότερον νὰ προφθάσῃ εἰς τὴν νῆσόν σας τὰ χρηματικὰ μέσα τῆς ἑτοιμασίας κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Εἰς τοῦτο, ὡς εἰς βάσιν σταθερὰν καὶ ἀμετακίνητον ἐπιστηριζόμενοι, φροντίσατε, παρακαλῶ, ἂν ἡ παρουσία τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου προλάβῃ τὴν χρηματικὴν ἐντεῦθεν ἀποστολὴν πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, « νὰ πράξετε ὅσα ἠμποροῦν νὰ σώσουν « τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν καὶ τὰ χρή-« ματα, καὶ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὴν εὐτυχίαν, καὶ πρὸ « πάντων τὴν τιμήν μας. » Εἴμεθα εἰς στενὰς περιστάσεις, ἀλλ' εἴμεθα Ἕλληνες, καὶ τὸ νὰ ὑπομένωμεν εἶναι ἄξιον ἀνδρῶν τιμίων, καθὼς τὸ νὰ μικροψυχῶμεν εἶναι γυναικῶν ἴδιον. Γνωρίζει πολλὰ καλὰ ἡ Διοίκησις τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας σας, καὶ ὅτι αὗται μὲ λόγια δὲν θεραπεύονται, ἀλλὰ μὲ πράγματα, ἤγουν μὲ χρήματα· διὰ τοῦτο καὶ προσπαθεῖ εἰς τὴν χρηματολογίαν. Γνωρίζει ὅμως ἐπίσης ὅτι οὔτε χρηματολογία, οὔτε στρατὸς ὠφελοῦν, ὅταν λείψῃ ἡ ὑπομονὴ καὶ γενναιοψυχία ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν, σὺν Θεῷ, φθάσωσιν οἱ πληρεξούσιοι τῆς νήσου σας, καὶ συγκροτηθῇ τὸ Μινιστέριον τοῦ ναυτικοῦ, τότε θέλει προσδιορισθῇ καὶ ὁ μισθὸς, τὸν ὁποῖον σταθερῶς ἔχουσι νὰ λαμβάνωσιν οἱ « ναῦται τῆς νήσου σας, ὡς ναῦται τῆς Ἑλλάδος. » Ἡ Κόρινθος πίπτει σήμερον, καὶ ἂν τῳόντι χρηματικῶς ἐπωφεληθῇ τὸ ἔθνος, στέλλεται πρὸς ὑμᾶς ἐκ τοῦ ἀναλόγου βοήθεια.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ, τῇ ιε'. Ἰανουαρίου 1822.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ προσωρινὸς τοῦ Συμβουλίου τῶν Μινίστρων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Τοῖς εὐγενεστάτοις καὶ φιλογενεστάτοις προκρίτοις Σπετσῶν χαίρειν (α).

Περιεμείναμεν ἄχρι σήμερον τὰ παραστατικὰ μέλη τῆς νήσου σας, ἀλλὰ βλέποντες τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῶν τῆς πατρίδος πραγμάτων, ἐβιάσθημεν καὶ σήμερον ἐκλέξαμεν τὰ ὑπουργικὰ μέλη, καθὼς πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὴν ἐσώκλειστον σημείωσιν, ἀφήσαντες διὰ τὰς τρεῖς νήσους τὸ τῆς ναυτικῆς Μινιστέριον καὶ τὸν τόπον εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν. Ταχύνετε λοιπὸν, παρακαλοῦμεν, τὴν ἐξαποστολὴν τῶν πρεπόντων μελῶν, ἥτις κατ' ἄλλ' ἀναγκαία οὖσα, συναναγκαιοῖ τὰ μάλιστα εἰς τὸ νὰ διορισθῇ καὶ ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν. Ἡ σύστασις τοῦ γενικοῦ ταμείου, οὖσα ἐκ τῶν ἀναγκαιοτάτων, εἶναι ἡ μεγαλειτέρα φροντὶς τῆς ἐθνικῆς Βουλῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἔλαβε τὴν ἀναγκαίαν πρόνοιαν, κατὰ τὸ ἔγκλειστον σχέδιον. Ἐν τοσούτῳ ὅμως ἡ πατρὶς εὐγνωμονοῦσα εἰς τὴν ἄχρι τοῦδε μεγαλοψυχίαν σας, ἐλπίζει ἐν καιρῷ χρείας τὴν ἰδίαν προθυμίαν καὶ μεγαλοψυχίαν. Γνωστοποιήσατε, παρακαλοῦμεν, πρὸς ἅπαντας τοὺς συμπολίτας σας, ὅτι ἡ πατρὶς ἐδιόρισεν ἀξίας ἀμοιβὰς εἰς τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζομένους. Ἐν ὅσῳ νὰ συστηθῇ τὸ Μινιστέριον τοῦ ναυτικοῦ, ὅ,τι χρειάζεται νὰ εἰδοποιήσετε, διευθυνθῆτε πρὸς τὸν ἀρχιγραμματέα τῆς ἐπικρατείας κύριον Θεόδωρον Νέγρην.

Ἐν ἀδελφικῷ ἀσπασμῷ ὑποσημειούμεθα.

Τῇ 14 Ἰανουαρίου 1822, ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Α. Μαυροκορδάτος, *Πρόεδρος τῆς ἐθν. Συνελεύσεως, καὶ λοιποὶ πληρεξούσιοι.*

Θ. Νέγρης, *Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας.*

(α) ὅρα Συνοπτικὴν ἱστορίαν τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ὁμηρίδου, ἐν τῷ τέλει, σελὶς XXXXII.

Νουμ. 2.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος δηλοποιεῖ ὅτι·

Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἐθεσπίσατο, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε.

« Ἐπειδὴ αἱ παροῦσαι χρεῖαι τῆς Διοικήσεως εἶναι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἀνάγκη εἶναι ν' ἀπαντηθῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιον.

Ἐπειδὴ ὁ παρὼν πόλεμος εἶναι ἐθνικός, καὶ τὸ δίκαιον εἶναι δι' ἐθνικῶν συνεισφορῶν νὰ προμηθεύωνται τὰ μεγάλα τοῦ πολέμου ἔξοδα.

Ἐπειδὴ ἀδύνατον εἶναι χριστιανικὴ ψυχὴ νὰ ὑποφέρῃ τὴν ὕβριν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ἑλληνικὴ καρδία ν' ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν στερέωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων.

Α'. Θέλει γενῇ γενικὴ συνεισφορὰ ἐκ μέρους ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Κατ' ὀφειλὴν ἀπαιτεῖται τὸ νὰ συνεισφέρῃ πᾶσα ψυχὴ ἑλληνικὴ ἀνὰ ἓν γρόσιον τοὐλάχιστον, ὅστις δὲ συνεισφέρει περισσότερον, ἡ τοιαύτη συνεισφορὰ εἶναι ἑκούσιος.

Γ'. Διὰ τὴν συλλογὴν αὐτῆς τῆς συνεισφορᾶς ἡ Διοίκησις θέλει διορίσει ἀνὰ ἓν γνωστὸν καὶ εὐϋπόληπτον ὑποκείμενον εἰς ἑκάστην τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, εἰδοποιοῦσα περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ τὰς ἐν μέρει κεντρικὰς διοικήσεις.

Δ'. Ἕκαστον τῶν διορισθησομένων ὑποκειμένων θέλει διορίσει, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Ἐφόρων τῆς ἐπαρχίας, ἀνὰ ἓν ὑποκείμενον εἰς ἕκαστον τῶν χωρίων, διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐν μέρει συλλογήν, συμφώνως μετὰ τῶν Ὑποεφόρων τοῦ χωρίου.

Ε'. Τὸ εἰς ἕκαστον τῶν χωρίων διωρισμένον ὑποκείμε-

νον θέλει λαμβάνει τὰς συνεισφορὰς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· δηλαδὴ θέλει κρατεῖ κατάλογον ἀκριβῆ τῶν συνεισφορῶν, εἰς τὸν ὁποῖον κατάλογον ἕκαστος τῶν συνεισφερόντων θέλει σημειόνει τὸ ὄνομά του, τὸν ἀριθμὸν τῶν ψυχῶν δι' ἃς συνεισφέρει, καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς.—Θέλει δίδει εἰς ἕκαστον τῶν συνεισφερόντων ἔγγραφον ἀπόδειξιν τοῦ ποσοῦ τῆς συνεισφορᾶς.— Ἂν οἱ συνεισφέροντες δὲν ἠξεύρωσι νὰ γράψωσι, θέλει γραφῆ τὸ ὄνομά των καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς ἀπὸ ἕνα τῶν εὐϋπολήπτων ἱερέων τοῦ χωρίου, καὶ ἐν ἐλλείψει ἱερέως, ἀπὸ τὸν Ὑποέφορον.

Ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ συνεισφορὰ τοῦ χωρίου, ὁ κατάλογος ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν διωρισμένον διὰ τὴν συλλογὴν τῆς συνεισφορᾶς εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἀπὸ τοὺς Ὑποεφόρους, καὶ στέλλεται πρὸς τὸ ὑποκείμενον, τὸ διωρισμένον διὰ τὴν συλλογὴν τῆς γενικῆς συνεισφορᾶς τῆς ἐπαρχίας.

ϛ'. Ὁ διωρισμένος διὰ τὴν συλλογὴν τῆς γενικῆς συνεισφορᾶς τῆς ἐπαρχίας συνάπτει εἰς ἓν τὰς ποσότητας τῶν συνεισφορῶν τῶν χωρίων καὶ τῆς χώρας, καὶ στέλλει διπλοῦν κατάλογον, τὸν μὲν πρὸς τὴν κεντρικὴν Διοίκησιν, τὸν δὲ πρὸς τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας, τὸν ὁποῖον κατάλογον ὑπογράφει ὄχι μόνον ἐκεῖνος, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἔφοροι τῶν ἐπαρχιῶν.

Ζ'. Αἱ ἐκ διαλειμμάτων συναζόμεναι ποσότητες στέλλονται παρὰ τοῦ διωρισμένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς κεντρικῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ συγχρόνως εἰδοποιεῖται καὶ ὁ Μινίστρος τῆς οἰκονομίας περὶ τῶν αὐτῶν ἀποστολῶν.

Η'. Οἱ κατάλογοι τῶν συνεισφορῶν θέλουν τυπωθῆ καὶ γνωστοποιηθῆ εἰς τὰ χωρία πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης καταχρήσεως.

Θ'. Ὁ Μινίστρος τῆς οἰκονομίας θέλει ἐνεργήσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐγράφη ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ 19 Ἰανουαρίου 1822.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ξένων ὑποθέσεων, Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Μινίστρων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Τὸ παρὸν ἐστὶν ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῆς Οἰκονομίας, ΠΑΝΟΫΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθ. 16.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Μινίστρων.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν ζήτησιν τῆς νήσου, τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν διευθύνει αὐτόσε κατ' ἐπιστροφὴν τὸν Κύριον Μανώλην Σκοταρᾶν μὲ 650 σφαίρας τοῦ ζητηθέντος μεγέθους, καὶ 49 βαρέλια βαροῦτι, 2,000 ὀκάδας περίπου περιέχοντα· σφαῖραι μετ' ὀλίγον στέλλονται καὶ ἄλλαι. Ταῦτα πάντα διευθύνονται πρὸς τὴν νῆσον Ὕδραν, καὶ διορίζονται οἱ πρόκριτοι ταύτης τῆς νήσου Ὕδρας νὰ διανεμηθῶσι κατὰ λόγον τῶν εἰς πόλεμον διευθυνομένων πολεμικῶν πλοίων τῆς νήσου Ὕδρας καὶ Σπετσῶν. Τὰ χρήματα τῆς ἀκροπόλεως ὀλίγιστα, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ὀλίγιστα· ὁ πολύπλουτος Κιαμίλμπεης ἄχρι τοῦδε δὲν ἔδειξεν εἰμὴ περίπου γρόσια 6,000. Ἡ ἀπολύτρωσις ὅμως τῶν χαρεμίων ἀπεφασίσθη, καὶ εἴθε νὰ κατορθωθῇ ἐν τάχει κατὰ τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν.

Τὸ Μινιστέριον τοῦτο βλέπει πολυειδῶς συμφερώτερον νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα τὰ προσδιωρισμένα μέλη τῆς Διοικήσεως ἀπὸ ταῖς Σπέτσαις, καὶ εἴθε νὰ φθάσωσι τὸ ὀγρηγορώτερον « Κύριοι! τὸ ἔθνος πάσχει δεινότατα » διὰ μόνην τὴν ἔξοδον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου· ὑμέτερον »ἔργον νὰ φανῆτε σωτῆρες αὐτοῦ. Εἶναι ἄξιον Ἑλλήνων, » καὶ Σπετσιωτῶν Ἑλλήνων, πρόθυμοι νὰ φανῶσι σήμε» ρον, ὅτι πολυειδῶς πάσχει ἡ τιμαλφεστάτη ἡμῶν πα» τρὶς Ἑλλάς, ἐκτὸς τῆς ὁποίας ἀναμφιβόλως οὔτε τι» μὴν, οὔτ' εὐτυχίαν δυνατὸν νὰ εὕρῃ εἰς τὸ ἑξῆς Ἕλλην » ἄνθρωπος.»

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 31 Ἰανουαρίου 1822.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν Μινίστρων, εἰς ἔλλειψιν τοῦ Μινίστρου τῶν Ναυτικῶν, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Εἰς ἔλλειψιν τοῦ Γεν. Γραμματέως
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΖΟΥΛΑΣ.

Νούμ. 91.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἂν καὶ ἡ φιλότιμος φροντὶς τῆς ὑπερτάτης ἡμῶν Διοικήσεως εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀφορᾷ εἰμὴ εἰς τὸ νὰ προμηθεύῃ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ παρόντος ἱεροῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὴν ἀναγκαίαν χρηματικὴν ποσότητα τόσον τὰς τῆς ξηρᾶς στρατιωτικὰς δυνάμεις της, «ὅσον καὶ τὸν ναυτικὸν στόλον της,» καὶ ἀόκνως εἰς τοῦτο καταγίνεται· μ' ὅλον τοῦτο διὰ τὸ νεοπαγὲς καὶ νεοσύστατον αὐτῆς, ἀδυνατοῦσα νὰ ἐκπληροῖ τὰ χρέη της ἀνάλογα εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις ἑκάστου, ἕως ὅτου νὰ συναχθῶσιν αἱ διορισθεῖσαι συνεισφοραὶ ἀφ' ὅλης τῆς ἐπικρατείας, προτρέ-

πει τοὺς πάντας ὁμοεθνεῖς εἰς τὸ νὰ ἀποδέχωνται εὐγνωμόνως ὅσα τοῖς πέμπει εὐθὺς ἤδη κατ' ἀρχὰς, «ὑπο-» σχομένη ὡς ἓν τῶν ἀπαραιτήτων χρεῶν της, προϊόν-» τος τοῦ καιροῦ, καὶ ἐκπλήρωσιν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν » της, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ » ἔθνους ἀγωνιζομένων ὁμοεθνῶν». Τούτου χάριν, ἀδελφοὶ, στοχαζομένη τὸ νὰ ἀποδώσῃ καὶ εἰς τὴν φιλογένειάν σας μέρος τῶν ὀφειλομένων ἐξόδων εἰς τὰ κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἑτοιμασθέντα καὶ ἐκπλεύσαντα πλοῖά σας, πέμπει πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα τὰ εὑρεθέντα τσοβαϊρικὰ ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Κορίνθου, συμποσούμενα, κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν αὐτῶν, εἰς γρόσια **213,140**, διακοσίαις δεκατρεῖς χιλιάδ. ἑκατὸν σαράντα, ὡς ἡ λεπτομερὴς περικλεισμένη σημείωσις αὐτῶν, σφραγισθέντα εἰς ἓν κιβώτιον μὲ δύω σφραγίδας ὡς ἄντικρυς, καὶ παραδοθέντα δι' ἐμοῦ τῷ εὐγενεστάτῳ Κυρίῳ Γεωργίῳ Καλαρᾷ, ὅστις θέλει σᾶς τὰ παραδώσει· ὁμοίως δὲ θέλετε συμπαραλάβει εἰς τὴν ἄνωθεν ποσότητα καὶ τὰς τριάκοντα πέντε, ἀριθ. 35, χιλ. γρόσια, ὅπου οἱ Γερουσιασταὶ ἀπὸ τὸ Ἄργος σᾶς ἔστειλαν, τὰ ὁποῖα παρακαλεῖ νὰ ἀποδεχθῆτε « ἐν εὐγνωμοσύνῃ, » καὶ ἢ νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ εἰς τὰς τρεῖς νήσους, ἀναλόγως εἰς τὰ ἀφ' ἑκάστης ἐκπλεύσαντα πλοῖα, ἢ νὰ δεχθῆτε πάλιν ὡς ἐνέχυρα ἀναλόγως, ἕως ὅτου νὰ οἰκονομήσῃ ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις τὴν ποσότητα τῆς ἄνωθεν σημειωμένης τιμῆς των, καὶ νὰ σᾶς τὴν πέμψῃ διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ ἐνέχυρον. Ἡ εὑρεθεῖσα, ἀδελφοὶ, χρηματικὴ ποσότης, παρὰ τὰς ἐλπίδας ἃς ἐτρέφομεν, εἰς τὸ φρούριον, ὑπῆρξε τόσον ὀλίγη, ὥστε ὁποῦ μόλις ἔφθασεν εἰς ὀχύρωσιν τοῦ αὐτοῦ φρουρίου, ἀπὸ σιτάρια, τὰ ὁποῖα ἐξ ἀνάγκης ὑπεχρεώθη ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις νὰ ἐξοικονομήσῃ.

« Δὲν συγχωροῦνται λόγων ὑπερβολαὶ εἰς τὸν χα-
» ρακτῆρα τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως· ἡ ἁπλουστάτη
» ἀλήθεια εἶναι, ὅτι οἱ Ὑδραῖοι, οἱ Σπετσιῶται καὶ οἱ
» Ψαριανοὶ θέλουν δοξάζονται αἰωνίως ὡς οἱ ἰσχυρό-
» τεροι συνεργοὶ καὶ ἀνορθωταὶ τοῦ Ἑλλ. ἔθνους, καὶ
» σιμὰ τοῦ ὀφειλομένου καὶ ἀποδοθησομένου χρέους,
» θέλουν ἀπολαμβάνει τὰς μεγαλειτέρας ἀνταμοιβὰς ὑπο-
» κάτω εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλά-
» δος. » Ἔρρωσθε.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 13 Φεβρουαρίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῆς Οἰκονομίας.
ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς
ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοί, Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ μεταξὺ φιλικοῦ καὶ ἐχθρικοῦ στόλου ναυμαχία, ἡ κατὰ τὴν ἀπελθοῦσαν δευτέραν περὶ τὸν κόλπον Πατρῶν γενομένη, συμπεραίνομεν νὰ σᾶς ἔγεινε γνωστή, περὶ τῆς ὁποίας σήμερον, διὰ γράμματος ἐκεῖθεν σταλέντος, ἐπληροφορήθημεν οὐσιωδῶς, ὅτι τὰ ἡμέτερα ὄντα ἀραγμένα εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ Πάπαν, ὄντων καὶ τῶν ἐχθρικῶν εἰς Πάτρας, πολλὰ πρωῒ τὴν δευτέραν ἐκινήθησαν, ὥστε κατὰ τάξιν πολεμικὴν ἔφθασαν πλησίον τοῦ καστελλίου Ῥούμελης, κατὰ γραμμικίαν λίνιαν ὄντα. Τὰ ἐχθρικὰ δὲ ἐν ᾧ εἶδον τὴν ἔφοδον τῶν ἡμετέρων, ἔβαλον πανία, καὶ ὡς πλησιάσαντα ἀτάκτως ἤρχισαν διὰ νὰ πυροβολοῦν, τὰ ἡμέτερα δὲ ἀντεστάθησαν γενναίως καὶ τακτικῶς, ἔχοντα βοηθὸν καὶ τὸν βόρειον ἄνεμον, ὅπου καὶ κροτηθέντος τοῦ πολέμου ἀπὸ τὰς τέσσαρας τῆς ἡμέρας, καὶ διαρκέσαντος μέχρι τῆς ἐλευσομένης νυκτὸς, ἐξῆλθον τοῦ Πάπα ἀμφότερα πολεμοῦντα. Ὁ πόλεμος, ὡς γράφουν, ἔγεινε πολλὰ πεισμα-

τώδης καὶ φρικτός· οἱ περὶ τὰ παράλια εἶδον κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Μεσολογγίου ἓν ἐχθρικὸν ἐκ τῶν μεγάλων νὰ ἐκαίετο· ἡ νίκη ὅμως ἄδηλος. Ἀπὸ πολλὰ μέρη ὅμως ἔχομεν εἰδήσεις διὰ φήμης, ὅτι εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην ἐκ τῶν ἐχθρικῶν κατεποντίσθησαν σχεδὸν ἕως δεκαέξ, καὶ εἴθε νὰ ἔγεινεν ἓν τοιοῦτον. Ἕως ὥρας κάμμίαν νεωτέραν εἴδησιν δὲν ἔχομεν οὔτε περὶ τῶν ἡμετέρων, ἀλλ' οὔτε καὶ περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ τί ἔγεινε, καὶ εἴ τι μάθωμεν ἀκολούθως, θέλει σᾶς εἰδοποιήσομεν, ἔχοντες προσοχὴν μεγάλην κατὰ τοῦτο, ὥστε νὰ ἀκούσωμεν τὸν διόλου ἀφανισμὸν τοῦ ἐχθρικοῦ διὰ τῆς θείας δυνάμεως, καὶ εἴθε νὰ χαροποιηθῶμεν μὲ αὐτὸ τὸ μήνυμα. Ὑγιαίνοιτε.

Τῇ 27 Φεβρουαρίου 1822, ἐν Τριπολιτσᾷ.

(Τ. Σ.) Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία

† Βρεσθένης Θεοδώρητος.— † Ὁ Πρωτοσύγγελλος Ἀμβρόσιος.— † Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος.—Γεώργιος Μπάρπογλης.— Νικόλαος Τσαννέτου.—Κωνσταντῖνος Δημητρίου.— Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος. — Χριστόδουλος Ἄχολος.— Ἠλίας Καράπαυλος. — Παναγιώτης Καλογερᾶς.— Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης.— Δημήτριος Καλαμαριώτης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

Πρὸς τοὺς φιλογενέστατους Πρόκριτους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Προλαβόντως σᾶς ἐγράψαμεν τὰ ὅσα ἐμάθαμεν διὰ τὴν ναυμαχίαν, ὅπου ἠκολούθησε κατὰ τὰς Πάτρας. Χθὲς πάλιν ἐλάβομεν γράμματα τῶν 27 Φεβρουαρίου ἀπὸ Καλάβρυτα, ὅθεν μᾶς δίδουν τὴν χαροποιὰν εἴδησιν τῆς νίκης τῶν Ἑλλήνων μας, καὶ ἰδού, σᾶς περικλείομεν τὸ ἀντίγραφον τῆς περιγραφῆς, σταλὲν ἀπὸ τὸν κύριον Ἀνδρέαν Λόντον, καὶ συγχαρῆτε μεθ' ἡμῶν. Ὁ ἐχθρικὸς

στόλος εὑρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Ζάκυνθον, καὶ ὁ ἑλληνικός μας περιπλέει μεταξὺ Πατρῶν καὶ Μεσολογγίου. Εὐχόμεθα ἐφεξῆς νὰ σᾶς δώσωμεν χαροποιότερα μηνύματα, καὶ ἐντοσούτῳ ὑγιαίνετε.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, 2 Μαρτίου 1822. (Τ. Σ.)

† *Βρεσθένης Θεοδώρητος.* — † *Ὁ πρωτοσύγγελος Ἀμβρόσιος.* — † *Ὁ ἀρχιμανδρ. Γρηγόριος Δικαῖος.* — *Γεώργιος Μπάρμπογλης.* — *Νικόλαος Τσαννέτου.* — *Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης.* — *Δημήτριος Καλαμαριώτης.* — *Δημήτριος Παπατσώνης.* — *Ἠλίας Καράπαυλος.* — *Κωνσταντῖνος Δημητρίου.* — *Παναγιώτης Καλογερᾶς.*

Χθές, θείῳ ἐλέει, ἐβεβαιώθημεν ὅτι ἡ νίκη ἐκείνης τῆς ναυμαχίας ἐδόθη πληρέστατα πρὸς τὸ μέρος μας, καὶ ἰδοὺ ὅπου περιγράφω τὸν τρόπον κατὰ τὰ δοθέντα ὅπου μ' ἐπληροφόρησαν. Χθές, σάββατον πρωίας, ἀνεφάνη εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Πάπα ὁ μέγας ἑλληνικὸς στόλος· πρὸς τὸ δείλι ἔφθασαν εἰς Πάτραν τὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα 24 τρασπόρτια ὅπου σᾶς προέγραφον· ἄλλα ἐπρόφθασαν καὶ κατέφυγον ἔνδον τῶν καστέλλων, καὶ ἄλλα ἐπυρπολήθησαν εἰς Ἁγιὰν κατὰ κράτος,μεταξὺ Πατρῶν καὶ καστελλίου, ἀπὸ τὰ πλοῖα τῶν γενναίων Ἑλλήνων μας. Ἡ προφυλακή μου εἰς τὸ Ἀνεμοδοῦρι ἦτον οἱ θεαταὶ τούτου τοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν φρικώδους παθήματος· ὁ στόλος ἔμεινεν ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὰ πανιὰ μεταξὺ Μεσολογγίου καὶ Πάτρας, προξενῶν φρίκην πρὸς τὸν ἐχθρόν. Ὁ ἑλληνικὸς στόλος περιπλέει κομπαστικῶς μεταξὺ Πάτρας καὶ Μεσολογγίου· τὰ λείψανα τῶν ὀθωμανικῶν τρασπορτίων εὑρίσκονται ἀραγμένα πλησίον εἰς τὸ Καστέλλι τοῦ Μορέως, τὸ μέσα μέρος, τὰ ὁποῖα ἐλπίζω νὰ λάβουν τὴν ἰδίαν τύχην. Ἂν λοιπὸν οἱ Ἕλληνες ἦτο νικημένοι εἰς τὴν παρελθοῦσαν ναυμαχίαν, δὲν ἤθελε λάβουν τὴν τόλμην ν' ἀφήσουν

ὄπισθέν τους τὸν ὀθωμανικὸν στόλον καὶ νὰ ἔλθουν νὰ πυρπολήσουν τὰ τρασπόρτια τῆς Πάτρας. Ἰδοὺ ἡ βεβαιότης τῆς λαμπρᾶς νίκης κάλλιστα ζυγισμένη. Ὁ εἰς Πάτρας ὅμως Μεχμὲτ-πασσᾶς, ἐξ αἰτίας τῆς ἀμελείας τοῦ Σισίνη καὶ τῆς μεγίστης ἄργητας τοῦ στρατηγοῦ Κολοκοτρώνη, εἰς τὰς 24 τοῦ παρόντος ἐκ πολλὰ πρωίας ἐξῆλθε πανστρατιᾷ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Πάτρας. Ἐπῆρε πλῆθος προβάτων καὶ λοιπῶν ζώων· ἐπυρπόλησε κώμας καὶ ἠχμαλώτισεν ἀρκετοὺς ἀδυνάτους, διενυκτέρευσεν ἐξαπλωμένος εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἀχαίας, καὶ ἴσως χθὲς ἤθελε προχωρήσει εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Γαστούνης, ἐὰν ὁ τρόμος τοῦ στόλου δὲν ἔκαμνε νὰ ἐπιστρέψῃ. Τὰ ἀπὸ Καλάβρυτα στρατεύματα ἕως χθὲς δὲν εἶχον καταφθάσει.

Ζήρια (α), τῇ 26 Φεβρουαρίου 1822.

Ἀριθ. 140.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς Μινίστρος τοῦ πολέμου.

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῶν Σπετσῶν.

Ἔγεινε γνωστὸν πρὸς τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν ὅτι ἕνας κάποιος Ἀθανάσιος Νικολόπουλος, Ἠπειρώτης, πραγματευτής, κατοικῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, πρό τινων ἡμερῶν ἦλθεν εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ αὐτόθεν μετέβη εἰς Λεωνίδιον, καὶ πάλιν ἐπέστρεψεν ὀπίσω. Καὶ

(α) Δυσανάγνωστος ἡ λέξις εἰς τὸ πρωτότυπον· κυρίως δὲ ὁ τόπος καλεῖται *Ζήρια* καὶ *Καλύβια Ζήριας*, χωρίον τοῦ δήμου 6'. τάξεως Ἐριναίων (οὗ ἕδρα ἡ Ἀραγόζενα) τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, κατὰ τὴν νῦν τοπογραφικὴν διαίρεσιν τοῦ Ἑλλ. Κράτους.

ἐπειδὴ οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀναγκαῖος διὰ νὰ ἐξετασθῇ περί τινος ἀναγκαιοτάτης πατριωτικῆς ὑποθέσεως, διὰ τοῦτο διὰ προσταγῆς τῆς Διοικήσεως διορίζεσθε νὰ φροντίσετε μὲ κάθε τρόπον νὰ τὸν εὕρετε καὶ ἀσφαλῶς ὅσον τάχιστα μ' ἐπίτηδες ἄνθρωπόν σας νὰ τὸν στείλετε ἐδῶ εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ἐσωτερικῶν.

Κύριοι, ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν ὁποίαν ζητεῖται ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἀναγκαιοτάτη· διὰ τοῦτο ὅσον ταχύτερα καὶ ἀσφαλέστερα συντροφευμένος μ' ἐπίτηδες ἄνθρωπόν σας σταλθῇ ἐδῶ, τόσον περισσότερον ὑποχρεοῦτε τὴν πατρίδα, καὶ μὲ τὸ προσῆκον σέβας.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 25 Μαρτίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς Μινίστρος τοῦ πολέμου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀριθ. 3.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εἰδοποιεῖσθε ἐν πρώτοις ὅτι ἐσχηματίσθη καὶ τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, συνιστάμενον ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τριῶν ὑπογεγραμμένων ὑποκειμένων, καὶ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς πάντοτε πρὸς αὐτὸ θέλει ἀναφέρεσθε δι' ὅσα ἀφορῶσι τὸ Μινιστέριον τοῦτο, καὶ ἀπ' αὐτὸ θέλει λαμβάνετε ἐμμέσως τὰς προσταγὰς τῆς Διοικήσεως.

Εἰς εἴδησίν σας λοιπὸν, ὅτι ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις ἔλαβεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ προμηθεύσῃ ὅσον τάχιστα τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὰ μηνιαῖα καὶ ἔξοδα τοῦ στόλου, ὅτι ἔγραψε καὶ πρὸς τοὺς ναυάρχους γράμματα διὰ νὰ ἐμμείνωσιν εἰς τὴν θάλασσαν (α) καὶ αὐτὸν

(α) Κατὰ τὸ στόμιον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

τὸν μῆνα, ὥστε νὰ κατατροπωθῇ ὁ ἐχθρικὸς στόλος, καὶ ὅτι τὰ μηνιαῖα τῶν ναυτῶν θέλουν πληρωθῇ εἰς τὰς φαμελλίας των, αἱ δὲ ζωοτροφίαι θέλουν δοθῇ ἀπὸ Μεσολόγγι, κατὰ τὴν ἐπίτηδες προσταγὴν τῆς Διοικήσεως. Δίδομεν δὲ αὐτὴν τὴν εἴδησιν καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ γράψετε καὶ ἐκ μέρους σας τὰ ἀνάλογα πρὸς τοὺς αὐτοὺς γράμματα. Σᾶς σημειόνομεν ἀκόμη τὴν εἴδησιν, ἡ ὁποία ἔφθασε χθὲς ἀπὸ Πάτρας ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Κολοκοτρώνην, ὅστις διηγεῖται τὴν καθημερινὴν ἐπισώρευσιν τῶν Τούρκων, τὴν ἀπραξίαν τους καὶ τὸν μέγαν ἐνθουσιασμὸν τῶν Ἑλλήνων· τὸν πόλεμον ὅστις συνεκροτήθη εἰς τὴν ά. τοῦ παρόντος, καὶ ὅτι ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς 50 Τούρκους ἐκτὸς τῶν ἀγνώστων καὶ λαβωμένων· ἐκ δὲ τῶν ἐδικῶν μας 2 φονευμένοι καὶ 6 λαβωμένοι ἀκινδύνως, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν κάμνουν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν νὰ ἐξολοθρεύσουν καὶ Πάτρας καὶ τοὺς ἐν ταῖς Πάτραις. Περὶ τοῦ στόλου μας ὡς γνωστά σας δὲν σᾶς ἀναφέρομεν.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 5 Μαρτίου 1822.

Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Εἰς ἔλλειψιν Γεν. Γραμματέως
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Κ. ΠΕΡΒΕΛΗΣ.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Κυρίους Χ. Ἰωάννην Μέξην, Γκίκαν Μπότασην, Ἀναγνώστην Χ. Ἀναργύρου κ.λπ.

Φιλογενέστατοι κύριοι!

Τὴν 10 Μαρτίου 1822, ἐν Κορίνθῳ.

Σᾶς ἐγράφη προλαβόντως ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ σταλῇ ἐνταῦθα ἓν ὑποκείμενον ἄξιον ἐκ τῶν συμπατριωτῶν σας, διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας περὶ τῆς ὑπο-

θέσεως τοῦ φρουρίου τῆς Μονεμβασίας. Ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἦτο, καθὼς γνωρίζετε, πολλὰ ἀναγκαία καὶ δὲν ἐπεδέχετο ἀναβολὴν, καὶ ἐπειδὴ ὁ συμπατριώτης σας καπετὰν Γεώργιος Πάνου ἐστάλη ἐδῶ ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς νήσου σας, ἐστοχάσθημεν ἁρμόδιον νὰ τὸν παρακινήσωμεν ν' ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, δίδοντας εἰς αὐτὸν τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, καθὼς παρὰ τοῦ ἰδίου θέλετε πληροφορηθῆ. Καλὸν εἶναι λοιπὸν ὄχι μόνον νὰ εὐκολυνθῇ καὶ ἐκ μέρους σας εἰς τὸ ὁποῖον διωρίσθη ἐπιχείρημα, ἀλλὰ καὶ ὡς πρακτικοὶ καὶ εἰδήμονες τῆς ὑποθέσεως, νὰ τὸν δώσετε τὰς ὅσας κρίνετε χρησίμους συμβουλὰς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Ἔῤῥωσθε.

Οἱ πατριῶται καὶ ἀδελφοί σας

Α. Μαυροκορδάτος.—Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος. — Ἰωάννης Ὀρλάνδος.

Ἀριθ. 36.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισεν «ἑξήκοντα πλοῖα πολεμικὰ » τοῦ ἔθνους νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν παντοτεινὴν δού- » λευσιν τῆς πατρίδος·» ἔγραψε μὲ δραστηριότητα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα περὶ καταβολῆς χρημάτων, τὰ ὁποῖα καὶ συναθροίζονται, καὶ ἐντὸς ὀλίγου, δέκα ἢ δώδεκα ἡμέρας, θέλει πεμφθῆ τὸ ἀνάλογον μερίδιον τῶν τῆς νήσου σας πλοίων. «Ἡ Διοίκησις ὄχι μόνον προσπαθεῖ νὰ » πληρώσῃ εἰς τοὺς γενναίους ναύτας της τὰ μηνιαῖα » καὶ ζωοτροφίας, ἀλλὰ καὶ θέλει βραβεύσει μετὰ τὴν τοῦ » Γένους ἀνεξαρτησίαν τὸν πάντα Ἕλληνα, κατὰ τὴν » δοθεῖσαν αὐτῷ δούλευσιν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, » μὲ ἀνάλογα ἀξιώματα καὶ τίμια παράσημα, καὶ εἰς » τοῦτο ἂς ἦναι πάντες βέβαιοι, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔχει τὸν

» ὀφθαλμόν της πρὸς τοὺς γενναίους ναύτας, διότι ἕως » σήμερον ἔδωκαν πρὸς τὴν πατρίδα τὰς μεγαλειτέρας » ἐκδουλεύσεις, καὶ ἔτι ἐλπίζει ἀπὸ τοὺς ναύτας ἀξιο- » λογωτέρας ἀνδραγαθίας.» Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν θέλει προστατεύσει τὰ δίκαια αὐτῶν ὡς δεῖ, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο γέγονεν, ἵνα μὴ ἀδικηθῶσιν. «Ἡ πατρὶς » ἔχει πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, καὶ πρὸς ἄλλον βέ- » βαια δὲν θέλει δοθῶσιν εἰμὴ πρὸς τὰ τέκνα της, καὶ » πρὸς τὰ τέκνα μᾶλλον ἐκεῖνα, ἅτινα διέσπασαν τὰς » ἀλύσους της ἀπὸ τοῦ τυραννοῦντος αὐτήν.» Ζητεῖ τέκνα ἐνάρετα διὰ νὰ τὴν τιμήσουν καὶ δοξάσουν, ὥσπερ τὰ πάλαι τέκνα της, οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἐδόξασαν αὐτήν. Ἡ ἀρετὴ δὲν στέκεται εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀγάπην καὶ δικαιοσύνην. Ὅστις λοιπὸν εἶναι δίκαιος καὶ ἀγαπᾷ τοὺς ἀδελφούς του ὁμογενεῖς ὡς ἑαυτὸν, ἐκεῖνος εἶναι καὶ ὁ καλλιώτερος υἱὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖνον θέλει τιμήσει καὶ δοξάσει, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει χαράξει εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθανασίας. Ἐὰν ἔχουν τὴν ἀγάπην, ἔχουν καὶ τὴν ὁμόνοιαν καὶ δικαιοσύνην· καὶ ἔχοντες ὁμόνοιαν καὶ δικαιοσύνην, ἔχουν καὶ τὸν Θεὸν βοηθόν· ἔχοντες τὸν Θεὸν βοηθὸν, «τίς δύναται παραταχθῆναι καὶ ἀντιστῆναι αὐτοῖς;» Οὐδεὶς βέβαια, διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, λέγομεν, «γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε, » ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.»

Ὅλη ἡ Εὐρώπη ἐνθουσιάσθη διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἐπρόβαλαν μιλλιούνια νὰ μᾶς δανείσουν εἰς τὰς ἀνάγκας μας. Γερμανός τις ἄρχων, πλούσιος, ἀποθανὼν ἀφῆκε δέκα μιλλιούνια φιορίνια τῆς Αὐγούστης· ἐξ αὐτῶν ἀφῆκε δῶρον πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὸ τέταρτον, τὸ ὁποῖον συμποσοῦται ἓν μιλλιούνιον καὶ πεντακόσιαι πενῆντα χιλιάδες τάλληρα. Ἐν ὀλίγῳ λοιπὸν, ἐὰν δὲν ἀρκέσουν τὰ ἡμέτερα, ἔχομεν ἀπὸ τοὺς φιλέλ-

ληνας Εὐρωπαίους τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων. Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔχομεν νὰ πέμψωμεν εἰς Εὐρώπην δι' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τοῦ στόλου μας, ἀπὸ τὴν βελόνην ἕως τὴν ἄγκυραν, συμποσούμενα τρία μιλλιούνια γρόσια, ὥστε θέλομεν τὰ ἔχει ὅλα ἐν ἀφθονίᾳ.

Θέλετε ἐκλέξει τρεῖς ἐπιτρόπους τοῦ Μινιστερίου τῶν ναυτικῶν, ἤτοι κομισαρίους, ἀπὸ τοὺς ἐγκρίτους, καὶ νὰ σταλθῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τοῦτο τὸ Μινιστέριον, διὰ νὰ κυρωθῶσι, διότι τὸ Μινιστέριον εἰς τὸ ἑξῆς μ' αὐτοὺς θέλει ἔχει τὴν ἀλληλογραφίαν του εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὸν στόλον πρὸς πληρωμὴν ναυτῶν, πρόβλεψιν ζωοτροφιῶν καὶ ἐφοδίων πολεμικῶν, ἔπιπλα καὶ ὅσα ἀναγκαιοῦσι τῶν πλοίων, καὶ νὰ στέλλωνται πρὸς αὐτοὺς τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ Μινιστέριον· αἱ δὲ προσταγαὶ τῆς ἐξαποστολῆς καὶ πλεύσεως στόλου θέλει γίνονται πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Νήσου, καὶ δι' αὐτῶν νὰ δίδωνται πρὸς οὓς ἀνήκει. Οὕτω δὲ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας θὰ φθάσῃ νὰ ἐξαρκῇ εἰς τὰς χρείας τῆς πατρίδος, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅσον τάχιστα νὰ γενῇ, καὶ νὰ ἦναι ὁ στόλος ἑξῆντα πλοίων παντοτεινὰ ἐφωπλισμένος καὶ διωργανισμένος ὥσπερ τὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ναυτικά. Ὁ καπετὰν Κοσμᾶς Γκίνης ἐκλέχθη ἀπὸ τὸ Μινιςέριον τοῦτο δι' ἀγγελιαφόρος, νὰ πηγαινοέρχεται εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Κατὰ τὸ παρὸν θέλει ὑπάγει μὲ τοὺς διορισθέντας διοργανιστὰς τῶν νήσων, καὶ νὰ μείνῃ ὑπὸ τὴν διαταγήν των ἕως τὴν τελείωσιν τοῦ διοργανισμοῦ. Σᾶς περικλείεται ἓν σχέδιον διακηρύξεως τῆς Διοικήσεως περὶ τῶν σημείων τοῦ ἔθνους, πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν· ἔτι δὲ προκηρύξεις τῶν διαφόρων μονέδων (α), ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον

(α) Δὲν εὑρέθη.

πρέπει νὰ ἀπερνοῦν εἰς τὸ ἑξῆς, διότι ἡ Διοίκησις οὕτω δίδει καὶ λαμβάνει, καὶ παντοῦ πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 25 Μαρτίου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.

Ἀριθ. 540.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει ὅτι·

Κατὰ τὸν § ρδ΄. τοῦ Ὀργανικοῦ νόμου, ἔνθα διορίζονται τὰ χρώματα (κυανοῦν καὶ λευκὸν) ὡς χρώματα τοῦ ἔθνους, καὶ κατὰ τὸν § ρε΄. περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν σημαιῶν, τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα διέταξε καὶ διατάττει τὰ ἀκόλουθα.

Α΄. Τῶν μὲν κατὰ γῆν δυνάμεων ἡ σημαία, σχήματος τετραγώνου, θέλει ἔχει τὸ ἐμβαδὸν κυανοῦν, τὸ ὁποῖον θέλει διαιρεῖσθαι εἰς τέσσαρα ἴσα τμήματα δι' ἑνὸς σταυροῦ λευκοχρόου, διασχίζοντος ἐκεῖνα τὰ τμήματα ἀπ' ἄκρων ἕως ἄκρων τοῦ ἐμβαδοῦ.

Β΄. Ἡ δὲ κατὰ θάλασσαν σημαία θέλει εἶσθαι διττή· μία διὰ τὰ πολεμικὰ, καὶ ἄλλη διὰ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα. Καὶ τῆς μὲν διὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα τὸ ἐμβαδὸν θέλει διαιρεῖσθαι εἰς ἐννέα ὁριζόντια παραλληλόγραμμα, παραμειβομένων εἰς αὐτὰ τῶν χρωμάτων λευκοῦ καὶ κυανοῦ· εἰς τὴν ἄνω δὲ πρὸς τὰ ἔσω γωνίαν τούτου τοῦ ἐμβαδοῦ θέλει σχηματισθῇ τετράγωνον κυανόχρουν, διῃρημένον ἐν τῷ μέσῳ δι' ἑνὸς σταυροῦ λευκοχρόου. Τῆς δὲ διὰ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα διωρισμένης τὸ ἐμβαδὸν θέλει εἶσθαι κυανοῦν· εἰς τὴν ἄνω δὲ πρὸς τὰ ἔσω γωνίαν τούτου τοῦ ἐμβαδοῦ θέλει σχηματισθῇ ὡσαύτως τετρά-

γωνον λευκόχρουν καὶ διῃρημένον ἐν τῷ μέσῳ δι' ἑνὸς σταυροῦ κυανοχρόου.

Γ.' Τὸ ἐθνικὸν σημεῖον, ἔχον σχῆμα κυκλικὸν, σύγκειται ἐκ λευκοῦ καὶ κυανοῦ χρώματος τοιουτοτρόπως, ὥστε τὸ μὲν λευκὸν νὰ προτίθεται, τὸ δὲ κυανοῦν ν' ἀκολουθῇ, καὶ τέλος τὸ λευκόν· οὐδέποτε δὲ ἄλλου σχήματος καὶ χρώματος νὰ ἦναι τὸ σημεῖον τοῦτο.

Δ'. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπουργοὶ πάσης τάξεως τῆς ἐπικρατείας, πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ, νὰ φέρωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἐθνικὸν σημεῖον.

Ε'. Ὅστις ἀντιτείνει εἰς ταῦτα πάντα, εἶναι ὑπεύθυνος ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν νόμον.

Οἱ Μινίστροι τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ πολέμου, τῶν ναυτικῶν καὶ ἀστυνομίας ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐνέργειαν τῆς παρούσης διαταγῆς.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ ιέ Μαρτίου 1822.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερ. ὑποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 69.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 27 Μαρτίου πρὸς τὴν Διοίκησιν εἴδησίς σας διὰ τὸ φθάσιμον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Καλλίπολιν, συνισταμένου ἀπὸ 20 πλοῖα μεγάλα καὶ μικρὰ, καὶ ἑτοιμαζομένου νὰ ἔβγῃ ἔξω.

Ἡ Διοίκησις ἅμα ἔλαβε ταύτην τὴν εἴδησιν, ἐπῆρεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα δραστηρίως πρὸς ἔκπλευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ

συνάζει μὲ μεγάλην ταχύτητα χρήματα, διὰ νὰ προφθάσωσιν εἰς τὰς τρεῖς Νήσους. Δι' ἐπιταγῆς τῆς ἰδίας τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν στέλνει ἐπίτηδες τὴν ταχύπλοον γολέταν, Σειρῆνα, Καπ. Κοσμᾶ Γκίνη, διὰ νὰ σᾶς εἰδοποιήση αὐτὸ τοῦτο, καὶ ἐνταὐτῷ μὲ τὴν ταχυτέραν ἐπιστροφὴν τούτου τοῦ πλοίου νὰ λάβῃ νεωτέρας εἰδήσεις, ὅσαι ἀναγκαιοῦν.

« Εἰς ἐσᾶς, ὦ γενναῖοι ἥρωες τῶν τριῶν Νήσων, ἡ » Διοίκησις καὶ ὅλον τὸ ἔθνος ἔχει προσηλωμένους τοὺς » ὀφθαλμοὺς, πρὸς καταστροφὴν τοῦ τυραννικοῦ στόλου. » Σεῖς, ὦ ἥρωες, δὶς καὶ τρὶς τὸν κατεπολεμήσατε μὲ » μεγαλειτέρας δυνάμεις, καὶ τὸν ἐνικήσατε· τὸν ἐκάματε » νὰ φεύγῃ τρέμοντας εἰς μόνην τὴν ἐμφάνισίν σας. » Σεῖς ποτὲ δὲν ἐρωτήσατε πόση εἶναι ἡ δύναμις τοῦ ἐχ» θροῦ, ἀλλὰ ποῦ εὑρίσκεται διὰ νὰ τρέξετε εἰς ὄλεθρόν » του. » Βεβαίως, μὲ τοιαῦτα ἡρωϊκὰ καὶ γενναῖα φρονήματα, ἡ νίκη θέλει εἶναι πάντοτε ἐδική σας. Ὁ πόλεμος, τὸν ὁποῖον ἔχομεν κατὰ τοῦ τυράννου, εἶναι δίκαιος, διότι ζητοῦμεν τὴν ἁρπαχθεῖσαν ἀπὸ τοὺς προγόνους μας ἐλευθερίαν· μαχόμενοι ὑπὲρ πίστεως, ἔχομεν καὶ τὸν Θεὸν ὑπέρμαχον. Ἔχετε ἑτοιμασμένον τὸν στόλον σας διὰ νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν σας Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν· θέλει σᾶς σταλθοῦν τὰ ἀναγκαῖα μηνιαῖα τῶν ἡρώων ναυτῶν σας. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 31 Μαρτίου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΠΑΣ.

Ἀριθ. 85.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἔχει μεγαλωτάτην ἀνάγκην διὰ νὰ ἐγ-

χειρισθῇ ἡ περικλειομένη γραφὴ εἰς τὸν Κομαντάντε τῶν γαλλικῶν δυνάμεων τῆς θαλάσσης εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Λοιπὸν θέλετε τὴν πέμψει ἀμέσως χωρὶς ἀργοπορίαν, διὰ νὰ δοθῇ ἢ εἰς τὸν ἴδιον Κομαντάντε, ἢ εἰς ὅποιον ἄλλο Γαλλικὸν βασιλικὸν εὕρῃ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ, καὶ νὰ τὸν διορίσετε νὰ λάβῃ ὑπογραφὴν ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις τὴν ἔλαβε.

Σᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι τὰ χρήματα διὰ τὴν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου μετὰ ἓξ ἡμέρας γίνονται ἕτοιμα καὶ σᾶς πέμπονται. Σᾶς περικλείεται τυπωμένον πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος πρὸς ὁδηγίαν σας.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 9 Ἀπριλίου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. 105.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 56 ἐπιστολὴν τοῦ Μινιστερίου τούτου, διὰ τῆς ὁποίας ἐδιόριζε τὴν ἐκλογὴν τριῶν ἐπιτρόπων, καὶ νὰ σταλθῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τοῦτο τὸ Μινιστέριον, ὁ σκοπὸς ἦτον καὶ εἶναι διὰ νὰ ἔχῃ ἔμμεσον ἀλληλογραφίαν μ' αὐτοὺς διὰ τὴν καλὴν ἁρμονίαν καὶ εὐταξίαν τοῦ στόλου, διότι, κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως, « ὁ στόλος » πρέπει νὰ μείνῃ παντοτενός, συνιστάμενος ἀπὸ ἑξή- » κοντα πλοῖα· » δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ συναγωνίζεται πρὸς οἰκονομίαν αὐτοῦ, δηλ. περὶ τῶν ἀναγκαίων του.

Οἱ ἐπίτροποι θέλουν ἐκλεχθῆ ἀπὸ τοὺς κροτοῦντας τὴν

Διοίκησιν, ὁποίους κρίνετε εὔλογον· αὐτοὶ θέλουν ἔχει ὅλα τὰ βάρη, ὅσα ἀφορῶσι τὸ χρέος των, καὶ θέλουν εἶσθαι ἔνοχοι εἰς τὴν Διοίκησιν, ἂν λείψουν ἀπὸ τὸ χρέος των διὰ προσωποληψίαν κ.τ.λ. Τὰ χρέη των εἶναι νὰ ἠξεύρουν πόσους ναύτας ἔχει τὸ καθέκαστον πλοῖον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ κυβερνήτου, νὰ διορίζουν τοὺς πλοιάρχους διὰ νὰ τοὺς δίδουν τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν, ἐγγράφοντες τὸ ἀξίωμα, ὄνομα πατρός των, ἐπίκλην καὶ πατρίδα. Ἔχουν χρέος νὰ ἐκλέγουν τοὺς τροφοδότας (δεσπενσέρους) διὰ τὴν καλὴν οἰκονομίαν· ἔχουν χρέος νὰ προβλέψουν τὰς ζωοτροφίας· ἔχουν χρέος νὰ διορίζουν τόσους ναύτας εἰς τὸ καθέκαστον πλοῖον· ἐκεῖνο ὅπερ ἔχει δεκαὲξ κανόνια, ἐννενῆντα ναύτας, τὸ δὲ κανονίων δεκατεσσάρων, ἑβδομήκοντα πέντε, καὶ οὕτως εἰς τὰ λοιπὰ ἀναλόγως· ἐκτὸς ἀνάγκης μεγάλης αὐξάνεται ὁ ἀριθμός. Ἔχουν χρέος νὰ διορίζουν τὸν μισθὸν τῶν ναυτῶν, ὅλα μὲ τὴν ἀκριβεστέραν οἰκονομίαν καὶ ὄφελος τῆς Διοικήσεως, καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὸ ναυτικόν, ἤγουν νὰ ἐξετάζουν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἑκάστου πλοίου, πόσα ἐφόδια δικαίως ἐκατάλυσεν εἰς τὸν πόλεμον κ.τ.λ.

Τὸ Μινιστέριον λοιπὸν γράφει τὰ ἄνω γεγραμμένα πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, καὶ οἱ πρόκριτοι διορίζουν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τὴν ἐπιταγὴν τοῦ Μινιστερίου, καὶ οἱ ἐπίτροποι ἐκτελοῦν αὐτήν. Οἱ ἐπίτροποι πρέπει νὰ ἠξεύρουν τὴν ἀνάγκην παντὸς πλοίου· τὴν ἀναφέρουν πρὸς τοὺς προκρίτους, οἱ δὲ πρόκριτοι πρὸς τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, καὶ τὸ Μινιστέριον δίδει τὰς διαταγὰς καὶ προβλέπει τὰ ἀναγκαῖα τοῦ στόλου καὶ ὑλικῶς καὶ χρηματικῶς. Οἱ ἐπίτροποι πρέπει νὰ ἦναι τίμιοι καὶ ἀπροσωπόληπτοι, νὰ θεωροῦν τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους· διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἠξεύρῃ τὸ Μινιστέριον τὰ ὀνόματα αὐτῶν; ἵνα ἐν καιρῷ ἀντα-

μείψη τὰς ἐκδουλεύσεις των, ἡ καταδικάση διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χρέους των πρὸς τὸ ἔθνος καὶ πατρίδα. Χρεωστοῦν νὰ φυλάξουν τὸ δίκαιον τοῦ ἔθνους περισσότερον ἀπὸ τοῦ ἰδίου των. Ὅτε δὲ φθάσει τὸ ἔθνος νὰ ἐπισωρεύση διὰ τοῦ Μινιστερίου τῆς οἰκονομίας τὰ ἀναγκαῖα τοῦ στόλου καὶ λοιπά, τότε ὅλα τ' ἀναγκαῖα τοῦ στόλου θέλει διορίζονται ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους, τ' ἀναφέρουν εἰς τοὺς προκρίτους, οἱ πρόκριτοι πρὸς τὸ Μινιστέριον, καὶ τὸ Μινιστέριον ἐπικυροῖ καὶ ἐκπληροῖ. Θέλει πέμπουν εἰς τὸ Μινιστέριον ἴσον ἑκάστου πλοίου κατάλογον ναυτῶν, διότι ἄν τινας ἐξ αὐτῶν πράξη κάμμίαν ἀνδραγαθίαν, πρέπει νὰ βραβεύεται καὶ νὰ μὴν ἀδικῆται, καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμψυχοῦνται οἱ ναῦται καὶ οἱ ἀνδρεῖοι· ἔτι δὲ νὰ δοθῇ πρὸς τὰς φαμελλίας των ἡ πρέπουσα ζωοτροφία, ἂν τινὰς θανατωθῇ ὑπὲρ πατρίδος, καὶ νὰ μὴ μείνη ἀβράβευτος. Κάθε πλοίαρχος πρέπει νὰ ἔχη δύω ἀξιωματικοὺς κυβερνήτας (ἤτοι, τενέντιδες), ἕνα ὀφφικιάλον κανονίων καὶ δύω ναυκλήρους, καὶ νὰ τοὺς ὁρκόνη διὰ τὴν πίστιν καὶ πατρίδα. Οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν πρέπει νὰ πολυαλλάζουν πλοῖα, ἂν θέλουν ν' αὐξηθοῦν εἰς τὸ ἀξίωμά των.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. —Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΠΑΣ.

Ἀριθ. 106.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἔλαβε βεβαίας εἰδήσεις, ὅτι εἰς Θεσσαλονίκην φορτόνει ἓν πλοῖον αὐστριακὸν

ἐφόδια πολεμικὰ καὶ ζωοτροφίας, σιτάρι καὶ κριθάρι, διὰ νὰ τὰ μετακομίσῃ εἰς ἓν τῶν πολιορκουμένων κάστρων Πελοποννήσου, καὶ λέγεται ἴσως διὰ Ναύπλιον. Σᾶς εἰδοποιεῖ τοῦτο, διὰ νὰ λάβετε προσοχὴν νὰ ἰδεάσετε τὰ πλοῖα, τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὴν πολιορκίαν, ὅτε παῤῥησιασθῇ νὰ τὸ ἐμποδίσωσιν. Ἔγραψε τὸ Μινιστέριον πρὸς τοὺς καπεταναίους Νέγκαν καὶ Ὀρλὸφ, νὰ προσέχουν καλῶς· γράψετε καὶ αὐτόθεν πρὸς μεγαλειτέραν των προσοχὴν, διότι (ὃ μὴ γένοιτο) ἂν δὲν προσέξουν καὶ ἐμβῇ εἰς Ναύπλιον, θέλει εἶναι ὑπεύθυνοι μεγάλης ποινῆς.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. —Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἔλαβε τὴν ὥραν ταύτην τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας, διὰ λογαριασμὸν τῶν ἑξῆντα πλοίων ἐκπλευσάντων, γρόσια 57,550, ἤτοι πενῆντα ἑπτὰ χιλιάδες, πεντακόσια πενῆντα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα σᾶς πέμπονται μὲ τὸν καπετὰν Ἠλίαν Θερμισιώτην γρόσια 18,269, 33/40, ἤτοι δεκαοκτὼ χιλιάδες, διακόσια ἑξῆντα ἐννέα, καὶ παράδες τριάκοντα τρεῖς, ἀνάλογον μερίδιον τῶν 20 πλοίων σας. Ἐξοικονομηθῆτε ὅπως δύνασθε διὰ τὴν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου· ἅμα ληφθέντα σταλήσονται καὶ ἕτερα, ὧν ἐλπίζεται ἡ συνάθροισις τάχιστα. Ἡ Διοίκησις ἔχει σκοπὸν νὰ ἐξοι-

κονομήσῃ τ' ἀναγκαῖα τοῦ στόλου δι' ὅλον τὸν χρόνον· τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὸ Μινιστέριον τοῦτο προσπαθεῖ νὰ τελειώσῃ, καὶ βάλῃ εἰς καλὴν τάξιν τὸν στόλον. Νὰ γράψετε τὴν παραλαβὴν τῶν ληφθησομένων γροσίων, πρὸς ὁδηγίαν τοῦ Μινιστερίου.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 15 Ἀπριλίου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη, — *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου*. — *Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη*.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΚΟΠΑΣ.

Ἀριθ. 110.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἔλαβε σήμερον τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, διὰ λογαριασμὸν τοῦ στόλου, ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας γρόσια 342,450, ἤτοι τριακοσίας σαράντα δύω τετρακόσια πεντήκοντα, συνενούμενα καὶ τὰ γρόσια δεκαπέντε χιλιάδες, τὰ ὁποῖα ἐλάβατε ἀπὸ τὴν Γερουσίαν Πελοποννήσου. Ταῦτα διαιρούμενα εἰς τὰ ἑξήκοντα τρία καράβια, τυγχάνει διὰ τὰ εἴκοσι καράβια ἀνάλογον μερίδιόν σας γρόσ. 108,714, ἤτοι ἑκατὸν ὀκτὼ χιλ. ἑπτακόσια δεκατέσσαρα, καὶ παράδες ἕνδεκα. Σᾶς πέμπονται λοιπὸν διὰ τοῦ καπετὰν Ἰωάν. Ν. Λαζάρου, μέλους τοῦ Μινιστερίου τούτου, γρόσ. 93,714 $\frac{11}{40}$, ἤτοι γρόσ. ἐννενῆντα τρεῖς χιλ. ἑπτακόσια δεκατέσσαρα καὶ παράδες ἕνδεκα· προσθέτοντες καὶ τὰς δεκαπέντε χιλιάδας, τὰς ὁποίας ἐλάβατε παρὰ τῆς Γερουσίας Πελοποννήσου, γεμίζει ὁ ἀριθμὸς τῶν γροσ. 108,714 πρὸς ἔκπλευσιν τοῦ στόλου.

Οἰκονομηθῆτε λοιπὸν κατὰ τὸ παρὸν ὅπως δυνηθῆτε, καὶ ὁπλίσατε ὅσα πλοῖα κρίνετε ἀναγκαῖα νὰ ἐκπλεύσω-

σι κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Ἀνάγκη πᾶσα δέκα πλοῖα, ἢ τοὐλάχιστον ὀκτὼ νὰ προφθάσουν ὅσον τάχιστα εἰς Πάτρας καὶ παράλια δυτικῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 17 Ἀπριλίου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. γραμματεύς, Γ. ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. 115.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείονται 30 κηρύξεις ἀποκλείσεως τῶν ὅλων μερῶν παραλίων κρατουμένων ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, διὰ νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς ὅλους τοὺς προξένους (κονσόλους) τῶν φιλικῶν δυνάμεων. Θέλετε λοιπὸν τὰς ἐγχειρίσει εἰς τοὺς ναυάρχους σας, διὰ νὰ τὰς κοινοποιήσωσιν εἰς τὰς νήσους, καὶ ἄλλοθι ὅθεν κρίνετε εὔλογον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς κηρύξεως. Ἐστάλθησαν ἕτερα τριάκοντα τῶν Ὑδριωτῶν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὁμοίως καὶ τῶν Ψαριανῶν.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 18 Ἀπριλίου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος πολεμεῖ κατὰ τῆς τυραννίας αὐθόρμητον· τὰ δίκαιά του εἶναι γνωστὰ καὶ ἀναντίῤῥητα· δὲν ζητεῖ ἄλλο, εἰμὴ νὰ παύσῃ τὴν ἀδικίαν μὲ μεγάλας θυσίας, νὰ ὠφεληθῇ χωρὶς νὰ βλάψῃ κάμμίαν

(α) Ἐλεγ. Συνέδρ. φάκελ. 2510, Ὑπουργ. τῶν Ναυτικῶν.

κοινωνίαν ἀνθρώπων δικαίων. Καθὼς γνωρίζει τὰ δικαιώματα, γνωρίζει καὶ τὰ χρέη του· ἐκήρυξεν ὅτι θέλει τὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἐσύστησε Διοίκησιν κεντρικὴν, ὄργανον διὰ νὰ ὑπερασπίζεται τὰ πρῶτα, καὶ νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὰ δεύτερα. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ἱερὸν τοῦτον καὶ ἐθνικὸν σκοπὸν, πρέπει νὰ ἀφαιρῇ παντοιοτρόπως ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν τῆς Ἑλλάδος ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀντιστάσεως, κηρύττει σήμερον, κατὰ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς Εὐρώπης, εἰς κατάστασιν ἀποκλεισμοῦ ὅλα τὰ παράλια μέρη τὰ κατακρατούμενα εἰσέτι ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, τόσον εἰς Ἤπειρον, ὅσον εἰς Πελοπόννησον, Εὔβοιαν καὶ Θεσσαλίαν, ἀπὸ Ἐπιδάμνου (Τουλσίνου) μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Θεσσαλονίκης· πρὸς τούτοις καὶ ὅλους τοὺς λιμένας τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, Σποράδων καὶ Κρήτης, τοὺς κρατουμένους ἀπὸ τὸν ἐχθρόν. Ὅλα τὰ πλοῖα λοιπὸν, ὁποιασδήποτε σημαίας, ἀνίσως, ἀφοῦ εἰδοποιηθῶσι τακτικῶς ἀπὸ τοὺς ἑλληνικοὺς κατὰ μέρη ναυάρχους καὶ κυβερνήτας ἑλληνικῶν πλοίων περὶ ταύτης τῆς ἀποφάσεως, ἔμβωσιν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐχθρικοὺς λιμένας, θέλουσι συλληφθῇ καὶ διατεθῇ κατὰ τοὺς κοινῶς παραδεδεγμένους νόμους. Αὕτη ἡ εἰδοποίησις τῶν ἑλληνικῶν ναυάρχων πρὸς τὰ ξένα πλοῖα θέλει ἐξακολουθεῖ ἕως νὰ βεβαιωθῇ ἡ Διοίκησις, ὅτι ἡ παροῦσα κήρυξις ἔφθασεν ὅπου ἀνήκει.

Τὸ παρὸν ἐπίσημον ἔγγραφον θέλει κοινοποιηθῇ εἰς ὅλους τοὺς Προξένους τῶν φιλικῶν δυνάμεων, τοὺς εὑρισκομένους εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 13 Μαρτίου 1822.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ Μινίστρος ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

'Αριθ. 118.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Μὲ τὴν ἀπὸ 18 'Απριλίου ἀριθ. 115 σᾶς ἐπέμφθησαν τριάκοντα κηρύξεις ἀποκλείσεως τῶν ὅλων παραλίων, κρατουμένων ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ· αὗται θέλει δοθῶσι μόνον εἰς τοὺς ναυάρχους καὶ ἄλλοθι ὅθεν κρίνετε εὔλογον. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς προξένους (κονσόλους), διότι τοῦτο ἀπαρθενεύει εἰς τὸν Μινίστρον ἀρχιγραμματέα τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, νὰ τὰ κοινολογήσῃ διὰ νὰ λάβουν τὸν τόπον τους. 'Απὸ ὅποιον ἄλλον δοθῶσιν εἰς τοὺς κονσόλους, δὲν ἔχουν ἰσχύν.

'Εν Κορίνθῳ, τῇ 19 'Απριλίου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Χ. 'Ανδρέας Χ. 'Αργύρη.—
'Ο Γενικὸς Γραμματεύς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΠΑΣ.

Πρὸς τοὺς κυρίους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κύριοι!

'Ο γενναῖος καπετὰν Βασίλειος Ζέρβας, Σουλιώτης, ἔρχεται διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ τὴν ἀνάγκην τῶν καραβίων εἰς τὰ μέρη τῆς δυτικῆς Χέρσου 'Ελλάδος· ἄνευ ναυτικῆς δυνάμεως κινδυνεύει τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας πολλὰ καὶ μεγάλα ἐλπίζονται ἀπὸ τὴν παρουσίαν της.

Ἡμεῖς καὶ προλαβόντως σᾶς ἐγράψαμεν αὐτὴν τὴν ἀνάγκην, καὶ ὑπεσχέθημεν τὴν ἐξοικονόμησιν χρημάτων δι' αὐτὴν τὴν ἐκστρατείαν. Σήμερον ἐμετρήθησαν εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν γρόσια πενῆντα χιλιάδες, τὰ ὁποῖα θέλουν διανεμηθῇ εἰς τὰς δύω νήσους ἅμα ὁποῦ φανερώσετε πόσα καράβια ἀπεφασίσθησαν ἐξ ἑκά-

στης αὐτῶν. Ὅθεν δὲν μένει ἄλλο παρὰ νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν προκρίτων τῆς ἑτέρας νήσου.

Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς εἴπωμεν πόσον χρησιμεύει ἡ ταχύτης· ὁ καπετὰν Βασίλειος Ζέρβας, ἕνας τῶν πρώτων καπετάνων Σουλίου, εἶναι διωρισμένος νὰ ἐπιβῆ εἰς ἓν τῶν καραβίων σας. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς μεταβαίνει εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, θέλει φροντίσει νὰ εὐκολυνθῶσιν ἐκεῖ αἱ ἀναγκαῖαι τροφαί, διὰ νὰ μὴ δοκιμάσωσιν ἔλλειψιν οἱ ναῦται καὶ στενοχωρηθῶσιν. Ἦτον ἐπιθυμητὸν εἰς τὸν στόλον αὐτὸν νὰ διορισθῆ εἷς ναύαρχος, συμβιβαζομένων εἰς τοῦτο τῶν δύω νήσων, καὶ νὰ ἔχῃ ῥητὴν παραγγελίαν, φθάνων εἰς Μεσολόγγι, νὰ ζητήσῃ τὰς ὁδηγίας τοῦ προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Σᾶς σημειοῦμεν καὶ τοῦτο· ἂν μεταξὺ τῶν καραβίων ἦναι καί τινα μικρότερα, ὄχι μόνον δὲν βλάπτει, ἀλλὰ καὶ χρησιμεύει ἴσως διὰ τὰ παράλια τῆς Πρεβέζης.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 22 Ἀπριλίου 1822.

Οἱ πατριῶται ἀδελφοί σας

Α. Μαυροκορδάτος.— Ἀθανάσιος Καναχάρης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.

Ἀριθ. 128.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Διὰ τῆς ἀπὸ 17 Ἀπριλίου ὑπ' ἀριθ. 110 τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν σᾶς ἔπεμψε γρόσια 108,714 μὲ καπετὰν Ἰωάννην Νικολάου Λαζάρου, Μινίστρον τῶν ναυτικῶν, διὰ νὰ οἰκονομηθῆτε πρὸς ἔκπλευσιν πλοίων, ὅσα ἡ φιλογένειά σας καὶ πολυπειρία κρίνῃ ἀναγκαῖα. Ἐξ αὐτῶν τῶν πλοίων σᾶς εἰδοποιήθη ὅτι ἀναγκαιοῦν με-

γάλως δέκα πλοῖα, ἢ τοὐλάχιστον ὀκτὼ νὰ ὁπλίσετε διὰ τὰ παράλια Πατρῶν καὶ δυτικῆς Ἑλλάδος, νὰ προφθάσωσιν ὅσον τάχιστα. Τὸ αὐτὸ ἐγράφη καὶ πρὸς Ὕδραν.

Δι' αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἔκπλευσιν τῶν δέκα πλοίων ἐπερίλαβε τὸ Μινιστέριον τοῦτο, εἰς λογαριασμόν των, ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας γρόσια 50,000, ἤτοι πενῆντα χιλιάδες. Γράψετε ἂν ἑτοιμάσθησαν, καὶ πόσα ἀπὸ ἑκάστην νῆσον, διὰ νὰ σταλθῶσι τὰ ἀνάλογα γρόσια τῆς περιλαβῆς.

Ὁσάκις σᾶς πέμπει τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν γρόσια διὰ λογαριασμὸν στόλου, χρεωστεῖτε νὰ γράφετε τὴν περιλαβήν, διὰ νὰ σφαλῇ ὁ λογαριασμός σας τακτικῶς, καὶ νὰ ἔβγῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀπόκρισιν ἐναντίαν ὁ Μινίστρος τοῦ ναυτικοῦ Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. Τὸ περικλειόμενον γράμμα διὰ Ὕδραν θέλετε τὸ πέμψει ὅσον τάχιστα.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 23 Ἀπριλίου 1822.

Ν. Παττελῆ Νικολάκης — Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς Μινίστρος τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς γενναίους Ὀλυμπίους (α).

Ἐπέρασεν ἤδη ἐνιαυτός, ἀφ' οὗ ἐλάβομεν τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ τυράννου· ἡ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου μᾶς εὐλογεῖ καὶ μᾶς ἐνισχύει εἰς τὸν δίκαιον, εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα· ἡ

(α) Ἡ παροῦσα ἔντυπος προκήρυξις σώζεται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Κυρίου Γ. Καρακατσάνη, ὅθεν ἀπαραλλάκτως ἀντιγραφεῖσα καταχωρίζεται ἐνταῦθα διὰ τὴν ἱστορικήν της ἀξίαν καὶ ὡς σύγχρονος πρᾶξις.

Εὐρώπη, φίλη τῆς δικαιοσύνης, βλέπει εὐνοϊκῶς τὰ κινήματά μας καὶ μᾶς ἐνθαῤῥύνει. Δὲν στέκει πλέον παρ' εἰς ἡμᾶς τοῦ σκοποῦ μας ἡ ἐπιτυχία.

Εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας ἀνεζωώθησαν ὅλοι οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται· ἀπεφάσισαν νὰ θραύσωσι τὰς ἀτίμους ἁλύσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐστέναζον ἑκατοντάδας ἐνιαυτῶν, καὶ ὁ πατριωτισμὸς ὥπλισε τὰς χεῖράς των ἀπὸ τὰ θραύσματα τῶν ἁλύσεών των. Ὡπλίσθησαν, ἑνώθησαν, ἐκινήθησαν, προχωροῦν.

Διοίκησιν ἐστερεῖτο ἡ Ἑλλάς, καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ ἔθνους συναχθέντες, ἐσύστησαν Διοίκησιν καὶ ὡρκίσθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ τῶν δυνάμεων νὰ ὑπακούσωσιν εἰς αὐτήν, καὶ νὰ τὴν ὑπερασπίζουν εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Γενναῖοι Ὀλύμπιοι! ἐμένετε ἕως τώρα ἥσυχοι, ἀλλὰ διὰ νὰ ὁρμήσετε μίαν ἡμέραν τρομερώτεροι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡ ἔνδοξος αὕτη ἡμέρα ἔφθασε καὶ διὰ σᾶς. Τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἀνεχαίτιζον τὴν ὁρμήν σας καὶ ἐκράτουν ἀργὰ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖράς σας, ἔπρεπε νὰ ἐξάψουν τὴν ἀγανάκτησίν σας κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ν' αὐξήσουν τὴν προθυμίαν σας τοῦ νὰ συνδράμετε εἰς τῆς πατρίδος τὴν σωτηρίαν.

Ἡ Διοίκησις, ὡς κοινὴ μήτηρ φροντίζουσα ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐτυχίας, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὰ τέκνα της τὰ ἐμπόδια ταῦτα, καὶ σᾶς ἀποστέλλει τὰ εἰς πόλεμον ἀναγκαῖα, καὶ τότε μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, μάχεσθε καὶ ὑπὲρ τοῦ Ὀλύμπου, καὶ σώζοντες τοὺς ἄλλους, σώζετε ἑαυτούς. Κοινὸς ἂς ἦναι ὁ ἀγών, διότι κοινὴ ἦτον καὶ ἡ δουλεία, καὶ μία μόνη εἶναι σωτηρία εἰς ὅλους, ἡ Νίκη! Ἀλλ' εἰς τὸ ἀγαπητὸν τοῦτο τέλος νὰ φθάσωμεν δὲν εἶναι δυνατόν, ἂν πρὸ πάντων δὲν ὁμονοήσωμεν πρὸς ἀλλήλους, ἐὰν οἱ ἰσχυροὶ εἰς τὰ ὅπλα δὲν ἑνωθῶμεν μὲ

τοὺς ἰσχυροὺς εἰς τὰς πόλεις. Ἡ διαίρεσις γεννᾷ τὴν ἀδυναμίαν, καὶ ὁ ἀδύνατος πάντοτε δυστυχεῖ. Σεῖς μὲ ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν ἐδυνήθητε νὰ φυλάξετε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ὅπλων σας ἐναντίον τῶν συχνῶν προσβολῶν τοῦ τυράννου· σεῖς καὶ σήμερον προασπισθέντες μὲ τὴν ἀδιάῤῥηκτον τῆς ὁμονοίας αἰγίδα, θέλετε φανῆν ἀκαταμάχητοι, θέλετε γίνει τὸ προπύργιον τῆς Ἑλλάδος. Τοιαῦτα προσμένει ἡ πατρὶς ἀπὸ τὰ ὅπλα σας· δείξατε ὅτι ὀλίγος χρόνος χρειάζεται εἰς τοὺς ἀνδρείους τοῦ Ὀλύμπου διὰ νὰ πληρώσουν τὴν προσδοχίαν της.

Ὀλύμπιοι! εἰς τὸν Ὄλυμπον ἔθεσεν ἡ Μυθολογία τὸν ἰσχυρότερον ἀπ' ὅλους τοὺς θεούς· εἰς τὸν Ὄλυμπον ἄς θέσῃ καὶ ἡ ἱστορία τὸν ἀνδρειότερον λαὸν τῶν Γραικῶν.

Ἐάν ποτε ἀπὸ τὰς ἀστραπηφόρους κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου ἔπιπτον οἱ κεραυνοὶ εἰς τὸν κόσμον ἔντρομον κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀδίκων, ἀπὸ τὰς αὐτὰς πάλιν κορυφὰς ἄς πέσουν καὶ τώρα ν' ἀποτεφρώσουν τὸν κλονούμενον κολοσσὸν τῆς Ταρταρικῆς ἀδικίας.

Ἐν Κορίνθῳ, 26 Ἀπριλίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς Μινίστρος τοῦ πολέμου, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γεν. γραμματεύς, ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἀριθ. 1197.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τοῦ πολέμου.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς τῆς νήσου Σπετσῶν προκρίτους.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι διαταγαὶ ἀπὸ κάθε μέρος πολεμικῶν ἐφοδίων χρείας, ἀναγκαίως καὶ πολλῶν ἄλλων ζητοῦσιν εἰς ἐκπλήρωσιν τὴν συνδρομήν. Ὅθεν καὶ ἡ φιλογένειά σας παρακαλεῖσθε νὰ δώσετε δύω χιλιάδας

όκάδας μολύβι είς χεῖρας τοῦ καπετὰν Βασιλείου Σουλιώτου, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ ἔγγραφον τὴν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, διὰ νὰ ἐπιταχύνετε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κοινωφελεστάτων τους σκοπῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον μάλιστα τοῦτον καιρόν, τὸ κόστος τοῦ ὁποίου θέλει πληρωθῇ εἰς τοὺς ἐδῶ παραστάτας σας, ὡς μετ' αὐτῶν ἐσυμφωνήσαμεν. Ὁμοίως καὶ ὅσον ἄλλο μολύβι σᾶς περισσεύει, μᾶς σημειόνετε τὸ ζύγι του, διὰ νὰ τὸ πληρώσωμεν καὶ αὐτό, καὶ τὸ φυλάττετε ἕως δευτέρας διαταγῆς τοῦ Μινιστερίου τούτου.

Εἰς εἴδησίν σας ἔτι, ὅτι ἓν καράβι, ἐφόδια φορτωμένον πολεμικὰ ἀπὸ τὸ Γένος εἰς Λιβόρνον, ἔρχεται εἰς Μεσολόγγι, τὸ ὁποῖον καὶ κινδυνεύει προδωμένον, καὶ ἀπὸ δύω καράβια προφυλαττόμενον τούρκικα. Διὰ τοῦτο τάχιστα νὰ προφθάσουν ἐκεῖ τὰ καράβια, καὶ μάλιστα τὰ δύω ὁποῦ εἶναι διωρισμένα εἰς Πάτρας, μίαν ὥραν ὀγρηγορώτερα, διὰ νὰ προλάβωμεν καὶ ἀπαντήσωμεν τὸ ἐπερχόμενον κακόν, τὸ ὁποῖον θέλει μᾶς ἐφοδιάσει ἐπὶ μᾶλλον κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὑγιαίνοιτε.

Ἐν Κορίνθῳ, 28 Ἀπριλίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς Μινίστρος τοῦ πολέμου, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀριθ. 140.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν (α).

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 28 Ἀπριλίου 1822.

Μανθάνουσα ἡ Διοίκησις, ὅτι μέλλει νὰ ἔβγουν ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν ἐχθρικὰ πλοῖα, διὰ νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῶν

(α) Ἀρχεῖον Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, φάκελλος 2509 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

ἐν Χίῳ εὑρισκομένων, διέταξεν εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν διὰ νὰ γράψῃ εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσας νὰ συνεννοηθῶσιν ἐν τῷ μέσῳ των, νὰ ὁπλίσωσιν ἕτερα πλοῖα εἴκοσι πρὸς ἐνδυνάμωσιν τοῦ ἐκπλεύσαντος στόλου κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐδιόρισε κατὰ τὸ παρὸν νὰ ληφθῶσι διὰ λογαριασμόν των ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας γρόσια ἑκατὸν χιλιάδες καὶ τέσσαρες διὰ τὰ πλοῖα τῶν διοργανιστῶν, τὰ ὁποῖα ἐσυνάχθησαν εἰς τὴν κοινὴν κάσσαν κατὰ τὸ παρόν. Διὰ δὲ τὴν ἔκπλευσιν τῶν ὀκτὼ πλοίων εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, ἡ Διοίκησις ἐγκρίνει ἀναγκαῖον τὸ νὰ ὑπάγωσι, διότι ἀναμένεται ἓν πλοῖον ἀπὸ Λιβόρνον μὲ ἐφόδια πολεμικὰ εἰς τὸ Γένος· εἰς Μεσολόγγιον εὑρίσκονται δύω ἐχθρικὰ πλοῖα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς Ναύπακτον, καὶ κινδυνεύει νὰ χαθῇ τὸ αὐτὸ πλοῖον, ἐὰν δὲν προφθάσωσι τὰ πλοῖά σας. Προσέτι εἶναι στρατεύματα εἰς Πάτραν, διὰ νὰ ἀπεράσωσιν εἰς δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀναγκαιοῦν μεγάλως τὰ πλοῖα· ἀπερνῶντες καὶ ἀπὸ Καλαμάταν, ἐμποροῦν νὰ ὑπάγουν δύω, ἂν ἦναι ἕτοιμα τὰ στρατεύματα τὰ Σπαρτιατικά, νὰ τὰ πάρουν διὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, διότι ἡ πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἔκπλευσις τῶν ὀκτὼ πλοίων συμφέρει τὸ ἔθνος μεγάλως, ἀλλέως κινδυνεύει. Γράψατε περὶ τῶν ἑτοιμασθέντων πλοίων εἴκοσι, πόσα ἀπεφασίσατε ἀπὸ πᾶσαν νῆσον, διὰ νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ καὶ ἐξαποστολὴ τῶν ληφθέντων γροσίων.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολ. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γενικὸς γραμματεύς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστ. Κ. Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εὐγενέστατοι κύριοι!

Ἐκ τῶν περικλειομένων ἀντιγράφων βλέπετε τὸν ἐπα-

πειλούμενον κίνδυνον ἀπὸ τὸ μέρος τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος. Ἡμεῖς καὶ προλαβόντως ἐκ στόματος σᾶς ὡμιλήσαμεν, καὶ σήμερον σᾶς εἰδοποίησε τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν περὶ τῆς μεγίστης ἀνάγκης τοῦ νὰ προφθάσουν τὰ ὀκτὼ καράβια εἰς Μεσολόγγι. Ἐπίτηδες ξεκινοῦμεν τὸν Κ. Γκίνην διὰ νὰ σᾶς ἰδεάσωμεν καὶ πάλιν. Ἡ Πελοπόννησος δὲν κρατεῖται ὅταν ὁ ἐχθρὸς φθάσῃ εἰς Μεσολόγγιον καὶ Ναύπακτον. Προφθάσατε, ἀδελφοὶ, τρέξατε εἰς ἀπάντησιν τοῦ κινδύνου ἡνωμένοι καὶ μὲ τοὺς Ὑδραίους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐγράψαμεν ἰδιαιτέρως.

Τὰ Πελοποννησιακὰ στρατεύματα στέκονται εἰς παλαιὰς Πάτρας καὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ περάσουν ἄντικρυ. Ἐλάβαμεν μέτρα νὰ περάσωμεν ἀπὸ ἐδῶ ὅσα εὑρίσκονται πρόχειρα ἀντικρὺ εἰς Μαλανδρῖνον, καὶ ὁ πρόεδρος περνᾷ μετὰ δύω ἢ τρεῖς ἡμέρας· ἂν δὲν προφθάσῃ ὅμως ἡ θαλάσσιος δύναμις, ὅλα εἶναι εἰς μάτην.

Ἐν Κορίνθῳ, 28 Ἀπριλίου 1822, εἰς τὰς 5 τῆς νυκτός.

Οἱ πατριῶται καὶ ἀδελφοί σας

Α. Μαυροκορδάτος. — *Ἀναγν. Παπαγιαννόπουλος*.

Ἀριθ. 254.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Μινιστερίου τῆς ἀστυνομίας.

Πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ μίαν προσταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἀριθ. 998, κή. Ἀπριλίου·

Α'. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάσης τάξεως ἄνθρωπον νὰ κόπτῃ ὁποιουδήποτε εἴδους νόμισμα.

Β'. Ὅστις ἀντιβῇ εἰς τὴν παροῦσαν διαταγὴν, κρίνεται ὡς κλέπτης τῶν ἀναφαιρέτων τῆς Διοικήσεως δικαιωμάτων.

Καὶ κατ' ἄλλην, ὑπ' ἀριθ. 1037, Ἀπριλ. 22, δυνάμει τοῦ Νόμου τῆς πέμπτης Ἀπριλίου, ἀριθ. 9·

Α'. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον εἰς πάσης τάξεως ἄνθρωπον νὰ μεταχομίζῃ, ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς Διοίκησεως, ἄργυρον καὶ χρυσόν, ὁποίας ἂν ᾖ κατασκευῆς, ὄχι μόνον εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ἀπ' ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν.

Β'. Ὅσα τῶν ἐμποδισμένων φωραθοῦν λάθρα μεταχομιζόμενα, θέλουν κρατηθῆ εἰς κέρδος τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου.

Παραγγέλλεσθε λοιπὸν νὰ ἐπαγρυπνῆτε εἰς αὐτά, λαμβάνοντες τὴν προσήκουσαν προσοχήν, ἐφ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὸ ἀστυνομικὸν χρέος, ὥστε, ἂν φωραθῇ τις παραβαίνων τὴν δημοσιευθησομένην περὶ τούτων προσταγήν, νὰ πέμπηται ἀμέσως μ' ἔγγραφον ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἐγκλήματός του. Ἰδού, περικλείονται καὶ δύω διαταγαὶ τοῦ Μινιστερίου τῶν ἐσωτερικῶν, ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 401. 22 Ἀπριλίου, περὶ τῆς ῥηθείσης νομισματοκοπίας, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 402. Ἀπριλίου 22, περὶ τελωνίων.

Ταύτας θέλετε διακηρύξει, προσέχοντες εἰς τὴν ἔκβασιν καὶ ἀκριβῆ διατήρησίν των.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 28 Ἀπριλίου 1822.

Ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Μινιστερίου τῆς Ἀστυνομίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ.

Εἰς ἔλλειψιν Γεν. Γραμματέως
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΜΠΑΚΙΔΗΣ.

Ἀριθ. 156.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἀπὸ 15 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 540, ἥτις διέταττε περὶ τῆς σημαίας ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης, τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν

ἔγραψεν εἰς τὰς τρεῖς Νήσους, ἀπὸ 25 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 56. Εἰς αὐτὴν περιέκλεισε καὶ μίαν κήρυξιν τυπωμένην περὶ τοῦ σχεδίου καὶ χρωμάτων τῶν σημαιῶν, διορισθέντων παρὰ τῆς Διοικήσεως. Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἤλπιζεν ὅτι ἔμελλε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ διαταγὴ τῆς Διοικήσεως ἐν θαλάσσῃ τε καὶ ξηρᾷ, καὶ παρημελήθη.

Ἡ Διοίκησις ἐμμέσως πληροφορεῖται, ὅτι οἱ περιερχόμενοι ἀλλοεθνεῖς παρατηροῦσι μὲ περιέργειαν τὴν ἀνωμαλίαν εἰς τὰς σημαίας, καὶ παρατηροῦσιν αὐτὸ τοῦτο· πρᾶγμα πολυειδῶς ζημιῶδες καὶ πρὸς τοῦ ἔθνους ἡμῶν τὰ συμφέροντα, ἀφ' οὗ κατεστάθη νομίμως Διοίκησις εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ φιλογένειά σας καὶ ἡ πεῖρά σας εἰς τὰ τοιαῦτα εἶναι μεγίστη, καὶ παραμελήσαντες τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην προξενεῖ, εἶναι πολύ. Διὰ τοῦτο, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, θέλετε προστάξει ἀμέσως νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν, ὥστε νὰ ἦναι ἡ ἐθνικὴ σημαία, κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν, ὡς ἡ κήρυξις, καὶ οὕτω δεικνύεται ἡ εὐπείθεια τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ ἐξαλείφεται τὸ γινόμενον ὄνειδος εἰς τὸ ἔθνος. Σᾶς περικλείεται καὶ μία διάταξις τῶν διορισθέντων ἁρμοστῶν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ δ'. Μαΐου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολ. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς γραμματεύς*, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. 1180.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Διακηρύττει·

Α'. Ὁ Σοφολογιώτατος βουλευτής, κύριος Βενιαμὶν

Λέσβιος, ὁ Μινίστρος τοῦ Δικαίου κύριος Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς, ὁ κύριος Νικόλαος Οἰκονόμου ἐκ τῶν προὐχόντων τῆς νήσου Ὕδρας, καὶ ὁ κύριος Βασίλειος Νικολάου Γκίνης διορίζονται ἁρμοσταὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τὰς Σποράδας.

Β΄. Συνδιορίζεται ὁ κύριος Σάββας Ὀδυσσεὺς, ἐπιφορτισμένος νὰ κρατῇ τὸ γενικὸν πρωτόκολλον τῶν πράξεων αὐτῶν.

Γ΄. Οἱ Κύριοι ἁρμοσταὶ θέλουν ἀκολουθήσει κατὰ τὰς ὁποίας θέλουν λάβει ἐγγράφους ὁδηγίας τοῦ Μινιστερίου τῶν ἐσωτερικῶν.

Δ΄. Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ ά. Μαΐου 1822.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμμ. τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Θ. ΝΈΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 159.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἀπὸ Ἀπριλ. 19. ὑπ' ἀριθ. 993, ἥτις διέταττε περὶ τῆς θαλασσίας Ἀστυνομίας, διὰ νὰ φυλάξῃ καὶ τὰ φιλικὰ πλοῖα ἀνενόχλητα καὶ τοὺς ἡμετέρους Ἕλληνας ἀπειράκτους διὰ τὴν δημόσιον ἐγγύησιν, ὅτι οἱ Ναύαρχοι καὶ κυβερνῆται τῶν ἑλληνικῶν πλοίων πολεμικῶν τῆς Διοικήσεως νὰ τηρῶσι μετὰ μεγάλης ἀκριβείας καὶ προσοχῆς τὴν κατὰ θάλασσαν εὐταξίαν, τὸ νὰ μὴν ἐνοχλῶνται τῶν φιλικῶν Δυνάμεων τὰ πλοῖα κατ' οὐδένα τρόπον καὶ νὰ μὴ ζημιόνεται κἀνεὶς τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, ὑπερα-

σπιζόμενοι μᾶλλον αὐτούς, ἂν ποτέ τι τοιοῦτον συμβῇ, τὸν ἀδικούμενον, τὸν δὲ ἀδικοῦντα νὰ παραδίδουν εἰς τὰς ἀναλόγους ἐξουσίας.

Διὰ τοῦτο θέλετε κοινολογήσει τὴν παροῦσαν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως εἰς τοὺς Ναυάρχους καὶ κυβερνήτας τῶν πολεμικῶν πλοίων, νὰ λάβουν τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἔθνους, εἰς τὸ νὰ μὴ ἐνοχλῶσιν οὐδένα, οὔτε ξένον, οὔτε ἡμέτερον.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 5 Μαΐου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολ. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. ΚΟΠΑΣ.

Ἀριθ. 168.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Ναυάρχους καὶ κυβερνήτας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, καὶ πάντας τοὺς ναύτας.

« Ἡ Διοίκησις καὶ ὅλον τὸ γένος ἔχει μεγάλας τὰς » ἐλπίδας ἐπάνω εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον, μάλιστα » δὲ εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν εἶναι τὸ μεγαλείτερον » προπύργιον τῆς ὅλης Ἑλλάδος, διότι φέρει τὸν τρό» μον πρὸς τοὺς ἐχθρούς, καὶ πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἐμ» ψύχωσιν καὶ ἀνδρίαν.» Καὶ ἂν οἱ ναῦται, ὡς ἐλπίζεται, σταθῶσι μ' εὐπείθειαν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἐπιμονὴν εἰς τὸν περίπλουν αὐτῶν, ποτέ, ποτὲ δὲν θέλει δυνηθῇ ὁ ἐχθρὸς ὄχι μόνον νὰ βλάψῃ κἀμμίαν ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἀλλ' οὔτε κἂν νὰ ἐμποδίσῃ νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὰν βοήθειαν τῶν ὅσων τόπων ἔχουσι πολιορκημένους οἱ Ἕλληνες ἐν θαλάσσῃ τε καὶ ξηρᾷ.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῶσι δὲ τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ,

ἀπαιτεῖται « ὁ στόλος νὰ εὑρίσκεται παντοτεινὰ εἰς » κίνησιν, καὶ διὰ νὰ ἦναι εἰς παντοτεινὴν κίνησιν, χρειά» ζονται χρήματα, καὶ διὰ νὰ συναθροισθῶσι χρήματα, » χρειάζονται καταβολαὶ καὶ συνάθροισις τῶν κοινῶν » εἰσοδημάτων τοῦ ἔθνους. »

Ἡ Διοίκησις λοιπὸν βλέπουσα τὴν ἔλλειψιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ἔθνος διὰ νὰ ἦναι ὁ στόλος εἰς παντοτεινὴν κίνησιν, ἐφρόντισε νὰ συνάξῃ μ' ὅλην τὴν δυνατὴν δραστηριότητα χρήματα διὰ τὴν χρείαν τοῦ στόλου. Ὅθεν καὶ ἐσύστησεν ἐπάρχους καὶ ὑποεπάρχους εἰς ὅλας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἵνα διὰ τοῦ μέσου τούτου συνάξῃ χρήματα μόνον καὶ μόνον διὰ τοὺς ναύτας τοῦ στόλου.

Αἱ νῆσοι τώρα ἔγειναν ὡς ἓν εἰσόδημα τῶν ναυτῶν τοῦ στόλου· οἱ ἔπαρχοι καὶ ὑποέπαρχοι, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ συνάξωσι χρήματα καὶ λοιπὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τοῦ στόλου διὰ τὴν κοινὴν κάσσαν, καὶ ἡ κάσσα νὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς πληρόνῃ, ἀπαιτεῖται, ὁ ἴδιος στόλος νὰ τοῖς δίδῃ τὴν πρέπουσαν ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διαμείνῃ εἰς παντοτεινὴν κίνησιν, ὥστε, ἂν δὲν δυνηθῇ νὰ καύσῃ ἢ νὰ χαλάσῃ τὸν ἐχθρικὸν στόλον, κἂν νὰ μὴν ἀφήσῃ αὐτὸν νὰ βλάψῃ τὰς νήσους. Ἂν οἱ ναῦται ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχωσι χρονικὸν μισθὸν, δὲν πρέπει ν' ἀναχωρήσωσι τελείως ἀπὸ τὴν ὄψιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἀλλὰ νὰ τὸν κρατῶσι πάντοτε πεφοβισμένον, καιροφυλακτοῦντες νὰ τὸν βλάψουν ὡς ἡ τέχνη τῆς θαλάσσης ζητεῖ.

Ἡ Διοίκησις, ἐκτὸς τῶν νήσων, ἐφρόντισε νὰ συναθροισθῶσι καὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος χρήματα διὰ τὸν στόλον, καὶ διὰ τοὺς στρατιώτας ἀντὶ μετρητῶν τοῖς δίδει γῆν. Στοχασθῆτε πόσην φροντίδα ἔλαβεν ἡ Διοίκησις διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ στόλου·

πρέπει καὶ ὁ στόλος νὰ φιλοτιμηθῇ νὰ δώσῃ τὰς πρεπούσας ἐκδουλεύσεις πρὸς τὴν φίλην πατρίδα, καθὼς ἔδωκε καὶ εἰς τὰ παράλια Πάτρας.

Ἡ Διοίκησις εἶναι ὡς ἡ φιλόστοργος μήτηρ, ἥτις ὅλα τὰ τέκνα της τὰ ἀγαπᾷ καὶ κἀνὲν δὲν ἀδικεῖ· ἐξ ἐναντίας δὲ, ὅποιον τῶν τέκνων της τὴν ὑβρίσῃ καὶ ἀτιμάσῃ, τοῦτο καταρᾶται καὶ ἀποστρέφεται. Μακάριος ὅστις λάβῃ εὐχὴν γονέων, καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν ὅστις λάβῃ κατάραν!

Προσέχετε εἰς τὸ νὰ μὴ βλάπτετε τὰ πλοῖα γενικῶς. Εἰς τὴν γραφὴν τοῦ κομαντάντε Γάλλου ἡ Διοίκησις διέταξε τὸν Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων νὰ ἀποκριθῇ, ὅστις καὶ ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ νεοσυστηθεῖσα Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος εἰς ἄλλο δὲν ἐπαγρυπνεῖ, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα εὐτυχῆ διὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ εὐταξίας, παιδεύουσα τοὺς παραβάτας κατὰ τὸν νόμον. Ἡ γαλλικὴ σημαία, καὶ γενικῶς ὅλαι αἱ ἄλλαι, εἶναι ἀπείρακτοι καὶ ἀκώλυτοι εἰς τὸ νὰ κάμνωσι τὸ ἐμπόριόν των, ἐκτὸς μόνον, ἂν ὑπάγωσιν εἰς τὰ πολιορκημένα κάστρη μ' ἐφόδια πολεμικὰ καὶ ζωοτροφίας, ταῖς ἐμποδίζεται ἡ εἴσοδος, καὶ ἔστω εἰς εἴδησίν σας. Ἔρρωσθε καὶ εὐτυχεῖτε.

Τῇ 12 Μαΐου 1822, ἐν Κορίνθῳ.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικὸλ. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη. *Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς*

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΠΑΣ.

Ἀριθ. 169.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὰ πλοῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ςόλου ἐβιζιτάρησαν μίαν γαλλοεμπορικὴν σημαίαν μὲ κάποιαν ἀταξίαν· διὰ τοῦτο

καὶ ἐπαραπονέθη ὁ Κομαντάντες τῆς γαλλικῆς Σκουάδρας πρὸς τοὺς ναυάρχους, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἀφῆκαν ἓν γράμμα, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλει ἀκολουθήσει ἑτέρα ἀταξία. Ὁ αὐτὸς Γάλλος κομαντάντες ἔγραψε πρὸς τὴν Διοίκησιν, ζητῶν ἡ γαλλικὴ σημαία νὰ ἦναι ἀβιζιτάριστος καὶ ἐλευθέρα εἰς τὸ ἐμπόριόν της εἰς κάθε μέρος.

Ἡ Διοίκησις διέταξε τὸν Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Κύριον Θ. Νέγρην, διὰ ν' ἀποκριθῇ πρὸς τὸν κομαντάντε Γάλλον, ὅστις καὶ τῷ ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ νεοσυστηθεῖσα Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος εἰς ἄλλο δὲν καταγίνεται, εἰμὴ μόνον νὰ φυλάξῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐταξίαν γενικῶς, ἀποβάλλουσα καὶ ἐκκαθαρίζουσα ὅλα τὰ ἄτοπα καὶ ἀταξίας παρανόμους, καὶ τὸν παραβαίνοντα παιδεύει κατὰ τὸν νόμον. Ἡ γαλλικὴ σημαία εἶναι ἀπείρακτος καὶ ἐλευθέρα εἰς τὸ νὰ κάμνῃ τὸ ἐμπόριόν της ἀκωλύτως, ὁμοίως καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι, ἐκτὸς ἂν ὑπάγωσιν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἀποκλεισμένα, φέρουσαι ἐφόδια πολεμικὰ καὶ ζωοτροφίας· τότε δὲν ταῖς συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος.

Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν σᾶς εἰδοποιεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν εἰς Ναύπλιον καλὴν φύλαξιν τῶν πολιορκητῶν πλοίων, εἰς τὸ νὰ φυλάξουν καλῶς τὴν ἀπόκλεισιν, μὴ συγχωροῦντα οὐδενὸς τὴν εἴσοδον μ' ἐφόδια πολεμικὰ καὶ ζωοτροφίας.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 12 Μαΐου 1822.

Ν. Παντελῆ Νικολάκη.— *Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.*
(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς*
Γ. ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. 1802.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς ἐφόρους Σπετσῶν.

Κατὰ τὰς εἰδήσεις, ἃς ἀπὸ ἓν φιλογενὲς ἔχομεν

ὑποκείμενον, ὁ Ὀμὲρ-μπέης τῆς Καρύστου ἔχει πολλοὺς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Κύμης καὶ τοὺς ἐξαποστέλλει εἰς διάφορα μέρη τῶν νήσων, ὡς καὶ εἰς τὴν νῆσόν σας, διὰ νὰ τὸν εἰδοποιοῦν ὅσα δυνηθῶσι νὰ πληροφορηθοῦν περὶ τῆς Διοικήσεως. Οἱ ἀχρεῖοι αὐτοὶ καὶ βδελυροὶ κατάσκοποι μὲ σχῆμα καὶ ἐπάγγελμα περιφέρονται ἐμπορικόν, κρασία καὶ ἄλλα εἴδη πραγματειῶν πωλοῦντες, καὶ μεταφέροντες εἰς αὐτὸν καφέδες, ῥίζια, ζάχαρες καὶ ἄλλα εἴδη ζωοτροφιῶν, καὶ περιπλέον πυρίτιδα κόνιν καὶ μόλυβδον. Διὰ τοῦτο νὰ ἐπαγρυπνῆτε, σᾶς παραγγέλλομεν, καὶ μέτρα προσεκτικὰ καὶ δραστήρια νὰ λάβετε ἐπάνω εἰς τοῦτο, διὰ νὰ ξεσκεπάσετε κἀνένα ἀπὸ τοὺς ἀχρείους αὐτοὺς προδότας, τῆς πατρίδος κατασκόπους, τῶν ὁποίων ἡ ἀχρεία καὶ βδελυρὰ ψυχὴ ἄλλο παρὰ τὸ ἴδιον δὲν γνωρίζει, μήτε τιμᾷ καὶ θεοποιεῖ συμφέρον. Ταῦτα πρὸς τοὺς φιλογενεῖς καὶ μὲ γενναῖα φρονήματα πατριωτισμοῦ καὶ ἀληθινοὺς παραγγέλλομεν Ἕλληνας, τῶν ὁποίων ἡ ἐπαγρυπνία καὶ εἰς τοῦτο μὲ τὸν αὐτὸν θέλει ἐπαυξήσει ζῆλον, καὶ κόψει ἀπὸ κάθε μέρος τὰς ἀφορμὰς καὶ ἐλπίδας τοῦ ἐχθροῦ. Ὑγιαίνοιτε.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 22 Μαΐου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς Μινίστρος τοῦ πολέμου, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Διὰ τὸν Γεν. Γραμματέα, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἀριθ. 1582.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι Σπετσῶν.

Εἰς Σπέτσαις.

Σᾶς ἔγεινε γνωστὸν ὅτι ἀπὸ Ζάκυνθον ἐμίσευσεν ἡ γολέτα τοῦ Γκρὴν μὲ ζωοτροφίας διὰ τὸ Ναύπλιον, καὶ ὅτι εἶναι καλῶς ἁρματωμένη, ἤγουν μὲ τριάντα ἀν-

θρώπους καὶ δέκα κανόνια, διὰ νὰ ἔμβῃ ἴσως μὲ πόλεμον, ἂν εὕρῃ ἀντίστασιν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπήραμεν καὶ ἡμεῖς μέτρα, διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν αὐτὴν, καὶ μ' ὅλον ὅπου τὰ καράβια καὶ καΐκιά μας ὁποῦ μπλοκάρουν, εἶναι ἄξια διὰ νὰ προσέχωσι καὶ ἐμποδίσωσι, μ' ὅλον τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ αὐτὸ κρέμαται δυνατὸν μέρος τῆς τύχης μας, διὰ τοῦτο ἀπεφασίσαμεν ὡς ἀναγκαῖον νὰ ἑτοιμασθῇ καὶ ὁ Λεωνίδας τοῦ Κ. Δημητράκη Νικολάου Λάμπρου, ὡς καράβι ὀγρήγωρον, τὸ ὁποῖον, καὶ εὐθὺς ὁποῦ λάβετε τὸ γράμμα μας, νὰ ἔβγῃ εἰς τὰ πανιὰ, ἁρματόνοντές το μὲ τὴν ἀναγκαίαν ἁρματωσιὰν καὶ μὲ πενῆντα ἀνθρώπους τὸ ὀγρηγορώτερον· προσέτι καὶ ἓν τρεχαντήριον νὰ στέκεται νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὴν Καϊμένην καὶ Καβογέρακα, καὶ νὰ προσέχῃ. Ἡ κίνησίς των νὰ γίνῃ ἀμέσως καὶ νὰ μᾶς φανερώσετε, διὰ νὰ σᾶς ἐμβάσωμεν καὶ μετρητὰ διὰ τοὺς λουφέδες. Πάλιν σᾶς συσταίνομεν νὰ δώσετε αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τοὺς Καπητάνους, διὰ νὰ στέκωνται ἀκοίμητοι νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ἂν θελήσῃ νὰ ἀντισταθῇ, ἂς κάμωσι καὶ οἱ ἰδικοί μας τὸ χρέος των, καὶ ὁ Θεὸς βοηθός. Ἐν τοσούτῳ ἀσπαζόμενοί σας ἀδελφικῶς, ὑποσημειούμεθα.

Τῇ 31 Μαΐου 1822, ἐν Ἄργει.

Ἀντιπρόεδρος

Ἀθανάσιος Κανακάρης.— Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος.—Ἰωάννης Ὀρλάνδος.— Ἰωάννης Λογοθέτης.

Ὁ Μινίστρος ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Εὐγενέστατοι πρόκριτοι Σπετσῶν (α).

Σᾶς βεβαιοῦμεν τὴν χθεσινήν μας· μ' εὐχαρίστησίν

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ Κ. Γ. Καρακατσάνη.

μας ἐμάθομεν, ὅτι ἐμποδίσατε τὸ εἰς Ἀνάπλιον (α) ἐρχόμενον ἐγκλέζικον (β) καράβι, καὶ ὡς ἐκ μέρους τοῦ Γένους καὶ τῆς πατρίδος σᾶς ὁμολογοῦμεν χάριτας διὰ τὴν ἄγρυπνον προσοχήν σας. Περὶ αὐτοῦ τοῦ καραβίου αἱ περιστάσεις δὲν μᾶς συγχωροῦν ἄλλο νὰ κάμωμεν, παρὰ νὰ τὸ ἀφήσωμεν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν δρόμον του, κατὰ τὰς ἐκσπεδιτσιόνας του (γ). Διὰ νὰ μὴ μᾶς κάμῃ ὅμως κάμμίαν ἐπιβουλὴν καὶ γυρίσῃ ὀπίσω, ἀνάγκη εἶναι νὰ τὸ συντροφεύσετε μὲ ἓν ἁρματωμένον ἐδικόν μας, ἕως εἰς τὸ Τσηρίγον (δ), μὲ τὴν πρέπουσαν φύλαξιν καὶ προσοχήν. Προσέτι, ἂν μὲ καλὸν καὶ εὔμορφον τρόπον ἠμπορέσετε νὰ τοῦ πάρετε ἓν γράμμα, ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Ἀνάπλιον, καὶ ἂν τὸ κάμῃ, νὰ ὑπόκειται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν θαλασσίων νόμων· εἶναι πρᾶγμα καλὸν καὶ ἀναγκαῖον, καθὼς περὶ τούτων θέλει σᾶς ὁμιλήσει ἐκ στόματος καὶ ὁ βουληφόρος καὶ πατριώτης σας, κύριος Γκίκας Καρακατσάνης, μὲ τὸν ὁποῖον σᾶς ἔρχεται καὶ ἡ παροῦσά μας. Ἐν τοσούτῳ σᾶς ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς καὶ ὑποσημειούμεθα.

Τῇ α΄. Ἰουνίου 1822, ἐν Ἄργει.

† *Ὁ Πατρῶν.—Ἀθανάσιος Καρακάρης, Ἀντιπρόεδρος.— Σωτήριος Χαραλάμπης.— Ἰωάννης Ὀρλάνδος.— Ἰωάννης Λογοθέτης.*

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι καὶ Κύριοι καπεταναῖοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ πληροφορία τῆς εἰσπλεύσεως τῶν πλοίων σας εἰς τὸν λιμένα σας, ἐνῷ ὁ ἐχθρὸς ἐνδυναμόνεται μὲ

(α) Τὸ Ναύπλιον. (β) ἀγγλικόν. (γ) Τ' ἀποδημητήρια ἔγγραφα. (δ) Τὰ Κύθηρα.

ὀγδοήκοντα δύω αἰγυπτιακά, μᾶς διετάραξεν. Ἡμεῖς γνωρίζοντες τὸν ζῆλόν σας καὶ τὴν προθυμίαν σας, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἠλπίζομεν εἰς τὴν παρά ποτε κρίσιμον ταύτην περίστασιν τοῦ κατὰ θάλασσαν κινδύνου, νὰ ἑτοιμάζετε καὶ περισσότερα πλοῖα ὅσον τὸ δυνατὸν, ὥστε νὰ ἐνισχύσετε τὸν στόλον σας ἀρκούντως· καὶ αἴφνης ν' ἀκούσωμεν τὴν ἀναχώρησιν καὶ τῶν προτοῦ ἑτοίμων, ἠπορήσαμεν μεγάλως καὶ ἐλυπήθημεν. Τὴν αἰτίαν τούτου δὲν τὴν γνωρίζομεν, καὶ συμπεραίνομεν νὰ προέρχεται ἐξ αἰτίας ἐλλείψεων τινῶν εἰς τὰ πλοῖα.

Τὰς ἐλλείψεις αὐτὰς εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰς θεραπεύσετε τὸ ὀγρηγορώτερον, καὶ νὰ ἐκπλεύσωσι τὰ πλοῖα ἐγκαίρως. Χρήματα διωρίσαμεν τοὺς ἁρμοστὰς νὰ ἐμβάζωσι· χρήματα καὶ ἐντεῦθεν καταγινόμεθα νὰ ἑτοιμάσωμεν καὶ νὰ προφθάσωμεν εἰς τὸν στόλον. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τί ὠφελοῦσιν, ὅταν ὁ ἐχθρὸς, προλαβὼν, αναποδογυρίσῃ τὰς νήσους καὶ τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος;

Ἀνάγκη λοιπὸν, ἀδελφοὶ, νὰ προσπαθήσετε ἄνευ ἀναβολῆς πλοῖα νὰ ἐξέλθωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα. Καιρὸς εἶναι τώρα μικροί τε καὶ μεγάλοι τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ κάμωμεν, γνωρίζοντες ὅτι εἶναι αὐτὰ τὰ τελευταῖα κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ ματαιώσωμεν, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν καὶ τοὺς ἄχρι τοῦδε κόπους μας, διὰ ν' ἀπολαύσωμεν τοὺς καρποὺς τῶν ἀγώνων μας, διὰ νὰ εὐτυχήσωμεν.

Ἐν Ἄργει, τῇ 4 Ἰουνίου 1822.

Ἀθανάσιος Κανακάρης, Ἀντιπρόεδρος.— Ἰωάννης Ὀρλάνδος. — Ἰωάννης Λογοθέτης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τῆς Θρησκείας.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς εὐλογημένους χριστιανοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Πελοποννήσῳ.

Πελοποννήσιοι ἀδελφοί!

Εἰς τὴν παροῦσαν στιγμὴν καθένας ἐμποροῦσε νὰ ἐπαινέσῃ τὴν ἀνδρίαν σας, καὶ νὰ σᾶς ὀνομάσῃ ἀπογόνους ἢ Σπαρτιατῶν, ἢ Ἀρκάδων ἢ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων. Ἀπὸ τώρα ὅμως καὶ εἰς τὸ ἑξῆς κάθε εὐαίσθητος ἄνθρωπος θέλει μοιρολογεῖ καὶ θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα διὰ τὴν δυστυχίαν, ὁποῦ σᾶς προσμένει. Πελοποννήσιοι! ἐστάθητε ἀμελεῖς καὶ νωθροί. Πελοποννήσιοι! ἐπροδόσατε τὰς στιγμὰς τῆς ἐλευθερίας σας· ἐχάσατε ἐκεῖνον τὸν χρυσοῦν καιρόν, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς εἶχε προωρισμένον διὰ τὴν δόξαν σας. Κἀνεὶς εἰς τὸ ἑξῆς, μήτε σᾶς, μήτε τοὺς ἀπογόνους σας θέλει ὀνομάσει Ἕλληνας, ἀλλὰ ἀσύμφωνα, παρήκοα καὶ πονηρὰ ἀνδράποδα, ἔχθιστα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, μισητὰ καὶ ἀποτρόπαια καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Τοιαῦτα ὀνόματα, τοιαῦτα ἐπίθετα, τοιαῦτα ἐπίχειρα θέλετε ἀπολαύσει ὅσοι ζήσετε εἰς τὸ ἑξῆς διὰ νὰ γεννήσετε τέκνα δυστυχίας καὶ ἀπωλείας. Τί προσμένετε, ἄνθρωποι δυσυχεῖς; τί ἐλπίζετε, ἄθλιοι; ποῖος πονηρὸς δαίμων ἐνεφώλευσεν εἰς τὴν ψυχήν σας; Ἐλπίζεις νὰ χαρῇς, μὲ τοιοῦτον νοῦν, μὲ τοιαύτην παρακοήν, μὲ τόσην ἀσυμφωνίαν, μὲ τόσα πάθη, ἐλπίζεις νὰ χαρῇς ἐλευθερίαν καὶ νὰ κερδήσῃς τὸ πρᾶγμα ὁποῦ φαντάζεσαι ν' ἀποκτήσῃς; Πελοποννήσιοι! Σᾶς λέγω ὅλην τὴν ἀλήθειαν ὡς ἐκκλησιαστικὸς καὶ ἄνθρωπος ὅστις διψῶ τὴν σωτηρίαν σας καὶ θρηνῶ διὰ τὰ ἐλαττώματά σας. Ἂν δὲν σωφρονισθῆτε κἂν τώρα, καὶ ὅλοι ὡς λέοντες ὁρμήσετε σύμφωνοι, ἀγαπημένοι

καὶ μὲ ἀπόφασιν σταθεράν, ἠξεύρετε ὅτι δὲν ἔχετε ζωήν, καὶ τὸ κρῖμα ἔστω εἰς τὸν λαιμόν σας, ἐπειδὴ τὰ μέλη τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, τὰ μέλη τῶν Γερουσιαστῶν πολλάκις σᾶς ἐσυμβούλευσαν τὰ συμφέροντά σας, καὶ σεῖς ἀκολουθήσατε ὀπίσω τῆς φαντασίας σας. Οἱ Καπητάνοι σας πολλάκις σᾶς ἐσυνάθροισαν εἰς πόλεμον, καὶ σεῖς ἐλειποτακτήσατε, δὲν ἠθελήσατε ν' ἀπαντήσετε τὸν ἐχθρόν, ὅπου βέβαια ἠθέλατε κάμει κέρδη ἀνάλογα τῆς προθυμίας σας. Οἱ ἄρχοντές σας Πελοποννήσιοι ἐγνώρισαν καὶ σᾶς ἐσυμβούλευσαν, ὅτι χωρὶς τὸ χρηματικὸν ἡ Ἑλλὰς κινδυνεύει· ἐσεῖς ὅμως δὲν ἐξέρχεσθε χωρὶς μισθόν. Λοιπὸν ἂν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τελευταίαν συμβουλήν, ὁποῦ ἡ Πατρὶς διακηρύττει σήμερον εἰς ὅλους διὰ τοῦ Μινιστερίου τῆς Θρησκείας, παρακούσετε, σεῖς ὄψεσθε! Μὴν ἀπελπίζεσθε, ὄχι, μὴν ἀπελπίζεσθε! ἔχετε ἀκόμη ὀλίγας στιγμὰς διὰ νὰ κερδήσετε. Ὅλοι οἱ πρόκριτοι τῆς Πατρίδος, τόσον ἀρχιερεῖς, ὅσον καὶ λαϊκοί, Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί, ὡς ἄλλοι Λεωνίδαι ἀπεφάσισαν νὰ τρέξωσιν εἰς τὰς Θερμοπύλας, ὅλοι εἶναι 'ςτὸ ποδάρι πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ· σᾶς προσμένουσι, γενναῖοι Πελοποννήσιοι. Διατί δὲν προφθάνετε; Τρέξετε, ἐλᾶτε τούτην τὴν στιγμὴν ὅλοι ἔνοπλοι. Ὅσοι ἔχετε διπλᾶ δόσετε καὶ εἰς τὸν ἄλλον· ἐνθουσιασθῆτε, ἀδελφοί, συμφωνήσατε, ἀποφασίσατε νὰ συναποθάνετε μαζῇ μὲ τὴν Διοίκησιν, τῆς ὁποίας τὰς συμβουλὰς ἕως τώρα δὲν ἠκούσατε. Σπαρτιᾶται, ἀδελφοί! ἂν ἦσθε ὄνομα καὶ πρᾶγμα Σπαρτιᾶται· ἂν ἦσθε Χριστιανοὶ καὶ ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν· ἂν θέλετε ν' ἀπολαύσετε τὴν δόξαν ὁποῦ εἶχον καὶ οἱ πρόγονοί σας Σπαρτιᾶται· ἂν τέλος πάντων αἰσθάνεσθε τὸν κίνδυνον, ὁποῦ κρέμαται εἰς ὅλους ἡμᾶς, μὴ χάνετε καιρόν. Ἀφήσατε τὰ μετάξια καὶ σκουλήκια, πάρετε, καθὸ ἄνδρες, τὰ ὅπλα, δράμετε ταχέως καὶ ἀ-

δελφικῶς. Μάρτυς ὁ Θεός, ἀδιαφόρως σᾶς ὁμιλῶ· κινοῦμαι ἀπὸ ζέσιν ψυχῆς, καὶ τὸ χρέος μου ἐκπληρῶ. Μὴν ἀποβλέπετε εἰς ὅσα κατὰ παραχώρησιν θείαν καὶ συνέργειαν διαβόλου δύνανται νὰ σβύσουν τὸ ὄνομα καὶ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Σπάρτης· ἀλλὰ καθὼς ἄφησε τὰ ἴδια πάθη ὁ Θεμιστοκλῆς, οὕτω καὶ σεῖς, Πελοποννήσιοι καὶ Σπαρτιᾶται, ἑνωθῆτε κἂν σφικτὰ εἰς μίαν στιγμήν, ὅπου ἂν περάσῃ ματαίως, βέβαια ἀπερνᾷ μ' ὅλαις ταῖς ἄλλαις διὰ πάντα. Ὅλοι, ὡς εἶπον, τρέξατε. Οἱ ἄρχοντες ὅλοι, τὸ ἱερατεῖον σᾶς προσμένει ἐπὶ ποδός. Λυπηθῆτε τὸν ἑαυτόν σας, λυπηθῆτε τὰ τέκνα σας, τὰς γυναῖκάς σας, αἱ ὁποῖαι, μὴ γένοιτο Θεὲ Βασιλεῦ! ἂν δὲν ἀκούσετε καὶ τώρα, μέλλουν νὰ γίνουν μετ' ὀλίγον θύματα ἐλεεινὰ μαζῆ μ' ὅλους ἡμᾶς. Τέλος ἐνθυμηθῆτε τὴν αἰώνιον κόλασιν, ὁποῦ σᾶς προσμένει, ἐπειδὴ γίνεσθε αἰτία ν' ἀπολεσθῇ ἕνα ἔθνος διὰ πάντα, τὸ πλέον περίφημον καὶ ὀνομαστὸν τῆς γῆς. Ὅθεν, ἂν ἦσθε ξύλα, πέτραις, μὴν καταπεισθῆτε εἰς τοὺς λόγους μου. Ἂν δ' ἔχετε ὅμως αἷμα τολμηρόν, ὁποῦ βράζει μέσα εἰς τὰς φλέβας σας, τρέξατε, ἀνδρεῖοι, τρέξατε· μετὰ τρεῖς ἡμέρας σᾶς προσμένει ἡ Βουλὴ καὶ ὁ κάμπος τοῦ πολέμου, διὰ νὰ σᾶς δοξάσῃ. Ὅσοι καταγίνεσθε εἰς ἐμπόριον, διατί δὲν πραγματεύεσθε τὴν σωτηρίαν σας; Ὅλα τὰ ἐργαστήρια, ἂν θέλετε νὰ τὰ ἔχετε διὰ πάντα, κλείσετέ τα κατὰ τὸ παρόν. Μόνον τὰ ψωμοπωλεῖα καὶ ὀλίγα μπακάλικα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὰς πόλεις, τὰ λοιπὰ δὲ εἶναι ἀσύμφορα, ἐπειδὴ μὲ τὸ ὀλίγον κέρδος, ὁποῦ σᾶς δίδουν, σᾶς ἀπατοῦν διὰ νὰ σᾶς ῥίψουν εἰς τὴν ἀπώλειαν. Ὅθεν, ὅποιος παρακούσῃ καὶ δὲν κλείσῃ τὸ ἐργαστήριόν του, μήτε λάβῃ τὰ ὅπλα, ὁ τοιοῦτος εἶναι ἐπικατάρατος ἐν ὀνόματι Κυρίου Σαβαώθ, καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ ἔστω εἰς διαρπαγήν. Λοιπόν, ἀδελ-

φοί, ποιήσατε ὡς γράφω καὶ συμβουλεύω πατρικῶς ἐν πνεύματι ἀληθείας καὶ ἀγάπης πρὸς ὑμᾶς. Λάβετε τὰ ὅπλα, αὐτὰ μέλλουν νὰ σᾶς εὐτυχίσουν.

Ἐν Ἄργει, τῇ 7 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῆς Θρησκείας, ΑΝΔΡΟΥΣΣΗΣ ΙΩΣΗΦ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. 208.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προὔχοντας νήσου Σπετσῶν.

Δι' ἐπιταγῆς τῆς Διοικήσεως, σᾶς περικλείεται ἴσον γράμματος τῶν Κυρίων ἁρμοστῶν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Εἰς αὐτὸ θεωρεῖτε πόσον ἀναγκαιοῦσι περισσότερα πλοῖα, ἂν ἦναι δυνατόν· ἓν μὲν διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸ νὰ μὴ βλάψῃ τὰς νήσους, ἄλλο δὲ, διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ συναθροίσουν χρήματα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, ὡς αὐτοὶ γράφουσιν. Ἡ φιλογένειά σας νὰ σκεφθῇ τὸ δίκαιον καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὸ συμφερώτερον. Ἔρρωσθε.

Ἐν Ἄργει, τῇ 7 Ἰουνίου 1822.

Φραντσίσκος Βούλγαρης.—Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. ΚΩΠΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέσπισμα τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς Χέρσου Ἑλλάδος ἀπαιτεῖ ταχεῖαν τὴν ἐπικουρίαν· ἐπειδὴ, διὰ νὰ

γίνῃ ἡ ἐκστρατεία ἀνάλογος μὲ τὸ κατεπεῖγον τῆς χρείας αὐτῆς τῆς Διοικήσεως, ἐκρίθη εὔλογον μέλη τινὰ νὰ ἐξέλθωσιν·

Α'. Οἱ κύριοι Σωτήριος Χαραλάμπης, Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος, Παναγιώτης Κρεββατᾶς, Γιάννης Καραμάνος, Σωτῆρος Δοῦρος, Ἀνάργυρος Πετράκης, Γεώργιος Ἀποστολίδης, Χαραλάμπης Παπᾶ Γεωργίου Πολίτη, καὶ Γεώργιος Παπᾶ Ἠλιόπουλος, ἐκστρατεύουσιν οἱ ἄνωθεν,

Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν χέρσον Ἑλλάδα.

Β'. Οἱ κύριοι ἅγιος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, Ἀνδρέας Ζαΐμης, Γεώργιος Σισίνης καὶ Νικόλαος Πονηρόπουλος, ἐκστρατεύουσιν ὁμοίως οἱ ἄνωθεν,

Εἰς τὴν Δυτικὴν χέρσον Ἑλλάδα.

Γ'. Ἕκαστος τῶν εἰρημένων νὰ ἐκστρατεύσῃ τοὐλάχιστον μὲ τὸν προσδιωρισμένον ἀριθμὸν τῶν στρατευμάτων, κατὰ τὸν περὶ τούτου ἰδιαίτερον κατάλογον.

Δ'. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκστρατείας μετρᾶται, ἀφ' ἧς ὥρας ἐκστρατεύσουσιν ἐκ τῆς Πελοποννήσου, εἰς προθεσμίαν τριῶν μηνῶν.

Ε'. Ἔχουσι πληρεξουσιότητα οἱ εἰρημένοι νὰ προσκαλέσωσιν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκστρατείαν, οὓς ἂν ἐγκρίνωσιν ἱκανοὺς καὶ ὠφελίμους ἐκ τῶν ἐφόρων, ὑποεφόρων καὶ λοιπῶν ἐπαρχιωτῶν.

ϛ'. Ὅστις ἐκ τῶν ῥητῶς διωρισμένων εἰς τὴν ἐκστρατείαν, ἢ τῶν ὅσων προσκληθῶσιν ἀφ' ἑκάστης ἐπαρχίας, ἀντιτείνῃ καὶ δὲν ἐξακολουθήσῃ εἰς τὴν ἐκστρατείαν, διὰ ποινὴν πληρόνει εἰς μετρητὰ τὸ ἓν τρίτον τῆς περιουσίας του, κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων· γίνεται ἔκπτωτος, ἐφ' ὅρου ζωῆς του, τοῦ παντὸς δημοσίου ὑπουργήματος, ὡς μέλος σεσηπός.

Ζ΄. Ὅστις τῶν στρατιωτῶν λειποταχτήσῃ, καταχαιομένου τοῦ ὀσπιτίου του, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ στρατόπεδον.

Η΄. Τὸ παρὸν θέσπισμα θέλει τυπωθῆ καὶ δημοσιευθῆ.

Ἐν Ἄργει, τῇ 7 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Πρῶτος Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Κατάλογος τῶν ὀνομάτων ἅτινα μέλλει νὰ ἐκστρατεύσωσι διὰ τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Χέρσον Ἑλλάδα.

1. Ἐκ τῆς Κορίνθου, ὁ Κ. Σωτῆρος Νοταρᾶς μετὰ στρατιωτῶν, παραλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ ὅσους ἐγκριτοτέρους τῆς ἐπαρχίας καὶ χωρίων στοχασθῇ ἀναγκαίους· προσυποχρεοῦται δὲ ἡ Κόρινθος νὰ δώσῃ τὴν ἀνήκουσαν φρουρὰν διὰ τὰ παράλιά της καὶ φρούριον, κατὰ τὰς διαταγὰς ὁποῦ ἐκδώσῃ ὁ Μινίστρος τοῦ πολέμου.

2. Ἐξ Ἄργους, ὁ Κ. Χαραλάμπης Μπερούκας, μεθ' ὧν ἐγκρίνῃ προκριτοτέρων τῆς ἐπαρχίας του καὶ μετὰ στρατιωτῶν 500

3. Ἐξ Ἁγίου Πέτρου, ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ζαφειρόπουλος, μεθ' ὧν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας ἐγκρίνῃ καὶ μετὰ στρατιωτῶν . . . , . 600

4. Ἐκ Πραστοῦ, οἱ Κύριοι Γιαννούλης Καραμάνος καὶ Γεώργιος Μιχαλάκης, μεθ' ὅσων ἐγκρίνουσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν 200

5. Ἐκ Τριπολιτσᾶς, ὁ Κύριος Ῥήγας Παλαμήδης, μεθ' ὅσων προκρίτων ἐπαρχιωτῶν ἐγκριθῶσιν ἀναγκαῖοι, καὶ μετὰ στρατιωτῶν . . 1000

6. Ἐκ Μισθρᾶ, ὁ Κύριος Παναγιώτης Κρεβατᾶς, μεθ' ὅσων προκρίτων ἐπαρχιωτῶν ἐγκρίνῃ ἀναγκαίους καὶ μετὰ στρατιωτῶν 1500

7. Ἐκ Λεονταρίου, ὁ ἅγιος Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος, μεθ' ὅσων συμπατριωτῶν του ἐγκρίνῃ καὶ μετὰ στρατιωτῶν 500

8. Ἐξ Ἰμπλακίων, ὁ Κύριος Δημήτριος Παπατσώνη, μεθ' ὅσων ἐγκρίνῃ ἐπαρχιωτῶν του ἐκ τῶν προκρίτων, καὶ μετὰ στρατιωτῶν, ἐκτὸς τῶν ἐν πολιορκίᾳ 250

9. Ἐκ τῆς Καλαμάτας, οἱ Κύριοι Θανασούλης Κυριακός, Παναγιώτης Τσάννος, Πανάγος Ζάρκος, καὶ εἷς ἔφορος ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ. . 350

10. Ἐκ τοῦ Νησίου, οἱ Κύριοι Γεώργιος Δαρειώτης καὶ Κωνσταντῖνος Καλαμαριώτης, μεθ' ὅσων ἐγκρίνωσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν . . 250

11. Ἐκ Κουτσοὺκ Μάνης, οἱ Κ. Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος καὶ Καλογερόπουλος, μεθ' ὧν ἐγκρίνωσι προκρίτων 250

12. Ἐξ Ἀνδρούσσης, οἱ Κύριοι Σπῦρος Φραντσικόπουλος καὶ Πετρόβας, μεθ' ὅσων ἐγκρίνωσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν 400

13. Ἐξ Ἀρκαδίας, ὁ ἅγιος Μοθώνης, ὁ ἅγιος Πρωτοσύγγελος Ἀμβρόσιος, Νικόλαος Πονηρόπουλος καὶ Ἀντώνιος Καραμπατᾶς, μεθ' ὅσων προκρίτων ἐπαρχιωτῶν ἐγκρίνωσιν 1000

14. Ἐκ Φαναρίου καὶ Βερβίτσας, οἱ Κ. Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος καὶ Τσαννέτος Χριστόπουλος, μεθ' ὅσων προκρίτων ἐπαρχιωτῶν ἐγκρίνωσι καὶ μετὰ στρατιωτῶν 400

15. Ἐκ Καρυταίνης, ὁ Κ. Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος, μ' ὁποῖον θέλει τῶν ἀδελφῶν του, καὶ μεθ' ὅσων προκρίτων τῆς ἐπαρχίας του θέλει καὶ ἐγκρίνει 150

16. Ἐκ Πύργου, οἱ Κύριοι Ἀλέξιος Μοσχού-

λας καὶ Ἀναγ. Δημητρακόπουλος ἀπὸ Ἀγουλινίτσας, μεθ' ὅσων ἐγκρίνωσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν. 250

17. Ἐκ Γαστούνης, ὁ Κύριος Γεώργιος Σισίνης, μεθ' ὧν ἐγκρίνῃ προκρίτων ἐπαρχιωτῶν του, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ 750

18. Ἐκ Καλαβρύτων, οἱ Κ. Σωτήρης Χαραλάμπης, Ἀνδρέας Ζαίμης, Σωτήριος Θεοχαρόπουλος καὶ Παναγιώτης Φωτήλας, μεθ' ὅσων ἐγκρίνωσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ στρατιωτῶν 1000

19. Ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν, ὁ ἅγιος Παλαιῶν Πατρῶν, Κ. Γερμανός, μεθ' ὅσων ἐγκρίνῃ τῶν προκριτοτέρων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ . . 100

20. Ἐκ Βοστίτσης, ὁ Κύριος Ἀνδρέας Λόντος, μεθ' ὅσων προκρίτων τῆς ἐπαρχίας του ἐγκρίνῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ 100

21. Ἐκ Δημητσάνης, ὁ Κύριος Νικόλαος Σπηλιοτόπουλος, μεθ' ὧν ἐγκρίνῃ προκρίτων ἐπαρχιωτῶν του 50

22. Ἐκ Ναυπλίου, ὁ Κ. Ἀ. Ἀναστασόπουλος, μεθ' ὅσων ἐγκρίνῃ προκρίτων ἐπαρχιωτῶν του . 200

23. Ἐκ Δερβενοχωρίων, ὁ Κ. Χ. Μελέτης, μεθ' ὅσων ἐγκρίνῃ προκρίτων ἐπαρχιωτῶν . . 500

24. Ἐκ τοῦ Κάτω Ναχαγέ, ὁ Κύριος Ἀναγνώστης Ζέρβας, μεθ' ὅσων ἐγκρίνῃ προκρίτων τῆς ἐπαρχίας του 100

25. Ἐκ τοῦ Καστρίου καὶ Κρανιδίου, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι, ὡς ναῦται, προσδιορίζονται εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐν Ἄργει, 7 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρῶτος γραμματεὺς* ΙΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Ἔλεγχος τῶν Πελοποννησιακῶν στρατευμάτων, ἅτινα μέλλουσι μέρος μὲν νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς τὴν Ἀνατολικοδυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ μέρος νὰ πολιορκήσωσι τὰ ἐν Πελοποννήσῳ εἰσέτι ἀνάλωτα φρούρια.

Εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα

Ἐκ τῆς Σπάρτης·		
Ὁ Πετρόμπεης μετὰ στρατιωτῶν	300	
Κ. Διονύσιος Μούρτσινος.	200	
Κ. Δ. Τσιγκουράκης.	150	
Κ. Τσαννετάκης Γρηγοράκης.	150	
Κ. Νικολάκης Χρυσταίας.	200	1,400.
Κ. Θανασούλης Κομπτουράκης.	100	
Κ. Χριστόδουλος Χριστοδουλάκης.	100	
Κ. Γεώργιος Δουράκης.	100	
Κ. Πανάγος Κυβέλος.	100	
Ἐκ Τριπολιτσᾶς.	1,000	
Ἀνδρούσσης.	400	
Ἀρκαδίας.	1,000	
Φαναρίου καὶ Βερβίτσης	400	
Ἰμπλακίων.	400	4,700
Γαστούνης	700	
Καλαβρύτων.	550	
Βοστίτσης.	100	
Δημητσάνης.	50	
Π. Πατρῶν.	100	6,100.

Εἰς τὴν Ἀνατολ. Ἑλλάδα.

Ἐκ Καρυταίνης.	750
Κορίνθου	1,000
Δερβενοχωρίων.	600
Ἄργους.	500
Καλαβρύτων.	500
Ἁγίου Πέτρου.	600
Πραστοῦ.	200
Ναυπλίου	200
Μιστρός.	1,500
Λεονταρίου.	500
Κάτω Ναχαγέ.	100
	6,350.

Ἐκτὸς Καστρίου καὶ Κρανιδίου, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι, ὡς ναῦται, διορίζονται εἰς τὴν θάλασσαν.

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΙ.

ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ.

Ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν.	500
Καρυταίνης.	700
Γαστούνης.	750
Καλαβρύτων.	750
Βοστίτσας.	200
Πύργου καὶ Ἀγουλινίτσης.	400
	3,300.

ΜΟΘΩΝΗΣ.

Μοθώνης.	300	
Λεονταρίου.	100	
Νησίου.	250	1,100
Κουτσοὺκ-Μανιᾶται.	250	
Ἰμπλακιῶται.	100	
Ἀνδρούσσης.	100	
Διὰ τὴν τοῦ Νεοκάστρου φρουράν, Νεοκαστρῖται.		150
		5,150

ΚΟΡΩΝΗΣ

Κορώνης.	250	600
Καλαμάτας.	350	

Οἱ τῆς Δυτικῆς	Ἑλλάδος	6,100
Οἱ τῆς Ἀνατολικῆς		6,350
Τὸ ὅλον, Στρατιῶται.		17,600.

Ἐν Ἄργει, τῇ 7 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Α'. Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ

ΙΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος παραπλέει τὴν Μῆλον, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τρέξῃ ὁ ἐθνικὸς στόλος εἰς βοήθειαν τῶν νησίων ἐκείνων, ἅμα δὲ καὶ διὰ νὰ καταστραφῇ ὁ ἐχθρικὸς, διὰ νὰ μὴν ἑνωθῇ μὲ τὸν ἄλλον, καὶ τότε ὑπεραυξάνει τῶν ἐχθρῶν ἡ δύναμις κατὰ θάλασσαν. Ἀξιοῦμεν λοιπὸν νὰ προλάβετε νὰ ἐξαποστείλετε τὰ πλοῖά σας, προνοούμενοι τῶν ἀδελφῶν μας ἀδυνάτων νησιωτῶν, τοὺς ὁποίους ὅσον ἀδύνατος καὶ ἂν ἦναι, δύναται νὰ κακοποιήσῃ.

Περιμένομεν μὲ ἀνυπομονησίαν μεγίστην νὰ πληροφορηθῶμεν τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων σας τὸ ὀγρηγορώτερον. Ὁ αὐτὸς στόλος φοβερίζει καὶ τὴν Σίφνον, ἡ ὁποία εἶναι πάντῃ ἀδύνατος, καὶ γράφουσα ἐξαιτεῖται βοήθειαν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Πρὸς Θεοῦ λοιπὸν τρέξατε εἰς βοήθειαν καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων ὅλων.

Ἐν Ἄργει, τῇ 8 Ἰουνίου 1822.

Ἀθανάσιος Κανακάρης, Ἀντιπρόεδρος.— Ἰωάννης Ὀρλάνδος.— Ἰωάννης Λογοθέτης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἕλληνες!

Σεῖς ἀπεφασίσατε τὴν ἐλευθερίαν σας, καὶ ὁ τύραννος ἀπεφάσισε τὸν ἀφανισμόν σας. Σεῖς, μὴν ὑποφέροντες νὰ ἦσθε πλέον σκλάβοι τῶν ἀνόμων καὶ ἀπίστων Τούρκων, ἐπιάσατε τὰ ἅρματα, διὰ νὰ καθαρίσετε τὴν γῆν τῶν πατέρων σας ἀπὸ τὰ ἀκάθαρτα καὶ αἱματοφάγα θηρία, διὰ νὰ ἀποφύγετε τὰ βαρύτατα δοσίματα, καὶ νὰ ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ὕβρεις καὶ ἀτιμίας, διὰ νὰ δοξάσετε τὴν οὐράνιον καὶ ἀμώμητον θρησκείαν σας, καὶ εἰς ἕνα λόγον διὰ νὰ ζήσετε μὲ νόμους καὶ νὰ

φανῆτε καὶ σεῖς εἰς τὸν κόσμον ἔθνος ἐλεύθερον, καθὼς σᾶς πρέπει, ἀλλ' ὄχι νὰ ἦσθε ὡσὰν τὰ ἄλογα κτήνη, ὑποκείμενοι εἰς ἕνα τύραννον ἄθεον, ἄνομον καὶ αἱμοβόρον. Ὁ τύραννός σας ὅμως, πλέον ἄγριος παρὰ ποτὲ, δὲν εὐχαριστεῖται εἰς τὸ ἑξῆς οὐδὲ ὡς ἄλογα κτήνη νὰ σᾶς μεταχειρίζεται, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ σᾶς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ποτὲ δὲν εἶδεν ὁ ἥλιος πόλεμον ἁγιώτερον καὶ δικαιότερον ἀπὸ τὸν πόλεμόν σας, οὐδὲ τύραννον ἀγριώτερον καὶ ἀπανθρωπότερον ἀπὸ τὸν τύραννόν σας. Εἰς τοιοῦτον πόλεμον, καὶ ἐναντίον τοιούτου τυράννου, πόσον ἑνωμένοι ἔπρεπε νὰ ἦσθε καὶ ἐνεργοί! Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐδείξατε ἀληθινὸν ζῆλον ἐλευθερίας, καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς μάχας ἐφάνητε νικηταί. Ἀκολουθοῦντες τὸν ζῆλον τοῦτον, ἔπρεπεν ἕως τώρα νὰ ἔχετε στερεωμένην τὴν ἐλευθερίαν σας, καὶ ὅλος ὁ κόσμος τοῦτο ἐπρόσμενεν· ὀγρήγορα ὅμως ἐσβέσθη ὁ ζῆλος οὗτος, καὶ ἐδώκατε καιρὸν εἰς τὸν τύραννόν σας νὰ ἑτοιμάσῃ μεγαλειτέρας δυνάμεις ἐναντίον σας, ἢ, διὰ νὰ σᾶς εἰπῶμεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, τώρα εὑρίσκεσθε εἰς τὸν πλέον μεγάλον κίνδυνον. Μ'ὅλα ταῦτα, ἂν θελήσετε, ἡ νίκη πάλιν εἶναι ἐδική σας· ἂν θελήσετε, καὶ τὸν ἐπικρεμάμενον κίνδυνον ἀποφεύγετε, καὶ τὴν ἐλευθερίαν σας διὰ πάντα στερεόνετε. Τώρα θὰ φανῆτε ἂν ἐγεννήθητε διὰ νὰ ἦσθε ἐλεύθεροι, ἢ διὰ νὰ ζῆτε σκλάβοι καὶ νὰ ἀποθάνετε σκλάβοι τῶν βαρβάρων Τούρκων. Ἕλληνες! ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος εἶναι κοινὰ καὶ εἰς τὰ πλέον ταπεινὰ καὶ ἀκάθαρτα ζῶα· ἡ ἔντιμος ὅμως ζωὴ καὶ ὁ ἔνδοξος θάνατος εἶναι προτέρημα ἀνδρῶν φιλελευθέρων. Τώρα θὰ φανῆτε καὶ θὰ δείξετε ἂν ἦσθε τοιοῦτοι ἄνδρες· τώρα θὰ φανῆτε ἂν κατάγεσθε ἀπὸ ἐκείνους τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώριζαν ἄλλο μεγαλείτερον ἀγαθὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν

ἐλευθερίαν, καὶ οἱ ὁποῖοι πολεμοῦντες διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, ἐνίκησαν ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς Ἀνατολῆς. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἔχετε καὶ ζωντανὰ παραδείγματα διὰ νὰ μιμηθῆτε. Ἰδοὺ, οἱ προὔχοντες τῆς Πελοποννήσου, καὶ Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ, βλέποντες τὸν μέγαν κίνδυνον τῆς κοινῆς Πατρίδος, ἐσύναξαν τοὺς ἀνδρείους πατριώτας των καὶ συνεκστρατεύουν προσωπικῶς. Ἀκολουθήσατε ὅλοι τὸ παράδειγμα τῶν γενναίων τούτων καὶ φιλελευθέρων ὁμογενῶν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην· κἀνεὶς ἂς μὴ μείνῃ ἀργὸς οὔτε εἰς τὴν γῆν, οὔτε εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν πολεμοῦμεν διὰ κἀνὲν ξένον ἔθνος, ἀλλὰ πολεμοῦμεν διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας, διὰ τὴν τιμήν μας, διὰ τὴν ζωήν μας καὶ διὰ τὴν πίστιν μας. Ὅλοι λοιπὸν ἂς τρέξωμεν καὶ ἂς ὑποφέρωμεν δι' ὀλίγους μῆνας κάθε ταλαιπωρίαν καὶ στενοχωρίαν, διὰ νὰ κερδήσωμεν καὶ νὰ στερεώσωμεν παντοτεινὰ τὴν ἐλευθερίαν μας. Ἂς ἀδειάσουν αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία, καὶ ἂς γένουν ἑλληνικὰ στρατόπεδα οἱ κάμποι καὶ τὰ βουνά. Πελοποννήσιοι! σεῖς πρῶτοι ὑψώσατε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας· σεῖς πρῶτοι ἐχύσατε αἷμα τυραννικόν· ἐσεῖς λοιπὸν καὶ τώρα φανῆτε ἔνθερμοι πρόμαχοι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἂς μὴν ἀναπαυθοῦν οἱ ἑλληνικοί μας βραχίονες, ἕωσοῦ τὸ λυσσασμένον θηρίον νὰ ξεράσῃ τὴν βρωμεράν του ψυχὴν ὑποκάτω εἰς τὰ ἡρωϊκά σας κτυπήματα. Σπαρτιᾶται! μὴ περιορίζετε τὴν ἐλευθερίαν σας εἰς τὰ σκληρότατα βουνά σας καὶ εἰς τὰς ταπεινὰς καλύβας σας· σταθῆτε ἐλεύθεροι εἰς τὰς ὡραίας πεδιάδας καὶ πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἀνδρειότατοι Σουλιῶται, σεῖς εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς ἐνεπιστεύθη πρὸ αἰώνων τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς ἐλευθερίας της, μὴν ἀποκάμετε πολεμοῦντες· ἰδοὺ, ἔρχονται εἰς βοήθειάν σας οἱ γενναῖοι Πελο-

ποννήσιοι, καὶ λοιποὶ ὁμογενεῖς καὶ φιλέλληνες Εὐρωπαῖοι. Θαρσεῖτε καὶ σεῖς, κάτοικοι τῶν ἀνατολικῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος· ἔρχονται νὰ ἑνωθῶσι καὶ μὲ σᾶς τὰ Πελοποννησιακὰ ὅπλα. Ἕλληνες! γενῆτε ὅλοι μία ψυχή· ἐμπρὸς εἰς τὸν ἐχθρὸν ἂς σβύσωμεν κάθε ἄλλο πάθος, ἂς μὴ κυττάξωμεν κἀνὲν ἰδιαίτερον συμφέρον· τὸ μόνον ἀληθινὸν συμφέρον μας εἶναι νὰ νικήσωμεν τὸν ἐχθρὸν, τὸ μόνον δίκαιον καὶ σωτήριον πάθος μας εἶναι νὰ μισῶμεν τὸν τύραννον. Ὑδραῖοι! Σπετσιῶται! καὶ Ψαριανοί! ποῦ εἶναι ἐκείνη ἡ προθυμία καὶ ἀνδρία, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε κατ' ἀρχάς; Ἐσβέσθη τάχα καὶ ὁ ἐδικός σας ἐκεῖνος ἐνθουσιασμός; προσμένετε τάχα πότε ν' ἀφανισθοῦν ὅλα τὰ νησία, καὶ τότε νὰ δείξετε τὴν ἀνδρίαν σας; Χάνεσθε τότε καὶ σεῖς, καὶ χάνεσθε ἄτιμοι καὶ ἄδοξοι. Τώρα, τώρα πρέπει νὰ φανῆτε, ἂν γνωρίζετε ἔθνος, ἂν ἦσθε φίλοι πιστοὶ τῆς ἐλευθερίας, ἂν ἦσθε χριστιανοὶ, ἂν προνοῆτε καὶ τὴν ἰδίαν σας σωτηρίαν, τώρα πρέπει νὰ φανῆτε. Τί φοβεῖσθε τὰ τούρκικα καράβια, ὡσὰν νὰ ἦσαν μέσα εἰς αὐτὰ Ὑδραῖοι, ἢ Σπετσιῶται ἢ Ψαριανοί; Δὲν εἶναι ἄλλοι μέσα παρὰ Ἑβραῖοι, Ἀρμένιοι καὶ Ἀνατολῖται. Τί κακὸν ἐπάθετε ὅταν ἐκαύσατε τὸ πρῶτον δελῖνι; τὰ σημερινὰ εἶναι τάχα ἀπὸ πέτραν ἢ σίδηρον; Δείξατε λοιπὸν ὅτι δὲν νικοῦν τὰ καράβια, ἀλλ' οἱ Ὑδραῖοι, οἱ Σπετσιῶται καὶ οἱ Ψαριανοί. Ἕλληνες! κάτοικοι τῶν νήσων καὶ τῆς ξηρᾶς· ὁ καιρὸς βιάζει, τὸ πᾶν κινδυνεύει, ἂν ἀμελήσετε. Ἁρματωθῆτε ὅλοι διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, φιληθῆτε, κάμετε τὸν ἱερὸν ὅρκον τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας, καὶ τρέξατε νὰ σώσετε καὶ νὰ σωθῆτε νικῶντες τὸν ἐχθρόν.

Ἐν Ἄργει, τῇ 8 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν
(Τ. Σ.) *ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων*, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Πελοποννήσιοι καὶ Σπαρτιᾶται, ἀπὸ σᾶς πρώτους ἤρχισεν ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὶν τοῦ ἱεροῦ τούτου πολέμου ποτὲ δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὴν θεοπροίκιστον πατρίδα σας τὰ ἑλληνικὰ φρονήματα. Ὑποκάτω εἰς τὸν πολυχρόνιον ζυγὸν τῆς τουρκικῆς τυραννίας, ὁποῖαι καὶ ἂν ἐστάθησαν τοῦ τυράννου αἱ καταδρομαί, ποτὲ οἱ ἄρχοντές σας δὲν ἔπαυσαν νὰ τὸν πολεμοῦν μὲ τὴν πολιτικήν των φρόνησιν καὶ μὲ τὸν πατριωτικὸν ζῆλόν των· καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη καὶ δάση ἀκόμη τῆς πατρίδος σας ἐσώζοντο λείψανα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, καὶ σπέρματα τῆς μελλούσης ἀπολυτρώσεως. Εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ὅμως φαίνεται κατ' ἐξαίρετον καὶ ἡ φιλογένεια εἰς τὸ φιλελεύθερον τῶν Πελοποννησίων. Ἅμα ὅτε οἱ Βουλευταί, οἱ Γερουσιασταὶ καὶ λοιποὶ πρόκριτοί σας εἶδον ὅτι οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἄπιστοι τύραννοι ἐβάλθησαν μ' ὅλα των τὰ δυνατὰ νὰ ἐξαλείψουν τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν, ἀπεφάσισαν ὁμογνωμόνως νὰ ἐκστρατεύσωσι καὶ οἱ ἴδιοι, οἱ μὲν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, οἱ δὲ εἰς τὴν Δυτικήν, διὰ νὰ καταστρέψουν τὴν δύναμιν τῶν τυράννων καὶ νὰ στερεώσουν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους. Τοῦτο βέβαια ἀνακαλεῖ τὴν μνήμην τῶν ἐνδόξων ἐκείνων αἰώνων τῆς παλαιᾶς Ῥώμης καὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος· μὲ τοιαύτην ἀπόφασιν ἑνωθέντες ἐκεῖνοι οἱ περίφημοι λαοὶ μὲ τοὺς ἄρχοντας καὶ στρατηγούς των, ἔσωσαν ἀπὸ τοὺς πλέον μεγάλους κινδύνους τὰς πατρίδας καὶ τὸ ἔθνος των. Ἀνδρεῖοι καὶ φιλελεύθεροι Πελοποννήσιοι! εἰς ἐσᾶς ἀποβλέπει τὴν σήμερον ὅλη ἡ Ἑλλάς, καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνεται ἡ ἐδική σας. Ἡ δόξα

καὶ τὸ συμφέρον σας ἑνόνεται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὡς οὐδέποτε· σώσατε, διὰ νὰ σωθῆτε αἰωνίως. Οἱ τύραννοί σας βλέπουν μακρόθεν τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπὸ τὴν ξηράν, μὲ τρόμον ἐν ταὐτῷ καὶ λύσσαν ἐκδικήσεως. Μὴ τοὺς ἀφήσετε νὰ ξεφοβηθοῦν, μὴ τοὺς ἀφήσετε νὰ ὑποτάξουν τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ὁμοπίστους ἀδελφούς σας, καὶ νὰ ὁρμήσουν ὅλοι ἐναντίον σας, μὴ ἔχοντες ὄπισθεν πλέον κἀνένα ἐχθρόν. Τοῦτο εἶναι τὸ σχέδιόν των, καὶ τοιαύτας ἐλπίδας τρέφουν. Προλάβετε λοιπόν, ἀνδρεῖοι Πελοποννήσιοι! ματαιώσατε τοὺς σκοποὺς τῶν τυράννων σας, καταστρέψατε τὰς ὀλεθρίους δυνάμεις των, ἀκολουθήσατε μὲ πατριωτικὴν προθυμίαν καὶ εὐπείθειαν τοὺς Προκρίτους πατριώτας σας· δείξατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι δὲν ὑψώσατε τὴν ἱερὰν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ ἄλογον ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ μὲ σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ πολεμήσετε τὸν τύραννον, νὰ τὸν νικήσετε καὶ νὰ στερεώσετε τὴν ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν. Πηγαίνετε εἰς τὰς Θερμοπύλας νὰ στήσετε νέα τρόπαια νίκης· πηγαίνετε εἰς τὴν Ἤπειρον νὰ κάμετε νέους θριάμβους. Σᾶς προσμένουν πολεμοῦντες οἱ γενναῖοι σας ἀδελφοί. Δὲν ἔχετε νὰ πολεμήσετε ἐκεῖ διαφορετικοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐπολεμήσατε εἰς τὰ Δολιανά, εἰς τὸ Βαλτέτσι, εἰς τὸ Λεβίδι καὶ εἰς τὴν Τριπολιτσάν· αὐτοὶ μάλιστα εἶναι καὶ πλέον δειλοί, συλλογιζόμενοι τὰς νίκας ὁποῦ ἐκάματε· σεῖς δὲ ἐξ ἐναντίας ἀνδρειότεροι καὶ θαῤῥαλεώτεροι διὰ τὰς νίκας ταύτας, καὶ διὰ τὴν ἐμπειρίαν ὁποῦ ἀπεκτήσατε. Εἰς ὅλα ταῦτα ἔχετε σύμμαχον ἀκαταμάχητον καὶ αὐτὸν τὸν Θεόν, ὡς μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀληθινῆς λατρείας καὶ ὑπὲρ τῶν θείων δικαιωμάτων τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Καταφρονήσαντες λοιπὸν πᾶσαν ἐμποδιστικὴν αἰτίαν, καὶ ἀναλαβόντες τὰ τυραννοφθόρα ὅπλα,

ἀκολουθῆτε ὡς γίγαντες τὸν τροπαιοφόρον σταυρόν. Ἡ νίκη εἶναι βεβαία, ἡ στερέωσις τῆς ἐλευθερίας ἀναμφίβολος, καὶ ἡ δόξα αἰώνιος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

Ἐν Ἄργει, τῇ 8 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ Μινίστρος τῶν

(Τ. Σ.) *ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων*, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 211.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προὔχοντας Σπετσῶν.

Δι' ἐπιταγῆς τῆς Διοικήσεως ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τοῦτο νὰ μείνῃ εἰς τὴν πολιορκίαν Ναυπλίου ὁ καπετὰν Δ. Νικολάου Λάμπρου, διότι εἶναι μεγαλωτάτη ἡ ἀνάγκη τῆς τοιαύτης πολιορκίας κατὰ τὸ παρόν, μὲ τὸ νὰ κλονίζεται ἡ πτῶσις τοῦ φρουρίου ἕνεκα τῆς στερήσεως ζωοτροφιῶν, καὶ χρειάζεται ἐμπόδισις προβλέψεως ἀπὸ θαλάσσης.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἔλαβεν εἴδησιν ὅτι θὰ συγκαταριθμήσετε τὸ αὐτὸ πλοῖον τοῦ καπετὰν Δημητράκη Ν. Λάμπρου εἰς τὴν παροῦσαν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων σας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, διὰ τοῦτο σᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι ἐὰν καὶ δὲν ἦναι τόση μεγάλη ἀνάγκη νὰ συμπλεύσῃ μὲ τὰ λοιπὰ πλοῖα, νὰ μείνῃ εἰς τὴν παροῦσαν πολιορκίαν· ὄχι καὶ κριθῇ ἀπὸ τὴν φιλογένειάν σας ἀναγκαία ἡ σὺν τοῖς λοιποῖς ἔκπλευσίς του, νὰ ἐκλέξετε ἄλλο πλοῖον, καὶ νὰ σταλθῇ ἐδῶ εἰς τὴν πολιορκίαν, ὁποῦ, τάχιστα καὶ χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, φθάνοντας ἐδῶ ὁ Καπετάνιός του, θέλει ἔλθει εἰς τὸ Μινι-

στέριον τοῦτο νὰ λάβη τὸν συμφωνηθέντα μισθόν, ὡς ἡ τάξις. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Ἄργει, τῇ 8 Ἰουνίου 1822.

Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. —Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. γραμματεύς, Γ. ΚΩΠΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον (α).

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς τυραννίας ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ συστήσωμεν Διοίκησιν, διὰ νὰ ἑνώσωμεν τὰ διάφορα μέρη, ἔθνος νὰ συγκροτήσωμεν, καὶ οὕτως ὅλοι ὁμοῦ ἀγωνιζόμενοι, νὰ δυνηθῶμεν, Θεοῦ θέλοντος, τὴν τιμαλφεστάτην ἡμῶν νὰ κερδήσωμεν ἀνεξαρτησίαν. Τὴν Διοίκησιν ταύτην τίς ἠδύνατο νὰ συστήσῃ προσδιορίζων, εἰμὴ τῶν διαφόρων λαῶν ἡ θέλησις; Ὅστις ἐπαῤῥησιάζετο νὰ ἁρπάσῃ τὰς ἡνίας τῆς Διοικήσεως τῶν Ἑλλήνων, φυσικῶς εἵπετο νὰ ἔχῃ ἐχθροὺς τοὺς Ἕλληνας· καὶ ἐπειδὴ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη εὑρίσκονται καὶ κακοὶ καὶ διεστραμμένοι καὶ κακόβουλοι, καταφρονηταὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ περὶ τῶν ἰδίων μόνον φροντίζοντες, ὁ τοιοῦτος ἠδύνατο νὰ συγκροτήσῃ φατρίαν καὶ νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν διχόνοιαν. Δι᾽ αὐτὰ ταῦτα ἐπροσκλήθησαν ὅλαι αἱ ἐλεύθεροι ἐπαρχίαι νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ὁποίους ἐγκρίνουσι παραστάτας αὐτῶν πληρεξουσίους, εἰς τὸ νὰ συστήσωσι τὴν ἀναγκαιοτάτην εἰς τὸ ἔθνος Διοίκησιν· καὶ συναχθέντες ἐν Ἐπιδαύρῳ, θεωρήσαντες τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους, ἀνάλογον ἐσύστησαν Διοίκησιν, καθὼς ἠξεύρετε. Ἅμα συστηθεῖσα ἡ Διοίκη-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν χαρτοφυλακίῳ Κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη.

σις, ἐφρόντισε τὰ ἱερά της χρέη νὰ ἐκπληρώσῃ. Καὶ πρῶτον, στρατολογίαν ἐπροσδιόρισεν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ καταστήσῃ ἀνάλογον δύναμιν εἰς τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας, τὰ φοβεριζόμενα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν κατὰ γῆν.

Δεύτερον· χρήματα ἐζήτησε νὰ δανεισθῇ ἀπὸ ἄλλα ἔθνη, διὰ ν' ἀπαντήσῃ τὰς μεγάλας χρείας τῆς ἐπικρατείας, κυριωτέρα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ τοῦ στόλου ἡμῶν· καὶ ἕως νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν τὰ περισσότερα, πολλὰ ὀλίγα ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν λαόν· ἓν γρόσι νὰ προσφέρῃ πᾶσα ψυχὴ, καὶ τὸ νόμιμον δέκατον, καθὼς καὶ τὸ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ κτήματα διπλοῦν δέκατον, διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς κατεπειγούσας χρείας, μισθοὺς στρατιωτῶν, τροφὰς, ἐφόδια, καὶ πρὸ πάντων, διὰ νὰ δώσῃ μικρὰν βοήθειαν εἰς τὰς τρεῖς νήσους Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, αἱ ὁποῖαι τόσα καὶ τόσα ἐξώδευσαν καὶ ἐξοδεύουσι, στόλον ἱκανὸν φυλάττουσαι, νὰ διασώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς κατὰ θάλασσαν δοκιμασίας τοῦ ἐχθροῦ, καθὼς ἀνεφάνη. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ὀλίγα ζητηθέντα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας χρήματα δὲν ἐσυνάχθησαν εἰμὴ ἐν μέρει, καθὼς ἑκάστη τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν δύναται νὰ πληροφορηθῇ σήμερον ἀπὸ τοὺς ἰδίους πληρεξουσίους, καὶ καθὼς αὔριον θέλει ἀναδείξει ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς Διοικήσεως, δημοσιευόμενος. Ἐνῷ δὲ ἡ Διοίκησις κατεγίνετο νὰ ἐνεργήσῃ τὰ μεγάλα της ταῦτα χρέη καὶ νὰ συμβιβάσῃ τὰ διὰ τὴν ἀχρηματίαν δυσυμβίβαστα πράγματα, καὶ ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν συνδρομὴν καὶ συμπάθειαν παντὸς πολίτου εἰς πάντα ταῦτα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, ἓν κόμμα σκανδαλοποιῶν κατεγίνετο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν προσδιοριζομένων ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἐνσπείροντες ζιζάνια εἰς τοὺς λαοὺς καὶ τὴν ἀθωότητα αὐτῶν ἀσυνειδήτως προαγωγεύοντες.

Ἐκ τούτου ἐπήγασαν πολλά, τῶν ὁποίων τὴν ὀχληρὰν ἐξιστόρησιν παρατρέχουσα, περιορίζεται ἡ Διοίκησις εἰς τοῦτο μόνον, τὸ νὰ εὑρίσκεται δύω χιλιάδων στρατιωτῶν σῶμα εἰς τὸν λαιμὸν τῆς Πελοποννήσου, τὸν συνδέοντα αὐτὴν μὲ τὴν στερεὰν γῆν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ν' ἀφήσῃ (ἂν ἦναι δυνατὸν ποτὲ νὰ τὸ πιστεύσῃ ἄνθρωπος), ὡς ἐκ συνθήκης ἕνα μικρὸν ἀριθμὸν ἐχθρῶν ἀναιμωτὶ νὰ περάσῃ καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς Κόρινθον, διὰ νὰ τρέξῃ ἐκεῖθεν δι' Ἄργους εἰς Ναύπλιον καθ' ὃν καιρὸν ἔμελλε νὰ παραδοθῇ διὰ τὰς γεγονυίας πρὸ ἡμερῶν συνθήκας. Ἐνῷ δ' ἤρχοντο ἐκεῖνοι, ποταποί τινες προλαβόντως διήρπαζον τὴν πόλιν καὶ ἐλεηλάτουν αὐτὴν ὡς ἄλλοι ἐχθροί. Ἡ Διοίκησις καθορῶσα τὴν περίστασιν, ἔκρινεν εὔλογον, ἀντὶ νὰ παραμερίσῃ εἰς τὴν γῆν, ἀσφαλιζομένη μὲ τὴν ἰδίαν αὐτῆς φρουράν, ν' ἀποπέμψῃ καὶ αὐτὴν τὴν σμικράν της φρουρὰν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς ἓν πλοῖον ἐν τῷ Ἀργολικῷ κόλπῳ, διὰ νὰ μὴ απομακρυνθῇ ἄλλως ἀπὸ τὸ θέατρον τοῦ νέου ἀγῶνος. Ἡ Διοίκησις, ἐκπληροῦσα ἄνευ διακοπῆς τὰ χρέη της, ἀναγκάζεται νὰ κηρύξῃ σήμερον πρὸς τὸ Πανελλήνιον τὴν ὕπαρξιν τοῦ εἰρημένου κόμματος τῶν σκανδαλοποιῶν, καὶ νὰ σημειώσῃ ὡς ἕνα ὕφαλον, εἰς τὸν ὁποῖον συντρίβονται τὰ ἐν ἀγνοίᾳ παραπλέοντα πλοῖα, ὑποσχομένη ἐντὸς ὀλίγου καὶ ὀνόματα νὰ φανερώσῃ τοῦ κόμματος τούτου, καὶ ἐνδείξεις νὰ παραστήσῃ ἀδιαφιλονεικήτους τῆς συνωμοσίας των ταύτης. Φίλτατος λαός ! ἀδελφός.

Βασίλης Ν. Μπουτούρης, Ἀντιπρόεδρος.—Γκίκας Καρακατσάνης.— Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.— Γαβριὴλ Ἀμαρίτης.

Ἕλληνες ! μὴ ἀπατᾶσθε . . . Σᾶς ἐκηρύχθη ἀσυδοσία, καὶ τὸ ἐπιστεύσατε. Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἐπειδὴ ὁ πόλε-

μος θέλει χρήματα, ὅταν γίνεται ἀπὸ τιμίους ἀνθρώπους πολεμοῦντας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των, καὶ ὄχι ἀπὸ ληστάς. Μὴ ἀπατᾶσθε . . . τρέχετε ἀνεπαισθήτως εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀπωλείας, κεντούμενοι ἀπὸ ματαιολογίας καὶ ἀνύπαρκτα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα σᾶς κηρύττουσι ψευδαπόστολοι, διωρισμένοι ἀπὸ τὸ εἰρημένον κόμμα ἐπίτηδες νὰ διατρέχωσι τὴν Ἑλλάδα. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀπατῶντες ὑμᾶς, αὐτὸ τὸ ἴδιον κόμμα τῶν σκανδαλοποιῶν εἶναι ἑτεροκίνητον. Ὅσοι μὲ τὰ ὅπλα δὲν δύνανται νὰ ἐξολοθρεύσωσι τὴν Ἑλλάδα, ῥαδιουργοῦντες ἔδωκαν εἰς τὸ κόμμα τοῦτο τὴν πρώτην γέννησιν, καὶ κινοῦσι σήμερον, οὐδόλως φαινόμενοι εἰς τὰς ὄψεις τῶν κινουμένων. Τόσον σᾶς ἀρκεῖ διὰ νὰ καταταλάβετε, φίλτατοι κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος. Βλέπετε καὶ τὰς δυσκολίας τῆς Διοικήσεως, βλέπετε καὶ τὴν κακοήθειαν συμμαχοῦσαν μὲ τὸν τύραννον κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Φιλοτιμηθῆτε νὰ εὐκολύνετε ἐκείνας, προσέχετε νὰ διαφύγετε ταύτην. Προθυμοποιεῖσθε νὰ ἐνεργῆτε μὲ ζῆλον τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, ἡ ὁποία ἐπεμελήθη καὶ ἐπιμεληθήσεται νὰ ἀναφανῇ ἀξία τῆς ὑμετέρας πίστεως. Οἱ ἐχθροὶ εἶναι ὀλίγιστοι καὶ τὸ πλεῖστον μέρος ἀπόλεμοι· ἠδυνήθησαν νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον, διότι δὲν εὗρον ἐναντίωσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ἀποθάνει ἐδῶ, καθὼς καὶ τόσαι ἄλλαι χιλιάδες πέρυσιν ἀπέθανον, ἂν ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἀναλαβόντες τὴν γενναιότητά σας, ὁρμήσετε, οἱ μὲν κατ' αὐτῶν, οἱ δὲ συνιστῶντες τὴν πολιορκίαν Ναυπλίου, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου παραδίδεται· διότι ἀπὸ μὲν τὴν ξηρὰν ἱκανὰς τροφὰς δὲν εὑρίσκει, ἀπὸ δὲ τὴν θάλασσαν φυλάττεται μὲ τὰ πλοῖα τῶν γενναίων Ὑδραίων καὶ Σπετσιωτῶν, τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος θυσιαζόντων.

Ἐν τῷ Ἀργολικῷ Κόλπῳ, τῇ θ'. Ἰουνίου 1822.

Ἀθανάσιος Κανακάρης, Ἀντιπρόεδρος. — Ἰωάννης Ὀρλάνδος.

(Τ. Σ.) *Ὁ ἀρχιγραμ. τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων,* Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 212.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ τοὺς ἔχοντας πλοῖα, ἐπὶ προφάσει φιλογενείας καὶ ζήλου πατριωτισμοῦ, ὥπλισαν τὰ πλοῖά των, καὶ ἔδραμον ἄλλοι μὲν εἰς νῆσον Ὕδραν, ἄλλοι δὲ εἰς νῆσον Σπετσῶν, καὶ ἄλλοι εἰς νῆσον Ψαρῶν, εἰς τὸ νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ τὰ ἀναγκαῖα διπλώματα τῆς ὑψώσεως τῆς ἐθνικῆς σημαίας, διὰ νὰ συμπολεμήσουν καὶ βλάψουν, ὡς αὐτοὶ ἔλεγον, τὸν κοινὸν ἐχθρὸν τοῦ Γένους. Οἱ φιλογενέστατοι προὔχοντες τῶν τριῶν ἄνω εἰρημένων νήσων, ἐλπίζοντες μεγάλας τὰς ἐκδουλεύσεις των, κατὰ τὸν πλαστὸν ζῆλόν των τὸν ὁποῖον ἐδείκνυον, μ' ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας ἐδέχοντο, καὶ τοὺς ἐφωδιάζον ἀμισθὶ μὲ τὰ συνήθη διπλώματα τοῦ Γένους.

Ἀλλ' οὗτοι ἀντὶ νὰ τρέξωσι κατὰ τοῦ κοινοῦ τυράννου διὰ νὰ τὸν ζημιώσουν, ἢ κἂν νὰ τοῦ φέρουν ἕνα τρόμον, ἂν δὲν ἐδύναντο νὰ τὸν βλάψουν, ἐμεταχειρίσθησαν τὰς δυνάμεις των κατὰ τῶν ὁμογενῶν, ἁρπάζοντες καὶ λεηλατοῦντες, εἰς μὲν τὴν θάλασσαν τὰ ἡμέτερα πλοιάρια καὶ τοὺς ἐπιβάτας, εἰς δὲ τὴν ξηρὰν ληστρικῶς λαφυραγωγοῦντες τὰ ζῶα καὶ κτήνη τῶν ὁμογενῶν, χωρὶς ἐρυθρίασιν τοῦ προσώπου των, καὶ οὔτε Θεὸν φοβούμενοι, οὔτε Γένος σεβόμενοι.

Μετὰ τούτων δὲ ἤρχισαν νὰ πειράζουν καὶ τὰς φιλι-

κὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων σημαίας, καὶ ἔφερον ἕνεκα τῶν τοιούτων ἀταξιῶν των οὐκ ὀλίγας ἐνοχλήσεις πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὥστε ὀλίγον ἔλειψαν τὰς εὐρωπαϊκὰς δύναμεις, ἀπὸ οὐδετέρως πρὸς ἡμᾶς ἕως τοῦ νῦν φερομένας, νὰ τὰς κάμωσιν ἐχθράς μας.

Αἱ τοιαῦται, λέγομεν, ἀκαταστασίαι καὶ ληστρικὰ κινήματα τῶν ἀτάκτων ὁμογενῶν ἐβίασαν τὴν Διοίκησιν νὰ λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα, καὶ νὰ κάμῃ περὶ τούτου νόμον, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς τῶν ἀτάκτων καταχρήσεις, καὶ ν' ἀποδείξῃ πρὸς τὴν Εὐρώπην, ὅτι δὲν φέρονται τὰ πλοῖά της πλέον ἄτακτα πρὸς οὐδένα, ἀλλὰ τοὺς ἀτάκτους ἀποβάλλει καὶ παιδεύει κατὰ νόμον.

Εἰδοποιοῦνταί λοιπὸν οἱ φιλογενέστατοι προὔχοντες τῆς νήσου Σπετσῶν περὶ τῆς τοιαύτης διαταγῆς τῆς Διοικήσεως, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς, ἕως δευτέραν της διαταγὴν, νὰ μὴ δώσουν μερικῶς οὐδενὸς ἄδειαν νὰ ὁπλίσῃ τὸ πλοῖόν του, μικρὸν ἢ μεγάλον, εἰς καταδρομὴν, ὅστις ποτὲ ἂν ἦ, ἐκτὸς μόνον ἂν συγκολληθῇ μὲ τὸν ἑλληνικὸν στόλον, διὰ νὰ συμπολεμήσῃ τὸν ἐχθρόν. Προσέξατε νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαταγὴ αὕτη τῆς Διοικήσεως, ἵνα δείξητε εὐπείθειαν τῶν διαταγῶν της. Ἔρρωσθε.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.
Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Γ. ΚΩΠΑΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐδῶ μανθάνομεν διάφορα περὶ δισπάρκου τινὸς, τὸ ὁποῖον μέρος τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου ἔκαμεν εἰς Μονεμβασίαν. Δὲν στοχαζόμεθα νὰ ἦναι ἀληθὲς, μ' ὅλον τοῦτο σᾶς ἰδεάζομεν, τόσον διὰ νὰ προφθάσωσι τὰ πλοῖα σας ἐκεῖσε εἰς βοήθειαν, ὅσον καὶ διὰ νὰ μᾶς πληροφορήσετε ὅ,τι περὶ αὐτοῦ τούτου ἠξεύρετε. Ὑγιαίνοιτε.

Ἂν τοῦτο ἀληθεύῃ, πρέπει νὰ λάβετε μέτρα περὶ διαφυλάξεως τοῦ Ναυπλίου, ὅπου πιθανώτατον νὰ εἰσβάλωσιν.

Ἐν Ἄργει, τῇ ιά. Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*

Ἀθανάσιος Κανακάρης.— Ἀναγν. Παπαγιαννόπουλος.— Ἰωάννης Ὀρλάνδος.— Ἰω. Λογοθέτης.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ ΝΈΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2126.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ Κύριος Λάμπρος Σταυριανάκης ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ Μινιστερίου τούτου ἐπίτηδες διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ ὅσον μολύβι τῆς Διοικήσεως εὑρίσκεται αὐτοῦ. Παῤῥησιασθείσης λοιπὸν τῆς παρούσης ἐξ ἐπαγγέλματος, θέλετε παραδώσει πρὸς αὐτὸν ὅλον αὐτὸ τὸ μολύβι μὲ ἀκριβῆ καταγραφὴν τῆς ποσότητος τῶν ζυγίων, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὸ ἀνῆκον τῆς παραλαβῆς ἔγγραφον.

Ἐν Ἄργει, τῇ 12 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς Μινίστρος τοῦ πολέμου, ἸΩΆΝΝΗΣ ΚΩΛΈΤΤΗΣ.

Εἰς ἔλλειψιν τοῦ ἀρχιγραμματέως

ΜΑΝΟΥΗΛ ΣΑΛΤΈΛΗΣ.

Ἀριθ. 219.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προὔχοντας Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις, ἅμα λαβοῦσα τὴν εἴδησιν ὅτι εἰς νῆσον Σύρας εὑρίσκεται μία ναῦς, ὡς τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ ἐπάρχου Τήνου, εἰδοποίησε τὸ Μι-

νιστέριον τῶν ναυτικῶν καὶ διέταξε διὰ νὰ γράψῃ εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσας, ἵνα λάβωσι τὰ ἀνήκοντα μέτρα περὶ ταύτης τῆς εἰδήσεως· διὸ καὶ σᾶς εἰδοποιοῦμεν κατὰ τὴν ληφθεῖσαν διαταγήν. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Ἄργει, τῇ 14 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.—Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. 231.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας συνέδεσεν ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις μετὰ τῶν πολιορκουμένων ἐν Ναυπλίῳ Τούρκων, ὑπεχρεώθη νὰ τοὺς ἀπεράσῃ εἰς τὸν Γέροντα, ἐν Ἀσίᾳ, μὲ πλοῖα ναυλωθησόμενα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν· ἡ δὲ διώρισε τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν νὰ ναυλώσῃ πλοῖα ἐξ ἄλλων ἐθνῶν, καὶ εἰς ἔλλειψιν ξένων, ἐκ τῶν ἡμετέρων τόσα, ὅσα ἠμποροῦν νὰ χωρέσουν τρεῖς χιλιάδας καὶ πενταχοσίας ψυχάς· τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν στέλλει ἐπὶ τούτῳ τὸν Κύριον Σωτῆρον Λιναρδόπουλον ὡς παραστάτην. Ἡ φιλογένειά σας ὅμως ἔχετε τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκλέξετε τὸ συμφερώτερον τῇ πατρίδι καὶ τιμιώτερον· εἰ μὲν εὑρεθῶσιν αὐτόθι εἰς τὰς δύω νήσους Ὕδρας καὶ Σπέτσας ἀλλοεθνῆ πλοῖα, χωρητικὰ τῶν τριῶν χιλιάδων καὶ πενταχοσίων ψυχῶν, καὶ ἐγκρίνετε εὔλογον νὰ ναυλωθῶσιν ἐκεῖνα διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, θέλετε τοὺς τὰ συμφωνήσει τόσον τὴν ψυχὴν, ἀπὸ εἴκοσι πέντε γρόσια ἐπάνω κάτω, ὡς γνωρίζετε συμφερώτερον. Δὲν σᾶς κόπτεται ἡ τιμὴ, διότι ἡ φιλογένειά

σας εἶσθε μέλος τῆς Διοικήσεως καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἠξεύρετε νὰ τὸ φυλάξετε.

Ἐὰν καὶ δὲν εὑρεθῶσιν ἀλλοεθνῆ πλοῖα, ἢ καὶ στοχάζεσθε νὰ ὑπάγουν τὰ ἡμέτερα, τότε θέλετε ἐκλέξει ὀκτὼ Ὑδραιώτικα καὶ ἓξ Σπετσιώτικα· πρὸς αὐτὰ θέλει πληρωθῶσι τὰ μηνιαῖα τῶν ναυτῶν μόνον καὶ αἱ ζωοτροφίαι. Τὸ πῶς εἴπομεν διὰ πλοῖα ἀλλοεθνῆ εἶναι, διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ οἱ ἡμέτεροι πράξουν κάνένα ἐναντίον πρὸς τοὺς ἐμπιστευθέντας Τούρκους, καὶ ὕστερον τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη προσάψουν κατηγορίας εἰς τὸ ἔθνος. Αἱ ζωοτροφίαι διὰ τοὺς Τούρκους θέλει δοθῶσιν ἐδῶθεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν εἰς τὰ καράβια, κατὰ τὸν ἰμπαρκάτον ἀριθμόν.

Ἐὰν καὶ ἀποφασίσετε διὰ πλοῖα ξένα, ὁ ναῦλός των θέλει προσπαθήσετε νὰ πληρωθῇ ἐμπρὸς ὁ ἥμισυς καὶ ὁ ἄλλος ἥμισυς εἰς τὸν Γέροντα· εἰδὲ καὶ δὲν εὐχαριστηθοῦν, θέλει πληρωθῇ ἐμπρὸς ὅλος. Οἱ Τοῦρκοι μέλλει νὰ λάβουν τὸ ἓν τρίτον τῆς κινητῆς περιουσίας των, καὶ ἔστω εἰς εἴδησιν διὰ τὸ κοντράτον τοῦ ναύλου.

Προσπαθήσετε μίαν ὥραν ταχύτερον νὰ σταλθῶσι τὰ πλοῖα, διότι ἐν ὅσῳ δὲν ἔλθουν νὰ ἰμβαρκάρουν τοὺς Τούρκους, τὸ φρούριον δὲν παραδίδεται εἰς τὴν ἐξουσίαν μας. Κρίνατε τὸ συμφερώτερον καὶ ὠφελιμώτερον, καὶ ἐκεῖνο ἀποφασίσατε.

Σᾶς περικλείεται μία προκήρυξις, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξε σήμερον τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, δι' ἐπιταγῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς τὸ κοινόν, πρὸς εἴδησίν σας. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Ἄργει, τῇ 18 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γενικὸς γραμμ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις λαμβάνει αὔριον εἰς χεῖράς της τὸ ἀπέναντι τοῦ Ναυπλίου ὠχυρωμένον νησίδιον, καὶ ἐλευθερόνεται διόλου ἡ θάλασσα, τὸ δὲ Μινιστέριον τοῦτο διωρίσθη μὲ διαταγὴν σημερινὴν ὑπ' ἀριθ. 1785 νὰ καταστήσῃ τὴν θαλασσινὴν φρουρὰν εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ φρουρίου διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ ἀκριβῆ φυλακὴν τῶν συνθηκῶν·

Διακηρύττομεν.

Α'. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κανένα Ἕλληνα, ὁποίας τάξεως καὶ καταστάσεως εἶναι, νὰ εἰσέλθῃ ἢ κἂν νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ φρούριον, καθὼς δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ νὰ ἐξέλθωσι.

Β'. Ὅστις μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην τολμήσῃ ἀπ' ἐναντίας νὰ προσφερθῇ, ἔχει τὴν ἄδειαν ἡ θαλασσινὴ φρουρὰ νὰ τὸν κτυπήσῃ ἄνευ ἐξαιρέσεως.

Ἐν Ἄργει, τὴν 18 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) *Ἡ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπή, Φραντσέσκος Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γενικὸς γραμμ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. 238.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῶσιν αἱ κατὰ θάλασσαν καταδρομαὶ ἀπὸ τὸν τυχόντα, αἱ ὁποῖαι πολλῶν κακῶν πρόξενοι γίνονται, ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις δι' ἐπιταγῆς της, ἀπὸ 19 Ἰουνίου ὑπ' ἀριθ. 1799, διώρισε τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν νὰ ἐκδώσῃ ἐντόνως ἐπιταγὰς ὅπου δεῖ, νὰ

εἰδοποιήσῃ δὲ ὅλας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ μὴν ἐπιτρέψωσιν εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν πλοίων νὰ ὁπλισθῇ καταδρομικὸν, καὶ νὰ δοθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ πρὸς τοὺς ναυάρχους ἡμῶν, ἂν ἀπαντήσωσι καταδρομέα, ἄνευ ἐξαιρέσεως, νὰ τὸν διευθύνωσιν εἰς τὸ Μινιστέριον τοῦτο, διὰ νὰ κρίνεται ὡς παραβάτης τῶν ἑλληνικῶν νόμων· καὶ ἂν φανῇ ὅτι τοῦτο ἔπραξεν αὐτοθελήτως, νὰ παιδεύεται μόνος του, εἰδὲ φέρει ἔγγραφον ἄδειάν τινος Διοικήσεως τῶν νήσων, ν' ἀναφέρῃ τὸ Μινιστέριον πρὸς τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν, διὰ νὰ παιδεύεται ἐπίσης καὶ ἐκείνη ἡ Διοίκησις. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Ἄργει, τῇ 20 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. γραμματεὺς ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΝΔΑΣ.

Ἀριθ. 255.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προκρίτους νήσου Σπετσῶν.

Ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις βλέπουσα τὰς μεγάλας καταχρήσεις, παρὰ τῶν καταδρομέων γινομένας, δι' ἐπίτηδες διαταγῆς ἐκώλυσε ταύτας, καὶ διέταξε τὸ Μινιστέριον τοῦτο νὰ δώσῃ εἰς ὅλας τὰς νήσους εἴδησιν διὰ μιᾶς προκηρύξεως, ἐξ ἧς σᾶς περικλείεται ἓν ἴσον πρὸς ὁδηγίαν, τὴν ὁποίαν θέλετε θέσει ἐν τῇ κοινῇ ὑμῶν Καγκελαρίᾳ εἰς θεώρησιν πάντων.

Διὰ μέσον τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Ν. Λαζάρου, μέλους τοῦ Μινιστερίου τούτου, σᾶς ἐστάλησαν δύω ἀντίγραφα· τὸ ἓν γραφῆς στρατηγοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, διαλαμβάνον τὰς νίκας τῶν Σουλιωτῶν, τὸ ἕτερον μεταφράσεως ἐξ

ἐφημερίδος ἀγγλικῆς, διαλαμβάνον περὶ συστάσεως ἑλλήνων. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Ἄργει, τῇ 21 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Γ. ΚΩΠΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀπὸ κατὰ μέρος ὁπλισθέντα πλοῖα καταδρομικὰ ἔφερον εἰς τὸ Γένος βλάβην καὶ ζημίαν καὶ οὐκ ὀλίγας ἐνοχλήσεις πρὸς τὴν Διοίκησιν, διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας καταχρήσεις, τὰς ὁποίας ἔπραττον τόσον πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς οὐδετέρους, διὰ τοῦτο ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις ἔλαβε τὰ ἀνήκοντα μέτρα εἰς τὸ νὰ ἐμποδισθῶσι διόλου αἱ κατὰ θάλασσαν καταδρομαὶ ἀπὸ τὸν τυχόντα.

Τὸ Μινιστέριον τοῦτο, διορισθὲν μὲ διαταγὴν σημερινὴν ὑπ᾽ἀρ. 1799 νὰ ἐκδώσῃ ἐντόνως ἐπιταγὰς ὅπου δεῖ·

Διακηρύττει.

Α΄. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κάμμίαν μερικὴν Διοίκησιν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς κανὲν πλοῖον νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ καταδρομέως, δηλαδὴ νὰ τῷ δώσῃ ἄδειαν ἔγγραφον νὰ ὁπλίσῃ τὸ πλοῖόν του μερικῶς, ἕως δευτέρας διαταγῆς.

Β΄. Διορίζονται ὅλοι ἡ ἡμέτεροι ναύαρχοι καὶ κυβερνῆται τῶν ἑλληνικῶν πολεμικῶν νήσων, ἂν ἀπαντήσωσιν ὁποιονδήποτε καταδρομέα ἄνευ ἐξαιρέσεως, μὴ ἔχοντα ἄδειαν ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, νὰ τὸν πιάσωσιν ἄνευ δισταγμοῦ καὶ νὰ τὸν διευθύνωσι μὲ τὸ πλοῖόν του καὶ ναύτας εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, διὰ νὰ κριθῇ ὡς παραβάτης τῶν ἑλληνικῶν νόμων.

Γ'. Ἐὰν γοῦν ἀναφανῇ τις οἴκοθεν τοῦτο ποιήσας, θέλει παιδεύεται μόνος αὐτός· εἰ δὲ φέρει καὶ ἔγγραφον ἄδειαν τοπικῆς τινος Διοικήσεως τῶν νήσων, τότε θέλει παιδευθῇ ἀπὸ τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν ἐπίσης καὶ ἡ ἀπειθὴς ἐκείνη Διοίκησις.

Ἐν Ἄργει, τῇ 19 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Ἐξοχώτατε Μινίστρε τοῦ Πολέμου. (α).

Γράμματα τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος περιγράφουν καὶ τὸν ὁλοῦστερινὸν πόλεμον, ὁποῦ οἱ γενναῖοι Σουλιῶται ἔκαμαν ἐπιπεσόντες νυκτὸς εἰς τοὺς Τούρκους. Ἐφόνευσαν ὑπὲρ τὰς δύω χιλιάδας, τοὺς ἔβαλαν εἰς ἀταξίαν, τοὺς ἐκυνήγησαν, ἔπιασαν ζωντανούς, λαβωμένους, καὶ ἐπῆραν ὅλους τοὺς νεκρούς, ταχίμια ἀτιῶν (β), λάφυρα ἀπερίγραπτα, καὶ πολλαῖς ὀκάδες ἀσήμια· καὶ καθ' ὅλους τοὺς πολέμους ἔχουν ἕως ὀκτὼ χιλ. φονευμένους, πλὴν τῶν ζωντανῶν αἰχμαλώτων καὶ λαβωμένων. Ὁ Χουρσὶτ πασσᾶς μᾶς βεβαιόνουσιν ὅτι διευθύνεται μὲ βίαν εἰς Βελιγράδι, διότι, ὡς ἐπληροφορήθησαν ἀπὸ Ἰωαννίτας, ἀπεστάτησεν ἡ Σερβία. Ὁ Ὀμὲρ-πασσᾶς ἀνεχώρησε μετὰ τὴν ἧτταν διὰ Ἰωάννινα. Εἰς τὸ Κομπότι, ὁποῦ εἶναι οἱ ἐδικοί μας συναγμένοι, εἶχαν ὑπάγει μερικοὶ καβάλα τῶν Τούρκων ἀπὸ Ἄρταν διὰ νὰ ἐπιπέσουν αἰφνιδίως εἰς τοὺς ἐδικούς μας, ἀλλ' οἱ ἐδικοί μας μ' ὅλον ὅτι ἀτάκτως, τοὺς ἐκυνήγησαν ὅμως καὶ ἐφόνευσαν δεκαοκτώ, ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν καί τινες σημαντικοί.

(α) Τὸ πρωτότυπον σώζεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, φάκελλος 2508 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

(β) Ἵππων.

Οἱ θαλασσινοί μας ἔκαμαν δεσβάρχον εἰς τὴν Ἀλβανιτιὰν, καὶ ἐσκλάβωσαν πολὺν τουρκιάν. Ἐκ τούτου ἐσηκώθησαν ὅλοι οἱ ῥωμαῖοι Ἀλβανῖται καὶ Χειμαριῶται, καὶ πολὺ ἐσκότισαντὸν νοῦν τῶν ἐχθρῶν. Ὅλαι αὗται αἱ εἰδήσεις εἶναι βέβαιαι. Μᾶς ἐστάλη ἀπὸ Μεσολόγγιον καὶ ἓν φόλιον, νεοελθὸν τῆς Λόνδρας, τοῦ ὁποίου σᾶς περικλείομεν ἀντίγραφον. Ἐν τοσούτῳ μένω.

Τῇ 16 Ἰουνίου 1822, Σαραβάλι, ἐν τῇ πολιορκίᾳ Πατρῶν.

Ὁ στρατηγὸς, Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Λόνδρα, τῇ 24 Ἀπριλίου 1822.

Ἠξεύρομεν μὲ βεβαιότητα, ὅτι ἀπὸ τὰς συνδιαλέξεις, ὁποῦ ἔγειναν εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἀποβλεπούσας τὰ περὶ τῆς Τουρκίας, ἠσθάνθησαν καὶ ὁμοθυμαδὸν ὡμολόγησαν ὅλοι οἱ Μινίστροι, ὅτι διὰ τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης ἡσυχίαν συμφέρει νὰ γενῇ εἴτε πόλεμος, εἴτε εἰρήνη. Μὲ τὴν γνώμην ὅλων τῶν Δυνάμεων ἀπεφάσισαν καὶ συνήνεσαν εἰς τὰ προβλήματα τῆς Ῥωσσίας· ἡ ἱερὰ συμμαχία μετὰ τῆς Ἀγγλίας θέλουν κάμει τὴν τελευταίαν ἀπόπειραν πρὸς τὸν Σουλτάνον, εἰς διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης. Ἐλπίδα πιθανωτάτην ἔχομεν, ὅτι τὸ Διβάνι ἔντρομον νὰ ἰδῇ τὴν Εὐρώπην ὅλην ἡνωμένην, θέλει δεχθῇ τὰς προτάσεις. Ἂν τὰς ἀποῤῥίψῃ, ὅλαι αἱ Δυνάμεις θέλουν κάμει μίαν διακήρυξιν, καὶ ὁ πόλεμος θέλει γενῇ ἐκ μέρους τῆς ἱερᾶς συμμαχίας. Μόνη ἡ Ῥωσσία θέλει ἐκστρατεύσει κατὰ τῆς Τουρκίας, ἡ δὲ Αὐστρία καὶ Πρωσσία θέλουν συστήσει δύω στρατόπεδα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διαφυλαχθῇ ἡ ἡσυχία εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ Ἀγγλία μὲ τοὺς στόλους της θέλει προστατεύσει τὰ κινήματα τῆς Αὐστρίας,

ἡ ὁποία θέλει διατηρεῖ τὰ στρατεύματά της εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως καὶ τοῦ Πιεμόντε. Ἂν ὁ πόλεμος κηρυχθῇ, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου ἀποδιώξουν τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, αἱ μεγάλαι δυνάμεις θέλουν συνέλθει πρὶν τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, διὰ νὰ σκεφθοῦν περὶ τοῦ σχήματος καὶ τῶν ὁρίων τῆς νέας τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατορίας. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, τοῦ ὁποίου ἡ μετριότης καὶ καλοκάγαθία ποτὲ δὲν ἐψεύσθησαν, δὲν ζητεῖ τίποτε αὐτός. Ὁ γαλλικὸς πρέσβυς ἔμελλε σήμερον νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸν Λόρδον Καστελρῆν, μαρκέσιον τοῦ Λονδοδερύ, τὸν Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Δύναμις θέλει συναινέσει εἰς ὅσα ἐσυμφωνήθησαν διὰ τὴν μεταξὺ τῶν βασιλέων ἁρμονίαν, τὴν τόσον ἀναγκαίαν διὰ τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης ἡσυχίαν.

Μετεφράσθη ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐν Μεσολογγίῳ, καὶ ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς ἀντίγραφον.

Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον ἐξ ἑτέρου ἀντιγράφου.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. 1820.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κυρίους Προκρίτους Σπετσῶν.

Λαβόντες τὸ ἀπὸ 18 Ἰουνίου ἔγγραφόν σας, ἔγνωμεν ὅσα μᾶς φανερόνετε περὶ τῶν τριάκοντα χιλιάδων γροσίων, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας Ὑδραίους. Τῳόντι, ἀδελφοί, ἔχετε δίκαιον, ἀλλ' ἔχουσι δίκαιον καὶ οἱ Ὑδραῖοι, μὴ δυνηθέντες ἀλλέως νὰ κάμωσιν· ἔχει δίκαιον καὶ ἡ Διοίκησις, ἡ ὁποία, βλέπουσα

καὶ τῶν δύω τὸ δίκαιον, βλέπει ἀκόμη καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχαριστηθῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι, διὰ νὰ τοὺς μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι. Τὸ δίκαιόν σας εἶναι λοιπὸν ἀναντίῤῥητον, ἀλλ' ὅλα, ἀδελφοί, προέρχονται ἀπὸ τὴν χρηματικὴν στενοχωρίαν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς καὶ ἐκείνη ἡ Διοίκησις πάσχομεν, καὶ εἶναι ἀνάγκη μὲ ὑπομονὴν νὰ φερώμεθα, προσπαθοῦντες δυνατὰ τ' ἀδύνατα νὰ κάμωμεν, ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐμποδίσωμεν τὸ βάρβαρον νὰ ἐνεργήσῃ σύστημα τοῦ ἐξολοθρευμοῦ ἐναντίον μας. Εἰς αὐτὸ δὲ εἶναι ἀναγκαῖον, Κύριοι, μὲ μίαν ψυχὴν ἐν χριστιανικῇ ἑνώσει, καὶ « ἐν ἐθνικῇ ἀδελφότητι νὰ φροντίσετε Σπετσιῶται καὶ Ὑδραῖοι, εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίζεσθε τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης τὴν ἐλευθερίαν, τὰ δὲ χρήματα διορθόνονται. » Ἀπὸ τὰς νήσους ἐλπίζομεν νὰ σᾶς ἔλθωσι χρήματα, καὶ ἡμεῖς φροντίζομεν χρήματα νὰ προσποϊσθῶμεν, καὶ ὅλοι ἐλπίζομεν ὑπερευχαριστημένοι νὰ μείνωμεν ἀπὸ τὴν φιλτάτην Πατρίδα.

Ἐν Ἄργει, τῇ 21 Ἰουνίου 1822.

(Γ. Σ.) *Ἀντιπρόεδρος Ἀθανάσιος Κανακάρης.—Ἰωάννης Λογοθέτης.*

Ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμματεὺς κτλ, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 283.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προκρίτους νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείεται ἀντίγραφον προκηρύξεως Ἀλεξάνδρου πρώτου, Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἀναφερούσης περὶ Ἑλλήνων, καὶ ἕνας κατάλογος περὶ τῶν Ἐπάρχων καὶ Ἀντεπάρχων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πρὸς ὁδηγίαν σας. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Ἄργει, τῇ 27 Ἰουνίου 1822.

(Τ.Σ) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γενικὸς γραμματεύς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Πετρούπολις, τῇ 14 Μαΐου 1822.

Ἀλέξανδρος πρῶτος, διὰ τῆς Θείας χάριτος Ἰμπεράτωρ καὶ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κτλ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ χρεωστεῖ πρὸς τοὺς ὑψηλοτάτους συμμάχους του, πρὸς τὴν Εὐρώπην, πρὸς τοὺς λαούς του καὶ πρὸς ἑαυτὸν νὰ γνωστοποιήσῃ ποῖα ἀξιώματα ἐσυμβουλεύθη, καὶ τίνας τρόπους ἐμεταχειρίσθη εἰς τὰς διαφόρους σχέσεις τοῦ γαπινέτου του μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς ἀπὸ τὸν καιρὸν καθ' ὃν πολλαὶ ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι ἐκηρύχθησαν ἀνεξάρτητοι τῆς ὀθωμανικῆς διοικήσεως. Ἡ Μεγαλειότης του, ἀφ' ἧς ὥρας ἡ Θεία πρόνοια ἐκάθισεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου, δὲν ἔλαβεν εἴτε εἰς τοὺς πολέμους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεχρεώθη μὲ πόνον τῆς ψυχῆς του νὰ ἐμβῇ, εἴτε εἰς τὰς συμμαχίας του, εἴτε καθ' ὅλην τὴν διαμονὴν τῆς εἰρήνης, ἐπὶ τῆς διαγωγῆς του παρὰ μίαν σταθερὰν καὶ ἀναλλοίωτον ἐπιθυμίαν, ἤγουν τὴν εὐτυχίαν τῶν ὑπηκόων του καὶ τὴν σύστασιν τῆς ἐν Εὐρώπῃ εὐταξίας. Ὅταν ἡ φιλοδοξία ἑνὸς στρατιώτου, ὑψωθέντος διὰ τῆς βίας εἰς τὸν βαθμὸν τῶν βασιλέων, κατεπάτησε τὰ πλέον ὑψηλὰ καὶ ἱερὰ δικαιώματα, τὰ πλέον εὐγενῆ καὶ συντηρητικὰ δόγματα, καὶ μετὰ τούτων τ' ἀληθῆ συμφέροντα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπεβάρυνεν ὁ ζυγός του, ἡ Μεγαλειότης του, ἑνωθεῖσα ἐκ καρδίας καὶ ὅλαις δυνάμεσι μὲ τοὺς ὑψηλοτάτους συμμάχους της, ἔλαβε τὴν εὐτυχίαν νὰ συντρέξῃ διὰ ταχίστης καὶ ἐνεργητικῆς ἀναπτύξεως τῶν δυνάμεών του εἰς τὴν γενικὴν εἰρήνην, ἥτις ταραχθεῖσα ὕστερον καὶ στιγμιαίως μόνον ἀπὸ μικρά τινα καὶ προσωρινὰ συμβάντα, κατεστάθη ἡ μέλλουσα βάσις

τῶν εὐτυχιῶν τῆς Εὐρώπης. Ὅταν δὲ μετὰ ταῦτα καὶ πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ὀλέθρια φρονήματα παραδεδεγμένα ἀπὸ ὀλίγους τινάς, ἢ διεφθαρμένους ἢ εὐαπατήτους, διήγειραν ἓν μέρος τῆς Ἰταλίας, ὁ Αὐτοκράτωρ μένων πιστὸς εἰς τὰ ἀξιώματά του, ἔλαβε μετὰ τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ συμμάχου, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, τὰ πλέον ἐπιτήδεια μέτρα εἰς τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν καλὴν τάξιν, καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως τὴν τελείαν ἀπόλαυσιν τῶν κληρονομικῶν του δικαιωμάτων, καθὼς ἀπελάμβανεν ἤδη τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας τῶν λαῶν του. Μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἤκουσε καὶ τὰ παράπονα τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς, καὶ ἠκολούθησε τὰς πραγματείας, τῶν ὁποίων τὸ τέλος ἦτον ν' ἀποκαταστήσωσι καλλιτέραν τὴν τύχην αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἡσυχίαν εἰς τοὺς τόπους τούτους. Ἡ Μεγαλειότης του δὲν ἔλαβεν ὀλιγώτερον οἶκτον διὰ τὰ δεινὰ τῶν Ἑλλήνων παρὰ διὰ τὰ δεινὰ τῶν δυτικῶν λαῶν.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τῆς Μεγαλειότητός του, σύμφωνος καθ' ὅλα του τὰ κινήματα μὲ τοὺς πρέσβεις τῶν ἄλλων αὐλῶν, ἔδωκε κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν ὀθωμανικὴν αὐλὴν ὅλους τοὺς ἀποδεικτικοὺς λόγους τοῦ ὅτι ἡ Ῥωσσία, οὔτε ἐμμέσως οὔτε ἀμέσως δὲν ἐμέθεξε ποσῶς ἀπὸ τὰς πρώτας ἐπισυμβάσας ταραχὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ μ' ὅλον ὅτι ὁ προσωπικὸς χαρακτὴρ τῆς Μεγαλειότητός του κατέστησε περιττοὺς τοὺς λόγους τούτους, προήχθησαν ὅμως μέχρι τῆς πλέον ἐντελοῦς ἀποδείξεως, καὶ τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐπρόβαλεν ἡ Μεγαλειότης του τέλος πάντων, ἦσαν ἐντελῶς σύμφωνα μὲ ὅ,τι ἀπαιτοῦσεν ἡ ἐκτέλεσις τῶν συνθηκῶν, ἡ θρησκεία, ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος. Ὁ πρέσβυς τῆς Μεγαλειότητός του ἐζήτησεν ἐν ὀνό-

ματι Αὐτῆς ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν αὐλὴν, πρῶτον νὰ ἀνορθωθῶσιν αἱ καταχρημνισθεῖσαι ἐκκλησίαι, νὰ ἔχῃ τὸ ἐλεύθερόν της ἡ χριστιανικὴ πίστις, καὶ κὰνεὶς ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς ὑπηκόους τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς νὰ μὴν ἐνοχλῆται εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τὴν λατρείαν τῆς πίστεώς του· δεύτερον, τὰ τουρκικὰ στρατεύματα νὰ ἀδειάσωσι τὴν Μολδαυίαν καὶ Βλαχίαν.

Ἀλλὰ τὸ σταθερὸν σύστημα τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς ἐστάθη τὸ νὰ σύρῃ εἰς μάκρος τὰς πραγματείας, καὶ νὰ κερδίζῃ καιρὸν, ἢ διὰ νὰ κουράσῃ τὴν ἐπιμονὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν, ἢ διὰ νὰ προετοιμασθῇ ἀσφαλέστερα εἰς τὸν πόλεμον. Αἱ ἀργοπορίαι ἐστάθησαν τοσαῦται, ὥστε ἡνωμέναι μὲ διαφόρους ἄλλας περιστάσεις, τὰς ὁποίας ἦτον ἀδύνατον νὰ παραβλέψῃ ἡ ῥωσσικὴ αὐλὴ, ἔπρεπε νὰ βιάσωσι τὸν πρέσβυν τῆς Μεγαλειότητός του ν' ἀφήσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐφαίνετο ὅτι δὲν εἰσηκούοντο πλέον οἱ λόγοι τῆς μετριοφροσύνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν συνθηκῶν.

Εἰς τὴν γενναίαν ὑπομονὴν τῶν ὑψηλοτάτων συμμάχων του, τῶν ὁποίων οἱ πρέσβεις κατέβαλον ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν εἰρήνην, χρεωστεῖ ὁ Αὐτοκράτωρ τὴν κοινοποίησιν τῶν παρὰ τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς δοθεισῶν ἀποκρίσεων εἰς τὰς ἀποφασιστικὰς σημειώσεις τοῦ βαρόνου Στρογανόφ. Αἱ ἀποκρίσεις αὗται δοθεῖσαι ἕνα καὶ ἥμισυ μῆνα ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, παρασταίνουν μὲ διαφόρους λέξεις τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα τῆς ὀθωμανικῆς ἐπιμονῆς εἰς τὸ ν' ἀποῤῥίπτῃ τὰ δίκαια ζητήματα τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἀνορθώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ἥτις ἦτον τὸ πρώτιστον ὑποκείμενον τῶν γενομένων ζητημάτων, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἄρνησις, καὶ ἂν ὅλα τὰ ἄλλα ἐδίδοντο, ἤθελεν εἶσθαι ἀρκετὴ νὰ κατα-

στήσῃ ἀδύνατον πάντα συμβιβασμόν, ἡ ὀθωμανικὴ αὐλὴ περὶ ταύτης δὲν ἐγγυᾶται τίποτε βεβαιωτικῶς. Τὸ δὲ ἄδειασμα τῆς Μολδαυΐας καὶ Βλαχίας, τὸ ὁποῖον ἦτον δεύτερον μὲν ὑποκείμενον εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Αὐτοκράτορος, νόμιμον δὲ καὶ ἀναγκαῖον ἑπόμενον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνθηκῶν, ἢ ἀπεῤῥίπτετο, ἢ ἐσυμφωνεῖτο μὲ τοιαύτας τροπολογίας, ὥστε τὸ κατέσταινε φανταστικόν, ἢ ἀνεβάλλετο εἰς μίαν ἄλλην ἐποχὴν ἀβέβαιον καὶ ὑποκειμένην εἰς περιστάσεις δυναμένας νὰ προξενήσωσιν ἀπεριόριστον βραδύτητα. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος πάλιν ἡ ὀθωμανικὴ αὐλή, ἀποποιουμένη ἢ σοφιστικῶς ἀποφεύγουσα τὰ δίκαια ζητήματα τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ, ἐζήτησε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ καρδία τῆς Μεγαλειότητός του ἀποστρέφονται ἐξίσου. Τοῦτο εἶναι ἡ παράδοσις τῶν προσφύγων, πρᾶγμα ἀντιβαῖνον εἰς ὅλα τὰ αἰσθήματα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς τιμῆς, ἀνωφελὲς εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς, καὶ ἀδιάφορον εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος· πλὴν ἀπεῤῥίφθη παῤῥησίᾳ καὶ ἀποφαντικῶς, καθὼς ἔπρεπε.

Τοιαῦτα ἐστάθησαν τὰ πλέον οὐσιώδη ὑποκείμενα τῶν μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ ὀθωμανικῆς αὐλῆς πραγματειῶν. Ἡ Εὐρώπη θέλει κρίνει ποία ἐκ τῶν δύω ἐφύλαξε τὸ ὀρθὸν δικαίωμα, τὴν μετριοφροσύνην καὶ τὴν ὑπομονήν· θέλει συγκρίνει τὴν ἀκριβῆ οὐδετερότητα τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν πραγματειῶν τούτων, μὲ τὰ ἀναρίθμητα κακὰ τὰ πραχθέντα κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν εἰς τοὺς χριστιανοὺς ὑπηκόους τῆς Τουρκίας· θέλει παρατηρήσει ποίαν εἰλικρίνειαν ἔδειξεν εἰς τὰ εἰρηνοποιά της κηρύγματα μία Δύναμις, τῆς ὁποίας αἱ κατὰ τῶν δυστυχῶν χριστιανῶν πράξεις ἐφάνησαν ὅτι ἔλαβον νέον βαθμὸν ὠμότητος καθ' ἣν στιγ-

μὴν αἱ πλέον ὑψηλαὶ μεσιτεῖαι ἐμεσολαβοῦσαν μεταξὺ τῶν θυμάτων καὶ τῶν βιαστῶν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν θέλει παρεκτραπῇ ἀπὸ τὸν σκοπόν του, ὅςτις εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῶν συνθηκῶν, ἥτις ἀπεῤῥίφθη μ' ὅλας τὰς συνδιαλλακτικὰς φωνὰς, καὶ θέλει τὸν ἀπολαύσει μὲ τὴν δύναμιν τῆς θείας προνοίας, μὲ τὰ πρέποντα μέσα εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ διαδήματός του, μὲ τὴν μεγαλοψυχίαν τῶν συμμάχων του καὶ μὲ τὴν ἀνδρίαν καὶ ζῆλον τῶν λαῶν του.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΠΑΣ.

ΕΠΑΡΧΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διατάττει·

	Ἔπαρχοι.	*Ἀντέπαρχοι.*	*Νῆσοι.*
Α'.	Ἀλέξανδρος Ῥαφτόπουλος.		Νάξου.
1		Παναγιώτης Ῥαφτόπουλος	Πάρου.
»		ὁ ἴδιος	Ἀντιπάρου.
2		Παναγιώτης Καραπάνου	Σίφνου.
»		ὁ ἴδιος	Σέρφου.
3		Ἀναστάσιος Μπονδέλης	Μήλου.
»		ὁ ἴδιος	Κιμήλου.
Β'.	Ἐμμανουὴλ Σπυριδώνου.		Τήνου.
4		Γεώργιος Σκευᾶς	Μυκόνου καὶ Δήλου.
5		Διονύσιος Ὀρφανὸς	Ζέας καὶ Θερμιῶν.
Γ'.	Γ. Κλήρης (ἐξώσθη) Κ. Ῥάδου		Ἄνδρου.
6		Παῦλος Σιδέρης	Σκοπέλου καὶ Σκιάθου.
»		ὁ ἴδιος	Ἡλιοδρομίου.
7		Ἀνδρέας Μαυρογιάννης	Σκύρου.
Δ'	Κυριάκος Μύραλης		Σάμου.
8		Ἀθανάσιος Ἀντωνιάδης	Πάτμου καὶ Ἰκαρίας.
»		ὁ ἴδιος	Λέρου καὶ Καλύμνου.
Ε'.	Ζαννῆς Κοντουμᾶς		Κάσου.
9		Κοσμᾶς Γκίνης	Καρπάθου καὶ Χάλκης.

Ἔπαρχοι.	*Ἀντέπαρχοι.*	*Νῆσοι.*
10	Ἰωάννης Ψαράκης . . .	Σύμης ἐπίσκ. καὶ Νισύρης.
ϛ΄. Εὐάγγελος Μαζαράκης . . .		Σαντορίνης
11.	Ἰωάννης Δημητρόπουλος	Νιῶ καὶ Συκίνου
»	ὁ ἴδιος	Πολυκάνδρου.

Τῇ 4 Μαΐου 1822.

(Τ. Σ.) Τίθεται ἐν τῷ Μινιστερίῳ τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΠΑΣ.

Πρὸς τὴν ἔνδοξον Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν. (α)

Εἰς Τριπολιτσάν.

Λαβόντες τὸ ἀπὸ 1 τοῦ τρέχοντος ἔγγραφόν σας, ἔγνωμεν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἐξηπορήσαμεν κατ' ἀλήθειαν, βλέποντες τοὺς Κ. Γερουσιαστὰς νὰ λέγωσι πρῶτον μέν, ὅτι φθείρεται ὁ Νόμος, ἂν συσσωματωθῇ ἡ Γερουσία μὲ τὸ βουλευτικὸν σῶμα τῆς Διοικήσεως, καὶ ἡ ἀναρχία ἀναγκαίως ἐπέρχεται· δεύτερον, διότι πρέπει νὰ ἐρωτηθῶσιν αἱ ἐπαρχίαι· καὶ τελευταῖον, ὅτι ὅσα μέλη τῆς Γερουσίας εἶναι παρόντα, δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Ὅταν διὰ τῆς συσσωματώσεως τῆς Γερουσίας μὲ τὸ Βουλευτικὸν ἐνδυναμωθῇ ἡ Διοίκησις, ἡ ἀναρχία δὲν ἐπικρατεῖ, διότι Νόμος ὑπάρχει ὁ ἐθνικός, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκειται καὶ τὸ ἔθνος καὶ αἱ Γερουσίαι ἑπομένως. Ὅταν ὅμως Διοίκησις γενικὴ τῆς Ἑλλάδος δὲν σώζεται, καὶ βεβαίως δὲν σώζεται ἂν δὲν ἑνωθῇ μὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν ἄνευ ἀναβολῆς, τότε Ἑλλὰς δὲν εἶναι· καθένας ἀπέρχεται εἰς τὰ ἴδια, διαλύονται τὰ συγκροτοῦντα τὴν Ἑλλάδα μέρη, καὶ κανένα ἀπὸ αὐτά, ἐπειδὴ

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη.

μόνον, κατ' οὐδένα τρόπον δὲν σώζεται, φθείρεται τὸ Πανελλήνιον· καὶ ἂν Ἑλλὰς δὲν ἦναι, Νόμος δὲν ὑπάρχει βεβαίως, ἡ δὲ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἄς δώσῃ λόγον περὶ τοῦ γενικοῦ ἀφανισμοῦ πρὸς τὸ ὑπέρτατον κριτήριον.

Τὸ νὰ ἐρωτηθῶσι δὲ αἱ ἐπαρχίαι εἶναι καὶ ἄκαιρον καὶ ἄτακτον· ἄκαιρον μὲν, διότι, ἐνῷ κινδυνεύει ἡ Πατρὶς, δὲν εἶναι πρέπον ἐθνικὴν νὰ συγκροτήσωμεν Συνέλευσιν, καὶ ἐνόσῳ νὰ κατορθωθῇ, ν' ἀπρακτῶμεν· ἄτακτον δὲ, διότι οἱ λαοὶ δὲν θέλουσι, δὲν ζητοῦσι, δὲν εὔχονται εἰμὴ νὰ διοικῶνται διὰ τὴν σωτηρίαν των, ἐνόσῳ μάλιστα ὁ λόγος εἶναι περὶ προσκαίρου Διοικήσεως. Διοίκησιν λοιπὸν θέλουσιν οἱ λαοὶ, καὶ Διοίκησιν προτείνομεν ἡμεῖς. Οἱ λαοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, δικαίωμα ἱερὸν καὶ ἀναφαίρετον, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο εἴπομεν, οἱ εὑρεθέντες Γερουσιασταὶ, ὡς ἐκλεχθέντες ἀπὸ τὸν λαὸν, νὰ γίνωσι Βουλευταὶ, καὶ ὄχι ἕτεροι νὰ ἀντικατασταθῶσιν ἄχρι τέλους τοῦ ἐνιαυτοῦ. Εἰς δὲ τὸ τρίτον, ἐπειδὴ προλαβοῦσα ἡ Γερουσία διώρισεν έπταμελῆ ἐπιτροπὴν, αὐτὴ ἱκανὴ τὰ πάντα νὰ ἐνεργήσῃ. Ἐπὶ τούτοις ἅπασιν εἶναι νόμος γενικὸς εἰς ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας, θεωρούμενος ὄχι γένος, ἀλλὰ συνομῆλιξ μὲ αὐτὰς τὰς κοινωνίας, ὅτι τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ ἐπιχειρίζεται πᾶσα Διοίκησις μὲ τὸν προσφορώτερον τρόπον ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις. Αὐτὰ ταῦτα μετ' ἐπιστασίας θεωρήσαντες οἱ Κύριοι Γερουσιασταὶ, ἄς στοχασθῶσιν ὅτι ὀφείλουσι νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ γράφεται τὸ παρὸν, ὅπερ εἶναι τελευταῖον, καὶ σᾶς δίδεται ἀπὸ τὸν κύριον Μινίστρον τοῦ Δικαίου καὶ τὸν Κ. Σπῦρον Παπαλεξόπουλον, οἵτινες καὶ διὰ ζώσης φωνῆς ἔχουσι

νὰ σᾶς εἴπωσι τὰ δέοντα, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐν τάχει μὲ τὴν ἀπάντησίν σας.

Ἐν Μύλοις, τῇ 11 Αὐγούστου 1822.

Ἀθανάσιος Καναχάρης, Ἀντιπρόεδρος.—Ἰωάννης Ὀρλάνδος.—Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.—Βασίλειος Ν. Μπουντούρης.— Γκίκας Καρακατσάνης.— Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.— Χρῆστος Βλάσσης.— Γαβριὴλ Ἀμαρίτης.— Ἰω. Σκανδαλίδης.—Χαραλάμπης Περούκας.

Ὁ Ἀχριγραμματεὺς κ. τ. λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις πληροφορηθεῖσα, ὅτι τὸ ἐκδοθὲν τῇ 13 Μαρτίου τοῦ παρόντος ἔτους κήρυγμα ἀποκλεισμοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς διαφόρους παρεξηγήσεις, ἀναγκαῖον κρίνει νὰ διασαφήσῃ τὸ ἀληθὲς νοημά του, διὰ νὰ μὴ μείνῃ κάμμία περὶ τούτου ἀμφιβολία.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως οὔτε ἦτον, οὔτε ἠμποροῦσε νὰ ἦναι ν' ἀποκλείσῃ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ ὡρισμένα εἰς τὸ εἰρημένον κήρυγμα παράλια, ἀλλὰ μόνον τὰ φρούρια, τὰ κρατούμενα κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τῷ ὄντι, εἰς ὅλην τὴν ὡρισμένην παράλιον γραμμὴν οὔτε τότε ὑπῆρχον, οὔτε νῦν ὑπάρχουσιν ἄλλα μέρη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν μας κρατούμενα, εἰμὴ τινα φρούρια. Τὸ προερχόμενον ἀπὸ τοιοῦτον ἀποκλεισμὸν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν ξένων ἐθνῶν εἶναι μικρότερον καὶ προσωρινὸν, ἐνῷ ἡ ἐπιφερομένη εἰς τοὺς Ἕλληνας βλάβη ἀπὸ τὰς διδομένας εἰς τὸν ἐχθρὸν χορηγίας εἶναι μεγίστη, καὶ ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀκήρυκτον πόλεμον. Διὰ ταῦτα ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις, προνοοῦσα κατὰ χρέος τὴν ὠφέλειαν τῶν μαχομένων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος Ἑλλήνων, καὶ φροντίζουσα νὰ κόψῃ πᾶν μέσον ἀντιστάσεως τοῦ ἐχθροῦ, ἐξέδωκε, συμφώνως μὲ τὸ ἐπικρατοῦν εἰς ὅλα τῆς Εὐ-

ρώπης τὰ ἔθνη δίκαιον, τὴν εἰρημένην ἀπόκλεισιν, εὔελπις οὖσα, ὅτι οἱ πιστεύοντες εἰς Χριστὸν δὲν θέλουν φανῆ ἐναντίοι εἰς τὸν νόμιμον καὶ ἱερὸν σκοπόν της.

Διὰ ν' ἀφαιρέσῃ δὲ πᾶσαν πρόφασιν κατηγορίας, κηρύττει σήμερον, ὅτι περιορίζει πρὸς τὸ παρὸν τὴν ἀπόκλεισιν εἰς τὰ ἀπὸ Πρεβέζης μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Βώλου ἐχθρικὰ φρούρια, εἰς τὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Κρήτης. Τὸ παρὸν κήρυγμα θέλει κοινοποιηθῆ εἰς ὅλους τοὺς Προξένους, τοὺς εὑρισκομένους εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος· οἱ δὲ ναύαρχοι καὶ κυβερνῆται θέλουν εἰδοποιήσει περὶ αὐτοῦ ὅσα ξένα χριστιανικὰ πλοῖα συναπαντήσωσιν.

Ἐν Ἄργει, τῇ 11 Αὐγούς. 1822, καὶ Β'. τῆς ἡμετέρας ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου

(Τ. Σ.) *Ὁ ἀντιπρόεδρος*, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ ἀρχιγραμμ. τῆς ἐπικρατείας κτ.λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Δεκαοκτὼ ἤδη ὁλόκληροι μῆνες διέτρεξαν, ἀφ' οὗ ἡ Ἑλλὰς ἤρχισε νὰ πολεμῇ μὲ τὸν ἐχθρὸν τοῦ χριστωνύμου πληρώματος. Ὅλαι αἱ δυνάμεις τοῦ Μωαμεθανισμοῦ συντρέξασαι, ἀγωνίζονται νὰ ἐξολοθρεύσωσι τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων. Ἡ εὐρωπαϊκὴ καὶ ἀσιατικὴ Τουρκία, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀφρικὴ, καθοπλίζονται ἁμιλλώμεναι, διὰ νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν σιδηρᾶν μάστιγα, ἡ ὁποία ἐν διαστήματι τοσούτων αἰώνων καταθλίβει τὸ γένος τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ τὴν σήμερον σκοπεύει τὴν ἐξόντωσιν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου μέχρι τοῦδε δὶς ὕψωσεν ἡ Ἑλλὰς τὴν φωνήν της διὰ μέσου τῶν νομίμων αὐτῆς παραστατῶν, ἐξαιτουμένη τὴν συνδρομὴν καὶ ἀντίληψιν τῶν χριστιανικῶν Βασιλείων τῆς Εὐρώπης, ἢ τέλος ἀπαιτοῦσα, δικαίῳ τῷ λόγῳ, τὴν ἀκριβῆ ἀπὸ μέ-

ρους αὐτῶν οὐδετερότητα εἰς τὸν παρόντα ἱερὸν αὐτῆς πόλεμον.

Σήμερον δὲ, ἐπειδὴ μία ἐπίσημος συνέλευσις τῶν πρωτίστων Βασιλέων αὐτῆς, συγκροτηθεῖσα εἰς τὴν Ἰταλικὴν Χερσόνησον, ἐπισήμως συνδιασκέπτεται, καὶ προνοουμένη περὶ τῶν ἱερῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀπεκδέχεται ἐκ συμφώνου τὴν παρ' αὐτῆς τῆς συνελεύσεως ἐλπιζομένην διάρκειαν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, καὶ ἀσφάλειαν παντὸς δικαιώματος κατὰ τὸ εἰκός· ἡ προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος παραβαίνει τὰ ἐπικείμενα ἱερὰ αὐτῆς χρέη ἂν δὲν ἐκθέσῃ ἐκ νέου πρὸς τοὺς ὑπερτάτους συμμάχους Μονάρχας τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ ὁποίου παριστάνει ἔθνους τῶν Ἑλλήνων, τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐννόμως ζητεῖ, καὶ τέλος τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τῶν Ἑλλήνων ἢ νὰ δικαιωθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐπιγείους ἐθνάρχας, καθὼς εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, ἢ νὰ ἀπολεσθῶσιν, ἀλλὰ Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι.

Ποταμοὶ αἵματος ἔῤῥευσαν ἕως τὴν σήμερον, ἀλλ' ὅμως ἡ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τροπαιοφόρος σημαία ὑψωθεῖσα, κυματίζει ἤδη εἰς τὰ ὀχυρώτερα τείχη τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ἀττικῆς, τῆς Εὐβοίας, τῆς Βοιωτίας, τῆς Ἀκαρνανίας, εἰς τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας, εἰς τὴν Κρήτην καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Τοιαύτη εἶναι ἡ πρόοδος, τοιαύτη ἡ παροῦσα κατάστασις τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, εἰς τὴν ὁποίαν, ὅσοι γνωρίζουσι τὴν Τουρκίαν, εἶναι βέβαιοι ὅτι δὲν δύνανται οἱ Ἕλληνες νὰ ἀποθέσωσι τὰ ὅπλα, εἰμὴ ἀποκτήσαντες δι' αὐτῶν τῶν ὅπλων, ἢ διὰ συμβιβασμοῦ ὅλα τὰ συνιστῶντα τὴν πολιτικήν των ὕπαρξιν ἀπόλυτον, ἀνεξάρτητον καὶ περιτειχισμένην μὲ ὅλα τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα, ὡς μόνην ἐγγύη-

σιν ἱκανὴν ν' ἀσφαλίσῃ τὸ ἀνέπαφον τῆς ἱερᾶς θρησκείας, τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν, τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν τιμήν του. Ἐὰν δὲ ἡ Εὐρώπη φροντίζουσα περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, συγκαταβαίνῃ νὰ διαπραγματευθῇ μὲ τὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν, ἐπὶ σκοπῷ νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα γενικῆς εἰρήνης, ἐπ' αὐτῇ τῇ ὑποθέσει καὶ ἡ προσωρινὴ τῆς Ἑλλάδος Διοίκησις σπεύδει νὰ διακηρύξῃ ἐπαγγελματικῶς διὰ τῆς παρούσης, ὅτι οὐδέποτε θέλει παραδεχθῆ κἀμμίαν συνθήκην, ὅσον ὠφέλιμος καὶ ἂν ἦναι κατὰ τὸ φαινόμενον, ἐν ὅσῳ οἱ ἐννόμως ἀποσταλέντες αὐτῆς πρέσβεις δὲν ἐπιτύχουσι τὴν πρέπουσαν ἀκρόασιν, ἀπολογούμενοι ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκτιθέμενοι τὰ ὅσα εὐλόγως ἀπαιτεῖ, καὶ ποῖαι εἶναι αἱ χρεῖαι καὶ τὰ ἱερώτερα αὐτῆς συμφέροντα.

Τὰ εὐσεβῆ, φιλάνθρωπα καὶ φιλοδίκαια φρονήματα τῶν συναθροισθέντων Βασιλέων τῆς Εὐρώπης ἀναπτεροῦσιν ἀπὸ χρηστὰς ἐλπίδας τὴν προσωρινὴν Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ δικαιοτάτη αὐτῆς αἴτησις θέλει φανῆ εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ὑπερτάτους Βασιλεῖς. Ἐὰν ὅμως παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τὸ παρὸν δικαιότατον πρόβλημα τῆς Διοικήσεως ἤθελεν ἀποτύχει τοῦ ἐφετοῦ σκοποῦ, τότε ἡ ἐνεστῶσα διαδήλωσις θέλει ἰσοδυναμεῖ μὲ τελείαν καὶ δημόσιον διαμαρτύρησιν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ἀφοσιοῖ καὶ προσφέρει τὴν σήμερον εἰς τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου καὶ δικαίου Θεοῦ, παριστῶσα συγχρόνως τὰ λαμπρὰ δίκαιά της εἰς ἀνάκρισιν ὅλης τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς μεγάλης οἰκογενείας ὅλων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ χριστιανῶν.

Οἱ Ἕλληνες ὄντες ἀδύνατοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι, θέλουν περιορίσει τότε ὅλας των τὰς ἐλπίδας εἰς Θεὸν

τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα. Στερεούμενοι τῷ βραχίονι αὐτοῦ τῷ κραταιῷ καὶ ὑψηλῷ, δὲν θέλουν κλίνει ποτὲ τὸν αὐχένα ἔμπροσθεν τῆς τυραννίας, Χριστιανοὶ ὄντες, καὶ διωκόμενοι τέσσαρας αἰῶνας κατὰ συνέχειαν, διότι ἔμειναν στερεοὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως πρὸς τὸν Σωτῆρά των καὶ Βασιλέα τῶν οὐρανῶν. Οἱ Ἕλληνες θέλουν ὑπερασπισθῆ μέχρι τέλους τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὰς πατρικάς των ἑστίας καὶ τοὺς τῶν προγόνων τάφους, μακαρίζοντες ἑαυτούς, ὅτι ἀποθνήσκουσι Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι, ἢ ὅτι νικῶσι καθὼς διήρκεσαν μέχρι τὴν σήμερον, δηλονότι, μὲ μόνην τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μὲ τὴν κραταιάν του ἀντίληψιν.

Ἐν Ἄργει, τῇ 29 Αὐγούστου ἔτει σωτηρίῳ 1822, καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας β'.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ.* Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, ΑΘΑΝ. ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθ. 1748.

Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς Προκρίτους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Ἐνῷ ἠλπίσαμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας ἀπὸ τοὺς φιλανθρώπους ἐθνάρχας τῆς Εὐρώπης, καὶ ὀφείλομεν ἤδη ν' ἀγωνισθῶμεν μ' ὅλον τὸν πατριωτισμόν, διὰ νὰ κερδήσωμεν τὰς στιγμὰς τῆς ἐλευθερίας μας, ὀλιγοκαρδίσαντες ἀναξίως τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος, ἀρχίσαμεν νὰ προδίδωμεν τὴν κοινὴν σωτηρίαν καὶ τὰ ἱερά μας δίκαια. Εἰδήσεις ἀλλεπάλληλοι ἐξ Εὐρώπης μᾶς ἐχαροποίησαν. Κατ' αὐτάς, ἡ ἀνεξαρτησία μας ὑπεγράφη

παρὰ τῶν Χριστιανῶν Βασιλέων, ἀλλ' ἀπευχταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος ἐνέσταξαν εἰς τὰς καρδίας μας λειποθυμίαν καὶ ἀπονάρκωσιν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπληροφορήθη ἡ τῆς Πελοποννήσου κεντρικὴ Διοίκησις, ὅτι τὸ προπύργιον τῆς Ἑλλάδος, τὸ περίφημον Σοῦλι, παρεδόθη μὲ συνθήκας εἰς τὸν ἐχθρόν, οἱ δὲ περισσότεροι τῶν στρατάρχων τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος ἤρχισαν νὰ μιμῶνται τὸ παράδειγμά του, εἰς τρόπον ὅπου πολλὰ ὀλίγη ἐλπὶς ἔμεινεν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη· ὁ δὲ κίνδυνος εἶναι προφανέστατος διὰ τὴν Πελοπόννησον, ἥτις ἤδη θεωρεῖται ὡς τὸ κέντρον ὅλων τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων, καὶ ἂν αὐτὴ δὲν ἠμπορέσῃ ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, πάντα οἴχεται. « Ἡ Πελοπόννησος » διὰ ν' ἀντικρούσῃ εἰς τὰς πολυαρίθμους ἐχθρικὰς φά» λαγγας, ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὴν θαλάσσιον δύναμιν. » Συνεσκέφθημεν λοιπὸν μὲ τὰ ἐδῶ ἀποσταλέντα σεβαστὰ μέλη τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκπλεύσουν δώδεκα πλοῖα ἐκ τῶν νήσων σας, διὰ νὰ ἀπέλθουν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ὅπως ἐμποδίσουν τὴν μετάβασιν τῶν ἐχθρῶν ἐκ τῆς Ἠπείρου, καὶ νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν εἰς τὴν Κόρινθον εὑρισκομένων ἐχθρῶν. Ἡ δὲ Πελοπόννησος ἀνέλαβε τὸ χρέος τοῦ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ μηνιαῖά των, καὶ εἰς τοῦτο ἤδη ἐνασχολεῖται μὲ κάθε προθυμίαν. « Ἀδελφοί! ἡ Πατρὶς » ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομήν σας καὶ τὴν βοήθειάν σας » διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν. » Ἀκούσατε λοιπὸν τὴν μητρικὴν φωνήν της καὶ προθυμήθητε εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον περίστασιν διὰ νὰ ἐκπληρώσετε τὰ χρέη τοῦ ἀληθοῦς πατριώτου. Κάμνετε δὲ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ ἐκκινήσετε τὰ δώδεκα πλοῖα, καὶ ἡμεῖς ἐπιμελούμεθα νὰ σᾶς ἐξοικονομήσωμεν τ' ἀναγκαῖα χρήματα. Δότε πίστιν εἰς τὰς ὑποσχέσεις μας καὶ μὴν ἰσχυρογνωμήσετε

παραμελοῦντες τὸ πατριωτικὸν χρέος σας. Στοχασθῆτε ὅτι, ἂν χαθῇ ἡ Πελοπόννησος, συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν ἰδικήν σας τύχην· εἶναι περιττὸν νὰ ἐκτανθῶμεν ὡς πρὸς τοὺς εἰδήμονας τῶν πραγμάτων. Γνωρίζετε κάλλιστα ὅτι ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ἐξαρτᾶται καὶ ἡ τῶν νήσων εὐδαιμονία· ὅθεν ὀφείλετε νὰ τὴν ὑπερασπισθῆτε, ἐὰν ἀγαπᾶτε τὴν ζωήν σας, τὰ φίλτατά σας, τὴν τιμήν σας καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν σας, καὶ εἰς ἕνα λόγον αὐτήν σας τὴν εὐδαιμονίαν. Βλέπετε ὅτι, κατὰ δυστυχίαν, δὲν εὕρομεν τὸν ὁποῖον ἠλπίζομεν χαρακτῆρα ἐκ τῆς Ἠπείρου· « ἐμείναμεν ἄρα μόνοι, καὶ νὰ ἀνθέξωμεν εἶναι φυ» σικῶς ἀδύνατον, ἂν δὲν προσλάβωμεν τὴν θαλάσσιόν » μας βοήθειαν.» Ταχύνατε λοιπὸν τὴν ἔκπλευσιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων μας, καὶ ἡμεῖς ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ σᾶς ἐμβάσωμεν τὰ χρήματα. « Μὴ συ» νάξετε συμπεράσματα ἐκ τῶν προλαβόντων.» Περιστάσεις ἀπευκταῖαι παρενέβαλον προσκόμματα, ἀλλ' ἤδη ἀφεύκτως πληρόνονται τὰ μηνιαῖα, καὶ δείξατε τὸν πατριωτισμόν σας καὶ τὴν ἀνδρίαν σας συμβοηθοῦντές μας, ἂν θέλετε νὰ κερδήσωμεν τοὺς ἀγῶνάς μας. Ἡ πάλη μας ὀλίγον θὰ διαρκέσῃ ἀκόμη. Ἰδού, οἱ Βασιλεῖς μᾶς ἠλευθέρωσαν, ἀλλ' ὀφείλομεν τώρα ν' ἀγωνισθῶμεν ἀνδρειότατα, διὰ νὰ κερδήσωμεν τὰ δίκαιά μας, εἰδὲ, μετὰ τὴν ἐξόντωσιν τῆς Πατρίδος, ἡ ἀπόφασις τῶν Βασιλέων μένει νεκρά. Ὑγιαίνοιτε.

Τρίπολις, 26 Σεπτεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΦΩΤΗΛΑΣ, Ἀντιπρόεδρος.

† *Κορίνθου Κύριλλος.— Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος.— Ἀναγ. Κοκοράκης.— Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος.— Νικολῆς Τσαννέτου.— Δημήτριος Καραμάνος.— Δημήτριος Καλαμαρίδης.— Ἀναγνώστης Ζέρβας.— Ἰωάν. Γ. Οἰκονομίδης.— Ἡλίας Καράπαυλος.*

'Αριθ. 2012.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς ἐν Ὕδρᾳ Προκρίτους τῶν Σπετσῶν, Κυρίους Γκίκαν Μπότασην, Ἀναγνώστην Χ. Ἀναργύρου, Παναγιώτην Μπότασην, Ἀνδρέαν Χ. Ἀναργύρου, Παῦλον Χ. Ἀναργύρου, Ἀναστάσιον Κυριακοῦ, Ἀνδρέαν Σκλιᾶ καὶ Γεώργιον Πάνου (α).

Εὐγενέστατοι Κύριοι!

Οἱ εὐγενέστατοι πρόκριτοι Σπετσῶν ἦλθον ἐνταῦθα πρό τινων ἡμερῶν μὲ σκοπὸν νὰ ἔλθετε καὶ ἡ εὐγενία σας καὶ νὰ συσκεφθῆτε περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τῆς νήσου σας, ἥτις πάσχει μεγάλην ἀναρχίαν, καθ' ὃν καιρὸν μάλιστα ἔπρεπε νὰ ἡσυχάζῃ, διὰ νὰ κινῶνται ὅλοι κατὰ τοῦ τυράννου. Βλέποντες δ' ὅτι δὲν ἤλθετε, καὶ βιασμένοι ὄντες, ἤθελον ν' ἀναχωρήσωσι σήμερον· ἀλλ' ἡ Διοίκησις, μὴ θέλουσα τὴν διχόνοιαν νὰ ἐπικρατῇ, κατέπεισε τοὺς διαληφθέντας νὰ μένωσι καὶ σήμερον, μὲ ὑπόσχεσιν ὅτι ἕως τὸ πρωὶ αὔριον ἔρχεσθε. Ἔδωκε τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν εὐγενίαν των ἡ Διοίκησις μὲ τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὅταν μετακαλέσῃ ἐδῶ τὴν εὐγενίαν σας, βέβαια θέλετε ἔλθει διὰ νὰ συνομιλήσετε μεταξύ σας καὶ νὰ βάλετε εἰς τάξιν τὰ πράγματα τῆς πατρίδος. Ὅθεν καὶ διὰ τῆς παρούσης μετακαλεῖ τὴν εὐγενίαν σας νὰ ἔλθῆτε ἕως αὔριον πρωὶ ἐδῶ. Κύριοι! μὴ νομίζετε ὅτι εἶσθε ὅ,τι ἤσθουν. «Σήμερον οἱ Πρόκριτοι τῶν Σπετσῶν, τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Ψαρῶν εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς ἑλληνικῆς δυνάμεως. Σεῖς ἔχετε εἰς χεῖράς σας τὸ ἥμισυ τῆς εὐτυχίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ τὴν ἕνωσίν σας χρέ-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ μακαρίτου Νικολάου Γκίκα Μπότασῃ.

μαται ἡ εὐτυχία τῆς Πατρίδος. » Ὡς σημαντικώτατοι λοιπὸν ἄνθρωποι, πρέπει νὰ φανῆτε καὶ ἀνώτεροι μικροτέρων παθῶν, καὶ ἄξιοι τῆς δόξης, ἡ ὁποία σᾶς περιμένει.

Ἡ Διοίκησις ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ἰδῇ καὶ δι' ἄλλας ἀκόμη ἀναγκαιοτάτας ὑποθέσεις της.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1822.

(Τ. Σ.) *Ἀθανάσιος Καναχάρης, Ἀντιπρόεδρος.—Ἀναγνώστης Παπαγιανόπουλος.*

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας κτλ. Θ. Νέγρης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Οἱ ἐχθροὶ ἀπέρασαν τὴν Γραβιὰν, καὶ καταπατήσαντες τὰ Σάλωνα, ἐπαπειλοῦσι τὴν Πελοπόννησον, διότι τὴν στενὴν ἐκείνην θάλασσαν ἔχουσιν ἐλευθέραν. Ἂν ἔλθωσιν ἐδῶ, κινδυνεύομεν μεγάλως, διότι εἰς τὴν Κόρινθον οἱ ἐχθροὶ σώζονται, καὶ μ' αὐτοὺς ἑνούμενοι, θέλουσι τρέξει πάλιν εἰς Ναύπλιον. Διὰ νὰ ἐμποδισθῇ δὲ τὸ κακὸν, πρέπει πλοῖα νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, καὶ περὶ τούτου γράψασα εἰς Ὕδραν ἡ Διοίκησις, εὗρε προθύμους τοὺς Κυρίους προκρίτους εἰς τὸ νὰ ἀποστείλωσι πλοῖα, γνωρίζοντες τὴν χρείαν· αὐτὸ τοῦτο ζητεῖ ἡ Διοίκησις καὶ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας. « Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, ἀδελφοί, » νὰ μὴν ἀναβάλετε οὔτε στιγμὴν, νὰ ἑτοιμάσετε ὅσα ἔχετε νὰ στείλετε πλοῖα, διὰ νὰ συναποπλεύσουν τὸ γρηγορώτερον. Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἑτοιμάζει τὰ χρήματα, καὶ πολλὰ γρήγορα ἔρχονται μὲ τὸν ἐπίτηδες ἀπεσταλμένον ἀναμφιβόλως. Διὰ νὰ ὠφελήσωσιν ὅμως τὰ πλοῖα, πρέπει ἐν τάχει νὰ τρέξωσι· νὰ κάμετε ἀκόμη αὐτὴν τὴν τόσον ὠφελιμωτάτην εἰς τὴν πατρίδα θυσίαν.

Δείξατε τὴν συνήθη πατριωτικὴν προθυμίαν σας εἰς ταύτην τὴν κρισιμωτάτην στιγμὴν, καὶ ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν.

Τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1822, ἐν Ἑρμιόνῃ.

(Τ. Σ.) *Ἀντιπρόεδρος*, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ὑπερτάτη Διοίκησις (α)!

Θλιβεραὶ ἀγγελίαι μᾶς ἐκαταπίκραναν αὐτὴν τὴν στιγμήν· ἀπὸ τὰ ἔσωθεν γράμματα τῶν Καλαβρύτων καὶ ἀπὸ τὸ ἀντίγραφον ὅπου σᾶς περικλείομεν πληροφορεῖσθε τὰ τρέξαντα εἰς τὰ Σάλωνα. Οἱ κίνδυνοι ἐκορυφώθησαν καὶ θὰ μᾶς καταβυθίσουν εἰς τὴν πανολεθρίαν. Μόνον ἡ σύμπνοια, μόνον αἱ ἡνωμέναι δυνάμεις, μόνον ὁ θεμιστόκλειος πατριωτισμὸς δύναται νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἰδοὺ, τὰ τῆς Ἠπείρου ᾤχετο, καὶ ἤδη ἡ Πελοπόννησος εἶναι τὸ μόνον ἀντικείμενον τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων. Ἂν πλημμυρήσουν ἀφ' ὅλα τὰ μέρη αἱ πολυάριθμοι φάλαγγες τῶν βαρβάρων, ἐνῷ καταπλέει τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὁ τουρκικὸς στόλος, ἐνῷ πολλὰ τῶν φρουρίων εἶναι ἀνάλωτα, ἐνῷ ὑφίστανται τοῦ ἐχθροῦ ἱκαναὶ δυνάμεις εἰς τὴν Κόρινθον, εἶναι πρόβλημα ἐὰν ἀνθέξῃ καὶ ἡ Πελοπόννησος, τὸ ἠθικὸν τῆς ὁποίας δὲν διαφέρει ἀπ' ἐκεῖνο τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ἥτις δὲν ἦτον ἀξία τοιούτων μεγάλων ἀρετῶν, ἀπαιτουσῶν τὸν

(α) Ἂν καὶ εἰς τὸ προηγηθὲν ἔγγραφον τῆς Διοικήσεως πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν δὲν ἀναφέρεται ἡ παροῦσα πρὸς αὐτὴν ἔκθεσις τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, δὲν μένει ἀμφιβολία ὅμως οὐδεμία, ἐκ τῶν ἀναφερομένων κρίνοντες, ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ταύτης ἔγραψε καὶ συναπέστειλεν αὐτὴν, διὰ τὸ ἐσπευσμένον δὲ δὲν ἐμνημόνευσε τοῦ πράγματος.

αἰῶνα τῶν Θεμιστοκλέων καὶ τῶν Λεωνιδῶν. Τὰ φῶτα, οἱ τρόποι, ἡ πεῖρα τῶν σεβαστῶν μελῶν τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως ἠμποροῦν νὰ συντελέσουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ἡ δὲ παρουσία της ὅπου ἐνδιατρίβει ἡ Κεντρική, ἀναγκαία νομίζεται εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν· ἄρα καὶ ἡ μετοικεσία της ἐνταῦθα δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀπαράδεκτος πρὸς τὴν Γερουσίαν. Τώρα χρειάζεται βαθεῖα σκέψις καὶ δραστήριος ἐνέργεια ὅλων τῶν πατριωτῶν. Ὅθεν, ἂν ἐγκρίνετε τὰ προβαλλόμενα, συνέλθετε ὅσον τάχος ἐδῶ μετοικήσαντες, διὰ νὰ συσκεφθῶμεν περὶ τῶν πρακτέων, καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν τὰ δόξαντα μὲ πατριωτικὴν προθυμίαν. Τοιαῦτα δεινὰ ἀπαιτοῦν καὶ ὀξύτατα φάρμακα· ἀλλὰ πρὸ πάντων προσαπαιτεῖται σύμπνοια φρονημάτων καὶ κινημάτων, μόνον σκοπὸν τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἐχόντων, καὶ αὕτη ὑπόσχεται τὴν ἔκβασιν. Στοχασθῆτε δὲ ὅτι θὰ δώσωμεν λόγον εἰς τὸν Θεόν, ὡς λαβόντες ἐπὶ τὸν τράχηλόν μας τὰ ἀθῶα πλάσματά του, καὶ συνέλθετε τοὐλάχιστον, διὰ νὰ θυσιασθῶμεν, εἰ δέον, καὶ νὰ ἐξαγνίσωμεν, εἰ δυνατόν, οὕτω πως τὰ τετολμημένα. Ἀλλὰ πρὸ πάντων συλλογίσθητε, ὅτι δύνασθε νὰ ἀναχαιτίσετε τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ πρὸς καιρόν, ὥστε νὰ ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ἡ τύχη μας. « Ἡ Πελοπόννησος τοὐλάχιστον, διὰ νὰ ἐκθρέψῃ καὶ τὰς νήσους καὶ ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι συντρέξουν εἰς τὸν κόλπον της, ἔχει τρόπους καὶ νὰ τοὺς περιθάλψῃ· ἡ θαλάσσιος δύναμις τῶν νήσων ἠμπορεῖ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν σωτηρίαν ἑαυτῶν καὶ τῆς Πελοποννήσου. » Ὅθεν κατ' ὀφειλὴν πατριωτισμοῦ συνεργήσατε νὰ ἐκπλεύσουν τὰ δώδεκα ἑλληνικὰ πλοῖα πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον· αὐτὰ ἠμποροῦν νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἐχθρὸν νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον, νὰ συντελέσουν εἰς

τὴν καταστροφὴν τῶν εἰς Κόρινθον ἐχθρῶν, εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ Ναυπλίου καὶ τῶν Πατρῶν· αὐτὰ ἠμποροῦν νὰ ἐμποδίσουν τοὺς διαφόρους ἀντιπερισπασμούς, ὅσους μηχανεύεται καθ' ἡμῶν ὁ βάρβαρος, καὶ τότε συγκεντριζόμεναι τῶν Πελοποννησίων αἱ δυνάμεις, πιθανὸν νὰ ὁρμήσουν κατὰ τῶν Τούρκων Κορίνθου, ἡ καταστροφὴ τῶν ὁποίων ἠμπορεῖ μᾶλλον ἢ ἄλλοτε νὰ παγώσῃ τὰ αἵματα τῶν ἐχθρῶν, ὥστε νὰ μὴ τολμήσουν πλέον νὰ πατήσουν τῆς Πελοποννήσου τὸ ἔδαφος. Ὅλα τὰ καλὰ ὅσα ἠμποροῦν νὰ κάμουν τὰ πλοῖα αὐτά, πολλὰ καλὰ τὸ γνωρίζετε. « Ἄρα διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος καὶ » διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη ἐξαρτᾶ» ται ἀφ' ὑμᾶς, εἴτ' οὖν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ὑποχρεώσα« τε ὅπως οἴδατε τοὺς νησιώτας νὰ ἐπιταχύνουν τὴν » ἔκπλευσιν τῶν χαραβίων. » Ἡ δὲ Γερουσία καταγίνεται νὰ ἑτοιμάσῃ ὅσον τάχος τὰ χρήματα· τὰ προσμένει ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας· ὑπόσχεται νὰ τὰ πληρώσῃ ἀφεύκτως. « Λοιπὸν διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὸ αἰώνιον καὶ » ἀνεξάλειπτον ὄνειδος, διὰ νὰ λυτρώσωμεν τὸ ἑλλη» νικὸν ὄνομα ἀπὸ τὴν ἐξόντωσιν, καὶ τοὺς ἀδελφούς » μας ἀπὸ τὴν δουλείαν καὶ ἀπὸ τὸ ξίφος τοῦ βαρβάρου, » τέως διὰ νὰ μὴ παραδοθῶμεν εἰς τὸ ἀνάθεμα τῆς ὑ» φηλίου, ἢ λάβετε δάνεια, ἢ δότε ὑπόσχεσιν, ἢ κάμε» τε ὅ,τι δύνασθε, ὅ,τι ἠξεύρετε, διὰ νὰ ὑποχρεώσετε τὰ » πλοῖα ταῦτα νὰ λύσουν πανιὰ χωρὶς στιγμιαίας ἀνα» βολῆς. » Καὶ ἐνταῦθα ἐρχόμενοι, εὑρίσκετε τὰ χρήματα, ὡς ἐλπίζομεν, ἕτοιμα· τὰ λαμβάνετε καὶ τ' ἀποστέλλετε ὅπου ἀνήκει. Συλλογισθῆτε ὅτι θὰ δώσωμεν λόγον εἰς τὸν Θεόν, καὶ κάμετε ὅπως ὁδηγηθῆτε ἀπὸ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ ἀπὸ τὸ γενικὸν συμφέρον. Μένομεν εὐσεβάστως.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, 21 Ὀκτωβρίου 1822.

† Ἀρχιμανδ. Γρηγόριος Δικαῖος, Ἀντιπρόεδρος.—† Πρωτοσύγκελος Ἀμβρόσιος.— † ὁ Κορίνθου Κύριλλος.— Ἀναγνώστης Παπαγιανόπουλος.— Γεώργιος Μπάρμπογλης.— Χαραλάμπης Περούκας.—Νικόλαος Τσαννέτου.—Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος.—Δημήτριος Καλαμαριώτης.— Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης. (*Τ. Σ.*)

Ἀριθ. 2159.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τῶν τελευταίων ἐγγράφων τῆς δυτικῆς χέρσου Ἑλλάδος πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις τὸν μεγαλώτατον ἐπικείμενον κίνδυνον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, κίνδυνον ὅμως ὅστις εἶναι εὔκολον νὰ λείψῃ κατὰ τὸν ὁποῖον δεικνύουσιν ἤδη ἐνθουσιασμὸν οἱ πολεμικοὶ ἀρχηγοί, ἂν προφθάσωσι πλοῖα, ἐμψυχώσοντα τοὺς ἀνθρώπους. Δι' αὐτὸ τοῦτο, καὶ διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἡ Πελοπόννησος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τὰ Σάλωνα, οἱ ὁποῖοι βεβαίως προθυμοποιοῦνται νὰ περάσωσι νὰ ἑνωθῶσι μὲ τοὺς ἐν Κορίνθῳ, καὶ νὰ τρέξωσιν ἐκ δευτέρου εἰς Ναύπλιον, δι' ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀνάγκη μεγίστη νὰ ἐκπλεύσωσι τὰ πλοῖά μας τὸ γρηγορώτερον. Καὶ τὰ μὲν Ὑδραιωτικὰ ἑτοιμάσθησαν καὶ ἐξέπλευσαν, πρέπει δὲ καὶ τὰ τῶν Σπετσῶν ἐν τάχει νὰ ἑτοιμασθῶσι, καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ ἦναι καλῶς ὡπλισμένα καὶ νὰ ἔχωσι πολλοὺς ἀνθρώπους. Τὰ τῶν Ὑδραίων ἔχουσιν ἀπὸ 70 ἄχρις 80 ναύτας ἕκαστον, καὶ γράφουσιν οἱ Κύριοι Ὑδραῖοι πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη καὶ τὰ Σπετσιώτικα τὴν αὐτὴν ποσότητα νὰ ἔχωσι ναυτῶν, καὶ διότι χειμῶνος ἡ ὥρα, καὶ διότι πολλοὶ ναῦται εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν χρησιμεύουσι, καὶ τέλος πάντων διὰ νὰ μὴν ἐπέλθῃ κάμμία δυσαρέσκεια μεταξὺ τῶν

δύω νήσων, τῶν ὁποίων «ἡ ἀδελφικὴ ἕνωσις καὶ πατρι-» ωτικὴ σύμπνοια εἶναι μεγάλη ἐγγύησις πρὸς τὴν » Πατρίδα τῆς κοινῆς σωτηρίας.» Προθυμοποιηθῆτε λοιπὸν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐξοπλίζοντες νὰ τ' ἀποςείλετε τὸ γλιγωρότερον, καθότι ἡ ταχύτης εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς τελεσφορήσεώς μας. Ἀπὸ τὰς περίπου 236,979 γρόσια ἔλαβον οἱ σταλέντες αὐτόθεν τὸ ἀνάλογον διὰ τὰ τέσσαρα πλοῖά σας, καὶ προσέλαβον γρόσια 9,561 καὶ 30 εἰς λογαριασμὸν τῆς Ὕδρας κατὰ τὰ χθεσινὰ τῶν Κυρίων Ὑδραίων ἔγγραφα.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ α΄. Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεύς, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Βασίλειος Ν. Μπουτούρης.— Γκίκας Καρακατσάνης.— Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.—Ἰωάννης Π. Διαμαντόπουλος. — Λάμπρος Ἀλεξάνδρου. — Γαβριὴλ Ἀμανίτης.— Γρηγόριος Κωνσταντᾶς.—Ἰωάννης Σκανδαλίδης.

Ἀριθ. 858.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰδοποιεῖσθε ὅτι εἰς τὴν α΄. τοῦ τρέχοντος μία βάρκα ἀγγλικὴ, διαβαίνουσα εἰς Ὕδραν ἀπὸ τὴν φεργάταν τῆς κραταιᾶς αὐτῆς σημαίας, ἐναυάγησε καθ' ὁδὸν καὶ ἐβυθίσθησαν μ' αὐτὴν καὶ εἷς Ἄγγλος ἀξιωματικὸς εἰσπλέων, ἕνας πραγματευτὴς καὶ ἐννέα ἐν αὐτῇ μαρινάροι. Ἡ Διοίκησις φιλοτιμουμένη νὰ δώσῃ εἰς ταφὴν τὸ σῶμα τοῦ ἀξιωματικοῦ αὐτοῦ, ὅστις ἀπὸ σημαντικωτάτην κατάγεται φαμελλίαν, διὰ τὸ σέβας ὁποῦ διατη-

ρεῖ καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν φίλην αὐτὴν καὶ κραταιὰν Δύναμιν, τριάκοντα κολωνάτα ὑπόσχεται εἰς τὸν τυχόντα ἀμοιβήν. Δόσετε λοιπὸν περὶ τούτου καθ' ὅλην τὴν νῆσόν σας διαταγὰς νὰ ζητήσουν εἰς τὰ παράλια μὲ προσοχὴν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τοὺς ψαράδες, νὰ προσέχουν μήπως καὶ παρατύχουν πουθενὰ τὸ εὐγενὲς αὐτὸ καὶ ζητούμενον πτῶμα, τὸ ὁποῖον μὲ τὰ ἑξῆς διακρίνεται χαρακτηριστικά. Ἀνάστημα μέσον, ξανθὸς τὰς τρίχας, μὲ ἔνδυμα μαβὶ, καὶ μὲ λευκὸν εἰς τὸν λαιμόν. Εἰς καταζήτησιν λοιπὸν καὶ ἀνεύρεσιν τούτου πᾶσαν καταβάλετε φροντίδα, καὶ εὑρεθὲν διευθύνατέ το εὐθὺς πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 3 Νοεμβρίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τοῦ Πολέμου, Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Ἰωάννης Θεοτόκης.

Ἀριθ. 2161.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἶναι τέσσαρες ἡμέραι ἀφοῦ τὰ Ὑδραϊκὰ καράβια ἀνεχώρησαν, καὶ ἕως τὴν σήμερον εἴδησιν δὲν ἔχομεν διὰ τὰ ἐδικά σας. « Κάμετε τ' ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ » νὰ ἔβγωσι μίαν ὥραν ἀρχήτερα, καὶ νὰ προφθάσωσι » τὴν πατρίδα, ὁποῦ ἀπὸ καθ' ὥραν κινδυνεύει· » ὅτι ὡς καλοὶ καὶ φρόνιμοι πατριῶται τὸ γνωρίζετε καλῶς, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐπροσπαθήσατε, καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἦναι κινημένα. Στείλετε λοιπὸν ἄνθρωπον νὰ λάβετε καὶ τὸ ἀνάλογόν σας ἀπὸ γρόσια δέκα χιλιάδας ὁποῦ ἦλθον ἀπὸ Τριπολιτσάν. Πρέπει νὰ ἐμάθατε ἀρχήτερα ἀπὸ τώρα τὸ τί ἐσυνέβη μὲ ἓν ἀγγλικὸν καράβι, ὁποῦ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ Ναύπλιον, ἂν δὲν

ἐπρόφθανε νὰ τὸ ἐμποδίσῃ τὸ Μποῦρτζι. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐβγάλετε τὰ καράβια τὰ συμφωνημένα μὲ τοὺς Ὑδραίους, ὅπου εἶναι ἤδη δώδεκα ἡμέραι ἀπερασμέναι ἀπὸ τὴν διορίαν, διὰ νὰ μὴ τὸ πάθωμεν καθὼς πέρυσι, καὶ μάλιστα τώρα ὁποῦ κινδυνεύει τὸ Ναύπλιον ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν. Ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον πληροφορεῖσθε τὸ τί μελετᾷ νὰ κάμῃ ὁ Πασσᾶς τοῦ Ναυπλίου, ὅθεν καὶ ἀναγκαῖον νὰ παρευρίσκωνται τὰ καράβια, καὶ ἰδεάσετέ μας διὰ τὸ ἔβγασμά των, διὰ νὰ λάβωμεν μέτρα.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τὴν 6 Νοεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κλπ.*, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ὑπερτάτη Διοίκησις!

Σήμερον εἰς τὰς δώδεκα τῆς νυκτὸς ἐξαίφνης ἀπέρασεν ἀπ' ἐμπρὸς τῶν καραβίων ἓν ἰμβρίκι ἰγγλέζικον, χωρὶς νὰ τὸ στοχασθοῦν τὰ ἰδικά μας διόλου διὰ τὸν βαθὺν ἴσως καὶ νήδυμον ὕπνον, ὅπου ἔκαμνον, καὶ τὴν μεγάλην ἀμεριμνίαν καὶ ἀπροσεξίαν των, τὸ ὁποῖον ἀπερνῶντας ἀπ' ἐκεῖ, ὑπῆγεν εἰς τὸ Καστέλλι πλησίον, μὴν ἠξεύροντας ὅτι εἶναι ἰδικόν μας, καὶ οὕτως ἤρχισε τὸ Καστέλλι μὲ τὰ κανόνια καὶ μὲ ψιλὴν μπαταρίαν καὶ ἐμπόδισαν τὸ ἔμβασμά του, συμβοηθοῦντες αὐτῷ καὶ καΐκια, ἐπίτηδες ἐπελθόντα κατὰ τοῦ ἰμβρικίου ἀπὸ τὸ ἐδῶ ἐπίνειον μὲ ὅσους στρατιώτας εὑρέθησαν. Ἐπέτυχε δὲ τὸν ποδηγέτην (α) μία κανονιὰ εἰς τὴν κοιλίαν καὶ τὸν διεπέρασεν, ὁ ὁποῖος, καθὼς μᾶς εἶπον, ἦτον Γραικός, συνέτριψε δὲ καὶ τὴν πούμαν του. Ἦτον δὲ φορτωμένον

(α) Τὸν πηδαλιοῦχον ἐννοεῖ, ἢ μᾶλλον τὸν ναυηγόν.

ἀπὸ σιτάρι, ῥύζι, βούτυρον καὶ ταμπάκον κτλ, ἀπεσταλμένον ἀπὸ Σμύρνην ἐπίτηδες διὰ τὸ Ἀνάπλι, καὶ εἶναι κατὰ τὸ παρὸν μὲ τὰ ἰδικάμας καράβια, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ εἶδε τὸν ἀφανισμόν του, ὑπῆγε μόνον του. Ἔμεινα λοιπὸν ἐπὶ τούτου νὰ μάθω, διὰ νὰ σᾶς ἰδεάσω, καὶ σήμερον μισεύω διὰ τὴν Τριπολιτσάν. Μένω μὲ ὅλον τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ὁ δοῦλός σας, Χ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΡΕΖΗΣ.

Υ. Π. Οἱ ἐν τῷ Ναυπλίῳ ἔχουν καὶ ἓν καΐκι ἡτοιμασμένον καὶ παλαμισμένον, τὸν δὲ σκοπόν τους ἀγνοοῦμεν. Εἶπον, ὅτι ὁ Πασσᾶς μελετᾷ διὰ νὰ φύγῃ κρυφίως, τὸ ὁποῖον ἴσως εἶναι ψευδές. Μᾶς βεβαιοῦν πολλοὶ τὸν θάνατον τοῦ Δράμαλη, καὶ εἴθε νὰ ἦναι ἀληθές.

5 Νοεμβρίου 1822, ἀπὸ Μήλους.

Τῇ ὑπερτάτῃ Διοικήσει τῆς Ἑλλάδος.

Τῇ 5 Νοεμβρίου 1822, κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς νυκτός, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἔφθασεν ἓν καράβι κατὰ τὸ Καστέλλι τίρο κανονίου, τὸ ὁποῖον βλέποντας ἡ βάρδια νὰ πλησιάσῃ, ἀμέσως ἐφώναξε τοῦ Κ. Διονυσίου Λαμπρινοῦ καὶ Κ. Ν. Καβαδία καὶ ἐβγῆκαν ἔξω, καὶ βλέποντάς το, τοῦ ἐφώναξαν διὰ νὰ ποδίσῃ. Αὐτὸ ἐφώναξεν, ἂν ἦσθε Τοῦρκοι, εἶμαι ἰγγλέζικον καράβι, καὶ πλησιάζοντας πρὸς τὸ Ναύπλιον, ἐπεχείρησε νὰ μπρουλιάρῃ τοὺς παπαφίγκους καὶ τὰς μαίστρας του, διὰ νὰ ἀράξῃ. Βλέποντας ἡμεῖς τέτοιας λογῆς, ἀμέσως τοὺς ἐῤῥίψαμεν τρεῖς κανονιαῖς, καὶ τότε καὶ αὐτὸ ἀμέσως ἐπόδισε κατὰ τοὺς Μύλους. Ἐπροσμέναμεν νὰ ἴδωμεν τὰ ἰδικά μας καράβια νὰ σηκωθοῦν καὶ νὰ πηγαίνουν ἐπάνω του, ἀλλ' ἦτον ἀραγμένα. Εὐθὺς ἁρμάτωσεν ὁ Κ. Διονύσιος τὸ ἐν Καστελλίῳ καΐκιον τοῦ Κωνσταντίνου Κρανιδιώτου μὲ τοὺς ἀνθρώπους του, καὶ ἐπῆγεν ἐπάνω

του νὰ τὸ τρακάρῃ· ἀλλὰ βλέπει τὸ καράβι ὅτι ἐπόδισε καὶ ἐπήγαινε κατὰ τὸ Ναύπλιον, καὶ ἀμέσως ἐπόδισε καὶ ὁ Κ. Διονύσιος μὲ τὸ καΐκι καὶ ἐπέστρεψεν ὀπίσω εἰς τὸ Καστέλλι. Τὸ καράβι λοιπὸν ἐπλησίασε κατὰ τὴν μπαταρίαν τοῦ Καστελλίου ἕως τίρο τουφεκιοῦ. Ἄρχισε λοιπὸν τὸ Καστέλλι μὲ κανόνια καὶ μὲ ψιλὴν μπαταρίαν ἀρκετὴν, καὶ εὐθὺς τὸ καράβι ἐσήκωσε παντιέραν ἰγγλέζικην, μίαν εἰς τὸ ἄλμπουρο τῆς πρύμνης, καὶ ἄλλην μίαν εἰς τὴν ῥάνταν, καὶ ξαναφώναξεν, ὅτι ἂν ἦσθε Τοῦρκοι, ἡμεῖς εἴμεθα Ἰγγλέζοι, καὶ ἔτσι ἐπόδισε καὶ ἐτράβηξε κατὰ τοὺς Μύλους. Τότε εἴδαμεν τὰ ἐδικά μας καράβια, ὅτι ἐβγῆκαν εἰς τὰ πανιὰ μὲ ταῖς βάρκαις των, καὶ ἐπήγαινον κατ' ἐπάνω τοῦ ἀγγλικοῦ καραβίου. Τὸ Ναύπλιον μᾶς ἔῤῥιψε κανόνια ἀρκετὰ, καὶ ἐλάβωσε δύω στρατιώτας. Ἑπομένως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὁ Κ. Διονύσιος μὲ δέκα στρατιώτας του, ἐπῆγεν εἰς τὸ ἰγγλέζικον πλοῖον κατὰ τὴν τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας· Ἐρώτησε, καὶ τοῦ ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἦσαν Ἰγγλέζοι, ὅτι ἦσαν σταλμένοι ἀπὸ τὸν πασσᾶν τῆς Σμύρνης. Ἠρώτησε τὰ εἴδη, καὶ τοῦ εἶπον, ὅτι ἔχει ἀλεύρια, καφέδες, ζάχαριν, καπνοὺς κλπ. Τοὺς ἐζήτησε γράμματα· ἀπεκρίθη ὁ καπητάνιος ὅτι δὲν ἔχει ἄλλα γράμματα, μήτε τῆς παντιέρας. Πέντε κανονιαὶς ἔβλαψαν μεγάλως τὸ καράβι· ὁ πιλότος χάσας τὰ ἔντερα, πνέει τὰ ὀλοίσθια· ἡ ψιλὴ μπαταρία κατηφάνισεν ὅλην του τὴν ἁρματωσιάν. Τὸ καράβι στέκει εἰς χεῖρας τῶν δύω ἑλληνικῶν πλοίων τῆς πολιορκίας μας· ὁ ἴδιος ἄφησε δέκα στρατιώτας του διὰ φύλαξιν.

5 Νοεμβρίου, τῇ 5 ὥρᾳ τῆς ἡμέρας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, 1822, ἐν Καστελλίῳ.

Ὁ ὑποχιλίαρχος, δοῦλός σας, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ι. ΣΑΜΠΡΙΚΟΣ,

Ὁ δοῦλός σας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΒΑΔΙΑΣ.

Ἀριθ. 2186.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τῶν περικλειομένων βλέπετε τὰ ὁποῖα ἔκρινεν εὔλογον ἡ Διοίκησις νὰ ἐκδώσῃ, καὶ κατ' αὐτὰ προσφερόμενοι θέλετε φροντίσει διαδίδοντες πρὸς οὓς δεῖ, νὰ ἐμποδίσετε πᾶσαν κατάχρησιν ἀπὸ μέρους τῶν ὑπαλλήλων, διότι κρίσιμοι αἱ παροῦσαι στιγμαί, καὶ ὑπὲρ ποτ' ἄλλοτε χρήζει ἡ πατρὶς ἐντελοῦς ἁρμονίας μεθ' ὅλων τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν. Τὴν φροντίδα ταύτην στενότατα συνιστᾷ εἰς τὴν προσοχήν σας ὁ ἐγνωσμένος πατριωτισμός σας. Ἐν τούτοις ἡ Βρεταννικὴ δύναμις καθορῶσα τὴν εὐλογιστίαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν φρουρίων, ἀποδέχεται αὐτόν, καθὼς ἀναφαίνεται ἐκ τῶν περικλειομένων περικοπῶν τῆς ἐγκυκλίου διαδηλώσεως τοῦ Κ. Ἁμιλτῶν, διοικητοῦ τῶν Βρεταννικῶν θαλασσινῶν δυνάμεων κατὰ τὸ ἑλληνικὸν Ἀρχιπέλαγος. Ἐκ ταύτης πληροφορεῖσθε ὅτι δὲν θέλει ὑπερασπισθῇ τὴν Βρεταννικὴν σημαίαν, ὁσάκις ὑπ' αὐτὴν τροφαὶ καὶ πολεμικὰ ἐφόδια εἰσβάλλονται, ἡ ἰδιοκτησίαι ὀθωμανικαὶ καὶ Ὀθωμανοὶ μεταφέρονται εἰς τὰ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν πολιορκούμενα μέρη. Κατ' αὐτὰ ταῦτα, ἡ Πατρὶς συλλαμβάνει ἤδη χρηστὰς ἐλπίδας προσεχοῦς ἀνακτήσεως τῶν φρουρίων, ἂν καὶ αἱ λοιπαὶ Δυνάμεις νὰ μὴν ἐφάνησαν ἐπίσης εἰς τοῦτο συγκαταβαίνουσαι· διότι τὸ μεγαλείτερον ἐμπόριον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν εἶναι εἰς χεῖρας ἀγγλικάς, καὶ ἡ Ἀνατολικὴ συντροφία (α) μόνη σχεδὸν ἔχει τὰ μέσα ν' ἀναλάβῃ τοιαύτας κερδαλέας μέν, ἀλλ' ἐπισφαλεῖς ἐπιχειρήσεις, καὶ τέλος, διότι ἰσχυροτέραν οὖσαν τὴν ἀγγλικὴν κατὰ θάλασσαν,

(α) Compagnie orientale.

πιθανὸν καὶ αἱ ἄλλαι Δυνάμεις νὰ μιμηθῶσιν ἀκολούθως.

Ἀλλ' ἂν καὶ κατὰ τὴν εἰρημένην διακήρυξιν τοῦ Ἄγγλου, ὅλαι αἱ ἀγγλικαὶ πραγματεῖαι, εἰσερχόμεναι εἰς τὰ πολιορκούμενα φρούρια, γίνονται ἔννομος λεία, ἡ Διοίκησις ὅμως μὴ θέλουσα ν' ἀναφανῇ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος λαίμαργον, καθὼς διακηρύττεται ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, ἀλλὰ μαχόμενον περὶ ἀνεξαρτησίας μόνον· καὶ προνοουμένη ὅτι, ἐπειδὴ ἡ αὐλὴ τῆς Βρεταννίας δὲν διεκήρυξε τὸν ἀναγνωρισμὸν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀλλ' ὁ Κύριος Ἀμιλτὼν, καὶ ἂν ζημιούμενοι Ἄγγλοι ἔμποροι παραπονεθῶσιν, εἶναι πιθανὸν ἴσως ν' ἀνατραπῇ ἡ σωτήριος πρὸς ἡμᾶς συγκατάνευσις τῶν Ἄγγλων, ἔκρινεν εὔλογον νὰ περιορίσῃ τὴν λείαν εἰς ὅσα πλοῖα ὑπ' ἀγγλικὴν σημαίαν ἀναντιῤῥήτως ἀναφανῶσιν ἐχθρικαὶ ἰδιοκτησίαι, καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς εὑρεθέντας Ὀθωμανούς· καὶ τοῦτο πάλιν ὄχι μακρὰν τῶν πολιορκουμένων φρουρίων, ὄχι δηλ. εἰς τὴν πλατεῖαν θάλασσαν, ἀλλ' ἐγγὺς ὄντων τῶν ἀγγλικῶν πλοίων· τὰ δὲ πλοῖα καὶ αἱ ἐν αὐτῷ πραγματεῖαι, μὴ οὖσαι ἐχθρικαὶ ἰδιοκτησίαι, μακρὰν μὲν νὰ ἀποδιώκωνται, χωρὶς ὅμως νὰ λεηλατῶνται. Ὅθεν καὶ σπεύδει ἡ Διοίκησις νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ αὐτὴν τὴν ἀμετάθετόν της ἀπόφασιν, διὰ νὰ φανερώσετε πρὸς οὓς δεῖ, προσέχοντες εἰς τὸ νὰ ἐνεργῆται ἄνευ ἐξαιρέσεως τινὸς, προλέγουσα, ὅτι, ἄν τις ἀπ' ἐναντίας προσφερομένος καταχρατήσῃ πραγματείαν ἀγγλικὴν, ἢ πλοῖον ἀγγλικὸν, διότι ἐτόλμησε νὰ προσβάλῃ εἰς πολιορκούμενον φρούριον, εἶναι αὐτὸς ὑπεύθυνος καὶ παραδίδεται εἰς τοῦ ζημιωθέντος Ἄγγλου τὴν διάκρισιν· διότι οὕτως ὑπεσχέθη ἡ Διοίκησις πρὸς τὸν Κ. Ἀμιλτὼν, διὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους. Πρὸς δὲ τὰς σημαίας τῶν ἄλλων ἐθνῶν θέλετε προσφέρεσθαι ὡς ἄχρι τοῦδε, ἀποδιώκοντες εὐ-

σχήμως ἀπὸ τοὺς πολιορκουμένους λιμένας, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιβάλλετε χεῖρα εἰς ὅσα σκεπάζει ἡ σημαία.

Τὴν περικλειομένην ἐγκύκλιον διαδήλωσιν, ὑπ' ἀριθ. 2187, καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ κοινοποιῆτε εἰς ξένους κυβερνήτας, πολεμικοὺς καὶ ἐμπόρους, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν τὰς ἀρχὰς τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως, καὶ τὰ κοινωνικὰ τῶν Ἑλλήνων φρονήματα, καὶ νὰ μετριάσωσιν, ἂν δὲν παύσωσιν, αἱ ἐνοχλητικαὶ πρὸς ἡμᾶς κατηγορίαι τῶν ἀνθρώπων. Ἅμα δὲ νὰ προσπαθῆτε μ' ὅλους τοὺς τρόπους νὰ μὴ σκληρύνωνται οἱ τὴν ἡμετέραν θάλασσαν πλέοντες ἀλλοεθνεῖς, μὴν ἀφίνοντες μὲ ἀτάκτους ὁρμὰς καὶ ἄκοσμον τρόπον νὰ βιζιτάρωνται ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, τὸ ὁποῖον συμβαίνει, καὶ πολλὰ πολλάκις παράπονα ἠκούσθησαν. Πρέπει δὲ πολλὰ εἰς τοῦτο νὰ ἐπιμεληθῆτε, ὥστε ὅλαι τῶν ἐθνῶν αἱ σημαῖαι ν' ἀπολαμβάνωσιν ἐπίσης τὸ παρ' ἡμῶν ἀπαιτούμενον σέβας· διότι, ἂν καὶ μικρὰ ταῦτα φαίνονται, μεγάλως ὅμως συντελοῦσιν εἰς τὴν ὑπόληψιν ἀρτιπαγοῦς ἔθνους καθὼς εἶναι ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιχειρήματος, διὰ τὴν γενναιότητά της, διὰ τὰς νίκας της καὶ διὰ τὴν ἐπιμονήν της κινεῖ ἄλλων τὴν ζηλοτυπίαν, καὶ ἄλλων τὰς ὑποψίας, καὶ πολλοὺς ἑπομένως ἐχθροὺς ἔχουσα, πρέπει νὰ προσέχῃ μεγάλως, ἐπειδὴ ἡ φήμη καὶ μέγα καλὸν καὶ ὄχι μικρὸν κακὸν δύναται σήμερον νὰ μᾶς ἐπιφέρῃ.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 11 Νοεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος,

(Τ. Σ.) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας κτλ.

Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

'Αριθ. 2187.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἅμα συστηθεῖσα ἡ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος, ἐφρόντισε περὶ τῶν ὅσα εἰσὶ συντελεστικώτερα εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, διὰ τῶν ὁποίων τὸ ἔθνος ἀπεφάσισε ν' ἀναλάβῃ τὴν προπατορικήν του ἀπαράγραπτον ἀνεξαρτησίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι φρούρια τινὰ εἰσέτι κατακρατοῦνται ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, τὰ ὁποῖα στενῶς κατὰ γῆν πολιορκούμενα, παράλια ὅμως ὄντα, δύνανται διὰ θαλάσσης τροφὰς καὶ πολεμικὰ ἐφόδια νὰ λαμβάνωσιν· ἡ Διοίκησις, διὰ ν' ἀφαιρέσῃ κατὰ χρέος ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀντιστάσεως, ἐκήρυξε τὴν 13 παρελθόντος Μαρτίου ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη εἰς κατάστασιν ἀποκλεισμοῦ, καὶ ἐδηλοποίησεν αὐτὸ τοῦτο πρὸς ἅπαντας τοὺς διατρίβοντας ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας Προξένους τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν, διορίσασα τὰς κατὰ θάλασσαν δυνάμεις τοῦ ἔθνους ἀναλόγως νὰ προσφερθῶσι, προσέχοντες εἰς τὴν ἀκριβῆ τούτων συντήρησιν.

Ἂν καὶ τὰ μέτρα ταῦτα τῆς Διοικήσεως εἶναι σύμφωνα ὄχι μόνον μὲ τὸ ἱερὸν δίκαιον τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ἀδιαφιλονείκητα δικαιώματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, δικαιώματα εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἀπόλαυσιν αἱ Χριστιανικαὶ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἔπεται μετὰ χαρᾶς νὰ συγκαταβαίνωσιν, ἡ δὲ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει παντὶ σθένει νὰ καταγίνεται φροντίζουσα καὶ προνοουμένη περὶ τῶν μέσων τῆς διατηρήσεώς των, ἐπειδὴ ὅμως ἔδωκαν ἀφορμήν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, εἰς διαφόρους παρεξηγήσεις, διὰ ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν πρόφασιν κατηγορίας, ἔκρινεν εὔλογον ἡ Διοίκησις νὰ περιορίσῃ

κατὰ τὸ παρὸν τὸν εἰρημένον ἀποκλεισμὸν εἰς ὅσα φρούρια καὶ λιμένας καταχρατεῖ εἰσέτι ὁ ἐχθρὸς, ἀπὸ Πρεβέζης μέχρι τοῦ Βώλου, εἰς τὰ τῆς νήσου Εὐβοίας καὶ τὰ τῆς νήσου Κρήτης (α).

Τὸ ἐμπόριον τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἔχει ὄχι μόνον ἀνοικτὰ ὅλα τὰ ἐκτεταμένα παράλια τὰ μεταξὺ τῶν παρεμπιπτόντων ἀποκλεισμένων μερῶν, καθὼς καὶ ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἀλλ᾽ ἀπολαμβάνει πανταχόθεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν πᾶσαν ὑπεράσπισιν, διότι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος αὐθόρμητον καὶ ὁμόγνωμον ζητεῖ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, μὲ σκοπὸν νὰ παύσῃ ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸν βάρβαρον τῆς Ἀσίας ζυγὸν, καὶ νὰ καταχωρισθῇ ἀνεξάρτητον εἰς τὴν μεγάλην τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης χριστιανικὴν οἰκογένειαν, καὶ ἑπομένως περὶ πολλοῦ ἔχει τὰς ἐμπορικὰς μετὰ τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης σχέσεις, διὰ τῶν ὁποίων εὐχερέστερον δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ διαφυγόντα τὴν Ἑλλάδα φῶτα, συνεξομοιούμενον κατὰ τὰ ἤθη μὲ τὴν ἐξευγενισμένην Εὐρώπην, πεπληροφορημένον ὅτι ἄνευ τούτων, καὶ κερδιζομένη, δὲν διατηρεῖται κατ᾽ ἀξίαν ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία του. Αὐτὰ ταῦτα κατ᾽ἐπανάληψιν πρὸς ἅπαντας διακηρύττονται ἐγκυκλίως καὶ σήμερον, διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅλαι αἱ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἑλληνικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι καὶ διορίζονται, ἀναλόγως προσφερόμεναι, τὸν μὲν ἀποκλεισμὸν τοῦτον, τοῦ ὁποίου ἴσον ἀπαράλλακτον περικλείεται (β), νὰ διαφυλάττωσιν ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ, εἰδοποιοῦσαι ὅσα ξένα χριστιανικὰ πλοῖα

(α) Κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῇ διακηρύξει τῆς Διοικήσεως, ὑπὸ χρονολογίαν 11 Αὐγούστου 1822, ἐν Ἄργει.

(β) Ὅρα τὴν αὐτὴν διακήρυξιν ὑπὸ χρονολογίαν 11 Αὐγούστου 1822, ἐν Ἄργει, ἐν σελ. 574.

ἀπαντῶσι, τὸ δ' ἐμπόριον τῶν ἐθνῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀγρύπνως φροντίζουσαι μήτι ἐνοχληθῇ ἀπ' ἐναντίας τῶν νενομισμένων.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 11 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

ΙΩ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ

Ἐγκυκλίου γράμματος πρὸς τοὺς ἀγγλικοὺς Προξένους τοῦ λεβάντε παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀγγλικοῦ ναυάρχου Ἀμιλτών.

Ἐκ τῆς νήσου Μήλου, τῇ 9 Νοεμβρίου 1822, ἔτους νέου.

Τὰ πολεμικὰ ἀγγλικὰ πλοῖα ἦλθαν εἰς τὴν Ἄσπρην θάλασσαν διὰ νὰ προστατεύσουν καὶ ἐμψυχώσουν τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον, ἀλλὰ μὲ ῥητὴν διαταγὴν ν' ἀποφύγουν κάθε μεσολάβησιν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις κατ' αὐτὰ τὰ μέρη. Ὁ σκοπός μου εἶναι, εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, νὰ λυτρώσω τὴν ἰδιοχτησίαν ὁποῦ ἐκρατήθη.

Ὅσον ἐξαιρέτως δύναμαι σᾶς εἰδοποιῶ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλει ἐνέχομαι πλέον εἰς κἀνένα καράβι, ὁποῦ θέλει ἐπιχειρισθῇ νὰ μετακομίσῃ τροφὰς ἢ πολεμικὰ ἐφόδια εἰς τοὺς λιμένας, ἤδη πολιορκουμένους κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν. Ἕνεκεν τούτου θεωρῶ ὡς χρέος μου νὰ παύσῃ αὕτη ἡ μεσολάβησις εὐθὺς ὁποῦ ἐκδώσω τὴν παροῦσαν εἴδησιν, διότι ἡ τοιαύτη μεσολάβησις ἀναιρεῖ τὴν ὑπάρχουσαν οὐδετερότητα.

Συγχωρητέον νὰ προσθέσω, ὅτι δὲν σκοπεύω νὰ διαταράξω τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Ἄγγλων, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἰδεάσω μόνον σαφῶς περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον πιθανῶς πρέπει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐξακολουθοῦν τὰ πλοῖα τῆς Μεγαλειότητός του, ἐνῷ πᾶσα ἐνέργεια αὐ-

τῶν θέλει βαλθῇ εἰς πρᾶξιν διὰ νὰ προστατεύεται τὸ ἐμπόριον τῶν ὑπηκόων τῆς Μεγαλειότητός του, ὡσαύτως καὶ ἡ ἰδιοκτησία, καὶ οἱ ἐπιβάται Τοῦρκοι, ὁσάκις δὲν εἶναι στρατιῶται, ὅταν εὑρεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν καὶ διευθυνόμενοι εἰς λιμένας ὀθωμανικοὺς, ἢ ἄλλους, διαφορετικοὺς ἀπὸ ἐκείνους ὅσοι ἄνω ἐξηγήθησαν. Ἐὰν ὅμως διευθύνωνται εἰς τοιούτους λιμένας, ὁ κίνδυνος εἶναι ὁλοτελῶς εἰς βάρος τῶν πραγματευτῶν καὶ καραβοκυραίων, τοὐλάχιστον ἕως ὅτου λάβω διαφορετικὰς διαταγὰς ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους μου.

Ἀριθ. 2192.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀναγνώστην Παπαγιαννόπουλον, Γκίκαν Καρακατσάνην καὶ Γαβριὴλ Ἀμανίτην (α).

Εἰς Τριπολιτσάν.

Περικλείονται δύω φάκελλοι, ὁ μὲν πρὸς τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν, ὁ δὲ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διευθυνόμενος· τὸν πρῶτον ἐξ αὐτῶν, ἀναγνώσαντες τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, θέλετε ἐγχειρίσει πρὸς τὴν Γερουσίαν, ἐπιστατοῦντες εἰς τὸ νὰ ἐκδοθῶσιν ἐκεῖθεν, μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ταχύτητα καὶ ὅλην τὴν ἀναγκαίαν ἀκρίβειαν, αἱ ἀνάλογοι ὁδηγίαι πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον λιμεναρχῶν καὶ λοιπῶν, πρὸς οὓς ἤθελε χάμει χρεία, τὸν δὲ ἄλλον, λαμβάνοντες παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπίτηδες πεζὸν καθὼς καὶ ἕνα ἔγγραφον πρὸς τοὺς κυρίους ἐφόρους Γαστού-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη, μέλους τῆς σταλείσης παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐπιτροπῆς εἰς Τριπολιτσὰν πρὸς διευθέτησιν τῶν δημοσίων πραγμάτων. Ὅρα τόμον Β'. *Ἀλληλογραφία παραστατῶν*, κτλ.

νης, νὰ διευθύνετε δι' αὐτοῦ εἰς Μεσολόγγι ἄνευ ἀναβολῆς.

Τοῦ τρέχοντος μηνὸς τὰ μέσα ἔφθασαν, καὶ τὰ μηνιαῖα τῶν ἕνδεκα πλοίων δὲν ἐξεπληρώθησαν, ἐνῷ ἡ Γερουσία ἐπληροφορήθη ἐσχάτως ἀπὸ ἔγγραφα τῆς Διοικήσεως, ὅτι τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ μηνὸς ἢ χρήματα πρέπει νὰ σταλῶσιν ἀπὸ τὰς νήσους εἰς αὐτά, ἢ νὰ γράψωσιν ὅτι μηνιαῖα διὰ τὸν δεύτερον μῆνα δὲν εἶναι· ἐπειδὴ δὲ ἀνάγκη πᾶσα τὰ πλοῖα νὰ περιμείνωσιν ἐκεῖσε, ἕπεται ἄχρι τῆς εἰρημένης ἐποχῆς τὰ πρῶτα μηνιαῖα ν' ἀποπληρωθῶσι, καὶ μέρος κἂν τῶν δευτέρων νὰ οἰκονομήσῃ ἡ Γερουσία. Ὅσον οὐσιώδης ἡ ὑπόθεσις καὶ ἐπιβλαβὴς ἡ ἐκεῖθεν ἀπουσία τῶν πλοίων, τόσον ζωηρῶς πρέπει τὰ περὶ τούτου νὰ παραστήσετε πρὸς τὴν Γερουσίαν, ἀγωνιζόμενοι εἰς τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν τῶν χρημάτων.

Γνωρίζοντες τὴν κατεπείγουσαν χρείαν τῆς μεταβάσεως τῶν πελοποννησιακῶν στρατευμάτων εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, νὰ προσέχετε καλῶς νὰ μὴν ἐπέλθῃ τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον, ἀλλὰ μάλιστα νὰ εὐκολύνεται καθ' ὅλους τοὺς τρόπους ἀπὸ τὴν Γερουσίαν.

Οἱ προσδιωρισμένοι πύργοι καὶ στρατεύματα εἰς τὰ Δερβένια, καὶ ἡ ὀχύρωσις τῶν Δερβενακίων εἶναι προὐργιαίτατα, διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ ἐν Κορίνθῳ ἐχθροὶ ἀφεύκτως καταβαίνουσι νὰ σιτίσωσι τὸ Ναύπλιον· εἰς δὲ Λεβαδίαν, Ταλάντι καὶ Μπουτουνίτσαν, κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, συνάζονται ὄχι ὀλίγα ἐχθρικὰ στρατεύματα, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι ἡ εἰσβολὴ εἰς τὴν Πελοπόννησον. Διὰ νὰ κατορθωθῶσι δὲ ταῦτα πάντα καὶ ὅσα λοιπὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας πόλεμον, χρειάζονται χρήματα, καὶ χρήματα μὲ τὰς περιστάσεις ἀνάλογα. Ἐπαναλαμβάνει λοιπὸν ἡ Διοίκησις, τ' ὁποῖον

σᾶς ἔδωκε χρηματολογίας σχέδιον νὰ φροντίσετε νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, καὶ νὰ ἐνεργεθῇ τὸ ὀγρηγορώτερον, καλῶς εἰδότες, ὅτι καθὼς τὸ νὰ μὴ ἐνεργηθῇ, οὕτω καὶ νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ καιρὸν εἶναι ὀλέθριον.

Περὶ τούτων ἁπάντων καὶ περὶ ἧς τινος οὖν ἄλλης ὑποθέσεως περιμένει ἡ Διοίκησις δηλωτικὰ ἡμῶν ἔγγραφα.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 13 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) *Ἀντιπρόεδρος*, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμμ. τῆς Ἐπικρατείας κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2196.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἦλθον σήμερον οἱ ἀπεσταλμένοι σας Καπ. Ἰωάννης Ν. Λαζάρου καὶ Καπ. Ἰωάννης Χριστοδούλου Κούτση, καὶ ἔλαβον τὸ ἀνάλογόν σας ἀπὸ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας χρημάτων διὰ τὰ ἐν τῇ δυτικῇ Ἑλλάδι ἀποπλεύσαντα πλοῖα, γρόσια τέσσαρας χιλιάδας πεντακόσια ἑβδομήκοντα ἓξ, καὶ παράδ. τριάκοντα, ἀριθ. 4,576 $\frac{30}{40}$, τὰ ὁποῖα θέλετε ἀπεράσει εἰς λογαριασμὸν διὰ τὸ εὔτακτον, καὶ ἀκολούθως ἐρχόμενα καὶ ἄλλα πρὸς τὴν Διοίκησιν, θέλει σᾶς γνωστοποιηθῇ διὰ νὰ στείλετε πάλιν νὰ λάβετε τὸ ἀναλογοῦν ὑμῖν διὰ τὰ τέσσαρα πλοῖα, τρία ἐκπλεύσαντα καὶ τὸ ἓν μέλλον νὰ ἐκπλεύσῃ. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Ν. Λαζάρου διωρίσθη νὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα, ἐπειδὴ μέλλει νὰ συναθροισθῇ τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, καθὼς σᾶς

προειδοποιήσαμεν· διὰ δὲ τῶν ἄλλων γραφομένων σας τὴν ἀπόκρισιν, θέλει μετὰ ταῦτα σᾶς ἀποκριθῇ ἡ Διοίκησις. Ἔρρωσθε.

Νοεμβρίου 13 1822, ἐν Ἑρμιόνῃ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.
(Τ. Σ.) ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2222.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κυρίους Ἀναγνώστην Παπαγιαννόπουλον, Γκίκαν Καρακατσάνην καὶ Γαβριὴλ Ἀμανίτην (α).

Εἰς Τριπολιτσάν.

Περικλείεται φάκελλος· ἀναγνώσαντες τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, θέλετε ἐγχειρίσει πρὸς τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν, λέγοντες ζώσῃ τῇ φωνῇ κατὰ πλάτος ὅσων τὰς ἀρχὰς βλέπετε ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς Διοικήσεως. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίσῃ ἡ Γερουσία καὶ εἰς τῶν ἐκλογῶν τὴν ὑπόθεσιν ὅσα ὀφείλει νὰ κάμῃ, ὥστε νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ πελοποννησιακὴ ἐκστρατεία εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, νὰ μὴν ἐπέλθῃ λειποταξία εἰς τὰ στρατόπεδα Κορίνθου, Δερβεναχίων καὶ Ναυπλίου, διότι κρίσιμος ὁ καιρός. Οὐδὲ πρέπει οἱ Γερουσιασταὶ νὰ ἀκούωσιν ἀσήμους φωνὰς ἀνθρωπίσκων, ζητούντων τύχην νὰ εὕρωσιν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων, καὶ ἀκαίρως ἐθνικὰς προβαλλόντων Συνελεύσεις, τὰς ὁποίας οὔτε τίνι τρόπῳ γινόμεναι εἶναι ἔννομοι καὶ δίκαιαι γνωρίζουσιν, οὔτε τοιαύτας ἐπιθυμοῦσι βεβαίως, ἀλλ' ἄλλας νοστιμεύονται, τὰς ὁποίας νὰ κατορθώσωσι μὲν εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον, διότι τὸ ὑγιὲς μέρος τοῦ ἔθνους ἐγνώρισεν ὅτι εἶναι παράκαιροι καὶ ἐπιζήμιοι εἰς τὴν ὑπόληψιν

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη.

τοῦ ἔθνους· ταραχὰς ὅμως νὰ ἐπιφέρωσι δύνανται, καθὼς πολλὰς ἄχρι τοῦδε αὐτοὶ οἱ κακοήθεις ἐπέφερον καὶ θέλουσιν ἴσως ἐπιφέρει, ἂν οἱ θεόσδοτοι νόμοι τῆς δικαιοσύνης δὲν κατακεραυνώσωσιν αὐτούς. Εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπιμείνετε, καὶ ἀφοῦ δώσετε εἰς ἕκαστον τῶν Γερουσιαστῶν ἰδιαιτέρως νὰ καταλάβῃ τὴν κατὰ τοῦτο ἀλήθειαν, νὰ συνδιαλάβετε γενικὴν ὁμιλίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ φέρετε τὸ πρᾶγμα εἰς ψηφοφορίαν, ἔχοντες ὅμως τὴν βεβαιότητα περὶ τῶν πλειόνων ψήφων, καὶ τότε ἀμέσως πρέπει νὰ φροντίσετε νὰ γράψῃ πρὸς τὰς ἐπαρχίας τὰ ἀνάλογα, ἀπαντῶσα καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν. Εἰς ὅλας δ' ὑμῶν τὰς ὁμιλίας πρέπει καὶ τοῦτο νὰ ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι πολλάκις καὶ ἀπὸ ἀμάθειαν δυστροποῦσιν εἰς τὰ καλὰ οἱ ὁμογενεῖς. Ἡ παιδεία πρὸ πολλοῦ ἄφησε τὴν προτέραν της ἐν Ἑλλάδι κατοικίαν, μὴ συμβιβαζομένη μὲ τὸ σιδηροῦν σκῆπτρον τοῦ δεσποτισμοῦ, καὶ ἡ τυφλότης κατεκυρίευσεν εἰς ἡμᾶς. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναπτύσσωνται καλῶς τὰ πράγματα, νὰ σαφηνίζωνται αἱ ἰδέαι, καὶ εἶναι ἐλπὶς οἱ πλείονες τῶν δυστροπούντων νὰ συγκατατίθενται εἰς τὰ κοινωφελῆ, καὶ οἱ ὀλίγοι κακόβουλοι νὰ ἐπιμένωσι, μεμονωμένοι ὅμως τότε, καὶ ἑπομένως δειλότεροι.

Ὅσον δὲ διὰ τὴν κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ἀπρίλιον ἐσομένην ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἡ Διοίκησις θέλει φροντίσει ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου μηνὸς ἀνάλογον θέσπισμα καὶ αναλόγους διακηρύξεις νὰ ἐκθέσῃ πρὸς τὸ ἔθνος, διὰ νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν καιρῷ, καὶ ἐν ἡσυχίᾳ νὰ ἐκλεχθῶσι τὰ συγκροτήσοντα αὐτὴν μέλη, διότι Συνέλευσις ἄνευ θεσπίσματος δὲν γίνεται τακτική, καὶ τοιαύτη Συνέλευσις πρέπει νὰ γίνῃ, περιέχουσα ἐκκλησιαστικούς, πολιτικούς, πολεμικούς, θαλασσινοὺς καὶ τῆς ξηρᾶς, ἐμπόρους, τεχνίτας, λογίους, ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀπὸ ἑκάστης

τῶν συγκροτούντων τὴν κοινωνίαν τάξεων ἀνθρώπους ἀναλόγως, καὶ διαιρουμένη εἰς τμήματα, τὰ ὁποῖα ἐγγράφως νὰ συνδιαλέγωνται γνωμοδοτοῦντα. — Νὰ φροντίσετε νὰ λάβετε ἀπόκρισιν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν περὶ τῆς προβαλλομένης παρατάσεως αὐτῆς, διὰ νὰ ἐξεύρη ὅπως ἔχει νὰ προσφερθῇ ἡ Διοίκησις.

Ὁ ἐχθρικὸς στόλος μετ' ὀλίγον ἔρχεται καθ' ἡμῶν, καὶ νέοι τρόμοι ἐπαπειλοῦσι τὸ Πανελλήνιον, ἂν οἱ Ἀλβανοὶ δὲν ἀπομακρυνθῶσι προτοῦ πέραν τῆς Ἀκαρνανίας, ὥστε νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ στενὰ τῶν μερῶν ἐκείνων, ἂν τὸ Ναύπλιον δὲν φθάση νὰ παραδοθῇ, καὶ ἂν ἐντεῦθεν χρήματα δὲν οἰκονομηθῶσι διὰ τὸν ἐθνικὸν στόλον, διότι τὸ ἑλληνικὸν ἀρχιπέλαγος χρήματα ἤδη δὲν ἔχει νὰ δώση, καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν τριῶν νήσων ἀπέκαμον δαπανῶντες. Πρέπει λοιπὸν παντοιοτρόπως νὰ ἐπιμελῆται ἡ Γερουσία εἰς τὸ νὰ κατορθωθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐντελὴς ἡ πελοποννησιακὴ ἐκεῖσε ἐκστρατεία, καὶ προσέτι, ἐπειδὴ πολλὰ πιθανὸν εἶναι ὁ Ἀλῆ-πασσᾶς νὰ μὴ ἀφήση τῶν ἡμετέρων τὴν ἀπελευθέρωσιν, νὰ ἐπιτάξη σφοδρῶς πρὸς τοὺς φροντιστὰς καὶ οὓς δεῖ εἰς τὸ νὰ μὴ στέλλωνται τροφαὶ εἰς Ναύπλιον πρὸς τοὺς ἡμετέρους ὅσαι πολλαὶ στέλλονται, διότι εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ὁ φρούραρχος ἐπωφελεῖται, καὶ δὲν πρέπει νὰ τρέφωμεν τὸν πολέμιον, ὅστις, ὅταν τρέφη τοὺς στρατιώτας του, ἀδιαφορεῖ ἂν οἱ κάτοικοι πεινῶσιν. Αὐτοὶ δὲ ἀποθνήσκουσι, μὴ ἔχοντες ὅ,τι νὰ κάμωσιν ὅταν ἡ φρουραρχία δὲν ἦναι εἰς χεῖράς των, καὶ ὅταν ἐκτὸς τοῦ Ναυπλίου δὲν ἔχωσιν ἐλπίδα νὰ ζήσωσιν, ἀφοῦ ἀφηνιάσαντες ἀπὸ τῆς Πόρτας τὸν ἄνθρωπον, παραδοθῶσι. Τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦσεν οὐδὲ δράμι ψωμὶ νὰ μὴ εἰσέρχεται εἰς τὸ φρούριον, ὅσοι καὶ οἷοι ἂν ὦσιν οἱ κεκλεισμένοι ὁμογενεῖς. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι Ἕλληνες

ἀγνοοῦσι τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ τὰ μεγάλα χρέη ἑκάστου πρὸς τὸ ὅλον, διότι ἐκ γενετῆς δοῦλοι ὄντες, ὁποῖόν τι εἶναι τὸ ἔθνος ἀκόμη δὲν ἔμαθον. Πρέπει λοιπὸν νὰ περιορισθῇ ἡ τροφὴ τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἀνθρώπων τόσον, ὥστε καὶ ἂν ἐξ αὐτῆς λάβῃ μέρος ὁ φρούραρχος, νὰ μὴ ἐπωφελῆται· νὰ ἐπιμεληθῆτε δὲ καὶ τῶν χρημάτων τὴν συλλογὴν, κατὰ τὰ προειρημένα, καὶ τακτικῶς περὶ παντὸς ἐνταῦθα νὰ ἀναφέρετε.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ κ'. Νοεμβρίου 1822.

Ἀθανάσιος Κανακάρης, Ἀντιπρόεδρος.—Ἰω. Ὀρλάνδος. —Βασίλειος Ν. Μπουντούρης.— Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.— Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.—Φώτιος Καραπάνου.— Γρηγόριος Κωνσταντᾶς.—Φραντσέσκος Βούλγαρης.—Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.—Χρῆστος Βλάσσης.— Ἰω. Σκανδαλίδης.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Κύριοι, κάποιος Γεώργιος Κρίτσου ἦλθεν ἀπὸ Ζάκυνθον αὐτοῦ, εἰς Τριπολιτσάν· ἂν εὑρεθῇ αὐτοῦ, τοῦ ἐγχειρίζετε ὅλα τὰ ἐσωκλειόμενα γράμματα, εἰ δὲ, πιάνετε πεζὸν καὶ τὰ στέλλετε εἰς Κερπινὴν, εἰς τὸν Κὺρ Ἀσημάκην Ζαΐμην, ὅτι ἐκεῖ μοῦ γράφει αὐτὸς πῶς θὰ σταθῇ πέντε ἓξ ἡμέρας, καὶ γράφετε μὲ τὸν πεζὸν νὰ σᾶς στείλῃ ὁ Κὺρ Ἀσημάκης ἀπόκρισιν τῆς παραλαβῆς των, καὶ μοῦ τὴν στέλνετε. Τὸν πεζὸν, ἀπ' αὐτοῦ ἕως Καλάβρυτα, τὸν πληρόνω ἐγώ. Μεγάλως μᾶς ἐλύπησεν ὁ σκοτωμὸς τοῦ Π. Κρεββατᾶ· πρέπει νὰ ὁμιλήσετε τὰ δέοντα μὲ τόνον εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅτι τὰ τοιαῦτα θὰ φέρουν τὸν ἀφανισμὸν τοῦ ἔθνους μας, ἐπάνω ὁποῦ εἶναι διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, καθὼς ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης γράφουν. Ὁ Θεὸς ἵλεως νὰ γενῇ, ὅτι ἡ κακοήθεια καὶ βαρβαρότης ἐπεριπλάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἀδελφός σας, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

'Αριθ. 2234.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

'Ελήφθη τὸ ἀπὸ 19 ἔγγραφόν σας καὶ ἐγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα· τὸ ζήτημά σας, νὰ λαμβάνετε ἀμέσως παρὰ τῶν κυρίων 'Αρμοστῶν τὸ ἀνάλογον τῆς συναζομένης χρηματικῆς ποσότητος, εἶναι δεκτόν. 'Επειδὴ ὅμως ἡ Διοίκησις προλαβοῦσα, διέταξε τὰ συναζόμενα χρήματα κατ' εὐθεῖαν εἰς Ὕδραν νὰ στέλλωνται, ἐκεῖθεν διαμοιραζόμενα, ἀναγκαῖον εἶναι, Κύριοι, πρὸς τοὺς προκρίτους Ὕδρας διευθυνόμενοι, νὰ συμφωνήσετε εἰς τοῦτο, καθὼς καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν Ψαρῶν συνεφώνησαν προλαβόντως περὶ τούτου, ἐπὶ παρουσίᾳ μάλιστα καί τινων ἐκ τῶν ὑμετέρων.

'Εν 'Ερμιόνῃ, τῇ 21 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) *'Ο 'Αντιπρόεδρος,* ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.
'Ο 'Αρχιγραμματεὺς κτλ. Θ ΝΕΓΡΗΣ.

'Αριθ. 2236.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κ. 'Αναγνώστην Παπαγιαννόπουλον, Γκίκαν Καρακατσάνην καὶ Γαβριὴλ 'Αμαρλίτην, μέλη τῆς Διοικήσεως (α).

Εἰς Τριπολιτσάν.

Καὶ διὰ τῆς φήμης, καὶ τέλος διὰ τῆς Γερουσίας ἔμαθεν ἡ Διοίκησις τὴν βιοθανίαν τοῦ βουλευτοῦ Κρεββατᾶ, καὶ ἐλυπήθη μεγάλως, καθορῶσα ἀρχόμενα τὰ ὁποῖα προεῖδε μακρόθεν δεινὰ τῆς 'Ελλάδος, τὴν ὁποίαν

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη, ὡσαύτως καὶ τὸ ἑπόμενον.

ἀντὶ νὰ ἐλευθερώσωμεν ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸν ζυγὸν, θέλομεν ἀφανίσει ἡμεῖς αὐτοὶ ἀλληλοφθορούμενοι. Εἶναι μὲν ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι μέτρα δραστήρια εἰς τὸ νὰ μὴ διαφύγωσι τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα οἱ φονεῖς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν χρησιμεύει, εἰμὴ διὰ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων καὶ ἐν μέρει διὰ τὸ παράδειγμα· ἡ πηγὴ ὅμως τοῦ κακοῦ διὰ νὰ ξηρανθῇ, πρέπει σχέδιον ἐμβριθῶς ἐπινοήσαντες, ἐν τάχει νὰ ἐνεργήσωμεν. Εἰς τοῦτο προσκαλεῖται καὶ ἡ Γερουσία νὰ σκεφθῇ, ὡς βλέπετε εἰς τὸ περικλειόμενον ἔγγραφον πρὸς αὐτὴν, τὸ ὁποῖον ἐγχειρίζοντες θέλετε ζώσῃ τῇ φωνῇ εἰπεῖ τὰ ἀνάλογα, ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ συνδιασκεπτόμενοι, καὶ θέλετε ἀναφέρει πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποία μεγάλως ἀπορεῖ καὶ ξενίζεται εἰς τὴν ἄκαιρον σιωπήν σας. Ἐνῷ διὰ τόσον οὐσιώδη τοῦ ἔθνους συμφέροντα ἐστάλητε αὐτόσε, νὰ μὴ γράψετε, καὶ εἰς τοιαύτας περιστάσεις μάλιστα, οὐδ' ἅπαξ, εἶναι ἀπορίας ἄξιον κατ' ἀλήθειαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ γράψετε καὶ νὰ μὴ παύετε γράφοντες περὶ τῶν ἀνὰ χεῖρας ἁπάντων.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 22 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) *Ἀθανάσιος Κανακάρης, Ἀντιπρόεδρος.—Ἰω. Ὀρλάνδος.—Βασίλειος Ν. Μπουντούρης.— Ἀναγν. Μοναρχίδης.— Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.— Φώτιος Καραπάνου.— Φραντσίσκος Βούλγαρης.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.—Γρηγόριος Κωνσταντᾶς.— Χρῆστος Βλάσσης.— Ἰωάννης Σκανδαλίδης.*

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Θ. Νέγρης.

Π. Παρακαλῶ, ἀδελφοί, τὸ ἔσωθεν ν' ἀποσταλῇ ἀσφαλῶς, καθὼς καὶ τὰ πρότερον. Εἰς Τῆνον ἔπιασε πολλὴ πανούκλα· ὅθεν δόσατε τὴν εἴδησιν πρὸς τὴν Γερουσίαν, νὰ γράψῃ πρὸς ὅλα τὰ ἀκροθαλάσσια μέρη

νὰ βάλουν φυλακὰς καὶ καραντίνα, καὶ νὰ προσέχουν καλῶς.

'Αριθ. 2260.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους 'Αναγν. Παπαγιαννόπουλον, Γκίκαν Καρακατσάνην καὶ Γαβριὴλ 'Αμανίτην.

Εἰς Τριπολιτσάν.

Περικλείονται διάφορα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἀναγνώσαντες, θέλετε διευθύνει κατὰ τὰς ἐπιγραφὰς, καταγινόμενοι εἰς τὸ νὰ κατορθωθῶσιν ἐν τάχει ἡ στρατολογία τῆς Μεσσηνίας καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἀφορῶσι τὸ ἐν τῇ δυτικῇ 'Ελλάδι πελοποννησιακὸν Σῶμα, καθότι ἀπὸ τὸν ἐκεῖ πόλεμον κρέμαται μέγα μέρος τῆς ἀσφαλείας ἡμῶν. Ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος μετὰ τῆς ἐπεξηγηματικῆς διακηρύξεως διεδόθη εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας, διότι ἐπλησίασαν τὰ τέλη τοῦ ἐνιαυτοῦ. 'Εξ αὐτῶν τινες περικλείονται ἤδη, διὰ νὰ πέμψετε εἰς τὰς ἐπαρχίας κατὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὀνόματα αὐτῶν· περὶ δὲ τῶν διορισθησομένων ἀνθρώπων, ἀφέθησαν ἀνοικτὰ τὰ ὀνόματα διὰ τὰς ἐπαρχίας Καρυταίνης, Φαναρίου καὶ ἄλλας, ὁ δὲ Κ. 'Αναγνώστης Παπαγιαννόπουλος, ἐκλέξας τὰ πρόσφορα, νὰ σημειώσῃ, καὶ οὕτω νὰ σταλῶσιν, ἀλλὰ μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ταχύτητα. Ὁ γενικὸς Ἔπαρχος τῆς Κρήτης, Κ. 'Αφεντούλιεφ, μὲ δυσαρέσκειαν παραδεχθεὶς τὸν ὀργανικὸν νόμον, ψυχρῶς προσεφέρετο πρὸς τὴν Διοίκησιν. Ἔπασχεν αὐτὸς ὁ κακόβουλος τυχοδιώκτης παντὶ σθένει νὰ διαθέσῃ τὰ πνεύματα τῶν ἀθώων λαῶν τῆς Κρήτης εἰς τὸ ν' ἀποχωρισθῶσι τῆς ὁλομελείας τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦτο, διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν του, νὰ κερδήσῃ καὶ αὐτὸς τὴν φανταστικὴν βασιλείαν του. Ταῦτα γνωρίσασα ἐν καιρῷ ἡ Διοίκησις ἐλυπεῖτο, διότι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀ-

διαφορῇ εἰς ταῦτα. Κατωρθώθη μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθειαν νὰ φυλακώσωσιν αὐτὸν οἱ Κρῆτες, νὰ διακηρύξωσιν ὑπὸ κρίσιν ἐπὶ ῥητοῖς ἐγκλήμασι, νὰ σφραγίσωσι τὰ ἔγγραφά του, καὶ τρέξαντες πρὸς τὴν Διοίκησιν δύω τῶν ἐκεῖ φροντιστῶν καὶ ἄλλοι τρεῖς, ν' ἀναφέρωσι ταχτικῶς. Τοιαύτη τῶν τοιούτων ἡ τύχη, ὅταν εὑρίσκωνται εἰς τοὺς λαοὺς καὶ ἀληθεῖς πατριῶται.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 25 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ἀθανάσιος Καναχάρης, Ἀντιπρόεδρος.— Ἰω. Ὀρλάνδος.— Βασίλειος Ν. Μπουντούρης.— Ἀναγν. Μοναρχίδης.— Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.—Φώτιος Καραπάνος.—Γρηγόριος Κωνσταντᾶς.—Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.— Λάμπρος Ἀλεξάνδρου.— Χρῆστος Βλάσσης.—Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώστου.—Ἰω. Σκανδαλίδης.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Κύριοι, παρακαλεῖσθε διὰ νὰ σταλθῇ αὐτὸ τὸ μικρὸν γραμματάκι εἰς τὸ μαγαζὶ τῆς ἐπιγραφῆς του, ὅτι ἐκεῖ μοῦ ἔγραφεν ἀπὸ Καλάβρυτα ὅτι ἐρχόμενος ἔχει νὰ ἐμμένῃ· εἰδὲ καὶ δὲν ἦλθε, δόσετέ το τοῦ ἰδίου πεζοῦ νὰ τὸ ὑπάγῃ.

Ἀριθ. 2263.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 24 ἔγγραφόν σας καὶ ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα· φθάσαντος τοῦ πλοίου, τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἔλαβεν ἐπιταγὴν νὰ φροντίσῃ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸ εἰκός.

Ἐπειδή, κατὰ τὸν ὀργανικὸν νόμον, οἱ παραστάται τῶν λαῶν ἐτησίως διαμένουσιν εἰς τὴν Διοίκησιν, ἐξεδόθη νόμος περὶ ἐκλογῶν, καὶ ἐπεξηγηματικὴ διακήρυ-

ξις, ἀμφοτέρων τῶν ὁποίων ἀντίγραφα περικλείονται. Θέλετε ἐκλέξει διὰ τὴν ἐρχομένην περίοδον τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως, καὶ θέλετε διευθύνει ἐνταῦθα.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 26 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.
ΙΩ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ.
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει·

Ἐπειδὴ ὁ ὀργανικὸς τῆς Ἐπιδαύρου νόμος, κατὰ τὸν § 19, ἀποφασίζει ἐτήσιον τὴν διάρκειαν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, καθὼς καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν § 13 καὶ 20, ἰδιαίτεροι νόμοι πρέπει νὰ ἐκδοθῶσι περὶ ἐκλογῆς τῶν δύω τούτων τὴν Διοίκησιν συγκροτούντων σωμάτων· καὶ ἐπειδὴ οἱ πολεμικοὶ περισπασμοὶ καὶ ἡ ἀποπηγάζουσα ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ προσπορισθῇ ὅσα φῶτα ἀπαιτεῖ τῶν νόμων τούτων ἡ κατασκευή.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

§ ά. Οἱ εἰρημένοι δύω νόμοι περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν καὶ συνθέσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος ἀναβάλλονται ἀναγκαίως.

§ β΄. Αἱ ἀπαιτούμεναι ἐκλογαὶ τῶν παραστατῶν νὰ γίνωσιν οὕτως. Εἰς ἕκαστον χωρίον ὁ λαὸς νὰ ἐκλέξῃ εὐυπολήπτους γέροντας, ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν· τὰ μὲν, δηλονότι, συνιστάμενα χωρία ἀπὸ δέκα μέχρι τῶν πεντήκοντα οἰκογενειῶν, ἕνα· τὰ δὲ ἀπὸ περισσότερα αὐτῶν ἄχρις ἑκατὸν, δύω· τὰ δὲ ἀπὸ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων, τρεῖς· καὶ τὰ ἀπὸ διακοσίων ἄχρι τριακοσίων, τέσσαρας· εἰς δὲ τὰ χωρία, ἔχοντα περισσοτέρας

τῶν τριακοσίων, πέντε. Ὅλοι δ'αὐτοὶ οἱ ἐκλεχθέντες, φέροντες ἔγγραφα ἀποδεικτικὰ τῶν χωρίων των μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν πλειοτέρων κατοίκων, νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἡ ὁποία νὰ ἐκλέξῃ ἐννέα εὐυπολήπτους γέροντας, ἐφοδιάζουσα μὲ ἐνδεικτικὰ ἔγγραφα ἐπίσης, καὶ τότε ὅλοι ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ ἐκλεκταὶ νὰ ἐκλέξωσιν ἕνα ἐνιαύσιον βουλευτὴν, μεταξὺ τῶν ἐμφρονεστέρων καὶ ἠθικωτέρων ἐπαρχιωτῶν, μὲ τῶν περισσοτέρων τὰς ψήφους.

§ γ'. Καθ' ὅλην τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα (τὴν Ἀνατολικὴν καὶ τὴν Δυτικὴν) ἑκάστη τῶν ἐπαρχιῶν νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἐνιαύσιον παραστάτην. Ὅλη δὲ ἡ Σπάρτη (Μάνη) δύω παραστάτας ἔχει νὰ ἐκλέξῃ.

§ δ'. Αἱ νῆσοι Ὕδρα, Σπέτσαι καὶ Ψαρὰ νὰ ἐκλέξωσι παραστάτας ὅσους καὶ πέρυσι.

§ ε'. Ἀπὸ τὴν νῆσον Κρήτην τέσσαρες παραστάται νὰ ἐκλεχθῶσιν, ἀπὸ τὴν νῆσον Εὔβοιαν, δύω, καὶ ἀπὸ τὰς λοιπὰς ὅλας νήσους τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑκάστης ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τὰς ἀντεπαρχίας των, ἀνὰ εἷς παραστάτης νὰ ἐκλεχθῶσιν.

§ ϛ'. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν παραστατῶν οἱ ἑξῆς τρεῖς ὅροι νὰ φυλαχθῶσιν·

α'. Οἱ παραστάται νὰ ἦναι Ἕλληνες.

β'. Νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν τριάκοντα πλήρη ἔτη.

γ'. Νὰ ἦναι αὐτόχθονες, ἢ νὰ ἔχωσι σταθερὰν κατοικίαν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ τῶν ὁποίων ἐκλέγονται παραστάται· ἂν δὲ ἀπὸ τοὺς ἐφετεινοὺς παραστάτας, καὶ Γερουσιαστὰς καὶ Ἀρεοπαγίτας ἐκλέξωσι μὲ τοὺς εἰρημένους ὅρους αἱ ἐπαρχίαι τὸν ἐρχόμενον ἐνιαυτὸν παραστάτας των, εἶναι πάντῃ ἀδιάφορον.

§ ζ'. Ὅλοι οἱ παραστάται νὰ συνέλθωσι περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις, καὶ κατὰ

τὴν ά. Ἰανουαρίου νὰ ἐκλέξωσι πέντε μέλη, καὶ μεταξὺ τῶν πέντε ἕνα πρόεδρον, διὰ νὰ συγκροτηθῇ τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα· νὰ ἐκλέξωσι προσέτι καὶ πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος. Εἶναι δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδιάφορον νὰ ἐκλέξωσιν εἰς ταῦτα τόσον ἐκ τῶν παλαιῶν, ὅσον καὶ ἐκ τῶν νέων παραστατῶν, καὶ ἀκόμη ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἄνδρας ὅμως ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει διαστελλομένους.

§ ή. Ἂν δὲν συμπέσῃ ὅλων τῶν παραστατῶν ἡ σύγχρονος ἔλευσις, τῶν δύω τρίτων ἡ παρουσία εἶναι ἀρκετὴ εἰς τὰς ἐκλογάς.

§ θ'. Αἱ ἐκλογαὶ νὰ γίνωσι διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, μόνοι δὲ οἱ νέοι παραστάται νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς αὐτάς.

§ ί. Ἀπὸ τῆς ά. ἄχρι τῆς ιέ. Ἰανουαρίου τὸ νέον Ἐκτελεστικὸν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ ἐφετεινὸν τοὺς λογαριασμοὺς κατὰ τὴν τάξιν· ἡ δὲ ἐφετεινὴ Διοίκησις νὰ ἐνεργῇ εἰς τῶν δεκαπέντε τούτων τῶν ἡμερῶν τὸ διάστημα, ἄχρις ὅτου συμπληρωθῇ ἡ ἐνιαύσιος ά. περίοδος τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

§ ιά. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἄχρις ὅτου οἱ εἰρημένοι δύω νόμοι ἐκδοθῶσιν.

§ ιβ'. Ὁ Μινίστρος τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐπιστήσῃ, ἐφ' ὅσον αὐτῷ ἀνήκει, εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Νόμου, ὅστις καταχωρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 9 Νοεμβρίου 1822 καὶ β'. τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

(Τ. Σ.) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐπλησίασε τὸ τέλος τῆς ά. ἐνιαυσίου περιόδου τῆς Διοικήσεως, καὶ κατὰ τοὺς νόμους νέαι ἐκλογαὶ πρέπει νὰ γίνωσι διὰ τὴν ἐρχομένην β'. περίοδον αὐτῆς, ἡ ὁποία ὠνομάσθη προσωρινὴ εἰς διαστολὴν ἐκείνης τῆς σταθερᾶς καὶ ἀμετακινήτου, τὴν ὁποίαν ἂν δὲν ἀπηλαύσαμεν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου, ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἂν ὁ Θεὸς θελήσῃ, καὶ ἡ ὁποία θέλει συστηθῇ μὲ γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ ἔθνους· διότι μόνον τὸ ἔθνος ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὴν θέλησίν του Διοίκησιν. Ὅταν φθάσῃ ἡ αἴσιος ἐκείνη ὥρα, θέλομεν προσκληθῆ ὅλοι, κατὰ τὸ εἰκός, καὶ μὲ τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐκείνην ἐθνικὴν Συνέλευσιν μέλλει ν'ἀποφασισθῇ τῆς Ἑλλάδος ἡ τύχη. Ἐν τοσούτῳ ὅμως πρέπει νὰ διοικῶνται οἱ λαοὶ, καὶ αὐτή των ἡ Διοίκησις ὀνομάζεται προσωρινή. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκλέξετε βουλευτὰς ἀξίους τῆς ἐμπιστοσύνης σας, καὶ ἱκανοὺς νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἱερὰ χρέη τῶν διοικητῶν. Θέλετε δὲ τοὺς ἐκλέξει καθὼς διαλαμβάνει ὁ νόμος ὑπ' ἀριθ. 1, τὸν ὁποῖον διωρίσθησαν οἱ Κύριοι . . . . ἐπίτηδες νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν νῆσον Σπετσῶν καὶ νὰ σᾶς φέρωσι, διὰ νὰ ἐκλέξετε τακτικῶς. Τακτικὴν ἐκλογὴν ἀποφασίζει ὁ νόμος ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν μικρὸς καὶ μεγάλος, ἱερεὺς καὶ λαϊκὸς, πάσης τάξεως καὶ καταστάσεως ἄνθρωπος, ἐν ἑνὶ λόγῳ ὁ λαὸς ὁλόκληρος ἔχει τὴν ψῆφόν του. Ἐπειδὴ δ' ὁ λαὸς μιᾶς ἐπαρχίας νὰ συναχθῇ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος οὔτε δυνατὸν εἶναι, διότι ἄλλοι σήμερον δὲν εὐκαιροῦσι καὶ ἄλλοι αὔριον, οὔτε εὔλογον, διότι ὁ κατὰ τῶν ἐχθρῶν πόλεμος δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο βεβαίως, ὁ νόμος τὸ δυνατὸν μὲ τὸ συμφέρον καὶ ταῦτα μὲ τὸ δίκαιον συμβιβάσας, προσδιορί-

ζει εἰς ἕκαστον χωρίον ὁ λαὸς νὰ ἐκλέξῃ εὐυπολήπτους γέροντας, ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν (φαμελλιῶν)· τὰ μὲν, δηλαδὴ, συνιστάμενα χωρία ἀπὸ δέκα μέχρι τῶν πεντήκοντα οἰκογενειῶν, ἕνα ἐκλεκτήν· τὰ δὲ περισσότερα αὐτῶν ἄχρις ἑκατὸν, δύω· τὰ δὲ ἀπὸ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων, τρεῖς· καὶ τὰ ἀπὸ διακοσίων μέχρι τριακοσίων, πέντε. Ὅλοι δ' αὐτοὶ οἱ ἐκλεκταὶ, φέροντες ἔγγραφα ἀποδεικτικὰ τῶν χωρίων των, μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν πλειοτέρων κατοίκων, νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἢ ἂν αἱ περιστάσεις τοῦ πολέμου δὲν τὸ συγχωρῶσιν, εἰς ὅποιον μέρος διατρίβουσιν οἱ ἔφοροι· ἐκεῖσε πάλιν νὰ ἐκλεχθῶσιν ἄλλοι ἐννέα εὐυπόληπτοι γέροντες, ἐφωδιασμένοι μὲ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα ἐπίσης, καὶ τότε ὅλοι ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ τῶν χωρίων καὶ τῶν πρωτευουσῶν ἐκλεκταὶ ἐν καθαρῷ συνειδότι θέλουν ἐκλέξει ὅποιον γνωρίζουσι φρονιμώτερον καὶ μὲ ἀρετὴν μεταξὺ τῶν ἐπαρχιωτῶν διὰ βουλευτὴν ἐνιαύσιον. Θέλουσιν ὅμως ἐκλέξει χωρὶς τινος βραδύτητος, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπαρχίας φέρων τὸ ἔγγραφον ὁ ἐκλεχθεὶς, νὰ ἔλθῃ ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις, νὰ φθάσῃ ὅμως εἰς τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου. Ἂν συμπέσῃ διχογνωμία μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν περὶ τοῦ ἐκλεκτέου ὑποκειμένου, ὁ νόμος διορίζει νὰ μετρῶνται οἱ ἐκλεκταὶ, νὰ χωρίζωνται αἱ γνῶμαι, καὶ ἐκεῖνος ν' ἀποφασίζεται, ὁ ὁποῖος ἔχει τῶν περισσοτέρων τὴν ψῆφον. Τὸ ἐνυπόγραφον ὅμως μαρτυρικὸν πρέπει νὰ τὸ ὑπογράψωσιν ὄχι μόνον ὅσοι τὸν ἐνέκριναν βουλευτὴν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι διαφορετικὴν εἶχον γνώμην, ἐπειδὴ οἱ ὀλίγοι χρεωστοῦσι μὲ τοὺς περισσοτέρους νὰ συμφωνήσωσι, καὶ ὅστις δὲν συμφωνήσῃ, εἶναι ταραξίας τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ὁμονοίας, καὶ ὡς τοιοῦτος παιδεύεται ἔπειτα. Διὰ νὰ ἔχετε δ' ὅλην τὴν

πίστιν εἰς τὸν βουλευτήν σας, καὶ νὰ γνωρίζῃ καλῶς ἡ Διοίκησις ἀπαντῶσα τὰς χρείας τῆς ἐπαρχίας σας, ὁ νόμος διορίζει νὰ μὴν ἐκλέξετε εἰμὴ ἄνθρωπον γεννημένον εἰς τὴν ἐπαρχίαν σας, ἢ ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος νὰ ἔχῃ τὴν κατοικίαν του αὐτόθι, ἄνθρωπον δηλονότι, τὸν ὁποῖον νὰ γνωρίζετε καὶ νὰ ἐμπιστεύεσθε, καὶ ὁ ὁποῖος νὰ σᾶς γνωρίζῃ καὶ νὰ σᾶς πονῇ. Ἔχετε ὅμως τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν νόμον, ἢ τὸν παλαιὸν βουλευτήν σας νὰ ἐπικυρώσετε διὰ τὸ ἐρχόμενον, ἢ τὸν Γερουσιαστήν σας ἢ Ἀρεοπαγίτην νὰ ἐκλέξετε βουλευτὴν, ἢ πάντα ἄλλον ἐπαρχιώτην σας, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἦναι Ἕλλην, νὰ ἦναι αὐτόχθων ἢ σταθερὸς κάτοικος, νὰ μὴν ἔχῃ ἡλικίαν ὀλιγώτερον ἀπὸ τριάκοντα πλήρη ἔτη, καὶ νὰ ἦναι ἄνθρωπος μάλιστα μὲ ἀρκετὴν ἀρετὴν καὶ μὲ φρόνησιν· διότι χωρὶς αὐτὰ τὰ δύω καλὸν δὲν ἐλπίζεται ἀπ' αὐτὸν βεβαιότατα.

Ταῦτα προσδιορίζει ὁ νόμος, καὶ βλέπετε καθαρώτατα πόσην φροντίδα ἔχει ἡ σημερινὴ Διοίκησις εἰς τὸ νὰ μὴ στερηθῆτε κἀνενὸς ἀπὸ τὰ δικαιώματά σας, διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὁποίων ἐλάβατε εἰς χεῖρας τὰ ὅπλα, καὶ χωρὶς τὰ ὁποῖα δὲν εἶσθε βεβαίως ἐλεύθεροι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Διοίκησις εἶναι πατριωτικὴ, ἐν ᾧ κατ' ἄλλον εἶναι ξένη εἰς τὸ ἔθνος μας. Μόνη ἡ παραστατικὴ Διοίκησις, ἐκείνη, δηλαδὴ, ἡ ὁποία φέρει πρόσωπον λαοῦ, ἀνήκει εἰς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες διὰ νὰ διοικῶνται ὀρθῶς, ὥρμησαν κατὰ τοῦ τυράννου, κάμνοντες τόσας καὶ τόσας θυσίας· πρέπει ὅμως νὰ ἠξεύρετε καλῶς, ὅτι ὅλα αὐτὰ δὲν φέρουσι κἀνένα καρπὸν, ἂν δὲν ἔχετε εὐπείθειαν εἰς τοὺς νόμους, ὑποταγὴν εἰς τὴν Διοίκησιν, ὁμόνοιαν μεταξὺ καὶ προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον. Χωρὶς αὐτὰ ἐχάθημεν ὅλοι μας, ὁ τύραννος δὲν ἀπέκαμεν ἀκόμη, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ἀπελπί-

σωμεν νικῶντές τον. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν νικήσωμεν πρέπει νὰ ἤμεθα ἡνωμένοι, πρέπει νὰ τρέχωμεν ὄχι ὅπου καὶ ὅταν ὁ καθένας θελήσῃ, ἀλλ' ὅπου καὶ ὅταν ἦναι ἡ χρεία· πρέπει νὰ ἔχωμεν τὰ ἀναγκαῖά μας, καὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι ἔργον τῆς Διοικήσεως, διότι αὐτὴ μόνη γενικῶς τὰ πράγματα τοῦ ἔθνους γνωρίζουσα, καὶ τὰς ἀνάγκας διακρίνει, καὶ τὰς θεραπείας εὑρίσκει, καὶ ἐν πᾶσι δύναται τὸ συμφέρον νὰ ἐπινοήσῃ. Δὲν θέλει ὅμως ἐκπληρώσει τὸ ἔργον της ἡ Διοίκησις καὶ δὲν θέλει ὠφελήσει τὸ ἔθνος εἰς τίποτε, ἂν δὲν εἰσακούεται ἀπὸ τοὺς λαοὺς, ἂν αἱ διαταγαί της δὲν ἐνεργῶνται μὲ ζῆλον καὶ μὲ ἀκρίβειαν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ πείθεσθε εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ κατορθώσωμεν τὸ μέγα σκοπούμενον, τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὕπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν. Εἰς τοῦτο καὶ μόνον κατεγίνετο ἡ Διοίκησις ἀφ' οὗ ἐσυστήθη εἰς τὴν Ἐπίδαυρον πέρυσι, καθὼς ἠμπορεῖτε νὰ στοχασθῆτε ἐνθυμούμενοι ὅλας τὰς διαταγὰς καὶ νόμους καὶ θεσπίσματά της. Καὶ ἂν δὲν κατώρθωσε νὰ φέρῃ εἰς ἐντελῆ ἔκβασιν αὐτούς της τοὺς λαοσώους σκοποὺς, τοῦτο προῆλθε τόσον ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅσον καὶ ἀπὸ διάφορα παρεμπεσόντα ἐμπόδια, καθὼς πολλὰ καλὰ γνωρίζετε. Εἶναι πασίγνωστον, ὅτι λαοπλάνοι τινὲς, διὰ τὰ ἴδιά των τέλη περιφερόμενοι εἰς τὰς ἐπαρχίας σας, μὲ τὸ πρόσχημα τοῦ πατριωτισμοῦ ἠθέλησαν νὰ σᾶς ἐξαγριώσωσιν ἐναντίον τινῶν βουλευτῶν, καὶ οἱ μὲν ἐμπειρότεροι οὐδ' ἔδωκαν ὅλως ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους των, γνωρίζοντες ὅτι κἀνένας βουλευτὴς δὲν θέλει βεβαίως τὴν δυστυχίαν τῆς πατρίδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ τὰ ὀσπίτιά του καὶ τὴν φαμήλλιαν του καὶ τὰ ὑπάρχοντά του, καὶ ἂν θέλῃ, δὲν δύναται, διότι οἱ πολλοὶ ἀπὸ τὸν ἕνα πάντοτε ἕπεται νὰ ὑπερισχύωσιν. Ὅσοι δ' ἁπλούστεροι ἐγελάσθησαν, καί τι ἐκ τούτου ἔδειξαν ἀπείθειαν εἰς τοὺς

νόμους, ἐμπόδισαν τὸ καλὸν, ὠπισθοδρόμησεν ἡ εὐταξία, ἐπροχώρησεν ἡ ἀναρχία, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐνδυναμωθεὶς ἔγεινεν ἴσως ὁπωσοῦν κραταιότερος. Νὰ ἴδετε τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅτι δὲν εἶναι εἰμὴ ὅ,τι ἦσαν προτοῦ, πολῖται δηλαδὴ ἁπλούστατοι, καὶ ἀδελφοὶ ὅλων γνήσιοι, πρόθυμοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ εὐπειθεῖς εἰς τοὺς νόμους. Αὐτοὺς ἴδετε, αὐτοὺς μιμηθῆτε καὶ σεῖς, καὶ συγχρόνως γνωρίσετε ὅτι οἱ διοικηταὶ, ὅσον εἶναι διοικηταὶ, προστάζουσιν, ἤτοι ἐνεργοῦσι τοὺς νόμους, ἀφ' οὗ δὲ ἔλθῃ ἡ προθεσμία των, γίνονται μερικοὶ ἄνθρωποι καὶ προστάζονται, ἤτοι κλίνουσι τὸν αὐχένα εἰς τοὺς νόμους. Πρέπει ὅμως τῆς Διοικήσεως αἱ διαταγαὶ πάντοτε νὰ εἰσακούωνται, χωρὶς νὰ συλλογίζεταί τις, ὅτι ὁ Διοικητὴς ἦτον ὅμοιός του, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐπαρχία του ἢ ἡ Διοίκησις τῆς πατρίδος τὸν ἔκλεξε προσωρινῶς διοικητὴν, ὅπερ ἐστὶ, τὸν ἔκαμε διὰ μερικὸν καιρὸν μεγαλείτερον.

Ἄνδρες Ἕλληνες! μόνον ὁ μεγαλόφρων ἄνθρωπος εἶναι ἄξιος ἐλευθερίας· μεγαλόφρων δὲ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν καταδέχεται νὰ ζῇ εἰς τὴν ἀναρχίαν ὡς θηρίον εἰς τὰ δάση, ἀλλ' ἔχει τιμήν του καὶ καυχᾶται, ὅτι ζῇ ὑπὸ νόμους καὶ ἐν εὐταξίᾳ· μεγαλόφρων εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνέχεται ν' ἀναβῇ ὑψηλότερα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, διὰ νὰ περιφρονῇ ἐκεῖθεν τῶν νόμων τὴν κυριότητα, ἀλλ' ἔχει εὐχαρίστησιν ὡς ἀδελφὸς ἐν ἰσοτιμίᾳ νὰ ζῇ, καὶ εἰς ὅποιον βαθμὸν εὑρεθῇ, νὰ φροντίζῃ μήποτε σφάλῃ εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος καὶ ὑποπέσῃ αἴφνης εἰς τὴν ὀργὴν τῆς Διοικήσεως· μεγαλόφρων τέλος πάντων εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν καταδέχεται δολιότητας καὶ ῥαδιουργίας, ὄχι μόνον νὰ πλέκῃ αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλον νὰ βλέπῃ. Ἂς φαντασθῶμεν λοιπὸν τὸ ὁποῖον προσπαθοῦμεν μικροὶ καὶ μεγάλοι ν'

ἀποκτήσωμεν, τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἂς ὑψώσωμεν τὸν νοῦν μας, ἂς μεγαλοφρονήσωμεν, καὶ τότε οὔτε ἀπειθεῖς εἴμεθα εἰς τοὺς νόμους, οὔτε τὰ ζιζάνια ἀφίνομεν νὰ ἰσχύσωσι μεταξύ μας. Δὲν πρέπει νὰ καταδεχώμεθα παίγνιον νὰ γινώμεθα ὀλίγων τινῶν, οἱ ὁποῖοι, διὰ νὰ κατορθώσωσι μὲ τὴν βίαν νὰ λάβωσιν ἀξίας καὶ ὑπεροχὴν, καὶ ὄχι μὲ τὴν ἀπαραβίαστον τοῦ ἔθνους θέλησιν, τὸ ὁποῖον ἐξεύρει καὶ νὰ τιμᾷ καὶ νὰ ἀναβιβάζῃ ἐν καιρῷ, μᾶς πλανῶσι, κατηγοροῦντες τοὺς καλοὺς πατριώτας, τοὺς ἐντίμους συμπολίτας, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι φροντίζουσι διὰ τὴν παροῦσαν καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν ἡσυχίαν σας, ἐπειδὴ μεταξύ σας γεννηθέντες, μεταξύ σας ἔχουσι ν' ἀποθάνωσι. Δὲν πρέπει, Ἕλληνες ὄντες, νὰ ὑποφέρωμεν τόσον τρομερὰν περιφρόνησιν· δὲν πρέπει, ὁ Ἕλλην παίγνιον δὲν γίνεται· ἀλλ' ἰσχυρογνωμοῦντες εἰς τὰ καλὰ, εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς εὐταξίας καὶ τῶν νόμων τὴν πληρεξουσιότητα, πρέπει νὰ κατατρέχωμεν τοὺς τοιούτους κακοβούλους καὶ κακεργάτας ὡς ἐχθροὺς ἡμῶν ἀληθινούς. Τοιουτοτρόπως ὄχι μόνον δὲν καταταράττεται ἐσωτερικῶς ἡ πατρὶς, ἀλλὰ καὶ οἱ κακόβουλοι ἐκεῖνοι, ἀπελπιζόμενοι, ἡσυχάζουσι καὶ ὅλοι ὁμοῦ τότε συμπράττοντες, προχωροῦμεν εὐκολώτερον εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἔθνους, τὴν ἐλευθερίαν. Φροντίσατε λοιπὸν χωρὶς ἀργοπορίαν, καὶ χωρὶς νὰ ἀπασχοληθῇ κἀνένας, ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ τὰς ἄλλας του ἐργασίας διαταραττόμενος, μὲ ἡσυχίαν καὶ ὁμόνοιαν νὰ κάμετε τὴν ἐκλογὴν τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας σας, καὶ νὰ τὸν διευθύνετε εἰς τὴν Διοίκησιν, διότι εἶναι καιρὸς ν' ἀναλάβωσιν ἄλλοι τῆς ἡνίας τῆς Διοικήσεως καὶ νὰ φροντίσωσι τὴν διοίκησιν τῶν λαῶν κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας νόμους, παραλαμβάνοντες ἀπὸ τὴν τωρινὴν Διοίκησιν τοὺς ἐφετεινοὺς λογαριασμοὺς,

τοὺς ὁποίους ὅταν δημοσιεύσωσι καὶ γνωρίσετε, θέλετε θαυμάσει βεβαίως διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἐξόδων· θέλετε εὐχαριστηθῆ διὰ τὴν οἰκονομίαν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη ἡ Διοίκησις, μὴ θέλουσα νὰ σᾶς βαρύνῃ διόλου, καὶ θέλετε καταλάβει ὅτι εἴχετε Διοίκησιν, ἡ ὁποία σᾶς ἐπονοῦσεν, ὅτι οἱ βουλευταί σας ἐφρόντιζον παντοιοτρόπως νὰ ἔχωσι κατὰ πάντα σταθερὰν τὴν συνείδησιν, διὰ νὰ φανῶσιν ἄξιοι τῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως τῶν λαῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ἔζησαν καὶ θέλουσι ζήσειν εἰς τὸ ἑξῆς, μὴν ἐπιθυμοῦντες κἀμμίαν ἄλλην ἀμοιβὴν ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνάς των καὶ τὴν ἄοκνον ἐπιμέλειάν των, εἰμὴ τὸ νὰ σέβεσθε καὶ πείθεσθε εἰς τὴν κατὰ καιρὸν ἔννομον, πατριωτικὴν Διοίκησίν σας, διὰ νὰ εὐδοκιμῇ τὸ ἔθνος, διὰ νὰ εὐτυχῶμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 9 Νοεμβρίου 1822 καὶ β'. τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

(Τ. Σ.) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2284.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις, γράφουσα ἀκαταπαύστως πρὸς τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν εἰς τὸ νὰ προφθάσῃ τ' ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὰ πλοῖα, εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον χρειώδη ὄντα καὶ διὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα, ἔλαβε τὴν περικλειομένην ἀπάντησιν, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπετε τὰ ὁποῖα προτείνει νὰ λάβετε εἴδη ἀντὶ τῶν ἀπόντων χρημάτων. Ἡ Διοίκησις, γράψασα περὶ τούτου εἰς Ὕδραν, ἔλαβε τὴν περικλειομένην ἀπάντησιν, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπετε κατὰ τίνα τρόπον δέχονται τὰ προβαλλόμενα, καὶ ὅτι διώρισαν ἐπίτηδες ἄνθρωπόν των εἰς τὴν περι-

λαβήν. Μένει λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας ν' ἀποφασίσετε καὶ νὰ διορίσετε ἄνθρωπόν σας εἰς Τριπολιτσὰν ὡσαύτως, ἂν συγκατατίθεσθε εἰς ὅσα καὶ οἱ Κύριοι Ὑδραῖοι, ἰδεάζοντες ἐν καιρῷ τὴν Διοίκησιν. Τὸ ἔγγραφον τῆς Γερουσίας, ἀφ' οὗ ἀναγνώσετε, νὰ ἐπιστραφῇ ἐνταῦθα (α).

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 30 Νοεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,

(Τ. Σ.) ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.— Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.—Φώτιος Καραπάνου.—Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.— Γρηγόριος Κωνσταντᾶς.— Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώστου.— Λάμπρος Ἀλεξάνδρου.—Ἰω. Σχανδαλίδης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ θαύματα, ὥσπερ ἐν τῷ Ἰσραηλιτικῷ λαῷ, δεικνύων ἐν τῇ ἐποχῇ ἡμῶν! Εἰς τὰς 18 Ἰουνίου ἐδέχθησαν οἱ Ὀθωμανοὶ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, βουλωμέναι μὲ δεκατέσσαρας βούλας τῶν προκρίτων ἐξουσιαστῶν καὶ ἀγάδων Ναυπλίου. Ἡ τότε τυπωμένη διακήρυξις σᾶς ἔλεγεν, ὅτι ἡ σταθερότης εἶναι ἀπόδειξις τῶν μεγαλοφρόνων ἀνδρῶν. Ἰδοὺ ἡ σταθερότης τῆς Διοικήσεως, ἡ γεν-

(α) Δὲν εὑρέθη.— Πρότασις ἐγίνετο ἐκ μέρους τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας νὰ δοθῇ ποσότης λαδίου εἰς τὰς νήσους ἀντὶ χρημάτων. Ὅρα τὴν διαπραγμάτευσιν ταύτην ἐν Τόμῳ Β'. Μέρει Γ'. Τμήματι Α. *Ὑδραϊκὴ Ἀλληλογραφία*, ἐπιστολὴ τῆς 13 Δεκεμβρίου.

ναιότης τῶν στρατιωτῶν μας ! Ἡ ἀνδρία καὶ φρόνησις τοῦ γενναιοτάτου μας χιλιάρχου Στάϊκου Σταϊκοπούλου καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν θεία χάρις τὸν ἀνέδειξε πορθητὴν, ἐκυρίευσε τὸ Παλαμήδι Ναυπλίου μὲ ἔφοδον. Εἰς τὰς ἓξ ὥρας τῆς νυκτὸς, ξημερόνοντας Πέμπτη καὶ ἑορτὴ τοῦ πρωτοκλήτου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, εὑρέθησαν οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ Παλαμήδι, κυριεύσαντες αὐτὸ καὶ στήσαντες τὰς τροπαιοφόρους σημαίας τοῦ Σταυροῦ. Χαίρετε, Ἕλληνες νέοι, χαίρετε ! Δείξατε τὴν μετ' ἀνδρίας φρόνησίν σας. Ἡ εὐσπλαγχνία εἰς τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι ἀπόδειξις τῶν γενναίων ψυχῶν. Ἴδετε τὸν Ἀχιλλέα τῶν νέων Ἑλλήνων, Στρατηγὸν Νικήταν, ὅστις, καθὼς τότε ὁ Ἀχιλλεὺς ἔδειξε τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν πολιορχίαν τῆς Τρῳάδος, οὕτω καὶ τῶν νέων Ἑλλήνων ὁ νέος Ἀχιλλεὺς, γενναῖος ἥρως Νικήτας, βαστάσας, καθὼς ἔπρεπεν εἰς τὸν χαρακτῆρά του, τὰ περάματα, καὶ καταθραύσας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, νέους Τρῳαδίτας ὀθωμανοὺς, δὲν ἔλαβον οἱ ἐν Ναυπλίῳ τροφὰς, καὶ ἐξητόνισαν. « Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. » Ὁ σταυρὸς εἶναι φίλος τῆς δικαιοσύνης· φυλάξατε δικαιοσύνην, φιλανθρωπίαν, εὐσπλαγχνίαν, φρόνησιν. Ἂς λείψουν αἱ ἀταξίαι, ὁποῦ εἶναι μικροψυχία καὶ γυναικότης. Δείξατε τὴν μεγαλοφροσύνην καὶ ἀνδρίαν σας, τὴν καλὴν τάξιν· εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν μὴ φερθῆτε σκληρῶς. Μ' αὐτὰ θὰ δειχθῶμεν εἰς τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης Ἕλληνες ἀγαθοὶ, τακτικοὶ καὶ φρόνιμοι, διὰ νὰ μᾶς κηρύξουν οἱ δυνατοὶ βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης Ἔθνος, καὶ νὰ κερδήσωμεν τὴν ποθητὴν ἡμῶν ἀνεξαρτησίαν.

Ἑρμιόνη, 1 Δεκεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2330.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐξεδόθη νόμος περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν καὶ πρὸς ἀνανέωσιν τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, δυνάμει § 13 καὶ 20 τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, καὶ διεσκορπίσθη ἐν καιρῷ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν· ἡ δὲ Πελοποννησιακὴ Γερουσία καὶ οἱ στρατηγοὶ Κολοκοτρώνης καὶ Νικήτας, γράφοντες, ζητοῦσι Συνέλευσιν ἐθνικὴν, καθὼς θέλετε πληροφορηθῆ ἀπὸ τὰ ἐπίτηδες περικλειόμενα ἔγγραφά των.

Ἡ Διοίκησις, θεωροῦσα γενικῶς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, βλέπει ὅτι ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις οὔτε δυνατὴ εἶναι τὴν σήμερον, οὔτε εὔλογος, καὶ στοχάζεται ὅτι κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ἀπρίλιον νὰ γίνῃ, καὶ δυνατὸν εἶναι καὶ συμφέρον. Σήμερον ἔχομεν πέμπτην τοῦ μηνὸς, καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ Ἰανουαρίου πρέπει νὰ παραλάβωσιν ἄλλοι τὰς ἡνίας τῆς Διοικήσεως. Ἐντὸς λοιπὸν τεσσαράκοντα ἡμερῶν δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Κρήτη, ὅλαι αἱ νῆσοι, ἡ ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ Ἑλλὰς, καὶ ἡ Πελοπόννησος νὰ διορίσωσι πληρεξουσίους νὰ ἔλθωσι, νὰ συγκροτήσωσι Συνέλευσιν, νὰ σκεφθῶσι, ν' ἀποφασίσωσι, καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην Ἰανουαρίου νὰ ἀρχίσῃ ἡ Διοίκησις. Πέρυσι δύω μῆνας σχεδὸν ἐξωδεύσαμεν μόνον εἰς τὴν Συνέλευσιν. Παράλογος δὲ εἶναι, διότι, ἐνῷ δὲν ἔχομεν ἀπόκρισιν ἀπὸ τὸ Κογκρέσον, τί νὰ εἰπῶμεν καὶ τί νὰ μεταβάλωμεν δὲν ἠξεύρομεν· ἀπ' ἐναντίας δὲ νὰ γίνῃ τὸν Ἀπρίλιον καὶ καιρὸς εἶναι, καὶ αἱ ἀποκρίσεις φθάνουσιν ἕως τότε ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Τοιαῦτα φρονεῖ ἡ Διοίκησις· ἡ Γερουσία ὅμως ἄλλα ἀντ' ἄλλων σκέπτεται καὶ ζητεῖ.

Ἡ Διοίκησις δὲν ἀπεκρίθη μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὰ εἰ-

ρημένα ἔγγραφα, θέλουσα νὰ μάθῃ πρῶτον καὶ τὴν γνώμην τῆς εὐγενίας σας εἰς τοῦτο, ἐπειδὴ εἴσθε φρόνιμοι πατριῶται, καὶ ἀνεφάνητε μὲ ἀληθῆ ζῆλον καὶ φιλογένειαν. Συνέλθετε λοιπὸν μεταξύ σας, καὶ σκεφθῆτε καὶ εἴπατε πρὸς τὴν Διοίκησιν τὴν γνώμην σας τὸ γρηγορώτερον.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν εὐγενεστάτων Προκρίτων Ὕδρας καὶ Ψαρῶν ἐπιθυμεῖ ἡ Διοίκησις τὴν γνώμην νὰ μάθῃ, καὶ ἔγραψεν ἐρωτῶσα, καλὸν ἤθελεν εἴσθαι νὰ συνέλθετε αἱ τρεῖς νῆσοι, νὰ συνδιασκεφθῆτε καὶ νὰ κάμετε μίαν ἀπόφασιν. Ἡ Ὕδρα εἶναι πλησίον καὶ μὲ εὐκολίαν συνέρχεσθε· τὰ δὲ Ψαρὰ ἔχουσι τὴν κατὰ τοῦτο πληρεξουσιότητα ἐγγράφως δοσμένην πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους δύω παραστάτας των, οἱ ὁποῖοι ὅπου συναχθῆτε, γράψετε ἐδῶ, καὶ εὐθὺς ἔρχονται. Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ ὀγλίγωρα, διότι ὁ καιρὸς δὲν μᾶς προσμένει. Διὰ νὰ εὐκολυνθῇ δὲ, καλλίτερον ἤθελεν εἴσθαι, Κύριοι, ὀλίγοι ἐξ ὑμῶν μὲ τὴν ἀνάλογον πληρεξουσιότητα νὰ ἔλθῆτε εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅπου εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι Ψαριανοὶ, ὁποῦ καὶ περὶ ἄλλων ἀνὰ χεῖρας πραγμάτων ἠδυνάμεθα νὰ συνομιλήσωμεν. Ὅσον δὲ διὰ τὰς δύω σας ἐπιστολὰς τὰς ἀφορώσας τὰ μηνιαῖα τῶν πλοίων, τὴν μὲν μὲ πρώτην εὐκαιρίαν τὴν στέλλομεν εἰς Τριπολιτσάν, εἰς δὲ τὴν ἄλλην νὰ ἠξεύρετε ὅτι ἡ Γερουσία τὰς 10000 γρόσια ἔστειλεν εἰς Ὕδραν χωρὶς διόλου νὰ ἰδεάσῃ τὴν Διοίκησιν. Καὶ περὶ τῶν λαδίων κλπ. ἔγραψεν ἡ Διοίκησις κατὰ πρῶτον εἰς Ὕδραν μὲ σκοπὸν ν' ἀγορασθῶσιν ἐκεῖ ταῦτα, καὶ νὰ συνακουσθῆτε ἔπειτα· ὅταν δὲ εἶδεν ἡ Διοίκησις ὅτι ἡ Ὕδρα περιορίζεται εἰς τὸ ἀνάλογόν της, σᾶς ἔγραψεν.

Ὁ βουλευτὴς ὁ ἐδικός σας, κύριος Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου, ἐστάλη μαζῇ μὲ τὸν βουλευτὴν κύριον Ἰω-

άννην Παπαδιαμαντόπουλον εἰς Ναύπλιον, ξεκινήσαντες ἀπ' ἐδῶ τὸ δεῖλι τῆς πρώτης τοῦ μηνός· διὰ τὴν τρικυμίαν ὅμως καὶ τὸν πολὺν χειμῶνα ἔμειναν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ Κρανίδι, καὶ ἐμίσευσαν εἰς τὰς τρεῖς τρέχοντος, καὶ ἀκόμη ἀπόκρισίς τους δὲν μᾶς ἦλθε. Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ὁ πεζός σας· τὰ γράμματα τῆς Διοικήσεως ἦσαν ἑτοιμασμένα ἀπὸ χθές, ἀλλ' ἐξ αἰτίας τοῦ χειμῶνος δὲν ἐγίνετο δυνατὸν νὰ σταλῶσιν.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ ε. Δεκεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,

(Τ. Σ.) ΙΩ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀναγνώστης Μοναρχίδης. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.— Χρῆστος Βλάσσης.— Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώστου.— Γρηγόριος Κωνσταντᾶς. — Λάμπρος Ἀλεξάνδρου. — Ἰωάννης Σκανδαλίδης.

Ὑπερτάτη Διοίκησις!

Τὸ γράμμα σας ἔλαβον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ εἶδον. Μὲ ἄκραν μου ἀγαλλίασιν σᾶς ἀναφέρομαι, ὅτι τὸ περίφημον Παλαμήδι σήμερον εἰς τὰς ἑλληνικὰς διαταγὰς εὑρίσκεται, καὶ αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν ὁλοένα ἔχομεν· ἐλπίζομεν ἕως αὔριον ν' ἀπολαύσωμεν καὶ τὸ βαροῦσι, καὶ ἄμποτες, Ὑπερτάτη! Ἰδοὺ ὅπου ὁ Θεὸς προμηθεύει καὶ φέρει ὁλοένα τὴν ἐλευθερίαν μας. Τὰ τῆς Ἠπείρου ὑπάγουν καλώτατα, ὡς καὶ ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον τοῦ καπ. Ὀδυσσέως παρατηρεῖτε. Διὸ καὶ βεβαιότατα δὲν μᾶς ἐμποδίζει τὸ παραμικρὸν διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἐγρηγορότης, ὡς ζητουμένη μάλιστα ἀπὸ κάθε λογῆς πατριώτην. Προσπαθήσατε λοιπόν, χωρὶς ἄργηταν, ἵνα τοῦτο τελειώσῃ, καὶ νὰ ἔβγωσι προκηρύξεις ἀπὸ τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν διὰ

τὴν Συνέλευσιν, ἵνα καὶ ἡ Διοίκησις ἐπικυρωθῇ καὶ συστηθῇ δυνατωτέρως καὶ ἡ πατρὶς ἐλευθερωθῇ καὶ λάμψῃ. Διὸ καὶ ἐγὼ, ὡς πατριώτης, σᾶς λέγω ἐγρηγορότητα νὰ μεταχειρισθῆτε εἰς τοῦτο. Ἔλαβον καὶ τὴν μόστραν τοῦ ἀλευρίου, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ θέλει λάβω παρατήρησιν εἰς τοῦτο, καὶ σᾶς σημειῶ. Ἄμποτε νὰ ἦναι ἀληθέστατον καὶ τὸ περὶ ἀνεξαρτησίας, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ παρακαλῶ εἰδοποιήσατέ με πρὸς μεγαλειτέραν χαράν μου. Εὑρισκόμενος δὲ ἐν βίᾳ, σᾶς προσκυνῶ καὶ μένῳ.

Ἐκ Παλαμηδίου, τῇ 2 Δεκεμβρίου 1822.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀνοίξαμεν τὸ παρὸν διὰ περιέργειαν νὰ ἴδωμεν ἂν ἀληθεύουν τὰ ὅσα εἶπεν ὁ γραμματοκομιστὴς, ὅτι ἐκαπιτούλαραν οἱ Τοῦρκοι μὲ τοὺς στρατηγοὺς, μέρος νὰ ἔκβουν διὰ θαλάσσης εἰς Τσηρίγο, καὶ οἱ ἄλλοι διὰ ξηρᾶς εἰς Κόρινθον· πλὴν τὰ ὅσα εἶπε δὲν τὰ βλέπομεν γραμμένα.

Κοιλάδιον, 3 Δεκεμβρίου.

ἸΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.
ἸΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

Εἰς δόξαν τοῦ ἀηττήτου Σταυροῦ καὶ τοῦ πρωτοκλήτου Ἀνδρέα.

Ὑπερτάτη Διοίκησις!

Χθὲς ἐπήλθομεν εἰς τὸ ὑπερήφανον Παλαμήδι καὶ ὑψώσαμεν τὰς νικητικὰς τοῦ Σαυροῦ σημαίας μὲ τρόπον ἀνήκοντα εἰς τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὡς ἀπὸ ἐπισκοπῆς ὑπερορῶντες τοὺς βεβυθισμένους εἰς τὴν ἀπελπισίαν των καὶ τεταπεινωμένους ἐχθροὺς, τοὺς προσεκαλέσαμεν εἰς ὁμιλίαν περὶ τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ βαρουσίου. Δόξα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἅγιον ! Ἡ

κατάληψις τοῦ φρουρίου ἔγεινε διὰ θαύματος τοῦ ἁγίου, ὅστις ἐμώρανε τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔφυγον ὅλοι ἀπ' ἐδῶ καὶ κατέβησαν κάτω, καθὼς οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν, ὑπ' ἀδείας μιᾶς γραφῆς, τὴν ὁποίαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοὺς ἔστειλα καὶ τῆς ὁποίας σᾶς περικλείω ἀντίγραφον, διὰ νὰ σκεφθοῦν ἐπάνω εἰς αὐτὴν καὶ ὁμιλήσουν πρὸς τὸν ἐναντιούμενον εἰς τοὺς σκοποὺς των πασσᾶν. Εἰς ταύτην τὴν εὐκαιρίαν, δύω ἀνατολῖται Τοῦρκοι προσεκάλεσαν τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα καὶ τὰ ἐπληροφόρησαν τὴν κατάστασίν των· καὶ οἱ Ἕλληνες ἐμπνευσθέντες καὶ ἐνθαῤῥυνθέντες, ἐδοκίμασαν, εὐτύχησαν, κατέλαβον, ὕψωσαν τὸν Σταυρόν.

Χθὲς φθάσας καὶ ἐγὼ ἐδῶ, εὐθὺς ἀνέβασα ἕνα μπέην καὶ δύω ἀγάδας ἐντοπίους, τὸν μπουλούκμπασήν των καὶ τὸν μπουλούκμπασην τοῦ πασσᾶ, καὶ ὡμιλήσαμεν ἀπόψε. Ἡ ὁμιλία μας ἐστάθη νὰ σώσουν τὰς ψυχάς των, καὶ ἢ πλοῖα νὰ τοὺς δώσωμεν νὰ μεταβοῦν εἰς κἀνὲν μέρος μὲ μόνα τὰ κορμιά των καὶ μ' ὅ,τι φοροῦν, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ συμφερώτερον, ἢ καὶ διὰ ξηρᾶς νὰ τοὺς συνοδεύσωμεν ἐν ἀσφαλείᾳ, νὰ μεταβοῦν εἰς Κόρινθον. Κατέβησαν νὰ μετασκεφθοῦν, καὶ εἰς τὰς 9 ὥρας περιμένομεν τὴν ἀπόκρισιν, καὶ ἢ στέργουν καὶ μᾶς παραδίδουν τὰ ἅρματα καὶ τὰς τάπιας, ἢ τοὺς βάζομεν εἰς τὸ κανόνι. Αὐτὰ εἶναι τὰ μέχρι τοῦδε πρακτικὰ, καὶ βιαζόμεθα διὰ τὸ γοργώτερον, τὸ ὁποῖον καὶ χάριν ἔχει. Μὲ συγχωρεῖτε ὁποῦ δὲν ἐφύλαξα ἀκριβῶς τὸ χρέος τῆς πρὸς τὰς ὑπερτάτας γραφὰς ἀνταποκρίσεώς μου διὰ τὸν περισπασμὸν τοῦτον.

Τῆς ἀπὸ 27 Νοεμβρίου γραφῆς σας ἐλήφθη καὶ τὸ πρωτότυπον, μέσον τοῦ Ἰωάννου Ἰατροῦ, καὶ τὸ ἀντίγραφόν της. Ἔλαβα ὁμοίως καὶ τὴν προκήρυξιν περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, κα-

θὼς καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον· εἶδον καὶ τὰ ὅσα περὶ Συνελεύσεως μοῦ γράφετε. Ἐπάνω εἰς ταῦτα δὲν ἔχω τὶ ἄλλο νὰ εἴπω, εἰμὴ ὅτι ἡ Πελοπόννησος θὰ κάμη Συνέλευσιν γενικήν. Τὸ ἀπαιτεῖ ὁ λαὸς καὶ ἐξόχως τὰ ἅρματα. Ἀλλ'ἐὰν τοῦτο δὲν γίνῃ, ὁ λαὸς ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ χρέος τῆς ὑποταγῆς. Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠμπορῶ νὰ ἠξεύρω τὶ φρονοῦν· ἐλπίζω ὅμως νὰ ἦναι τῆς αὐτῆς γνώμης. Αἱ νῆσοι δύνανται νὰ τὸ κάμουν. Τὰ πράγματα τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ὑπάγουν βελτιούμενα· ὁμοίως καὶ ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς ἐλπίζομεν ν' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον. Ἀλλὰ καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, καθὼς καὶ πάντα ἄλλον, ἡ Συνέλευσις θέλει τοὺς ἐπισκεφθῆ· ἀληθινὰ ὅμως ὅ,τι κάμωμεν πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν μὲ τρόπον ἥσυχον καὶ σύμφωνον καὶ εἰρηνικόν. Πρέπει ὅμως νὰ κάμωμεν μὲ τελειότητα, ὡσὰν ὁποῦ αἱ τοιαῦται περιστάσεις ἐξαρτῶσι τὰ πλέον οὐσιώδη καὶ δελικάτα συμφέροντα τῆς πατρίδος μας.

Ἡ προκήρυξίς σας διαλαμβάνει περὶ λαοπλάνων τινῶν, οἵτινες κτλ. κτλ. κτλ.

Ὑπερτάτη Διοίκησις! Εἰς τοιαύτας δημοσίους προκηρύξεις, ἐκτεθειμένας εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐπίκρισιν τοῦ τυχόντος, δὲν ἔπρεπε νὰ γράφωνται τὰ τοιαῦτα, ἔξω μόνον, ἂν μοῦ συγχωρῆτε νὰ εἴπω, ὅτι εἶναι ἀπὸ τύψιν συνειδότος γεγραμμένα. Μένω.

Ἐπειδὴ νομίζω ὅτι εἶναι συμφερώτερον τοὺς Τούρκους νὰ τοὺς προβοδίσωμεν μὲ τὰ πλοῖα, ἂν στέρξουν, θέλει κλείσω τὴν ὁμιλίαν μὲ ὑπόσχεσιν νὰ τοὺς ἀποστείλωμεν μὲ πλοῖα. Θέλει χρειασθοῦν ἓξ ἢ ἑπτά· ὅθεν γράψατε εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσας, διὰ νὰ ἑτοιμασθοῦν τόσα πλοῖα, νὰ μὴ προξενηθῇ ἄργητα καὶ ἀναβολή.

Τῇ ά. Δεκεμβρίου 1822, ἐκ Παλαμηδίου.

Ὁ πατριώτης, Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

'Αριθ. 2331.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

'Ελήφθη ταύτην τὴν ὥραν τὸ ἔγγραφόν σας. 'Από σήμερον ἐγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, εἰς ἀπόκρισιν τῶν ὁποίων σᾶς λέγομεν, ὅτι ἡ Διοίκησις φυλάττουσα τὸ ἴδιον σύστημα πρὸς πάντας ὁμοίως καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, ἡτοίμασε γράμματα, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ὕδραν. 'Αλλ' εἰς μὲν τὴν Ὕδραν πηγαινοέρχονται τὰ πλοῖα ἀπὸ πέντε δέκα τὴν ἡμέραν, καὶ στέλλονται τὰ γράμματα εὐκολώτερα· διὰ δὲ τὰς Σπέτσας δὲν εὑρίσκονται εὐκαιρίαι, καὶ ἐπὶ τούτου νὰ στείλῃ καΐκι ἡ Διοίκησις δυσκολεύεται· μάλιστα καὶ ἡ κακοκαιρία καὶ ἡ ἔλλειψις εὐκαιρίας ἐμπόδισε νὰ σταλθῶσι τὰ ἰδικά σας. Διὸ καὶ ἅμα ὁποῦ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπός σας, ἀμέσως τοῦ τὰ ἐγχειρίσαμεν καὶ σᾶς τὰ φέρνει. Ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν Ὕδραν εἶναι τρεῖς ἡμέραι ὅπου δὲν ἐγράψαμεν ἐξ αἰτίας τοῦ καιροῦ, καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν εἴπομέν τι ἀποφασιστικῶς περὶ τοῦ Ναυπλίου, καὶ φαίνεται ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ των καὶ γνώμην ἰδικήν των σᾶς τὰ ἐσημείωσαν τὰ ὅσα γράφετε.

'Εν Ἑρμιόνῃ, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ.* Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.— Φώτιος Καραπάνου.—Γρηγόριος Κωνσταντᾶς.— Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Χρῆστος Βλάσσης.— Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώστου.— Λάμπρος Ἀλεξάνδρου.— Ἰωάν. Σκανδαλίδης.

Ἀριθ. 980.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν 21 τοῦ τρέχοντος σημειωμένον γράμμα σας εἴδομεν μὲ αἰσθήματα χαρᾶς, σπουδαίας ἀπολογίας πρὸς ἀπάντησιν. Μὲ εὐαισθησίαν εἴδομεν χαρακτῆρα εὐγενῆ, συμπάθειαν εἰς τὰ συμπίπτοντα ὡς εἰς οἰκείαν αἰσθητικὴν καὶ ἀμηχανοῦσαν εἰς τὰ πρὸς ἀπάντησιν μέσα καὶ τρόπους. Ὅλα ταῦτα ἐπαινετὰ, λίαν καλὰ καὶ πατριωτικὰ, καὶ ὡς παραλογισμὸν καὶ ἐσφαλμένην κρίσιν ἀποδείχνουν τὸ νὰ ὑποτίθεται (ὡς ὑπολαμβάνετε δυσφοροῦντες) ὅτι δυνάμενοι νὰ ἐμποδίσετε τὸ κακὸν, δὲν θέλετε. Κύριοι! ἀπὸ τοιαύτην πρόληψιν εἶναι μακρὰν τὸ Μινιστέριον τοῦτο ὡς πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲ κἂν τὴν ἐφαντάσθη ποτέ. Ἡ ἀρετή σας τὸ διαμαρτυρεῖ, καὶ εἰς παρόμοια ἀντιφθέγγεται σιωπῶσα. Βλέπει μὲ συμπάθειαν ὅμως καὶ θλίψιν τὸν πρὸς τὸ ζῆν αὐτῆς πόρον ἐπίσης κατάξηρον πανταχοῦ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ κοινὸν μέσον τοῦτο καὶ πρόχειρον εἰς ἀπολογίαν ἐξίσου· ἀλλ' ἡ γενναία εἰς τοῦτο καὶ κοινὴ ἀπόφασις ὅλων δὲν ἀπολύει τὸν ἔνοχον, καὶ καταδικάζει τὸν ὑπεύθυνον εἰς βίας καὶ ἁρπαγὰς συναγωνιζομένων ὁμογενῶν ἀδελφῶν· καὶ τὴν μεταξὺ διαφορὰν, ὁποῦ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς τοῦτο παρακολουθεῖ. Μία καλὴ οἰκονομία, μία τακτικὴ αὐστηροπολιτικὴ καὶ ἄγρυπνος ἐπιμέλεια ἀρκεῖ νὰ μετριάσῃ τὰς καταχρήσεις καὶ φέρῃ τὴν ἰσοσταθμίαν, καὶ τιμίους νὰ εὐκολύνῃ, χορηγοῦσα τρόπους εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, καὶ τῶν ἐκ ταύτης κακῶν τὴν διόρθωσιν. Εἰς αὐτὸ τοῦτο καὶ ἡ Διοίκησις καταγίνεται, καὶ τὸ Μινιστέριον προὐτρέπετο ἐν μέρει καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς κατὰ χρέος, χωρὶς νὰ ἐλέγχῃ, νὰ ἀποδίδῃ

ἀλόγιστα πρὸς τοὺς ἀνευθύνους, πρὸς τοὺς προστάτας τῆς τοπικῆς εὐνομίας καὶ τοῦ δικαίου ὑπερασπιστάς, τὰ εἰς εὐθύνην ἐγκλήματα κακοτρόπων τινῶν καὶ ἀχρείων. Σᾶς προσκαλεῖ μόνον νὰ συντρέξετε, καθὰ δύνασθε, καθ' ὅσους τρόπους σᾶς ὑπαγορεύει ἡ φρόνησις καὶ ἡ περίστασις διδάσκει, ν' ἀπαντᾶτε τὰ τοιαῦτα, σύμφωνα μὲ τὴν κοινὴν εὐνομίαν καὶ τοὺς κανόνας τοῦ ἐθνικοῦ πολιτεύματος. Ὑγιαίνοιτε εὐτυχοῦντες.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 9 Δεκεμβρίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γενικὸς γραμματεύς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἀριθ. 2347.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους καὶ ἐντίμους καπετανέους τῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἡ Διοίκησις ἔκρινεν εὔλογον ν' ἀποστείλῃ αὐτόσε τρία τῶν ἰδίων της μελῶν, τοὺς Κυρίους Ἀναγνώστην Μοναρχίδην, Ἰωάννην Παπαδιαμαντόπουλον καὶ Ἰωάννην Νικολάου Λαζάρου, πληρεξουσίους εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν πατρίδα μας Ἑλλάδα. Ὁ κύριος Ἀναγνώστης Μοναρχίδης ἔχει καὶ ἰδιαιτέραν πληρεξουσιότητα ἀπὸ μέρος τῆς πατρίδος του Ψαρῶν δι' ὅσα τῶν θαλασσίων δικαίων. Αὐτοὺς λοιπὸν ὡς τοιούτους ἀναγνωρίζοντες, θέλετε συμπράττει εἰς τὰ κοινωφελῆ ὡς ἀληθεῖς πατριῶται, ζηλωταὶ τῆς διαφεντεύσεως τῶν νόμων, ἐπιθυμηταὶ τῆς εὐταξίας καὶ τῶν καλῶν.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.
ἸΩ. ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Γκίκας Καρακατσάνης. — Φραντσίσκος Βούλγαρης. — Φώτιος Καραπάνου. — Χρῆστος Βλάσσης. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη. — Γαβριὴλ Ἀμαρίτης. — Γρηγόριος Κωνσταντᾶς. — Λάμπρος Ἀλεξανδρόπουλος. — Ἰω. Σκανδαλίδης.

Ἀριθ. 8 ἐγκυκλίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις βλέπει νὰ τελειόνῃ ἡ ά. ἐνιαύσιος περίοδός της, χωρὶς νὰ φθάσωσιν οἱ πληρεξούσιοι παραστάται τῶν ἐπαρχιῶν, κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ θ'. τοῦ Νοεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 17. Ἐστενοχωρήθη νὰ ἐκτείνῃ τὴν προθεσμίαν τῆς περιόδου ἄχρι δεκάτης πέμπτης τοῦ Φεβρουαρίου μὲ τὸν ἀπὸ 12 τοῦ τρέχοντος νόμον ὑπ' ἀριθ. 18, τοῦ ὁποίου σᾶς περικλείεται ἴσον. Ἡ ἐπαρχία σας ἔπρεπε πρὸ πολλῶν ἡμερῶν νὰ ἐκλέξῃ τὸν παραστάτην της, κατὰ τὸ χρέος ὅλων τῶν ἐλευθέρων λαῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλαι ἐπαρχίαι ἔκαμον τὰς ἐκλογάς των, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ Νησιῶται, οἱ ὁποῖοι ἐν μέσῳ τοσούτων σκέψεων καὶ ἐργασιῶν, δὲν ἔλειψαν νὰ ἐκλέξωσι τοὺς παραστάτας των. Αὐτοὶ διορισθέντες, περιμένουσι τοὺς ἄλλους διὰ νὰ ἀναλάβωσιν ὅλοι ὁμοῦ τὰς ἡνίας τῆς Διοικήσεως. Φροντίσετε τὸ λοιπὸν μίαν ὥραν προτήτερα νὰ ἐκλέξετε τὸν παραστάτην σας διὰ τὴν τακτικὴν ἀνανέωσιν τῆς Διοικήσεως, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ τρομερὰ ἀναρχία βεβαίως θέλει ἐπικρατήσει, καὶ τότε ἐφθάρη τὸ πανελλήνιον.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 12 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς τοῦ πολέμου, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γεν. γραμματεύς, ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

'Αριθ. 18.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει ὅτι·

Ἐπειδὴ ἀνάγκη πᾶσα νὰ μὴ μείνῃ τὸ ἔθνος οὐδὲ στιγμὴν ἀδιοίκητον, τόσον διὰ τὰ ἐσωτερικῶς, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἐξωτερικῶς αὐτὸ ἀφορῶντα, ὅτι ἄλλως ἡ Ἑλλὰς ἐπανακάμπτει φυσικῶς εἰς τὴν λαοφθόρον ἀναρχίαν, τὸ πάντων τῶν δεινῶν τρομερώτερον.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ 9 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ὑπ' ἀριθμὸν 17, οἱ πληρεξούσιοι παραστάται τῶν ἐπαρχιῶν ἔπρεπε νὰ συνέλθωσι πρὸς τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου, οἱ δὲ πολεμικοὶ περισπασμοὶ καὶ ὁ βαρὺς ἐπελθὼν χειμὼν δὲν ἐπέτρεψαν οὐδὲ τὰ δύω τρίτα αὐτῶν ἀκόμη νὰ φθάσωσι· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ιέ. τοῦ τρέχοντος ἐκπεραιοῦται ἡ ά. ἐνιαύσιος περίοδος τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

Α'. Ἡ διαμονὴ τῆς πρώτης ἐνιαυσίου περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος νομίμως παραταθήσεται ἄχρι τῆς δεκάτης πέμπτης ἡμέρας τοῦ ἐλευσομένου Φεβρουαρίου.

Β'. Ὅσοι τῶν παραστατῶν ἐξελέχθησαν, νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν μετάβασίν των ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις. Εἰς ὅσας δὲ ἐπαρχίας εἰσέτι δὲν ἔγειναν αἱ ἐκλογαὶ, νὰ γίνωσιν ἐν τάχει, ὥστε πρὸς τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος, ἂν ὄχι καὶ προτοῦ, νὰ φθάσωσιν ἁπαξάπαντες οἱ παραστάται.

Γ'. Εὐθὺς ὅταν τὰ δύω τρίτα τῶν παραστατῶν φθάσωσι νὰ συνέλθωσιν, ἡ παροῦσα πρώτη περίοδος παύει καὶ ἡ δευτέρα ἄρχεται.

Δ'. Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις δημοσιευθεὶς καταχωρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 12 Ἰανουαρίου 1823 καὶ γ'. ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2525.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος Ἀθανάσιος Κανακάρης ἀποχωρισθεὶς σήμερον τῆς ἐνσάρκου ζωῆς, ἀπέθανε, στερήσας διὰ τὸν ἅπαντα χρόνον τὴν πατρίδα τῆς ὠφελιμωτάτης παρουσίας του εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῆς·

Διατάττει·

Α'. Νὰ ἀποδοθῶσιν αὐτῷ ὅλαι αἱ ἀνήκουσαι τῷ ὑψηλῷ αὐτοῦ βαθμῷ τιμαί.

Β'. Νὰ ἐνταφιασθῇ ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἑρμιόνην ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τῶν Ταξιαρχῶν αὔριον τὴν ε'. ὥραν τῆς ἡμέρας.

Γ'. Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, οἱ Μινίστροι, ὅλοι οἱ πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ ἀξιωματικοὶ νὰ συμπαρευρεθῶσιν εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν αὐτοῦ.

Δ'. Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν νὰ συναθροίσῃ τοὺς πολιτικοὺς παρευρισκομένους ὑπουργούς· ὁ τῆς οἰκονομίας νὰ κάμῃ τὰ ἔξοδα ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων· ὁ τοῦ πολεμικοῦ τὰς στρατιωτικὰς τιμάς· ὁ τῆς θαλάσσης τὰς ἀναλόγους τιμὰς ὡσαύτως.

Ε'. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος

τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1823 καὶ γ΄. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 19.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνελεύσεως, διακηρύττει ὅτι·

Ἐπειδή, κατὰ § κά. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐκλέγονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων μελῶν τοῦ σώματος.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Ἀθανάσιος Κανακάρης ἀποχωρισθεὶς τῆς ἐνσάρκου ζωῆς, ἀπέθανεν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον . . . ἀπὸ . . . Μαΐου, ἄρθ. 15, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μακρὰν τῆς Διοικήσεως διατρίβει, ὅπου αἱ κατεπείγουσαι χρεῖαι τῆς πατρίδος ἀπήτησαν τὴν παρουσίαν του· καὶ

Ἐπειδὴ αἱ δειναὶ περιστάσεις τῆς πατρίδος ἠνάγκασαν καὶ τὰ ἄλλα δύω μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ προσωρινῶς νὰ απομακρυνθῶσι.

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει καὶ διατάττει·

Α΄. Ὁ κύριος Ἰωάννης Ὀρλάνδος, μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὤν, νὰ ἀναλάβῃ ὅσα τῆς ἀντιπροεδρείας, μετὰ τοῦ τίτλου αὐτῆς, ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ά. ἐνιαυσίου περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, κατὰ § ά. τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθμὸν 18.

Β΄. Τὰ ἀπόντα μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος νὰ μετακληθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς.

Γ'. Διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ἄλλων μελῶν, διότι ὁ § οδ'. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου μένει φυσικῶς ἀνενέργητος, ὁ ἀντιπρόεδρος οὗτος θέλει ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν, ἐνεργῶν κατὰ § νθ'. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου.

Δ'. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, θέλει ἐνεργήσει τὸν παρόντα νόμον, κοινοποιήσει αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν πρὸς τοὺς Μινίστρους, καὶ δημοσιεύων καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, καταχωρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1823 καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ ά. Ἰουνίου 1822 ὑπ' ἀριθ. 15.

ΒΑΣΊΛΕΙΟΣ Ν. ΜΠΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Α'. γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

ΙΩΆΝΝΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΊΔΗΣ.

Ἀριθ. 16 ἐγκυκλίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, κύριος Ἀθανάσιος Κανακάρης, κατὰ τὰς 14 τοῦ τρέχοντος, ὥρᾳ ἑβδόμῃ τῆς ἡμέρας, ἡρπάσθη ἀπὸ τὸ σκληρὸν δρέπανον τοῦ θανάτου. Ὅστις τῶν συμπολιτῶν μας ἐξετάσει τὴν ζωὴν τούτου τοῦ ἀξίου καὶ σεβασμίου ἀνδρός, δὲν θέλει ξεσκεπάσει ἄλλο εἰς ὅλην τὴν σειρὰν τῆς ζωῆς του, παρὰ μόνον ὅτι, ἀφ' οὗ ἐγνώρισε τὸν κόσμον, ἔδειξε μῖσος ἄσπονδον κατὰ τοῦ τυράννου, καὶ ἐπιθυμίαν ἄσβεστον διὰ νὰ λάβῃ τὴν τύχην νὰ ἴδῃ τὴν κατατυραννισμένην πατρίδα του ἀνεξάρτητον. Ἐθυ-

σίασεν ὅλην του τὴν κατάστασιν διὰ ταύτην, καὶ τέλος πάντων μαζῇ μὲ πάντας τοὺς συμπολίτας μας εἶδε τοιαύτην λαμπρὰν ἡμέραν. Εἶδεν εἰς τὰ πατρῷα του χώματα Διοίκησιν ἑλληνικὴν ἐλευθέραν, τῆς ὁποίας ἔλαβε τὴν τιμὴν ἀπὸ τὸ ἔθνος νὰ ψηφισθῇ καὶ ἀντιπρόεδρος. Εἰς τοῦτον τὸν βαθμὸν προβιβασθείς, ἔδειξε πατριωτισμὸν ἄκρον, καὶ χαρακτῆρα μόνιμον καὶ τίμιον, καὶ ἀρετὴν ἀξιοσέβαστον. Ἀλλά, φεῦ! ἦτο προωρισμένον εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου τῆς ἀντιπροεδρείας του, εἰς τὴν ἰδίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἰδίαν ὥραν, καθ' ἣν πέρυσιν εἰς τὰ Ἐπίδαυρα (τόπον ἱερὸν διὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ ἱεροῦ ἔθνους) ὡρκίσθη νὰ ὑπερασπισθῇ μὲ τὴν θυσίαν τοῦ αἵματός του τὸν ὀργανικὸν νόμον, καὶ νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωήν του διὰ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, κατ'αὐτὴν ταύτην ἤδη νὰ τὸν στερηθῶσιν οἱ συμπολῖται του.

Χρέος μας λοιπὸν εἶναι, Κύριοι, διὰ νὰ συλλυπηθῶμεν διὰ τὴν στέρησιν τοιούτου ἀνδρός, καὶ τὸν Ὕψιστον μὲ ἱκεσίας δακρύων νὰ ἱκετεύσωμεν διὰ νὰ τὸν ἀναπαύσῃ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ καὶ ἐν σκηναῖς δικαίων.

Διὰ τοῦτο διορίζεσθε διὰ τοῦ Μινιστερίου τούτου νὰ δώσετε διαταγὰς εἰς ὅλας τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας σας νὰ λειτουργήσωσιν εἰς ὄνομά του, καὶ νὰ τῷ κάμωσιν ὅλας τὰς νενομισμένας θρησκευτικὰς τελετάς, μνημόσυνα ἀνάλογα εἰς ἕνα τοιοῦτον καὶ τόσον πατριώτην. Καὶ ὡς εἰς ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ τὰς πολιτικὰς θέλετε τῷ προσαποδώσει τιμὰς οἱ ἐν τέλει ἅπαντες καὶ ἀξιωματικοί, σεμνοπρεπῶς ἅμα καὶ λαμπρῶς εἰς τὴν ἱερὰν ὑπὲρ αὐτοῦ ἕκαστος παρευρεθέντες τελετήν. Ἡ ἀρετὴ πρέπει νὰ τιμᾶται καὶ μετὰ θάνατον, διὰ νὰ γίνωσι πολλοὶ οἱ ὀπαδοί της. Τοιαύτη εἶναι καὶ τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως ἡ θέλη-

σις, κατὰ τὸν νόμον ὁποῦ σᾶς ἐγκλείεται, καὶ τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν τὸ πολίτευμα.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΈΤΤΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἀριθ. 15 ἐγκυκλίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Γνωστοποιεῖσθε ἅπαντες οἱ κατ' ἐπαρχίας καὶ πόλεις προέχοντες, πολιτικοί τε καὶ πολεμικοὶ, ὅτι, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἄφησεν εἰς ὅλους μας, ἀποθανὼν, τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν καὶ λύπην αἰσθητικὴν τοῦ ἀποχωρισμοῦ του, διὰ τὰ ἀξιοσέβαστα προτερήματά του καὶ φιλογενέστατον χαρακτῆρά του, τὸ Βουλευτικὸν συνελθὸν, χηρεύοντα ἀνεπλήρωσε τὸν τόπον ἐκείνου, καὶ ἐθεσπίσατο καὶ διέταξε συσκεψάμενον παμψηφεὶ, νὰ ἀναλάβῃ ὅσα τῆς ἀντιπροεδρείας, μετὰ τοῦ τίτλου αὐτῆς, ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐνιαυσίου περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, ὁ κύριος Ἰωάννης Ὀρλάνδος, ἀξιοσέβαστον μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ προϋπάρχων σώματος, καὶ ἐγνωσμένος δι' ἀρετὴν καὶ πολιτικὰς γνώσεις του ἐξαιρέτως. Τοῦτον λοιπὸν, κατὰ τὸν ἐμπερικλειόμενον νόμον ὑπ' ἀριθ. 19, ὡς τοιοῦτον θέλει ἀναγνωρίσετε ἐν τῷ μεταξὺ καὶ προσαναφέρεσθε ἐφεξῆς. Ὑγιαίνοιτε.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τὴν 17 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΈΤΤΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἀριθ. 31 ἐγκυκλίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον νόμου, σημειωμένον 18 τρέχοντος ὑπ' ἀριθ. 21, γνωστοποιεῖσθε ὅτι ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις μεταβαίνει εἰς Ναύπλιον, διὰ πολλοὺς λόγους ἐγκρίνασα τὴν ἐκεῖσε διατριβήν της. Ὅθεν, ἅμα λαβόντες, κοινοποιήσατε ἀμοιβαίως αὐτὸ τοῦτο καὶ ἡμεῖς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν σας, καὶ ἐκεῖσε κατευθύνατε ἐπιταχύνοντες τοὺς παραστάτας σας, καὶ καθ' ἕκαστα προσαναφέρεσθε ὅπου ἀνήκει ἕκαστος εἰς τὸ ἑξῆς κατ' εὐθεῖαν. Ὑγιαίνοιτε.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς τοῦ πολέμου, ἸΩΆΝΝΗΣ ΚΩΛΈΤΤΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, ἸΩΆΝΝΗΣ ΘΕΟΤΌΚΗΣ.

Ἀριθ. 21.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει ὅτι·

Ἐπειδή, κατὰ τὸν § ρϐ'. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου, ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Διοίκησις νὰ μεταλλάσσῃ τόπον διατριβῆς κατὰ τὴν χρείαν, καὶ

Ἐπειδὴ τὸ Ναύπλιον εἶναι κατὰ πάντα ἁρμόδιος τόπος νὰ ἐνδιατρίβῃ ἡ Διοίκησις· τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

Α'. Ἡ προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζει τὴν διατριβήν της εἰς Ναύπλιον.

Β'. Δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζει τὴν διατριβήν των εἰς Ναύπλιον.

Γ'. Οἱ Μινίστροι, ἐφ' ὅσον ἑκάστῳ ἀνήκει, νὰ ἐνεργή-

σωσι τὸν παρόντα νόμον, ὅστις δημοσιευθεὶς καταχωρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1823 καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2566.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Πρὸ πολλῶν μηνῶν διατρέχουσιν εἰς τὴν Εὔριπον διαφόρων εἰδῶν λογομαχίαι καὶ ταραχαὶ μεταξὺ καπεταναίων καὶ ἐφόρων, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι χρέος τῆς Διοικήσεως νὰ δώσῃ τέλος καὶ νὰ ἡσυχάσῃ αὐτὴ ἡ ἐπαρχία ἐσωτερικῶς, διὰ νὰ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὸν ἐκεῖ κατὰ τοῦ τυράννου πόλεμον, ἐνῷ μάλιστα διωρίσθησαν ἐκεῖ δύω ἀξιόλογοι ἄνδρες στρατηγοί, ὁ μὲν τοῦ φρουρίου πολιορκητής, ὁ δὲ κατὰ τοῦ Καρυστινοῦ. Διὰ νὰ εὐδοκιμήσῃ δὲ εἰς αὐτόν της τὸν σκοπόν, ἡ Διοίκησις ἐστοχάσθη ἀναγκαῖον νὰ διορίσῃ ἐπίτηδες ἄνθρωπον νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖσε, νὰ συναπέλθωσι δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς νησιῶται, νὰ συμπράξωσι καὶ νὰ συγκατορθώσωσι τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Εὐβοίας ἡσυχίαν, διότι εἰς τῶν νησιωτῶν τοὺς λόγους πείθονται φυσικῶς ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι. Ἔγραψε λοιπὸν ἡ Διοίκησις πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν νῆσον Ψαρῶν περὶ τούτου, ἔγραψε δὲ καὶ εἰς Ὕδραν, γράφει καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας ἤδη, νὰ ἐκλέξετε ἕνα τῶν συμπολιτῶν σας, ἄνθρωπον μὲ φρόνησιν καὶ πεῖραν πραγμάτων, ὁ ὁποῖος νὰ περάσῃ εἰς Ὕδραν, ὅπου εὑρίσκει ἕτοιμον τὸν Ὑδραῖον, εὑρίσκει περιμένοντα καὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς Διοικήσεως, καὶ οἱ τρεῖς

ὁμοῦ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς Ξηραχῶρι, ὅπου εἶναι ἤδη καὶ ὁ Ψαριανός.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς Διοικήσεως, ὅστις εἶναι ὁ κύριος συνταγματάρχης Π. Παρασκευᾶς, φέρει τὰς ὁδηγίας καὶ τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἀφορῶσι τὴν ἀνὰ χεῖρας ὑπόθεσιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τῆς Εὐβοίας, καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ πάντα πληροφορεῖται ὁ διορισθησόμενος συμπολίτης σας. Ἀνάγκη ὅμως πᾶσα νὰ κάμετε μὲ μεγάλην ταχύτητα τὴν ἐκλογὴν ταύτην τοῦ ἀνδρός, καὶ νὰ ἀπεράσῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς Ὕδραν, διὰ νὰ μὴ παρέρχεται ὁ καιρὸς καὶ αὐξάνωσι τὰ δεινὰ τῆς διχονοίας ἐκεῖσε.

Διωρίσθη τὸ Μινιστέριον τῶν ἐσωτερικῶν νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ, Κύριοι, διαφόρους νόμους τωρινοὺς τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ μὴν ἀγνοῆτε αὐτούς, κατὰ τὸ εἰκός. Ἡ Διοίκησις ζητεῖ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας τακτικῶς νὰ γράφετε καὶ νὰ ἀναφέρετε πᾶσαν ἀναγκαίαν ὑπόθεσιν.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 20 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ.* Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2621.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σᾶς ἔγραφε πρό τινων ἡμερῶν ἡ Διοίκησις νὰ διορίσετε ἕνα τῶν συμπολιτῶν σας διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Εὐρίπου, παριστάνουσα τὴν μεγίστην ἐπικειμένην χρείαν τούτου· ἀλλ' οὔτε ἀπόκρισίν σας ἄχρι τοῦδε ἔλαβεν ἡ Διοίκησις, καὶ συμπεραίνει ὅτι θέλετε νὰ ἐκλέξετε πρότερον, καὶ ἔπειτα νὰ ἀπαντήσετε. Ἐπειδὴ δ' ἀναβολῆς ἀνεπίδεκτον τοῦτο, παρακαλεῖσθε, Κύριοι,

νὰ χάμετε, ἅμα λαβόντες τὸ παρόν, τὴν ἐκλογὴν τοῦ συμπολίτου σας καὶ νὰ διευθύνετε εἰς Ὕδραν, ὅπου περιμένει καὶ ὁ Ὑδραῖος καὶ ὁ ἄνθρωπος τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 23 Ἰανουαρίου 1823.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2669.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου ἔγγραφόν σας, ὅπερ καὶ ἐλθὼν ἔφερεν ὁ παρὰ τῆς εὐγενίας σας ἐκλεχθεὶς διὰ τὰ τῆς ἐπαρχίας Εὐβοίας, Κύριος Νικόλαος Π. Μυλωνᾶς, τὸν ὁποῖον θέλει καθοδηγήσει ἡ Διοίκησις κατὰ τὸ εἰκὸς περὶ τῶν ἀνὰ χεῖρας πραγμάτων αὐτῆς τῆς θαλασσίου ἐπαρχίας, καὶ διευθύνει εἰς Ὕδραν, ὅπου περιμένει πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ὁ παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐκλεχθεὶς κύριος συνταγματάρχης Π. Παρασκευᾶς.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 31 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ.* Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 22.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει ὅτι·

Ἐπειδὴ τὴν 15 τοῦ τρέχοντος ἐκπεραιοῦται ἡ κατὰ νόμον ὑπ' ἀριθ. 18 μηνιαία παράτασις τῆς ἐνιαυσίου περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ τὰ γενικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἀπαιτοῦσι τὴν ὕπαρξιν τῆς Διοικήσεως ἀδιάλειπτον· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὰς πολεμικὰς περιστάσεις πολλάκις μεταχληθέντες, εἰ-

σέτι ὅμως δὲν ἔφθασαν ἐνταῦθα τόσοι πληρεξούσιοι παραστάται τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ συμποσωθῶσι τοὐλάχιστον τὰ δύω τρίτα αὐτῶν.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

Α'. Ἡ διαμονὴ τῆς ά. ἐνιαυσίου περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος νομίμως παραταθήσεται ἄχρις ὅτου τὰ δύω τρίτα τοὐλάχιστον τῶν πληρεξουσίων παραστατῶν συνέλθωσιν ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις.

Β'. Εὐθὺς ὅταν ἡ διαληφθεῖσα ποσότης τῶν παραστατῶν φθάσῃ, ἡ παροῦσα ά. περίοδος παύει καὶ ἡ β'. ἄρχεται.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις δημοσιευθείς, καταχωρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1823 καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἰω. ὈΡΛΆΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΈΓΡΗΣ.

Περ. β'. Ἀριθ. 77.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ (α).

Περικλείεται ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τῶν προκρίτων τῆς νήσου Σπετσῶν καὶ τῶν παραστατῶν τῆς νήσου

(α) Τοῦ ἐγγράφου τούτου σώζεται ὅμοιον πρωτότυπον ὑπ' ἀριθ. 39 καὶ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ κράτους, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἀναφερόμενον ἔγγραφον, μὴ σωζόμενον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς νήσου. Ὅρα τὴν ἑπομένην ὑποσημείωσιν.

Ψαρῶν πρὸς τὸν Γενικὸν γραμματέα, τὸ ὁποῖον, καὶ διότι περιέχει ὑπόθεσιν οὐσιωδῶς ἀναγομένην εἰς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, καὶ διότι ῥητῶς ἀναφέρεται ἐντὸς τοῦ ἐγγράφου, ὅτι οἱ ἀποστέλλοντες ἀποτείνονται ἐνταυτῷ καὶ πρὸς τοὺς συναδελφοὺς αὐτῶν παραστάτας, ἐξ ὧν συγκροτεῖται τὸ σεβαστὸν τοῦτο σῶμα, καθυποβάλλεται κατὰ χρέος εἰς τοῦ Βουλευτικοῦ τὴν ἐπίκρισιν, ἡ ὁποία θέλει ὁδηγήσει καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν εἰς τὸ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς πρὸς τὸν Γεν. γραμματέα διὰ τὴν ἀνάλογον ἀπάντησιν.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 30 Ἀπριλίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γενικὸς γραμματεύς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐκλαμπρότατε Κύριε (α).

Τὸ ἐξ Ἄστρους ἔκλαμπρον γράμμα σου (ϐ) διὰ χειρὸς τοῦ ἐξοχωτάτου κόμητος Κυρίου Ἀνδρέου Μεταξᾶ ἐλάβαμεν, ἐν ᾧ εἴδομεν τῆς ἀδόλου φιλογενείας σου τὰς ἐκφράσεις. Ἀποτεινόμεθα λοιπὸν πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά σου, ἀποτεινόμεθα ἐνταυτῷ καὶ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς συναδελφοὺς παραστάτας. Οὐδεὶς ἰδιαίτερος στοχασμός, οὐδὲν προσωπικὸν συμφέρον μᾶς ἠνάγκασε νὰ ἐναντιωθῶμεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ιή. τοῦ τρέχοντος γεγονυίαν ἐκλογήν, εἰμὴ ἡ τοῦ νόμου καταπάτησις καὶ ἀθέτησις. Τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον νομικῶς δίδεται εἰς

(α) Σώζεται τὸ ἐπίσημον ἴσον τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐν Ἀθήναις, φάκελλος ἀριθ. 88.

(ϐ) Ὅρα Μέρος Α'. Τμῆμα Α'. Πελοπον. Ἀλληλογ. ἐπιστολὰς Α. Μαυροκορδάτου ὑπὸ χρονολογίαν 19 Ἀπριλίου 1823 καὶ ἑξῆς.

πάντα Ἕλληνα, οὔτε δυνάμεθα, οὔτε θέλομεν ν' ἀφαιρέσωμεν· ζητοῦμεν ὅμως νὰ φυλάττεται εἰς ὅλας τὰς πράξεις ἡ ἀκρίβεια τοῦ νόμου, ἐξ ἧς πηγάζει ἡ γενικὴ ἁρμονία καὶ ἀσφάλεια, καθὼς ἀπ' ἐναντίας ἐκ τῆς παραβάσεως, ὁ ὄλεθρος. Διὰ τοῦτο δὲν ἀντιφερόμεθα οὔτε κατὰ τόπου, οὔτε κατ' ἀτόμου, ἀλλὰ μόνον κατ' ἐκλογῆς, ἥτις τοὺς κατὰ νόμον χαρακτῆρας μὴ φυλαξαμένη, παράνομος διακηρύττεται.

Ὁ νόμος θέλει εἰς τὰς ἐκλογὰς τὴν συνέλευσιν μόνον τῶν παραστατῶν, εἰς δὲ ταύτην ἐκτὸς τούτων ἦσαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὥστε ἡ συνέλευσις ἔγεινεν ὀχλική. Ὁ νόμος ζητεῖ εἰς τὰς ἐκλογὰς τὰς ψήφους τῶν πλειόνων, ἀλλ' εἰς ταύτην, τὴν διὰ τὸν πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ, ἀφοῦ ἀγνοεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφηφορούντων, ἀποβάλλεται ὑπεροπτικῶς καὶ ἡ κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμὴν προβληθεῖσα ψηφηφορία. Ὁ νόμος δὲν λαμβάνει ποτὲ ὡς ἓν δύω ἄτομα· ἐδῶ προβάλλονται δύω κατὰ τὸ αὐτό· ἂν εἰς τὴν προεδρείαν ἀπονεύσῃ τὸ ἕν, νὰ συγκατανεύσῃ τὸ ἕτερον, καὶ δίδεται ἡ ἐξουσία τῆς λήψεως καὶ τῆς ἀποβολῆς εἰς τὰ παρανόμως προβαλλόμενα πρόσωπα, ἀφαιρεῖται δὲ ἀπὸ τοὺς κατὰ νόμον παραστάτας. Δὲν γίνεται διαφιλονείκησις, διότι δὲν γίνεται καὶ ἐρώτησις, ἀλλὰ ἀντὶ ταύτης, φωναὶ θορυβώδεις διαχέονται, αἱ ὁποῖαι συμπνίγουσι τοὺς λόγους τῶν ὅσων μετὰ λόγου εἰς τὸ παράνομον ἀντιφθέγγονται, καὶ ἐνταυτῷ χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ παραμικρὰ ἀκρόασις, διαλύεται τὸ συνέδριον, ἐν τοσούτῳ δὲ ἀγνοεῖται τὶς τῶν δύω προβληθέντων ὁ ἀναγορευθεὶς πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἱκανὰ εἶναι μέρος τούτων μόνον ν' ἀποδείξωσι παρανομωτάτην τὴν ἐκλογήν, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν καὶ ὅσα λάθρα πρότερον διωργανίζοντο. Ἀλλ' ἐνῷ τὸ σύστημα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐλεύθερον καὶ δημο-

κρατικόν, σήμερον τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος ἅπαν θεωρεῖ μετὰ θάμβους νὰ ἀναφύεται ἐκ τούτου τυραννικῶς δεσποτικὴ ὀλιγαρχία, ἀφαρπάζουσα τὰ δικαιώματα τῶν ὑπὲρ τούτου ἀφειδῶς τὸ ἴδιον αἷμα χυνόντων, ἥτις πρὸς ἰδίαν της ἐπίμεμπτον ἰδιοτέλειαν παρορᾷ εἰς τὴν ἐκλογὴν τὸ γενικὸν συμφέρον, καὶ καταπατεῖ ἐκείνους τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ταὐτοχρόνως ἐνόρκως ὑπόσχεται ἀπαραβάτους νὰ τηρήσῃ. Παρεδέχθη αὕτη ἡ ὀλιγαρχία τὸ ὀλέθριον «διαίρει καὶ βασίλευε» καὶ ἀχαρίστως πρὸς ἡμᾶς φερομένη, τοὺς ἑνώσαντας τὰς τὴν Πελοπόννησον κατασπαραττούσας φατρίας, ἠθέλησε νὰ ἐκτινάξῃ τὴν φλόγα τῆς διαιρέσεως καὶ διχονοίας μεταξὺ ἡμῶν τῶν νήσων. Ἡμεῖς ὅμως ἀκλόνητοι εἰς τὰς ἐναρέτους ἡμῶν ἀρχὰς, ὅσον τὸ ἐκ μέρους ἡμῶν, ἀντιβαίνομεν εἰς τούτους τοὺς στοχασμοὺς τοῦ νέου δεσποτισμοῦ, καὶ ἐπιμένοντες εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς παρανομίας, διαμαρτυρόμεθα ἐνώπιον Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ γένους, ὅτι θέλομεν νὰ φυλαχθῶσι σῶα τὰ δικαιώματα οὐ μόνον τὰ ἰδιαίτερα ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐὰν παραβλέψῃ ταύτην τὴν τόσον σημαντικὴν, θέλει αἰσθανθῇ μετ' ὀλίγον τὸ βάρος τῶν ἁλύσεών του.

Εἶναι ἀναντίῤῥητον ὅτι ἐκ τῆς διαιρέσεως προκύπτει ὁ ἀφανισμὸς, ἀλλ' ὡσαύτως εἶναι βεβαιότατον ὅτι ἐκ τῶν παρανομιῶν πίπτει τὸ κράτος καὶ δουλοῦται τὸ ἔθνος. Εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς τὰς παρανομίας ἡ ἀντίστασις, ἵνα μὴ ἐπικρατήσῃ ἡ μάστιξ, καὶ δὲν λέγεται διαίρεσις ἀλλὰ νόμων ὑπεράσπισις. Διαίρεσιν δύνανται νὰ τὴν ὀνομάσωσιν οἱ νέοι μεγαλόφρονες τῶν Ἑλλήνων δεσπόται, εἰς τῶν ὁποίων τὰς ἀνόμους φωνὰς θέλουσι νὰ κλίνῃ τὸν αὐχένα τὸ πανελλήνιον· μένει εἰς τὴν φρόνησιν τῶν ἐναρέτων, τούτων τῶν κακῶν ἡ διόρθωσις. Ταῦτα εἶναι τὰ φρονήματα ἡμῶν, καὶ εἰς ταῦτα

κατὰ πάντα ὁμοφρονοῦσι καὶ οἱ ἡμέτεροι συνάδελφοι Κύριοι Ψαριανοί, καὶ πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά σου ἡμῖν συναποφαίνονται καὶ συνυπογράφονται.

Ἐκ Σπετσῶν, 26 Ἀπριλίου 1823.

ΣΠΕΤΣΙΩΤΑΙ,

(Τ. Σ.) *Οἱ Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.*

ΨΑΡΙΑΝΟΙ,

Κωνσταντῆς Ζαννῆς.—Ἰωάννης Μαμούνης.—Νικόλαος Γ. Λουμάκης.— Γεώργιος Καλαφάτης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης,—Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.

Περ. 6'. Ἀριθ. 39.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Πρὸς τοὺς Κυρίους Προκρίτους Σπετσῶν καὶ Κυρίους Παραστάτας Ψαρῶν.

Τὸ ἀπὸ 26 τοῦ λήξαντος ἔγγραφόν σας καὶ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ παρέστησα καὶ διὰ τῆς ἐκλαμπρότητός του μετεφέρθη εἰς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα. Σᾶς περικλείω πρὸς πληροφορίαν σας ἀντίγραφον τοῦ θεσπίσματος τοῦ ἰδίου σώματος, καὶ ἐξ αὐτοῦ βλέπετε ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἔγεινεν ἔννομος διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων παραστατῶν. Ὅθεν ὅταν τοῦτο τὸ κεφαλαιῶδες πρόβλημά σας ἀπεδείχθη οὕτως ἔχον, κρίνω περιττὸν τὸ νὰ προχωρήσω εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπὶ ταύτῃ τῇ βάσει οἰκοδομηθέντων καὶ προβληθέντων.

Κύριοι, ἡ Διοίκησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τοὺς παραστάτας σας μεταξὺ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, συνεργαζομένους καὶ συμπράττοντας εἰς τὰ σωτήρια τῇ πατρίδι, πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ εἰλικρινὴς ἀγάπη σας εἰς τόσας καὶ τόσας περιστάσεις ἀπεδείχθη τρανώτατα.

Τὴν 8 Μαΐου 1823, Τριπολιτσά.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. Ϛ΄. Ἀριθ. 8.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐν πλήρει συνελεύσει τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος ἀνεγνώσθη τὸ προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ὑπ' ἀριθμὸν 77 καὶ ἡμέραν τριακοστὴν τοῦ λήγοντος μηνός, ὁμοῦ καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τῶν προκρίτων τῆς νήσου Σπετσῶν καὶ τῶν παραστατῶν τῆς νήσου Ψαρῶν πρὸς τὸν Γενικὸν γραμματέα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, κύριον Α. Μαυροκορδάτον, καὶ ὁμοφώνως ἐψηφίσατο ἡ συνέλευσις ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐκλαμπροτάτου προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος κυρίου Ἰω. Ὀρλάνδου ἐγένετο κατὰ νόμον καὶ διὰ τῆς συγκαταθέσεως ὅλων. Δεῖξις δὲ τούτου προφανεστάτη, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συγκροτούντων σήμερον τὸ Βουλευτικὸν σῶμα παραστατῶν ὑπερβαίνει τὸν νομικῶς ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, καὶ αἱ ψῆφοι τούτων ἔκτοτε ἦσαν σύμφωνοι εἰς ταύτην τὴν ἐκλογήν, ὥστε τῶν ὀλιγωτέρων φωνῶν ἡ ἀντίστασις, καὶ ἂν ὑπῆρχε, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπερισχύσῃ. Ἡ ὁμόφωνος αὕτη γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ, βεβαιωμένη μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν παραστατῶν, τῶν συγκροτούντων τὸ σῶμα τοῦτο, ἠμπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὴν ἀναγκαίαν ἀπάντησιν εἰς τὸ ῥηθὲν ἔγγραφον.

Τῇ 30 Ἀπριλίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

(Τ. Σ.) ὁ *Ἀντιπρόεδρος*, ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

† *Ἄρτης Πορφύριος.—Ἀναστάσιος Κορνήλιος.—Ἀναγνώστης Ἀθανασίου.—Ἀσημάκης Φωτήλας.—Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.—Ἀναγνώστης Κοκοράκης.—Ἀναστάσιος Λόντος.—Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης.—Ἀναγνώστης*

Ζορογιαννόπουλος. — Ἀντώνιος Ἀλμπέρτης. — Ἀναγνώστης Βρανητόπουλος. — Ἀναγνώστης Μακρή. — Γεώργιος Καλαρᾶς. — Γεώργιος Μαυρομμάτης. — Γεράσιμος Παπαδοπούλου. — Γεώργιος Καραβός. — Γεώργιος Παπᾶ Ἠλιόπουλος. — Γεώργιος Κονιστριώτης. — Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος. — Δημήτριος Ἀλβανιτόπουλος. — Δημήτριος Παρδαλάκης. — Εὐστάθιος Σπυρίδωνος. — Ἐμμ. Ἀντωνιάδης. — Χ. Ζαχαρίτσας Χ. — Ζαχαρίας Πρακτικίδης. — Ἠλίας Καράπαυλος. — Θεόφιλος . . . — Θεόδωρος Ἱερεύς. — Ἰωάννης Παπαδόπουλος. — Ἰωάννης Κοντουμᾶς. — Ἰω. Εὐγενίδης ὁ Δεσποτόπουλος. — Κωνσταντῖνος Ζαφειρόπουλος. — Μαργαρίτης Δημάδης. — Νικόλαος Τσαννέτου. — Νικόλαος Ἱερεύς. — Νικόλαος Πονηρόπουλος. — Νικόλαος Κόκκινος. — Ν. Μηλιάνης. — Πανοῦτσος Νοταρᾶς. — Πιέρος Μπεϊζανδὲς Γρηγοράκης. — Πάνος Ῥάγκος. — Παναγιωτάκης Ἀναγνωστόπουλος. — Στάμος Στάϊκος. — Χαράλαμπος Παπᾶ Γ. Πολίτη. — Χριστόδουλος Καψάλης.

ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΪΔΗΣ.

Περ. Ϛ'. Ἀριθ. 84.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπαῤῥησιάσθη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν ἡ ἀπὸ 8 Μαΐου πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ αὐτοῦ διευθυνομένη ἐπιστολή σας διὰ τῶν ἀπεσταλμένων σας κυρίων Γκίκα Καρακατσάνη, Ἠλία Θερμισιώτη καὶ Νικολάου Ῥάπτη, καὶ ἠκούσθησαν κατ' ἐπανάληψιν ὅσα παρὰ τῶν ἰδίων ἐξετέθησαν. Πόσον ἐπιθυμεῖ, Κύριοι, ἡ Διοίκησις νὰ ἴδῃ τὰ πράγματα τῶν τριῶν νήσων ἐν τελείᾳ ἁρμονίᾳ, καὶ ὁποῖα ἐλπίζει ἀπὸ τὴν ἕνωσιν τῆς ὅλης ναυτικῆς αὐτῶν δυνάμεως, θέλουν σᾶς τὸ πλη-

ροφορήσει οἱ ἐπιστρέφοντες ἤδη ἐκ τῶν ἀπεσταλμένων σας. Διὰ τοῦτο καὶ τοὺς παραστάτας σας περιμένει ἀνυπομόνως, καὶ τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων σας ἐλπίζει, καὶ ἔργα ἄξια τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἐπιθυμεῖ ν' ἀκούσῃ. Εἰς ὑμᾶς μένει τὸ νὰ προσπαθήσετε νὰ γενῇ ὅσον τὸ δυνατὸν στερεωτέρα ἡ μεταξύ σας ἕνωσις, ἄνευ τῆς ὁποίας τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐτυχήσουν. Θέλουν σᾶς εἴπει ὁμοίως οἱ ἀπεσταλμένοι σας ὁποῖον τρόπον στοχάζεται προσφορώτερον ἡ Διοίκησις διὰ τὴν διανομὴν τῶν εἰσπραττομένων χρημάτων ἀπὸ τὰς νήσους, καὶ ἂν ὁ τρόπος οὗτος ἐγκριθῇ, παύουν εὐκόλως καὶ ὅσαι ἐκ τούτου ἀναφύονται δυσαρέσκειαι.

Τῇ 21 Μαΐου 1823, Τριπολιτσᾷ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. γραμματεύς*, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. 6. Ἀριθ. 1183.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Πετσῶν.

Κατὰ τὰς ὁποίας καὶ ὑμεῖς μέχρι τοῦδε ἔπεται νὰ ἐλάβετε πληροφορίας, ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἔχει περὶ τὰς ὀκτὼ χιλιάδας στράτευμα διὰ νὰ τὸ ἐβγάλῃ εἰς Π. Πάτρας, ἐν ᾧ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἑτοιμάζεται μὲ μεγάλας δυνάμεις ὁ ἐχθρὸς νὰ ἐπιπέσῃ εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, καὶ ἑπομένως εἰς τὴν Πελοπόννησον. Διὰ νὰ προλάβῃ τὸν ἀπὸ μέρους τῆς ξηρᾶς κίνδυνον, βλέπετε ὁποῖα μέτρα ἐστοχάσθη ἀναγκαῖα νὰ λάβῃ ἡ Διοίκησις ἀπὸ τὰ ἐσώκλειστα ἀντίγραφα τοῦ προεκδοθέντος νόμου καὶ τῆς προκηρύξεως· ἂν ὅμως δὲν ἐμποδισθῶσι καὶ ματαιωθῶσιν οἱ σκοποὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὁ κίνδυνος τῆς πατρίδος εἶναι ἄφευκτος. Ἠξεύρομεν ὅτι ἐ-

σχάτως ἐξεκίνησαν μερικὰ πλοῖα, πλὴν βλέπετε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκπλεύσουν καὶ ἄλλα, καὶ ἑνούμενα μετὰ τῶν πλοίων τῶν ἄλλων νήσων, νὰ καταδιώξουν τὸν ἐχθρόν. Κύριοι, αὐτὴ εἶναι κρίσιμος περίστασις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἢ σώζεται ἢ χάνεται ἡ Ἑλλάς. Ἂν ὁ στόλος αὐτός, ὅστις, καθὼς μᾶς βεβαιοῦν, εἶναι εἰς τὴν πλέον μεγάλην ἀταξίαν, διαλυθῇ, ἐκερδήσαμεν τὸ πᾶν. Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος εἰς τὰ Μέγαρα, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει συντελέσει εἰς τὸ νὰ συῤῥεύσουν ἀρκετὰ στρατεύματα, καὶ ἑπομένως νὰ ἐμποδισθοῦν καὶ οἱ διὰ ξηρᾶς σκοποὶ τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς τὰ Μέγαρα εἶναι ἀνάγκη νὰ εὑρίσκωνται καὶ τρία πλοῖα, ἓν ἀπὸ ἑκάστην νῆσον· τὰ πλοῖα αὐτὰ ἄς ἦναι καὶ ἀπὸ τὰ μεσαῖα, διὰ νὰ οἰκονομῶνται μὲ 40 ἀνθρώπους τὸ καθέν, τὰ δὲ μηνιαῖα θέλουν πληρόνονται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Εἶναι καλὸν λοιπὸν νὰ ἑτοιμασθῇ καὶ τὸ ἀπὸ τὴν νῆσόν σας διευθυνόμενον πλοῖον, διότι ἡ ἀναχώρησις τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διὰ τὰ Μέγαρα δὲν θέλει ἀργοπορήσει.

Κύριοι! κάμετε τ' ἀδύνατα δυνατὰ διὰ νὰ ματαιωθοῦν οἱ σκοποὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἐπειδὴ ἀλλέως κινδυνεύει ἡ Ἑλλάς, ἐν ᾧ ἂν καὶ τώρα νικήσωμεν, ἐκερδήσαμεν τὰ πάντα.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, ά. Ἰουνίου 1823.

Π. Διὰ τὰς κατεπειγούσας χρείας ἀπεφασίσθη καὶ ἔρανος ἑνὸς μιλλιουνίου γροσίων, τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ ἀνεδέχθη ἡ Πελοπόννησος, καὶ τὸ λοιπὸν ἥμισυ ἐμοιράσθησαν ἀναλόγως τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἔρανος τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀφιερώθη (α) διὰ τὰ ἔξοδα

(α) Ὅρα ἔμπροσθεν τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαταγὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας, ὑπὸ χρονολογίαν 5 Ἰουνίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

τοῦ στόλου, καὶ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἑκατὸν χιλιάδες γροσίων ἀπεφασίσθη νὰ οἰκονομηθῶσιν ἐκ τοῦ προχείρου ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τὰς νήσους.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. Κολοκοτρώνης.— Σωτήριος Χαραλάμπης.—Ἀνδρέας Ζαΐμης. — Α. Μεταξᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. γραμματεύς*, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 63.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προὔχοντας Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείεται διακήρυξις τῆς Διοικήσεως περὶ ἐκστρατείας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ νόμος ὑπ' ἀριθ. 25 περὶ τῆς αὐτῆς ἐκστρατείας, πρὸς εἰδοποίησιν ὁποῖα μέτρα ἡ Διοίκησις ἔλαβεν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις· Θεοῦ δ' εὐδοκοῦντος, εὐτυχῆ προμαντεύεται ἔκβασιν.

Ἐν Τριπόλει, ά. Ἰουνίου 1823.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΒΩΤΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. γραμματεύς*, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. κέ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ συῤῥοὴ τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων εἰς Λάρισσαν καὶ Τρίκκαλα, καὶ ἡ μελετωμένη αὐτῶν ἔφοδος βεβαιοῦται.

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρα δραστήρια διὰ τὴν ἀντίκρουσιν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἡ παρουσία τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς ἢ πλησίον τῶν στρατευμάτων, θέλει κινήσει τὰ αἰσθήματα τῆς φιλοτιμίας καὶ τὴν ἀνδρίαν τῶν στρατιωτῶν, καὶ τὰς πολεμικὰς ἐργασίας θέλει εὐκολύνει.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθέσπισε, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε·

Α΄. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα νὰ μεταβῇ εἰς Μέγαρα ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν συγκροτουμένου γενικοῦ στρατοπέδου.

Β΄. Ἓν ἢ καὶ δύω μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος νὰ ἐκστρατεύσωσι πρὸς καιρὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ περὶ τὰς Παλαιὰς Πάτρας συγκροτουμένου στρατοπέδου.

Γ΄. Ὁ Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ ἓν τῶν λοιπῶν μελῶν μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως νὰ μένωσιν εἰς Μέγαρα, ἔχοντες ἀκέραιον τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν.

Δ΄. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τὸ Βουλευτικὸν μένει πλῆρες καὶ ὅλα τὰ ὑπουργεῖα (ἐκτὸς τὸ τοῦ πολέμου, τὸ ὁποῖον συνακολουθεῖ εἰς τὴν ἐκστρατείαν), καὶ μένουσι παρὰ τῷ Βουλευτικῷ, ἐκπληροῦντα τὰ χρέη καὶ τὰ καθήκοντά των.

Ε΄. Τὸ Βουλευτικὸν, ὁπόταν στοχασθῇ ἁρμόδιον, ἠμπορεῖ ν' ἀνακαλέσῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν ὅπου διατρίβει τὸ Βουλευτικόν.

ΣΤ΄. Τὸ Βουλευτικὸν δύναται, ὅταν κρίνῃ ὠφέλιμον, νὰ μετοικήσῃ ἐκεῖ, ὅπου εὑρίσκεται τὸ Ἐκτελεστικὸν, ἢ ὅπου ἀλλοῦ κρίνει εὔλογον.

Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων καὶ νὰ δημοσιευθῇ.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 30 Μαΐου 1823 καὶ γ΄. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελ. ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἕλληνες!

Ἡ ἐθνικὴ Διοίκησις γνωρίζει ἀκριβῶς τὴν ὁποίαν τὸ

ἔθνος ἐμπιστεύθη εἰς αὐτὴν ὅλων τῶν συμφερόντων αὐτοῦ φροντίδα, καὶ συναισθάνεται κάλλιστα τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος τούτου. Διὰ τοῦτο μὲ ἄγρυπνον ὄμμα παρατηρεῖ ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ ἀναλόγως τούτων διευθύνει ὅλας τὰς ἐργασίας της πρὸς τὸν ἀληθῆ σκοπὸν, τὴν σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ παροῦσα περίστασις, ὅταν ὁ ἐχθρὸς, προσεκτικώτερος ἐκ τῶν παρελθόντων γενόμενος, ῥίπτεται μὲ μεγάλην ὁρμὴν καὶ διὰ ξηρᾶς (διὰ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος) καὶ διὰ θαλάσσης, εἶναι τῷ ὄντι πολλὰ κρίσιμος. Βέβαια δὲν θέλομεν ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ μας, ἐὰν εἰς τοιαύτην περίστασιν μὲ τὰ συνήθη μέτρα κινήσωμεν τὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀγῶνα. Σήμερον ἀπαιτοῦνται μέτρα ἀναμφιβόλως φρονιμώτερα καὶ στερεώτερα· σήμερον ἀπαιτεῖται αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ὄχι μόνον νὰ πολλαπλασιασθῶσιν, ἀλλὰ καὶ μὲ πλειοτέραν φρόνησιν καὶ ἀνάλογον εὐπείθειαν νὰ διοργανισθῶσι.

Ταῦτα θεωρήσασα ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις, ὕστερον ἀπὸ μακρὰν καὶ βαθεῖαν σκέψιν ἀπεφάσισε νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰ ἐφεξῆς μέτρα.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα νὰ ἐκστρατεύσῃ μετὰ τῶν στρατευμάτων· τὰ μὲν τρία μέλη αὐτοῦ, ὁ Πρόεδρος, ὁ Ἀντιπρόεδρος κύριος Κολοκοτρώνης, καὶ ὁ κύριος Σωτῆρος Χαραλάμπης μετὰ τοῦ Γενικοῦ γραμματέως νὰ στρατοπεδεύσουν εἰς τὰ Μέγαρα, τὰ δὲ λοιπὰ δύω μέλη, ὁ κύριος Ἀνδρέας Ζαΐμης καὶ ὁ κύριος Α. Μεταξᾶς, εἰς τὰ μέρη τῆς Πάτρας, διὰ νὰ ἐφορῶσιν ἐκεῖθεν τὰ πράγματα πλησιέστερον, οἱ μὲν τὰ τῆς Ἀνατολικῆς, οἱ δὲ τὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ δίδοντες εἰς αὐτὰ πλειοτέραν ἰσχὺν καὶ ἐνέργειαν, νὰ καταστήσωσι τὸν ἀγῶνα ἐνεργητικώτερον καὶ ἀσφαλέστερον.

Φίλοι συμπατριῶται! ἐξετάσατε τὴν κατάστασιν τῶν

πραγμάτων· γνωρίσατε εἰς ποίαν περίστασιν εὑρισκόμεθα. Τὰ πράγματα εἶναι σπουδαῖα· ἡ περίστασις εἶναι κρίσιμος· ἔθνους ὁλοκλήρου τύχη κρέμαται εἰς τὸν τράχηλόν μας· ἐξόντωσις καὶ αἰχμαλωσία ἀνήκουστος ἐπαπειλοῦσι τὸ ἔθνος μας, ἐὰν (ὃ μὴ γένοιτο) ἡμεῖς ἀδιαφορήσωμεν. Συνδράμετε μ' ὅλας σας τὰς δυνάμεις· τρέξατε ὅλοι μὲ ὁμόνοιαν καὶ εὐπείθειαν· πολεμήσατε μὲ ἀνδρίαν ὑπὲρ πίστεως καὶ ὑπὲρ πατρίδος· μιμηθῆτε τοὺς ἀθανάτους προγόνους μας, καὶ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ἡ νίκη πάντοτε θέλει μᾶς συνοδεύει. Ἄφευκτα τοιουτοτρόπως θέλομεν φθάσει ἐνδόξως εἰς τὸν ποθούμενον σκοπόν μας.

Τριπολιτσᾶ, τῇ 31 Μαΐου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. Β'. Ἀριθ. 91.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο παρὰ τοῦ Γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σταλεῖσαν διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 178, ἥτις διέταττε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ, ἐφ' ὅσον ἀνήκει αὐτῷ, τὴν περὶ ἐράνου διανομήν, σᾶς περικλείει τρία ἀντίγραφα· ἓν τοῦ περὶ ἐράνου νόμου τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως, ἕτερον τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1336 διαταγῆς τῆς διανομῆς αὐτοῦ, καὶ τρίτον τῆς πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας προκηρύξεως. Ἐξ αὐτῶν πληροφορεῖσθε, κύριοι, καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐξεδόθη ὁ νόμος οὗτος, καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ μ' ὅλην τὴν ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν. Σᾶς περικλείεται πρὸς τούτοις καὶ ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς

τῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 1358, περὶ αὐξήσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ τουρκικῶν νομισμάτων, πρὸς ὁδηγίαν σας. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ ἑ. Ἰουνίου 1823.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΒΩΤΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. γραμματεύς*, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. κς'.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς ἑτοιμάζει νέαν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος· ἐπειδὴ, διὰ νὰ ματαιωθῶσιν οἱ σκοποί του, πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα δραστήρια, καὶ ἐπειδὴ ἄνευ χρηματικῶν μέσων τὰ τοιαῦτα μέτρα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῶσι·

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

Α'. Διορίζεται ἔρανος ἑνὸς μιλλιουνίου γροσίων ἀφ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν.

Β'. Ὁ ἔρανος οὗτος νὰ ληφθῇ ἀφ' ὅλους τοὺς κατοίκους, ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς των.

Γ'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν νὰ λάβῃ τὰ πλέον δραστήρια μέτρα, ὥστε ὁ ἔρανος οὗτος νὰ καταβληθῇ ἐντελῶς, ἐκ μὲν τῆς Πελοποννήσου ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς δύω μηνῶν τὸ πολύ.

Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων καὶ νὰ δημοσιευθῇ.

Τῇ 2 Ἰουνίου 1823, Τριπολιτσά.

Ὁ Πρόεδρος κτλ. ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ὁ Γενικὸς γραμματεύς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 1336.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Δυνάμει τοῦ ἐκδοθέντος νόμου, ὑπ' ἀριθ. 26 καὶ ἡμέραν 6. Ἰουνίου 1823, διορίζοντος ἔρανον ἑνὸς μιλλιουνίου γροσίων ἀφ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, καὶ τοῦ θεσπίσματος τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, ὑπ' ἀριθ. 84 καὶ ἡμέραν τὴν αὐτὴν, περὶ τῆς διανομῆς ἐράνου·

Διατάττει.

Α'. Ὁ διορισθεὶς ἔρανος ἑνὸς μιλλιουνίου γροσίων διανέμεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐκ τῆς Πελοποννήσου	γροσ.	500,000
Ἐκ τῆς Κρήτης	»	100,000
Ἐκ τῆς Εὐβοίας	»	40,000
Ἐκ τῶν τριῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν	»	37,500
Ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους	»	160,000
Ἐκ τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος	»	100,000
Ἐκ τῆς δυτικῆς »	»	62,500
	γρόσ.	1,000,000

Β'. Ὁ κατάλογος τῶν μερικωτέρων διανομῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας θέλει παῤῥησιασθῆ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας, καὶ κυρωθεὶς, θέλει ἐνεργηθῆ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην.

Τὴν 4 Ἰουνίου 1823, Τριπολιτσᾷ.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. γραμματεὺς*, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας.

Ἕ λ λ η ν ε ς !

Τρίτον ἤδη χρόνον τρέχει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀφ' οὗ ἐμβῆκεν εἰς τὸν μέγαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας του ἀγῶνα, καὶ μὲ μεγάλας θυσίας κατέβαλε τὰς φοβερὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις πολλάκις ὥρμησε νὰ τὸ ἀφανίσῃ. Ἤδη ἐμβαίνει εἰς νέους κινδύνους, καὶ διὰ νὰ φυλάξῃ ἀπὸ τὸν παντελῆ ἀφανισμὸν τὴν πατρίδα, πρέπει καὶ στόλον πολυάριθμον νὰ ἀρματώσῃ, καὶ στρατεύματα ἱκανὰ νὰ κινήσῃ εἰς τὰ σύνορα τῆς ἀνατολικῆς καὶ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ὅπου πλησιάζουσι τὰ πλήθη τῶν ἐχθρῶν διὰ νὰ τὰ προκαταλάβωσι καὶ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ ἐλεύθερον τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος.

Ἡ Διοίκησις, τῆς ὁποίας χρέος εἶναι νὰ φροντίζῃ πρὸ πάντων τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ δραστηριώτερα καὶ προσφορώτερα μέτρα εἰς ἀπάντησιν παντὸς κινδύνου, ἑτοιμάζει ἤδη καὶ στόλον καὶ ἐκστρατείαν διὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα. Ἀλλ' εἰς προμήθειαν τῶν ὑπερόγκων ἐξόδων ἔχει χρείαν, καὶ χρείαν κατεπείγουσαν, τῆς προθύμου συνδρομῆς τῶν ὁμογενῶν, καὶ μάλιστα τῶν εὐκαταστάτων· διὸ ἐξέδοσε τὸν περὶ ἐράνου ἑνὸς μιλλιουνίου γροσίων νόμον (ἀριθ. 26 Κώδικος), ἀπὸ τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ἐλπίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπιχειρημάτων.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος ὅσοι εἶναι Ἕλληνες, εἰς τὸ νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν ταχεῖαν καταβολὴν αὐτοῦ τοῦ ἐράνου, ἐπειδή, σωζομένης τῆς πατρίδος, οἱ προσφέροντες καὶ τὰ καταβληθέντα ἔχουσι βεβαιότητα νὰ ἀναλάβωσι, καὶ τὴν πε-

ριουσίαν των ν' ἀσφαλίσωσιν. Ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον συμβῇ (ὃ μὴ γένοιτο), θέλουσιν ἀπωλέσει τὰ πάντα. Συντρέχοντες ἤδη εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν τῆς πατρίδος ἀνάγκην οἱ Ἕλληνες, θέλουσιν ἔχει καὶ τὴν δόξαν, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος χρεωστεῖται εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους.

Τὴν 3 Ἰουνίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

ΠΕΤΡΌΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΆΛΗΣ, Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΏΝΗΣ.

Ὁ Γεν. γραμματεύς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΆΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα·

Θεωρῆσαν τὴν περὶ διορισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν διαφόρων νομισμάτων προεκδοθεῖσαν διαταγὴν τῆς θ'. Μαρτίου τοῦ παρελθόντος ἔτους· πληροφορηθὲν ὅτι ἡ τιμὴ τῶν αὐτῶν νομισμάτων εἶναι ἀδύνατον νὰ μένῃ ἡ αὐτὴ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐν ᾧ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μεταβάλλεται διὰ τὴν νόθευσιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον τὰ ὀθωμανικὰ νομίσματα· γνωρίζον ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν νομισμάτων τότε μόνον θέλουν μείνει σταθεραί, ὅτε τὰ μὲν ὀθωμανικὰ ἀποβληθῶσιν, ἀντεισαχθῶσι δὲ νομίσματα ἑλληνικά, ἔχοντα τὴν ἀνάλογον οὐσιαστικὴν ἀξίαν· φροντίζον ὅμως νὰ μετριάσῃ κἂν τὰς προξενουμένας ζημίας εἰς τὰ συναλλάγματα διὰ τὸ ἀνόμοιον τῶν τιμῶν τῶν αὐτῶν νομισμάτων εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος·

Διατάττει.

Α'. Αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων νομισμάτων διορίζονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Διπλαῖ Ἱσπανίας δούπιαι.	γροσ.	160
Λουδοβίκια χρυσᾶ.	»	45
Βενετικά.	»	22:20
Αὐστριακὰ καὶ τοῦ Πάπα.	»	21:20

Μαχμουδιέδες παλαιοὶ Πόλεως.	γρόσ.	28
» μισοὶ, παλαιοί.	»	14
» μισοὶ, ἀγγλικοί.	»	13
Ῥουμπιέδες φουντούκια.	»	3:10
Ῥουμπιέδες Πόλεως.	»	2:30
Ὅμοιοι Μισιρίου.	»	2:10
Τάλληρα κολωνάτα καὶ φραντσεσκόνια.	»	10
Ὅμοια ῥεγγίναι καὶ βενέτικα.	»	9:30
Μπεσλίκια.	»	6
Ἑκατοστάρια παλαιά.	»	4:20

Πορτογαλλικά.	γρόσ.	87:20
Νεαπολιτάνικα τῶν 20.	»	37:20
Ὁλλανδικά.	»	22
Φουντούκια.	»	13
Πολίτικα.	»	9:20
Μισίρια.	»	8:20
Μισὰ Πολίτικα.	»	4:30
Μισὰ Μισίρια.	»	4:10
Τουνεζίου.	»	14
Ἀϊναλιά	»	36
Ἑξηντάρια.	»	3
Μονόγροσα παλαιά.	»	2
Μονόγροσα νέα.	»	1:20
Ἰκιλίκια.	»	4

Β΄. Οἱ Μαχμουντιέδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ λεγόμενοι ἀγγλικοὶ εἶναι μόνοι δεκτοὶ, καὶ γνωρίζονται ὡς νομίσματα κατὰ τὰς ἀνωτέρω προσδιορισθείσας τιμάς· ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ, ὅσοι παρεχαράχθησαν ἢ παραχαράττονται ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁποίας ποιότητος καὶ ἂν ὦσι, δὲν εἶναι δεκτοὶ ὡς νομίσματα,

ἀλλὰ θεωροῦνται ὡς εἶδος ἐμπορίου, καὶ ὡς τοιοῦτοι πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται.

Γ'. Οἱ ὑπουργοὶ τῶν ἐσωτερικῶν, τῆς οἰκονομίας κα ἀστυνομίας νὰ ἐνεργήσωσι τὴν διαταγὴν ταύτην, καὶ νὰ δημοσιεύσωσιν αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν.

Τῇ 4 Ἰουνίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.
Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. β'. Ἀριθ. 1455.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσιν ὁπωσοῦν τὰ ἔξοδα τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο θέλει δώσει εἰς περιλαβὴν τῶν τριῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν·

α'.) Τὰ ἐνοίκια τῶν δημοσίων προσόδων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐκπιπτομένων μόνον τῶν μισθῶν τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν ὑπαλλήλων ὑπουργῶν.

β'.) Τὸν ἔρανον τῶν αὐτῶν νήσων, διορισθέντα εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδας γρόσια.

γ'.) Τὸν ἔρανον τῆς Κρήτης, διορισθέντα εἰς ἑκατὸν χιλιάδας γρόσια.

δ'.) Τὸν ἔρανον τῆς Εὐβοίας, διορισθέντα εἰς 40 χιλιάδας γρόσια, καθὼς καὶ ὅσα χρήματα, μετὰ τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, ἤθελον περισσεύσει ἐκ τῶν προσόδων τῆς αὐτῆς νήσου.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης διαταγῆς θέλει πέμψει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας πρὸς ἑκάστην τῶν τριῶν νήσων, καὶ θέλει ἐγχειρίσει τ' ἀναγκαῖα γράμματα, διὰ

τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω κεφαλαίων, πρὸς τοὺς ἐνταῦθα παραστάτας τῶν αὐτῶν νήσων.

5 Ἰουνίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.
Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΑΣ.
(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. β'. Ἀριθ. 560.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας διακηρύττει.

Κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως, ὑπ' ἀριθμὸν 1358, σήμερον εἰς τὸ κοινὸν ἐκδοθεῖσαν, ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν εὑρισκόμενοι, καὶ κάτοικοι καὶ ξένοι, νὰ λαμβάνωσιν εἰς τὴν δοσοληψίαν τὰ νομίσματα καθὼς ἡ νέα ταρίφα τῆς Διοικήσεως προσδιορίζει σήμερον. Εἰς τὰς ἰδίας τιμὰς θέλει λαμβάνει αὐτὰ καὶ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ εἰς τὰς ἰδίας τιμάς, χωρὶς τινὰ ἐκπεσμὸν καὶ χωρὶς λογοτριβήν, χρεωστεῖ ὁ καθεὶς νὰ δέχεται καὶ νὰ δίδῃ αὐτὰ ἀδιστάκτως. Ἐκ δὲ τῶν μαχμουντιέδων ὅσοι εἶναι γνήσιοι, πολίτικοι καὶ ἐγγλέζικοι, εἶναι δεκτοὶ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ νομίσματα, ὅσοι δὲ παρεχαράχθησαν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀποῤῥίπτονται, καὶ ἀγοράζονται ἢ πωλοῦνται ὡς εἶδος πραγματειῶν.

Τὴν 5 Ἰουνίου 1823, Τριπολιτσά.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,
(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. β'. Ἀριθ. 574.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας διακηρύττει.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις μὲ τὴν ἐκστρατείαν, ὁποῦ ἤδη κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἑτοιμάζει, ἐλπίζει, μὲ τὴν βοή-

θειαν τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνον τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ νὰ ματαιώσῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πράγματα τῆς πατρίδος σεβασμιωτέραν μορφὴν νὰ δώσῃ. Ἡ ἀχρηματία ὅμως τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου καὶ τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα τῆς ἐνεργουμένης ἐκστρατείας ἐκίνησαν αὐτὴν νὰ ζητήσῃ διὰ προκηρύξεως τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπαρχιῶν της μὲ τὴν συνεισφορὰν ἑνὸς γενικοῦ ἐράνου, τὸν ὁποῖον ἀναλόγως εἰς ἑκάστην αὐτῶν ἐπέβαλεν, ὅπως διὰ τούτου ν' ἀπαντήσῃ τὰ πολλώτατα ἔξοδα, καὶ νὰ ἀντιπαραταχθῇ ἐναντίον τοῦ ἐφορμῶντος ἐχθροῦ προπαρεσκευασμένη μὲ τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου ἐφόδια. Ἰδοὺ καιρὸς νὰ καταστήσετε τὰ χρήματα πρᾶγμα χρήσιμον ὡς ἀληθῶς καὶ σωτήριον, προσφέροντες ἅπαντες γενναίως καὶ ὁλοψύχως, οἱ μὲν ἐκ τοῦ περισσεύματος, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος, εἰς τὰς χρείας τῆς Πατρίδος, καὶ ὑποστηρίζοντες μὲ τὰς πατριωτικὰς χορηγίας εἰς τὸν προκείμενον αὐτὸν ἀγῶνα τὴν θεοστήρικτον Διοίκησιν τοῦ γένους μας, καθὼς τὸ χρέος τῆς φιλαδελφίας καὶ χριστιανικῆς πίστεως ἀπαιτεῖ. Εἴθε ὁ ὕψιστος νὰ ἐπιχύσῃ τὰ ἐλέη του ἐπὶ τοὺς δούλους του, καὶ νὰ δώσῃ εἰς ὅλους σύνεσιν, διὰ νὰ κατανοήσουν τὸ μέγεθος τοῦ σκοποῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἐνομοθετήθη, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θεαρέστως ἀφιεροῦται ἡ ὀφειλομένη προσφορὰ αὕτη.

Ἰουνίου 5 1823, Τριπολιτσά.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 94.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ τῆς Μυκόνου παραστάτης, κύριος Κοντουμᾶς, δι'

ἀναφορᾶς του ὡς ἐκ μέρους τῶν συμπατριωτῶν του Μυκονίων πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν, ἐζήτησε νὰ συγκατατaχθοῦν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον ἕως τριακόσιοι ναῦται ἐκ τῶν Μυκονίων.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις, μὲ διαταγὴν αὐτῆς ὑπ' ἀρ. 1111, διατάττει τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ διορίσῃ τὴν εἰρημένην ποσότητα ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκπλεόντων πλοίων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν σᾶς περικλείει τὸ ἴσον τῆς διαταγῆς τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Μυκονίων πρὸς ὁδηγίαν σας. Ἂν τυχὸν ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ ναύτας, τότε καὶ κατὰ τὴν χρείαν ζητεῖτε παρὰ τῶν Μυκονίων τὸ ἀνάλογον τῶν ναυτῶν, οἵτινες κατὰ ὑπόσχεσίν των πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν, ἀλλέως θέλει φανοῦν ὑπεύθυνοι πρὸς τὴν Διοίκησιν. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Τριπολιτσᾶ, τῇ 5 Ἰουνίου 1823.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΒΩΤΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. ΚΩΠΑΣ.

Ὑπερτάτη Διοίκησις!

Οἱ συμπατριῶταί μου Μυκόνιοι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος δὲν ἔλειψαν νὰ ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος· καὶ αὖθις ἐπιθυμοῦν νὰ δείξουν τὴν προθυμίαν τους. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅλοι εἶναι σχεδὸν ναῦται καὶ τὰ πλοῖά τους, τὰ μὲν εὑρίσκονται ἐμποδισμένα ἀπὸ τὰς περιστάσεις, τὰ δὲ ἀνίκανα νὰ ἀντιπαραταχθοῦν τῷ ἐχθρικῷ στόλῳ, διὸ παρακαλοῦν δι' ἐμοῦ τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν νὰ διορισθῶσιν ἐκ μέρους αὐτῶν τοὐλάχιστον τριακόσιοι εἰς δούλευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ὅπως καὶ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ζῆλόν τους νὰ δείξωσι, καὶ θεραπείαν εἰς τὴν παροῦσάν τους κατάστασιν εὕρωσι.

Τῇ 21 Μαΐου 1823, Τριπολιτσᾶ.

Τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως εὐπειθέστατος, Γ. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ διατρίβοντας λοιποὺς Ἕλληνας.

Καὶ μ' ἄλλην της προκήρυξιν πρὸς τὴν Πελοπόννησον ἐφανέρωσεν ἡ Διοίκησις καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἑτοιμασίας καὶ τὴν ὁρμήν, καὶ τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος, καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἐκστρατεύσῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων· καὶ πάλιν ἀποτείνεται χωριστὰ πρὸς τοὺς Πελοποννησίους, διὰ νὰ παραστήσῃ τὸν ὁποῖον τρέχουν κίνδυνον, ἂν δὲν γνωρίσωσιν ὅλοι, μικροί τε καὶ μεγάλοι, τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ τρέξωσι μὲ ὁμόνοιαν καὶ ἀνδρίαν ἐναντίον τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τῆς πατρίδος.

Οἱ Τοῦρκοι ἐπέπεσαν εἰς τὰ μέρη τοῦ Βώλου καὶ τῶν Ἀγράφων, καὶ κατέσφαξαν ἀνηλεῶς πλῆθος πολὺ χριστιανῶν, αἰχμαλωτίζοντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἀνήλικα παιδία. Τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἀνδρίαν των, διότι κατέσφαξαν ἐκείνους, ὅσοι ἀπ' ἀρχῆς εἶχον τὴν ἀνοησίαν νὰ νομίζουν, ὅτι μὴ λαμβάνοντες τὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν τυράννων των, ἤθελον τοὺς κάμει συμπαθητικωτέρους· ἀποδεικνύει ὅμως τὴν λύσσαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προμηνύει τὴν τύχην τῶν ὅσοι μὲ ἀδιαφορίαν θεωροῦν τὰ κινήματά του.

Πελοποννήσιοι! ὁ σκοπὸς τοῦ ἐχθροῦ εἶναι νὰ ἐπιπέσῃ πανταχόθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον, τὴν ὁποίαν δικαίως θεωρεῖ τὸ κέντρον τῶν δυνάμεών μας· μὲ μεγάλας δυνάμεις ἑτοιμάζεται νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀκαρνανίας, τοῦ Ἀσπροποτάμου καὶ τοῦ Καρπενησίου, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ναύπακτον. Ὅσα στρατεύματα πρὸ καιροῦ συνήθροιζεν εἰς τὴν Θετταλίαν, ἐπροχώρησαν ἤδη εἰς τὰ μέρη τῆς Λεβαδίας, καὶ ὁ στόλος του μ' ἄλλα στρατεύματα ἔφθασεν εἰς τὰς Π. Πάτρας.

Ἐννοήσατε ὅτι ὁ κίνδυνος δὲν εἶναι πλέον μακράν, ὅτι ἂν δὲν τρέξετε ὅλοι διὰ νὰ σώσετε τοὺς κινδυνεύοντας ἀδελφούς σας, τὰς γυναῖκας, τὰ τέκνα των, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα καὶ αὐτὴ ἡ ὕπαρξίς σας εἶναι εἰς κίνδυνον. Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ ζητήσετε μισθοὺς διὰ νὰ ἐκστρατεύσετε, διότι πρὶν λάβετε τοὺς μισθούς, ἔφθασαν καὶ οἱ ἐχθροί, καὶ τότε τὸ κακὸν εἶναι ἀδιόρθωτον. Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ὁ καλλίτερος καὶ μεγαλείτερος μισθὸς εἶναι αἱ κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκαι, διότι μὲ αὐτὰς σώζεται ἡ πατρίς· καὶ ὅταν ἔχετε τὴν πατρίδα, ἔχετε καὶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς ἀμοιβὰς τῶν ἀγώνων σας. Ἀκούσατε τὰς φωνὰς τῶν προμαχομένων καὶ προκινδυνευόντων ἀδελφῶν σας· τοὺς κλαυθμοὺς τῶν αἰχμαλωτιζομένων γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων των, καὶ τρέξατε πρὸς βοήθειάν των. Μιμηθῆτε τὸ παράδειγμα τῶν ἰδίων διοικητῶν σας, οἱ ὁποῖοι συνεκστρατεύουν μὲ σᾶς διὰ νὰ σᾶς ὁδηγήσουν εἰς τῆς ἀληθοῦς δόξης τὸ στάδιον. Ὅσοι ἐκ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος διατρίβετε εἰς Πελοπόννησον, εἶναι ἄρα γε ἀνάγκη νὰ παρακινηθῆτε καὶ σεῖς ἢ ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς Διοικήσεως, ἢ ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων; Αἱ οἰκίαι σας καίονται, καὶ τὸ αἷμα τῶν συγγενῶν χύνεται. Ἡ Διοίκησις ἤδη νομίζει ὅτι πλήρεις δικαίας ὀργῆς κατὰ τῆς ἀπανθρωπίας τῶν τυράννων, τρέχετε μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας διὰ νὰ ἁρπάσετε ἀπὸ τὸν θάνατον τοὺς γονεῖς, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰ τέκνα σας. Ἕλληνες! ἐμψυχωθῆτε ἀπὸ τὸ μῖσος κατὰ τῶν τυράννων καὶ ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας· ζωσθῆτε τὴν ῥομφαίαν τῆς ἐκδικήσεως· τρέξατε ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Σταυροῦ, καὶ θέλετε λάβει τῆς νίκης τοὺς ἀμαράντους στεφάνους.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 9 Ἰουνίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ΑΝΔ. ΜΕΤΑΞΑΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. Ϛ'. 'Αριθ. 1788.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐκ τῶν περικλειομένων βλέπετε τὴν οἰκτρὰν στάσιν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, τὴν ἄφιξιν τῶν ἐχθρῶν εἰς Σάλωνα, καὶ τὸν φανερὸν σκοπόν των τοῦ νὰ ἐπιπέσουν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀφ' οὗ ἐξαφανίσουν τὰ μέρη ἐκεῖνα· μέρος τοῦ στόλου εἰσπλεύσαν ἤδη τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἔδοσε τροφὰς εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν εἰς Σάλωνα ἐλθόντων σωμάτων εἰς ὅλα τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ Βοστίτσας μέχρι Κορίνθου. Εἴθε νὰ μὴ δοκιμάσουν καὶ ἄλλην ἔφοδον ἐκ μέρους τοῦ Ἰσθμοῦ! Τὸ ἐπίλοιπον μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εὑρίσκεται εἰς Παλαιὰς Πάτρας, ὅπου ἐκβιβάζει στρατεύματα, τροφὰς καὶ πολεμεφόδια· ἐν ἑνὶ λόγῳ τὰ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατεύματα τοῦ ἐχθροῦ εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὰ ἀπὸ θαλάσσης, καὶ τὸ πᾶν χάνεται, ἂν θαλάσσιος δύναμις δὲν προφθάσῃ ν' ἀνατρέψῃ τὰ σχέδιά του. Βλέπετε, Κύριοι, ὅτι ἀπὸ τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων σας κρέμαται ὁμολογουμένως τῆς Ἑλλάδος ἡ τύχη. Ἠξεύρομεν ὅτι ἔχετε μεγάλα δίκαια διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν χρημάτων, πλὴν καὶ οἱ ἴδιοι γνωρίζετε, καὶ οἱ παραστάται σας θέλουν σᾶς φανερώσει τὴν στάσιν τῶν ἐδῶ πραγμάτων. Αἱ πρόσοδοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ ὁ ἔρανος ἀφέθη ἀνέπαφος διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν μέρους κἂν τῶν ἐξόδων τοῦ στόλου· ἐντεῦθεν ἀκόμη οὔτε τὰ ἔξοδα τῆς ἐκστρατείας ᾠκονομήθησαν, καὶ ὁ ἔρανος ἐπὶ τὸ παρὸν ἀναβάλλεται διὰ τὸ συγχρόνως ἀνοικονόμητον τῆς ἐκστρατείας καὶ τοῦ ἐράνου. Ἡ Διοίκησις ἀπορεῖ τὸ πρακτέον· τὰ μέλη της ἄλλο δὲν ἠμποροῦν, οὐδὲ χρεωστοῦν νὰ κάμουν,

παρὰ ν' ἀποφασίσουν καὶ τὴν ἰδίαν των ζωὴν, ἐκστρατεύοντα καὶ γινόμενα παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους. Εἴθε νὰ τὸ μιμηθῶσι, καὶ ἢ νὰ κατατροπωθῇ ὁ ἐχθρὸς πάλιν, ἢ νὰ μὴν ἐπιζήσωμεν εἰς τῆς πατρίδος τὸν ὄλεθρον! Τώρα μένει καὶ εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, νὰ μὴν ἀπαυδήσετε ἀφ' ὅσας ἐκάματε θυσίας, ἀλλὰ γνωρίζοντες ὅτι αὕτη εἶναι ἡ μεγαλειτέρα καὶ ὠφελιμωτέρα, ἐπειδὴ γίνεται εἰς τὴν κρισιμωτέραν περίστασιν, νὰ τρέξετε προθύμως, «διότι μόνον ἡ παρουσία τῶν πλοίων σας ἠμπορεῖ νὰ » διαλύσῃ τοῦ ἐχθροῦ τὰ σχέδια καὶ νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλά- » δα. Κάμετε λοιπὸν, πρὸς Θεοῦ, καὶ τ' ἀδύνατα δυνατὰ, » καὶ συντρέξατε καθὼς καὶ ἄλλοτε εἰς τῆς Ἑλλάδος » τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπόκρισίς σας θέλει μᾶς » διατάξει ἂν πρέπῃ νὰ ἐλπίζωμεν, ἢ ἀπελπισθέντες νὰ » μὴν ἔχωμεν ἄλλο πρὸ ὀφθαλμῶν, παρὰ τὸ νὰ μὴν ἐ- » πιζήσωμεν εἰς τῆς πατρίδος τὴν δυστυχίαν.»

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 12 Ἰουνίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ἈΝΔΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΑΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἀριθ 34.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Μόλις ἔλαβα καὶ ἀνέγνωσα τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως περὶ τῆς στρατολογίας, καὶ εὐθὺς δὲν ἔλειψα ἀπὸ τοῦ νὰ τὰς κοινοποιήσω εἰς τὰ διάφορα τῆς ἐπαρχίας μας μέρη καὶ νὰ ἐνεργήσω τὰ δέοντα, συμφώνως μὲ τὸ πνεῦμα τῶν διαταχθέντων. Οἱ στρατιῶται τῆς ἐπαρχίας ἤρχισαν νὰ κινῶνται ἀπὸ χθὲς, καὶ ἐγὼ σήμερον μετὰ τοῦ κυρίου Φωτήλα ἐκβαίνω, καὶ μετὰ δύω ἡμέρας, μὲ ἱκανὴν δύναμιν, ἐλπίζω νὰ καταλάβω μὲ τὴν θείαν δύναμιν τὰς ἰσχυρὰς θέσεις, καὶ νὰ πλη-

σιάσω ὅσον δυνηθῶ ἔγγιστα τῶν Π. Πατρῶν. Πάσχομεν ἀπὸ ἔλλειψιν πολεμεφοδίων· τὸ ὁποῖον ἀπὸ Ζάκυνθον ἀναμένομεν μολύβι, μόλις μᾶς φθάσει μετὰ παρέλευσιν ἱκανῶν ἡμερῶν. Ὡς τόσον ἡ ἔλλειψίς μας εἶναι μεγάλη, καὶ ἡ ἀνάγκη κατεπείγουσα. Τούτου ἕνεκα παρακαλεῖσθε, χωρὶς παραμικρᾶς ἀναβολῆς, νὰ λάβετε παρὰ τοῦ κυρίου Σπηλιοτοπούλου 10 χιλιάδας δεκάδας φυσέκια, καὶ μερικὰς χιλιάδας στουρναρόπετρας, καὶ νὰ τῷ ὑποσχεθῆτε τὴν πληρωμήν των ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰς προϋπαρχούσας τιμὰς καὶ συμφωνίας, καὶ ἀμέσως νὰ μᾶς τὰ στείλετε ἐδῶσε. Ταύτην τὴν στιγμὴν λαμβάνω μὲ ἐπίτηδες πεζὸν τὰ ἐσώκλειστα τοῦ κυρίου Λόντου. Ἔφθασαν τέλος πάντων οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν αὐλήν μας! Ὁ σίδηρος καὶ τὸ πῦρ τῶν Τούρκων θέλουν διαλύσει ἐν εὐκολίᾳ τὰ προβλήματα τῆς διαφωνίας μας. Παντελὴς ὄλεθρος ἐπίκειται εἰς τὴν δυστυχῆ πατρίδα μας, καὶ ἡμεῖς ὡς τόσον ἀναισθητοῦντες, κυλιόμεθα εἰς τὸν βόρβορον τῶν αἰσχρῶν καὶ οὐτιδανῶν μας παθῶν. Ἡ Ἑλλάς, ἡ γῆ ὅλη καὶ αὐτὸς ὁ οὐρανὸς μᾶς φωνάζουν, καὶ ἡμεῖς εἰσέτι κωφεύομεν! Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! μὴν ἐπεκτείνετε οὐδὲ στιγμὴν τὴν εἰς Τριπολιτσὰν διατριβήν σας. Ἐξέλθετε, διὰ νὰ σᾶς ἀκολουθήσουν οἱ ὁπλοφόροι· κινηθῆτε, διὰ νὰ προλάβετε τὴν καταστροφὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἂς παύσουν πλέον αἱ μάταιαι φιλονεικίαι μας· ἂς γίνωμεν ὅλοι μία ψυχὴ καὶ ἓν σῶμα, διὰ νὰ σωθῶμεν ἢ νὰ χαθῶμεν ἐντίμως. Ἐγώ, ὡς σᾶς εἶπον ἀνωτέρω, μετὰ τοῦ κυρίου Φωτήλα ξεκινῶ σήμερον· μὲ τὴν σπάθην καὶ μὲ τὴν βίαν θέλομεν κάμει νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν ὄχι μόνον οἱ διορισθέντες στρατιῶται, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἄλλοι δύνανται νὰ φέρουν τὰ ὅπλα. Μὴν βραδύνετε διὰ νὰ μᾶς προφθάσετε μίαν στιγμὴν προτήτερα τὰ

πολεμεφόδια. Εἶσθε ἱκανοὶ διὰ νὰ μετρήσετε τὸν κίνδυνον· ἔχετε τρόπους διὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνετε. Κάμετε τὸ χρέος σας.

Καλάβρυτα, τῇ 11 Ἰουνίου 1823.

Εἰς τὰς προσταγάς σας ἕτοιμος, ἈΝΔΡΈΑΣ ΖΑΪ́ΜΗΣ.

Πρὸς τοὺς ἐκτελεστὰς Κ. Κ. Σωτῆρον Χαραλάμπην καὶ Ἀνδρέαν Ζαΐμην.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἦλθον δύω ἄνθρωποι ἐνταῦθα, οἱ ὁποῖοι ἐβγῆκαν ὁμοῦ μὲ 70 φαμελλίας εἰς Ἀκράταν· ἀνήγγειλον, ὅτι οἱ Τοῦρκοι κινηθέντες μὲ ὁρμὴν εἰς τὸ μοναστῆρι Ἱερουσαλὴμ, ὅπου ἦτον σφαλισμένοι 400 ἐδικοί μας, μετὰ δύω καὶ τρεῖς ἰσχυρὰς ἀνθιστάσεις τῶν πολιορκουμένων, ὑπερίσχυσαν οἱ ἐχθροὶ, καὶ ἐξώσαντες τοὺς ἡμετέρους ἀπὸ τὴν μονὴν, ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὴν Ἀράχοβαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπυρπόλησαν σήμερον, ἀφανίσαντες πᾶν τὸ προστυχόν· τὴν φρουρὰν Γραβιᾶς ἀπατήσαντες, διέβησαν εἰς ἄλλο μέρος, ἡ ὁποία ἐσυμποσοῦτο ἀπὸ πολλὰ ὀλίγους, 400—500 στρατιώτας. Τώρα λοιπὸν εὑρίσκονται εἰς Σάλωνα, τοὺς ὁποίους λέγουν ὅτι συμποσοῦνται ἕως δώδεκα χιλιάδας, καὶ περιμένονται ἔτι ὀπίσω ἀπὸ Λάρισσαν νὰ ἔλθουν εἴκοσι χιλιάδες. Τώρα βεβαιότατα πρέπει νὰ κινηθῶσι καὶ ἄλλοι πρὸς τὸ ταμποῦρι τοῦ Μακρυκαμπιοῦ, διὰ νὰ φέρουν τὸν σκοπόν των εἰς μεγίστην ἐντέλειαν, καὶ τότε ἡμεῖς ἀναμφιβόλως διαλύομεν τὰς φιλονεικίας μας. Βλέπετε, ἀδελφοί, εἰς πόσην ἀδράνειαν εὑρισκόμεθα διὰ τὴν μεγίστην ποικιλότητα τῶν παθῶν μας· ἐν ᾧ τὸ πᾶν τῆς Γραικίας πάσχει παθήματα οἰκτρότατα καὶ τραγικώτατα, ἡμεῖς παίζομεν τοὺς ἀστραγάλους! Ὢ, πόσον θὰ φωνάζῃ τὸ αἷμα τῶν ἀθώως χυνομένων ἐναντίον τῶν τοιούτων! Ἀδελφοί· δι' ὄνομα Θεοῦ, γενῆτε κἂν ὀλίγον καιρὸν ἐχθροὶ τῶν παθῶν σας! αἰσθανθῆτε τὸν γε-

νικὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος μας! Διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγάπην τῶν φιλτάτων σας, συγγενῶν σας καὶ φίλων τῆς πατρίδος, διαλύσετε τὰς χειμαίρας φιλονεικίας, τρέξατε ὡς πτερόεντες, ὁ μὲν εἰς Τρίπολιν πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα, παρασταίνων τὸν μέγαν καὶ γενικὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος, ἐνεργῶν μετὰ μεγάλης δραστηριότητος νὰ ἐξέλθῃ ὁλόκληρον τὸ σῶμα τοῦτο μὲ μέγα μέρος στρατιωτῶν, ὁ δὲ νὰ καταβῇ εἰς Πάτρας μ' ὅλους τοὺς στρατιώτας Καλαβρύτων καὶ Πατρῶν, ὅσοι εἶναι ἕτοιμοι καὶ ὅσους δυνηθῇ μὲ μεγάλην ταχύτητα νὰ συνάξῃ, ὅπου θὰ περάσω καὶ ἐγὼ αὔριον μεθαύριον εἰς τὸ ταμποῦρι Σελῶν (α), ἀφ' οὗ ξεκινήσω τὸν ἡμέτερον χιλίαρχον Κ. Δ. Μελετόπουλον. Ταῦτα καὶ μένω.

Π. Σᾶς παρακαλῶ θερμῶς, Κύριοι, μὴν ἀγανακτήσετε διὰ τὴν πικρότητα τοῦ ὕφους μου, ἐπειδὴ ὁ δοῦλός σας δὲν εὑρίσκομαι εἰς τὰ ἰσχυρὰ μεσόγεια τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' εἰς τὴν παράλιον Βοστίτσαν, φοβεριζομένην ἀπὸ τὸν στόλον, ἀπὸ τὸ Καστέλλι καὶ ἀπὸ τὰ Σάλωνα, καὶ εἶναι τὰ 'μάτια μου αἱματωμένα. Ἠξεύρετε ὅμως, ὅτι ἐγὼ μίαν ψυχὴν ἔχω, καὶ ἡ εὐγενία σας ἔχετε γυναῖκας καὶ παιδιά.

Βοστίτσα, β'. ὥρα τῆς νυκτὸς, Ἰουνίου 10, 1823.

Ὁ ἀδελφός σας, ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Πρὸς τοὺς ἐκλαμπροτάτους ἐκτελεστὰς Κ. Κ. Σωτῆρον Χαραλάμπους καὶ Ἀνδρέαν Ζαΐμην.

Διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ μου σᾶς φανερόνω, ὅτι ἐγὼ, μολονότι εἶμαι πλησιέστατος τῶν φρουρίων Πάτρας καὶ Καστελλίων, καὶ τὸ ταμποῦρι Σελῶν οἰκονομῶ, καὶ

(α) Χωρίον τὰ *Σελὰ* τοῦ δήμου Ἐριναίων (β'. τάξεως) οὗ ἕδρα ἡ Αραγόζενα τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.

διακοσίους πενῆντα ἀνθρώπους ἐξεκίνησα πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ χιλιάρχου Κ. Δ. Μελετοπούλου, ὅστις καὶ ἐμποδίσθη ἕως ὥρας διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πλοιαρίων, τὰ ὁποῖα φοβοῦνται διὰ τὴν διάβασιν τῶν εἰς Κόρινθον ἐχθρικῶν πλοίων· πλὴν καὶ αὐτὸν αὔριον θὰ πασχίσω νὰ τὸν στείλω μὲ πενῆντα, ἑξῆντα στρατιώτας. Τί τὸ ὄφελος ὅμως, ἐπειδὴ ἤδη πρὸς τὰς 11 ὥρας, κατὰ τὰ παρατηρήματα ὁποῦ κάμνομεν, πρὸς τὸ ἄντικρυ μέρος πυρπολεῖται ὁ Χρυσὸς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, μάλιστα βλέπομεν καὶ ἐχθρικὰ πλοῖα παραπλέοντα τὴν σκάλαν Σαλώνων. Δι' ὄνομα Θεοῦ ! τί κατάστασις εἶναι αὐτή ; διὰ τί κάθεσθε καταγινόμενοι περὶ ὄνου σκιᾶς, κατὰ τὴν παροιμίαν; Ἀφήσατε τὰς ἀκαίρους φιλονεικίας, καὶ τρέξατε ὁ μὲν μὲ ὅλα τὰ στρατεύματα, ὅσα εὑρίσκονται ἤδη αὐτοῦ ἕτοιμα, καὶ ἄλλα συνάξατε εἰς Πάτρας· ὁ δὲ ἂς πετάξῃ εἰς Τριπολιτσὰν, παρασταίνων πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς πατρίδος διὰ νὰ ἔβγῃ εἰς Μέγαρα· εἰδὲ μὴ καὶ ἐπιμένετε φιλονεικοῦντες, ὄψεσθε ! καὶ ἀποδόσατε λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Ταῦτα καὶ μένω.

10 Ἰουνίου 1823, ὥρα 12, Βοστίτσα.

Ὁ ἀδελφός σας, ἈΝΔΡΈΑΣ ΛΌΝΤΟΣ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἔλαβον τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, εἶδον καὶ τὰς πικρὰς ἀγγελίας, αἱ ὁποῖαι κάμνουν τὴν στάσιν μας κρισιμωτάτην· ἐγὼ δὲ κἂν ἤρχισα νὰ ἐξοικονομήσω τὰς οἰκιακάς μου ὑποθέσεις, γνωρίζω ὅμως τὸ μέγεθος τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, καὶ ὡς καυχῶμαι, τοιοῦτος θέλω νὰ δειχθῶ ἀληθὴς πατριώτης. Δὲν βραδύνω οὐδὲ στιγμὴν ἐδῶ, ἀλλ'αὔριον ἀφεύκτως ἀναχωρῶ διὰ τὰ αὐτόσε. Εὔχομαι νὰ σᾶς ἀπολαύσω ὑγιαίνοντας, καὶ εἴθε ὁ Θεὸς νὰ

μᾶς δώσῃ ἱκανὴν δύναμιν καὶ γνῶσιν, διὰ νὰ συναγωνισθῶμεν ὡς καλοὶ πατριῶται καὶ νὰ σώσωμεν τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἔσχατον ὄλεθρον.

Καλάβρυτα, 11 Ἰουνίου 1823.

Εἰς τὰς προσταγάς σας πρόθυμος, Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Περ. β'. Ἀριθ. 68.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν καὶ φρούραρχον τοῦ Ναυπλίου Καπ. Πάνον Θ. Κολοκοτρώνην.

Προεξεδόθη διαταγὴ τῆς Διοικήσεως νὰ δοθῶσι πρὸς τὴν νῆσον Σπετσῶν ἓξ κανόνια, ἀπὸ ὅσα εὑρίσκονται ἐν τῷ φρουρίῳ Ναυπλίου, ἄνευ ἁμαξῶν, σιδηρᾶ καὶ χάλκινα. Ἡ Διοίκησις πληροφορεῖται ἤδη, ὅτι μ' ὅλον ὁποῦ ἡ διαταγὴ σοὶ ἐπαῤῥησιάσθη, μέχρι τοῦδε ὅμως δὲν ἐδόθησαν. Σᾶς διατάττει λοιπὸν ἐκ νέου νὰ ἐκτιμήσετε αὐτά, καὶ λάβετε ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς των, καὶ ὅτι θέλουν τὰ ἐπιστρέψει ἐν καιρῷ. Νὰ τὰ παραδώσῃς ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους νὰ τὰ παραλάβουν Σπετσιώτας.

Κλημέντι, τῇ 6 Ἰουλίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Ἀ. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως, ΜΙΧΑΗΛ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν, Ὕδρας καὶ Ψαρῶν.

Ὅσον ἀναγκαία ἡ διατήρησις τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, τόσον ἀδιάλειπτος

καὶ ἡ φροντὶς τῆς Διοικήσεως πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν κίνησίν του μέσων καὶ ἐφοδίων. Ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι! τὰς ἕως ἄρτι ἀλλεπαλλήλους συμπεσούσας περιστάσεις τῆς ξηρᾶς, ἐξ ὧν ἐμποδίσθησαν οἱ εὐγνώμονες σκοποὶ τῆς Διοικήσεως πρὸς τοὺς οὕτω καλοὺς πατριώτας, καὶ πρὸς ἀντικείμενον, ἄνευ τοῦ ὁποίου καὶ τυφλοῖς δῆλον, ὅτι ἀδύνατον νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλὰς, ἂν καὶ μυρίας μάχας ἤθελε νικήσει κατὰ ξηράν. Καὶ ἀπόδειξις τούτου σαφεστάτη, ἡ περὶ ἧς πληροφορεῖται τὸ Βουλευτικὸν συμβαίνουσα ταραχὴ καὶ καθ'ὅλον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, διὰ τὴν ἀκινησίαν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, τῆς ὁποίας ἀφεύκτως ἔχετε εἰδήσεις ἀκριβεστέρας. Διὸ τὸ Βουλευτικὸν κηδόμενον τῆς σωτηρίας καὶ ἡσυχίας ἁπάσης τῆς πατρίδος ὁλικῶς, καὶ αὐτοῦ τοῦ μέρους ἰδίως, καταγίνεται μὲν νὰ λάβῃ ὅσα αἱ περιστάσεις κατὰ τὸ παρὸν ἐπιτρέπουσιν ἀναγκαῖα μέτρα, καὶ ἐκτὸς τοῦ εἰσοδήματος τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τὸ ὁποῖον προαφιέρωσεν εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ σωτήριον ἀντικείμενον, γνωρίζον ὅτι τοῦτο βεβαίως δὲν ἐξαρκεῖ, ἀπεφάσισε νὰ ἀφήσῃ καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν νομοθετημένων δασμῶν εἰς τὰς τρεῖς νήσους, πρὸς ἐλάφρωσιν τῶν μεγάλων ἐξόδων τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ.

Περιττὸν, Κύριοι, νὰ σᾶς εἰπῶμεν, ὅτι εἰς τηλικαύτην ἀκμὴν ἔφθασαν τὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματα, ὥστε, ἂν καὶ τὸν ἐφετεινὸν ὑπερπηδήσωμεν κίνδυνον, ἀσφαλιζόμεθα βέβαια, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα δραστήρια παρ' ὅλου τοῦ γένους, ὅταν μᾶς χαρισθῇ καιρὸς ἡσυχίας κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ χειμῶνα, διὰ νὰ βαλθῇ βάσις εὐταξίας καὶ σωτηρίας, καθότι ἐκ τῶν παρῳχημένων ἱκανῶς ὅλοι ἐδιδάχθημεν.

Ἐν τοσούτῳ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν ὑπόθεσιν τῶν νήσων

τοῦ Αἰγαίου πελάγους στέλλονται παρ' ὅλου τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος οἱ εὐγενέστατοι κύριοι Ἰωάννης Κοντουμᾶς καὶ Ἀντώνιος Ἀλμπέρτης, οἵτινες καὶ διὰ ζώσης φωνῆς θέλουν σᾶς παραστήσει τὰ ἀναγκαιοῦντα καὶ πρόσφορα.

Τῇ 13 Ἰουλίου 1823, Τριπολιτσά.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεύς, ΙΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1412.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Κυρίους Προκρίτους, κατοίκους Σπετσῶν.

Τὴν ἔγκλειστον διακήρυξιν τοῦ ὑπουργείου, ὑπ' ἀριθ. 1355, περὶ γνησιότητος τῶν ἐθνικῶν διὰ τύπου ὁμολογιῶν, ὅσαι ἐκδίδονται εἰς ταύτην τὴν 6'. τῆς Διοικήσεως περίοδον, θέλετε δημοσιεύσει καθ' ὅλην τὴν νῆσόν σας.

Τὴν 14 Ἰουλίου 1823, Τριπολιτσά.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. γραμματεύς*, Σ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1355

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

Διακηρύττει·

Ὅτι κατὰ τὴν διαταγὴν, ὑπ' ἀριθ. 239, αἱ ἐθνικαὶ διὰ τύπου ὁμολογίαι, ὅσαι ἐκδίδονται ἐπὶ τῆς 6'. περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ μ' ὅλον ὅτι φέρουσι τὰς ὑπογραφὰς τῶν μελῶν τῆς ά. περιόδου, τοῦ ἐκλαμπροτάτου δηλονότι προέδρου Α. Μαυροκορδά-

του, τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς ἐπικρατείας Κ. Θ. Νέγρη καὶ τοῦ Μινίστρου τῆς οἰκονομίας Κ. Π. Νοταρᾶ, καὶ ἐν Κορίνθῳ, μ'ὅλον τοῦτο θέλει λαμβάνονται ἀδιστάκτως παρὰ πάντων, ὡς οὖσαι ἀληθεῖς καὶ γνήσιαι, μὴ λαμβάνουσαι ἄλλην τινὰ προσθήκην ἢ ἀλλοίωσιν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς β΄. περιόδου, εἰ μὴ μόνην τὴν σημείωσιν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐκδίδονται.

Τὴν 12 Ἰουλίου 1823, Τριπολιτσά.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. β΄. ἀριθ. 258.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς ἐπιστολῆς τῶν κατὰ τὰς Παλαιὰς Πάτρας στρατοπεδευμένων στρατηγῶν πληροφορεῖσθε, ὅτι ὁ ἔρανος ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, συμποσούμενος εἰς περίπου διακοσίας χιλιάδας γροσίων, ἐδιορίσθη διὰ τὸν στόλον, καὶ τὰ ὁποῖα εἰς διάστημα δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ πολὺ συνάζονται, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστάλησαν οἱ εὐγενέστατοι κύριοι Ἰωάννης Βασιλείου Μπουδούρης καὶ Ἰωάννης Ν. Λαζάρου διὰ τὴν παραλαβήν των. Δὲν λείπει ἡ φροντὶς ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν καὶ πανταχόθεν ἄλλοθεν νὰ κινῇ πάντα χάλων καὶ λίθον πρὸς ἐξοικονόμησιν καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιούντων πλοίων, ὡς θέλουσι σᾶς πληροφορήσει καὶ διὰ ζώσης οἱ ἐπὶ τούτῳ στελλόμενοι καὶ ἕως τώρα ἐμποδισθέντες βουλευταί, Κύριοι Ἰωάννης Κοντουμᾶς καὶ Ἀντώνιος Ἀλμπέρτης. Λοιπόν, καλοὶ πατριῶται! πράξετε καὶ τώρα ἐκ μέρους σας τὴν συνήθη φιλογενῆ προσπάθησίν σας, «διὰ νὰ σωθῇ καὶ ἤδη τρίτον ἢ ὅσον οὔπω

»ἄνευ στόλου κινδυνεύουσα Ἑλλάς·» καὶ ἂν δυνατὸν, προλάβετε τὸν κίνδυνον κινοῦντες τὰ πλοῖά σας, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι τὰ χρήματα θέλει σᾶς ἐμβασθῶσιν ἀφεύκτως.

Τῇ 20 Ἰουλίου 1823, Τριπολιτσά.

Πανοῦτσος Νοταρᾶς.— † Ἄρτης Πορφύριος.— Ἀναστάσιος Κορνήλιος.—Χ. Ζαχαρίτσας.—Ἀναστάσιος Λόντος.— Νικόλ. Γ. Λουμάκης.— Ἰωάννης Μπουδούρης.—Ἀναγνώστης Ἀθανασίου.— Ἐμμανουὴλ Ἀντωνιάδης.— Δημήτριος Ἀρβανιτόπουλος.—Νικόλαος Οἰκονόμος.— Κωνστ. Ζαφειρόπουλος. — Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος. — Γεώργιος Καλαρᾶς.— Νικόλαος Τσαννέτου.—Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου.—Ν. Μηλιάνης.— Δημήτριος Καλαμαριώτης.— Γ. Π. Ἡλιόπουλος.— Γεώργιος Καναβός. —Ἀναστάσιος Κατσαρός.— Δημ. Κομνήμων.— Ἠλίας Καράπαυλος.— Λύσανδρος Βιλαέτης. — Ζαχαρίας Πρακτικίδης.— Θεόφιλος. — Μαργαρίτης Δημάδης.— Ἀντώνιος Ἀλμπέρτης. — Εὐστάθιος Σπυρίδωνος.— Βασίλειος Χριστόπουλος. —Ἀναγνώστης Μακρύς.— Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης.— Χριστόδουλος Καψάλης.— Σπῦρος Φραντσέσκος.— Ἰωάννης Κοντουμᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρῶτος Γραμματεύς,* ΙΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Βουλευτικὸν σῶμα.

Ἡμεῖς οἱ ἐν ταύτῃ τῇ πολιορκίᾳ Παλαιῶν Πατρῶν συναγμένοι στρατηγοί, πάσχοντες παντοίοις τρόποις νὰ συνάξωμεν τοὺς στρατιώτας καὶ νὰ λάβωμεν μέτρα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς μᾶς εὐκολύνῃ, ν' ἀπεράσωμεν πρὸς τὸ ἄντικρυ μέρος πρὸς ἀντίστασιν τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἐφορμήσουν κατὰ τῆς πατρίδος μας ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, αἰφνιδίως καὶ παρ' ἐλπίδα μανθάνομεν ὅτι ἡ σεβαστὴ Διοίκησις κλονίζεται νὰ διαλυθῇ διὰ τὴν θέλησιν καὶ ἰδιοτέλειαν μερικῶν. Ἡμεῖς, διὰ νὰ συστήσωμεν ταύτην τὴν Διοίκησιν, ἐδοκιμάσαμεν τόσους κόπους καὶ ἐκάμαμεν τόσας μεγάλας θυ-

σίας, καὶ συστήσαντές την ἐνεπιστεύθημεν εἰς αὐτὴν ὅλην τὴν ὕπαρξιν τοῦ γένους. Διὰ ταῦτα ἀναφερόμεθα πρὸς τὸ σεβαστὸν Βουλευτικὸν σῶμα, καὶ μ' ὅλον τὸ υἱϊκὸν θάῤῥος λέγομεν, ὡς νόμιμοι παραστάται, ὁποῦ ἡ πατρὶς σᾶς ἔκλεξε καὶ σᾶς ἐνεπιστεύθη τὸν ἑαυτόν της, νὰ σταθῆτε μὲ ὅλην τὴν ἄγρυπνον καὶ ἐπιμελῆ φροντίδα, διοικοῦντες τὰ συμφέροντα τῇ πατρίδι· νὰ σταθῆτε μὲ ὅλην τὴν γενναιότητα καὶ σταθερότητα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν γενικῶν δικαιωμάτων. Στοχασθῆτε ὅτι ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς ἔκαμε μεγάλας ἑτοιμασίας νὰ ἐφορμήσῃ ἐναντίον μας ὡς σφοδρὸς χείμαῤῥος· στοχασθῆτε ὅτι τὰ πράγματα ἵστανται ἐπὶ ξυροῦ· στοχασθῆτε ὅτι τὸ γένος εὑρίσκεται εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ὅτι ἔχει ὅλας τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν κοινὴν μητέρα, τὴν νόμιμον Διοίκησιν, καὶ ὅταν αὐτὴ διαλυθῇ (ὃ μὴ γένοιτο), τότε χάνεται τὸ πᾶν. Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν τὰ ἐκ τούτου ἀποβησόμενα κακά.

Ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ θυσιάσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν μας διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς νομίμου Διοικήσεώς μας, διὰ τῆς ὁποίας τὴν σύστασιν ἐδοκιμάσαμεν τόσους κόπους· εἴμεθα εὐπειθέστατοι εἰς ὅλας τὰς διὰ τὴν ὠφέλειαν τοῦ γένους διαταγάς της. Ἂς λάβῃ λοιπὸν τ' ἀναγκαῖα μέτρα δι' ὅσα ἐνεπιστεύθη· ἂς ἐνεργῇ σταθερῶς τὰ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον. Ἐκ τοὐναντίου δὲ καὶ ἀκολουθήσῃ κἀνένα ἀπευκταῖον, ἡμεῖς διαμαρτυρόμεθα ἐναντίον αὐτῆς, καὶ ἔχει νὰ δώσῃ λόγον καὶ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ὅλον τὸ γένος ὁποῦ ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτήν.

Ἡμεῖς βάλλοντες εἰς τάξιν ταύτην τὴν πολιορκίαν, ἐλπίζομεν ἐν ὀλίγῳ νὰ γενῶμεν ἕτοιμοι τρεῖς ἥμισυ χιλιάδες σχεδὸν στράτευμα διὰ ν' ἀπεράσωμεν ἄντικρυ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐχθρικὸς στόλος περιπλέει ἐλευθέρως ἀπὸ Γλαρέντσαν ὅλον τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, καὶ ἡ διά-

βασίς μας ἐμποδίζεται ἐκ τούτου, ἀναφέρομεν πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν νὰ μᾶς στείλῃ ὅσον τάχιστα 40 ἑλληνικὰ πλοῖα, διὰ νὰ βάλωμεν μέσα ἀπὸ τὴν Γαστούνην τὰς ἀναγκαίας ζωοτροφίας, νὰ ἔμβωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ν' ἀπεράσωμεν εἰς τὸ ἄντικρυ μέρος, καὶ ἂν δὲν θέλουν ἔπειτα νὰ μείνουν, ἂς ἀναχωρήσουν· τὸ δὲ μηνιαῖον τους θέλομεν φροντίσει νὰ τοὺς τὸ πληρώσωμεν μὲ τὸν ἐρχομόν των ἐδῶ ἀπὸ τοὺς ἐράνους τούτων τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐλπίζομεν ἡ Σ. Διοίκησις νὰ τὸ ἐνεργήσῃ ὅσον τάχιστα, ἐπειδὴ γνωρίζει τὴν ἀναγκαιοτάτην ἔξοδον Πελοποννησιακῶν στρατευμάτων εἰς τὴν ἀντίπεραν χέρσον Ἑλλάδα· διὸ προσμένομεν μὲ πρῶτον σεβαστὴν ἀπόκρισιν καὶ διαταγήν, καὶ μένομεν μὲ βαθύτατον σέβας.

Τῇ 17 Ἰουλίου 1823, ἐκ τοῦ στρατοπέδου παλαιῶν Πατρῶν.

Οἱ εὐπειθέστατοι Στρατηγοί,

Ἀναγνώστης Π. Γεωργίου.—Παναγιώτης Γιατράκος.— Βασίλειος Πετμεζᾶς.—Γεωργάκης Γιατράκος.

Περ. β'. ἀριθ. 2297.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἔμελλε, τέλος πάντων, ἡ πατρὶς νὰ καταντήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν! Ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες ἔστησαν ἀρκετὰ τρόπαια κατὰ τῶν βαρβάρων κατὰ ξηράν τε καὶ θάλασσαν, μόλις εἶδον ἑαυτοὺς ἐλευθέρους ἀπὸ τὸν κίνδυνον, ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσουν τὰς πολεμικὰς ἐργασίας των καὶ ν' ἀσφαλίσουν τὴν ἀνεξαρτησίαν των, κατεσπαράχθησαν ἀπὸ τὴν ἐπάρατον διχόνοιαν, καὶ ἐλησμόνησαν καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν πατρίδα καὶ ὅλα τὰ ἱερώτατα χρέη των, καί, τὸ χείριστον, ἐλησμόνησαν ὅτι ὁ πόλεμος τῆς Ἑλλάδος εἰσέτι δὲν ἐτελείωσε, καὶ ὅτι

αἱ χρηματικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τοῦ Σουλτάνου δὲν εἶναι τόσον εὔκολον νὰ ἐξαντληθοῦν, καὶ ἑπομένως, ὅτι ἐνασχολούμενοι περὶ τὰς ἰδιοτελείας, καὶ κατασηπόμενοι εἰς τὴν ἀναλγησίαν καὶ εἰς τὴν ἀδράνειαν, προδίδομεν ἑαυτοὺς καὶ παραδιδόμεθα εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀπολλύμεθα κατὰ κράτος καὶ διὰ παντός.

Τὴν τοιαύτην στάσιν τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐπιβλέπουσα ἡ ἐθνικὴ Διοίκησις, καὶ συναισθανομένη τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, ἐκίνησε πάντα λίθον, ἐσυμβίβασεν, οὕτως εἰπεῖν, τ' ἀσυμβίβαστα, ἔσβυσε τὰ πάθη καὶ ἥνωσε τὰ πνεύματα, διὰ νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀναγκαιοτάτην ἐκστρατείαν τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐπαπειλούντων ἁπανταχόθεν ὄχι μόνον τὴν πολιτικήν μας ὕπαρξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν φυσικήν. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο κατηναγκάσθη νὰ κάμῃ καὶ μεγάλας θυσίας, ὅ ἐστιν, ἐσυγκατάνευσε νὰ πληρωθοῦν τὰ ἔξοδα τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου. Ἕνεκα τούτου ἔφθασεν εἰς τὸ ἀνοικονόμητον, ὥστε, διὰ νὰ προβλέψῃ τὰς ἀποσκευὰς καὶ ζωοτροφίας τῶν στρατευμάτων, ἐβιάσθη νὰ ἐπιβάλῃ ἐράνους εἰς τοὺς πολίτας, καὶ ἤδη καταγίνεται ἐπιπόνως διὰ τὴν σύναξιν αὐτῶν. Ἐκ τούτων δὲ προσεδιόρισεν ἀρκετήν τινα ποσότητα διὰ τὸν ἑλληνικὸν στόλον, καθὼς σᾶς τὸ ἐκοινοποίησεν ἀπὸ Τριπολιτσάν, καὶ ἅμα τὰ συνάξῃ, μέλλει νὰ σᾶς τὴν προφθάσῃ, διὰ νὰ τὴν μεταχειρισθῆτε ὑπὲρ τῶν μηνιαίων. Ὡς τόσον οἱ Πελοποννήσιοι τέως ἄρχισαν νὰ ἐκστρατεύουν, καὶ ἀφοῦ συνεκρότησαν τὰς πολιορκίας τῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον φρουρίων, ἐξέρχονται ἤδη εἰς τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα. Συνεκστρατεύει διὰ τὴν καλὴν ἔκβασιν τῶν πολεμικῶν ἐργασιῶν, διὰ θεσπίσματος τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα, καὶ ἀπέρχεται ἐντὸς ὀλίγου διὰ νὰ τοποθετηθῇ εἰς Μέγαρα καὶ νὰ θυ-

σιασθῆ, εἰ δέον, ὑπὲρ τῆς φιλτάτης πατρίδος. «Ἀλλ' » ἅπασα ἡ Ἑλλὰς γνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι ἡ θαλάσ» σιος δύναμις τῶν νήσων εἶν' ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, καὶ » ὅτι ἂν λείψῃ ἡ βοήθεια τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ἀδύνα» τον νὰ εὐδοκιμήσωμεν εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα » καὶ νὰ ψάλωμεν τέως τὰ νικητήρια». Ἡ ἔκπλευσις τοῦ στόλου εἶναι τώρα μάλιστα ἀναγκαιοτάτη, διὰ νὰ καταδιώξετε, ἂν δὲν δυνηθῆτε νὰ πυρπολήσετε, τὸν ἐχθρικόν, ἤδη παραπλέοντα εἰς τὰ παράλια τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ συνεργοῦντα εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος, ἐνῷ πολυάριθμοι φάλαγγες καταστρατηγοῦν τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ φοβερίζουν τὴν παντελῆ ἐξόντωσίν μας. «Ἡ ἔκπλευσις αὕτη ἐξαρ» τᾶται ἀπὸ τὴν βούλησιν, καὶ ἐλπίζεται ἀπὸ τὸν πα» τριωτισμὸν τῶν γενναίων νησιωτῶν, οἵτινες ἔκαμαν » τόσας καὶ τόσας θυσίας ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.» Ἡ δὲ Διοίκησις, ἐξαιτουμένη ἀπὸ τὴν ταχεῖαν βοήθειάν σας, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος νὰ κάμετε τ' ἀδύνατα δυνατά, καὶ νὰ κινήσετε τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, παραβλέποντες καὶ συγχωροῦντες ὅσα καταλέγονται πατριωτῶν τινων, ὑπόσχεται νὰ σᾶς ἀποστείλῃ τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ποσότητα ὑπὲρ τῶν μηνιαίων, καὶ σᾶς προτρέπει νὰ μὴν ὑποφέρετε νὰ καταπατηθοῦν τὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ νὰ χαθοῦν τόσαι μυριάδες ἀθωοτάτων πλασμάτων διὰ τὴν ἀξιοκατάκριτον διαγωγὴν ὀλίγων τινῶν.

Κύριοι! Ἡ Διοίκησις ἄλλο δὲν ἐπιθυμεῖ περισσότερον, εἰμὴ τὴν σύμπνοιαν τῶν νήσων· διὰ τοῦτο δὲν ἔλειψε νὰ συνεννοῆται μετ' αὐτῶν, ἕως οὗ ἐξεστράτευσε. Καὶ ἤθελεν αὖθις νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν τακτικὴν ἀλληλογραφίαν της, ἂν δὲν συνέβαινεν ἀπευκταῖον τὶ ἐκ μέρους τοῦ Γ. Γραμματέως, κυρίου Μαυροκορδάτου, ὅστις

ἀφοῦ ἐξεκίνησε τὸ Ἐκτελεστικόν, ὑποσχεθεὶς νὰ κινήσῃ παρομοίως μετὰ δύω ἡμέρας κατὰ τὸ χρέος του, ἀγνοεῖται πῶς διωργανίσθη καὶ ἐψηφίσθη νὰ ἐκλεχθῇ πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος παρὰ τῶν βουλευτῶν, καὶ ἐκ τούτου τὰ πράγματα ἀνακατώθησαν, εἰς τρόπον ὅτι ἡ Διοίκησις εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ἀνωμαλίαν καὶ σύγχυσιν.

Ὅθεν, ἀδελφοί, προθυμήθητε νὰ δείξετε καὶ τώρα τὸν πατριωτισμόν σας, καὶ κινήσατε τὰ πλοῖα σας, τὰ ὁποῖα ἤλπιζεν ἡ Διοίκησις ν' ἀκούσῃ πρὸ ἡμερῶν ἐκπλεύσαντα, καὶ ἴσως ἡ ἀργοπορία των ἐπήγασεν ἐκ τοῦ διότι δὲν ἐσυνάχθησαν ἴσως τὰ εἰσοδήματα καὶ ὁ ἔρανος τῶν νήσων, περὶ τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται τὸ ἀποβησόμενον.

Αὕτη εἶναι ἡ ὥρα διὰ νὰ κερδήσετε καὶ ὅσα ἐπράξατε μέχρι τοῦδε, καὶ νὰ ἐπισφραγίσετε τὰ δικαιώματά σας μὲ τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους.

Σοφικόν, τῇ 21 Ἰουλίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. 6'.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ προλαβόντως τὸ Βουλευτικόν, διὰ γράμματός του ὑπὸ τὰς 13 τοῦ παρόντος, σᾶς ἐφανέρωσε τὴν ἀπόφασίν του, ὅτι πρὸς ἀνακουφισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἔμελλε ν' ἀποφασίσῃ καὶ τὸν δασμόν, ὅστις σήμερον καὶ ἀπεφασίσθη, ἀφιερωθεὶς εἰς τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους, καὶ διὰ τὴν δημοπρασίαν του διωρίσθησαν

οἱ ἐκ τῶν τριῶν νήσων βουλευταὶ κύριοι Νικόλαος Οἰκονόμος, Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου, Νικόλαος Γ. Λουμάκης, καὶ δύω ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ Βουλευτικὸν μεταβαίνει εἰς Σαλαμῖνα, ἐκεῖ μέλλει νὰ γίνῃ ἡ πρᾶξις κατὰ τὴν τάξιν.

Διὸ καὶ σπεύδει τὸ Βουλευτικὸν νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας.

Τῇ 27 Ἰουλίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Ὁ Ἐπιτροπικός, ΠΑΝΟΫΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.
Ὁ Πρῶτος Γραμματεύς, ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β΄. ἀριθ. 2464

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν, Ὕδρας καὶ Ψαρῶν.

Δὲν σᾶς λανθάνουσιν, ἀδελφοί, τ' ἀπευκταῖα συμβεβηκότα τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας, τὰ ὁποῖα καὶ ἐβίασαν τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους νὰ καταφύγωσιν εἰς ταύτην τὴν νῆσον· ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν εὑρισκόμενοι, φοβοῦνται κάμμίαν εἰσβολὴν τῶν ἐχθρῶν, διὰ τὸ νὰ ἔχωσι πλοῖα εἰς Εὔριπον. Ὅθεν καὶ κατέφυγον δεόμενοι τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ ἀσφαλισθῶσι μὲ τρία πλοῖα ἐκ τῶν νήσων σας, καὶ ἡ Διοίκησις τοὺς τὰ ὑπεσχέθη μὲ συμφωνίαν νὰ πληρώσωσιν αὐτοὶ τοὺς μηνιαίους μισθοὺς τῶν ναυτῶν, ἀνὰ γρόσ. ἓξ χιλιάδας τὸ κάθε πλοῖον, καὶ ἀνεδέχθησαν τὴν ὑπόσχεσιν τῆς πληρωμῆς, καὶ ἤδη ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν σύναξιν τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας συνάζονται ἀφεύκτως, ὡς πληροφορεῖσθε καὶ παρὰ τῶν κυρίων παραστατῶν σας. Ὅθεν, ἀδελφοί, ταχύνατε τὴν στάλσιν τῶν πλοίων, καὶ ἀμέσως φθάνοντα πληρόνονται τοὺς μισθοὺς χωρὶς ἀργοπορίας.

Εὐέλπιδες ὅτι θέλετε ἐκτελέσει καὶ ταύτην τὴν πατριωτικὴν δούλευσιν, δὲν περιττολογοῦμεν.

Ἐκ Σαλαμῖνος, τῇ 9 Αὐγούστου 1823.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1840.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς ἐγκλείομεν ἀντίγραφον διακηρύξεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος ὑπ' ἀριθ. 2493, τὸ ὁποῖον στέλλεται πρὸς πληροφορίαν σας, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσετε εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς νήσου σας.

Ἐν Τριπόλει, τῇ 16 Αὐγούστου 1823.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν,
Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 2493.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Διακηρύττει.

Ἕλληνες!

Εἶναι μὲν ἡ Διοίκησις ὑπόχρεως νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν σωτηρίαν, διὰ τὴν ἀσφάλειάν σας καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν σας, ἀλλ' εἴσθε καὶ σεῖς ἀμοιβαίως ὑπόχρεοι νὰ ὑπακούετε καὶ νὰ ἐκπληροῖτε προθύμως τὰς σωτηριώδεις διαταγάς της, προσφέροντες τὴν κατὰ πάντα συνδρομήν σας. Ἡ Διοίκησις πρὸ πολλοῦ σᾶς ἐπαρέστησε τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὁμονοήσετε καὶ νὰ ἐκστρατεύσετε κατὰ τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν Ἤπειρον, τοῦ νὰ ἀπολύσετε τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ

τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, τοῦ νὰ συνεισφέρετε χρήματα, χωρὶς τῶν ὁποίων δὲν γίνεται πόλεμος, ἀλλὰ δὲν ἐτελεσφόρησε. Τέλος πάντων ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὸ καλὸν παράδειγμα, καὶ διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ εὐθαρσίαν καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὰ τῆς ἐκστρατείας, ἰδού, ἐκστρατεύει αὐτοπροσώπως καὶ εὐχαριστεῖται νὰ συμπάσχῃ καὶ νὰ συγκινδυνεύῃ μὲ τὸν στρατιώτην, ἀλλὰ δὲν τελεσφορεῖ. Ἀφιλοπατρία, νωθρότης, ἀδράνεια, διχόνοια καὶ ἀπείθεια κυριεύουν εἰς ὅλας τὰς καρδίας. Ὅλοι παρατηροῦν μὲ τὰ ὄμματα τοῦ Ἄργου τὰς ἐλλείψεις τῶν ἄλλων, ὅλοι κρίνουν, ἀνακρίνουν καὶ κατακρίνουν· ὅλοι ἐλεεινολογοῦν τὴν Ἑλλάδα, ὅλοι ἀποκαλοῦνται Ὀρομάνζαι καὶ κατηγοροῦν τοὺς ἄλλους ὡς Ἀριμάνδας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀποδίδουσι τὰς αἰτίας τῆς κοινῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ κάνεὶς δὲν θέλει νὰ γνωρίσῃ τὰ χρέη τοῦ πολίτου καὶ νὰ τὰ ἐκπληρώσῃ· κάνεὶς δὲν προθυμεῖται εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, καὶ ὅλοι καυχῶνται ὅτι εἶναι πατριῶται καὶ κάνεὶς δὲν δείχνει τὸν πατριωτισμόν του εἰς τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῆς πατρίδος. Μόλις ἐξεστράτευσαν ὀλίγοι στρατιῶται διὰ τὸν Ἰσθμόν, ἀλλὰ δὲν ἐπροχώρησαν περαιτέρω, δὲν εἶδον ὁλότελα τὸν καπνὸν τοῦ ἐχθρικοῦ πυρὸς καὶ ἐλειποτάκτησαν, ζημιώσαντες ἀνωφελῶς τὴν πατρίδα. Ὀλίγιστοι ἔμειναν μετὰ τοῦ πατριώτου στρατηγοῦ Νικήτα Σταματελλοπούλου, ὅθεν ὁ ἐχθρὸς ἐκτελεῖ ἀνεμποδίστως τὰ σχέδιά του. Ἡ Εὔβοια ἀπώλετο, οἱ ἀδελφοί μας κατεσφάγησαν, ᾐχμαλωτίσθησαν, καὶ ἡ ἀνατολικὴ Ἑλλὰς λεηλατεῖται καὶ καταφανίζεται. Ὀλίγοι ἐξεστράτευσαν ἄλλοθεν διὰ τὰς Πάτρας, καὶ παρομοίως ἄρχισαν νὰ λειποτακτοῦν· οἱ ἐχθροὶ δὲ καταστρατηγοῦν τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, ὁ στόλος τοῦ Σουλτάνου πολιορκεῖ τὸ προπύργιον τῆς Πελοποννήσου διὰ θαλάσσης. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα δὲν ἀπέρχονται, δι' ἔλλειψιν μη-

νιαίων, νὰ τὸν καταδιώξουν· Πελοποννησιακὴ δύναμις δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταβῇ εἰς Μεσολόγγι, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον· ὅθεν ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς καταχυριεύεται, καὶ ἡ διάβασις τῶν ἐχθρῶν μένει παντελευθέρα εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἐζητήθησαν χρήματα διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου, καὶ μόνον οἱ πολῖται Τριπολιτσᾶς καὶ Κορίνθου ἔδοσαν τὸν ἔρανόν των· καὶ τῶν μὲν πρώτων ὁ ἔρανος ἐδαπανήθη διὰ τὰ ἐκεῖσε διαβαίνοντα στρατεύματα, τῶν δὲ δευτέρων κατηναλώθη διὰ τὰ στρατεύματα τοῦ Ἰσθμοῦ. Ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας δὲν ἐσυνάχθησαν χρήματα, καὶ ἐπομένως οὔτε τὰ μηνιαῖα τοῦ στόλου, οὔτε τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς ἐκστρατείας ἐξοικονομοῦνται. Ἐπωλήθησαν τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' ἡ Διοίκησις δὲν ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν χρήματα, καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη διὰ τῶν ὁποίων ἐξέθετο λογαριασμῶν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας. Διωρίσθησαν αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἀποδώσουν τὰ εἰσοδήματά των καὶ τὸν ἔρανόν των διὰ τὴν ἔκπλευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ἀλλὰ καὶ ἐντεῦθεν ἐπήγασαν δυσκολίαι. Καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας βασιλεύουν ἰδιοτέλειαι, ἀλληλομαχίαι, καὶ ἕκαστος ἀσυνειδότως θυσιάζει τὰ γενικὰ συμφέροντα εἰς τὰ ἴδια. Εἰς τοιαύτην θλιβερὰν κατάστασιν ἡ Ἑλλὰς ὑστερεῖται καὶ στόλου καὶ στρατευμάτων, καὶ ἐκτίθεται ἁπανταχόθεν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν βαρβάρων, τῶν ὁποίων αἱ δυνάμεις καὶ οἱ θησαυροὶ εἶναι ἀνεξάντλητοι, ἐνῷ αἱ δυνάμεις καὶ οἱ θησαυροὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς ἄλλο τι οὐσιωδῶς δὲν συνίστανται, παρὰ εἰς τὸν πατριωτισμόν των. Ναὶ, συμπολῖται! ὁ πατριωτισμὸς ἀνεπλήρωσε τὴν ἀδυναμίαν, τὴν πενίαν καὶ ἀπορίαν σας, καὶ εἰς τόσας περιστάσεις ἐγνωρίσατε ὅτι ὀλίγιστοι Ἕλληνες, ἀντιπαραταχθέντες μὲ ὀλίγα ὅπλα, καὶ ταῦτα κολοβωμένα, καὶ πολεμήσαντες, ἐνικήσατε μυριά-

δας καὶ χιλιάδας ἐχθρῶν. Ὁ πατριωτισμὸς ἐξεῦρε πόρους καὶ τρόπους οἰκονομίας, ὥστε καὶ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἐκίνησε, καὶ τὰς ἀποσκευὰς ἐπρομήθευσε, καὶ τὰ στρατεύματα ἐξέθρεψε καὶ τὴν πατρίδα διέσωσεν. Ἀλλ' ἤδη ὁ πατριωτισμὸς ἐξέλιπε, καὶ οὔτε στρατιώτης θέλει νὰ πολεμήσῃ, οὔτε ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐκπλέει, οὔτε τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα ἀποδίδονται, οὔτε χρημάτων συνεισφορὰ γίνεται. Ὅλοι καταχρῶνται τὰ δίκαια τῆς πατρίδος· ὅλοι ἀπεσκίρτησαν καὶ ἀπεστράφησαν τὰ χρέη των καὶ τὰ καθήκοντά των, καί, φεῦ! πενῆντα χιλιάδες Τοῦρκοι, παραδίδοντες τὰ πάντα εἰς πῦρ καὶ εἰς σίδηρον κατὰ τὴν Ἤπειρον, ἐπαπειλοῦν τὴν πανολεθρίαν μας καὶ ἀμαχητὶ κατασπαράττουν καὶ ἐξολοθρεύουν τὸ ἔθνος ὅθεν ἂν διαβαίνουν, καθότι πουθενὰ δὲν ἀπαντοῦν παραμικρὰν ἀντίστασιν. Εἰς τοιαύτην φρικώδη παραλυσίαν τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἐνῷ οἱ πολῖται ἀπολύονται ἀπὸ τὰ χρέη τῆς πολιτείας, ὑπεξαιρεῖται καὶ ἡ Διοίκησις ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀσφαλείας των. Ἡ παρουσία της ἐνταῦθα, χωρὶς στρατευμάτων καὶ χωρὶς χρημάτων, ἀποβαίνει ἀνωφελὴς καὶ ματαία· καὶ ἂν ἄλλως πως δὲν δυνηθῇ νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, ἄλλο χρέος δὲν ἔχει πλέον νὰ κάμῃ, παρὰ νὰ μὴν ἐπιζήσῃ εἰς τὸν ὄλεθρόν της. Διὰ νὰ ἀποφύγῃ δὲ τὸν ἔλεγχον τοῦ συνειδότος, διακηρύττει πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, διὰ νὰ μὴν προφασίζωνται ἄγνοιαν τούτου, καὶ καταδικάζουν τὴν Διοίκησιν ἕνεκα τῶν ἐπαπειλουμένων δυστυχημάτων καὶ συμφορῶν.

Ἕλληνες! ἂν ἐκστρατεύατε εἰς τὸν δέοντα καιρὸν εἰς τὴν Ἤπειρον, αὐτὰ τὰ βάρβαρα σμήνη ἔμελλε νὰ κυριευθοῦν ἀπὸ πανικὸν φόβον· ἡ νικηφόρος παρουσία σας ἔμελλε νὰ στήσῃ νέα τρόπαια ἀθανασίας καὶ δόξης, καὶ

νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν πατρίδα ἀνωτέραν παντὸς κινδύνου, ἴσως καὶ διὰ παντός. Ἀλλ' εἶν' εἰσέτι καιρὸς σωτηρίας, φθάνει νὰ προθυμοποιηθῆτε διὰ νὰ ἐκπληρώσετε τὰ χρέη σας, καὶ ἀφεύκτως στερεόνετε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας.

Ἐκ Σαλαμῖνος, τὴν 10 Αὐγούστου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2620.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει.

Εὐδαίμων καὶ τρισολβία σκιὰ τοῦ ἀθανάτου Στρατάρχου Μάρκου Μπότσαρη! ἤδη περιϊπταμένη καθ' ὅλας τὰς ἑλληνικὰς ὁμηγύρεις, ἀγάλλεσαι βλέπουσα ὅλους τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις καρδιοσταλάκτων δακρύων χαρᾶς, καὶ ἀκούουσα ὅλα τὰ στόματα εὐλογοῦντα τὸ μνημόσυνόν σου, κηρύττοντα στεντορείως τὸν ἡρωϊσμόν σου, καὶ προφέροντα τὸ ἔνδοξον καὶ λαμπρόν σου ὄνομα μὲ γλυκεῖαν συναίσθησιν εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, γενναῖε ὑπερασπιστὰ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων!... Ὦ, πόσον ἐπίφθονος τύχη ἐσφράγισε τὸ περίβλεπτον στάδιον τῆς κοινωφελεστάτης ζωῆς σου, τὴν ὁποίαν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ἐξέθεσας εἰς μυρίους κινδύνους ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὡς γνήσιον τέκνον της!.. Ἕλληνες, ἰδού, φίλτατοι ἀδελφοὶ Ἕλληνες! ἰδοὺ καὶ ἄλλος Λεωνίδας εἰς τὸν αἰῶνά μας. Ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Σπαρτιάτης μὲ τοὺς τριακοσίους του, τῶν ὁποίων ὁ θάνατος καταπλήττει τὸ σύμπαν, ἀποφασισμένοι ν' ἀποθάνουν, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ μεγάλου ἀνδρός, τοῦ ἀθανάτου Λυκούργου, ἐπέπεσαν νυκτὸς κατὰ τῶν μιλλιουνίων τοῦ Ξέρξου. Ἀλλ' ὁ νέος οὗτος Σουλιώτης μὲ τὸν ἄξιόν του συστρατηγόν, Γ. Καραΐσκον,

καὶ μὲ τοὺς ἐπιλέκτους ὀκτακοσίους συστρατιώτας του, τὸν πατριωτισμὸν ἔχοντες νόμον, καὶ ἀποφασισμένοι νὰ νικήσουν, ἐπέπεσαν διὰ νυκτὸς γυμνόσπαθοι κατὰ δέκα χιλιάδων, βαρβάρων μέν, ὄχι δὲ Ἀσιανῶν, ἀλλὰ μαχιμωτάτων στρατιωτῶν, καὶ ἐνίκησαν. Ὀκτακόσιοι Τοῦρκοι καὶ ὁ Πλιάσα-πασσᾶς ἔπεσαν νεκροί, καὶ ὁ Τσελατίμπεης ἐλαβώθη, ὀλίγιστοι δὲ ἐκ τῶν ἡρώων μας ἐτραυματίσθησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ πίστεως καὶ ὑπὲρ πατρίδος. Εἰς αὐτὴν τὴν λαμπρὰν μάχην ἀπῆλθε καὶ ὁ ἀοίδιμος Μπότσαρης εἰς τὴν ἀϊδιότητα, διὰ νὰ καταθαμβώσῃ τοὺς ἥρωας μὲ τὰς ἀκτῖνας τῆς δόξης, καὶ νὰ τοὺς χαροποιήσῃ μὲ τὴν διήγησιν τοιούτων κατορθωμάτων. Αἰωνία σου καὶ αὖθις ἡ μνήμη, περικλεέστατεΜ πότσαρη! Ἡ Ἑλλὰς ὠρφάνευσε καὶ πενθηφορεῖ, ἀλλὰ παρηγορεῖται διότι ἐτελείωσες τὰς πολυτίμους ἡμέρας σου μὲ τ' ἅρματα ἀνὰ χεῖρας, καταπολεμῶν καὶ καταστρέφων τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ἀσέβειαν. Τρὶς αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἄριστε πατριῶτα! Καὶ οὕτως ὁ μὲν Μπότσαρης ἐτελείωσε τὸ χρέος του καὶ ἐθυσιάσθη διὰ τὴν πατρίδα, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι Σουλιῶται ἐψήφισαν ἀρχηγὸν τὸν ἄξιόν του ἀδελφὸν Κωνσταντῖνον Μπότσαρην, καὶ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ἐπιπέσουν καὶ δεύτερον κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Αὐτὰς τὰς εἰδήσεις ἔλαβεν ἡ Διοίκησις ἀπὸ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα.

Ἰδοὺ δάκτυλος Κυρίου, φίλτατοι Ἕλληνες! Ἰδού, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων συμμάχεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος, καὶ ὀλίγοι πατριῶται νικοῦν καὶ καταφανίζουν ἀναρίθμητα σμήνη τυράννων. Ἰδού, ὁ σταυρὸς καὶ ὁ πατριωτισμὸς θριαμβεύουν. Ἄρα πατριωτισμὸν μόνον ζητεῖ ὁ Θεὸς ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ μαχομένους διὰ τὰ ἱερώτατα πράγματα δὲν μᾶς ἐγκαταλιμπάνει πώποτε. Καὶ ποῖος Ἕλλην ἄραγε μαχόμενος μὲ ἀληθῆ πατριωτισμόν,

δὲν ἐνίκησε; ποῖος εὐαίσθητος Ἕλλην ἀκούει τοιαύτας ἀνδραγαθίας καὶ δὲν ἐνθουσιάζεται καὶ δὲν φιλοτιμεῖται νὰ πολεμήσῃ καὶ ν' ἀποθάνῃ τοιοῦτον ἔνδοξον θάνατον ὡς ὁ Μπότσαρης; καὶ ποῖος Ἕλλην δὲν εἶναι εὐαίσθητος καὶ δὲν προτιμᾷ τὸν θάνατον παρὰ τὴν ἀτιμίαν καὶ ἀδοξίαν, παρὰ τὴν πικροτάτην δουλείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποπηγάζοντα δεινά; ποῖος φιλόζωος Ἕλλην δὲν εὐχαριστεῖται ν' ἀποθάνῃ διὰ τὴν πίστιν καὶ διὰ τὴν πατρίδα; Ὁ τοιοῦτος, ἐὰν ὑπάρχῃ κἀνείς, εἶναι ἀνάξιος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Εἶναι δὲ ἀναμφίβολον, ὅτι πᾶς ἀληθὴς Ἕλλην φθονεῖ τὴν δόξαν τῶν ἡρώων ἐκείνων, ὅσοι παρευρέθησαν εἰς τὴν ἔνδοξον ἐκείνην μάχην, καὶ λυπεῖται μέν, διότι δὲν ἦτον ἐκεῖ νὰ πολεμήσῃ καὶ αὐτός, δὲν αἰσθάνεται ὅμως εἰς τὴν καρδίαν του τὰ πλῆκτρα τοῦ πατριωτισμοῦ, ὥστε νὰ εἰσδράμῃ αὐθόρμητος εἰς τὸ εἰσέτι ἀνεωγμένον στάδιον τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, διότι ὁ δεσποτισμὸς ἀπήμβλυνε τὴν ἐπὶ τὰ καλὰ ἔμφυτον ὁρμήν του καὶ τῆς ψυχῆς του τὴν δραστηριότητα, ἀλλὰ κατασήπεται καὶ εἰς τὴν ἀναλγησίαν καὶ νωθρότητα, καὶ προδίδει τὰς στιγμὰς τῆς ἐλευθερίας του, περιμένων νὰ βιασθῇ διὰ νὰ κάμῃ τὸ χρέος του.

Ἂς σᾶς βιάσῃ λοιπόν, ἀδελφοὶ συμπολῖται, ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος, ὅστις εἶναι ὁ τελευταῖος βέβαια, ἀλλ' εἶναι ὁ μέγιστος καὶ φοβερώτατος· ἂς σᾶς βιάσουν οἱ γέροντες γονεῖς σας, αἱ γυναῖκές σας, τὰ φίλτατά σας, οἱ ἀδελφοί σας, ἡ τιμή σας, ἡ ζωή σας, ἡ ἰδιοκτησία σας καὶ αὐτά σας τὰ ἀξιώματα· ἂς σᾶς ἐμπνεύσουν πατριωτισμόν, καὶ ἂς σᾶς ὑποχρεώσουν νὰ δράμετε κατὰ τῶν ἐχθρῶν διὰ νὰ τὰ ὑπερασπισθῆτε. Ἀρκετὰ ἐποτίσατε τὴν γῆν μὲ τὰ αἵματά σας καὶ μὲ τὰ δάκρυά σας· ποτίσατέ την ὀλίγον ἀκόμη μὲ τοὺς ἱδρῶτάς σας. Ἐξυ-

πνήσατε ἀπὸ τὸν λήθαργον· ὁπλίσθητε μὲ τὴν πατριωτικὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν· λάβετε μετὰ χαρᾶς τ' ἄρματα, καὶ δράμετε μὲ τὰς σταυροφόρους σημαίας σας εἰς τὰ πεδία τοῦ Ἄρεος, διὰ νὰ συλλέξετε τὰς ὀφειλομένας εἰς τὴν ἀνδρίαν σας δάφνας. Εἰς τὰ ἄρματα, Ἕλληνες· τρέξατε, ἀποφασισμένοι μὲν ν' ἀποθάνετε (διότι ὀφείλετε τὴν ζωήν σας εἰς τὴν πατρίδα), ἀλλὰ πεπεισμένοι ὅτι δὲν θὰ ἀποθάνετε, ἐξ ἐναντίας ὅτι θὰ νικήσετε τοὺς Βανδάλους, καὶ θὰ ζήσετε ἀνεξάρτητοι καὶ εὐδαίμονες. Αὕτη εἶναι ἡ κρίσιμος ὥρα τῆς τύχης σας. Ἂν νικήσετε καὶ αὖθις τὸν τύραννον, (καὶ ἂν θελήσετε, τὸν νικᾶτε ἐξάπαντος) ἀπεκτήσατε διὰ παντὸς τὴν ἐλευθερίαν σας. Δεῦτε λοιπόν, ἀήττητοι Ἕλληνες! ἡ πατρὶς πάσχει, εἰς τὸν πόλεμον, ἀδελφοί. Ἡ ἐκκλησία κλονίζεται, εἰς τ' ἄρματα, χριστιανοί. Μιμήθητε τὸν ἀθάνατον προπάτορά σας Λεωνίδαν, καὶ τὸν σύγχρονόν σας Μπότσαρην καὶ τοὺς ἀξίους συμμάχους του. Ἄγωμεν εὔτολμοι νὰ κτυπήσωμεν τὸν ἐχθρόν, ὅστις ἐτόλμησε νὰ μολύνῃ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι θὰ ἐπιστρέψωμεν νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι εἰς τὸν κόλπον τῶν οἰκογενειῶν μας μὲ κοινὰς εὐφημίας τῶν συμπολιτῶν μας, ψάλλοντες· «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.»

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 19 Αὐγούστου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως*, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 506.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς προὔχοντας νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβε τὸ συμβούλιον

τῶν ὑπουργῶν, ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἀνεχώρησεν ἀπὸ Πάτραν, καὶ διέβη ἀπὸ Γαστούνην καὶ Πύργον, καὶ διευθύνεται πρὸς Μοθώνην, ἡμέρας τρεῖς σήμερον. Διὰ τοῦ το τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν εἰδοποιεῖ τὴν φιλογένειάν σας, ἵνα λάβητε τὰ ἀνήκοντα μέτρα.

Πρὸς τούτοις περικλείεται ἀντίγραφον ἐπιστολῆς κυρίου Ἀνδρέου Λόντου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Θρησκείας, ἐξιστοροῦσα τὴν λαμπρὰν μάχην τοῦ ἀοιδίμου στρατηγοῦ Μάρκου Μπότσαρη, καὶ τὰ λοιπά.

Σήμερον ἔφθασεν ἐδῶ ἀσθενὴς ὁ ἀδελφὸς τοῦ Π. Φλέσσα, Νικήτας, ἀπὸ ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, ὅστις λέγει, ὅτι ὁ στρατηγὸς Νικήτας μὲ ὀκτακοσίους ἐστράτευσεν εἰς Σάλωνα, καὶ ὅτι ὁ Ὀμὲρ Βριώνης ἔγραψεν εἰς τοὺς Καπετανέους Ἕλληνας, καὶ αὐτὴ ἡ γραφὴ ἐστάλη πρὸς τὸν στρατηγὸν Νικήταν, λέγουσα, ὅτι νὰ βαστάξουν εἰς πόλεμον ἐπὶ τρεῖς μῆνας μόνον, διότι ὁ Ἰσοὺφ-πασσᾶς ὑπεσχέθη εἰς τόσον διάστημα νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ῥούμελην καὶ Πελοπόννησον, καὶ ἂς ἐξεύρουν ὅτι Ἀλβανίτης οὐδεὶς θέλει ὑπάγει μετ' ἐκείνου.

Τὰ τῆς Πελοποννήσου, ἡ Καρύταινα ἡσύχασε καὶ συναθροίζει στρατεύματα δι' ἀνατολικὴν Ἑλλάδα· αἱ δὲ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ Λεονταρίου ἀνωμαλίαι ἐλπίζονται νὰ ἐξισασθοῦν ἐν τάχει, καὶ νὰ ἐκστρατεύσουν. Οἱ ἐδικοί μας ἔτι προσμένουν εἰς Καλάβρυτα διὰ τὴν σύναξιν τῶν γροσίων, καὶ αἱ ἀνωμαλίαι ἐδυσκόλευσαν τὴν ἕως τοῦ νῦν σύναξιν αὐτῶν τῶν γροσίων τοῦ ἐράνου.

Ἐν Τριπόλει, τῇ 21 Αὐγούστου 1823.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς,

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Σεβασμιώτατε Πάτερ!

Φθάσαντος εἰς Καρπενῆσι τοῦ ἀοιδίμου τούτου στρα-

τηγοῦ, ἔφθασε συγχρόνως καὶ ὁ γενναιότατος Γ. Καραΐσκος, οἵτινες ἑνωθέντες ἔλαβον ἐκ συμφώνου τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ἐπιλέξαντες ὀκτακοσίους προμάχους Ἕλληνας, οἵτινες ἔμελλον ἀναμφιβόλως νὰ τοῖς ἀκολουθήσωσιν εἰς τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἔφοδον περὶ τὴν μίαν τῆς νυκτός, οἱ ἐμπειρότατοι εἰς τὸ κατασκοπεύειν τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα Σουλιῶται ἐμβῆκαν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, συνιστάμενον ἀπὸ δέκα χιλιάδας, καὶ μετὰ τὸ σκοπεῦσαι αὐτὸ ἀκριβῶς, ἀλλ' ἀνεπαισθήτως ὅσον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ, ἐξῆλθον ἀπαγγέλλοντες ὅσα εἶδον καὶ ἐγνώρισαν. Περὶ τὰς ἓξ τῆς αὐτῆς νυκτὸς ὁ ἀοίδιμος στρατηγὸς καὶ ὁ γενναιότατος Γ. Καραΐσκος συμφρονοῦντες καὶ συμπροπαρασκευασάμενοι, συνωδευμένοι μὲ τοὺς ὀκτακοσίους εἰρημένους ἐπιλέκτους, εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ μὲ ἡσυχίαν καὶ ἀνεπαισθήτως τῶν ἐχθρῶν προχωροῦντες, διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτῶν, ὥστε ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Πλιάσα-πασσᾶ, καὶ ἀνεψιοῦ τοῦ Σχόνδρα, καὶ Κεχαγιᾶ Τσελατίμπεη, ἐπροστάχθη τότε παρὰ τοῦ ἀοιδίμου μόνου στρατηγοῦ νὰ σημάνῃ ὁ τρουμπετσῆς τὸν πόλεμον, ἐν ᾧ προτοῦ σημάνῃ τὸν πόλεμον, κοιμωμένων, οἱ γενναῖοι καὶ ἔμπειροι Σουλιῶται εἶχαν πάρει τὰ λάφυρα σωρηδὸν, ἀπογυμνώσαντες ὅλους τοὺς ἐχθρούς. Σημανθέντος δὲ τοῦ πολέμου, ἐπέπεσαν ξεσπαθωμένοι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, συγκροτήσαντες μάχην φρικτὴν καὶ σχεδὸν ἀσύγκριτον. Ὁ ἀοίδιμος στρατηγὸς, φωνήσας, λέγουν, ἀκολουθεῖτε, ὦ συστρατιῶται, τὸν Μάρκον, καὶ διακριθεὶς, ἐκτυπήθη κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπέθανεν ἐνδόξως· ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἔπεσαν ὀκτακόσιοι, ὁ πασσᾶς Πλιάσας, πληγωθέντος καὶ τοῦ Τσελατίμπεη. Ἤθελεν ἀφανισθῇ βέβαια ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ἐχθρικὸν αὐτὸ στρατόπεδον, ἂν οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶχαν γουβιὰ φιασμένα,

μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἐμβαίνοντες, ἐδιαφεντεύθησαν. Ἀπὸ δὲ τοὺς ἡμετέρους ἔπεσαν τρεῖς, ἐπληγώθησαν δὲ εἰς τοὺς πόδας σχεδὸν ὅλοι δεκαοκτώ. Οἱ γενναῖοι Σουλιῶται μετὰ ταῦτα κηρύξαντες εὐχαρίστως καὶ συγχρόνως στρατηγόν τους τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀειμνήστου Μάρκου, τὸν Κωνσταντῖνον Μπότσαρην, ἑτοιμάζονται καὶ διὰ δευτέραν ἔφοδον. Τοιαύτη ἡ μάχη τοῦ Μάρκου, ἥτις καθ' ὅλα ὁμοιάζει μὲ τὴν τοῦ Λεωνίδα κατὰ τοῦ Ξέρξου.

Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἄρτης ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς φαίνεται ἀκίνδυνος, ἐπειδή, συμβάσης συγχύσεως μεταξὺ τοῦ Ἰσοὺφ-πασσᾶ καὶ Ὀμὲρ-πασσᾶ, ὁ ἴδιος ὁ Ὀμὲρ-πασσᾶς διήγειρε τοὺς Ἀλβανοὺς κατὰ τοῦ Ἰσοὺφ-πασσᾶ, ὅστις ὀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῇ. Ἐκ τούτου καὶ πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν διεσώθη μὲ δύω του πλοῖα εἰς τὸ Καστέλλι, συνωδευμένος μὲ μόνους τριάντα ἀνθρώπους, καὶ ὁ Ὀμὲρπασσᾶς φαίνεται ἀκίνητος διὰ κάποιους ἰδικούς του στοχασμούς. Ὁ ἄνοστος καὶ ὁ ἀνέλπιστος εἰς τὸ Καστέλλι ἐρχομὸς τοῦ Ἰσοὺφ-πασσᾶ ἔβαλε τοὺς εἰς Πάτραν καὶ Καστέλλι ἐχθροὺς εἰς μεγάλην δυστυχίαν καὶ ἀπελπισίαν καὶ ἐν ταὐτῷ ὀκνότητα· ὥστε, οὕτως ἐχόντων, δὲν ἐλπίζεται ἀπὸ τὸ μέρος αὐτῶν κάμμία ἔφοδος.

Αὐτὰ ἐξετάσας ἀπὸ τιμίους καὶ εὐυπολήπτους πραγματευτάς, ἐλθόντας ἐδῶ κατ' αὐτὰς διὰ Πάτρας καὶ Καστέλλιον, καὶ πληροφορηθεὶς καλῶς, σᾶς πληροφορῶ καὶ ἐγώ. Πρὸς τούτοις σᾶς εἰδοποιῶ καὶ τοῦτο μετὰ βεβαιότητος· ὅτι τοὺς Τούρκους, τοὺς ὁποίους ὁ Καπετὰν Πασσᾶς εἶχεν ἐβγάλει εἰς τὸ Κρύον Νερὸν κατὰ Μεσολογγίου, κάμνοντας ἐκεῖ καὶ παταρίαν, οἱ ἡμέτεροι τοὺς ἐδίωξαν ἐκεῖθεν κακῶς ἔχοντας, πέρνοντες καὶ τὴν παταρίαν τους, καὶ ἐμισοπνίγησαν ὥστε νὰ ἐμβαρκαρισθοῦν καταφεύγοντες εἰς τὰ πλοῖά των.

Ὁ Καπετὰν Πασσᾶς (καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπληροφορή-

θην) ἑτοιμάζεται μετὰ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Πάτρας· προσπαθεῖ ὅμως νὰ καταπείσῃ νὰ διαμείνουν ἐδῶ τρεῖς ἢ τέσσαρες φεργάδες καὶ ἄλλα τόσα ἰμπρίκια ὅλον τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα. Ταῦτα.

Τῇ 14 Αὐγούστου 1823, Βοστίτσα.

Ὁ ἀδελφός, ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1961.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὴν ἐσώκλειστον διακήρυξιν τοῦ ὑπουργείου, ὑπ'ἀριθ. 1864, περὶ τῆς ἐνεργουμένης δημοπρασίας τῶν δασμῶν, θέλετε δημοσιεύσει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς νήσου αὐτῆς· οἱ δὲ ἀγορασταὶ θέλουν ἀπέλθει εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία παρὰ τῷ Σ. Ἐκτελεστικῷ σώματι, διὰ νὰ συμφωνήσουν.

Τῇ 29 Αὐγούστου 1823, Τριπολιτσά.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1864.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

Διακηρύττει·

Ὅτι οἱ δασμοί, οἱ ἐπιβληθέντες εἰς ὅλα τὰ ἐξερχόμενα προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας, ἡ δὲ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῷ σεβαστῷ Ἐκτελεστικῷ σώματι, ἐν Σαλαμῖνι. Ὅστις λοιπὸν ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ δασμοὺς (δάτσια), ἂς παῤῥησιασθῇ αὐτόθι διὰ νὰ συμφωνήσῃ.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 21 Αὐγούστου 1823.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,

Ὁ Γ. Γραμματεύς, ΣΠΥΡΙΔ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

'Αριθ. κζ'.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

'Επειδὴ διὰ τὸ ἄνισον καὶ ἀκανόνιστον τῶν δασμῶν εἰς διάφορα τῆς 'Ελλάδος μέρη, εἴς τινα δὲ καὶ διὰ τὴν μὴ ὕπαρξιν αὐτῶν, καὶ ζημία ἱκανὴ προξενεῖται εἰς τὸν οὐσιώδη τοῦτον κλάδον τῶν δημοσίων προσόδων, καὶ ἀταξία εἰσχωρεῖ εἰς τὰς εἰσπράξεις καὶ ἀδικία πολλάκις γίνεται εἰς τοὺς ἐμπορευομένους· ἐπειδὴ ὁ κανονισμὸς αὐτῶν δι' ἐπισήμου καταλόγου εἶναι τὸ μόνον μέσον πρὸς παῦσιν τῆς ζημίας, τῶν καταχρήσεων καὶ ἀδικίας·

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ τὸ 'Εκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε·

Α'. Οἱ δασμοὶ εἰς τὰ ἐξερχόμενα τῆς 'Ελλάδος καὶ τὰ εἰσερχόμενα εἴδη ἐμπορίου προσδιορίζονται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον ὑπὸ σημεῖον Α.

Β'. 'Ο προσδιορισμὸς οὗτος τῶν δασμῶν δὲν φέρει κάμμίαν μεταβολὴν εἰς τὰ καθεστῶτα δικαιώματα τῶν τελωνείων.

Γ'. 'Η εἴσπραξις τῶν δασμῶν γίνεται εἰς μὲν τὰ εἰσερχόμενα εἴδη ἀπὸ τοὺς πωλοῦντας, εἰς δὲ τὰ ἐξερχόμενα, ἀπὸ τοὺς ἀγοράζοντας.

Δ'. Μίαν καὶ μόνην φορὰν πληρόνεται δασμὸς, τόσον εἰς τὰ εἰσερχόμενα, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐξερχόμενα εἴδη διὰ θαλάσσης.

Ε'. Τὰ προϊόντα τῆς 'Ελλάδος, μεταφερόμενα ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν εἰς ἄλλην διὰ θαλάσσης, εἰς μὲν τὴν ἐξαγωγὴν ὑπόκεινται εἰς δασμὸν, εἰς δὲ τὴν εἰσαγωγὴν μένουν ἐλεύθερα.

ΣΤ'. 'Ο παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων καὶ νὰ δημοσιευθῇ.

'Εν Σαλαμῖνι, τῇ 31 Αὐγούστου 1823.

'Ο Πρόεδρος τοῦ 'Εκτελεστ. ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Εἰς ἔλλειψιν Γεν. Γραμμ. Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2771.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐμπερικλείονται ἀντίγραφα τοῦ ἐπαρχείου Εὐβοίας, ἐκ τῶν ὁποίων παρατηρεῖται ἡ στάσις τῶν ἐκεῖ πραγμάτων καὶ ἡ ἀπαιτουμένη δύναμις διὰ τὴν διάσωσιν αὐτῆς. Ἐγένετο σκέψις μεταξὺ Βουλευτικοῦ καὶ Ἐκτελεστικοῦ περὶ τούτου, καὶ ἐκρίθη συμφερώτερον καὶ προτιμότερον ν' ἀνατεθῇ ἡ ἀνήκουσα φροντὶς καὶ ἐπιστασία εἰς τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους, καὶ αὗται νὰ διοργανίσουν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τῆς ξηρᾶς καὶ τὸν διὰ θαλάσσης ἀποκλεισμὸν ταύτης τῆς νήσου· πρὸς ἐξοικονόμησιν δὲ τῶν περὶ τούτου ἀναγκαίων ἐξόδων ἐπροσδιορίσθησαν τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματά της, τῶν ὁποίων αἱ τρεῖς νῆσοι νὰ κρατοῦν ἀκριβῆ λογαριασμὸν, διὰ νὰ τὸν ἀποδίδουν εἰς τὴν Διοίκησιν. Ἡ Διοίκησις κοινοποιεῖ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας τὴν ἀπόφασιν ταύτην, καὶ ἐπειδὴ τὰ πράγματα τῆς Εὐβοίας ἀργοπορίαν δὲν ἐπιδέχονται, περιμένεται ὅσον τάχος ἡ ἀπόκρισίς σας.

Ἐκ Σαλαμῖνος, τὴν α΄. Σεπτεμβρίου 1823.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμμ. Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2061.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ πατρὶς χρεωστεῖ ἀνταμοιβὰς εἰς τὴν ἀρετὴν, καὶ

μάλιστα μετὰ θάνατον. Ὁ ἀείμνηστος ἥρως, Μάρκος Μπότσαρης, ἐφονεύθη ἐνδόξως εἰς τὴν κατὰ τὰς 9 τοῦ παρελθόντος συγκροτηθεῖσαν εἰς Καρπενῆσι ἀνήκουστον μάχην τῶν Σουλιωτῶν κατὰ τῶν βαρβάρων. Διό, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2665 διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, προσκαλεῖσθε νὰ διορίσετε νὰ ἑορτασθῇ εἰς τὴν νῆσόν σας τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μὲ τὴν δυνατὴν προπομπὴν καὶ παράταξιν, καὶ ἐν ταὐτῷ νὰ δημοσιευθῇ ἡ παροῦσα ἔγκλειστος διακήρυξις.

Τρίπολις, τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1823.

(Τ. Σ.) Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν,

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Περ. 6΄. ἀριθ. 1126.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὴν ἔγκλειστον διακήρυξιν τοῦ ὑπουργείου ὑπ' ἀριθ. 2110, ὁμοῦ καὶ τὰ ἀντίγραφα τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 27 καὶ τοῦ καταλόγου τῶν δασμῶν δημοσιεύσατε καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἀγορασταὶ θέλει ἀρχίσουν τὰ συνάγματά των ἀπὸ τὰς 10 τοῦ Ὀκτωβρίου, διὰ τοῦτο τὰ ἐν τῷ μεταξὺ συναζόμενα χρήματα τῶν δασμῶν ἀπὸ τὰ εἰσερχόμενα, εἴτε ἀπὸ τὰ ἐξερχόμενα εἴδη, θέλει φυλάττετε εἰς ὑποθήκην, ἐπειδὴ εἶναι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἔθνους, κατὰ τὸ γ΄. κεφάλ. τῆς διακηρύξεως. Ἐν τοσούτῳ μένομεν.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, 1823 Σεπτεμβρίου 9.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμμ.* ΣΠ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2210.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας διακηρύττει·

Ὅτι ἡ προκηρυχθεῖσα δημοπρασία τῶν δασμῶν ἄρχεται ἐν Σαλαμῖνι εἰς τὰς 10 τοῦ παρόντος, καὶ τελειόνει εἰς τὰς 10 Ὀκτωβρίου, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τῆς διορισθείσης ἐξαμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συμφωνίας, κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ὑπ' ἀριθ. 2814.

Α'. Ἡ ῥηθεῖσα ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ πληρεξούσιον νὰ συμφωνήσῃ τὴν τιμὴν τῶν δασμῶν μὲ τοὺς ἀγοραστὰς, καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὰ ἀνήκοντα συμφωνητικὰ, ἔχοντα τὸ κῦρος ὡς ἂν ἦτον ὑπογεγραμμένα καὶ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Β'. Ἡ πληρωμὴ μοιράζεται εἰς δύω δόσεις ἐξ ἡμισείας· ἡ πρώτη γίνεται ἐπὶ χεῖρας καὶ πρὶν ἡ δοθῇ τὸ πωλητήριον εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, καὶ ἡ πρὸς ἐξόφλησιν δευτέρα, περὶ τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου τῶν 1824, ἀλλὰ περὶ ταύτης ὀφείλουν οἱ ἀγορασταὶ νὰ δώσουν ἐγγύησιν κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῆς ἐπιτροπῆς.

Γ'. Ἀρχίζουν δὲ οἱ ἀγορασταὶ τὰ συνάγματά των ἀπὸ τὰς 10 Ὀκτωβρίου καὶ παύουν εἰς τὰς 31 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1824· οἱ πρὶν αὐτῆς τῆς διορίας συναχθέντες δασμοὶ ἐννοοῦνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἔθνους.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω λοιπὸν συμφωνίας, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐκδοθέντος νόμου ὑπ' ἀριθ. 27, τοῦ ὁποίου καὶ ἀντίγραφον συνοδεύεται μὲ τὴν παροῦσαν, καθὼς ἔτι καὶ τοῦ καταλόγου τὸ ἀντίγραφον, προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐρασταὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν δασμῶν νὰ παρευρεθῶσιν ἐν Σαλαμῖνι.

Ἐν Τριπόλει, τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1823.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμμ. ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. ϛ΄. ἀριθ. α΄.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ περὶ δασμῶν Ἐπιτροπή.

Καθήκοντα τοῦ Γεν. ἐπιστάτου δασμῶν.

Α΄. Διορίζει ἐπιστάτας ἄνδρας τιμίους καὶ εἰδήμονας εἰς ἕκαστον λιμένα τῆς ἐπαρχίας του, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει λεπτομερῆ λογαριασμὸν κατ' ἑβδομάδα τῶν συναχθέντων δασμῶν.

Β΄. Κρατεῖ ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῶν συναζομένων δασμῶν, τόσον διὰ τὰ εἰσερχόμενα, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἐξερχόμενα εἴδη πραγμάτων, ὑποκειμένων εἰς δασμὸν κατὰ τὸν κατάλογον.

Γ΄. Ἀναφέρεται περὶ πάντων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, δίδει ἀνὰ μῆνα λογαριασμὸν τῶν συναζομένων δασμῶν εἰς τὴν ἰδίαν, καὶ τὴν πρόσοδον ἑκάστου τῶν λιμένων του δι' ἀντιγράφου τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιστατῶν ὑπαλλήλων του.

Δ΄. Δὲν δίδει τὴν παραμικρὰν ποσότητα χρημάτων ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἐπιταγῆς τῆς ἐπιτροπῆς.

Ε΄. Δίδει ἔγγραφον ἀπόδειξιν εἰς τὸν πληρόνοντα δασμὸν, ἐν ᾗ ἀναφέρεται τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν τοῦ πράγματος καὶ ἡ συλλεχθεῖσα ποσότης τῶν δασμῶν.

ΣΤ΄. Τοὺς φωραθέντας κλέπτας δασμῶν ὑποχρεοῖ νὰ πληρώσωσι τὸν τριπλάσιον δασμόν.

Ζ΄. Τὰς ἀπαντωμένας δυσκολίας ἢ ἀπορίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του ἀναφέρεται πρὸς τὸν ἔπαρχον, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει τὴν χρειώδη βοήθειαν.

Η΄. Εἶναι φροντίς του ἡ ἀσφάλεια τῆς πληρωμῆς δασμῶν, καὶ πρὸ τῆς πληρωμῆς νὰ μὴ συγχωρῆται μήτε ἡ φόρτωσις, μήτε ἡ ἐκφόρτωσις ὁποιουδήποτε πράγματος, μὴ χαριζόμενον εἰς μηδένα.

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1823.

Ἡ Ἐπιτροπή,

Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.—Ν. Οἰκονόμου.—Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου.—Ν. Γ. Λουμάκης.—Χ. Ζαχαρίτσας.—Ν. Πονηρόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. γραμματεύς*, Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 34.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ περὶ δασμῶν Ἐπιτροπὴ διακηρύττει·

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις διὰ τὴν διηνεχῆ πλεῦσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὰ πελάγη τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ὅπερ χρήζει μεγάλας ποσότητας χρημάτων, πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἀναποφεύκτων ὑπερόγκων ἐξόδων αὐτοῦ ἔδοσε πόρον εἰς τὴν θαλάσσιον δύναμιν τοὺς δασμοὺς ἁπάσης Ἑλλάδος. Ὅθεν ἐκδόσασα νόμον καὶ κατάλογον τῶν ὑποκειμένων εἰδῶν εἰσαγωγῆς τε καὶ ἐξαγωγῆς εἰς δασμόν, συνέστησεν εἰς τὴν ἐξαμελῆ Ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ νὰ φροντίσῃ τὴν συλλογὴν ἢ πώλησιν τῶν δασμῶν διὰ δημοπρασίας.

Ἡ πώλησις ἤρξεν ἀπὸ τὰς 10 τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τελευτᾷ εἰς τὰς 10 τοῦ ἐλευσομένου, κατὰ τὴν ἐκδεδομένην ἤδη διακήρυξιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες λοιπὸν ν' ἀγοράσωσιν ἐξ αὐτῶν, ἂς παῤῥησιασθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς διορισθείσης προθεσμίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας τὴν ἡμίσειαν προκαταβολήν, καὶ ἀξιόπιστον ἐγγύησιν διὰ τὴν ἄλλην ἡμίσειαν, ἥτις εἶναι πληρωτέα περὶ τὸν μέλλοντα Φεβρουάριον τοῦ 1824 ἔτους.

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1823.

Ἡ Ἐπιτροπή,

Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.— Νικ. Οἰκονόμου.—Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου.—Νικόλαος Γ. Λουμάκης.—Χ. Ζαχαρίτσας.— Ν. Πονηρόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Περ. β΄. ἀριθ. 3058.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἀνεβλήθη ἄχρι τοῦδε ἡ ἀπόκρισις εἰς τὸ πρόβλημα τῆς Διοικήσεως περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Εὐβοίας, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιδέχονται παραμικρὰν ἀναβολήν, ἡ φροντὶς αὕτη ἐναπετέθη πρὸς τὴν θαλάσσιον δύναμιν τῆς νήσου Ψαρῶν καὶ πρὸς τὸν στρατηγὸν Ὀδυσσέα Ἀνδρούτσου, ζητηθέντα ἐπιμόνως παρὰ τῶν ἐγκατοίκων· ὥστε ἡ συνδρομὴ τῆς νήσου σας καταλογίζεται πλέον ἀκατάλληλος ὑπὲρ τούτου, καὶ εἰδοποιεῖσθε πρὸς ὁδηγίαν σας.

Ἐκ Σαλαμῖνος, τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

(Τ. Σ.) ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀριθ. 28.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ αἱ παροῦσαι περιστάσεις τῆς πατρίδος, διὰ τὸν κίνδυνον τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ἀπαιτοῦσι ταχεῖαν τὴν ἐπικουρίαν καὶ ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Πελοπόννησον·

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει·

Α΄. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς Ναύπλιον· νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν σύστασιν τῆς πολιορκίας τῶν παλαιῶν Πατρῶν, τὴν ἀποστολὴν ἐπικουρίας κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν εἰς Μεσολόγγι, καὶ ὅσα λοιπὰ χρειώδη εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐν τῇ δυτικῇ Ἑλλάδι ἐχθροῦ, φυλάττον τακτικὴν ἀνταπόκρισιν μετὰ τοῦ Βουλευτικοῦ.

Β'. Τὸ Βουλευτικὸν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μένει πλῆρες, ἐνασχολεῖται εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Γ'. Τὰ ὑπουργεῖα προσκαλοῦνται παρὰ τῷ Ἐκτελεστικῷ.

Δ'. Τὸ Βουλευτικόν, ἀφοῦ δώσει τέλος εἰς τὰς ἀνὰ χεῖρας ὑποθέσεις, νὰ μεταβῇ εἰς Ἄργος, καὶ ἢ ἐκεῖ νὰ προσκαλέσῃ τὸ Ἐκτελεστικόν, ἢ τὸ ἴδιον Βουλευτικὸν νὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον.

Ε'. Ὁ παρὼν νόμος, δημοσιευθείς, θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1823 καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας, ἐν Σαλαμῖνι.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἐπιτροπικός*, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ,

Ι. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 375.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνελεύσει ἀνεγνώσθη τὸ προβούλευμα τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ, ὑπ' ἀριθ. 3127 καὶ ἡμέραν 4 τοῦ ἱσταμένου μηνός, ἐκ Ναυπλίου. Τὰ ἔθνη σέβονται τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποτάσσονται εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ δὲν παραβαίνουσι τοὺς νόμους, καθ' οὓς τοὺς ἐδιόρισε τὸ ἔθνος ἐκεῖνο νὰ διοικῶσιν. Ὅταν δὲ ἐναλλὰξ οἱ διοικηταὶ παραβαίνουσι τὰ καθεστῶτα καὶ θέλουσιν ἀπολύτως καὶ κατ' ἀρέσκειαν νὰ διοικῶσιν, ἀφηνιάζει τὸ ἀδικούμενον ἔθνος καὶ διεγείρεται δικαίως κατὰ τῶν παραβατῶν. Μερικεύοντες ἤδη τὸν λόγον εἰς τὴν προβαλλομένην ἐκποίησιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, λέγομεν·

Α'. Τοῦτο δὲν εἶναι δικαίωμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Β'. Κατὰ τὸν παράγραφον λέ. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, εἶναι δικαίωμα μόνου τοῦ Βουλευτικοῦ, ὅστις αὐτολεξεὶ λέγει τὰ ἀκόλουθα, τροπολογῶν ἐνταὐτῷ τὴν ἐκποίησιν. «Τὸ Βουλευτικὸν ἀποφασίζει περὶ δανείων, μὲ τὴν ἐγγύη- » σιν τοῦ ἔθνους λαμβανομένων, καὶ περὶ ἐκποιήσεως » μέρους ἐξ ἁπάντων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ἀναλόγου » μὲ τὴν χρείαν. Ὅταν δὲ ἔχῃ νὰ ἐκποιήσῃ, ἡ πώλη- » σις αὕτη νὰ γίνεται ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, » καὶ νὰ ἔχωσι τὴν προτίμησιν εἰς τὴν ἀγορὰν οἱ Ἕλ- » ληνες.»

Γ'. Ἡ τροπολογία τῆς ἐκποιήσεως, τὴν ὁποίαν διορίζει ὁ ὀργανικὸς νόμος, ἀφαιρεῖ κατὰ τὸ παρὸν τὸ δικαίωμα καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, ἐπειδὴ καὶ αἱ περιστάσεις δὲν συγχωροῦν νὰ καταγραφῶσιν ὅλα τὰ ἐθνικὰ κτήματα, διὰ νὰ γίνῃ ἡ πώλησις κατ' αὐτὸν ἀναλόγως ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας. Καὶ ἂν γίνῃ λοιπὸν ἀφ' ἑνὸς ἢ δύω τμημάτων μόνον τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, εἶναι παράνομον, καὶ εἰς κάθε καιρὸν τὸ ἔθνος καταδικάζει τοὺς ἐκπεποιηκότας.

Δ. Ὁ Νόμος προσδιορίζει τὴν ἐκποίησιν ἀνάλογον μὲ τὴν χρείαν. Ἂν λοιπὸν τὸ ἔθνος ζητήσῃ ἀκριβῆ λογαριασμὸν, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἡ ἐκποίησις εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν χρείαν, ποίαν ἀπολογίαν θέλει δώσει ἡ Διοίκησις; Ἐκ τῶν ἐφετεινῶν εἰσοδημάτων τῆς Πελοποννήσου, φέρ' εἰπεῖν, ἢ ἐκ τοῦ ἐράνου, ποία ἐκστρατεία ἐγένετο, ἢ πόσα χρήματα ἐδόθησαν εἰς τὸ ναυτικὸν, ὥστε ἐξηντλήθησαν οἱ πόροι καὶ ἐβιάσθη ἡ Διοίκησις νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐκποίησιν ἐθνικῶν κτημάτων; διὰ τί ἐχρειάσθησαν δώδεκα πλοῖα, ἔστωσαν καὶ εἰκοσιπέντε, μολονότι ἡ διεύθυνσις τῶν Αἰγυπτιακῶν ἀμφίβολος; Συγχωρεῖται ἄρα νὰ καταφύγῃ ἡ Διοίκησις εἰς πα-

ρανομίαν πρὸς ἐξοικονόμησιν μιᾶς τοιαύτης χρείας; Εἶναι βέβαια καλῶς πληροφορημένον καὶ τὸ Σ. ἐκτελεστικὸν σῶμα, ὅτι ὁ λαὸς ἄρχισεν ἤδη πρὸ καιροῦ νὰ ἀγανακτῇ, καὶ ῥητῶς νὰ παραπονῆται φωνάζων, ποῦ τὰ εἰσοδήματα τῆς Πελοποννήσου; διὰ τί εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς Γαστούνης, Ἀρκαδίας καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν εὑρίσκονται κείμεναι ἀρκεταὶ χιλιάδες γροσίων; ποῦ ὁ ἔρανος; ποίας βοηθείας ἔδωκεν ἡ Διοίκησις εἰς τὴν πέραν Ἑλλάδα, πάσχουσαν δεινῶς μῆνας ἤδη πέντε; Ἂν θελήσωμεν νὰ δικαιολογηθῶμεν μὲ τὴν ἤδη μελετωμένην στρατολογίαν τῶν ἑπτὰ χιλιάδων, μᾶς ἐπιστομίζει τὸ ἔθνος μὲ τὰ τόσα πρὸ πέντε μηνῶν ἐκδοθέντα σχέδια περὶ ἐκστρατείας, καὶ ματαιωθέντα μὲ ζημίαν τοῦ κοινοῦ· ἐξ αὐτῶν τούτων ἀντηχοῦσιν αἱ ἀγυιαὶ καὶ πλατεῖαι τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ μονονουχὶ φωνάζουσιν. Οἱ καλοὶ πατριῶται, οἱ ὁποῖοι εὐποροῦσι χρημάτων, ὅταν πρόκειται πώλησις δημοσίων εἰσοδημάτων, διὰ τί δὲν συντρέχουσι κινδυνεύουσαν τὴν πατρίδα; Πόσα ἄρα θέλει βοηθήσουσιν, ἂν ἴδωσι χρήματα καταβαλλόμενα εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, ὄχι ἀπὸ ἀλλοδαποὺς ἢ ξένους, ἔξωθεν κομίζοντας τὰ χρήματα, ἀλλὰ παρ' ἐκείνων τῶν ἰδίων, οἵτινες ἀδιαφοροῦντες εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος, ἀνέχειαν προβάλλουσιν; Οὐκ ὀλίγην δυσυποληψίαν προξενεῖ καὶ τὸ παλίμβουλον καὶ ἄστατον τῶν ἀντιφατικῶν διορισμῶν καὶ διαταγῶν, ὡς, φέρ' εἰπεῖν, πρὸ ὀλίγου ἐκοινολογήθη καὶ ἐδιορίσθη ἀρχηγὸς τῆς ἐκστρατείας κατὰ τὰς παλαιὰς Πάτρας ὁ ἐκλαμπρότατος πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μετὰ τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Ζαίμη, καὶ τώρα πάλιν μεταβάλλεται τοῦτο εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀντιπρόεδρον, καὶ ταῦτα, χωρὶς νὰ ἐρωτᾶται καθόλου τὸ Βουλευτικόν. Ἄλλο· τὸ ἔθνος βεβαρυμένον ἀπὸ τὴν ἐφετεινὴν κατάχρησιν εἰς τὰ ἐθνικὰ

εἰσοδήματα, δὲν ἐδέχετο τὸν δασμὸν, εἰμὴ ἂν ἤθελε νομοθετηθῇ καὶ διορισθῇ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ νὰ δίδεται δι' ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ναυτικὴν δύναμιν· καὶ οὕτως ἐγένετο καὶ ἐνομοθετήθη. Τί λοιπὸν ἐνέχεται τώρα ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ἐμποδίζων τὸν δασμολόγον ἐναντίον τοῦ νόμου; Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, (ὅστις καὶ ἂν ᾖ), ἂς ἀναγνώσῃ προσεκτικῶς τοὺς § 6'. καὶ γ'. τοῦ Η'. κεφαλαίου τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, καὶ θέλει ἰδεῖ ὅτι εἶναι ὑπεύθυνος, ὑπογράφων παρὰ τὸν νόμον καὶ παραβλέπων καταχρήσεις.

Εἰς ἐπίλογον ἁπάντων λέγει τὸ Βουλευτικὸν (καὶ χρείας τυχούσης, μέλλει νὰ τὸ δημοσιεύσῃ καὶ εἰς τὸν λαὸν), ὅτι δὲν παρανομεῖ δεχόμενον τὴν ἐκποίησιν ἐθνικῶν κτημάτων· ζητεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ δασμοῦ νόμου ὡς ἐνομοθετήθη, μὴ ἐνεχομένου ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας· τὴν ἐκστρατείαν εἰς τὰς παλαιὰς Πάτρας τοῦ προέδρου, κατὰ τὸ προβούλευμα ὑπ' ἀριθ. 362, καὶ τέλος ἀθωοῦται, μὴ ἐκπηδῆσαν, μηδὲ ἐκπηδῶν πώποτε ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ἀλλὰ μένον ἐντὸς τῶν ὁρίων, ὅσα τὸ ἔθνος δι' ἐθνικῆς συνελεύσεως ἐνομοθέτησε.

Τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1823, ἐν Σαλαμῖνι.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἐπιτροπικὸς*, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, ΙΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 386

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Πληροφορεῖται τὸ Βουλευτικὸν ὅτι ἡ νῆσός σας, ὡς ἐκείνη τῆς Ὕδρας, ἔπεμψε πληρεξουσίους εἰς Ναύπλιον, καὶ τὸ Βουλευτικὸν ἀγνοεῖ διόλου τὸν σκοπὸν τῆς τοιαύτης ἀποστολῆς. Ὅθεν παρακαλεῖσθε ἀμέσως νὰ πληροφορήσετε τὸ Βουλευτικὸν, ὅτι συμβάλλει κατὰ πολλὰ

εἰς τὰς παρούσας σκέψεις, καθ' ἃς ἐνασχολεῖται τὸ Βουλευτικόν, νὰ ἠξεύρῃ περὶ τούτου.

Τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1823, ἐν Σαλαμῖνι.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἐπιτροπικός, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.
Ὁ Πρῶτος Γραμματεύς, ΙΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 3207.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Κ. Λόρδ. Βυρών.

Προλαβόντως ἡ Διοίκησις σᾶς ἀπέστειλε τὸν Ἀθηναῖον Ἀνάργυρον Πετράκην ἐκ Σαλαμῖνος, ὅπου εὑρίσκετο εἰς ἐκστρατείαν, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ἐκλαμπρότητά σας ἔνθα ἐνδιατρίβει ἡ Διοίκησις, καὶ σᾶς ἐπροσκάλεσεν εἰς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος. Ἑπομένως ἔστρεψεν ὅλην τὴν προσοχήν της εἰς τὴν κινδυνεύουσαν Δυτικὴν· ἐπέστρεψεν εἰς Πελοπόννησον, καὶ ἤδη εὑρίσκεται ἐνταῦθα, προσπαθήσασα νὰ ἐνεργήσῃ περὶ τῆς ἐκπλεύσεως ἑλληνικῶν πλοίων πρὸς διάλυσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Μεσολογγίου, καὶ περὶ τῆς ἐκστρατείας τῆς ξηρᾶς πρὸς καταστροφὴν τῶν πολιορκούντων αὐτὸ δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδων ἐχθρῶν. Γενναῖε ὑπερασπιστὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἰδοὺ ἡ περίστασις, καθ' ἣν ἡ παρουσία σας εἰς τὴν Ἑλλάδα δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν της, καὶ τὰ εὐγενῆ φρονήματα τῆς γενναιοτάτης σας καρδίας ἐλπίζεται νὰ σᾶς ὑποχρεώσωσι κατὰ τοῦτο. Ἐπὶ τούτου καὶ ἀποστέλλεται ὁ συμπατριώτης καὶ φίλος σας Γαμπ. Ἅμιλτων Προύν, διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ διὰ ζώσης τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς ὑπεράσπισιν καὶ τὴν συνδρομήν σας. Κύριε λόρδε! ὀλέθρια παρεπόμενα τοῦ δεσποτισμοῦ, καὶ ἡ κατάστασις τοῦ πολέμου ἐξήντλησε τὰς δυνάμεις τῶν

Ἑλλήνων κατὰ τὸ χρηματικόν, ὥστε ἐν ᾧ ἤδη χρειάζονται τ' ἀνήκοντα μηνιαῖα τῶν ἀναγκαίων πλοίων, ὅσα πρέπει νὰ ἐκπλεύσουν κατὰ τῶν εἰς Μεσολόγγιον, καὶ χρήματα διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκστρατείας, ἡ Διοίκησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἐξοικονομήσῃ χωρὶς νὰ καταντήσῃ εἰς τὰ ἔσχατα. Καὶ λοιπὸν πληροφορημένη διὰ τὸν σκοπόν, περὶ τοῦ ὁποίου ἤλθετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, προστρέχει εἰς τὴν ἀγγλικὴν γενναιότητα τῆς ψυχῆς σας, καὶ ζητεῖ χάριν βοηθείας δάνεια τριάντα χιλιάδας τάλληρα, τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται ἡ Διοίκησις νὰ σᾶς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ ἐκ Λονδίνου ληφθησόμενα δάνεια, ὑπὲρ ὧν ἀποστέλλει κατ' αὐτὰς πατριώτας. Καὶ ἂν τοῦτο δὲν σᾶς εὐαρεστῇ, ὑπόσχεται νὰ σᾶς δώσῃ ὁμολογίαν, πληρωτέαν καθ' ὅποιον τρόπον σᾶς ὑπαγορεύει ἡ εὐαίσθητός σας καρδία.

Λόρδε! εὐεργετήσατε τὴν Ἑλλάδα, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἤλθετε εἰς τὴν Ἑπτάνησον, ἐν ᾧ γνωρίζετε ὅτι τὰ ἔθνη δὲν εἶναι ἀχάριστα, καὶ μάλιστα τὸ ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον ἤλπιζε καὶ ἐλπίζει ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους ἐπάξια τοῦ χαρακτῆρός των κατορθώματα. Ὅθεν δικαίως ἐλπίζει καὶ ἀπὸ τὴν ἐκλαμπρότητά σας τοιαύτας γενναιότητας.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 143.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ περὶ δασμῶν Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Κ. Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις, ἐκδόσασα νόμον περὶ δασμῶν, καὶ κατάλογον τῶν ὑποκειμένων εἰδῶν εἰσαγωγῆς τε καὶ ἐξαγωγῆς εἰς αὐτόν, ἀφιέρωσε τὴν πρόσοδόν του εἰς τὴν

θαλάσσιον δύναμιν. Συνέστησε καὶ τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ νὰ φροντίσῃ τὴν σύναξιν ἢ πώλησιν τῶν δασμῶν ἁπάσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ἥτις ἐδιόρισεν ἤδη ἐπιστάτας πρὸς σύναξίν των καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἐπικράτειαν· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι πολλῶν ἐπαρχιῶν, προσηλώσαντες τὰ ὄμματά των εἰς τὰς τρεῖς θαλασσομάχους σας νήσους, ἑτοιμάζονται νὰ μιμηθοῦν αὐτὰς διὰ τὴν εἴσαξιν ἢ μὴ εἴσαξιν τοῦ δασμοῦ, ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν αὗται νὰ δείξωσι τὸ καλὸν παράδειγμα, ὑποδεχόμεναι αὐτὸν πρὸς κατάπαυσιν παντὸς εἴδους λογοτριβῆς. Τούτου χάριν παρακαλεῖσθε νὰ διορίσετε καὶ εἰς τὴν νῆσόν σας ἕνα ἐπιστάτην, ἄνδρα τίμιον, ἐφοδιάζοντές τον μὲ τὰ ἐμπεριχλειόμενα, ἔγγραφον τῶν καθηκόντων του, νόμον καὶ κατάλογον.

Ἡ ἐπιτροπὴ τώρα εἶναι εὔελπις, ὅτι ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ θέλετε βάλει εἰς ἔργον τὰ ἄνω εἰρημένα, συνεργοῦντες καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν καὶ διὰ τὴν εἴσαξίν του καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας, καὶ ἀναμένει τὴν περὶ τούτου ἀπάντησίν σας ὁμοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διορισθησομένου ἐπιστάτου.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1823.

Ἡ Ἐπιτροπή,

(Τ. Σ.) *Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.— Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου.—Νικόλαος Οἰκονόμος.—Νικόλαος Γ. Λουμάκης.— Χ. Ζαχαρίτσας.—Νικόλαος Πονηρόπουλος.*

Ὁ Γεν. γραμματεύς, Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 3360.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κυρίους Προκρίτους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, ἦτον ἕτοιμος ὁ

ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ νὰ ἔλθῃ αὐτόθι, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ μὲ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς Μεσολόγγιον, ἀλλὰ διά τινας ἀναγκαιοτέρας ἐκτελέσεις, τὰς ὁποίας ἐπέφερον αἱ περιστάσεις, κατὰ χρέος ἀναβάλλεται ἡ ἀποδημία του ἐντεῦθεν, ἕως οὗ διευθετηθοῦν ἐπὶ τὸ κρεῖττον, καὶ προσεχῶς μέλλει νὰ ἐκστρατεύσῃ εἴτε διὰ θαλάσσης, εἴτε διὰ ξηρᾶς, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, πρὸς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα.

Ἐν τοσούτῳ τὰ πλοῖα, μὴ περιμένοντα τὴν ἐκλαμπρότητά του, ἃς ἐκπλεύσουν διὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὸ χρέος των μὲ μόνον τὸν ἄξιον ναύαρχόν των, ἐν ᾧ ἤδη λαμβάνουν τὰ μηνιαῖά των, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ Κυρίου Μαυροκορδάτου, ὅστις διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς πατρίδος ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ ταύτην τὴν ἐκστρατείαν δι' ἄλλας κατεπειγούσας σκέψεις καὶ πράξεις, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν παρεπομένων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ,

(Τ. Σ.) Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. . .

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους κυρίους πληρεξουσίους τῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν (α).

Εἰς Ἄργος.

Ἠθέλαμεν εἴμεθα ὁμοῦ σήμερον αὐτόθι, κατὰ τὴν χθεσινὴν ὁμιλίαν μας, ἀλλ' ἐναντία τύχη ὁ ἐκλαμπρό-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη.

τατος κύριος Σωτῆρος Χαραλάμπης πάσχει, καὶ ἐδέησε νὰ κοίτεται εἰς τὸν κράββατον παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, ὥστε διὰ τὴν ἀνάγκην ἀφίνεται ἡ ἐπεξεργασία τοῦ προβλήματος νὰ ἔλθῃ εἰς ἔκβασιν μετ' ὀλίγας, διότι κατ' αὐτὰς καὶ ἡ προσοχὴ ἑκάστου ἀληθινοῦ χριστιανοῦ καὶ Ἕλληνος κατὰ χρέος εἶναι προσηλωμένη εἰς τὸ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Καρυταίνης ἀπροσδόκητον συμβάν, τὸ ὁποῖον ἐπέσυρε καὶ ὅλην τὴν δραστήριον καὶ ἐνεργητικὴν δύναμιν τῆς Διοικήσεως, ἥτις ἐνομίσθη ἀνάλογος νὰ σβύσῃ τὴν φλόγα, τὴν ἐπαπειλοῦσαν τὸν γενικὸν τοῦ ἔθνους ὄλεθρον, τὸν ὁποῖον οἱ πάντες ὁμογενεῖς δὲν ἀγνοοῦμεν, καὶ ἡμεῖς τοὐλάχιστον κολακευόμεθα ἀπὸ τὰς χρηστάς μας ἐλπίδας, ὅτι θέλομεν ἐπιτύχει τοῦ ποθουμένου διὰ τῆς ἀναλόγου προνοίας, τὴν ὁποίαν ἐδείξαμεν. Ἡ εὐγενία σας λοιπόν, εἰδοποιηθέντες τὰ ἐμποδοῦντα κατὰ περίστασιν αἴτια, φυλάξετε μεθ' ἡμῶν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ μας δι' ἄλλην ὡς ἔγγιστα ἡμέραν.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 15 Νοεμβρίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 519.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα·

Πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας, Διακηρύττει.

Ἄνδρες Ἕλληνες! Ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι ἠξεύρετε τὸν μέγαν σκοπόν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμβήκαμεν εἰς αὐτὸν τὸν ἱερὸν καὶ πολυπαθῆ ἀγῶνα, ὅτι ἦτον νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως, νὰ ζῶμεν ὡς ἀδελφοὶ μὲ ἐδικούς μας νόμους, νὰ εἴμεθα ὅλοι ὅμοιοι ἔμπροσθεν αὐτῶν, νὰ εὑρίσκῃ καθεὶς τὸ δί-

καιόν του, καὶ νὰ μὴν ἠμπορῇ ὁ ἁρματωμένος νὰ βιάζῃ τὸν ἀναρμάτωτον. Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως αὐτὸ τὸ τόσον μέγα ἀγαθὸν, ἡ μόνη εὐτυχία τοῦ γένους, καὶ νὰ ὁμοιωθῶμεν ἐνταῦτῷ μ' ὅλα τὰ ἄλλα χριστιανικὰ ἔθνη, ἀπεφασίσαμεν (ὅταν ὁ καιρὸς μᾶς συνεχώρησε)· καὶ ἐσυστήσαμεν ἐθνικὴν Διοίκησιν, ἐσυνθέσαμεν τὸν ὀργανικόν μας νόμον, καὶ ὡρκίσθημεν δύω φοραῖς, μίαν ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἄλλην ἐν Ἄστρει, διὰ νὰ τὸν φυλάξωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Αὐτὸν λοιπὸν τὸν ὀργανικόν μας νόμον, τὸ κέντρον τῆς ἑνώσεώς μας, παρέδωκεν ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις εἰς χεῖρας τῶν παραστατῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, τοὺς ὁποίους ὠνόμασε Βουλευτικὸν σῶμα, καὶ ἔργον τοὺς ἐδιόρισε τὴν φύλαξίν του, τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων του, καὶ ὡς τοιοῦτον λοιπὸν Σῶμα, τὸ ἔθνος τὸ θέλει ἀπαραβίαστον, καὶ τοιοῦτον φυλλάττεται καὶ θέλει φυλαχθῇ διὰ παντός.

Ἀλλ' ἐν ᾧ ἐδιέτριβεν εἰς Ἄργος καὶ ἐνεργοῦσε τὰ χρέη του, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ὑποψίαν καὶ ἀναρμάτωτον, ἔχον τὴν ἐλπίδα του μετὰ Θεὸν εἰς τὸν νόμον καὶ τὸ ἔθνος, ἠθέλησαν τινὲς ἔνοπλοι νὰ τὸ βιάσωσιν· ἀλλ' ἡ ἀνδρία καὶ ὁ πατριωτισμὸς τοῦ ἀξίου πολιτάρχου, Θεδώρου Ζαχαροπούλου, καὶ ἡ τοῦ λαοῦ ὁμόφωνος διάθεσις διέλυσε τὸν χείμαῤῥον, ὡς οἱ ἐν Ἄργει εἶδον ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, καὶ τὸ ἐπίλοιπαν ἔθνος ἴσως ἕως τώρα ἔμαθε.

Δὲν ἀγνοεῖτε τυχὸν πόθεν προῆλθεν ἡ τοιαύτη παρανομία. Τὸ Βουλευτικὸν μολοντοῦτο κατὰ τὸ παρὸν τόσον μόνον σᾶς λέγει, ὅτι εἰς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων ἀταξιῶν μετέβη εἰς Κρανίδιον, ἐμπόδισε τὰ ἀτοπήματα, ἐγλύτωσε τοὺς ἁρπαχθέντας νόμους καὶ ἀρχεῖα του, καὶ ἐλθὸν ἐδῶ σῶον, ὡς ἦτον εἰς Ἄργος, σήμερον μὲ

τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ φυλάττει τὴν Ἑλλάδα, ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἄρχισε τὰς ἐργασίας του ἐδῶ εἰς Κρανίδιον, ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλῶν καὶ εὐπειθῶν πατριωτῶν. Εἰδοποιεῖ λοιπὸν τὸν λαὸν πρὸς ἡσυχίαν του, καὶ εὐχαριστεῖ αὐτὸν διὰ τὴν προθυμίαν, ζῆλόν του καὶ τὴν πρὸς τοὺς νόμους ἐμπιστοσύνην του, ὁποῦ ἔδειξεν εἰς τοῦτο τὸ ἀπερίσκεπτον συμβάν. Ἀκολούθως δὲ ἂν ἐναντίον τῆς εὐχῆς του τὸ Βουλευτικὸν δὲν ἴδῃ ἐν ἡσυχίᾳ διόρθωσιν τῶν πραγμάτων, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος, πρὸς καλὴν καὶ δικαίαν ἐξοικονόμησιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων θέλει διακηρύξει καθαρὰ τοὺς αἰτίους, τὰ αἴτια, τοὺς τρόπους καὶ σκοποὺς αὐτῶν, διὰ νὰ γνωρίσωσι σαφῶς καὶ ὅσοι ἀδικοῦνται καὶ ὅσοι ἀπατῶνται.

Τῇ 3 Δεκεμβρίου 1823, ἐν Κρανιδίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ, ΙΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β΄. ἀριθ. 3596.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Τρίτον ἤδη ἔτος, ἄνδρες Ἕλληνες, διακινδυνεύομεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐν ᾧ ἐκείνη πλησιάζει πρὸς ἡμᾶς τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ, ἡμεῖς ἑκόντως ἀπομακρυνόμεθα μὲ τὰ κινήματα καὶ τὰς πράξεις μας. Τρεῖς ὁλοκλήρους χρόνους ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ κερδήσωμεν τὸ γλυκὺ τοῦτο πρᾶγμα καὶ ὄνομα, καὶ τὸ προσγινόμενον κέρδος δὲν ἔχει κἀμμίαν ἀναλογίαν μὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ μὲ τὰς θυσίας μας. Ἀπεκδύθημεν τὰς οὐσίας μας, ἐστερήθημεν οἱ πλείους τὰ ὑπάρχοντά μας, ἐστερήθημεν συγγενεῖς καὶ φίλους, ἐχάσαμεν τὴν ἡσυχίαν καὶ

ἀσφάλειάν μας, ἐβάλομεν τελευταῖον εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὕπαρξίν μας, καὶ πάλιν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κατορθώσωμεν τὸ σκοπούμενον· συνεκροτήσαμεν συνελεύσεις, ἐκάμαμεν σύστημα, ἐθέσαμεν νόμους, διωρίσθησαν διοικηταὶ, καὶ πάλιν δὲν προοδεύομεν ὅσον ἦτον πρέπον, καθὼς δὲν σᾶς λανθάνει. Ὁ θηριώδης τύραννος, ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πίστεώς μας, ἐδοκίμασε πολλὰ δεινὰ ἀπὸ τοὺς ἀνδρείους βραχίονάς σας κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐτρόμαξεν ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν σας, καθὼς τὸ βλέπετε, ἀλλ' ἡμεῖς, ἀντὶ νὰ ἐνθαῤῥυνθῶμεν ἐκ τούτου καὶ νὰ προχωρήσωμεν, μένομεν περιωρισμένοι εἰς τὰ ἴδια, κολακεύοντες βδελυκτὰ πάθη, χωρὶς νὰ ἐκτελέσωμεν κἀνὲν ἄξιον μήτε τῆς προγονικῆς μας ἀρετῆς καὶ δόξης, μήτε τῆς ἀγαθῆς περὶ ἡμῶν τῶν ἐθνῶν ὑπολήψεως· καὶ μ'ὅλον ὅτι πάντες γνωρίζομεν αὐτήν μας τὴν κατάστασιν, δὲν ἠθελήσαμεν ποτὲ νὰ ἐξετάσωμεν ἀπαθῶς καὶ μὲ ἀληθῆ πατριωτικὸν ζῆλον ποῖα τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα μᾶς προξενοῦσι τὸ μέγα τοῦτο ἐμπόδιον εἰς τὸν ἱερὸν σκοπόν μας, ἀλλ' ἕκαστος, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὰ πράγματα ἀπαθῶς, κρίνων μόνον ἁπλῶς κατὰ τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας του, καὶ προστιθέμενος αἰτιᾶται τοὺς λοιπούς, μέμφεται καὶ κατηγορεῖ τὰ κινήματά των, διασπείρει κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ λόγους καὶ ζιζάνια, καὶ νομίζων ἴσως ὅτι ὠφελεῖ, γίνεται ἡ πρώτη αἰτία τῆς νωθρείας, τῆς ἀπειθείας, τῆς ἀκαταστασίας καὶ τοῦ παντελοῦς τῆς πατρίδος ἀφανισμοῦ ἀνεπαισθήτως ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῷ. Δὲν ἐδόσαμεν ποτὲ τὴν προσοχήν μας νὰ ἐρευνήσωμεν ἀκριβῶς καὶ νὰ πληροφορηθῶμεν πόθεν πηγάζουν αἱ τοσαῦται καὶ τοιαῦται καταχρήσεις, πόθεν γεννᾶται ἡ τοσαύτη ἀκαταστασία, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας μήτε νὰ προοδεύσωμεν δυνάμεθα, καὶ τὸν παντελῆ ὄλεθρόν μας συντέμνομεν ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν. Ἀλλὰ

καιρὸς ἤδη νὰ ἀνανήψωμεν, καιρὸς νὰ ἐξεύρωμεν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀκαταστασίας, νὰ τὰς ἀποῤῥίψωμεν, καὶ ἀκολούθως εὐκαταστατοῦντες τὸ ἐσωτερικὸν, νὰ κάμωμεν τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας διὰ τὸ ἐλευσόμενον, πῶς νὰ ἀντικρούσωμεν τὸν ἐχθρὸν, νὰ τὸν ἀποδιώξωμεν καὶ νὰ στηρίξωμεν τὴν ποθεινὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν μας. Εἶναι δὲ καιρὸς ἁρμόδιος ἤδη διὰ τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα ἠμποροῦν ν' ἀποδείξουν ἐναργέστατα τὴν ἀλήθειαν εἰς κάθε ἀπαθῆ κριτικὸν καὶ εἰλικρινῆ πατριώτην· αὐτὰ τὰ πράγματα ἠμποροῦν νὰ ζωγραφήσουν μὲ τὰ πλέον ζωηρὰ χρώματα, ὅτι ἡ φιλαρχία καὶ ἰδιοῤῥυθμία εἶναι ἡ πρώτη καὶ τελευταία καὶ μόνη αἰτία τῆς ἀνωμαλίας τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων. Αὐτὴ καὶ μόνη κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ παρεκτρέπεται τοῦ δέοντος, αὐτὴ τὸν διδάσκει, καταφρονῶν τὰ κοινὰ, νὰ φροντίζῃ διὰ τὰ ἴδια· αὐτὴ τὸν ὑπαγορεύει ν' ἀψηφῇ πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ αὐτογνωμόνως νὰ κινῇ καὶ νὰ πράττῃ πᾶν τὸ βουλητὸν, καὶ νὰ γίνεται κακὸν παράδειγμα καὶ πρὸς τοὺς λοιπούς· αὐτὴ τὸν βιάζει νὰ καταφρονῇ τὰ προσωπικὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων πατριωτῶν, καὶ τοὺς μὲν ἀντιβαίνοντας νὰ κατατρέχῃ, πρὸς δὲ τοὺς συναινοῦντας καὶ ἀκολουθοῦντας νὰ χαρίζεται καὶ νὰ τοὺς διαφθείρῃ· αὐτὴ τὸν ὁδηγεῖ νὰ καταχρᾶται τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα, τὸ μὲν διὰ νὰ αὐξήσῃ τοὺς ὀπαδούς του, τὸ δὲ διὰ νὰ εὐπροσωπήσῃ πρὸς τὸν λαόν· αὐτὴ τὸν στενοχωρεῖ νὰ παραλογίζεται καὶ νὰ κατασοφίζεται τὸν νόμον· αὐτὴ τέλος πάντων τὸν ὑποχρεοῖ νὰ ἔχῃ τὴν θέλησιν νόμον καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ πάντα κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρέσκειαν, ἐπαινῶν τοὺς κακοὺς καὶ τῶν ὁμολογουμένως ἀγαθῶν καθαπτόμενος, διὰ νὰ ἐξοντώσῃ κάθε καλὸν καὶ ἀθῶον πατριώτην, ὅστις λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ μὲ ἔκχυσιν τοῦ ἰδίου αἵματος ὑπερασπίσθη καὶ διαφεν-

τεύει γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην, καὶ τότε συμπεριλαμβάνων τοὺς ὁμοίους του, ἀπολύτως καὶ ἀναντιῤῥήτως νὰ θυσιάσῃ εἰς τοὺς τυραννικούς του σκοποὺς τοὺς ἐλευθέρους ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὅ ἐστιν, εἶναι αὐτὴ ἡ αἰτία καὶ ἀρχὴ τῆς ἀπωλείας μας, καθὼς ἀπεδείχθη καὶ ἀποδεικνύεται. Αὐτὴ ἡ ἰδία λοιπὸν καὶ ἤδη ἐπηύξησε τὰς καταχρήσεις, ἐνήργησε παρανόμους ἐκλογὰς καὶ ἀδίκους καθοσιώσεις, διέσπειρε πανταχοῦ ζιζάνια διχονοίας, διέσχισεν εἰς δύω τὸ Σ. Βουλευτικὸν σῶμα, ἐν ὑπουργήμασι πατριώτας ἀκρίτως καὶ ἀναπολογήτως κατέκρινεν, ἄλλους παρανόμως καὶ πεισμονικῶς κατεψηφίσατο, μέρος οὐ μικρὸν παραστατῶν τῶν παραστατικῶν ἀπηξίωσε δικαιωμάτων, καὶ ἐκ τούτων πρὸς τοὺς λοιποὺς διεγείρασα τὸν ἔλεγχον τοῦ συνειδότος, δειλίαν ἄκαιρον καὶ διαφόρους ἐνεφύτευσεν ὑπονοίας, καὶ τόπον ἐπεδείξατο καταφυγῆς, τὸν φόβον τῆς ἀφοβίας προτιμήσαντας. Παράδοξον ὅμως θέλει φανῆ, ἂν ἐν ᾧ ὀλίγοι τινὲς τὸ τοιοῦτον νοσοῦσι νόσημα, ἐπισυρθῶσι καὶ ἄλλοι ἀκρίτως, χωρὶς νὰ παρατηρήσωσιν ἀπαθῶς καὶ μὲ τὸν χρεωστούμενον πατριωτισμὸν ποῖον τὸ ἀληθῶς ἐπωφελές, καὶ ποῖον τὸ ἐπιβλαβὲς πρὸς τὴν πατρίδα, ἥτις ἐκ τῶν τοιούτων κινδυνεύει τὸν ἔσχατον κίνδυνον· καὶ παραδοξότερον, ἂν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν παρατηρήσῃ ὁποίου χαρακτῆρος ἄνθρωποι καταγίνονται ὅλαις δυνάμεσι νὰ τὸ παρασύρωσιν, ἐμπιστευθέντες θείᾳ παραχωρήσει τὴν συντήρησιν τῆς ὑπάρξεώς του, καὶ ἀπ' ἐναντίας κατασοφιζόμενοι τῶν νόμων τὴν ἱερότητα μὲ τὸ πρόσχημα τῆς διατηρήσεώς των, διὰ νὰ θυσιάσωσι τὰ ἐθνικὰ ἀναντίῤῥητα δίκαια εἰς τὴν ἰδιοτέλειαν, τὴν ὁποίαν ἐπροτίμησαν ἀπὸ τὴν διάσωσιν τῆς φιλτάτης πατρίδος, ἀλλ' ἀθλίας διὰ τὴν κακοβουλίαν τῶν τοιούτων, ὡς ὄντες οἷοι ποτὲ δὲν ἐφύλαξαν τὰς πρὸς αὐτὸν τὸν ἴδιον Θεὸν ὑποσχέσεις των,

καὶ μήτε ποτὲ κἂν μερικὴν οἰκίαν δὲν ᾠκονόμησαν, πολλῷ μᾶλλον ἐπαρχίαν ἢ ὁλόκληρον ἔθνος. Τὸ δὲ Ἐκτελεστικὸν σῶμα μ' ὅλα ταῦτα, ὡς χρέος του ἱερώτατον ἀναλαβὸν ἀπ' ἀρχῆς τὴν διάσωσιν τῆς πατρίδος, εἰς τοῦτο καὶ μόνον ἀπέβλεπε, καὶ τρόποις παντοίοις ἐπραγματεύετο, καὶ μὲ λόγους καὶ μὲ γράμματα καὶ μὲ προκηρύξεις διήγειρε τοὺς πατριώτας εἰς τὸ πατριωτικὸν χρέος των. Ἐμμέσως καὶ ἀμέσως κατέπαυσε τὰ κατὰ μέρος ἀναφυέντα εἰς σκάνδαλα καὶ τὰς διχονοίας, τέλος δὲ καὶ προσωπικὴν ἐκστρατείαν διακηρύξαν, τοὺς κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἐνεψύχωσεν ἀδελφούς, καὶ τὴν ἐκεῖσε ἔφοδον τῶν ἐχθρῶν ἀπεκρούσατο· ἐξ ἀπόρου πόρους ἐξεῦρεν εἰς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐξόδων τῶν στρατευμάτων καὶ εἰς ἀπόπλευσιν τῶν καραβίων, καὶ πάντα τὰ δυνατὰ ἐνήργησεν εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου χρέους του. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἤδη διατρέχουσαν διχοστασίαν διαφόρους μεταχειρισθὲν τρόπους εἰς κατάπαυσιν, πολυειδῶς τὴν κοινὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν ἐπραγματεύσατο, πάντοτε πάλιν καὶ πολλάκις παρασταῖνον τὰ δικαιώματα τ' ἀληθῆ, καὶ ἐξελέγχον τὰς ἀταξίας, ἐπαῤῥησίασε τὰς καταχρήσεις, τὴν παντελῆ χρηματικὴν ἀπορίαν, καὶ τὰς ἀνάγκας καὶ τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος, τὴν κοινὴν ἐπιζητοῦν διαλλαγήν τε καὶ σύμπνοιαν· ἀλλ' ἀποτυχὸν καὶ ἀπατηθέν, ἀναγκάζεται νὰ καθυποβάλῃ ταῦτα πάντα εἰλικρινῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν καὶ κρίσιν τοῦ λαοῦ, ἐξ οὗ καὶ δι' ὃν ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ ὁδηγῆται καὶ ἐκείνου τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὴν διάκρισιν τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ νὰ μὴν ἀφίνεται νὰ παρασυρθῇ εἰς τὸν ὄλεθρόν του μὲ τὰ τεχνάσματα ἀπὸ τὸ προφανέστατον ψεῦδος, τὸ ὁποῖον στολίζουσι μὲ τῆς ἀληθείας τὸ ἔνδυμα, διὰ νὰ ἀπατήσωσι λαόν, καὶ λαὸν ἑλληνικόν. Ἄνδρες Πελοποννήσιοι! σεῖς πρῶτοι ἀπε-

σείσατε τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας· σεῖς πρῶτοι ἐπεβάλατε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον καὶ τὸν κατετροπώσατε, διὸ καὶ ἀποκατεστάθη ἡ πατρίς σας τὸ κέντρον τῆς ἑλληνικῆς ὑπάρξεως. Σεῖς λοιπὸν πρῶτοι χρεωστεῖτε νὰ φυτεύσετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρῶτον δὲ εἰς τὴν πατρίδα σας, καὶ τὸ δένδρον τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς κοινῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, διὰ τῶν ὁποίων ἀσφαλίζεται ἡ ὕπαρξίς σας καὶ ἀνεξαρτησία σας, κρίνοντες τὰ πράγματα ἀπαθῶς καὶ πατριωτικῶς. Ἄνδρες Ἑλλαδῖται, ἄξιοι μιμηταὶ τῶν ἀδελφῶν σας Πελοποννησίων, σεῖς μὲ περισσότερον ζῆλον ἀντιπαρετάχθητε εἰς τὸν ἐχθρὸν τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἔθνους, σεῖς ἐξαγνίσατε τοὺς τάφους τῶν ἡρώων προγόνων σας μὲ τὰ αἵματά σας, σεῖς διὰ τὴν γλυκυτάτην ἐλευθερίαν κατεφρονήσατε τὰς περιουσίας σας καὶ παρεβλέψατε τὰς οἰκίας σας ἀποτεφρωμένας. Σεῖς λοιπὸν καθὼς ἐν πᾶσι ἐπιζητεῖτε τὴν σύμπραξιν τῶν Πελοποννησίων, ἀνάγκη κατὰ χρέος ἀδελφικὸν νὰ τοῖς συνεργήσετε εἰς τὴν περιποίησιν τοῦ δένδρου τῆς εἰρήνης· σεῖς χρεωστεῖτε νὰ τὸ καλλιεργήσετε καὶ νὰ τὸ καθαρίσετε. Ἄνδρες νησιῶται! σεῖς διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ἐλευθερίας κατεφρονήσατε καὶ κέρδη καὶ ἀπολαύσεις καὶ πᾶν ἀγαθόν· σεῖς μὲ μικρὰς συνδρομὰς τῶν ἀδελφῶν σας κατετρομάξατε τὸν τύραννον, σεῖς ἐτιμήσατε τὸ ἔθνος. Σεῖς λοιπὸν χρεωστεῖτε ν' ἀποδώσετε τὰς ἀμοιβάς, καὶ νὰ συνδράμετε εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ δένδρου τῆς ὁμονοίας, σεῖς ὀφείλετε νὰ τὸ ποτίσετε καὶ νὰ φροντίσετε διὰ τὴν συντήρησίν του. Ἄνδρες Ἕλληνες! ἂς μὴ γίνωνται αἱ ἰδιοπάθειαι πρόσκομμα τῆς σωτηρίας σας· μὴ παραφέρεσθε ἀκρίτως διὰ μικρὰ τέλη, τῶν ὁποίων ἡ στερέωσις εἰσέτι δὲν εἶναι ἀσφαλής. Ῥίψατε ὄμμα προσεκτικὸν εἰς τὰ πράγματα, παρατηρήσατε πατριωτικῶς τὰ αἴτια, καὶ εἰς τοὺς αἰτίους νὰ μὴ γίνεσθε

παίγνιον τῆς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας. Μὴ σᾶς ἀπατᾷ ἡ γλυκύτης τοῦ μέλιτος καὶ δὲν διακρίνετε τὴν πικρίαν καὶ βλάβην τοῦ ἐγκεκρυμμένου ἰοῦ· μὴν ἀποδέχεσθε τὴν παρανομίαν ὡς εὐνομίαν, μὴν ἐμπιστεύεσθε εἰς λόγους ἀπατηλούς, κάμετε ὀρθὴν κρίσιν καὶ διάκρισιν τῶν συμφερόντων σας, διὰ νὰ μὴ μετανοῆτε ἐν καιρῷ. Ἀδελφοὶ πατριῶται! ὁ χειμὼν παρέρχεται, τὸ ἔαρ πλησιάζει, ὁ ἐχθρὸς κάμνει μεγάλας ἑτοιμασίας, καὶ ὡς λυσσώδης καὶ μαινόμενος ἔχει νὰ κινηθῇ ἐναντίον μας, ἕνα μὲν, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὰς ὕβρεις, ὁποῦ ἐδοκίμασε, καὶ ἄλλο διότι βλέπει ὅτι πλησιάζουσιν αἱ στιγμαὶ τῆς ἀνεξαρτησίας μας. Ἀνάγκη λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, πάντα τ' ἄλλα δεύτερα λογιζόμενοι, εἰς τοῦτο καὶ μόνον νὰ δώσωμεν ὅλην μας τὴν προσοχὴν, καὶ νὰ παρασκευασθῶμεν ἀναλόγως καὶ νὰ ἀντιπαραταχθῶμεν ἀνδρείως, ἐπειδὴ ἂν καὶ τρίτον, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ματαιώσωμεν τὰ σχέδιά του καὶ συντρίψωμεν τὰς φάλαγγάς του, βεβαίως κερδίζομεν τὴν ἐλευθερίαν μας. Ὅσοι λοιπὸν ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν, πατρίδα, καὶ τὴν γλυκυτάτην ἐλευθερίαν, ἀφιερώσατε τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν διάκρισιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, νὰ μὴ παρασύρεσθε ὅπου οὐ δεῖ, ἐξαπατώμενοι μὲ ἀπατηλοὺς λόγους, καὶ εὑρεθῆτε διὰ τῆς ἀκολούθου τῶν καταχρήσεων μίαν ἡμέραν χωρὶς πατρίδα, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὁποίας καὶ τὴν παῦσιν τῶν καταχρήσεων καταγίνονται ἀνενδότως οἱ ἀρχηγοί σας, οἵτινες τὸ γνωρίζουσι χρέος των πρῶτον καὶ ἀπαραίτητον. Ἀναλάβετε τὸν πατριωτικὸν ζῆλον, ἐνδύθητε τὴν φιλοτιμίαν, περιζώσθητε τὴν ἑλληνικὴν ἀνδρίαν καὶ θαῤῥαλεότητα, λάβετε τὰ ἅρματα εἰς χεῖρας καὶ ἑτοιμάσθητε νὰ στήσετε νέα τρόπαια κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ κερδήσετε ἐπαξίως τὸν στέφανον τῆς δόξης καὶ ἀθανασίας, δικαίως κηρυττόμενοι ὑπερασπισταὶ

τῆς ἐλευθερίας, σωτῆρες τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀγαθοὶ πατριῶται.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1823.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.
Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Πρὸς τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σῶμα.

Διορισθέντες ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι παρὰ τοῦ σεβαστοῦ τούτου Σώματος ἐννεαμελὴς ἐπιτροπή, διὰ νὰ ἐξετάσωμεν ἂν δεκτὴ ἡ κατηγορία τῶν δύω μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, ἤγουν τοῦ προέδρου Πέτρου Μαυρομιχάλη καὶ τοῦ Σωτηρίου Χαραλάμπη· ἐρευνήσαντες λοιπὸν κατὰ τοὺς παραγράφους τοῦ ὀργανικοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 68, εὕρομεν τὴν κατηγορίαν δεκτὴν καὶ αὐτοὺς ὑπευθύνους κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἔκθεσιν, ἐμπεριέχουσαν τὰς παρανομίας, ἐγκλήματα καὶ καταχρήσεις των. Εἶναι δέ·

Α'. Τὰ δημόσια εἰσοδήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιστασία τοὺς ἐδόθη, διὰ νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὴν ἐκστρατείαν θαλάσσης καὶ ξηρᾶς πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐπικρατείας, τὰ κατεχράσθησαν.

Β'. Ἐν ᾧ τὸ Βουλευτικὸν ἔδωκε τὴν πληρεξουσιότητα εἰς ὅλα τὰ τρία μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τὰ ἐκστρατεύσαντα, καὶ ἐξεδόθη νόμος ὑπ' ἀριθ. 26, ὅτι ὁ πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ ἓν τῶν μελῶν νὰ συμπαρευρίσκωνται καὶ ἐνεργοῦν, αὐτοὶ ἔδοσαν τὴν πληρεξουσιότητα καὶ ἀπεχώρισαν ἐκ τοῦ Σώματός των τὸν ἀντιπρόεδρον, ἐναντίον τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Βουλευτικὸν σῶμα.

Γ'. Ὁ ὀργανικὸς νόμος, κατὰ τὸν § 40, διορίζει ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ προβιβασμοὶ νὰ ἐγκρίνωνται παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ, προβαλλόμενοι παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ· αὐτοὶ

δὲ ἔδωκαν ἱκανοὺς προβιβασμοὺς χωρὶς νὰ ἐρωτήσωσι κἂν τὸ Βουλευτικόν.

Δ'. Τὰ δημόσια πράγματα, καὶ μάλιστα κανόνια καὶ ἄλλα, εἶναι ὅλου τοῦ ἔθνους, καὶ δὲν ἠμπορεῖ μήτε Ἐκτελεστικὸν μήτε Βουλευτικὸν νὰ τὰ ἐκποιήσῃ· καὶ αὐτοὶ μ' ὅλον τοῦτο ἐπώλησαν κανόνια τοῦ Ναυπλίου, καὶ χωρὶς τῆς εἰδήσεως τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ε'. Ἐν ᾧ μήτε τὸ ἑνόνειν, μήτε τὸ διαιρεῖν ἐπαρχίας εἶναι ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, αὐτοὶ ἐξέδωκαν προκηρύξεις νὰ ἑνώσουν τὴν ἐπαρχίαν Ἁγίου Πέτρου μὲ τὸν Πραστόν, ἐπερειδόμενοι εἰς μίαν πλαστὴν ἀναφορὰν τινῶν ἀτόμων, καὶ ἔπειτα εἰδοποίησαν τὸ Βουλευτικόν.

ς'. Ἐν ᾧ ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως διορίζει τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπάρχων ὡς καὶ τὴν ἀποβολήν, καὶ γίνεται συναινέσει τῶν δύω σωμάτων τῆς Διοικήσεως οὕτω ῥητῶς· «νὰ μὴν ἀποβάλλεται κάνένας τῶν ἐπάρ-
» χων, εἰμὴ συναινέσει τῶν δύω εἰρημένων Σωμάτων, καὶ
» τόσον ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμός, ὅσον ἡ ἀποβολὴ τῶν
» ἐπάρχων προβάλλονται ἑκατέρωθεν, πάντοτε ὅμως
» ἐγγράφως·» ταῦτα τὰ μέλη ἐδιόρισαν ἐπάρχους ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως καὶ τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ζ'. Ὁ ὀργανικὸς νόμος σκλάβον δὲν γνωρίζει, καὶ ἐμποδίζει μήτε νὰ ἀγοράζεται, μήτε νὰ πωλῆται· αὐτοὶ ἐπώλησαν Τούρκους αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους ᾐχμαλώτευσε τὸ ἔθνος ὅλον μὲ τὸ αἷμά του.

Η'. Ὁ ὀργανικὸς νόμος δίδει τὴν πρᾶσιν ἐθνικῶν κτημάτων εἰς μόνον τὸ Βουλευτικόν, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν δὲν ἔχει κἀμμίαν ἐξουσίαν ἢ ἄδειαν, καὶ ὅμως ταῦτα τὰ μέλη προεκήρυξαν πρᾶσιν ἐθνικῶν κτημάτων ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ ἀδείας τοῦ Βουλευτικοῦ.

Θ'. Ὁ ὀργανικὸς νόμος ἐμποδίζει κάθε εἴσπραξιν ἄνευ προεκδοθέντος νόμου· αὐτὰ ὅμως τὰ μέλη παρέβλεψαν, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας προεκήρυξε καὶ ἀπεκατέστησε μονοπωλεῖον ἅλατος, καὶ ἐν ᾧ τὸ Βουλευτικὸν ἀπεκήρυξεν αὐτὸν παρανομήσαντα, αὐτοὶ τὸν κρατοῦν καὶ ὑπογράφει ὡς ὑπουργός. Ἄρα καὶ τὸ τόσον ὀλέθριον πρὸς τὸν λαὸν μονοπωλεῖον ἅλατος εἶναι μὲ τὴν συγκατάθεσίν των.

Ι'. Ἐν ᾧ κατὰ τὸν νόμον ὀλιγώτερα ἀπὸ τρία μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν, καὶ εὐθὺς ὁποῦ λείψῃ ἓν τῶν τριῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, μένει λελυμένον καὶ ἀργεῖ ἡ Διοίκησις, αὐτοὶ συνεφώνησαν καὶ ἔπεμψαν εἰς Καρύταιναν τὸν Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, τρίτον μέλος, καὶ οὕτω διέσεισαν τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, καὶ ἔκτοτε διέκοψαν κάθε ἀνταπόκρισιν μετὰ τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ ἐνέκρωσαν τὰς ὑποθέσεις τῆς πατρίδος.

ΙΑ'. Τὸ Βουλευτικὸν διὰ τὴν παρανομίαν τοῦ Ἀνδρέα Μεταξᾶ ἐδιόρισεν ἐπιτροπήν, ἥτις ἐξετάσασα τὴν κατηγορίαν, εὗρε δεκτήν, καὶ οὕτως ἐγένετο ἔκπτωτος· καὶ τ' ἄλλα δύω μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ οὐδόλως εἰσήκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς τὸν χῶρον καὶ συνυπέγραφεν.

ΙΒ'. Ἀντὶ τοῦ ἐλλείποντος μέλους τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐδιόρισε τὸ Βουλευτικὸν τὸν Κ. Ἰωάννην Κωλέττην· καὶ ἔπεμψε κατὰ τὴν τάξιν τὸ προβούλευμα πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ αὐτὰ δὲν ἔβαλον εἰς πρᾶξιν τὸν νόμον.

ΙΓ'. Ἐν ᾧ τὸ Βουλευτικὸν διέτριβεν εἰς Ἄργος, καί, κατὰ τὸν νόμον ὑπ' ἀριθ. 28, ἐπροσκαλοῦσε καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, αἴφνης τῇ 26 Νοεμβρίου ἔρχεται ἐκ Ναυπλίου ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις τῆς Διοικήσεως ση-

μαιοφοροῦσα, καὶ ὁ τοῦ Ναυπλίου φρούραρχος μὲ ἄρματα νὰ βιάσωσι τὸ ἀπαραβίαστον Βουλευτικὸν μὲ ἐκεῖνα τὰ ἄρματα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἔδωκεν ἡ πατρὶς νὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς νόμους καὶ τοὺς φύλακας τῶν νόμων· τὰ δὲ ἐν Ναυπλίῳ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀδιαφοροῦντα, ἔβλεπον τοῦτο τὸ παράνομον κίνημα, καὶ ὄχι μόνον δὲν συνέδραμον εἰς προφύλαξιν τῶν κατακρατηθέντων νόμων, ἀλλ' οὔτε κἂν ἔγραψαν πρὸς τὴν ἐκτελεστικήν των δύναμιν διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ἀφήσῃ ἥσυχον τὸ Βουλευτικόν, ἀλλὰ μενόντων τῶν ἁρμάτων εἰς Ἄργος, ἐζήτουν συμβιβασμοὺς μὲ τὸ Βουλευτικόν.

Τῇ 19 Δεκεμβρίου 1823, ἐν Κρανιδίῳ.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἀναστάσιος Λόντος.—Δημ. Παρδαλάκης.—Γκίκας Καρακατσάνης.—Ν. Μηλιάνης. —Γ. Μαυρομμάτης.—Γ. Παπαηλιόπουλος.—Μαργαρίτης Δημάδης.—Ἰω. Κοντουμᾶς.—Ἰωάννης Εὐγενίδης.

Περ. β'. ἀριθ. 579.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰδοποιήθητε, ὅτι ὁ συμπολίτης σας κύριος Παναγιώτης Μπότασης ἐδιορίσθη μέλος τοῦ νέου Ἐκτελεστικοῦ σώματος· καὶ ἐπειδὴ ἡ εὐγενία του θὰ ἀργοπορήσῃ μερικὰς ἡμέρας· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος δὲν ἐπιδέχεται στιγμῆς ἀναβολήν, διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὸ Σῶμα τὰς ἐργασίας του, τὸ Βουλευτικὸν ἀπεφάσισε καὶ προσκαλεῖ σήμερον τὸν συμπολίτην σας, κύριον Γκίκαν Μπότασην, νὰ σταθῇ προσωρινῶς εἰς τὸν τόπον τοῦ αὐταδέλφου του, ἕως οὗ νὰ φθάσῃ ὁ διορισθεὶς κύριος Παναγιώτης. Ὅθεν παρακινήσετέ τον καὶ ἡ εὐγε-

νία σας νὰ ἔλθῃ ταχέως, διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλωνται αἱ ἀναγκαῖαι ὑποθέσεις τῆς πατρίδος. Ἔῤῥωσθε.

Τῇ 30 Δεκεμβρίου 1823, ἐν Κρανιδίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος,

(Τ. Σ.) † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ὁ Δεύτερος Γραμματεύς, ΚΩΝΣΤ. ΤΣΕΡΤΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 597.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἐπληροφορήθη τὸ Βουλευτικὸν, ὅτι τινὲς πραγματεύουσι νὰ πωλήσωσι τοὺς ἐν Ναυπλίῳ αἰχμαλώτους πασσάδες, εἰδοποιεῖσθε καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ προσέχετε, ἐὰν καὶ ἤθελε χρειασθῇ διὰ θαλάσσης νὰ συνδράμετε διὰ νὰ ἐμποδισθῶσιν. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐδιορίσθη καὶ ἡ Κρανιδιώτη γαλιότα διὰ νὰ περιφέρεται εἰς ταῦτα τὰ μέρη· ὡσαύτως ἐλήφθησαν καὶ τὰ διὰ ξηρᾶς ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐμπόδισιν τούτων. Ἔῤῥωσθε.

Τῇ 5 Ἰανουαρίου 1824, ἐν Κρανιδίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ὁ Β'. γραμματεύς, Κ. ΤΣΕΡΤΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 601.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα

Διακηρύττει πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Ἐναντίον τῆς εὐχῆς τοῦ Βουλευτικοῦ ἔφθασεν, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἡ ὥρα, καθ' ἣν οἱ νόμιμοι παραστάται σας, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες! βιάζονται ἀναφανδὸν νὰ σᾶς λαλήσωσι. **Τὸν ὀργανικὸν νόμον**, τὴν βάσιν τῆς εὐτυχίας σας, δι' ὃν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπάθαμεν καὶ πάσχομεν, καὶ τὸν ὁποῖον ἡ θέλησίς σας ἐσύστησε, καὶ ὁρκι-

σθέντες, παρεδώκατε εἰς τοὺς νομοφύλακας παραστάτας σας, αὐτὸν κατεπάτησαν τρία ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ὁ πρόεδρος Πέτρος Μαυρομιχάλης, ὁ Σωτήριος Χαραλάμπης καὶ Ἀνδρέας Μεταξᾶς. Κατὰ τί καὶ πόσον καὶ πῶς παρηνόμησαν, πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸν διοργανικὸν νόμον διορισθείσης ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξετάσασα τὰ ἐκείνων πεπραγμένα, καθυπέβαλεν εἰς τὴν διάκρισιν ὅλου τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, καὶ παμψηφεὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ κατηγορία. Ὅθεν τὸ Βουλευτικὸν, κηδόμενον τῆς σωτηρίας τοῦ ἐμπιστευθέντος ἔθνους καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς πατρίδος, βιάζεται, ἵνα μὴ ὑποπέσῃ καὶ αὐτὸ εἰς κατηγορίαν καὶ ὀργὴν τοῦ ἔθνους, νὰ προλάβῃ μήπως καὶ δαπανηθῇ ἐπὶ ματαίῳ καὶ αὐτὸ τὸ ἁρμοδιώτατον μὲν, ὀλιγώτατον δὲ διάστημα τοῦ καιροῦ, ὁποῦ μᾶς χαρίζει ὁ χειμὼν καὶ ἡ περίστασις, νὰ προφθασθῇ ἐνταὐτῷ καὶ ἡ δημόσιος οἰκονομία, τὰ νεῦρα τῆς ἐπικρατείας. Δυνάμει τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, ὅστις εἶναι ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους, διακηρύττει ἐκπτώτους τῆς Νομοτελεστικῆς ἀρχῆς τοὺς ῥηθέντας Πέτρον Μαυρομιχάλην καὶ Σωτήριον Χαραλάμπην, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ Μεταξᾷ, ἐκπεπτωκότι ἀπὸ τὰς 25 Νοεμβρίου 1823 διὰ προβουλεύματος ὑπ' ἀριθ. 512, καὶ ἄλλους ἀντικαθίστησι, τὸν Κύριον Γεώργιον Κουντουριώτην πρόεδρον τοῦ Σώματος, τὸν Κύριον Παναγιώτην Μπότασην, τὸν προδιορισθέντα Κύριον Ἰωάννην Κωλέττην ἀπὸ τὰς 25 Νοεμβρίου 1823, δι' ἐπισήμου ὑπ' ἀριθ. 510, καὶ τὸν Κύριον Νικόλαον Λόντον, ἄνδρας ἀξίους νὰ ὑποφέρωσι τὰ διοικητικὰ βάρη, καὶ εἰδότας σέβεσθαι τὰ καθεστῶτα, ἱκανοὺς νὰ εὐκολύνωσι τὰ δύσκολα, διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἡ πατρὶς, ἑτοιμαζομένη κατὰ τοῦ ἐχθροῦ διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς μὲ τὴν ἀπαιτουμένην στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

Εἰς τὸ νέον λοιπὸν Ἐκτελεστικὸν σῶμα ὀφείλει κάθε πιστὸς πατριώτης καὶ εὐπειθὴς εἰς τοὺς νόμους Ἕλλην νὰ ἀποδίδῃ τὴν παρὰ τῶν νόμων διωρισμένην ὑπακοὴν καὶ εὐπείθειαν, συντρέχοντες ἕκαστος μὲ ζῆλον καὶ προθυμίαν, μὲ τὴν ἀναμεταξύ μας σύμπνοιαν καὶ ἀγάπην, ὅπως ματαιώσωμεν, διὰ τῆς θείας χάριτος, καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀσφαλίσωμεν τὴν πατρίδα, στερεόνοντες τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν μας.

Ἐξεδόθη ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 6 Ἰανουαρίου 1824.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος

† ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Β'. Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ*, Κ. ΤΣΕΡΤΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 603.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἐχρειάσθη νὰ εἰσαχθῶσι πρὸς τὸ Νομοτελεστικὸν σῶμα νέα μέλη, καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν προκήρυξιν, ὑπ' ἀριθ. 601 καὶ ἡμέραν τὴν σημερινήν· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν μελῶν, ἅτινα συγκροτοῦσι τὸ Ἐκτελεστικὸν, δὲν παρευρίσκονται ἐνταῦθα ὅλα, εἰμὴ δύω μόνον, ὁ Πρόεδρος δηλονότι κύριος Γεώργιος Κουντουριώτης, καὶ κύριος Ἰωάννης Κωλέττης· καὶ ἐπειδὴ τά τε ἀρχεῖα καὶ αἱ σφραγίδες τῆς Διοικήσεως εὑρίσκονται εἰσέτι ἐν χερσὶ τῶν καταργηθέντων καὶ ἐν Ναυπλίῳ διατριβόντων· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος καὶ τῶν αὐτῇ συμφερόντων ἀναβολὴν δὲν ἐπιδέχονται· τὸ Βουλευτικὸν κηδόμενον τῆς σωτηρίας τοῦ ἐμπιστευθέντος ἔθνους, θεσπίζει·

Α'. Κατὰ τὸ παρὸν τρία μέλη, ὑπογράφοντα καὶ ἐκτελοῦντα, νὰ ἦναι ἰσοδύναμα τοῖς πέντε, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ Σώματος.

Β'. Ὁ Κύριος Γκίκας Μπότασης, ὢν ἐπιτροπικὸς κατὰ τὸ παρὸν, καὶ νὰ συνυπογράφῃ καὶ νὰ συνεκτελῇ τοῖς ἄλλοις δύω μέλεσι, τῷ προέδρῳ, φημὶ, καὶ τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωλέττῃ, ἄχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ αὐταδέλφου του, κυρίου Παναγιώτου Μπότασῃ.

Γ'. Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ παρὸν λείπουσι τὰ ἀρχεῖα καὶ αἱ σφραγίδες, ά. τὸ Ἐκτελεστικὸν νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του ἐπιθέτον εἰς τὰ ἔγγραφά του, Ἀριθ. Α'. καὶ ἑξῆς, 6'. τὰ ἔγγραφα ταῦτα νὰ σφραγίζωνται κατὰ τὸ παρὸν μὲ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σφραγίδα, ἕως οὗ νὰ ληφθῶσιν αἱ εἰς τοῦτο διωρισμέναι. Ταῦτα δέδοκται· ἐψηφίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Τῇ 6 Ἰανουαρίου 1824, ἐν Κρανιδίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, Ἰ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 10.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Δυνάμει τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, § κδ'. οἱ παραστάται τοῦ ἔθνους ἔκλεξαν νέον Ἐκτελεστικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐνῆρξεν ἤδη τὰς πράξεις του. Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ δημοσιεύσετε τὰς ἐγκλείστους διακηρύξεις εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ν' ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ νὰ προτεθῶσιν ἀντίγραφα τούτων κατὰ διάφορα μέρη, διὰ νὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς κάθε Ἕλληνα νὰ μὴ σέβεται, εἰμὴ τὴν νόμιμον Διοίκησιν τῆς πατρίδος, καὶ νὰ μὴ γνωρίζῃ, εἰμὴ τὴν ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σφραγίδα.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 7 Ἰανουαρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ,

Γ. Κουντουριώτης.—Γκίκας Μπότασης.—Ἰω. Κωλέττης.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ῥόδιος.*

Περ. 6'. ἀριθ. 2.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ·

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, διακηρύττει·

Ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος καὶ ἡ ζήτησις ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους διὰ τῶν νομίμων παραστατῶν του, δυνάμει τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, § κδ'. μᾶς ἐπροσκάλεσεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο χρέος, καὶ μᾶς ἀφιέρωσεν ὁμοφώνως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν νόμων, τὴν φροντίδα τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος, τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας, τιμῆς καὶ ζωῆς ἑκάστου πατριώτου.

Ἂν καὶ τὸ χρέος μέγα καὶ ὑπὲρ δύναμιν, μ' ὅλα ταῦτα ἐλπίζοντες εἰς τὴν οὐράνιον ἀντίληψιν τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, ὅστις δὲν ἔλειψε ποτὲ χειραγωγῶν τὸ ἔθνος ἀπὸ δόξαν εἰς δόξαν, εἰς εὐλογίαν τοῦ ὀνόματός του, πεπεισμένοι ἐσωτερικῶς διὰ τὴν εἰς τοὺς νόμους εὐπείθειαν, τὴν ὁποίαν ἔδειξε καὶ δεικνύει τὸ γένος ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ νομίμου πολιτεύματός μας, ἐνεψυχώθημεν εἰς τὸν ἐπιφορτισμὸν τοιούτου ἐπαγγέλματος.

Ἀξίως λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τῆς τοιαύτης εὐνοϊκῆς διαθέσεως τοῦ ἔθνους, θέλομεν ἀγωνισθῇ ἐπιμόνως διὰ νὰ παραστήσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος κριτήριον ὄχι πάντῃ ἀναξίους τῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν χρηστῶν του ἐλπίδων, τὰς ὁποίας περὶ ἡμῶν συνέλαβεν. Ὅθεν ἡ πρώτη καὶ ἀρχικὴ φροντὶς ἡμῶν θέλει εἶσθαι εἰς τὸ νὰ λάβωμεν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὄχι μόνον νὰ διαφυλάξωμεν τὴν πατρίδα ἀπὸ τὰς διὰ θαλάσσης καὶ κατὰ γῆν ὁρμὰς τοῦ τυράννου, καὶ νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ τέταρτον ἤδη ἔτος ἀξίως τῆς προγονικῆς εὐκλείας τὴν πολιτικήν μας ὕπαρξιν, ἀλλὰ διατάττοντες τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς πατρίδος ἐπὶ τὸ κρεῖττον, καὶ παρεισάγοντες τὴν εὐνομίαν, ν' ἀρχίσωμεν νὰ προοδεύωμεν,

κατὰ μίμησιν τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν τῆς σοφῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν εὐταξίαν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐλευθερώσωμεν καὶ ἄλλους συναδελφοὺς πατριώτας ἀπὸ τὸν πικρὸν ζυγὸν τῆς ὀθωμανικῆς τυραννίας, καὶ νὰ ἐκτείνωμεν τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας μας. Διὰ ταῦτα θέλομεν ἀγωνισθῆ μ' ὅλην τὴν ἀνήκουσαν δραστηριότητα εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν προτρέπομεν πατριωτικῶς τὸ ἔθνος νὰ σέβεται καὶ νὰ ὑπακούῃ τοὺς νόμους, διότι ὁ μὲν εὐπειθὴς καὶ ἐνάρετος πατριώτης θέλει ἀνταμείβεται κατ' ἀναλογίαν τῶν περιστάσεων τῆς πατρίδος καὶ κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων καὶ κατορθωμάτων του, καὶ θέλει ἀπολαμβάνει τὰ καλὰ τῆς ἐλευθερίας ὅσον δυνατὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὁ δὲ ἀπειθὴς καὶ παραβάτης, ὡς ἀντιπατριώτης, ὡς ἀντιπράττων εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, θέλει παιδεύεται αὐστηρῶς ἀπὸ τὴν δικαίαν ὀργὴν τῶν νόμων καὶ ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς πατρίδος.

Μὲ τοιαῦτα φρονήματα ὑπακούσαμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἔθνους, καὶ μὲ τοιαῦτα ἐλπίζομεν νὰ διατρέξωμεν τὸ στάδιον τοῦ ἱεροῦ μας ἐπαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς καὶ ἡ πατρὶς καὶ τὸ γένος.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 7 Ἰανουαρίου 1824 καὶ τῆς ἐλευθερίας δ'.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ,

(Τ. Σ.) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 12.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Πλησιάζει ὁ καιρὸς, καθ' ὃν πρέπει πάλιν νὰ ἐκπλεύ-

σωσι τὰ πλοῖά μας, καὶ νὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ θαλάσσης. Ὅθεν ἡ σεβαστὴ Διοίκησις λαμβάνουσα ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν τῆς χρηματικῆς ποσότητος διὰ τὸν ἔκπλουν, παρέχει πόρον ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ναυτικὴν δύναμιν τὴν σύναξιν τῶν ἐθνικῶν προσόδων ἀπὸ τὰς ἐλευθέρας νήσους μας, καὶ διατάττει αἱ τρεῖς νῆσοι Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν νὰ ἐκλέξωσιν ἑκάστη νῆσος δύω ἄνδρας, μέλη πληρεξούσια τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης. Τούτων τὰ ὀνόματα θέλετε μᾶς τὰ κάμει γνωστὰ ὅσον δυνατὸν ὀγρήγορα, διὰ νὰ τοὺς δώσωμεν τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας. Ἀνάγκη ὅμως νὰ ἦναι ἄνδρες τῆς πρώτης τάξεως, φρόνιμοι καὶ μὲ ὑπόληψιν, διὰ νὰ δυνηθῶσιν ἐνταύτῳ συνάζοντες τὰς ἐθνικὰς προσόδους, νὰ δώσωσι καὶ μορφὴν εὐταξίας εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας, καὶ νὰ καταπραΰνωσι τὰς ταραχάς, αἱ ὁποῖαι ἤδη ἀκμάζουσιν.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 8 Ἰανουαρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Τ. Σ.) ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 638.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κυρίους πληρεξουσίους Σπετσῶν.

Διωρισμένη παρὰ τῆς θείας προνοίας ἡ νῆσός σας, μετὰ τῶν ἄλλων δύω συμμαχομένων Ὕδρας καὶ Ψαρῶν, διὰ ν' ἀναδεχθῇ τὸ Ἀτλαντικὸν φορτίον, τὸ ἥμισυ, λέγω, τοῦ ἑλληνικοῦ κατὰ τῶν τυράννων πολέμου, συνενήργησε καὶ συνενεργεῖ οὐ μόνον εἰς τὴν πρόοδον,

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου Νικολάου Γ. Μπότασση.

ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους καὶ στερέωσιν, ὥστε δυνάμεθα ὅλοι νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ τρεῖς ναυτικαὶ νῆσοι ἠσθάνθησαν μετὰ τῶν καλῶν πατριωτῶν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστηθῇ καὶ συντηρῆται ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις, καὶ εἰς τοῦτο οὐκ ὀλίγον συνέδραμον οἱ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀποσταλέντες πληρεξούσιοι καὶ παραστάται, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ εὐγενία σας, Κύριοι Χ. Ἰωάννη Μέξη, Γκίκα Μπόταση, Ἀν. Χ. Ἀναργύρου καὶ Γεώργιε Μπούκουρη, μετὰ τῶν συμπληρεξουσίων ὑμῶν Κυρίων Ὑδραιοψαριανῶν, κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίστασιν τοῦ Ἄργους, καθ' ἣν συνεκινδυνεύσατε τοῖς τοῦ ἔθνους παραστάταις, καὶ πρὸ ἐκείνης καὶ μετ' ἐκείνην συναγωνισθέντες καὶ συμπονήσαντες τὰ μάλιστα. Τὸ Βουλευτικὸν ἄρα, ὡς ἐκ προσώπου ὅλου τοῦ ἔθνους, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ὁμολογήσῃ ἀπείρους τὰς χάριτας πρός τε τὴν νῆσόν σας καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, καὶ καταχωροῦν εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ ἔθνους τὴν ἔνδειξιν ταύτην, ἀφήσῃ μαρτυρίαν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς, εἰς μνήμην αἰώνιον, ὅπως γνώσωνται οἱ μεταγενέστεροι νήσων καὶ ἀνδρῶν ἀρετήν.

Τῇ 20 Ἰανουαρίου 1824, ἐν Κρανιδίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς*, ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 137.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ εὐγενέστατος κύριος Παναγιώτης Μπόταση, χρονοτριβῶν αὐτόθι, κάμνει ἐπαισθητὴν τὴν ἔλλειψίν του ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖσθε καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ τὸν παρακινήσετε διὰ νὰ ἐπιταχύ-

νῃ ὅσον τάχιστα τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν του, ὡς ἀναγκαίαν.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 25 Ἰανουαρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
(Τ. Σ.) ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 188.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Κυρίους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισε διὰ δημοπρασίας τὰς εἰς Πελοπόννησον καὶ ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα ἐθνικὰς προσόδους· καὶ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ ὅσον ἐνδέχεται τὰς καταχρήσεις, θέλει διατάξει ἐπιτροπὴν εἰς τοῦτο ἐκ διαφόρων ὑποκειμένων. Διορίζεσθε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ ἐκλέξετε ἐκ τῆς νήσου σας τέσσαρα ὑποκείμενα μὲ πατριωτισμὸν καὶ ἐμπειρίαν εἰς τὰ τοιαῦτα πράγματα, καὶ νὰ ἐπιταχύνετε ὅσον τὸ δυνατὸν τὸν ἐνταῦθα ἐρχομόν των, διὰ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν ταύτην.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 12.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Πληροφορούμεθα σήμερον, ὅτι εἰς τὸ χωρίον Ἑρμιόνην (Καστρὶ) ἀπό τινας ἡμέρας ἐξακολουθεῖ μία ἀσθένεια, τὰ συμπτώματα τῆς ὁποίας δίδουν ὑπόνοιαν ὅτι

εἶναι ἡ πανώλης νόσος. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν ἡ φιλογένειά σας κατὰ χρέος καὶ προσκαλεῖσθε νὰ λάβετε τὰ ἀνήκοντα προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς προφύλαξιν τῆς νήσου σας ἀπὸ τὴν ἀνθρωποφθόρον ταύτην νόσον.

Τῇ 12 Φεβρουαρίου 1824, ἐν Κρανιδίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ προσωρινὸς τῆς ἀστυνομίας* ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΪΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, ΓΕΩΡ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 447.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἠξεύρετε πολλὰ καλά, ὅτι ἀπὸ τὸ πολυθρύλλητον Ναύπλιον, διὰ τὸ ὁποῖον συνεισέφερεν ὁλόκληρον τὸ ἔθνος, ἠλπίζετο ὅτι μετὰ τὴν ἅλωσίν του θέλει γίνει ἀρχὴ εὐταξίας, ὅταν ἔμβῃ ἡ Διοίκησις· ἀλλ' ὁ Κολοκοτρώνης καὶ οἱ περὶ αὐτόν, μεταχειρισθέντες διαφόρους δόλους καὶ ἀπάτας, κατεκυρίευσαν τὸ φρούριον ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ ἔθνους. Ἔλαβεν ἔκτοτε διάφορα μέτρα διὰ νὰ τὸ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὰς χεῖράς του, ἀλλ' οὗτος ποτὲ δὲν ἠθέλησεν εἰλικρινῶς νὰ συγκατανεύσῃ· ἀλλὰ ποτὲ μὲν ὑποσχόμενος δολίως, ποτὲ δὲ ἐξυβρίζων φανερῶς τοὺς νόμους, τὸ κατακρατεῖ μέχρι τοῦδε, τὸ ἀποκατέστησε φωλεὰν τῆς κακίας καὶ ἁρπαγῆς του, καὶ ἀποβλέπει ἀναντιῤῥήτως ν' ἀποκατασταθῇ τύραννος τοῦ ἔθνους.

Μετεχειρίσθησαν ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν ἀληθῆ ὁδὸν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἤκουσε.

Τελευταῖον ἐκηρύχθη καὶ φανερὸς ἀποστάτης τῆς πατρίδος.

Ὅθεν ἡ Διοίκησις ἐνόμισε χρέος της εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων, διὰ νὰ τὸν καθυποχρεώσῃ νὰ αἰσθανθῇ τὴν βαρύτητα τῶν νόμων, καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, καὶ διέταξεν ἀπὸ διαφόρους ἐπαρχίας νὰ κινήσωσι στρατιῶται διὰ τὴν κατὰ γῆν πολιορκίαν Ναυπλίου. Ὅθεν διορίζεται καὶ ἡ νῆσος αὕτη νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν πολιορκίαν, καὶ νὰ ἑτοιμάσῃ ὀγρήγορα ἓν πλοῖον, τὸ ὁποῖον θέλει κινήσει εἰς δευτέραν διαταγὴν, καὶ ἡ δαπάνη τοῦ ὁποίου κατὰ καιρὸν τῆς πολιορκίας θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 27 Φεβρουαρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 464.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Διοίκησις διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος ἐνέκρινε νὰ μὴ χάσῃ οὐδεμίαν στιγμὴν διὰ νὰ κινηθῇ μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων κατὰ τῶν ἀποστατῶν, διὰ τοῦτο διορίζεσθε, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν, ἀμέσως ἢ τὸ πολὺ τὸ Σάββατον, πρωῒ, νὰ κινηθῇ εἰς τὸν ἔκπλουν τὸ προδιαταχθὲν πλοῖον, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Πορτοχέλι, ὅπου ἀράζων ὁ ναύαρχος, ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς τοῦ χρέους του.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 477.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὰς 27 Φεβρουαρίου· ἡ Διοίκησις ἐπαινεῖ μεγάλως τὴν προθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ πλοίου, καὶ διατάττει καὶ αὖθις τὴν ταχεῖαν ἔκπλευσίν του εἰς Πορτοχέλι. Νεώτερον τὶ δὲν εἶναι, εἰμὴ ὅτι ἡ Διοίκησις ἐνεργεῖ δραστηρίως τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος σκοπούς της.

Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 29 Φεβρουαρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 507.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ἀπὸ Κρήτης ἡ ἐπιτροπή, τὴν ὁποίαν ἔστειλεν ἡ Διοίκησις διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασίν της στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς. Κύριοι! ἡ Κρήτη πάσχει τὰ λοίσθια, χάνεται ἐντὸς ὀλίγου· φονεύονται οἱ ἄνδρες καὶ αἰχμαλωτίζονται γυναῖκες καὶ ἀθῶα βρέφη εἰς τὰ σπάργανα. Οἱ Κρῆτες ζητοῦσιν ἔλεος, ζητοῦσι βοήθειαν προχειροτάτην καὶ τὴν ταχίστην, καὶ ἐπικαλοῦνται Θεόν, ἀνθρώπους καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον. Τί νὰ κάμῃ ἡ Διοίκησις εἰς τοιαύτην δυστυχίαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου; ποίαν ἐξοικονόμησιν, διὰ ν' ἁρπάσῃ ἀπὸ τὴν ἐχθρικὴν σπάθην χιλιάδας ψυχάς; Δὲν παρακαλεῖ θερμῶς ἡ Διοίκησις ἀπὸ μέρους τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔ-

νους, εἰμὴ τὴν εὐγενίαν σας. « Ἐφάνητε πάντοτε ἀγα» θοὶ συνεργοὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους, » φανῆτε καὶ σήμερον, διὰ τὸν Θεὸν, τῆς πατρίδος καὶ ἰδίως σωτῆρες τῆς Κρήτης, καὶ πρὸς τὰς πενῆντα χιλιάδας, τὰς ὁποίας ἀποστέλλουσιν ἀπὸ Κρήτην καὶ αἵ ὁποῖαι διευθύνονται σήμερον εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ὕδρας, συγκαταθέσατε ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας ἐξ ἰδίων σας, διὰ νὰ ἑτοιμασθῶσιν ὅσον ὀγρηγορώτερον δεκαπέντε πλοῖα καὶ δύω πυραλωτὰ, καὶ νὰ ἐκπλεύσωσιν εἰς Κρήτην. Διὰ τὴν περισσοτέραν τῶν πενῆντα χιλιάδων συνεισφοράν σας, καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ Διοίκησις σᾶς ὑπόσχεται ὁποίαν συμφωνίαν ἀγαπᾶτε, εἴτε ἀπὸ δάνειον τῆς Λόνδρας, εἴτε ἀπὸ μουκατάδες, εἴτε ἀπὸ πρῶτα χρήματα τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, εἴτε ὅπως ἄλλως στοχασθῆτε. Σᾶς ἐγκλείονται καὶ γράμματα τῆς Κρήτης, καὶ ἀποστέλλεται αὐτόθι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ σᾶς εἴπῃ διὰ στόματος τὰ κατὰ τὴν Κρήτην.

Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 4 Μαρτίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
Παναγιώτης Μπόστασης.— Ἰωάννης Κωλέττης. — Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Νικόλαος Λόντος.

Ὑπερτάτη Σεβαστὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος !

Οἱ ἐχθροὶ ἐπαπειλοῦσιν εἰς τὴν ὡραίαν πατρίδα μας Κρήτην παντελῆ καταστροφὴν καὶ ἀφανισμὸν αὐτῆς διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, καθὼς λεπτομερῶς θέλει πληροφορηθῆτε παρὰ τοῦ Κυρίου παραστάτου μας Δημητρίου Παρδαλάκη, καὶ τῶν Κυρίων ἀπεσταλμένων παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως περὶ πάντων τῶν ἐδῶ διατρεχόντων. Ἡμεῖς προνοήσαντες, διὰ νὰ προλάβωμεν κἂν τοὐλάχιστον τὸ ὕστερον κακὸν, καὶ ἐλευθερωθῇ ἡ νῆσος ἀπὸ τὸν

ἐχθρικὸν στόλον, ὅστις τρεῖς μῆνας ἤδη μᾶς φοβερίζει περιφερόμενος εἰς τὰ παράλιά μας, ἐκάμαμεν μικράν τινα καταβολὴν μετρητῶν ἀπὸ γρόσια πενῆντα χιλιάδας, μὴ δυνηθέντες ἐπὶ πλέον, τὰς ὁποίας καὶ στέλλομεν πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν μὲ τὸν κύριον Ἀνδρέαν Κυριακάκην καὶ Χ. Στρατῆν Πελιβανάκην, διὰ νὰ ἐγχειρίσωσι πρὸς αὐτήν, ἐπικαλούμενοι διὰ νὰ οἰκονομήσωσι καὶ τὰ λοιπὰ ἢ ἀπὸ τὸ δάνειον τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου Βυρῶνος, ὁποῦ ὑπεσχέθη νὰ δώση εἰς βοήθειαν τῆς νήσου, ἢ ὅπως ἄλλως, πρὸς ἔκπλευσιν δεκαπέντε πλοίων πολεμικῶν καὶ δύω βουρλότων, διὰ νὰ κατατρέξωσι τὸν αἰγυπτιακὸν ἐχθρικὸν στόλον, ὅστις βεβαίως θέλει μπλοκάρει τὰ παράλιά μας.

Ὑπερτάτη Διοίκησις! Τέταρτον ἤδη χρόνον διάγει ἡ νῆσός μας ἀφ' οὗ ὡπλίσθη κατὰ τοῦ τυράννου· ἀντιπαρετάχθη γενναίως ἄχρις οὗ ἠδύνατο νὰ βαστάξῃ τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ἤδη πνέει τὰ λοίσθια· μικρὰ στρατιωτικὴ βοήθεια καὶ ἡ ἔκπλευσις τοῦ στόλου ἠμπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακόν, καὶ λάβῃ ἡ πατρὶς τὴν ποθουμένην μορφήν. Τοῦτο διὰ νὰ γίνῃ, εἰς μόνην τὴν ὑπερτάτην Σεβαστὴν Διοίκησιν προστρεχόμεθα μετὰ δακρύων, διὰ νὰ ἐπίδῃ καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ ἐκτελέσῃ τὴν αἴτησιν ἑνὸς λαοῦ δυστυχοῦς, ὅστις ἀφίεται εἰς μόνην τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ.

Γνωρίζομεν κάλλιστα ὅτι τὰ μέσα ἐλλείπουσιν, ἀλλ' εἰς ποῖον τάχα νὰ προστρέξωμεν, εἰμὴ εἰς αὐτὸ τὸ ἔθνος, δι' οὗ ἐλπίζοντες ἀντέχομεν; Ἂν ἡ Κρήτη ἐλευθερωθῇ τοῦ ἐχθροῦ, εἶναι πλουσία καὶ ἱκανὴ διὰ νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ὅσοι συνεισέφερον εἰς αὐτήν. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖ νὰ λάβῃ τἀναγκαῖα καὶ συμφέροντα μέτρα ἡ ὑπερτάτη Σ. Διοίκησις εἰς τὰ δεινὰ ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ, ὅστις κινδυνεύει νὰ χαθῇ, καὶ νὰ λάβῃ τὴν αναγ-

καίαν προμήθειαν δι' αὐτόν, ὅστις χεῖρας ἐκτείνων εἰς τὸν ὕψιστον Πατέρα, ἐπικαλεῖ τὴν βοήθειαν αὐτῆς.

Λουτρὸν Σφακίων, τῇ 2 Μαρτίου 1824.

Οἱ Πρόκριτοι Σφακίων, ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ, *καὶ λοιποί.*

Πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου σημειωμένην σας παρὰ τῶν Κυρίων ἀπεσταλμένων· εἶδον ὅτι ἡ Διοίκησις ἐπῆρεν ὅλα τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν σωτηρίαν ταύτης τῆς νήσου. Ἄμποτε νὰ τὴν ἴδωμεν πολλὰ ὀγλίγωρα, ἐπειδὴ ὁ τόπος χάνεται. Εἶναι καιρὸς πολὺς ὁποῦ σᾶς ἔγραφον ὅτι ἡ Κρήτη πλημμυρεῖ ἀπὸ πολλοὺς προδότας Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι καθημερινῶς ὁδηγοῦν τοὺς ἐχθροὺς εἰς ὅλα τὰ κινήματά των, παρακινοῦν τοὺς ἄλλους καὶ προσκυνοῦν τοὺς ἐχθροὺς καθημερινῶς, ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς κολακεύει τοὺς ὅσοι προσκυνήσουσι, καὶ ἂν δὲν προφθάσῃ δύναμις πλοίων καὶ στρατευμάτων, θέλει σχεδὸν ὅλοι προσκυνήσουν, ἔξω μόνον ὅσοι εἶναι γνωρισμένοι εἰς τοὺς ἐχθροὺς πρωταίτιοι. Εἶναι καιρὸς ὁποῦ σᾶς ἔγραφα, ὅτι ὁ στόλος τῆς Αἰγύπτου διάγει εἰς Σούδαν, καὶ ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶχε σκοπὸν νὰ κινήσῃ τὴν ἄνοιξιν διὰ ξηρᾶς, καὶ τὰ καράβια διὰ θαλάσσης. Ἦλθε τέλος ἡ ὥρα· εἶναι δύω ἡμέραι σήμερον ὁποῦ ἐπέρασαν τὸν Ἁλμυρὸν ἀπὸ Κορώνην μὲ μικροὺς ἀκροβολισμοὺς τῶν ἐδικῶν μας, καὶ ἐστρατοπέδευσαν. Δὲν ἠξεύρομεν ὅμως ποῦ θέλει κτυπήσουν, ἢ διὰ Σφακίαν ἢ διὰ Κίσσαμον· πιθανώτερον ὅμως εἶναι διὰ Κίσσαμον, διὰ νὰ λεηλατήσωσι καὶ αὐτὰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ νὰ μᾶς κόψουν ὅλα τὰ μέσα, καὶ τότε νὰ κινήσωσι τὰ πλοῖα νὰ πολιορκήσωσι τὴν ἐπαρχίαν Σφακίαν, διὰ νὰ δώσωσι τέλος ταύτης τῆς ὡραίας νήσου, τῆς ὁποίας τὸ τέλος θέλει κεντήσει κατάκαρδα ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας χρι-

στιανοὺς διὰ τὴν πολυανθρωπίαν της, διὰ τὴν θέσιν της, διὰ τὰ προϊόντα της καὶ δι' ἄλλας πολλὰς χάριτάς της.

Φαίνεται ὅτι ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις ἀμφίβαλλεν, ὅτε τὴν εἰδοποιοῦσαν καὶ τῆς ἔλεγον, ὅτι ἡ Κρήτη δὲν ἐπροόδευσεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ὁποῦ ἐφάνη ἡ δύναμις τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, ἀλλ' ὠπισθοδρομοῦσε, καὶ τὸν ἀπερασμένον Μάϊον, πρὶν φθάσῃ ὁ στόλος τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, τρεῖς φοραῖς ἡ Κρήτη ἦτον εἰς ἀπελπισίαν· μάλιστα ἔγραφον εἰς τὸ κοινὸν Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, ζητοῦντες βοήθειαν. Φέροντες ἡμεῖς τοὺς ὀλίγους ξένους ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ κυριεύοντες αὐτὰς τὰς ἐπαρχίας, ἐμψυχώθη ὁ τόπος μικρόν. Ὁ ἐχθρὸς ὅμως δὲν ἔλειψε νὰ πέμψῃ καθημερινῶς, ὥστε ἐδυναμώθη τὸ στρατόπεδόν του, τὸ ὁποῖον τὸ κρατεῖ εἰς μίαν κολώναν· ἑνόνοντας καὶ ὅλους τοὺς ἐντοπίους, κινεῖται ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν. Τώρα ἐγνώρισεν ὁ τόπος πόσον ὠφελοῦν οἱ ξένοι, πλὴν λείπουν, καὶ διὰ νὰ μὴ ζαλίσω τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν, παρασταίνων ὅλα τὰ αἴτια τούτου τοῦ ἀφανισμοῦ μὲ πολλὰ ὀλίγα, ἀφίνω νὰ πληροφορηθῇ παρὰ τῶν Κυρίων ἀπεσταλμένων της, οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ πολλὰ ὀλίγον διέτριψαν ἐδῶ, πλὴν ἀρκετὰ ἐπληροφορήθησαν. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ πολλοῦ, καὶ γενικῶς καὶ μερικῶς, παρέστησαν ποῖα εἶναι τὰ μέσα, ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ σώσωσι ταύτην τὴν νῆσον, ἐπαναλαμβάνω καὶ αὖθις νὰ καθυποβάλω ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως τὰ αὐτά. Δεκαπέντε καράβια μὲ δύω μπουρλότα, πλὴν νὰ ἦναι ἀπὸ τὰ καλὰ καράβια, καὶ νὰ μὴ λείψῃ ὁ κύριος Μιαούλης, Σχούρτης καὶ ἄλλοι ἄξιοι καπετανέοι, διὰ νὰ ἠμπορέσωσι νὰ βλάψωσι τὸν ἐχθρόν· νὰ μὴν ἔλθωσι καὶ φανῶσι χωρὶς νὰ πράξωσι μηδὲν, ἐπειδὴ τότε ἀπελπίζονται χειρότερα καὶ χάνονται ἀμέσως. Εἶναι ἐδῷ καὶ δύω καράβια, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦμεν νὰ τὰ κάμωμεν μπουρλότα καὶ αὐτά· χρειάζεται καὶ

στράτευμα τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ παρὸν μερικόν, πρὸς ἐμψύχωσιν, καὶ ἀκολούθως νὰ ἔλθωσι καὶ ἄλλοι. Γνωρίζω ὅτι θέλει εὑρεθῶσιν ἄνθρωποι νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἡ Κρήτη εἶχε χιλίους πενταχοσίους, ξένους ὀνομαζομένους παρὰ τῶν ἐντοπίων, διὰ τί τοὺς ἄφησαν καὶ ἔφυγον; Ἔχουν μεγάλον δίκαιον, ὅποιοι καὶ ἂν ἦναι· πλὴν ὁ πατὴρ δὲν πρέπει νὰ παρατηρῇ τὰ σφάλματα τοῦ παιδίου. Προσπαθήσατε διὰ τὸν Θεὸν νὰ μὴ χάσῃ τὸ ἔθνος τὸ πλέον σημαντικὸν πρᾶγμα. Καὶ ἐγνώριζον καὶ γνωρίζω τὴν ἔνδειαν τῆς Διοικήσεως, καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὴν ἐζάλισα πρὸ πολλοῦ. Τώρα ὅμως δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω ἀλλέως, παρὰ νὰ σᾶς εἴπω νὰ γίνῃ ἡ ἀποστολὴ τῶν πλοίων ὅσον τάχιστα, τοὐλάχιστον νὰ γλυτώσωμεν τόσας χιλιάδας ψυχάς, νὰ μὴ μείνωσιν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ. Διὰ τὴν ἔκπλευσιν τούτου τοῦ στόλου ἐκάμαμεν μίαν σύναξιν μετρητῶν, μὲ πολλοὺς κόπους, ἀπὸ γρόσια 50,000, αἱ ὁποῖαι στέλλονται μὲ δύω ἀπεσταλμένους, τόν τε Κ. Ἀνδρέαν Κυριακάκην καὶ Στρατῆν Πελιβανάκην, πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν. Τὸ ὅτι δὲν ἐξαρκοῦσι μοὶ εἶναι γνωστόν, πλὴν ἢ ἀπὸ τὸ δάνειον τοῦ εὐγενοῦς λόρδου Βύρωνος, ὑποσχεθέντος διὰ τὴν Κρήτην, ἢ ἄλλως πως πρέπει νὰ οἰκονομήσετε αὐτὴν τὴν ἔκπλευσιν τῶν καραβίων, καθὼς ἔτι μὲ τὰ ἴδια πλοῖα καὶ μικρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν δι' ὀλίγην ἐμψύχωσιν τῶν ἐντοπίων.

Ὑπερτάτη Διοίκησις! Λάβετε μέτρα διὰ τὴν ὡραίαν Κρήτην, διότι χάνεται, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας· ἂν ἐλευθερωθῇ δὲ τοῦ κινδύνου καὶ ἂν δὲν σφετερίζωνται ἀπὸ τοὺς λῃστὰς τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα, ἔχει τὸν τρόπον ἡ Κρήτη νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ὅσοι συνεισέφερον δι' αὐτήν. Ἐγώ, ἂν καὶ προλαβόντως πολλάκις ἐζήτησα τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργήματός μου, ἤδη σᾶς λέγω, ὅτι εἰς τὴν δεινὴν ταύτην καὶ ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, εἰς ἣν

εὑρίσκεται ἡ Κρήτη, δὲν καταδέχομαι νὰ διαφύγω μόνος τὸν θάνατον, ἀλλὰ θέλει ἀποθάνω μετ' αὐτῶν, ἕως οὗ βαστῶσι τὰ ἅρματα. Σᾶς προσκυνῶ βαθύτατα.

Λουτρὸν Κρήτης, τῇ 2 Μαρτίου 1824.

Ὁ πατριώτης, ΜΑΝΟΛΗΣ ΤΟΜΠΑΖΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 715.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεῖς Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὴν 21 Μαρτίου ἀναφορά σας, ἐξ ἧς παρατηροῦνται τὰ πρὸς τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τῶν νόμων τῆς πατρίδος πατριωτικά σας φρονήματα. Ἐπαινεῖ ταῦτα καὶ εὔχεται τὴν διαμονήν των. Σήμερον ἔφθασεν ἡ καλὴ ἀγγελία, ὅτι οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Ἀκροκορίνθου στρατιῶται παρέδοσαν τέλος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν νόμων τὸ φρούριον τῆς Ἀκροκορίνθου. Σήμερον ἐξεκίνησαν καὶ ὁ στρατηγὸς Λόντος καὶ ἀντιστράτηγος Νοταρᾶς μὲ ὑπὲρ τοὺς 1500 στρατιώτας διὰ Τριπολιτσάν, εἰς τὴν ὁποίαν ἕως αὔριον ἀφεύκτως πρέπει νὰ εἰσέλθωσιν οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν νόμων στρατιῶται.

Ἀμέσως θέλετε ἐξαποστείλει καὶ τὸν κύριον Σταμάτην Μέξην, ἐκλεχθέντα διὰ τὴν δημοπρασίαν.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 22 Μαρτίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Παναγιώτης Μπότασης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Νικόλαος Λόντος.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 883.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, διακηρύττει.

Ἄνδρες Ἕλληνες, κάτοικοι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος! Ὁ οὐράνιος πατὴρ τῆς ἐλευθερίας εὐλόγησε καὶ κατὰ τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἔτος τὰς πράξεις μας ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, καὶ ὁ κραταιός του βραχίων ἐνίσχυσε τὰ ὅπλα μας καὶ αὖθις κατὰ τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τῆς χριστιανωσύνης καὶ τοῦ ἔθνους μας.

Ἰδοὺ, τελευτᾷ καὶ ἡ 6'. περίοδος, καὶ κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς ἡ πατρὶς ἠδυνήθη νὰ ὑψώσῃ τὸ ἐνδοξότερον ἀφ' ὅλα της τρόπαιον· οἱ ἐχθροὶ τῆς πατρίδος ἢ τῆς εὐταξίας, οἱ παραβάται τῶν νόμων, σήμερον μόνοι καὶ ἀπηλπισμένοι, ζητοῦσι καταφύγιον εἰς τὸ ἔλεος τῶν νόμων, τοὺς ὁποίους πρὸ ὀλίγου κατεπάτουν καὶ κατέτρεχον.

Ἡ Διοίκησις, ἀφοῦ εἶδε τὴν πατρίδα ἐλευθέραν ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς, καὶ τοὺς νόμους της ὑπερισχύοντας, ἤλπιζε μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, ἐπικεκυρωμένον καὶ παρὰ τῆς ἐθνικῆς 6'. νομοδοτικῆς Συνελεύσεως, ὑπ' ἀριθ. 17 τοῦ Κώδικος, νὰ ἴδῃ καὶ τοὺς ἀφ' ἑκάστης ἐπαρχίας νέους παραστάτας τοῦ ἔθνους συναθροιζομένους ὅπου καὶ ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ παραλάβωσι τοὺς νόμους εἰς χεῖράς των.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεφάνησαν, ἡ Διοίκησις κατὰ χρέος ὑπενθυμίζει τὰς ἐλευθέρας ἀπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς παρούσης προκηρύξεως, καὶ διατάττει τὴν ὅσον ὀγρήγορον ἐκλογὴν καὶ ἀποστολήν των. Οἱ ἀποστελλόμενοι νὰ ἐκλεχθῶσι μὲ ἀπάθειαν, νὰ ἦναι ἄνδρες ἐνάρετοι, εὐυπόληπτοι, καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ πατριῶται, ἱκανοὶ εἰς

τὰ βουλευτικὰ χρέη, καὶ ἐν γένει ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος, ὑπ' ἀριθ. 17, νὰ γίνῃ ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος τῆς παραστατικῆς ἐκλογῆς σας, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι.

Ἕλληνες! συνέλθετε ἀπαθῶς, ἐκλέξατε ἀπροσωπολήπτως, τιμήσατε τοὺς ἀξίους διὰ νὰ λάβωσιν εἰς χεῖρας τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, καὶ εἶσθε βέβαιοι περὶ τῆς εὐνομίας καὶ ἀσφαλείας σας.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 4 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6. ἀριθ. 930.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους, καπητάνους καὶ κατοίκους Σπετσῶν.

Ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἐκτελοῦνται αἱ πωλήσεις τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐπαρχιῶν ἔφθασε, καὶ ἡ Διοίκησις διὰ τοῦτο διέταξε κατ' ἐπαρχίας ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ κηρύττωσι δημοσίως τὴν πώλησιν, καὶ νὰ ἀφιερόνωνται εἰς τὸν ὅστις προσφέρῃ τὰ περισσότερα.

Ἡ Διοίκησις, νομίζουσα χρέος της, γνωστοποιεῖ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Σπετσῶν, καὶ προσκαλεῖ τὸν ὅστις θέλει νὰ παρευρεθῇ κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα, ὅτε θέλουσι διακηρυχθῇ αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίου, Κορίνθου, Ἁγίου Πέτρου, Τριπολιτσᾶς, Μιστρᾶ, Μονεμβασίας κλπ.

Ἡ Διοίκησις στοχάζεται ὅλους ἐξίσου τοὺς Ἕλληνας, ὅλους τοὺς προσκαλεῖ, ὅλους τοὺς δέχεται, ὥστε κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ ἔπειτα νὰ παραπονεθῇ διὰ τοὺς ἄλλους, ὅτι ἀπολαμβάνουσι τὰ ἐθνικὰ, ἐνῷ ταῦτα εἶναι εἰς

τὴν ἐξουσίαν τοῦ καθενὸς νὰ τὰ ἀπολαμβάνῃ, ὅταν προσφέρῃ τὴν αὐτὴν χρηματικὴν ποσότητα μὲ τοὺς ἄλλους.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 9 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1032

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σήμερον ἐλάβομεν τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν ἀπὸ τὴν εἰς Λονδῖνον σταλεῖσαν ἐπιτροπήν μας, ὅτι τὸ δάνειον ἔλαβε τὸ ἐπιθυμητὸν τέλος, καὶ ὅτι ἂν δὲν ἔφθασεν ἕως τώρα εἰς Ζάκυνθον, εἰς πέντε ἓξ ἡμέρας θέλει φθάσει ἀφεύκτως ἀρκετὸν μέρος αὐτοῦ. Πληροφορούμεθα ὅμως, Κύριοι, ἀπὸ διάφορα μέρη, ὅτι ὁ ἐχθρὸς κάμνει τὰς πλέον τρομακτικὰς ἑτοιμασίας ἐναντίον μας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, καὶ ἤδη κινεῖται ὁ ἐχθρὸς ἀπελπισμένος, καὶ διὰ τὶ πάντα ἐνικήθη ἀπὸ τὰ ὅπλα τοῦ Σταυροῦ, ἀπεφάσισεν ἐφέτος νὰ κάμῃ τὴν τελευταίαν δοκιμὴν ἐναντίον μας. Ὁ σατράπης τῆς Αἰγύπτου ἐνθουσιάσθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ μωαμεθανικόν του πνεῦμα, καὶ ἀπεφάσισε νὰ δείξῃ καὶ εἰς τὸν Σουλτάνον του καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἥτις ἐκθάμβως παρετήρησε τοὺς ἕως τώρα θριάμβους μας, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Σουλτάνος του δὲν ἐδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς τέλος, τὸ ἐκατόρθωσεν αὐτός.

Ἡ Διοίκησις βεβαία οὖσα, ὅτι ὅταν διὰ θαλάσσης ἐμποδισθῶσιν ἢ ματαιωθῶσι τὰ ἐφετεινὰ ἐχθρικὰ πολεμικὰ κινήματα, ματαιοῦνται τὰ σχέδιά του ὅλα, καὶ στερεοῦται ἡ ποθητὴ ἀνεξαρτησία μας, διὰ τὴν ὁποίαν τόσα ἐπάθαμεν, σᾶς διορίζει νὰ ἑτοιμάσετε δεκαπέντε πλοῖα, τὰ πλέον καλλίτερα, καὶ τ' ἀνάλογα μπουρλότα, καὶ εὐ-

θὺς ὁποῦ σᾶς σταλῇ εἴδησις ὅτι ἐκινήθη ὁ ἐχθρὸς, συνεννοηθέντες μετὰ τῶν συναδελφῶν Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐστάλησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ, νὰ ἐκπλεύσετε καὶ νὰ φροντίσετε νὰ ματαιωθῶσιν οἱ ὀλέθριοι σκοποὶ τοῦ ἐχθροῦ. «Κύριοι! ἐπειδὴ ἡ Διοί-
» κησις δὲν δύναται νὰ σᾶς οἰκονομήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόν-
» τος μὲ τ' ἀναγκαῖα περὶ τῆς ἐκστρατείας ἔξοδα διὰ
» τὴν πτωχείαν τοῦ ταμείου της, σᾶς προτρέπει νὰ κα-
» ταθέσετε ἀπὸ ἐδικά σας, καὶ σᾶς ὑπόσχεται νὰ σᾶς τ'
» ἀποκριθῇ ἀπὸ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δανείου, ὁποῦ ἤθε-
» λε φθάσει.» Ἐνθυμηθῆτε τὰς προπαρελθούσας ἀνδραγαθίας σας καὶ θυσίας· ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι τῆς ἐφετεινῆς περιόδου τὴν ἐχθρικὴν ὁρμὴν ἂν βαστάξωμεν, δὲν ἔχομεν πλέον νὰ φοβηθῶμεν διὰ τὴν στερέωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ ἑτοιμασθῆτε ὅσον τάχιστα. Γενναῖοι Καπετανέοι, ἀνίκητοι καὶ τουρκοτρόμοι ναῦται τῆς ἐνδόξου νήσου Σπετσῶν! ἰδοὺ, καὶ πάλιν σᾶς ἀνοίγεται νέον στάδιον δόξης· φανῆτε οἷοι ἕως τώρα ἐφάνητε, καὶ δόσατε νὰ καταλάβῃ ὁ βάρβαρος Σουλτάνος, ὅτι εἴσθε ἀπόγονοι τοῦ Θεμιστοκλέους.

Ἐν Μύλοις Ναυπλίου, τῇ 19 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ῬΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1046.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορά σας, ἐξ ἧς παρατηρεῖται ἡ αἴτησις τριῶν ἢ τεσσάρων μεγάλων κανονίων ἐκ τοῦ φρουρίου Μονεμβασίας, δι' ἐνδυνάμωσιν τῆς νήσου ἀπὸ τὸν

ἐπερχόμενον κίνδυνον ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου· ὅθεν διορίζεται τὸ κοινὸν τῆς νήσου ταύτης, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπερικλείεται διαταγὴ πρὸς τοὺς δημογέροντας καὶ ὑποφρούραρχον Μονεμβασίας, νὰ ἐξαποστείλῃ ἐπίτηδες διὰ νὰ παραλάβῃ τρία κανόνια ἐκεῖθεν, καὶ νὰ τεθῶσιν εἰς προφύλαξιν τοῦ τόπου, ἕως οὗ ὁ στόλος εὑρίσκεται ἔξω, μετὰ δὲ ταῦτα νὰ ἐπιστραφῶσιν ἔνθα ἐλήφθησαν.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 20 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β΄. ἀριθ. 1074.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν 20 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας, τὴν ὁποίαν ἐπαῤῥησίασεν ὁ εὐγενέστατος Ἀνδρέας Σκλιᾶς, ὅστις ἠκροάσθη καὶ ἰδιαιτέρως. Ἡ Διοίκησις ἐπήνεσε τοὺς ἀγαθοὺς σκοπούς σας καὶ εὔχεται νὰ ἴδῃ ἄξια τῆς προθυμίας σας κατορθώματα. Περὶ τῆς ὁποίας ἀναφέρετε ὑποθέσεως ἡ Διοίκησις καὶ πρὶν ἔλαβε τὰ μέτρα τὰ πλέον δραστήρια, καὶ διέταξε καὶ τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους διὰ νὰ ἑτοιμάσωσι τὰ κατ᾽ ἀναλογίαν πλοῖα καὶ πυραλωτὰ ἑκάστη νῆσος. Ὅθεν περὶ τῆς προετοιμασίας τῶν πλοίων θέλετε ἐξακολουθήσει ὅσα προλαβόντως ἐδιορίσθητε. Ἐπιταχύνετε λοιπόν, κύριοι, διότι ὁ ἐχθρὸς ἐξέρχεται καὶ ὁ καιρὸς βιάζεται.

Ἐκ Μύλων, τὴν 21 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 3054.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐγκλείεται ἐνταῦθα ἴσον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1104 διαταγῆς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος. Κατὰ τὴν διαταγὴν ταύτην, ἡ ἡμέρα τῶν 5 τοῦ Μαΐου μηνὸς διωρίσθη ἡμέρα πένθους καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν θάνατον τοῦ φίλου καὶ εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος Λόρδ Νοὲλ Βύρωνος.

Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ δημοσιεύσητε καὶ νὰ ἐνεργήσητε τὴν ῥηθεῖσαν διαταγὴν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, γνωρίζοντες ὅτι ἡ πένθιμος αὕτη ἑορτὴ ἀποβλέπει εἰς τιμὴν τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ἄργει, τὴν 25 Ἀπριλίου 1824.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Περ 6'. ἀριθ. 1278.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους, γενναιοτάτους καπητάνους τοῦ ναυτικοῦ καὶ λοιποὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἁρμάτων τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις, θέλουσα νὰ δείξῃ πραγματικῶς τὴν ἄκραν λύπην, ὁποῦ ᾐσθάνθη ἐγκαρδίως διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ποθητοῦ αὐτῆς πολίτου καὶ εὐεργέτου παρὰ πάντας τοὺς εὐεργέτας, τοῦ ἀειμνήστου Λόρδ Ν. Βύρωνος, καὶ κρίνουσα ἐνταὐτῷ χρέος της ἄφευκτον νὰ τιμήσῃ καὶ νὰ δοξάσῃ, ὅσῃ δυνάμει, ἐπαξίως τοὺς τὸ

ἑλληνικὸν ἔθνος τιμῶντας καὶ ἀντιδοξάζοντας, ἐδιόρισε δι' ἐπιταγῆς της, ἧς τὸ ἀντίγραφον ἐμπερικλείεται, νὰ ἐκτελεσθῇ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἐρχομένου Μαΐου πένθιμος τελετὴ καθ' ὅλην τὴν ἑλληνικὴν ἐλευθέραν ἐπικράτειαν.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ἐνῷ σᾶς ἰδεάζει τὴν θέλησιν ταύτην τῆς Διοικήσεως, εἶναι βέβαιον ὅτι ἐν καιρῷ τῷ πρέποντι θέλετε ἐκτελέσει ἀνελλιπῶς τὰ ἐν τῇ ῥηθείσῃ διαταγῇ διαλαμβανόμενα, συνεισακουσθέντες προηγουμένως μετ' ἀλλήλων, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι ταὐτοχρόνως καὶ ἄνευ χασμῳδίας ἑκάστου τὰ καθήκοντα.

Ἐν Ἄργει, τῇ 26 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) Εἰς ἀπουσίαν τῶν ὑπουργῶν,

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΜΑΡΑΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1104

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ ὁ Λόρδ Νοὲλ Βύρων κατὰ τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς παύσας τοῦ νὰ περιπατῇ τὸ ὁποῖον ἠγάπησε πρὸ ἐτῶν ἑλληνικὸν ἔδαφος, μετῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὰς ἑλληνικὰς καρδίας· καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλλάς, διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν εὐεργεσίας του, χρεωστεῖ χάριν ἀθάνατον πρὸς αὐτόν, καὶ τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ τὸν ὀνομάζῃ πατέρα καὶ εὐεργέτην καὶ νὰ πενθηφορήσῃ διὰ τὴν στέρησίν του, ἐπὶ τοῦ παρόντος, Διατάττει·

Α'. Ἡ πέμπτη τοῦ Μαΐου μηνὸς καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν διορίζεται ἡμέρα πένθους, εἰς μνήμην τῆς στερήσεως τοῦ λαμπροῦ ὑποκειμένου Λόρδ Ν. Βύρωνος.

Β'. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἅμα ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, ἡ ἑλληνικὴ σημαία νὰ ὑψωθῇ νεκρώσιμος.

Γ΄. Ὅλα τὰ κοινὰ ὑπουργεῖα νὰ κλεισθῶσιν, ἐκτὸς τῶν ὅσα πωλοῦσι τροφὰς καὶ ἰατρικά.

Δ΄. Εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένα φαγοπότια, μουσικὰ ὄργανα καὶ χοροί.

Ε΄. Κατὰ τὴν 6΄. ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας νὰ γίνωσι καθ' ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας δεήσεις πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Λόρδ Βύρωνος.

ς΄. Ὅλοι οἱ πολιτικοί τε καὶ πολεμικοὶ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν δέησιν ταύτην.

Ζ΄. Οἱ εἰς ἐνέργειαν στρατιωτικοὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ταγμάτων καὶ μὲ σημαίας τετυλιγμένας νὰ πορευθῶσι μὲ παράταξιν εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Η΄. Κατὰ τὴν 6΄. ὥραν τὰ μὲν μεγάλα φρούρια νὰ ῥίψωσιν ἕνδεκα κανόνια, ἀριθ. 11, εἰς ἕκαστον λεπτὸν τέταρτον, τὰ δὲ μικρὰ 7.

Θ΄. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ὡσαύτως ἕκαστον πλοῖον πολεμικὸν νὰ ῥίψῃ τρία κανόνια.

Ι΄. Τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον πλοῖα πολεμικὰ ἕκαστον νὰ ῥίψῃ κανόνια 7.

ΙΑ΄. Τὰ στρατιωτικὰ σώματα παρατεταγμένα ἀφ' ἑνὸς ἢ ἐπὶ δύω, νὰ ῥίψωσι τρὶς τὰ τουφέκιά των κατὰ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ὀνόματος τοῦ μακαρίτου.

ΙΒ΄. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην, ἕκαστον κατὰ τὸ ἀνῆκον.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 22 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Παναγιώτης Μπότασης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ῬΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1173.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὴν 22 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας· ἡ Διοίκησις ἐπληροφορήθη, ὅτι καταγίνεσθε προετοιμάζοντες τὰ κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκπλεύσεως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πλοῖά σας. Ἐπαινεῖ τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν σας, καὶ προτρέπεσθε συνεννοηθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν νήσων, ἐν καιρῷ νὰ συνεκπλεύσετε εἰς ἀντιπαράταξιν κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Διὰ τὰ εἰς Μῆλον δύω Σφακιανὰ πλοῖα ὑπὸ σημαίαν γαλλικὴν, τὸ πρᾶγμα πρέπει νὰ ἐξετασθῇ, καὶ ἂν δὲν ἠμπορῇ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν παραμικρὰν βλάβην, ἡ Διοίκησις θέλει σᾶς ἐξαποστείλει ἀμέσως διαταγὴν διὰ νὰ τὰ παραλάβετε. Ἂν ὅμως ἠξεύρετε εἰς κἀνὲν ἄλλο μέρος τοιαῦτα ἑλληνικὰ πλοῖα, ἐπιτήδεια διὰ πυραλωτὰ, θέλετε τὸ φανερώσει εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ ἐξαποσταλῇ διαταγή.

Ἐκ Μύλων, τῇ 28 Ἀπριλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς*, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1203.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀναφορά σας, σημειωμένη εἰς τὰς 28 Ἀπριλίου, καὶ ἰδοὺ, κατὰ τὴν αἴτησίν σας, σᾶς περικλείεται καὶ δευτέρα διαταγὴ, διὰ τῆς ὁποίας θέλετε παραλάβει τρία ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα, ἢ ἐξ ἅπαντος δύω. Ἐξαπο-

στείλατε λοιπόν, Κύριοι, καὶ μετὰ τὴν παραλαβήν σας εἰδοποιήσατε τὴν Διοίκησιν.

Ἐκ Μύλων, τῇ 30 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεύς.

Περ. β'. ἀριθ. 1306.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ κατὰ τὰς 4 τρέχοντος ἀναφορά σας· μ' ἀγανάκτησίν της παρατηρεῖ ἡ Διοίκησις τὰς ἀλόγους προφάσεις τῶν προκρίτων Μονεμβασίας, καὶ ἰδού, καὶ ἐκ τρίτου τοὺς διατάττει νὰ γνωρίσουν τὰ χρέη των καὶ νὰ μὴν ἀντιτείνουν εἰς τῆς Διοικήσεως τὰς διαταγάς. Διὰ τοῦτο φροντίσατε, Κύριοι, νὰ σταλῇ πρὸς αὐτοὺς ἡ διαταγὴ αὔτη, καὶ νὰ γνωστοποιήσετε τὴν Διοίκησιν ἂν ἔλαβε τὴν προσήκουσαν, δι' ἡσυχίαν της.

Ἐκ Μύλων, τῇ 4 Μαΐου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) *Εἰς ἀπουσίαν τοῦ προσωρ. Γεν. γραμ.* Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Περ. β'. ἀριθ. 1476.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εἶναι ἤδη καιρὸς ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ὁ ἐχθρικὸς στόλος καὶ διευθύνθη κατὰ τὴν Εὔβοιαν· οὗτος ἀφ' οὗ ἐπεσίτισε τὰ ἐκεῖ φρούρια καὶ ἐματαίωσεν ὅλους τοὺς κόπους καὶ δαπάνας τοῦ ἔθνους διὰ τὴν πολιορκίαν ἐκείνων τῶν

μερῶν, διευθύνθη καὶ κατὰ τὰς ἐκεῖ πλησιαζούσας νήσους, ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ τὰ σχέδιά του διελύθησαν ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ παρευρεθέντας Ἕλληνας. Ἤδη δὲ πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι διευθυνθεὶς κατὰ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, σκοπεῖ, ἀφ' οὗ ἐμβιβάσῃ στρατεύματα, νὰ ἐπιχειρήσῃ τὰς ἀδυνάτους νήσους μας· ἔχει σκοπὸν ὁ ἐχθρὸς νὰ τὰς κατερημώσῃ, νὰ τὰς λεηλατήσῃ, καὶ ὅσοι ἀποφύγουσι τὰς φλόγας ἢ τὴν αἱματοσταγῆ μάχαιραν τοῦ βαρβάρου, ἐξανδραποδιζόμενοι θέλουν μεταφέρεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν, διὰ νὰ ζῶσιν εἰς τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς των βίον εἱλώτων· νέον σχέδιον τοῦ ἐχθροῦ, μὲ τὸ ὁποῖον θανατόνει πολιτικῶς τοὺς Ἕλληνας, χωρὶς νὰ παροξύνῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγανάκτησιν τῶν ἄλλων χριστιανικῶν δυνάμεων.

« Ἀνάγκη λοιπὸν μεγαλωτάτη, πρὸς τὰς ἄλλας θυ-
» σίας, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐκάματε ὑπὲρ πίστεως
» καὶ πατρίδος, ν' ἀποφασίσετε καὶ ταύτην ἴσως τὴν τε-
» λευταίαν καὶ ἐνδοξοτέραν,» καὶ νὰ παρακινήσετε ὅσον ὀγρήγορα τὴν ἔκπλευσιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ ἀθῶος λαὸς τῶν νησιωτῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, γυναῖκες μὲ βρέφη εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ παῖδες μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καθήμενοι εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης, περιμένουσιν ἀνυπομόνως νὰ ἴδωσι μακρόθεν τὰ λευκὰ ἱστία τῶν πλοίων σας, ὡς τὴν μόνην παρηγορίαν των εἰς τὰς κατεπειγούσας δυστυχίας. Μὴν ὑποφέρετε λοιπὸν ν' ἀκουσθῇ κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἐλευθερίας μας τοιοῦτος ἐξανδραποδισμὸς, τοιοῦτος ἀφανισμὸς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος. Αἱ νῆσοι δὲν περιμένουν εἰμὴ ἀπὸ σᾶς τὴν ἐλευθερίαν των ὁλόκληρον· δὲν ὑπάρχουσι καὶ δὲν θέλουν ὑπάρξει, εἰμὴ διὰ ναυτικῆς δυνάμεως· χωρὶς ταύτης ἡ ὕπαρξίς των εἶναι ἐφήμερος,

καὶ ἡ ἐλευθερία των, ὡς τὰ ἄνθη ἀνοίγοντα πρωὶ καὶ μαραινόμενα κατὰ τὸ ἑσπέρας. Σπεύσατε λοιπὸν εἰς τὸν ἔκπλουν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, καὶ ἂν ὄχι ὁλοκλήρων, τοὐλάχιστον, ἕως οὗ νὰ καταφθάσωσι τὰ ἐκ Ζακύνθου χρήματα, ἂς ἐκπλεύσωσί τινα μετὰ πυραλωτῶν, ἱκανῶν καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὰ σχέδια ν' ἀνατρέψωσι καὶ τοὺς ὁμογενεῖς φίλους νὰ ἐμψυχώσωσι. Περὶ τούτου ἀποστέλλεται αὐτόσε καὶ ὁ Κύριος Νικόλαος Χρυσόγελως, ὅστις θέλει σᾶς εἰπῆ διὰ φωνῆς τὰ περισσότερα, καὶ νὰ παρακινήσῃ τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 16 Μαΐου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. ῬΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1642.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ σημερινὴ ἀναφορά σας, ἐγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα· τὰ γαλλικὰ πλοῖα, τῷ ὄντι, ἦλθον διὰ νὰ πραγματευθῶσι τοὺς αἰχμαλώτους πασσάδες, καὶ εἶχον φέρει καὶ ἀρκετὰ περὶ τοιούτου ὀλεθρίου εἰς τὸ ἔθνος μας κινήματος χρήματα, μαζῆ μὲ τὰ ὁποῖα ἦτον καὶ ἕνας τοῦ Σουλτάνου σαράφης, καὶ ἤθελον τοὺς λάβει ἂν τὸ ἴδιον ἐκεῖνο ἑσπέρας τὸ Μποῦρζι δὲν ἔπιπτεν εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως. Τῶν ἀνταρτῶν τὰ μικρὰ στρατιωτικὰ σώματα διελύθησαν πανταχοῦ, καὶ τὸ Ναύπλιον μετὰ δύω ἡμέρας πίπτει εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ ἔθνους. Χθὲς ἔφθασεν εἰς Ἄργος καὶ ὁ εὐγενέστατος Κύριος Ζαΐμης καὶ στρατηγὸς Λόντος μὲ 1500 στρατιώτας.

Ἐπειδὴ τὰ γαλλικὰ πλοῖα δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τελειώσουν τὸν ὀλέθριον σκοπόν των, καταντροπιασμένα χθὲς ἔφυγαν· διὰ τοῦτο εἶναι περιττὸν νὰ στείλετε τὰ πλοῖά σας. Μ' ὅλον τοῦτο ἡ Διοίκησις ἐπαινεῖ τὴν ἀξιέπαινον προθυμίαν σας καὶ ἀπόφασίν σας.

Περὶ Κολοκοτρώνη καὶ ἀπὸ Σύραν καὶ ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ἐπληροφορήθημεν ὅσα ἀναφέρετε· ἡ Διοίκησις μ' ὅλον τοῦτο δυσκολεύεται νὰ πιστεύσῃ τοιαύτην προδοσίαν.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 26 Μαΐου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κουντουριώτης.— Παναγιώτης Μπότασης.— Ἰωάννης Κωλέττης.*

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Γεν. γραμματέως, Νικ. Οἰκονόμου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. (α)

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Πληροφορηθεῖσα ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις, ὅτι πολλοὶ κυβερνῆται ἐμπορικῶν εὐρωπαϊκῶν πλοίων, φιλοκερδείᾳ παρακινούμενοι καὶ ἐνθαῤῥυνόμενοι ἀπὸ τὸ σέβας τὸ ὁποῖον πρεπόντως προσφέρουσι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τὰς ἐνδόξους σημαίας των, ἐναυλώθησαν καὶ ναυλόνονται εἰς Κωνσταντινούπολιν, Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀλλοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν τουρκικῶν στόλων εἰς μετακόμισιν στρατευμάτων, πολεμικῶν καὶ τροφίμων ἐφοδίων, μολονότι οἱ σεβαστοὶ πρέσβεις καὶ πρόξενοι τῶν Διοικήσεών των ζητοῦν νὰ τοὺς ἐμποδίσωσιν ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦτο, ὡς ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν οἱ κραταιοὶ βασιλεῖς των ἀπεφάσισαν νὰ φυλάττωσιν εἰς τὰ παρόντα ἀγῶνα μας, διακηρύττει·

(α) Ἐκ τῶν *Ἑλληνικῶν χρονικῶν*, ἔτος ά. ἀριθ. 52, τῇ 28 Ἰουνίου 1824· μετατύπωσις Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, Τόμ. ά. σελ. 64.

Α΄. Τὰ τοιαῦτα πλοῖα καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ναῦται, ὁποίαν σημαίαν καὶ ἂν ἐπιφέρωσι, δὲν θέλουν θεωρηθῆ πλέον ὡς ἀνήκοντα εἰς οὐδέτερον ἔθνος, ἀλλ' ὡς ἐχθρικά. Ὡς τοιαῦτα δὲ θέλουν καταπολεμηθῆ, πυρποληθῆ καὶ βουλιασθῆ σὺν τοῖς ναύταις των ἀπὸ τὰ πλοῖα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ἀπὸ κάθε ἑλληνικὴν δύναμιν εἰς τὴν ὁποίαν ὑποπέσουν.

Β΄. Ἡ παροῦσα θέλει γνωστοποιηθῆ εἰς τοὺς ναυάρχους Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως· ἀντίτυπα δ' αὐτῆς, μεταφρασμένα εἰς τὸ γαλλικόν, θέλουν σταλῆ εἰς τοὺς καθ' ὅλον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος προξένους, ἀντιπροξένους καὶ προξενικοὺς πράκτορας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 27 Μαΐου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ ΡΟΔΙΟΣ.

Ὁ «Φίλος τοῦ Νόμου» ἐδημοσίευσε τὸ ἀνωτέρω τὴν 30 Μαΐου θέσπισμα τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως.

Περ. 6΄. ἀριθ. 1762.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὅτι ὁ Μεχμὲτ Ἀλῆ-πασσᾶς ἐκστρατεύει ἐναντίον μας εἶναι βεβαιότατον, καὶ ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ἐκστρατείας του σχεδὸν ἔφθασε, δὲν ἔχει ἀμφιβολίαν. Ἂν οὗτος ὁ ὑπερήφανος σατράπης δυνηθῇ νὰ κάμῃ ἐφόδους εἰς τὴν Πελοπόννησον, τότε μὲ μεγάλην ὁρμὴν θέλει κινηθοῦν καὶ οἱ Ἀλβανοὶ καὶ Σκονδριάνοι καὶ πάντες τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας οἱ Μωαμεθανοί, καὶ τὸ ἔθνος μας θέλει κινδυνεύσει. Μόνος σωτηριώδης σκοπὸς εἶναι τὸ νὰ ἐμ-

ποδισθῇ ἡ ἔφοδος τοῦ Μεχμὲτ 'Αλῆ-πασσᾶ, τὸ ὁποῖον γίνεται ἂν ὁ ἀνδρεῖος στόλος μας τὸν ἀναμένῃ καὶ τὸν κτυπήσῃ εἰς τὰ νερὰ τῆς 'Ρόδου. Τοῦ Μεχμὲτ 'Αλῆ-πασσᾶ ἡ ἐκστρατεία, ἐπειδὴ γίνεται διὰ θαλάσσης, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὀλίγα τὰ πολεμικά του πλοῖα, καὶ πολλὰ τὰ φέροντα στρατιώτας, ἀποσκευὰς πολεμικὰς καὶ σιτηρέσια, δὲν εἶναι τόσον δύσκολον νὰ διασκορπισθῇ καὶ χαλασθῇ, ἂν γενναίως καὶ εἰς ἁρμόδιον τόπον κτυπηθῇ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν στόλον. Διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο, κρίνει εὔλογον ἡ Διοίκησις νὰ σταλῶσι δύω ταχέα πλοῖα, ἓν Σπετσιώτικον καὶ ἓν 'Υδραϊκόν, εἰς τὰ παράλια τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ κατασκοπεύουν τὰ κινήματα τοῦ ἀλαζόνος σατράπου, καὶ ἀφ' οὗ ἰδῶσιν ὅτι ὁ στόλος ἐκινήθη, νὰ τρέξωσι καὶ νὰ ἔλθωσι νὰ δώσωσιν εἴδησιν, διὰ νὰ ἐξέλθωσι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ νὰ κάμουν εἰς αὐτὸν ὅ,τι ἡ γενναιότης τῶν ναυάρχων μας καὶ ναυτῶν συνειθίζει νὰ κάμνῃ. Διὰ τοῦτο προτρέπεσθε νὰ ἐκκινήσετε ἓν ταχὺ πλοῖον τῆς νήσου σας, συνεννοούμενοι μὲ τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου 'Ύδρας, διὰ νὰ ἐϐγάλουν καὶ αὐτοὶ τὸ ἐδικόν των, διὰ νὰ ἦναι καὶ τὰ δύω κονσέρϐα. Συγχρόνως δὲ πρέπει καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ φροντίσετε νὰ ἦναι ἕτοιμα ὅσα διωρίσθητε πολεμικὰ πλοῖα, ὥστε, ἐρχομένης τῆς εἰδήσεως ὅτι ὁ σατράπης οὗτος ἐκινήθη, νὰ κινήσωσι καὶ τὰ ἐδικά σας. «Κύριοι!
» ἀπὸ τὴν θαλάσσιον δύναμίν σας κρέμαται ἐφέτος ἡ
» τύχη τῆς 'Ελλάδος, καὶ ὅταν ματαιωθῶσι τοῦ Μεχ-
» μὲτ 'Αλῆ-πασσᾶ οἱ ὀλέθριοι σκοποί, δικαίως πρέπει νὰ
» ὀνομασθῆτε οἱ σωτῆρες τῆς 'Ελλάδος.»

'Εκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 3 'Ιουνίου 1824.

'Ο Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) *'Ο προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1849.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

« Αἱ πρὸς τὴν πατρίδα συνδρομαί σας καὶ θυσίαι εἶ»ναι πασίγνωστοι! Πολλάκις τὸ ἔθνος κινδυνεῦον, διεσώ»θη διὰ τῆς θαλασσίου δυνάμεως τῆς νήσου ταύτης, κα»θὼς καὶ τῶν λοιπῶν. » Ἀλλ' ἡ Διοίκησις ἐλπίζει πάλιν καὶ ἤδη, ὅτι θέλετε συντρέξει ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ πρῶτον, οὖσα βεβαία ὅτι εἰς τὰς γενναίας ψυχάς σας ἐνοικοῦσι τὰ πάθη τῆς συμπαθείας καὶ φιλοτιμίας.

Κύριοι! ἡ νῆσος Ὕδρα ἀπεφάσισε νὰ ἐκπλεύσωσι τ' ἀνάλογά της πολεμικὰ πλοῖα εἰς ἀπάντησιν καὶ τοῦ ἐπαπειλουμένου τούτου κατὰ τῆς πατρίδος κινδύνου· ὅθεν καὶ ἡ νῆσός σας θέλει φιλοτιμηθῆ συμφώνως μὲ αὐτὴν νὰ ἐβγάλῃ τὰ ἀνάλογά της. « Τὸ ἔθνος ἀφιεροῖ »καὶ ἤδη τὰς ἐλπίδας του εἰς τὰς εὐσυμπαθήτους ψυχάς »σας, διὰ ν' ἀποδιώξετε τὸν κίνδυνόν του. » Οἱ μισθοὶ αὐτῶν τῶν ἐκπλευσομένων πλοίων σας θέλει πληρωθῶσιν εὐθὺς ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ὅταν φθάσῃ τὸ ἐκ Ζακύνθου δάνειον, τὸ ὁποῖον καὶ δι' ἄλλο δὲν ἐδυσκολεύθη ἕως ὥρας νὰ ἔλθῃ γρήγορα, εἰμὴ διότι ὁ Δοεινὰν ἀπέθανεν, ὁ δὲ Στανὼπ ἀνεχώρησεν. Ἦλθον δὲ καὶ ἄλλαι διακόσιαι χιλιάδες ταλλήρων τοῦ δανείου εἰς Ζάκυνθον ἀπὸ Λόνδραν. Προσέτι μανθάνει ἡ Διοίκησις, ὅτι εἷς πεζοδρόμος ἀπὸ Λόνδραν εἰς διάστημα δώδεκα ἡμερῶν ἔφθασεν εἰς Κορφοὺς, ὅστις ἐξ ἅπαντος μέλλει νὰ ἔχῃ δευτέρας διαταγὰς τῶν δανειστῶν περὶ τῆς ἀνεμποδίστου πλέον παραδόσεως τοῦ δανείου εἰς τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Εἰς ἀπουσίαν Γεν. Γραμματέως, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ,

Περ. β'. ἀριθ. 1967.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ χθεσινὴ ἐπιστολή σας, εἰδοποιοῦσα τὴν ἔκπλευσιν καὶ διεύθυνσιν πρὸς τὴν νῆσον Κάσον τῶν πλοίων σας. Ἡ Διοίκησις ἐπῄνεσε τὸν πατριωτισμὸν καὶ ζῆλον, ὁποῦ βασιλεύει εἰς τὰς εὐαισθήτους καρδίας σας, καὶ χαίρει κατὰ πολλὰ διὰ τὴν προθυμίαν, ἣν δεικνύετε διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐχθρῶν τῆς φιλτάτης πατρίδος· εὔχεται δὲ καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἐστεμμένα μὲ τὰ νικητήρια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Ἰουνίου 1824.

Π. Ἡ πυρῖτις, διὰ τὴν ὁποίαν ἀναφέρετε, δὲν εἶναι ἱκανὴ εἰς τὸ φρούριον τοῦτο διὰ νὰ σᾶς σταλῇ, διότι μόνον τριακόσια καντάρια ἄφησαν οἱ κατέχοντες αὐτὸ πρότερον, τὴν δὲ λοιπὴν κατέκαυσαν καὶ τὴν ἔκαμον παρανάλωμα τοῦ τυχόντος.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Τ. Σ.) ΠΑΝΑΓ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ,

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2089.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἀνέγνωσε μὲ προσοχὴν τὴν κατὰ τὴν 17 τρέχοντος ἀναφοράν σας, εἶδε μὲ συναίσθησιν τὰ παράπονα καὶ δικαιώματά σας.

« Αὐτὴ καὶ ὅλον τὸ ἔθνος εὐγνωμονεῖ εἰς τὰς θαλασ-
» σομαχούσας νήσους, γνωρίζει τὰς δαπάνας καὶ θυ-

» σίας των.» Ἂν αἱ νῆσοι μέχρι τοῦδε παρημελήθησαν, πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ταραχὴν τῶν πραγμάτων. Ἡ Διοίκησις ἤδη ὅμως ἐλπίζει μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ἀποκατάστασιν νὰ λείψουν τὰ παρόμοια καὶ νὰ ἐνισχύωνται οἱ καλοὶ πατριῶται εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶνάς των. Οὕτω φρονεῖ, ἐλπίζει, καὶ ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν καὶ εἰς τοὺς καλοὺς πατριώτας Σπετσιώτας κοινοποιεῖ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.
(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2098.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ κατὰ τὴν 19 τοῦ τρέχοντος ἀναφορά σας. Εἰς αὐτὴν καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὸ προβλεπτικόν σας ζήτημα θεωρεῖται, καὶ εἰς ἀπάντησιν σᾶς ἀποκρίνεται, ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦτο τὸ στοχάζεται μέγα χρέος της καὶ ἱερὰν φροντίδα· εἰς τοῦτο καὶ προσεκτικῶς ἐπαγρυπνεῖ, διὰ τὴν ἀσφάλειαν δηλ. ἑκάστου μέρους, καὶ περισσότερον διὰ τὰς ναυτικὰς νήσους, τὰς ὁποίας αὐτὴ καὶ ὅλον τὸ ἔθνος γνωρίζει πόσον ἀξίζουν, καὶ εὐγνωμονεῖ. Ὅθεν καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἀναφέρετε, εἶναι χρέος της ἀπαραίτητον νὰ ἐξαποστείλῃ τὴν ἀνήκουσαν δύναμιν εἰς κάθε περίστασιν, καὶ ὡς ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως μένετε, Κύριοι, ἥσυχοι εἰς τὸ ἑξῆς καὶ εὐέλπιδες.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.
(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 2105.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν:

Ἐν ᾧ πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχεν ἡ Διοίκησις νὰ ἐξοικονομήσῃ καὶ διὰ ταύτην τὴν νῆσον, καθὼς καὶ διὰ τὰς λοιπὰς, τὴν ἀναγκαίαν πυρίτιδα διὰ τὴν ἐφοδίασιν τῶν πολεμικῶν της πλοίων, καὶ ἐν ᾧ ἤλπιζεν ὅτι ἀπὸ τὸ φρούριον Ναυπλίου ἤθελε δυνηθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν οἰκονομίαν τούτου, παρ' ἐλπίδα πληροφορεῖται μὲ λύπην της ὅτι οἱ κατέχοντες πρότερον τὸ φρούριον, καταχρασθέντες ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ ἐθνικὰ πολεμεφόδια, κατηνάλωσαν σχεδὸν ὅλα, καὶ δὲν ἀπέμεινεν εἰμὴ πολλὰ ὀλίγη πυρῖτις, ἥτις μόλις πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαιεῖ δι' αὐτὸ τὸ φρούριον.

Προτρέπεσθε λοιπὸν, Κύριοι, καὶ ἤδη νὰ προβλέψετε διὰ τὰ πολεμικά σας πλοῖα περίπου ἑξήκοντα καντάρια πυρίτιδος, καθὼς προτρέπονται καὶ αἱ λοιπαὶ δύω νῆσοι. Ἀληθῶς αἱ πρὸς τὴν πατρίδα θυσίαι σας εἶναι πολλαὶ, ἀλλὰ προσθέσατε πάλιν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ταύτην τὴν θυσίαν, διότι τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἀπορεῖ ἤδη παντάπασι νὰ προβλέψῃ περὶ τῆς ἀγορᾶς ταύτης τῆς πυρίτιδος.

Σᾶς ὑπόσχεται ὅμως ἡ Διοίκησις, ὅτι ἀπὸ πρώτην δόσιν χρηματικὴν τοῦ δανείου θέλει σᾶς πληρώσει ἀμέσως τὴν τιμὴν αὐτῆς τῆς ποσότητος τῆς πυρίτιδος, ἡ ὁποία καὶ ἐλπίζεται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ καταφθάσῃ εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς*, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2191.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθησαν τὰ κατὰ τὴν 21 τοῦ τρέχοντος σημειωμένα γράμματά σας, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνετε νὰ ἐπιταχυνθοῦν ὅσα εἰς ἀσφάλειαν τῆς νήσου σας ἐζητήσατε μέσα. Ἡ Διοίκησις, κοντὰ εἰς τὰ δραστήρια μέτρα ὁποῦ ἔχει, διὰ κάθε ἐνδεχόμενον ἔδοσεν ἀμέσως ἐντόνους διαταγὰς καὶ εἰς τοὺς Κρανιδιώτας καὶ Πραστιώτας νὰ στέκουν ἕτοιμοι καὶ προσεκτικοί, καὶ εἰς κάθε φαινόμενον νὰ προφθάσουν. Ὅσον διὰ τὰ χρήματα, ἠξεύρετε πρὸς τὸ παρὸν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου καὶ τὰς καθ' ἡμέραν παρεμπιπτούσας εἰς τὸ δυσεξοικονόμητον χρείας, καὶ ἀκολούθως θέλει εἶναι πρώτη φροντὶς τῆς Διοικήσεως ἡ ἰδική σας. Σᾶς στέλλονται πεντακόσια κοιλὰ σιτάρι, διὰ νὰ προπαρασκευάσετε τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τροφήν, καὶ ἡ φρόνησις καὶ ὁ πατριωτισμὸς πρὸς τὸ παρὸν ἂς ἀναπληρώσωσι τὸ ἐλλεῖπον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Ἰουνίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2218.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ μεγάλην λύπην της ἐπληροφορήθη ἡ Διοίκησις τὸν θλιβερὸν ἀφανισμὸν Ψαρῶν. Τὸ κακὸν πόσον δεινὸν εἶναι τὸ αἰσθάνεται ἕκαστος· ἀλλ' οἱ φρόνιμοι φαίνονται εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις, καὶ οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι

ζητοῦν τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των, δὲν πρέπει ν' ἀγνοοῦν ὅτι ἔχουν ν' ἀπαντήσουν διαφόρους κινδύνους προτοῦ νὰ φθάσουν εἰς τὸν σκοπόν.

Μόνη ἡ γενναιότης μας θέλει δείξει ἀδρανῆ τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καθὼς ἡ πεῖρα πολλάκις μᾶς τὰ ἐβεβαίωσε.

Κατὰ τὴν αἴτησίν σας, ἐγένετο πρόνοια νὰ ὀχυρώσωμεν τὴν νῆσόν σας μὲ στρατεύματα, διὰ ν' ἀπαντήσωσι τὰς ἐνδεχομένας προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Κατὰ τὸ παρὸν ἐστάλησαν μερικὰ σώματα στρατιωτῶν, οἱ μὲν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ καπετὰν Θεοδωράκη Ζαχαροπούλου, οἱ δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ Κ. Καραγεώργη καὶ Κ. Λούκα. Ἐπροστάχθη καὶ ὁ στρατηγὸς Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος νὰ παραλάβῃ τριακοσίους περίπου ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ἁγίου Πέτρου καὶ νὰ μεταβῇ αὐτοῦ τὸ ὀγλιγωρότερον· ἐπὶ τούτῳ ἐστάλη καὶ μία γολέτα διὰ νὰ τοὺς διαβιβάσῃ. Συγχρόνως ἐπροστάχθησαν καὶ οἱ Κρανιδιῶται καὶ Καστριῶται διὰ νὰ προφθάσωσι καὶ αὐτοὶ μὲ ἀρκετὴν βοήθειαν, καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ φθάσουν.

Ἡ νῆσός σας πρὸς τὸ παρὸν ὀχυροῦται μὲ αὐτὰς τὰς δυνάμεις. Ἐν τοσούτῳ ἡ Διοίκησις δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ διοργανίζῃ καὶ ἄλλην βοήθειαν, διὰ νὰ σᾶς ἀποσταλῇ ἀκολούθως.

Ναύπλιον, τῇ 24 Ἰουνίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ἵνα ἐξετάσῃ καὶ πληροφορηθῇ τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην συμ-

βάντα, σᾶς ἐζήτησε καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον τὰ ὅσα ἀκούσατε καὶ θέλετε γνωστοποιηθῇ ἐρευνῶντες ἐπίτηδες τοὺς ἐκεῖ παρευρεθέντας ἰδικούς σας. Καὶ ἐπειδὴ ἄχρι τῆς ὥρας δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν περὶ τούτου ἀπόκρισιν, σᾶς παρακαλεῖ ν' ἀποκριθῆτε ὅσον τάχος κατὰ τὴν αἴτησίν της, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρέη της· καὶ μὲ τὸ προσῆκον σέβας μένομεν.

Τῇ 25 Ἰουνίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, ἈΝΑΣΤ. ΚΑΤΣΑΪΤΗΣ, Κ. ῬΑΔΟΥ.

Περ. β'. ἀριθ.3 228.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἤγγικεν ὁ καιρὸς τῆς συλλογῆς τῆς δευτέρας δόσεως τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ διορισθῇ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀνὰ ἓν ὑποκείμενον ἐκ τῶν τριῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, ἐκλεχθησόμενον ἕκαστον ἀφ' ἑκάστην διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν συλλογὴν τῆς β'. ταύτης δόσεως τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας μὲ τὴν παροῦσαν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ σώματος ὑπ' ἀριθ. 2414, νὰ ἐκλέξετε ὅσον τάχος τὸ ἀνῆκον μέλος, καὶ ταχέως νὰ ἀποστείλετε αὐτὸ εἰς Ὕδραν, διὰ νὰ συσσωματωθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ γίνῃ σύντομος καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐργασίας της.

Τῇ 2 Ἰουλίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Εἰς ἔλλειψιν Ὑπουργοῦ,

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 2416.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Διοίκησις, ἀφ' ἧς ὥρας ἐσυστήθη, ἐφρόντισε πάντοτε διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, καὶ τὸ ἔθνος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὐδαιμονήσῃ χωρὶς τὴν στερέωσιν τῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι κατατρεχθέντες ἐκινδύνευσαν νὰ καταργηθῶσιν.

Ἡ Διοίκησις 6λέπει σήμερον μὲ χαρὰν, ὅτι εὐτυχῶς ἐκατορθώθη ἡ στερέωσις τῶν νόμων. Ὅθεν·

Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα, δυνάμει καὶ τοῦ προβουλεύματος ὑπ' ἀριθ. 968 τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ,

Διακηρύττει·

Α'. Χαρίζεται ἀμνηστία εἰς ὅσους ἐκινήθησαν ἐναντίον τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς ἐπικρατείας, ὅταν εἰς τὸ ἑξῆς ἤθελαν ὑποταχθῇ εἰς τοὺς νόμους καὶ δείξει διὰ τῶν ἔργων τὴν πρὸς αὐτοὺς ὑποταγήν των καὶ τὴν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως ἑτοίμην εὐπείθειάν των.

Β'. Ὅσοι ἔγειναν ἔκπτωτοι ἢ ἀπὸ τὸν χορὸν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἢ τοῦ Βουλευτικοῦ, ἢ ἀπὸ κἀνένα τῶν ὑπουργείων, ἢ συνεδρίασαν εἰς τὸ ἐν Τροπολιτσᾷ παράνομον Βουλευτικὸν, χαρίζεται μὲν καὶ εἰς αὐτοὺς ἀμνηστία, δὲν τοὺς ἀνοίγεται ὅμως ἡ εἴσοδος μήτε εἰς τὰ ἀνωτέρω, μήτε εἰς κἀνὲν ἄλλο τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων, τόσον εἰς τὴν ἐνεστῶσαν δευτέραν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐπερχομένην τρίτην περίοδον.

Γ'. Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας, νὰ τυπωθῇ καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ἰουλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2418.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ αὐτοῦ στρατιωτικὰ πράγματα μὲ συμφωνίαν, εὐταξίαν καὶ δραστηριότητα, διέταξε σήμερον τὸν γενναιότατον στρατηγὸν Νικήταν Σταματελόπουλον νὰ μεταβῇ αὐτόθι, καὶ τὸν διώρισεν ἀρχηγὸν τοῦ αὐτοῦ στρατοπέδου, εἰς τοῦ ὁποίου ὅλοι οἱ λοιποὶ θέλουν ὑπακούει τὰς ὁδηγίας· ὡσαύτως διέταξε σήμερον Κρανιδιώτας τριακοσίους, τὸν στρατηγὸν Π. Ζαφειρόπουλον μὲ διακοσίους, τὸν καπετὰν Γεωργάκην ἐκ Πραστοῦ μὲ τριακοσίους, τὸν χιλίαρχον Τσόκρην μὲ διακοσίους, τὸν καπετὰν Ἀναγνώστην Κακάνην μὲ διακοσίους, νὰ μεταβῶσι καὶ οὗτοι χωρὶς ἀναβολὴν αὐτόσε. Ἐκτὸς τούτων, εἰς κάθε περίστασιν ἡ Διοίκησις θέλει σᾶς προφθάσει καὶ ἐκ Ναυπλίου ἱκανὴν στρατιωτικὴν βοήθειαν.

Ἡ δυστυχία, εἰς τὴν ὁποίαν κατήντησε τὸ Ναύπλιον, ἡ γύμνωσις, τὴν ὁποίαν ἐπέφεραν αἱ ἅρπαγες χεῖρες εἰς τὰς πυριτοθήκας τοῦ μεγάλου τούτου φρουρίου, εἶναι σχεδὸν ἄπιστος· μόλις εὑρέθησαν διακόσια πενῆντα καντάρια, καὶ μέρος αὐτῆς διεφθαρμένον, (διὰ τοῦτο καὶ δὲν σᾶς ἀπεστάλθη, εἰμὴ μόνον χίλιαι πεντακόσιαι ὀκάδες ψιλή), ἡ ὅλη ποσότης ἥτις διεφυλάχθη. Ἡ Διοίκησις ὅμως φροντίζει ἐπιμόνως δι' ἀγορὰν πυρίτιδος, ἐκ τῆς ὁποίας θέλει σᾶς ἀποσταλθῆ ὅταν ἐξοικονομηθῆ· πρέπει ὅμως καὶ εὐγενία σας αὐτόθεν νὰ φροντίζετε εἰς εὕρεσιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Διοίκησις θέλει ἀποκριθῆ τὴν τιμήν της ἀπὸ τὰ δάνεια. Περὶ σίτου μέχρι τοῦδε δὲν ἔγεινε κάμμία ἐξοικονόμησις, ἐπειδὴ τὸ εἰς Μύλους

χαράδι, φορτωμένον σιτάρι, χωρὶς νὰ καταμετρηθῶσι τὰ χρήματα δὲν ἠθέλησε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ δώσῃ οὔτε κοιλόν· δὲν παύει ὅμως ἡ Διοίκησις φροντίζουσα. Προτρέπεσθε ὅμως, ἂν δυνηθῆτε, νὰ ἐξοικονομήσετε ποσότητα τινά, ἐπειδὴ ἠξεύρετε τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἀχρηματίαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις προτρέπεσθε νὰ παρέχετε εἰς τοὺς στρατιώτας τὸ καθ' ἡμέραν σιτηρέσιον, τὸ ὁποῖον θέλει λογίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Ἰουλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα (α).

Πρὸς τοὺς Ναυάρχους, καπετάνους καὶ ναύτας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.

Ἡ Διοίκησις καὶ τὸ ἔθνος ὅλον ἐχάρη διὰ τὰς νέας νίκας σας, ἐνθουσιάσθη εἰς τὰς ἐκστρατείας του κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐδόξασε κοινῶς τὸν Ὕψιστον, ὅστις ὑπερασπίζεται τὴν πατρίδα καὶ τὴν χριστιανωσύνην. Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ ὁμόνοιά σας ἐπρομήνυον εἰς ὅλον τὸ ἔθνος αὐτὰ τὰ κατορθώματα. Ἐλπίζει, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ὁμόνοιαν, νὰ κατορθώσετε μεγαλείτερα καὶ ἐνδοξότερα εἰς ἔπαινον ἰδικόν σας καὶ εἰς δόξαν τῆς πατρίδος. Ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ συνεργήσῃ καὶ βαστάξῃ τὸν ἐνθου-

(α) Ἐκ τῶν *Ἑλληνικῶν Χρονικῶν Μεσολογγίου*, ἔτος α'. ἀριθ. 63, τῇ 2 Αὐγούστου 1824, μετατύπωσις Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, Τόμος Α'. σελ 79.

σιασμόν σας, ἐφρόντισε καὶ ἀσφάλισε τὰ νησία Ὕδρας καὶ Σπέτσας μὲ δύναμιν στρατιωτικὴν ἱκανήν· ὅθεν καὶ ἡ γενναιότης σας καὶ ὅλοι κοινῶς οἱ ἀνδρεῖοι ναῦται μας δὲν πρέπει νὰ φροντίζετε εἰμὴ εἰς τὸν ἀφανισμὸν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Μάθετε, ὅτι τὸ ἔθνος κρέμαται ἐφέτος εἰς τὴν ἀνδρίαν σας· βεβαιωθῆτε, ὅτι ἡ ὁμόνοιά σας θέλει τὸ διασώσει. Διὰ τὸν Θεόν! διὰ τὴν πατρίδα! μὴ τύχῃ διὰ μικρὰ πράγματα καὶ ψυχρανθῇ ὁ ἐνθουσιασμός σας, ἢ διαλυθῇ ἡ ὁμόνοιά σας. Τοῦτο εἶναι τὸ πλέον θανατηφόρον δι' ἡμᾶς· αὐτὸ ἐπιθυμεῖ καὶ ὁ ἐχθρός μας· αὐτὸ καὶ ὁ Μεχμεταλῆς, ὅστις μὲ δολίους τρόπους καὶ μὲ ὑποσχέσεις θέλει πασχίσει νὰ σπείρῃ τὴν διχόνοιαν εἰς τὸ μέσον σας, διὰ νὰ κατορθώσῃ τοὺς σκοπούς του· θέλει πασχίσει μὲ τὸ δόλωμα τῶν λαφύρων, τὰ ὁποῖα φέρει ἐπίτηδες εἰς πολλὰ καράβια, νὰ σᾶς τραβήξῃ εἰς τὴν γνώμην του, καὶ ἀφοῦ πέσετε εἰς αὐτά, πρὶν κτυπήσετε τὸν ἐχθρόν, νὰ εὕρῃ καιρὸν νὰ κάμῃ τὸν σκοπόν του καὶ νὰ μᾶς ὑποδουλώσῃ. Προσέχετε λοιπόν, σταθῆτε γενναῖοι, καταφρονήσατε τὰ παραμικρὰ κέρδη, ἀψηφήσατε λάφυρα πρὶν κτυπήσετε τὸν ἐχθρόν. Μὴν ἀποβλέπετε παρὰ τὴν δόξαν. Ὅταν νικήσετε τὸν ἐχθρόν, τότε ἔχετε καὶ λάφυρα πολλώτατα, καὶ βέβαια ἔχετε πλούτη, ἔχετε καὶ τὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποία, ἐπειδὴ τώρα μὲ τὴν θείαν βοήθειαν ἐστερεώθη καὶ ἀπέκτησε χρήματα, εἶναι ἱκανὴ ν' ἀνταμείψῃ καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ὑπακούει εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν μεγαλειτέρων του, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ κατορθώσει ἄξιον καὶ λαμπρὸν κατόρθωμα· εἶναι ἱκανὴ ἐπίσης νὰ παιδεύσῃ καὶ τοὺς ἀτάκτους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰουλίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β΄. ἀριθ. 2645.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἔφθασε τέλος πάντων εὐτυχῶς σήμερον ἡ πρώτη δόσις τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἐναποταμιευμένου μέρους τοῦ δανείου· μὲ δευτέραν εὐκαιρίαν περιμένεται καὶ ἡ δευτέρα δόσις, ἥτις, καθὼς γνωρίζετε, εὑρίσκεται ἐκεῖ.

Ἡ Διοίκησις, σπεύδουσα νὰ σᾶς ἀναγγείλῃ τὴν χαροποιὰν ταύτην εἴδησιν, δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἀναπτερώσῃ μὲ τοῦτο τὸν πατριωτισμόν σας, διότι ἐκ πείρας ἐγνώρισεν ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖτε, μήτε προσπαθεῖτε εἰμὴ νὰ ἀνορθώσετε τὴν πατρίδα, ἀλλὰ θέλει νὰ σᾶς πληροφορήσῃ ὅτι ἤδη ἔχετε τὰ ἀναγκαῖα μέσα, διὰ νὰ βάλετε εἰς πρᾶξιν τοὺς εἰλικρινεῖς καὶ ἱερούς σας σκοπούς.

Προτρέπεσθε δὲ νὰ ἐκλέξετε δύω εὐυπολήπτους ἄνδρας ἐκ τῆς νήσου σας καὶ νὰ ἀποστείλετε ἐνταῦθα, μετὰ τῶν ὁποίων, καθὼς καὶ μετὰ τῶν ἀπὸ μέρους τῶν ἄλλων δύω ναυτικῶν νήσων ἀποσταλησομένων, νὰ συσκεφθῇ ἡ Διοίκησις καὶ νὰ ἀποφασίσῃ πόσα πλοῖα εἶναι εὔλογον νὰ ἐκπλεύσωσιν ἀφ᾽ ἑκάστην τῶν νήσων κτλ, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους νὰ ἐγχειρίσῃ τὴν ἀνάλογον χρηματικὴν ποσότητα. Ἐν τοσούτῳ λάβετε τὴν φροντίδα νὰ ἑτοιμασθῶσιν εἰσέτι πλοῖα, διότι, πιθανῶς, θέλει ἀποφασισθῆ νὰ ἐκπλεύσωσι καὶ ἄλλα, διὰ νὰ τρομάξωμεν τὸν ἐχθρόν, καὶ μάλιστα τὸν τῆς Αἰγύπτου Σατράπην, τοῦ ὁποίου αἱ φημιζόμεναι μεγάλαι προπαρασκευαὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ χρησιμεύσωσιν, εἰμὴ νὰ αὐξήσουν καὶ νὰ ὑψώσουν τὰ ἑλληνικὰ τρόπαια.

Τῇ 10 Ἰουλίου 1824, Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. ϐ'. ἀριθ. 2756.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθησαν αἱ ἀπὸ 12 καὶ 13 ἀναφοραί σας, τὰς ὁποίας ἔφερον οἱ ἀπεσταλμένοι σας Κύριοι Ἠλίας Θερμισιώτης καὶ Γεώργιος Ἀνδρούτσου. Περὶ τῆς ἐκπλεύσεως τῶν πλοίων μας, γενομένης σκέψεως, ἀπεφασίσθη, διὰ νὰ διαιρεθῇ ὁ στόλος μας εἰς δύω μοίρας καὶ νὰ ἠμπορῇ νὰ κρατήσῃ τόσον τὴν ὁρμὴν τοῦ σουλτανικοῦ στόλου, ὅσον καὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ, νὰ γενῇ ὁ ἀριθμὸς ὅλων τῶν πλοίων μας 94. Ὅθεν ἀπὸ τὴν νῆσόν σας διατάττεσθε νὰ ἑτοιμάσετε 32 πλοῖα ὅσον τάχος καὶ νὰ τὰ ξεκινήσετε. «Ἡ Διοίκησις, ἀδελφοί, γνωρίζει πολλὰ καλὰ » τὰς θυσίας τῶν ναυτικῶν νήσων, καὶ μ' ὅλον ὅτι εὐ» γνωμονεῖ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ δείξῃ ἐμπράκτως τὴν προαί» ρεσίν της, πάντοτε ἐστερεῖτο τὰ μέσα.» Μόλις ἤδη ἔλαβε μικρὰ μέσα, καὶ ἡ πρώτη φροντίς της ἐστάθη πῶς νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ καθ' ὑμᾶς. Λάβετε λοιπὸν πρὸς τὸ παρὸν 32 χιλιάδας τάλληρα, ἤτοι χιλιάδας τριάκοντα καὶ δύω, τὰ ὁποῖα ἐνεχειρίσθησαν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀπεσταλμένους σας, καὶ ἐξοικονομήσατε μ' αὐτὰ νὰ ἐκπλεύσωσι τὰ προσδιορισθέντα 32 πλοῖα τῆς νήσου σας. Ἠξεύρετε πολλὰ καλά, ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἔφθασαν ἐνταῦθα εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, εἰμὴ μόνον ἡ πρώτη δόσις τοῦ δανείου, καὶ ἐν τοσούτῳ ἔχει ν' ἀπαντήσῃ τόσας καὶ τόσας ἀνάγκας ἀναποδράστους, ἔχει νὰ ἐξοικονομήσῃ καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν κατὰ γῆν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔμβουν εἰς κίνησιν χωρὶς γρόσια. Γνωρίζοντες δὲ ὁποίαν πρόνοιαν ἔχει περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς ἡ Διοίκησις, μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι ἐρχομένης καὶ

τῆς δευτέρας δόσεως τοῦ δανείου, θέλει σᾶς προφθάσει καὶ ἄλλην χρηματικὴν βοήθειαν. Παρετηρήθη καὶ ἡ σκέψις, τὴν ὁποίαν περὶ τῶν φαμηλλιῶν σας ἐκάμετε. Εἶναι τῷ ὄντι ἔργον φρονήσεως ν' ἀσφαλίσετε ἀλλαχοῦ τὰς φαμηλλίας σας, διὰ νὰ τρέχετε ἀμερίμνως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ Διοίκησις, κατὰ τὴν αἴτησίν σας, σᾶς στέλλει τὰς ἐμπεριχλειομένας διαταγὰς εἰς Λενίδι, Κρανίδι καὶ Ἅγιον Ἰωάννην, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἐκεῖ αἱ φαμηλλίαι σας θέλουν λάβει κάθε περιποίησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἰουλίου 1824.

Π. Ἡ Διοίκησις μ' εὐχαρίστησιν ἤθελε σᾶς δώσει διὰ κατοικίαν εἰς Ναύπλιον, ἀλλ' εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ὑποχρεώσῃ ἄλλους πατριώτας δυστυχεῖς νὰ ἔβγουν ἀπὸ τὰ οἰκήματα, καὶ μάλιστα ὁποῦ εἶναι τόσοι πολλοί, ὥστε δέκα καὶ δέκα πέντε κατοικοῦν εἰς καθὲν οἴκημα.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 2750.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Δημογέροντας καὶ κατοίκους τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Οἱ ἀδελφοὶ Σπετσιῶται ἀπεφάσισαν νὰ ἔμβουν ὅλοι εἰς τὰ πλοῖά των, διὰ ν' ἀπαντήσουν τὴν μαινομένην ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐκίνησεν ἐφέτος ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ θαλάσσης, διὰ νὰ καθυποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τοὺς Ἕλληνας.

« Ἡ ἀπόφασις τῶν καλῶν τούτων πατριωτῶν, ἡ τό-
» σον γενναία καὶ φιλάδελφος, καθυποχρεόνει ὅλους γε-

» νικῶς τοὺς Ἕλληνας εἰς εὐγνωμοσύνην.» Εἰς τοῦτον τὸν ἱερὸν σκοπὸν ἀπεφάσισαν ν' ἀσφαλίσουν πρῶτον τὰς φαμηλλίας των εἰς τὰ πέριξ καὶ γείτονα μέρη. Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ τὰς παραδεχθῆτε ὅσας περάσουν εἰς τὴν πατρίδα σας μ' αἰσθήματα ἀδελφικὰ, καὶ νὰ δείξετε εἰς αὐτὰς κάθε περιποίησιν· νὰ τὰς προμηθεύσετε κατοικίας, νὰ δείξετε γενναιότητα καὶ φιλοφροσύνην ἐν τῷ μεταξὺ, χωρὶς νὰ λάβουν κάμμίαν δυσαρέσκειαν, μήτε νὰ ἐνοχληθοῦν δι'ἐνοίκι ἢ ἄλλο τίποτε. Ὅλα ταῦτα, μ' ὅλον ὁποῦ τὸ χρέος καὶ ἡ χριστιανωσύνη τὰ ὑπαγορεύει καὶ ἡ φιλάδελφός σας ψυχὴ τὰ νομίζει χρέος της, σᾶς τὰ διατάττει καὶ ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ φιλοτιμηθῆτε περισσότερον εἰς τὸ τόσον φιλάδελφον καὶ ἐπαινετὸν ἔργον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Παναγιώτης Μπότασης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3311.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὴν ἐσώκλειστον ὑπ' ἀριθμὸν 3294 διακήρυξιν τοῦ ὑπουργείου τούτου, περὶ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων, δημοσιεύσατε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς νήσου σας χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολήν.

Τῇ 14 Ἰουλίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Σ. Παπαλεξόπουλος.

Περ. β'. ἀριθ. 3294.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖος κρίνεται ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ συναλλάγματος, καὶ ἐπειδὴ παρεισάγονται ἤδη εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν καινοφανῆ χρυσᾶ νομίσματα εἰς λίρας στερλίνας, καὶ διὰ τοῦτο ἐνδεχόμενον νὰ προκύψουν δυσκολίαι εἰς τὸ συνάλλαγμα καὶ προσεπιβάλλον τῆς τιμῆς, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ σώματος ὑπ' ἀριθ. 2686 διακηρύττει·

Α'. Τὰ ἄστηλα καὶ δίστηλα τάλληρα Ἱσπανίας νὰ πραγματεύωνται ἐξ ἴσου εἰς ὅλα τὰ συναλλάγματα εἰς τὴν τιμὴν δέκα γροσίων.

Β'. Αἱ λίραι στερλίναι πρὸς πέντε τάλληρα ἱσπανικά.

Γ'. Ταῦτα ὑποχρεοῦνται ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς ἐλευθέρας ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καθὼς καὶ ὅσοι ξένοι εὑρεθοῦν, νὰ παραδέχωνται ἀδιστάκτως εἰς κάθε δοσοληψίαν εἰς αὐτὰς τὰς τιμάς· εἰς τὰς ἰδίας θέλει τὰς δέχεται καὶ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ ὀφείλουν ἅπαντες τὸν προσδιορισμὸν αὐτὸν νὰ δεχθοῦν διὰ τὴν ταχεῖαν ἄνευ ἐμποδίων κυκλοφορίαν τῶν νομισμάτων.

Τῇ 14 Ἰουλίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Σ. Παπαλεξόπουλος.

Περ. β'. ἀριθ. 912.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς προὔχοντας νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις μὲ διαταγήν της ἀπὸ 14 ἱσταμένου διέταξε νὰ ἐκπλεύσουν ἐννενήκοντα τέσσαρα πλοῖα ἑλ-

ληνικά, τεσσαράκοντα επτά έξ Ύδρας, τριάκοντα δύω από Σπέτσας και δεκαπέντε από Ψαρά, και διώρισε τό ύπουργεΐον τών Ναυτικών νά προσδιορίση κατά τήν παροϋσαν περίστασιν, πόση χρηματική ποσότης άναγκαιεϊ πρός ετοιμασίαν πρώτου μηνός έκαστον πλοϊον, και ένεκρίθη νά δοθή άπό χίλια τάλληρα άνά εκάστου πλοίου, και καθυπεβλήθη ύπ' όψιν τής Διοικήσεως, και ένεκρίθη. Όθεν μέ δευτέραν διαταγήν της διέταξε τό ύπουργεΐον τής Οικονομίας νά μετρήση είς τό ναυτικόν έννενήκοντα τέσσαρας χιλιάδας τάλληρα, και δοθώσιν είς μέν Ύδραν τάλληρα 47000, ώς ή έσώκλειστος διαταγή τής ιδίας θεωρεΐται, είς δέ Σπέτσας 32000, είς δέ Ψαρά 15000· ταϋτα δέ έμετρήθησαν και παρεδόθησαν πρός τούς πληρεξουσίους εκάστης νήσου, διά νά ετοιμάσουν όσον τάχος τήν έκπλευσιν τών πλοίων, πρός άντιπαράταξιν τοϋ έχθρικοϋ όσον καιρόν διαμένει.

Έν Ναυπλίω, τή 15 Ιουλίου 1824.

Είς άπουσίαν τής τριμελοϋς Επιτροπής,

(Τ. Σ.) *Ό Γεν. Γραμματεύς*, Γ. ΚΩΠΑΣ.

Περ. 6'. άριθ. 2757.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τό Εκτελεστικόν Σώμα.

Πρός τό Υπουργεΐον τών Ναυτικών.

Άνεγνώσθη ή κατά τήν 14 Ιουλίου και ύπ' άριθ 908 άναφορά τοϋ ύπουργείου τούτου, έκ τής όποίας παρατηρεΐται, ότι διά τήν παροϋσαν έκπλευσιν άνάγκη είς έκαστον πλοΐον νά δοθώσι χίλια τάλληρα, διά νά φθάσωσιν είς άντιπαρατάξεως κατάστασιν κατά τοϋ έχθροϋ. Ή γνώμη τοϋ ύπουργείου τούτου ένεκρίθη, και διά τής έσωκλείστου διαταγής πρός τό ύπουργεΐον τής Οικονο-

μίας θέλει παραλάβει έννενήντα τέσσαρας χιλιάδας, άριθ. 94000, καὶ ἐγχειρίσει εἰς μὲν Ὕδρας ἀπεσταλμένους τάλληρα 47000, εἰς δὲ τοὺς ἐκ Σπετσῶν 32000, εἰς δὲ τοὺς ἐκ Ψαρῶν 15000. Ἐν ταὐτῷ θέλει διευθύνει καὶ τὰς ἀναγκαίας καθοδηγίας, διορίζον τὴν ἑτοιμασίαν των καὶ ἔκπλευσίν των ὅσον τὸ δυνατὸν ὀγρήγορα.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 14 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. Μπότασης.— Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 2796.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Διὰ τῶν ἀπεσταλμένων σας ἡ Διοίκησις ἔλαβε τὴν δυνατὴν πρόνοιαν, καὶ μ' ὅλας τὰς ἄλλας ἀνάγκας της σᾶς ἐπρόφθασεν ὅσα περισσότερα γρόσια ἠμπόρεσε νὰ ἐξοικονομήσῃ, καθὼς σᾶς ἐπληροφόρησαν καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι σας, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι γνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος, ἐπροθυμοποιήθητε βέβαια νὰ ἑτοιμάσετε τὰ ἐλλείποντα πλοῖα, διὰ ν' ἀποπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν τριάκοντα δύω, ὁποῦ προσδιωρίσθη νὰ ἐκπλεύσωσιν ἐκ τῆς νήσου σας. Κατ' ἐπανάληψιν μ' ὅλον τοῦτο προτρέπεσθε καὶ διὰ τῆς παρούσης νὰ ἐπιταχύνετε ὅσον τὸ συντομώτερον τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων σας, διὰ νὰ μὴ σᾶς εὕρῃ ὁ ἐχθρὸς εἰς τοὺς λιμένας μας, ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου ἠμποροῦμεν ν' ἀνατρέψωμεν κάθε του σχέδιον.

Ναύπλιον, τῇ 16 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Τ. Σ.) *Παναγιώτης Μπότασης. — Ἰωάννης Κωλέττης. — Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Πανοῦτσος Νοταρᾶς.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β΄. ἀριθ. 2975.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κυρίους προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ κατὰ τὴν 20 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας, ἐκ τῆς ὁποίας παρατηρεῖται ἡ μὲ ἀπαθῆ σκέψιν γενομένη ἐκλογὴ καὶ πρόσκλησις εἰς τὸ ναυαρχικὸν χρέος τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος. Ἡ Διοίκησις ἐπήνεσε τὴν εὐστοχίαν μιᾶς τοιαύτης δικαίας ἐκλογῆς, διότι τῷ ὄντι εἶναι ἱκανὸς νὰ βαστάξῃ τοιοῦτον χρέος ἐνδόξως, καὶ ἐκ τούτου ἀποκαθίσταται ἀναγκαία ἡ παρουσία του εἰς τὴν τῶν Πετσῶν ναυτικὴν μοῖραν· ἀλλ' ἐπίσης εἶναι καὶ πολὺ περισσότερον ἀναγκαιοτέρα ἡ ἐνταῦθα παρουσία του εἰς τὸ ἀντιπροεδρικὸν βάρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἤδη ἐνδόξως διετέλεσεν· ὥστε ἡ Διοίκησις, σκεπτομένη σπουδαίως περὶ τῶν δύω τούτων, καὶ ἀντισταθμίζουσα τὴν βλάβην ἢ ὠφέλειαν ὡς ἐκ τῆς παρουσίας καὶ ἀπουσίας του εἰς ἀμφότερα τὰ χρέη ταῦτα, ἐνέκρινεν ὁμοφώνως νὰ παρευρίσκεται εἰς τὸν τῆς ἀντιπροεδρείας χῶρον, ὡς μᾶλλον ἀναγκαιότερον, καὶ μάλιστα εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ὅτε ἡ ἀρτισύστατος ὁπωσοῦν εὐταξία τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορεῖ νὰ κλονισθῇ, καὶ ἐν ᾧ μάλιστα ἡ Διοίκησις ἐξεύρει καλῶς, ὅτι ἡ νῆσος Πετσῶν εὐτυχεῖ καὶ ἄλλων τινῶν δοκίμων ναυτικῶν, καὶ ἀνδρείων καὶ ἱκανῶν νὰ φέρωσι τὸ τῆς Ναυαρχίας βάρος. Δι' ὅλα ταῦτα ἡ Διοίκησις, ἂν καὶ λυπεῖται, μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν αἴτησιν τῆς εὐγενίας σας. Ἐλπίζει ὅτι ἡ μὴ συγκατάθεσίς της εἰς τοῦτο θέλει φανῆ δικαία καὶ ἀναγκαία εἰς τὰ παρόντα τοῦ ἐσωτερικοῦ μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Τ. Σ.) *Παναγιώτης Μπότασης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Πανοῦτσος Νοταρᾶς.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β΄. ἀριθ. 3228.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου ἐστάλη εἰς χεῖρας τῶν εὐγενεστάτων Προκρίτων τῆς νήσου Ὕδρας, δι' ἧς διορίζεται κατ' ἀνωτέραν ἀπόφασιν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν τὰς ἐθνικὰς προσόδους τῆς Μυκόνου καὶ τοῦ τελωνείου της. Ἀλλὰ προτρέπεσθε, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 2818, νὰ ὑποχρεώσετε τὸ ἀπὸ τὴν νῆσόν σας διορισθησόμενον ὑποκείμενον, ἂν εἰσέτι δὲν ἐξεκίνησε, ν' ἀπέλθῃ ταχέως εἰς τὰς νήσους καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ὁμοῦ μὲ τἄλλα τῶν λοιπῶν δύω νήσων ταχύτερον τὰ χρέη του, ἐπειδὴ αἱ ἐνεστῶσαι ἀνάγκαι τῆς πατρίδος ἀναβολὴν δὲν ἐπιδέχονται.

Τὴν 22 Ἰουλίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Σ. Παπαλεξόπουλος.

Περ. β΄. ἀριθ. 3268.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σήμερον ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον πλοῖον ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος πρὸ 26 ἡμερῶν ἐβγῆκεν εἰς τὰ πανιά· συνίσταται δὲ ἀπὸ πενῆντα ἓξ πλοῖα πολεμικὰ καὶ ἑκατὸν περίπου φορτηγά. Διευθύνεται δὲ εἰς Κρήτην, διὰ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ ν' ἀφήσῃ ἄλλους. Συνεπιφέρει δέκα ἓξ χιλιάδας στράτευμα τακτικόν, δύω χιλιάδας καβαλλαρία καὶ δύω χιλιάδας δούλους, καὶ σκοπεύει νὰ ἐπιπέσῃ

εἰς τὰς νήσους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, πιθανώτερον ὅμως εἰς τὴν Γαστούνην.

Δὲν σᾶς λανθάνει ὅτι ἡ ναυτική μας δύναμις κατ' ἐξοχὴν ἠμπορεῖ νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδιά του· ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα ὅσον τὸ συντομώτερον νὰ εὑρεθῶσιν ὅλα μας τὰ πλοῖα εἰς τὰ πανιά, καὶ μὲ ἀπόφασιν ἑλληνικὴν νὰ τρέξωσι διὰ νὰ πιάσωσι τὰς ἀναγκαίας θέσεις, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, τὰ μέν, τοῦ σουλτανικοῦ στόλου, τὰ δέ, τοῦ αἰγυπτιακοῦ, καθ' ἃ προδιωρίσθησαν. Ἀφ' ἑτέρου θέλετε λάβει κάθε φροντίδα νὰ ἦναι προσεκτικὴ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς νήσου σας, καὶ μὲ ἄγρυπνον ὄμμα νὰ διατηρῶνται αἱ ἀναγκαῖαι θέσεις των.

Ἀδελφοί! ἡ πατρὶς τρέχει κίνδυνον μέγαν· ὁ παρὼν χρόνος θέλει ἀποφασίσει τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, καθὼς ὁ καθεὶς τὸ συναισθάνεται. Ἀνάγκη λοιπὸν ὅλοι νὰ ὁπλισθῶμεν, ὅλοι ἀπροφασίστως νὰ τρέξωμεν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ εἰς ὑπεράσπισιν τῶν φαμηλλιῶν μας, τῶν συγγενῶν μας, τῶν δικαιωμάτων μας καὶ αὐτῆς τῆς φιλτάτης πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Παναγιώτης Μπότασης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Πανοῦτσος Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3317.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς σας, τῆς κατὰ τὴν 28 Ἰουλίου, μὲ μεγάλην της εὐχαρίστησιν παρατηρεῖ ἡ Διοίκησις τὸν πατριωτικὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν σας, μὲ τὴν ὁποίαν

ξεκινήσατε τὰ πλοῖα τῆς πρώτης μοίρας ὑπὸ τὴν παρελθοῦσαν ἤδη ἑβδομάδα· προτρέπεσθε δὲ νὰ ξεκινήσετε ὅσον τάχος καὶ τὰ ὑπολειπόμενα, διὰ νὰ προλάβωμεν τὴν προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ. Ἀδελφοί! δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν πρὸ πάντων περίστασιν αἱ μεγαλείτεραι ἐλπίδες τῆς σωτηρίας μας εἶναι ἡ ναυτικὴ μας δύναμις. Ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα αὐτὴν νὰ προετοιμάσωμεν, καὶ μ' αὐτὴν προσεγγίζοντα ἤδη τὸν ἐχθρὸν ν'ἀποκρούσωμεν. Πρὸς τὸν στρατηγὸν Νικήταν ἔγραψε καὶ προλαβόντως ἡ Διοίκησις, καὶ χθὲς πάλιν δι' ἐπίτηδες ἀνθρώπου τὸν διέταττε ν' ἀπεράσῃ τὸ ὀγρηγορώτερον εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ ἐλπίζεται σήμερον αὔριον νὰ ἔλθῃ τόσον ἡ γενναιότης του, καθὼς καὶ οἱ λοιποί, ὅσοι προσδιωρίσθησαν νὰ μεταβῶσιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του.

Περὶ τῆς πυρίτιδος ἐλήφθη ἡ ἀναγκαία φροντίς, καὶ διωρίσθη νὰ μᾶς προμηθεύσωσιν ἱκανὴν ποσότητα, καὶ ἅμα ὁποῦ φθάσει, θέλει σᾶς ἀποσταλῆ.

Ναύπλιον, τῇ 30 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Παναγιώτης Μπότασης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Παναγιώτης Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 1102.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους, Ναυάρχους, Ὑποναυάρχους, Κυβερνήτας, Πλοιάρχους, Πλοιοεμπρηστάς, Ναύτας καὶ ἀπαξάπαντας τοὺς κατοίκους τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων (α).

Φυσικὸν ἰδίωμα εἶναι ὅλων τῶν πραγμάτων τοῦ

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Κοκοράκη.

κόσμου τούτου τὸ νὰ ἔχουν εἰς τὰς ἀρχάς των δυσκολίας, ἐλλείψεις, κόπους καὶ κινδύνους. Εἰς πόσα δὲν ὑπόκειται αὐτὸς ὁ ἴδιος ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μέχρι τῆς τελειοποιήσεως αὐτοῦ; Πόσα δὲν ὑποφέρουσιν οἱ γονεῖς του ἀπὸ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν του ἕως οὗ νὰ τὸν ἰδῶσιν οἰκονομούμενον καὶ διοικούμενον ἀπὸ λόγου του καὶ χωρὶς τῆς ἀναγκαίας συνδρομῆς τῶν γονέων του; Πόσα δὲν ὑποφέρει ὁ κηπουρὸς ἕως οὗ ἴδῃ καρπὸν ἀπὸ τὸ φυτευθὲν δένδρον του; Τίς λοιπὸν δὲν ἤθελε κατηγορήσει ἢ γονεῖς, ἢ κηπουρόν, ἂν ἴδῃ αὐτοὺς ν'ἀμελῶσι τοὺς καρποὺς τῶν κόπων των, μάλιστα ἐνῷ φθάνει ἡ ὥρα νὰ τοὺς ἀπολαύσωσιν; Ὁ ἱερὸς οὗτος ἡμῶν ἀγών, τέκνα φίλτατα τῆς πατρίδος, ἔφθασεν εἰς βαθμὸν νὰ ὁμοιάζῃ ἓν δένδρον, τὸ ὁποῖον ἤνθησεν ἤδη καὶ ὀλίγος ἔτι καιρὸς μένει νὰ τρυγήσωμεν τοὺς καρπούς του. Τέσσαρας ἤδη χρόνους τὸ περιεποιήθημεν, τὸ ἐφυλάξαμεν ἀπὸ κινδύνους· δὲν μᾶς μένει ἄλλο παρὰ καὶ ἀπὸ τὸν τελευταῖον ἀνεμοστρόβιλον νὰ προσέξωμεν, καὶ ἐκερδήσαμεν τοὺς κόπους μας. Ὁ ἐχθρός μας, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ τέταρτον αὐτὸ ἔτος φαίνεται μὲν μὲ μεγαλειτέρας τάχα δυνάμεις, δὲν εἶναι δὲ εἰμὴ φουσκωμένος μὲ ἀέρα ἀφρικοασιατικῆς πομπῆς, ἂν ἐπέτυχε τὸν σκοπόν του εἰς τὴν Κάσον ἢ ἀλλοῦ, ὅπου δὲν ἦτο ναυτικὴ δύναμις ἐδική μας, ἐκτυπήθη τρὶς ἕως τώρα εἰς τὴν στερεὰν μὲ μεγάλον ἀφανισμόν του ἀπὸ πολλὰ ὀλιγωτέρους ἐδικούς μας. Ὅσον δὲ περὶ τῶν Ψαρῶν, ὁ ἴδιος ἐντράπη νὰ κηρυχθῇ νικητής, καὶ κεφαλικὴν ποινὴν ἐπρόσταξεν εἰς ἐκείνους, ὅσοι μόνον προφέρουσι τὸ ὄνομα τῆς νήσου, ὅτι ἡ μὲν νῆσος ἐκείνη ἀποκατέστη μνημόσυνον αἰώνιον τῶν ἀθανάτων ὀλίγων στρατιωτῶν μας, ὅσοι ἐκεῖ εὑρέθησαν, καὶ ᾅδης παμφάγος πολλῶν, πολλῶν χιλιάδων ἐπιλέκτων στρατιωτῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ

ἔθνους· τὸ δὲ παράλιόν της θέλει μαρτυρεῖ αἰωνίως τὸν θρίαμβον καὶ τὴν λαμπρὰν νίκην σας, εἰς τὸ ὁποῖον ἐβυθίσατε τὸν μικρὸν στόλον του, καὶ τοῦ ἐκόψατε τὴν μίαν πτέρυγα τῆς ναυτικῆς του δυνάμεως. Ἐν ἑνὶ δὲ λόγῳ, ἐκεῖνος μὲν Ψαρὰ δὲν ἔλαβε καὶ ἐπλήρωσεν ἀκριβὰ τὴν τόλμην του, ἡμεῖς δὲ ἔχομεν κἂν τοὺς Ψαριανοὺς καὶ τὰ πλοῖά των, πνέοντα ἐκδίκησιν.

Ἀδελφοὶ θαλασσινοί! τοῦτο εἶναι τὸ ὑστερινὸν κίνημα τοῦ ἐχθροῦ· ἀντιπαραταχθῆτε μὲ τὴν συνήθη σας γενναιότητα, σεῖς ὁποῦ τώρα τρεῖς χρόνους ἀντιπαρετάχθητε εἰς περισσότερα καὶ δυνατώτερα πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἰς ἐμπειροτέρους ναύτας, ἀλγερίνους καὶ ἄλλους ὁποῦ τώρα τοῦ λείπουσι. Φθάνει μόνον νὰ ἐμφανισθῆτε καὶ θέλει λειποψυχήσουν οἱ στραβαράπιδες τῆς Αἰγύπτου, τοὺς ὁποίους, ἀφοῦ ὁ ἐχθρὸς ἐξήντλησεν ὅλας του τὰς δυνάμεις, ὁλοῦστερινοὺς μετεχειρίσθη καθ' ἡμῶν, καὶ τοὺς ὁποίους τινὲς ἀγύρται καὶ τυχοδιῶκται τῶν Εὐρωπαίων, πλανήσαντες δι' ἴδιον πλουτισμόν τους τὸν κενόδοξον σατράπην τῆς Αἰγύπτου, ἥνωσαν εἰς ἀγέλην καὶ ὠνόμασαν αὐτοὺς τακτικούς.

Ἐκπλεύσατε λοιπὸν ὅσον τάχος, κινηθῆτε καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς πλουσιωτάτης χαραβάνας (α)· σκορπίσατε κατὰ τὴν συνήθειάν σας, βυθίσατε καὶ ζωγρήσατε. Ὁ παντοδύναμος ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι σύμμαχός μας. Ὅσον δὲ περὶ τῶν δύω περικλεῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, ἡ Διοίκησις ἔλαβε πρόνοιαν διὰ νὰ ὀχυρώσῃ καὶ ἀσφαλίσῃ αὐτὰς μὲ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς. Δόξα τῷ Θεῷ, ἐφέτος ἔχομεν τὸν τρόπον νὰ πολεμήσωμεν τὸν ἐχθρόν, καὶ ν' ἀνακτήσωμεν ὅ,τι μᾶς ἥρπασεν (ὄχι διὰ τῆς ἀνδρίας του, ἀλλὰ δι' ἔλλειψιν τῶν μέσων) ἅμα ὁποῦ κινηθῶμεν.

(α) Σωρείας πλοίων.

Ἐῤῥωσθε, ἥρωες! σᾶς εὔχεται τὸ Βουλευτικὸν ἐκ μέρους ὅλου τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος, νίκας, εὐλογίαν Θεοῦ καὶ δόξαν αἰώνιον.

Τῇ 2 Αὐγούστου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεύς, ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 3449.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ πρώτης Αὐγούστου ἀναφορά σας καὶ ἐπαρατηρήθησαν τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις, δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλετε ὅτι σπεύδουσα ν' ἀσφαλίσῃ τὰς ναυτικὰς νήσους διὰ κάθε ἐνδεχομένην προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ, δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ τὰς προμηθεύῃ τοὺς ἀναγκαίους στρατιώτας κτλ. Ἀπόψε ἢ αὔριον ἐλπίζεται νὰ ἐμβαρκαρισθῶσι τετρακόσιοι περίπου στρατιῶται ὑπὸ ἀρχηγοὺς τὸν Τσόκρην καὶ τὸν Κακάνην διὰ τὴν νῆσόν σας· ἀκολούθως θέλει ληφθῇ ἡ ἀναγκαία φροντὶς νὰ φθάσωσι καὶ ἄλλοι, ὥστε νὰ ὀχυρωθῇ ἀσφαλέστατα ἡ νῆσός σας. Ὅθεν πεπεισμένοι, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔχει τὴν περὶ τῆς νήσου σας ἀναγκαίαν πρόνοιαν, μένετε ἀμέριμνοι. Περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν δύω μοιρῶν τῶν πλοίων, αἱ ὁποῖαι μέλλουν νὰ ἰχνηλατήσουν τὸν σουλτανικὸν καὶ αἰγυπτιακὸν στόλον, ἡ Διοίκησις ἄφησεν εἰς τὴν φρόνησίν σας τὴν ἀπόφασιν, γνωρίζουσα ὅτι συσκεφθέντες μεταξύ σας, βέβαια ἠθέλατε ἀποφασίσει τὰ περὶ τούτου καλλίτερα. Δὲν ἀμφιβάλλει μ' ὅλον τοῦτο, ὅτι καὶ οὕτω θέλετε πράξει κατὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, καὶ ὅτι βλέποντες εἰς ποῖον κίνδυνον εὑρίσκεται ἡ πατρίς, θέλετε φιλοτιμηθῇ ποῖος πρῶτος νὰ τὴν ὑπερασπισθῇ.

Ὁ σκοπός, ἀδελφοί, εἶναι νὰ καταναυμαχηθῇ ὁ ἐχθρὸς προτοῦ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὰ παράλια τῆς πατρίδος μας, ὁπότε δυσκόλως θέλομεν ἀποκρούσει τὰς προσβολάς του, καὶ εἴτε μὲ τὸν ἕνα τρόπον, εἴτε μὲ τὸν ἄλλον διαφεντευθῇ ἡ πατρίς, εἶναι ἀδιάφορον· ἡ δὲ φρόνησίς σας εἶναι ἱκανὴ νὰ συμβιβάσῃ κάθε σχέσιν καὶ ἀναφορὰν μεταξύ σας. Αὔριον ἢ μεθαύριον φθάνει ἡ μπαρούτη καὶ σᾶς στέλλεται.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος* ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.—Α. Σπυλιωτάκης.—Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3539.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ ἀπὸ τὰ ἔγγραφά σας καὶ ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους σας, Κυρίους Χριστόδουλον Κούτσην καὶ Βασίλειον Χ. Νικόλα, πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις τὸ περὶ διαμονῆς τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου προβλεπτικόν σας πρόβλημα καὶ τὴν ἀναγκαίαν προμήθειαν διὰ τὸ ἐρχόμενον μηνιαῖον. Ἡ Διοίκησις καὶ πρὸ τούτων γνωρίζει σωτηριώδη τὴν διαμονὴν τοῦ στόλου μας καὶ ἀναγκαίαν τὴν πρόβλεψιν, καὶ ἤθελε προλάβει τὴν αἴτησίν σας, ἂν κατὰ ξηρὰν πολυειδεῖς τῆς πατρίδος ἀνάγκαι δὲν ἐξήντλουν τὰ μέσα τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου. Μολαταῦτα κατέβαλε πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξοικονόμησεν ἑξακοσίας χιλιάδας γροσίων, ἀριθ. 600,000, καὶ διὰ τῶν ἀπεσταλμένων σας Κυρίων Χριστοδούλου Κούτση καὶ Βασιλείου Χ. Νικόλα σᾶς ἀποστέλλει τὴν ἀναλογοῦσαν ποσότητα εἰς τὰ τριάντα τρία πλοῖά σας, γρόσια διακοσίας ὀκτὼ χιλιάδας καὶ τε-

τρακόσια εἴκοσι ἕν, ἀριθ. 208,421. Περὶ δὲ τῶν Κρανιδιωτῶν, ὁποῦ προσαναφέρετε, πρέπει νὰ εὐχαριστηθοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ διατεταγμένα σιτηρέσια ὡς καὶ οἱ λοιποί, καὶ νὰ μὴ γίνωνται διὰ μικρὰ πράγματα αἴτιοι σκανδάλων καὶ ταραχῆς, ἐνῷ μᾶλλον τῶν ἄλλων αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ ὑπενδίδουν καὶ νὰ γίνωνται παράδειγμα εὐπειθείας ὡς πρὸς τοὺς λοιπούς.

Ἡ Διοίκησις ἐν τοσούτῳ φροντίζει ν'ἀσφαλίσῃ τὴν νῆσον μὲ τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις· διέταξεν εἰς διάφορα μέρη νὰ προφθάσουν ἀνυπερθέτως στρατεύματα, καὶ ἀπόψε ξεκινοῦν κάμποσοι διὰ τὰ αὐτόθι. Δείξατε καὶ ἡ εὐγενία σας τώρα μάλιστα παρά ποτε γενναιότητα καὶ καρτερίαν καὶ δραστικωτάτην φρόνησιν εἰς τὰ ἐκ τῶν περιστάσεων προσπίπτοντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6ʹ. ἀριθ. 3582.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ μεγάλην χαρὰν ἔλαβεν ἡ Διοίκησις τὰς ἀπὸ 7 τοῦ τρέχοντος ἀναφοράς σας καὶ ἐπληροφορήθη τὰς λαμπρὰς νίκας τοῦ στόλου μας. Προφανῶς, ἀδελφοί, ὁ κραταιὸς τοῦ Ὑψίστου βραχίων ἐνδυναμόνει τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀναπληροῖ τὰς ἐλλείψεις μας. Αἱ εὐχαὶ τῆς πατρίδος ἐσυντρόφευσαν τοὺς ἀνδρείους ναύτας μας καὶ τοὺς ὡδήγησαν εἰς τὸ λαμπρὸν στάδιον, « ἀλλ' αὐτοὶ » ἔπραξαν ἀνώτερα τῶν ἐποχῶν τοῦ ἔθνους καὶ ἐλπίδων » του. Ἔκαυσαν φρεγάτας εἰς τὰ πανιὰ— περίστασις

» διὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος πρωτότυπος—ἐματαίωσαν τὰ
» ὀλέθρια τοῦ ἐχθροῦ σχέδια καὶ ἐβεβαίωσαν τὴν πολι-
» τικήν μας ὕπαρξιν. Ὅλον τὸ ἔθνος χρεωστεῖ καὶ ὁμο-
» λογεῖ πρὸς αὐτοὺς τὴν ἀθάνατον εὐγνωμοσύνην του,
» καὶ εὔχεται ἐκ καρδίας μεγαλειτέρους θριάμβους καὶ
» λαμπρότερα τρόπαια εἰς τελείαν τῶν ἐχθρῶν ἐξώ-
» λειαν.»

Παρετηρήθησαν τὰ περὶ λειποτακτούντων στρατιωτῶν, καὶ δυσηρεστήθη ἡ Διοίκησις δι' ὃν λόγον δὲν θέλει ν' ἀσφαλίσῃ τὸ ἓν μέρος καὶ ν' ἀδυνατίσῃ τὸ ἕτερον. Ἡ Διοίκησις θεωρεῖ ἐπίσης ἀναγκαίαν τὴν ὕπαρξιν καὶ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης νήσου, καὶ τοῦτο τὸ ἔδειξε, σπεύδουσα νὰ ὀχυρώσῃ ἐξίσου ἀμφοτέρας ὅσον ἐνδέχεται ἀσφαλέστερον. Τούτου χάριν θέλει γράψει τὰ δέοντα πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ὑδραίους, διὰ νὰ μὴ δέχωνται εἰς τὸ ἑξῆς τοιούτους στρατιώτας. Κατὰ τὴν αἴτησίν σας, ἐμπερικλείεται διαταγὴ πρὸς τὸν Ζαχαρόπουλον, διὰ νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ἀντὶ διακοσίων στρατιωτῶν διακοσίους πεντήκοντα. Ἐξεδόθη διαταγὴ διὰ νὰ σταλῶσιν ἀμέσως εἰς τὰ πλοῖά μας ὅσαι περισσότεραι σφαῖραι εὑρεθῶσι χρήσιμαι δι' αὐτά· ἐπίσης θέλουν ἀποσταλῆ καὶ 80 καντάρια μπαρούτης, μὲ τὴν ὁποίαν θέλουν ἐφοδιασθῆ ὅλα τὰ πλοῖα, καὶ περὶ τούτου μείνατε ἀμέριμνοι. Ἐν τοσούτῳ ἡ περίστασις αὕτη ἐδίδαξε βέβαια τοὺς γενναίους ναύτας μας σαφέστερα παρὰ κάθε ἄλλην φορὰν τὴν ἀδράνειαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὅτι τὰ τρομερὰ πλοῖά των, ὅσον μεγαλείτερα καὶ περισσότερα εἶναι, ἄλλους τόσον μεγαλειτέρους καὶ περισσοτέρους θριάμβους ὑπόσχονται εἰς ἡμᾶς. Ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ εἰσέτι περιπλέουν τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἀναισθητοῦντες, φαίνεται, εἰς τὰς πληγάς των, καὶ ἀνάγκη νὰ τοὺς πληγώσωμεν καιριώτερον. Ἂς τρέξωσι λοιπὸν ὅλοι, ὅσοι εὐτυχῶς προσδιωρίσθησαν

ἀθληταὶ εἰς αὐτὸ τὸ στάδιον, καὶ ἡ Διοίκησις καὶ ὅλον τὸ ἔθνος θέλει ἀντιβραβεύσει τὰς νίκας των μὲ τ' ἀνήκοντα ἔπαθλα.

Τῇ 9 Αὐγούστου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3630.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς γενναιοτάτους Ναυάρχους καὶ ἀνδρείους ναύτας τῆς νήσου Σπετσῶν (α).

Μεγάλην χαρὰν ἐπροξένησεν ἡ λαμπρὰ νίκη σας εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος, διότι αὐτὴ ἀπεφάσισε κατὰ μέρος τὴν τύχην τῆς πατρίδος, καὶ ματαιώσασα τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, ἐνέκρωσε τὰς ἐλπίδας του. Ὅλα τὰ ἔθνη μὲ θαυμασμὸν θέλουν ἀκούσει ὅτι μικρὰ ἑλληνικὰ πλοιάρια, μὲ τόσας ἐλλείψεις, κατέστρεψαν τὰ τρομερὰ τοῦ Τούρκου καράβια, καὶ μ' εὐχαρίστησιν θέλουν ὁμολογήσει δικαίαν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Ἀλλὰ καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὡς ἀξιόπιστος μάρτυς τῶν κατορθωμάτων σας, θέλει κηρύξει πανταχοῦ μὲ τὰ ταχύτατά του ῥεύματα, ὅτι πρώτην φορὰν εἶδε καράβια εἰς τὰ πανιὰ νὰ γίνωνται πυρὸς παρανάλωμα.

Χαίρετε, ἀδελφοί ! διότι ἡ ἀνδρία σας πρὸ πάντων ἐδόξασε τὴν περίφημον Ἑλλάδα, καὶ παρέστησε γνησίους τοὺς ἀπογόνους τῶν Ἑλλήνων μὲ τοὺς προγόνους των. Βλέπετε τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Τούρκου, καὶ μόνοι σας ἐπληροφορήθητε ὅτι τὰ πολλὰ καὶ τρομερά του καράβια δὲν κάμνουν ἄλλο, παρὰ νὰ πολλαπλα-

(α) Ἀλληλογ. Γ. Ἀνδρούτσου.

σιάζουν καὶ νὰ ὑψόνουν τὰ ἑλληνικὰ τρόπαια. Τοῦτος ὁ χρόνος θέλει ἀποφασίσει τὴν τύχην μας· διὰ τοῦτο καὶ ὁ τύραννος εἰς αὐτὸν συνήθροισεν ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ ἐλπίδας του. Ὅθεν ἄφοβοι, θαῤῥαλέοι τρέχετε ἐναντίον του, καταδιώκετέ τον καὶ ἕως εἰς αὐτοὺς τὰς λιμένας του. Μὴ τὸν δώσετε καιρὸν νὰ ἀναλάβῃ τὰς δυνάμεις του, τώρα ὁποῦ τὸν διεσκορπίσατε· βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν θέλει ὑποφέρει εἰς τὸ ἑξῆς οὔτε μίαν φορὰν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς βολὰς τῶν κανονίων σας. Εἶναι Τοῦρκος, καὶ εἶναι τολμηρὸς ἐν ὅσῳ δὲν βλέπει ἀντίστασιν· εἶναι δειλότατος ὅταν μίαν φορὰν νικηθῇ. Ἐκδικηθῆτε, ἀδελφοί, τὸν τύραννον, τὸν ἅρπαγα τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων μας, καθὼς ἐκδικήθη τὸν Ξέρξην ὁ πρόγονός μας ἐκεῖνος Θεμιστοκλῆς, καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι ἡ Διοίκησις θέλει περιθάλψει τὰς φαμηλλίας τῶν ἡρωϊκῶς ἀποθανόντων μὲ κάθε περιποίησιν, τοὺς δὲ γενναίους ναύτας θέλει τιμήσει ἀξίως μὲ τὰς πράξεις των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Αὐγούστου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6. ἀριθ. 3631.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς ἀνδρείους Πυρπολιστὰς Σπετσιώτας (α).

Τὰ λαμπρά σας, ἀδελφοί, κατορθώματα ἐχαροποίησαν ὅλον τὸ ἔθνος καὶ ἐκίνησαν τὴν εὐγνωμοσύνην του. Μὲ

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Κοκοράκη.

καταφρόνησιν τῆς ζωῆς σας καὶ πνέοντες δίκαιον ἐνθουσιασμὸν, ἐτρέξατε ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ καὶ κατεκαύσατε τὰ τρομερά του χαράβια. Δίκαιον ἔχει ἡ πατρὶς νὰ σᾶς ὀνομάζῃ σωτῆρας, διότι μὲ τὴν ἡρωϊκήν σας ἀπόφασιν ἠλευθερώθη ἀπὸ τόσους καὶ τόσους λῃστὰς καὶ ἅρπαγας. Ἄξιοι ἀπόγονοι τῶν προγόνων μας! ἀκόμη ὁ τύραννος ἐλπίζει εἰς τὰ μεγάλα του χαράβια, καὶ ἀγνοεῖ ὅτι ὅσον μεγάλα καὶ πολλὰ εἶναι, τόσον ὁ ἑλληνικὸς ἐνθουσιασμὸς αὐξάνει, διότι βλέπει εἰς αὐτὰ τόσους κλέπτας τῶν δικαιωμάτων του.

Ἕλληνες! Τὰ τουρκικὰ πλήθη δὲν εἶναι εἰμὴ τόσα ξηρὰ ἀγκάθια εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐλευθερίας μας· εἶναι ἀνάγκη, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν, νὰ τὰ καύσωμεν. Ὁ πρόγονός μας Θεμιστοκλῆς ἐκδικήθη μὲ ὀλίγα χαράβια τὸν βάρβαρον Ξέρξην. Ἂς μιμηθῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς αὐτόν. Ἐκδικηθῆτε, ἀδελφοὶ, τοὺς συγγενεῖς, τὰς γυναῖκας, τὰ παιδία καὶ τὴν πατρίδα μας· αὐτὸς ὁ χρόνος θέλει ἀνταμείψει τοὺς κόπους μας. Τρέξατε λοιπὸν, διώξατε τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰ ἱερὰ πελάγη τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ ἑτοιμότητα, καὶ ἡ Διοίκησις εὐχαρίστως θέλει τιμήσει τὴν ἀρετὴν μὲ τὴν προσήκουσαν ἀνταμοιβήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Αὐγούστου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς* Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3666.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Οἱ ἀνδρεῖοι Σπετσιῶται πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις ὅτι ἔχουσιν αὐτοῦ αἰχμαλώτους Τούρκους, ἐκ τῶν

ὁποίων δύω ἢ τρεῖς εἶναι Κρῆτες. Δὲν σᾶς λανθάνει, ὅτι οἱ ἐχθροί, ἀφ' οὗ ὑπεδούλωσαν τὴν Κάσον, ᾐχμαλώτισαν καὶ ἔφερον εἰς Κρήτην τινὰς φαμελλίας Κασίων, ἐν αἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ τῶν ἐνταῦθα παραστατῶν αἱ φαμελλίαι. Εἶναι ἔργον φιλανθρωπίας τὸ νὰ οἰκτείρῃ τινὰς καὶ νὰ βοηθῇ παντοίοις τρόποις τὴν ἀνθρωπότητα· καὶ μία ἀνδρία εἶναι τοσοῦτον ἀξιέπαινος, καθ' ὅσον εἶναι συντροφευμένη καὶ μ' ἄλλας ἀρετάς, ὁποία εἶναι ἡ φιλανθρωπία, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ λόγος πρόκειται περὶ ἀδελφῶν, οἱ ὁποῖοι ἐβοήθησαν καὶ αὐτοὶ τὸ ἔθνος ὅσον ἠμπόρεσαν καὶ ἐστάθησαν καλοὶ πατριῶται. Τούτου χάριν ἡ Διοίκησις ἐγκρίνει ν' ἀντικαταλλαχθῶσιν οἱ εἰς χεῖράς σας αἰχμάλωτοι Κρῆτες μὲ τὰς εἰς Κρήτην ᾐχμαλωτισμένας φαμελλίας τῶν εἰρημένων Κασίων, ἐπειδὴ θεωρεῖ τὸ τοιοῦτον καὶ ἔργον φιλανθρωπίας καὶ χρέος πατριωτισμοῦ. Προτρέπεσθε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας καὶ οἱ ἀνδρεῖοι λοιποὶ Σπετσιῶται νὰ δείξετε ἀδελφικὰ φρονήματα εἰς τοὺς δυστυχεῖς πατριώτας Κασίους, καὶ εὐχαρίστως νὰ τοὺς παρηγορήσετε μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν φαμελλιῶν των. Δὲν ἀμφιβάλλει ἡ Διοίκησις ὅτι θέλει εὕρει ἑτοιμοτάτην τὴν συγκατάθεσίν σας, διὰ νὰ πραγματευθῇ ἑπομένως περὶ τούτου τὰ δέοντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Αὐγούστου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3695.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Στρατιῶται Κρῆτες, ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους, εὑρισκό-

μενοι είς τὸ Τσηριγότον, προσαναφέρονται καὶ ζητοῦν πρστοαγὴν τῆς Διοικήσεως νὰ συντρέξουν ὅπου τοὺς διατάξη. Τούτους ἐγκρίνει ἡ Διοίκησις νὰ περάσουν αὐτόθι, ὡς διὰ τῆς ἐσωκλείστου διαταγῆς τοὺς διατάττει. Ὅθεν προτρέπεσθε νὰ στείλετε κἀνένα σας πλοῖον ἐκεῖ μαζῆ μὲ τὴν ἐσώκλειστον εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ τοὺς μετακομίση ὡς ἀναγκαίους εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ *Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3694

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς γενναιοτάτους Βασίλειον Χάλην καὶ λοιποὺς Καπετανέους Κρήτας.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορά σας καὶ μὲ εὐχαρίστησίν της εἶδεν ἡ Διοίκησις τὴν προθυμίαν ὁποῦ ἔχετε νὰ συντρέξετε εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος ὡς γνήσια τέκνα της καὶ πατριῶται. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρὸν εἶσθε ἀναγκαῖοι ἐνταῦθα, σᾶς στέλλει πλοῖον ἐπίτηδες διὰ νὰ ἐμβαρχαρισθῆτε καὶ νὰ ἀπεράσετε εἰς ταῖς Σπέτσαις, ὅπου ἔχει σκοπὸν νὰ ἐφορμήση ὁ ἐχθρὸς καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ χαλάσωμεν τὰ σχέδιά του.

Ὅθεν ἅμα λάβετε τὴν διαταγὴν ταύτην, νὰ ἀκολουθήσετε καθὼς διατάττεσθε χωρὶς ἀναβολὴν, καὶ ἀκολούθως ἡ Διοίκησις θέλει λάβει ἀνάλογα μέτρα διὰ τὴν εὐπείθειαν καὶ προθυμίαν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ *Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3888.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Προχθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρίκιον, ἐπίτηδες ἀπεσταλμένον παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου μεγάλου Ἁρμοστοῦ τοῦ Ἰονικοῦ κράτους, μὲ ἔγγραφα εἰς τὴν Διοίκησιν, τὴν ἀπόκρισιν τῶν ὁποίων εἶχε διαταγὴν νὰ μὴ περιμένῃ εἰμὴ 48 ὥρας μόνον. Μὲ αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἡ ἐξοχότης του ἐφανέρονεν εἰς τὴν Διοίκησιν τὴν δυσαρέσκειαν, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς Αὐτοῦ Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἡ διακήρυξις, ἡ ὁποία προλαβόντως ἐδημοσιεύθη ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῶν ξένων ὑπερασπίσεων, τὰ ὁποῖα ἤθελον λάβει μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, δι' ὃν λόγον καὶ ἐστάλη ἐκ Λονδίνου ἐπίτηδες διαταγὴ πρὸς τὴν ἐξοχότητά του, δι' ἧς ἀνεδεικνύετο ὅτι ἐναντίον τῆς βάσεως τῆς οὐδετερότητος δὲν ἔπρεπε νὰ διακηρύξῃ ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις, καὶ ἀπαιτοῦσε ν' ἀνασκευασθῇ ἐκείνη ἡ διακήρυξις.

Δεύτερον ἀντικείμενον τῶν προτάσεών του ἦτον αἱ ἀταξίαι, τὰς ὁποίας τὰ ἑλληνικὰ κορσάρικα πράττουσιν εἰς τὰ ἐμπορικά των πλοῖα, ἁρπάζοντα καὶ δημεύοντα τὰ ἐν αὐτοῖς παρανόμως, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμποδίζουσι τὸ ἐμπόριόν των.

Ὅσον μὲν περὶ τοῦ πρώτου, ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ μίαν τοιαύτην δύναμιν, τῆς ὁποίας τὴν εὔνοιαν πολυειδῶς πρέπει νὰ κερδήσωμεν, δὲν ἐδυνήθη εἰμὴ μόνον νὰ κάμῃ ἄλλην διακήρυξιν κατὰ τὸ ἐμπεριχλειόμενον ἴσον, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐστάλη εἰς τὴν

ἐξοχότητά του, μὲ ὑπόσχεσιν ὅτι θέλει διακηρυχθῇ ἀμέσως. Ἐν τούτοις δὲ, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι αἱ ὁδηγίαι μὲ τὰς ὁποίας ἐφωδιάσθησαν τὰ πλοῖα μας εὐθὺς ὁποῦ ἐβγῆκαν εἰς τὰ πανιὰ, δὲν εἶχον διαφορετικὸν σκοπὸν ἀπὸ ἐκεῖνον τῆς διακηρύξεως, διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διὰ νὰ ἀποστείλῃ ἀμέσως πρὸς τοὺς Ναυάρχους τῶν πλοίων μας ἀναλόγους ὁδηγίας, τῶν ὁποίων ἀντίγραφον ἐστάλη καὶ εἰς τὴν ἐξοχότητά του μὲ ἡμερομηνίαν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐξέπλευσεν. Αἱ ὁδηγίαι αὗται σᾶς ἐμπεριχλείονται, διὰ νὰ τὰς ἐξαποστείλετε ἀμέσως πρὸς τὸν Ναύαρχόν σας, μὲ παραγγελίαν τοῦ νὰ διαδοθῶσι παρευθὺς εἰς ὅλα τὰ πλοῖα, διὰ νὰ μὴν ἐπισυμβῇ ὡς πρὸς τὰ πλοῖα τῶν ξένων δυνάμεων κἀνὲν κίνημα ἐναντίον τῆς ὑποσχέσεως ὁποῦ ἔδωκεν ἡ Διοίκησις, καὶ ἔπειτα δυσκόλως θέλουσιν ἀπαντηθῇ τὰ ἐπακόλουθα.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν χορσάρων, παρεκαλέσθη ἡ ἐξοχότης του διὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπισυμβάντα, νὰ φερθῇ συγκαταβατικῶς, μὲ ὑπόσχεσιν τοῦ ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλει ἀκολουθήσει κἀμμία ζημία εἰς τὰ πλοῖα τῶν ξένων δυνάμεων, ἢ παραμικρὸν ἐμπόδιον τοῦ ἐμπορίου των. Καὶ ἐπειδὴ ἐζητήθη μὲ ποίαν ἔνδειξιν (πατένταν) εἶναι ἐφωδιασμένοι οἱ καταδρομεῖς (χορσάροι), ἐδόθη ἓν ἀντίγραφον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καθὼς καὶ ἴσον τῆς ἐμπεριχλειομένης διακηρύξεως, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς πρέπει νὰ παραγγελθῶσι καὶ ἰδιαιτέρως οἱ καταδρομεῖς, νὰ μὴν ἐβγαίνωσιν εἰς κοῦρσο χωρὶς νὰ ἦναι ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας τῆς Διοικήσεως, διότι ἐνδέχεται νὰ ἐξετασθῇ κἀνένα χορσάρικον ἀπὸ πλοῖον πολεμικὸν ξένης δυνάμεως, καὶ ὅταν φωραθῇ ἄνευ τούτων, ἠμπορεῖ νὰ κακοπάθῃ καθ' ὃν καιρὸν ἡ Διοίκησις εἶναι βιασμένη, διὰ νὰ φυ-

λάξῃ τὸν χαρακτῆρά της, νὰ μὴ δώσῃ τὴν παραμικρὰν ὑπεράσπισιν.

Τῇ 17 Αὐγούστου 1824, Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3831.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις, ἐπαγρυπνοῦσα εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, διὰ ν' ἀποφύγῃ ὅλα ὅσα ἠμποροῦν νὰ προξενήσουν τὸν ἀφανισμόν του, ἐξέδωκε τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου διακήρυξιν δι' ὅσα πλοῖα εὐρωπαϊκὰ ἐμπορικὰ ἐναυλώθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀλεξάνδρειαν, εἰς μετακόμισιν ἐχθρικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὰς τότε πληροφορίας. Ἤδη δὲ εἰδοποιηθεῖσα ὅτι τὰ ῥηθέντα πλοῖα δὲν μεταφέρουν ἐχθρικὰ στρατεύματα, ἀλλὰ πολεμικὰ ἐφόδια, ζωοτροφίας κτλ., καὶ ἐπειδὴ ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις φροντίζει μ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν νὰ φυλαχθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον ἡ βάσις τῆς οὐδετερότητος καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν, ὅσον τὸ δικαίωμα τοῦ πολέμου ἠμπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ, διακηρύττει·

Α'. Τὰ παρὰ τοῦ ἐχθροῦ ναυλωθέντα εὐρωπαϊκὰ πλοῖα εἰς μετακόμισιν ἁρμάτων, πολεμεφοδίων, ἀλόγων, ζωοτροφιῶν καὶ οὗ τινος ἄλλου εἰς χρῆσιν τοῦ ἐχθροῦ, ὑπόκεινται εἰς τοὺς κανόνας τῆς οὐδετερότητος, καὶ θέλουν μεταχειρισθῇ ἀπὸ τὴν ναυτικήν μας δύναμιν κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν εἰς παρομοίας περιστάσεις μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Β'. Ἡ παροῦσα θέλει γνωστοποιηθῇ εἰς τοὺς Ναυ-

άρχους τῆς ἑλληνικῆς ναυτικῆς δυνάμεως καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Διοικήσεως· ἀντίτυπα δ' αὐτῆς θέλουν σταλῆ εἰς τοὺς καθ' ὅλον τὸ ἑλληνικὸν Ἀρχιπέλαγος προξένους, ἀντιπροξένους καὶ προξενικοὺς πράκτορας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Ναύπλιον, τῇ 15 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3889.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, διακηρύττει ὅτι·

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἔλαβεν εἰς χεῖράς του τὰ ὅπλα εἰμὴ διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν πολιτικήν του ὕπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν, καὶ νὰ πολιτευθῇ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν εὐνομουμένων ἐθνῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ κοινωνικὴ τοῦ ἀνθρώπου κατάστασις ὑπαγορεύει καὶ αὐτὸ νὰ ἔχῃ σχέσεις καὶ ἀναφοράς. Ἀλλὰ μὲ λύπην της ἡ Διοίκησις βλέπει δυσαρεστουμένας τὰς ξένας δυνάμεις εἰς ὅσας ἀταξίας παραπονοῦνται τὰ ἐμπορικά των πλοῖα, ὅτι τινὲς τῶν ἡμετέρων καταδρομέων πράττουσιν εἰς αὐτὰ ἐναντίον τῶν ὁδηγιῶν τῆς Διοικήσεως καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς οὐδετερότητος τῶν ξένων δυνάμεων καὶ τῆς βάσεως τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον παρανόμως δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸν φυσικὸν δρόμον του. Ὅθεν θέλουσι πληροφορηθῆ οἱ κατὰ διαφόρους θαλάσσας καταδρομεῖς ἑλληνικοί, ὅτι ἡ Διοίκησις, εἰς περίστασιν ὁποῦ ἤθελεν ἐπισυμβῆ κάμμία ζημία παράνομος εἰς ἐμπορικὰ πλοῖα ξένων δυνάμεων, ὄχι μόνον δὲν θέλει ὑπερασπισθῆ κἀνένα τῶν τοιούτων καταδρομέων, ἀλλὰ καὶ θέλει τοὺς παιδεύσει. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ περιφέρωνται πάντοτε καταδρομεῖς, νόμῳ πολέμου, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὸ

ἐμπόριον τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ τοὺς προξενῶσιν ὅ,τι κακὸν ἠμποροῦν, οἱ τοιοῦτοι πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς Διοικήσεως· ἀλλὰ ὅστις φωραθῇ χωρὶς αὐτῶν, θέλει παιδεύεσθαι.

Ναύπλιον, τῇ 16 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΟΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3394.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους καὶ Δημογέροντας τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, ὑπ' ἀριθ. 3947, διετάχθη ὁ καπετὰν Ἀναγνώστης Ἀσημακόπουλος, ὅπως συμπαραλαβὼν τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ἑκατὸν στρατιώτας, μεταβῇ εἰς τὴν νῆσόν σας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα Σταματελοπούλου. Ἅμα φθάσαντα λοιπόν, θέλει τοποθετήσετε αὐτὸν ὅπου ἀνήκει, εἰς ἀσφάλειαν τῆς νήσου, διορίζοντες νὰ τοῦ δίδωνται τὰ ἀνάλογα σιτηρέσια καὶ πολεμεφόδια, ἀφ' οὗ δώσῃ τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν στρατιωτῶν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1824.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν, Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (α).

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Δ. Τομαρᾶς.

Περ. 6'. ἀριθ. 3402.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 3979, διε-

(α) Ὁ ἀείμνηστος Ἀναγνωσταρᾶς, πεσὼν ἐνδόξως ἐν Σφακτηρίᾳ.

τάχθησαν ὁ καπετὰν Κωνσταντῖνος Κατσίκας καὶ Νικόλαος Μαυρογένης νὰ συμπαραλάβουν τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τους στρατιώτας, δηλαδὴ ὁ μὲν τεσσαράκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα, καὶ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν νῆσόν σας.

Ἅμα φθάσαντας λοιπόν, θέλετε τοὺς προμηθεύσει τὰ ἀνάλογα σιτηρέσια καὶ πολεμεφόδια, ἀφοῦ λάβετε ἐξ αὐτῶν τοὺς ὀνομαστικοὺς καταλόγους τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των στρατιωτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1824.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν, Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Δ. Τομαρᾶς.

Περ. 6΄. ἀριθ. 4024.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἔγγραφόν σας ἀπὸ 17 Αὐγούστου περὶ τοῦ καπετὰν Λέκα, πυρπολητοῦ τῆς μιᾶς τῶν ἐχθρικῶν φρεγάτων, συνωδευμένον μὲ ἐπίσημον ἐνδεικτικὸν τοῦ γενναίου τούτου κατορθώματός του. Ἡ Διοίκησις κατὰ χρέος θέλει περιθάλψει καὶ ἀνταμείψει κατ' ἀξίαν ὅλους τοὺς γενναίους πυρπολητάς, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ἔθνος ὅλον χρεωστεῖ εὐγνωμοσύνην. Ἑπομένως καὶ ὁ ἀναφερόμενος καπετὰν Λέκας θέλει λάβει ἀναμφιβόλως τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ ἀνδρίαν του ἀνταμοιβήν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ γενναῖοι πυρποληταί.

Τῇ 21 Αὐγούστου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. Μπότασης.— Ἰω. Κωλέττης. — Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 4030.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἀνέγνωσε τὴν ἀναφοράν σας τῆς 19 τοῦ παρόντος ὁμοῦ καὶ τὴν ἐν αὐτῇ σημείωσιν, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ὅσα χρήματα ἐξωδεύσατε εἰς τοὺς στρατιώτας, ὅσοι εὑρίσκοντο ἐπὶ τῆς νήσου σας. Ὅθεν σᾶς ἀποστέλλει διὰ τοῦ συμπολίτου σας Κ. Ἀντωνίου Ν. Πάνου γρόσια δεκαὲξ χιλιάδας σαράντα τρία, ἀριθ. 16, 043, διὰ λογαριασμὸν τῶν γεμεκλικίων, φροντίζουσα ἑπομένως διὰ τὴν τούτων ἐξοικονόμησιν.

Ἐκ Ναυπλίου, τῇ 20 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. Μπότασης.— Ἰω. Κωλέττης. — Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 1132.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προὔχοντας τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείονται ἀντίγραφα προκηρύξεως τῆς Διοικήσεως(α). Ἡ μὲν περιέχει τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τὰ μετὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου τοῦ αἰγυπτιακοῦ, ὅτι δὲν φέρουσι φορτίον στρατευμάτων ἐχθρικῶν, ἀλλ' ἐφοδίων πολεμικῶν καὶ ζωοτροφιῶν· ἡ δέ, διὰ τὰς καταχρήσεις τῶν καταδρομέων, τὰς ὁποίας κάμνουσιν ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν εὐρωπαϊκῶν πλοίων, καὶ νὰ διαδώσετε ὅπου ἀνήκει πρὸς ὁδηγίαν ἑνὶ ἑκάστῳ καταδρομεῖ, διότι ἡ

(α) Ὅρα ὄπισθεν ἔγγραφα Ἐκτελεσ. Σώματος ὑπὸ χρονολογίαν 15 καὶ 16 Αὐγούστου.

τοιαύτη τόλμη καὶ αὐθάδεια τῶν ἡμετέρων καταδρομέων προξενεῖ ζημίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Αὐγούστου 1824.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς,
(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. ΚΩΠΑΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 3791.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτρικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν παραστατῶν ἐσυμπληρώθη καὶ ἡ τρίτη περίοδος τῆς Διοικήσεως ἄρχεται ἐντὸς ὀλίγου, οἱ παραστάται σας δὲ εἰσέτι δὲν ἐφάνησαν, ἐνῷ πρὸ πολλοῦ περὶ τούτου εἰδοποιήθητε, καὶ ἔπρεπεν ἤδη νὰ ἦναι ἐκλελεγμένοι καὶ ἀπεσταλμένοι ἐδῶ.

Ὅθεν προσκαλεῖσθε διὰ τῆς παρούσης μας, ἂν μέχρι τοῦδε δὲν τοὺς ἐκλέξατε, νὰ τοὺς ἐκλέξετε μίαν ὥραν ἀρχήτερα, καὶ νὰ τοὺς πέμψετε ἐνταῦθα διὰ νὰ συνεδριάσωσι μετὰ τῶν λοιπῶν παραστατῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν*, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ.
Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

Περ. β'. ἀριθ. 3608.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 4269, διετάχθησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν νῆσόν σας οἱ γενναιότατοι Κολιὸς Μπακόπουλος καὶ Ἀνδρέας Ζαχαρόπουλος μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των 200 στρατιώτας, οἵτινες φθάσαντες αὐτόθι, θέλει τοὺς τοποθετή-

σετε όπου ἡ χρεία ἤθελε τὸ καλέσει, καὶ θέλει διατάξετε νὰ τοὺς δίδωνται τὰ ἀνάλογα σιτηρέσια καὶ πολεμεφόδια, ἀφοῦ δώσουν κατάλογον ὀνομαστικὸν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των στρατιωτῶν, καὶ μισθοί των ἀπὸ τὸν προσδιορισθέντα μισθοδότην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν*, Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.
Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Δ. Τομαρᾶς.

Περ. β'. ἀριθ. 3694.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, ὑπ' ἀριθ. 4371, ἐδιορίσθη ὁ καπετὰν Γεωργάκης Χελιώτης, ὅπως συμπαραλαβὼν τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ἑκατὸν στρατιώτας, ἀπέλθῃ αὐτόσε.

Τὸ ὑπουργεῖον σᾶς ἰδεάζει τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ὅπως ἐλθόντα δεχθῆτε, προμηθεύοντες εἰς αὐτὸν τὰ ἀναγκαῖα σιτηρέσια καὶ πολεμεφόδια, ἀφοῦ δώσῃ ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατιωτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ α. Σεπτεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου*, Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.
Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Δ. Τομαρᾶς.

Περ. β'. ἀριθ. 4394.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη σήμερον ἔγγραφόν σας, εἰς τὸ ὁποῖον προσαναφέρασθε περὶ τοῦ πλοίου τοῦ Κ. Δημητρίου Λάμπρου, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσε διὰ πυρπολικόν, καὶ τὰς

μετ' αὐτοῦ τῆς εὐγενίας σας συμφωνίας, καὶ ἐκζητεῖτε ἤδη διακριτικήν τινα ἐξοικονόμησιν τῆς τιμῆς τῆς συμφωνηθείσης ποσότητος, ὡσὰν ὁποῦ συνετέλεσε καὶ εὐδοκίμησε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οἱ θυσιάσαντες τὸ πλοῖον τους ἔχουν τὰς ἀνάγκας των καὶ στενοχωροῦνται. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ δυστυχίαν ἀπορεῖ πρὸς τὸ παρὸν χρημάτων τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ εἶναι καὶ τόσοι ἄλλοι ὁποῦ ἐπυρπόλησαν τὰ πλοῖα των καὶ περιμένουν, ἀναγκαῖον νὰ ὑπομείνῃ καὶ ὁ εἰρημένος κύριος Δημήτριος Λάμπρου, καὶ ὅ,τι γενῇ δι' ὅλους γίνεται καὶ δι' αὐτόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν ά. Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΠΑΝΑΓ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Κωλέττης,—Πανοῦτσος Νοταρᾶς.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 4468.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σᾶς ἐγκλείονται διαταγαὶ πρὸς τοὺς φρουράρχους Κορίνθου καὶ Μονεμβασίας, δι' ὧν διατάττονται νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν ὅσας σφαίρας κανονίων κριθῶσιν ἁρμόδιαι διὰ τὰ κανόνια τῶν πολεμικῶν πλοίων. Διὰ τοῦτο προτρέπεσθε νὰ στείλετε ἄνθρωπόν σας εἰς Ὕδραν, διὰ νὰ συναπέλθῃ μεθ' ἑνὸς Ὑδραίου εἰς Κόρινθον, καὶ νὰ μετακαλέσετε ἕνα Ὑδραῖον εἰς Σπέτσας, ὅστις συνενωθεὶς μεθ' ἑνὸς νὰ διαβῶσιν εἰς Μονεμβασίαν καὶ νὰ λάβωσι τὰς σφαίρας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Κωλέττης.— Π. Νοταρᾶς.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β΄. ἀριθ. 4471.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν γενναῖον Φρούραρχον τῆς Ἀκροκορίνθου, Στρατηγὸν Γεώργιον Κίτσον.

Τὸ ἔθνος εὑρίσκεται παρά ποτε εἰς χρισιμωτάτην περίστασιν. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, ἀφοῦ τοσάκις ἐπολέμησαν μὲ τὰ πολυάριθμα ἐχθρικὰ καὶ πάντοτε ἔστησαν νίκης καὶ δόξης τρόπαια, στεροῦνται ἤδη σφαιρῶν, διότι τὰς ἐξήντλησαν εἰς διαφόρους ναυμαχίας. Διὰ τοῦτο ἀποστέλλονται αὐτόσε παρὰ τῶν προκρίτων τῆς Ὕδρας καὶ Σπετσῶν ἄνθρωποι ἐπίτηδες, διὰ νὰ παραλάβουν ὅσας ἤθελον εὕρει ἀναλόγους εἰς τὸ ἀναγκαῖον μέγεθος, καὶ διορίζεσαι καὶ ἡ γενναιότης σου νὰ τοὺς δώσῃς τὴν ἄδειαν χωρὶς τινὸς ἀναβολῆς ἢ προφάσεως, αἳ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἀνεπίδεκται, διὰ νὰ τὰς παραλάβουν καὶ μεταφέρουν εἰς Κεγχρεάς, ὅθεν θέλουσιν ἐμβαρκαρισθῇ· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ διὰ τὴν μεταφοράν των θέλεις προσπαθήσει νὰ εὑρεθοῦν ὅσον τάχος τὰ ἀναγκαῖα ζῶα.

Ναύπλιον, τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΠΑΝΑΓ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Κωλέττης.— Πανοῦτσος Νοταρᾶς.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β΄. ἀριθ. 4534.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Χθὲς σᾶς ἐστάλησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ πρὸς τὸν φρούραρχον Ἀκροκορίνθου καὶ Μονεμβασίας, διὰ

νὰ προμηθεύσετε δι' αὐτῶν σφαίρας κανονίων διὰ τὸν στόλον. Σήμερον ἐδόθησαν εἰς τοὺς παραστάτας σας καὶ τῆς Ὕδρας ἑκατὸν καντάρια πυρίτιδος εἰς χρῆσιν ὅλων τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα καὶ σᾶς στέλλονται. Προφθάσετε λοιπὸν εἰς τὰ πλοῖά μας, διὰ νὰ ἔχουν πῶς νὰ ναυμαχήσουν εἰς καιρὸν χρείας, καὶ ἡ Διοίκησις φροντίζει νὰ τοῖς προμηθεύσῃ καὶ ἄλλην ποσότητα.

Ναύπλιον, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΠΑΝΑΓ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Κωλέττης.— Πανοῦτσος Νοταρᾶς.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 1179.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ ἄλλοτε δὶς ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σᾶς ἐγράφη, περὶ τῆς ἐκλογῆς δηλονότι καὶ ἀποστολῆς τῶν παραστατῶν τῆς νήσου εἰς τὴν γ'. περίοδον· ἤδη δὲ ὡσαύτως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἰδίου καὶ τρίτον σᾶς γράφομεν, ὅτι σχεδὸν τὰ δύω τρίτα τῶν παραστατῶν τῆς γ'. περιόδου συνήχθησαν, καὶ ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀρχίσῃ ἡ περίοδος, διὰ νὰ μὴ κάθηνται ἐπὶ ματαίῳ δαπανώμενοι τόσοι πατριῶται, ὅσοι οἱ ἀναμένοντες, καὶ ν' ἀρχίσῃ πάλιν δίχα τῶν τῆς πατρίδος σας, ἀνάρμοστον. Διὰ τοῦτο ἐκλέξατε καὶ πέμψατε αὐτοὺς ὅσον τάχος. Ἔρρωσθε εὐημεροῦντες ὡς εὔχεται τὸ Βουλευτικόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ὁ Β'. Γραμματεύς, Κ. Τσερτίδης.

Περ. β'. ἀριθ. 3960.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Καὶ προλαβόντως σᾶς ἐγράψαμεν προσκαλοῦντές σας νὰ ἐξαποστείλετε μίαν ὥραν ἀρχήτερα τοὺς διὰ τὴν τρίτην περίοδον παραστάτας σας, καθότι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἄρχεται ἡ γ'. περίοδος· καὶ ἤδη, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ Βουλευτικοῦ σώματος, σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι ἐσυνάχθησαν ὑπὲρ τὰ δύω τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραστατῶν, καὶ ὅτι ἀφεύκτως μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἄρχεται ἡ γ'. περίοδος.

Ἡ εὐγενία σας γνωρίζετε ὅτι ὁ καιρός, καθ' ὃν ἔμελλε νὰ ἀρχίσῃ ἡ γ'. περίοδος, παρῆλθε πρὸ πολλοῦ, καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀρχίσῃ πλέον ἡ γ'. περίοδος. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν καὶ αὖθις, ἂν μέχρι τοῦδε δὲν ἐκλέξατε τοὺς παραστάτας σας, νὰ τοὺς ἐκλέξετε καὶ νὰ τοὺς ἐξαποστείλετε ὅσον τάχος ἐνταῦθα, διὰ νὰ εὑρεθῶσιν ἐδῶ ἀφεύκτως τὴν 25 τοῦ παρόντος μηνός. Ἐὰν ἀργοπορήσετε περισσότερον, ἡ γ'. περίοδος ἀρχίζει καὶ οἱ παραστάται σας δὲν θέλουν εὑρεθῇ ἐνταῦθα ἐν καιρῷ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ.

(Τ. Σ.) *Διὰ τὸν Γεν. Γραμματέα*, Α. Γλαράκης.

Περ. β'. ἀριθ. 5007.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ ἀπορίαν της πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις ὅτι ἐπέστρεψαν αὐτόσε μερικὰ πλοῖά σας, καὶ ἀγνοεῖ ποῖος

λόγος τοῖς ὑπαγόρευσε νὰ κάμωσι παρόμοιον κίνημα, ἐνῷ γνωρίζει κάλλιστα ὅτι ὅλαι αἱ ἐλπίδες τῆς πατρίδος ἐξήρτηνται ἀπὸ τὸν στόλον, καὶ ὅτι ἀνίσως μέχρι τέλους δὲν μένωσι τὰ πλοῖα ὅλα εἰς τὰς ἀναγκαίας θέσεις των, ἕως ὅτου νὰ ματαιωθῇ διόλου τὸ σχέδιον τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, δὲν κατωρθώσαμεν τίποτε μὲ τὰς τόσας θυσίας καὶ λαμπρὰς νίκας μας.

Ἡ Διοίκησις γνωρίζουσα τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν φρόνησιν τῶν γενναίων ναυάρχων καὶ ἀνδρείων ναυτῶν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδώσῃ τὸ τοιοῦτον εἰς λειποταξίαν, καὶ μάλιστα εἰς μίαν κρίσιμον περίστασιν· καὶ ἐπειδὴ ὑποθέτει ὅτι ἴσως δι' ἐξοικονομίαν τῶν ἀναγκαίων ἦλθον ἐνταῦθα, ἀπορεῖ διὰ τὶ νὰ μὴ ἔλθῃ μόνον ἓν πλοῖον. Ὅθεν ἀμέσως προτρέπεσθε, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, νὰ τοὺς παρακινήσετε νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς θέσεις των, γνωρίζοντες ὅτι ἡ Διοίκησις λαβοῦσα ἤδη χρήματα, θέλει λάβει καὶ ἀνάλογα μέτρα διὰ νὰ τοὺς προφθάσῃ ὅλα τ' ἀναγκαῖα των. Αὔριον σᾶς ἀποστέλλεται ἡ ἀναλογοῦσα μερὶς τῶν χρημάτων, ὁποῦ ἐνεκρίθη νὰ δοθῇ εἰς τὰ πλοῖα εἰς λογαριασμὸν τῶν μηνιαίων των.

Περὶ πυρπολικῶν πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι ἔχει μεγάλην χρείαν ὁ στόλος, ἐνῷ ἀπεδείχθη ὅτι χωρὶς αὐτῶν ὁ στόλος δὲν ἠμπορεῖ εἰμὴ νὰ μένῃ εἰς ἀπραξίαν· ὅθεν ἡ Διοίκησις ἐφρόντισε καὶ θέλει φροντίσει περὶ πυρπολικῶν. Ἡ Διοίκησις ἐπίτηδες στέλλει (ἔμειναν δι' αὔριον) διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ τὴν ἀνάγκην, καὶ νὰ παρακινήσῃ τὴν ὀπισθοδρόμησιν τῶν πλοίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4. Ὀκτωβρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.—Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 5080.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ ά. Ὀκτωβρίου ἀναφορᾶς σας εἰδοποιεῖσθε, ὅτι ἐνεχειρίσθησαν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους σας κύριον Γεώργιαν Μπούκουρην καὶ Νικόλαον Φραγκιᾶν τόσον τοῦ παρελθόντος μηνιαίου ἡ ἐναπολειφθεῖσα χρηματικὴ ποσότης, ὅσον καὶ ὁλόκληρον τὸ μηνιαῖον τοῦ τρέχοντος μηνὸς διὰ πλοῖα 31, γρόσια τετρακόσιαι τριάντα μία χιλιάδες πεντακόσια ἑβδομῆντα ἐννέα, ἤτοι ἀριθ. 431, 579. Ἡ χρηματικὴ ἔλλειψις τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καὶ ὁ εὐτυχῶς διασκεδασθεὶς ἤδη κίνδυνος τῆς πατρίδος ὁπωσοῦν, ὑπαγόρευσαν τὴν Διοίκησιν νὰ καταβιβάσῃ μικρὸν ἀριθμὸν κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ ὅλα τὰ πλοῖα. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπαναληφθῶσιν ὅσα χθὲς σᾶς ἐσημειώθησαν, διότι καὶ οἱ εἰρημένοι Κύριοι θέλουν σᾶς πληροφορήσει ὁποίαν πρόνοιαν καὶ φροντίδα καταβάλλει ἡ Διοίκησις περὶ τοῦ πῶς νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ τοῦ στόλου. Δὲν μένει λοιπὸν εἰμὴ νὰ δείξετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν ἀπὸ μέρους σας προθυμίαν εἰς τὸ νὰ παρακινῆτε καὶ νὰ ὁδηγῆτε τοὺς γενναίους ναυάρχους καὶ ἀνδρείους ναύτας τὰ δέοντα, δίδοντές τους νὰ ἐννοήσουν ὅτι, ἐπειδὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀφιέρωσε τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν γενναιότητα καὶ ἀνδρίαν των, καὶ ἐπομένως μ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις του ἔχει πρώτην καὶ μεγίστην του εὐχαρίστησιν νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις τοῦ στόλου, ὀφείλουσι καὶ ἐκεῖνοι ἀμοιβαίως νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὰ χρέη των. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις ὅτι ἔφθασαν αὐτοῦ τὰ πλοῖά σας, ἀναγκαίως ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας νὰ τοὺς παρακινήσετε ὅσον τὸ δυ-

νατὸν ὀγρήγορα νὰ ἐκπλεύσωσι καὶ νὰ συναφθῶσι μὲ τὰ πλοῖα τῶν ἀδελφῶν Ὑδραίων. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλει ἀποστείλει καὶ ἄνθρωπον ἐπίτηδες πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἔθνους καὶ ἡσυχίαν της.

Εἰς τὰ προβαλλόμενά σας περὶ στρατιωτῶν διὰ νὰ σηκωθῶσιν αὐτόθεν, αὔριον θέλει σᾶς γίνει ἡ ἀνήκουσα ἀπάντησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Λ. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 5116.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ δυσαρέσκειάν της μεγάλην ἤκουσε προχθὲς ἡ Διοίκησις τὴν αὐτόσε ἐπιστροφὴν τῶν πλοίων σας, καὶ ἀνυπερθέτως σᾶς ἐσημείωσε διὰ νὰ προτρέψετε τοὺς καπετανέους νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς θέσεις των.

Σπεύδει δὲ καὶ ἤδη κατ' ἐπανάληψιν νὰ σᾶς ὑπενθυμίσῃ, ὅτι ἡ πατρὶς, ἥτις τρέχει τὸν μεγαλείτερον σήμερον κίνδυνον, ἀφιέρωσεν ὅλας τὰς ἐλπίδας της εἰς τὴν ναυτικήν μας δύναμιν, καὶ ἡ Διοίκησις μ' ὅλας τὰς μεγάλας χρηματικὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας γεννῶσι τὰ εἰς κίνησιν εὑρισκόμενα πανταχοῦ στρατόπεδα, ἔλαβε μολοντοῦτο κάθε φροντίδα διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ κατὰ πρῶτον τὸν στόλον, καὶ χθὲς σᾶς ἐστάλησαν τόσον τοῦ παρελθόντος μηνιαίου τὸ ἐναπολειφθὲν, ὅσον καὶ ὁλόκληρον τὸ τρέχον μηνιαῖον. Εἶναι δίκαιον λοιπὸν καὶ οἱ θαλασσινοὶ νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν των καὶ εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Διοι-

κήσεως. Μία συνέχεια τῶν ἀγώνων των θέλει στεφανώσει τὰ λαμπρὰ κατορθώματά των, καθότι εἶναι φανερὸν, ἂν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀγῶνός μας ἀφήσωμεν ἀνοικτὸν τὸ στάδιον, καὶ ἐπομένως κύριον πάλιν τῆς θαλάσσης τὸν τοιοῦτον ἐχθρὸν, τίποτε μέχρι τοῦδε δὲν κατωρθώσαμεν. Ὅθεν μὴν ἀμελήσετε νὰ παρακινήσετε ὅπως ὅσα πλοῖα ἐπέστρεψαν καὶ εὑρίσκονται ἤδη αὐτοῦ, ἐπιστρέψωσιν ἀμέσως εἰς τὰς θέσεις των, διότι εἶναι καὶ ἄδικον νὰ λαμβάνωσι τὰ μηνιαῖα, τὰ ὁποῖα ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἐπροσπάθησε νὰ ἐξοικονομήσῃ ἡ Διοίκησις, καὶ νὰ καθησυχάζωσιν εἰς τοὺς λιμένας των, καὶ ὁ μισθὸς θέλει ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκπλεύσωσι.

Τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1824, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 5111.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑποσχέσεως ὁποῦ χθὲς σᾶς ἐδόθη, ἐμπερικλείονται διαταγαὶ πρὸς τοὺς γενναιοτάτους καπετανέους Τσόκρην, Κακάνην καὶ Ἰωάννην Μαρτσέλον, Κορίνθιον, διὰ νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖθεν εἰς Ἄργος καὶ διαλυθῶσι· διὰ δὲ τὰ λοιπὰ σώματα, μετὰ μερικὰς ἡμέρας ἀναλόγως μὲ τὰς περιστάσεις θέλει διατάξει ἡ Διοίκησις τὰ εἰκότα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 33.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ πολιορκίαν τακτικὴν μ' ἀποφασιστικὸν σκοπὸν εἰς τὸ φρούριον Π. Πατρῶν, καὶ φαίνεται ἀναγκαιοτάτη καθὼς ἡ ἀπὸ ξηρᾶς, οὕτω καὶ ἡ ἀπὸ θαλάσσης πολιορκία αὐτοῦ τοῦ φρουρίου, ἐνεκρίθη καὶ διωρίσθησαν ὀκτὼ πλοῖα τῆς νήσου σας διὰ νὰ φυλάξωσι τὴν πολιορκίαν ταύτην. Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, ἀπὸ τὰ κινήματα τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου φαίνεται ὅτι ἐματαιώθη, καὶ ἐπομένως ἡ Διοίκησις παρατηρεῖ ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της καὶ εἰς ἄλλας ἐργασίας. Ὅθεν ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων, τὸν ὁποῖον εἶναι προσδιωρισμένη νὰ κρατῇ ἡ νῆσός σας εἰς τὴν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ προκειμένην ἐκστρατείαν, προτρέπεσθε νὰ ἐκλέξετε ὀκτὼ πλοῖα, διορίζοντες μεταξὺ αὐτῶν τὸν ἱκανώτερον ἀρχηγὸν αὐτῆς τῆς μοίρας, καὶ ἔπειτα ν' ἀναφέρετε εἰς τὴν Διοίκησιν τὰ ὀνόματα τῶν καπετανέων τῶν πλοίων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, διὰ νὰ τοῖς ἀποστείλῃ ἡ Διοίκησις, κατὰ τὴν τάξιν, τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα καὶ ὁδηγίας, καὶ οὕτω χωρὶς ἀναβολὴν νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν θέσιν, ὅπου ἀπεφασίσθη. Εἰς τὴν ἀναφοράν σας ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου παρετήρησεν ἡ Διοίκησις τὰ σημειούμενα περὶ πυρπολικῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ βλέπει ὅτι τὰ προτεινόμενα πλοῖα ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσωσιν ἀκόμη εἰς τὸ ἔθνος διὰ πολεμικά, δὲν ἐγκρίνει νὰ γένωσιν ἤδη πυρπολικά. Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀναγκαιούντων πυρπολικῶν εἰς τὸν στόλον, ἡ Διοίκησις θέλει φροντίσει νὰ γίνῃ ἡ ἀνάλογος προμήθεια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀσημάκης Φωτήλας.—Α. Σπυλιωτάκης.—Ἰω. Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 215.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἔλαβε τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ συστήσῃ τακτικοὺς τοὺς ἀποκλεισμούς της κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ ἤδη προσδιώρισε τακτικὴν ναυτικὴν δύναμιν εἰς στενὸν ἀποκλεισμὸν Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, διακηρύττει·

Α'. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ὁποιονδήποτε πλοῖον, ὑφ' ὁποιανδήποτε σημαίαν, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ φρούρια Πάτρας καὶ Ναυπάκτου.

Β'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως ὁποιονδήποτε πλοῖον διευθυνθῇ εἰς τὰ εἰρημένα μέρη, ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν φέρει ἰδιοκτησίας τοῦ ἐχθροῦ, κατὰ πρώτην φορὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς ναυτικῆς ταύτης μοίρας, ἢ ὁποιοσδήποτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του πλοίαρχος, χρεωστεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἴσοδόν του καὶ νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸ ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον Ἰωάννου Χριστοδούλου Κούτση, τοῦ καὶ Ναυάρχου τῆς εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν φρουρίων Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου προσδιορισθείσης Σπετσιωτικῆς μοίρας. Ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν καιρῷ καὶ διὰ τοῦ τύπου. Ὅρα *Χρονικὰ Μεσολογγίου*, ἔτος ά. ἀριθ. 88 τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1824· μετατύπωσις Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, Τόμος Α. σελ. 175, μὲ τὴν ἀκόλουθον ἐπισημείωσιν τοῦ Συντάκτου τῶν Χρονικῶν.

« Ὁ τόσον ἐπιθυμητὸς ἀπὸ ὅλους τοὺς γνησίους φιλοπάτριδας ἀποκλεισμὸς τῶν Καστελλίων τῶν Π. Πατρῶν καὶ τῆς Ναυπάκτου ἀπεφασίσθη »τέλος πάντων διὰ τῆς ἀνωτέρω διακηρύξεως τῆς Διοικήσεως, καὶ κα»τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἱκαναὶ δυνάμεις διωρίσθησαν εἰς τὸ σωτή»ριον τοῦτο ἔργον. Εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον θέλομεν κοινολογήσει τὰ ὀνό»ματα τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν στρατηγῶν, διωρισμένων διὰ τὸν ἀπο»κλεισμόν. »

τοῦ ὅτι εἰδοποιήθη νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἤθελαν παρουσιασθῆ ὕστερον ἀπὸ ἓν ἱκανὸν διάστημα καιροῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως, ὥστε νὰ ἀποδεικνύεται ὅτι ἐγνώριζον τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦτον, καὶ τότε τὰ τοιαῦτα θέλουν κρατοῦνται καὶ διευθύνονται εἰς τὸ ἀνῆκον κριτήριον.

Γ'. Ὅσα πλοῖα σημαίας οὐδετέρων δυνάμεων ἤθελον εὑρεθῶσιν εἰς τὰ εἰρημένα ἀποκλεισμένα μέρη, ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέλθωσιν ἀνενοχλήτως, χωρὶς ὅμως νὰ συνεπιφέρωσιν ἰδιοκτησίας τοῦ ἐχθροῦ, ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ἀφ' ἧς ἡμέρας παρουσιασθῇ ἐκεῖ ἡ προσδιορισθεῖσα ἑλληνικὴ ναυτικὴ δύναμις· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁποιονδήποτε πλοῖον ἐξέλθῃ μετέπειτα, θέλει κρατεῖται καὶ διευθύνεται καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ἀνῆκον κριτήριον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν θέλει κοινοποιήσει ὅπου ἀνήκει καὶ δημοσιεύσει διὰ τοῦ τύπου τὴν παροῦσαν διακήρυξιν (α).

Τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1824, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 406.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Πετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ κατὰ τὴν 17 Ὀκτωβρίου σημειωμένον

(α) Σώζεται τὸ πρωτότυπον σχέδιον τῆς διακηρύξεως ταύτης καὶ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν φακέλλῳ 2513 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

ἔγγραφόν σας καὶ ἐγνωρίσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα περὶ τῆς ἀθλιότητος τοῦ Σταμάτη Ζερβομαρίνη, πυρπολιστοῦ, ὅστις τετραυματισμένος, εὑρίσκεται κατάκοιτος εἰς Σάμον, καὶ ἡ φαμελλιά του αὐτόθι λιμοκτονεῖ. Ἡ Διοίκησις ἐπιβλέπουσα κατ' ὀφειλὴν πάντοτε εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζομένους καὶ πάσχοντας, συγκατένευσεν ἑτοίμως εἰς τὴν αἴτησίν σας. Ὅθεν διέταξεν ἀμέσως τοὺς προκρίτους τῆς Σάμου νὰ τοῦ δώσουν γρόσια πεντακόσια, ἀριθ. 500, καὶ τὴν προσήκουσαν περιποίησιν, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας νὰ στείλῃ αὐτόσε εἰς τὴν φαμελλιά του εἴκοσι κοιλὰ σιτάρι πρὸς ἐξοικονόμησιν, καὶ ὑγιαίνετε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1824.

Ἡ Ἐπιτροπή,

Ἀσημάκης Φωτήλας.—Α. Σπυλιωτάκης.—Ἰω. Κωλέττης.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 677.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Προλαβόντως εἶχεν ἐμποδίσει ἡ Διοίκησις τοῦ νὰ ἐξέρχωνται ἑλληνικὰ καταδρομικὰ πλοῖα, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνδυναμώσῃ ἐκ τούτου τὸν στόλον μας, καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ κάθε αἰτίαν λειποταξίας, ἡ ὁποία ἠμποροῦσε νὰ ἐπιφέρῃ βεβαίως ὀλέθρια ἀποτελέσματα εἰς τὴν πατρίδα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἤδη παρατηρεῖται ὅτι ὁ στόλος μας θείᾳ συνάρσει μὲ τὰ λαμπρά του κατορθώματα ἐματαίωσε σχεδὸν τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐπειδὴ καταντᾷ ἤδη ἐπωφελὲς τὸ νὰ περιέρχωνται εἰς τὴν θάλασσαν καταδρομικὰ πλοῖα, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐχθροῦ, κρίνει πλέον εὔλογον ἡ Διοίκησις νὰ

δοθῇ ἡ ἄδεια νὰ ἐφοδιάζωνται τακτικῶς τὰ τοιαῦτα πλοῖα, καὶ νὰ ἐξέρχωνται εἰς καταδρομήν. Θεωρεῖ ὅμως ταὐτοχρόνως καὶ εὔλογον νὰ ζητήσῃ εἰς τοῦτο καὶ τὴν γνώμην τῆς εὐγενίας σας. Προτρέπεσθε λοιπὸν νὰ κάμετε εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τὰς ἀναλόγους σκέψεις καὶ παρατηρήσεις σας, καὶ ὅσον τάχος νὰ φανερώσετε εἰς τὴν Διοίκησιν τὴν γνώμην σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Νοεμβρίου 1824.

Ὁ Ἐπιτροπικός,

(Τ. Σ.) *Ἀσημάκης Φωτήλας.* — *Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.* — *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 701.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν:

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ ά. Νοεμβρίου ἀναφορά σας, εἰς τὴν ὁποίαν παρετηρήθησαν τὰ περὶ τοῦ μηνιαίου τῶν πλοίων σας σημειούμενα, καὶ ὅτι ζητεῖτε ὁδηγίας παρὰ τῆς Διοικήσεως. Ὁ ἐχθρικὸς ςόλος, κατὰ τὰς σημερινὰς πληροφορίας, εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὰ πανιά, καὶ σκοπεύει νὰ καταντήσῃ εἰς Μοθοχόρωνα, διευθύνεται δὲ εἰς Σούδαν. Τοῦτο εἶναι τὸ ἔκ τινων τουρκικῶν γραμμάτων συλληφθέντωνόμολογούμενον καὶ λεγόμενον. Ἀληθὲς μ'ὅλον τοῦτο εἶναι ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὰ πανιὰ καὶ διευθύνεται εἰς τὰ μέρη μας. Εἶναι φανερὸν λοιπὸν ὅτι αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας ἠμπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ ἡ Διοίκησις, εἶναι νὰ μένωσι τὰ πλοῖά μας ἔξυπνα, νὰ παρατηρῶσι τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ φιλοτιμηθῶσιν οἱ γενναῖοι ναύαρχοι καὶ ἀνδρεῖοι ναῦται νὰ μὴ πράξωσι καὶ εἰς τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ἐπιτυχίας μας, εἰμὴ ἔργα ἄξια τῆς

ἀνδρίας των καὶ τῶν προλαβόντων κατορθωμάτων των, προσπαθοῦντες νὰ ἐμποδίσωσι τὸν ἐχθρὸν, εἴτε πρὸς τὰ ἐνταῦθα μέρη διευθυνόμενον, εἴτε κατὰ τὴν Κρήτην, ὡσὰν ὁποῦ καὶ ἐκεῖνο εἶναι ἀσύμφερον. Ἀρκεῖ μὲ γενναιότητα καὶ ἤδη νὰ παρουσιασθοῦν τὰ πλοῖα μας εἰς τὸν δρόμον του, καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ τοῦ δώσωσιν κἀμμίαν τροπὴν, καὶ τότε μήτε Μοθοχόρωνα βλέπει, μήτε εἰς τὸν λιμένα τῆς Κρήτης ἐπιθυμεῖ πλέον νὰ καταντήσῃ. Ὅθεν χωρὶς ἀναβολὴν ἐπιταχύνατε γράμματα εἰς τὸν στόλον μας, δι' ἀγάπην τῆς πατρίδος, νὰ δείξωσι καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν ἀνδρίαν καὶ καρτεροψυχίαν των, νὰ προσπαθήσουν νὰ ἐμποδίσωσι τὸν ἐχθρὸν μὲ φθοράν του ἀπὸ τὸ νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰ ἔσχατά του σχέδια, γνωρίζοντες ὅτι ἂν τὸν ἀπελπίσουν καὶ ἤδη, τὸν ἀπέλπισαν διὰ πάντοτε. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ μηνιαίου των, ὁποῦ πλησιάζει, μήτε ἡ εὐγενία σας, μήτε οἱ γενναῖοι ναύαρχοι καὶ ἀνδρεῖοι ναῦται πρέπει νὰ ἔχουν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ Διοίκησις θέλει προσπαθήσει νὰ τοὺς τὰ προφθάσῃ ἅμα ὁποῦ φθάσει τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ περιμένεται. Τὴν προαίρεσιν τῆς Διοικήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ στόλου εἴδατε ἐμπράκτως· εἴδατε ὅτι παρέβλεψε κάθε ἄλλην ἀνάγκην τῆς πατρίδος, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀπαντήσῃ ἐκείνην τῶν πλοίων. Γράψετέ τους λοιπὸν, ὅτι ἂς ἐξακολουθοῦν μὲ τὴν αὐτὴν καρτερίαν τὰ χρέη τους, πεπεισμένοι ὅτι θέλουν ἰδῇ καὶ πάλιν ἐμπράκτως τὴν φροντίδα, ὁποῦ περὶ αὐτῶν ἔχει ἡ Διοίκησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Νοεμβρίου 1824.

Ὁ Ἐπιτροπικὸς,

(Τ. Σ.) *Ἀσημάκης Φωτήλας.* — *Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.* — *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 138.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὰ ἑλληνικὰ πράγματα παρέστησαν εἰς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἀναγκαίαν τὴν συγκαταρίθμησιν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Κυρίου Γκίκα Μπόταση, πατριώτου σας, εἰς τὸν χορὸν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, καὶ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος.

Προτρέπεσθε λοιπὸν νὰ τὸν παρακινήσετε νὰ ταχύνῃ ὅσον δυνατὸν πλειότερον τὴν ἔλευσίν του εἰς Ναύπλιον, νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, διὰ νὰ ἐκτελῶνται αἱ ὑποθέσεις τῆς πατρίδος ἄνευ ἀργοπορίας.

Τῇ 13 Νοεμβρίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΠΑΝΟΫΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Β'. Γραμματεύς, Ἀνδρέας Παπαλεξόπουλος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1167.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις κατὰ τὸ παρὸν εὑρίσκεται ὑστερημένη διόλου μολύβδου, καὶ ὡς ἐκ τούτου μένουσι πολὺ κατόπιν αἱ πολεμικαὶ ἐργασίαι τοῦ ἔθνους. Ὅθεν, ἐπειδὴ προλαβόντως ἡ Διοίκησις προαπέστειλεν αὐτοῦ μπαρουτόβολα, καὶ ταῦτα κατὰ θείαν βοήθειαν ἔμειναν ἄχρηστα, διὰ τοῦτο προτρέπεσθε νὰ ἐξαποστείλετε ἐνταῦθα εἴκοσι χιλιάδας, ἀριθ. 20000, δεκάρια, καὶ πάλιν ἂν (ὅπερ μὴ γένοιτο) λάβῃ χρείαν ἡ νῆσος, ἡ Διοίκησις θέλει λάβει τὴν ἀπαιτουμένην πρόνοιαν νὰ τὴν ἐφοδιάσῃ. Ἐπὶ τού-

τῳ ἀποστέλλεται καὶ ὁ Δ. Καραγεώργης, διὰ νὰ τὰ παραλάβῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Νοεμβρίου 1824.

Ὁ Ἐπιτροπικός,

(Τ. Σ.) *Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1246.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ μεγάλην της εὐχαρίστησιν βλέπει ἡ Διοίκησις τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ζῆλον, ὁποῦ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις δεικνύετε. Ἡ ταχεῖα ἀποστολὴ τῶν πέντε χιλιάδων τεστεδίων φυσεκίων εἶναι μία ἔνδειξις τοῦ ζήλου σας καὶ τῆς πρὸς τὴν Διοίκησιν εὐπειθείας σας. Ἔχει λοιπὸν δίκαιον ἡ Διοίκησις νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃ, ὅτι καθ' ὅλα της τὰ ἐπιχειρήματα θέλει ἔχει συνεργοὺς καὶ τοὺς πατριώτας Σπετσιώτας, καὶ μάλιστα εἰς τὸ προκείμενον ἤδη ὑπὲρ τῶν νόμων στάδιον.

Τὰ πράγματα εἰς ποίαν κατάστασιν ἤδη εὑρίσκονται, τὰ πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὸν εὐγενέστατον παραστάτην σας· τούτου χάριν καὶ κρίνει περιττὸν ἡ Διοίκησις νὰ σᾶς τὰ ἐκθέσῃ. Τοσοῦτον μόνον πρὸς εὐχαρίστησίν σας σημειοῖ, ὅτι οἱ ἀντιδιοικηταὶ δὲν θέλουν ἀπεράσει ἡμέραι, καὶ θέλουν ὑποχρεωθῇ καὶ αὐτοὶ νὰ σέβωνται τοὺς ἱεροὺς νόμους καὶ τὴν Διοίκησιν. Ἐν τοσούτῳ, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἔφθασαν σήμερον τὰ ἐκ Λονδίνου ϛαλέντα πολεμεφόδια εἰς ἱκανὴν ποσότητα, μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν ἐνταῦθα ἄλλας ἀσχολίας, προτρέπεσθε νὰ διορίσετε νὰ δέσουν αὐτοῦ ὅσον τάχος ἕως δέκα χιλιάδας τοὐλάχιστον δεκάρια φυσέκια, καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἀπὸ

δύω καὶ τρεῖς χιλιάδας τὸ συντομώτερον νὰ προφθασθοῦν ἐνταῦθα, ἐπειδὴ εἶναι τῆς μεγίστης ἀνάγκης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Νοεμβρίου 1824.

Ὁ Ἐπιτροπικός,

Α. Σπυλιωτάκης.— Κ. Μαυρομιχάλης.— Ἰω. Κωλέττης.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς,* Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1289.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀγκαλὰ καὶ πρὸ ἡμερῶν ἐτελείωσεν ὁ μὴν τῆς εἰς Μεσολόγγιον ναυτικῆς μοίρας, καὶ ἦτον ἀνάγκη νὰ σταλθῶσι τοῦ παρόντος μηνὸς τὰ χρήματα, μὅλα ταῦτα ἡ ἀπορία τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, ἥτις σᾶς ἦτο γνωστή, ἀνέβαλε πρὸς καιρὸν τὴν πληρωμήν. Ἤδη ὅμως ὁποῦ κατὰ θείαν πρόνοιαν ἔφθασε μέρος δανείου, ἡ πρώτη φροντὶς τῆς Διοικήσεως ὑπῆρξεν ἡ ἐξοικονόμησις τῶν πλοίων. Ὅθεν προτρέπεσθε νὰ γράψετε ἀμέσως εἰς τὸν ἐκεῖ ναύαρχον καὶ λοιποὺς καπητάνους νὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὸν ἀποκλεισμόν, καὶ ἐνταὐτῷ νὰ ἀναφερθῆτε μὲ πρῶτον εἰς ποῖον νὰ ἐγχειρισθῶσι τὰ χρήματα τοῦ παρόντος μηνὸς διὰ τὰ εἰρημένα πλοῖα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Νοεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος,* ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Α. Σπυλιωτάκης.— Κ. Μαυρομιχάλης.— Ἰω. Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1345.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὴν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου ἀναφοράν σας ἔλαβε καὶ ἀνέγνωσεν ἡ Διοίκησις· ἠγάσθη καὶ πάλιν τὸν γενναῖον

καὶ φιλελεύθερον χαρακτῆρά σας, τὸν ζῆλον διὰ τὴν στερέωσιν τῶν νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως καὶ τὸ ἄσπονδον μῖσος κατὰ τῶν ἰδιοτελῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ πλεονεξίαν καὶ κενοδοξίαν κινούμενοι, ζητοῦν καὶ τοὺς νόμους νὰ ἀναιρέσωσι καὶ τὴν Διοίκησιν νὰ ἀνατρέψωσι, διὰ νὰ δύνανται ἐλευθέρως ὡς λύκοι νὰ κατασπαράττωσι τὸν λαόν, μὴ ἔχοντα κἀνένα προστάτην. Εἴθε νὰ ἐγνώριζον ὡς σεῖς καὶ ὁ λοιπὸς λαὸς τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀληθῆ των συμφέροντα, διότι δὲν ἤθελε καταστένονται ὄργανον κινούμενον κατὰ τὰς θελήσεις δοξομανῶν καὶ ἀπλήστων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα πολλάκις, χωρὶς νὰ ἠξεύρωσιν, ἀποκαθιστῶσι τυράννους των, καὶ ἡ Διοίκησις ἤδη δὲν ἤθελεν ἔχει τοσούτους περισπασμοὺς ἐναντίον τῶν ἐσωτερικῶν τούτων ἐχθρῶν της, ἀλλ' ἤθελε στρέψει τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις της ἐναντίον τοῦ μόνου ἀσπόνδου ἐχθροῦ τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον μετὰ τὰς τοσαύτας λαμπρὰς καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης νίκας ἤθελε καταδιώξει καὶ εἰς αὐτήν του τὴν ἐπικράτειαν, καὶ ἤθελε προσθέσει νέας ἐπαρχίας εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Αἱ Πάτραι, ἡ Ναύπακτος, ἡ Κορώνη, ἡ Μοθώνη καὶ ἡ Εὔριπος ἤθελον πνέει τὰ λοίσθια ἤδη, καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπικράτεια, καθαρισθεῖσα καὶ ἀπὸ τὰ λείψανα ταῦτα τῶν βαρβάρων, ἤθελεν ἀπολαμβάνει βαθυτάτην εἰρήνην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Διοικήσεως. Ἀλλὰ μ' ὅλα ταῦτα εἶναι βεβαία ἡ Διοίκησις, ὅτι προστατευομένη ἀπὸ τὸν κραταιὸν τοῦ Ὑψίστου βραχίονα καὶ ἔχουσα συνεργοὺς ὅλους τοὺς καλοὺς πατριώτας, θέλει ματαιώσει ὅλους τοὺς μιαροὺς τῶν κακοφρόνων τούτων σκοπούς, καὶ οἱ στεναγμοὶ τοῦ πάσχοντος ἤδη λαοῦ θέλουν σύρει ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ταχεῖαν τὴν ἐκδίκησιν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ προσ-

άπτωμεν τὰς τοιαύτας κατηγορίας εἰς ὅλην ἐν γένει τὴν Πελοπόννησον, οὔτε νὰ συγχέωμεν μὲ τοὺς τυραννόφρονας τούτους καὶ ἐκείνους τῶν Πελοποννησίων, ὅσοι ὀρθοφρονοῦντες ἀγωνίζονται ὄχι ὀλιγώτερον παρὰ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, οὔτε νὰ φρονῶμεν ὅτι δὲν συνετέλεσεν οὔτε χρηματικῶς, οὔτε πολεμικῶς ἐφέτος ἡ Πελοπόννησος, ἐν ᾧ καὶ εἰς Ὕδραν καὶ εἰς τὴν νῆσόν σας μετέβησαν Πελοποννησιακὰ στρατεύματα, καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου συνέστησαν στρατόπεδα κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐν ᾧ ἀπὸ τὰς προσόδους της ἐξοικονομήθησαν πολλαὶ τῆς πατρίδος ἀνάγκαι. Ἂς ἀποδίδωμεν λοιπὸν ἑκάστῳ τὸ ἀνῆκον, μὴ συγχέοντες τὴν κακίαν μετὰ τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ μεμφόμενοι τὸ ὅλον διὰ τὰς ἀπὸ μέρη τινὰ γενομένας καταχρήσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 312.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις διέταξεν εἰς τὸ νὰ ὁπλίσετε δέκα πλοῖα πολεμικά, τὰ καλλίτερα, καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν τέσσαρα νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν φρουρίων Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, τὰ δὲ ἕτερα νὰ ἐκπλεύσουν, ὁμοῦ μὲ τὰ δεκαὲξ τῶν ἐξ Ὕδρας διορισθέντων, ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου μὲ ὅσα ἡφαίστια ἔχει ἑκάστη νῆσος.

Εἰσακουσθῆτε μὲ τοὺς προκρίτους νήσου Ὕδρας,

ὥστε νὰ ἐκπλεύσωσιν ὁμοῦ τὰ εἴκοσι δύω πλοῖα, καὶ πέμψατε ἀνθρώπους διὰ νὰ περιλάβωσι τὰ μηνιαῖα τῶν πλοίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 325.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ναυτικοῦ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ναυτικοῦ μὲ ἀναφοράν του ἀπὸ 30 λήξαντος καθυπέβαλεν ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως τὴν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ἔχουσι τὰ πλοῖα, τὰ συνιστῶντα τὸν ἑλληνικὸν στόλον, ἀπὸ ἀποσκευὰς καὶ ἔπιπλα, δηλ. κατάρτια, ἀντένας, γούμενες, σχοινία διάφορα καὶ λοιπά. Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις ἐνέκρινε τὴν ζήτησιν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ διέταξεν εἰς τὸ νὰ παραστήσῃ ὑποθετικὸν λογαριασμὸν περὶ τῶν ἀναγκαίων τούτων διὰ πενῆντα ἓν πλοῖον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐνέκρινεν εἰς τὸ νὰ γίνῃ εἷς λογαριασμὸς οὔτε ὑπέρογκος, οὔτε πολλὰ ἐλλειπτικός, ἀλλ' ὅσον πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαιοτέρων κατὰ τὸ παρόν, καὶ περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποθέσεως εἰδοποίησε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας, διὰ νὰ συστήσωσιν ἐπιτροπὴν περὶ τῶν κάτωθεν διαλαμβανομένων. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε καὶ ἡ εὐγενία σας εἰς τὸ νὰ συστήσετε ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία, ὡς ἔμπειρος τῆς θαλάσσης, νὰ ἐξετάσῃ μὲ οἰκονομίαν τὸ τί ἀναγκαιεῖ δι' αὐτὰ τὰ πλοῖα κατὰ ἀναλογίαν ἑκάστου πλοίου, τόσον καταρτίων, ὅσον καὶ σχοινίων, καὶ τὴν αὐτὴν ἐξακρίβωσιν νὰ πέμψετε ὅσον τάχος εἰς τὸ

ὑπουργεῖον τοῦ Ναυτικοῦ, δηλ. πόσων δακτύλων χόνδρος καὶ πόσου μήκους ἀναγκαιοῦσι τὰ σχοινία, κατάρτια καὶ λοιπά, ἀναλόγως εἰς ἕκαστον πλοῖον, διὰ νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς τὴν τούτων πρόβλεψιν.

3 Δεκεμβρίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Ἀριθ. 335.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς διορισθείσης Σπετσιωτικῆς μοίρας εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν φρουρίων Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, Κύριος Ἰωάννης Χρ. Κούτσης, μὲ ἀναφοράν του πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀπέδειξεν, ὅτι ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν μηνιαίων οἱ ναῦται ἐπέστρεψαν καὶ διελύθη ὁ ἀποκλεισμός, καὶ ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω, ἐὰν τῷ δοθῶσι τὰ δουλευμένα μηνιαῖα, καὶ νὰ διαμείνῃ, ἐὰν τῷ πληρόνωνται οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν.

Ἡ Σ. Διοίκησις διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ τῷ εἴπῃ, ὅτι μὲ δυσαρέσκειάν της ἤκουσε τὴν διάλυσιν τῆς πολιορκίας, διότι εἶναι ἔργον ἐπιζήμιον ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ ἔθνους ὑπόληψιν.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Σ. Διοίκησις διώρισε διὰ τοῦ ὑπουργείου τούτου τὴν εὐγενίαν σας εἰς τὸ νὰ ἑτοιμάσετε δέκα πλοῖα, τέσσαρα δὲ ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν πολιορκίαν τῶν φρουρίων Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, καὶ νὰ πέμψετε ἀνθρώπους διὰ νὰ λάβουν τὰ μηνιαῖά των, διὰ τοῦτο διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον νὰ τῷ εἴπῃ νὰ ἀναφερθῇ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας τόσον διὰ τὰ μηνιαῖά των, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἀρχηγόν, τὸν ὁποῖον μέλλει νὰ διορίσετε, καὶ νὰ

ἐπικυρωθῇ ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ. Ἡ εὐγενία σας λοιπὸν ἐξετάσατε πόσον καιρὸν ἔκαμαν καὶ τί τοῖς ἀνήκει, καὶ πέμψατε ἄνθρωπον μὲ γράμμα σας, διὰ νὰ λάβουν τοὺς μισθούς των. Ὁμοίως ἐκλέξατε καὶ τὸν ναύαρχον τῆς αὐτῆς μοίρας Π. Πατρῶν, διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1824.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ΄. ἀριθ. 1448.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὴν 30 Νοεμβρίου ἀναφορά σας καὶ παρετηρήθη ἡ συμφωνία, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει τὸ κοινὸν τῆς νήσου ταύτης μετὰ τοῦ Κυρίου Δημητρίου Λάμπρου, ὅστις παρέδωκε τὸ πλοῖόν του εἰς χρῆσιν πυρπολικοῦ. Τοιαύτας συμφωνίας ἔχουν μὲ διαφόρους καὶ αἱ ἄλλαι ναυτικαὶ νῆσοι, καὶ πολλὰ τοιαῦτα πυρπολικὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐχρησίμευσαν εἰς καταστροφὴν τοῦ ἐχθροῦ. Εἶναι λοιπὸν φανερὸν ὅτι ἡ Διοίκησις, ἂν χρεωστῇ νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν εἰρημένον συμπολίτην σας καὶ καλὸν πατριώτην, εἴτε κατὰ μέρος εἴτε κατὰ τὸ ὅλον, ὀφείλει διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ ἀποζημιώσῃ καὶ τῶν ἄλλων νήσων τὰς τοιαύτας συνεισφοράς. Ἀλλὰ γνωρίζετε καὶ μόνοι σας ὅτι τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον σήμερον, μὲ ὅλην τὴν εὐχαρίστησιν ὁποῦ ἔχει ἡ Διοίκησις νὰ περιθάλψῃ τοὺς καλοὺς πατριώτας, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ κάμῃ τὴν παραμικρὰν θεραπείαν. Ὅθεν μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁποῦ καὶ αἱ ἄλλαι νῆσοι ἐξοικονόμησαν μέχρι τοῦδε τὰ τοιαῦτα, ἐξοικονομήσατέ τα εἰσέτι καὶ μέχρι τινός, καὶ ἐλπίζει ἡ Διοίκησις νὰ μὴ

περάση καιρὸς καὶ νὰ λάβῃ τὰ μέσα διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας καὶ νὰ ἀποδώσῃ τὰς ζημίας ἐκείνων τῶν πατριωτῶν, ὁποῦ προθύμως συνεισέφερον τὸν πόρον τῆς ζωῆς των εἰς τὸν προκείμενον ἀγῶνα τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Α. Σπυλιωτάκης.— Γκ. Μπότασης.—Κ. Μαυρομιχάλης.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς*, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1487.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ ά. τοῦ τρέχοντος ἀναφορά σας, εἰς τὴν ὁποίαν παρετηρήθησαν οἱ λογαριασμοί, τοὺς ὁποίους παῤῥησιάζετε. Παρετηρήθη ἐπομένως καὶ ὅτι, διὰ τὴν ἀνέχειαν τοῦ ταμείου, δὲν ἠθελήσατε μέχρι τοῦδε νὰ ἀναφέρετε τί περὶ αὐτῶν. Ἡ Διοίκησις, Κύριοι, ἀπὸ τὰ πράγματα ἐπληροφορήθη τὸν ζῆλον καὶ τὸν εἰλικρινῆ πατριωτισμόν σας ὄχι μόνον εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς περιστάσεις, ὁσάκις ἐπρόκειτο λόγος περὶ ὑπάρξεως τῆς πατρίδος, καὶ δὲν ἔχει χρείαν νὰ τὸ πληροφορηθῇ ἀπὸ γράμματα.

Εἰς τὸν ἀπεσταλμένον σας Κ. Ἀνδρέαν Σχλιᾶν ἐνεχειρίσθησαν γρόσ. 54508. 35 παράδ, ὅσα ἐξωδεύσατε εἰς ψωμί, εἰς γεμεχλίκια καὶ διάφορα ἄλλα ἔξοδα τῶν εἰς τὴν νῆσόν σας προλαβόντως σταθέντων στρατιωτῶν, κατὰ τὸ κατάστιχον ὁποῦ ἐπαῤῥησιάσατε. Μὲ δυσαρέσχειάν της ὅμως σᾶς σημειοῖ ἡ Διοίκησις, ὅτι τὴν ζητουμένην ποσότητα, τὸ ἀνάλογον τῶν 17 πλοίων σας, ὁποῦ περαιτέρω τοῦ μηνὸς ἔκαμαν εἰς τὴν ἐκστρατείαν, σήμερον τὸ ταμεῖον δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ σᾶς

τὰ ἀποκριθῇ. Γνωρίζετε μ' ὅλον τοῦτο, ὅτι πρώτη φροντὶς τῆς Διοικήσεως ἐστάθη πάντοτε ἡ ἐξοικονόμησις τοῦ ναυτικοῦ.

Μένετε λοιπὸν ἥσυχοι, καὶ ἡ Διοίκησις σᾶς ὑπόσχεται ἀπὸ τὰς ἐλευσομένας δόσεις τοῦ δανείου νὰ ἐξοφλήσῃ τόσον αὐτά, καθὼς θέλει θεωρηθῇ καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν προεκπλευσάντων 21 πλοίων εἰς ὑπεράσπισιν τῆς Κάσου καὶ Ψαρῶν.

Ἐν τοσούτῳ προτρέπεσθε νὰ ἐκλέξετε καὶ νὰ ἀποστείλετε ἐνταῦθα τὸ μέλος, ὁποῦ ἀνήκει νὰ διορισθῇ ἐκ τῆς νήσου σας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, χωρὶς ὅμως ἀναβολήν, καθότι εἶναι ἀναγκαῖον.

Ναύπλιον, τῇ 6 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 427.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν σᾶς εἰδοποιεῖ, ὅτι διὰ τὰ ἓξ πολεμικὰ πλοῖα Σπετσιώτικα, τὰ ὁποῖα διετάχθησαν νὰ συνεκπλεύσουν μὲ τὰ διορισθέντα δέκα ἓξ ἀπὸ Ὕδρας κατὰ τῆς τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου μοίρας, νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῆς κοινότητος Ὕδρας, ὥστε νὰ ἐκπλεύσωσιν ὅλα ταὐτοχρόνως, καὶ νὰ ἀναφέρετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ. ἀριθ. 430.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 9 ἱσταμένου ἀναφορά σας, διὸ καὶ ἐδόθησαν πρὸς τὸν ναύαρχον Νικόλαον Μυλωνᾶ αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι καὶ τέσσαρα διπλώματα πολεμικὰ διὰ τὰ τέσσαρα διορισθέντα πλοῖα εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν φρουρίων Π. Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, καὶ τέσσαρες προκηρύξεις τῆς Διοικήσεως τυπωμέναι, ἀφορῶσαι τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμόν, καὶ σαράντα χιλιάδες γρόσια, μηνιαῖοι μισθοί των, καὶ διατάξετε ὅσον τάχος τὴν ἔκπλευσίν των, καὶ νὰ ἀναφέρετε πέμποντες ἑκάστου πλοίου τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν. Τὰ γρόσια ἐμετρήθησαν τῷ Δημητρίῳ Σκοπελίτῃ διὰ νὰ σᾶς τὰ ἐγχειρίσῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 541.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀνέφερεν εἰς τὸ σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν σῶμα, ὅτι τὰ πλοῖα τὰ συνιστῶντα τὸν ἑλληνικὸν στόλον, ἐὰν δὲν προβλεφθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀναγκαίας ἀποσκευάς, εἰς μίαν δευτέραν μάχην κατὰ τοῦ ἐχθροῦ δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ ἀντιπαραταχθῶσιν. Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐνέκρινε τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου τούτου καὶ τὸν δοθέντα πρὸς αὐτὴν ὑποθετικὸν λογαριασμόν, καὶ διέταξεν εἰς τὸ νὰ ἐξαποσταλῶσιν ἄνδρες τί-

μιοι καὶ ἔμπειροι περὶ τῆς προβλέψεως τῶν ἀναγκαίων ἀποσκευῶν, ὡς ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τῆς διαταγῆς θεωρεῖτε.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἔγραψεν εἰς Ὕδραν εἰς τὸ νὰ ἐκλέξωσι δύω τιμίους καὶ ἐμπείρους, τοὺς ὁποίους καὶ νὰ πέμψωσιν ἐδῶ, διὰ νὰ τοῖς δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

Διὰ τοῦτο εἰδοποιεῖ καὶ τὴν εὐγενίαν σας εἰς τὸ νὰ ἐκλέξετε ἕνα, ὅστις καὶ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, διὰ νὰ συμφωνήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας. Εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἦτον καλὸν νὰ σταλθῇ ὁ Ἀντώνιος Ἰωάννη Πάνοζα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ,
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΑΖΑΡΟΥ.
Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1960.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἀνέγνωσεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὑπουργείου τούτου, καὶ παρετήρησε τὰς ὅσας χρείας τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἔχουσι, διὰ νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐπιτήδεια εἰς ναυτικοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν χρηματικὴν ποσότητα, ἥτις ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἀγορὰν τούτων. Ὅθεν ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ προμηθευθῶσιν ὅσον ὀγλίγωρα, διὰ νὰ προλάβωμεν τὸν κίνδυνον, διατάττει συμφώνως μὲ τὴν προλαβοῦσαν διαταγήν.

Α'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ ἐξαποστείλῃ δύω ἢ τρεῖς ἄνδρας τιμίους καὶ ἐμπείρους, οἱ ὁποῖοι νὰ ἀπέλθωσι συνωδευμένοι μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, ὁποῦ

ἤθελε στοχασθῶσιν ὅτι ἤθελον εὕρει τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον.

Β΄. Ἡ ἀγορὰ τῶν πραγμάτων τούτων νὰ γίνῃ κατὰ τὸν πλέον οἰκονομικώτερον τρόπον· ά. ἢ νὰ τραβᾶται εἰς ἀνταλλαγματικὰς μὲ διορίαν τινῶν ἡμερῶν εἰς βάρος τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπῆς μας, ἢ β΄. νὰ διαπραγματευθῶσι ταῦτα διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἐνταῦθα, ἀλλὰ μὲ διορίαν ἱκανήν, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀποπληρωμὴ εὐκόλως.

Γ΄. Τὸ ὑπουργεῖον νὰ διορίσῃ ἐνταῦθα τόπον κατάλληλον καὶ ἱκανόν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἀποθήκη τῶν ἀνωτέρω πραγμάτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἐπιτροπικὸς τοῦ Προέδρου προσωρινῶς,*

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Γκίκας Μπότασης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 638.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐσχεδίασε προσδιόρισιν περὶ τοῦ πόσον πρέπει ἕκαστον πλοῖον, ὁποιουδήποτε μεγέθους καὶ ὑπὸ ὁποιανδήποτε σημαίαν, νὰ πληρόνῃ ὅτε εἰσέρχεται εἰς λιμένα τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, κατὰ τὴν τάξιν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, τὴν ὁποίαν ἀνέφερε πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν καὶ ἐνεκρίθη.

Καὶ ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται ἡ ἰσόσταθμος πληρωμὴ τῶν εἰσερχομένων πλοίων μᾶλλον διὰ τὰ τῶν ἀλλοτρίων δυνάμεων πρὸς ἀποφυγὴν πάσης λογοτριβῆς, διὰ τοῦτο ἐδιορίσθησαν οἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει λιμενάρχαι νὰ πληρόνωνται κατὰ τὴν ὁμοίαν πρὸς αὐτοὺς δοθεῖσαν

προσδιόρισιν, καὶ ἴσον τῆς ἰδίας ἐστάλη πρὸς τὸν Ναύαρχον Ἄγγλον Χάμιλτων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ νῆσος Σπέτσαι, ἐκτὸς ὅτι εἶναι μία τῶν θαλασσοκρατουσῶν νήσων, ἀλλ' ἔχει καὶ λιμένα καὶ ἐμπόριον ἐνεργητικόν, διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται περισσότερον ἡ ἐνέργησις τῆς διορισθείσης προσδιορίσεως, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο περικλείεται καὶ μία προσδιόρισις κεκυρωμένη διὰ τῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν σφραγίδος, ἵνα προσκολληθῇ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τῆς νήσου σας.

Ἐκ τῶν συναχθέντων τυχηρῶν, τὰ μὲν ἀγκυρώματος καὶ νεροῦ ἀνήκουν τῇ Διοικήσει, καὶ ταῦτα ἡ εὐγενία σας θέλει τὰ μεταχειρισθεῖτε πρὸς ὄφελος τοῦ κοινοῦ σας, διότι αἱ ἐργασίαι σας εἶναι ἐργασίαι καὶ ὄφελος τοῦ ἔθνους, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἡ προσδιόρισις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Ἰανουαρίου 1825.

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΑΖΑΡΟΥ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 697.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ Ἀθανάσιος Μήτρου Παλιολούχα ἐδιορίσθη μὲ τὸ μίστικόν του διὰ νὰ περιπλέῃ τὰ παράλια Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ Σπάρτης μὲ μηνιαῖον μισθόν, καὶ νὰ ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναχωρήσει ἀπὸ Σπέτσας. Διὰ τοῦτο προκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, διὰ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ συμφωνητικόν του γράμμα πρὸς ἀποφυγὴν τυχούσης λογοτριβῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Ἰανουαρίου 1825.

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΑΖΑΡΟΥ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 2573.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ προλαβοῦσαν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διωρίζεσθε νὰ ἑτοιμάσετε ἓξ πλοῖα πολεμικά, τὰ ὁποῖα μὲ ἄλλα δέκα ἓξ ἔτι τῆς νήσου Ὕδρας, συντροφευμένα μὲ ὅσα πυρπολικὰ ἑκάστη τῶν νήσων ἔχει, νὰ ἐκπλεύσωσιν εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅστις παρατηρεῖται ὅτι δὲν ἔπαυσε νὰ ἐξακολουθῇ τὰ πρῶτα σχέδια, μ' ὅλας τὰς ἥττας ὁποῦ κατὰ διαφόρους ναυμαχίας ἔλαβεν.

Ἡ ἔκπλευσις τῶν πλοίων μας, ἂν πάντοτε, ἐν ὅσῳ ὁ ἐχθρὸς εἶναι εἰς κίνησιν, ἦναι ἀναγκαιοτάτη, ἡ πολιορκία τῶν Π. Πατρῶν, τὴν ὁποίαν μὲ τόσα ἔξοδα συγκροτεῖ σήμερον τὸ ἔθνος, μᾶς τὴν παῤῥησιάζει καὶ ἄφευκτον, καθότι εἶναι πολλὰ ἐνδεχόμενον μὲ μίαν του ἔφοδον ὁ ἐχθρὸς νὰ ματαιώσῃ ὅλα μας τὰ σχέδια, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἀδύνατον φρούριον Π. Πατρῶν.

Προτρέπεσθε λοιπόν, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας προλαβόντως ἐλάβετε διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, νὰ ἑτοιμάσετε τὰ ἓξ πολεμικὰ πλοῖα ἐκ τῆς νήσου σας, νὰ συνεννοηθῆτε μὲ τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας, πρὸς τοὺς ὁποίους γράφει καὶ ἡ Διοίκησις διὰ νὰ ἑτοιμασθῶσι καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς νήσου ἄλλα δεκαὲξ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ὅλα, συντροφευμένα μὲ ὅσα πυρπολικὰ ἐγκρίνετε, νὰ ξεκινήσετε, διὰ νὰ προλάβωσι τὰ κινήματα τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου, καὶ νὰ τὰ ματαιώσωσι. Καὶ ἐν τοσούτῳ σκέπτεται ἡ Διοίκησις, ἂν ἦναι χρεία νὰ ἐκπλεύσῃ καὶ περισσοτέρα δύναμις, καὶ ἀκολούθως λαμβάνετε ἀναλόγους διαταγάς.

Στείλετε ἐνταῦθα καὶ οὓς τινας τῶν συμπολιτῶν σας ἐγκρίνετε, διὰ νὰ περιλάβωσιν ἐπὶ χεῖρας τὸ μηνιαῖον τῶν πλοίων.

Εἰδοποιεῖσθε ὅτι κατ' εὐτυχίαν μέρος τοῦ δανείου ἔφθασε σήμερον. Δι' αὐτοῦ θέλει προσπαθήσει ἡ Διοίκησις, ἂν συνεργήσουν καὶ ὅλοι οἱ καλοὶ πατριῶται, διὰ νὰ πέσῃ τὸ φρούριον Πάτρας, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται πολὺ μέρος τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους ὑπάρξεως.

Ἡ εὐγενία σας πάντοτε ἐφάνητε μὲ τὴν μεγαλειτέραν προθυμίαν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Διοίκησις οὖσα πεπεισμένη, ὅτι καὶ ἤδη μὲ ζῆλον θέλετε προσφερθῇ, καὶ δὲν θέλετε ἀργοπορήσει νὰ ἐξακολουθήσετε προθύμως τὴν ταχίστην ἔκπλευσιν τῶν πλοίων, κρίνει περιττὸν νὰ σᾶς παραστήσῃ ὁποίας ἀνάγκης εἶναι τὸ νὰ ἐκπλεύσῃ ἀνυπερθέτως αὕτη ἡ δύναμις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Ἰανουαρίου 1825.

Ὁ Ἐπιτροπικὸς τοῦ Προέδρου προσωρινῶς,
(Τ. Σ.) ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.
Γκίκας Μπότασης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.
Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 778.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἐπληροφορήθη ὅτι εἰς Σπέτσας εὑρίσκονται πλοῖα κατάλληλα διὰ ἡφαίστια, καὶ ἐπειδὴ ἀνάγκη νὰ τὰ κάμῃ ἡφαίστια πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ πέμψετε τοὺς κυβερνήτας τῶν αὐτῶν πλοίων νὰ ἔλθωσιν ἐδῶ, διὰ συμφωνήσωσι τὴν τιμὴν ὅσον τάχος, ὥστε νὰ μὴ δυσχολευθῇ ἡ ἔκπλευσις τοῦ στόλου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.
Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 820.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἰδοὺ, ἐξαποστέλλονται ὑμῖν μετὰ τοῦ παρ' ὑμῶν σταλέντος Κ. Γκίκα Τσούπα οἱ μισθοὶ τῶν ἐξ πολεμικῶν πλοίων, τῶν διορισθέντων εἰς ἕνωσιν τῶν λοιπῶν πλοίων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου τῶν ἐκ τῆς νήσου Ὕδρας διορισθέντων πρὸς ἀντιπαράταξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, γρόσια ἑξῆντα χιλιάδες, ἀριθ. 60,000, τὰ ὁποῖα παραλαβόντες ἀσφαλῶς, προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς τούτων παραλαβῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ,
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΑΖΑΡΟΥ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 3007.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἔλαβεν ἡ Διοίκησις γράμματα ἀπὸ Κορώνην καὶ διάφορα ἄλλα μέρη ἐκείνων τῶν παραλίων μὲ ἐπίτηδες πεζοὺς, τὰ ὁποῖα ἀναγγέλλουν ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος, συγκείμενος ἀπὸ 50 ἢ 60 πλοῖα, ἐφάνη καὶ περιπλέει κατά τε τὰ παράλια Μοθωκορώνης καὶ Νεοκάστρου. Διὰ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν δεινῶν ἀπροσδοκήτων, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν, νὰ ἐπιταχύνετε νὰ ἔβγῃ εἰς τὰ πανιὰ ἡ προσδιορισθεῖσα μοῖρα τῶν πλοίων σας, διὰ νὰ προφθάσῃ ἐκεῖ καὶ νὰ ματαιώσῃ μὲ τὴν θείαν βοήθειαν, ὡς καὶ ἄλλοτε, τοὺς σκοποὺς τῶν ἐχθρῶν.

Ἡ περίστασις αὕτη εἶναι κρίσιμος καὶ ἀναβολῆς ἀνε-

πίδεκτος. Ὅθεν διὰ τῆς προθυμίας σας ἐπιταχύνετε ἀμέσως τὴν ἔκπλευσιν τῶν εἰρημένων πλοίων. Διετάχθησαν δὲ καὶ οἱ εὐγενέστατοι πρόκριτοι τῆς νήσου Ὕδρας νὰ ξεκινήσουν καὶ αὐτοὶ ὅσον τάχιστα τὴν προσδιορισθεῖσάν των μοῖραν, καὶ συμφώνως μετὰ τῆς ἐδικῆς σας νὰ κινηθοῦν πρὸς ματαίωσιν τῶν ὀλεθρίων σχεδίων τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐν τοσούτῳ ἰδεάζεσθε ὅτι διωρίσθησαν καὶ ἀνάλογα τῆς ξηρᾶς στρατεύματα, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, ἄν, ὃ μὴ γένοιτο, τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα μελετοῦν νὰ κάμουν ἀπόβασιν εἰς κἀνὲν παράλιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.—Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Υ. Π. Νὰ εἰδοποιήσετε ὅμως καὶ τὰ εὑρισκόμενα τέσσαρα πλοῖά σας εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν Π. Πατρῶν, νὰ ἑνωθοῦν καὶ αὐτὰ μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς ἀπόκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 3061.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι ἐχθρικὸς στόλος μετὰ μεγάλης προπαρασκευῆς καὶ δυνάμεως μελετᾷ νὰ ἀπέλθῃ κατὰ τῆς Σάμου καὶ καθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Ὅθεν ἐνέκρινεν ἀναγκαῖον νὰ προετοιμασθῇ μία ἄλλη ναυτικὴ μοῖρα, ἥτις, εἰς περίστασιν ἀναγκαίαν, νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀπάντησιν παντὸς ἐχθρικοῦ ἀπευχταίου κινήματος. Δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ διέταξεν ἐκ μὲν τῆς νήσου

Ὕδρας νὰ ἑτοιμασθοῦν ἄλλα δεκαὲξ πολεμικὰ πλοῖα, διορίζεσθε δὲ καὶ προτρέπεσθε ἤδη καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ φροντίσετε διὰ νὰ ἑτοιμασθοῦν καὶ ἐκ τῆς νήσου ταύτης Σπετσῶν ἄλλα δέκα πολεμικὰ πλοῖα, καὶ ἀφοῦ συνεννοηθῆτε μὲ τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας, ὅταν παρουσιασθῇ ἀνάγκη, νὰ συνεκπλεύσουν συγχρόνως καὶ τὰ τῆς νήσου σας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅτε καὶ θέλετε ἀναφερθῇ εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐξοικονόμησις τῶν ἀναγκαίων μισθῶν αὐτῶν. Περὶ δὲ τῶν ἀναγκαιούντων καὶ εἰς ταύτην τὴν μοῖραν πυρπολικῶν φροντίζει ἡ Διοίκησις. Ἂν ὅμως ἤθελε σᾶς παῤῥησιασθῇ κἀνὲν πλοῖον χρήσιμον διὰ πυρπολικόν, θέλετε διευθύνει τὸν καπητάνον του εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ συμφωνηθῇ ἐνταῦθα καὶ ἀγορασθῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 3079.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ ἀλλεπαλλήλους πεζοὺς πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος, συνιστάμενος ἀπὸ πλοῖα ὑπὲρ τὰ 70, ἀδιακόπως καταγίνεται εἰς τὸ νὰ ἀποβιβάζῃ στρατεύματα εἰς Μοθώνην, ἔξωθεν τῆς ὁποίας ἔστησεν ἤδη καὶ πολλὰς σκηνάς, ἡ δὲ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ στόλου του περιφέρεται εἰς τοῦ Νεοκάστρου τὰ παράλια. Ἡ Διοίκησις μ' ὅλην τὴν δυνατὴν δραστηριότητα ἐπροσπάθησε καὶ προσπαθεῖ νὰ βοηθηθῇ διὰ ξηρᾶς τὸ φρού-

ριον τοῦτο, καὶ ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον καὶ ἐκλεκτότερον μέρος τῶν στρατευμάτων τῆς Διοικήσεως εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη εἶναι ἐλπὶς νὰ ἀποτύχουν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς· πόσον ὅμως ἠμπορεῖ νὰ βλάψῃ ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης, ἐὰν ὁ ἑλληνικὸς στόλος δὲν φθάσῃ ἐγκαίρως διὰ νὰ ματαιώσῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ ὑπερηφάνου Ἰμπραὴμ-πασσᾶ, εἶναι φανερόν. Ἡ Διοίκησις ὅμως γνωρίζουσα μὲ πόσην πατριωτικὴν δραστηριότητα θέλετε ἐνεργήσει τὴν ταχινὴν ἔκπλευσιν τῆς προσδιορισθείσης μοίρας, ἐλπίζει ὀγλίγωρα νὰ πανηγυρίσῃ νέους θαλασσίους θριάμβους, διὰ τῶν ὁποίων ἀφοῦ ματαιωθῇ καὶ αὐτὴ ἡ προσβολὴ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἡ τῶν Π. Πατρῶν πτῶσις θέλει ἐπιταχυνθῇ, καὶ ἡ εὐτυχία τῆς πατρίδος θέλει ἀσφαλισθῇ διὰ τὸ μετέπειτα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 899.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ ἀγοράσῃ πλοῖα κατάλληλα διὰ ἡφαίστια διὰ τὴν ἐκ τῆς νήσου Σπετσῶν διορισθεῖσαν μοῖραν τοῦ στόλου. Κατὰ τὸ παρὸν εὗρε καὶ ἠγόρασε τὸ βρίκιον τοῦ Κυρ. Δημητρίου Μπία, Κρανιδιώτη, διὰ γρόσια τριάντα χιλιάδας.

Τὸ αὐτὸ πλοῖον εὑρίσκεται εἰς τὸν λιμένα Χέλι· διὰ τοῦτο ἡ εὐγενία σας πρέπει νὰ στείλετε ἀνθρώπους, διὰ

νὰ τὸ περιλάβετε κατὰ τὸ ἐσώκλειστον ἔγγραφον τῶν εὑρισκομένων ἐπ' αὐτῷ ἀποσκευῶν, καὶ ἀφοῦ ληφθῇ, τότε θέλει τοῦ δοθῇ γράμμα ὅτι τὸ ἐπεριλάβετε, διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ νὰ λάβῃ τὴν συμφωνηθεῖσαν τιμήν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. —Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 3309.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Κ. Προκρίτους Σπετσῶν.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔφθασαν γράμματα ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Κορώνης καὶ Νεοκάστρου ἀπὸ 11 ἕως 13 τοῦ τρέχοντος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι εἰς τὰς δέκα ἔφθασαν τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, 50 περίπου τὸν ἀριθμόν, ἄντικρυ Κορώνης, καὶ εἰς τὰς 11 καὶ 12 ἔκαμαν ἀπόβασιν εἰς Μοθώνην, ὅπου ἔστησαν ὡς 400 σκηνάς, καὶ ὅτι τὴν δεκάτην τρίτην ἔφθασαν τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα καὶ ἔξωθεν τοῦ φρουρίου Νεοκάστρου καὶ ἐπίασαν τὰς δυνατὰς θέσεις. Ὁ στρατηγὸς Τσαβέλλας, εὑρισκόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, εὐθὺς καθὼς ἤκουσε τὴν ἀπόβασιν τῶν ἐχθρῶν, ἐκίνησε μὲ πεντακοσίους τὴν ιγ'. τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ Νεόκαστρον, καὶ ἦσαν ἕτοιμα διὰ νὰ κινήσουν καὶ ἄλλα στρατεύματα ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς, ὡς Καρατάσσον, Γάτσον, Γιατρακέους καὶ ἄλλους· εἰς δὲ τὸ φρούριον εὑρίσκονται περίπου 200 καλὰ τουφέκια. Ἐκ τούτων εἶναι βεβαία ἐλπίς, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλομεν ἀκούσει νέας νίκας καὶ κατὰ τῶν νέων τούτων ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπάτησαν ἐφέτος ἑλληνικὴν γῆν.

Διὰ νὰ ἀσφαλισθῇ καθ' ὅλα τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου καὶ νὰ ματαιωθοῦν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, ἀνάγκη εἶναι νὰ φθάσῃ καὶ ὁ ἑλληνικὸς στόλος ὅσον τάχιστα εἰς ἐκεῖνα τὰ παράλια· ὅθεν ἂς μὴ βραδύνῃ νὰ ἐκπλεύσῃ ἡ ἐκ τῆς νήσου σας μοῖρα εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτὴν τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.—Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 3393.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 16 τοῦ παρόντος ἀναφορᾶς σας εἰδοποιεῖσθε, ὅτι καὶ πρὶν φθάσῃ αὕτη, ἡ Διοίκησις διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν διὰ νὰ σᾶς προμηθεύσῃ τὰ ἀναγκαῖα πολεμεφόδια, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ ταχέως ἡ προσδιορισθεῖσα μοῖρα τῆς νήσου σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 3416.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ 16 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι ἑτοιμάζετε μετὰ προθυμίας ὅσα πλοῖα διωρίσθησαν νὰ ἐκπλεύσωσιν ἀπὸ τὴν νῆσόν σας ἐναντίον τοῦ Βυζαντινοῦ στό-

λου. Όταν λοιπόν ταῦτα γίνωσιν ἕτοιμα πρὸς ἔκπλευσιν, θέλει σᾶς ἀποστείλει ἡ Διοίκησις τοὺς ἀναλόγους μισθοὺς αὐτῶν· ὅσα δὲ ἐχρεωστοῦντο εἰς τὴν νῆσόν σας, περὶ τῶν ὁποίων καὶ ἀναφέρετε, ἐνεχειρίσθησαν εἰς τοὺς εὐγενεστάτους παραστάτας σας.

Ὅτι δὲ ἡ πρὸς ἀντίκρουσιν τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου διορισθεῖσα ναυτικὴ δύναμις εἶναι ὀλίγη, δὲν λανθάνει οὐδὲ τὴν Διοίκησιν, ἀλλ' ἡ γενναιότης καὶ ὁ πατριωτισμός, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλοτε ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντιπαρετάχθησαν, θέλει ἀναπληρώσει καὶ ἤδη τὴν ἔλλειψιν ταύτην, καὶ οἱ γενναῖοι ναῦται ἀγωνιζόμενοι μὲ τὴν αὐτὴν προθυμίαν, θέλουν στήσει νέα θαλάσσια τρόπαια ἐναντίον τῶν βαρβάρων τούτων ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους τοσάκις κατεπολέμησαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.—Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 956.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου ἐπιστολή σας, εἰς ἣν ἀνεφέρετε, ὅτι στέλλεται ἕνας ἄνθρωπος ἐξ ἑκάστου πλοίου τῶν διορισθέντων διὰ τὴν κατὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου ἔκπλευσιν, πρὸς παραλαβὴν τῆς διορισθείσης πυρίτιδος καὶ σφαιρῶν, καὶ ὅτι ἀναγκαιοῦν καὶ μισράλια, καθὼς καὶ μακάσια διὰ ταῦτα τὰ πλοῖα.

Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν ὅτι ἐδόθησαν διὰ δέκα πλοῖα, τὰ ἐκπλεύσοντα κατὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου καὶ διὰ πο-

λιορκίαν Πατρὸς, σφαῖραι δύω χιλιάδες τετρακόσιαι ἑβδομήκοντα τρεῖς, ἀριθ. 2,473, μακάσια τριακόσια, ἀριθ. 300, χίλιαι σφαῖραι μισραλιῶν, ἀριθ. 1000, ἐννενῆντα βαρέλια πυρῖτις, περιέχοντα μαζῆ μὲ τὰ βαρέλια ὀκάδες τρεῖς χιλιάδες ὀκτακοσίας δεκατρεῖς καὶ δράμια τριακόσια, ἀριθ. 3,813:300, πυρῖτις καθαρὴ 3,296 καὶ 100, καὶ δέκα ῥίσμα χαρτὶ, ἀριθ. 10.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν, παραλάβοντες ταῦτα, νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς περιλαβῆς αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.—Ἰωάννης Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.*

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 971.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν σῶμα διέταξεν εἰς τὸ νὰ τυπωθῶσιν, ὡς καὶ ἐτυπώθησαν, τὰ πολεμικὰ διπλώματα, διὰ νὰ δοθῇ ἓν ἀνὰ ἑκάστῳ πλοίῳ πολεμικῷ, καὶ ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο δὲν γινώσκει οὔτε τὸ ὄνομα τῶν πλοιάρχων, οὔτε τὸ ὄνομα τῶν πολεμικῶν νηῶν, διὰ τοῦτο πέμπει τριάκοντα, ἀριθ. 30, πολεμικὰ διπλώματα ἐσφραγισμένα καὶ ὑπογεγραμμένα κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἡ εὐγενία σας γράψετε τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, τὸ ὄνομα, τὰ κανόνια καὶ τὸν κυβερνήτην. Εἰς δὲ τὸν τόπον, ὅπου γράφει «καὶ κυβερνήτης αὐτῆς ὁ τάδες» διὰ τὸν ναύαρχον νὰ γραφθῇ «καὶ τάδες, Ναύαρχος τῆς μοίρας Σπετσῶν ἢ Ἀντιναύαρχος·» εἰς δὲ τὸν τόπον, ὅπου λέγει «ὅπου ποτ' ἂν διορι-

σθῇ» εἰς μὲν τὸν Ναύαρχον, «παρὰ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως,» εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς, «παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των.» Ὅθεν προσκαλεῖσθε, ἅμα διορισθοῦν τὰ πλοῖα, νὰ ἀναφέρετε εἰς τὸ Ναυτικὸν τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, τὸ ὄνομά του, τὸ τοῦ πλοιάρχου, τὴν ποσότητα τῶν κανονίων, τὸν ναύαρχον καὶ ἀντιναύαρχον, διὰ νὰ ἀπεράσουν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ναυτικοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.*— *Ἰωάννης Λαζάρου.*— *Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.*

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (α).

Διορίζεται ἡ ναῦς δικάταρτη, ὀνομαζομένη Φωκίων, καὶ ὡπλισμένη μὲ κανόνια δώδεκα καὶ ἕτερα ὅπλα καὶ ἐφόδια πολεμικὰ, ἀναγκαῖα εἰς μάχην, καὶ μὲ τοὺς κατὰ νόμον θαλάσσιον ἀξιωματικοὺς, μία τῶν πολεμικῶν νηῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ κυβερνήτης αὐτῆς ὁ ὑποναύαρχος Κ. Νικόλαος Σύρμας. Εὔελπις ἡ Διοίκησις ὅτι θέλει διέρχεται, συμπλέει καὶ συμμαχεῖ μετὰ τῶν ἄλλων διωρισμένων πολεμικῶν νηῶν τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως μὲ ἀφοβίαν καὶ ἡρωϊκὴν γενναιότητα εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ κατὰ μέρος τρέχει μετ' ἐντελοῦς εὐπειθείας ὅπου ποτ' ἂν διορισθῇ παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ὅπως ἀναλόγως τῆς γενναιότητος, εὐπειθείας καὶ ἡρωϊκῶν αὐτοῦ ἀνδραγαθημάτων ἀντιβραβευθῇ καὶ τιμηθῇ παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐν καιρῷ δέοντι.

(α) Τὸ πρωτότυπον σώζεται παρὰ τῷ Νικολάῳ Σύρμα· εἶναι δὲ τὸ πανομοιότυπον τῶν ναυτικῶν πολεμικῶν διπλωμάτων.

Ἐδόθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, κεκυρωμένον τῇ σφραγίδι αὐτοῦ καὶ ταῖς ἰδίαις ὑπογραφαῖς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Φεβρουαρίου 1825, καὶ τέταρτον τῆς ἀνεξαρτησίας.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.*

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ΄. ἀριθ. 3741.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ λύπην της ἄκραν σᾶς φανερόνει ἡ Διοίκησις, κατὰ τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου ἔλαβεν εἴδησιν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς μὲ δεκατρία περίπου πλοῖα ἔκαμεν ἀπόβασιν εἰς τὸν Ἀρχάγγελον. Τὸ σχέδιόν του εἶναι ὀλέθριον, ἐπειδὴ ἂν καὶ ἠξεύρει ὅτι τὰ στρατεύματά του θέλουν εὕρει τὸν τάφον των εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο ὀλίγον τοῦ κοστίζει, κατορθόνει τὸν σκοπόν του τοῦ νὰ παραλυθῇ τὸ σχέδιον τῆς ἐκστρατείας μας, διὰ τὴν ὁποίαν ἔγειναν καὶ γίνονται τόσα ὑπέρογκα ἔξοδα, νὰ ἐμποδισθοῦν αἱ δημοπρασίαι καὶ νὰ ἠμπορέσῃ ἐπομένως ὁ ἐχθρὸς νὰ κάμῃ μὲ περισσοτέρας δυνάμεις ὅ, τι ἕως τώρα δὲν ἐκατόρθωσε. Μόνη ἡ ναυτικὴ δυνάμις ἠμποροῦσε νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ κάμῃ καὶ τὰς δύω αὐτὰς ἀποβάσεις, καὶ νὰ ματαιώσῃ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὰ σχέδιά του. Ἡ Διοίκησις τὸ ἠσθάνθη τοῦτο, καὶ εὐθὺς καθὼς ἔλαβε τὰ χρήματα, πρὶν ἐξοδεύσῃ διὰ κάμμίαν ἄλλην ἀνάγκην, ἔδοσε τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὸν στόλον, καὶ εἰς τοῦτο ἔκαμε τὸ χρέος της· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ὁ ἐχθρὸς αὐθαδιάζει νὰ ἔλθῃ καὶ ἀντικρὺ τῶν νήσων σας, καὶ τὰ πλοῖά σας ἀκόμη μένουν εἰς τὸν λιμένα. Πρὸς Θεοῦ! ταχύνατε τὸν ἔκπλουν των, καὶ μὴ περιμένετε νὰ

ἀκούσετε καὶ τοὺς δύω ἐχθρικοὺς στόλους νὰ πολιορκήσουν ἐν ταὐτῷ καὶ τὰς νήσους καὶ τὴν Πελοπόννησον, χωρὶς νὰ ἠξεύρωμεν ἔπειτα ποῦ πρῶτον νὰ προφθάσωμεν βοήθειαν.

Σᾶς περικλείονται ἀντίγραφα δύω γραμμάτων ἀπὸ Μιστρᾶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πληροφορεῖσθε τὰ περὶ τῆς ἀποβάσεως τοῦ ἐχθροῦ.

Εὔχεται ἡ Διοίκησις νὰ ἀκούσῃ ὅσον τάχος, ὅτι τὰ πλοῖά σας ἐξέπλευσαν καὶ ἔστησαν τρόπαια ἤδη νέα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸν κίνδυνον τὸν γνωρίζετε, καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐχθρὸς τὴν αἰσθάνεσθε κάλλιστα, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλετε ἐκπληρώσει τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον περίστασιν.

Συνεννοηθῆτε καὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς σας Ὑδραίους, πρὸς τοὺς ὁποίους γράφει ἐπίσης ἡ Διοίκησις, καὶ τρέξατε συμφώνως νὰ ἀπαντήσετε τὸν κίνδυνον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.—Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1110.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Διὰ τῶν συμπολιτῶν σας Ν. Ἀνδρέα Γουδῆ καὶ Νικολάου Φραγκιᾶ πέμπονται ἑξῆντα δύω βαρέλια πυρίτιδος, ὀκάδες καθαραὶ δύω χιλιάδες διακόσιαι ἑξῆντα τρεῖς, ἀριθ. 2,263, καὶ βαρέλια εἰκοσιὲν ψιλὴ πυρίτιδα, ὀκάδες καθαραὶ ἑπτακόσιαι τριάντα ἑπτά, ὅλη, ὀκάδες

3,000· βάλλαι 25 λιτρῶν 275, καὶ βαρέλια 22, λιτρῶν 248, μαχάσια τριακόσια, καὶ χαρτὶ ῥίσμα δέκα, τὰ ὁποῖα νὰ παραλάβετε καὶ φυλάξετε, ἕως ὅτου ἡ δευτέρα μοῖρα τοῦ στόλου ἑτοιμασθῇ, διὰ νὰ διανεμηθῇ ἀναλόγως ἑκάστου πλοίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.—Ἰωάννης Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 4437.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν πληροφορεῖται βεβαίως ἡ Διοίκησις ἀπὸ γράμματα ἐκ Νεοκάστρου, ὅτι πενῆντα ἓξ ἐχθρικὰ πλοῖα ἔφθασαν κατ' αὐτὰς εἰς Μοθώνην, τὰ ὁποῖα μετεκόμισαν ἐκεῖ νέα ἱκανὰ στρατεύματα, καὶ ἄλλα ἀκολούθως ἐπεριμένοντο. Σπεύδει λοιπὸν ἡ Διοίκησις νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ αὐτὴν τὴν εἴδησιν, διὰ νὰ λάβετε ἀπὸ μέρους σας τὰ ἀνάλογα δραστήρια μέτρα· αὐτὸ τοῦτο ἰδεάσθη καὶ ἡ νῆσος Ὕδρα.

Σᾶς ἐγκλείονται καὶ ἀντίγραφα τῶν εἰρημένων γραμμάτων πρὸς πληροφορίαν σας.

Τῇ 8 Μαρτίου 1825, Ναύπλιον.

Υ. Π. Μανθάνει προσέτι ἡ Διοίκησις, ἀλλ' ὄχι ἐπισήμως ἀκόμη, ὅτι ἔφθασαν καὶ εἰς Π. Πάτρας δέκα ἓξ πολεμικὰ πλοῖα.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 405.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασαν ἐνταῦθα δύω πλοῖα Ἰονικὰ, ἐκ τῶν πέριξ ὑδάτων τῆς Μοθώνης ἀπεράσαντα, ἅπερ μᾶς εἶπον, ὅτι εἰς τὴν Μοθώνην ἔφθασαν καὶ ἕτερα πλοῖα ἐχθρικὰ εἴκοσιν ἓξ τὸν ἀριθμὸν, ἅτινα μετεκόμισαν καὶ ἄλλα στρατεύματα, καὶ τοῦτο, διότι τὰ ἡμέτερα πλοῖα εἰσέτι δὲν ἐφάνησαν. Σήμερον εἰς τοὺς τὴν Μοθώνην περιελθόντας ἠκούσθη ὁ πολυάριθμος κρότος αὐτοῦ, ἴσως καὶ εἰς ὅλα τὰ τῆς Ἑλλάδος πέρατα.

Διὸ, Σ. Διοίκησις, τὸ φρούριον τοῦτο ἐπαπειλεῖται ἄφευκτα παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπειδὴ οὔτε οἰκονομίας ἔχομεν, οὔτε τὴν νῆσον προκατελάβομεν, οὔτε ἔνδον τούτου στρατεύματα ἔχομεν, καὶ τοὺς 100 οὓς ἐδῶ ἔχομεν, πλέον δὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς οἰκονομήσωμεν. Οἱ Φροντισταὶ ἐδῶ δὲν ἐφάνησαν· ἡμεῖς οὔτε ὀβολὸν ἔχομεν. Τί νὰ κάμωμεν ἀγνοοῦμεν, καὶ εἰς ἀμηχανίαν οἰκονομίας εἴμεθα, ἡ δὲ Σ. Διοίκησις πληροφορημένη ἤδη, ἂς ἀκολουθήσῃ τὸ σπουδαιότερον, διότι τὸ φρούριον εἶναι ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἐχθροῦ ἄφευκτα· βιαίως ἀναφερόμεθα.

1825 τῇ 5 Μαρτίου, ἐν Νεοκάστρῳ.

Υ. Π. Ταύτην τὴν στιγμὴν πληροφορούμεθα ἀπὸ τὴν βάρδιαν μας, ὁποῦ εἰς τὸ Μισοχῶρι ἐπῆγεν, ὅτι 56 πλοῖα ἔφθασαν καὶ ἄλλα ἀκολούθως ἔρχονται, καὶ εἶναι βεβαιότατον.

Ὁ Ἔπαρχος Ν. καὶ Μοθώνης, Ια. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Χαράλ. Παπᾶ Θεοδώρου.

Περ. γ'. ἀριθ. 5001.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνέγνωσεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀπὸ 12 τοῦ παρόντος

ἀναφοράν σας, εἰς τὴν ὁποίαν παρετήρησε τὰ φρονήματα καὶ τὸν ζῆλον, ὁποῦ ἔχετε διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν τοῦ ἔθνους. Εἰς ἀπάντησιν δὲ σᾶς εἰδοποιεῖ, ὅτι ἡ Διοίκησις πάντοτε εἶχε τὰ μέτρα της διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Νεοκάστρου, καὶ τὸ εἶχεν ἐγκαίρως ἐφωδιασμένον, καὶ μάλιστα ἐσχάτως τὸ ἐφωδίασε μὲ ὅσα ἦτον ἀνάγκη εἰς τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις. Ἀλλ' ἐνῷ μὲ προλαβούσας διαταγάς της διέταξε νὰ ἐκπλεύσουν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὰ πλοῖά μας, εἶδε μὲ λύπην της ἄκραν, ὅτι ἡ ἀργοπορία των ἐπροξένησε βέβαια τὴν εὐκολίαν νὰ κάμουν ἀπόβασιν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ πρώτην καὶ δευτέραν φοράν· τὰ δὲ μέτρα, τὰ ὁποῖα σᾶς ἔλεγεν ἡ Διοίκησις νὰ λάβετε, ἦτον τὸ νὰ ῥίψετε οὐσιωδῶς ὅλην τὴν προσοχήν σας εἰς τὰς διὰ θαλάσσης προόδους τοῦ ἐχθροῦ, καὶ παρατηροῦντες ποῦ εὑρίσκεται, νὰ ὁδηγῆσθε ἀσφαλῶς εἰς τὰ κινήματά σας.

Ἐν τοσούτῳ ἡ Διοίκησις εἶναι βεβαία, ὅτι οἱ ἐχθροὶ τοὐλάχιστον εἰς τὸ ἑξῆς θέλουν ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοὺς ὀλεθρίους σκοπούς των, θέλουν λάβει καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν τὰ ἀναγκαῖα μαθήματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Μαρτίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5075.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 15 Μαρτίου ἀναφορά σας, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σημειούμενα παρετηρήθησαν. Ἡ Διοίκησις ἐπίσης βλέπει ὅτι εἶναι πᾶσα ἀνάγκη νὰ ἐκπλεύσῃ ἡ δευτέρα

μοῖρα τοῦ στόλου, διὰ νὰ προλάβωμεν τὰ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὕτω νὰ ματαιώσωμεν εὐκολώτερα τὰ καθ' ἡμῶν ἐπιχειρήματάτων ἀπὸ τὴν ξηράν.

Συνεννοηθῆτε λοιπὸν μετὰ τῶν προκρίτων τῆς Ὕδρας καὶ Ψαρῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐστάλησαν ἀνάλογοι διαταγαὶ, διὰ νὰ συνεκπλεύσουν ὅσον τάχιστα συμφώνως ὅλα τὰ προσδιορισθέντα πλοῖα τῆς β'. Μοίρας.

Δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν θέλετε δείξει τὸν συνειθισμένον ζῆλον. Ὅσον δὲ περὶ τῶν ὅσων ἔχετε λαμβάνειν μηνιαίων, ἡ Διοίκησις προσπαθεῖ ὅλον ἕνα διὰ νὰ ἐξοφληθῶσιν αἱ προεκδοθεῖσαι διαταγαὶ, εἴτε ἀπὸ τὰ τῶν προσόδων χρήματα, εἴτε ἀπὸ ὁποῖα ἄλλα παρουσιασθῶσιν ἀρχήτερα, καὶ ἐλπίζεται νὰ μὴν ἀργοπορήσῃ ἡ ἐξόφλησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5354.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ λύπην της σπεύδει νὰ σᾶς φανερώσῃ ἡ Διοίκησις, ὅτι τὸ φρούριον τῆς Πάτρας, ἐν ᾧ ἐκλονεῖτο νὰ πέσῃ, καὶ ἡ πτῶσις του ἔμελλε νὰ συντελέσῃ πολὺ μέρος εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν τοῦ ἔθνους μας, παρ' ἐλπίδα εἰκοσιτρία πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἐφωδίασαν κατ' αὐτὰς ἀπὸ ὅλα ὅσων εἶχε τὴν μεγίστην ἔλλειψιν. Ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι αἱ βέβαιαι σχεδὸν ἐλπίδες, ὁποῦ περὶ τῆς πτώσεως

αὐτοῦ τοῦ φρουρίου εἴχομεν, φαίνονται σήμερον μάταιαι, ἡ Διοίκησις μὲ τὴν αὐτὴν γενναιότητα ἐξακολουθεῖ τὸν προσχεδιασμένον δρόμον τῶν ἐφετεινῶν ἀγώνων της, ἐνθυμουμένη ὅτι ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ δραστηριότης κατώρθωσε πολλάκις μεγαλείτερα πάσης ἐλπίδος πράγματα. Δὲν παρατηρεῖ ἡ Διοίκησις, ὅτι ἡ ἀργοπορία τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ στόλου μας ἐπέφερε τινὰ ἀπευκταῖα, διότι ἐλπίζει μὲ τὴν γενναιότητα καὶ εὐτολμίαν τῶν θαλασσινῶν μας νὰ ἱκανοποιηθῶσιν αἱ βλάβαι, τὰς ὁποίας εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἔλαβον εὐκαιρίαν οἱ ἐχθροὶ νὰ κάμουν εἰς τὴν πατρίδα.

Μίαν γνώμην της ἤδη ἡ Διοίκησις σπεύδει νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν εὐγενίαν σας, τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύει ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων μας. Ἐπειδὴ, ὁποιανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν ἔλαβον τὰ κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον καὶ τῶν Π. Πατρῶν τὰ φρούρια, εἶναι ἀνάγκη νὰ κτυπηθῇ καὶ εἰς τὰ δύω μέρη ὁ ἐχθρὸς, καὶ νὰ ἀποκλεισθῇ, εἰ δυνατὸν, εἰς τὰ φρούρια, καὶ εἶναι χρεία συγχρόνως καὶ δύναμις θαλάσσιος ἱκανὴ νὰ ἐμποδίζῃ τὰ εἰς αὐτὰ εἰσερχόμενα τρόφιμα καὶ λοιπὰ βοηθητικὰ μέσα, καὶ ἐκεῖνα ἀκόμη τὰ πολεμικὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὁποῦ ἤθελον κινηθῇ διὰ νὰ βιάσουν τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦτον· προκύπτει ὅτι εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης ὁ στόλος μας νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς μοίρας, ἀναλόγως διὰ τὴν θέσιν ὁποῦ θέλει διορισθῇ ἑκάστη, καὶ ἡ μὲν μία νὰ ἰχνηλατῇ τὸν σουλτανικὸν, καὶ ἡ ἄλλη τὸν αἰγυπτιακὸν στόλον, καὶ ἡ τρίτη νὰ φυλάττῃ στενὰ τὴν πολιορκίαν τῶν φρουρίων τῶν Μοθωκορώνων καὶ Π. Πατρῶν. Ἂν λοιπὸν τὰ προσδιορισθέντα πλοῖα δὲν ἦναι ἱκανὰ νὰ ἐπαρκέσουν καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἀνάγκας, νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα πλοῖα ὅσα γνωρίζετε ἀναγκαῖα, καὶ ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἔμβουν ὅλα εἰς κίνησιν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Μεχμὲτ Ἀλῆς τὰ κινήματά του φαίνεται ὅτι τὰ ἐνεργεῖ μὲ μεγάλην δραστηριότητα, καὶ εἶναι ἑπόμενον, ἀφοῦ ἤδη ἐπρομήθευσε τὰς Πάτρας μὲ τὰς ἀναγκαίας τροφὰς, νὰ κινηθῇ νὰ μετακομίσῃ στρατεύματα ἀπὸ Πρέβεζαν, ὅπου πολλὰ καὶ ἐκλεκτὰ εἶναι ἕτοιμα διὰ δευτέραν ἀπόβασιν εἰς τὴν Πάτραν, καὶ μᾶς φέρῃ μεγάλην καὶ αἰσθητὴν βλάβην, ἡ Διοίκησις φρονεῖ ὅτι εἶναι συμφέρον ἡ δευτέρα μοῖρα, ὁποῦ ἤδη ἐκπλέει διὰ τὸν Βυζαντινὸν στόλον, νὰ διορισθῇ εἰς τὸν στενὸν ἀποκλεισμὸν τῶν φρουρίων Π. Πατρῶν καὶ Μοθωκορώνων, καὶ ἐν τοσούτῳ νὰ ἑτοιμάζωνται καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα νὰ κινηθοῦν ἐναντίον τοῦ στόλου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλλὰ τὴν γνώμην της ταύτην τὴν καθυποβάλλει ἡ Διοίκησις εἰς τὴν σκέψιν σας προτοῦ νὰ ἀποφασίσῃ, καὶ ζητεῖ νὰ συσκεφθῆτε ἀμφότεραι αἱ νῆσοι ὡρίμως περὶ τούτου, καὶ χωρὶς πολλὴν ἀργοπορίαν, ἂν τὸ ἐγκρίνετε, ἀφ' ἑνὸς μέρους νὰ τὴν βάλετε εἰς πρᾶξιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ εἰδοποιήσετε τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ ἐκδώσῃ ἐγκαίρως τακτικὴν προκήρυξιν καὶ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Μοθωκορώνων.

Ἐκτὸς τῆς μάχης ὁποῦ κατὰ τὴν δεκάτην ἕκτην συνέβη εἰς Νεόκαστρον εἰς ὠφέλειαν τῶν ἡμετέρων καὶ ἱκανὴν φθορὰν τῶν ἐχθρῶν, μέχρι τῆς ὥρας δὲν ἔχομεν νεωτέραν εἴδησιν· ἐλπίζεται ὅμως μὲ τὴν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη παρουσίαν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Προέδρου νὰ ἐμψυχωθῇ, νὰ εὐτακτήσῃ τὸ στρατιωτικόν μας, καὶ νὰ κατορθωθοῦν ὅσα εὐχῆς καὶ ἐφέσεως ἄξια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5470.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον Ἰωάννην Ν. Λαζάρου.

Ἐπιφορτίζεσαι νὰ παραλάβῃς παρὰ τῶν ταμείων γρόσ. δέκα πέντε χιλιάδας, ἀριθ. 15000, καὶ μὲ αὐτὰ νὰ ἀπέλθῃς ἀνυπερθέτως εἰς Σπέτσαις διὰ νὰ προμηθεύσῃς ἐκεῖθεν ὅσον παξιμάδι, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ ὅσον ἀλεῦρι ἢ ἄλλο γέννημα εὑρεθῇ, τὸ ὁποῖον ἀμέσως μὲ πλοῖον ὁποῖον γνωρίζεις νὰ τὸ διευθύνῃς εἰς Νεόκαστρον.

Συντροφεύεσθε δὲ καὶ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5472 ἐμπερίκλειστον πρὸς τοὺς ἐκεῖ προκρίτους, διὰ τῆς ὁποίας θέλετε ζητήσει τὴν συνδρομὴν τῆς εὐγενίας των εἰς ὅ,τι ἐπιφορτίζεσθε.

Ἂν κατὰ περίστασιν δὲν εὑρεθῇ μήτε παξιμάδι, μήτε ἄλλο γέννημα εἰς Σπέτσαις, φρόντισε νὰ κατορθώσῃς αὐτὴν τὴν προμήθειαν ἀπὸ τὴν Σύρον. Ἂν ἠμπορέσῃς νὰ εὕρῃς καὶ μὲ κρέδιτον περισσότερον παξιμάδι ἢ γέννημα, ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ τὸ ἀγοράσῃς καὶ νὰ τραβήξῃς συναλλαγματικὴν, διὰ τὴν περιπλέον χρηματικὴν ποσότητα, εἰς βάρος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος τοῦ Νεοκάστρου ὑπαγόρευσε τὴν Διοίκησιν νὰ σὲ ἐπιφορτίσῃ μὲ αὐτὸ τὸ βάρος, γνωρίζουσα τὴν ἀξιότητα καὶ τὸν πατριωτισμόν σου, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλεις φέρει εἰς ἔκβασιν ὅ,τι ἐπιφορτίζεσαι.

Γνωρίζει ἀκόμη κάλλιστα ποίας ἀνάγκης εἶναι νὰ προφθάσουν τὰ πλοῖά μας, διὰ νὰ προλάβουν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, ὁποῦ ἐν ἀδείᾳ ἤδη βάλλει εἰς πρᾶξιν κατὰ τὰς Π. Πάτρας. Ἐπιφορτίζεσαι λοιπὸν καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξηγήσῃς εἰς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους αὐτῆς τῆς νήσου μὲ ζωηρὰ χρώματα, καὶ νὰ τοὺς πα-

ρακινήσης νὰ φροντίσουν ὁσονούπω νὰ ἐκπλεύσουν τὰ διαταχθέντα εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη πλοῖα, νὰ ἑτοιμασθοῦν καὶ τὰ κατὰ τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου, διὰ νὰ προλάβωμεν τὸν κίνδυνον καὶ νὰ μὴ ζητήσωμεν νὰ κερδήσωμεν ματαίως κατόπιν ὅ,τι σήμερον μὲ τὴν ἀδράνειαν χάνομεν παραλόγως.

Τῇ 24 Μαρτίου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5472.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὸ φρούριον Νεοκάστρου καὶ ἔξωθεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἔσωθεν ἀπὸ πολλὰς ἐλλείψεις πολιορκεῖται. Ὁ πρόεδρος ἔσπευσε μὲ πολλὰς δυνάμεις, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν· ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τῶν τροφῶν κατὰ δυστυχίαν πολιορκεῖ σήμερον τὰ σημαντικώτερα μέρη, καὶ σπεύδουσα ἡ Διοίκησις νὰ προμηθεύσῃ καὶ αὐτὸ τὸ φρούριον μὲ ὅσας δύναται τροφὰς, εἰς Ναύπλιον δὲν εὑρίσκει οὔτε σπυρὶ γεννήματος. Διὰ τοῦτο στέλλεται αὐτόσε ἐπίτηδες ὁ τὴν παροῦσαν ἐπιφέρων Κύριος Ἰωάννης Ν. Λαζάρου, ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν συνδρομήν σας νὰ προμηθεύσῃ ἀπὸ τὴν νῆσόν σας ὅσον παξιμάδι εἴτε ἀλεῦρι ἕτοιμον εὕρῃ, τὸ ὁποῖον ἀμέσως μὲ πλοῖον νὰ διευθύνῃ εἰς τὸ Νεόκαστρον. Ὁ ἴδιος εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ σᾶς ἐξηγήσῃ κατ' ἔκτασιν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκπλεύσουν τὰ πλοῖά μας μίαν ὥραν προτήτερα καὶ νὰ προλάβουν τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἤδη εἰς τὸ Νεόκαστρον, καὶ προσπαθήσετε, καθὼς καὶ μὲ προλαβοῦσαν σᾶς ἐγράφη,

χωρὶς ἀναβολὴν νὰ ἐκπλεύσουν τὰ πλοῖα, καὶ παρατηρήσετε ὅτι ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος εἶναι μέγας καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν προλάβωμεν.

Τῇ 24 Μαρτίου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5475.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μέχρι τῆς ὥρας αἱ ἀπὸ Νεόκαστρον εἰδήσεις δὲν εἶναι εὐχταῖαι. Τὸ φρούριον τοῦτο πολιορκεῖται στενὰ ἀπὸ τοὺς Ἄραβας, καὶ τὰ στρατεύματά μας εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς ἀταξίαν, καὶ διὰ τοῦτο μακρὰν τοῦ νὰ προξενήσουν βλάβην εἰς τὸν ἐχθρόν. Ὁ Πρόεδρος χθὲς ἦτον νὰ ἐκστρατεύσῃ ἀπὸ Τριπολιτσὰν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη. Ἐλπίζομεν ἡ παρουσία του νὰ συντελέσῃ πολὺ εἰς τὸ νὰ ματαιωθοῦν τὰ ὀλέθρια σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μὲ δεύτερον εὔχεται ἡ Διοίκησις νὰ λάβῃ καὶ νὰ σᾶς δώσῃ τὰς πλέον εὐχταίας εἰδήσεις. Ἡ περίστασις αὕτη δίδει τὴν ὕλην εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ σᾶς κάμῃ τὴν παρατήρησιν, ὅτι δύω ἀντικείμενα σημαντικὰ πρέπει νὰ τραβήξουν πρὸς τὸ παρὸν οὐσιωδῶς τὴν προσοχήν μας· τὸ ἓν εἶναι τὸ στάδιον, ὁποῦ μᾶς ἤνοιξαν οἱ ἐχθροὶ εἰς Μοθωκόρωνα, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι ἐκεῖνο τῶν Π. Πατρῶν. Εἰς ὁποιον ἀπὸ τὰ δύω αὐτὰ ἐπιχειρήματα ἐπιτύχῃ ὁ ἐχθρός, θέλει φέρει μεγάλον ὄλεθρον εἰς τὰ πράγματά μας. Διὰ ξηρᾶς ἐλήφθησαν ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα, πληροφορηθῆτε ὅμως ὅτι χωρὶς τῆς ναυτικῆς δυνάμεως μήτε εἰς τὸ ἓν μήτε εἰς τὸ ἄλλο μέρος εἶναι δυνατὸν

νὰ εὐδοκιμήσωμεν. Εἰς Μοθωκόρωνα ἂν κατορθώσῃ ὁ ἐχθρὸς νὰ μετακομίσῃ καὶ ἄλλα στρατεύματα, καταντᾷ σχεδὸν ἀκαταδάμαστος διὰ τὴν ἀταξίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς διαφθορᾶς εὑρίσκονται τὰ στρατεύματά μας, καὶ διὰ τὴν μικροψυχίαν τὴν ὁποίαν μία δευτέρα δύναμις ἠμπορεῖ νὰ προξενήσῃ εἰς τὰ ἐδικά μας.

Εἰς Π. Πάτρας ἀφοῦ ἐφωδιάσθησαν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τροφὰς, εἶναι κίνδυνος νὰ μὴ λάβῃ εὐκαιρίαν ὁ ἐχθρὸς καὶ μετακομίσῃ καὶ ἄλλα στρατεύματα ἀπὸ Πρεβέζης, καὶ τότε γίνεται τόσον δυνατὸς αὐτὸς, καθὼς ἡμεῖς ἀδύνατοι, μάλιστα ὁποῦ πρόκειται νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας καὶ εἰς τὸ ἓν καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ἄλλας δυνάμεις, ὁποῦ ἀπὸ τὴν Χέρσον Ἑλλάδα ὀγλίγωρα ἐπαπειλεῖται νὰ εἰσβάλουν, καὶ μάλιστα ὁπότε διὰ τὴν ἔλλειψιν καὶ αὐτῶν τῶν τροφῶν δὲν κατωρθώθη μέχρι τῆς ὥρας νὰ ἐφοδιασθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι θέσεις μὲ τὰ ἀναγκαῖα στρατεύματα ἢ κἂν μὲ ὀλίγα.

Ὁ ἐφετεινὸς κίνδυνος, Κύριοι! ἂν δὲν κινηθῶμεν μὲ βήματα γιγαντιαῖα, εἶναι σημαντικὸς, καὶ σχεδὸν περὶ τῶν ὅλων· ἡ ναυτική μας δύναμις ἀνάγκη νὰ φθάσῃ καὶ αὐτόθι, καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, καὶ εἰς Πάτρας καὶ εἰς Μοθωκόρωνα, καθὼς δι' ἐπίτηδες εὐκαιρίας τῇ 22 σᾶς ἐγράφη. Πολλῆς σκέψεως ἔργον δὲν πρέπει νὰ ἦναι διὰ νὰ προλάβωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ἐχθρὸς πρὸ πολλοῦ παρεσκευασμένος βάλλει ἤδη εἰς ἐνέργειαν. Ἔχετε τὴν ἄδειαν νὰ προσθέσετε ὅσα ἀκόμη πλοῖα ἐγκρίνετε ἀμφότεραι αἱ νῆσοι διὰ νὰ ἀπαρτισθῇ καὶ ἡ τρίτη μοῖρα, ἥτις θέλει χρησιμεύσει εἰς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἀληθινὰ σήμερον χρήματα τὸ ταμεῖον δὲν ἔχει· γνωρίζετε ὅμως ὅτι ὁσάκις εἶχε χρήματα ἡ Διοίκησις, αἱ νῆσοι ἔλαβον τὴν προτίμησιν, καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι ἀπὸ τὰ πρῶτα χρήματα ὁποῦ θέλουν ἔμβει εἰς τὸ

ταμεῖον, θέλουν ἐξοικονομηθῆ πρῶται αὐταί. Ἡ τελευταία μερὶς τοῦ πρώτου δανείου ἀπὸ τρία μιλλιούνια τῇ 16 Φεβρουαρίου ἐμβαρκαρίσθη· ὅπου καὶ ἂν ἦναι, σήμερον ἢ αὔριον προφθάνει. Ἴσα τοῦ κουντράτου τοῦ δευτέρου δανείου ἀπὸ δύω μιλλιούνια λίραις στερλίναις ἔφθασαν ἤδη ἐνταῦθα, δι' ὧν παῤῥησιάζεται οὐ μόνον τελειωμένον τὸ δάνειον, ἀλλὰ ὅτι καὶ πολλὰ ὀγλίγωρα θέλουν μᾶς προφθασθῆ ἄλλα χρήματα καὶ αἱ προσμενόμεναι φρεγάται. Χρηματικὰ μέσα θέλομεν ἔχει ἐντὸς ὀλίγου πάμπλειστα· ἂς κυττάξωμεν ὅμως νὰ κινήσωμεν σήμερον μὲ ὅ,τι τρόπον ἠμπορέσωμεν τὰ πλοῖα, μήπως αὔριον τὰ χρήματα δὲν μᾶς ὠφελήσουν.

Ἡ φρόνησις καὶ ὁ πατριωτισμός σας ἔχουν πολλάκις δώσει πολλὰς ἀποδείξεις εἰς τὸ ἔθνος. Ἐλπίζει ἡ Διοίκησις ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ περίστασις θέλει εἶναι μία ἀπὸ ἐκείνας, ὁποῦ θέλουν ἐπικυρώσει μὲ δικαιοτέρους λόγους τὴν περὶ ὑμῶν ὑπόληψιν αὐτῆς. Τὰ πρακτικά σας περιμένει νὰ ἀκούσῃ μὲ ἀνησυχίαν της ἡ Διοίκησις. Ἔῤῥωσθε.

Τῇ 24 Μαρτίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5600.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀλληλαλλήλως σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις καὶ σᾶς ἐξήγησε μὲ ἁπλᾶ χρώματα, ὅτι εἶναι μεγάλη ἀνάγκη τοῦ νὰ προφθάσωσιν ἀνυπερθέτως πλοῖα εἰς τὰ Μοθωκόρωνα καὶ εἰς Π. Πάτρας· αὐτὸ τοῦτο ἐπεφορτίσθη νὰ σᾶς παραστήσῃ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς ὁ ἀπεσταλμένος Κ.

Σπῦρος Παπαλεξόπουλος. Νέαι εἰδήσεις ἀπὸ Νεόκαστρον μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι ἕνδεκα πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ ἔφθασαν τὸ παρελθὸν σάββατον εἰς τὰ παράλια Μοθώνης καὶ Νεοκάστρου, καὶ ἐκεῖθεν ἐπυροβολοῦσαν τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου, τὰ δὲ ἐδικά μας τρία τὸν ἀριθμὸν, ὁποῦ ἐκεῖ παρευρέθησαν, εἶχον τραβηχθῆ ὑποκάτω εἰς τὸ ἄντικρυ τοῦ φρουρίου νησίδιον. Εἶναι πιθανὸν ὅτι αὐτὰ τὰ πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ δὲν εἶναι εἰμὴ ἐκεῖνα, ὁποῦ εἶχον ἀπέλθει καὶ ἐφωδίασαν τὰ φρούρια Π. Πατρῶν, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὡς φαίνεται, κἀμμία ναυτική μας δύναμις, κατήντησαν ἤδη οἱ ἐχθροὶ νὰ ἔχουν ἐλεύθερον τὸ μεταξὺ Μοθωκορώνων καὶ Π. Πατρῶν διάστημα, καὶ ἐπομένως ἐν ἀνέσει νὰ βάλουν εἰς πρᾶξιν τὰ σχέδιά των. Ἡ προεκπλεύσασα μοῖρα τοῦ στόλου μας δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι καταδιώκει κἀνὲν μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐχθρὸς τὴν ναυτικήν του δύναμιν, καθὼς φαίνεται, τὴν ἔχει διηρημένην εἰς τρεῖς μοίρας, εἶναι φανερὸν ὅτι καὶ ὁ ἐδικός μας στόλος ἀναγκαίως πρέπει, καθὼς καὶ διὰ προλαβουσῶν σᾶς ἐγράφη, νὰ διαιρεθῆ εἰς τρεῖς μοίρας, ἢ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐκλαμπροτάτου Προέδρου, τοῦ ὁποίου ἀπόσπασμα τῆς πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀναφορᾶς του σᾶς ἐμπερικλείεται, νὰ διαιρεθῆ εἰς τρεῖς μοίρας, μίαν μικροτέραν, καὶ αὐτὴ νὰ περιπλέῃ ὅλον τὸ δυτικὸν παράλιον τῆς Πελοποννήσου, καὶ μίαν δευτέραν, καὶ αὐτὴ νὰ κατατρέχῃ τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους, καὶ κατὰ τὴν περίστασιν νὰ χωρίζεται εἰς δύω μοίρας. Μ'ὅλον τοῦτο, ὁποιανδήποτε διαίρεσιν καὶ ἂν συμφέρῃ νὰ λάβῃ ὁ στόλος μας, τοῦτο καὶ μὲ τὰς προλαβούσας καὶ μὲ τὴν παροῦσαν τὸ ἀφιερόνει ἡ Διοίκησις εἰς τὴν σκέψιν τῶν ναυτικῶν νήσων, καὶ συνεννοηθῆτε μεταξύ σας ἀμφότεραι αἱ νῆσοι, διὰ νὰ τὸ συμβιβάσετε. Ἡ Διοίκησις ἐκεῖνο ὁποῦ βλέπει ὅτι ἀναγκαίως πρέπει νὰ

ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν χωρὶς τὴν παραμικροτέραν ἀναβολὴν, εἶναι τὸ νὰ προφθασθῇ ἓν μέρος τοῦ στόλου μας εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Πελοποννήσου, τὸν ὁποῖον θέλει ἀσφαλίζει συγχρόνως καὶ τὰ μέρη τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ἄλλη δύναμις νὰ διώκῃ τὸν αἰγυπτιακὸν στόλον, καὶ τρίτη νὰ ἀπαντήσῃ ἐκεῖνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κύριοι! πολλὰ διδόμενα πρέπει νὰ μᾶς κάμουν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ ἐφετεινὸς ἀγὼν θέλει εἶναι ὁ σκληρότερος καὶ πεισματικώτερος ἀπὸ μέρος τοῦ Σουλτάνου. Ὅσον πρώϊμα λοιπὸν αὐτὸς ἑτοιμάζεται, ἄλλην τόσην δραστηριότητα καὶ ἐπιμονὴν πρέπει νὰ ἔχουν αἱ πράξεις μας. Εἰς τὰς μεγάλας δυνάμεις του πρέπει νὰ ἀντιπαρατάξωμεν τὴν γενναιότητα ἐκείνην, ἡ ὁποία μᾶς ἔκαμε νὰ ἀνεγείρωμεν εἰς τόσας περιστάσεις λαμπρὰ τρόπαια. Ὁ κίνδυνος, ὁποῦ ἐπαπειλεῖ τὴν πατρίδα, δὲν εἶναι ὀνοματώδης, καθὼς ἄλλοτε, καὶ ἂν ὡρίμως δὲν τὸν θεωρήσωμεν ὡς πραγματικὸν, ὁ ἐχθρὸς προλαμβάνει καὶ μᾶς καταφθάνει εἰς τὰς ἑστίας μας. Προτρέπεσθε λοιπὸν καὶ διὰ τῆς παρούσης ὅσα καὶ μὲ προλαβούσας σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις, καὶ χωρὶς ἀναβολὴν βάλετε εἰς πρᾶξιν ὁποιανδήποτε κίνησιν ἐγκρίνετε εἰς τὸ ναυτικόν μας. Ἡ Διοίκησις ἀφοῦ σᾶς καθυπέβαλεν ὑπὸ τὰς ὄψεις σας τὰς διαφόρους ἀνάγκας τῆς πατρίδος, σᾶς ἔχει δώσει καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ προσθέσετε εἰσέτι ὅσα πλοῖα ἐγκρίνετε εἰς τὰ προσδιωρισμένα. Δὲν μένει λοιπὸν, εἰμὴ ὡς καλοὶ πατριῶται νὰ συνεργήσετε μὲ τὴν συνήθη προθυμίαν καὶ ἐγνωσμένην σας φρόνησιν, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐπικείμενος τῆς πατρίδος πραγματικὸς κίνδυνος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 5715.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Δύω ἀναφοραί σας μὲ ἡμερομηνίαν 27 τοῦ τρέχοντος ἐλήφθησαν, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐν αὐταῖς.

Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησίν της εἶδεν ἡ Διοίκησις καὶ τὴν ἑτοιμότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐφροντίσατε νὰ προμηθευθῇ τὸ φρούριον Νεοκάστρου ἀπὸ τροφὰς, καὶ τὴν σύμπνοιαν μὲ τὴν ὁποίαν ἀμφότεραι αἱ νῆσοι συνενοήθητε καὶ ἀπεφασίσατε τὴν ἔκπλευσιν τῆς τρίτης μοίρας. Ἡ Διοίκησις, Κύριοι! μὲ ὅλην τὴν δραστηριότητα ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασίας της. Ὡρίμως περὶ πάντων τῶν κοινῶν συμφερόντων ἐσκέφθη· παρετήρησεν ὅμως πάντοτε, ὅτι χωρὶς τὴν ὁμόνοιαν τίποτε δὲν ἐδυνήθη νὰ κατορθώσῃ. Σήμερον, ὅσα σχέδια καὶ ἂν κινήσῃ, βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν ἐπερείδεται εἰμὴ εἰς τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ ἀπόφασιν. Μὲ χαράν της βλέπει ἐκεῖνο ὁποῦ ποτὲ δὲν ἀμφίβαλλε, τὴν ἀφοσίωσιν τῶν νήσων εἰς τὰ ὁποῖα διορίζονται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Οἱ τῆς ξηρᾶς μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι θέλουν κάμει τὸ χρέος των, καὶ ἤδη δὲν περιμένει ἡ Διοίκησις εἰμὴ τὴν ταχεῖαν ἔκπλευσιν καὶ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης μοίρας τοῦ στόλου μας, ὅστις ὑπόσχεται τὴν περισσοτέραν καλὴν ἔκβασιν τῶν ἐλπίδων μας. Διὰ τὰ κρατηθέντα ἑπτὰ χιλιάδ.γρόσια ἀπὸ τὴν περισσεύσασαν ποσότητα εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου Γιάννη, εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφέρεσθε εἰς τὴν Διοίκησιν. Ἀφοῦ θέλουν χρησιμεύσει εἰς ἐφοδίασιν τῶν πλοίων, εἶναι φανερὸν ὅτι θέλει εἶναι δεκτὸν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Αἱ ἀνάγκαι τῶν πλοίων ἐλογίσθησαν πάντοτε πρῶται ἀνάγκαι τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 5743.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σήμερον ἔφθασε γράμμα τοῦ ἐκλαμπροτάτου Προέδρου ἀπὸ Τριπολιτσὰν, εἰς τὸ ὁποῖον πρὸς τοῖς ἄλλοις μᾶς φανερόνει, ὅτι οἱ ἐχθροὶ προλαβόντες ἔπιασαν τὴν θέσιν τοῦ Κραβασαρᾶ, καὶ ζητεῖ νὰ προφθάσῃ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη μία ναυτικὴ μας δύναμις. Ἡ θέσις αὕτη εἶναι μία ἀπὸ ἐκείνας, ὁποῦ δίδει κάθε ὥραν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἐχθροῦ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἠμπορεῖ τώρα μάλιστα, ὁποῦ εἰσέτι δὲν κατωρθώθη νὰ συςηθῇ ἐκεῖ ἰδικόν μας στρατόπεδον, χωρὶς κάμμίαν ἀντίστασιν νὰ παῤῥησιασθῇ εἰς τὰς πόλεις Μεσολόγγιον καὶ Ἀνατολικόν. Ἡ εἰσβολὴ αὕτη τοῦ ἐχθροῦ, ἀφίνομεν τὰς ἄλλας ζημίας ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς εἰς τὴν πατρίδα, δὲν ἠξεύρομεν ἀκόμη καὶ ἂν θέλει εἶναι εἰσβολὴ ἀπὸ τὰς συνειθισμένας, δηλαδὴ νὰ ἔμβῃ καὶ νὰ ἔβγῃ καθὼς ἄλλοτε, καὶ πολὺ περισσότερον διότι συνεπιφέρει, ὡς βεβαίως πληροφορούμεθα, ἀρκετοὺς μαστόρους μὲ τὰς ἀναγκαίας ὕλας διὰ νὰ κτίσουν τοὺς δύω χωριστοὺς πύργους, καὶ οὕτω ν' ἀσφαλίζουν ταὶς πλάταις των εἰς τὴν εἰσβολὴν, καὶ νὰ ἔχουν ποῦ νὰ ἐπακουμβήσουν, ὅταν τυχὸν καταδιωχθοῦν. Εἶναι πρᾶγμα, Κύριοι, ὁποῦ πρέπει νὰ τὸ καλοστοχασθῶμεν. Ἐφέτος ἔχομεν νὰ πολεμήσωμεν, ὡς φαίνεται ἐκ προοιμίων, περὶ τῶν ὅλων, καὶ ἀνάγκη νὰ κινηθῶμεν ὅσον δυνατὸν δραστήρια καὶ ἐνεργητικά. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν χωρὶς ἀναβολὴν νὰ φθάσουν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη μερικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐμψυχόνουν τοὺς ἰδικούς μας, τοὺς κρατοῦν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον τῶν τροφίμων, νεκρόνουν τοὺς ἐχθρούς, ἠμποροῦν ἀκόμη νὰ

ἐμποδίσουν καὶ πολλὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, ὁποῦ διὰ θαλάσσης ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ, μεταβιβάζων στρατεύματα ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρος· ἀκόμη ἠμπορεῖ πολὺ νὰ δυσκολεύσῃ τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ προχωρήσουν εἰς τὰ ἐνδότερα, ἀφοῦ ἰδοῦν ὅτι πλοῖα ἑλληνικὰ εἰς τὰ μέρη των περιφέρονται. Περιμένει ἡ Διοίκησις μὲ ἀνυπομονησίαν ν' ἀκούσῃ τὴν ἔκπλευσιν τῆς τρίτης μοίρας καὶ τὴν διεύθυνσίν της εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Γράμμα ἀπὸ Λονδῖνον μᾶς βεβαιόνει, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐμβαρκαρισθέντων εἰς τὰς 16 τοῦ Φεβρουαρίου τριῶν μιλλιουνίων γροσίων, ἑτοίμαζον μετὰ πέντε ἢ ἓξ ἡμέρας, δηλ. ἀφοῦ ἐμβαρκαρίσθησαν τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἐμβαρκάρουν καὶ ἄλλα περίπου τόσα ἀπὸ τὸ νέον δάνειον, συγχρόνως καὶ ἓν πλοῖον μὲ πολεμεφόδια, ἐν οἷς μᾶς συναποστέλλουν καὶ μίαν ποσότητα σαλίου διὰ σημαίας.

Δὲν εἶναι ἀμφιβολία, Κύριοι, ὅτι σήμερον αὔριον ἔχομεν χρήματα ἱκανά, καθὼς εἶναι βέβαιον ὅτι πρώτη ἀνάγκη ὁποῦ θέλει ἀπαντήσει εἶναι ἐκείνη τοῦ στόλου. Χωρὶς λοιπὸν κάμμίαν ἀργοπορίαν ἂς ἔμβουν εἰς κίνησιν ὅσα πλοῖα ἀναγκαιοῦν, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐπικείμενος τῆς πατρίδος κίνδυνος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ α' Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 1425.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ στρατηγὸς Ἰωάννης Γκούρας ἔγραψεν εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν διὰ νὰ στείλῃ δύω πλοῖα εἰς τὸν κόλ-

πον τοῦ Ζητουνίου, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς τροφὰς καὶ τὰ κινήματα τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ ἐξαποστείλῃ τὴν γολέταν Ἀνδρομάχην Κ. Σπυρίδωνος Ἀντωνίου Λεκρεβίδη, καὶ τὴν γολέταν τοῦ Σταματίου Ἀστέρη· καὶ ἐπειδὴ ὁ Κύριος Σπυρίδων ἐστάλη εἰς Νεόκαστρον, διὰ τοῦτο καὶ εἰδοποιήθη ὅταν ἔλθῃ αὐτόθι, νὰ τὸν διορίσετε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κόλπον Ζητουνίου, ὡς ἡ περικλειομένη πρὸς αὐτὸν διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τούτου· εἰδὲ καὶ δὲν ἀπεράσῃ, νὰ τοῦ σταλῇ εἰς ὅποιον μέρος μάθετε νὰ εὑρίσκεται τυχόντος συναντήματος, διότι εἶναι μεγίστη ἀνάγκη εἰς τὰ ἐκεῖ ἡ παρουσία του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου*.— *Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης*.
Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1426.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὸν Κ. Σπυρίδωνα Ἀντ. Λεκρεβίδη.

Διατάττεσαι, ἅμα λάβῃς τὴν παροῦσαν διαταγὴν, νὰ διαπλεύσῃς ἀμέσως εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ζητουνίου καὶ Ταλαντίου, ὅπου θέλει συνεννοηθῇς μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἰωάννου Γκούρα, διὰ νὰ ἐμποδίσῃς τὰς ζωοτροφίας καὶ κινήματα τοῦ Ὀδυσσέως· θέλει εἶναι εἰς τὴν ὑποταγήν σου καὶ ἡ γολέτα Γαλατία Κ. Σταματίου Ἀστέρη. Ἡ ἀνάγκη εἶναι μεγίστη, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὥρα εἰς τὸ νὰ φανῇς χρήσιμος εἰς τὸ ἔθνος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου*. — *Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη*.
Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1427.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Διοίκησις ἔχει ἀνάγκην διὰ νὰ στείλῃ ζωοτροφίας εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τὴν μετακόμισίν των ἀναγκαιοῦσι πλοῖα, καὶ περὶ αὐτῶν διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ εὕρῃ γολέτας νὰ τὰς συμφωνήσῃ διὰ μετακόμισιν, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εὕρετε δύῳ ἢ τρεῖς γολέτας, χωροῦσα ἑκάστη ἕως 4000 κοιλὰ, καὶ νὰ ἔλθωσιν ἐδῶ οἱ κυβερνῆται μὲ τὰς γολέτας των ὅσον τάχος, διὰ νὰ συμφωνήσουν ἢ μὲ μηνιαῖον ἢ μὲ ναῦλον διὰ τὴν μετακόμισιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.* — *Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1456.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ 4 ἱσταμένου ὑπ' ἀριθ. 1427 εἰδοποιήθητε εἰς τὸ νὰ πέμψετε δύω ἢ τρεῖς γολέτας, διὰ νὰ μετακομίσουν ζωοτροφίας, καὶ νὰ ἔλθωσιν ἐδῶ διὰ νὰ συμφωνήσουν. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰσέτι δὲν ἐλήφθη ἀπόκρισις, καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς μετακομίσεως ζωοτροφιῶν εἶναι μεγίστη διὰ Μεσολόγγιον καὶ Νεόκαστρον, διὰ τοῦτο εἰδοποιεῖσθε εἰς τὸ νὰ εὕρετε δύω γολέτας καὶ νὰ τὰς πέμψετε ἐδῶ, διότι διὰ μὲν τὸ Μεσολόγγιον μέλλουν νὰ σταλοῦν ἕως ἓξ χιλιάδες κοιλὰ, εἰς δὲ τὸ Νεόκαστρον ἕως πέντε. Ὁ ναῦλός των θέλει συμφωνηθῆ ἐδῶ· ἐὰν δὲν ἦναι μεγά-

λαι αἱ γολέται, ἂς ἦναι μικρότεραι. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλλείψεως ζωοτροφιῶν εἶναι πολλή, καὶ ἀπαιτεῖ ταχύτητα, διὰ νὰ μὴ λειποτακτήσουν οἱ στρατιῶται, οἵτινες ἕως τώρα ἔκαμον θριάμβους, καὶ εἰσέτι θείῳ ἐλέει ἐλπίζονται μεγαλείτεροι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἀπριλίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1457.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Διὰ τὴν πρόβλεψιν τῶν ἐπισκευῶν τοῦ στόλου ἀπὸ Μάλταν οἱ πρόκριτοι Ὕδρας ἔπεμψαν δύω ἄνδρας. Προσκαλεῖσθε καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ ἐκλέξετε ἕνα καὶ πέμψετε ὧδε ὅσον τάχος, ὅπως σὺν ἐκείνοις ἐκπλεύσῃ καὶ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἢ κἂν νὰ εἰδοποιήσετε ποῖον μέλλει νὰ πέμψετε, διὰ νὰ γίνουν εἰς ὄνομά του τὰ ἐφοδιαστικά.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1458.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν αἴτησίν σας, διὰ τὰ πολεμεφόδια τῆς τρίτης μοίρας τοῦ στόλου σας νὰ πέμψετε τρεῖς τέσσαρας ἄνδρας νὰ τὰ περιλάβουν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1500.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Πέμπονται μετὰ τοῦ συμπολίτου ὑμῶν Δημητρίου Σκοπελίτου ἀλεῦρι ὀκάδες δεκαεπτὰ χιλιάδες δεκατέσσαρες, ἀριθ. 17,014, εἰς σακκία καὶ ζεμπίλια πρὸς χρῆσιν παξιμαδίου διὰ τὸν στόλον, ὡς ἡ ζήτησίς σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1512.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ψαριανοὶ ἔχασαν εἰς τὴν πτῶσίν των τὰ κατάστιχά των καὶ δὲν ἠξεύρουν πόσον ἔλαβον ἀπὸ τὰς προσόδους τοῦ Αἰγαίου πελάγους εἰς τὸν ἀπερασμένον χρόνον 1824, ἐπετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πόσον ἀνάλογον μερίδιον ἔλαβον. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε νὰ ἐξετάσετε τοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσόδων τῶν νήσων, καὶ πόσα ἔλαβον οἱ Ψαριανοί, καὶ ν' ἀναφέρετε ὅσον τάχος κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1543.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐξαποστέλλονται μετὰ τοῦ παρ' ὑμῶν ἀποσταλέντος Ἀντωνίου Ἰω. Πάνου πυρῖτις, βαρέλια ἐννενήκοντα, ἀριθ. 90, ὀκάδες καθαραὶ τρεῖς χιλιάδες διακόσιαι ὀγδοήκοντα πέντε, ἀριθ. 3285, καὶ χαρτὶ διὰ φυσέκια, ῥίζιμα ἕνδεκα, ἀριθ. 11, διὰ τὴν τρίτην μοῖραν τοῦ στόλου, καὶ προσκαλεῖσθε ν' ἀναφέρετε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς τούτων παραλαβῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1614.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ πέμψετε ἐδῶ ἓν πολεμικὸν πλοῖον ἀπὸ τὰ πλοῖα τῆς τρίτης μοίρας, τὰ ὁποῖα μέλλει νὰ ἐκπλεύσουν εἰς τὰ παράλια τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς Πελοποννήσου καὶ Χέρσου Ἑλλάδος, διὰ νὰ παραλάβῃ ζωοτροφίας εἰς γέννημα καὶ ἀλεῦρι, καὶ μετακομίσῃ εἰς Μεσολόγγιον, καὶ διὰ τὸν κόπον τῶν ναυτῶν ἡ Διοίκησις θέλει τοῖς δώσει ἓν φιλοδώρημα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 6308.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Θέλουσα ἡ Διοίκησις διὰ νὰ μένετε εὐχαριστημένοι καὶ ἡ εὐγενία σας, νὰ μένουν ἥσυχοι καὶ ἀνύποπτοι καὶ οἱ γενναῖοι ναῦται τῆς νήσου ταύτης, ὁποῦ ἐξέπλευσαν ἤδη μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσουν μὲ τὴν ἰδίαν προθυμίαν καὶ ἐπιμονὴν τὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ δρόμον τους, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος φροντίζουσα, κατὰ χρέος της, καὶ διὰ κάθε ἐνδεχομένην περίστασιν νὰ μένῃ κατὰ πάντα εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἡ νῆσος αὕτη, διὰ τοῦτο σᾶς περικλείει διαταγὴν πρὸς τοὺς προκρίτους καὶ δημογέροντας τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ, τὴν ὁποίαν θέλετε διευθύνει πρὸς ἐκείνους, ὥστε νὰ ἔχουν στρατολογημένους καὶ ἑτοίμους τοὺς ὁποίους διορίζονται τριακοσίους στρατιώτας, τοὺς ὁποίους εἰς περίστασιν ἀναγκαίαν, ἅμα ὁποῦ προσκληθοῦν ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας, νὰ τοὺς μεταβιβάσουν αὐτοῦ, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς νήσου ταύτης, ἀποκρουόμενος μὲ βλάβην του καὶ αὐτόθεν ὁ ἐχθρὸς οὗτος. Μολονότι δὲν ἐλπίζει ἡ Διοίκησις διὰ νὰ κριθοῦν ἀναγκαῖοι διὰ τὰ αὐτόσε, μολαταῦτα ἐπαναλαμβάνει ὅτι εἰς εὐχαρίστησιν τῆς εὐγενίας σας, καὶ εἰς ἡσυχίαν τῶν γενναίων ἐκπλευσάντων αὐτόθεν ναυτῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐνέκρινε τὸ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐσώκλειστον ταύτην διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 1610.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ ἡφαίστια ἀνήκουν τῇ Διοικήσει, κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἰδίας προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ κρατῆτε περὶ αὐτῶν ἀκριβῆ καὶ ξεχωριστὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων, τόσον τῆς ἐπιδιορθώσεως αὐτῶν, ὅσον καὶ μισθοὺς ναυτῶν καὶ ζωοτροφίας, καὶ ν' ἀναφέρετε διὰ νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Διοίκησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνέγνωσεν ἡ Διοίκησις τὴν κατὰ τὴν 10 τοῦ παρόντος ἀναφοράν σας, εἰς τὴν ὁποίαν παρετήρησεν ὅσα εἰς ἁρμόζοντα καιρὸν καὶ νουνεχῶς σκέπτεσθε περὶ τῆς μετατοπίσεως ἐντεῦθεν δι' ἄλλο μέρος τῆς Διοικήσεως. Οἱ ἀπεσταλμένοι συμπολῖταί σας, εὐγενέστατοι Κύριοι Ἀναγνώστης Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἀνδρέας Σκλιᾶς, οἵτινες παρασταθέντες εἰς τὴν Διοίκησιν, συνδιελέχθησαν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀρκούντως, αὐτοὶ ἐπιστρέψαντες ἤδη αὐτόθεν, σᾶς ἀνήγγειλον βέβαια τὰ ὅσα εἰς ἀπόκρισιν παρὰ τῆς Διοικήσεως ἤκουσαν δι' αὐτὴν τὴν πολλὰ οὐσιώδη ὑπόθεσιν. Ἡ καθέδρα τῆς Διοικήσεως μὲ τὸ νὰ ἦναι οὐσιῶδες ἀντικείμενον, ἐστάθη καὶ εἶναι ἔργον πολλῆς, ἐπιμελοῦς καὶ βαθείας σκέψεως τῆς Διοικήσεως, καὶ δι' αὐτὸ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι περὶ τούτου θέλει ἀποφα-

σίσει ἡ Διοίκησις ἐκεῖνο μόνον τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἴδῃ ὅτι εἶναι συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 1850.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν αἴτησίν σας, διὰ τῆς ὁποίας ἐζητεῖτε νὰ σᾶς ἐξαποστείλῃ ἑξῆντα χιλιάδας ὀκάδας ἀλεῦρι διὰ ζωοτροφίας τοῦ στόλου σας, ἡ Διοίκησις ἐκτὸς ταύτης τῆς ποσότητος ἀπεφάσισε νὰ σᾶς ἐξαποσταλῶσιν εἰσέτι τριακόσια καντάρια παξιμάδι, ἀριθ. 300, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπαράδωκε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους Κυρίους Ν. Φραγκιᾶν καὶ Ἰωάννην Μπουχουβάλαν· προσέτι ἐπαράδωκεν ἀλεῦρι ὀκάδας δεκαεπτὰ χιλιάδας ἐννενῆντα ἕξ, ἀριθ. 17,096, διότι τὸ πλοῖον δὲν ἐχώραγεν ἄλλο. Διὰ τοῦτο πέμψατε τοὺς ἰδίους ἢ ἄλλους νὰ περιλάβωσι τὸ λοιπὸν ἀλεῦρι, χιλιάδας 41,904.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1832.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ νησιῶται ὑπάγουν εἰς τὰς νήσους Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος καὶ ἀγοράζουν ναυπηγήσιμον

ὕλην ἐπὶ προφάσει, ὅτι τὴν θέλουν διὰ τὸν στόλον, καὶ δὲν πληρόνουν τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, καὶ ἕνεκα τούτου τὸ τελώνιον Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος ἐπαραπονέθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας, καὶ τοῦτο πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἡ Σ. Διοίκησις μὲ ἐπιταγὴν ἀπὸ 22 Ἀπριλίου ὑπ' ἀριθ. 6623 διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ δίδῃ ἔγγραφον ἄδειαν εἰς ἐκείνους, ὅσοι τῷ ὄντι διὰ χρείαν τοῦ στόλου ἀγοράζουσι τὰς τοιαύτας ναυπηγησίμους ὕλας ἀπὸ τὰς νήσους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὰς νήσους, ὅταν θελήσουν τοιαύτην ὕλην διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ στόλου, ν' ἀναφέρωνται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, διὰ νὰ τοῖς δώσῃ τακτικὴν ἔγγραφον ἀπόδειξιν, τὴν ὁποίαν νὰ παῤῥησιάζουν πρὸς τοὺς τελώνας διὰ νὰ ἦναι ἀκαταζήτητοι· ὁμοίως καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν τελώνην ν' ἀφήσῃ ἀκαταζήτητον ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε τοῦ παρουσιάσει τακτικὴν ἀπόδειξιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν ὅτι ὁσάκις ἔχετε χρείαν διὰ τοιαύτας ὕλας, ν' ἀναφέρεσθε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, διὰ νὰ μὴν ἀδικοῦνται οἱ τελῶναι, καὶ παύσῃ πᾶσα κατάχρησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7020.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ἔγγραφόν σας πρὸ ὀλίγου· μ' ἄκραν της λύπην ἐπληροφορήθη ἡ Διοίκησις τὴν θλιβερὰν εἴδησιν τῆς ἀποβάσεως τῶν ἐχθρῶν εἰς τὸ

ἐν τῷ λιμένι τοῦ Νεοκάστρου νησίον, καὶ τὴν τροπὴν καὶ καταστροφὴν τῶν ἐδικῶν μας.

Ἀληθινὰ ὁ κίνδυνος τῆς πατρίδος εἶναι μέγας, ἀλλ' ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀπελπισθῶμεν καὶ ν' ἀπαυδήσωμεν. Ἡ Διοίκησις ἔλαβε καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπιμόνως νὰ λαμβάνῃ ὁλονὲν τὰ πλέον δραστήρια μέτρα, διὰ νὰ ξεκινήσωσιν ἱκανὰ στρατεύματα ἀπὸ τὰς Πελοποννησίους ἐπαρχίας, καὶ νὰ τρέξωσιν ὑπὸ ἐμπείρους ἀρχηγοὺς ὅπου ὁ κίνδυνος μέγας. Πρὸ ἡμερῶν διώρισε καὶ μέλη διοικητικά, διὰ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ νὰ ἐνεργήσωσι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα τὴν στρατολογίαν· ὥστε ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ σωρεύσῃ ἱκανὴ στρατιωτικὴ δύναμις περὶ τὸ Νεόκαστρον. Εἶναι ἀνάγκη δὲ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης νὰ ὁρμήσῃ ὁ στόλος μας διὰ νὰ καταδιώξῃ τὰ περὶ τὸ Νεόκαστρον ἐχθρικὰ πλοῖα, καὶ οὕτω οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ νησίον ἐχθροὶ ν' ἀπελπισθῶσι καὶ νὰ παραδοθοῦν εἰς χεῖρας τῶν ἡμετέρων. Προτρέπεσθε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ γράψετε ὅσον τάχιστα τὰ δέοντα πρὸς τοὺς γενναίους Ναυάρχους, διὰ νὰ προφθάσῃ ὁ στόλος μας νὰ πολιορκήσῃ στενὰ τὸ νησίον, καὶ ἐπομένως νὰ κυριευθῇ πάλιν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους· καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς νὰ διαλύσωσι τὴν πολιορκίαν τοῦ Παλαιοκάστρου, καὶ νὰ καταστήσωσιν ἐλευθέραν τὴν μὲ τὸ Νεόκαστρον κοινωνίαν. Τότε ὄχι μόνον τὸ Νεόκαστρον σώζεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πολιορκία διαλύεται, καὶ ἐπανορθόνονται αἱ προλαβοῦσαι ζημίαι. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε ὅτι, καθὼς πολλάκις, καὶ τώρα ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος ἐπιστηρίζεται πολὺ περισσότερον εἰς τὴν ναυτικήν μας δύναμιν, φθάνει μόνον ἡ γενναιότης καὶ ἐπιμονὴ καὶ δραστηριότης νὰ συντροφεύωσι τὰς πράξεις μας, καὶ ὁ κίνδυνος ἀπαντᾶται. Εἶναι ἄφευκτα ἐπακολου-

θήματα τοῦ πολέμου καὶ τὰ ἀτυχήματα· χωρὶς ὅμως ἀπ' αὐτὰ νὰ πτοηθῶμεν, ἀνάγκη νὰ βάλωμεν εἰς ἐνέργειαν τὰ πλέον δραστήρια καὶ ἀποφασιστικὰ κινήματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 7078.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ κατὰ τὴν 2 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐμπεριεχόμενα.

Τὸ νὰ διατρίβῃ τις εἰς παρελθόντα, ἀφίνων τὸ νὰ παρατηρῇ τὰ ἐνεστῶτα, τοῦτο μήτε πρέπον, μήτε διόλου συμφέρον εἶναι εἰς τὴν παροῦσαν τῆς πατρίδος κατάστασιν. Τοῦτο μόνον πρέπει νὰ ἦναι ἀναγκαίως ἀντικείμενον ἑνὸς ἑκάστου πολίτου τῆς προσοχῆς καὶ παρατηρήσεως, ὅτι ἂν ἐκ συμφώνου ὅλοι μὲ ταχύτητα τρέξουν, εὐθὺς ἀπαλλάττουν τὴν φίλην πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον εἰς αὐτὴν κίνδυνον. Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ θαλάσσιος δύναμις πάντοτε συνετέλεσεν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, καὶ ὅτι πάλιν ἀφοῦ αὐτὴ μὲ τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν τρέξῃ διὰ ν' ἀποκρούσῃ τὸν ἐχθρὸν περὶ τὸ Νεόκαστρον διὰ θαλάσσης ἐγρήγορα, διασώζεται καὶ τὸ κινδυνεῦον φρούριον, συνδιασώζεται μ' αὐτὸ καὶ ἡ πατρίς. Εἶναι ὅμως καὶ βέβαιον, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς οὗτος στόλος διὰ τὴν σμικρότητα τῶν πλοίων του ἐμποδίσθη νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν ὅσα καὶ ἐπιθυμίαν εἶχε καὶ τὸ συμφέρον τῆς

πατρίδος ἐζήτει. Αὐτὸς ὅμως καὶ τώρα δὲν ἠμέλησε νὰ κάμῃ τὸ χρέος του, ἀγωνιζόμενος ν' ἀποκρούσῃ διαφόρως ὁρμῶντα τὸν ἐχθρὸν κατὰ τῆς πατρίδος. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ καὶ ἐμψυχώσῃ τὸν ἑλληνικὸν στόλον διὰ τὴν προσοῦσαν εἰς αὐτὸν ἀδυναμίαν ὡς ἐκ τῆς σμικρότητος τῶν πλοίων, καὶ νὰ τὸν κινῇ ἐπὶ μᾶλλον νὰ ὁρμᾷ κατ' ἐχθροῦ, νὰ τὸν ἀποκρούῃ καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν πρᾶξιν τῶν ὀλεθρίων σκοπῶν του, εἶναι τὰ πυρπολικὰ, καθὼς εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν. Διὰ τοῦτο προτρέπεσθε νὰ φροντίσετε ν' ἀγορασθοῦν ὀγρήγορα ὅσα εὑρεθοῦν πυρπολικὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν ἑλληνικὸν στόλον, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ τὰ ἑτοιμάσετε, νὰ τὰ διευθύνετε εἰς ἐκεῖνον ὀγρήγορα, διὰ νὰ προλάβωμεν τὸ κινδυνεῦον Νεόκαστρον καὶ ἀποκρούσωμεν τὸν περὶ αὐτὸ ἐχθρόν, τῶν ὁποίων αὐτῶν πυρπολικῶν τὴν τιμὴν θέλει ἀποκρίνεται ἡ Διοίκησις. Τὸ πρᾶγμα πόσον ἀναγκαῖον εἶναι, τὸ ἐννοεῖτε, καὶ δι' αὐτὸ ἀνεπίδεκτον καὶ τῆς παραμικρᾶς ἀναβολῆς. Ἤδη πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις ὅτι ὁ στρατηγὸς Σαφάκας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κροτήσαντες πόλεμον εἰς Κράβαρι κατὰ τῶν ἐκεῖ ἐχθρῶν, τοὺς ἐνίκησαν, φονεύσαντες ὡς δύω χιλιάδας. Προτρέπεσθε, ἂν αὐτόθι εὑρίσκεται κἀνὲν πλοῖον, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν κατὰ τὸ Νεόκαστρον ἑλληνικὸν στόλον, νὰ τὸ διευθύνετε πρῶτον ἐδῷ, διὰ νὰ παραλάβῃ τροφὰς ἐντεῦθεν, τὰς ὁποίας νὰ μεταφέρῃ εἰς Ἀρκαδίαν, εἰς τὸ ἐκεῖ συγκροτούμενον στρατόπεδον, καὶ θέλει πληρωθῇ τὸν ναῦλόν του ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — *Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.* — *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 7084.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ σᾶς χαροποιήσῃ, σπεύδει νὰ σᾶς ἐμπερικλείσῃ ἀντίγραφον γράμματος τοῦ ἐπάρχου Καλαμάτας, ὁποῦ τὴν στιγμὴν ταύτην ἔλαβεν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θέλετε πληροφορηθῇ τὴν λαμπρὰν νίκην τοῦ στόλου μας. Κρίνει ὅμως ἐνταῦτῷ ἀναγκαῖον νὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ, ὅτι τὰ μόνα σωστικὰ μέσα εἶναι τὰ ἐμπρηστήρια, καὶ δίχως τῶν ὁποίων ὁ στόλος μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τελεσφορήσῃ. Λοιπὸν ἐπειδὴ τὰ ὅσα πυραλωτὰ συνεπέφερεν ὁ στόλος μας ἐκάησαν εἰς δόξαν τῆς πατρίδος, καὶ πολλὰ ἐνδεχόμενον νὰ μὴν ἔμεινε κἀνὲν εἰς αὐτὸν, θέλετε κάμει τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, καὶ χωρὶς παραμικρὰν ἀναβολὴν, νὰ προφθάσετε ὅσα ἔχετε αὐτοῦ, καὶ ἀκόμη νὰ προσπαθήσετε νὰ ἀγορασθοῦν καὶ ἄλλα καὶ νὰ σταλοῦν, τῶν ὁποίων τὴν τιμὴν ὑπόσχεται ἡ Διοίκησις νὰ πληρώσῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Τοῦ γράμματος τῆς ἐπαρχίας Καλαμάτας.

Τῇ ά. Μαΐου 1825.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἦλθον ναῦται ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον τοῦ καπετὰν Ἀντωνίου Κριεζῆ, οἵτινες μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι μερικὰ καράβια, ὁποῦ πρὸ μιᾶς ὥρας ἄραξαν εἰς τὸ Ἀλμυρὸν, εἶναι ὁ ἑλληνικὸς στόλος καὶ ὁ ἐχ-

λαμπρότατος Ἀρχιναύαρχος Κ. Μιαούλης, συμποσούμενος ἀπὸ 24 πλοῖα ἑλληνικά, καὶ μᾶς ἐχαροποίησαν, ὅτι χθὲς τὸ ἑσπέρας ἔῤῥιψαν 6 ἑλληνικὰ μπουρλότα εἰς τὴν Μοθώνην, ὅπου ἦτον ἕως 25 ἐχθρικὰ πλοῖα ἀραγμένα, ἅτινα ἐκ τοῦ φόβου ἔκοψαν τὰς γούμενάς των, καὶ ἔπεσαν διόλου εἰς τὸ φρούριον Μοθώνης. Τὰ μπουρλότα ὅμως ἐπέτυχον καλὰ καὶ ἔκαυσαν τέσσαρας φρεγάδας, τέσσαρα κορβέττα, δώδεκα βρίκια καὶ ἄλλα διάφορα πλοῖα· ἐκάησαν ὅλα ὅσα ἐκεῖ εὑρέθησαν. Ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ὅμως ταύτης διάφορα κανόνια καὶ ἄλλα σίδηρα ἔπεσαν εἰς τὸ ἐκεῖ φρούριον καὶ ἔκαμαν μεγάλην ζημίαν τοῦ αὐτοῦ φρουρίου. Εἰς τὰ αὐτὰ πλοῖα ἦτον καὶ ὁ Καπετανάμπεης, Πολίτης, καὶ ὁ Ἰσμαὴλ-Τζιμπεράλτας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6'. Μαΐου 1825.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς,* Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7085.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ αὐστριακὸς Ναύαρχος Ἀκκούρτης, ὢν ἀραγμένος εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα, ἐμπόδισε δύω ἐμπορικὰ πλοῖα αὐστριακῆς ὑπερασπίσεως, φέροντα ἀλεῦρι καὶ κριθάρι πιθανῶς ἐχθρικῆς ἰδιοκτησίας, τὰ ὁποῖα ὁ ἑλληνικὸς στόλος καὶ οἱ καταδρομεῖς ἔστειλαν ἐνταῦθα, καὶ φαίνεται ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ ἀργοπορήσῃ ἐδῶ, διὰ νὰ ἐμποδίζῃ ὅσα τοιαῦτα πλοῖα κατὰ καιρὸν ἀπὸ τὸν στόλον μας καὶ ἀπὸ τοὺς καταδρομεῖς στέλλονται. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τούτου ἡ Διοίκησις κρίνει συμφέρον, ὅσα τοιαῦτα πλοῖα συλλαμβάνονται ἀπὸ τὸν στόλον καὶ ἀπὸ τοὺς καταδρομεῖς, νὰ ἰδεασθοῦν νὰ μὴ διευθύνωνται εἰς τὴν

Διοίκησιν, ἐν ὅσῳ ὁ εἰρημένος Διοικητὴς αὐστριακὸς διατρίβει ἐνταῦθα, ἀλλὰ νὰ μένωσιν εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ νὰ ἰδεάζεται τακτικῶς ἡ Διοίκησις, χωρὶς νὰ ἐγγίζωνται τὰ φορτία των προτοῦ νὰ φθάσῃ διαταγὴ τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγν. Σπυλιωτάκης.— Κωνσταν. Μαυρομιχάλης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 1661.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν (α).

Τὴν ἔσω διακήρυξιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' ἀριθ. 7073 διατάττεσθε νὰ δημοσιεύσετε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Μαΐου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν,

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γεώργιος Γλαράκης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 7073.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Ἕλληνες!

Ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν εἴδαμεν τὸ φῶς, εἶναι βαμμένη τώρα πέντε χρόνους μὲ τὸ αἷμά σας.

Ἡ ἱστορία τῶν ἀγώνων σας γράφεται ὄχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὸ ἴδιον αἷμα, τὸ ὁποῖον ἐχύσατε διὰ νὰ κερδήσετε τὴν ἐλευθερίαν σας. Τὴν ἐλευθερίαν σας, λέγω, ἡ ὁ-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη.

ποία φοβερίζεται ἐφέτος ἀπὸ τὸν θηριώδη ἐχθρὸν, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ τὸν αἰγυπτιακὸν ἐχθρόν.

Τί στέκεσθε, Ἕλληνες, καὶ βλέπετε μὲ ἀπάθειαν νὰ σφάζωνται τὰ βρέφη σας, νὰ σύρωνται αἱ γυναῖκές σας εἰς αἰχμαλωσίαν, νὰ καίωνται καὶ νὰ λεηλατῶνται τὰ σπίτια σας καὶ τὰ ὑποστατικά σας;

Ἂν ἡ Ἑλλὰς ἐχάνετο εἰς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἱερᾶς μας ἐπαναστάσεως, ὁπότε μήτε ἀξίους πολεμιστὰς εἶχε, μήτε ὅπλα, μήτε πολεμικὴν ὕλην, μήτε ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου, οἱ ἀλλοεθνεῖς ἤθελαν κλαίει ἀληθινὰ τὸν χαμόν μας, ἀλλ' ἤθελαν μᾶς μακαρίζει, διότι ἐχαθήκαμεν μαχόμενοι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων μας, καὶ ἐσφάγημεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς διὰ τὴν ἀδυναμίαν μας.

Ἀλλ' ἀφοῦ, Ἕλληνες, τώρα πέντε χρόνους ἐστήσατε τόσα καὶ τόσα λαμπρὰ τρόπαια εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν μάχας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, ἀφοῦ πολεμοῦντες ἀδιακόπως ἐμάθετε πειραματικῶς τὴν τέχνην τοῦ Ἄρεως, ἀφοῦ ἐδράξατε μὲ τὴν ἀνδρίαν σας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τὰ ἴδιά των ὅπλα, μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς κατεπολεμήσατε, ἀφοῦ ἐπήρατε τὰ τρομερὰ φρούρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν κλεισμένοι οἱ ἐχθροί σας, καὶ ἀφοῦ διὰ τοὺς ἐνδόξους ἀγῶνάς σας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης ἐκερδήσατε τὴν ἀγάπην ὅλης τῆς Εὐρώπης, δένετε τὰς χεῖράς σας καὶ παῤῥησιάζετε τὸν λαιμόν σας εἰς τὸ σπαθὶ τοῦ ἐχθροῦ;

Ὄχι, Ἕλληνες! διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς φιλτάτης πατρίδος, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς γλυκείας ἐλευθερίας, ὄχι! Ἁρπάσατε τὰ ἅρματά σας, ζωσθῆτε τὰ σπαθιά σας, καὶ ἀσπασθέντες ὅλοι τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν, τρέξατε ὅπου σᾶς κράζει ὁ Ἄρης.

Πελοποννήσιοι, Στερεολλαδῖται, Νήσιοι, ὅλοι τρέξατε

ὅπου σᾶς προσκαλεῖ ὁ κίνδυνος τῆς πατρίδος. Ὁ ἦφαιστος καὶ ἐφέτος, ὡς καὶ τοὺς περασμένους τέσσαρας χρόνους, ἂς καταποντίσῃ εἰς τὰ βαθέα σπήλαια τοῦ Ποσειδῶνος τὸν κολοσσαῖον στόλον τοῦ ἐχθροῦ.

Μὴ τὸν φοβῆσθε, ἀνδρεῖοι Ὑδραῖοι, Σπετσιῶται καὶ Ψαριανοί· ἀπὸ σᾶς ἐλπίζεται κ' ἐφέτος νὰ ματαιωθοῦν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ ὡς καὶ πέρυσι. Ἐσεῖς εἶσθε, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκάψατε εἰς Μυτιλήνην, Χίον, Τένεδον καὶ πέρυσι περὶ τὴν Σάμον.

Πελοποννήσιοι, ἐλησμονήσατε ὅτι ἀπὸ τὸ σπαθί σας στάζει ἀκόμη τὸ αἷμα τόσων χιλιάδων Τούρκων καὶ ἐντοπίων καὶ ἔξωθεν ἐλθόντων; ἐλησμονήσατε τὸν παντελῆ ὄλεθρον τοῦ ὑπερηφάνου Δράμαλη ; Καὶ σεῖς Στερεολλαδῖται, δὲν ἐνθυμᾶσθε ὅτι αἱ ὑψηλαὶ καὶ ὑπερήφαναι κορυφαὶ τῶν ὀρέων τῆς γῆς τῶν ἐνδόξων προγόνων μας φυλάττουν τὰ κόκκαλα τῶν τόσαις φοραῖς φονευθέντων ἐχθρῶν εἰς μαρτυρίαν τῆς ἀνδρίας σας ; Ἰδού, νέον στάδιον δόξης μᾶς ἀνοίγεται σήμερον· ἰδού, ἡ νίκη ἀμαράντους στεφάνους σᾶς ἑτοιμάζει.

Ἡ πατρὶς σᾶς προσκαλεῖ ὅλους εἰς τὰ ὅπλα ! Σφαλήσατε τὰ ἐργαστήριά σας, παύσατε τὸ ἐμποριόν σας. Δὲν εἶναι καιρός, Ἕλληνες, νὰ τρέχωμεν κατόπιν τοῦ κερδῴου Ἑρμοῦ, εἶναι ἀνάγκη νὰ τρέχωμεν κατόπιν τοῦ Ἄρεως.

Τρέξατε εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, καὶ ἑνωμένοι μὲ τὴν ἱερὰν ὁμόνοιαν, ὁρμήσατε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν.

Μὴ δίδετε πίστιν, Ἕλληνες, εἰς τὰς ψευδεῖς καὶ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Αὐτὸς μὴν ἠμπορῶν νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν του μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων, πάσχει νὰ τὸν κατορθώσῃ μὲ τὴν ὑπουλότητα· αὐτὸς καὶ φυσικῶς καὶ θρησκευτικῶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ φυλάξῃ τὰς ὑποσχέσεις του, καὶ μάρτυρες ἡ Χίος, ἡ Νιάουσα, Θετ-

ταλομαγνησία, Κάσος καὶ Κρήτη, τὰς ὁποίας κατέστρεψε, μ' ὅλον ὅτι ὑπεσχέθη εἰς τοὺς κατοίκους των τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ὑπαρχόντων των.

Ἡ φήμη εἶναι ἕτοιμη νὰ κηρύξῃ εἰς ὅλον τὸν γνωστὸν κόσμον τὰς νέας νίκας σας, καὶ ἡ πατρὶς προθύμη νὰ σᾶς ἀνταμείψῃ.

Ἀθανάτων προγόνων ἀπόγονοι! δύω χιλιάδες χρόνοι προσμένουν ἀπὸ σᾶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς κλασικῆς τῶν ἐνδόξων πατέρων σας γῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεύς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 2041.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Περὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ηὕρατε καὶ εἶναι κατάλληλον διὰ ἡφαίστιον, καὶ ἀνεφέρθητε εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ σᾶς σταλῶσι τριάντα χιλιάδες γρόσια πρὸς ἀπόκτησιν, σᾶς λέγομεν ὅτι τὴν ἀναφοράν σας τὴν ἀπέρασεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς ἐξέτασιν, ἥτις ἐνεκρίθη καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὴν Διοίκησιν, ἵνα δώσῃ τὴν αὐτὴν ποσότητα· ἡ δὲ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐνέκρινε τὴν γνώμην τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ διέταξε τὸ ταμεῖον διὰ νὰ μετρήσῃ τὰ γρόσια τριάντα χιλιάδας διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ αὐτοῦ πλοίου πρὸς χρῆσιν ἡφαιστίου.

Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν νὰ παραλάβετε τὸ αὐτὸ πλοῖον καὶ νὰ τὸ ἑτοιμάσετε ὡς γινώσκετε διὰ ἡφαίστιον, καὶ πέμψατε τὸν οἰκοκύρην τοῦ πλοίου ἐδῶ, διὰ νὰ παραλάβῃ τὰς τριάντα χιλιάδας γρόσια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7294.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Διὰ νὰ προφθασθῇ ὅσον τάχος ἡ ἔλλειψις τῶν πυρπολικῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἀνάγκην γνωρίζετε κάλλιστα, ἐνῷ ἡ Διοίκησις διέταξε καὶ μεταχειρίζεται τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ἡ ἀναγκαία ὕλη πρὸς κατασκευὴν τῶν πυρπολικῶν, κρίνει ἀναγκαιότατον διὰ νὰ γενῇ ἔρευνα νὰ εὑρεθοῦν καὶ ἕτοιμα πλοῖα ἐπιτήδεια διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς πυρπολικά. Διορίζεσθε λοιπὸν νὰ ἐξετάσετε εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ νὰ εὕρετε τοιαῦτα πλοῖα, καὶ νὰ στείλετε χωρὶς ἀναβολὴν τοὺς καπετανέους των ἐνταῦθα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ συμφωνηθῇ ἡ ἀγορά των. Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς παρακινήσῃ ἡ Διοίκησις διὰ νὰ ἐπιταχύνετε τὸ ἔργον τοῦτο, ἐπειδὴ γνωρίζετε καὶ μόνοι σας τὴν ἀνάγκην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.—Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. —Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2104.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 9 ἱσταμένου ἀναφορά σας, εἰς ἣν θεωρεῖται ὅτι ἐλάβατε πολεμεφόδια διὰ εἰκοσιεννέα πλοῖα,

ἐνῷ ἐστάλησαν διὰ τριάντα πολεμικὰ καὶ δύω ἡφαίστια, ὅλα τριάντα δύω, ὡς θεωρεῖται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου.

Εἰς τὴν πρώτην μοῖραν, διὰ δέκα πλοῖα, ἦλθον ἀπὸ εἷς ναύτης ἑκάστου πλοίου, καὶ ἐπαράλαβον βαρέλια ἐννενῆντα, ὀκάδες καθαραὶ τρεῖς χιλιάδες διακόσιαι ἐννενῆντα ἓξ καὶ τέταρτον· αἱ τρεῖς χιλιάδες διὰ τὰ δέκα πολεμικὰ, καὶ αἱ διακόσιαι ἐννενῆντα ἓξ καὶ τέταρτον διὰ τὰ ἡφαίστια, ὡς ἰδεάσθητε ἀπὸ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ ὑπουργείου ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου ὑπ' ἀριθ. 956. Εἰς τὴν δευτέραν μοῖραν ἐστάλη διὰ τοῦ Ν. Ἀνδρέου Γουδῆ καὶ Νικολάου Φραγκιᾶ πυρῖτις βαρέλια ἑξῆντα δύω χονδρὴ, ὀκάδες καθαραὶ δύω χιλιάδες διακόσιαι ἑξῆντα τρεῖς, 2263, καὶ βαρέλια εἴκοσι ἓν ψιλὴ, ὀκάδες καθαραὶ ἑπτακόσιαι τριάντα ἑπτά· ὅλον, ὀκάδες τρεῖς χιλιάδες, ἀριθμ. 3000, ὡς σᾶς εἰδοποίησε τὸ Ναυτικὸν ἀπὸ 3 Μαΐου ὑπ' ἀριθ. 1110. Εἰς τὴν τρίτην μοῖραν ἐςάλη διὰ τοῦ Ἀντωνίου Ἰω. Πάνου βαρέλια ἐννενῆντα πυρῖτις, ὀκάδες καθαραὶ τρεῖς χιλιάδες διακόσιαι ὀγδοῆντα πέντε, ἀριθ. 3285· αἱ τρεῖς χιλιάδες διὰ τὰ δέκα πολεμικὰ, καὶ αἱ διακόσιαι ὀγδοῆντα πέντε διὰ τὰ δύω ἡφαίστια. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἐλήφθη ἡ ἀνάλογος πυρῖτις διὰ τριανταδύω, καὶ δὲν λείπει, ὡς καὶ εἰδοποιήθητε ἐν καιρῷ ἑκάστης παραλαβῆς, ὡς ἄνωθεν θεωρεῖτε.

Περὶ δὲ τῶν δέκα ἀναφερομένων πλοίων, ὅτι κατηνάλωσαν τὴν πυρίτιδα ἐν τῷ πολέμῳ, θέλει ἀναφερθῆ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ ὡς διατάξει θέλει εἰδοποιηθῆ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει.

Νέα λαμπρὰ κατορθώματα τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, διαφημισθέντα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐχαροποίησαν ὅλων τὰς καρδίας καὶ τὰς ἔκαμαν ἀνυπομόνους νὰ πληροφορηθοῦν τὴν ἀληθῆ καὶ περιστατικὴν εἴδησιν τῆς νίκης.

Ταύτην τὴν ἑσπέραν ἔφθασε τέλος πάντων ἡ ἀναφορὰ τοῦ γενναίου Ναυάρχου κυρίου Α. Μιαούλη, ἀργοπορήσασα μέχρι τοῦδε διὰ τοὺς ἐναντίους ἀνέμους. Ἐξ αὐτῆς πληροφορούμεθα, ὅτι τὴν ἑσπέραν τῆς 30 Ἀπριλίου ἡ πρώτη μοῖρα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ γενναίου Ναυάρχου Α. Μιαούλη, καταδιώκουσα τὸν αἰγυπτιακὸν μετὰ λαμπρὰν ναυμαχίαν, διέπλευσε τὰς νήσους Σαπιέντσας, ἔσμιξεν ὑπὸ τὸ τεῖχος τῆς Μοθώνης ὑπὲρ τὰ 20 ἐχθρικὰ πλοῖα, ἐξ ὧν δύω ἦσαν φρεγάτται, τρεῖς κορβέτται καὶ τὰ λοιπὰ βρίκια, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ φορτηγά· ὅτι ἀμέσως τὰ πυρπολικὰ τοῦ στόλου μας, 6 τὸν ἀριθμόν, ἐπέπεσον εἰς αὐτά, ἐπέτυχον καὶ κατέκαυσαν ὅλα ὁμοῦ· ὅτι τὸ πῦρ τῶν καιομένων πλοίων μετεδόθη εἰς τὸ φρούριον τῆς Μοθώνης καὶ εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν πολεμεφοδίων, ὥστε ἀνετράπη μέγα μέρος τοῦ τείχους, καὶ αἱ ἐν τῷ φρουρίῳ οἰκοδομαὶ διήρκεσαν καιόμεναι ὑπὲρ τὰς πέντε ὥρας. Ἐπληροφορήθη ἑπομένως ὁ ναύαρχος, ὅτι μία τῶν φρεγαττῶν ἦτον τὸ ῥάζον δελίνι τοῦ Μεχμὲτ-Ἀλῆ, 54 κανονίων, ὑπόσχεται δὲ μὲ δεύτερον λεπτομερεστέρας πληροφορίας τῆς ὅσης ζημίας ἔπαθεν ὁ ἐχθρός, ἡ ὁποία ἔπεται νὰ ἦναι τόσον σημαντικωτέρα, καθ' ὅσον αἱ ἀποθῆκαι τῶν τρο-

(α) *Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν*, ἔτος β'. ἀριθ. 40, τῇ 17 Μαΐου 1825· μετατύπωσις Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, τόμος β'. σελ. 56.

φῶν καὶ πολεμεφοδίων τοῦ ἐχθροῦ, εἰς τὸ παράλιον τῆς Μοθώνης κείμεναι, διεφθάρησαν.

Ἡ θεία πρόνοια, ἥτις προστατεύει τὴν Ἑλλάδα, ἐλάμπρυνε τοὺς ἀγῶνας τῶν θαλασσινῶν μας εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ὅτε καὶ ἡ ὀφρὺς τοῦ Αἰγυπτίου ἔπρεπε νὰ ταπεινωθῇ καὶ τὸ στρατιωτικὸν νὰ ἐμψυχωθῇ καὶ νὰ φιλοτιμηθῇ νὰ ςήσῃ καὶ αὐτὸ διὰ ξηρᾶς τῆς νίκης τὰ τρόπαια, διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν πατρίδα, νὰ ἐκδικηθῇ τὸ αἷμα τῶν πεσόντων εἰς τὰς προλαβούσας μάχας ἀδελφῶν μας καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

Πᾶς Ἕλλην ἃς ὑψώσῃ χεῖρας εὐχαριστηρίους πρὸς τὸν Ὕψιστον καὶ ἃς εὐχηθῇ νὰ ἐνισχύσῃ ἡ θεία πρόνοια τὰ ὅπλα μας, πρὸς στερέωσιν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς πολυτίμου ἐλευθερίας καὶ ἀνεξάρτησίας μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Μαΐου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 2105.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Περὶ τῶν μηνιαίων τῆς μοίρας τοῦ στόλου σας, ὅτι ἤδη ἐγγίζει τὸ τέλος, τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἔχει τὴν φροντίδα, ἅμα φθάσει τὸ δάνειον, νὰ τὸ παραλάβῃ δι' ὅλον τὸν στόλον, διότι ὁ σκοπὸς τῆς Διοικήσεως εἶναι εἰς τὸ νὰ κρατήσῃ ὅσον ἠμπορεῖ τὸν στόλον εἰς κίνησιν.

Καὶ διὰ νὰ μὴ συμβῇ ἀργοπορία, προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, πότε ἔκπλευσεν ἑκάςη μοῖρα, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρ-

χου, διὰ νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου, ὡς ἐστάλησαν καὶ ἀπὸ Ὕδραν καὶ Ψαριανούς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 2274.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς πέμπεται μὲ τὸν Δημητράκην τοῦ Μώρου τριακόσιαι ὀκάδες πυρῖτις· ἐξ αὐτῶν αἱ μὲν διακόσιαι εἶναι διὰ τὸν Κ. Ἰωάννην Γ. Κούτσην, αἱ δὲ ἑκατὸν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἡφαιστίου, διότι ἄλλη κατὰ τὸ παρὸν δὲν εὑρίσκεται, καὶ ἂς ἐξοικονομηθῶσιν ὅπως δυνηθῶσιν.

Διὰ δὲ τὰ τῶν δέκα πλοίων ζητηθέντα πολεμεφόδια, ἅμα φθάσουν ἢ ἀπὸ Λόνδραν ἢ ἀπὸ Μάλταν, τὰ ὁποῖα ἀναμένονται ὅσον τάχος, θέλει σταλῶσιν, ὁμοίως καὶ ἑκατὸν ὀκάδες διὰ τὸν Ἰωάννην Κούτσην καὶ διακόσιαι διὰ τὸ ἡφαίστιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7592.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ ἡ σύμπνοια καὶ σύμπραξις ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὁμολογουμένως τὸ μόνον ἀκαταμάχητον ὅπλον ἐναντίον τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ τῆς πατρίδος· ἐπειδὴ εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ παρόντος ἀγῶνος ἔλαβεν ἡ Διοίκησις λαμπρὰ παραδείγματα τοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνες τρέφουν εἰς τὰς ψυχάς των τὴν πάτριον καὶ ἀληθῆ ἀρετὴν τῆς στενῆς ἑνώσεως καὶ συμπνοίας ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, καὶ

λησμονοῦν πᾶν πάθος, κυριευόμενοι ἀπὸ μόνον τὸ εὐγενὲς αἴσθημα τοῦ νὰ σώσουν τὴν πατρίδα, καταδιώκοντες ἐκ συμφώνου καὶ μὲ χριστιανικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἕνωσιν τοὺς βαρβάρους τυράννους της·

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος εἶναι δίκαιον νὰ συντρέχῃ εἰς τὸ νὰ ἐγχαραχθῇ βαθύτερον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων αὕτη ἡ ἀληθὴς βάσις ὅλων τῶν ἀρετῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κυρίως ἐλπίζεται ἡ εὔκλεια τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ ἡ διαρκὴς ἀπόλαυσις τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἑπομένως τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος· καὶ

Ἐπειδὴ ὅσοι κατὰ καιροὺς ἢ ἐναντίον τῶν πολιτικῶν αὐτῶν χρεῶν ἔπραξαν, ἢ ἄλλως πως τοὺς καθεστῶτας νόμους δὲν ἐσεβάσθησαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους δὲν ἔμειναν ἀτιμώρητοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔδειξαν εἰλικρινῆ μεταμέλειαν, καὶ ἐπικαλούμενοι τὸ ἔλεος τῶν νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως τὴν συμπάθειαν, προσφέρουν τὴν πατριωτικήν των σύμπραξιν εἰς τὸν προκείμενον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀγῶνα·

Συναινέσει καὶ τοῦ σεβαστοῦ Βουλευτικοῦ, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 683 προβούλευμα, διακηρύττει·

Α'. Χαρίζεται γενικὴ ἀμνηστεία εἰς ὅλους τοὺς ὑποπεσόντας εἰς πολιτικὰ ἐγκλήματα (ἐκτὸς τοῦ ἐγκλήματος φανερᾶς προδοσίας) καὶ ἑπομένως ὑποκειμένους εἰς δεσμὰ, ἢ ὀφείλοντας λόγον τῶν πράξεών των.

Β'. Ἀκυροῦνται ὅλαι αἱ κατὰ τῶν ὑποπεσόντων εἰς πολιτικὰ ἐγκλήματα (ἐκτὸς τοῦ τῆς προδοσίας) πράξεις τῆς Διοικήσεως καὶ παραδίδονται εἰς λήθην.

Γ'.) Ὅλοι οἱ ὑποπεσόντες εἰς τοιαῦτα ἐγκλήματα, ὁποίου βαθμοῦ καὶ τάξεως ἂν ἦναι, ἀπολαμβάνουν ἀπὸ τὴν σήμερον ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, κατὰ τὸν ὀργανικὸν νόμον.

Δ'. Ἡ παροῦσα διακήρυξις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου, ὁ δὲ Γενικὸς γραμματεὺς καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Πολέμου, τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἐνεργήσουν, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, ὅσα διαλαμβάνονται εἰς τὴν παροῦσαν διακήρυξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Μαίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1822.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὴν ἄνω διακήρυξιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, ὑπ' ἀριθ. 7592, προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσετε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Μαίου 1825.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν,

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7647.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Αἱ τελευταῖαι ἀπὸ Μεσολόγγιον εἰδήσεις εἶναι θλιβερώταται. Ὁ ἐχθρὸς ἔφθασε βολὴν πιστόλας ἔξω ἀπὸ τὸ χαράκωμα· ἔστησε κανόνια καὶ βόμβας ἀρκετὰς καὶ ἀδιακόπως πυροβολεῖ καὶ τὸ φρούριον καὶ τὴν χώραν· ἔκοψε καὶ τὸ νερόν, καὶ τὸ πλῆθος τόσων χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ἐκεῖ κλεισμένοι, κινδυνεύουν, καὶ τὸ Μεσολόγγιον χάνεται ἀφεύκτως, ἐὰν δὲν προφθασθῇ ἐγκαίρως. Ὁ ἐχθρός, ἐνῷ δὲν λαμβάνει ζωοτροφίας διὰ ξηρᾶς, προμηθεύεται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης καὶ δὲν φοβεῖται τὴν πείνην, ἡ ὁποία μόνη, καθὼς καὶ ἄλλοτε,

ἤθελε τὸν ἀναγκάσει ν' ἀποσυρθῇ. Ἡ Διοίκησις ἀπ' ἀρχῆς ἐγνώρισε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εὑρεθῇ εἰς ἐκεῖνα τὰ παράλια μέρος τῶν ἑλληνικῶν πλοίων καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἔγραψε καὶ πρὸς τὰς νήσους καὶ πρὸς τὸν ναύαρχον. Ἤδη ἀπὸ γράμματα ὅλων τῶν πολιορκουμένων, καὶ ὁπλαρχηγῶν καὶ πολιτῶν, πληροφορεῖται ὅτι ἐὰν ἕως δεκαπέντε ἡμέρας δὲν φθάσουν μερικὰ καράβια, διὰ νὰ διώξουν τὰ δύω βρίκια τοῦ Γιουσοὺφ-πασσᾶ καὶ νὰ κόψουν τὰς τροφὰς τῶν ἐχθρῶν, ἐνταὐτῷ δὲ νὰ εὐκολύνουν διάφορα κινήματα τῶν ἐδικῶν μας στρατευμάτων ἀπὸ τὰ ὄπισθεν τοῦ ἐχθροῦ, τὸ Μεσολόγγιον χάνεται χωρὶς ἀμφιβολίαν, καὶ μαζῇ μ' αὐτὸ χάνεται βεβαίως καὶ ἡ Ἑλλάς· διότι ὅταν ὅλα τὰ εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα ἐχθρικὰ στρατεύματα μεταβοῦν εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Μεσολογγίου, δὲν εἶναι τρόπος ἀντιστάσεως, οὔτε ἐλπὶς σωτηρίας. Διὰ τοῦτο προτρέπεσθε διὰ τῆς παρούσης, ὅσα πλοῖα τῆς ά. ἢ τῆς γ'. μοίρας εὑρίσκονται αὐτοῦ, μ' ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα καὶ χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ νὰ τὰ ξεκινήσετε διὰ τὸ Μεσολόγγιον, διορίζοντες τοὺς καπετανέους νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὴν διευθύνουσαν τὰ ἐκεῖ πράγματα Ἐπιτροπὴν καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὸ ν' ἀναγκασθῇ ὁ ἐχθρὸς νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν. Τὰ αὐτὰ γράφονται καὶ πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας, καὶ ἡ Διοίκησις ὄχι μόνον ἐλπίζει, ἀλλ' ἔχει συναίσθησιν ὅτι ἐὰν ἐγκαίρως φθάσουν τὰ καράβια, τὸ Μεσολόγγιον σώζεται καὶ ὁ ἐχθρὸς καταστρέφεται. Ἐὰν ὅμως ἐξ ἐναντίας δὲν φθάσουν ἐγκαίρως, καὶ τὸ Μεσολόγγιον χάνεται καὶ ὁ γενικὸς τῆς πατρίδος κίνδυνος εἶναι μέγας καὶ ἀδιόρθωτος. Ἡ Διοίκησις γνωρίζουσα τὸν ζῆλόν σας, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλετε κάμει καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ προφθάσετε εἰς αὐτὴν τὴν μεγίστην ἀνάγκην τῆς πατρίδος,

καὶ ἐλπίζει συγχρόνως μὲ τὴν ἀπάντησίν σας εἰς τὸ παρὸν νὰ πληροφορηθῇ καὶ τῶν καραβίων τὴν ἀναχώρησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7718.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὸ πρὸς τὸν εὐγενέστατον βουλευτὴν Κύριον Καρακατσάνην ἔγγραφόν σας τῇ 21 Μαΐου πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στόλος ἔφθασεν εἰς τὰς Καβοκολώνας, καὶ εἶναι ἐπίφοβον μήπως διευθυνθῇ ἐναντίον τῆς νήσου σας. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλαβε κατὰ χρέος ἀμέσως δραστήρια μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ταύτης τῆς νήσου· διέταξεν εἰς Πραστὸν καὶ Ἅγιον Πέτρον, διὰ νὰ μεταβῶσιν αὐτόσε ὅσον τάχιστα ἱκανοὶ στρατιῶται, καὶ ἐντεῦθεν προσπαθεῖ διὰ νὰ σᾶς στείλῃ ὅσα περισσότερα στρατεύματα δυνηθῇ. Σᾶς στέλλονται καὶ διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας Κ. Μιχαὴλ Παναγιώτου δύω χιλιάδες ὀκάδες πυρίτιδος καὶ πέντε χιλιάδες δεκάρια φυσέκια.

Ἡ Διοίκησις δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ φρόνησις καὶ ὁ πατριωτισμός σας θέλουν σᾶς ὑπαγορεύσει καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν τὰ σωτήρια μέτρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 6954.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολεμικοῦ.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ σεβαστὴν διαταγὴν, ὑπ' ἀριθ. 7706, διετάχθη ὁ καπετὰν Πάνος Σαρηγιάννης νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νῆσόν σας μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατιώτας πρὸς ὀχύρωσίν της, διὰ τοῦτο καὶ εἰδοποιεῖσθε ἡ εὐγενία σας νὰ τὸν δεχθῆτε, δίδοντες εἰς αὐτὸν τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ προμηθεύοντες εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατιώτας τὰς ἀναλόγους τροφὰς καὶ πολεμεφόδια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Πολεμικοῦ*, ΑΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Δημήτριος Σαρδέλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7773.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ χθὲς καὶ προχθὲς σᾶς ἐγράψαμεν· ἤδη μαθόντες ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος εὑρίσκεται πλησίον τῆς νήσου Ὕδρας, διωρίσαμεν διάφορα σώματα διὰ νὰ προφθάσουν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Κωνσταντίνου Μαυρομιχάλη καὶ νὰ δώσουν βοήθειαν καὶ εἰς τὰς δύω νήσους, ἢ ὅπου ὁ κίνδυνος εἶναι μεγαλείτερος. Χθὲς διετάχθη ὁ καπετὰν Πάνος Σαρηγιάννης νὰ μεταβῇ αὐτόσε ἀπὸ Ἅγιον Πέτρον μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του 400 στρατιώτας· θέλετε στείλει λοιπὸν δύω γολέτας ἢ τρεῖς διὰ νὰ τοὺς μεταφέρουν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἑτοιμάζεται καὶ ὁ στρατηγὸς Τσόκρης μὲ πεντακοσίους,

διὰ νὰ ἔλθῃ ἀμέσως εἰς βοήθειάν σας, ὅστις εἰς ὀλίγας ὥρας κινᾷ διὰ τὸ Κρανίδι, ὅθεν μεταβαίνει εἰς Σπέτσας. Ἀλλ' ἐπειδὴ μ' ὅλα τὰ δυνατὰ ἡ Διοίκησις δὲν θέλει ἠμπορέσει ἴσως νὰ προφθάσῃ, διὰ τὸ ἀπροσδόκητον, ὅσην βοήθειαν εἶναι ἀρκετὴ ν' ἀσφαλίσῃ τὴν νῆσόν σας, εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταβιβάσετε τὰ γυναικόπαιδα ἄντικρυ εἰς Πελοπόννησον, διὰ νὰ εὑρίσκωνται αὐτὰ μὲν εἰς ἀσφάλειαν, οἱ δὲ ἄνδρες ἐλεύθεροι ν' ἀντισταθοῦν εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ. Πολεμεφόδια ἀρκετὰ ἐστάλησαν χθὲς καὶ γίνεται φροντὶς νὰ σᾶς προφθάνεται κάθε ἀναγκαῖον. Σταθῆτε μὲ γενναιότητα καὶ μὲ τὴν συνειθισμένην σας ἀνδρίαν, ἡ ὁποία πάντοτε σᾶς ἐστεφάνωσε μὲ νίκας, καὶ θέλετε ἀποκρούσει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰς οἰκίας σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7814.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις πληροφορεῖται ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν νῆσόν σας ἱκανὴ ποσότης μολύβδου, καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν μεγίστην ἀνάγκην, προσκαλεῖσθε νὰ συμφωνήσετε ἀμέσως ὅσον εὕρετε, ἕως ἑκατὸν πεντήκοντα ἢ καὶ διακόσια καντάρια, καὶ νὰ τὸ διευθύνετε ἐνταῦθα ἄνευ ἀναβολῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 2383.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐπληροφορήθη ὅτι ἐσυλλήφθησαν φορτηγὰ ἐχθρικὰ πλοῖα ἀπὸ τὸν στόλον, περιέχοντα σφαίρας διαφόρου μεγέθους καὶ πολεμεφόδια, καὶ ἐπειδὴ τόσον τὰ αὐτὰ πλοῖα, ὅσον καὶ τὰ πολεμεφόδια θέλει χρησιμεύσουν μεγάλως διὰ τὸν στόλον καὶ διὰ τὴν ξηρὰν ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν μὲ διαταγήν της ὑπ' ἀριθ. 7839 νὰ γράψωμεν εἰς τοὺς προκρίτους τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν καὶ Ψαριανοὺς, ὅτι ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα ὅσα ἠμποροῦν νὰ γίνουν ἡφαίστια, καὶ ἀπὸ τὰς σφαίρας καὶ πολεμεφόδια ὅσα ἀναγκαιοῦν διὰ τὸν στόλον, νὰ τὰ λάβωσι, καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ὑπόσχεται νὰ τὰ πληρώσῃ οὗτινος ἀνήκει.

Διὰ τοῦτο ἡ εὐγενία σας θέλετε ἐκλέξει ἀνθρώπους διὰ νὰ ἐκτιμήσουν τὰ πλοῖα καὶ τὰ πολεμεφόδια, καὶ νὰ λάβετε ὅσα ὡς ἄνωθεν ἀναγκαιοῦσι διὰ ἡφαίστια καὶ ἐφοδίασιν, περὶ δὲ τῶν ὅσων μείνουν νὰ ἀναφέρετε εἰς τὸ Ναυτικὸν πρὸς πληροφορίαν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαΐου 1825.

Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7853.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς μεγίστην ἀθυμίαν εὑρισκομένη ἡ Διοίκησις διὰ τὰς κατὰ ξηρὰν ἀλλεπαλλήλους ἀποτυχίας, καὶ τεταραγ-

μένη διὰ τὰς ὁποίας εἶχεν εἰδήσεις τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, μέγα ἀντιφάρμακον εἰς τὰς λύπας της ἔλαβε τὴν εἴδησιν τῆς λαμπρᾶς νίκης τῆς 6'. ναυτικῆς μοίρας καὶ τῆς καταδιώξεως τοῦ ἐχθροῦ. Εὐχήθη ἐκ καρδίας τοὺς νέους Θεμιστοκλεῖς τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης, καὶ ἤρχισε νὰ ἐλπίζῃ τὴν ματαίωσιν τῶν σχεδίων τοῦ ἐχθροῦ, κυρίως κατορθουμένην ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Γνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῶν ἐμπρηστηρίων καὶ τοῦ νὰ σᾶς σταλοῦν χρήματα διὰ τὴν προμήθειάν των, ἀλλά, κύριοι, δὲν ἀγνοεῖτε τοῦ ταμείου τὴν παροῦσαν ἀπορίαν, ἡ ὁποία ἀφαιρεῖ τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Διοίκησις ὅ,τι ἐπιθυμεῖ, καὶ νὰ σᾶς προμηθεύσῃ ἀμέσως τὰ ζητούμενα χρήματα. Διὰ τοῦτο πάλιν στρέφει τὰς ἐλπίδας της πρὸς ὑμᾶς, οἱ ὁποῖοι εἰς κάμμίαν περίστασιν τῆς πατρίδος δὲν ἀπηυδήσατε, καὶ σᾶς προτρέπει νὰ κάμετε τῶν ἐμπρηστηρίων τὴν προμήθειαν μ' ὅποιον τρόπον γνωρίζετε, ἡ δὲ Διοίκησις ὑπόσχεται, ἅμα φθάσαντος τοῦ περιμενομένου δανείου, ν' ἀποδώσῃ τὴν τιμὴν αὐτῶν, καθὼς καὶ ἄλλοτε τὸ ἔκαμεν. Ἡ Διοίκησις ἐλπίζει προσέτι ὅτι τινὰ τῶν συλληφθέντων πλοίων τοῦ ἐχθροῦ εἶναι πιθανὸν νὰ χρησιμεύσουν διὰ πυρπολικά, καὶ ἂν οὕτως ἔχῃ, ἂς γενῇ ἡ δικαία ἐκτίμησις αὐτῶν, καὶ ἡ Διοίκησις θέλει ἀποδώσει τὴν τιμήν των καθὼς καὶ τῶν ἄλλων, διὰ νὰ μὴν ἀδικηθοῦν οἱ ἀνδρεῖοι ναῦταί μας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουν. Τὸ αὐτὸ προβάλλει ἡ Διοίκησις καὶ διὰ τὰ πολεμεφόδια καὶ μάλιστα διὰ τὰς σφαίρας, αἱ ὁποῖαι ἀναγκαιοῦν τόσον διὰ τὸν στόλον μας, νὰ δοθῶσι δηλ. ἐκ τοῦ προχείρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Διοικήσεως εἰς τὸν στόλον, ὁ ὁποῖος στερεῖται τούτων τῶν ἀναγκαιοτάτων μέσων τοῦ νὰ καταδιώκῃ τὸν ἐχθρόν. Ἐὰν δὲ ἦναι καὶ μπαρουτόβολα, ὡς πληροφορεῖται, τὴν αὐτὴν συμφωνίαν προσφέρει καὶ δι' αὐτά, ἀναγκαιοῦντα

εἰς τὸν διὰ ξηρᾶς πόλεμον· τοῦτο δὲ, ἐὰν ἦναι καλὰ καὶ χρήσιμα διὰ τὸν ὁποῖον ζητοῦνται σκοπόν.

Μὲ λύπην της σᾶς φανερόνει ἡ Διοίκησις τὴν ἀτυχίαν τῶν ἡμετέρων εἰς μίαν μάχην, συγκροτηθεῖσαν εἰς Μανιάκη, ὅπου ἔπεσαν ὑπὲρ πατρίδος μαχόμενοι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ στρατηγὸς Κεφάλας, ὁ Πιέρος Βοϊδῆς καὶ διάφοροι ἄλλοι ἀξιωματικοὶ μ' ἑκατὸν περίπου γενναίους Ἕλληνας, τοὺς μόνους σχεδὸν, οἱ ὁποῖοι διεκαρτέρησαν καὶ ἐπροξένησαν μεγάλην θραῦσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν, πρὶν πέσωσιν, ὁ δὲ ἐχθρὸς, ἐμψυχωθεὶς ἀπὸ τὴν νίκην, περιφέρεται εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀρκαδίας, καίων καὶ αἰχμαλωτίζων. Ἡ Διοίκησις κάμνει ὅλα της τὰ δυνατὰ διὰ ν' ἀπαντήσῃ τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔδωκε γενναιοψυχίαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλήνων ἡ μικροψυχία. Εἴθε νὰ δυνηθῇ προσεχῶς νὰ χαροποιηθῇ καὶ νὰ σᾶς χαροποιήσῃ μὲ κάμμίαν νίκην, ἂν ὄχι ἀνάλογον μὲ τὰ θαλασσινὰ θαυματουργήματα, τοὐλάχιστον ἱκανὴν νὰ συντρίψῃ τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ προετοιμάσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς νέας νίκας, ἀξίας τῶν ὅσων εἰς ἄλλας ἐποχὰς ἐδόξασαν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα.

Ναύπλιον, τῇ 24 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Ἰωάννης Κωλέττης*.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7859.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις μανθάνει ὅτι εἰς τὰ φορτηγὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐσυλλήφθησαν καὶ ἐφέρθησαν εἰς τὴν νῆσόν σας, εὑρίσκονται καὶ ἀξίναις καὶ πτυάρια καὶ ἄλλα τοιαῦτα

ἀναγκαῖα. Ὅθεν, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ἀναγκαιοῦν μεγάλως, ἅμα λάβετε τὸ παρόν, στείλατε ἐξ αὐτῶν ὅσα περισσότερα ἠμπορεῖτε, διὰ νὰ τὰ προφθάσωμεν εἰς τὸ στρατόπεδον, τὴν δὲ τιμὴν αὐτῶν θέλει ἀποκριθῆ ἡ Διοίκησις· ὡσαύτως ἐὰν εὑρίσκωνται καὶ τσακμακόπετραι, στείλατε μερικὰς χιλιάδας, διότι ἀναγκαιοῦν μεγάλως καὶ αὐταί.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7864.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς γενναιοτάτους Ναυάρχους, τοὺς ἀνδρείους Καπετανέους, ναύτας καὶ πυρπολητάς, τοὺς συγκροτοῦντας τὴν β'. μοῖραν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου (α).

Τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον τρόπαιον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἀπαραδειγματίστου ἀνδρίας σας ἐστήσατε, εἰς δάκρυα χαρᾶς ἐκίνησε τὴν Διοίκησιν, διότι ὕστερον ἀπὸ μίαν σειρὰν ἀποτυχίας καὶ δυστυχημάτων εἰς τὰς διὰ ξηρᾶς συμπλοκὰς τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία ἐνέκρωσε καὶ τῶν τολμηροτέρων τὰς ψυχάς, τὸ ἰδικόν σας κατόρθωμα ἐνέσπειρε πάλιν εἰς τὰς καρδίας ὅλων τὴν τόλμην, ἀπεμάκρυνε τὴν δειλίαν καὶ τοὺς ἀποκατέστησε θαῤῥαλέους εἰς τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐφορμήσεις. Τὸ ἀθάνατον τοῦτο ἔργον σας συντείνει εἰς εὔκλειαν τοῦ ἔθνους ὅλου. Τὸ ἔθνος λοιπὸν ὅλον σᾶς προσφέρει διὰ τῆς Διοικήσεως τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην του, γνωρίζον πόσον συνετέλεσε καὶ θέλει συντελέσει ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἀνδρία σας εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς γλυκυτάτης ἐλευθερίας

(α) Ἀλληλογραφία ἰδιαιτέρα Γεωργίου Ἀνδρούτσου.

του καὶ εἰς τὴν εὐτυχῆ ἀποκατάστασίν του. Τὰ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα ὀνόματά σας θέλουν καταγραφῆ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τὸν ἀληθῆ κάλαμον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθανασίας, καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θέλουν ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην των μὲ θάμβος καὶ σέβας τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις σας. Σεῖς δὲ μάλιστα ἀρείτολμοι πυρποληταὶ, ὁ τρόμος καὶ ἡ μάστιξ τῆς τυραννικῆς ἀλαζονείας, ἡ σωτηρία καὶ τὸ καύχημα τῆς Ἑλλάδος, ἐνεχαράξατε βαθέως εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων τῆς εὐγνωμοσύνης τὸ αἴσθημα, καὶ θέλει μένει διὰ παντὸς ἀπ' αὐτὰς ἀνεξάλειπτον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἰωάννης Κωλέττης.—*Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης*.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυρομιχάλης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν! Ὁ ἐχθρικὸς στόλος, ὁ ὁποῖος ἐφάνη περὶ τὸν Κάβο-Δόρο καὶ μακρόθεν ἐφοβέριζε τὰς περικλεεῖς τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Πετσῶν νήσους, ὥστε καὶ ἡ Διοίκησις ἠναγκάσθη νὰ προσκαλέσῃ ὅλους τοὺς ἐνταῦθα ὁπλοφόρους νὰ τρέξουν πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ τοῦ κέντρου τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας· αὐτὸς ὁ στόλος, ὁ ὁποῖος συγκείμενος ἀπὸ ἑκατὸν περίπου πλοῖα πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ, ἔφερε στρατεύματα, τροφὰς, πολεμεφόδια παντὸς εἴδους, διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν ἀφανισμὸν τῆς Ἑλλάδος, διεσκορπίσθη ὕστερον ἀπὸ πεισματώδη καὶ ἔνδοξον διὰ τοὺς ἀνδρείους ναύτας μας

(α) Ἐκ τῶν *Ἑλληνικῶν Χρονικῶν Μεσολογγίου*, ἔτος β'. ἀριθ. 45 τῆς 6 Ἰουνίου 1825· μετατύπωσις Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, τόμος β'. σελ. 64.

μάχην, μεταξὺ τοῦ Κάβο-Δόρου καὶ τῆς Ἄνδρου, τὴν 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος μηνός, καὶ ὁ ὑπερήφανος Τοπάλπασσᾶς, μόλις διασωθείς, καταδιώκεται μὲ εἰκοσιεπτὰ μόνον πλοῖα ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ἀπὸ τὴν β'. μοῖραν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. Ἡ ναυαρχίς, τὸ μεγαλείτερον πλοῖον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, εἰς τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν εὑρέθη ὁ ἴδιος ναύαρχος, γνωρίζων ἴσως ἐκ πείρας, ὅτι κατ' αὐτοῦ διευθύνεται ὁ σύμμαχος τῶν ἑλλήνων Ἥφαιστος, καὶ ἄλλη μικροτέρα φεργάττα κατεκάησαν μεταξὺ τῆς συμπλοκῆς ἀπὸ τοὺς ἀνδρείους καὶ ἐπιτηδείους ἐμπρηστάς μας. Διάφορα ἄλλα πολεμικά, ἐν οἷς καὶ μία φεργάττα, διεσκορπισμένα καὶ διωκόμενα, ἔπεσαν εἰς τὰς νήσους τῆς Σύρου καὶ Τήνου· πολλὰ φορτηγὰ ἐσυλλήφθησαν καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὰς νήσους Ὕδρας καὶ Πετσῶν, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἕως νὰ γενοῦν καὶ αὐτὰ ἀντάξια τῆς ἑλληνικῆς ἀνδρίας λάφυρα. Ὅ,τι μᾶς προμηνύει μετὰ μεγάλης πιθανότητος τὸν παντελῆ ἐξολοθρευμὸν τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου, εἶναι ὅτι χθὲς ἀπὸ πρωΐας καὶ ἡ πρώτη μοῖρα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εὑρεθεῖσα περὶ τὴν Μῆλον καὶ εἰδοποιηθεῖσα τὸν καταδιωγμὸν τοῦ ἐχθρικοῦ, ἔτρεξε καὶ αὐτὴ κατόπιν, διὰ νὰ μὴ δώσῃ εἰς αὐτὸν καιρὸν νὰ διασωθῇ.

Τοιαῦτα ἐστάθησαν τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν ἐνδόξων ἀρχηγῶν καὶ ναυτῶν τῆς β'. μοίρας, κατορθώματα τὰ ὁποῖα ἁμαρτάνομεν ἐὰν δὲν ἀποδώσωμεν εἰς τὴν θείαν ἀντίληψιν, τὴν μόνην ἱκανὴν νὰ κατορθώσῃ τοιαῦτα θαύματα. Ναί, εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ τ' ἀποδώσωμεν, Ἕλληνες! Ὅλοι ὁμοφώνως πρέπει νὰ κράξωμεν· « Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν! » Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πραγματικὴν βεβαιότητα, ὁποῦ ἔχομεν αὐτῆς τῆς θείας ἀντιλήψεως, ἐγκαρδιούμενοι, πρέπει καὶ νὰ τρέξωμεν μὲ ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν, διὰ νὰ ἐξομοιώσωμεν τὰ

κατὰ τὴν ξηρὰν ἔργα μὲ τὰ κατὰ τὴν θάλασσαν. Ὀλιγάριθμα καὶ μικρὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἀντιπαρατάττονται μὲ πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ ἀναπληροῦν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ μέγεθος μὲ τὴν τόλμην καὶ προθυμίαν, καὶ θέλετε ὑποφέρει ὀλιγάριθμα οὐτιδανὰ τῆς Αἰγύπτου ἀνδράποδα νὰ φοβερίζουν τοὺς νικητὰς τῶν πολυαρίθμων καὶ ἀνδρείων ταγμάτων τοῦ Δράμαλη ; Ἀνδρεῖοι Πελοποννήσιοι! τρέξατε ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι νὰ ἐκδικηθῆτε τὰ μέχρι τοῦδε παθήματά σας. Γενναῖοι Στερεολλαδῖται! ὅσον πολυάριθμος καὶ ἂν ἦναι ὁ ἐχθρός, ὁ ὁποῖος ἐσκέπασε τὴν πατρίδα σας, τόσον εὐκολώτερα θέλετε τὸν ἀφανίσει τώρα, ὅτε οἱ ἀνδρεῖοι ναῦταί μας τὸν ἀφαίρεσαν τὰς τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, τὰ ὁποῖα ἔφερεν εἰς αὐτὸν ὁ Βυζαντινὸς στόλος, καὶ διέλυσαν ὁλοτελῶς τὸ μεγάλον του σχέδιον κατὰ τῆς ϛερεᾶς Ἑλλάδος, χωρὶς ν' ἀφήσουν εἰς αὐτὸν ἐλπίδα θαλασσίου βοηθείας. Μιμηθῆτε ὅλοι τὸ παράδειγμα τῶν θαλασσινῶν, καὶ ἡ ἐφετεινὴ καταστροφὴ τοῦ ἐχθροῦ θέλει ἐπισφραγίσει τὸν πενταετῆ ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας μας, θέλει στερεώσει τὸν θρίαμβον τοῦ Σταυροῦ κατὰ τῆς ἡμισελήνου, θέλει καταστήσει εὐτυχὲς καὶ ἐπίφθονον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαΐου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7891.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν 15 τοῦ παρόντος ἀναφοράν σας παρετήρησεν ἡ Διοίκησις τὴν ὁποίαν ζητεῖτε εἰς τὸ νὰ λάβετε ὁδηγίαν, πῶς νὰ προσφέρεσθε ὅταν μ' ἐπιμονὴν

καὶ βίαν ἤθελε γίνεται ἡ ἀπαίτησις τῶν συλλαμβανομένων καὶ ἀποστελλομένων αὐτόθεν αὐστριακῶν πλοίων. Καὶ ὅσον μὲν περὶ τῶν ἀπὸ τὴν συνοδίαν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, λόγος οὐδεὶς, ἐπειδὴ τούτων ὄχι μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ σκάφη εἶναι καλὴ λεία καὶ εἶναι ἀπίθανον νὰ ζητηθοῦν εἴτε ἀπὸ Αὐστριακοὺς, εἴτε ἀπὸ ἄλλους. Καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὅσα συλλαμβάνονται χωρὶς νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὴν συνοδίαν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἐπειδὴ θεωροῦνται πάντοτε ὑποκείμενα εἰς ἐξέτασιν, δὲν πρέπει νὰ δίδωνται, ὅταν ζητῶνται, πρὶν φερθοῦν ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐξετασθοῦν ἀπὸ τὴν ἀντὶ θαλασσίου δικαστηρίου Ἐπιτροπήν. Καὶ καλὸν μὲν εἶναι, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς σκανδάλου, νὰ γίνεται ἡ ἄρνησις τῆς ἀποδόσεως μὲ τὸν προσφορώτερον τρόπον, νὰ μὴ συγχωρῆται ὅμως ποτὲ τὸ νὰ τὰ πέρνουν μὲ τὴν βίαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, μετὰ φοβερίσματος, διότι ἡ Διοίκησις εἶναι σχεδὸν πεπεισμένη, ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθοῦν τὴν βίαν, ὅταν ἰδοῦν ὅτι ὅλοι εἶναι προετοιμασμένοι διὰ ν' ἀντικρουσθῇ ἡ βία διὰ τῆς βίας, ἀρκεῖ νὰ γίνεται πάντοτε ἡ πλέον μεγάλη προσοχὴ διὰ νὰ μὴ δίδεται αἰτία ἀπὸ ἡμᾶς πρῶτον, διὰ νὰ μὴν ἔχωσι πρόφασιν νὰ δικαιολογῶνται. Εἶναι προσέτι ἐπαναγκαιότατον, ἅμα συλλαμβανομένων πλοίων, νὰ γίνεται κάθε τρόπος, εἴτε δι' ὑποσχέσεως, εἴτε δι' ἐξετάσεως, νὰ εὑρίσκωνται τὰ ἀληθῆ ἔγγραφα, ἄνευ τῶν ὁποίων κάμμία λεία δὲν ἠμπορεῖ νὰ γενῇ νομίμως, καὶ νὰ στέλλωνται ἀσφαλῶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ χρησιμεύουν εἰς τὴν διαδικασίαν.

Ναύπλιον, τῇ 25 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7910.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ ναύαρχος Κύριος Ἀνδρέας Μιαούλης, προσδιορισθεὶς ν' ἀποστείλῃ διὰ Μεσολόγγιον μίαν ἀνάλογον θαλάσσιον δύναμιν, δὲν ἠμπόρεσε παρὰ μόνον τρία πλοῖα ὑδραῖκὰ ἐκ τῶν τῆς α'. καὶ γ'. μοίρας ν' ἀποστείλῃ δι' ἐκεῖ, καθὼς ἀναφέρεται. Προσθέτει δὲ, ὅτι καλὸν εἶναι νὰ διαταχθῇ καὶ ὁ ναύαρχος τῆς α'. μοίρας τῶν Σπετσῶν νὰ πέμψῃ ἄλλα τόσα.

Ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν τῶν πλοίων πόσον ἀναγκαία εἶναι τὴν γνωρίζετε, διότι καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην αὕτη εἶναι τὸ συντελεστικώτατον μέσον εἰς σωτηρίαν τοῦ Μεσολογγίου καὶ ὅλης τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος· καὶ δι' αὐτὸ μηδὲ στιγμὴν ἐλπίζει ἡ Διοίκησις ὅτι θέλετε ἀναβάλει εἰς τὴν ταχίστην ἐνέργειαν τοῦ σωτηριώδους τούτου πράγματος, γράφοντες τὰ δέοντα πρὸς τὸν ῥηθέντα ναύαρχον διὰ τὴν ἀποστολὴν ἄλλων δύω πλοίων εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὥστε μὲ τὸ πλοῖον ὁποῦ προεστάλη ἐκεῖ μὲ τροφὰς, νὰ γενοῦν τρία, τῶν ὁποίων οἱ καπετανέοι εἶναι ἀνάγκη νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῆς διευθυνούσης τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς, καθὼς ἀκολουθοῦν καὶ οἱ τῶν ὑδραϊκῶν πλοίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7945.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ τὸ περισσότερον μέρος τῶν πολεμεφοδίων, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε προμηθεύσει ἡ Διοίκησις τὰ φροντιστήρια τῆς Καλαμάτας καὶ Ἀρκαδίας, διεσκορπίσθησαν διὰ τὰς τελευταίας ἀποτυχίας, καὶ εἶναι ἀνάγκη μεγίστη πολεμεφοδίων, νὰ μᾶς προφθάσετε ἄνευ ἀναβολῆς μὲ ἐπὶ τούτου πλοῖον πενταχοσίας κάσσας φυσέκια, τῶν ὁποίων τὴν τιμὴν ὑποχρεοῦται ἡ Διοίκησις ν' ἀποδώσῃ, ὡς σᾶς προέγραψε. Χθὲς τὴν νύκτα ἔφθασεν ἐνταῦθα καὶ τὸ πλοῖον Λίτλ-Ἔστελ μὲ τὸ ά. μέρος τοῦ β'. Δανείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 26 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 8120.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθησαν τὰ ἀπὸ 27 καὶ 28 Μαΐου ἔγγραφά σας, διὰ τῶν ὁποίων σημειοῖτε τὴν ἀποστολὴν τῶν 500 κασσελῶν φυσεκίων. Εἰδοποιεῖσθε δὲ εἰς ἀπάντησιν, ὅτι παρελήφθησαν τὰ σημειούμενα καὶ μάλιστα ἔφθασαν ἐγκαίρως τὴν ὁποίαν ἀνάγκην πολεμεφοδίων ἔχουν τὰ στρατόπεδα. Οἱ τελευταῖοι ἀκροβολισμοὶ μετὰ τῶν Ἀράβων ἔδειξαν νικητὰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐλπίζομεν, ἀφοῦ συγκεντρωθῇ ἤδη τὸ στρατόπεδον, νὰ σᾶς χαροποιήσωμεν μὲ μεγαλειτέρας νίκας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7470.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τοῦ ἐπιστάτου τῶν πολεμεφοδίων, κυρίου Χαραλάμπους Μιλιάνη, ἀπὸ τὰ τέσσαρα πλοιάρια, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν παρὰ τῆς εὐγενίας σας, κάσσαι πολεμεφοδίων, ἀπὸ μὲν τοῦ Καπετὰν Ἐλευθερίου ἑκατὸν δεκαέξ, Ν. 116, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀναστασίου Φραγκιᾶ ἑκατὸν εἴκοσι, ἀριθ. 120, ἀπὸ δὲ τοῦ Γιαννάκη Ῥουμάνη ἑκατὸν τριάντα, ἀριθ. 130, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀνδριανοῦ Κοσμᾶ ἑκατὸν εἴκοσι, ἀριθ. 120, συμποσουμένων ἁπάντων τετρακόσια ὀγδοήκοντα ἕξ, ἀριθ. 486, τὰ ὁποῖα ἐναποταμιεύθησαν εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας, κατὰ σεβαστὴν ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως· εἰδοποιεῖσθε δὲ καὶ ἡ εὐγενία σας περὶ τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου*, ΑΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Δημήτριος Σχλτέλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 8197.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις νομίζουσα, ὅτι τὰ αὐτόθι εὑρισκόμενα στρατεύματα δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαῖα, διότι ὁ κίνδυνος ἔπαυσεν, εἶναι δὲ ἀνάγκη ν' ἀπαντηθῇ ὁ κίνδυνος εἰς Πελοπόννησον, κρίνει ἀναγκαῖον νὰ μεταβιβασθῶσιν ὅλοι οἱ αὐτοῦ εὑρισκόμενοι στρατιῶται εἰς Τσακωνίαν, διὰ νὰ ἑνωθοῦν μὲ τοὺς ἄλλους ὁπλοφόρους τῆς ἐπαρχίας των καὶ νὰ ἐκστρατεύσουν ὅπου εἶναι ἡ ἀνάγκη. Σᾶς περι-

κλείεται καὶ διαταγὴ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν θέλετε ἐγχειρίσει, διὰ ν' ἀκολουθήσουν κατ' αὐτήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 31 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8240.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ τὰ αὐτοῦ εὑρισκόμενα φορτηγὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ὡς συνωδευμένα παρὰ τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου ἐπιάσθησαν ἀπὸ τὸν ἑλληνικόν, ἠμποροῦν νὰ καταδικασθοῦν καὶ τὰ σκάφη καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πολεμεφόδια εἰς καλὴν λείαν· ἡ Διοίκησις διώρισε νὰ ἔλθῃ αὐτόσε ἓν μέλος τῆς τόπον θαλασσινοῦ δικαστηρίου ἐπεχούσης Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ νὰ γενῇ τακτικὴ ἡ ἐξέτασις, καὶ ἑπομένως νὰ παῤῥησιασθῇ εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπήν, διὰ νὰ γενῇ ἡ καταδίκη κατὰ τοὺς νόμους.

Ἐπειδὴ δὲ αὐτὰ ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πυρπολικά, ἡ Διοίκησις σᾶς ἰδεάζει διὰ νὰ λάβετε τὴν πρέπουσαν φροντίδα νὰ φυλάττωνται καλῶς, χωρὶς ἐντοσούτῳ νὰ διωχθοῦν ἀπ' αὐτὰ οἱ κυβερνῆται ἢ οἱ ναῦται, ἕως νὰ γενῇ ἡ καταδίκη, καὶ τότε ἑπομένως νὰ ἑτοιμασθοῦν καὶ νὰ μεταβληθῶσιν εἰς πυρπολικά. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2595.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐσύστησε πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν, τόπον ἐπέχουσαν θαλασσίου κριτηρίου, διὰ νὰ ἐξετάζῃ, κρίνῃ καὶ ἀποφασίζῃ ὅλας τὰς συλληφθείσας καὶ συλληφθησομένας λείας· καὶ ἐπειδὴ αὐτόσε μετεκομίσθησαν πέντε πλοῖα φορτηγὰ, ἔχοντα πολεμεφόδια, καὶ ἐπειδὴ ἀναγκαιεῖ νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις ἀπὸ τὸ αὐτὸ συστηθὲν κριτήριον, διὰ τοῦτο στέλλεται κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως ἓν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς τόπον ἐπεχούσης θαλασσίου κριτηρίου, ὁ κύριος Χαραλάμπης Στεκούλης. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε, ἐρχομένου αὐτοῦ, νὰ τοῦ δώσετε ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην βοήθειαν, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ χρέη τῆς Διοικήσεως ὡς δεῖ, καὶ γίνῃ ὅσον τάχος ἡ ἀπόφασις τῶν αὐτῶν πλοίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΈΑΣ ἈΡΓΎΡΗ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κ ώ π α ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 2594.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σᾶς ἐστάλησαν μὲ τοὺς πληρεξουσίους κυρίους Χ. Ἰωάν. Σπυρίδωνος καὶ Σάντον Θεοδωράκη διὰ 35 πλοῖα γρόσια τριακόσιαι πενῆντα χιλιάδες, ἀριθ. 350,000· διὰ ἀγορὰν ἑνὸς ἡφαιστίου καὶ ἔξοδά του γρόσ. τριάντα ὀκτὼ

χιλιάδες καὶ ἑκατὸν τριάντα, ἀριθμὸς 38,130, καὶ δι' ἀμοιβὴν τῶν πυρπολιστῶν γρόσια δεκαπέντε χιλιάδες, ἀριθ. 15000· ὅλα, γρόσ. 403,130. Ἔμεινε νὰ λαμβάνετε πρὸς ἐξόφλησιν εἰσέτι δέκα χιλιάδες, καὶ ἐλήφθη ἀποδεικτικὸν, διὰ νὰ πληρωθῶσι μὲ πρῶτα χρήματα τοῦ ταμείου. Εἰδοποιεῖσθε ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν ἐμπεριέχεται καὶ τὸ μηνιαῖον τῆς ναβέτας τοῦ Μπότασῃ, διὰ νὰ ἑνωθῇ μετὰ τοῦ λοιποῦ στόλου. Διὸ προσκαλεῖσθε, ὅταν λάβετε, νὰ ἀναφέρετε κατὰ τὸ σύνηθες.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 2597.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν λιμένα Δράπανον μέλλουν νὰ κατασκευασθῶσιν ἡφαίστια διὰ τὸν στόλον, καὶ ἐκεῖ δὲν εἶναι οἰκίαι διὰ νὰ κατοικήσουν οἱ μαστόροι καὶ δουλευταί· καὶ ἐπειδὴ τὰ συλληφθέντα φορτηγὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται αὐτοῦ, ἔχουσι σκηνὰς (τσαδίρια) καὶ αὐταὶ ἠμποροῦν κατὰ τὸ παρὸν νὰ χρησιμεύσουν διὰ κατοικίας τῶν μαστόρων καὶ δουλευτῶν· διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε νὰ πέμψετε ἐδῶ εἴκοσι τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα θέλει τὰ πληρώσει ἡ Διοίκησις. Καὶ ἐπειδὴ ἡ κατασκευὴ τῶν ἡφαιστίων δὲν ἐπιδέχεται ἀργοπορίαν, διὰ τοῦτο νὰ σταλῶσιν ὅσον τάχος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 34.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ τόπον ἐπέχουσα Θαλασ. κριτηρίου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατὰ σεβαστὴν ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἐξαποστέλλεται αὐτόθι ὁ κύριος Χαραλάμπης Στεκούλης, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις τῶν κρατηθέντων αὐτοῦ πλοίων μὲ λείας. Παρακαλεῖσθε λοιπὸν, κύριοι, νὰ τὸν δεχθῆτε εὐμενῶς ὡς ἀπεσταλμένον καὶ φέροντα πρόσωπον τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ νὰ τῷ δώσετε πᾶσαν χεῖρα βοηθείας εἰς τὸ νὰ ἐξιχνιάσῃ, ἀνακαλύψῃ, καὶ ἐκτελέσῃ ἀκριβῶς καὶ ταχέως πάνθ' ὅσα ἀπαιτοῦνται ἀναγκαῖα περὶ τῆς εἰς τὰ αὐτόθι ἐπίτηδες ἀποστολῆς του δι' ἀκριβῆ ἔρευναν τῶν λειῶν τούτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ἰουνίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, Ε. ΞΕΝΟΣ.

Δημ. Μάξιμος.—Νικόλαος Πρασσακάκης.—Δ. Ὀρφανός.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Γ. Καλόγνωμος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8334.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν ά. τοῦ παρόντος σταλεῖσαν ἀναφοράν σας παρετήρησεν ἡ Διοίκησις καὶ τὴν σημείωσίν σας περὶ τῶν εὑρεθέντων εἰς τὰ αὐτόθι φορτηγὰ πλοῖα δύω κανονίων χαλκίνων τοῦ κάμπου, τεσσάρων χαβανίων τῶν βομβῶν διὰ τὸν κάμπον, συντροφευμένων μὲ τὰ ἁμάξιά των δι' ἀρτηλερίαν, καὶ καθεξῆς περὶ ὅλων τῶν σημειωθέντων εἰς ἐκείνην τὴν ἀναφοράν σας πολεμεφοδίων, τὰ ὁποῖα τῷ ὄντι ὅλα φαίνονται ὅτι εἶναι χρήσιμα εἰς τὸν

παρόντα πόλεμόν μας, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ἡ Διοίκησις ἀποδεχθεῖσα τὴν περὶ τῆς τοιαύτης χρήσεως αὐτῶν πρότασίν σας, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου νὰ ἀποστείλῃ αὐτόθι ἄνθρωπον εἰδήμονα, νὰ κάμῃ τὴν πρέπουσαν αὐτῶν ἐκτίμησιν καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἑπομένως εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ διατάξῃ ἔπειτα, ἂν ἐγκριθῇ, καὶ περὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Ἰωάννης Κωλέττης*.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7752.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἔρχονται αὐτόσε οἱ Κύριοι Χαράλαμπος Ἰγγλέσης καὶ Κρὸζ, κατὰ σεβαστὴν ἐπιταγὴν διορισθέντες, ὑπ' ἀρ. 8356, διὰ νὰ θεωρήσωσι τὰ εὑρεθέντα εἰς τὰ συλληφθέντα ἐχθρικὰ πλοῖα δύω κανόνια τοῦ χάμπου καὶ τέσσαρα χαβάνια, ὡσαύτως τοῦ χάμπου, διὰ βόμβας μὲ τὰς κασσέλας των, μὲ τοὺς ὁποίους θέλετε συμφωνήσει ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν τὴν τιμὴν, διὰ νὰ τὰ ἀγοράσῃ ἡ Διοίκησις.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο σᾶς ἰδεάζει τὴν θέλησιν ταύτην τῆς Διοικήσεως, καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θέλετε ἀργοπορήσει τὴν ἐνέργειαν τούτων, ἀλλὰ θέλετε μάλιστα ἐπιταχύνει τὸ πρᾶγμα, ἂν εὑρεθῶσι χρήσιμα, διὰ νὰ ἀγορασθῶσιν ἐγκαίρως. Μένομεν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἰουνίου 1825.

Οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Πολέμου,

(Τ. Σ.) Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΑΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δημήτριος Σαλτέλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 8532.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἀνεγνώσθη μὲ πάνδημον χαρὰν τὸ ἔγγραφόν σας, σημειωμένον τῇ 6 τοῦ τρέχοντος, τὸ ὁποῖον μᾶς κοινοποιεῖ τὸ πυρπόλημα τῆς αὐγυπτιακῆς φεργάττας καὶ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐχθρικοῦ ὑπερηφάνου στόλου εἰς Σούδαν, τὸ μόνον καταφύγιον τῆς ἀδυναμίας του, καὶ τὸ ὁποῖον εὔχεται ἡ πατρὶς καὶ τὸ ἔθνος ὅλον ν' ἀκούσῃ μετ' οὐ πολὺ τάφον τῆς τελείας του καταστροφῆς, εἰς ἀείμνηστον κλέος τῶν ἀθανάτων πολεμιστῶν μας θαλασσινῶν.

Τὰ θαύματα τῆς ἑλληνικῆς ἀνδρίας ὀγλίγωρα ἐλπίζομεν νὰ δώσουν τέλος καὶ εἰς τοὺς κόπους καὶ τρεξίματα τῶν φιλοτούρκων κατασκόπων μας. Ἡ προσοχὴ μ' ὅλον τοῦτο εἶναι πάντοτε καλή.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8546.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις βλέπουσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προμηθευθῇ ὅσον τάχος ἀπὸ πυρπολικὰ ὁ ἑλληνικὸς στόλος, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνων θέλει ματαιώσει ὅλα τοῦ ἐχθροῦ τὰ σχέδια, κρίνει ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ τὸ ξεφόρτωμα τῶν αὐτόθι εὑρισκομένων πέντε πλοίων, καὶ ἡ διανομή των, καθὼς καὶ ἡ ταχίστη ἑτοιμασία τῶν ἀναλογούντων εἰς τὴν νῆσόν σας δύω πυρπολικῶν. Ἐγρα-

ψε περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας. Ἐνεργήσετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὰ δέοντα ὡς πρὸς τὴν διωρισμένην αὐτόσε Ἐπιτροπὴν τῶν νήσων διὰ τὴν διανομὴν, ὁμιλοῦντες τὸν ἀπὸ μέρος τῆς νήσου σας διωρισμένον διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ καὶ τὸ ἔργον, καὶ νὰ πλεύσουν ἄνευ ἀργοπορίας τὰ διὰ τὴν Ὕδραν διωρισμένα, διὰ νὰ ἑτοιμασθοῦν καὶ αὐτὰ ἐγκαίρως. Ἡ Διοίκησις γνωρίζουσα πόσον φιλοτιμεῖσθε νὰ μὴ μείνετε εἰς τίποτε δεύτεροι, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι μὲ εὐγενῆ ἅμιλλαν θέλετε ἐπιταχύνει τὴν ἑτοιμασίαν καὶ ἔκπλευσιν τῶν ἀνωτέρω πυρπολικῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.
Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8564.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ ἄκραν ἀθυμίαν καὶ λύπην μανθάνει ἡ Διοίκησις, ὅτι ἐγεννήθη διχόνοια μεταξὺ τῶν καπητανέων τῆς ά. καὶ 6'. μοίρας. Ἐπαυξάνει δὲ τὴν θλίψιν της ἔτι μᾶλλον καὶ τὸ κρίσιμον τῶν παρουσῶν περιστάσεων, ὅτι μόνη ἡ ὁμόνοια καὶ ἀμοιβαία ἀγάπη ἠμπορεῖ νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον. Ἐνέκρινε λοιπὸν νὰ γράψῃ τὴν ἐσώκλειστον πρὸς τοὺς ναυάρχους καὶ ἅπαντας τοὺς καπητανέους τῶν ῥηθεισῶν μοιρῶν, τὴν ὁποίαν πέμποντες μὲ πρώτην εὐκαιρίαν, γράψετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὰ δέοντα.

Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.
Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8567.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη τὸ κατὰ τὴν 6 τοῦ τρέχοντος ἔγγραφόν σας, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, ἥ τε ἀναχώρησις αὐτόθεν τῆς στρατιωτικῆς μοίρας τῶν Λακώνων καὶ ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ προβλεφθῇ αὕτη ἡ νῆσος μὲ τὴν ἀναγκαίαν στρατιωτικὴν φρουρὰν διὰ κάθε ἐνδεχόμενον καὶ πρὸς ἡσυχίαν τῶν ἐγκατοίκων της, οἵτινες μακρὰν τῆς πατρίδος των μάχονται ὑπὲρ τῆς κοινῆς τοῦ γένους σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας του. Ὅθεν ἀμέσως ἡ Διοίκησις βλέπουσα τὴν λειποταξίαν τῶν Λακώνων, ἐδιόρισε τὸν στρατηγὸν Νικόλαον Κρανιδιώτην μ' ὅλους τοὺς Κρανιδιώτας νὰ περάσῃ χωρὶς ἀναβολὴν ἐπάνω εἰς τὴν νῆσόν σας. Ἐν τοσούτῳ εἶναι περιττόν, κύριοι, μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀνάγκης νὰ ἐπικαλῆσθε τὴν προσοχὴν τῆς Διοικήσεως εἰς ταύτην τὴν νῆσον, τὴν ὁποίαν ἡ Διοίκησις τὴν θεωρεῖ ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς της, διὰ πολλοὺς λόγους καὶ μάλιστα διὰ τὴν θέσιν της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2731.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀνάγκη, ὡς γινώσκετε, διὰ νὰ κατασκευασθῶσι τὰ ἡφαίστια εἰς τὸν λιμένα Βιβάρι, καὶ ἐπειδὴ κατοικίαι δὲν εἶναι διὰ νὰ κατοικήσουν οἱ μαστό-

ροι καὶ δουλευταὶ, καὶ διὰ νὰ ἑτοιμασθῶσι θέλει καιρὸν, καὶ ἡ ἀνάγκη αὕτη δὲν ἐπιδέχεται ἀργοπορίαν, ἐνεκρίθη ἀπὸ τὰς σκηνὰς (τσαδίρια), τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν εἰς τὰ φορτηγὰ πλοῖα μὲ πολεμεφόδια, νὰ ληφθῶσι τοὐλάχιστον εἴκοσιν ἐξ αὐτῶν, ὡς σᾶς προϊδέασε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἔρχεται αὐτόσε ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ πολεμεφόδια, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε, ἅμα ποῦ ἔλθῃ, νὰ ἐκτιμήσῃ πρῶτον τὰς σκηνὰς, καὶ νὰ διατάξετε νὰ σταλθῶσιν ἀμέσως ἐδῶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὴν ἄνωθεν κατεπείγουσαν ἀνάγκην, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως θέλει πληρωθῶσιν ἀμέσως· ὁμοίως νὰ πέμψετε καὶ τοὺς Ἄραβας διὰ τὴν σφαιροποιΐαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ΄. ἀριθ. 2762.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὴν ἐν Σπέτσαις Ἐπιτροπὴν τῶν λειῶν.

Πληροφορεῖται τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὅτι ἔνδον τῶν αὐτόσε ἐκφορτωθέντων πλοίων, τῶν ἐχόντων πολεμεφόδια, εἶχον στηλιάρια διὰ βαρειαῖς καὶ μπαλτάδαις. Ἐπειδὴ καὶ τὸ μηχανουργεῖον, τὸ ὁποῖον κατασκευάζει τὰς σφαίρας, ἔχει ἔλλειψιν ἀπὸ στηλιάρια τῶν βαρειῶν, καὶ χωρὶς αὐτὰ δὲν ἠμποροῦν νὰ σπάσουν τὰς παλαιὰς βόμβας, διὰ τοῦτο ὅσον τάχος νὰ μᾶς πέμψετε ἑκατὸν ἐξ αὐτῶν, διότι εἶναι μεγίστη ἀνάγκη διὰ αὐτά.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 8661.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μανθάνομεν ὅτι κοινὴ ἀπόφασις ὑμῶν εἶναι νὰ γενῇ ἐδῶ, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ὄψιν τῆς Διοικήσεως, ἡ διανομὴ τῶν αὐτόθι εὑρισκομένων πέντε πλοίων τῶν λειῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει εἰς ἐμπρηστήρια, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων δύω μὲν θέλουν δοθῇ ὡς ἀνάλογον μέρος εἰς τὴν νῆσον τῆς Ὕδρας, ἄλλα δύω εἰς τὴν ὑμετέραν, καὶ τὸ τρίτον εἰς τοὺς Ψαριανούς. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ στείλῃ ἐνταῦθα ἑκάστη τῶν δύω νήσων ἀνὰ ἕνα ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ὅσον τάχιστα ἡ ἀποφασισθεῖσα διανομὴ διὰ μέσου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καὶ ἐνεργήσετέ το, διότι ἡ ἀνάγκη τῶν πυρπολικῶν εἶναι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8662.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Δι' ἄλλης της ἡ Διοίκησις σᾶς ἐκθέτει τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ὑπόθεσις τῶν πυρπολικῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι τόσον σπουδαιότερον, ὅσον ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος κρέμαται οὐσιωδῶς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ αὐτὴ πάλιν ἡ ἐπιτυχία κρέμαται ἀπὸ ἱκανὴν ποσότητα τῶν πυρπολι-

χῶν. Τὰ τῆς ξηρᾶς δυστυχοῦν πάντοτε· ἐσυστήθη στρατόπεδον δυνατὸν ἐπέκεινα τῶν δέκα χιλιάδων εἰς τὰ Δερβένια τοῦ Λεονταρίου, καὶ ὑπὸ τὸν ἐμπειρότερον τῶν ἀρχηγῶν, τὸν Κολοκοτρώνην· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις εἰσέβαλεν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Σαμπάζικων καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Πολιανήν. Ὁ Κολοκοτρώνης εὑρεθεὶς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἔστρεψεν ἀμέσως ὅλα τὰ στρατεύματα, καὶ ἔκαμε νὰ πιασθοῦν αἱ ἀναγκαιόταται θέσεις. Ὅλον τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν ἕως εἰς τὰς δύω ὥρας τῆς νυκτὸς ἔγεινε πόλεμος πεισματώδης, μὲ μεγάλην φθορὰν τῶν ἐχθρῶν καὶ πολλὰ μικρὰν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τέλος οἱ ἐδικοί μας ὑποπτευόμενοι μήπως ὁ ἐχθρὸς τοὺς κόψῃ τὴν κοινωνίαν, τὸ ὁποῖον καὶ ἔπασχεν ὁλονὲν νὰ κατορθώσῃ, ἀπεσύρθησαν μέρος μὲν εἰς τὴν Καρύταιναν, καὶ μέρος εἰς τὸν Μιστρᾶν. Πρὶν γενῇ τοῦτο ἀκόμη, οἱ Τριπολιτσῶται, κυριευμένοι ἀπὸ πανικὸν φόβον, ἐδόθησαν εἰς φυγήν. Ἡ εἰς Τριπολιτσὰν ἐπιτροπὴ ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ, καὶ ἀφοῦ ἔμαθεν ὅτι οἱ ἐδικοί μας ἐτραβήχθησαν ἀπὸ τὰς θέσεις των, ὑποπτεύουσα μήπως οἱ ἐχθροὶ προχωρήσουν εἰς τὴν Τριπολιτσὰν, ἔστειλεν ἀπὸ Ἀχλαδόκαμπον ἐπὶ τούτου ἀνθρώπους, διὰ νὰ κάψουν αὐτὴν τὴν πόλιν, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται καὶ νὰ ἔγεινεν. Ἡ Διοίκησις ἀμέσως ἐξεκίνησε χθὲς ἀπὸ ἐδῶ τὸν κύριον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, διὰ νὰ συγκεντρώσῃ ὅσην δύναμιν ἠμπορεῖ κατὰ τὴν Τριπολιτσὰν, καὶ συνεννοηθῇ μὲ τὸν στρατηγὸν Κολοκοτρώνην, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ φθάσουν ἀσφαλῶς αἱ τροφαὶ καὶ πολεμεφόδια ὅπου συγκεντρωθῇ στρατόπεδον. Ἔγραψε καὶ εἰς Καλάβρυτα καὶ εἰς Κόρινθον, διὰ νὰ τρέξουν πανστρατιᾷ πρὸς τὴν Τριπολιτσὰν, καὶ καταγίνεται νὰ κάμῃ ὅ,τι δύναται διὰ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος· ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ μεταξὺ εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ μικροτέρα ἀπόβασις ἐχθρῶν εἰς

τὴν Πελοπόννησον ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς ἀπελπισίαν τὰ πράγματα. Ὅθεν εἶναι φανερὸν ὅτι ὅλη ἡ προσοχὴ τῆς Διοικήσεως πρέπει νὰ προσηλωθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ πυρπολικὰ εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Ἐὰν ὁ ἐχθρικὸς στόλος καταστραφῇ, ἢ τοὐλάχιστον ματαιωθοῦν οἱ σκοποί του, ὁ Ἰμπραῒμ-πασσᾶς ἀφεύκτως χάνεται μὲ ὅλας τὰς νίκας του. Ὅθεν σπεύσατε διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν πυρπολικῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν σώσει τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον.

9 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης — *Ἰωάννης Κωλέττης*.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8717.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ χθεσινὸν ἔγγραφόν σας διὰ τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Ἰω. Πάνου (Πάνοζα), τὸν ὁποῖον πέμπετε ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν διανομὴν τῶν πέντε ληϊσθέντωνπλοίων, καὶ ἡ Διοίκησις θέλει φροντίσει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. Ἀφοῦ οἱ ἡμέτεροι ἠναγκάσθησαν νὰ τραβηχθοῦν ἀπὸ τὰς πλησίον τῆς Πολιανῆς θέσεις, φοβηθέντες μήπως τοὺς κοπῇ ἡ κοινωνία ἀπὸ τὰ ὀπίσθια, ἐπίασαν τὰς πρὸς τὴν Καρύταιναν θέσεις, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐμβῆκαν εἰς τοῦ Σινάνου, καὶ ἀφοῦ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ, χθὲς ἐπέρασαν εἰς Τριπολιτσάν, τὴν ὁποίαν εὑρῆκαν ἔρημον καὶ μισοκαϋμμένην.

Ὁ ἐκλαμπρότατος Κ. Μαυρομιχάλης ἔλαβε φροντίδα προχθὲς νὰ καρφώσῃ καὶ ὅλα τὰ κανόνια, ὅσα εὑρίσκοντο εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ περιτειχίσματος, μ' ὅλον ὅτι ἦσαν

καὶ οἴκοθεν ἄχρηστα καὶ χωρὶς μπάλαις. Τὸ κίνημα τοῦ ἐχθροῦ φαίνεται ἀστόχαστον, ὥστε, ἐὰν οἱ Μανιᾶται, οἱ Μιστριῶται καὶ οἱ Ἀρκάδες πέσουν εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον καὶ χαλάσουν ὅσα μικρὰ σώματα ὁ ἐχθρὸς ἐνδέχεται νὰ ἄφησεν ἐκεῖ, οἱ δὲ λοιποὶ μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Κολοκοτρώνη, οἵτινες εὑρίσκονται τώρα εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἐχθροῦ, συνεννοηθοῦν μὲ τοὺς Κ. Σ. Χαραλάμπην, Ἀνδ. Ζαΐμην καὶ στρατηγὸν Νοταρᾶν, οἵτινες καταβαίνουν μὲ τὰ Καλαβρυτινὰ καὶ Κορινθιακὰ στρατεύματα, βέβαια οἱ ἐχθροὶ δὲν θέλουν ἠμπορέσει νὰ προχωρήσουν καὶ θέλουν μείνει πολιορκημένοι.

Ἐδῶ γίνεται ὅλη ἡ φροντὶς διὰ νὰ βαλθῇ εἰς καλὴν κατάστασιν τὸ φρούριον, καὶ συσταίνεται καὶ στρατόπεδον εἰς τοὺς Μύλους. Τὸ πᾶν κρέμαται ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ στόλου, ὥστε, ἂν ἐμποδισθῇ ἡ ἀπόβασις τῶν ἀπὸ Κρήτης στρατιωτῶν, οἱ ἐδῶ εὑρισκόμενοι Αἰγύπτιοι θέλουν χαθῇ βέβαια. Ἔῤῥωσθε.

Ἐν Ναυπλίῳ, 11 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 2884.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὸν Ἐπιστάτην Σπετσῶν ἐπάνω εἰς τὰ πέντε πλοῖα, Καπετὰν Ἀντώνιον Ἰωάννου Πάνου.

Κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως ἀπὸ 11 Ἰουνίου ὑπ' ἀριθ. 8708, διὰ νὰ μοιρασθῶσιν εἰς τὰς τρεῖς νήσους τὰ πέντε συλληφθέντα πλοῖα, διῃρέθησαν καὶ δίδονται διὰ τὴν νῆσον Σπέτσαις δύω, τὸ βρίκιον Ἀστριανάντε καπετὰν Νικολάου Σμαγαβία, καὶ τὸ βρίκιον Δόξα, καπετὰν Γασπάρου Σοίτζ. Διὰ τοῦτο νὰ τὰ περιλά-

δετε καὶ νὰ ἀπέλθετε ὅσον τάχος μὲ αὐτὰ εἰς Σπέτσαις, πρὸς χρῆσιν ἡφαιστίων. Σᾶς περικλείονται καὶ αἱ ἀποφάσεις των, διὰ νὰ τὰς ἔχετε πρὸς ὁδηγίαν σας, καὶ ἅμα φθάσετε εἰς Σπέτσαις, θέλετε παραδώσει τὰ καράβια καὶ τὰς ἀποφάσεις εἰς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Φ. Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρίας Ἀργύρης.* *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 6.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου, ὀνομαζομένου ἡ Δόξα καὶ διοικουμένου παρὰ τοῦ κυβερνήτου Γασπάρου Σοἵτζ, ὅπερ συμπλέον μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου συνελήφθη παρὰ τῆς β'. μοίρας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὴν μεταξὺ Ἄνδρου καὶ Γιούρα συγκροτηθεῖσαν ναυμαχίαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στόλων, καὶ ὡδηγήθη εἰς Σπέτσαις κτλ.

Ἡ πενταμελὴς Ἐπιτροπή, τόπον ἐπέχουσα θαλασσίου κριτηρίου, θεωρήσασα·

Τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀντιναυάρχου, εἰς ἣν ἐκθέτει περιστατικῶς τὸν τρόπον τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης λείας τοῦ διαληφθέντος πλοίου, συμπλέοντος μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου εἰς τὴν μεταξὺ Ἄνδρου καὶ Γιούρα συγκροτηθεῖσαν ναυμαχίαν, τὴν μετακόμισιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου εἰς Σπέτσαις κτλ.

Τὰς ἐνυπογράφους ἐξετάσεις τοῦ διαληφθέντος κυβερνήτου, δοθείσας πρὸς αὐτήν, εἰς ἃς ἐκθέτει τὸν προερχομόν του ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν· τὸν οἰκονομικὸν τρόπον τοῦ ναυλώματός του παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἰωάννου Γιούρσοβιτζ, Αὐστριακοῦ· τὸν πλαστὸν διορισμόν του δι' Ἀλεξάνδρειαν, τὸν πλαστῶς τροπολο-

γηθέντα έκπλουν του άπό τόν Ἑλλήσποντον, τὴν ἐπὶ σκοπῷ συνάντησιν τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου εἰς Τένεδον καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ σύμπλουν του· τὴν ἐπίορκον ἄρνησίν του, ὅτι ἠγνόει ἂν τὸ φορτίον του ἐσυνίστατο εἰς πολεμεφόδια κλπ. κλπ.

Τὰς διαφόρους ἐξετάσεις τῶν ναυτῶν του, δοθείσας πρὸς αὐτήν·

Τὰ οἰκονομικὰ διαβατήριά του·

Τὴν οἰκονομικὴν φανέρωσιν (μανιφέστον) καὶ φορτωτικὴν τοῦ φορτίου του, συνισταμένου εἰς 426 κόφαις σιδηρικά, 1220 βαρελότα ἀῤῥηκησέ, 1050 κασσέλαις ἀλόην·

Τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐν Σπέτσαις φροντιστῶν, εἰς ἣν ἐκθέτουν τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τὴν ποιότητα τοῦ φορτίου του, συνισταμένου εἰς 426 κόφαις μὲ σφαίρας κανονίων διαφόρου μεγέθους, 1220 βαρελότα μὲ πύρινον κόνιν, 1050 κασσέλαις μὲ ἕτοιμα φυσέκια κανονίων·

Τὴν κατὰ τὰς 20 ἐνεστῶτος ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ κυβερνήτου πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεώς του.

Ἀκριβῶς πληροφορηθεῖσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω πάντων·

Ὅτι ἀγκαλὰ καὶ τὰ παρὰ τῷ καπ. Γασπάρῳ Σοίτζ διαβατήρια καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ὑποθέτουν ὡς αὐστριακὴν ἰδιοκτησίαν τὸ φορτίον τοῦ διαληφθέντος πλοίου, ἡ περιστατικὴ μ' ὅλον τοῦτο σύμπλοιά του μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου κατὰ τὸν τόπον καὶ χρόνον, ὃς εἴρηται, ἡ παράδοξος μεταβολὴ τῶν εἰς φανέρωσιν (μανιφέστον) διαλαμβανομένων ἀρωμάτων εἰς πολεμεφόδια, ἀποδεικνύουν ἐπισήμως ὅτι ὅλον τὸ φορτίον εἶναι ἰδιοκτησία τῶν Τούρκων ἐχθρῶν μας, καὶ ἑπομένως ἐπίορκον τὸν κυβερνήτην διὰ τὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις του γενομένην παρ' αὐτοῦ ἄρνησιν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Ἐξετάσασα προσέτι λεπτομερῶς·

Τὰ ἀνήκοντα καὶ δέοντα τῶν θαλασσίων νόμων περὶ λειῶν, τὰ ἀναντίῤῥητα δικαιώματα τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅτι ἡ παρὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων διακηρυχθεῖσα οὐδετερότης εἰς τὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον εἶναι φανερὸν δεῖγμα, δι' οὗ οἱ πρῶτοι δύνανται ἀκολούθως νὰ ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν·

Ὅτι αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καταπατεῖται, ἐν ᾧ ἓν οὐδέτερον πλοῖον, συμπλέον καὶ συνεργοῦν μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, μεταχομίζει πολεμεφόδια εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἑνὸς μέρους·

Ὅτι τὸ διαληφθὲν πλοῖον, ὑψόνον τὴν σημαίαν τῆς οὐδετερότητος, συμπλέον καὶ συνεργοῦν μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, πλημμελεῖ διττῶς, καταχρώμενον δηλ. τῆς σημαίας του, καὶ ἀπατῶν τὸ ἓν μέρος τῶν ἀντιπάλων·

Ὅτι κατ' ἀρχὰς καὶ νόμους τῶν εὐνομουμένων ἐθνῶν, ὁ κυβερνήτης τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τὸ ἴδιον πλοῖον ὑστερήθησαν ἤδη παντὸς δικαιώματος ὑπερασπίσεως, ὁποῖον τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ οὐδέτερος αὐτοῦ σημαία ἠδύνατο νὰ τῷ παραχωρήσῃ·

Ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ περίστασις τοῦ κυβερνήτου Γασπάρου Σοίτζ, καὶ τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου ἡ Δόξα, τῶν ἤδη ὑποδίκων·

Ὅτι τὸ αὐτὸ πλοῖον συνελήφθη εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἡ μεταξὺ τῶν δύω στόλων ναυμαχία συνεκροτεῖτο·

Ὅτι τὸ φορτίον του ἐσυνίστατο εἰς πολεμεφόδια χρήσιμα εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ὅτι τὰ αὐτὰ πολεμεφόδια ἦτον διωρισμένα νὰ μεταχομισθοῦν ὅπου καὶ ὁ ὀθωμανικὸς στόλος ἐδιευθύνετο.

Ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν τὸ αὐτὸ οὐδέτερον πλοῖον λογίζεται ὡς ἄλλο ἐχθρικὸν καὶ ὑπόκειται εἰς δήμευσιν τελείαν, αὐτό τε, τὸ φορτίον του καὶ οἱ ναῦλοί του, ὁ

δὲ κυβερνήτης καὶ ναῦταί του ὑπόκεινται εἰς πολεμικὴν αἰχμαλωσίαν ὡς ἄλλοι ἐχθροί μας, ἀποφασίζει·

Α΄. Ὁ κυβερνήτης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἀποδειχθέντα ἐγκλήματά του, καταπατῶν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν παρὰ τοῦ μονάρχου του διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα.

Β΄. Ὁ κυβερνήτης καὶ οἱ ναῦται ἀφίνονται ἐλεύθεροι, δίδονται δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ ἐνδύματά των.

Γ΄. Οἱ διαληφθέντες ἐλεύθεροι νὰ μετακομισθῶσιν ἀνεξόδως εἰς Σύραν καὶ νὰ παραδοθῶσι πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀντιπρόξενον Αὐστριακόν.

Δ΄. Ἐγκαλοῦνται ὅ τε κυβερνήτης, ναῦται καὶ ὁ φορτωτὴς Ἰωάννης Γιούρσουβιτζ ἔμπροσθεν τῶν ἀδεκάστων κριτηρίων τῆς Αὐτοῦ Καισαροβασιλικῆς Μεγαλειότητος.

Ε΄. Τὸ πλοῖον, οἱ ναῦλοι, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τὸ φορτίον, συνιστάμενον εἰς 426 κόφαις μὲ σφαίρας κανονίων διαφόρου μεγέθους, 1220 βαρελότα μὲ πύρινον κόνιν καὶ 1050 κασσέλαις μὲ φυσέκια ἕτοιμα τῶν τουφεκίων,

Εἶναι νόμιμος λεία.

ΣΤ΄. Τὸ πλοῖον, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τὸ φορτίον, ὡς εἴρηται, νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας.

Ζ΄. Ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ τε πλοίου, τῶν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τοῦ φορτίου νὰ δοθῇ εἰς μὲν τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον δεκαπέντε εἰς τὰ ἑκατὸν δικαίωμα τῆς Διοικήσεως κτλ, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ὀγδοῆντα πέντε εἰς ὅποιον ἀνήκει.

Θ΄. Πᾶσα ἑτέρα ζήτησις τοῦ κυβερνήτου ἢ ἄλλου τινός, ἀφορῶσα τὴν λείαν, ἀποῤῥίπτεται διὰ παντός.

Ἐδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ ἐννάτῃ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ.

Ὁ Πρόεδρος, Ε. ΞΕΝΟΣ.

Δημ. Μάξιμος.—Χ. Στεκοῦλης.—Ν. Πρασσακάκης.— Δ. Ὀρφανός.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Γ. Καλόγνωμος.

Περ. γ'. ἀριθ. 10.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου, ὀνομαζομένου Ἀστριανά ντε καὶ διοικουμένου παρὰ τοῦ Κ. Νικολάου Σμαγαβία, ὅπερ συμπλέον μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, ἐσυλλήφθη παρὰ τῆς β'. μοίρας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εἰς τὴν μεταξὺ Ἄνδρου καὶ Γιούρα συγκροτηθεῖσαν ναυμαχίαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στόλων, καὶ ὡδηγήθη εἰς Σπέτσαις·

Ἡ πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ, τόπον ἐπέχουσα Θαλασσίου κριτηρίου,

Θεωρήσασα·

Τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀντιναυάρχου, εἰς ἣν ἐκθέτει περιστατικῶς τὸν τρόπον τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης λείας τοῦ διαληφθέντος πλοίου, συμπλέοντος μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, εἰς τὴν μεταξὺ Ἄνδρου καὶ Γιούρα συγκροτηθεῖσαν ναυμαχίαν· τὴν μετακόμισιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου εἰς Σπέτσαις κτλ· τὰς ἐνυπογράφους ἐξετάσεις τοῦ διαληφθέντος κυβερνήτου, δοθείσας πρὸς αὐτὴν, εἰς ἃς ἐκθέτει τὸν προερχομόν του ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν· τὸν οἰκονομικὸν τρόπον τοῦ ναυλώματός του παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἰωαν. Γιούρσιβιτζ, Αὐστριακοῦ· τὸν πλαστὸν διορισμόν του διὰ Ἀλεξάνδρειαν· τὸν πλαστῶς τροπολογηθέντα ἔκπλουν του ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντον· τὴν ἐπὶ σκοπῷ συνάντησιν τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου εἰς Τένεδον, καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ σύμπλουν του· τὴν ἐπίορκον ἄρνησίν του, τὰς διαφόρους ἐξετάσεις τῶν ναυτῶν του, δοθείσας πρὸς αὐτὴν· τὰ οἰκονομικὰ διαβατήριά του, τὴν οἰκονομικὴν φανέρωσιν (μανιφέστον) καὶ φορτωτικήν του, συνισταμένην εἰς 300 κομμάτια σίδηρον. 2 ἁμάξια μὲ τὰ ἐφόδιά των. 5 ξύλα δουλευμένα. 1 κομ-

μάτι σχοινίον. 2 σακκιὰ μαλλί. 9 κάσσαις διάφοραις πραγματείαις. 14 κόφαις μανιφατούραις. 6 κασσέλαις σιδερικά. 3 βαρέλια κατράμι. 10 μάτσαις σκηναίς. 6 κάσσαις. 1407 κόφαις ἄδειαις. 7 δέματα λόγχαις. 2 κάσσαις σιδερένιαις. 24 κόφαις μὲ διάφορα πράγματα. 3 κάσσαις σιδερικά. 3 μάτσα μανουέλαις καὶ λοιπά. 2 κόλλα μανιφατούραις μπρούντσιναις. 8 δέρματα ἀλόγων. 6 κομμάτια σίδερα δουλευμένα. 1 κόφαν μὲ διάφορα ἐργαλεῖα. 3 σάκκους μανιφατούραις ἀπὸ κρίνες. 3 μάλλαις ἐφόδια ἀλόγων. 2 σακκέτα πετσιά. 1 κομμάτι σχοινίον. 2 σκηναὶς μὲ τὰ κοντάριά των. 7 σέλαις μουλαριῶν·

Τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐν Σπέτσαις φροντιστῶν, εἰς ἣν ἐκθέτουν τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τὴν ποιότητα τοῦ φορτίου του, συνισταμένου εἰς 300 μπόμπαις, 2 ἁμάξια κανονιῶν, 2 μουρτάρια, διάφορα ἐργαλεῖα πολεμικά·

Τὴν κατὰ τὰς 20 ἐνεστῶτος ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ κυβερνήτου πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεώς του.

Ἐπακριβῶς πληροφορηθεῖσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω πάντων, ὅτι ἀγκαλὰ καὶ τὸ παρὰ τῷ Νικολάῳ Σμαγαβίᾳ διαβατήριον καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ὑποθέτουν ὡς αὐστριακὴν ἰδιοκτησίαν τὸ φορτίον τοῦ διαληφθέντος πλοίου, ἡ περιστατικὴ μ᾽ ὅλον τοῦτο σύμπλοιά του μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου κατὰ τὸν τόπον καὶ χρόνον, ὅς εἴρηται, ἡ παράδοξος μεταβολὴ τῶν εἰς τὴν φανέρωσιν (μανιφέστον) διαλαμβανομένων διαφόρων εἰδῶν εἰς πολεμεφόδια, ἀποδεικνύουν ἐπισήμως ὅτι ὅλον τὸ φορτίον εἶναι ἰδιοκτησία τῶν Τούρκων ἐχθρῶν μας, καὶ ἑπομένως ἐπίορκον τὸν κυβερνήτην διὰ τὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις του γενομένην παρ᾽ αὐτοῦ ἄρνησιν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Ἐξετάσασα προσέτι λεπτομερῶς τὰ ἀνήκοντα καὶ δέοντα

τῶν θαλασσίων νόμων περὶ λειῶν, καὶ τὰ ἀναντίῤῥητα δικαιώματα τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅτι ἡ παρὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων διακηρυχθεῖσα οὐδετερότης εἰς τὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον εἶναι φανερὸν δεῖγμα, δι' οὗ οἱ πρῶτοι δύνανται ἀκολούθως νὰ ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν·

Ὅτι τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καταπατεῖται, ἐν ᾧ ἓν οὐδέτερον πλοῖον, συμπλέον καὶ συνεργοῦν μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, μετακομίζει πολεμεφόδια εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἑνὸς μέρους·

Ὅτι τὸ διαληφθὲν πλοῖον, ὑψόνον τὴν σημαίαν τῆς οὐδετερότητος, συμπλέον καὶ ἐνεργοῦν μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, πλημμελεῖ διττῶς, καταχρώμενον δηλ. τῆς σημαίας του καὶ ἀπατῶν τὸ ἓν μέρος τῶν ἀντιπάλων·

Ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ νόμους τῶν εὐνομουμένων ἐθνῶν, ὁ κυβερνήτης τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τὸ ἴδιον πλοῖον ὑστερήθησαν ἤδη παντὸς δικαιώματος ὑπερασπίσεως, ὁποίαν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ οὐδέτερος αὐτοῦ σημαία ἠδύναντο νὰ τῷ παραχωρήσουν·

Ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ περίστασις τοῦ κυβερνήτου τοῦ Νικολάου Σμαγαβία καὶ τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου, Ἀστριανάντε, τῶν ἤδη ὑποδίκων·

Ὅτι τὸ αὐτὸ πλοῖον ἐσυλλήφθη εἰς τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἡ μεταξὺ τῶν δύω στόλων συνεκροτεῖτο ναυμαχία·

Ὅτι τὸ φορτίον του συνίστατο εἰς πολεμεφόδια χρήσιμα εἰς τοὺς ἐχθρούς μας·

Ὅτι τὰ αὐτὰ πολεμεφόδια ἦτον διωρισμένα νὰ μετακομισθοῦν ὅπου καὶ ὁ ὀθωμανικὸς στόλος ἐδιευθύνετο·

Ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν τὸ αὐτὸ οὐδέτερον πλοῖον λογίζεται ὡς ἄλλο ἐχθρικὸν καὶ ὑπόκειται εἰς δήμευσιν τελείαν, αὐτό τε, τὸ φορτίον του καὶ οἱ ναῦλοί του, ὁ δὲ

κυβερνήτης καὶ ναῦταί του ὑπόκεινται εἰς πολεμικὴν αἰχμαλωσίαν ὡς ἄλλοι ἐχθροί μας, ἀποφασίζει·

Α'. Ὁ κυβερνήτης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἀποδειχθέντα ἐγκλήματά του, καταπατῶν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν παρὰ τοῦ μονάρχου του διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα.

Β'. Ὁ κυβερνήτης καὶ οἱ ναῦται ἀφίενται ἐλεύθεροι, δίδονται δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ἐνδύματά των, πρὸς εὐαρέστησιν τῶν δυνατῶν τῆς Εὐρώπης ἡγεμόνων καὶ τῶν ἐθνῶν των.

Γ'. Οἱ διαληφθέντες ἐλεύθεροι νὰ μετακομισθῶσιν ἀνεξόδως εἰς Σύραν καὶ νὰ παραδοθῶσι πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀντιπρόξενον Αὐστρίας.

Δ'. Ἐγκαλοῦνται ὅ,τε κυβερνήτης, ναῦται καὶ φορτωτὴς Ἰωάννης Γιούρσοβιτζ ἔμπροσθεν τῶν ἀδεκάστων κριτηρίων τῆς Αὐτοῦ Καισαροβασιλικῆς Μεγαλειότητος.

Ε'. Τὸ πλοῖον, οἱ ναῦλοι, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τὸ φορτίον, συνιστάμενον εἰς 3000 μπόμπαις, 2 ἁμάξια κανονίων, 2 μουρτάρια, διάφορα ἐργαλεῖα κτλ,

Εἶναι νόμιμος λεία.

ΣΤ'. Τὸ πλοῖον, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τὸ φορτίον, ὡς εἴρηται, νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας.

Ζ'. Ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ τε πλοίου, τῶν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τοῦ φορτίου νὰ δοθῇ εἰς μὲν τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον δέκα πέντε εἰς τὰ ἑκατὸν δικαίωμα τῆς Διοικήσεως, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ὀγδοήκοντα πέντε εἰς ὅποιον ἀνήκει.

Η'. Πᾶσα ἑτέρα ζήτησις τοῦ κυβερνήτου ἢ ἄλλου τινός, ἀφορῶσα τὴν λείαν, ἀποῤῥίπτεται διὰ παντός.

Ἐδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 10 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, Ε. ΞΕΝΟΣ.

Δ. Μάξιμος. — Χ. Στεκούλης. — Ν. Πρασσακάκης. — Δ. Ὀρφανός.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γεωρ. Καλόγνωμος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8774.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ ἐχθροῦ ἔφθασεν ἔξω τῶν Μύλων τοῦ Ναυπλίου σήμερον πολλὰ πρωΐ. Οἱ ἡμέτεροι στέκονται ἐκεῖ καὶ ὀχυρόνονται, καὶ ἀπ' ἐδῶ καταγινόμεθα νὰ τοὺς προφθάσωμεν βοήθειαν. Ὁ ἐχθρὸς ὁλονένα συνάζεται περὶ τὸ Τσιβέρι· ὁ σκοπός του φαίνεται ὅτι εἶναι διὰ τὴν Κόρινθον καὶ Δερβένια. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι τὰ σώματα τοῦ Κολοκοτρώνη, τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Καλαβρυτινῶν ἔρχονται ἀπὸ κοντά του, διὰ νὰ πιάσουν τὰς ἀναγκαίας θέσεις, καὶ τότε ἐλπίζεται ὁ τέλειος ἀφανισμός του. Ἐγράψαμεν παντοῦ καὶ τοὺς ἐδόσαμεν τὴ νεἴδησιν. Ἂν αὐτοῦ εὑρίσκωνται μικρὰ πλοῖα ἁρματωμένα, οἷον μίστικα ἢ σκαμπαβίαι, εἶναι χρήσιμα καὶ ἂς σταλοῦν. Ἔχομεν μεγάλην πεποίθησιν, ὅτι κατὰ τὴν τόλμην του, ὁ τάφος του θὲ νὰ γενῇ ἐδῶ, καθὼς καὶ τοῦ Δράμαλη, ἀρκεῖ ὁ ἑλληνικὸς στόλος νὰ κάμῃ ἄλλην ἀπόβασιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8806.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ ἄκραν χαρὰν σᾶς ἀναγγέλλει ἡ Διοίκησις τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν τῆς χθεσινῆς μάχης μεταξὺ τῶν Ἑλλή-

νων, όδηγουμένων άπό τούς έκλαμπροτάτους Κ. Δ. Ύψηλάντην καί Κ. Μαυρομιχάλην καί τοποθετημένων είς Μύλους, καί τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ. Χθὲς τὸ πρωῒ ὁ ἐχθρὸς ἔφθασεν ἔξω τῶν Μύλων, καὶ ἡ μὲν ἐμπροσθοφυλακή του, ἀφοῦ ἐδοκίμασε μικρὸν ἀκροβολισμόν, ἐπροχώρησεν εἰς τὸ Ἄργος· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἴδιον Ἰμπραὶμ-πασσᾶν, ἐστάθη ἐκεῖ. Περὶ τὰς 8 ὥρας τῆς ἡμέρας ἐκινήθη μὲ μεγάλην ὁρμὴν ὅλον τὸ ἄτακτον σῶμα τοῦ ἐχθροῦ καὶ μέρος τοῦ τακτικοῦ ἐναντίον τῆς θέσεως τῶν Μύλων. Οἱ ἡμέτεροι, ἀγκαλὰ μόλις συμποσούμενοι ἕως 250, καὶ αὐτοὶ ἀναγκασμένοι νὰ κρατοῦν καὶ τὸ σπίτι καὶ τὸ περιβόλι, ἀπέκρουσαν μ' ὅλον τοῦτο τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐπιμένων πάντοτε εἰς τὸν σκοπόν του, ἐπανέλαβε καὶ δὶς καὶ τρὶς τὴν ἔφοδον καὶ μὲ τὸ τακτικὸν καὶ ἄτακτόν του στράτευμα καὶ μὲ τὸ ἱππικόν του. Πλὴν ἡ ἀνδρία τῶν ἡμετέρων, βοηθουμένη ἀπὸ τὰ κανόνια τεσσάρων μιστίκων, ἐνίκησε τὴν ἐπιμονὴν καὶ ἐταπείνωσε τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐζημιώθη ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους φονευμένους καὶ πληγωμένους, ἡ δὲ ζημία τῶν Ἑλλήνων ἐστάθη εἰς ἕνα φονευμένον καὶ ἕνα πληγωμένον, τὸν στρατηγὸν Μακρυγιάννην. Ἡ πεισματώδης αὕτη μάχη διήρκεσεν ἕως τὰς 11 1/2 ὥρας τῆς ἡμέρας, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἐστάλθη καὶ ἄλλη βοήθεια, καὶ τελευταῖον εἷς λόχος τοῦ ά. πεζικοῦ συντάγματος, ὅστις ἔφθασε περὶ τὰ τέλη καὶ ἔκαμε τὸ χρέος του.

Εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν μάχην ἐστάθη θεατὴς ὁ Κύριος Δερινὺ, διοικητὴς τῆς κατὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος γαλλικῆς μοίρας, ὅστις πρὸ μιᾶς ἡμέρας εὑρίσκετο ἀραγμένος εἰς τοὺς Μύλους μὲ τὴν φεργάδαν του. Ἡ ἀνησυχία τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὴν πομπώδη θέαν τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν ἡμετέρων, ἡ προθυμία του τοῦ

νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα, ὥστε ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ σώσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοὺς ἡμετέρους, ἐὰν ἠναγκάζοντο νὰ διασωθοῦν εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἡ ἄκρα χαρά του διὰ τὴν νίκην τῶν Ἑλλήνων, ἐστάθησαν εἰς ἡμᾶς μάρτυρες τῶν φιλανθρώπων αἰσθημάτων του ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Σιμὰ εἰς τὰ ἄλλα δείγματα τῆς φιλανθρωπίας του ἐστάθη καὶ τοῦτο· ἅμα ἐπληγώθη ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης, μὲ τὸ νὰ μὴν εὑρίσκετο οὔτε χειροῦργος οὐδεὶς εἰς τοὺς Μύλους, οὔτε βάρκα ταχύπλοος, διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ ἐν τάχει εἰς Ναύπλιον, ὁ Κύριος Δερινὺ ἔστειλε μίαν βάρκαν καὶ τὸν χειροῦργόν του, ὅστις τὸν ἐσυνόδευσεν ἕως ἐδῶ. Ἐχθὲς τὴν νύκτα μετὰ τὴν μάχην δὲν ἐστάθησαν ἀργοὶ οἱ ἡμέ τεροι, ἀλλ' ἔλαβον φροντίδα νὰ ὀχυρωθοῦν καλῶς· ἐστάλησαν δ' ἐντεῦθεν καὶ ἄλλαι δύω κανονιέραι καὶ ἕνα ὀμποῦζι, ὥστε ἐὰν ἐδοκίμαζεν ὁ ἐχθρὸς καὶ ἄλλην ἔφοδον σήμερον, βέβαια ἤθελε λάβει μεγάλην ζημίαν, πλὴν σήμερον τὴν αὐγὴν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τοὺς Μύλους καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸ Ἄργος, φαίνεται δὲ ὅτι ὁ σκοπός του εἶναι διὰ τὴν Κόρινθον. Ἡ Διοίκησις ἔγραψε δὶς ἐχθὲς πρὸς τὸν στρατηγὸν Κολοκοτρώνην καὶ τοὺς ἄλλους περὶ τὴν Τριπολιτσὰν ὁπλαρχηγούς, διὰ νὰ φροντίσουν νὰ πιάσουν τὰς μεταξὺ Κορίνθου καὶ Ἄργους θέσεις, καὶ ἐλπίζει νὰ προκαταληφθοῦν αὐταί, νὰ μείνουν τὰ κόκκαλα τοῦ ἐχθροῦ εἰς τοὺς κάμπους τῆς Ἀργολίδος. Διὰ τὴν ὑποψίαν δὲ μήπως δὲν ἐκαταλήφθησαν αἱ θέσεις αὗται, ἔγραψε καὶ σήμερον καὶ εἰς τοὺς ῥηθέντας ἀρχηγοὺς καὶ εἰς τὰ Δερβένια, τὰ ὁποῖα φροντίζει νὰ ὀχυρώσῃ ἡ Διοίκησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — *Ἰωάννης Κωλέττης*.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2900.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Παρεδόσαμεν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς νήσου σας, Καπ. Ἀντώνιον Ἰωάννου Πάνου, δύω ἐκ τῶν καταδικασθέντων ἀουστριακῶν πλοίων, τὸ μὲν βρίκιον Ἀστριανάντε καπετὰν Ν. Σμαγαβία, τὸ δὲ βρίκιον Δόξα, καπ. Γασπάρου Σόϊτζ, διὰ νὰ χρησιμεύσουν διὰ ἡφαίστια, ὡς τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐνταὐτῷ τοῖς παρεδόθη καὶ ἑκάστου πλοίου ἡ ἀπόφασις, διὰ νὰ μείνῃ εἰς τὸ κοινόν σας, καὶ γενόμενα ἡφαίστια, θέλει δώσετε ἑκάστῳ πλοιάρχῳ ἓν ἀντίγραφον ἐκ τῆς ἀποφάσεως, διὰ φύλαξίν του.

Ἅμα φθάσουν αὐτόσε, νὰ τὰ κατασκευάσετε ἡφαίστια χωρὶς ἀναβολῆς καιροῦ, καὶ νὰ τὰ πέμψετε εἰς τὸν στόλον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Φ. Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Περ. γ'. ἀριθ. 8770.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ φροντίσῃ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχίστην ἐκφόρτωσιν τῶν ἐνταῦθα εὑρισκομένων πέντε ἀουστριακῶν λειῶν, καὶ τὴν διανομὴν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσαις, διὰ νὰ χρησιμεύσουν διὰ πυρπολικά.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 2866.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 16 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας καὶ τὰ ἐν αὐτῇ παρετηρήθησαν. Δίκαιον ἔχετε εἰς ὅσα γράφετε περὶ τῆς ἀδρανείας τῶν Πελοποννησιακῶν στρατευμάτων, καὶ ἡ Διοίκησις ὁλονὲν καταγίνεται εἰς τὸ νὰ ἐμψυχώσῃ καὶ ἐβγάλῃ ὅλους τοὺς ὁπλοφόρους, καὶ μαζῇ μὲ τοὺς εἰς Μύλους εὑρισκομένους στρατιώτας νὰ τοὺς ξεκινήσῃ κατόπιν τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος χθὲς τὸ πρωὶ ἐτράβηξε πρὸς τὸ μέρος τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ πρέπει νὰ εὑρίσκεται ἤδη εἰς Ἀχλαδόκαμπον. Ἐπειδὴ τὸ Παρθένι κατὰ τὰ γράμματα τοῦ στρατηγοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγης ὥρας ἔλαβεν ἡ Διοίκησις, πρέπει νὰ ἐπιάσθῃ, ἔφθασαν ἐκεῖ καὶ ἄλλα σώματα, ὥστε πρέπει νὰ ἀπεκλείσθῃ ὁ ἐχθρὸς, τοῦ ὁποίου ἡ κατάστασις εἶναι ἀθλιεστάτη, τὸ στράτευμά του εἶναι γυμνὸν, τροφὰς δὲν ἔχει, πολεμεφόδια ὀλίγα τοῦ ἔμειναν, τὰ ἄλογά του ἀδυνάτησαν ἀπὸ τοὺς κόπους, ὥστε ὀλίγη ἐπιμονὴ τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἱκανὴ νὰ τοῦ ἐπιφέρῃ ἀφεύκτως τὸν ὄλεθρον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Υ. Γ. Μανθάνομεν ἤδη, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐπέρασε διὰ τὴν Τριπολιτσὰν ἀπὸ τὰ πλάγια τῶν βουνῶν, ὅλοι δὲ οἱ ἰδικοί μας ἔπεσαν κατόπιν του.

Περ. γ'. ἀριθ. 8872.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν Ἔπαρχον τῶν Δερβενοχωρίων.

Ἐκ τῶν ὁποίων, κατὰ τὸν προεκδοθέντα νόμον, ἔχει συναγμένων εἰδῶν ῥητίνης, κατραμίου καὶ νεφτίου, νὰ δώσῃ 50 χαντάρια ῥητίνης, ἄλλα 50 κατραμίου, καὶ 300 ὀκάδες νεφτίου πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς νήσου Σπετσῶν, διὰ τὴν ἄμεσον ἑτοιμασίαν πυρπολικῶν. Τοῦτο δὲ νὰ γενῇ ἄνευ ἀναβολῆς.

Ναυπλίῳ, τῇ 17 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος

Περ. γ'. ἀριθ. 8925.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ χθεσινὸν γράμμα σας, καὶ εἶδε μὲ λύπην της ἡ Διοίκησις τὴν εἴδησιν τῆς ἐξόδου τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀπὸ τὴν Σούδαν καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν πυρπολικῶν· μ' ὅλον τοῦτο μὴ λείψετε ἀπὸ τοῦ νὰ στείλετε ἐν τάχει ὅσα πυρπολικὰ εἶναι ἕτοιμα, διὰ νὰ μὴ μένῃ στερημένος ὁ στόλος, ἴσως κατορθώσῃ νὰ προξενήσῃ εἰς τὸν ἐχθρικὸν κάμμίαν σημαντικὴν βλάβην καὶ τὸν καταστήσῃ ἀνίκανον νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς περαιτέρω σκοποὺς του.

Τῇ 20 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2985.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Περικλείονται τέσσαρες διακηρύξεις τῆς Διοικήσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Ἀμβρακιακοῦ κόλπου, καὶ ἐπειδὴ πρέπει νὰ γνωστοποιηθῶσιν αἱ μοῖραι τοῦ στόλου, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ πέμψετε ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν μοῖραν τῆς νήσου σας, καὶ νὰ εἰδοποιήσετε τὸν Ναύαρχον, ὅτι ἂν τυχὸν καὶ ὑπάγῃ κἀνὲν πλοῖον εἰς Μεσολόγγιον, νὰ πέμψῃ μίαν πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀρχηγὸν τοῦ ἀποκλεισμοῦ· ἀγκαλὰ καὶ διὰ ξηρᾶς τοῖς στέλλονται, ἀλλὰ διὰ κάθε συμβεβηκὸς νὰ εἰδοποιηθῶσι καὶ διὰ θαλάσσης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Φ. Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 8830.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ ναυτικὴ δύναμις τῶν Ἑλλήνων, περιπλέουσα τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν, ὄχι μόνον τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους ἀπέκρουσε καὶ ἀποκρούει μὲ φθοράν των καὶ ζημίαν μεγάλην, ἀλλὰ καὶ τὰ συνοδευόμενα ἀπὸ αὐτοὺς φορτηγά, τὰ πλεῖστα εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, ἢ συνέλαβεν, ἢ ἀπέκοψε κἂν τοῦ ἐχθρικοῦ σκοποῦ των, τοῦ νὰ μεταφέρωσι δηλαδὴ τροφὰς καὶ πολεμεφόδια εἰς τὰ φρούρια καὶ στρατόπεδα τοῦ ἐχθροῦ, ἐπειδὴ ὅμως πολλὰ τῶν τοιούτων φορτηγῶν, διαφεύγοντα τὴν ἀπάντησιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, ἢ ἐπιτηδείως διακρύπτοντα

τὸν σκοπόν των μὲ τὰ ὁποῖα φέρουν πλαστὰ ἔγγραφα, φθάνουν μέχρι τῆς Πρεβέζης καὶ προμηθεύουν τὸν εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα εἰσβαλόντα ἐχθρὸν ἀπὸ τροφάς· ἡ Διοίκησις, γνωρίσασα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ στενότερον τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Ἀμβρακιακοῦ κόλπου καὶ τῆς Θεσπρωτικῆς παραλίας μέχρι τῶν Συβότων, διώρισε μέρος τῆς ἀποκλειούσης τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου μοίρας νὰ ἀναλάβῃ τοῦτο τὸ ἔργον. Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου τοῦ μερικοῦ ἀποκλεισμοῦ·

Α'. Ἀπαγορεύεται εἰς ὁποιονδήποτε πλοῖον, ὑφ' ὁποιανδήποτε σημαίαν, νὰ εἰσπλεύσῃ τὸν Ἀμβρακιακὸν κόλπον, ἢ νὰ λάβῃ κοινωνίαν μὲ τὴν Θεσπρωτικὴν παραλίαν μέχρι τῶν Συβότων.

Β'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως, ὁποιονδήποτε πλοῖον διευθυνθῇ εἰς τὰ ῥηθέντα ἀποκλεισμένα μέρη, θέλει ἐξετάζεσθαι ἀκριβῶς, καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν φέρει ἰδιοκτησίας τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ἐμπορεύεται δι' ἴδιον τέλος, τότε ὁ ἀρχηγὸς ταύτης τῆς ἑλληνικῆς ναυτικῆς μοίρας, ἢ ὁποιοσδήποτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του πλοίαρχος, χρεωστεῖ κατὰ πρώτην φορὰν νὰ τὸ ἀπολύῃ, εἰδοποιῶν αὐτὸ ἐγγράφως, ὅτι ἐὰν ἐπανέλθῃ, θέλει συλληφθῇ. Ἐξαιροῦνται ὅμως ὅσα πλοῖα ἤθελον παῤῥησιασθῇ ὕστερον ἀπὸ ἱκανὸν διάστημα καιροῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως, ὥστε νὰ ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτον γνωστὸς εἰς αὐτὰ ὁ ἀποκλεισμὸς ὅτε ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ προσεχέστερον μέρος τοῦ διάπλου των, καὶ τότε τὰ τοιαῦτα θέλουν κρατηθῇ καὶ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἀνῆκον δικαστήριον.

Γ'. Ὅσα πλοῖα, φέροντα σημαίαν οὐδετέρων δυνάμεων, ἤθελον εὑρεθῇ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακιακοῦ κόλπου, ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέλθουν ἀκωλύτως, χωρὶς ὅμως νὰ

συνεισφέρουν ἐχθρικὰς ἰδιοκτησίας, ἐντὸς δύω ἑβδομάδων μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν ἀποκλειόντων τὸν κόλπον ἑλληνικῶν πλοίων· ὅσα δὲ ἤ φωραθῶσιν ἔχοντα ἐχθρικὰς ἰδιοκτησίας, ἢ παῤῥησιασθῶσιν ἐξερχόμενα με τὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῶν δύω ἑβδομάδων, θέλουν κρατηθῆ καὶ διευθυνθῆ εἰς τὸ ἀνῆκον δικαστήριον.

Ἡ παροῦσα διακήρυξις, μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὸ γαλλικόν, θέλει κοινοποιηθῆ ὅπου ἀνήκει καὶ δημοσιευθῆ καὶ διὰ τοῦ τύπου.

Τῇ 17 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8974.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3370 ἀναφορᾶς του διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐκδώσῃ εἰς τοὺς ζητοῦντας ἔγγραφα διὰ ἐμπορικὴν σημαίαν, μὲ τὴν προσθήκην τοῦ νὰ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ἦναι ὡπλισμένα τὰ πλοῖα αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ κινδυνεύουν εἰς περίστασιν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, καὶ προσέτι νὰ ἠμποροῦν νὰ κατατρέχουν κάθε ἐχθρικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελον ἀπαντήσει.

Νὰ ζητηθῇ δὲ ἀπὸ τοὺς πλοιάρχους αὐτῶν ἐγγύησις, διὰ τῆς ὁποίας νὰ ὑπόσχωνται ὅλοι, ὁ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, ὅτι ἐὰν κανὲν ἀπὸ αὐτὰ τὰ πλοῖα ἢ εὐρωπαϊκὸν πλοῖον ζημιώσῃ, ἢ εἰς τοὺς ὁμογενεῖς προξενήσῃ κάμμίαν βλάβην, ἢ ὁποιονδήποτε πειρατικὸν ἔργον πράξῃ, ὅλοι νὰ ἐνέχωνται, καὶ ἐπίσης νὰ παιδεύεται ὁ πρῶτος

ὁποῦ ἤθελε πέσει εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ τὴν ἀποζημίωσιν.

Τῇ 21 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 9041.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ ἄκραν της ἀθυμίαν ἐπληροφορήθη ἡ Διοίκησις, ἀπὸ τὴν χθεσινὴν ἐπιστολήν σας, καὶ τὴν ἀπόβασιν τῶν ἐχθρῶν εἰς τὸ Νεόκαστρον καὶ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. Πόσον ἐπάναγκες εἶναι εἰς τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ πάλιν ἡ ἔξοδός του, εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς τὸ εἰπῇ ἡ Διοίκησις, διότι, ἐὰν ὁ ἐχθρὸς ἀφεθῇ ἐλεύθερος, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στόλος τοὐλάχιστον θέλει διευθυνθῇ εἰς Π. Πάτρας, καὶ τότε καὶ οἱ εἰς Μεσολόγγιον πρὸ πολλοῦ ἀποκλεισμένοι ἀπελπίζονται, καὶ μὲ τὴν εἴσοδον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ὅλα τὰ εἰς Σάλωνα ἐχθρικὰ στρατεύματα μεταφέρονται εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαντηθῇ ὁ κίνδυνος, ὁ ὁποῖος θέλει ἐπιπέσει πανταχόθεν. Ἀνάγκη λοιπὸν, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσον ἐκοπιάσατε καὶ τόσα καὶ τόσα ἐθυσιάσατε, νὰ ἐπιταχύνετε μὲ κάθε τρόπον τὴν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου, διὰ νὰ φθάσῃ ἐν καιρῷ, ὥστε νὰ ματαιώσῃ τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ εἰς Λεβίδι εὑρισκόμενοι Ἀνδρέας Ζαίμης, Ἀνδρέας Λόντος καὶ Ἰωάννης Νοταρᾶς, μαθόντες τὴν πρώτην εἴδησιν, ὅτι δὲν ἐμποδίσθη ὁ ἐχθρικὸς στόλος,

καὶ ἐνδέχεται νὰ κάμῃ καὶ τετάρτην ἀπόβασιν, ἔτρεξαν ἕως τέσσαρες χιλιάδες εἰς τὸ γελέκι, εἰς τὸ γενικὸν ϛρατόπεδον τοῦ ἀρχηγοῦ Κολοκοτρώνη, εἰς τὰ Τρίκορφα, διὰ νὰ κατεβοῦν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ νὰ προσκαλέσουν εἰς μάχην τὸν ἐχθρὸν, μὲ ἐλπίδα νὰ τὸν σύρουν εἰς κάμμίαν καλὴν θέσιν καὶ νὰ τὸν χαλάσουν, καὶ εἴθε νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὸ σχέδιόν των, τὸ ὁποῖον, ὡς γράφουν, εἶχον σκοπὸν νὰ βάλουν σήμερον εἰς πρᾶξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γʹ. ἀριθ. 9085.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις, ἀποκρινομένη εἰς τὸ γράμμα σας, διὰ τοῦ ὁποίου τὴν ἐγνωστοποιήσετε τὰ περὶ τοῦ στόλου, σᾶς παρέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ἐκπλεύσεώς του, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν καὶ τὸ Μεσολόγγι, ὃ μὴ γένοιτο, ἐὰν ὁ ἐχθρικὸς, εὑρίσκων εὐκαιρίαν, ὑπάγῃ ἐκεῖ. Σήμερον ἐπαναλαμβάνουσα τὰ αὐτὰ, προσθέτει ὅτι ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ προφθασθῇ τὸ Μεσολόγγι ἀπὸ τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, νὰ πέμψετε μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα ἓν τῶν πολεμικῶν σας πλοίων, εἰς τὸ ὁποῖον ὡς προσθήκη εἰς τὸ μηνιαῖόν του θέλουν δοθῇ καὶ τρεῖς χιλιάδες γρόσια ἐνταῦθα, διὰ νὰ λάβῃ ἀπὸ ἐδῶ τὰς διωρισμένας τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, καὶ νὰ τὰς μεταφέρῃ εἰς Μεσολόγγιον. Ταχύνατε τὴν ἀποστολὴν, κύριοι, διότι ἡ ἀνάγκη εἶναι μεγίστη.

Προχθὲς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἔγεινε πεισματώδης

πόλεμος ἔξω τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ ἀπεκρούσθησαν οἱ ἐχθροὶ μὲ ζημίαν των ὄχι ὀλίγην.

Ναύπλιον, τῇ 25 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 9094.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν γενναιότατον Καπετὰν... (α).

Ὄχι μόνον ἡ Διοίκησις, ὄχι μόνον τὸ ἔθνος ὅλον, ἀλλ' ὅλος ὁ κόσμος ἐθαύμασε τὰ μέχρι τοῦδε κατορθώματα τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, καὶ εἰς αὐτὰ καὶ μόνον ἀπέδωκαν τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας. Αὐτὰ τὰ ἴδια ἐκφράζει ἡ Διοίκησις εἰς τὴν ἐγκλειομένην προκήρυξίν της, τὴν ὁποίαν διατάττεσαι νὰ κοινοποιήσῃς εἰς ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας σου, καὶ ἐμψυχόνοντάς τους καὶ μὲ τὰς παρακινήσεις καὶ μὲ τὸ παράδειγμά σου, νὰ τρέξετε ὅλοι ἄνευ ἀναβολῆς ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ ματαιώσετε τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς του. Αἱ εὐχαὶ τῆς Διοικήσεως θέλουν συνοδεύσει τὰ ἐπιχειρήματά σας, ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἔθνους θέλει ἀνταμείψει τὸν ζῆλον καὶ καρτερίαν σας, καὶ οἱ παγκόσμιοι ἔπαινοι θέλουν στεφανώσει τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνάς σας.

Τῇ 25 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

(α) Τὸ πρωτότυπον σώζεται εἰς χεῖρας τοῦ Κ. Ἰωάννου Χ. Κούτση.

Περ γ'. ἀριθ. 9093.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Πρὸς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένους θαλασσινοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ.

Πολλάκις οἱ κολοσσαῖοι στόλοι τοῦ ἐχθροῦ ὀλίγον ἔλειψε νὰ καταπίουν τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ ἀκαταμάχητος ἀνδρία σας τὴν ἔσωσεν ἀπὸ τὸν κίνδυνον, ἀντιπαλαίουσα μὲ τοὺς κλύδωνας τῆς θαλάσσης, μὲ τὸ πῦρ, καὶ μὲ τοὺς κεραυνοὺς τῶν ἐχθρικῶν κανονίων. Ἡ πατρὶς γνωρίζει τοὺς ἀγῶνάς σας, καὶ σᾶς ὀνομάζει σωτῆράς της.

Πέρυσιν ἐματαιώσατε τὴν τρομερὰν καὶ πομπώδη ἐκστρατείαν τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, πολεμήσαντές τον εἰς αὐτὰ τὰ παράλια τῆς Ἀσίας, καὶ ἐφέτος, ὅταν ὁ βάρβαρος οὗτος ἀράζῃ μὲ τὸν στόλον του εἰς τοὺς λιμένας τῆς Πελοποννήσου, ὅταν κυριεύῃ τὸ Νεόκαστρον καὶ ἀλληλοδιαδόχως μεταφέρῃ δυνάμεις, τὸ ἔθνος δικαίως στρέφει τὴν προσοχήν του εἰς τοὺς νικητὰς τῆς Σάμου, τῆς Κῶς καὶ τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, οἵτινες πέρυσι δὲν ἄφησαν τοὺς βαρβάρους νὰ μιάνουν τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν. Ἡ προσοχή του εἶναι τόσον δικαιότερον νὰ στραφῇ πρὸς ὑμᾶς, καθόσον γνωρίζει τὰ κατορθώματά σας καὶ εἰς ὑμᾶς ἔχει τὰς ἐλπίδας του· πλὴν ἐφέτος σᾶς ἐπολέμησαν τὰ στοιχεῖα, καὶ ἀγκαλὰ οἱ ἐφετεινοὶ ἀγῶνές σας εἰς τὸ Κρητικὸν πέλαγος, εἰς τὸν λιμένα τῆς Μοθώνης, εἰς τὸν Κάβο-Δόρο καὶ εἰς τὸν Κάβο-Ματαπᾶ ὑπερέβησαν ὅλους τοὺς περασμένους ἀγῶνας, μ' ὅλον τοῦτο ὁ ἐχθρὸς βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνέμους, ἕως τώρα δὲν ἐμποδίσθη ἀπὸ τὸν σκοπόν του.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἁρματωθῆτε σιμὰ τῆς ἀνδρίας καὶ

τὴν ἐπιμονὴν, διὰ νὰ φανῆτε μέχρι τέλους νικηταί, καὶ νὰ ματαιώσετε τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ ἐν Πελοποννήσῳ ἐχθροὶ εὑρίσκονται ἤδη εἰς Τριποτσὰν, περικλεισμένοι ἀπὸ τὰς δυνάμεις τῶν Πελοποννησίων, ὁδηγουμένας ἀπὸ τοὺς ἀξιωτέρους ἀρχηγούς. Ἡ βοήθεια τὴν ὁποίαν τοὺς ἔφεραν οἱ στόλοι των δὲν εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ κάμουν τοὺς σκοπούς των. Ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει νὰ φοβούμεθα, εἶναι αἱ δυνάμεις τὰς ὁποίας περιμένει ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Τρέξατε λοιπὸν νὰ ἐμποδίσετε τὴν μετακόμισιν αὐτῶν, τρέξατε καὶ κατόπιν τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου, ὅστις θέλει ὑπάγει νὰ συνεργήσῃ μὲ τὸν ἐχθρὸν ὁποῦ πολιορκεῖ τὸ Μεσολόγγι, τρέξατε διὰ νὰ γεμίσετε μὲ κατακαϋμμένα σκέλεθρα τὸν λιμένα τοῦ Μεσολογγίου, καθὼς ἐγεμίσατε καὶ ἐκεῖνον τῆς Μοθώνης. Τὸ ἔθνος ἐλπίζει εἰς ἐσᾶς, τὰ σοφὰ καὶ φιλελεύθερα ἔθνη σᾶς ἑτοιμάζουν στεφάνους δόξης, καὶ ἡ Διοίκησις θέλει διακηρύξει τὰς νίκας σας καὶ θέλει ἀνταμείψει μὲ ἁδρὰς δαπάνας τὰ ἆθλα σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1047.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου.

Πρὸς τοὺς Πανευγενεστάτους κυρίους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Σ. Διοίκησις, διὰ τὰς κρισίμους καὶ κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος, διέταξεν ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 7777 διαταγή της, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐσωκλείεται εἰς τὴν παροῦσαν, νὰ μὴ θεωρῶνται ἄλλαι ὑποθέσεις, παρ' ὅσαι ἀφορῶσι τὴν ἐκστρατείαν καὶ τὰ ἐγ-

κληματικά, διά τοῦτο προσκαλεῖσθε καὶ ἡ πανευγενία σας νὰ δηλοποιήσετε τὴν διάταξιν ταύτην καθ' ὅλην τὴν νῆσον, καὶ νὰ ἐμποδίσετε καθένα ἔχοντα σκοπὸν νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα νὰ θεωρῇ ὑπόθεσιν, καθότι θέλει εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ θὰ χάνῃ μόνον τὰ ἔξοδα καὶ τοὺς κόπους του. Ἂς ἔχωσι δὲ ὑπομονὴν μέχρι προσφόρου καιροῦ, καθότι πρῶτον πρέπει νὰ ὑπάρξωμεν καὶ νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν πατρίδα, καὶ ἔπειτα νὰ κρισολογώμεθα.

Καὶ μ' ὅλον ὅτι τοῦτο εἶναι χρέος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ δὲν μένει ἀμφιβολία τὸ νὰ εἰδοποιήθησαν παρ' αὐτοῦ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, παρατηρεῖ μ' ὅλον τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου, ὅτι ἀδιακόπως εἰσρέουν ἐνταῦθα διάφοροι ἀπὸ διάφορα μέρη, ἵνα κρισολογῶνται. Διὰ τοῦτο καὶ ἐκ μέρους του κοινοποιεῖ τὴν διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, περιέχουσαν τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἰουνίου 1825.

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Δικαίου, ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Μ. Βερνάρδος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7777.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρός, προσβάλλων ἀπὸ διάφορα μέρη, ἐπαπειλεῖ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὴν Ἑλλάδα, καὶ

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις πρέπει νὰ προσηλώσῃ ὅλην τὴν προσοχήν της εἰς τὴν ματαίωσιν τῶν ὀλεθρίων σχεδίων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος,

Διατάττει·

Α'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν δὲν δέχεται ἀπὸ τῆς σήμερον κἀμμίαν ἀναφορὰν περὶ μερικῆς ὑποθέσεως, ἐκτὸς τῶν ὅσαι ἀφορῶσι τὴν ἐκστρατείαν καὶ τὸ ἐγκληματικόν.

Β'. Ὅλα τὰ ὑπουργεῖα νὰ παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ δέχωνται τοιαύτας ἀναφορὰς, μέχρι δευτέρας διαταγῆς τῆς Διοικήσεως.

Γ'. Οἱ ἔπαρχοι, ἀστυνόμοι καὶ ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ὑπουργοὶ νὰ διαταχθῶσι, διὰ τῶν ἀνηκόντων ὑπουργείων, νὰ μὴ δέχωνται περὶ μερικῶν ὑποθέσεων ἀναφορὰς, μὲ τὴν ἀνωτέρω μόνον ἐξαίρεσιν.

Δ'. Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰω. Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Ἀριθ. 9194.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ γράμματα, τὰ ὁποῖα ταύτην τὴν στιγμὴν λαμβάνει ἡ Διοίκησις ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Κολοκοτρώνην, βλέπει καὶ τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν του, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ὁπλαρχηγῶν, νὰ προσφέρουν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ τὰς ὁποίας εἶχον ἐλπίδας νὰ τὸν ἀφανίσουν, καθὼς καὶ τὴν μεγάλην φθορὰν, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν εἰς τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν τελευταίαν μάχην. Ἀπὸ τὰ ἴδια ὅμως γράμματα καὶ ἀπὸ ἄλλα ἐκ Μεσολογγίου, μὲ λύπην της παρατηρεῖ, ὅτι ἐὰν ὁ ἐχθρικὸς στόλος φθάσῃ ἔξω τοῦ Μεσολογγίου καὶ κατὰ πόδας δὲν φθάσῃ καὶ ὁ ἐδικός μας, τὸ Μεσολόγγι χάνεται, διότι στερεῖται καὶ τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων. Ἡ Διοίκησις ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ξεκινήσῃ ἀμέσως τὸν Γενικὸν γραμματέα εἰς Ὕδραν μὲ ὅλα τὰ

ἔγγραφα, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἔκπλευσις μέρους κἂν τοῦ στόλου. Τὰ αὐτὰ ἔγγραφα θέλουν πεμφθῆ ἀμέσως καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας ἀπὸ Ὕδραν, πρὸς πληροφορίαν σας. Προτρέπεσθε δὲ καὶ πρὸ τῆς λήψεως τῶν ἐγγράφων νὰ κάμετε ὅ,τι δυνηθῆτε, διὰ νὰ ἑτοιμασθοῦν ὅσα περισσότερα τῶν πλοίων σας μὲ τὰ ἀναγκαῖα πυρπολικὰ, διὰ νὰ ἐκπλεύσουν ὅσον τάχος μαζῆ μὲ τὴν μοῖραν τῆς Ὕδρας κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ πρόκριτοι ἀμφοτέρων τῶν νήσων θέλετε λάβει ἀνταπόκρισιν. Πρὸς δὲ, νὰ ἐπιταχύνετε τὴν ἀποστολὴν τοῦ προζητηθέντος πλοίου, διὰ νὰ φορτωθοῦν αἱ τροφαὶ καὶ πολεμεφόδια διὰ τὸ Μεσολόγγι.

Ἡ Διοίκησις γνωρίζουσα τὴν προθυμίαν σας, εἶναι πεπεισμένη ὅτι θέλετε κάμει καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ προφθασθῇ ὁ προμαχὼν οὗτος τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ὅταν χαθῇ, ὁ κίνδυνος ὅλης τῆς Ἑλλάδος εἶναι βέβαιος.

28 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Ἰωάννης Κωλέττης*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 3325.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σᾶς ἐξαποστέλλονται μὲ τὸν Κ. Ἀνδρέαν Σχλιᾶν τὰ κάτωθεν ἐνδιαλαμβανόμενα πολεμεφόδια, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὰ πλοῖα τῆς μοίρας τοῦ στόλου σας.

Πυρῖτις κανονίων βαρέλια ἑκατὸν σαράντα,	ἀριθ.	140
Σφαῖραι τῶν 16 λιτρῶν χίλιαι.	»	1000
Ὅμοιαι τῶν 12 λιτρῶν χίλιαι.	»	1000
Ὅμοιαι τῶν 9 λιτρῶν χίλιαι ἑκατόν.	»	1100
	ὅλαι,	3100.

Μακάσια τριακόσια ὀγδοῆντα ὀκτώ, ἀριθ. 388
Μιστράλια τονελάδες μία, ὀκάδες περίπου
ὀκτακόσιαι. « 800
Χαρτὶ διὰ φυσέκια κανονίων ρίσμα ἑξῆντα ἕξ. « 66

Καὶ προσκαλεῖσθε νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Φ. Βούλγαρης.* — *Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*
Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 9274.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον τοῦ στρατηγοῦ Μελετοπούλου, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἔφθασεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου, πληροφορεῖσθε τὸ φθάσιμον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς τὰ νερὰ τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ὁποῖος ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων.

Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς προσθέσῃ τι περισσότερον ἡ Διοίκησις, ἐπειδὴ εἴσθε ἱκανοὶ νὰ συμπεράνετε τὸν κίνδυνον καὶ τὴν ἀπελπισίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν εὑρεθῆ οἱ πολιορκούμενοι ἐν Μεσολογγίῳ, ἐν ᾧ εἶναι στερημένοι ἀπὸ τροφάς, ἀπὸ πολεμεφόδια καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλην βοήθειαν. Ὅθεν κάμετε τὰ ἀδύνατα δυνατά, διὰ νὰ σώσετε ἐκείνην τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἡ σωτηρία της τώρα ἀπὸ τὸν στόλον μόνον κρέμαται, χωρὶς τοῦ ὁποίου οὔτε πολεμεφόδια ἠμποροῦν νὰ ὑπάγουν, οὔτε τροφαί, καὶ οὕτω δὲν θέλουν ἔχει οἱ πολιορκούμενοι τὸν τρόπον οὐδὲ νὰ βασταχθοῦν ὀλίγας ἡμέρας, ἕως νὰ προφθάσῃ ὁ στό-

λος· τὸ μόνον σωτήριον μέσον εἶναι νὰ προφθάσῃ αὐτὸς ὅσον τάχος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν ά. Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραΐδης.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

« Σήμερον εἰς τὰς 3 ὥρας τῆς ἡμέρας ἀνεφάνησαν κατὰ γραμμὴν εὐθεῖαν 50 πλοῖα διαφόρου μεγέθους ἄντικρυ Μεσολογγίου, τὰ ὁποῖα βεβαιότατα εἶναι ἐχθρικά.

« Εἰδοποιῶ λοιπὸν ἐγκαίρως τὸ ἔξοχον τοῦτο ὑπουργεῖον νὰ διατάξῃ ὅπου πρέπει διὰ νὰ προκαταλάβῃ τὰς ἀναγκαίας ταύτας θέσεις καὶ ἄλλη ὅση δύναμις εἶναι ἱκανὴ, πρὸς ἀντίκρουσιν ἄλλης νέας ἐχθρικῆς δυνάμεως ἐξελθούσης.

Ἤδη ἤρχισεν ὁ κανονοβολισμὸς ἀμοιβαίως καὶ ἀπὸ καράβια ἐχθρικὰ, ὁποῦ εἶναι εἰς Παλαιοβούναν, καὶ ἀπὸ τὸν στόλον ὁ ὁποῖος βεβαιότατα εἶναι ἐχθρικός. Μὲ σέβας δὲ μένω.

Τῇ 28 Ἰουνίου 1825, ἀπὸ Ταμποῦρι Σελῶν.

Ὁ εὐπειθής, ΔΗΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. γ΄. ἀριθ. 9322.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Περικλείονται ἀντίγραφα δύω ἀναφορῶν τῶν Μιστριωτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας τῶν Μαυρομιχαλαίων, οἱ ὁποῖοι παρακαλοῦν τὴν Διοίκησιν νὰ φροντίσῃ ὅσον τάχος περὶ τῆς ἐλευθερώσεως τῶν δύω αἰχμαλώτων, τοῦ τε στρατηγοῦ Γιατράκου καὶ τοῦ Κ. Γεωργίου Π. Μαυρο-

μιχάλη, διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐνταῦθα αἰχμαλώτων πασσάδων. Περικλείεται προσέτι καὶ ἕτερον ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 764 προβουλεύματος τοῦ Βουλευτικοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον ζητεῖται ἡ γνώμη τῶν ναυτικῶν νήσων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὅπλων τῆς Πελοποννήσου. Κατὰ τὴν συνέπειαν λοιπὸν αὐτοῦ ἡ Διοίκησις γράφει πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, καθὼς ἔγραψε συγχρόνως καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς σας Ὑδραίους, Ψαριανοὺς καὶ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς τῆς Πελοποννήσου, περιμένει δὲ τὴν ἀπόκρισίν σας, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ συμφερώτερον διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν καλῶν αὐτῶν πατριωτῶν.

Τῇ 2 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραΐδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 764.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικόν.

Ἐγκλείονται δύω ἀναφοραί, τῆς Κ. Πιερίνας Μαυρομιχάλαινας, Πετρομπέϊσσας Μαυρομιχαλονύμφης, καὶ τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος, περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Γ. Μαυρομιχάλη καὶ Π. Γιατράκου. Τὸ Βουλευτικόν, πρὶν γίνῃ περὶ τούτου κάμμία ἀπόφασις, ζητεῖ νὰ μάθῃ τὴν γνώμην τῶν πολεμικῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν θαλασσομαχουσῶν νήσων. Ἐν τοσούτῳ δὲ λέγει, ὅτι ὅταν κριθῇ εὔλογος ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν αἰχμαλώτων, πρέπει νὰ ἀνταλλαχθοῦν γενικῶς ὅλοι οἱ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ αἰχμαλωτισθέντες.

Τῇ 2 Ἰουλίου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΠΑΝΟΫΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Α'. Γραμματεύς, Ιω. Σκανδαλίδης.

Σεβαστὴ Διοίκησις !

Ἅπαντες, νομίζομεν, θέλομεν ὁμολογήσει πόσον ἡ ἐπαρχία αὕτη Λακεδαιμονία συνετέλεσεν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος, πόσους γενναίους πολέμους ἐκρότησε καὶ τρόπαια ἔστησεν, ὁπότε ὡδηγεῖτο ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν της Παναγιωτάκην καὶ στρατηγὸν Γεωργάκην καὶ λοιποὺς ἀδελφοὺς Ἰατραίους. Καὶ πάλιν ἕκαστος εἶδεν, ὅτι ἀφ' οὗ ὑστερήθη τὴν ὁδηγίαν τοῦ εἰρημένου ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, κλεισθέντος ἔνδον τοῦ φρουρίου Νεοκάστρου, καὶ ἔπειτα ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κρατηθέντος, ὡς στερηθεῖσα ἑνὸς ὀφθαλμοῦ, πόσον ἀδυνάτησε καὶ τὰς ἐνεργείας της ἠλάττωσε. Μ' ὅλον τοῦτο καὶ ἕως ὧδε τὸ κακὸν ἐθεραπεύετο, καὶ ἂν μὴ φορητόν. Ἀλλὰ σκληρὸς τῆς Λακεδαίμονος δαίμων τὴν ὑστέρησε καὶ τῆς προστασίας τῶν ἄλλων ἀδελφῶν· διότι πολεμῶν ἡρωϊκῶς ἐν Πολιανῇ, ὁ στρατηγὸς Γεωργάκης ἐπληγώθη πληγὴν καιρίαν, ὅστις ἐὰν δὲν ἐπισκεφθῇ ἐγκαίρως μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἄγρυπνον φροντίδα τῆς τέχνης τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐνδέχεται νὰ φέρῃ τὶ ἀπευκταῖον. Ὅθεν ἐξ ἀνάγκης οἱ δύω ἀδελφοὶ δὲν δύνανται νὰ λείψουν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς πληγῆς, ἥτις πόσον θέλει διαρκέσει, κύριος οἶδεν. Ὁ δὲ εἷς μόνος ἀδελφὸς τί πρῶτον καὶ τί ὕστερον νὰ ἐκτελέσῃ εἰς μίαν τόσον ἐκτεταμένην ἐπαρχίαν; Στρατεύματα νὰ ἐκκινῇ, εἰς τὸ στρατόπεδον νὰ τὰ ὁδηγῇ, ἢ τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν νὰ διαφυλάττῃ; Ὅθεν οὕτως ἡ ἐπαρχία, φεῦ! ὑστερεῖται νῦν ὁδηγίας ἀρχηγῶν ἐχόντων ἐπιῤῥοὴν εἰς τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ τί λέγω ; ὁ ἀρχηγός της, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξ ἀρχῆς ὡδηγήθη κάλλιστα, κρατούμενος ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν μετὰ τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ πατριώτου Κ. Γ. Μαυρομιχάλη, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου περιττὸν κρίνομεν λέγειν, εἶναι εὔκολον μετὰ τῆς ἐκλαμπρότητός του νὰ ἀνταλλαχθῇ μὲ τοὺς αἰχμαλώ-

τους πασσάδες, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο στέλλεται, μεσάζουσα, παρὰ τοῦ ἐχθροῦ μία γαλλικὴ φρεγάττα, τῆς ὁποίας ὁ καπετάνιος ὡμίλησε μὲ τὸν ἐξοχώτατον στρατηγὸν Ἰωάννην Μαυρομιχάλην, καὶ ἕως ὥρας νομίζομεν ὅτι ἔφθασε καὶ αὐτοῦ. Ἂν δέ τις εἴπῃ, ὅτι οἱ πασσάδες ἐλευθερωθέντες θέλουν συντελέσει εἰς τὸν ὄλεθρόν μας μετὰ τὴν παράστασιν τῆς καταστάσεώς μας καὶ μὲ τὰ σχέδιά των, οὗτος ἂς μάθῃ πρῶτον διὰ πόσων κατασκόπων ὁ ἐχθρὸς πληροφορεῖται τὴν κατάστασίν μας κάλλιστα, καὶ ποίους Πελοποννησίους Τούρκους φρονιμωτέρους τῶν πασσάδων φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, καθὼς τὸν Ἀρναούτογλουν, τοὺς υἱοὺς Σιχνετζίπη, τὸν Ἀχμέτμπεην, καὶ ἄλλους πολλοὺς ὅλους ἀξίους. Ἔπειτα ἡ ἐκ τῶν πασσάδων ὑποτιθεμένη βλάβη δὲν θέλει συγκριθῆ μὲ τὴν ἑπομένην δύω καλλίστων πατριωτῶν μας ὠφέλειαν. Ἀλλὰ ταῦτα μέν, Σ. Διοίκησις, θέλει σᾶς παραστήσει ζωηρότερον ὁ στρατηγὸς Ν. Γιατράκος, στελλόμενος ἐπίτηδες παρὰ πάντων· ἡμεῖς δὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐγκρίναντες τὰ λεγόμενά μας, συγκατανεύσητε παμψηφεὶ εἰς τὴν δικαίαν ταύτην αἴτησίν μας, διὰ νὰ ἀναλάβῃ καὶ ἡ ἐπαρχία αὕτη τὸν ἀρχηγόν της καὶ ἡ Σπάρτη τὸν ἰδικόν της, καὶ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος καθὼς καὶ πρότερον, καὶ νὰ προκαταληφθῇ ὁ ἐκ τῆς ἀναρχίας ἐπαπειλούμενος αὐτῇ κίνδυνος.

Τῇ 19 Ἰουνίου 1825, Μιστρᾶς.

† *Ὁ Χαριουπόλεως Δηνιὴλ.— Γρηγόριος Οἰκονόμου.— Ἀναγνώστης Κοκόμης.— Μανώλης Μελετόπουλος.— Ἀναστάσιος Ἀγαλλόπουλος. — Δ. Ν. Μανουσάκης. — Δ. Οἰκονομόπουλος. — Δ. Λαμπρίδης. — Νικόλαος Παπ. Φώτου Νικολόπουλος. —Χρῆστος Λαμπάκης. —Νικόλαος Καλομέρης Μητσάκος.—Γιάννης Κατσαπίλης.— Πέτρος Ἀναγνωστόπουλος. — Δ. Νικολόπουλος. — Νικόλαος Παπᾶ*

Θανασόπουλος· — *Α. Κομπαδούρης.—Τριαντάφυλλος Ταραμπουσιώτης.* — *Θ. Γιανναίας—Θεόδωρος Ζαχαρόπουλος.*

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) *Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως*, Γ. Πράϊδης.

Σεβαστὴ Διοίκησις!

Ἡ ἀκατάπαυστος καὶ ἀπαρηγόρητος λύπη τῆς ψυχῆς μας περὶ τοῦ ἐσχάτου δυστυχήματος τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ φιλτάτου μας Γεωργίου, μᾶς ἀναγκάζει καὶ ἄκουσαι νὰ ἀναφερθῶμεν καὶ ἤδη πρὸς τὴν Σ. καὶ φιλοδίκαιον Διοίκησίν μας, διὰ νὰ εὕρωμεν δι' αὐτῆς τὸ εὐκταῖον ποτὸν τῆς παρηγορίας μας, ἥτις δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ φιλτάτου μας. Δὲν λανθάνουσι βεβαίως οὐδένα σχεδὸν αἱ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος ἀγῶνος πρόθυμαι καὶ πολύτιμαι θυσίαι τῆς οἰκογενείας μας. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην μαρτύρονται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα τὰ χώματα τῆς Εὐβοίας, τῆς Ῥούμελης, καὶ τελευταῖον τῆς Πελοποννήσου. Εἰς ὅλας ταύτας τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας μήτε ποσῶς ἐπικράνθημεν ποτὲ, ἀλλὰ μάλιστα ἐδοκιμάζομεν μεγάλην τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν, καθότι ἐβλέπομεν τοὺς υἱοὺς, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεύοντας εἰς ἡμᾶς ἀποθνήσκοντας ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεως τῆς γλυκυτάτης πατρίδος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀγωνιζόμεθα τόσον ἤδη καιρὸν, καὶ μεταβαίνοντας εὐχαρίστως εἰς τὰς οὐρανίους σκηνὰς τοῦ οὐρανίου πατρός μας. Διὰ τὴν εὐχαρίστησιν ταύτην δὲν ἐλείψαμεν μετὰ ταῦτα ἀγωνιζόμενοι κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ μὲ τὴν ἰδίαν σπουδὴν, προθυμίαν καὶ εἰλικρίνειαν, παρακινοῦντες τοὺς λοιποὺς υἱοὺς, ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς εἰς τὰ ἴδια χρέη, καθὼς τὰ πράγματα βεβαιοῦσιν. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων ἡμερῶν μας ἔμελλε νὰ ποτισθῶμεν καὶ μὲ τοῦτο

τὸ πικρὸν ποτήριον τῆς ἀδίκου καὶ κατῃσχυμένης αἰχμαλωσίας τοῦ φιλτάτου μας Γεωργίου. Ὁ βάρβαρος Ἰμπραΐμης ἠθέτησε τὰς διαπραγματευθείσας συνθήκας, καὶ μὲ τοῦτο δὲν ἔκαμεν ἄλλο, εἰμὴ τὸ νὰ ἐνσπείρῃ εἰς τὴν ψυχήν μας τὸν σπόρον τῶν θλίψεων καὶ τῶν στεναγμῶν. Ὁποία καὶ ἀναίσθητος ἑλληνικὴ ψυχὴ δὲν θέλει συναισθανθῇ τὸν πόνον τῆς καρδίας μας, καὶ δὲν θέλει θρηνήσει εἰς ἀδικίαν τοιαύτην, μερικῶς μὲν διὰ τὴν καταθυσιασθεῖσαν Μαυρομιχαλικὴν οἰκίαν, γενικῶς δὲ διὰ τὴν καταπολεμουμένην πατρίδα; ἢ ποία δύναμις δὲν θέλει προαιρεθῇ νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν ἑνὸς Ἕλληνος, ὅστις εἰς διαφόρους τινὰς περιστάσεις ἐστάθη προμαχῶν, καὶ διὰ τῆς ἀπελευθερώσεώς του ὑπόσχεται μεγαλειοτέρας καὶ σημαντικωτέρας τὰς εἰς τὸ κοινὸν ἐκδουλεύσεις του καὶ τὰς ὠφελείας; Ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐχάθημεν, ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑστερήθημεν τὰ γλυκύτατα τέκνα καὶ ἀδελφούς· καὶ τώρα δίκαιον αὐτὴ νὰ μὴ εἰσακούῃ εἰς τὴν ἔνθερμον παράκλησίν μας περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ φιλτάτου μας Γεωργάκη; Ἡμεῖς δὲν φθάνομεν ποτὲ εἰς βαθμὸν νὰ συμπεράνωμεν τοιαύτην ἀγνωμοσύνην, καὶ νὰ πιστεύσωμεν τοσαύτην σκληρότητα. Σ. Διοίκησις! ἡ ἀνέλπιστος αὕτη αἰχμαλωσία τοῦ Γεωργάκη μας, ἥτις προῆλθεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν μικροψυχίαν τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ στρατευμάτων, κρατεῖ τὴν καρδίαν μας εἰς ἀπαρηγόρητον θλῖψιν· δὲν ἠθέλομεν ἔχει τοσαύτην τὴν θλῖψιν μας, ἐὰν καὶ οὗτος ἀπέθνησκε πολεμῶν, μ' ὅλον ὁποῦ αὐτὸς ἀπέμεινεν ἡ τελευταία ἐλπὶς τῆς γηροκομήσεώς μας μόνος. Ὅσον μάλιστα τοῦτο ἤθελε μᾶς εὐχαριστεῖ δι' ἣν ἤθελεν ἀπολαύσει αὐτὸς ἀνάπαυσιν καὶ δόξαν, τόσον ἔτι καταλυπεῖ τὴν ψυχήν μας ἡ αἰχμαλωσία του, δι' ὅσα δοκιμάζει δεινά, καὶ δι' ὅσην ἐπιφέρει αὐτὴ καταισχύνην

εἰς ὅλον τὸ ἔθνος. Διὰ ταῦτα παρακαλοῦμεν θερμότατα τὴν Σ. Διοίκησιν εἰς τὸ νὰ νεύσῃ εἰς ταύτην τὴν μικρὰν παράκλησίν μας τοῦ νὰ ἀπελευθερωθῇ ὁ φίλτατός μας Γεωργάκης ἀπὸ τὴν τυραννίαν καὶ αἰχμαλωσίαν τοῦ βαρβάρου καὶ σκληροῦ Φαραώ! Διὰ τὴν ὠφέλειαν τὴν ἐλπιζομένην ἀναμφίβολον εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν ταύτην, διὰ τὴν δόξαν τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ διὰ παρηγορίαν ὅλων ἡμῶν καὶ τῆς ἄλλης οἰκογενείας μας, παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν εἰς τὸ νὰ δοθῇ ἡ χρειώδης ἐπιμέλεια, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἀπελευθέρωσις, ἥτις μόνη θέλει μᾶς κάμει νὰ ἀλησμονήσωμεν τὰς τόσας προτητερινὰς πικρότητάς μας, καὶ μόνη θέλει μᾶς χαρίσει τὴν μετέπειτα ζωήν. Ὡς πρὸς τὴν ἔνθερμον προθυμίαν, ὁποῦ ἐδείξαμεν καὶ δεικνύομεν μέχρι τῆς στιγμῆς εἰς τὰς γενικὰς ἐκδουλεύσεις, περιττὸν νομίζομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἀμέσως θέλομεν κινήσει κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν φίλτατόν μας Γεωργάκην, εὐθὺς ὁποῦ ἤθελεν ἀξιωθῇ τὴν ἐλευθερίαν του.' Ἀναγκαῖον δὲ ἄλλο στοχαζόμεθα νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἐν ᾧ ἐν μέρει τοσοῦτοι αἰχμάλωτοι Ἕλληνες ἀπηλευθερώθησαν, εἶναι καὶ ἄδικον καὶ αἰσχύνης μεγίστης πρόξενον τὸ νὰ μένῃ αἰχμάλωτος ἕνας πατριώτης, εἰς τὸν ὁποῖον ζητεῖται νὰ συντρέξῃ ὅλον τὸ ἔθνος, καθότι ἔπαθε καὶ ᾐχμαλωτίσθη ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ πρόκεινται τὰ μέσα εὔκολα περὶ τῆς ἀπελευθερώσεώς του. Ἡ ἀναφορά μας αὕτη, γραφομένη, ποτίζεται ἤδη μὲ δάκρυα λύπης, μὲ δάκρυα στεναγμῶν· αὐτὰ καὶ αἱ παρακλήσεις μας ἂς παρακινήσωσι τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ μὲ ὅλους τοὺς τρόπους τῶν δυνάμεών της τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ φιλτάτου μας Γεωργάκη. Ὁ κομιστὴς τῆς παρούσης μας, Καπετὰν Ἰωάννης, θέλει καὶ ἐκ στόματος ἐκθέσει τὴν δυσκολίαν, τοὺς ἀναστεναγμοὺς καὶ τὰ βάσανά μας διὰ τὴν σημειουμένην

καὶ γνωστὴν αἰχμαλωσίαν. Εὐέλπιδες τοῦ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν αἰσίαν ἐκτέλεσιν τῆς δικαίας ταύτης παρακλήσεώς μας, μένομεν μὲ βαθύτατον σέβας.

Λιμένιον, τῇ 21 Ἰουνίου 1825.

Αἱ Πατριώτιδες,

Κ. Πιερίνα Μαυρομιχάλαινα.— Πετρομπέϊσσα Μαυρομιχαλόνυμφη.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Τῇ 2 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως*, Γ. Πραΐδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 1384.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἀναφορᾶς, ὑπ' ἀριθ. 400, τοῦ ἐπαρχείου Μυκόνου καὶ Σύρας παρατηρεῖτε ὅσα περὶ τοῦ Ἰωσὴφ Δούκα, ἰατροῦ, ἀναφέρει. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο κατὰ χρέος σπεύδει νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ τοῦτο, διὰ νὰ ἐξετάσετε μετ' ἀκριβείας καὶ μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην μυστικότητα, καὶ ἂν ἐξακριβώσετε ὅτι οὕτως ἔχει, νὰ τὸν συλλάβετε ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἔγγραφά του καλῶς ἐσφραγισμένα, καὶ νὰ τὸν διευθύνετε ἐνταῦθα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη εἰς τοῦτο ἀστυνομικὴ ἐξέτασις.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νομίζει περιττὸν τὸ νὰ σᾶς προτρέπῃ τὰ πρακτέα εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἀφορῶσαν τὴν ἀσφάλειαν ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους, διότι καὶ μόνοι γνωρίζετε πόσον εἶναι ἐπάναγκες ἡ ἀνακάλυψις τῶν τοιούτων διεφθαρμένων ἀνθρώπων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ἰουλίου 1825.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Σ. Π. Ἀλεξόπουλος.

Περ. γ'. ἀριθ. 400.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Ἰωσήφ τις Δούκας ἐπονομαζόμενος, ἰατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, εἰς Σπέτσας οἰκῶν κατὰ τὸ παρὸν, μᾶς βεβαιόνουν ἐνταῦθα, ὅτι οὗτος ἔχει ἀνταπόκρισιν μέ τινα φραγκοπατέρα τῆς Σύρας, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ ἰατρὸς ἀναφέρεται περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν Σ. Διοίκησιν τρεχόντων, περὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν μεταβολῶν αὐτῆς, περὶ τῶν κατὰ τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα καὶ θάλασσαν συμβαινόντων, καὶ ἐν γένει κάμνει περιγραφὴν ἀκριβῆ καὶ δίδει γνῶσιν ἐντελῆ πρὸς τὸν οὐράνιον τοῦτον ἄνδρα, καλοθελητὴν μόνου τοῦ ἑαυτοῦ του. Ταῦτα πληροφορηθέντες, ἀναφέρομεν πρὸς τὸ ἔξοχον τοῦτο ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον μένει τὸ νὰ κάμῃ τὰς περαιτέρω ἐξετάσεις, ἐνταυτῷ δ' ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, ὅταν μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέτασιν ἀνακαλύψῃ καὶ βεβαιωθῇ τὸ ἀληθὲς τῶν ἀναφερομένων.

Παρακαλεῖται προσέτι τὸ ἔξοχον τοῦτο ὑπουργεῖον τὸ νὰ ἀποφασίσῃ ἀποκριτικῶς τὰ περὶ τῶν δύω Μυτιληναίων, τοὺς ὁποίους ἐξετασθέντας πολλάκις, δὲν ἐδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν κατά τι ὑπόπτους. Μένομεν μ' ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Σύρῳ, τῇ 27 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἔπαρχος Μυκόνου καὶ Σύρου*, ΕΛ. ΑΡΙΤΖΑΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 9401.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ χθεσινὸν γράμμα σας καὶ εἶδε μὲ εὐχαρίστησίν της ἡ Διοίκησις, ὅτι μέρος τῶν πλοίων τῶν ἀδελφῶν σας Ὑδραίων καὶ τῆς νήσου σας εἶναι ἕτοιμα

νὰ ἐκπλεύσουν αὔριον.— Οἱ πολιορκούμενοι εἰς Μεσολόγγιον, τῶν ὁποίων τὴν στενοχωρίαν καὶ τὸν κίνδυνον ἐμάθατε ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὰ ἐκεῖθεν ἐλθόντα πλοῖα, σᾶς περιμένουν νὰ φθάσετε, διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξετε ἀπὸ τὸν αὐτὸν κίνδυνον.

Τὴν εἴδησιν περὶ τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Π. Μαυρομιχάλη καὶ τοῦ στρατηγοῦ Π. Γιατράκου λαμβάνει συγχρόνως ἡ Διοίκησις καὶ διὰ τοῦ στρατηγοῦ Δ. Πλαπούτα. Ἀπόσπασμα τοῦ γράμματος αὐτοῦ σᾶς περικλείεται, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορεῖσθε ὅτι δὲν μένει πλέον κἀμμία ἀμφιβολία ὅτι αὐτοὶ ἠλευθερώθησαν καὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ λαζαρέτον τῆς Ζακύνθου. Σᾶς περικλείεται καὶ ἀντίγραφον γράμματος τοῦ Γεν. Ἀρχηγοῦ Θ. Κολοκοτρώνη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορεῖσθε τὴν μάχην τῆς ά. τοῦ τρέχοντος κατὰ τὴν Ἁλωνίσταιναν, καὶ τὴν νίκην τῶν ἡμετέρων. Ἀπὸ τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν αὐτῆς τῆς μάχης, ἀγκαλὰ ὄχι γενικῆς, ἐλπίζεται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ εὐδοκιμήσουν οἱ ἡμέτεροι, ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα ἔλαβον θάρρος, καὶ ὁ λαὸς ἄρχισε νὰ συντρέχῃ μὲ προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ προχθεσινὸν συμβὰν τῆς Ἀρμενῆς καὶ Φουρσίνας, ὅπου εἶχε προχωρήσει αὐτὸς ὁ πασσᾶς, ὡς λέγουν, μὲ ἱκανοὺς ἱππεῖς καὶ πεζοὺς Ἀλβανοὺς, διὰ νὰ λεηλατήσῃ, καὶ πεντήκοντα Ἕλληνες εὑρεθέντες μὲ τὰς φαμελλίας των, ἀντεστάθησαν, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἔκλεισαν ὀκτὼ Τούρκους εἰς ἕνα σπίτι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἑπτὰ μὲν ἐφόνευσαν, ἕνα δὲ ἔπιασαν ζῶντα.

Τὸ στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον εἶχε συγκροτηθῆ εἰς Βέρβαινα, ἐτραβήχθη κατὰ τὰς 30 τοῦ παύσαντος εἰς Ἅγιον Πέτρον ἐξ αἰτίας τῆς δειλίας μερικῶν· ἀλλὰ προχθὲς πάλιν μετέβησαν οἱ ἐκλαμπρότατοι Δ. Ὑψηλάντης καὶ

Κ. Μαυρομιχάλης εἰς Βέρβαινα, καὶ ἕως σήμερον πρέπει νὰ ἦναι ὅλοι ἐκεῖ πάλιν συνηγμένοι. Μάλιστα, κατὰ τὸ τελευταῖον γράμμα τῶν ἰδίων, ἐλπίζουν νὰ συναχθοῦν καὶ περισσότερα στρατεύματα παρὰ πρότερον. Οἱ ἐλθόντες εἰς βοήθειαν τοῦ Ἰμπραὶμ-πασσᾶ Ἀλβανοὶ ἐκτυπήθησαν, διαβαίνοντες τὰ Δερβένια, εἰς τὴν ὀπισθοφυλακὴν, καὶ ἔχασαν ἕως τριάκοντα φορτώματα πολεμεφόδια καὶ τροφάς.

Ἐλπίζει ἡ Διοίκησις νὰ λάβῃ καὶ ἄλλας χαροποιὰς εἰδήσεις, διὰ νὰ σᾶς χαροποιήσῃ ἑπομένως· περιμένει δὲ νὰ τὴν χαροποιήσετε μὲ πρῶτον μὲ τὴν εἴδησιν τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ στόλου.

Τῇ 4 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Υ. Π. Σήμερον τὴν αὐγὴν ἐβγῆκεν ὁ καπ. Σπέτσελ, διοικητὴς μιᾶς ἀγγλικῆς φρεγάδας, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ἂν ὁ Καπ. Χάμιλτων ἄφησεν αὐτοῦ προλαβόντως κἀνὲν γράμμα ἢ κἀμμίαν παραγγελίαν δι' αὐτόν.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραΐδης.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Μὲ τὸν Κύριον Ν. Μπαπούχην ὑστάτως σᾶς ἔγραψα τὰ πρακτικά μου, ὅτι εἶχον σκοπὸν ὕστερον ἀπὸ 4—5 ἡμέρας νὰ ἐγκεντρισθῶ εἰς τὸ Διάσελον τῆς Ἀλωνίσταινας, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐμψυχωθοῦν τὰ ὄπισθεν τούτου τοῦ μέρους στρατεύματα τῆς Καρυταίνης καὶ νὰ συναχθοῦν εἰς τὸ γενικόν μας στρατόπεδον, ἔστειλα ἐναλλὰξ, πρῶτον μέρος Καρυτινῶν, ἀκολούθως ὀλίγους ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ Γενναίου καὶ στρατηγοῦ Λόντου, ὅλον τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Νοταρᾶ, τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Κανέλλου, τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος τοῦ κυρίου Ζαΐ-

μη καὶ τὸν ἴδιον στρατηγὸν Πλαπούταν μέχρι χθὲς τὸ ἑσπέρας. Ἀκολούθως ἐδόθη ὁδηγία εἰς ὅλους τοὺς ὁπλαρχηγούς, ὁποῦ ἦτον μαζῆ μου εἰς Μαγούλιανα, διὰ νὰ ἐκκινήσωμεν ἅμα πρωΐᾳ δι' ἐκεῖ, καθὼς καὶ ἐγένετο. Προτοῦ φθάσωμεν ὅμως, ἦλθον εἰς Ἀλωνίσταιναν πεντακόσιοι πεζοὶ καὶ ὀλίγοι ἱππεῖς τῶν ἐχθρῶν. Οἱ ταπεινοὶ αὐτοὶ Ἄραβες, στοχασθέντες ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπόστασαν νὰ πολεμοῦν, ἀφ' οὗ ἤρχισεν ὁ ἀκροβολισμός, ἤρχισαν νὰ προχωροῦν οἱ ἐχθροὶ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀλωνίσταινας. Ἐκεῖ ἀντεκρούσθησαν ἀνδρείως παρὰ τοῦ σώματος τοῦ Νοταρᾶ καὶ τῶν Ἀλωνιστιώτων. Συγχρόνως κατῆλθεν ἐκ τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ χωρίου ὁ συνετὸς στρατηγὸς Πλαπούτας, τοὺς ἔκοψεν εἰς τὴν μέσην καὶ οὕτως ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοὺς ἐκτύπησαν μὲ ὁρμήν, ἐσκότωσαν ἑκατὸν καὶ ἔπιασαν δεκαπέντε. Εἰς τὴν φθορὰν καὶ τροπήν των ἐφθάσαμεν καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, καὶ ἐν ᾧ καθήμενοι, εὐφραινόμεθα θεωροῦντες τὸ φέρσιμον τῶν κεφαλῶν καὶ τῶν ζωντανῶν ταχτικῶν, καὶ ἐφροντίζομεν νὰ συνάξωμεν τοὺς ὁρμήσαντας Ἕλληνας, καὶ νὰ βαλθῶμεν εἰς τάξιν, ἦλθε μία δευτέρα κολώνα πεζῶν τε καὶ ἱππέων, περισσοτέρα τῆς πρώτης. Τότε οἱ Ἕλληνες ἐξώρμησαν ἐκ δευτέρου μὲ περισσοτέραν γενναιότητα καὶ προθυμίαν, καὶ οἱ ἐχθροὶ φοβισμένοι ἀπὸ τὸ πρῶτον, δὲν ἐδέχθησαν διόλου τὴν προσβολήν, ἀλλ' ἐτράπησαν εἰς φυγήν, καὶ ἐκ τούτου ἐφονεύθησαν ὀλιγώτεροι ἀπὸ αὐτοὺς παρὰ πρότερον. Ὁ Θεός, οἱ βραχίονες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Διοικήσεως ἂς ἐνισχύσῃ τὰ ἔργα μας! Ἐλησμόνησα νὰ εἰπῶ, ὅτι εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς μάχης, ἑνωμένος μὲ τὸ σῶμα τοῦ Νοταρᾶ, ἐπολέμησεν ἀνδρείως καὶ ὁ στρατηγὸς Νικόλαος Πετμεζᾶς. Ἀκολούθως ἡ Διοίκησις θέλει θεωρήσει εὐτακτότερον τὴν περιγραφὴν αὐτῆς τῆς μάχης, καὶ μερικώτερον τὰ ὀνόματα τῶν ἐν

αὐτῇ ἀριστευσάντων. Ἐγὼ καὶ οἱ περὶ ἐμὲ ὁπλαρχηγοὶ μένομεν ἀπόψε ἐδῶ, διὰ νὰ σχεδιάσωμεν πῶς αὔριον πρέπει νὰ φερθῶμεν, ἐπειδὴ ὑποπτεύω πῶς ἢ ταχὺ ἢ μεθαύριον ὁ ἐχθρὸς θέλει μᾶς δώσει γενικὴν μάχην. Εἴθε αἱ εὐχαὶ τῶν ὁμογενῶν καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Διοικήσεως νὰ ἐνισχύσουν τοὺς βραχίονας τῶν Ἑλλήνων. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ ἄλλο, εἰμὴ τὸ νὰ φροντίσετε, καθὼς ἀνήκει εἰς τὸν σεβαστὸν χαρακτῆρα τῆς Διοικήσεως, περὶ ὅλων τῶν ἄλλων πραγμάτων, καὶ περὶ τῆς σταθερᾶς συστάσεως τούτου τοῦ γενικοῦ στρατοπέδου. Καὶ περὶ ἡμῶν νὰ ἔχετε ἀδίστακτον πληροφορίαν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ κάμμία αἰτία τοῦ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἀλλάξωμεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἢ νὰ νικήσωμεν ἢ νὰ ἀποθάνωμεν. Καὶ ἐν τοσούτῳ μένω μὲ σέβας.

2 Ἰουλίου 1825, ἀπὸ Διάσελον Ἀλωνίσταινας.

Πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς μάχης ἑνωμένος μὲ τὸν στρατηγὸν Πλαπούταν ἦτον καὶ ὁ χιλίαρχος Γεωρ. Λεχουρίτης.

Ὁ Πατριώτης, Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Περ. γ΄. ἀριθ. 9503.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ πρό τινων ἡμερῶν σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις νὰ ἀναφέρετε ὁποία εἶναι ἡ γνώμη σας περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων Κ. Γ. Μαυρομιχάλη καὶ στρατηγοῦ Π. Γιατράκου, ἀλλ' ἕως τῆς ὥρας ἔγγραφόν σας περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης δὲν ἐφάνη εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ ὑποθέτεται ὅτι ἡ ψευδῶς διαδοθεῖσα φήμη τῆς ἐλευθερώσεως αὐτῶν ἀπὸ ἀγγλικήν τινα φεργάδαν σᾶς ἔκαμε νὰ ἀναβάλετε τὰς σκέψεις σας. Διὰ τοῦτο κρίνει ἀναγκαῖον νὰ

σᾶς ὑπενθυμίσῃ πάλιν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ σᾶς προτείνει κατ' ἐπανάληψιν νὰ σκεφθῆτε περὶ αὐτῆς, καὶ νὰ δώσετε ὅσον τάχος τὴν γνώμην σας, διότι ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους ἀναφορὰς τῶν συγγενῶν καὶ ἐπαρχιωτῶν τῶν ἀνωτέρω, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιμόνως ζητοῦν τὴν ἀλλαγήν, ἀναγκάζεται νὰ μὴ παρεκτείνῃ περιπλέον τὰς περὶ αὐτῶν σκέψεις της ἡ Διοίκησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰουλίου 1825.

Υ. Π. Ἐπειδὴ ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀντιπρόεδρος πάσχει ἀπὸ ῥευματισμὸν εἰς τὴν δεξιάν, δὲν ὑπογράφει.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ...

Α. Σπυλιωτάκης.— Κ. Μαυρομιχάλης.— Ἰω. Κωλέττης.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραΐδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 2538.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Σ. Διοίκησις ἀπεφάσισε προλαβόντως νὰ συναχθῶσιν ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους γρόσια τριακόσιαι χιλιάδες, ἀριθ. 300,000, διὰ κατασκευὴν καὶ ἑτοιμασίαν ἐμπρηστικῶν πλοίων πρὸς χρῆσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐθεώρησεν ὅτι ἡ εἴσπραξις αὕτη ἐβράδυνε μέχρι τοῦδε, διέταξε νὰ σταλῇ ἀνάλογος ἐκτελεστικὴ δύναμις πολεμικῶν πλοίων, διὰ νὰ περιέλθῃ τὰς νήσους καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν εἴσπραξιν τῆς συνεισφορᾶς ταύτης. Ὅθεν, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 9488, σᾶς περικλείονται ὧδε ἀντίγραφα τῆς ὑπ' ἀριθ. 8580 διαταγῆς καὶ τοῦ καταλόγου τῆς διανομῆς, διὰ νὰ ἐγχειρισθῶσι πρὸς τοὺς ἀποσταλησομένους μετὰ τῶν πολεμικῶν πλοίων, διὰ νὰ χρησιμεύσουν πρὸς ὁδηγίαν των.

Σημειωτέον όμως, ότι από την νήσον Αιγίνης αντί γροσίων έξ χιλιάδων, αριθ. 6000, απεφασίσθη παρά της Διοικήσεως να συναχθώσι μόνον γρόσ. δύω χιλιάδες, αριθ. 2000, από δε τον Άγιον Αιγίνης να μη ληφθή τίποτε, κατά τας υπ' αριθ. 9320 και 9423 διαταγάς της Διοικήσεως.

Τῇ 9 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Νικόλαος Οἰκονόμου.

Περ. γ'. ἀριθ. 9487.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπειδὴ ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐράνου τῶν 300,000 γροσίων ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους βραδύνει, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ, διὰ νὰ πορισθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα πρὸς κατασκευὴν τῶν πυρπολικῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ὁ στόλος, κατὰ συνέπειαν τοῦ ε. ἄρθρου τῆς ὑπ' ἀριθ. 8580 διαταγῆς διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ διορίσῃ τὰ ἀνάλογα πολεμικὰ πλοῖα, διὰ νὰ περιέλθουν τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν εἴσπραξιν. Ἡ Διοίκησις ἔγραψε συγχρόνως καὶ πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας καὶ Σπετσῶν περὶ τούτου. Ὅθεν τὸ ὑπουργεῖον θέλει πέμψει ἐν τάχει τὴν διαταγήν, διὰ νὰ γίνῃ τακτικῶς ὁ διορισμὸς τῆς ναυτικῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἀπόντος Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραΐδης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 3529.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν σῶμα, συναινέσει τοῦ Βουλευτικοῦ, πρὸς κατασκευὴν ἡφαιστίων διώρισεν ἔρανον εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους γροσίων τριακοσίων χιλιάδων, ὡς ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τῆς αὐτῆς θεσπίσεως θεωρεῖται, καὶ τοῦ καταλόγου διὰ τὸ ἀνάλογον ἑκάστης νήσου ἐράνου. Καὶ ἐπειδὴ ἔχει ἀνάγκην ὁ στόλος διὰ ἡφαίστια, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ σύναξις τῶν αὐτῶν γροσίων, καὶ διὰ νὰ ληφθῶσι, πρέπει νὰ διορισθοῦν ἀνάλογα πολεμικὰ πλοῖα, διὰ νὰ περιέλθουν τὰς νήσους διὰ τὴν τούτων σύναξιν, καὶ διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αὐτὴν διαταγήν. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς νήσου Ὕδρας, διὰ νὰ σταλῶσι τὰ ἀνάλογα πολεμικὰ πλοῖα καὶ συνάξωσι τὸν διορισθέντα ἔρανον πρὸς χρῆσιν τῶν ἡφαιστίων. Περικλείονται καὶ τρία ἀντίγραφα συνεισφορᾶς ἐράνου πρὸς ὁδηγίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ΄. ἀριθ. 3580.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ αἱ γινόμεναι συνεισφοραὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος εἶναι δίκαιον νὰ γίνωνται ἀναλόγως ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας·

Ἐπειδὴ, ἐν ᾧ οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου καὶ στε-

ρεᾶς Ἑλλάδος, ἀφέντες πᾶσαν μερικὴν ἐργασίαν, τρέχουν πανστρατιᾷ ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ἐν ᾧ ἐζημιώθησαν καὶ ζημιοῦνται μεγάλως ἐξ αἰτίας τῆς ἐχθρικῆς εἰσβολῆς, ὑποχρεοῦνται προσέτι καὶ συνεισφέρουν σφακτὰ, γελάδια, τυρὶ, ἐλιαὶς καὶ διάφορα ἄλλα τρόφιμα εἰς τὰ στρατόπεδα, οἱ κάτοικοι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους δὲν ὑπόκεινται ἀναλόγως εἰς τὰς αὐτὰς ζημίας, οὔτε εἰς τὰ αὐτὰ βάρη, συνεναίσει τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 707 προβούλευμα, διατάττει·

Α'. Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν θέλουν συνεισφέρει ἀναλόγως τριακοσίας χιλιάδας γρόσια, ἀριθ. 300,000, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον.

Β'. Τὰ χρήματα ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει εἰς κατασκευὴν, ἀγορὰν καὶ ἑτοιμασίαν ἐμπρηστηρίων εἰς χρῆσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.

Γ'. Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατοίκων τῶν ῥηθεισῶν ἐπαρχιῶν διὰ τὴν συνεισφορὰν ταύτην θέλει ἀποφασισθῆ ὅ,τι καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν γινομένων συνεισφορῶν.

Δ'. Ἡ εἴσπραξις τῶν χρημάτων νὰ γενῇ μ' ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν καὶ ταχύτητα ἐνταῦτῷ παρὰ τῶν ἐπιστατῶν ἑκάστης τῶν ἐπαρχιῶν, συντελούσης εἰς τοῦτο τὸ ἔργον, καὶ τῆς ἐν αὐταῖς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως· τὰ δὲ χρήματα θέλουν πέμπεσθαι ἀμέσως εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, χωρὶς νὰ ἦναι συγχωρημένον νὰ ἐξοδευθῇ οὐδὲ ὀβολὸς ἀπὸ αὐτὰ δι' ἄλλην ὁποιανδήποτε χρείαν.

Ε'. Ἐὰν ἀπαντηθοῦν δυσκολίαι ἢ ἀκολουθῇ βραδύτης εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν χρημάτων, μὴ ἐξαρκούσης τῆς κατ' ἐπαρχίας ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, θέλουν διορισθῇ ἀνά-

λογα πολεμικὰ πλοῖα, διὰ νὰ περιέλθουν τὰς νήσους καὶ ἐπιταχύνουν τὴν εἴσπραξιν.

ς'. Τὰ ὑπουργεῖα τῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Ναυτικῶν θέλουν ἐνεργήσει τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγν. Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Συνεισφορὰ τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν διὰ κατασκευὴν πυρπολικῶν πλοίων, ἀναλογισθεῖσα ἀναλόγως τῶν προϊόντων καὶ τῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων ἑκάστης ἐπαρχίας.

Τοῦ τῆς Σκοπέλου . . .	γρόσ.	2000	
τῆς Σκύρου	»	750	
τῆς Ἄνδρου	»	5500	
τῆς Τήνου.	»	5500	
τῆς Ζέας	»	1500	
τοῦ Τοποτηρητοῦ Παροναξίας.		500	γρ. 30,300
τῆς Σίφνου	»	550	
τῆς Αἰγίνης	»	1500	
τῆς Σαντορήνης . .	»	5500	
τῆς Σάμου	»	5500	
τῆς Λέρου.	»	1500	

Τῶν Νήσων.

Τῆς Σκοπέλου	γρόσ.	9500
Τῆς Σκύρου.	»	4000
Τῆς Σκιάθου.	»	3000
Τῶν Ἡλιοδρομίων	»	200
Τοῦ Πόρου	»	6000
Τῆς Αἰγίνης	»	6000
Τῆς Σαλαμῖνος	»	5500
	γρόσ.	64,500

Μεταφορὰ τῶν ὄπισθεν,	γρόσ.	64,500
Τοῦ Ἀγγιστριοῦ.	»	200
Τῆς Ἄνδρου	»	23500
Τῆς Ζέας	»	6000
Τῶν Θερμιῶν	»	3000
Τῆς Σερίφου.	»	2400
Τῆς Τήνου	»	25000
Τῆς Νάξου	»	23000
Τῆς Πάρου	»	8500
Τῆς Ἀντιπάρου . . .	»	250
Τῆς Μυκόνου. . . .	»	5000
Τῆς Σύρας	»	15000
Τῆς Σίφνου	»	6000
Τῆς Κιμήλου	»	1800
Τῆς Μήλου	»	5700
Τῆς Ἴου	»	4250
Τῆς Σικίνου	»	2000
Τῆς Πολυκάνδρου . . .	»	2000
Τῆς Ἀμοργοῦ	»	4000
Τῆς Σαντορήνης . . .	»	30000
Τῆς Ἀνάφης	»	1000
Τῆς Σάμου	»	40000
Τῆς Πάτμου	»	5000
Τῆς Καλύμνου . . .	»	15000
Τῆς Λέρου	»	4000
Τῆς Ἰκαρίας	»	800
Τῆς Ἀστυπαλαίας . . .	»	2400
	γρόσια.	300,300

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 3559.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 9534 διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἰς τὸ νὰ προσκαλέσῃ τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ φορτώσετε ἐπάνω εἰς τὰ ἀπερχόμενα εἰς Μεσολόγγιον πλοῖά σας τέσσαρας χιλιάδας καὶ πεντακόσια κοιλὰ κριθάρι, ἀριθ. 4500, ἀπὸ τὴν λείαν τοῦ καπετὰν Σπυρίδωνος Λεκρεβίδη, ἡ ὁποία εὑρίσκεται αὐτόθι.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἔδοσε διαταγὴν εἰς τὸν καπετὰν Σπυρίδωνα Λεκρεβίδην, καθὼς καὶ εἰς τὸν καπετὰν Γαβριὴλ Ἀντώνοβικ τῆς ῥωσσεμπορικῆς πολάκας Μπερεζίνας, διὰ νὰ σᾶς παραδώσῃ τὸ ὅσον φορτίον κριθάρι ἔχει μέσα. Ἡ εὐγενία σας θέλετε τὸ φορτώσει εἰς ἓν τῶν πολεμικῶν πλοίων σας, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ ἐκπλεύσουν διὰ Μεσολόγγιον, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὴν διαταγὴν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διευθυνούσης τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος εἰς Μεσολόγγιον, καὶ διὰ εὐχαρίστησιν τοῦ πλοίου καὶ ναυτῶν θέλετε ἀποφασίσει νὰ τοῖς δοθῇ ἓν δῶρον χρηματικόν, ὅσον ἐγκρίνετε διὰ τὴν αὐτὴν μετακόμισιν, καὶ γράψετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ σᾶς σταλθῶσι τὰ χρήματα.

Τὸ κριθάρι αὐτὸ μέλλει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι κατέφυγον εἰς τὴν νῆσον Κάλαμον. Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις ἔλαβεν οἶκτον δι' αὐτοὺς διὰ νὰ μὴ χαθῶσι· λάβετε οἶκτον καὶ ἡ εὐγενία σας διὰ νὰ σταλῇ.

Περικλείεται καὶ μία διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τούτου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν διευθύνουσαν τὰ τῆς δυτικῆς

Ἑλλάδος εἰς Μεσολόγγιον, τὴν ὁποίαν θέλετε τὴν παραδώσει τῷ πλοιάρχῳ, ὅστις μέλλει νὰ λάβῃ τὸ φορτίον, διὰ νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ εἰς Μεσολόγγιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰουλίου 1825.

Φ. Βούλγαρης. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 9795.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τρία ζευγάρια κανόνια, καὶ πληροφορεῖται ὅτι εὑρίσκονται ταῦτα αὐτόθι καὶ σκοπεύετε νὰ τὰ πωλήσετε, σᾶς δίδει τὴν εἴδησιν διὰ νὰ ἀναφέρετε πρὸς αὐτὴν περὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ νὰ σταλῇ ἐντεῦθεν ἄνθρωπος διὰ νὰ τὰ περιλάβῃ καὶ τὰ μετακομίσῃ.

Τῇ 18 Ἰουλίου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 9952.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ προλαβόντως σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις διὰ τὰ τρία ζευγάρια κανόνια, τὰ ὁποῖα ἐπληροφορήθη ὅτι μέλλετε νὰ πωλήσετε, καὶ ἤδη κατ' ἐπανάληψιν σᾶς γράφει, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἀναγκαιοῦν τὰ ἀνωτέρω κανόνια εἰς τὸ φρούριον τοῦτο, διὰ τοῦτο σᾶς προτρέπει νὰ ἰδεά-

σετε ἄνευ ἀναβολῆς τὴν Διοίκησιν περὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, διὰ νὰ πέμψῃ ἐπίτηδες ἄνθρωπον νὰ τὰ παραλάβῃ καὶ νὰ τὰ μετακομίσῃ ἐνταῦθα.

Ναύπλιον, τῇ 22 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ του, Γ. Πραΐδης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 10062.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 24 τοῦ τρέχοντος γράμμα σας, καὶ εἶδεν ἡ Διοίκησις τὴν τιμὴν τῶν κανονίων, καὶ τὴν συμφωνίαν μὲ τὴν ὁποίαν τὰ δίδετε εἰς τὴν Διοίκησιν.

Τὰ κανόνια ἐζητήθησαν διὰ τὴν ἀνάγκην ὁποῦ ἔχει τὸ Μποῦρτζι, καὶ ἐλπίζει ἡ Διοίκησις ὅτι δὲν θέλετε προβάλει κάμμίαν δυσκολίαν, ἠξεύροντες πόσον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἁρματωθῇ αὐτὸ τὸ φρούριον. Ἡ δὲ τιμή, τὴν ὁποίαν κρίνει δικαίαν, εἶναι 100 παράδες τὴν ὀκάν, καὶ σᾶς προτρέπει πάλιν νὰ συγκατανεύσετε διὰ μίαν τοιαύτην ἀνάγκην τῆς πατρίδος, καὶ νὰ ἰδεάσετε τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ στείλῃ νὰ τὰ παραλάβῃ. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρὸν τὸ ταμεῖον δὲν ἔχει χρήματα, ἡ τιμὴ τῶν κανονίων θέλει πληρωθῇ ἑπομένως, ἅμα φθάσει ἡ προσεχὴς δόσις τοῦ δανείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. —Κωνστ. Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, Γ. Πραΐδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 3958.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν εἰδοποίησε τὴν Σ. Διοίκησιν, ὅτι δύω πλοίαρχοι τῶν ἀουστριακῶν δύω ἐμπορικῶν πλοίων, Ἀγχίσης καὶ Ῥιστόρος, ἦλθον μὲ τὰ ἔγγραφα τῶν πλοίων των, διὰ νὰ κριθοῦν εἰς τὸ θαλάσσιον κριτήριον, τὰ δὲ πλοῖά των ἀφῆκαν εἰς Σπέτσας.

Τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν σῶμα μετὰ τὴν εἴδησιν ταύτην διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ὡς θεωρεῖτε ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς του ὑπ' ἀριθ. 1027, ὅτι νὰ σᾶς γράψῃ διὰ νὰ πέμψετε τὰ αὐτὰ πλοῖα διὰ νὰ ἐξετασθῶσι καὶ κριθῶσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπήν. Κατὰ χρέος λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν σᾶς εἰδοποιεῖ τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ὅπως πεμφθῶσι κατὰ τὴν διαταγήν της τὰ αὐτὰ πλοῖα, διὰ νὰ κριθῶσιν ἐπακριβῶς καὶ ἀποφασισθῶσι κατὰ τὴν τάξιν. Εἰσέτι καὶ ἀντίγραφον περικλείεται τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) *Φ. Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 91.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἡ πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ τόπον ἐπέχουσα θαλ. Κριτηρίου.

Θεωρήσασα τὰ ληφθέντα ἔγγραφα τῶν δύω ἀουστριακῶν βριγαντίνων τοῦ πλοιάρχου Λούκα Μαρινόβιχ, Ῥιστόρο, καὶ τοῦ διοικοῦντος Ἰωσὴφ Γ. Πέτριτζ τὸ ὀνομαζόμενον Ἀγχίσης, εὑρισκομένων εἰς Σπέτσαις· ἐπει-

δὴ αἱ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν δοθεῖσαι ἐξετάσεις τῶν πλοιάρχων δὲν εἶναι ἱκαναὶ μόναι νὰ δώσουν φῶς καὶ λαβὴν εἰς τὴν ζητουμένην ἐξακρίβωσιν καὶ ἀλήθειαν τῆς ἰδιοκτησίας τῶν φορτίων, καὶ διεύθυνσίν των, ἀλλὰ ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐξετασθοῦν καὶ οἱ ναῦται αὐτῶν λεπτομερῶς, ἀναφέρει ταῦτα πρὸς τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τοῦτο, ἵνα πράξῃ τὰ δέοντα καὶ ἀναφέρῃ ὡς εὔλογον κρίνει· νὰ φερθῶσι δὲ καὶ ὅσα ἄλλα ἔγγραφα εὑρίσκονται.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἰουλίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, Ε. ΞΕΝΟΣ.

(Τ. Σ.) *Δ. Μάξιμος.—Χ. Στεκούλης.— Ν. Πρασσακάκης.*

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Γεν. Γραμματ. Δ. Κωνσταντινίδης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 10127.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3909 ἀναφοράν του εἶδεν ἡ Διοίκησις τὰ περὶ τῶν συλληφθέντων βριχίων, ὀνομαζομένων Ἀγχίσης καὶ Ῥιστόρος, καὶ ὅτι μόνοι οἱ κυβερνῆται μὲ τὰ ἔγγραφά των, ἀφήσαντες τὰ πλοῖά των εἰς Σπέτσας, ἦλθον νὰ κριθοῦν. Εἰς ἀπάντησιν δὲ διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ γράψῃ εἰς Σπέτσας, διὰ νὰ πέμψουν ἐνταῦθα ὅσον τάχος τὰ δύω ῥηθέντα πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐξετασθέντα καὶ κριθέντα ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπήν, ν' ἀποφασισθῶσιν ὡς δέον.

Τῇ 27 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνστ. Μαυρομιχάλης. —Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ἐν ἀπουσίᾳ του, Γ. Πραΐδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 27.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ῥωσσοεμπορικῆς γολέτας, ὀνομαζομένης Καλοὶ ἀδελφοί, διοικουμένης παρὰ τοῦ πλοιάρχου Γερασίμου Φωκᾶ, ἡ ὁποία προερχομένη ἀπὸ Αἶνον, συνελήφθη, πλέουσα κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς νήσου τῶν Κυθήρων, παρὰ τοῦ πολεμικοῦ ἑλληνικοῦ βριγαντίνου ὀνόματι Λεωνίδας, διοικουμένου παρὰ τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Κυριάκου Μπαμπαλάρη, καὶ ὡδηγήθη εἰς τὸν λιμένα τῶν Σπετσῶν κλπ.

Ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ τόπον ἐπέχουσα Θαλασ. κριτηρίου, θεωρήσασα·

Τὴν ἀναφορὰν τῆς Διοικήσεως τῶν Σπετσῶν·

Τὰς ἀνυπογράφους ἐξετάσεις τοῦ διαληφθέντος πλοιάρχου, πρὸς τοὺς ἐκεῖ προκρίτους δοθείσας, εἰς ἃς ἐκθέτει τὸ ναύλωμά του εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τοῦ ἐκεῖ Βικεντίου Ἀλέξικ, Ἀουστριακοῦ, κατὰ τὸ μὲ αὐτὸν ναυλωτικόν του, τὴν στάλσιν του εἰς Αἶνον καὶ σύστασίν του πρὸς τὸν ἐκεῖ Ι. Μίρκοβικ, ἀντιπρόξενον Ἀουστριακόν, τὴν περιλαβὴν τοῦ φορτίου του εἰς σιτάρι καὶ ἄλευρα ἀπὸ τὰς δημοσίας τῆς Αἴνου ἀποθήκας, ἐπιστατοῦντος τοῦ Ἰωσὴφ Λόπες, καὶ τὸ φορτίον διωρισμένον παρὰ τοῦ Β. Ἀλέξικ τῷ Ἀουστριακῷ ἀντιπροξένῳ, καὶ βοηθούντων Τούρκων εἰς τὴν φόρτωσιν· τὸν διορισμὸν τοῦ ἐπὶ τὸ φορτίον ῥηθέντος Ἰωσὴφ Λόπες, καὶ πληρεξουσιότητα εἰς τὸ νὰ φέρῃ καὶ πωλήσῃ τὸ φορτίον εἰς Κέρκυραν ὁ ἴδιος, ἢ καὶ εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος συμφέρει, κατὰ τὰς πρὸς αὐτὸν ἑρμηνείας τοῦ Β. Ἀλέξικ κτλ· τὰς ἐξετάσεις τοῦ προῤῥηθέντος Ἰωσὴφ Λόπες, πρὸς ταύτην τὴν Ἐπιτροπὴν δοθείσας, εἰς ἃς προσθέτει ὅτι οἱ ἐπιστατοῦντες εἰς τὴν φόρτωσιν Τοῦρκοι ἦσαν σημαντικοί, καὶ

ὅτι δὲν ὀρκόνεται, ἐρωτηθεὶς ἂν τῷ ὄντι ἀουστριακῆς ἰδιοκτησίας γνωρίζῃ τὸ φορτίον τοῦτο·

Ἐκείνας τῶν ναυλωτῶν του, συμφωνούσας μὲ τὰς τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου, τὴν μαρτυρίαν τῶν πέντε ναυτῶν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἑκουσίως μαρτυροῦσιν, ὑπογεγραμμένοι οἱ ἴδιοι, ὅτι τὸ φορτίον εἶναι τουρκικὸν καὶ διευθύνεται εἰς Πρέβεζαν, κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν μετακομιζόντων τοῦτο εἰς τὸ πλοῖον Τούρκων καὶ τῶν ἐπιστατούντων εἰς Αἶνον·

Τὰ διαβατήριά του καὶ λοιπὰ ἔγγραφα·

Ἀκούσασα προσεχῶς τὰς ἀπολογίας τοῦ διαληφθέντος πλοιάρχου εἰς τὰς προτάσεις τοῦ δημοσίου συνηγόρου, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως τοῦ αὐτοῦ φορτίου·

Ἱκανῶς πληροφορηθεῖσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω πάντων, ὅτι ἀγκαλὰ καὶ τὰ παρὰ τῷ πλοιάρχῳ Γ. Φωκᾷ διαβατήρια καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ὑποθέτουν ὡς ἀουστριακὴν ἰδιοκτησίαν τὰ ἐν τῷ πλοίῳ του φορτωθέντα, τὰ διάφορα μ'ὅλον τοῦτο διδόμενα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ὁ ναυλωτὴς δηλαδὴ Β. Ἀλέξικ, ὁ ἐπισήμως ἀποδειχθεὶς πράκτωρ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας, διαφόρων εὐρωπαϊκῶν πλοίων ναυλωτὴς οἰκονομικὸς, πρὸς μετακόμισιν τουρκικῶν ζωοτροφιῶν εἰς ἐχθρικὰς ἐπικρατείας· ὁ φορτωτὴς αὐτοῦ αὐστριακὸς ἀντιπρόξενος Ι. Μίρκοβικ, προβλεπτὴς καὶ ἐπιστάτης ὅλων τῶν τοιούτων καὶ διὰ τοιαῦτα τέλη ἀποστελλομένων φορτίων· τοῦ φορτίου ἡ περιλαβὴ ἀπὸ τὰς δημοσίας τῆς Αἴνου ἀποθήκας παρόντων καὶ σημαντικῶν ὀθωμανῶν· ἡ ἀνυπόγραφος μαρτυρία τῶν πέντε ναυτῶν του, ὁμολογούντων ἑκουσίως τὴν ἀλήθειαν, ὅτι τουρκικῆς ἰδιοκτησίας γνωρίζουσι τὸ φορτίον των· ἡ ἀποβολὴ τοῦ ὅρκου πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας εἰς τὰ προβληθέντα πρὸς τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν ἐπὶ τὸ

φορτίον· ταῦτα πάντα εἰσὶν ἀποδείξεις ἀναντίῤῥητοι, προφανῶς κηρύττουσαι πλαστὰ τὰ διαβατήρια καὶ ἔγγραφα τοῦ πλοιάρχου Γ. Φωκᾶ, καὶ τὸ φορτίον του αὐτόχρημα τουρκικῆς ἰδιοκτησίας, διωρισμένον, ὡς ἐμαρτυρήθη, διὰ τὸν ἐχθρικὸν στρατόν. Ἀποδεικνύεται προσέτι ἀπὸ διάφορα ἀνακαλυφθέντα ἔγγραφα μεταξὺ τῶν ναυλωτῶν καὶ ναυλωθέντων πλοιάρχων, καὶ ἀπὸ ἀνυπόγραφον ὁμολογίαν πλοιάρχου μαρτυροῦντος, ὅτι ἐσυμφωνήθη ὁ ναῦλος διὰ Πρέβεζαν εἰς τὰ ἀπὸ Αἶνον φορτώσαντα ζωοτροφίας πλοῖα πρὸς παράδες πεντήκοντα, καὶ ὅτι ὅλοι γενικῶς οἱ ναυλωθέντες ἔλαβον τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου των παρὰ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας.

Ἐξετάσασα προσέτι λεπτομερῶς τὰ ἀνήκοντα τῶν θαλασσίων νόμων περὶ λειῶν, καὶ τ' ἀναντίῤῥητα δικαιώματα τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅτι ἡ παρὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων διακηρυχθεῖσα οὐδετερότης εἰς τὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον εἶναι φανερὸν δεῖγμα, δι' οὗ οἱ πρῶτοι δύνανται ἀκωλύτως νὰ ἀπολαμβάνωσι τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν· ὅτι αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν ἀπαιτεῖται, ἐνῷ ἓν οὐδέτερον πλοῖον μετακομίζει τροφὰς καὶ λοιπὰ εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἑνὸς μέρους καὶ ἑπομένως συντελεῖ μὲ αὐτούς· ὅτι αἱ ἐπὶ σκοπῷ ἐλλείψεις τοῦ πλοιάρχου ἀποκατασταίνονται ἐγκληματικαὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀνωτάτου κριτηρίου τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἐκεῖναι δηλαδὴ τοῦ νὰ καταφρονῇ τὴν παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορός του διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα, νὰ προσάπτῃ μῶμον εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοῦ, καὶ νὰ βιάζῃ ὡσαύτως τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ φαίνεται ὅτι πράττει ἐναντία τῆς φιλίας της μὲ τὴν αὐλὴν τῆς Ῥωσσίας· Ἀποφασίζει·

Α΄. Ὁ πλοίαρχος Γ. Φωκᾶς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐπὶ σκοπῷ προῤῥηθείσας ἐλλείψεις του, καταπατῶν τὸ

δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορός του διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα.

Β'. Ὁ πλοίαρχος, οἱ ναῦται, τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναυλωτὴς αὐτοῦ ἐγκαλοῦνται ἔμπροσθεν τῶν ἀδεκάστων κριτηρίων τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ἵνα ἐννόμως κριθῶσι διὰ τὰ ἐγκλήματά των.

Γ'. Νὰ ἀποδοθῇ πρὸς τὸν ῥηθέντα πλοίαρχον ὡς πλήρωμα χάριτος, καὶ πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν δυνατῶν τῆς Εὐρώπης ἡγεμόνων, ὁ ὑπόλοιπος ἥμισυ ναῦλός του εἰς τάλληρα διακόσια πεντήκοντα ἑπτά, ἀριθ. 257.

Δ'. Τὸ φορτίον, συνιστάμενον εἰς κοιλὰ 3349, τρεῖς χιλ. τριακόσια τεσσαράκοντα ἐννέα, ἀλεύρων εἰς σακκία ὀκτακόσια, ἀριθ. 800, ὅμοια ἑπτακόσια ἑξήκοντα, ἀριθ. 760, κριθαρίου, εἶναι νόμιμος λεία.

Ε'. Νὰ πωληθῇ τὸ ῥηθὲν φορτίον ἐπὶ δημοπρασίας.

ΣΤ'. Ἡ ἐκκαθάρισις αὐτοῦ νὰ δοθῇ εἰς μὲν τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον δεκαπέντε εἰς τὰ ἑκατὸν δικαίωμα τῆς Διοικήσεως, εἰς ὅποιον δὲ ἀνήκει, τὰ ὑπόλοιπα ὀγδοήκοντα πέντε.

Πᾶσα ἑτέρα ζήτησις τοῦ κυβερνήτου, ἢ ἄλλου τινός, ἀφορῶσα τὴν λείαν, ἀποῤῥίπτεται διὰ παντός.

Ἐδόθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Ε. ΞΕΝΟΣ.

Δ. Μάξιμος. — Χ. Στεκούλης.— Ν. Πρασσακάκης.— Δ. Ὀρφανός.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Δ. Κωνσταντινίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 10374.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις πληροφορεῖται ὅτι εἰς τὰς λείας, ὁποῦ

ἐφέρθησαν ἐσχάτως αὐτοῦ, εὑρίσκεται καὶ παξιμάδι· ἐπειδὴ δὲ οἱ ναῦταί μας δὲν τὸ τρώγουν, καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὰς εἰδήσεις ὁποῦ ἔχει ἡ Διοίκησις ἀπὸ Μεσολόγγιον, αἱ σταλεῖσαι ἐκεῖ τροφαὶ πολλὰ ὀλίγας ἡμέρας θέλουν τοὺς φθάσει, ἐπεθυμοῦσεν ἂν ἦτον δυνατὸν μία ἀπ'αὐτὰς τὰς λείας νὰ ἐστέλλετο εἰς Μεσολόγγιον ἢ μὲ τὸ ἴδιον πλοῖον τῆς λείας, ἢ μέσα εἰς ἄλλο πλοῖον, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ παξιμαδίου νὰ γενῇ γνωστὴ εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ τὴν ἀποκριθῇ. Περὶ τούτου περιμένει ἡ Διοίκησις ἐν τάχει τὴν ἀπόκρισιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ ά. Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 4065.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ δι' εὐλογοφανεῖς αἰτίας ἡ Σ. Διοίκησις ἐμπόδισεν εἰς τὸ νὰ δίδωνται καταδρομικά, καὶ ἀντὶ καταδρομικὰ διέταξε νὰ δοθῶσιν ἐμπορικὰ διπλώματα μὲ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, καὶ νὰ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ κατατρέχουν τοὺς ἐχθρούς, δίδοντας ἐγγύησιν ὁ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ν' ἀποκριθῇ τὴν ζημίαν, πρὸς ὁδηγίαν σας σᾶς περικλείεται ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς ταύτης. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, ἐτύπωσε νέα ἐμπορικὰ διπλώματα τοιαῦτα δι' ὅσους ἔδωκαν ἐγγύησιν τοιαύτην—νὰ ἀποκρίνεται ὁ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου— ἐκ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον σᾶς περικλείεται, διὰ νὰ τοὺς βάνετε πρῶτον νὰ ὑπογράφων-

ται εἰς αὐτὴν τὴν ἐγγύησιν ὅσοι ἔλθουν νὰ λάβουν διπλώματα. Καὶ ἐπειδὴ πρέπει δι' ἀσφάλειάν των νὰ λάβουν καὶ ἰδιοκτησίας ἔγγραφον, τίνος ἀνήκει τὸ πλοῖον, εἶναι ὅλον ἰδικόν του ἢ καὶ ἔχει μετόχους, καὶ πόσον μερίδιον ἔχει κάθε μέτοχος, καὶ περὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν πρέπει νὰ ἔχῃ ἀληθῆ πληροφορίαν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τοῦ δώσετε ἀποδεικτικὸν, ὅτι τὸ πλοῖον τάδε εἶναι ἰδιοκτησία ἰδική του, ἢ ἔχει μετόχους τὸν δεῖνα εἰς τόσον, καὶ τὸν δεῖνα καὶ δεῖνα εἰς τόσον, πῶς ὀνομάζεται, πόσα κανόνια ἔχει, καὶ σημειόνετε πόσα ποδάρια εἶναι ἡ τροπίς του (καρίνα), τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος τοῦ καταστρώματος (κουβέρτας), καὶ πόσον τὸ βάθος, πόσον ἡ ἐξόφλησίς του καὶ πόσα κοιλὰ χωρεῖ. Καὶ ὅταν ἔχῃ τοιοῦτον ἀποδεικτικὸν, θέλει τῷ δοθῆ ἰδιοκτησίας ἔγγραφον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πλοίου του· καὶ ὅταν ἦναι πολλοὶ διὰ νὰ λάβουν, τότε ἐμπορεῖ νὰ ἔλθῃ καὶ εἷς διὰ νὰ τὰ λάβῃ, φθάνει μόνον νὰ φέρῃ τὰ ἄνωθεν ἀποδεικτικὰ, καὶ τὰ λαμβάνει. Καὶ νὰ λαμβάνετε τὰ παλαιὰ διπλώματα καὶ ἀποστέλλετε εἰς τὸ Ναυτικόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ ά. Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Φ. Βούλγαρης. — Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Διάφορα περιστατικὰ συνέτρεξαν εἰς τὸ ν' ἀναβάλουν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλ-

(α) *Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν*, ἔτος β'. ἀριθ. 67 τῆς 22 Αὐγούστου 1825· μετατύπωσις τοῦ Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, τόμος β'. σελ. 88.

που, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 8836 ἐκδοθεῖσαν διακήρυξιν τὴν 17 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου. Αἱ νέαι κατὰ θάλασσαν νίκαι τῶν Ἑλλήνων διέλυσαν ἤδη πᾶν ἐμπόδιον, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποκλειούσης τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ναυτικῆς μοίρας διετάχθη νὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἀποκλεισμὸν καθ' ὅλην τὴν ἔννοιαν τῆς προλαβούσης διακηρύξεως.

Ἡ παροῦσα διακήρυξις, μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὸ γαλλικόν, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου.

Τὴν 3 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 4107.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ γράμμα σας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρετε ὅτι τὰ καράβια δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔλθουν ἐδῶ, καὶ ἀντὶ τούτου θέλετε στείλει τοὺς ναύτας εἰς δύω φοραῖς, τοὺς ὁποίους ἔπρεπε καὶ νὰ στείλετε, διότι τὸ θαλάσσιον Κριτήριον μὴν ἠμπορῶντας νὰ ἀνακαλύψῃ, ὡς ἀνέφερεν, ἀπὸ τοὺς κυβερνήτας καὶ γράμματά των ἂν τὰ αὐτὰ φορτία ἦναι ἐχθρικὰ ἢ ὄχι, διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ναῦται, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ ἐξ αὐτῶν ν' ἀνακαλύψῃ τι, καθὼς σᾶς προέγραψε τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι χωρὶς νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ναῦται δὲν ἠμπορεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ δώσῃ ἀπόφασιν.

Ὅθεν πέμψατε τοὺς ναύτας εἰς δύω φοραῖς, καθὼς εἴπατε, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἐξέτασις καὶ ἀπόφασις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Φ. Βούλγαρης*. — *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου*.— *Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ΄. ἀριθ. 10506.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀποστέλλεται ὁ Κύριος Ν. Λουριώτης ν' ἀγοράσῃ μίαν ποσότητα ἀλεύρου διὰ προμήθειαν τῆς πόλεως Μεσολογγίου, διὰ νὰ στείλῃ μ' ἐπίτηδες πλοῖον ὅσον τάχιστα, τὸ φέρον τοῦ ὁποίου θέλει πληρωθῆ ἀμέσως παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου πρὸς τοὺς πωλητάς, παῤῥησιαζομένου τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ εἰρημένου Λουριώτη. Προσκαλεῖσθε, Κύριοι, νὰ δώσετε πρὸς αὐτὸν τὴν ἀνήκουσαν ὁδηγίαν καὶ ὑπεράσπισιν, ἵνα ἡ ὑπόθεσις τελειωθῇ ὅσον οὔπω, διὰ νὰ προφθασθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς στενοχωρημένης ἐκείνης πόλεως, καὶ ἔῤῥωσθε.

Τὴν 5 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνστ. Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 1739.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν Σπετσῶν.

Ἐγκλείεται ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 10410 ἐπιταγῆς τῆς Διοικήσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρατηρεῖ ὅσα διατάττει περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ἀναχωρούντων Ἑλλήνων.

Διατάττεται λοιπὸν ἡ γενικὴ αὕτη Ἀστυνομία νὰ ἐμποδίζῃ, χωρὶς ἐξαίρεσιν, τὴν εἰς ξένην γῆν ἀποδημίαν

κάθε Ἕλληνος ἀνωτέρου τῆς ἡλικίας τῶν 16 χρονῶν καὶ κατωτέρου τῶν 60.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας*, Δ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.
Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Σπυρίδων Π. Ἀλεξόπουλος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2237.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐδῶ εὑρίσκετε διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 10410, καὶ ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. δ'. νόμου τοῦ Κώδικος, καὶ διατάττεσθε νὰ τὰ δημοσιεύσετε καὶ νὰ ἐπαγρυπνῆτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀκριβῶς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Αὐγούστου 1825.

Ἐν ἐλλείψει Ὑπουργοῦ,
(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γεώρ. Γλαράκης.

Περ. γ'. ἀριθ. 10410.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Θεωρῆσαν τὸν νόμον ὑπ' ἀριθ. δ'. τοῦ Κώδικος τῶν νόμων· πληροφορούμενον ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων καταλιμπάνουν ἄνευ ἀδείας τῆς Διοικήσεως τὸ πατρῷον ἔδαφος, διατάττει·

Α'. Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. δ'. τοῦ Κώδικος τῶν νόμων.

Β'. Εἰς μόνους τοὺς ἑξηκονταετεῖς καὶ ἀνωτέρας ἡλικίας γέροντας, εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ εἰς τοὺς νέους μέχρι τῶν 16 ἐτῶν συγχωρεῖται, δοθέντος κινδύνου, ἡ

μετάβασις εἰς ξένην γῆν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δι' ἀδείας τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν.

Γ΄. Τὰ ὑπουργεῖα, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, νὰ ἐνεργήσωσι τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰω. Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. ά. ἀριθ. δ΄. τοῦ Κώδ. τῶν νόμων.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα— Ἐθεσπίσατο·

Ἐπειδὴ δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον τὰ μέλη τῆς κοινωνίας νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται, ὅταν ἐντὸς αὐτῆς ἦναι χρήσιμα· ἐπειδὴ οὐδέποτε κοινωνία χρήζει ἁπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς τόσον, ὅσον τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὅταν κινδυνεύῃ νὰ ζημιωθῇ ὕπαρξιν· καὶ ἐπειδὴ εἰς τοιαύτην κινδυνώδη κατάστασιν ὑποτίθεται ἡ Ἑλλάς, ἐφ' ὅσον χρόνον δὲν θεμελιώσει τὴν ἰδίαν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ὁποίαν ἀμεταθέτως ἀπεφάσισε νὰ ἀγοράσῃ μὲ τὴν τιμὴν τοῦ ἰδίου αἵματος·

Α΄. Κἀνένας Ἕλλην δὲν δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ἄνευ τακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τῆς Διοικήσεως, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει.

Β΄. Ὁ παραβάτης τοῦ νόμου τούτου ἄτιμος ἔστω, ἤτοι ν' ἀπογυμνόνεται ἰσοβίως ὅλων τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου Ἕλληνος.

Γ΄. Ὅσοι πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ νόμου τούτου ἔφθασαν ν' ἀναχωρήσωσι, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐστηρότητα τούτου, εἰμὴ τέσσαρας μῆνας ἀφ' οὗ ἐπισήμως

προσκληθέντες ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, δὲν ἐπιστρέψωσιν οἴκαδε.

Δ'. Αἱ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλατταν δυνάμεις τῆς Διοικήσεως διορίζονται νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ νόμου τούτου, καὶ νὰ φροντίζωσι, συλλαμβανόμενοι οἱ φυγάδες, νὰ παραδίδωνται εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ φεύγωσι δίκην ἐσχάτης προδοσίας.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Α'. Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος, ΙΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων κλπ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 10601.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ δυσαρέσκειάν της πληροφορεῖται παρ' ἐλπίδα ἡ Διοίκησις, ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν πλοίων τῆς νήσου σας, ἀποσπασθέντα ἐκ τοῦ στόλου, ἐπέστρεψαν ἤδη αὐτόσε. Τοῦτο πόσην οὐσιώδη βλάβην δύναται νὰ ἐπιφέρῃ, γνωρίζετε κάλλιστα καὶ ἡ εὐγενία σας· διότι, ἐνῷ καὶ ὁ Βυζαντινὸς στόλος ἀγνοεῖται ποῦ κατέφυγε καὶ ποῦ ἀκολούθως θέλει διευθυνθῇ, καὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ὡσαύτως τὰ κινήματα μᾶς λανθάνουν, τοῦ ὁποίου τὰ σχέδια ἀνάγκη νὰ προκαταλάβωμεν καὶ νὰ ματαιώσωμεν, εἰς τοιαύτην βέβαια κρισιμωτάτην περίστασιν, ὅταν τὰ πλοῖά μας, ἀντὶ νὰ διώκουν κατὰ πόδας τὸν ἐχθρόν, διασκορπίζωνται, οὗτος λαμβάνει πάλιν εὐκαιρίαν νὰ ἐνεργῇ κατὰ τῆς πατρίδος τὰ ὀλέθρια σχέδιά του, ἐν ᾧ διαφορετικὰ ὁ συγ-

κεντρισμὸς τῆς ναυτικῆς δυνάμεως δὲν θέλει τὸν συγχωρήσει οὔτε κἂν νὰ φανῇ εἰς τὸ πέλαγος.

Προσκαλεῖσθε λοιπόν, δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν καὶ ἂν ἐπέστρεψαν αὐτὰ τὰ πλοῖα, νὰ τὰ ξεκινήσετε χωρὶς ἀναβολήν, διὰ νὰ ἑνωθοῦν μετὰ τῶν λοιπῶν πλοίων καὶ νὰ τρέξουν εἰς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος πεφοβισμένος διὰ τὴν προλαβοῦσαν ἧτταν, θέλει γένει ἕρμαιον τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοψυχίας.

Ἡ φρόνησις καὶ ἀφοσίωσίς σας εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος δὲν ἀφίνουν τὴν Διοίκησιν ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι θέλετε κινήσει πάντα λίθον διὰ νὰ ἐκπλεύσωσι τὰ πλοῖά σας ἀνυπερθέτως, τὸ ὁποῖον περιμένει νὰ πληροφορηθῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνστ. Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 4274.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ Αὐστριακὸς ἀρχηγὸς τῆς μοίρας τοῦ Αἰγαίου πελάγους διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ὅτι τὰ συλληφθέντα φορτηγὰ πλοῖά της ἐκφορτόνουν εἰς τὰς νήσους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν πρὶν νὰ ἐξετασθοῦν, κατὰ τὸν νόμον, ἀπὸ τοῦ ἀνήκοντος Κριτηρίου· καὶ ἐπειδὴ τὸ κίνημα τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ ζημίαν εἰς τοὺς συλλαβόντας αὐτά, διὰ τοῦτο ἡ Σ. Διοίκησις μὲ διαταγήν της ὑπ' ἀριθ. 10442, ἐκ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον περικλείεται, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διὰ νὰ γράψῃ εἰς τὴν εὐγενίαν σας, ὅτι τὰ συλλαμβανόμενα

πλοῖα νὰ διευθύνωνται ἐδῶ, διὰ νὰ κρίνωνται κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ τοῦ ἀνήκοντος Κριτηρίου, τὰ ὁποῖα, ὡς ἡ αὐτὴ διαταγὴ, θέλει ἐκφορτόνονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς ὁποίαν νῆσον ἀνήκει· ἀλλέως, ἂν ἐκφορτωθοῦν πρὶν τῆς ἐξετάσεως, αἱ λεῖαι λογίζονται πάντοτε ἄνομοι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Φ. Δ. Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ΄. ἀριθ. 10442.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 4080 ἀναφορὰ τοῦ ὑπουργείου, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα περὶ τῶν δύω αὐστριακῶν πλοίων Ἀγχίσης καὶ Ῥεστόρος, τὰ ὁποῖα ἐσχάτως ἐλήφθησαν καὶ ἐξεφορτώθησαν εἰς Σπέτσαις προτοῦ νὰ γενῇ ἡ τακτικὴ περὶ αὐτῶν ἐξέτασις καὶ ἀπόφασις. Ὅθεν, διὰ νὰ μὴ συμβαίνῃ τοῦ λοιποῦ τοιαύτη ἀταξία εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν συλλαμβανομένων πλοίων, καὶ ἐκ τούτου λαμβάνουν ἀφορμὴν οἱ ξένοι νὰ καταβοῶσι κατὰ τῶν πράξεών μας ὡς ἀδίκων, καθὼς ἐσχάτως ὁ αὐστριακὸς ναύαρχος διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς πράξεως τῆς ἐκφορτώσεως τῶν πλοίων εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσαις ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ νομίμου διαδικασίας, ὥστε, ἐν ᾧ ὡς πρὸς τὴν βάσιν ἔχομεν δίκαιον, θέλομεν τὸ χάσει διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν ἐργασιῶν μας, καὶ τὸ βάρος ἠμπορεῖ μίαν ἡμέραν νὰ πέσῃ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδίας νήσους· δι' ὅλα αὐτὰ διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν ναυτικῶν νήσων, ὥςε τὰ μὲν πλοῖα, συλλαμβανόμενα, νὰ φέρωνται

ἐδῶ διὰ νὰ κρίνωνται κατὰ τοὺς νόμους,τὸ δὲ ξεφόρτωμα αὐτῶν ἀκολούθως ἄς μὴ γίνεται ἐδῶ, ἀλλ' εἰς ἑκάστην τῶν νήσων, μετὰ τὴν ἐξέτασιν ὅμως, ἄνευ τῆς ὁποίας αἱ λεῖαι θέλουν νομισθῆ ἄνομοι, καὶ ἐκ τούτου ἐνδέχεται μετὰ ταῦτα νὰ προξενηθοῦν ζημίαι ὄχι ὀλίγαι εἰς τὰς νήσους.

Τῇ 5 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 10636.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἔλαβεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀπὸ 9 τοῦ παρόντος ἀναφοράν σας, καὶ μὲ εὐχαρίστησίν της ἔμαθε τὴν αὐτόθεν ταχεῖαν τοῦ στόλου ἀναχώρησιν, εὔχεται δὲ καὶ πάλιν νὰ στεφανωθῇ ἡ ἀνδρία των μὲ νέους κατὰ τῶν ἐχθρῶν θριάμβους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 10685.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀπεσταλμένων σας ἡ Διοίκησις ἔκρινεν εὔλογον νὰ σᾶς πέμψῃ τὴν πληρωμὴν

τῶν ἀπερασμένων λογαριασμῶν σας, διὰ τοὺς ὁποίους εἴχετε διαταγὰς πρὸς τὸ ταμεῖον, ἐκτὸς τοῦ λογαριασμοῦ τῶν λειῶν· τὸ δὲ μηνιαῖον δὲν ἐξεπληρώθη, ἐπειδὴ δὲν εἶναι γνωστὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων καὶ τῶν δύω νήσων. Διὰ τοῦτο θέλετε συνεννοηθῇ μὲ τοὺς ἀδελφούς σας Ὑδραίους, καὶ θέλετε γράψει πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἥτις ἔκαμε νὰ ἐναποτεθῇ κατὰ μέρος μία ποσότης ἀπὸ τὴν παροῦσαν δόσιν τοῦ δανείου, διὰ νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ ἀναλόγως, ἀφ' οὗ γενῇ γνωστὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων.

Ναύπλιον, τὴν 10 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 4338.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὸν Ναύαρχον καὶ λοιποὺς πλοιάρχους, τοὺς διορισθέντας εἰς στενὸν ἀποκλεισμὸν τῶν φρουρίων Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου μέχρι Συβότων.

Ἡ Σ. Διοίκησις ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1824 διεκήρυξεν εἰς στενὸν ἀποκλεισμὸν τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου, καὶ ἔκτοτε διώρισε πλοῖα εἰς στενὸν ἀποκλεισμὸν, καὶ κατὰ καιρὸν μεταλλάττουν· καὶ ἐπειδὴ ἐδιορίσθη ἡ Γενναιότητά σου διὰ τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμὸν, σᾶς περικλείεται καὶ μία διακήρυξις τυπωμένη, ἀφορῶσα τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ εὐρωπαϊκὰ πλοῖα μετακομίζουν τροφὰς εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, ἤτοι Πρέβεζαν, πρὸς

τοὺς ἐχθρούς, διὰ νὰ κόψῃ τὸ αὐτὸ μέσον τῶν ἐχθρῶν ἡ Διοίκησις, διεκήρυξε στενὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου μέχρι Συβότων. Διὰ τοῦτο θέλει στέλνετε τ' ἀναγκαῖα πλοῖα εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν Πρεβέζης, ἐφωδιασμένα μ' ἀντίγραφα τῶν ὁδηγιῶν σας, καὶ σᾶς πέμπονται δέκα διακηρύξεις τοῦ ἀποκλεισμοῦ Πρεβέζης, καὶ δέκα παραπληρώματα τῆς ἰδίας ὑποθέσεως, τυπωμένα εἰς τὸ ἑλληνικὸν καὶ γαλλικόν, καὶ πρέπει νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῆς διευθυνούσης τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἰδεάσθη παρὰ τῆς Διοικήσεως περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου καὶ διωρίσθη νὰ πέμψῃ εἰδοποίησιν τῷ Λόρδ Μέγα Ἁρμοστῇ τῶν Ἰονικῶν νήσων Ἄδαμ.

Προσέξατε εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐξετάζετε· ἐὰν ἔχωσι ζωοτροφίας καὶ διευθύνωνται διὰ τὰ τοιαῦτα μέρη, νὰ τὰ συλλαμβάνετε καὶ πέμπετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον χωρὶς νὰ τὰ πειράζετε, διὰ νὰ κριθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἀνήκοντος Κριτηρίου· διότι ἂν δὲν κριθῇ ἀπὸ τὸ Κριτήριον καὶ δὲν ἔλθῃ ἐδῶ, ἡ Διοίκησις ῥίπτει τὸ βάρος ἐπάνω εἰς ἐκεῖνον, ὅστις σφετερισθῇ τὸ πρᾶγμα, καὶ πρὸς ὁδηγίαν σας. Σᾶς περικλείεται ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς τῆς Διοικήσεως, ἐκ τῆς ὁποίας ὅμοιον ἐστάλη εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσαις, διότι διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν τοιούτων καταχρήσεων ὁ ἀρχηγὸς Ἀουστριακός. Ὅθεν εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλει νομισθῇ νόμιμος λεία, ἐὰν δὲν κριθῇ ἀπὸ τὸ θαλάσσιον Κριτήριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Αὐγούστου 1825 (α).

Φ. Δ. Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

(α) Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐπισήμου τούτου ἐγγράφου σώζεται

Περ. γ'. ἀριθ. 10889.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ παροῦσα θέλει σᾶς ἐγχειρισθῇ παρὰ τοῦ Κυρίου Νικολάου Λουριώτου, ὅστις ἔχει καὶ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ ν' ἀγοράσῃ καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ ἀλεῦρι, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος προχθὲς εἶδε καὶ ἐσυμφώνησε διὰ τὸ Μεσολόγγιον. Σᾶς συσταίνεται παρὰ τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ τὸν συντρέξετε εἰς ὅ,τι ἤθελε λάβει χρείαν διὰ τὴν ὁποίαν στέλλεται ὑπόθεσιν.

Σήμερον ἔφθασαν καλαὶ εἰδήσεις ἀπὸ τὸ στρατόπεδον. Ὁ Γεν. ἀρχηγὸς μὲ τοὺς λοιποὺς ὁπλαρχηγοὺς ἐπέπεσαν εἰς τοὺς ἐχθρούς, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο εἰς Δαβιάν, ἐκυρίευσαν τὰ ὀχυρώματά των καὶ ἐφόνευσαν ἑκατὸν πεντήκοντα, ἐζώγρησαν δὲ καὶ εἴκοσιν ἐξ αὐτῶν. Ταὐτοχρόνως δὲ ἐκινήθησαν καὶ οἱ εἰς Βέρβαινα καὶ Τσηπιανά, καὶ ἔπιασαν τὰ Τρίκορφα. Ἔρρωσθε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγ. Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ἐν ἀπουσίᾳ, Γ. Πραΐδης.

Πρὸς τὴν ἔνδοξον Ἐπιτροπὴν (α).

Χθὲς πρὸς τὰ ξημερώματα ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Συλλί-

παρὰ τῷ κυρίῳ Ἀναγνώστῃ Γεωργίου Κυριακοῦ, χρηματίσαντι μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησίν του πλοίου ὁ *Τιμολέων* εἰς τὸν ἀναφερόμενον ἀποκλεισμόν.

(α) Τὴν ἐν Τριπολιτσᾷ ὡρισμένην νὰ διαμένῃ, ὅπως ἐφορεύῃ τὰ ἐκεῖ πράγματα, ὑπὸ τῆς Διοικήσεως. Ὅρα ὄπισθεν, *Ἐξερχόμενα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ*, ἔγγραφον ὑπὸ ά. Δεκεμβρίου 1824.

μναν μαζῆ μὲ τοὺς στρατηγοὺς Λόντον, Ἰατράκον, Γενναῖον, ὁμοῦ μὲ τὰ στρατιωτικά μας σώματα. Φθάνοντας ἐκεῖ, τὴν ἰδίαν στιγμὴν εἶχεν ἀνοίξει τὸ τουφέκι ὁ Γενικὸς ἀρχηγὸς εἰς τῆς Δαβιᾶς (α) τοὺς μύλους καὶ Καστράκι. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἀνοίξαμεν καὶ ἡμεῖς τὸ τουφέκι μὲ τοὺς εἰς Συλλίμναν ἐχθρούς· συγχρόνως τὸ ἄνοιξε καὶ ὁ Νοταρόπουλος εἰς τὸ ἐπάνω ταμποῦρι μὲ τοὺς ἐκεῖ ἐχθρούς. Ὁ πόλεμος ἐκροτήθη πεισματώδης καὶ εἰς τὰ τρία μέρη ἀπὸ τὰς ἐννέα τῆς νυκτὸς ἕως τὰς δώδεκα. Εἰς τὰς δώδεκα ἔφθασε μία δύναμις στρατιωτικὴ ἀπὸ Τριπολιτσὰν ὑπὲρ τοὺς χιλίους· ἐρχόμενοι εἰς τὰ Τρίκορφα, τοὺς ἐκτύπησε τὸ ἰδικόν μας σῶμα καὶ τοὺς ἐχώρισεν εἰς τὴν μέσην. Οἱ μισοὶ ἔπεσαν κατὰ τὸ μέρος τῆς Συλλίμνας καὶ ἑνώθησαν μὲ τοὺς λοιπούς, οἱ δὲ ἄλλοι μισοὶ ἐτράπησαν εἰς τὰ ὀπίσω. Οἱ ἰδικοί μας τοὺς ἐπῆγαν κυνηγῶντας, σκοτόνοντας καὶ πιάνοντας, ἕως εἰς τὴν πόρταν τῆς Τριπολιτσᾶς· ἐκεῖνοι δὲ ὁποῦ ἔπεσαν εἰς τὴν Συλλίμναν καὶ ἑνώθησαν μὲ τοὺς λοιπούς, ἔγειναν ἕως χίλιοι, ἐπίασαν τὸ Καστράκι τῆς Συλλίμνας καὶ τὸ ἔκαμαν ταμποῦρι. Ἐνῷ ἔκαμνον τὸ ταμποῦρι, τοὺς ἔκαμαν δύω γιουρούσια οἱ ἰδικοί μας, τὸ ἕνα μέρος ὁ Νοταρόπουλος καὶ τὸ ἐδῶθεν ὁ Γενναῖος, καὶ τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ ταμποῦρι, καὶ τοὺς ἐπῆγαν κυνηγῶντας ἕως τὸ κάτω χάνι τῆς Συλλίμνας. Ἐσκότωσαν καὶ ἔπιασαν ζωντανοὺς ὑπὲρ τοὺς διακοσίους πενῆντα. Εἰς τὸ χάνι τῆς Συλλίμνας τοὺς ἐσφάλισαν μέσα καὶ τοὺς ἐπολεμοῦσαν. Ὁ Γενικὸς ἀρχηγὸς ἕως τὸ μεσημέρι εἶχε σκοτώσει καὶ εἶχε πιάσει ἕως διακοσίους· τοὺς ἐπῆρε τὸ Καστράκι καὶ δύω μύλους, καὶ τοὺς ἔχει σφαλισμένους εἰς

(α) Δαβιά, Συλλίμνα, Ἀλωνίσταινα κλπ. χωρία εἰσὶν ἐκ τῶν τοῦ δήμου Φαλάνθου (ἕδρα Πιάνα) τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας.

τρεῖς μόνον μύλους, ἕως διακοσίους, καὶ ἐλπίζω εἰς τὴν θείαν παντοδυναμίαν, ὁποῦ ἢ σήμερον ἢ τὸ βράδυ νὰ πάρουν τέλος. Ὅσα ζῶα εἶχον οἱ ἐχθροί, ἄλογα, μουλάρια, πρόβατα καὶ βώδια, τοὺς τὰ ἐπῆραν οἱ ἰδικοί μας ὅλα. Ὁ πόλεμος ἐπεκρατοῦσεν ἕως εἰς τὰς τρεῖς τῆς νυκτὸς εἰς ὅλα τὰ μέρη. Ἐγὼ ἀπὸ κακήν μου τύχην ἀῤῥώστησα πρὸς τὰς τρεῖς τῆς ἡμέρας· μὲ ἐπίασεν ὁ παραξυσμὸς εἰς τὴν Συλλίμναν, ἐτραβήχθηκα καὶ ἦλθα εἰς τὸ μεγάλο ταμποῦρι τοῦ Βαλτετσίου καὶ ἐστάθηκα ἕως τὸ ἑσπέρας, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν ἠμποροῦσα νὰ ἀνθέξω, καὶ παρακινηθεὶς ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ὁπλαρχηγούς, ἦλθον διὰ νυκτὸς καὶ μὲ τὰ ξημερώματα ἐδῶ, εἰς Βέρβαινα, διὰ νὰ μὲ κυττάξῃ ὁ ἰατρός, καὶ εὑρίσκομαι ἀκόμη εἰς τὴν ζέστην. Ὅλον τὸ στρατιωτικόν μου σῶμα τὸ ἄφησα ἐκεῖ, καὶ ἐπῆρα μόνον πέντε ἀνθρώπους καὶ ἦλθον. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ χθεσινὴ νίκη ἔγεινεν ἀπὸ τὰς πλέον σημαντικωτέρας, ὁποῦ νὰ ἔγειναν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὴ ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν ν' ἀποφασίσῃ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Σᾶς δίδω λοιπὸν αὐτὴν τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν, διὰ νὰ δώσετε τὴν αὐτὴν εἴδησιν καὶ εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, καθότι δὲν εἶμαι εἰς κατάστασιν νὰ γράψω ξεχωριστά. Δοξάσατε λοιπὸν καὶ εὐχαριστήσατε τὸν Θεόν, τὸν προνοητὴν τῆς Ἑλλάδος, ὁποῦ ἀκόμη τὸ ἔθνος μας δὲν τὸ παρέβλεψε. Στείλετέ μας ὀλίγον παξιμάδι παστρικόν, ἂν ἔχετε, καὶ τὰ ἰατρικὰ ὁποῦ σᾶς προεγράφαμεν, ὅτι μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα. Ἂν ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν, νὰ μᾶς προφθάσετε πολεμεφόδια, ὅτι χθὲς ὅλα τὰ ἐτελειώσαμεν καὶ στοχασθῆτε εἰς ποίαν ἐποχὴν εὑρισκόμεθα· περισσότερα δὲν σᾶς γράφω. Χθὲς τὴν νύκτα ἐρχόμενοι καθ' ὁδὸν ἀπὸ τὸ Καλογεροβοῦνι, ἔμαθον ἀπὸ Ἠλίαν Μπουνάρον καὶ Γιάννοζαν, ὅτι εἰς τὸ Ἰσάρι ἐγίνετο πόλεμος. Ἀπὸ τὰ ζῶα, ὁποῦ ἐστείλατε ἀπὸ αὐ-

τοῦ, σαράντα τὰ ἐφορτώσαμεν ψωμὶ καὶ τὰ ἐστείλαμεν εἰς τὴν Συλλίμναν, διότι εἶχον μεγάλην ἔλλειψιν, καὶ φροντίσατε δι' ἄλλα. Ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας πόσοι ἐσκοτώθησαν καὶ ἐπληγώθησαν εἰς τὸν πόλεμον, ἰδέαν δὲν ἔχω, καὶ μένω·

(Τ. Σ.) *Ὁ πατριώτης*, ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐν Βερβαίνοις, 13 Αὐγούστου 1825.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γραμματεύς, Δ. Βούλης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 11083.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἔλαβεν ἡ Διοίκησις τὸ ἀπὸ 10 τοῦ παρόντος γράμμα σας ἀπὸ τὸν ἀπεσταλμένον σας, κύριον Γεώργιον Μπούκουρην, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθησαν ἑκατὸν δεκαοκτὼ χιλιάδες γρόσια, ἀριθ. 118,000, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν· βλέπει δὲ ἡ Διοίκησις ἀναγκαῖον τὸ νὰ καταστρωθῶσιν ἀκριβῶς οἱ λογαριασμοὶ τῶν νήσων σας. Ἐγράψαμεν λοιπὸν εἰς τοὺς προκρίτους τῆς Ὕδρας, διὰ νὰ καταστρώσωσι τοὺς ἐδικούς των, καὶ διὰ πληρεξουσίου των νὰ τοὺς ἀποστείλωσιν ἐνταῦθα· πρέπει δὲ συγχρόνως καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ καταστρώσετε ἀκριβῶς τοὺς ἐδικούς σας καὶ νὰ τοὺς ἀποστείλετε διὰ πληρεξουσίου σας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ μὴ γίνωνται παρεξηγήσεις εἰς τὸ ἑξῆς. Ἡ ἀνήκουσα χρηματικὴ ποσότης εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους μένει ἐναποτεθειμένη μόνον δι' αὐτάς· ἀφῃρέθησαν μόνον ἀπ' αὐτὴν τὰ διὰ τοῦ πληρεξουσίου σας ἤδη στελλόμενα, καὶ ὅσα ὁμοίως ἐδόθησαν εἰς τοὺς συν-

ναδελφούς σας Ὑδραίους· τὰ λοιπὰ μένουσιν ἀπείρακτα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — *Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.*—*Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 11139.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ προμηθευθῇ ὁ στόλος μὲ πυρπολικά, καὶ ἐπειδὴ ἄλλος τρόπος δὲν εἶναι διὰ νὰ θεραπευθῇ αὐτὴ ἡ σημαντικὴ ἀνάγκη τοῦ στόλου, ἡ Διοίκησις κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἀγορασθοῦν ἕτοιμα πλοῖα. Παρακαλεῖσθε λοιπὸν νὰ ἐξετάσετε, ἐὰν εὑρίσκωνται εἰς τὴν νῆσόν σας πλοῖα, νὰ στείλετε τοὺς καπετανέους των ἐνταῦθα, διὰ νὰ συμφωνήσουν μετὰ τῆς Διοικήσεως. Τὴν ἀνάγκην ταύτην γνωρίζετε κάλλιστα, Κύριοι, καὶ εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς παρακινήσῃ ἡ Διοίκησις νὰ ἐπιμεληθῆτε μὲ κάθε τρόπον αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

Τῇ 21 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Σ. Τ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Κωνστ. Μαυρομιχάλης.*— *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2281.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὸν παρόντα νόμον τοῦ Κώδικος ὑπ' ἀριθ. μς'. προσ-

καλεῖσθε νὰ δημοσιεύσετε καὶ νὰ ἐπαγρυπνῆτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀκριβῶς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Αὐγούστου 1825.

Ἐν ἐλλείψει τοῦ Ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γεώργιος Γλαράκης.

Περ. γ'. ἀριθ. μς'. τοῦ Κώδ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδή τινες Ἕλληνες, εἴτε ἐξαπατώμενοι, εἴτε μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ προστατεύωνται εἰς πράξεις ἐναντίας τῶν καθεστώτων νόμων, ζητοῦντες, λαμβάνουν ἀπὸ διαφόρους προξένους ἢ πράκτορας ξένων δυνάμεων ὑπερασπίσεις καὶ δυνάμεις αὐτῶν, καὶ νομίζουν τὸν ἑαυτόν τους ὑπηκόους ἐκείνων τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπομένως ἐλευθέρους τῶν χρεῶν εἰς ὅσα τοὺς καθυποβάλλει ὁ νόμος·

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο·

Α'. Οὐδεὶς Ἕλλην, ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ζητήσῃ ἢ λάβῃ ξένης δυνάμεως ὑπεράσπισιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Οὐδείς, μεταβαίνων ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πατρίδα του Ἕλλην, δύναται νὰ γνωρισθῇ ξένης δυνάμεως ὑπήκοος, ἢ ὑπερασπιζόμενος ἀπ' αὐτὴν τὴν δύναμιν, ἐὰν δὲν ἀπέκτησε τακτικῶς τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς δυνάμεως ἐκείνης, μὲ ὁποῖον τρόπον οἱ νόμοι καθιστῶσι νόμιμον τὴν πολιτογράφησιν.

Γ'. Κάθε ὑπεράσπισις, διδομένη εἰς Ἕλληνα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ὁποιονδήποτε πρόξενον ἢ ἀντιπρόξενον ἢ πράκτορα ξένης δυνάμεως, ἢ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἄνευ τῆς νομίμου πολιτογραφήσεως, δὲν ἔχει κὰμμίαν ἰσχύν, οὔτε οἱ ἔχοντες αὐτὴν παύουν τοῦ νὰ θεωρῶνται ὡς Ἕλληνες, καὶ νὰ ὑπόκεινται ὡς τοιοῦτοι εἰς ὅσα χρέη προσδιορίζει εἰς αὐτοὺς ὁ νόμος.

Δ'. Όσοι Έλληνες ἀποδειχθοῦν ὅτι ἔλαβον τοιούτου εἴδους ὑπερασπίσεις, ἂν ἔλαβον τὴν ὑπεράσπισιν πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀκυροῦται αὐτὴ ἡ ὑπεράσπισις· ἂν δὲ τὴν ἔλαβον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τούτου τοῦ νόμου, καταδικάζονται εἰς ποινὴν χρηματικὴν πεντήκοντα διστήλων ἱσπανικῶν, καὶ χάνουν διὰ πενταετίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἦναι ἐκλογεῖς, ἢ νὰ ἐκλέγωνται ἀντιπρόσωποι εἰς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα· ἀποκλείονται δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ τῆς πενταετίας διάστημα καὶ ἀπὸ κάθε πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ὑπούργημα.

Ε'. Όσοι ὑποπέσωσι καὶ δεύτερον εἰς τὸ αὐτὸ ἔγκλημα, καθυποβάλλονται εἰς ποινὴν χρηματικὴν ἑκατὸν ἱσπανικῶν διστήλων, καὶ χάνουν διὰ βίου τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἦναι ἐκλογεῖς, ἢ νὰ ἐκλέγωνται ἀντιπρόσωποι, ἀποκλειόμενοι ἐπίσης διὰ παντὸς ἀπὸ κάθε πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ὑπούργημα.

ΣΤ'. Τὸ δικαίωμα ξένης ὑπερασπίσεως, καὶ τακτικῶς λαμβανόμενον (κατὰ τὸν παράγ. β'.) περιορίζεται εἰς τὸ ὑποκείμενον τοῦ λαμβάνοντος αὐτό, δὲν ἰσχύει ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὰ κτήματα αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνάλογοι εἰσπράξεις, κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους.

Ζ'. Όσοι λάβουν τακτικῶς τὸ δικαίωμα ξένης ὑπερασπίσεως, χάνουν κάθε δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὁ ὀργανικὸς νόμος χαρίζει εἰς μόνους τοὺς Έλληνας.

Η'. Τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Δικαίου νὰ ἐνεργήσωσι τὸν παρόντα νόμον.

Θ'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου καὶ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Αὐγούστου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΫΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Α'. Γραμματεύς*, Ἰω. Σκανδαλίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 11495.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ προσεγγίζει ἡ ἔκπλευσις τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν, ἡ Διοίκησις κρίνει συμφερώτερον νὰ τὸν ἀπαντήσῃ ὁ ἑλληνικὸς μακρὰν τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καθὼς καὶ πέρυσιν, ὅπου καὶ ἂν δὲν δυνηθῇ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἐντελῶς, θέλει ὅμως τὸν ὑποχρεώσει νὰ ἀργοπορήσῃ καὶ νὰ πάθῃ καὶ ἐφέτος ὄχι κατώτερα ἀπὸ ὅσα πέρυσιν ἐδοκίμασεν. Ἔγραψε λοιπὸν πρὸς τοὺς συναδελφούς σας Ὑδραίους, διὰ νὰ γράψωσι πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον Κύριον Α. Μιαούλην, διὰ νὰ μὴ περιμένῃ εἰς Μῆλον τὴν ἄφιξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἀλλὰ νὰ προχωρήσῃ μακρότερον καὶ ν' ἀπαντήσῃ τὴν ὁρμήν του. Εἰδοποιεῖ λοιπὸν περὶ τούτου καὶ τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ γράψετε πρὸς τὸν Κύριον Ναύαρχον τῆς νήσου σας νὰ τρέξῃ προθύμως καὶ αὐτὸς ὁμοῦ μὲ τὸν λοιπὸν στόλον, διὰ νὰ ματαιωθοῦν καὶ ταύτην τὴν φορὰν, ὅσον ἔνεστι, τὰ ὀλέθρια σχέδια τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴν 29 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 11432.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ τὴν 29 τοῦ ἤδη λέγοντος ἔγγραφόν σας, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα. Ἡ Διοίκησις, ἐν ᾧ γνωρίζει τὸν κίνδυνον, ὅστις ἐπαπειλεῖ

τὴν νῆσον ταύτην ἀπὸ τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους καὶ ἀπὸ τὰς ἐνδεχομένας ἀποβάσεις αὐτῶν, δὲν ἀγνοεῖ καὶ τὴν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ἔχει τοῦ νὰ ὑπερασπισθῇ ἀπὸ δυνάμεις τῆς ξηρᾶς, καὶ διὰ τοῦτο βέβαια, ὅσον ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως, ὑπάρχει ὅλη ἡ προθυμία καὶ δυνατὴ προσπάθεια, καὶ θέλει ἐκδοθοῦν αἱ αὐστηρότεραι καὶ ταχύτεραι διαταγαί. Ἀλλ' ὅλα ταῦτα θεωρεῖ μὲ λύπην της, ὅτι δὲν ἐξαρκοῦν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, διότι καὶ τὰ πράγματα τῆς Πελοποννήσου τρέχουν καθὼς εἶναι, καὶ ἀπὸ Ἀθήνας, Αἴγιον καὶ Σαλαμῖνα, ἔνθεν ἠμποροῦσε νὰ ἦναι ἡ μεγαλειτέρα ἐλπὶς, δὲν ἐξεκίνησε μήτε κἂν μέρος τῶν ὅσων διώρισε διὰ τὴν Ὕδραν στρατιωτῶν, ἡ ὁποία νῆσος διὰ τοὺς ἰδίους λόγους μένει ἐπίσης ὄχι ἱκανῶς προμηθευμένη.

Ἡ Διοίκησις, παρὰ τὰ ἀτελῆ μέσα τῆς διὰ ξηρᾶς ὀχυρώσεως, νομίζει ἀναγκαιότερον καὶ δικαιότερον νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της ὅλην εἰς τὴν ἐνδυνάμωσιν τοῦ στόλου, καὶ διὰ τοῦτο κρίνει εὔλογον καὶ ἄφευκτον νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς νήσου Ὕδρας, καὶ νὰ ἐκλέξετε ἐκ τῶν ἰδίων πλοίων τῶν δύω τούτων νήσων, ἕξ, τὰ ἐπιτηδειότερα, διὰ πυρπολικὰ, τὰ ὁποῖα, ἀφ' οὗ ἐκτιμήσετε συμφώνως καὶ ἐγγυηθῆτε διὰ τὴν τιμήν των, ὅτι νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὴν περιμενομένην δόσιν τοῦ δανείου, νὰ ἑτοιμασθοῦν καὶ ἄνευ ἀναβολῆς νὰ σταλοῦν εἰς ἐνδυνάμωσιν τοῦ στόλου μας, ὁ ὁποῖος ἐνδυναμωμένος, θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐμποδίσῃ μακρόθεν τὸν ἐχθρικὸν, καὶ θείᾳ βοηθείᾳ νἀπαντήσῃ τὸν κίνδυνον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 11482.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ τὴν ά. τοῦ παρόντος ἔγγραφόν σας, συνάμα καὶ τὸ ἐν αὐτῷ περίκλειστον τῶν διαφόρων πλοιάρχων τοῦ στόλου, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις, μὴ ἀνεχομένη ποτὲ τὸν κίνδυνον τῆς νήσου σας, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὴν ἀσφάλειάν της, ἐνέκρινε τὸ πρόβλημά σας, τοῦ νὰ προπαρασκευασθοῦν ὅσα ἀναγκαῖα φορτηγὰ πλοῖα, καὶ μὲ ὅλην τὴν παντελῆ ἔνδειαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, ἀποδέχεται τὰ ἔξοδα. Ἐπιθυμεῖ ὅμως νὰ μάθῃ κατὰ πρῶτον ὡς πόσα ὑπολογίζονται αὐτά, διὰ νὰ λάβῃ μέτρα καὶ νὰ διορίσῃ διὰ νὰ πληρωθοῦν ἀπὸ τὸ ἐλευσόμενον δάνειον. Ἡ ἀπόφασις τῶν πλοιάρχων περὶ τοῦ νὰ ὑποστρέψουν εἰς τὰ ἴδια καὶ νὰ παρεκβοῦν ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται τάξιν τοῦ στόλου, ἐλύπησεν ὄχι ὀλιγώτερον τὴν Διοίκησιν, καὶ τόσον περισσότερον, διότι ἡ πατρὶς εὑρίσκεται εἰς τὴν πλέον κρίσιμον περίστασιν, ἐν ᾧ οἱ δύω ἐχθρικοὶ στόλοι ἐξέπλευσαν, καὶ διότι ἠμπορεῖ νὰ προξενηθῇ σύγχυσις εἰς τὸν ὑπόλοιπον στόλον. Διὰ τοῦτο ἐπιθυμεῖ ἡ Διοίκησις νὰ σκεφθῆτε ὡρίμως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ νὰ μεταχειρισθῆτε πάντα δυνατὸν τρόπον, διὰ νὰ μὴ λείψουν τὰ πλοῖά σας ἀπὸ τὸν στόλον, ἔχοντες τὴν βεβαιότητα, ὅταν ὅλος ὁ στόλος ἦναι ἑνωμένος καὶ προσέχῃ καλῶς εἰς τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, διαυθεντεύεται καὶ ἡ νῆσός σας καὶ ὅλη ἡ πατρίς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, ἡ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, Γ. Πραΐδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5119.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ φρούριον (Μποῦρτζι) τοῦ αἰγιαλοῦ δύω μεγάλα κανόνια, καὶ ἕκαστον τούτων ζυγιάζει ἀπὸ ἑξῆντα καντάρια, καὶ χωρὶς νὰ βαλθῶσιν εἰς σάλια δὲν ἠμποροῦν νὰ μετακομισθῶσι διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν ὑδάτων, ἐν ταὐτῷ εἰς δύω ἀντένας καὶ δύω μακαράδαις, ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ καρινάρουν τὰ καράβια, καὶ ἕνα ματσαπλὶ, διὰ νὰ γενῇ γάβρια· καὶ ἐπειδὴ ἐδῶ οὔτε σάλια, οὔτε ἀντένας, οὔτε μακαράδαις ἔχει, καὶ ἡ ἀνάγκη βιάζει διὰ νὰ τεθῶσιν ὅσον τάχιστα, διὰ τοῦτο παρακαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ προβλέψετε τὰ εἰρημένα σάλια, δύω ἀντένας καὶ τοὺς ἀναγκαίους μακαράδαις διὰ γάβριαν, αἱ ὁποῖαι ἀντέναι νὰ ἦναι ἀπὸ ἐκείνας ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ σήκωσιν τῶν καταρτιῶν, καὶ νὰ τὰ πέμψετε ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, καὶ ἀφ' οὗ τεθῶσιν εἰς τὸ φρούριον τὰ κανόνια, θέλει σταλθῶσιν ἀμέσως ὀπίσω, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως τοῦ ναύλου θέλει τὰ πληρώσει ἡ Διοίκησις. Νὰ συμφωνήσετε δὲ καὶ μὲ τοὺς ἔχοντας τὰ σάλια τὴν πληρωμήν των, τὰ ὁποῖα θέλει τὰ ἀποκριθῇ ἡ Διοίκησις. Ἂν καὶ τυχὸν ἔλθῃ αὐτοῦ ἡ γολέτα τοῦ Νικολάου Φιλίππου, Ὑδραίου, ἢ τὸ μίστικον τοῦ Δημητρίου Ἀλβανίτου, Ψαριανοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπὸ τὴν δούλευσιν τῆς Διοικήσεως καὶ μετακομίζουν τὰς ἀδυνάτους ψυχὰς ἀπὸ Λεωνίδι καὶ λοιπὰ μέρη εἰς Κρανίδι καὶ ἄλλοθι, θέλετε τοὺς εἰπῆ διὰ νὰ μετακομίσουν τὰ εἰρημένα σάλια, ἀντένας καὶ μακαράδαις, πρὸς τοὺς ὁποίους σᾶς περικλείεται καὶ διαταγή.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Δ. Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς,* Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 5128.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὸν Νικόλαον Φιλίππου καὶ Δημήτριον Ἀρβανίτην.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἔγραψε πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν διὰ νὰ στείλουν ἐδῶ δύω σάλια τῶν χαλαφατῶν, δύω ἀντένας διὰ γάβρια καὶ δύω μακαράδαις, διὰ τοῦτο, ἐὰν ζητηθῇ τὶς ἀπὸ σᾶς ἀπὸ τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, διὰ νὰ μετακομίσῃ ταῦτα, διατάττεσθε νὰ ὑπακούσετε ἀμέσως καὶ νὰ τὰ παραλάβετε καὶ μετακομίσετε ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Δ. Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 12105.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 9 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις ἀποδεχομένη τὴν ὁποίαν κοινῇ γνώμῃ ἡ εὐγενία σας μὲ τοὺς εὐγενεστάτους πληρεξουσίους τῆς νήσου Ὕδρας ἐκάματε συμφωνίαν περὶ τῶν πυρπολικῶν, ἐξέδωκε τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν διακοσίων ὀγδοήκοντα ὀκτὼ, ἀριθ. 288, χιλιάδων γροσίων ἀπὸ τὸ πρῶτον ἐλευσόμενον μέρος τοῦ δανείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5185.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείεται διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τούτου πρὸς τοὺς Κυρίους Γεώργιον Μαλοκίνην καὶ Ἀναστάσιον Ἀνδρούτσου, περιέχουσα, ὅτι, κατὰ τὴν ζήτησίν των, ἐδέχθη ἡ Σ. Διοίκησις νὰ μείνωσιν αἱ 50 βάλαι εἰς ἀποθήκην εἰς Σπέτσαις, ἀλλὰ νὰ δώσουν τὴν ἀνήκουσαν ἐγγύησιν εἰς τὴν εὐγενίαν σας, ὅτι θέλει τὰς φυλάξουν ἀσφαλεῖς ἕως τῆς διωρισμένης προθεσμίας, κατὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τόπον θαλασ. Κριτηρίου ἐπεχούσης, καὶ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς ἐγγυήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Δ. Βούλγαρης. — Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 5211.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τόπον ἐπέχουσα θαλασ. Δικαστηρίου ἐξέδωκε τὰς ἀποφάσεις τῶν δύω αὐστριακῶν πλοίων, τοῦ μὲν ὀνομαζομένου Ἀγχίσης Κυρίου Ἰωσὴφ Ἰακώβου Πάτριτζ, τοῦ δὲ ὀνομαζομένου Ῥεστόρος Κυρίου Λούκα Μαρινόβικ, καὶ ἐδιόρισε νὰ δοθῇ, τοῦ μὲν πρώτου ὁ ναῦλός του εἰς τάλληρα χίλια ἑξακόσια, ἀριθ. 1600, ποιοῦντα πρὸς γρόσ. 11 τὸ τάλληρον γρόσια δεκαεπτὰ χιλ. ἑξακόσια, ἀριθ. 17600, τοῦ δὲ δευτέρου εἰς τάλληρα δύωχιλ, ἀριθ. 2000, ποιοῦντα γρόσια

είκοσι δύω χιλ. ἀριθ. 22000, καὶ ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἀγνοεῖ ἂν εἰς Σπέτσας, ὅπου καὶ ἐκφορτώθη τὸ φορτίον των, τοῖς ἐπληρώθησαν εἰς λογαριασμὸν τοῦ ναύλου των· διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ὅσον τάχος, ἂν τοῖς ἐδόθη τι ἐπὶ τοῦ ναύλου των, διὰ νὰ τὸ ἐκπέσῃ ἀπὸ τὸν ὁλόκληρον ναῦλόν των, καὶ ἀναχωρήσουν, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθῶσιν ἔξοδα ἐκ τῆς ἀργοπορίας. Καὶ ὁσάκις ἄλλοτε πληρόνετε τὶ εἰς λογαριασμὸν ναύλου, νὰ εἰδοποιῆτε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς ὁδηγίαν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Δ. Βούλγαρης. — *Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.* — *Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 5276.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὰ ὅσα πλοῖα συνελήφθησαν ἀπὸ τὸν στόλον μὲ φορτίον ἀλεῦρι καὶ κριθάρι, καὶ μετεκομίσθησαν ἐνταῦθα καὶ ἐξεφορτώθησαν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, καὶ τὰ μὲν φορτία των κατεδικάσθησαν νόμιμος λεία, ἐκτὸς τριῶν, τὰ ὁποῖα ἐξεφορτώθησαν μὲν, ἀλλ' ἀπεφασίσθησαν νὰ φέρουν μεγαλειτέρας ἀποδείξεις, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τόπον θαλασσίου Κριτηρίου ἐπεχούσης, ἐξ αὐτῶν ἀνήκουσι δεκαπέντε τὰ ἑκατὸν εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ τὰ ὀγδοῆντα πέντε τὰ ἑκατὸν διὰ τὸν στόλον. Ἐπλήρωσεν ἡ Διοίκησις τὸν ναῦλον ὅλον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορτώσεως. Εἰδοποιεῖσθε ἵνα πέμψητε οἵους ἐγκρίνετε, διὰ νὰ θεωρήσουν τοὺς λογαριασμοὺς καὶ ζητήσωσιν ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν τὸ ἀνάλογον μερίδιον τοῦ στόλου,

καὶ νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς νήσου Ὕδρας καὶ τῆς ἐπιτροπῆς Ψαρῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Δ. Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 12581.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 19 τρέχοντος ἔγγραφόν σας, καὶ παρετήρησεν ἡ Διοίκησις τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις ἀναγνωρίζει κάλλιστα τὴν ἀνάγκην τῶν ὅσων ἐλάβατε καὶ τῶν ὅσων προβάλλετε νὰ ληφθοῦν μέτρων διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς νήσου σας. Ὅσον μὲν περὶ τῶν 16 βρικογολέτων, ὁποῦ ἀπεφασίσατε νὰ εὑρίσκωνται πάντοτε πρόχειρα, ἔχει καλῶς, καὶ ἐγκρίνονται καὶ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τὰ πραχθέντα. Περὶ δὲ τῶν ψαριανῶν μιστίκων, ἐπειδὴ ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει διὰ νὰ παραπλέουν ἀμφοτέρας τὰς νήσους Σπετσῶν καὶ Ὕδρας, κρίνει ἀναγκαῖον ἡ Διοίκησις νὰ συνεννοηθῆτε καὶ μετὰ τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς Ὕδρας, καὶ ὅπως τὸ ἐννοεῖτε ἁρμοδιώτερον θέλετε γράψει συμφώνως πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποία δὲν θέλει ἀρνηθῇ βέβαια νὰ πράξῃ ὅ,τι εἶναι εἰς τὴν δύναμίν της διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν νήσων σας. Περὶ δὲ τῶν χιλίων στρατιωτῶν, ἡ μὲν Διοίκησις δὲν λυπεῖται βέβαια οὔτε διαταγάς, οὔτε τοὺς μισθοὺς διὰ νὰ ἔλθωσι καὶ πολὺ περισσότεροι τῶν χιλίων· εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως ἔφθασε κατάστασιν τὸ στρατιωτικὸν διὰ τὴν κακοήθειαν καὶ δειλίαν του, νομίζει ἀδύνατον νὰ καταπεισθῶσι νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς Σπέτσας. Μ'ὅλον

τοῦτο σκεφθῆτε πάλιν περὶ τούτου καὶ ἀναφερθῆτε πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνστ. Μαυρομιχάλης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 12618.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σᾶς πέμπεται ἀντίγραφον γράμματος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προσωρινῶς διευθυνούσης τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον βλέπετε ὅσα ἀναφέρονται περὶ τῆς εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου διωρισμένης ναυτικῆς μοίρας. Τὰ πλοῖα ταῦτα σκοπεύουν ν' ἀναχωρήσουν ἐκεῖθεν, καθὼς βλέπετε. Διὰ νὰ μὴ μένῃ λοιπὸν ἀπροστάτευτον διὰ θαλάσσης τὸ Μεσολόγγιον, καὶ διὰ νὰ μὴν ἀποβῇ μάταιος τόσων μηνῶν ἀποκλεισμὸς τῶν ἐχθρικῶν φρουρίων, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποσταλῶσιν ἄλλα πλοῖα, διὰ νὰ διαδεχθῶσι τὰ ἤδη ἐκεῖ διατρίβοντα. Γράψετε λοιπὸν πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον τῆς νήσου σας Κ. Γ. Κολανδροῦτσον περὶ αὐτῶν, παῤῥησιάζοντες τὴν μεγίστην ἀνάγκην διὰ νὰ φροντίσῃ νὰ ἀποστείλῃ τὰ ἀνάλογα πλοῖα ἐκεῖ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. —Κωνστ. Μαυρομιχάλης.—

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 12641.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Ἡ ἐν Ἄστρει ἐθνικὴ Συνέλευσις εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς 18 Ἀπριλίου ἐπροσδιόρισε μετὰ διετίαν ὁλόκληρον τὴν συγκρότησιν τρίτης ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἡ Διοίκησις εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐθνικὴν ταύτην βούλησιν, ἀλλ' αἱ δειναὶ τῆς πατρίδος περιστάσεις, τὰς ὁποίας κανένας Ἕλλην δὲν ἀγνοεῖ, δὲν ἐσυγχώρησαν μέχρι τοῦδε τὴν συγκάλεσιν ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἐπειδὴ δὲ, Θεοῦ βοηθοῦντος, ἐλπίζεται νὰ καλλιτερεύσουν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ χειμῶνος τούτου τῆς πατρίδος αἱ περιστάσεις, προσδιορίζεται ἡ συγκρότησις τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως εἰς τριμηνίαν ἀπὸ τῆς σήμερον, δηλαδὴ τὴν 25 τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, καθ' ἣν ἐποχὴν ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας οἱ πληρεξούσιοι ὀφείλουν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ἢ ὅπου περὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγκριθῇ διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων ἑκάστης ἐπαρχίας ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι διπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραστατῶν αὐτῆς, ἡ δὲ ἐκλογὴ αὐτῶν θέλει γενῇ, ὡς καὶ ἡ τῶν παραστατῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν νόμον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 2524.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν.

Διατάττεσθε νὰ δημοσιεύσετε τὴν ἄνω διακήρυξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἐν ἐλλείψει Ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς,* Γεώργ. Γλαράκης.

Περ. γ΄. ἀριθ. 12693.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ χθεσινὴ ἀναφορά σας, καὶ εἶδεν ἡ Διοίκησις ὅσα ἀναφέρετε περὶ τῶν ἀναγκαίων μιστίκων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς νήσου σας. Ἀλλ' ὅτε ἀποκρινομένη εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἀναφοράν σας ἡ Διοίκησις, σᾶς ἔγραψε νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν ἀδελφῶν σας Ὑδραίων, δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν, οὔτε ἀπέβλεπεν εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ εὐκολύνῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Διὰ τοῦτο καὶ ἤδη βλέπουσα ὅτι δὲν τὸ κρίνετε εὔλογον ἡ εὐγενία σας, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς, διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν νῆσόν σας τὰ ἀναγκαῖα μίστικα καὶ νὰ μένουν παραπλέοντα καὶ ἀκολουθοῦντα τὰς διαταγάς σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος,* ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς,* Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5449.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5276 πρόσκλησίν του, δι' ἧς σᾶς ἔγραφε διὰ νὰ ἐκλέξετε δύω πληρεξουσίους, τοὺς ὁποίους νὰ στείλετε ἐνταῦθα διὰ νὰ θεωρήσουν τὸν λογαριασμὸν τῶν λειῶν, ὡσαύτως ἔγραψε καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας, οἵτινες, κατὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς πρόσκλησιν τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐκλέξαντες τοὺς πληρεξουσίους των, τοὺς ἔπεμψαν ἐνταῦθα, καὶ ἐκ τῆς νήσου σας εἰσέτι δὲν ἐφάνησαν· ὅθεν καὶ αὖθις προσκαλεῖσθε διὰ νὰ ἀποστείλετε ὅσον τάχος τοὺς πληρεξουσίους σας, διὰ νὰ γένῃ ὁ λογαριασμὸς τῶν λειῶν, πόσον ἀναλογεῖ ἑκάστης νήσου, καὶ ζητήσουν ἐκ τῆς Σ. Διοικήσεως τὸ ἀνάλογον μερίδιον τῆς νήσου σας, ἐπειδὴ οἱ τῆς νήσου Ὕδρας πληρεξούσιοι βιάζονται καὶ δὲν ἀναμένουν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 12830.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 30 λήξαντος ἀναφορά σας, καὶ ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις γνωρίζει τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διαμείνῃ εἰς ἐνέργειαν ἡ θαλάσσιος δύναμις, καὶ δὲν θέλει ἀμελήσει νὰ βάλῃ ἐγκαίρως εἰς πρᾶξιν πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῇ πρὸς διατήρησίν της. Η εὐγενία σας γνωρίζετε τὰς περιστάσεις καὶ τὰς με-

γάλας ἀνάγκας τοῦ ἔθνους, καὶ ἐὰν ὅλα τὰ ζητούμενά σας δὲν κατορθωθοῦν ἐντελῶς, μὴν ἀμφιβάλλετε ποσῶς ὅτι μόνον τὰ ἀδύνατα δὲν θέλουν γενῆ, ποτὲ ὅμως δὲν θέλει παραμεληθῆ τίποτε ἐκ τῶν ὅσων εἶναι δυνατὸν νὰ γενοῦν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Κωνστ. Μαυρομιχάλης. — *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5596.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 3 ἱσταμένου ἀναφορᾶς σας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τοῦ νὰ συμφωνηθῶσι τὰ ψαριανὰ μίστικα, εἰδοποιεῖσθε ὅτι ἀνεφέρθη εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, ἥτις ἐνέκρινε τὴν ζήτησιν εἰς τὸ νὰ διορισθῶσι τὰ ψαριανὰ μίστικα νὰ περιπλέουν τὴν νῆσον Σπετσῶν, καὶ προσδιώρισεν ἀνὰ ἕκαστον μίστικον μηνιαῖον μισθὸν γρόσ. δύω χιλιάδας, ἀριθ. 2000, τῶν δὲ γολετίων ἀνὰ γρόσ. δύω χιλιάδας διακόσια, ὡς ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τῆς διαταγῆς τῆς Διοικήσεως θεωρεῖτε, καὶ εὐχαριστήθησαν οἱ παρὰ τῶν μιστικάρχων σταλέντες Ψαριανοί, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ἐδόθησαν αἱ ἀνήκουσαι διαταγαί, καὶ εἰδοποίησε πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν των ἐν Αἰγίνῃ, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ ἐρχομὸς τῶν μιστίκων καὶ γολετίων εἰς Σπέτσας, καὶ νὰ φέρουν ἀποδεικτικόν, τὰ μὲν ἐρχόμενα ἐξ Αἰγίνης, ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπήν των, σημειοῦν τὴν ἡμέραν τῆς ἐκπλεύσεώς των, τὰ δὲ ἐξ ἑτέρου τόπου, ἀπὸ τὸ Ἐπαρχεῖον καὶ δημογέροντας, διὰ νὰ ἄρχεται ὁ μὴν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξέπλευσαν, καὶ ἅμα

φθάσουν εἰς Σπέτσαις, τότε θέλει τοῖς πληρωθῆ ὁ ἥμισυς μήν. Ἕκαστον πλοῖον θέλει ἔχει ἀνὰ δεκαὲξ ναύτας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 13020.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 5585 ἀναφορᾶς του εἰδοποιεῖται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ὅτι ἐνεκρίθη νὰ διορισθοῦν τὰ ψαριανὰ μίστικα νὰ περιπλέουν τὴν νῆσον Σπετσῶν, ἀλλ' ὁ μισθὸς τῶν μὲν μιστίκων προσδιορίζεται ἀνὰ γρόσ. δύω χιλ, ἀριθ. 2000, τὸν μῆνα, τῶν δὲ γολετῶν ἀνὰ δύω χιλ. διακόσια, ἀριθ. 2200, τῶν ὁποίων τὰ ἥμισυ θέλουν πληρωθῆ ἅμα φθάσουν εἰς Σπέτσας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Κωνστ. Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5674.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ Δημήτριος Μπλιμῆς, Ψαριανός, κυβερνήτης τοῦ γουλετίου Ἀσπασία, εὑρεθεὶς ἐδῶ, ἐδιορίσθη νὰ ἔλθῃ εἰς Σπέτσας καὶ νὰ συγκαταριθμηθῇ μὲ τὰ λοιπὰ διορισθέντα ἐλευσόμενα μίστικα ψαριανά, τοῦ ὁποίου ὁ μισθὸς θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμέρας τῶν ἐλευσο-

μένων, κατὰ τὴν τοῦ Ναυτικοῦ συμφωνίαν, καὶ ἔχει διαταγὴν νὰ ἀκούῃ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς εὐγενίας σας εἰς ὅσον καιρὸν διαμείνῃ καὶ εἶναι ἀναγκαία αὐτοῦ ἡ διαμονή του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ΄. ἀριθ. 13278.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ προλαβόντως σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προφθασθοῦν εἰς Μεσολόγγιον ἄλλα πλοῖα, διὰ νὰ διαδεχθοῦν τὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα, τὰ ὁποῖα ἐὰν ἀναχωρήσουν καὶ μείνῃ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀπροστάτευτον ἀπὸ τὴν θάλασσαν, κινδυνεύει ἐξ ἅπαντος. Ὁ κίνδυνος αὐξάνει ἤδη μετὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ εἰς Πύργον καὶ Γαστούνην, διότι ὄχι μόνον οἱ ἐν Μεσολογγίῳ Ἕλληνες ἀπελπίζονται, ἀλλὰ καὶ ὁ πολιορκητὴς ἐχθρὸς ἐμψυχόνεται, καὶ ὁ ἐπιχειρηματίας Ἰμπραίμης δὲν εἶναι παράδοξον νὰ θελήσῃ νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ προμαχῶνος ἐκείνου τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦτο καὶ πάλιν ἡ Διοίκησις σᾶς προτρέπει, χωρὶς ἀναβολὴν στιγμῆς, εἰ δυνατόν, νὰ ξεκινηθοῦν τὰ δι' ἐκεῖνο τὸ μέρος πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία μόνη ἠμπορεῖ νὰ σώσῃ τὸ Μεσολόγγι ἀπὸ τὸν νέον του κίνδυνον, ἐν ᾧ ἡ κατ' εὐθεῖαν διὰ τῆς Πελοποννήσου ἀνταπόκρισις τῆς Διοικήσεως μὲ αὐτὸ ἐκόπη, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ κοινωνία θέλει γίνεσθαι μόνον διὰ θαλάσσης.

Νομίζει περιττὸν ἡ Διοίκησις νὰ γράψῃ περισσότερα πρὸς ἐκείνους, τῶν ὁποίων γνωρίζει καὶ τὸν ὑπερβάλ-

λοντα πατριωτισμὸν καὶ τὴν προθυμίαν εἰς ἐνέργειαν τῶν σωτηρίων μέτρων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγ. Σπυλιωτάκης. — Κωνστ. Μαυρομιχάλης. — Ἰω. Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ′. ἀριθ. 13293.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἔλαβεν ἡ Διοίκησις διὰ τῶν ἀπεσταλμένων πληρεξουσίων σας τὰ δύω ἔγγραφά σας, καὶ συγχρόνως μὲ αὐτὰ καὶ τὸ τρίτον, ἐμπεριέχον καὶ ἀντίγραφον γράμματος τοῦ γενναιοτάτου Ναυάρχου, κυρίου Γ. Ἀνδρούτσου, ὅλα σημειωμένα ἀπὸ τὴν χθές. Περὶ τῶν δύω πρώτων, ἡ Διοίκησις ἀκούουσα καὶ τῶν κυρίων πληρεξουσίων σας τὴν ἔκθεσιν, θέλει ἐνεργήσει ὅλα τὰ κατὰ δύναμιν πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ ναυτικοῦ· τὸ δὲ τρίτον εἵλκυσεν ἀμέσως, ὡς ἦτον καὶ δίκαιον, ὅλην της τὴν προσοχὴν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει πρὸ μικροῦ εἴδησιν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν πλοίων τῆς Ὕδρας. Δι᾽ ὁποιασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν ἔγεινεν ἡ ἐπιστροφὴ αὕτη πρὸ τῆς εἰδήσεως τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἤδη ὅμως ὁ κίνδυνος καθίσταται πολλαπλασίως μεγαλείτερος, ἐὰν ὅλων τῶν νήσων ἡ ναυτικὴ δύναμις, ἑνωμένη, δὲν τρέξῃ νὰ τὸν προλάβῃ. Διὰ τοῦτο ἐγράφησαν τὰ δέοντα πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς Ὕδρας, καὶ παρακινοῦνται νὰ ξεκινήσουν ἄνευ ἀναβολῆς ὅλα τὰ ἐπιστρέψαντα πλοῖα, καὶ πολεμικὰ καὶ πυρπολικά. Ἐγράφη ὁμοίως καὶ πρὸς τὴν

Ἐπιτροπὴν τῶν Ψαρῶν, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἀποστολὴ ὅλων τῶν γολετῶν καὶ μιστίκων εἰς Σπέτσας, καὶ νὰ παρευρίσκωνται τὰ ψαριανὰ πολεμικὰ, ἑνωμένα μὲ τὸν λοιπὸν στόλον, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ. Πρὸς δὲ τὴν εὐγενίαν σας τί ἄλλο νὰ γράψῃ ἡ Διοίκησις, ἐν ᾧ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι γνωρίζοντες καὶ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ ὅτι ὁ λόγος ἤδη εἶναι περὶ τῆς σωτηρίας τῶν φιλτάτων, ὄχι μόνον δὲν θέλετε συγχωρήσει τὴν ἐπιστροφὴν κἀνενὸς τῶν πλοίων σας, ἀλλὰ καὶ θέλετε αὐξήσει, εἰ δυνατὸν, τὸν ἀριθμόν των. Ἡ Διοίκησις δὲν ἀμελεῖ βέβαια καὶ τὴν ὁποίαν ζητεῖτε ἀποστολὴν δύω χιλιάδων στρατιωτῶν. Παρόντων τῶν πληρεξουσίων σας, μετεκαλέσατο τὸν στρατηγὸν Νικήταν Σταματελόπουλον, καὶ τὸν διέταξε, στρατολογῶν μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ταχύτητος, νὰ συμπληρώσῃ τὸν ζητούμενον ἀριθμόν. Οὔτε ἡ γενναιότης, οὔτε ὁ ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμὸς τοῦ στρατηγοῦ τούτου ἐπιδέχονται κἀμμίαν ἀμφιβολίαν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ ὅλα τὰ δυνατά· ἀλλ' ἡ Διοίκησις καὶ ἄλλοτε δὲν σᾶς ὑπέκρυψε τοῦ ἑλληνικοῦ στρατιωτικοῦ τὴν κατάστασιν καὶ τὸ ἀπρόθυμον αὐτῶν, μάλιστα δι' ὅπου ὑποπτεύουν μεγαλείτερον τὸν κίνδυνον. Διὰ τοῦτο καὶ ἤδη δὲν τολμᾷ νὰ ὑποσχεθῇ θετικῶς, ὅτι θέλει συμπληρωθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν φύλαξιν τῆς νήσου, ὁ ὁποῖος καὶ τὰς δύω χιλιάδας εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ ὑπερβῇ. Ὅ,τι δὲ καὶ ἡ εὐγενία σας γνωρίζετε καὶ ἡ Διοίκησις χρεωστεῖ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσῃ, εἶναι ὅτι ἡ ἀσφαλεστέρα ὑπεράσπισις ὄχι μόνον τῆς νήσου σας, ἀλλὰ παντὸς τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπαπειλεῖται ἐχθρικὴ ἀπόβασις, εἶναι τὸ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς τοῦτο κυρίως πρέπει νὰ πέσῃ ὅλη ἡ προσοχὴ καὶ τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς εὐγενίας σας, καὶ ἀπὸ τοὺς γενναίους ναύτας μας, οἱ ὁποῖοι ἔδοσαν

ἤδη τόσα καὶ τόσα δείγματα τοῦ τί δύνανται νὰ κατορθώσουν, ἐλπίζεται καὶ ἤδη ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος. Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ ἀνδρία των πρέπει νὰ πολυπλασιασθοῦν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, διότι καὶ ὁ κίνδυνος εἶναι μεγαλείτερος καὶ εἶναι δι' ὅ,τι ἔχουν ἱερώτερον εἰς τὸν κόσμον. Ὅσον διὰ τοὺς μισθούς των, ἡ Διοίκησις πραγματικῶς ἔδειξεν ὅτι ἐπροτίμησε πάντοτε τοὺς μισθοὺς τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἡ ἄφιξις τοῦ δανείου τοὺς ἀσφαλίζει καὶ τώρα ὅτι θέλουν τοὺς λάβει. Ἂς φανοῦν λοιπὸν ὄχι μόνον ὁποῖοι καὶ ἄλλοτε ἐφάνησαν, ἀλλὰ καὶ ὑπέρποτε ἀνδρεῖοι, καὶ ὁ προστάτης τοῦ δικαίου Θεὸς δὲν θέλει τοὺς ἐγκαταλείψει, ἀγωνιζομένους τὸν δικαιότερον ὅλων τῶν ἀγώνων.

Ἡ Διοίκησις τοὺς συντροφεύει μὲ τὰς ἀπὸ καρδίας εὐχάς της, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ πληροφορηθῇ, ὅτι πάντα τὰ ἄλλα δεύτερα λογιζόμενοι, ἐπιμένουν προθύμως εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5765.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ Δημήτριος Ἰωάννου Κακάβης καὶ Ἀλεξανδρῆς Βάμβαλος, Ψαριανοί, εὑρεθέντες ἐνταῦθα μὲ τὰ μίστικά των, ἐδιορίσθησαν νὰ ἔλθουν εἰς Σπέτσαις καὶ νὰ συγκαταριθμηθῶσι μὲ τὰ λοιπὰ διορισθέντα ἐλευσόμενα μίστικα ψαριανά, τῶν ὁποίων ὁ μισθὸς θέλει ἀρ-

χίσει ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμέρας τῶν ἐλευσομένων, κατὰ τὴν τοῦ Ναυτικοῦ συμφωνίαν, καὶ ἔχουσι διαταγὰς νὰ ἀκούωσι τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς εὐγενίας σας εἰς ὅσον καιρὸν διαμείνωσι καὶ εἶναι ἀναγκαία ἡ αὐτόσε διαμονή των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κ ώ π α ς.

Περ. γ΄. ἀριθ. 1275.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον τῶν Σπετσῶν, Κύριον Γεώργιον Κολανδροῦτσον.

Ἡ προσωρινῶς διευθύνουσα τὰ τῆς Δ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπή.

Ἡ ἀποκλείουσα τὸν Κορινθιακὸν καὶ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον ναυτικὴ ἑλληνικὴ μοῖρα ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς ἀπὸ τὴν γραμμήν της, καὶ τὸ Μεσολόγγι μένει ἀπροστάτευτον διὰ θαλάσσης, ἐν ᾧ εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ βασταχθῇ χωρὶς θαλασσινὴν βοήθειαν, διότι δὲν ἔχει διόλου τὰς ἀναγκαίας τροφὰς, καὶ διότι ἅμα ἀναχωρήση ἡ ἐδῶ αὕτη μοῖρα, ἀμέσως θέλει ἀποκλεισθῇ στενότατα ἀπὸ τὸν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον εὑρισκόμενον ἐχθρικὸν στολίσκον, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλει μᾶς καταστεναχωρήσει ἀπ' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, θέλει ἐφοδιάσει ἐν ταὐτῷ μὲ τὰ ἐπιτήδεια καὶ τὰ ἐχθρικὰ φρούρια, τὰ ὁποῖα πάσχουν μεγίστην στέρησιν ζωοτροφιῶν. Ὅθεν, γενναιότατε πρόμαχε τῆς πατρίδος, εὐθὺς ἀφ' οὗ σᾶς φθάσῃ ἡ παροῦσα, παρακαλεῖσθε θερμῶς νὰ ἐνεργήσετε μ' ὅλην τὴν δυνατὴν δραστηριότητα καὶ ἐπιῤῥοὴν σας νὰ σταλοῦν ὅσον τάχος ἄλλα καράβια εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα, διότι χωρὶς αὐτῶν, ὡς εἴρηται, τὸ προπύργιον τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠμπορεῖ βεβαίως νὰ ἀνθέξῃ, καὶ ὁ πο-

λιορκητὴς αὐτοῦ, ἐὰν καὶ εἶχε σκοπὸν νὰ διαλύσῃ τὴν πολιορκίαν, θέλει τὴν παρατείνει χωρὶς ἄλλο, ὅταν ἰδῇ ὅτι τὰ ἐδῶ παράλια ἀποκλείονται πάλιν ἀπὸ πλοῖα ἐχθρικά. Ταῦτα, γενναιότατε, ἠνάγκασαν δικαίως τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν γενναιότητά σας ἓν μέλος της, ὁ εὐγενέστατος Κύριος Δημήτριος Θέμελης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλετε πληροφορηθῆ πληρέστερον τὴν μεγίστην ἀνάγκην τοῦ νὰ ϛαλοῦν ἐν τάχει καράβια, καὶ περιπλέον ὅλα τὰ ἐδῶ διατρέχοντα. Λοιπόν, ἀγαθὲ πατριῶτα, μεταχειρισθῆτε διὰ τὸν Θεὸν καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος πᾶν ὅ,τι στοχάζεσθε συντελεστικόν, διὰ νὰ φθάσῃ ὅσον δυνατὸν ὀγλίγωρα ἄλλη θαλάσσιος βοήθεια πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων δεινῶν.

Ὁ εὐγενέστατος Κύριος Θέμελης ἀπέρχεται πρὸς τὴν γενναιότητά σας μὲ τὸ πλοῖον τοῦ καπετὰν Ἀδριανοῦ Σάντου. Μένομεν μὲ τὴν ὀφειλομένην ὑπόληψιν.

Μεσολόγγιον, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1825.

Οἱ πατριῶται, ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ,
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Φ. Πλητᾶς.

Περ. γ'. ἀριθ. 13802.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὸ ἀπὸ χθὲς σημειωμένον ἔγγραφόν σας μετὰ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τοῦ Ναυάρχου μας ἔλαβεν ἡ Διοίκησις καὶ εἶδε τὰ ἐν αὐτοῖς διαλαμβανόμενα. Αὔριον ξεκινεῖται ἐντεῦθεν καὶ ὁ στρατηγὸς Νικήτας μὲ τοὺς μένοντας στρατιώτας· ἐὰν ὅμως ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐπροχώρησε κατὰ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Πελοπον-

νήσου, τότε καὶ τὰ ἐν Ὕδρᾳ καὶ Σπέτσαις στρατεύματα θέλουν χρησιμεύσει ἐπάνω εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἡ Διοίκησις ὅμως ἔχει ὅλας τὰς ἐλπίδας της εἰς τὴν ἐμπειρίαν καὶ γενναιότητα τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, διὰ νὰ μὴν ἠμπορέσῃ ὁ ἐχθρὸς νὰ φέρῃ εἰς ἔκβασιν τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς του κατὰ τοῦ Μεσολογγίου.

Τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Π. Περικλείεται ἀντίγραφον γράμματος τοῦ στρατηγοῦ Πανουργιᾶ τῇ 25 τρέχοντος, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορεῖσθε τὴν ἔξαφνον φυγὴν τῶν ἐν Σαλώνοις ἐχθρῶν. Ἐλήφθη καὶ τὸ χθεσινὸν ἔγγραφόν σας, καὶ σᾶς εὐχαριστεῖ ἡ Διοίκησις διὰ τὰς ὁποίας δίδετε εἰδήσεις.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 13874.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς τὰ προχθεσινὰ ἔγγραφά σας ἔκαμε τὴν ἀπάντησιν ἡ Διοίκησις, τὴν ὁποίαν λαμβάνετε διὰ τῆς παρούσης εὐκαιρίας. Ἤδη συνοδεύει μὲ τὴν παροῦσαν τὸν συνταγματάρχην Κ. Φαβιέρον, ὅστις ἀφ᾽ οὗ ἔστειλε χθὲς ὅσα ἐκρίθησαν ἀναγκαῖα διὰ καλλιτέραν ὀχύρωσιν τῆς νήσου σας, εἶναι καλὸν νὰ μὴ χρονοτριβῇ εἰς μάτην αὐτοῦ τὸ τακτικόν, διὰ νὰ μὴν ἐμποδίζεται ἡ πρόοδός του. Διὰ κάθε ἐνδεχόμενον ὅμως ἔλαβε τὴν πρέπουσαν πρόνοιαν ἡ Διοίκησις νὰ διατάξῃ τὸν Κύριον Φαβιέρον, ὀψέποτε ἤθελε χρειασθῇ αὐτοῦ καὶ ἅμα ὁποῦ εἰδοποιηθῇ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας ἢ ἀπὸ τὸν ἐκλαμπρότατον Κ.

Κωνστ. Μαυρομιχάλην τὸν κίνδυνον, νὰ τρέξῃ ἐν τάχει, καθὼς καὶ ἔτρεξε καὶ τώρα εἰς βοήθειαν τῆς νήσου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ γ΄. ἀριθ. 1513.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου.

Ἂν αἱ περιστάσεις τοῦ πολέμου ἔκαμον νὰ ἀναβληθῇ ἕως τώρα ἡ σύστασις τῶν δικαστηρίων, ἥτις καθιερώθη διὰ τοῦ ὀργανικοῦ νόμου (Τμῆμα ζ΄. Κεφ. θ΄.), ἡ Διοίκησις μ' ὅλον τοῦτο, γνωρίζουσα ὅτι χωρὶς δικαστηρίων ἀδύνατον εἶναι νὰ διατηρηθῇ ἡ δικαιοσύνη καὶ εὐνομία εἰς τὸ ἔθνος, καὶ βλέπουσα τὴν ἀνάγκην τῆς δικαστικῆς δυνάμεως καθ' ἑκάστην αὐξανομένην, χρέος της ἱερὸν ἔκρινε νὰ προσπαθήσῃ διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων. Οὕτω λοιπὸν ἐπεξεργασθεῖσα τὸν ὑπ' ἀριθ. ιγ΄. τοῦ Κώδικος περὶ δικαστηρίων νόμον, ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 13844, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1825, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

« Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διὰ νόμου (ἀριθ. ιγ΄. τοῦ Κώδικος) » θεσπισθεῖσαν τακτικὴν διάταξιν περὶ συστάσεως δικα- » στηρίων, ἑκάστη ἐπαρχία ὀφείλει κατὰ τὸ ά. ἄρθρον τοῦ » γ΄. παραγράφου τοῦ αὐτοῦ νόμου νὰ ἐκλέξῃ, ἐντὸς » εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς, ἐννέα ὑποκείμενα, καὶ νὰ παρουσιά- » σῃ αὐτὰ εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐξ αὐ- » τῶν τρία, τὰ ὁποῖα ν' ἀναδεχθοῦν τὰ χρέη ἑκάστου » ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου, διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον » τοῦτο νὰ προσκαλέσῃ διὰ προκηρύξεως τὰς ἐπαρχίας

» νὰ κάμουν κατὰ τὸν νόμον τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποκει-
» μένων, καὶ νὰ ἀναφέρουν πρὸς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ
» λάβουν σύστασιν τὰ δικαστήρια, τόσον ἀναγκαίως
» ἀπαιτούμενα διὰ τὴν πολιτικὴν εὐνομίαν. »

Κατ' αὐτὴν τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, τὸ ὑπουργεῖον Διακηρύττει·

Ὅτι ἑκάστη ἐπαρχία χρεωστεῖ νὰ ἐκλέξῃ ὅσον τάχος τὰ προσδιωρισμένα ἐννέα ὑποκείμενα, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν παραστατῶν νόμον, ἀρ. ιζ΄. καὶ νὰ διευθύνῃ τὰ ὀνόματα αὐτῶν διὰ μέσου τοῦ ἐπαρχείου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου μὲ ἐπὶ τούτου ἀναφορὰν τῶν ἐκλογέων, διὰ νὰ τὰ παρουσιάσῃ πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Μετὰ ταῦτα δὲ τὸ ὑπουργεῖον θέλει γνωστοποιήσει εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν ὑποκειμένων, τὰ ὁποῖα μεταξὺ τῶν προειρημένων ἐννέα ἐκλέχθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν παρ' αὐτῆς, διὰ νὰ συγκροτήσωσι τὸ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον.

Προτρέπεσθε δὲ ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας Ἕλληνες, ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀπολαμβάνετε τοὺς καρποὺς τῆς εὐνομίας, νὰ προσέξετε καλῶς, ὥστε νὰ μὴ γενῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην οὐδὲ ἡ παραμικρὰ κατάχρησις, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ἐννέα ὑποκείμενα νὰ ἦναι εὐυπόληπτα, τιμίου χαρακτῆρος, θεοσεβῆ καὶ ἄξια νὰ ἐκπληρώσουν τὰ χρέη τῆς δικαστικῆς ἀξίας, ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοιούτων ἐναρέτων κριτῶν κρέμαται ἡ εἴσαξις τῆς εὐνομίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πηγάζουν γενικῶς μὲν ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἔθνους, μερικῶς δὲ ἡ ἀσφάλεια τῶν δικαιωμάτων ἑκάστου πολίτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Νοεμβρίου 1825.

Ἐν ἐλλείψει τοῦ ὑπουργοῦ,

Ὁ Γεν Γραμματεύς, Μ. Βερνάρδος.

Περ. γ'. ἀριθ. 14269.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπεδὴ τὸ Μεσολόγγιον ἔχει χρείαν μεγάλην ἀπὸ πολεμεφόδια, καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, ὅτε εἶναι πολλὰ ἐνδεχόμενον νὰ ἀποκλεισθῇ διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, εἶναι ἀνάγκη νὰ προμηθευθῇ τὸ ὀγλιγωρότερον· παρακαλεῖσθε νὰ στείλετε ἐνταῦθα μίαν καλὴν, ὀγλίγωρον καὶ καθ' ὅλα ἕτοιμον γολέταν διὰ νὰ φορτωθοῦν εἰς αὐτὴν πολεμεφόδια, καὶ νὰ σταλοῦν ὅσον τάχος εἰς Μεσολόγγιον. Ἐπειδὴ αἰσθάνεσθε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν ἀνάγκην, γνωρίζοντες ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραμεληθῇ οὐδὲ στιγμὴν μία τοιαύτη ἀναγκαία προμήθεια, δὲν ἀμφιβάλλει ἡ Διοίκησις ὅτι θέλετε προσπαθήσει νὰ σταλῇ ὅσον τὸ ὀγλιγωρότερον ἡ ζητουμένη γολέτα, καὶ νὰ ἦναι καλὴ καὶ ἁρμόδιος διὰ τοιοῦτον ταξείδιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, καὶ ἀντ' αὐτοῦ, Γ. Πραΐδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 14304.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ λύπην της ἔμαθεν ἡ Διοίκησις, ὅτι ἐπέστρεψεν ἡ ναυτικὴ μοῖρα τῆς νήσου σας, καὶ τὰς δυσκόλους περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεσθε καὶ διὰ τὰ ἄλλα, καὶ μάλιστα διὰ τῶν λειῶν τὴν ἀπαίτησιν. Κατὰ τὰς ὁ-

ποίας πεζὸς ἐλθὼν ἀπὸ Μαραθονήσιον πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Π. Μαυρομιχάλην ἔφερεν εἰδήσεις, ἡ γολέτα τοῦ καπετὰν Μανώλη Τόμπαζη ἐπιστρέψασα ἀπὸ τὴν κατασκοπήν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε σταλῇ, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος διευθύνθη ὅλος σχεδόν, συνιστάμενος ἀπὸ πλοῖα ὑπὲρ τὰ ἑκατόν, διὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο· ὥστε, ἐὰν δὲν προφθάσῃ ἀμέσως ὅλη ἡ ναυτικὴ ἑλληνικὴ δύναμις, διὰ νὰ σώσῃ τὸ πολυπαθὲς Μεσολόγγιον, αὐτὸ χάνεται ἐξ ἀποφάσεως, καὶ ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος τότε δὲν εἶναι ἄδηλος. Ὅθεν τὸ πᾶν κρέμαται ἀπὸ τὴν ταχίστην ἔκπλευσιν τῆς μοίρας, καὶ ἂς γενοῦν καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ, διότι ἄλλως ὁ κίνδυνος εἶναι ἄφευκτος. Ἡ Διοίκησις δὲν ἀγνοεῖ, Κύριοι, τὰς περιστάσεις σας, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅλοι, ὅτι ἐὰν δὲν φροντίσωμεν νὰ σωθῇ τὸ Μεσολόγγι, κινδυνεύει ὅλη ἡ πατρὶς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, καὶ ἐλπίζει ἡ Διοίκησις ὅτι θέλουν φιλοτιμηθῇ ὅλοι οἱ ἀνδρεῖοι καὶ κυβερνῆται καὶ ναῦται, ἄνευ ἐξαιρέσεως, νὰ δειχθοῦν ἀνώτεροι τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ νὰ τρέξουν προθύμως διὰ νὰ σώσουν τὴν πατρίδα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 14332.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ταύτην τὴν ϛιγμὴν ἦλθον γράμματα ἀπὸ Βοστίτσαν, φανερόνοντα ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος εἰς τὰς 6 τοῦ τρέ-

χοντος, συνιστάμενος ἀπὸ ἑκατὸν περίπου πλοῖα, περὶ τὰς 10 ὥρας εἶχε φθάσει εἰς Π. Πάτρας. Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν πλοίων ἄραξαν εἰς Καστέλλια, πολλὰ ὀλίγα ἔμειναν εἰς Πάτρας, καὶ μέρος βάρδα-κόστα ἔξωθεν τοῦ Μεσολογγίου. Χθὲς σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις ἐκτεταμένα ὅτι τὸ Μεσολόγγιον προσμένει τὴν σωτηρίαν του ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου· δὲν εἶναι πλέον κἀμμία ἀμφιβολία ὅτι χάνεται, ἂν δὲν προφθάσῃ ἐγκαίρως. Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία ἐποχή, καθ' ἣν ἠμπορεῖ νὰ διαφύγῃ τὸν ἀφανισμόν του τὸ ἔθνος ὁλόκληρον. Μεταχειρισθῆτε, κύριοι, ὅλα σας τὰ δυνατὰ νὰ ἐκκινήσετε τὴν ναυτικὴν μοῖραν τῆς νήσου σας, ἥτις ἑνωθεῖσα μὲ ἐκείνην τῆς Ὕδρας καὶ Ψαρῶν, θέλει κτυπήσουν συμφώνως τὸν ἐχθρόν, καὶ ἀναμφιβόλως θέλει ματαιώσουν, ὡς καὶ ἄλλοτε, τοὺς ὀλεθρίους σκοπούς του. Ἂν τὰ αὐτόθι στρατεύματα στοχάζεσθε ὅτι δὲν χρησιμεύουν, ἢ σᾶς προξενοῦν εἰς τὰς ἄλλας ὑποθέσεις σας ἐνοχλήσεις, γράψετε διὰ νὰ τὰ διατάξῃ ἡ Διοίκησις νὰ σηκωθοῦν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Ἰω. Κωλέττης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 14360.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἔλαβεν ἡ Διοίκησις τὸ ἀπὸ 9 τρέχοντος ἔγγραφόν σας, καὶ παρετηρήθησαν τὰ γραφόμενα. Ἡ Διοίκησις βλέπουσα καὶ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Π. Πάτρας καὶ Μεσολόγγιον, καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν λοιπῶν δυνάμεών του εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, γράφει ἤδη πρὸς

τὸν ἐκλαμπρότατον Κύριον Κωνσταντῖνον Μαυρομιχάλην, ὡς καὶ πρὸς τοὺς αὐτόθι ὁπλαρχηγούς, νὰ μεταβοῦν εἰς Ἄστρος μ' ὅλα τὰ στρατεύματα, ὡς μὴ ὄντα παντελῶς ἀναγκαῖα πλέον εἰς τὴν νῆσον. Ἐκεῖσε δὲ μεταβαίνοντας θέλει φροντίσει ἡ Διοίκησις νὰ τοὺς κάμῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐξοικονόμησιν. Ἐχθὲς σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις καὶ σᾶς ἐφανέρωσε τὴν εἴδησιν περὶ τῆς μεταβάσεως τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Π. Πάτρας. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ σήμερον τὰ αὐτά, ἐπειδὴ γνωρίζετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν ἀνάγκην, καὶ ὅτι τὸ Μεσολόγγιον μὴ ἔχον τὴν ἀναγκαίαν προμήθειαν, δυσκόλως ἠμπορεῖ νὰ βαστάξῃ, καὶ ἄν, ὃ μὴ γένοιτο, βραδύνῃ ὁ στόλος, χάνεται ἄφευκτα. Ἐν ᾧ ἡ Διοίκησις, ἔσπευσε νὰ διατάξῃ τὰ αὐτοῦ στρατεύματα νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Ἄστρος, παρακαλεῖσθε καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ δώσετε ὅλας τὰς εὐκολίας, διὰ νὰ μὴ βραδύνῃ ἡ μετάβασίς των καὶ γίνωνται βάρος εἰς τὴν νῆσόν σας, ὅταν μάλιστα πρέπῃ νὰ στρέψετε ὅλην σας τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 14445.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἔλαβεν ἡ Διοίκησις τὰ δύω προχθεσινὰ ἔγγραφά σας, καὶ παρετήρησε τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ὅσον μὲν διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν αὐτοῦ ὁπλαρχηγῶν καὶ τὴν χρονο-

τριβήν των εἰς Σπέτσας, γράφει ἐντόνως καὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Κύριον Κ. Μαυρομιχάλην διὰ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ σᾶς ἀφήσουν ἡσύχους, καὶ ν' ἀπέλθουν εἰς Ἄστρος, ὅπου προδιετάχθησαν. Περὶ δὲ τῆς αἰτήσεώς σας τοῦ νὰ σᾶς σταλοῦν 50 χιλιάδες γρόσια, ἠξεύρει ἡ Διοίκησις καὶ τὰς ἀνάγκας σας, αἱ ὁποῖαι καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ποσότητα ἐντελῶς δὲν θεραπεύονται, καὶ τὴν παροῦσαν χρείαν τοῦ νὰ εὐχαριστήσετε τὸ ναυτικὸν διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἔκπλευσις τοῦ στόλου σας, ἀλλ' ἤδη γνωρίζετε καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, καὶ ἠξεύρετε ὅτι τοιαύτην οἰκονομίαν νὰ κάμῃ κατὰ παρὸν εἶναι ἀδύνατον, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἔκπλευσις δι' αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν· ἔλλειψιν, ἡ ὁποία ἠμπορεῖ μὲν νὰ θεραπευθῇ μετὰ ταῦτα, καθὼς ἐξοικονόμησε καὶ πολλὰς τοιαύτας χρείας ἡ Διοίκησις, καὶ δὲν ἄφησε τὸ βάρος ἐπάνω σας, ἀλλὰ τώρα εἶναι περίστασις, καθ' ἣν ὅλοι πρέπει νὰ στενοχωρηθῶμεν διὰ νὰ σώσωμεν ἓν σημαντικὸν μέρος τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἂν κινδυνεύσῃ, ἐπιφέρει καὶ τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος. Καὶ καθὼς πάντοτε ἐφάνητε πρόθυμοι νὰ οἰκονομήσετε τοιαύτας δεινὰς περιστάσεις, μὴ λείψετε καὶ τώρα νὰ μεταχειρισθῆτε ὅλα σας τὰ δυνατὰ, διὰ νὰ κάμετε νὰ ἐκπλεύσῃ ὅσον τάχος ὁ στόλος σας, καὶ ἡ Διοίκησις ἀφ' ἑτέρου μέρους δὲν ἀμελεῖ· μάλιστα πρώτην φροντίδα της στοχάζεται, καθὼς πάντοτε ἔκαμνε, νὰ θεραπεύσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάγκην σας.

Τῇ 14 Νοεμβρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 14489.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Κ. Κωνστ. Μαυρομιχάλην, μέλος τοῦ αὐτοῦ Σώματος.

Ὁ γραμματικός σας ἀνέφερε πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν τὸ πατριωτικὸν σχέδιόν σας, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη μέ τινας προσθαφαιρέσεις εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως, τὰς ὁποίας θέλετε πληροφορηθῆ ἀπὸ τὸν ἴδιον. Δὲν ἀμφιβάλλει λοιπὸν ἡ Διοίκησις, ὅτι θέλετε προσπαθήσει νὰ τὸ βάλετε εἰς ἐνέργειαν. Ἐπειδὴ σᾶς ἔγραψεν ἐχθὲς τὸ Ἐκτελεστικὸν περὶ τῶν αὐτόθι εὑρισκομένων στρατιωτικῶν σωμάτων, πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ὁποίων ἔγραψεν ἐπίσης μὲ τόνον, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἐνηργήσατε τὴν τόσον ἀναγκαίαν μετάβασιν αὐτῶν εἰς Ἄργος. Ἀπὸ ἐπισήμους εἰδήσεις ἐξ Ἀλεξανδρείας βεβαιούμεθα, ὅτι οἱ Βεχαβῖται ἐπιπεσόντες νυκτὸς εἰς τὸ περὶ τὴν Μέκκαν στρατόπεδον τοῦ Μεχμὲτ-ἀλῆ, συγκείμενον ἀπὸ 8 χιλιάδας τακτικόν, καὶ δύω χιλ. ἱππικόν, κατέσφαξαν σχεδὸν ὅλους· μόλις 1600 τετραυματισμένοι διεσώθησαν, καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐπάνω εἰς ἕνα ὄνον. Ὅλαι αἱ ἀποσκευαὶ καὶ θησαυροὶ διηρπάγησαν ἀπὸ τοὺς Βεχαβίτας, οἱ ὁποῖοι εἰσῆλθον νυκτὸς εἰς τὴν Μέκκαν. Ἰδοὺ τί ἔκαμαν μερικαὶ χιλιάδες ἀτάκτων Ἀράβων, μὲ ῥαβδιὰ καὶ τουφέκια μὲ φυτήλια, ἐναντίον τόσων χιλιάδων γυμνασμένων τακτικῶν, ἐπειδὴ ἠθέλησαν καὶ ἀπεφάσισαν. Πληροφορούμεθα ἐπίσης ἐπισήμως, καὶ χωρὶς νὰ μένῃ ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Ἰμπραΐμης ἀπὸ Μοθώνην ἔγραφε πρὸς τὸν πατέρα του, ὅτι εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν θέλει εὑρῇ εἰς τὸ ἑξῆς κάμμίαν ἀντίστασιν, καὶ ὅτι ἐπερίμενε τὸν στόλον ἐκεῖ (ἀφήσας εἰς Τριπολιτσὰν τρεῖς χιλ. ἑξακοσίους) διὰ νὰ διευθυνθῇ αὐτὸς διὰ ξηρᾶς καὶ διευθύνῃ καὶ τὸν στό-

λον του εἰς Π. Πάτρας καὶ Ναύπακτον, καὶ ἐκεῖθεν ἀποφασιστικῶς νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, μὲ ἀπόφασιν νὰ τὸ ἐκπορθήσῃ καὶ νὰ λάβῃ αὐτὸς καὶ μόνος τὴν τιμὴν τῆς ἐκπορθήσεως τῆς πολυθρυλλήτου ταύτης πόλεως.

Ἐκ τούτων βλέπετε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπιταχυνθῇ τῶν πλοίων ἡ ἔκπλευσις· ὁμιλήσατε, προσπαθήσατε, παρακινήσατε, διὰ νὰμὴ χάσωμεν τὸ Μεσολόγγι, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα μετάνοια εἶναι ἀνωφελής.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — *Ἰωάννης Κωλέττης*.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 14499.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τῶν ἐγκλειομένων ἀντιγράφων τῶν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰδήσεων πληροφορεῖσθε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἰμπραίμη κατὰ Μεσολογγίου, ἀπόφασιν, ἡ ὁποία ἔγεινε καὶ ἔργον ἤδη, ἐπειδή, καθὼς πληροφορούμεθα ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλθόντας ἀπὸ Διακοπτόν, τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν τὰ εἰς τὸ Καστέλλι τῆς Πελοποννήσου ἐλθόντα στρατεύματα μετεβιβάσθησαν εἰς τὸ Μεσολόγγιον, ὅπου ἐγίνετο καθ' ὅλον τὸ σάββατον συνεχὴς πόλεμος καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Ὁ κίνδυνος εἶναι προφανής· ἡ Διοίκησις διέταξεν ἤδη καὶ ὅλα τὰ ἄλλα περὶ τὰ Σάλωνα εὑρισκόμενα στρατεύματα νὰ τρέξουν εἰς βοήθειαν τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλὰ τοῦ Μεσολογγίου ἡ σωτηρία κρέμαται κυρίως ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Ὅθεν, πρὸς Θεοῦ, ταχύνετε ὅσον τὸ δυνατὸν πᾶς ὅ,τι δύνα-

σθε πρὸς βοήθειαν τοῦ προπυργίου τούτου τῆς Ἑλλάδος.

Τῇ 16 Νοεμβρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— *Ἰωάννης Κωλέττης*.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Γράμματος ἐξ Ἀλεξανδρείας, σημειωμένον τῇ 23 *Ὀκτωβρίου* 1825.

Κατὰ τὴν 5 τρέχοντος ἐξέπλευσε τοῦ λιμένος μας ὁ ἐχθρικὸς στόλος μὲ ἐπιτήδειον ἄνεμον, μὲ ὅσας τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης δυνάμεις σᾶς προέγραψα. Ἰδοὺ καὶ ὁ κατάλογος εἴκοσι ἐννέα εὐρωπαϊκῶν καραβίων ὁποῦ μεθ' ἑαυτοῦ φέρει. Δόξα σοι ὁ Θεός, ἔχομεν κ' ἐφέτος τὸ 30 αὐτῶν μὲ γαλλικὴν σημαίαν, τὸ ὁποῖον δὲν ἠξεύρω πλέον ἂν διὰ πολιτικὴν ἢ κατὰ περίστασιν ἔμεινεν ὀπίσω, καὶ ἐμίσευσε τρεῖς ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ τὸν στόλον. Δύω ἢ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸν μισευμὸν τοῦ στόλου ἔφθασεν ἐξ Αἰγύπτου πρὸς τὸν Σατράπην ἡ ἐπίσημος εἴδησις, ὅτι οἱ Βεχαβῖται πλησίον τῆς Μέκκας ἔλαβαν νίκην ἐπάνω εἰς τὰ τακτικὰ κατ' αὐτῶν στρατεύματά του ἀπὸ 8 χιλιάδας τακτικὰ καὶ δύω χιλ. ἱππικά, νυκτὸς ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες κατ' αὐτῶν μὲ τὰ φυτηλένια τους τουφέκια καὶ μὲ ῥάβδους, ἐθανάτωσαν ἅπαντας καὶ μόνον 1600 κατατραυματισμένοι ἐγλύτωσαν τὸν θάνατον, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ ἀρχιστράτηγός των, καβαλλάρης ἐπ' ὄνου (οὔτε ἄλογον τοῦ ἔμεινεν). Οἱ νικηταὶ ἐκυρίευσαν τὸν κάμπον μ' ὅλα τὰ λάφυρα, τσατήρια, ὅπλα, ζωοτροφίας, πολεμεφόδια, θησαυροφυλάκια, καὶ τέλος πάντων ἔκαμαν τὴν θριαμβευτικὴν εἴσοδόν των εἰς τὴν Μέκκαν.

Τῇ 19 Ὀκτωβρίου ἔφθασεν ἐκ Μοθώνης πλοῖον ἀγγλικὸν δι' ἡμέρας 7, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Σατράπης ἔλαβε

γράμματα τοῦ Ἰμπραὶμ-πασσᾶ, μὲ τὰ ὁποῖα τὸν παρασταίνει τὰ ὅσα ἔκαμε τρόπαια εἰς Μορέα, τὴν ἀπελπισίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Μεθώνην, ἀφ' οὗ ἄφησεν εἰς Τριπολιτσὰν φρουρὰν 3,600 Ἄραβας. Ἐκεῖ θέλει περιμείνει τὸ φθάσιμον τοῦ ςόλου του, καὶ ἔπειτα νὰ κινήσῃ ἐν μέσῳ τοῦ Μορέως εἰς τὰς Πάτρας, καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ ἀπεράσῃ εἰς Ἔπακτον (α), νὰ πολιορκήσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος διὰ ξηρᾶς τὸ Μεσολόγγι καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἔφοδον. Ὅσον τολμηρὰ καὶ ἂν σᾶς φαίνεται αὕτη ἡ ἐγχείρησις, ἄλλο τόσον νὰ τὴν ἠξεύρετε βεβαίαν, καὶ μὴν ἤθελε σᾶς ἀπατήσει ὁ στοχασμός της, ὅτι τοῦτο δὲν γίνεται διὰ τοῦτο καὶ δι' ἐκεῖνο, διότι ἂν οἱ Ἕλληνες δὲν τοῦ βάλουν μέχρι τέλους ἐμπόδια, ὄχι αὐτός, ἀλλὰ καθένας ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει. Τὴν κατὰ Μεσολογγίου ἀπόφασίν του, διὰ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὴν τὴν δόξαν, πρὸ ἡμερῶν σᾶς τὴν ἔγραψα· ἤδη σᾶς τὴν βεβαιῶ ἐξ ὀφφικίου δι' ἄφευκτον καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, πλὴν ἐγὼ ἐλπίζω οἱ ἥρωες Ῥουμελιῶται νὰ τοῦ δώσουν νὰ καταλάβῃ τὸ εἶναι του. Ηὗρεν ἀνάνδρους Πελοποννησίους καὶ κάμνει ὅ,τι ἤθελε μὲ μίαν φοῦκταν στραβαράπιδες. Φθάνει μόνον ἡ Σ. Διοίκησις νὰ λάβῃ χωρὶς στιγμῆς ἀναβολὴν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τῆς διαφεντεύσεως ταύτης τῆς ἐπωφελοῦς θέσεως, καί, ὡς εἶπον, νὰ μὴν εὑρεθῇ τις καὶ εἰπῇ ὅτι τοῦτο δὲν γίνεται, ὅτι εἶναι ἔμποδον, ἐπειδὴ ἀφεύκτως θὰ γίνῃ.

Ἡ ἀλαζονεία τοῦ Σατράπου, ὅταν μάλιστα ἔφθασε τὸ ἄνωθεν παρτίδον ἐκ Μοθώνης, καὶ τὸν ἔγραψε προσέτι ὁ υἱός του ὅτι ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ 1800 αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους ὡς ζῶα ἐσύναξεν εἰς κάθε μέρος ὁποῦ ἠθέλησε νὰ ὑπάγῃ, χωρὶς κἂν τὴν παραμικρὰν ἀντίστασιν,

(α) Χυδαϊκῶς οὕτω καλεῖται ἡ Ναύπακτος.

ἔφθασεν ἕως εἰς τόσον βαθμὸν, ὥστε χθὲς εἰς τὸ Διβάνιον ὡμολόγησε τέλος πάντων, ὅτι πέρυσι εἶχεν ἔλθει ἐδῶ προδότης τις, ἀπεσταλμένος ἀπό τινας Μοραΐτας, τὸν ὁποῖον πολιτικῶς ἀπέβαλε, λέγων αὐτῷ, ὅτι αὐτὰ ὁποῦ σὺ προσφέρεις τώρα, εἰς τὴν ἐπιστροφήν σου θέλεις τὰ εὕρει κυριευμένα μὲ τὰ ὅπλα μου. Ἰδῆτε λοιπὸν, φίλε, ὁποῖον πατριώτην δὲν ἠκούσατε, ὅταν σᾶς τὰ ἔλεγον, καὶ ἐξ ἐναντίας τὸν παρεπικράνετε. Φροντίσατε τώρα τὴν σωτηρίαν σας, ἥτις κρέμαται ἔτι βραχὺ ἀπὸ τὴν θέλησίν σας, ἔπειτα τετέλεσται.

Περ. γ'. ἀριθ. 1578.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Σ. Διοίκησις, γνωρίζουσα ὅτι ἄνευ δικαστηρίων εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ στάθμη δικαιοσύνης καὶ ἔννομος εὐνομία· ὅθεν, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 13844 διαταγὴν τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ σώματος, τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο διακηρύττει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1513 διακήρυξίν του εἰς ὅλην τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν, Κύριοι, νὰ διακηρύξετε καὶ ὑμεῖς αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων καθ' ὃν τρόπον διακηρύττει τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ὡς ὑπαγορεύει ὁ περὶ δικαστηρίων ὀργανισμός.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ἐν ἐλλείψει ὑπουργοῦ,*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μιλτιάδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 6268.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Περικλείεται κατάλογος τῶν ὅσων μιστικο-γουλέτων

ψαριανῶν συνεφωνήθησαν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν διὰ φρουρὰν τῆς νήσου Σπετσῶν, εἰς τὸν ὁποῖον σημειόνεται τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ὄνομα πλοίου, καὶ ὄνομα καὶ ἐπίκλησις τοῦ πλοιάρχου, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των, πρὸς ὁδηγίαν σας· καὶ ἐπειδὴ ἐννέα ἐξ αὐτῶν, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἅμα τελειώση ὁ μὴν αὐτῶν, εἶναι ἐλεύθερα ν' ἀναχωρήσουν, διὰ τοῦτο εἰς ἔνδειξιν τῆς δουλεύσεώς των θέλει δώσετε ἑκάστῳ ἀποδεικτικὸν, ὅταν τελειώσῃ ὁ μὴν, ὅτι ἐδούλευσαν τὸ μηνιαῖόν των, καὶ ἀφίνονται ἐλεύθερα.

Τὰ ὀνόματα τῶν τοιούτων πλοιάρχων εἶναι ταῦτα· *Γεώργιος Καλαφάτης, Κωνσταντῖνος Τσετσερές, Κωνσταντῖνος Σίδερος Δημήτριος Λουμάκης, Γιάννης Φιλίνης, Νικολῆς Ζαννῆς, Νικολῆς Βρατσάνος, Δημήτριος Μοναρχίδης καὶ Γεώργιος Ἀγαπούσης.*

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Νοεμβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς,* Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 6325.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Σ. Διοίκησις μὲ διαταγήν της ὑπ' ἀριθ. 14528 διέταξεν, ὅτι τὰ ὑπόλοιπα δεκατρία μίστικα ψαριανὰ, διορισθέντα εἰς φρουρὰν τῆς νήσου σας, ν' ἀπολυθῶσιν, ὡς μὴ ἀναγκαία πλέον ἡ δούλευσίς των, ὡς ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τῆς αὐτῆς διαταγῆς θεωρεῖτε. Τὰ αὐτὰ δεκατρία μίστικα ἐλήφθησαν εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ ἔθνους ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου, καὶ ἔλαβον τὸ πρῶτον μηνιαῖον. Εἰδοποιήσετε πρὸς αὐτοὺς τὴν διάλυσίν των, καὶ δόσετε ἀνὰ ἑκάστῳ ἀποδεικτικὰ, δηλοῦντα τὴν

ἡμέραν τῆς διαλύσεώς των, διὰ νὰ λάβουν τὸν μισθόν των ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Ἐγχειρίσετε πρὸς αὐτοὺς καὶ τὴν ἐσώκλειστον εἰδοποίησιν τοῦ ὑπουργείου τούτου πρὸς ὁδηγίαν των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Νοεμβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 14528.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 6258 ἀναφορᾶς του περὶ τῶν δεκατριῶν γολετομιστίχων, διορισθέντων διὰ φρουρὰν τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐπειδὴ πλέον δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ διαμονή των εἰς αὐτὸν τὸν διορισμόν, διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτὰ διὰ νὰ διαλυθοῦν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 6329.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Μιστικάρχους Ψαριανούς, εἰς Σπέτσας.

Τὰ δεκατρία μίστικά σας, τὰ ὁποῖα κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως ἦλθον διὰ φρουρὰν τῆς νήσου Σπετσῶν, καὶ ἤρχισε τὸ μηνιαῖόν των ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως δευτέραν, ὑπ' ἀριθ. 14528, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ σᾶς διαλύσῃ, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαία ἡ δούλευσίς σας. Εἰδοποιεῖσθε λοιπόν,

ὅτι εἴσθε διαλυμένοι ἀπὸ τὴν δούλευσιν τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ λάβετε ἀποδεικτικὸν ἀπὸ τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, πόσας ἡμέρας ἐδουλεύσατε, καὶ τὸ αὐτὸ ἀποδεικτικὸν πρέπει νὰ τὸ παῤῥησιάσετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ ἀναφερθῇ κατὰ τὴν τάξιν πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ σᾶς πληρώσῃ καὶ ἐξοφλήσῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Νοεμβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 13538.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Προσκαλεῖσθε, εὐγενέστατοι, διὰ τῆς παρούσης νὰ πληροφορήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὰ ὀνόματα τῶν ὁπλαρχηγῶν, ὅσοι ἐστάθησαν ἀφ' ἧς ὥρας ἦλθον ἐπὶ τῆς νήσου ὑμῶν ἄχρι τῆς ἀδείας τῆς Διοικήσεως τοῦ νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς Πελοπόννησον, ὡς μὴ ἀναγκαῖοι πλέον εἰς τὴν νῆσόν σας, μὲ πόσους στρατιώτας ἦτον ἕκαστος, ἢ καὶ ἂν ἐδόσατε εἰς κἀνένα ἐπὶ λόγῳ μισθοῦ ἢ σιτηρεσίων, διὰ νὰ ὁδηγηθῇ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν.

Τῇ 19 Νοεμβρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ πολεμικοῦ,

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ἈΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 14558.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ λύπην της ἐκ διαφόρων μερῶν πληροφορεῖται ἡ

Διοίκησις τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν πατρίδα σας, καὶ μανθάνει τὰς δεινὰς περιστάσεις σας. Εἰς κάθε περίστασιν τοιαῦται ταραχαὶ ἔπρεπε νὰ ἔχουν λυπηρὰ ἀποτελέσματα, ἀλλ᾽ εἰς τὴν παροῦσαν, ὅτε ἡ μόνη μετὰ Θεὸν ἐλπὶς τῆς σωτηρίας μας κρέμαται ἀπὸ τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀπὸ τὴν ἐκ συμφώνου σύμπραξιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, τὸ μόνον μέσον τοῦ ἐξολοθρευμοῦ μας εἶναι ἡ ἀσυμφωνία. Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια εἶναι τόσον μεγάλη, τόσον φανερὰ, ὥστε δὲν εἶναι βέβαια πατριώτης, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ τὴν ἐννοῆ. Ὁ ἐχθρός μας εἶναι δυνατὸς καὶ ἑνωμένος· βλέπομεν εἰς αὐτὸν τὴν ἕνωσιν παραδόξως μεταξὺ Τοπὰλ καὶ Μεχμὲτ-ἀλῆ. Ἡμεῖς, κοντὰ εἰς τὴν ἀδυναμίαν μας, νὰ ἔχωμεν καὶ τὰς ἐμφυλίους διαιρέσεις, καὶ τί πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν; Ὁ κίνδυνος καθ᾽ ἡμέραν γίνεται μεγαλείτερος, τὸ Μεσολόγγιον κυρίως κινδυνεύει ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἡ ἕνωσις τῶν μοιρῶν τῶν ναυτικῶν νήσων ἠμποροῦσε νὰ τὸ σώσῃ. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν λυπηρῶν περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεσθε, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ξεκινηθοῦν τὰ πλοῖά σας; Σήμερον μανθάνει ἡ Διοίκησις, ὅτι περὶ τὸ Μεσολόγγιον ἔγεινε ναυμαχία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάησαν δύω πυρπολικά μας. Ὁποῖον καὶ ἂν ἐστάθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ναυμαχίας ταύτης, περὶ τῆς ὁποίας δὲν ἔχομεν ἀκόμη ἀκριβῆ πληροφορίαν, τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἡ μετὰ τοῦ ναυάρχου Μιαούλη μοῖρα μένει μὲ ὀλίγα καὶ ἄχρηστα ἴσως πυρπολικὰ, καὶ δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ἀνθέξῃ. Ἡ περίστασις αὕτη, καὶ ὁ προφανὴς κίνδυνος ἀναγκάζουν τὴν Διοίκησιν νὰ σᾶς γράψῃ καὶ πάλιν, καὶ νὰ σᾶς παρακινήσῃ διὰ τὴν ταχίστην ἔκπλευσιν τῆς μοίρας σας· καὶ ἐπειδὴ ἡ κυριωτέρα ἀνάγκη εἶναι ἡ τῶν πυρπολικῶν, νὰ σᾶς προτρέψῃ νὰ ξεκινήσετε κἂν τὰ περισσότερα καὶ καλλίτερα τῶν πυρπολικῶν τῆς νήσου σας, συντροφευμένα ἐκ τοῦ προχείρου καὶ μ᾽

ὀλίγα ἐκ τῶν πολεμικῶν, διὰ νὰ φθάσουν ἐγκαίρως καὶ νὰ ἐνδυναμώσουν τὸν στόλον, μέχρι τῆς ἀφίξεως καὶ τοῦ ἐπιλοίπου μέρους τῆς μοίρας σας. Διὰ νὰ γενῆ δὲ τοῦτο, εἶναι ἀνάγκη νὰ παύσουν προηγουμένως αἱ ἐμφύλιοι ταραχαί. Εἰς τοῦτο σᾶς παρακινεῖ πρὸ πάντων ἡ Διοίκησις, καὶ ἐλπίζει ὅτι αἱ προτροπαί της δὲν θέλουν μείνει ἄκαρποι, ἀλλ' ὅτι θέλετε ἑνωθῆ ὅλοι, ὅτι οἱ μικρότεροι θέλουν ἀκούσει τὰς συμβουλὰς τῶν μεγαλειτέρων, ὅτι ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν θέλετε ἀποφασίσει νὰ συντρέξετε εἰς τῆς πατρίδος τὴν σωτηρίαν. Κύριοι! ἐννοεῖτε τὸ δεινὸν τῆς περιστάσεως καὶ τὴν ἀνάγκην. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀμφιβολία, ὅτι προηγουμένης τῆς ἑνώσεως καὶ συμφωνίας, θέλετε ταχύνει ὅσον τὸ δυνατὸν τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων τούτων, διὰ νὰ προλάβετε τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος μετ' ὀλίγον κορυφοῦται καὶ μένει ἀδιόρθωτος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰω. Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 121.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γεν. ἐπιθεωρητὴς τῶν Στρατευμάτων.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Διάφορα ἀποδεικτικὰ παῤῥησιάζονται εἰς τὴν Γεν. ταύτην Ἐπιθεωρίαν παρὰ τῶν ὁπλαρχηγῶν, ὅσοι ἐξεστράτευσαν ἐπ' ἔσχατων εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ εἰς αὐτὰ δὲν ἀναφέρονται, ἂν καὶ λογαριασμένα, τὰ εἴκοσιν εἰς τὰ ἑκατὸν ὁποῦ ἀπαιτοῦσιν οὗτοι διὰ πληρωμὴν αὐτῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν καταχρήσεων, ἡ Γεν. Ἐπιθεωρία ζητεῖ ἀκριβῆ πληροφορίαν ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας περὶ τούτου, καὶ προσμένει ταχεῖαν τὴν ἀπόκρισιν, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν, ἂν ἀκολουθῇ

κἀμμία κατάχρησις πρὸς βλάβην τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Τῇ 2 Δεκεμβρίου 1825, Ναύπλιον.

Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητής, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. νά. τοῦ Κώδ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς ἐπιμένων ὡς οὐδέποτε εἰς τὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος πόλεμον, ἔχει καὶ ἐντὸς τοῦ χειμῶνος εἰς ἐνέργειαν τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις του·

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἀναγκάζεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἔχῃ εἰς συνεχῆ ἐνέργειαν τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις της· καὶ

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων αὐτῶν τῶν δυνάμεων ἀπαιτεῖται πόρος πρόχειρος καὶ ἱκανός·

Τὸ Βουλευτικὸν Θεσπίζει.

Α'. Νὰ γενῇ δάνειον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ποσότητος ἑνὸς μιλιουνίου ἱσπανικῶν ταλλήρων.

Β'. Τὸ δάνειον τοῦτο, διῃρημένον εἰς διάφορα τμήματα, ν' ἀσφαλισθῇ μὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἔθνους, δηλαδὴ μὲ τὴν ὑποθήκην μέρους ἀναλόγου παντὸς εἴδους ἐθνικῶν κτημάτων, κειμένων εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας. Τοῦτο δὲ τὸ δάνειον νὰ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὰς ἑκατὸν χιλ. τάλληρα.

Γ'. Ἡ ὑποθήκη ἑκάστου ὡρισμένου μέρους νὰ γίνεται διὰ δημοσίου κηρύξεως εἰς τὸν προσφέροντα περισσοτέραν ποσότητα.

Δ'. Ὁ δανειστὴς νὰ λαμβάνῃ ὅλον τῆς ὑποθήκης τὸ εἰσόδημα, ἐκτὸς τῶν δεκάτων, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ τακτικῶς εἰς τὴν Διοίκησιν καθὼς λαμβάνονται καὶ ἀπὸ τὰ ἰδιόκτητα.

Ε'. Ἡ διάρκεια τοῦ δανείου εἶναι ὁλόκληρα ἕξ ἔτη,

μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἡ Διοίκησις χρεωστεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν δανειστὴν τὴν ποσότητα τοῦ δανείου, δίδουσα καὶ τόκον πρὸς ὀκτὼ εἰς τὰ ἑκατὸν διὰ τὸν καθέκαστον χρόνον· εἰδὲ μὴ, νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐντελῆ κυριότητα ἐπὶ τοῦ κτήματος, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰς ὑποθήκην, μὲ τακτικὸν ἔγγραφον ἰδιοκτησίας.

ΣΤ΄. Ἡ καταβολὴ τοῦ δανείου νὰ γίνεται κατὰ μὲν τὰ ἥμισυ μὲ μετρητὰ, κατὰ δὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ ἀδιαφόρως, εἴτε εἰς διαταγὰς πληρωτέας ἀπὸ τὸ ταμεῖον ἐξ ὁποιουδήποτε πόρου, εἴτε εἰς ἐθνικὰς ὁμολογίας.

Ζ΄. Τὰ ἐκ τοῦ δανείου τούτου χρήματα νὰ ἐξοδευθῶσιν εἰς τὰς μελλούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος, δηλαδὴ εἰς τὸ ναυτικὸν, εἰς τὸ στρατιωτικὸν, τὰ φρούρια καὶ εἰς τροφὰς καὶ πολεμεφόδια.

Η΄. Ν' ἀποφασισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως ὁ τρόπος, διὰ τοῦ ὁποίου μέλλει γίνεσθαι τακτικὴ ἡ ὑποθήκη, ἐπιστατούσης εἰς τοῦτο καὶ εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν δανείων πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θέλει διορισθῆ κατὰ συναίνεσιν ἀμφοτέρων τῶν συγκροτούντων τὴν Διοίκησιν σωμάτων.

Θ΄. Ὁ παρὼν νόμος νὰ ἐνεργῆται ἕως οὗ ἤθελε φθάσει μία δόσις τοῦ προθεσπισθέντος τρίτου δανείου, ἢ παῤῥησιασθῇ ἄλλος ἱκανὸς τρόπος.

Ι΄. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων καὶ νὰ δημοσιευθῇ.

ΙΑ΄. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 24 Δεκεμβρίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Α΄. Γραμματεύς*, Α. Παπαδόπουλος.

Ἐπικυροῦται·

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ΓΕΩΡ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματ.* Γ. Πραΐδης.

Ἀριθ. 5.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθήκης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων Ἐπιτροπή.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 15822 καὶ ἡμέραν 27 Δεκεμβρίου 1825 διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, συσταθεῖσα πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ εἰς ἐνέργειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. να΄. Νόμου περὶ ὑποθήκης ἐθνικῶν κτημάτων, κρίνει χρέος της νὰ δηλοποιήσῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον·

Ὅτι ἡ ὑποθήκη αὕτη γίνεται εἰς οἱουδήποτε εἴδους ἐθνικὰ κτήματα.

Ὅτι οἱ θέλοντες νὰ ἐπιχειρισθῶσι δύνανται νὰ προβάλωσι τὸ ὑποστατικὸν ἢ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦσι νὰ νέμωνται, φανερόνοντες τὴν ἔκτασιν, τὸ εἶδος τοῦ κτήματος καὶ τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται, διὰ νὰ κηρυχθῇ δημοσίως κατὰ τὸν § γ΄. τοῦ εἰρημένου νόμου.

Ὅτι δύνανται καὶ εἰς μεγάλην ἔκτασιν καὶ εἰς τμήματα νὰ ζητήσωσι τὴν γῆν, ἢ τὸ ὑποστατικὸν τὸ ὁποῖον καθένας ἐπιθυμεῖ, ὅταν χωρὶς βλάβην διαμερίζεται.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ἅπαντες νὰ συντρέξουν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ εἰρημένου νόμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν ἐνέργειαν προκύπτουσι τόσα καλὰ, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει περιττὸν νὰ ἀναφέρῃ, διότι οἱ νουνεχεῖς θέλουν γνωρίσει ὅτι καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὸ μερικὸν ὠφελεῖται, καὶ ἡ πατρὶς, ἔχουσα πόρον διὰ τὰ ἀναπόφευκτα ἔξοδα τοῦ προκειμένου πολέμου, ἀσφαλίζεται.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰανουαρίου 1826.

† *Βρεσθένης Θεοδώρητος.— Ν. Πονηρόπουλος.— Γκίκας Καρακατσάνης, — Λιβέριος Λιβερόπουλος.— Λυκοῦργος Ι. Κρεστενίτης.*

Ὁ Γραμματεὺς, Ν. Λουριώτης.

Περ. γ'. ἀριθ. 16130.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει ὅτι·

Μ' ὅλον ὅτι παρῆλθεν ἡ προσδιορισθεῖσα ἐποχὴ διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἡ 25 ἡμέρα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν δὲν συνήχθησαν εἰσέτι. Ἡ Διοίκησις, βλέπουσα τὴν ἀνάγκην τῆς συγκροτήσεως τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐποχὴν, ἥτις νομίζεται ἡ ἁρμοδιωτέρα, χρέος της νομίζει τὸ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρόσκλησιν, ὑπενθυμίζουσα ὡσαύτως καὶ τὸν τρόπον τῶν ἐκλογῶν, καὶ τὸ ποσὸν τῶν πληρεξουσίων ἑκάστης ἐπαρχίας, κατὰ τὴν διακήρυξιν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1825 ὑπ' ἀριθ. 12641, δηλαδὴ τὸ νὰ γίνουν αἱ ἐκλογαὶ τῶν πληρεξουσίων κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν τῶν ἀντιπροσώπων νόμον, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ ἦναι διπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων ἑκάστης ἐπαρχίας. Ὁ τόπος, ὅπου ἔμελλον κατ' ἀρχὰς νὰ παρευρεθοῦν οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, δὲν ἐδιορίσθη ῥητῶς εἰς τὴν προλαβοῦσαν διακήρυξιν. Ἤδη προσδιορίζονται τὰ Μέγαρα, ὅπου θέλει παρευρεθῆ καὶ μία πενταμελὴς ἐπιτροπὴ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, ἔργον ἔχουσα τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῶν ἐγγράφων τῆς πληρεξουσιότητος, καὶ ἕνας ἀστυνόμος, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὰ διὰ τὴν Συνέλευσιν ἀναγκαῖα, νὰ ὑποδέχηται τοὺς κατὰ συνέπειαν τῆς παρούσης διακηρύξεως παρουσιαζομένους πληρεξουσίους τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἀπαγορεύῃ πᾶσαν συῤῥοὴν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἢ ἄλλων ὁπλοφόρων δυναμένων νὰ ταράξουν τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, αἱ ὁποῖαι θέλουν λάβει ἀρχὴν ἅμα ὅτε τὰ δύω τρίτα τῶν τακτικῶς ἐκλεχθέντων πληρεξουσίων τῶν ἐπαρχιῶν εὑρεθῶσι παρόντα.

Προειδοποιοῦνται, ὅτι οἱ πληρεξούσιοι ὀφείλουν νὰ μὴ φέρουν μεθ' ἑαυτῶν ἕκαστος περισσοτέρους τῶν πέντε ὑπηρετῶν, ὁπλοφόρων ἢ μή· οἱ δὲ λοιποὶ πολῖται, ὅσοι ἐπιθυμοῦν, νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐθνικῆς.

Τῇ 12 Ἰανουαρίου 1826, Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 16185.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 2 τρέχοντος ἔγγραφόν σας καὶ παρετήρησεν ἡ Διοίκησις τὴν στενοχωρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεσθε διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει διὰ τὴν ἀνάγκην αὐτήν· ἀλλὰ γνωρίζετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν παντελῆ ἀχρηματίαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἐκ τοῦ προχείρου νὰ θεραπευθῇ αὐτὴ ἡ ἀνάγκη. Μὲ ὅλον τοῦτο, καὶ πρὶν λάβῃ τὸ ἔγγραφόν σας, δὲν ἠμέλησεν, οὔτε ἀμελεῖ μεταχειριζομένη ὅλους τοὺς τρόπους, διὰ νὰ οἰκονομήσῃ πόρον δι' ὅλην τὴν ναυτικὴν δύναμιν, καὶ ἐλπίζει ἐκ τῶν χρημάτων τῆς ὑποθήκης νὰ σᾶς πέμψῃ τὴν ἀναγκαίαν χρηματικὴν ποσότητα. Ἡ εὐγενία σας ὅμως μὴ ἀπαυδήσετε ἐν τοσούτῳ εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν, καθ' ἣν ἡ σωτηρία τοῦ Μεσολογγίου κρέμαται ἀπὸ τὸν στόλον, ἀλλὰ πασχίσατε μὲ κάθε τρόπον νὰ ἐβγάλετε τὰ τέσσαρα πυρπολικά, καὶ ἐκ τῶν πολεμικῶν, ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ ἐβγάλετε καὶ τὰ 12, τὰ ὁποῖα ἐσχάτως εἴχετε εἰς τὴν ἐκστρατείαν, προσπαθήσατε νὰ ἐβγάλετε ὅσα ἠμπορεῖτε,

καὶ ἐπιταχύνατε τὴν ἔκπλευσίν των, διὰ νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὴν Ὑδραϊκὴν μοῖραν.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ ἐράνου τῆς Σύρας, ἡ Διοίκησις περὶ τούτου δὲν ἔδωκε κάμμίαν διαταγὴν, ἀλλὰ οἱ πρόκριτοι τῆς Ὕδρας, ὡς πληροφορεῖται, ἀφ' ἑαυτῶν ἔγραψαν εἰς Σύραν καὶ ἐπρότρεψαν εἰς αὐτὴν τὴν συνδρομὴν τοὺς φιλογενεῖς. Ἐντοσούτῳ ἡ Διοίκησις δὲν γνωρίζει τίποτε ἐπίσημον περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Τῇ 14 Ἰανουαρίου 1826, Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.—Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 6958.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 2 ἱσταμένου ἀναφορά σας, δι' ἧς ζητεῖτε νὰ γίνῃ κάμμία χρηματικὴ ἐξοικονόμησις περὶ τῶν μηνιαίων μισθῶν τῶν πλοίων σας, καὶ νὰ εἰδοποιηθῆτε περὶ τοῦ εἰς Σύραν γενομένου ἐράνου.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 6895 ἀνεφέρθη περὶ πάντων πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, καὶ εἰς ἀπόκρισιν εἰδοποιήθη, ὅτι τὸ ταμεῖον πάσχει μεγάλως ἀπὸ ἀχρηματίαν, καὶ ὅτι ἡ εἰς Σύραν φορολογία δὲν ἔγεινε μὲ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχει πληροφορίαν καὶ ἡ Διοίκησις, ἀφ' ἑαυτοῦ των οἱ εὐγενέστατοι πρόκριτοι τῆς νήσου Ὕδρας ἔγραψαν πρὸς τοὺς ἐν Σύρᾳ ἐμπόρους, παρακινοῦντες αὐτοὺς νὰ συνεισφέρουν κατὰ προαίρεσιν διὰ τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων, καὶ ἐπισήμως ἡ Διοίκησις, ὡς ἀναφέρει, δὲν γνω-

ρίζει τὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ἐράνου. Διὸ εἰδοποιεῖσθε περὶ αὐτοῦ πρὸς σαφεστέραν ὑμῶν πληροφορίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1826.

Φ. Δ. Βούλγαρης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 6995.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν εἰδοποίησιν, τὴν ὁποίαν ὁ ὑμέτερος ναύαρχος Κ. Γεώργιος Ἀνδρούτσου ἔκαμε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῶν προσταλθέντων πολεμεφοδίων εἰς Μεσολόγγιον, ἐκ τῶν ὁποίων 96 βαρέλια πυρῖτις καὶ 2000 σφαῖραι κανονιῶν διὰ τὴν τρικυμίαν μὴ δυνηθέντα τὰ καράβια νὰ τὰ ἐκβάλωσιν ἐκεῖ, τὰ ἔφερον ὀπίσω, ἀνεφέρθη τὸ ὑπουργεῖον πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν σῶμα περὶ αὐτῶν, τὸ ὁποῖον διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ὑπ' ἀριθ. 16280 διὰ νὰ λάβῃ τὰ περὶ τούτων ἀναγκαῖα μέτρα, καὶ ἐνταυτῷ εἰδοποιήσῃ τὸ κοινόν σας διὰ νὰ τὰ ἀσφαλίσῃ καὶ ἀποστείλῃ εἰς Μεσολόγγιον μὲ τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἀκολούθως ἤδη θέλει ἐκπλεύσουν δι' ἐκεῖ.

Σᾶς εἰδοποιεῖ λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, διὰ νὰ φροντίσετε περὶ τῆς εἰς Μεσολόγγιον ἀποστολῆς αὐτῶν, κατὰ τὴν ἄνωθεν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ὡς ὄντων πολλὰ ἀναγκαίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1826.

Φ. Δ. Βούλγαρης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 3070.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὸν παρόντα νόμον ὑπ' ἀριθ. νϐ'. τοῦ Κώδικος τῶν νόμων περὶ ὑγειονομείου, προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσητε καὶ νὰ ἐνεργήσητε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν· συντροφεύεται δὲ καὶ προσδιόρισις (ταρίφα) εἰς διάφορα ἀντίτυπα, διὰ νὰ δημοσιευθῇ, κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐνεργῶνται ἀπαράβατα τὰ ὑγειονομικὰ χρέη.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1826.

Ἐν ἐλλείψει ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς,* ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. νϐ'. τοῦ Κώδ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἓν τῶν ἀναγκαιοτάτων εἶναι ἡ σύστασις τῶν ὑγειονομείων διὰ τὴν κάθαρσιν τῶν εἰσερχομένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τόπους ὑποκειμένους εἰς λοιμικὰς ἀσθενείας· καὶ ἐπειδὴ ἡ σύστασις αὐτῶν ἀπαιτεῖ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας·

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει·

Α'. Νὰ συστηθῶσιν ὑγειονομεῖα εἰς ὅλας τὰς παραλίους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς ὁποίας ἐλλιμενίζονται πλοῖα διαφόρου μεγέθους.

Β'. Εἰς ἑκάστην αὐτῶν τῶν πόλεων νὰ ἐκλέγωνται ἀπὸ τὸν ἔπαρχον καὶ ἐπιστατοδημογέροντας ὀκτὼ ἐκ τῶν εὐυποληπτοτέρων κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων δύω ἀνὰ τριμηνίαν νὰ ἐπιστατῶσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον ἀμισθί, καὶ εἰς μὲν τὰς ἐμπορευομένας πόλεις νὰ ἔχωσιν ἕνα Γραμματέα, διοριζόμενον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, εἰς δὲ

τὰς μικρὰς πόλεις νὰ ἐκπληρῶσιν οἱ ἴδιοι καὶ τὰ χρέη τοῦ Γραμματέως.

Γ'. Τὰ εἰσοδήματα τοῦ ὑγειονομείου καὶ καθαρτηρίου νὰ συνάζωνται ἀπὸ τοὺς ὑγειονόμους, τῶν ὁποίων τὸν λογαριασμὸν νὰ πέμπωσι τακτικῶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας κατὰ τριμηνίαν (μόλις παραλάβουν ἄλλοι τὴν ἐπιστασίαν) διὰ τοῦ ἐπαρχείου, πέμποντες ἐν ταὐτῷ καὶ ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Δ'. Ἡ εἰς τὸν παρόντα νόμον ὑπὸ στοιχεῖον Α. συναπτομένη προσδιόρισις τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων νὰ φυλάττεται ἐπ' ἀκριβὲς, καὶ τὸ δόσιμον τῶν καθαριζομένων πλοίων νὰ ἦναι κατ' αὐτὴν τὴν προσδιόρισιν.

Ε'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον.

ΣΤ'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τύπου.

Ἐξεδόθη τῇ 25 Ἰανουαρίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΫΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς*, Α. Παπαδόπουλος.

Ἐπικυροῦται·

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7033.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ 19 ἱσταμένου ὑπ' ἀριθ. 6995 τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο σᾶς εἰδοποίησεν, ὅτι τὰ 96 βαρέλια πυρίτιδος καὶ 2000 σφαίρας, ἅτινα ἐπέστρεψαν ἕνεκα τῆς τρικυμίας αὐτόθι, νὰ τὰ ἀσφαλίσετε καὶ νὰ ἐξαποσταλῶσι μὲ

τὰ πλοῖά σας, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐκπλεύσει διὰ Μεσολόγγιον. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἐκπλέουν, καὶ εἶναι ἀνάγκη διὰ νὰ ἀποσταλοῦν ὅσον τάχος, καὶ ἡ Σ. Διοίκησις μέλλει νὰ ἀποστείλῃ ἀπὸ Ὕδραν ἓν πλοῖον μὲ καλαμπόκι διὰ Μεσολόγγιον, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν νὰ διορίσῃ, ὅτι τὰ αὐτὰ πολεμεφόδια, δηλαδὴ τὰ 96 βαρέλια πυρίτιδος καὶ 2000 σφαῖραι, νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς Ὕδραν. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ τὰ πέμψετε ὅσον τάχος εἰς Ὕδραν, εἰς περιλαβὴν τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων, διὰ νὰ τὰ πέμψουν ὡς ἡ διαταγὴ τῆς Διοικήσεως, κατὰ τὴν ἐσώκλειστον πρὸς αὐτούς, τὴν ὁποίαν θέλετε τὴν πέμψει ὁμοῦ μὲ τὰ πολεμεφόδια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἰανουαρίου 1826.

Φ. Δ. Βούλγαρης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7045.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7033 σᾶς εἰδοποίουσε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ὅτι τὰ 96 βαρέλια πυρίτιδος καὶ 2000 σφαίρας νὰ τὰ ἐξαποστείλετε εἰς Ὕδραν, εἰς παραλαβὴν τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς αὐτῆς νήσου. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει περὶ τούτων κἀμμίαν εἴδησιν, ἂν ἐστάλησαν, προσκαλεῖσθε κατ' ἐπανάληψιν νὰ ἀποσταλῶσιν ὅσον τάχος εἰς Ὕδραν, διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς Μεσολόγγιον τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἕτοιμον νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ μὲ τροφάς, καὶ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς εἰς Ὕδραν ἀποστολῆς των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἰανουαρίου 1826.

Φ. Δ. Βούλγαρη.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7061.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Διοίκησις βλέπει μὲ μεγάλην της λύπην καὶ δυσαρέσκειαν τὰς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος γινομένας πειρατείας, αἱ ὁποῖαι βαθμηδὸν προχωροῦν εἰς τὸ ἐπάπειρον, διὰ τοῦτο μὲ διαταγήν της ὑπ' ἀριθ. 16666, ἐκ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον σᾶς περικλείεται, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο διὰ νὰ συμφωνήσῃ δύω ἀπὸ τὰς καλλιωτέρας ἑλληνικὰς γολέτας, διοικουμένας ἀπὸ τοὺς ὑποληπτοτέρους πλοιάρχους, ἐχούσας καὶ ἀξίους καὶ εὐπειθεῖς ναύτας, τὰς ὁποίας νὰ ἐφοδιάσῃ μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διὰ νὰ παραπλέουν τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, κατατρέχουσαι ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ πειρατικὰ πλοῖα, μικρά τε καὶ μεγάλα, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῖς πειρατῶν μὲ τὴν μεγαλειτέραν δραστηριότητα.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο λοιπὸν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς διαταγῆς, ἐνέκρινε νὰ γράψῃ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Ὕδρας, διὰ νὰ ἐκλέξετε μίαν γολέταν ἀξίαν εἰς πᾶσαν νῆσον, διοικουμένην ὑπὸ εὐυπολήπτου πλοιάρχου, ὅστις νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ συμφωνήσῃ μετ' αὐτῆς καὶ λάβῃ ἐν ταὐτῷ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1826.

(Τ. Σ.) Φ. Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 16666.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ συμφωνήσῃ δύω ἀπὸ τὰς καλλιωτέρας ἑλληνικὰς γολέτας, διοικουμένας ἀπὸ τοὺς ὑποληπτικωτέρους πλοιάρχους καὶ ἐχούσας ἀξίους καὶ εὐπειθεῖς ναύτας, εἰς τὰς ὁποίας νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διὰ νὰ κατατρέχουν τοὺς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος πειρατὰς μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην δραστηριότητα, καὶ καταδιώκουν καὶ ἀφανίζουν τὰ πειρατικὰ μίστικα καὶ ἄλλα παρόμοια πλοῖα, τὰ ὁποῖα κάμνουν τὰς πειρατείας, καὶ νὰ ἀναφέρῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 31 Ἰανουαρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Ἀριθ. 16. *Ἡ ἐπιμελὴς Ἐπιτροπὴ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.*

Πρὸς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Περικλείονται δύω ἀντίγραφα νόμου περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ δύω προκηρύξεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐξ ὧν βλέπει αὕτη ἡ τοπικὴ Διοίκησις ὅτι ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται. Προσκαλεῖται λοιπὸν νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν νῆσον ταύτην τὸν νόμον καὶ τὰς προκηρύξεις, καὶ ὅστις τῶν πολιτῶν βούλεται, ἂς παῤῥησιασθῇ ἐνταῦθα, ἵνα ἐκθέσῃ ὁποιονδήποτε κτῆμα ἐθνικὸν βούλεται εἰς δημοπρασίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1826.

Στάμος Στάϊκος.— Δημάκης Ἱερομνήμων.— Παναγιώτης Παπαγεωργόπουλος.— Παναγιώτης Δεληγιάννη.— Γεώργιος Ἀντωνόπουλος.— Ἀντώνιος Τσούνης.

Περ. γ'. ἀριθ. 3154.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Γνωρίζετε πολλὰ καλὰ τὴν μεγάλην ἀνάγκην νὰ συστηθοῦν ὑγειονομεῖα καὶ καθαρτήρια εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας, διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰ μεγάλα καὶ ἀφόρητα κακὰ, προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἀνθρωποβόρον πανώλην. Κἀνεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ἀγνοεῖ τὴν ἀνήκουστον φθορὰν, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπευκταία αὕτη νόσος ἐπὶ τυραννίας ἐπροξένησεν εἰς τὸ ἔθνος μας. Διὰ τοῦτο ἡ Σ. Διοίκησις, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. νβ'. νόμου τοῦ Κώδικος (τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον ἐγκλείεται ἐνταῦθα) ἐθέσπισε τὴν σύστασιν ὑγειονομείων καὶ καθαρτηρίων εἰς τὰ ἁπανταχοῦ μέρη τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν νὰ ἐνεργήσετε τὸν ῥηθέντα νόμον, συσταίνοντες ὑγειονομεῖον εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ ἐκλέγοντες κατὰ τὸ β'. ἄρθρ. τοῦ νόμου ἐκ τῶν κατοίκων τῆς νήσου ὀκτὼ ὑποκείμενα τίμια, εἰδήμονα καὶ εὐυπόληπτα, ἐκ τῶν ὁποίων δύω ἀνὰ τριμηνίαν θέλουν λαμβάνει τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ὑγειονομείου ἀμισθί.

Νὰ ἐπαγρυπνῆτε δὲ καὶ νὰ συνεργῆτε, δίδοντες εἰς τοὺς ῥηθέντας πᾶσαν χεῖρα βοηθείας, διὰ νὰ ἐκπληρῶνται τὰ ὑγειονομικὰ χρέη μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν καὶ ἐπιμέλειαν.

Ἡ σύστασις τοῦ ὑγειονομείου δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ διόλου, ἀλλὰ ἀμέσως, χωρὶς τῆς παραμικρᾶς ἀργοπορίας, νὰ ἐνεργηθῇ, καὶ πρὸς τούτοις νὰ σταλῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον καὶ κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν διὰ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ὑγειονομείου τῆς νήσου σας ἐκλεχθησομένων.

Σᾶς ἐγκλείεται καὶ προσδιόρισις (ταρίφα) τοῦ ὑγειονομείου, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἐκλεχθησομένους ὑγειονόμους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1826.

Ἐν ἐλλείψει ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 17547.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὰ κατὰ τὸ πολυπαθὲς Μεσολόγγιον πληροφορεῖσθε ἐκ τῶν ἐγκλειομένων ἐγγράφων, καθὼς καὶ ὅτι ἐὰν μένῃ κἀμμία ἐλπὶς σωτηρίας, αὕτη κεῖται εἰς τὴν ταχίστην ἔκπλευσιν τοῦ στόλου. Μετὰ τὴν λῆψιν τῶν γραμμάτων τούτων, γενομένης ἐκτάκτου συνελεύσεως, ἀπεφασίσθη καταβολὴ χρημάτων διὰ τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἀμέσως καὶ τελειόνει ἕως τὴν ὥραν τοῦ γεύματος αὔριον, τὰ ὁποῖα παραλαβόντες οἱ ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι ἐκ τῶν ὁπλαρχηγῶν τοῦ Μεσολογγίου, θέλουν φέρει οἱ ἴδιοι πρὸς τὴν εὐγενίαν σας. Ἡ Διοίκησις, προβλέπουσα ὅτι διὰ νὰ βλαφθῇ οὐσιωδῶς ὁ ἐχθρός, εἶναι ἀνάγκη ἱκανῆς δυνάμεως, ἀπεφάσισεν ἐκ μὲν τῆς νήσου σας νὰ ἐκπλεύσουν δώδεκα πλοῖα, ἐν οἷς τὰ τέσσαρα πυρπολικά, τὰ καλλιώτερα, καὶ δέκα ὀκτὼ ἀπὸ τὴν Ὕδραν, τὰ τέσσαρα ἐκ τῶν ὁποίων πυρπολικὰ ὡσαύτως. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν διὰ τῆς παρούσης, διὰ νὰ φροντίσητε περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ ἑτοιμασίας των μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα, διότι ὄχι μία ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ μία ὥρα ἠμπορεῖ νὰ ἦναι κρίσιμος καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν τύχην τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, ὄντες βέβαιοι ὅτι τὰ χρήματα ξεκινοῦνται ἀφεύκτως

αὔριον. Τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος διακαὴς ζῆλός σας δὲν ἀφίνουν τὴν παραμικροτέραν ἀμφιβολίαν ὅτι πᾶν ἄλλο δεύτερον λογιζόμενοι, θέλετε προσπαθήσει μὲ κάθε τρόπον διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ τῶν πλοίων ἡ ἔκπλευσις. Ἡ Διοίκησις δὲν ἐκτείνεται περισσότερον, καταγινομένη εἰς τὴν πρόβλεψιν τῶν χρημάτων καὶ εἰς τὸ νὰ προφθάσῃ τὰς ἀναγκαίας καὶ ἀναλόγους ὁδηγίας εἰς ὅλα τὰ μέρη.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Μαρτίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπόταση.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλη.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Ἀριθ. 55.

Ἐκλαμπρότατε Κ. Ἀλέξανδρε Μαυροκορδάτε.

Εἰς τὰς 12 ὥρας ἦλθε μία κουριέρα Μεσολογγίτικη ἀπὸ Πεταλᾶν μᾶς λέγει τὰ ἀκόλουθα. Ὁ Ἰμπραΐμης τὴν παρασκευὴν, σάββατον καὶ κυριακὴν, τῆς ἀποκριαῖς, ἔῤῥιψεν εἰς τὸ Μεσολόγγιον περίπου ἀπὸ 7000 βόμβας καὶ κανονιαῖς, τὴν δὲ δευτέραν πρὸς τὰ ξημερώματα ἦλθε διὰ γενικὴν ἔφοδον. Οἱ ἡμέτεροι ἔβαλον φωτιὰν εἰς μίαν μίναν, ἡ ὁποία κἀνὲν ἀποτέλεσμα δὲν ἔκαμεν. Ἀμέσως λοιπὸν ἐξῆλθον οἱ ἡμέτεροι τοῦ τείχους, ἔκαμον πεισματώδη πόλεμον, ἐχάλασαν τὴν γραμμὴν τῶν ἐχθρῶν, ἐσκότωσαν 1200, ἔφερον εἰς Μεσολόγγιον 700 μουσκέτα μὲ τὰς μπαγιονέττας των, καὶ ἄλλα λάφυρα ἀπὸ μίαν τοιαύτην νίκην. Τὴν τρίτην ἔῤῥιψαν εἰς τὴν λίμνην τὰ εἰς ἁλικὴν λαντσόνια, καὶ ἔκοψαν τὴν συγκοινωνίαν τοῦ Μεσολογγίου μὲ τοῦ Βασιλαδίου. Ἔφερε καὶ ἀπ' ἔξω λαντσόνια, σάλια καὶ ἄλλας φελούκας χωρὶς καρίναν· τέλος πάντων ἐπολέμει ἕως τὴν πέμπτην πρὸς τὸ ἑσπέ-

ρας, ἔκαμεν ἔφοδον καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη, ὥστε ἐκυρίευσε τὸ Βασιλάδι, ἀφ' οὗ ἔχασεν ἀρκετοὺς ἀνθρώπους. Τί τὸ ὄφελος ὅμως ὁποῦ ὁ ἐχθρὸς ἔμβασε τώρα πλῆθος λαντσονίων, καὶ ἄλλων μικρῶν πλοιαρίων εἰς τὴν λίμνην, ὥστε τὸ Μεσολόγγιον κινδυνεύει, ἐὰν δὲν φανῇ ὁ στόλος μας τὸ πολὺ τὸ πολὺ εἰς πέντε ἡμέρας, καὶ οὕτω βιαζόμεθα νὰ ξεκινήσωμεν ἐπίτηδες τὸν Παν. Χ. Ζαχαρόπουλον, διὰ νὰ φέρῃ τὰ γράμματά μας, καὶ νὰ είδοποιήσῃ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ ξεκινήσῃ τὸν στόλον μας χωρὶς ἀργοπορίαν παραμικρὰν, διότι κινδυνεύει τὸ πᾶν. Οἱ φιλογενέστατοι Κ. Δ. Δε-Ῥώμας καὶ Κ. Δραγόνας γράφουν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἂς γίνῃ κάθε οἰκονομία. Οὔτε ὁ καιρὸς, οὔτε τὰ δάκρυα μοὶ δίδουν καιρὸν νὰ σᾶς ἐξιστορήσω περιστατικῶς αὐτὸ τὸ τραγικὸν καὶ ἀνέλπιστον συμβάν. Ἡ κουριέρα μᾶς ἔφερε καὶ ἓν γράμμα ἀπὸ τὸν Δημήτριον Σπανόπουλον, γεγραμμένον μὲ δάκρυα. Μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας μένω.

(Τ. Σ.) Ἐκ Ζακύνθου, τῇ 27 Φεβρουαρίου 1826.

Σάββατον, ὥρα 5 τὸ ἑσπέρας.

Ὁ *Πατριώτης*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 17608.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μ' ὅλον ὅτι σᾶς προέγραψεν ἡ Διοίκησις διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17547 νὰ ἑτοιμάσετε μὲ ταχύτητα τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ 4 πυρπολικὰ, ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἀνάγκη περισσοτέρας δυνάμεως, καὶ πρέπει νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων, θέλουν ἐκπλεύσει ἐκ τῆς νήσου σας ἀντὶ 4, ἓξ πυρπολικά. Εἶναι ὅμως ἐξ ἅπαντος ἀνάγκη νὰ ἐκπλεύσουν τὰ πλοῖα ἀπαλάμιστα, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς

Ὕδρας καὶ τῶν Ψαρῶν, διότι ἡ τόσον κρίσιμος περίστασις τοῦ Μεσολογγίου δὲν συγχωρεῖ τὴν παραμικρὰν ἀργοπορίαν, καὶ ἡ ταχύτης μόνη ἠμπορεῖ νὰ τὸ σώσῃ ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον.

Τὰ χρήματα συνάζονται μὲ ταχύτητα, καὶ σᾶς προφθάνουν ἄφευκτα. Μεταχειρισθῆτε δὲ τὴν πλέον μεγαλειτέραν δραστηριότητα, διὰ νὰ μὴ ἀποβοῦν μὲ τὴν ἀργοπορίαν εἰς μάτην τόσαι θυσίαι καὶ τοσοῦτοι ἀγῶνες. Διὰ τὰ εἴκοσι μίστικα, τὰ ὁποῖα ἀπεφασίσθησαν καὶ τὰ ὁποῖα προβλέπει ἡ Διοίκησις ὅτι δυσκόλως ἠμποροῦν νὰ οἰκονομηθῶσιν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ψαρῶν, θέλετε φροντίσει καὶ ἡ εὐγενία σας, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς νήσου Ὕδρας, διὰ νὰ εὑρεθοῦν καὶ ἑτοιμασθοῦν ἐν τάχει τὰ ἀναγκαῖα χρήματα, καὶ δι' αὐτὰ ἑτοιμάζονται πρὸς 3000 γρόσια τὸ κάθε ἕν.

Τῇ 8 Μαρτίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.—Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 17817.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν λαμβάνει ἡ Διοίκησις γράμματα ἀπὸ τὰ Σάλωνα, τὰ ὁποῖα δίδουν τὴν θλιβερὰν εἴδησιν, ὅτι ἔπεσε καὶ τὸ Ἀνατολικὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ τὸ Μεσολόγγιον, μ' ὅλον ὅτι ἀντέχει, κινδυνεύει ὑπέρ ποτε, ἐὰν δὲν προφθασθῇ ὅσον τάχος διὰ θαλάσσης. Πόσον αὐτὴ ἡ εἴδησις κατετάραξε τὴν Διοί-

χησιν, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκφρασθῇ. Ὅθεν, πρὸς Θεοῦ, ἂς γίνουν καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ ξεκινηθῇ ὁ στόλος· δὲν ἠξεύρομεν τὶ ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ καὶ μιᾶς ὥρας ἀργοπορία. Ἡ Διοίκησις στοχάζεται περιττὸν νὰ σᾶς γράψῃ περισσότερον. Ἂς μὴ γίνῃ, πρὸς Θεοῦ, ἡ παραμικρὰ ἀναβολή. Εἴθε νὰ ἦναι ψευδὴς ἡ εἴδησις τοῦ Ἀνατολικοῦ, ὅμως ἡ μόνη σωτηρία εἶναι ἡ ταχεῖα τοῦ στόλου ἔκπλευσις. Ἂς δοθῇ ἡ εἴδησις αὕτη καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ψαρῶν, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἔκπλευσις τῶν πλοίων, πυρπολικῶν καὶ μιστίκων. Οἱ ὁπλαρχηγοὶ ἀναχωροῦν αὔριον τὸ πρωΐ.

Τῇ 13 Μαρτίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 17818.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Χθὲς σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις διὰ τὰ ὅσα πολεμεφόδια δὲν ἠμπόρεσεν ἡ μοῖρα τῆς νήσου σας νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἐκστρατείαν εἰς τὸ Μεσολόγγιον νὰ τὰ στείλετε μὲ τὴν ἤδη γινομένην ἐκστρατείαν Ἤδη δὲ ἐπαναλαμβάνουσα τὰ αὐτὰ, σᾶς παρακινεῖ προσέτι νὰ φορτώσετε εἰς τὰ πλοῖά σας καὶ ὅσον παξιμάδιον ἠμπορέσετε ἀπὸ τὸ αὐτοῦ εὑρισκόμενον, τὸ ὁποῖον, ὡς πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, δὲν σᾶς εἶναι τόσον χρήσιμον, τὴν δὲ τιμὴν αὐτοῦ θέλει ἀποκριθῇ ἡ Διοίκησις. Γνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι θέ-

λετε προφθάσει καὶ μὲ αὐτὴν τὴν βοήθειαν τὸ πολυπαθὲς Μεσολόγγιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Μαρτίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ΄. ἀριθ. 17830.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Χθὲς σᾶς ἔδοσεν ἡ Διοίκησις τὴν θλιβερὰν εἴδησιν τοῦ Ἀνατολικοῦ· αὕτη βεβαιοῦται ἤδη. Ὁ ἐχθρὸς ἐκυρίευσεν ἐξ ἐφόδου τὸν Πόρον (Δολμᾶ λεγόμενον) τὴν 1ην τοῦ τρέχοντος, ἀφ' οὗ ἔχασεν ὑπὲρ τοὺς χιλίους καὶ ἀφ' οὗ ἐσκοτώθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀνδρεῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐδιαφέντευον τὸ μέρος ἐκεῖνο. Μετὰ ταῦτα ἐφώρμησαν κατὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ, ὅπου ἔκαμον καὶ σφαγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν πολλήν. Τὸ Μεσολόγγιον ἀνθίσταται γενναίως, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ προφθασθῇ ἀπὸ τὸν στόλον. Ὅθεν, πρὸς Θεοῦ, ἂς γίνουν καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατά, διὰ νὰ προφθασθῇ τὸ πολυπαθὲς αὐτὸ προπύργιον. Συνεννοηθῆτε ἀμέσως καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν σας Ὑδραίων, καὶ μὴ ἀναβάλετε πλέον μηδὲ στιγμὴν τὴν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου.

Τῇ 14 Μαρτίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 15843.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Προσκαλεῖσθε διὰ τῆς παρούσης νὰ ἐμβαρκάρετε εἰς τὰ ἐκπλέοντα διὰ τὸ Μεσολόγγιον πλοῖά σας πολεμικὰ ὅσας πάλας κανονίων καὶ πυρῖτις ἐστάλησαν ἀπ' ἐδῶ καὶ εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς τὴν νῆσόν σας, διὰ νὰ ἀναπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων εἰδῶν, ὅσα εἶναι ἀνάγκη νὰ σταλῶσιν εἰς Μεσολόγγιον· φθάσαντα δὲ ἐκεῖ, θέλουσι τὰ παραδώσει εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐπιτροπήν, παρὰ τῆς ὁποίας θέλουσι λάβει τὴν περὶ τούτων ἀπόδειξιν, καὶ ἀκολούθως νὰ ἀναφέρετε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς ὁδηγίαν του. Σᾶς ἐγκλείεται δὲ καὶ ἔγγραφος διαταγὴ πρὸς τὴν Ἐπιτροπήν, διὰ νὰ τὰ παραλάβῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Μαρτίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Πολεμικῶν*, Ἀδὰμ Δούκας.

Καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν λοιπῶν,

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Δημήτριος Σαλτέλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 15844.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τὴν διευθύνουσαν τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπήν.

Προσκαλεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διὰ τῆς παρούσης νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τοὺς παῤῥησιάζοντας τὴν παροῦσαν πλοιάρχους, ὅσας πάλας κανονίων καὶ πυρίτιδα στελλομένην παρὰ τῶν προκρίτων τῆς νήσου Σπετσῶν ἰδιαιτέρως θέλουσι τῆς παραδώσει, καὶ νὰ δώσῃ πρὸς αὐτοὺς ἰδιαιτέρως περὶ τούτων ἀπόδειξιν, καὶ νὰ ἰδεάσῃ

ἐνταὐτῷ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς ὁδηγίαν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Μαρτίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Πολεμικῶν*, ΑΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν λοιπῶν,

Ὁ Γεν Γραμματεύς, Δημήτριος Σαλτέλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 18062.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ διὰ τοῦ τελευταίου σᾶς ἔγραφεν ἡ Διοίκησις τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς ταχίστης ἐκπλεύσεως τῶν προδιορισθέντων πλοίων, διὰ νὰ ἤθελον προφθάσει τὸ Μεσολόγγιον, τὸ ὁποῖον εἴχομεν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἀντεῖχε μέχρι τῆς δευτέρας, 15 τοῦ τρέχοντος. Ἤδη σᾶς περικλείεται ἀντίγραφον γράμματος τῆς 14 τοῦ αὐτοῦ ἀπό τινας τῶν ἐκτὸς τοῦ Μεσολογγίου ὁπλαρχηγῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορεῖσθε ἔτι μᾶλλον τὸ ἄκρον τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ φθάσῃ ὁ στόλος μίαν ὥραν πρότερον· ἔχομεν δὲ καὶ τὴν εἴδησιν, ὅτι καὶ τὴν τρίτην, 16, ἠκούετο κανονοβολισμὸς συνεχὴς καὶ σφοδρός. Ὅθεν, δι' ὄνομα Θεοῦ, ἂς μὴ γίνῃ περισσοτέρα ἀναβολή, διὰ νὰ προφθασθῇ ἡ πολυπαθὴς ἐκείνη φρουρά, ἡ ὁποία ἐὰν ἔλαβε μάλιστα καὶ τὰ τελευταῖα γράμματα τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν ὁπλαρχηγῶν, δηλωτικὰ τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ στόλου, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὰ ἀδύνατα θέλει κάμει δυνατά, διὰ νὰ ἀντισταθῇ μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ταχίστης ἀφίξεως τοῦ στόλου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Μαρτίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἀντιπρόεδρος*, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — *Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.*—*Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Α. Μαυροκορδάτος.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Μὲ ἄκραν θλῖψιν τῆς ψυχῆς μας εὑρισκόμεθα βεβιασμένοι κατὰ πατριωτικὸν χρέος νὰ εἰδοποιήσωμεν τὴν σεβαστήν μας Διοίκησιν ὅτι τὸ Μεσολόγγιον κινδυνεύει ἀφεύκτως, ἂν ἡ Σ. Διοίκησις βασίμως καὶ μὲ τὴν πλέον σφοδρὰν δραστηριότητα καὶ ὅσον τάχος δὲν συνδράμῃ αὐτὸ ὄχι πλέον μὲ διαταγὰς πρὸς τὸν δεῖνα ἢ δεῖνα, διότι ἂς βεβαιωθῇ ὅτι εἰς τὴν ἀδράνειαν, τὴν ὁποίαν κατήντησεν ἡ στερεὰ Ἑλλὰς, οὐδέποτε θέλει κινηθῇ διὰ διαταγῶν, ὥστε νὰ συνδράμῃ ὡς δεῖ καὶ καθ' ἃ δεῖ τὸ Μεσολόγγιον. Τὰ ἕτοιμα μισθωτὰ στρατεύματα τῆς Σ. Διοικήσεως εἶναι τόσον ὀλίγα, ὥστε βέβαια δὲν δύνανται νὰ τῷ δώσουν κάμμίαν συνδρομὴν, ἐκτὸς ἂν ὑποτεθῶσιν ὅτι εἶναι συστρατιῶται τῶν ἐν Μαραθῶνι ὑπὲρ πατρίδος θυσιασθέντων, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνύπαρκτον. Οἱ ἐγκάτοικοι τῆς Στερεᾶς, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν εἶσθαι εἰς κατάστασιν διὰ νὰ δώσωσιν ἀληθινὴν καὶ βάσιμον τὴν συνδρομὴν εἰς τοιαύτην κρίσιμον τοῦ ἔθνους περίστασιν, καὶ διότι δὲν ἐνεργοῦνται ὡς δεῖ, καὶ διὰ τὴν ἀδράνειαν καὶ . . . . . . τῶν ὁπλαρχηγῶν των, καὶ διότι δὲν παρατηροῦσιν ἓν βάσιμον κίνημα, καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸ βασιμώτερον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἐκινοῦντο αὐτοὶ, ἀπελπίσθησαν εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς ὀλίγου βέβαια ἤθελον εἶσθαι διεσκορπισμένοι ἔνθεν κἀκεῖθεν καὶ κεκρυμμένοι εἰς τὰ σπήλαια, τὸ ὁποῖον, ἂν δὲν λανθανώμεθα, εἶναι ὄχι ὀλίγον ἐπιζήμιον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν. Ὁ στρατηγὸς Καραϊσκάκης, ὅστις ἤθελεν εἶναι εἰς κατάστασιν διὰ νὰ δώσῃ συνδρομὴν εἰς τὸ κινδυνεῦον Μεσολόγγιον καὶ διὰ τὴν σταθερὰν ἐπιμονήν του, καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν του καὶ διὰ τὴν στρατηγηματικότητά του, ἤδη διὰ τὴν

διόλου ἔλλειψιν τῆς τροφῆς, καθὼς καὶ κάθε ἄλλου ἀναγκαίου πρὸς κίνησιν τῆς ἀπαιτουμένης συνδρομῆς τοῦ Μεσολογγίου, εὑρίσκεται βεβιασμένος, καθὼς καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του, νὰ περιφέρωνται ἔνθεν κἀκεῖθεν διὰ νὰ ζῶσιν. Ἀλλ' οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, δὲν μένει πλέον βέβαια ἀμφιβολία, ὅτι εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Μεσολόγγιον εὑρίσκεται κατάστασιν, κινδυνεύει, καὶ ὅταν εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν τὸ Μεσολόγγιον, βέβαια καὶ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος κινδυνεύει, καὶ ἂν ὄχι δι' ἄλλο, κἂν διότι ἄνοιξις. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐνοχλῶμεν τὴν σεβαστήν μας Διοίκησιν μὲ συλλογισμούς, τοὺς ὁποίους ἂν ὄχι ἄλλοτε, τώρα βέβαια ὀφθαλμοφανῶς βλέπει καὶ γνωρίζει, δὲν ἐκτεινόμεθα κατ' ἄλλο εἰμὴ εἰς τὸ νὰ τῆς παραστήσωμεν, ὡς καλῶς παρὰ τῶν ῥηθέντων πληροφορεῖται, ὅτι διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς τὸ Μεσολόγγιον συνδρομή, κατ' ἄλλον τρόπον δὲν δύναται ποτὲ νὰ γίνῃ, παρὰ ἂν ἓν μέλος τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ σώματος κινηθῇ μὲ τὴν πλέον σφοδρὰν δραστηριότητα καὶ ταχύτητα μὲ ὅσα περισσότερα δυνηθῇ νὰ συναθροίσῃ στρατεύματα ἀπὸ τὰ ἠρεμοῦντα, τὰ ὁποῖα ἀναντιῤῥήτως δὲν εἶναι ὀλίγα, διότι ἄλλο μέρος κατὰ τὸ παρὸν δὲν κινδυνεύει ὁ ἐχθρὸς καὶ μὲ ἐφόδια τροφῆς καὶ πολέμου, καὶ οὕτω βέβαια ἐλευθεροῦται καὶ τὸ Μεσολόγγιον, καὶ πολλὰ καλὰ ἑπομένως γίνονται, διότι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ φατρίαι παύουν, καὶ ὁ λαὸς τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, παρατηρῶν τὸ τοιοῦτον κίνημα βάσιμον, βέβαια ἐνθουσιᾶται καὶ κινεῖται ὡς δεῖ καὶ καθ' ἃ δεῖ.

Ταῦτα πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν κατὰ πατριωτικὸν χρέος ἀναφέρομεν, καὶ πάλιν λέγομεν ὅτι χωρὶς ἓν τοιοῦτον κίνημα τὸ πολυθρύλλητον Μεσολόγγιον βέβαια κινδυνεύει, καὶ μ' αὐτὸ ἴσως καὶ οἱ ἐν αὐτῷ μόνοι ἥρωες τῆς

καταθλιβομένης πατρίδος. Μένομεν μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Τῇ 14 Μαρτίου 1826, Πλάτανος Κραβαρίου.

Οἱ Πατριῶται,

Νικόλαος Τσαβέλλας.— Ἀθανάσιος Δράκος.— Δ. Πανᾶς.—Κ. Δ.

Ἀριθ. 165.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 24 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας, καὶ ἐπληροφορήθη δι' αὐτῆς ἡ Διοίκησις περὶ πάντων, ὅσα ἐκ φήμης εἶχε μάθει πρότερον διὰ τὸν ἀδελφικὸν δεσμόν, μὲ τὸν ὁποῖον συνδεθέντες μετὰ τῶν συναδελφῶν σας Ὑδραίων, Ποριωτῶν καὶ Κρανιδιωτῶν, ἐκάματε τὴν γενναίαν ἀπόφασιν τοῦ νὰ τρέξετε ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ πρὸς ὑπεράσπισιν τόσον τῆς μερικῆς πατρίδος σας, ὅσον καὶ γενικῶς τοῦ ἔθνους. Μίαν τοιαύτην ἡρωϊκὴν καὶ γενναίαν ἀπόφασιν τόσον περισσότερον τὴν ἐπαινεῖ ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπή, ὅσον εἶναι πεπεισμένη ὅτι θέλετε ἐπιμείνει εἰς αὐτήν, βλέποντες τὸ δεινὸν καὶ τὸ κατεπεῖγον τῶν περιστάσεων. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ Διοίκησις δὲν ἐπιθυμεῖ ἄλλο, εἰμὴ νὰ συντρέξῃ ὅσον τὸ δυνατὸν τὸν πατριωτικὸν τοῦτον σκοπόν σας. Ἀλλὰ δὲν σᾶς λανθάνει ὅτι κατὰ δυστυχίαν στερεῖται πρὸς τὸ παρὸν ἡ Διοίκησις ὅλων σχεδὸν τῶν μέσων, καὶ ἐπομένως, ἂν καὶ νὰ ἐπιθυμῇ ἐγκαρδίως νὰ σᾶς συνδράμῃ εἰς τὸν σκοπόν σας, διὰ τὴν στέρησιν ὅμως τούτων βιάζεται νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ, εἰμὴ ἐν μέρει τὰς αἰτήσεις σας. Περὶ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων σας

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας Γεωργίου Ἀνδρούτσου.

ἐφρόντισεν ἡ Διοίκησις καὶ σᾶς πέμπει διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας ἐπὶ τούτῳ 80 βαρέλια πυρίτιδα καὶ 1500 σφαίρας κανονίων, κατὰ ἀναλογίαν τῶν ὅσων εὑρίσκονται εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀποθήκας τοιούτων εἰδῶν. Τὸ ἀνάλογόν σας ἐκ τῶν ἀπὸ Λιβόρνον ἐλθόντων καταρτίων σᾶς προεστάλη· σχοινία δὲ δὲν εὑρίσκονται διὰ νὰ σᾶς σταλοῦν. Ὅθεν γνωρίζοντες τὴν ἔλλειψιν καὶ τὸ δυσπόριστον τῶν μέσων, οἰκονομήσατε τὴν ἀνάγκην σας μὲ ὅσα ἐπὶ τοῦ παρόντος σᾶς πέμπονται, ἐν ὅσῳ μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθειαν νὰ γίνῃ ἡ ἱκανὴ προμήθεια τῶν ἀναγκαίων παρὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ συντρέξῃ πραγματικώτερον τὸν σωτηριώδη σκοπόν σας.

Δὲν θέλετε ἀποδώσει βέβαια εἰμὴ εἰς τὴν ἰδίαν αἰτίαν καὶ τὴν μὴ προπαρασκευὴν ἀναλόγου ἀριθμοῦ στρατιωτῶν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς νήσου σας ἀπὸ ἐνδεχομένην ἐπιδρομὴν τοῦ ἐχθροῦ. Χωρὶς χρηματικὰ μέσα διὰ τὴν ἱκανὴν προμήθειαν καὶ οἰκονομίαν τῶν ἀναγκαίων, βιασμένη νὰ συστήσῃ εἰς διάφορα μέρη στρατόπεδα πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν κατὰ ξηρὰν κινημάτων τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσα προκηρυγμένην γενικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ διωρισμένα τὰ σημαντικώτερα τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων εἰς ἀνάλογον θέσιν ἕκαστον, δὲν ἔχει πῶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν τοιαύτην αἴτησίν σας ἡ Διοίκησις, τόσον διὰ τὸ πολὺ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν φύλαξιν τῆς νήσου σας, καθὼς καὶ διὰ τὴν στέρησιν τῶν χρηματικῶν μέσων, χωρὶς τῶν ὁποίων δὲν εἶναι κάμμία ἐλπὶς νὰ ἐκκινήσουν δι᾽ αὐτόθι στρατεύματα. Ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ παριστάνουσα πρὸς τὴν εὐγενίαν σας καὶ τὴν διάθεσίν της, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν μέσων της, καὶ τέλος πάντων τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας παρὰ πᾶσαν

ἐπιθυμίαν της βιάζεται νὰ μὴν ἐκπληρώσῃ ὅλας τὰς αἰτήσεις σας, εἶναι πεπεισμένη ὅτι χωρὶς νὰ λάβῃ ἐκ τούτου τὴν παραμικρὰν ὕφεσιν ὁ πατριωτικὸς ζῆλός σας, θέλετε ἐξακολουθήσει σταθεροὶ καὶ ἀτρόμητοι τὸ ὁποῖον ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀπεφασίσατε σχέδιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 26 Ἀπριλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης.— Ἀναγ. Δεληγιάννης.— Γ. Σισίνης. — Δ. Τσαμαδός. — Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου.— Σ. Τρικούπης. — Παναγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Κ. Ζωγράφος.

Ἀριθ. 854.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦσα μὲ δυσαρέσκειάν της, ὅτι ὅσα μέτρα ἐλήφθησαν μέχρι τοῦδε πρὸς συστολὴν τῶν κατὰ θάλασσαν καταχρήσεων καὶ κατάπαυσιν τῆς πειρατείας, δὲν ἐπέτυχαν τοῦ σκοποῦ·

Μὴν ἀμφιβάλλουσα ὅτι αἱ ἀσυγχώρητοι καταχρήσεις, καὶ αἱ ἀπάνθρωποι πειρατεῖαι μερικῶν κακοτρόπων καὶ ἀναξίων τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος σύρουν καθ' ὅλου τοῦ ἔθνους τὴν ἀγανάκτησιν τῶν οὐδετέρων δυνάμεων, καὶ τὸ μῖσος τῶν ἄλλων ἐθνῶν διὰ τὰς ὅσας ζημίας πάσχει τὸ ἐμπόριόν των·

Θέλουσα μὲ κάθε τρόπον νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τῆς παύσεως τῶν πειρατειῶν καὶ τῆς δικαίας ποινῆς τῶν πειρατῶν, διὰ τὸν ὁποῖον τοσάκις ἐπεκαλέσθη καὶ τὴν σύμπραξιν ὅλων τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος διοικητῶν τῶν οὐδετέρων δυνάμεων·

Διακηρύττει·

Α'. Κανὲν ἄλλο ἑλληνικὸν πλοῖον, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, δὲν ἔχει τὸ δι-

καίωμα νὰ ὑψώσῃ τὴν πολεμικὴν τοῦ ἔθνους σημαίαν, ἢ νὰ περιφέρεται εἰς καταδρομὴν, εἴτε ἐντὸς τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν, εἴτε ἐκτός.

Β΄. Καὶ αὐτὰ τὰ ἔνοπλα ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ἔχοντα, ἐκτὸς τῶν πολεμικῶν διπλωμάτων, τακτικὰ καταδρομῆς ἢ ἀποκλεισμοῦ ἔγγραφα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἢ ἄδειαν μερικὴν ἀπὸ τὸν Ναύαρχον, δὲν ἔχουν πρὸς τὸ παρὸν τὸ δικαίωμα νὰ κρατήσουν πλοῖα ὑπ' οὐδετέραν σημαίαν, ἐκτὸς ἐὰν αὐτὰ τὰ πλοῖα φέρουν εἰς ἐχθρικὸν τόπον, εἰς τὸν στόλον, τὰ στρατόπεδα ἢ τὰ φρούρια τῶν ἐχθρῶν, τροφὰς ἢ πολεμεφόδια, ἢ ἄλλο τι εἶδος ἀναγόμενον εἰς τὴν λαθρεμπορίαν τοῦ πολέμου.

Γ΄. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς αὐτόχρημα πειρατικά·

1. Ὅσα ἔνοπλα ἑλληνικὰ πλοῖα, μὴ ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, περιφέρονται εἰς καταδρομήν.

2. Ὅσα καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀποτελούντων μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου δὲν εἶναι ἐφωδιασμένα, ἐκτὸς τῶν πολεμικῶν διπλωμάτων, μὲ τακτικὰ καταδρομῆς ἔγγραφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἢ μερικῆς ἀδείας ἀπὸ τὸν Ναύαρχον.

3. Ὅλα τὰ εἰς καταδρομὴν περιφερόμενα ἔνοπλα πλοῖα, οἷον μίστικα, περάματα, αἱ λεγόμεναι κλεφτρῶναι κτλ.

Δ΄. Αἱ κατὰ τὰς νήσους καὶ τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ δυνάμεις, καὶ τὰ ἐφωδιασμένα μὲ πολεμικὰ διπλώματα πλοῖα χρεωστοῦν νὰ κατακρατοῦν καὶ διευθύνουν εἰς τὴν Διοίκησιν ὅλα τὰ κατὰ τὸν ἀνωτέρω παράγραφον θεωρούμενα ὡς αὐτόχρημα πειρατικὰ πλοῖα· ἐναντιούμενα δὲ, νὰ τὰ πολεμοῦν καὶ καταδιώκουν, ὥστε καὶ νὰ τὰ βυθίζουν, ἢ συλλαμβανόμενα νὰ

τὰ πυρπολοῦν, τοὺς δ' ἐν αὐτοῖς πειρατὰς νὰ πέμπουν πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Ε'. Αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἡ κατασκευὴ τῶν περαμάτων καὶ κλεφτρώνων, καὶ ἄλλων ὁμοίων πλοιαρίων ἐπὶ φανερῷ σκοπῷ πειρατείας κατασκευαζομένων· οἱ δὲ κατασκευασταὶ τῶν τοιούτων πλοιαρίων, ἐὰν δὲν παύσουν ἀμέσως τὴν ὁποίαν ἐπεχειρίσθησαν κατασκευὴν, ἢ ἐπιχειρισθοῦν αὐτὴν εἰς τὸ μέλλον, καὶ αἱ κοινότητες τῶν νήσων ἢ παραλίων, ὅπου κατασκευάζονται τὰ τοιαῦτα πλοιάρια, ἐὰν δὲν ἐμποδίσουν ἀμέσως τοὺς κατασκευαστὰς, θέλουν παιδεύεσθαι οἱ μὲν μὲ χρηματικὴν ποινὴν καὶ φυλακὴν, αἱ δὲ μὲ ποινὴν χρηματικήν.

ΣΤ'. Ὅσα πλοῖα ὑπ' οὐδετέραν σημαίαν, φέροντα εἴδη πολεμικοῦ λαθρεμπορίου, συλληφθοῦν ἀπὸ πλοῖα ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου καὶ ἔχοντα τακτικὰ καταδρομῆς ἢ ἀποκλεισμοῦ ἔγγραφα, κατὰ τὸν § β'., νὰ φέρωνται ἐξ ἅπαντος ὅπου τὸ θαλάσσιον δικαστήριον, διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ κρίνωνται· ἄλλως, ἐὰν οἱ κατασχόντες αὐτὰ, πρὶν τὰ φέρουν ὅπου τὸ θαλάσσιον δικαστήριον, ἢ πρὶν ἐκδοθῇ ἡ τακτικὴ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου, ἁπλώσουν χεῖρα ἐπάνω εἰς τὸ φορτίον, διασκορπίσουν ἢ διαρπάσουν αὐτὸ, ἐξυβρίσουν ἢ πληγώσουν τὸν πλοίαρχον, τοὺς ναύτας, ἢ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, ὄχι μόνον θέλουν χάνει κάθε καταδρομικὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἠμποροῦσαν νὰ ἔχουν, ἀλλὰ θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πειραταὶ, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων διωρισμένας ποινάς.

Ζ'. Ἡ παροῦσα διακήρυξις θέλει κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς Ναυάρχους καὶ Διοικητὰς τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον ναυτικῶν μοιρῶν τῶν οὐδετέρων δυνάμεων, τῶν ὁποίων ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἐπικαλεῖται καὶ πάλιν τὴν

δραστήριον συνδρομὴν διὰ τὴν συστολὴν τῶν καταχρήσεων καὶ τὴν κατάπαυσιν τῶν πειρατειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐν ᾧ ὁμολογουμένως ἐξαπλοῦνται ὄχι μόνον εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν οὐδετέρων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων οὐδ' αὐταὶ αἱ οἰκίαι, οὐδὲ τὰ κτήματα, οὐδὲ ἡ ζωὴ πολλάκις ἔμειναν ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τοὺς κακούργους, μ' ὅλον τοῦτο σύρουν τὴν γενικὴν καταχραυγὴν καὶ ἀγανάκτησιν ἐναντίον τοῦ ἀθώου ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐναντίον ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Τῇ 27 Μαΐου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης.— Ἀναγνώστης Δεληγιάννης.—Γεώργιος Σισίνης.— Δ. Τσαμαδός.—Σ. Τρικούπης.—Ἰωάννης Βλάχος.—Παναγιώτης Δημητρακόπουλος.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Κ. Ζωγράφος.

Ἀριθ. 1387.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους τῶν νήσων Ὕδρας καὶ Σπετσῶν (α).

Χθὲς ἡ Διοίκησις σᾶς ἐπληροφόρησε περὶ τῶν πολεμικῶν κινημάτων τοῦ ἐχθροῦ ἐναντίον τῆς Σπάρτης, περὶ τῆς ἀποτυχίας του εἰς διαφόρους ἐπιδρομὰς ἐναντίον τοῦ Ἁρμυροῦ καὶ περὶ τῆς μεγάλης ἀνάγκης τοῦ νὰ παρουσιασθῇ ἐκεῖ ὅσον τάχος μία ναυτικὴ δύναμις. Τὰ γράμματα ὁποῦ ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλήφθησαν, διηγούμενα τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, μᾶς δίδουν τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας ἐξ αἰτίας τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὁ ὁποῖος ἄναψεν εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον ὥραν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Σπαρτιατῶν. Ἀλλά,

(α) Τὰ Ὑδραϊκά, σελ. 136.

διὰ νὰ ἐξαφθῇ ἔτι μᾶλλον ὁ σπαρτιατικὸς ζῆλος, καὶ νὰ γένουν τὰ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπιχειρήματα ἐπιτυχέστερα, ἡ παρουσία μιᾶς ναυτικῆς δυνάμεως εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα εἶναι ὑπὲρ ἄλλοτε συντελεστικωτέρα. Ἡ ἀνέχεια τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου δὲν ἀπελπίζει τὴν Διοίκησιν, ὅτι θέλει πραγματοποιηθῇ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἡ ἔκπλευσις τῶν ἀναγκαίων πλοίων διὰ τῆς φιλοτίμου καὶ πατριωτικῆς συνδρομῆς τῶν νήσων σας, ὑποσχομένης τῆς Διοικήσεως ν' ἀποζημιώσῃ μετ' εὐγνωμοσύνης τὰς νήσους σας περὶ τῆς ἐκπλεύσεως αὐτῆς τῆς δυνάμεως, ὅταν εὐπορήσῃ τὸ ταμεῖον.

Τὴν 27 Ἰουνίου 1826, Βούρτσιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης.—Α. Μοναρχίδης —Α. Χ. Ἀναργύρου.—Σ. Τρικούπης.—Ἰωάννης Βλάχος.—Δ. Τσαμαδός.—Ἀναγνώστης Δεληγιάννης.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Κ. Ζωγράφος.

Πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπήν.

Νίκη! Νίκη! τρόπαια πάλιν ἐστήσαμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ὑπερήφανος Ἰμπραΐμης, ὁ πάντοτε θριαμβευτής, ταπεινωθεὶς κατὰ τὴν 22 τοῦ παρόντος μηνὸς παρὰ τῶν γενναίων βραχιόνων Σπαρτιατῶν, καὶ μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ὑποφέρῃ τὴν μεγάλην καταισχύνην του, ἀδημονῶν καὶ ὡς λέων μαινόμενος φρυάττει κατὰ τῆς Σπάρτης ἐκδίκησιν καὶ ἱκανοποίησιν. Βλέπων δὲ ἀδύνατον νὰ διασπάσῃ τοὺς προμαχῶνάς μας, ὡς καλῶς ὠχυρωμένους ἀπὸ τὰ στήθη τῶν στρατιωτῶν μας, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπρόσμενον ἐκ δευτέρου μὲ ἀπόφασιν ἢ νὰ τὸν νικήσουν ἢ ν' ἀποθάνουν ἐνδόξως, ἀπελπίζεται τούτου τοῦ κινήματός του καὶ μεταχειρίζεται ἄλλο στρατηγηματικώτερον παρὰ ποτέ. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, δηλαδὴ εἰς τὰς 23, ἑτοιμάσας δύω χιλιάδας ἐπιλέκτους

στρατιώτας, τακτικούς τε καὶ ἀτάκτους, ἐπεμβῆκε πρὸς τὸ ἑσπέρας εἰς τὰ πλοῖα, καὶ διὰ νυκτὸς πλέει εἰς Δηρὸν, κείμενον πλησίον Τσίμοβας (α), ἔνθα ἔκαμε τὴν ἀπόβασίν του κατὰ τὴν 24 πρὸς τὰ ξημερώματα· συγχρόνως δὲ μὲ τὸ λοιπὸν στράτευμά του, ἱππικόν τε καὶ πεζὸν, κινεῖται κατὰ τοῦ Ἀρμυροῦ, ἔνθα εὗρε περισσοτέρας δυνάμεις παρὰ τὸ πρῶτον, κτυπᾶται πάλιν μὲ γενναιότητα, καὶ φεύγει μὲ ταχύτητα εἰς Ἁγιασὸ, διὰ νὰ διασωθῇ παρὰ τῶν ἡμετέρων, ἐξελθόντων ἀπὸ τὰ ταμπούριά των. Οἱ δὲ τοῦ Δηροῦ ἐχθροὶ, παῤῥησιασθέντες ἔξαφνα ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν ἐκείνων τῶν μερῶν, κατὰ πρῶτον ἔφερον πανικὸν φόβον, ὄχι δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, εἰμὴ διότι οἱ στρατιῶται ἔλλειπον εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀρμυροῦ, δι' ὃ καὶ ἔτρεξαν εἰς τὰ πλησίον βουνὰ, διὰ νὰ ἀσφαλίσουν τὰ παιδιά των. Οἱ ἐχθροὶ κατὰ πρῶτον διὰ τὸ αἰφνίδιον ἐπροχώρησαν ἄνευ τινὸς ἀντιστάσεως μέχρι τῆς ἄκρης τοῦ κάτω μέρους τῆς Τσίμοβας, καύσαντες μόνον τρία τέσσαρα ὀσπίτια, ἀπροφύλακτα ὄντα· ἀλλ' ἐπομένως συναχθέντες ἀμέσως οἱ ἡμέτεροι ἕως ἑπτακόσιοι τὸν ἀριθμὸν, τὸ πλεῖστον αὐτῶν γυναῖκες καὶ γέροντες, ἐκτύπησαν τοὺς ἐχθροὺς, τοὺς ἐμπόδισαν ἀπὸ τοῦ νὰ πυρπολήσουν τὴν Τσίμοβαν καὶ τοὺς ἠνάγκασαν διὰ νὰ ὀπισθοδρομήσουν μὲ ὀλίγην φθοράν των. Τὴν εἴκοσι πέντε, ὄντες ὀλίγοι πάλιν οἱ ἡμέτεροι, ἐπολεμοῦσαν μόνον διὰ νὰ τοὺς ἔχουν περιωρισμένους, ἕως οὗ νὰ τοὺς προφθάσῃ βοήθεια, ἀλλὰ τὴν 26 φθάσαντες πολλοὶ ἀπὸ τὴν Βέργαν τοῦ Ἀρμυροῦ καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ἀνατολικῆς Σπάρτης, ὥρμησαν ἀμέσως κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους ἐπολιόρκησαν στενότατα εἰς τὸ στενὸν τοῦ Δηροῦ, ἔνθα ἀπελπισθέντες τῆς ξηρᾶς, ἐπε-

(α) Ἀρεουπόλεως.

καλοῦντο βοήθειαν παρὰ τῶν πλοίων των, παραπλεόντων ἐκεῖ· ὑπὲρ τὰ χίλια κανόνια ἔῤῥιψαν τὰ πλοῖά των κατὰ τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς Σπαρτιατῶν, διὰ νὰ διασώσουν τοὺς πολιορκουμένους, πλὴν δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τοὺς κάμουν τὴν παραμικρὰν βοήθειαν, ἐπειδὴ οἱ Σπαρτιᾶται ζητοῦντες ἱκανοποίησιν, δὲν ἐσείοντο ἀπὸ τοὺς τόπους των. Τέλος πάντων, ἀνυπόμονοι, ὥρμησαν ἀποφασιστικῶς διὰ νὰ ἀποθάνουν, καὶ ἐλθόντες εἰς χεῖρας, ἔσφαξαν, ἔπιασαν ζωντανοὺς 85 καὶ μόλις ἕως τετρακόσιοι διεσώθησαν ἀπὸ τὰ λαντσόνια. Ἀλλὰ ἐν ᾧ ἡ δυστυχὴς Σπάρτη ἔδειξεν ἐθνικὸν χαρακτῆρα ὁπωσοῦν καὶ ἐτίμησε τὴν πατρίδα ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους, κάμνουσα νίκας ὑπὲρ τὰς δυνάμεις της, ἐκ τοῦ ἄλλου παραιτεῖται παρὰ τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως ἀπρομήθευτος τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὸ στρατόπεδόν μας πάσχον τὰ μέγιστα, ἐπλησίασε νὰ διαλυθῇ, καὶ μόλις τὸ ἀπηντήσαμεν. Σεβαστὴ Διοίκησις! ποῦ αἱ τροφαὶ καὶ τὰ πολεμεφόδια, τὰ ὁποῖα σᾶς ζητοῦμεν τόσον καιρὸν διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων μας ἀναφορῶν; ποῦ δὲ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, διὰ νὰ μᾶς διαλύσουν τὴν θαλάσσιον πολιορκίαν; Ἐπροσμένατε νὰ ἴδῆτε τὸν ἐχθρὸν νὰ καύσῃ ὅλην τὴν Σπάρτην καὶ ὕστερον νὰ στείλετε, ἢ τὰ ἐῤῥιζωμένα πάθη σας δὲν σᾶς ἀφίνουν τοῦ νὰ φροντίσετε ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος; Τὸ ἔθνος ὅλον σᾶς ἐνεπιστεύθη τὴν φυσικήν του καὶ πολιτικήν του ὕπαρξιν διὰ νὰ τὴν ἐξασφαλίσετε, οὐχὶ διὰ νὰ μένετε ἀμέριμνοι, μὴ φροντίζοντες κἂν νὰ μᾶς ἀποκριθῆτε. Εἶναι γνωστόν σας ὅτι παραμικρὰ πολιτικὰ σφάλματα χάνουσιν ἐπικρατείας, πολὺ δὲ μᾶλλον τὴν Σπάρτην, ἥτις κατοικεῖται ἀπὸ μίαν χοῦφταν ἀνθρώπους. Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, ὅσον δυνάμεθα οἰκονομήσαμεν ἕως τώρα τὸ στρατόπεδον, τόσον ἀπὸ τροφάς, καθὼς καὶ ἀπὸ

πολεμεφόδια, τὰ ὁποῖα εἴχαμεν εἰς τὰ ὀσπίτιά μας, χρείας τυχούσης· τώρα δὲ μήτε διὰ στρατόπεδον ἔχομεν, μήτε διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὀσπιτιῶν μας, ὥστε ἂν ὁ ἐχθρὸς μᾶς κτυπήσῃ, χανόμεθα, χανόμεθα ἀπὸ τὴν ἔλλειψίν των. Μ'ὅλην τὴν πτώχειαν μας δὲν ἐλείψαμεν ἀπὸ τὸ νὰ καταθέσωμεν χρήματα, διὰ νὰ οἰκονομήσωμεν τροφάς, πλὴν πολιορκημένοι ὄντες, μικρὸν μέρος εὑρήκαμεν, ὥστε πάλιν εἴμεθα εἰς τὴν αὐτὴν ἀμηχανίαν καὶ φοβούμεθα μεγάλως τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου μας, τὸ ὁποῖον δικαίως καταβοᾷ ἐναντίον μας. Ἂν λοιπὸν, ὅπερ μὴ γένοιτο, καὶ διαλυθῇ ἀπὸ τὰς ῥηθείσας αἰτίας, τὸ αἷμα τόσων ἀθώων ψυχῶν νὰ ἦναι εἰς τὸν λαιμὸν ὅσων ἀδιαφόρησαν εἰς ταύτην τὴν κρισιμωτάτην περίστασιν. Ἡ Σπάρτη ἔκαμε τὸ χρέος της· τρεῖς φοραῖς ἐπολέμησε φρικωδῶς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὁποίου ἐταπείνωσε τὴν ὑπερήφανον ὀφρῦν του, ἂν δὲ χαθῇ τώρα, χάνεται ἐξ αἰτίας σας, καὶ πάλιν σώζεται ἀπὸ σᾶς. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐλάβαμεν καὶ τὸ ἐσώκλειστον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πληροφορεῖσθε ὅτι οἱ ἥρωες Σπαρτιᾶται ἐπίασαν ζῶντας καὶ ἑτέρους 150 Ἀλβανοὺς, καὶ μένομεν μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

27 Ἰουνίου, Σκαρδαμοῦλα (α), 1826.

Οἱ Πατριῶται,

Διονύσιος Μούρτσινος — Ἰωάννης Μαυρομιχάλης.— Τσαννετάκης Γρηγοράκης.— Νικολάκης Χριστέας.— Παναγος Κυβέλος.— Ἀθανασούλης Κουμουντουράκης.

Ἀριθ. 1604.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 5 Ἰουλίου σημειωμένη ἐπιστολή σας,

(α) Καρδαμύλη, χωρίον φερώνυμον δήμου, οὗ καὶ ἕδρα, τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου.

καὶ μετὰ τὴν παρατήρησιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων, μ' ὅλον ὅτι τὰ τοῦ φρουρίου εἶναι μακρὰν ἔτι τῆς καλῆς ἀποκαταστάσεως, τὴν ὁποίαν ψευδὴς ἴσως φήμη σᾶς ἀνήγγειλεν, ἔσπευσεν ἡ Διοίκησις, καθ' ὅσον ἠδυνήθη, νὰ ἀπαντήσῃ τὰς αἰτήσεις σας, καὶ σᾶς ἔστειλε 14 κανόνια τῶν 18 λιτρῶν, 6 κανόνια τῶν 32 λιτρῶν, καὶ 4 τῶν 9, ὅλα μὲ τὰ κρεββάτιά των καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖά των, 2000 σφαίρας τῶν 18, 500 τῶν 9, καὶ 1100 τῶν 32, καὶ 100 βαρέλια πυρίτιδος κανονίου. Ἐδόθησαν προσέτι καὶ 2 κανόνια τῶν 18 μὲ 400 σφαίρας διὰ τὴν νεοσυστηθεῖσαν βαρκοκανονιέραν· σπουδάζει νὰ εὐκολύνῃ καὶ τὸ περὶ στρατιωτῶν καὶ τροφῶν κεφάλαιον, ἀλλὰ περὶ τούτων ἐλπίζει αὔριον νὰ σᾶς δώσῃ ἀκριβεῖς καὶ εὐαρέστους πληροφορίας.

Ἐν Βουρτσίῳ, τῇ 8 Ἰουλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Ἀναγνώστης Δεληγιάννης.—Α.Χ. Ἀναργύρου.—Α. Μοναρχίδης.—Σ. Τρικούπης.—Π. Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Βλάχος.— Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Κ. Ζωγράφος.

Ἀριθ. 1426.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν τριῶν ἐγγράφων σας, σημειωμένων ἀπὸ τὰς 23 καὶ 28 τοῦ ἤδη λήγοντος, ἡ Διοίκησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ σᾶς ἐκφράσῃ τὴν λύπην της, ὄχι τόσον διὰ τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐκπλεύσεως μιᾶς μοίρας τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅσον διότι ἐξ αὐτῆς ἐμποδίσθη εἰς τὴν πλέον ἁρμοδίαν στιγμὴν ἡ θαλάσσιος δύναμις εἰς τὰ κινήματα τῶν Σπαρτιατῶν. Ἡ Διοίκησις, ἐν ᾧ δὲν ἔχει

τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν ὅτι καὶ ὅλον καὶ καλῶς ἑτοιμασμένον τὸν ἐχθρικὸν στόλον παρουσιασθέντα, θὰ ἀντικρούσουν γενναίως οἱ ἀτρόμητοι θαλασσινοί μας, μὲ δυσαρέσκειάν της εὑρίσκεται ἀναγκασμένη νὰ μὴ ἀπαντήσῃ εἰμὴ ἐν μέρει τὰ ζητήματά σας. Ἡ διαταγὴ πρὸς τὸν Φαβιέρον ἔγεινε καὶ σᾶς ςέλλεται· διετάχθη καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν πολεμεφοδίων νὰ δώσῃ ὅσα ἔχει ἀπὸ τὰ ζητούμενα παρὰ τοῦ Ταγματάρχου. Ἡ ποσότης τῆς εὑρισκομένης πυρίτιδος εἶναι πολλὰ ὀλίγη, μ' ὅλα ταῦτα καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ὀλίγης σᾶς στέλλονται ἑκατὸν βαρέλια, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὸν στόλον ὅλον. Κατὰ τὴν αἴτησίν σας καὶ τὴν ἐπιθυμίαν της, ἤθελεν ἡ Διοίκησις σᾶς διευθύνει καὶ τὰ ζητούμενα στρατεύματα, ἂν ἦτον δυνατὸν νὰ τὰ ἐνοικιάσῃ ἄνευ χρημάτων· ἡ παντελὴς ὅμως ἀχρηματία ὄχι μόνον κάμνει πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατον τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν αἰτημάτων σας, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἄλλας οὐσιωδεστάτας καὶ τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐργασίας κινδυνεύει νὰ παραλύσῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἰουλίου 1826

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Σ. Τρικούπης.—Ἰωάννης Βλάχος.— Α. Δεληγιάννης.— Δ· Τσαμαδός.—Α. Μοναρχίδης.—Α. Χ. Ἀναργύρου.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Α. Ζωγράφος.

Ἀριθ. 2254.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς διευθύνεται ἀντίτυπον διακηρύξεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως, δι' ἧς συγκαλεῖται ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις.

Προσπαθήσετε λοιπὸν, κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, διὰ νὰ ἐπιταχύνωσιν οἱ πληρεξούσιοί σας τὴν παρουσίαν των εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον καὶ χρόνον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Αὐγούστου 1826.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Α. Χ. Ἀναργύρου.—Α. Μοναρχίδης.—Κ. Ζῶτος.—Ἰωάννης Βλάχος.—Γεώργιος Σισίνης.—Σ. Τρικούπης.— Παναγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. **112.**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Διακηρύττει.

Ἡ ἐν Ἄστρει δευτέρα ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, προνοοῦσα περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ἐξέδωκε ψήφισμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἔμελλε νὰ συγκαλεσθῇ, μετὰ παρέλευσιν ῥητῆς ἐποχῆς, τρίτη τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Αἱ παρεμπεσοῦσαι πολύτροποι μεταβολαὶ μόλις ἐσυγχώρησαν νὰ συναχθῶσιν οἱ διὰ τὴν τρίτην ἐθνικὴν Συνέλευσιν διορισθέντες πληρεξούσιοι περὶ τὰς 6 Ἀπριλίου, ὅτε ἤρχισαν ἐν τάξει τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, καὶ προέβαινον μὲ τὴν ἀνήκουσαν τάξιν καὶ ἀταραξίαν νοὸς εἰς τὴν σκέψιν τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ πτῶσις τοῦ προμαχῶνος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Μεσολογγίου, ὅπου συνεθραύετο τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βαρβαρικῆς δυνάμεως, καὶ πολλὰ ἄλλα παρόντα καὶ ὅσον οὔπω ἐπαπειλούμενα δεινὰ ἔδωκαν χώραν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. Δ'. Ε'. καὶ ΣΤ'. ψηφίσματα τῆς τρίτης ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεβλήθησαν πρὸς καιρὸν αἱ ἐργασίαι της, καὶ ἐμπιστεύθη ἡ δι-

οίκησις τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων εἰς δύω ἐπιτροπὰς, τὴν μὲν, Διοικητικὴν ὀνομασθεῖσαν, τὴν δὲ, Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως. Οἱ συγκροτοῦντες λοιπὸν τὴν εἰρημένην Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε'. ψήφισμα, πρῶτον καὶ οὐσιωδέστατον χρέος μας νομίζομεν νὰ συγκαλέσωμεν τοὺς ἐκλεγμένους πληρεξουσίους τῆς τρίτης τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, διὰ νὰ δώσωσι τέλος εἰς τὰς ἀναβληθείσας ἐργασίας των, αἱ ὁποῖαι ἦτον σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῶσι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐντέλειαν καὶ ἡσυχίαν ἐν τῷ μέσῳ τοσούτων κινδύνων καὶ ταραχῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ περὶ τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους σκέψεις πρέπει νὰ ἦναι μακρὰν παντὸς θορύβου, μακρὰν τῶν πολυταράχων φροντίδων τοῦ πολεμικοῦ σταδίου, διὰ νὰ μὴ ἀνακόπτωνται, καὶ ἢ ἀναβάλλωνται, ἢ, τὸ χειρότερον, καταπαύωνται, ἐκρίθη ἁρμόδιος τόπος διὰ τὰς συνεδριάσεις ἡ νῆσος Πόρος, τῆς ὁποίας ἡ ἀσφάλεια, ἡ κεντρικὴ καὶ ἀπηλλαγμένη πάσης ὀχλικῆς συῤῥοῆς θέσις, θέλει συντρέξει πολὺ εἰς τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἡ ἐποχὴ, ἡ διωρισμένη παρὰ τοῦ ψηφίσματος, εἶναι τὸ τέλος τοῦ ἐρχομένου Σεπτεμβρίου μηνός· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος ἀπαιτοῦσι ταχυτέραν ἀντίληψιν καὶ ὡριμωτέραν σκέψιν περὶ τοῦ μέλλοντος, προσδιορίζεται ἡ ἀρχὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως τὴν πρώτην τοῦ Σεπτεμβρίου, ὥστε πρέπει ἕως τέλη Αὐγούστου νὰ ἦναι συνηγμένοι εἰς Πόρον οἱ διωρισμένοι πληρεξούσιοι.

Ταῦτα κατὰ χρέος ἱερὸν διακηρύττομεν εἰς τὸ πανελλήνιον, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι οἱ πληρεξούσιοι, γνωρίζοντες πόσον ἀναγκαιοτάτη εἶναι ἡ παρουσία των διὰ τὴν ταχεῖαν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, θέλουν

σπουδάσει νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν διορισθέντα τόπον ἐντὸς τῆς διατεταγμένης ἐποχῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Αὐγούστου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Βασίλειος Ν. Μπουδούρης.— Σπυρ. Καλογερόπουλος.— Γεώργιος Μπούκουρης.—Ἐμ. Ξένος.—Ν. Ῥενιέρης.—† Ὁ Ἄρτης Πορφύριος.— Ἀναστάσιος Λόντος.— Γεώργιος Αἰνιάν.— Ἀναγνώστης Κοπανίτσας.— Χρῆστος Βλάσσης.— Γεώρ. Δαρειώτης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Χ. Κλονάρης.

Ἀριθ. 3069.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἐπροσδιόρισε τὸ ἥμισυ τοῦ ἤδη πωληθέντος δασμοῦ τῆς νήσου Σύρας, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐκτὸς Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος, ἢ ἐὰν πωληθῶσιν, ἢ ἐὰν συναχθῶσι δι' ἐπιστατῶν, νὰ δοθῶσι πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ τῶν τριῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν περὶ τούτου πρὸς πληροφορίαν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.— Α. Δεληγιάννης.— Γ. Σισίνης.— Σ. Τρικούπης.— Ἰωάννης Βλάχος.— Κ. Ζῶτος.— Α. Χ. Ἀναργύρου.— Α. Μοναρχίδης.— Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 3394.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κοντὰ εἰς τὰς 55,000, ἤτοι πενῆντα πέντε χιλιάδας γρόσια, τὰ ὁποῖα ἐπληρώθησαν εἰς τὸν στόλον ἀπὸ τοὺς δασμοὺς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, διετάχθη

σήμερον νὰ πληρώσῃ ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Σύρας εἰσέτι τριάντα χιλιάδας, ἀριθ. 30,000, ἀπὸ τὸν ἴδιον πόρον διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ στόλου, καὶ εἰδοποιεῖσθε περὶ τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Χ. Ἀναργύρου.—Ἰωάν. Βλάχος.—Δ. Τσαμαδός.—Ἀναγνώστης Δεληγιάννης. — Γεώργιος Σισίνης. — Κ. Ζῶτος.—Παναγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως ἔλαβεν ἔγγραφον παρὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας Στρατφόρδ Κάνιγγ, γεγραμμένον κατὰ τὴν 3 τοῦ παρόντος ε. ν. εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγγέλλει, ὅτι ἔλαβε τὰς ὁποίας ἐπερίμενεν ἀπὸ τὴν αὐλήν του ὁδηγίας, διωρισμένος ὢν νὰ προβάλῃ προτάσεις εἰς τὸν Ὀθωμανὸν ὑπουργόν, θεμελιωμένας ἐπάνω εἰς τὰς προτάσεις τῶν Ἑλλήνων· ὅτι ἀφωσιωμένος ὢν εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθησιν, περιμένει τὴν στιγμὴν (ἥτις δὲν ἀργοπορεῖ), καθ' ἣν λαμβάνουσι τέλος αἱ τῆς Ῥωσσίας μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας διαφοραί· ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις εἰς τὸ Ἀκερμὰν (ὅπου εἶναι ἡ Σύνοδος τῶν πληρεξουσίων Ῥωσσίας καὶ Πόρτας) τελειόνουν ταύτην τὴν ἑβδομάδα καθ' ἣν γράφει, καὶ ὅτι παρευθὺς ἐξαποστέλλεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν Ῥωσσικὸς ὑπουργός, μὲ τὴν σύμπραξιν τοῦ ὁποίου δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι δὲν θέλει γίνει ἀργοπορία.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1826.

Ἀριθ. 3474.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Τοπάλη Βυζαντινὸς στό-

λος, ἀφ' οὗ διέπλευσεν εἰς Τένεδον, ὅθεν ἔλαβε νέαν ναυτικὴν βοήθειαν, ἐπέστρεψε πάλιν εἰς Μυτιλήνην, καὶ ἤδη μὲ περισσοτέρας παρὰ πρότερον δυνάμεις ἐπιμένει πάλιν εἰς τὸ κατὰ τῆς Σάμου ὀλέθριον σχέδιόν του, καὶ ἰδοὺ ἡ Σάμος ἐκτεθειμένη ἐκ νέου εἰς κίνδυνον μέγαν. Δὲν μένει λοιπὸν ἀμφιβολία, ὅτι εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης νὰ ἀντιτάξωμεν ἀνάλογον σταθερότητα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Τοπάλης δεικνύει ἐπιμονὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τόσων ὀλεθρίων σκοπῶν του, τοὺς ὁποίους βεβαιότατα μὲ τὴν θείαν βοήθειαν ἡ γενναία ἀπόφασις τοῦ ναυτικοῦ μας δὲν θέλει δυσκολευθῆ καὶ αὖθις νὰ ἀνατρέψῃ ἐκ νέου μὲ περισσοτέραν καταισχύνην καὶ φθορὰν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σπεύδει ἡ Διοίκησις νὰ σᾶς προτρέψῃ καὶ νὰ σᾶς διατάξῃ διὰ νὰ ἐπιταχύνετε ἐξ ἀποφάσεως ὅσον τὸ συντομώτερον τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων σας, διὰ νὰ ἑνωθῆτε μετὰ τῶν συναδελφῶν σας Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν, καὶ οὕτω νὰ προλάβωμεν νὰ διασώσωμεν τὴν Σάμον ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον· ἐκπλέει δὲ ἤδη ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀτμοκίνητον, τὸ ὁποῖον βέβαια θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα.

Κύριοι! ἐνθυμηθῆτε ὅτι αὕτη εἶναι ἡ κρισιμωτάτη περίστασις διὰ τὴν Ἑλλάδα· τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων μας εἶναι ἐγγὺς, καὶ, κατὰ τὴν τελευταίαν κοινοποίησιν τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας Κ. Κάνιγγ, δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι πλησιάζει ἡ στιγμὴ, καθ' ἣν ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος μέλλει ἐξ ἅπαντος νὰ ἀποφασισθῇ. Ἂς μὴ ἀπαυδήσωμεν λοιπὸν εἰς τὸ τέλος, ἀλλ' ἂς διπλασιάσωμεν μάλιστα τὸν ζῆλον καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν μας, διὰ νὰ ἐπισφραγίσωμεν ἐνδόξως τοὺς ἑξαετεῖς πολυωδύνους ἀγῶνάς μας καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν ἐντὸς ὀλίγου τοὺς καρποὺς τῶν πόνων μας καὶ τῶν μεγάλων μας θυσιῶν. Ἡ Διοίκησις εἶναι τόσον πολὺ πεπεισμένη εἰς τὴν ἐγνω-

σμένην φρόνησιν καὶ δραστηριότητά σας, ὥστε κρίνουσα πάντη περιττὰς πρὸς τὴν εὐγενίαν σας τὰς προτρεπτικὰς ἐκφράσεις, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ὑπαγορευόμενοι πάντοτε ἀπὸ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς πατρίδος, ἤδη μάλιστα ὑπὲρ ἄλλοτε θέλετε καταβάλει ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην σπουδὴν, διὰ νὰ πανηγυρίσῃ ὅσον οὔπω ἡ Ἑλλὰς νέους ἐνδόξους θριάμβους τοῦ ναυτικοῦ, οἵτινες βεβαιότατα θέλουν προσθέσει μέγα βάρος εἰς τὴν τύχην τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Ἰωάννης Βλάχος. —Κ. Ζῶτος.— Δ. Τσαμαδός.—Ἀναγνώστης Δεληγιάννης.— Γεώργιος Σισίνης.— Παναγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.— Α. Χ. Ἀναργύρου.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 3627.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσιν ἐκ τοῦ προχείρου αἱ κατεπείγουσαι ἀνάγκαι τοῦ στόλου, ἡ Διοίκησις μὴ ἔχουσα ἄλλον τινὰ πόρον, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβάλῃ δάνειον εἰς τὸν οἶνον τῶν δύω νήσων Σάμου καὶ Σαντορήνης. Σᾶς διευθύνονται λοιπὸν ἀντίγραφα τῶν περὶ τούτου διαταγῶν πρὸς τὴν Διευθυντικὴν τοῦ Αἰγαίου πελάγους Ἐπιτροπὴν, μετὰ τῆς ὁποίας συνεννοηθῆτε ἐγκαίρως κατὰ τὸ δέον.

Τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός. —Ἀναγνώστης Δεληγιάννης.— Γεώργιος Σισίνης.— Α. Χ. Ἀναργύρου. —Ἰωάννης Βλάχος. — Α. Μοναρχίδης. — Κ. Ζῶτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 3621.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὴν Διευθυντικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Ἀφ' ἑνὸς μέρους ἡ κατεπείγουσα ἀνάγκη νὰ ἐξοικονομηθῇ ἐκ τοῦ προχείρου ὁ στόλος, ὅστις εὑρίσκεται εἰς ἐνέργειαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ παντελὴς ἀχρηματία τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου ὑπαγόρευσαν τὴν Διοίκησιν νὰ προστρέξῃ εἰς δάνειον, τὸ ὁποῖον, ὡς θέλετε παρατηρήσει ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3614 διαταγῆς, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν οἶνον τῶν δύω νήσων Σάμου καὶ Σαντορήνης.

Ἡ Διοίκησις, ἔχουσα πεποίθησιν εἰς τὴν προθυμίαν τῶν κατοίκων αὐτῶν τῶν νήσων, καὶ εἰς τὴν δραστήριον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐνέργειαν, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλει ἐνεργηθῇ ταχέως ἡ εἴσπραξις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δανείου, τόσον ἀναγκαίου εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν. Διατάττεται δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτη, ἀφ' οὗ δώσῃ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δανείου εἰς τὸν Κ. Ἄστιγξ τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3615 διαταγῆς προσδιορισθέντα τάλληρα δίστηλα δύω χιλιάδας, τὰ ἐπίλοιπα τοῦ δανείου τούτου νὰ παραδώσῃ ἀνελλιπῶς ὅπου ἀνήκει, πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου. Ἐν τοσούτῳ ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ κατεπεῖγον τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης, ἄς καταβάλῃ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην σπουδὴν εἰς τὴν ὅσῳ ταχυτέραν εἴσπραξιν τοῦ δανείου τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Βλάχος. — Δ. Τσαμαδός. — Α. Δεληγιάννης. — Γ. Σισίνης. — Α. Χ. Ἀναργύρου.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

De la Sirènne, le 22 Ottobre 1826.

Messieurs.

Les démarches qui vont être faites près de la Pôrte pour tenter un arrangement entre les Grecs et les Turcs, devant être cordialement appuyées par l'ambassadeur de S. M. C. C. je ne dois perdre un moment de vous déclarer que mon Gouvernement regardera comme un obstacle à toute pacification possible:

1. La continuation des excès des pirateries qui sont le résultat de l'insubordination de la flotte.

2. Les divisions qui regnent malheureusement chez vous ainsi que les intriques qui tendent à abuser ceux d'entre vous, qui croiraient voir un moyen de salut ailleurs que dans la médiation des puissances.

Sans donc vous départir des moyens de défense légitime qui sont encore en votre pouvoir, je ne puis que vous engager à prendre ces deux points en grande considération, et à effacer toute denonciation et toute attitude de parti.

J'ai l'honneur d'être,

Votre très humble et très obéissant Serviteur,

De Rigny.

A la commission de Gouvernement, à Napoli.

Κύριοι!

Ἐπειδὴ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα θέλουν γίνει εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν, διὰ νὰ γίνῃ ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων, μέλλουν νὰ ὑποστηριχθῶσιν ἐγκαρδίως ἀπὸ τὸν πρέσβυν τῆς Αὐτοῦ Χρ. Μεγαλειότητος, σπεύδω νὰ σᾶς κοινοποιήσω, ὅτι ἡ Διοίκησίς μου θέλει θεωρήσει ὡς ἐμπόδιον εἰς πᾶσαν δυνατὴν εἰρηνοποίησιν, α΄.) τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἀταξιῶν καὶ πειρατειῶν, αἵτινες εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς μὴ πειθαρχίας τοῦ στόλου· β΄.) τὰς διαιρέ-

σεις, αἵτινες κατὰ δυστυχίαν ἐμφιλοχωροῦν εἰς ὑμᾶς, ὡσαύτως καὶ τὰς ῥᾳδιουργίας, τὰς ὁποίας μετέρχονται ὅσοι μεταξὺ ὑμῶν φαντάζονται μέσον σωτήριον ἄλλο, παρὰ τὸ ἐκ τῆς μεσιτείας τῶν δυνάμεων. Χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθῆτε λοιπὸν ἀπὸ τὰ μέσα τῆς νομίμου ὑπερασπίσεως, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν ἐξουσίαν σας, σᾶς προτρέπω νὰ στοχασθῆτε ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ δύω ἄρθρα καὶ νὰ σβέσητε πᾶν ἴχνος διαιρέσεως.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι·

Ταπεινότατος καὶ προθυμότατος ὑμῶν δοῦλος,

ΔΕ-ΡΙΓΝΥ.

Ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1826, Ναύπλιον.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 3614.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τὴν μεγίστην ἀχρηματίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὴν σήμερον τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ διὰ τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ ἐξοικονομηθῇ ἐκ τοῦ προχείρου ὁ στόλος, ὅστις εὑρίσκεται εἰς ἐνέργειαν, διατάττει·

Α'. Ἐπιβάλλεται δάνειον εἰς τὸν οἶνον τῶν δύω νήσων Σάμου καὶ Σαντορήνης.

Β'. Τὸ δάνειον τοῦτο προσδιορίζεται πρὸς γρόσια δύω τὴν βαρέλαν.

Γ'. Ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Ἰω. Βλάχος.—Κ. Ζῶτος—Δ. Τσαμαδός.—Π. Μαυρομιχάλης.— Α. Δεληγιάννης.— Γεώργιος Σισίνης.— Α. Χ. Ἀναργύρου.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 3783.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦσα τὴν κατεπείγουσαν καὶ ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος, καὶ τὴν ἐνεστῶσαν ἔνδειαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔλαβε πληρεξουσιότητος παρὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐπιβάλῃ βίαιον δάνειον εἰς τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος·

Διατάττει,

Α'. Ἐπιβάλλεται δάνειον γρόσια τριάντα χιλιάδες, ἀριθ. 30,000, εἰς τοὺς δασμοὺς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐξαιρουμένων τῆς Σύρας, Ὕδρας, Πετσῶν, Πόρου, Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος.

Β'. Τὸ δάνειον τοῦτο τῶν τριάκοντα χιλιάδων γροσίων νὰ διανεμηθῇ εἰς τὸν δασμὸν ἑκάστης νήσου τοῦ Αἰγαίου πελάγους (ἐξαιρουμένων τῶν ἀνωτέρω ἕξ) ἀναλόγως τῆς τιμῆς τῆς ἀγοράσεως τοῦ οἰκείου ἑκάστου δασμοῦ.

Γ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δασμῶν τούτων ὀφείλουσιν ἐντὸς ἕνδεκα ἡμερῶν, ἀφ' οὗ κοινοποιηθῇ ἡ παροῦσα, νὰ ἀποπληρώσωσι τὴν διαληφθεῖσαν ποσότητα τοῦ δανείου.

Δ'. Ἐὰν δυστροπήσωσι καὶ ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας δὲν ἀποπληρώσωσι τὸ δάνειον, τότε διορίζονται ἐπιστάται παρὰ τῆς Διοικήσεως, οἵτινες θέλουν εἰσπράττει ἀμέσως τὰς προσόδους τῶν δασμῶν, ἕως οὗ συμπληρωθῇ ἡ ἐπιβαλλομένη ποσότης τοῦ δασμοῦ τῶν γροσίων τριάντα χιλιάδων καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐπιστατῶν.

Ε'. Ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Χ. Ἀναργύρου.—Α. Μοναρχίδης.—Δ. Τσαμαδός.—Α. Δεληγιάννης.—Ι. Βλάχος.—Κ. Ζῶτος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 3784.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦσα τὴν κατεπείγουσαν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος, καὶ τὴν ἐνεστῶσαν ἔνδειαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔλαβε πληρεξουσιότητος παρὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐπιβάλῃ βίαιον δάνειον εἰς τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος·

Διατάττει,

Α'. Ἐπιβάλλεται δάνειον εἰς τοὺς δασμοὺς τῆς νήσου Σύρας γρόσια ἑκατὸν τριάντα χιλιάδες, ἀριθ. 130,000.

Β'. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δασμῶν τούτων ὀφείλουσιν ἐντὸς ἕνδεκα ἡμερῶν, ἀφ' οὗ κοινοποιηθῇ ἡ παροῦσα, νὰ ἀποπληρώσωσι τὴν διαληφθεῖσαν ποσότητα τοῦ δανείου.

Γ'. Ἐὰν ὅμως δυστροπήσωσι καὶ ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας δὲν ἀποπληρώσωσι τὸ δάνειον τοῦτο, τότε διορίζονται ἐπιστάται παρὰ τῆς Διοικήσεως, οἵτινες θέλουν εἰσπράττει ἀμέσως τὰς προσόδους τῶν δασμῶν, ἕως οὗ συμπληρωθῇ ἡ ἐπιβαλλομένη ποσότης τοῦ δανείου τῶν γροσίων ἑκατὸν τριάντα χιλιάδων, ἀριθ. 130,000, καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐπιστατῶν.

Δ'. Ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ

Δ. Τσαμαδός.— Ἀναγνώστης Δεληγιάννης.— Ἰωάννης Βλάχος.—Κ. Ζῶτος.—Α. Χ. Ἀναργύρου.— Δ. Μοναρχίδης.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

'Αριθ. 3785.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦσα τὴν κατεπείγουσαν καὶ ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος, καὶ τὴν ἐνεστῶσαν ἔνδειαν τοῦ ταμείου, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔλαβε πληρεξουσιότητος παρὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐπιβάλη βίαιον δάνειον εἰς τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος·

Διατάττει,

Α΄. Ἐπιβάλλεται δάνειον εἰς τὰς προσόδους τοῦ τελωνείου τῆς νήσου Σύρας γρόσια σαράντα χιλιάδες, ἀριθ. 40,000.

Β΄. Ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδὸς.—Α. Δεληγιάννης.—Ἰωάννης Βλάχος.—Κ. Ζῶτος.—Α. Χ. Ἀναργύρου.—Α. Μοναρχίδης.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς,* Γ. Γλαράκης.

'Αριθ. 3802.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σιμὰ τῶν ἄλλων, ὅσα ἀφιέρωσεν ἡ Διοίκησις πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου, ἀφιερόνει καὶ τὴν πρόσοδον τῶν δασμῶν τῆς νήσου Σάμου. Δι' αὐτὸ τοῦτο σᾶς ἐγκλείει ἐνταῦθα διαταγὴν πρὸς τὴν Διευθυντικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς νὰ ἀποδεχθοῦν τοὺς ἐκλεχθησομένους παρὰ τῶν

τριῶν ναυτικῶν νήσων ἐπιστάτας πρὸς τὴν εἴσπραξιν τοῦ δασμοῦ τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.—Α. Δεληγιάννης.—Ἰωάννης Βλάχος.—Κ. Ζῶτος.—Α. Χ. Ἀναργύρου.—Α. Μοναρχίδης.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 4167.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου ἐγγράφου σας, ἡ Διοίκησις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3931 ἐγγράφου της δὲν ἐνόησε ποτὲ ὅτι δὲν θέλει νὰ σᾶς δώσῃ κανόνια, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶναι τοσαύτης χωρητικότητος, ὁποῖα τὰ θέλετε. Ἐὰν ὅμως νομίζετε ὅτι εἶναι ἐδῷ τοιαῦτα, ἀποστείλετε ἄνθρωπόν τινα, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἓν ζευγάριον κανονίων, καὶ ἡ Διοίκησις θέλει σᾶς τὸ χορηγήσει εὐχαρίστως.

Τῇ 5 Νοεμβρίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.—Γεώργιος Σισίνης.—Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου.— Ἰωάννης Βλάχος.— Παναγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.—Α. Μοναρχίδης.—Κ. Ζῶτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 4194.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Παρέλαβεν ἡ Διοίκησις τὸ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου ἔγγραφόν σας· παρέλαβεν ὡσαύτως τὰς παρὰ τῆς Διευθυντικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Αἰγαίου πελάγους διευθυνθείσας ἀναφορὰς τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ τελωνείου καὶ τῶν τοῦ δα-

σμοῦ Σύρας, ἀντίγραφα τῶν ὁποίων σᾶς ἐγκλείονται ἐνταῦθα πρὸς πληροφορίαν σας. Ἐκ τούτων βλέπετε, ὅτι οἱ μὲν ἐνοικιασταὶ τοῦ δασμοῦ εἶναι ἕτοιμοι νὰ τὸν παραχωρήσωσιν εὐθὺς ἀφ' οὗ πληρωθῶσι τὸ δίκαιόν των, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τοῦ τελωνείου διαμαρτύρονται ἐναντίον τῆς Διοικήσεως διὰ τὸ ἐπιβληθὲν δάνειον.

Ὅσον μὲν περὶ τοῦ δασμοῦ, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἡ Διοίκησις αἰσθάνεται ζωηρότατα τὴν προξενουμένην καταισχύνην καὶ ἀνυποληψίαν εἰς ὅλας τὰς μελλούσας πωλήσεις τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων, μολοντοῦτο ἐπιθυμοῦσα τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ στόλου, παραχωρεῖ αὐτὸν τοῦτον τὸν δασμὸν πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἐλευσομένου Φεβρουαρίου. Ἀπαιτεῖ ὅμως ἐξ ἀποφάσεως νὰ ἀποζημιωθῶσιν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, λαμβάνοντες τὴν ὁλικὴν ποσότητα τῆς ἀγοράσεως, (ἀφαιρουμένων τῶν ὅσα ἐσύναξαν) μετὰ τῆς ἐκ τῶν νομισμάτων ζημίας καὶ τοῦ συνήθους εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορικοῦ τόκου. Ἀλλ' ὅμως δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ δασμοῦ τούτου ἔχουσι τὸ δίκαιον νὰ τὸν κρατήσωσιν, ἐὰν, μεταμεληθέντες, ἀποφασίσωσι νὰ δεχθῶσι τὸ εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθὲν δάνειον, ἢ συγκατατεθῶσιν εἰς συμβιβασμόν. Οἱ ἐδῶ προλαβόντως ἀποσταλέντες πληρεξούσιοί σας, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐπρόβαλον εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅτι δέχεσθε τὸν εἰρημένον δασμὸν διὰ γρόσια πενταχοσίας χιλιάδας ἕως τῆς ἄνω εἰρημένης προθεσμίας· ἀλλ' ἡ Διοίκησις δὲν ἔδωκε κἀμμίαν προσοχὴν εἰς τοιαῦτα, διότι δὲν ἐπαρακινήθη ἀπὸ τοιαῦτα εἰς τὴν ἄνω ῥηθεῖσαν μετασκευὴν τῶν πράξεών της, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπιθυμίαν νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ τελωνείου, ἡ Διοίκησις καὶ αὖθις προτρέπει τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἀποβλέποντες μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ὁποίαν ὁ στόλος

ἔχει ἐξοικονομήσεως ἀνάγκην, νὰ δεχθῶσι τὸ ἐπιβληθὲν δάνειον.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις εἶναι μεγάλης προσοχῆς ἄξιον τὸ ἐφεξῆς. Ἡ νῆσος Σύρα εἶναι ὁ μόνος ἐμπορικὸς τόπος τῆς Ἑλλάδος, ὅπου εἶναι καὶ πολλοὶ ἔμποροι, ξένων δυνάμεων ὑπήκοοι. Βεβαιότατα ἡ παραμικρὰ καταδυναστεία, ἥτις ἤθελε συμβῇ εἰς τὴν νῆσον ταύτην, ὄχι μόνον θέλει βλάψει οὐσιωδῶς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ πραγματικὴν ζημίαν θέλει φέρει εἰς τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Νοεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Χ. Ἀναργύρου.—Ἰωάννης Βλάχος.—Δ. Τσαμαδός.—Γεώργιος Σισίνης.— Α. Δεληγιάννης.— Π. Δ. Δημητρακόπουλος.—Κ. Ζῶτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

Πρὸς τὴν Διευθυντικὴν τοῦ Αἰγ. πελάγους Ἐπιτροπήν.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, μετακαλεσθέντες σήμερον εἰς τὸ ἴδιόν της κατάλυμα, τοῖς ἐγχειρίσθησαν τὰ πρωτότυπα τῶν διαταγῶν τῆς Σ. Δ. Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἐπιβαλλόμενον δάνειον εἰς τὸν δασμὸν τῶν νήσων ταύτης, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἰδίου· προσέτι καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς νήσου Ὕδρας τῆς ἰδίας ἐννοίας. Σκεψάμενοι οὖν δεόντως, τὴν μὲν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος ἐγνώρισαν, ἔτι δ' ἐγνώρισαν ὅτι ἡ ἐκείνων πενία δὲν δύναται νὰ ἐξοικονομήσῃ τοιαύτην μεγίστην ἀνάγκην. Δὲν λανθάνει τὴν Σ. ἐπιτροπήν, ὅτι ἡ ἀνάγκη μᾶλλον νὰ στηρίξωσι τὸ δυστυχὲς ἐμπόριόν των, ἀφ' οὗ ἀναφερθέντες πρὸς τὴν Σ. Δ. Ἐπιτροπὴν δι' ἀναφορᾶς των, ἵνα ἐλλείψῃ ὁ δασμός, δὲν εἰσηκούσθη-

σαν, τοὺς ἀπεφάσισε νὰ παῤῥησιασθῶσιν ἀγορασταί, διὰ νὰ μὴ κατασπαράττωνται καὶ νὰ θυσιάζωνται τὰ ἰντερέσα των, παρὰ ἡ ἐλπὶς τῆς ἀπολαύσεως ὁποιουδήποτε σμικροῦ ἢ μεγάλου κέρδους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐκείνης τοῦ δασμοῦ. Τούτου ἕνεκα μᾶλλον καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῖς ἐσυγχώρησε τὴν μικρὰν διορίαν τότε ὑπὲρ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἡμίσεως μέρους τῆς ποσότητος μετὰ δύω μῆνας, προπληρωθέντων τῶν ἥμισυ· καὶ πάλιν φιλοτιμούμενοι, ἔσπευσαν πάραυτα εἰς τὴν πρώτην ζήτησίν της ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς ναυτικῆς τῆς Ὕδρας δυνάμεως νὰ προπληρώσωσι καὶ τὰ ἐλλείποντα, ἤτοι ὅλην τὴν ποσότητα, ἀπὸ ἰδιά των χρήματα.

Ἄς συγχωρηθῇ ν' ἀναφερθῇ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ὑπόληψις τῶν ἐκποιήσεων τῶν κοινῶν προσόδων ὡς ἐκ τοιούτων παραδειγμάτων ἐλαττοῦται· πλὴν ἐπειδὴ τὸ φρόνημα τῶν ὑπογεγραμμένων δὲν ἦτον πώποτε νὰ ὠφεληθοῦν (ὡς ἀνεφέρθη) ἐκ τοῦ δασμοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑπὲρ πατρίδος ζῆλός των ἐν πολλαῖς περιστάσεσιν ἐδείχθη, αὖθις μὴ δυνάμενοι νὰ συνεισφέρουν καὶ ἐκπληρώσουν τὸ ἐπιβαλλόμενον δάνειον τῶν γροσίων 130,000, παρακαλοῦσι νὰ τοῖς συγχωρηθῇ διὰ μικρὸν ἡ ἐπιστασία τῆς ἀποσυνάξεως ὅσων μετρητῶν τοῖς ἐλλείπουσιν ἐκ τῶν προπληρωθέντων διὰ τὸν δασμόν, καὶ τότε σπουδαίως θέλει παραχωρήσωσι πρὸς ὅποιον ἀνήκει τὴν τοιαύτην ἐπιστασίαν, καὶ ἀποξενωθῶσιν ἀπὸ κάθε δικαίωμα ἐκ τοῦ δασμοῦ· ἂν δὲ πάλιν καὶ τὰ ἐλλείποντα προπληρωθέντα μετρητὰ τοῖς πληρωθῶσιν, εἰσὶν ἕτοιμοι ν' ἀποξενωθῶσι καὶ γυμνωθῶσιν ἀπὸ τὴν στιγμὴν ταύτην κάθε δικαίωμα τῆς ἀγορᾶς.

Ταῦτα ἀναφέρουν ταπεινῶς, καὶ μὲ τὸ προσῆκον σέβας ὑποσημειοῦνται.

Ἐν Σύρᾳ, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1826.

Ἐλάχιστοι δοῦλοι,

Γ. Ψύχας.— Εὐστάθιος Σουγδουρῆς.—Ἐμμ. Κωσταλᾶς.—Κυριάκος Ὀσάσιος.—Ν. Μεταξᾶς.— Γιαννάκος Τελώνιος.—Α. Σταματίου.—Κ. Μ. Γλυπιπῆς.—Ι. Κ. Πετρᾶς. Ἠ. Λαδόπουλος.—Κ. Δημητρίου.—Θ. Ξένος — Α. Νίκας. Γ. Γιουρδῆς.—Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς.—Γ. Λέκος —Μ. Παπάζογλους.—Π. Σκαμπαβίας.— Π. Περίδης – Γ. Π. Δούκας.—Ι. Ῥάλλης.—Α. Κορνήλιος.—Ἰωσὴφ Ἀγγελάκης.—Δ. Θεοδωράκης,

Ἕπονται καὶ ἄλλαι ὑπογραφαί.

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ ἀπαράλλακτον.

Ἐν Σύρᾳ, τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Γραμμ. τῆς Δ. τοῦ Αἰγ. πελ. Ἐπιτροπῆς, Δ. Σαλτέλης.

Πρὸς τὴν Σ. Διευθυντικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Αἰγ. πελάγους.

Κατόπιν τῆς ὁποίας ἡ Σ. αὐτὴ Ἐπιτροπὴ μᾶς ἀνέγνωσε διαταγῆς τῆς Σ. Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 3785, δάνειον ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα τελωνείου γρόσ. 40,000 ἐπιβαλούσης, ἀπαντῶμεν.— Ἡμεῖς δὲν ἠγοράσαμεν τὰς προσόδους τοῦ τελωνείου τούτου, παρ' ἐπιστηριζόμενοι εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος πατριώτης ὀφείλει νὰ δίδῃ πίστιν πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως. Κατὰ σεβαστὴν αὐτῆς διαταγὴν, τὸ τελωνεῖον ἐβλήθη ὑπὸ δημοπρασίαν ἀπὸ τοὺς ἐπίτηδες καὶ ἐπισήμως παρ' αὐτῆς διορισθέντας· ἐκθέσαμεν τὴν κατάστασίν μας εἰς τὴν διάκρισιν παντὸς ἄλλου ἀγοραστοῦ, καὶ ἐπιτελοῦντες ἐπὶ δημοπρασίας τὴν ἀγοράν του, ἐκθέσαμεν τὴν κατάστασίν μας ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Σ. Διοικήσεως. Ἀποροῦμεν πῶς σήμερον ζητούμεθα νὰ πληρώσωμεν δάνειον, τὸ ὁποῖον ἄλλο δὲν σημαίνει, παρ' ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις ἀπεφάσισε διὰ τῆς βίας νὰ ἁρπάσῃ τὸ ἰδικόν μας, καταφρονοῦσα τὰ περὶ ἰδιοκτησίας κατὰ νόμους δικαιώματα. Εἰς τοῦτο δύω τινὰ ἠμποροῦν νὰ ὑποτεθοῦν· ἢ ὅτι ἡ δημοπρασία ἐγένετο κρυφίως καὶ δολερῶς, ἢ ὅτι ἡμεῖς ἠπατήσαμεν τοὺς παρὰ τῆς Σ. Δι-

οικήσεως διορισθέντας δημοπράτας, καὶ τὸ ἠγοράσαμεν εἰς τιμὴν ἀσύμφορον πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον. Ἀλλ' οὔτε τὸ ἕν, οὔτε τὸ ἄλλο ὑπάρχει· διότι δὲν ἐτελείωσεν ἡ δημοπρασία παρὰ ἐπ' ἀγορᾶς, ἐπὶ παῤῥησίᾳ πολλῶν ἄλλων ἀγοραστῶν, καὶ εἰς τὴν παρ' αὐτῆς τῆς Σ. Διοικήσεως διαταχθεῖσαν προθεσμίαν, καὶ ἑπομένως ἄλλο δὲν ἠμποροῦμεν νὰ συμπεράνωμεν, παρ' ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις ἀπεφάσισε φανερὰ φανερὰ νὰ μᾶς ἀδικήσῃ καὶ ἐξοντώσῃ μὲ τοῦτο τὸ δάνειον (τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπίζομεν)· ἢ ὅτι βιαζομένη ἀπὸ τὰς περιστάσεις της καὶ ἀπὸ τὰς ταραχώδεις κραυγὰς καὶ ἐπισήμους ῥᾳδιουργίας τῶν ὀχλαγωγούντων, ἠθέλησε νὰ κάμῃ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν εὐτελῶν ἡμῶν πατριωτῶν ἀπὸ τὸ ὁλοπληρὲς τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἡμᾶς μόνον δάνειον, ὡς ἂν ἡμεῖς ἤμεθα μόνοι ἐκεῖνοι, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ ἐπὶ δημοπρασίας τακτικωτάτης ἀγοράσαντες, ἐκθέσαντες τὴν ἀσφάλειάν μας ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Σ. Διοικήσεως, ἔχομεν καὶ τόσα ἄλλα. Πρὸς συντήρησιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους χρειάζονται χρηματικὰ μέσα. Δὲν ἐνθυμεῖται τοὐλάχιστον ἡ Σ. Διοίκησις τὴν ὁποίαν τὰ δύω μέλη τῶν πληρεξουσίων τούτων ἔκαμαν προπέρυσι δημοπρασίαν, καὶ ἐμποδίσαντες κάθε ἄλλον πατριώτην ἀπὸ τοῦ νὰ παρουσιασθῇ, ἠγόρασαν αὐτοὶ δολερῶς τὰς προσόδους τοῦ τελωνείου τούτου διὰ μόνον γρόσια 72 χιλιάδας, καὶ ἡ Διοίκησις μ' ὅλον τοῦτο τὸ ἀπεσιώπησε τοῦτο τὸ παρανομώτατον;—Σ. Ἐπιτροπή! ἱκανῶς καταφαίνεται πόσον εἰς τοῦτο ἀδικούμεθα· δὲν θέλομεν μ' ὅλον τοῦτο νὰ ἐμποδίσωμεν καὶ τὴν ὁποίαν ἡ Σ. Διοίκησις ἐστοχάσθη ἴσως ὠφέλειαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, δὲν ἐπιθυμοῦμεν ὅμως καὶ νὰ ἐγγιχθῇ καὶ ἡ ἰδιοκτησία μας. Ὅθεν προβάλλομεν·

Α΄. Νὰ μᾶς πληρωθῶσιν ὅσα ἐμετρήσαμεν εἰς τὴν

ἀγορὰν τοῦ πολυθρυλλήτου τούτου τελωνείου, ἐκπιπτόμενα ὅσα διὰ καθαρῶν καὶ τακτικῶν καταστίχων ἐσυνάξαμεν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ, καὶ τότε εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ παραδώσωμεν τὴν σύναξίν του εἰς ὅποιον παρ' αὐτῆς διορισθῇ.

Β'. Ἂν τοῦτο δὲν ἦναι δυνατὸν, ἂς ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐκ δευτέρου τὸ τελωνεῖον, καὶ ἀφ' οὗ λάβωμεν ἡμεῖς ὅσα διὰ τὴν ἀγοράν του ἐμετρήσαμεν, ἂς μένωσι τὰ ὑπόλοιπα πρὸς ὄφελος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καὶ ἡμεῖς μ' εὐχαρίστησίν μας ἀφιεροῦμεν εἰς τὸ ἔθνος τὸ ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας γενησόμενον κέρδος.

Γ'. Ἂν ἡ Σ. Διοίκησις ἐπιμένουσα, θελήσῃ δι' ἐκτελεστικῆς δυνάμεως νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἄδικον διαταγήν της, ἡμεῖς δὲν εἴμεθα μήτε ἱκανοὶ ν' ἀντισταθῶμεν εἰς τὴν θέλησίν της, ἀλλ' οὔτε ποτὲ ἐφρονήσαμεν ἀντίστασιν κατὰ τῶν διαταγῶν της. Παραιτούμενοι ὅμως τοῦ ἔργου μας, διαμαρτυρούμεθα ἐπισήμως ἐνώπιον τῶν νόμων καὶ τοῦ ἔθνους κατὰ τῆς Σ. Διοικήσεως δι' ὅσας ἐκ τῆς ἐπιμονῆς ταύτης μᾶς ἀκολουθήσουν ἐνεστῶσαι καὶ μέλλουσαι ἐλπιζομένως καὶ ἀνελπίστως ζημίαι. Προσκαλεῖται ἡ Σ. αὕτη Ἐπιτροπὴ νὰ ἐγκλείσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης μας πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, παριστῶσα τὰ δίκαιά μας, καὶ ὅτι ἐκτὸς ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμμένων εἶναι καὶ ἄλλοι ἀγορασταὶ περίπου εἴκοσιν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς Ὕδραν, καὶ ὅλοι καθ' ἡμέραν θυσιαζόμεθα ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Προσέτι δὲ νὰ δοθῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀντίγραφον ἕτερον, ἐπιβεβαιωμένον ἐπισήμως καὶ κατὰ τάξιν, πρὸς ὁδηγίαν μας.

Μένομεν μὲ σέβας βαθύτατον.

Σύρα, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1826.

Ἰωάννης Ἀποστόλη.—Γεώρ. Στ. Δούκας.—Γεώρ. Γιουρδῆς.— Νικ. Σκούρτης.—Ἀντ. Νίκας.—Παναγ. Οἰκονομό-

πουλος. — *Θ. Ξένος.* — *Γεώρ. Παπᾶ Ἀντωνίου.* — *Κωνστ. Παπᾶ Ἀντωνίου.* — *Ἀνδρέας Στ. Δούκα.* — *Βασίλειος Ν. Γκίνης.*

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς, κοινοποιεῖται τὸ παρὸν ἀντίγραφον, ἀπαράλλακτον τῷ ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς πρωτοτύπῳ, πρὸς τοὺς ἀπὸ Ὕδρας ἀπεσταλμένους, πρὸς ὁδηγίαν των.

Ἐν Σύρᾳ, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γραμματεὺς τῆς Διευθ. Ἐπιτροπῆς,*
Δ. Σαλτέλης.

Ἀριθ. 1235.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Περικλείονται ἐνταῦθα δύω διακηρύξεις, ἡ μὲν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως, καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσητε αὐτὰς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς νήσου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Νοεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 4060.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διακηρύττει.

Εἰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας δεινὰς καὶ ἀνωμάλους περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ τύχη τοῦ πολέμου εἶχε φέρει τὴν πατρίδα, ἡ Διοίκησις ἔκαμεν, ὡς καὶ ὤφειλεν, ἓν τῶν σπουδαιοτέρων καὶ κυριωτέρων ἀντικειμένων τῶν ἀσχολιῶν της τὴν σωτηρίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅλης τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, θεωροῦσα πάντοτε, ὡς καὶ εἶναι ἀναντίῤῥητον, ὅτι ἡ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος σωτηρία εἶναι σωτηρία ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Δι'

αὐτὸ τοῦτο κατέβαλεν ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, καὶ ἐχορήγησεν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, διὰ νὰ καταστήσῃ στερεὸν καὶ ἀξιόμαχον τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς, νὰ ἐξασφαλίσῃ τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἀκρόπολιν, καὶ νὰ ὀργανίσῃ ἐκστρατείαν εἰς τὴν λοιπὴν στερεὰν Ἑλλάδα. Καὶ τὴν σήμερον, χάρις εἰς τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν, καὶ ἡ ἀκρόπολις ἀποκατέστη ὀχυρὰ, καὶ στρατόπεδον ἱκανὸν ἔμεινεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἐκστρατεία κατωρθώθη εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, προοδεύουσα κατ' εὐχήν. Εἰς τὰ σωτήρια ταῦτα ἀποβλέπουσα ἡ Διοίκησις, ἔκρινε πρὸ καιροῦ ἀναγκαῖον νὰ μεταβῇ εἰς τόπον, πλησιέστερα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα κείμενον, διὰ νὰ θεωρῇ τὰ ἐκεῖ πράγματα ἐναργέστερον, καὶ νὰ ἐνεργῇ δραστηριώτερον.

Ἀλλὰ περιστάσεις τινὲς συμπεσοῦσαι, ἀπησχόλησαν τὴν Διοίκησιν καὶ ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε τὴν ἀναγκαίαν ταύτην μετάβασιν αὐτῆς. Ἤδη δὲ, ὅτε αἱ δειναὶ αὗται περιστάσεις ὁπωσοῦν ἐξωμαλύνθησαν, ἡ Διοίκησις σπεύδει νὰ ἐκπληρώσῃ τοῦτον τὸν πρὸ πολλοῦ μελετώμενον σωτήριον σκοπὸν, καὶ ἰδοὺ, μεταβαίνει εἰς τὴν νῆσον Αἴγιναν, τόπον ἀτάραχον καὶ πλησίον εἰς τὸ εἰρημένον θέατρον τοῦ πολέμου κείμενον, ὅθεν δύναται νὰ ἐφορᾷ πλησιέστερον τὰ τοῦ πολέμου καὶ νὰ ἐνεργῇ ἐντονώτερον.

Περὶ δὲ τῆς ἐσωτερικῆς κυβερνήσεως τοῦ Ναυπλίου, διώρισε τριμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀνέλαβεν ἤδη καὶ θέλει ἐκπληροῖ τὰ χρέη της, καθ' ὅσον διαρκέσει ἡ ἐντεῦθεν ἀπουσία τῆς Διοικήσεως.

Ἐν τοσούτῳ, κατὰ χρέος ἀπαραίτητον, ἡ Διοίκησις συμβουλεύει πατρικῶς ἁπαξάπαντας, καὶ τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας, νὰ διάγωσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ τελείᾳ, ἀτενίζοντες κατ' ἐξαίρετον

εἰς τὰ πρὸς τὴν φίλην πατρίδα ἱερὰ χρέη των, πολεμοῦντες μὲ τὴν ὁποίαν ἕως τώρα ἐπολέμησαν τὸν ἐχθρὸν σταθερότητα. Ἡ δὲ Διοίκησις, ἂν καὶ ἀπομακρύνεται ὀλίγον ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, δὲν θέλει παύσει μ' ὅλον τοῦτο προμηθεύουσα καὶ ἐξ Αἰγίνης εἰς τοὺς καλοὺς καὶ σταθεροὺς Πελοποννησίους ὅσα δύναται μέσα. Ἡ ἀληθὴς ὁμόνοια, ἀγαπητοὶ Ἕλληνες! καὶ ἡ ἐντελὴς ἕνωσις ὅλου τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦνται μάλιστα εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν, ὅτε πλησιάζει ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος ἀποφασίζεται. Βεβαιωθῆτε ὅτι μόνα ταῦτα θέλουσι, σὺν Θεῷ, στεφανώσει ὅσον οὔπω τοὺς ἑξαετεῖς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνάς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Νοεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.—Π. Μαυρομιχάλης.—Α Δεληγιάννης.—Γεώργιος Σισίνης.—Α. Χ. Ἀναργύρου.— Α. Μοναρχίδης.—Κ. Ζῶτος.—Ἰωάν. Βλάχος.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τοὺς πληρεξουσίους τῆς Γ'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 112 προκηρύξεως συνεκάλεσεν εἰς τὴν νῆσον Πόρον τοὺς πληρεξουσίους, διὰ νὰ συνέλθωσι περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου καὶ νὰ δώσουν τέλος εἰς τὰς ἀναβληθείσας ἐργασίας τῆς Γ'. τῶν Ἑλλήνων ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 145 διαταγῆς της, ἀποστέλλουσα ἐνταυτῷ καὶ τὸν Ἀστυνόμον τῆς Συνελεύσεως, διέταξε τοὺς κατοίκους τῆς εἰρημένης νήσου διὰ νὰ προετοιμάσουν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς πληρεξουσίους καταλύματα. Παρῆλθεν ὁ Σεπτέμβριος ὅλος, καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐφάνη κἀνεὶς τῶν πληρεξουσίων διευθυνόμενος εἰς τὴν νῆ-

σον ταύτην, ἀλλὰ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν παροικοῦντες εἰς Ναύπλιον, καὶ διὰ προφορικῶν λόγων καὶ δι' ἀναφορῶν ἐβεβαίωσαν τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅτι ἡ νῆσος αὕτη δὲν ἦτον ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν τόπος, καὶ ἐζήτησαν μετ' ἐπιμονῆς νὰ εὐκολύνῃ κάθε ἐμπόδιον ἡ Ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ μὴ ἀναβάλλεται πλέον ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐξέδωκε καὶ β'. προκήρυξιν ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπ' ἀριθ. **178**, συγκαλοῦσα ἐκ νέου τοὺς πληρεξουσίους μετὰ προτροπῆς νὰ συνέλθωσιν ὅσον τάχος εἰς τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των· ἀλλὰ παρῆλθε καὶ ὁ Ὀκτώβριος ὅλος, καὶ οὐδὲ μικρὸν μέρος πληρεξουσίων ἐφάνη εἰς τὴν νῆσον Πόρον διευθυνόμενον.

Ἐξ ὧν ἤκουσε λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐξ ὧν εἶδεν εἰς τὴν ἀναφορὰν τινῶν πληρεξουσίων, ἐπληροφορήθη ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸν Πόρον οἱ πληρεξούσιοι, καὶ ἔπρεπεν ἀφεύκτως νὰ μετατεθῇ ὁ τόπος τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ κάθε ἐμπόδιον, καὶ νὰ ἐπιταχυνθῶσιν αἱ ἐργασίαι της, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦσι νὰ γίνῃ ὅσον ἐνδέχεται ταχύτερον ἡ ἔναρξίς των διὰ τὰς κρισίμους περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ πατρὶς εὑρίσκεται. Ταῦτα πάντα βλέπουσα ἡ Ἐπιτροπὴ, καὶ καλῶς σκεψαμένη, συγκαλεῖ ἤδη τοὺς πληρεξουσίους εἰς τὴν Αἴγιναν, ὅπου ἐλευθέρα ἤδη ἀπὸ κατεπειγούσας ἀσχολίας, ἡ Ἐπιτροπὴ μεταβαίνει περὶ τὴν τρίτην τοῦ παρόντος μηνὸς, διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ μὲ τὸ παράδειγμά της τῶν πληρεξουσίων τὴν ἄφιξιν. Ἡ Αἴγινα, νῆσος ἐλευθέρα πάσης ὀχλικῆς καὶ στρατιωτικῆς συῤῥοῆς, θέσιν ἔχουσα κεντρικὴν ἐνταυτῷ καὶ γειτνιάζουσαν εἰς τὴν Ἀττικὴν, διὰ νὰ σκέπτεται ἐξ ἡσύχου καὶ ἀσφαλοῦς τόπου, καὶ ἐνταυτῷ νὰ ἐμψυχόνῃ πάντα τὰ κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα στρατόπεδα, εἶναι

ὁ μόνος τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἁρμόζει νὰ συγκροτηθῇ ἡ Συνέλευσις. Ἐπειδὴ δὲ ἐξ αὐτῆς μόνης κρέμαται ἡ ἐκλογὴ τοῦ τόπου, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε'. ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὡς αὐτὴ μόνη ἔχουσα τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συγκαλέσῃ τὴν Συνέλευσιν, προκηρύττει εἰς τοὺς πληρεξουσίους νὰ εὑρεθῶσιν ὅλοι περὶ τὴν ιέ. τοῦ παρόντος εἰς Αἴγιναν, ὅπου εὐθύς, ἀφ' οὗ φθάσῃ ὁ νενομισμένος ἀριθμός, γίνεται ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

† *Ἄρτης Πορφύριος.—Ἐμ. Ξένος.—Α. Κοπανίτσας.—Ἀναστάσιος Λόντος.—Γεώργιος Δαρειώτης.—Γεώργιος Αἰνιάν.—Χρῆστος Βλάσσης.—Ν. Ῥενιέρης.*

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Χ. Κλονάρης.

Ἀριθ. 1260.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Περικλείεται ἀντίτυπον διακηρύξεως τῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 4271, περὶ δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν προσόδων τοῦ ἐλευσομένου ἔτους, καὶ προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσετε αὐτήν.

Τῇ 17 Νοεμβρίου 1826, ἐξ Αἰγίνης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 4271.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ εἶναι πολλαὶ αἱ τῆς πατρίδος κατεπείγουσαι χρεῖαι, καὶ διὰ τὴν θεραπείαν αὐτῶν ἄλλος πόρος ἐπὶ τοῦ παρόντος παρὰ τὰς ἐθνικὰς προσόδους δὲν ὑπάρχει·

Διακηρύττει·

Α'. Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι τοῦ ἐλευσομένου ἔτους ἐκθέτονται ἐνταῦθα εἰς δημοπρασίαν ἐνοικίου.

Β'. Ἡ δημοπρασία ἄρχεται μετὰ εἴκοσιν ἡμέρας ἀπὸ σήμερον.

Γ'. Πώλησις ἐξ αὐτῶν θέλει γίνεσθαι διὰ τόσην ποσότητα, ὅση ἤθελεν ἐξαρκεῖ εἰς θεραπείαν τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν τῆς πατρίδος.

Δ'. Ὅσοι εἶναι ἀγορασταὶ, ὀφείλουν νὰ παρευρεθοῦν ἐνταῦθα, εἰς τὴν δημοπρασίαν, ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας.

Ἐξ Αἰγίνης, τῇ 15 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.—Π. Μαυρομιχάλης.—Α. Μοναρχίδης.—Α. Χ. Ἀναργύρου.— Σ. Τρικούπης.— Ἰωάννης Βλάχος.—Κ. Ζῶτος.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 4503.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Γενναιότατον Στόλαρχον Σπετσῶν, Κ. Γεώργιον Ἀνδρούτσου (α).

Προλαβόντως ἐπροσκλήθετε παρὰ τῆς Διοικήσεως νὰ ἔλθετε ἐνταῦθα· ἤδη δὲ διορίζεσθε νὰ ἀπέλθετε εἰς Ναύπλιον, ὅπου μεταβαίνουν ἐντεῦθεν ὁ Στόλαρχος Α. Μιαούλης καὶ ὁ τῶν Ψαρῶν Ν. Ἀποστόλη, καὶ συμφώνως μετ' αὐτῶν νὰ ἐπιβῆτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν φρεγάτταν, καὶ νὰ συνεκπλεύσετε ἐν αὐτῇ εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Πόρου, ἐὰν ὁ ὁδηγήσας αὐτὴν ἕως εἰς Ναύπλιον κυβερνήτης εὐαρεστηθῇ, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τῆς Διοικήσεως, νὰ ὁδηγήσῃ τὴν φρεγάτταν εἰς τὸν ῥηθέντα

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας τοῦ Γ. Ἀνδρούτσου.

λιμένα μὲ ὅλον τὸ ἐν αὐτῇ πλήρωμα. Ἐὰν δὲ ἐξ ἐναντίας δὲν συγκατανεύσῃ εἰς τοῦτο, τότε παραλάβετε τὴν αὐτὴν φρεγάτταν καὶ φροντίσετε νὰ προμηθεύσετε ὅσον τάχος τοὺς ἀπαιτουμένους ναύτας ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν ἑλληνικῶν ναυτῶν, καὶ ἀφ᾽ οὗ προστεθῇ καὶ ἡ ἀναγκαία τακτικὴ φρουρά, τὴν ὁποίαν διατάττεται νὰ σχηματίσῃ ὁ Κύριος Ῥόδιος, διευθύνατε ἀκολούθως τὴν ῥηθεῖσαν φρεγάτταν εἰς τὴν νῆσον Πόρον, καὶ ἀναφέρετε περὶ πάντων εἰς τὴν Διοίκησιν.

Ἡ Διοίκησις πεπεισμένη εἰς τὴν φρόνησιν καὶ ἀξιότητά σας, εἶναι εὔελπις διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐνέργειαν τοῦ ὁποίου ἐπιφορτίζεσθε ἔργου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 27 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.—Π. Μαυρομιχάλης.—Ἰωάν. Βλάχος.— Σ. Τρικούπης.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.—Κ. Ζῶτος.— Α. Χ. Ἀναργύρου.—Α. Μοναρχίδης.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 4567.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Παρέλαβεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου ἀναφοράν σας διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας Κυρίου Γεωργίου Πάνου, καὶ ἤκουσεν ὅσα ὁ ῥηθεὶς Κ. Γεώργιος Πάνου εἶπε διὰ στόματος.

Ἡ φρεγάττα, Κύριοι! δὲν περιέχει τίποτε ἄλλο περιττόν, ἀλλ᾽ ὅσα ἀνήκουν μόνον πρὸς ἐφοδιασμὸν αὐτῆς καὶ τῶν ἀτμοκινήτων· ἐκ δὲ τῶν ἐλθόντων τριῶν φορτηγῶν πλοίων μὲ τροφὰς ἐκ Ζακύνθου, τὰ μὲν δύω διευθύνθησαν παρὰ τῶν φιλελλήνων εἰς τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἰατροῦ Κ. Βαλλῆ, καὶ εἶναι προσδιωρισμένα παρ᾽ αὐτῶν τῶν φιλελλήνων νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὸ στρατόπεδον

τοῦ Καραϊσκάκη, τῶν Ὀλυμπίων σωμάτων καὶ τῆς Ἀττικῆς, τὸ δὲ λοιπὸν τρίτον εἶναι ἀφιερωμένον παρὰ τῶν φιλελλήνων διὰ ἐλεημοσύνην τῶν πτωχῶν, τῶν κατοικούντων εἰς τὰς καλύβας, εἰς τὸ Ναύπλιον, τῶν ὁποίων τὴν δυστυχίαν ἰδὼν ὀφθαλμοφανῶς ὁ τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρισκόμενος Κ. Θ. Πετρίνης, ἐνήργησε τὸ φιλάνθρωπον τοῦτο ἔργον. Περὶ δὲ τοῦ τόπου τῆς προσορμίσεως τῆς ἑλληνικῆς φρεγάττας καὶ περὶ πάσης ἄλλης φροντίδος διὰ τὴν αὐτὴν φρεγάτταν, οἱ τρεῖς Στόλαρχοι τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθη ταῦτα ἡ Διοίκησις, θέλουν ἐνεργήσει ὅ,τι κρίνουν συμφερώτερον διὰ τὸ ἔθνος. Ἡ Διοίκησις ὡμίλησεν ἱκανὰ μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας Κ. Γεωργίου περὶ τῶν συμφερόντων εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν νὰ δώσετε ἀκρόασιν εἰς τὰ λεγόμενά του.

Εὔχεται ἡ Διοίκησις νὰ ἴδῃ ἀποκαταστημένην τὴν εἰρήνην καὶ εὐταξίαν εἰς τὴν νῆσον Ὕδραν, διὰ νὰ ἐνεργήσωμεν ὅλοι συμφώνως περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους.

Ἐξ Αἰγίνης, τῇ 30 Νοεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός. — Π. Μαυρομιχάλης. — Α. Χ. Ἀναργύρου. — Α. Μοναρχίδης. — Ἰωάννης Βλάχος. — Σ. Τρικούπης. — Κ. Ζῶτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 4651.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ ναύαρχος Κ. Γεώργιος Ἀνδρούτσου θέλει σᾶς ἐκθέσει διὰ στόματος ὁποῖα μέτρα ἔλαβεν ἡ Διοίκησις περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐθνικῆς φρεγάττας. Ἡ Διοίκησις εἶναι ἑτοίμη νὰ ἀκούσῃ ὁποιονδήποτε σχέδιον ἤθελον προβάλει αἱ ναυτικαὶ νῆσοι περὶ ὀργανίσεως καὶ εἰσαγωγῆς

τῆς εὐταξίας εἰς τὴν φρεγάτταν αὐτὴν, διὰ νὰ κατασταθῇ τῷ ὄντι χρήσιμος εἰς τὸ ἔθνος. Διὰ τοῦτο περιμένεται νὰ ἐπιστρέψῃ ἐδῶ ὁ εἰρημένος ναύαρχος, διὰ νὰ συσκεφθῶμεν περὶ αὐτοῦ.

Προσκαλεῖσθε δὲ νὰ ἐκλέξετε καὶ πεντήκοντα ναύτας ἀξίους καὶ τιμίους μεθ' ἑνὸς ἀξίου καὶ εὐυπολήπτου ἀξιωματικοῦ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν, διὰ νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν προσωρινὴν φρουρὰν τῆς φρεγάττας.

Τῇ 7 Δεκεμβρίου 1826, ἐξ Αἰγίνης.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης. — Α. Μοναρχίδης. — Α. Χ. Ἀναργύρου. — Ἰωάννης Βλάχος. — Σ. Τρικούπης. — Κ. Ζῶτος. — Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 4722.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς σας μανθάνει ἡ Διοίκησις μὲ εὐχαρίστησίν της, ὅτι ἅμα ὁποῦ ἠκούσατε τὴν ἀγγελίαν ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος ἑτοιμάζεται νὰ κάμῃ κἀνὲν κίνημα, ἐπροθυμήθητε ἀμέσως νὰ ἑτοιμάσετε τὰ πλοῖά σας διὰ νὰ ἐκπλεύσουν κατ' αὐτοῦ· δὲν ἀμφιβάλλει δὲ, ὅτι καὶ οἱ συναδελφοί σας τῶν ἄλλων ναυτικῶν νήσων θέλουν ἀκολουθήσει τὸ αὐτὸ καλὸν παράδειγμα τῆς εὐγενίας σας. Βλέπουσα λοιπὸν ἡ Διοίκησις πραγματικῶς τὴν μεγάλην προθυμίαν σας, καὶ γνωρίζουσα ἀκριβῶς τὴν συνήθη σας ἀξιότητα καὶ πατριωτισμὸν, κρίνει διόλου περιττὴν τὴν προτροπήν. Μόνοι σας αἰσθάνεσθε τὸν κίνδυνον, καὶ γνωρίζετε ὅτι ἡ παροῦσα περίστασις εἶναι ἡ κρισιμωτέρα, ἥτις βέβαια θέλει ἀποφασίσει τὴν τύχην τοῦ ἔθνους. Διὰ τοῦτο μὴ ἀμφιβάλλουσα παντάπα-

σιν, ὅτι ἐγκαίρως θέλετε εἶσθαι ἕτοιμοι, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ συναδελφοί σας, πρὸς ἀπάντησιν καὶ ἀποκρουσμὸν τοῦ ἐχθροῦ, ἐλπίζει βέβαια μὲ τὴν θείαν ἀντίληψιν τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Ἐπειδὴ τὰ μέχρι τοῦδε ἐλθόντα μὲ τροφὰς πλοῖα δὲν ἐμπεριέχουν παξιμάδι, σᾶς ἐγκλείεται διαταγὴ πρὸς τὴν Διευθυντικὴν τοῦ Ναυπλίου ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ σᾶς παραδώσῃ ἀπὸ τὰ ἐλευσόμενα πλοῖα ἑκατὸν καντάρια παξιμάδι πρὸς ἐφοδιασμὸν τοῦ στόλου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 12 Δεκεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης.—Σ. Τρικούπης.—Κ. Ζῶτος.—Ἰω. Βλάχος.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.—Α. Χ. Ἀναργύρου.— Α. Μοναρχίδης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, καὶ ἀντ' αὐτοῦ, Β. Γεωργιάδης.

Ἀριθ. 4772.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἔγγραφόν σας, σημειωμένον τῇ 11 τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἐγνώσθησαν τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις ἐδέχθη εὐχαρίστως τὸν συμπολίτην σας καπ. Μιχάλην Ἀλεξάνδρου, παρομοίως καὶ τοὺς πεντήκοντα ναύτας τῆς νήσου σας, καὶ τοὺς διεύθυνεν ἀμέσως εἰς τὴν φρεγάτταν· ὅσον δὲ περὶ αὐτῆς ταύτης καὶ περὶ τοῦ ἀτμοκινήτου, περιμένει τοὺς στολάρχους Κυρίους Α. Μιαούλην καὶ Γ. Ἀνδρούτσου, διὰ νὰ συσκεφθῇ μετ' αὐτῶν καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ποῦ εἶναι συμφερώτερον νὰ ἐκπλεύσουν ταῦτα. Δυσαρεστεῖται εἰς ἄκρον ἡ Διοίκησις, διότι δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν περὶ τροφῶν αἴτησίν σας. Ὅσαι τροφαὶ ἦλθον ἐσχάτως εἰς Ναύπλιον, ἦσαν σταλμέναι εἰς παραλαβὴν τοῦ ἰατροῦ

Βαλλῆ καὶ ἄλλων, διωρισμέναι ἀμέσως παρὰ τῶν φιλελλήνων ποῦ νὰ διανεμηθῶσιν, αἵτινες διεμοιράσθησαν καὶ ἤδη δὲν ὑπάρχουν πλέον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 16 Δεκεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) *Ὁ Πρόεδρος*, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Χ. Ἀναργύρου.— Ἰωάννης Βλάχος.— Π. Μαυρομιχάλης.— Π. Δ. Δημητρακόπουλος.— Α. Μοναρχίδης.—Σ. Τρικούπης.—Κ. Ζῶτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 4805.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἅμα ἀφ' οὗ ἔφθασεν ἐνταῦθα ἡ ἑλληνικὴ φρεγάττα Ἑλλὰς, ἡ Διοίκησις κατὰ χρέος ἐπροσκάλεσε τοὺς τρεῖς στολάρχους τῶν τριῶν νήσων, μετὰ τῶν ὁποίων ὡμίλησεν ἀρκετὰ περὶ ὀργανίσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐθνικοῦ τούτου πλοίου, ὡς διὰ στόματος σᾶς ἀνήγγειλεν ὁ στόλαρχος τῆς νήσου σας. Ἤδη δὲ, ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκπλεύσῃ ἡ ἄνω εἰρημένη φρεγάττα μετὰ τῶν λοιπῶν ἑλληνικῶν πλοίων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, διὰ νὰ ἐφοδιάσῃ καὶ ἑτοιμάσῃ αὐτὴν, διώρισε τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῆς, οἵτινες εἶναι προσωρινοὶ ἕως ὅτου τὸ ἔθνος ὀργανίσῃ καὶ κανονίσῃ ὀργανικῶς τὰ περὶ τοῦ στόλου.

Πρῶτος καπετάνιος αὐτῆς τῆς φρεγάττας διορίζεται ὁ ἐξοχώτατος στόλαρχος τῆς νήσου σας Κ. Γεώργιος Ἀνδρούτσου. Ἔχει δὲ τὸ ἐλεύθερον, ἐὰν θέλῃ, νὰ μείνῃ ὡς καὶ πρότερον στόλαρχος τῆς μοίρας τῶν Σπετσῶν· ἡ ἐκλογὴ μεταξὺ τῶν δύω τούτων κεῖται εἰς τὴν θέλησιν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Δεύτερος καπετάνιος αὐτῆς τῆς φρεγάττας διορίζεται ὁ ἐξοχώτατος στόλαρχος τῶν Ψαριανῶν Κ. Νικόλαος Ἀποστόλη, ὁ δὲ ἐξοχώτατος στόλαρχος

Κ. Α. Μιαούλης διορίζεται στόλαρχος καὶ ἐπιβαίνει μέσα εἰς τὴν φρεγάτταν, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν προκειμένην ἐκστρατείαν.

Ἀλλὰ, ἐπαναλαμβάνει καὶ αὖθις ἡ Διοίκησις, ὅλοι οἱ διορισμοὶ οὗτοι εἶναι προσωρινοί. Ἐὰν δὲ ὁ εἰρημένος στόλαρχος τῆς νήσου σας εὐχαριστῆται νὰ μείνῃ ὡς καὶ πρότερον στόλαρχος τῆς μοίρας τῶν Σπετσῶν καὶ δὲν δέχεται τὸν βαθμὸν τοῦ πρώτου καπετάνιου τῆς φρεγάττας, προσκαλεῖσθε ἡ εὐγενία σας νὰ ἐκλέξετε ἐκ τῶν καπετανέων τῆς νήσου σας τρεῖς ὑποψηφίους, ἀξίους, ἐμπειροπολέμους καὶ εὐυπολήπτους, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἡ Διοίκησις μεταξὺ αὐτῶν ἕνα, καὶ τοῦτον νὰ διορίσῃ πρῶτον καπετάνιον τῆς φρεγάττας.

Τὸ πρᾶγμα δὲν ἐπιδέχεται κὰμμίαν ἀργοπορίαν· διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε νὰ μὴ ἀναβάλετε παντάπασι τὴν ἀπάντησιν τῆς παρούσης.

Ἐξ Αἰγίνης, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός. — Π. Μαυρομιχάλης.—Α. Χ. Ἀναργύρου.— Α. Μοναρχίδης.—Ἰωάννης Βλάχος.—Σ. Τρικούπης.—Κ. Ζῶτος.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 46.

ΟΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Γ΄. ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τὸ Κοινὸν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς ιγ΄. συνεδριάσεως, ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις διορίσασα ἐπιτροπὴν νὰ σκεφθῇ καὶ γνωμοδοτήσῃ περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, ἀπεφάσισε συγχρόνως νὰ προσκληθῶσι καὶ ἀπὸ τὰ κοινὰ τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων νὰ συσκεφθῶσι περὶ τῆς αὐτῆς ταύτης ὑποθέσεως. Σᾶς προτρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἐκλέ-

ξετε ἀπὸ τὸ κοινόν σας τοιούτους εἰδήμονας ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι, ἑνωμένοι μὲ τοὺς ἐκλεχθησομένους ἀπὸ τὰς ἄλλας δύω ναυτικὰς νήσους, νὰ κάμωσι σχέδιον περὶ τῶν ναυτικῶν καὶ νὰ τὸ καθυποβάλωσι πρὸς τὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 3 Μαρτίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γραμματεύς*, Ν. Σπηλιάδης.

Ἀριθ. 90.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ Γ΄. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ Γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν Ἀττικὴν στρατοπέδου καὶ δι' ἀναφορῶν του καὶ δι' ἐπίτηδες ἀπεσταλμένων πατριωτῶν εἰδοποιεῖ, ὅτι τὸ στρατόπεδον ὑστερεῖται ὁλοτελῶς τῶν ἀναγκαίων πολεμεφοδίων, καὶ ἐκ τούτου ἐπαπειλεῖται ἀπευκταία διάλυσίς του. Τὸ ἄκουσμα τοῦτο κατετάραξε δικαίως τὴν Συνέλευσιν, ἀλλ' εἰς τὴν θέσιν, καθ' ἣν εὑρίσκεται, δὲν ἠμπορεῖ νὰ προμηθεύσῃ τὰ ζητούμενα εἰμὴ αὐτόθεν, ἀπὸ τὴν νῆσόν σας, μὴ ἀμφιβάλλουσα ὅτι καὶ εὑρίσκονται αὐτὰ τὰ εἴδη, καὶ ὁ πατριωτισμός σας δὲν θέλει βέβαια ὑποφέρει νὰ παραβλεφθῇ ἡ μεγάλη ἀνάγκη τῶν Ἀθηνῶν. Προτρέπεσθε λοιπὸν πατριωτικῶς νὰ λάβετε αὐτὴν τὴν φροντίδα, καὶ ὅθεν δυνηθῆτε νὰ οἰκονομήσετε ἑκατὸν χιλιάδας δεκάρια φυσέκια, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν, ἑξῆντα βαρέλια βαροῦτι τουφεκίων καὶ τὸ ἀνάλογον χαρτὶ ἢ μολύβι, καὶ νὰ παραδοθῇ πρὸς τὸν ἐπίτηδες ἐρχόμενον αὐτόθι Κ. Κωνσταντῖνον, Πελοποννήσιον, γραμματικὸν τοῦ Καραϊσκάκη, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῶν θέλει πληρωθῇ, μετὰ τὴν σὺν Θεῷ σύστασιν τῆς Διοικήσεως, ἀπὸ ὅποιον πόρον θελήσετε ἡ εὐγενία σας, ἢ ἀντ' αὐτοῦ, ἰσότιμον βαροῦτι κανονίων. Ἀδελφοὶ πατριῶται! τὸ φρούριον τῶν Ἀθηνῶν κινδυνεύει

χωρὶς τούτων· ἡ ἀνάγκη εἶναι προφανὴς καὶ μεγάλη, μὴ συγχωροῦσα κἀμμίαν ἄλλην παρατήρησιν καὶ ἀργοπορίαν. Δείξατε λοιπὸν καὶ ἤδη τὸν πατριωτισμόν σας, καθὼς καὶ πάντοτε, καὶ προσπαθήσατε μὲ ζῆλον εἰς τὴν συντομωτέραν προμήθευσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν εἰρημένων.

Τῇ 31 Μαρτίου 1827, ἐν Τροιζῆνι.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γραμματεύς*, Ν. Σπηλιάδης.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Προσκαλεσθεὶς παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, διὰ τῶν ἐν Τροιζῆνι συνηγμένων πληρεξουσίων του, εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχιστρατηγίας, δὲν ἠμπορῶ παρὰ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι καὶ τὸ βάρος τοῦ ἱεροῦ τούτου χρέους αἰσθάνομαι πόσον εἶναι μέγα, καὶ τὴν τιμὴν, τῆς ὁποίας ἠξιώθην, πόσον εἶναι ὑψηλή. Γνωρίζω ὅτι μήτε διὰ τὰ προτερήματά μου, μήτε διὰ τὰς γνώσεις μου εἶμαι ἄξιος τοῦ ἐνδόξου ὀνόματος «Ἀρχιστράτηγος τῆς Ἑλλάδος.» Ἀλλ' ἡ πρὸ πολλῶν ἤδη χρόνων ἀφοσίωσίς μου εἰς τὸ σύμφερον τῆς Ἑλλάδος μὲ συνιστᾷ εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην ὅλου τοῦ ἔθνους, καὶ κατὰ τόσον περισσότερον, καθ' ὅσον πολλοὶ ἐκ τῶν διαπρεπόντων εἰς τὰς ὑπὲρ πατρίδος μάχας ἦσαν πρώην συναγωνισταί μου.

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἑνωμένον εὐτυχῶς εἰς τὴν ἐν Τροιζῆνι Συνέλευσιν, ἠμπορεῖ ἤδη νὰ ἐλπίζῃ μεγάλα καλὰ ἀπὸ τὴν ὁμόνοιαν, τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν δραστηριότητα, καὶ ἐλευθερούμενον ἐντὸς ὀλίγου ἀπὸ τὴν τυραννίαν, θέλει ἀναγνωρισθῇ ἀπ' ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον ὡς ἔνδοξον καὶ αὐτόνομον ἔθνος. Δράμετε λοιπὸν, Ἕλληνες! ἁπάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ὅσοι

δύνασθε νὰ φέρετε ὅπλα, καὶ κατατάχθητε ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς πατρίδος σας. Τρέξατε νὰ σώσετε τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, ἀποδιώκοντες τοὺς πρὸ τῶν ἱερῶν τειχῶν των βαρβάρους. Δράμετε μὲ προθυμίαν, καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι τὰ ὁποῖα εἰς τὴν Ἀττικὴν θέλετε στήσει νέα τῶν προλαβόντων λαμπρότερα τρόπαια θέλουν στερεώσει τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀθάνατον τῆς Ἑλλάδος δόξαν. Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, θέλω προσπαθήσει πᾶσι τρόποις καὶ τὴν γενναιότητα τῶν πολεμούντων νὰ ὑποστηρίξω καὶ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν, ὅθεν διαβαίνουν τὰ στρατεύματα, νὰ προφυλάξω ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνοχλῶνται, ἕως οὗ νὰ ἴδωμεν ἐλευθερουμένας σὺν Θεῷ τὰς Ἀθήνας, καὶ τότε οἱ μὲν πολεμοῦντες θέλουν λαμβάνει ἀμοιβὰς εἰς τὰς ἀριστείας των, οἱ δὲ ἄλλοι πολῖται θέλουν ἴδῆ τὴν ἀποκατάστασιν ἑνὸς συστήματος, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει συγχωρεῖ πλέον τὰ ἀπὸ τὸν νόμον ἀσυγχώρητα βάρη καὶ τὰς φθοροποιὰς καταχρήσεις.

Τοιαῦτα εἶναι ἐν συντόμῳ τὰ αἰσθήματά μου, τὰ ὁποῖα κοινοποιῶ εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀπὸ τὸ ἐν Μεγάροις στρατόπεδον. Ἔσεσθε δὲ βέβαιοι, Ἕλληνες! ὅτι ὁ ἔνδοξος ἀρχηγὸς τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεών σας καὶ ἐγὼ ἔχομεν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ συνεργήσωμεν ὅλαις δυνάμεσι καὶ πᾶσι τρόποις εἰς τὴν στερέωσιν τῆς εὐδαιμονίας, τῆς δόξης καὶ τῆς αὐτονομίας σας.

Ἐν Μεγάροις, τῇ 8 Ἀπριλίου 1827.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς Ἑλλάδος, Ρ. ΤΣΟΥΡΤΣΗΣ.

Ἀριθ. 121.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή,

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐγκλείονται διακηρύξεις τῆς Συνελεύσεως, τῆς Κυ-

βερνήσεως καὶ τοῦ λόρδου Κόχραν, τὰς ὁποίας προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσετε.

Ἐν Τροιζῆνι, τῇ 13 Ἀπριλίου 1827.

(Τ. Σ.) Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή,

Γ. Μαυρομιχάλης.—Ἰω. Μ. Μηλαΐτης Ἰω. Νάκος.

Ὁ *Γενικὸς Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 1.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος

Διακηρύττει·

Πόσον μέγα καὶ δυσβάστακτον εἶναι τὸ βάρος τῆς Κυβερνήσεως, μάλιστα ἐν μέσῳ τοσούτων καὶ τοιούτων δεινῶν τῆς πατρίδος περιστάσεων, αἰσθάνονται τὰ μέλη τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ζωηρότατα, συναισθανόμενα τὴν εἰς τοῦτο ἀνικανότητα αὐτῶν. Ἀλλ' ὅμως κατὰ χρέος πειθόμενα εἰς τὴν σεβασμίαν φωνὴν τοῦ ἔθνους, καὶ πεποιθότα εἰς τὴν ἐξ ὕψους κραταιὰν βοήθειαν, ἀναδέχονται τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως, πρόθυμα νὰ καταβάλουν πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα, διὰ νὰ δειχθοῦν ἀκριβεῖς ἐκπληρωταὶ τῶν ὁποίων ἐπιφορτίζονται μεγάλων χρεῶν. Θαῤῥοῦσι δὲ πρῶτον εἰς τὴν συνέργειαν τῶν ἐνδόξων συναγωνιστῶν τῶν Ἑλλήνων, τοῦ περικλεοῦς λόρδου Κόχραν, τοῦ ἀξιοτίμου Τσοῦρτς καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπισήμων φιλελλήνων. Ἐλπίζουσιν εἰς τὴν φιλάνθρωπον προστασίαν καὶ τὴν γενναίαν συνδρομὴν τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος φιλελλήνων, καὶ τέλος ἐπιστηρίζονται εἰς τὰ ἀνδρεῖα ὅπλα τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἰς τὴν πρόθυμον καὶ σπουδαίαν σύμπραξιν τῶν ἄλλων πολιτῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ σπουδαιοτέρα προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀφιερόνεται

εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀττικῆς. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως ὁ ἐπικείμενος τῆς πατρίδος μέγας κίνδυνος.

Τοῦτο, κατὰ χρέος, δημοσιεύουσα ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς τὸ Πανελλήνιον, ἐπικαλεῖται ἐνθέρμως τὴν σύμπνοιαν καὶ ταχεῖαν σύμπραξιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἕλληνες! τὸ τελευταῖον προπύργιον τῆς πατρίδος, ἡ ἱερὰ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν κινδυνεύει, καὶ ἐπικαλεῖται τοὺς ἀνδρείους σας βραχίονας· ὁ αἱμοβόρος ἐχθρὸς λυσσᾷ καὶ ἐνεδρεύει διὰ νὰ τὴν ἀφαρπάσῃ. Τρέξατε, φίλοι Ἕλληνες! ὁ κίνδυνος ἀργοπορίαν δὲν ἐπιδέχεται. Τρέξατε εἰς βοήθειαν τοῦ πολυτίμου τούτου φρουρίου· τρέξατε νὰ τὸ διασώσετε ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ θηρίου. Μὴ δειλιάσετε, θαρσεῖτε· ἤδη ἔχετε συναγωνιςὰς ὁποίους ποτὲ δὲν εἴχετε· ἔχετε τοὺς ἀξίους πολεμιστάς, τὸν Κόχραν, τὸν Τσοὺρτς καὶ ἄλλους. Μὴ ἀποκάμετε· ἐπιμείνατε μικρὸν καὶ ἐντὸς ὀλίγου θέλετε ἐπισφραγίσει τοὺς μέχρι τοῦδε πολυμόχθους ἀγῶνάς σας. Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζουσα τὸν ἀγαθὸν χαρακτῆρα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλει ἐπιτύχει ἀπὸ μέρους αὐτοῦ ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ πρόθυμον εὐπείθειαν εἰς τὰς διαταγάς της. Ἐπιστηριζομένη δὲ εἰς τὰ φιλοπατρικὰ αἰσθήματα καὶ τὴν χαρακτηριστικὴν ἀνδρίαν αὐτοῦ, ἔχει χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι ἡ πατρὶς δὲν ἀργοπορεῖ νὰ διασωθῇ.

Ἐν Τροιζῆνι, τῇ 3 Ἀπριλίου 1827.

(Τ. Σ.) Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή,

Γ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ι. Μ. ΜΗΛΑΪΤΗΣ, Ι. ΝΑΚΟΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεύς, Γ. Γλαράκης.

Ἕλληνες!

Ὁ ἐπικινδυνωδέστερος ἐχθρός σας, ἡ διχόνοια, ἤδη ἐνικήθη· τώρα τὸ ἔργον σας εἶναι εὔκολον. Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος πανταχοῦ τρέχουν εἰς τὰ ὅπλα· ἡ τύχη

τῆς ἀκροπόλεως δὲν εἶναι πλέον ἀμφίβολος, ἐπειδὴ οἱ πολιορκοῦντες περικυκλοῦνται, ἐπειδὴ ἡ μετακόμισις τῶν ἐχθρῶν ἐμποδίζεται, τὰ στενὰ καταλαμβάνονται καὶ ἡ ἀναχώρησις γίνεται ἀδύνατος. Ἐβεβαιώθη ἤδη ἡ ἐλευθέρωσις τῆς κλασικῆς γῆς τῶν Ἀθηνῶν, διωρισμένης ἀπὸ τὴν Θείαν πρόνοιαν νὰ γίνῃ πάλιν καθέδρα τῆς ἐλευθερίας, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. Μὴ παύσετε ὅμως, Ἕλληνες! ἀφ' οὗ κατορθώσετε τοῦτο· μὴ βάλετε τὰ σπαθία σας εἰς τὰς θήκας, ἐν ὅσῳ ὁ θηριώδης Τοῦρκος κρατεῖ καὶ μίαν πιθαμὴν τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον μίαν φορὰν ἦτον τῶν πατέρων σας.

Ἂς συναμιλλῶνται οἱ θαλασσινοὶ νέοι διὰ τὴν δόξαν μὲ τοὺς ἥρωας τῆς ξηρᾶς. Ἂς σπεύσουν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὰ ἐθνικὰ πλοῖα, καὶ ἐὰν δὲν δοθοῦν ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ὅλα τὰ δίκαιά σας, νὰ ἀποκλείσουν τὸν Ἑλλήσποντον καὶ νὰ φέρουν τὸν πόλεμον εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐχθροῦ. Τότε ὁ ἀπάνθρωπος Σουλτάνος, ὁ ἄδικος σφαγεὺς τῶν ὑπηκόων του, ὁ αἱμοβόρος καταδυνάστης τῶν Ἑλλήνων, θέλει ἀφανισθῆ ἀπὸ τοὺς οἰκείους του· τότε ἡ μουσουλμανικὴ δύναμις θέλει καταστραφῆ ἀφ' ἑαυτῆς· τότε ἡ ἱερὰ σημαία τοῦ σταυροῦ θέλει κυματίζει πάλιν ἐπάνω εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας· τότε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θέλει ἀποκτήσει τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν εὐνομίαν. Κλειναὶ πόλεις θέλουν ἀνανεωθῆ, καὶ ἡ λαμπρότης τῶν ἐρχομένων χρόνων θέλει ἐξισωθῆ μὲ τὴν τῶν παρελθόντων. Ἀλλὰ μὴ νομίσετε, Ἕλληνες, ὅτι ἡ πατρίς σας ἠμπορεῖ νὰ ἦναι ἀσφαλής, ἐὰν ἕκαστος ὑμῶν δὲν δράμῃ προθύμως εἰς ὑπεράσπισίν της.

Ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου Ἑ λ λ ά ς.

Τῇ 12 Ἀπριλίου ε. ν. 1827.

ΚΌΧΡΑΝ, *Πρῶτος στόλαρχος καὶ γενικὸς ἀρχηγὸς ὅλων τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.*

Ἀριθ. 330.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή.

Ἐπειδὴ ὀφείλεται ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας τιμὴ εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως θυσιασθέντα Γ. Καραϊσκάκην, ὡς δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτὸν χρεωστουμένης εὐγνωμοσύνης·

Διατάττει·

Α'. Καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας νὰ τελεσθῇ ἱερὸν μνημόσυνον δημοσίως εἰς τιμὴν τοῦ ἀειμνήστου Γ. Καραϊσκάκη, μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης πομπῆς.

Β'. Διὰ τὴν τελετὴν ταύτην διορίζεται ἡ ὀγδόη ἡμέρα τοῦ προσεχοῦς Μαΐου.

Γ'. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγήν.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 24 Ἀπριλίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή,

Γ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ι. Μ. ΜΗΛΑΪΤΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΑΚΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς*, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 1296.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιτύπου διακηρύξεως τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς θέλετε παρατηρήσει τὸν πρὸς σύστασιν ἱππικοῦ κοινωφελῆ καὶ σωτηριώδη σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἀποστέλλεται αὐτοπροσώπως καὶ

ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ἐκτάκτου ἱππικοῦ, ὁ στρατηγὸς Χ. Μιχάλης, ὅστις εἶναι ἀνὴρ ἀνδρεῖος, καὶ μὲ πολλὰ πολεμικὰ προτερήματα καὶ μὲ γενναῖα φιλοπατριωτικὰ φρονήματα προικισμένος, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅσα ἀπαιτοῦνται μέσα πρὸς σύστασιν τοῦ εἰρημένου ἱππικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάγκη ἤδη παρ' ἄλλοτε ἐγνωρίσθη τρανώτατα.

Ἡ Κυβέρνησις εἶναι εὔελπις, ὅτι θέλετε δείξει πᾶσαν προθυμίαν καὶ θέλετε προσπαθήσει ὅλαις δυνάμεσι νὰ συνδράμετε ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸν κοινωφελῆ τοῦτον σκοπὸν, καὶ κρίνουσα πάντῃ περιττὸν νὰ μεταχειρισθῇ προτρεπτικοὺς λόγους, ἀρκεῖται μόνον νὰ σᾶς ἐνθυμίσῃ, ὅτι τοῦτο θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 29 Μαΐου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή,
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ι. ΝΑΚΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεύς,* Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 1054.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή·

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, διακηρύττει.

Πόσον συνετέλεσεν εἰς τὰς πολεμικὰς ἐργασίας τῆς πατρίδος τὸ ἱππικὸν σῶμα, ἔδειξε τρανώτατα αὐτὴ ἡ πεῖρα. Τὸ ἱππικόν μας, καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸν ἀριθμὸν μικρότερον ἀσυγκρίτως τοῦ ἐχθρικοῦ, ἀντιπαρετάχθη πάντοτε μὲ ἀνδρίαν καὶ πολλάκις ἀπεφάσισε τὴν νίκην ὑπὲρ ἡμῶν. Δι' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα εἰς τὴν παροῦσαν κρισιμωτάτην θέσιν τῶν πραγμάτων, καθ' ἣν ἡ πατρὶς ἐπαπειλουμένη, τρέχει προφανῶς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἡ Κυ-

βέρνησις βλέπει ὅτι εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης νὰ αὐξηθῇ καὶ νὰ σχηματισθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὸ ἱππικὸν σῶμα.

Ἀλλὰ, διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ σωτήριος οὗτος σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων ἡ πρόθυμος σύμπραξις ὅλων, ὅσοι δύνανται νὰ συνδράμωσιν ὁπωςδήποτε εἰς τὴν ταχίστην ἐκπεραίωσιν αὐτοῦ. Προσκαλεῖ λοιπὸν καὶ προτρέπει ἡ Κυβέρνησις ἐπιμόνως ἅπαντας νὰ συνδράμωσιν εἰς τοῦτο ἕκαστος ὅπως δύναται, καὶ οἱ μὲν ἔχοντες ἵππους νὰ προσφέρωσιν αὐτοὺς εἰς χρῆσιν τοῦ συστηθησομένου ἱππικοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ νὰ χορηγήσωσιν ἀνάλογον χρηματικὴν ποσότητα εἰς τοῦτο· ὁ δὲ ἀνδρεῖος ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ, ὁ στρατηγὸς Χ. Μιχάλης, εἶναι καὶ τώρα διωρισμένος νὰ παραλάβῃ τοὺς προσφερθησομένους ἵππους καὶ τὰς διὰ τὸν προκείμενον σκοπὸν χρηματικὰς προσφορὰς, δίδων τὰ ἀνήκοντα ἐνδεικτικὰ, ἅτινα εἶναι δεκτὰ εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον. Ἕλληνες! ἡ Κυβέρνησις εἶναι εὔελπις, ὅτι αἰσθανόμενοι τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, δὲν θέλετε ἀδιαφορήσει εἰς τὴν κατεπείγουσαν ταύτην ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ ἱππικοῦ. Συλλογισθῆτε ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε ἀποτυχίαι τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων ἐπήγασαν κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἐχθρικοῦ ἱππικοῦ, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι χωρὶς συστάσεως ἀναλόγου ἱππικοῦ δὲν θέλομεν δυνηθῇ νὰ ματαιώσωμεν τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 22 Μαΐου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Γ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ι. Μ. ΜΗΛΑΪΤΗΣ, Ι. ΝΑΚΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. Γραμματεὺς,* Γ. Γλαράκης.

'Αριθ. 340.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ κίνδυνος, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται σήμερον τὸ Ναύπλιον, καὶ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα θέλουν πηγάσει ἀπὸ αὐτὸν πρὸς βλάβην ὅλου τοῦ ἔθνους, ἀναγκάζουν τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐκθέσῃ ὑπ' ὄψιν σας τὴν ἐλεεινὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ πατρίς. Κατὰ διάταγμα λοιπὸν αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 168, σᾶς παῤῥησιάζει ἡ Γραμματεία τὴν ἐνεστῶσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἠξεύρετε, Κύριοι! τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα προηγήθησαν, καὶ ἡ Γραμματεία νομίζει χρέος της ἀπαραίτητον νὰ σᾶς τὰ ἐκθέσῃ λεπτομερῶς.

Δὲν σᾶς λανθάνουν ὅσα διέτρεξαν εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, πόσα ὠργανίσθησαν καὶ πόσα ἐνηργήθησαν διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ πρὸ καιροῦ μελετωμένη πολεμικὴ Διοίκησις. Ἀφ' οὗ, χάρις εἰς τὴν Θείαν πρόνοιαν καὶ εἰς τὴν δραστήριον ἀντίκρουσιν ἀπὸ μέρους τῶν καλῶν καὶ ἀληθῶς πατριωτῶν, ἐματαιώθη τότε τὸ ὀλέθριον τοῦτο σχέδιον, δὲν ἀπέκαμον οἱ ἰδιοτελεῖς ἐκεῖνοι, ἀλλ' ἐσχεδίασαν ἀμέσως μὲ ποῖον τρόπον νὰ καταβάλουν τὴν συστηθεῖσαν Κυβέρνησιν καὶ νὰ στήσουν αὐτοὶ τὴν ἐδικήν των πολεμικὴν Διοίκησιν. Κατώρθωσαν διὰ τῶν πληρεξουσίων, τῶν ὁποίων μέρος ἠπάτησαν καὶ μέρος ἔπεισαν νὰ ἦναι σύμφωνοι μὲ τοὺς σκοπούς των, νὰ θεσπισθῇ καθέδρα τῆς Κυβερνήσεως τὸ Ναύπλιον, καὶ τοῦτο διὰ νὰ προετοιμάσωσι μίαν αἰτίαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπειδὴ, σκοπεύοντες αὐτοὶ νὰ οἰκειοποιη-

θῶσι τὸ φρούριον τοῦτο ἢ μὲ τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον ὁ Κολοκοτρώνης μετεχειρίσθη, ἢ ἑνούμενοι μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς φρουρᾶς αὐτοῦ, ἔμελλον νὰ προσκαλέσωσιν ἐκεῖ τὴν Κυβέρνησιν· καὶ ἐπειδὴ ἦτον κατ' αὐτοὺς πιθανὸν νὰ μὴ μεταβῇ εἰς τὸ φρούριον τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, νὰ λάβουν ἐκ τούτου ἀφορμὴν νὰ τὴν ἀποκηρύξωσιν. Ἂν ὅμως, τὸ ὁποῖον ὀλιγώτερον ἤλπιζον, μεταβῇ εἰς Ναύπλιον, νὰ δυνηθῶσι διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἐπιῤῥοῆς των νὰ κατορθώσουν ὅ,τι ἤθελον. Μόλις ἀπέτυχε τὸ περὶ Ναυπλίου σχέδιον τοῦ Κολοκοτρώνη, καὶ εἶδον οἱ ἀρχιφατριασταὶ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Κολοκοτρωνικοῦ κόμματος, Μεταξᾶς καὶ Κωλέττης, ὅτι δὲν εἶχον πλέον σύμφωνον τὸν Θ. Γρίβαν εἰς τοὺς σκοπούς των, καὶ ἐνηγκαλίσθησαν τὸν Φωτομάραν καὶ Στράτον, διὰ νὰ τοὺς ἀντιπαρατάξουν κατ' αὐτοῦ. Ἐν ᾧ διέσπειρον μεταξὺ τῶν φρουρίων τοῦ Ναυπλίου τὸν ὀλέθριον σπόρον τῆς διχονοίας, δὲν περιωρίσθησαν μόνον εἰς αὐτό, ἀλλ' ἐξέτεινον καὶ μακρύτερον τὰ δίκτυα τῆς ἰδιοτελείας των. Πρὸ καιροῦ εἶχε μορφωθῇ μία ἀδελφότης ἀπὸ μερικοὺς Ῥουμελιώτας ὁπλαρχηγούς, ἀλλ' ἐν ὅσῳ ἔζη ὁ μακαρίτης Καραϊσκάκης, αὐτὴ ἐκοίτετο εἰς τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας· ὁ θάνατος ὅμως ἐκείνου ἔκαμεν αὐτὴν νὰ ἀναγεννηθῇ καὶ νὰ αὐξήσῃ μὲ τὴν προσθήκην καὶ ἄλλων ὁπλαρχηγῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Καραϊσκάκη. Ἡ ἀδελφότης αὕτη, ἀφ' οὗ ἰδιοποίησε τὴν Ἀκροκόρινθον, ἔστειλεν ἐπιτροπὴν καὶ εἰς Ναύπλιον, καὶ ἔφθασεν αὕτη ἐκεῖ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξαγριόνοντο πρὸς ἀλλήλους οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φρουρῶν ἐξ αἰτίας τῶν σκανδάλων, τὰ ὁποῖα οἱ ἀνωτέρω ἀρχιφατριασταὶ διέσπειραν εἰς αὐτούς. Τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον ἐπρόβαλον εἰς τὴν ἐκ Κορίνθου ἐπιτροπήν, ὅταν ἤθελε κατορθωθῇ νὰ συστηθῇ ἡ πολεμικὴ Διοίκησις, εἵλκυσεν αὐτήν, ὥστε νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ Φωτομάρα καὶ

Στράτου εἰς τὸ νὰ καταβάλουν διὰ τῆς βίας τὸν Γρίβαν ἀπὸ τὸ φρούριον, διὰ νὰ ἠμπορέσουν ἀκολούθως, λαμβάνοντες αὐτοὶ τοῦ Ναυπλίου τὴν κυριότητα, νὰ ὑπαγορεύσουν εἰς τὴν Διοίκησιν ὁποίους νόμους αὐτοὶ ἤθελον· καὶ ἔκαμον ἀρχὴν τῶν προβλημάτων των, τὸ νὰ ἀλλαχθῇ ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως Ναυπλίου. Ἡ Κυβέρνησις ἐπροσπάθησε μὲ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους νὰ τοὺς πείσῃ νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τὴν ζήτησιν ταύτην· ἀφ' οὗ ὅμως εἶδε τὸ ἀμετάπειστον αὐτῶν καὶ προεῖδε τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον τοῦ νὰ γίνῃ ῥῆξις μεταξὺ τῶν δύω φρουρῶν, συνεκάλεσε τὴν Βουλὴν εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν, καὶ ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως, ὅτι οἱ μὲν ἀρχηγοὶ τῶν φρουρῶν νὰ μείνωσιν εἰς ὁποίας θέσεις εὑρίσκοντο διωρισμένοι, νὰ προσκληθῶσι δὲ ὁ ἀρχιστράτηγος Τσοὺρτς καὶ ὁ λόρδος Κόχραν νὰ διορθώσωσι τὴν ὑπόθεσιν τοῦ φρουρίου, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦ Στράτου, χωρὶς νὰ ὑπακούσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, διεκήρυξεν ὅτι ἀνεδέχθη αὐτὸς τὰς ἐργασίας τῆς πολιταρχίας. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, ὡς μὴ διωρισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ παύσῃ, ἔστειλε κατὰ τὸ χρέος του στρατιώτας νὰ κάμωσι τὴν νυκτερινὴν περίοδον, οἱ ὁποῖοι συναπαντηθέντες μετὰ τοῦ Στράτου, ἐτουφεκίσθησαν, καὶ οὕτως ἐγένετο ἡ ῥῆξις τῆς ἐπικρατούσης εἰσέτι ἐμφυλίου ἀλληλομαχίας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπροσπάθησε πάλιν νὰ εὕρῃ θεραπείαν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν στρατηγὸν Θ. Γρίβαν νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὸ νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του ἡ φρουραρχία τῆς πόλεως. Δὲν ἀντέτεινεν ὁ Γρίβας εἰς τὰ προβαλλόμενα. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἦτον βέβαιος, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐναντίων του δὲν ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ δοθῇ

τῷ ὄντι ἡ ἀρχηγία τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκοινολογοῦσαν, ἀλλ' εἰς τὸ νὰ τὴν ἁρπάσωσιν αὐτοί, ἀντεπρόβαλε νὰ παραδοθῶσι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐναντίους του εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ περὶ τὴν πόλιν κανονοστάσια, καὶ οὕτω νὰ περιορισθῶσιν ὁ μὲν εἰς τὸ Παλαμήδιον μόνον, οἱ δὲ εἰς τὸν Ἰτζκαλέν. Ἀλλ' αὐτοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον πρόσχημα ἡ πολιταρχία, δὲν ἐδέχθησαν τὰ προβαλλόμενα, καὶ οὕτως ἐπανέλαβον τὰ ὅπλα καθ' ἣν ὥραν ἀμφότερα τὰ συγκροτοῦντα τὴν Κυβέρνησιν σώματα, συνηγμένα εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν, ἐσκέπτοντο περὶ διορθώσεως. Βλέποντες λοιπὸν οἱ Κυβερνῆται, ὅτι δὲν ἦτον δυνατὸν πλέον νὰ σκέπτωνται μέσα εἰς μίαν πόλιν, ὅπου οἱ κανονοβολισμοὶ καὶ ὁ τουφεκισμὸς ἦτον ἀδιάκοπος, καὶ διευθύνετο μάλιστα πολλάκις καὶ εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκίας, ἐκ τῶν ὁποίων πολλαὶ ἐπιάσθησαν ἀπὸ στρατιώτας, καὶ φοβούμενοι τὸ νὰ ὑποπέσουν ὑπὸ τὴν ἐπιῤῥοὴν καὶ καταδυναστείαν ἢ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν δύω μερῶν, ἀπεφάσισαν νὰ μεταβῶσιν εἰς Μπούρτσιον, ὅπου ἐλεύθεροι ἠμποροῦσαν καὶ νὰ σκέπτωνται καὶ νὰ ἐκτελῶσι τοὺς σωτηριώδεις διὰ τὸ ἔθνος σκοπούς των. Ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐνόμισαν ἁρμοδιωτάτην οἱ ζηλωταὶ τῆς πολεμικῆς Διοικήσεως, ἀπέῤῥιψαν πλέον τὸ προσωπεῖον, καὶ συμβοηθούμενοι ἀπὸ μερικοὺς ἀντιπροσώπους καὶ ἄλλα τινὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἐφοβοῦντο διὰ τὴν ἔνοχον διαγωγήν των τὴν στερέωσιν τῶν νόμων καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐφέροντο εἰς τὰς πλατείας τοῦ Ναυπλίου προσκαλοῦντες τὸν λαὸν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν στηριζόντων τὴν Κυβέρνησιν πολιτῶν. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων δὲν ἐπρόλαβον νὰ μεταβῶσιν ἐνταῦθα, ἐμποδίσθησαν καὶ ἐμποδίζονται εἰσέτι εἰς Ναύπλιον, διὰ νὰ συντελέσουν διὰ τῆς

βίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν των. Πολλοὶ πολῖται ἐπιάσθησαν ὡς κατάδικοι καὶ ἐφέρθησαν εἰς τὸν Ἰτζκαλὲν, περιϋβριζόμενοι καὶ καταφρονούμενοι ἀπὸ ἕνα θορυβώδη ὄχλον. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὑρίσκεται τὸ Ναύπλιον σήμερον, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν τοῦ πράγματος ἐννοεῖτε πόσον δύσκολον εἶναι νὰ διορθωθῇ. Ἡ Κυβέρνησις ἐξεκένωσεν ὅλους τοὺς τρόπους της, καὶ ἤδη δὲν βλέπει ἄλλην διόρθωσιν, εἰμὴ ἂν ἡ εὐγενία σας ἀναδεχθῆτε νὰ συμπράξετε μὲ ὅποιον τρόπον γνωρίζετε. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν νὰ ἀποστείλετε ὅσον τάχος τοὺς ἀντιπροσώπους σας ἐνταῦθα, διὰ νὰ σκεφθῶσι μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅσα ἀφορῶσι πρὸς κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ. Ἐὰν δὲ αἱ περιστάσεις δὲν σᾶς συγχωροῦν νὰ κάμετε γρήγορα τῶν ἀντιπροσώπων σας τὴν ἐκλογὴν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποστείλετε πληρεξουσίους σας δι᾽αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας· δὲν κινδυνεύει μόνον τὸ Ναύπλιον, κινδυνεύει ὅλη ἡ πατρὶς, ὁμοῦ μὲ τὴν ὁποίαν κινδυνεύει καὶ ἡ ἐδική σας ὕπαρξις. Ταχύνατε λοιπὸν τὴν ἀποστολὴν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων σας ἢ ἄλλων πληρεξουσίων, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ τὸ κακὸν πρὶν ἐξαπλωθῇ περισσότερον, ὅτε καὶ ἀδιόρθωτον θέλει γίνει καὶ τὰ ἀποτελέσματά του ὀλεθριώτερα. Τὰ αὐτὰ ἐγράφησαν καὶ πρὸς τοὺς συναδελφούς σας, καὶ προσπαθήσατε ἐκ συμφώνου νὰ διασώσετε τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον ὄλεθρον. Τὸ περικλειόμενον παρακαλεῖσθε νὰ πέμψετε ἀσφαλῶς μὲ ἐπίτηδες πλοῖον εἰς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῆς νήσου Ὕδρας.

Ἐν Μπουρτσίῳ, τῇ 2 Ἰουλίου 1827.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομ. Γραμματεὺς,

(Τ. Σ.) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Ἀριθ. 308.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Διὰ τῶν ἀπεσταλμένων σας Κ. Ἰωάννη Ν. Λαζάρου καὶ Σταματίου Π. Μέξη παρέλαβεν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἀναφοράν σας, καὶ ἔγνω τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα περὶ τοῦ κανονισμοῦ ἐν γένει τῶν δασμῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ ἤκουσεν ἐνταὐτῷ ὅσα διὰ ζώσης φωνῆς ἀνήγγειλαν οἱ ἀπεσταλμένοι. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔγεινεν ἤδη ἡ προσήκουσα σκέψις παρὰ τῆς Σ. Βουλῆς, ἥτις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18 προβουλεύματος καθυπέβαλεν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν περὶ δασμῶν διάταξιν καὶ τὸν κατάλογον τῆς προσδιορισθείσης καταβολῆς παρ' ἑκάστης τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐπὶ λόγῳ τῶν δασμῶν, τὴν εἴσπραξιν τῶν ὁποίων ἐπιφορτίζονται αἱ κοινότητες αὐτῶν. Ὅθεν, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄνω ῥηθέντος προβουλεύματος, ἐξέδωκεν ἡ Κυβέρνησις τὸ ὑπ' ἀριθ. 298 διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου διορίζονται εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δασμῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους πέντε, ὁ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπεσταλμένος Κ. Δημάκης Ἱερομνήμονος, ὁ παρὰ τοῦ πρώτου στολάρχου ἐκλεχθεὶς Κύριος Γόσσε καὶ τρεῖς ἐκ τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, τοὺς ὁποίους θέλουν ἐκλέξει αἱ κοινότητες ἀνὰ ἕνα ἑκάστη. Οὗτοι θέλουν ἐνεργήσει ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ διαληφθέντος διατάγματος, βάσιν ἔχοντος τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπικυρωθὲν προβούλευμα τῆς Σ. Βουλῆς, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ πληρωμαὶ θέλουν γίνει εἰς μὲν τὴν Σύραν ἐντὸς μιᾶς τετραμηνίας, ἀνὰ ἓν τρίτον εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης διμηνίας, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς νήσους ἐν-

τὸς μιᾶς διμηνίας, ἀνὰ ἥμισυ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης διμηνίας. Ἕως δὲ νὰ διορισθῶσι τακτικῶς παρὰ τῶν κοινοτήτων τῶν ναυτικῶν νήσων οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν, ἐπιφορτίζονται οἱ ἤδη εὑρισκόμενοι εἰς Σύραν πληρεξούσιοι αὐτῶν, διὰ νὰ συμπράττωσι μετὰ τῶν Κ. Δημάκη Ἱερομνήμονος καὶ Γόσσε, καὶ νὰ διευθύνωσι τὰ περὶ τῶν δασμῶν κατὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν. Ἐγκλείονται δὲ πρὸς ὁδηγίαν σας ἡ διάταξις τῶν δασμῶν καὶ ὁ κατάλογος τῆς πληρωμῆς ἑκάστης νήσου. Αὐτὰ εἶναι, Κύριοι! τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν μέτρα περὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν δασμῶν, ἀνάλογα ὡς πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ τὰς ἐπικειμένας ἀνάγκας, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ γενικὸν συμφέρον. Ὁ περὶ τῆς διανομῆς τῶν εἰσπραττομένων χρημάτων προσδιορισμὸς σᾶς πείθει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἥτις γνωρίζει κάλλιστα τὰς ἀνάγκας τοῦ στόλου, πρῶτον σκοπούμενον εἶχε καὶ ἔχει πάντοτε τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ναυτικῶν χρειῶν, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ προτίμησιν ἀφιέρωσεν, ὡς καὶ πρότερον, διὰ ναύτας τὰ δύω τριτημόρια, ἀφήσασα τὸ ἓν μόνον διὰ τὰς λοιπὰς τῆς πατρίδος χρείας, αἵτινες χρῄζουσιν ἀναποφεύκτου θεραπείας.

Ἐν Μπουρτσίῳ, τῇ 19 Ἰουλίου 1827.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

Ἀριθ. 231.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν τῶν Σπετσῶν.

Ἐγκλείονται ἐνταῦθα ἀντίτυπα τινὰ τῆς ἤδη ἐκδοθείσης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τῆς Κρή-

της διακηρύξεως, ἅτινα θέλετε δημοσιεύσει καὶ κοινοποιήσει ὅπου ἀνήκει.

Τῇ 28 Ἰουλίου 1827, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθαλασσίου φρουρίου.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 297.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ διακηρύττει·

Ἐπειδὴ ἡ πολεμικὴ θέσις τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἀπαιτεῖ τὸν διὰ θαλάσσης ἀποκλεισμὸν τῆς νήσου Κρήτης, ἡ Κυβέρνησις κηρύττει τὸν ἀποκλεισμὸν ὅλης τῆς περιφερείας τῆς νήσου ταύτης καὶ ὅλων τῶν λιμένων καὶ φρουρίων τῶν κατακρατουμένων παρὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἐξαπέστειλε δὲ ἤδη καὶ ἐξαποστέλλει ἐκεῖ τὴν ἀπαιτουμένην ναυτικὴν δύναμιν, ἔχουσαν, κατὰ τὴν τάξιν καὶ τοὺς νόμους, ὅλα τὰ κατὰ τῆς λαθρεμπορίας τοῦ πολέμου δίκαια.

Ἐν Ναυπλίῳ, ἐκ τοῦ ἐπιθαλασσίου φρουρίου, τῇ 19 Ἰουλίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή,

Γ. Μαυρομιχάλης, Ι. Μ. Μηλαΐτης, Ιω. Νάκος.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 235.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ ἐχθρὸς ἐπεχείρησε νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Σπάρτην διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης μὲ 14 φρεγάττας καὶ κορβέττας, καὶ οἱ Σπαρτιᾶται ἀντεστάθησαν μὲ ἐπαινετὴν γενναιότητα εἰς Κυτριάς, ὅθεν ὁ ἐχθρὸς εἰσέβαλεν. Ἐδίω-

ξαν κατησχυμένον τὸν ἐχθρόν, καὶ ἡ ἀπόφασίς των, ὡς ἐπληροφορήθη ἡ Κυβέρνησις, δὲν θέλει συγχωρήσει πλέον εἰς τοὺς ἐχθροὺς νὰ πατήσωσι μὲ ἡσυχίαν τὸ ἔδαφός των. Διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ δὲ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπόφασίν των, κρίνει ἀναγκαῖον νὰ τοὺς προμηθεύσῃ πολεμεφόδια, τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐστερημένοι, καὶ γνωρίζουσα τὴν πατριωτικὴν προθυμίαν σας καὶ τὴν ὁποίαν ἐδείξατε πάντοτε συνδρομὴν εἰς τὰς πολεμικὰς χρείας, σᾶς προσκαλεῖ νὰ δώσετε χιλίας ὀκάδας βαροῦτι, καὶ χιλίας πεντακοσίας ὀκάδας μόλυβδον εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Κ. Δημήτριον Καλκαντῆν, ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τοὺς Σπαρτιάτας, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὑπόσχεται νὰ σᾶς τὰ ἀποδώσῃ ἀπὸ ἄλλα πολεμεφόδια, τὰ ὁποῖα θέλει λάβει, ἢ ὅπως ἄλλως γνωρίζετε. Ἡ Κυβέρνησις πεποιθυῖα εἰς τὸν πατριωτισμόν σας, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλει ὑπακούσετε εἰς τὴν πρόσκλησίν της, διὰ νὰ προμηθευθῇ τὸ στρατόπεδον ἐκεῖνο ἀπὸ τὰ τόσον ἀναγκαῖα πολεμεφόδια.

Ἐν Ναυπλίῳ, ἐκ τοῦ ἐπιθαλασσίου φρουρίου, τῇ 29 Ἰουλίου 1827.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ· 453.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ Σπάρτης ἔχομεν βεβαίας εἰδήσεις, ὅτι εἰς τὰς 25 Αὐγούστου ἔφθασεν ὁ Τουρκο-αιγυπτιακὸς στόλος εἰς τὴν Μεσσηνίαν, συγκείμενος ἀπὸ 90 περίπου πλοῖα. Εἰς ἐπιστολήν τινα, σταλεῖσαν ἐξ Ἀλεξανδρείας, εὕρομεν κατάλογον τῶν πλοίων, ἅτινα συνθέτουσι τὸν ἄνω

εἰρημένον Τουρκο-αιγυπτιακὸν στόλον. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου ἐγκλείεται ἐνταῦθα.

Ἑτέρα δὲ ἐπιστολὴ, (τῆς ὁποίας ἀπόσπασμα ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα) τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Καρόλου Μπουσιώνη πρὸς τὸν ἐν Λιβόρνῳ Γ. Τόσην, εὑρεθεῖσα εἰς ἓν ἀπὸ τὰ κατασχεθέντα παρὰ τῶν ἑλληνικῶν καταδρομέων πλοῖα, ἐξηγεῖ τὰ σχέδια τοῦ ἄνω εἰρημένου στόλου.

Ταῦτα κοινοποιῶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ λάβετε τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1827.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης,

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Καρόλου Μπουσιώνη ὑπὸ 4 Αὐγούστου πρὸς τὸν ἐν Λιβόρνῳ Γ. Τόσην.

Questa spedizione è destinata per Navarino dove dopo aver scaricato quanto averli accorrerà, unitasi alla squadra di altri 26 legni di guerra che trovansi in quel porto; la flotta si transferirà alla costa della Morea dirimpetto à Ydra, dove imbarquerà le truppe per attaccare l' isola, città e porto d' Ydra.

Due divisioni di 20 buoni legni ciascheduno difenderanno della motutà della flotta Greca il corpo d' attacco. Questo è il piano d' attacco d' Ydra. Sta ora a vedere se sarà effettuato, e qual potrà essere l' effetto dell' intervenzione delle potenze Europee a separare i combatenti.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3|15 Σεπτεμβρίου 1827.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ θαλασσίου δικαστηρίου,

(Τ. Σ.) Ν. Φλογαΐτης.

List of Turckish Ships of War sailed from the harbour of Alexandria on the 1 August 1827 destined for the Morea.

2 Line of Batle Ships.— 1 D. gem frigate.— 3:60.— 2:50.— 3;44.— 20. Corvettes from 18 to 24, gems.— 15. Brigs and Schovners of 8 to 22.— 4. Brulots.— 5. Austriau trasports.— 34. Turckish.

total 89. Sail.

Ἀριθ. 266.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τὸν Καπ. Νικόλαον Σύρμαν, πλοίαρχον τοῦ βρικίου ὁ Φωκίων (α).

Ἐπειδὴ ἡ ἔλλειψις τακτικῶν καταδρομέων συνετέλεσε κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν αὔξησιν τῆς πειρατείας, τόσον ὀλεθρίου εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐνεθάῤῥυνεν εἰσέτι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸν ἐχθρὸν, ὥστε ὄχι μόνον τροφαὶ καὶ πολεμεφόδια ἐχθρικὰ μεταφέρονται ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως, ἀλλὰ καὶ πολεμικὰ πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ μεμονωμένα ἀποτολμῶσι νὰ διαπλέωσιν εἰς διάφορα μέρη, (καθὼς ὀνομαστὶ ἀπὸ τὴν Ῥόδον καὶ Κῶν ἕως εἰς τὴν Σάμον καὶ τὰς πέριξ νήσους) κατασκοπεύοντα καὶ βλάπτοντα τοὺς Ἕλληνας οὐσιωδῶς· διὰ ταῦτα βλέπουσα προφανῶς ἡ Κυβέρνησις τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην νὰ διορισθῇ ἀνάλογος ἀριθμὸς καταδρομικῶν πλοίων, ἐφωδιασμένων μὲ τακτικὰ ἔγγραφα, διὰ νὰ διαπλέωσι κυρίως περὶ τὰ ἐχθρικὰ παράλια καὶ φρούρια καὶ ὅπου ἄλλοθι χάμνει χρεία, ἐμποδίζοντα τὴν λαθρεμπορίαν τοῦ πολέμου καὶ μετερχόμενα τὴν καταδρομίαν κατὰ τὴν τάξιν καὶ τοὺς νόμους, χωρὶς ποσῶς νὰ προσκρούωσιν εἰς τὰς φιλικὰς

(α) Ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου χαρτοφυλακίου, σωζομένου εἰς χεῖρας του Νικολάου Σύρμα.

σημαίας· διὰ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις διορίζει καὶ τὸ παρὰ σοῦ κυβερνώμενον πολεμικὸν πλοῖον, βρίκιον ὁ Φωκίων, εἰς καταδρομικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐπὶ τούτῳ σ' ἐφοδιάζει μὲ τὰς ἐφεξῆς ὁδηγίας.

Α΄. Ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ διαπλέῃς εἰς ὅλον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ καθ' ὅλην τὴν μεσόγειον θάλασσαν, μετερχόμενος τὸν τακτικὸν καὶ νόμιμον καταδρομέα πρὸς βλάβην τοῦ ἐχθροῦ.

Β΄. Πρὸ πάντων θέλεις περιπλέει περὶ τὰ ἐχθρικὰ παράλια καὶ φρούρια, διὰ νὰ ἐμποδίζῃς τὴν λαθρεμπορίαν τοῦ πολέμου, συλλαμβάνων ὁποιαδήποτε πλοῖα ἤθελον μεταφέρει εἰς ταῦτα εἴδη πολεμικά.

Γ΄. Ὅσα πλοῖα ὑπὸ φιλικὴν σημαίαν θέλεις ἐπισκέπτεσθαι καὶ ἐξετάζει εἰς τὸν διάπλουν σου, ἀπαιτεῖται νὰ καταβάλλῃς ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν, διὰ νὰ μὴν ἐγγίζωνται εἰς τὸ παραμικρὸν, οὔτε νὰ λάβῃ χώραν κἀμμία ὁποιαδήποτε κατάχρησις, ἀλλὰ νὰ γίνεται ἡ ἐξέτασις αὐτῶν μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν, διότι, ἄλλως, θέλεις χάνει τὰ ἐπὶ τῆς λείας δικαιώματα, καὶ θέλεις ὑποπίπτει εἰς αὐστηρὰν ποινὴν, χωρὶς νὰ ἔχῃς κἀμμίαν ὑπεράσπισιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Δ΄. Εἰς ὅσα δὲ πλοῖα ὑπὸ φιλικὴν σημαίαν μετὰ τὴν ἐξέτασίν των ἀνακαλύψῃς εἴδη πολεμικὰ, διευθυνόμενα πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, εἴτε ἰδιοκτησίας ἐχθρικὰς, χωρὶς νὰ ἐγγιχθῇ διόλου τὸ φορτίον των, οὔτε νὰ κακοποιηθῶσι παντελῶς ὁ πλοίαρχος ἢ οἱ ναῦται, θέλεις τὰ διευθύνει ὅπου ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ κρίνωνται ὑπὸ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου, καὶ ἀποφασιζόμενα νόμιμος λεία, νὰ διανέμωνται κατὰ τὴν τάξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, (ἐκ τοῦ ἐπιθαλασσίου φρούρ.) ά. Αὐγούστου 1827.

Ὁ προσωρινὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμ. τῆς ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

'Αριθ. 715.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή,

Διακηρύττει.

Ἡ καταγωγή, ἥτις προλαβόντως ἦτον ἀναγκαία ὡς ἓν τῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ὅπλων, τὴν σήμερον, ὅτε ὁ ἐχθρικὸς στόλος κατεστράφη παρὰ τῶν ἀνδρειοτάτων στολάρχων τῶν τριῶν κραταιῶν δυνάμεων, ἀποκατέστη ὅλως διόλου περιττή. Ὅθεν τὴν σήμερον ἀπαγορεύεται ὁλοτελῶς εἰς πᾶν ἑλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον τὸ ἔργον τῆς καταγωγῆς.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν ἁπαξάπαντες οἱ πλοίαρχοι τῆς Ἑλλάδος καὶ διατάττονται νὰ μὴ ἐκπλεύσωσιν εἰς τὸ ἑξῆς εἰς καταγωγήν, οὔτε νὰ ἀποτολμήσωσι τοῦ λοιποῦ νὰ κατάσχωσι κἀνὲν ὁποιονδήποτε πλοῖον ὑπὸ σημαίαν οὐδετέραν κατ' οὐδένα τρόπον καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ πλοίαρχοι, ὅσοι εὑρίσκονται εἰς τοὺς ἀποκλεισμούς, ἐν ᾧ διατάττονται νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται παντελῶς ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ διάπλου των, δὲν ἔχουσι τὴν ἄδειαν ὡσαύτως νὰ κατάσχωσι κἀνὲν ὑπὸ ὁποιανδήποτε οὐδετέραν σημαίαν πλοῖον, ἐκτὸς μόνον ἐκεῖνα, ὅσα φωραθῶσιν ἔνοχα παραβιάσεως ἀποκλεισμοῦ. Τὸ δὲ θαλάσσιον δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἦτον διωρισμένον διὰ νὰ κρίνῃ περὶ τῶν λειῶν, δὲν δέχεται τοῦ λοιποῦ διὰ νὰ κρίνῃ κἀμμίαν ὁποιανδήποτε λείαν ἄλλην, εἰμὴ τὴν ἐπὶ παραβιάσει ἀποκλεισμοῦ κατασχεθεῖσαν. Κατὰ συνέπειαν τούτων ἁπάντων, θέλει θεωρήσει ἡ Κυβέρνησις ὡς αὐτόχρημα πειρατάς, ὅσους τῶν πλοιάρχων ἤθελον ἀποτολμήσει νὰ πράξωσιν ἐναντίον τῆς παρούσης διακηρύ-

ξεως, καὶ ὡς τοιούτους θέλει τοὺς τιμωρήσει αὐστηρά.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπή,

Γ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ι. Μ. ΜΙΛΑΪΤΗΣ, Ι. ΝΑΚΟΣ.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 1608.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐγκλείεται διακήρυξις τῆς Γραμματείας ταύτης περὶ τῶν ἐφετεινῶν ἐθνικῶν προσόδων, τελωνίων τῶν νήσων Ἀμουργοῦ, Σικίνου, Πολυχάνδρου, Καρπάθου, Ἰκαρίας καὶ Μήλου μετὰ τῶν ὀρυκτῶν αὐτῆς.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν ὅπως κοινοποιήσητε τὴν ἐσώκλειστον διακήρυξιν πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης.

Τῇ 12 Δεκεμβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.) Π. Ν. Λιδορίκης.

Ἀριθ. 1606.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

Δηλοποιεῖ

Ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 142 προβούλευμα τῆς Σ. Βουλῆς καὶ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2999 διάταγμα τῆς Σ. Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι καὶ τὰ τελώνια τῶν νήσων Ἀμουργοῦ, Σικίνου, Πολυχάνδρου, Καρπάθου, Ἰκαρίας καὶ Μήλου μετὰ τῶν ὀρυκτῶν της.

Ἡ δημοπρασία αὐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τὰς 17 τοῦ παρόντος, καὶ λαμβάνει τέλος εἰς τὰς 20 τοῦ ἰδίου. Εἰ-

δοποιοῦνται λοιπὸν ὅσοι θέλουν νὰ ἀγοράσωσιν αὐτὰς, νὰ εὑρεθῶσιν ἐνταῦθα, ὅπου μέλλει νὰ ἐκποιηθῶσιν· ἡ δὲ πώλησις αὐτῶν γίνεται μὲ μετρητὰ καὶ ἐπὶ χεῖρας.

Τῇ 10 Δεκεμβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,
(Τ. Σ.) Π. Ν. Αιδορίκης.

Ἀριθ. 2055.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὴν Δημογεροντικὴν Ἐπιτροπὴν Σπετσῶν (α):

Μ' εὐχαρίστησίν της ἄκραν πληροφορεῖται ἡ Κυβέρνησις, δι' ἀναφορᾶς τοῦ ἐκτάκτου Ἐφόρου τῆς ὑγιείας, τὸν ὁποῖον δεικνύετε ζῆλον εἰς ταύτην τὴν κριτικὴν θέσιν τῆς νήσου σας, καὶ τὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποίαν συμπράττετε εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ δραστήριον ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως. Εἴσθε ἀξιέπαινοι δι' αὐτήν σας τὴν διαγωγὴν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι θέλετε ἐξακολουθήσει καταβάλλοντες τὴν αὐτὴν προθυμίαν καὶ ἐνεργοῦντες, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐκτάκτου Ἐφόρου τῆς ὑγιείας, πάντα ὅσα δυνατὰ διὰ τὴν ταχεῖαν σὺν Θεῷ ἀπαλλαγὴν τῆς νήσου σας ἀπὸ τὴν εἰσχωρήσασαν νόσον.—Ἡ Κυβέρνησις προθυμοποιεῖται ἀπὸ μέρους της νὰ σᾶς χορηγήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ὅσην ἡ θέσις της καὶ τὰ μικρά της μέσα τὴν συγχωροῦν βοήθειαν.

Ἐκ τῆς ῥωσσικῆς φρεγάττας Ἑλένης.
Ἐν τῷ λιμένι Αἰγίνης, τῇ 30 Ἀπριλίου 1828.
(Τ. Σ.) *Ὁ Κυβερνήτης*, Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Σ. Τρικούπης.

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας τοῦ Κυρίου Ἀντων. Β. Δρίτσα, μέλους τῆς ἐπιτοπίου τῶν Σπετσῶν ἀρχῆς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς, περὶ ἧς ἀναφέρει τὸ ἔγγραφον.

'Αριθ. 81.

Πρὸς τὴν Δημογεροντικὴν 'Επιτροπὴν τῆς νήσου Σπετσῶν, τὴν παύσασαν (α).

Κύριοι!

Τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 126 ἀναφοράν σας ἔλαβον, καὶ εἶδον ὅτι ἄλλοι συμπολῖταί σας, κατὰ τὴν κοινὴν ἐκλογήν, ἀναλαμβάνουσι τὰ ὁποῖα ὑμεῖς ἐξετελεῖτε διοικητικὰ χρέη, μὲ τὸ ν' ἀπέρασεν ἡ προθεσμία, καθ' ἣν ταῦτα διὰ τὴν εἰς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνην του τὸ κοινόν σᾶς εἶχεν ἐπιφορτίσει.

'Η Κυβέρνησις καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ τῶν Σπετσῶν εἰς ὑμᾶς ἐπεσφράγισε, καὶ τὴν ἄμεσον εἰς σᾶς ἐμπιστοσύνην της χαριζομένη, τοσάκις ἄλλοτε τὴν εὐχαρίστησίν της διὰ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸν ζῆλόν σας σᾶς ἐκοινοποίησεν.

Εὐχάριστος κἀγὼ διὰ τὴν ὅσην ἐδείξατε προθυμίαν, ὅσον εἰς τὰ διοικητικά σας χρέη, τόσον περισσότερον διὰ τὴν συνέργειαν καὶ προσπάθειάν σας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καθ' ὅλα τὰ μέρη τῶν σεβαστῶν τῆς Κυβερνήσεως διαταγῶν, ἐν ᾧ σᾶς ὁμολογῶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου, κρίνω χρέος μου καὶ νὰ βάλω ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι καὶ ὡς εἰς τὴν τάξιν τῶν ἁπλῶν πολιτῶν διατελοῦντες, δὲν πρέπει νὰ λείψετε ἀπὸ τοῦ νὰ προσπαθήσετε καὶ τοῦ λοιποῦ προτρέποντες λόγοις καὶ ἔργοις τοὺς συμπολίτας σας εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας.

Τοιαῦτα δείγματα τῆς τιμίας διαγωγῆς σας καὶ τῶν

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας τοῦ Ἀντ. Β. Δρίτσα.

πατριωτικῶν φρονημάτων σας θέλουν εὐχαριστεῖ πάντοτε τὴν Κυβέρνησιν καὶ θέλουν στερεώσει ἐπὶ μᾶλλον τὴν εἰς ὑμᾶς ὑπόληψίν της.

Τῇ ά. Ἰουνίου 1828, Σπέτσαι.

Ὁ προσωρ. ἔκτακτος Ἔφορος τῆς ὑγείας Σπετσῶν,

Ιω. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ.

Τὸ νόμισμα εἰς τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ πρόσωπα θέλει παρασταίνει τὴν Ἑλλάδα εἰς σχῆμα ἀνεγέρσεως καὶ μὲ τὰς λέξεις πέριξ, οἷον· ΕΛΛΑΣ ΑΝΑΓΕΝΝΩΜΕΝΗ· εἰς τὸ ἄλλο πρόσωπον θέλει ἐπιφέρει στάχυας, ἐλαίας κλάδον, βότρυας, σύμβολα τῶν τριῶν γενικωτέρων προϊόντων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τριήρους τὸ ἥμισυ, σύμβολον τῆς ἑλληνικῆς θαλασσοκρατορίας, μὲ τὰς ἑξῆς πέριξ λέξεις· ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝ. Ἡ τιμὴ τοῦ νομίσματος κρέμαται ἀπὸ τὸ βάρος καὶ τὸ μέγεθος, ὁποῦ ἤθελεν ἀποφασίσει ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις, τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, καὶ θέλει εἶναι προσδιωρισμένη εἰς τὸ νόμισμα.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς,

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 1 Μαρτίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Ν. Β. Γκίνης.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ (α).

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

(Κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνελεύσεως).

Ἐπειδὴ ὁ ἐκλαμπρότατος πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, πρίγκιψ Α. Μαυροκορδάτος, τά τε ἄλλα καλὸς κἀγαθὸς ἀνεφάνη εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἄδολον πατριωτισμὸν, πατριωτικὴν φερεπονίαν καὶ φιλοκαλίαν, ταῦτα δὲ πάντα ἐν μετριοφροσύνῃ, ἔχων ἀνεδείχθη· ἐπειδὴ καὶ πληρεξούσιος τά τε στρατιωτικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος διορισθεὶς, ἄξιος ἀνεφάνη τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Διοικήσεως, παντὶ σθένει ἀγωνισθεὶς καὶ διακινδυνεύσας ὑπὲρ κινδυνευούσης τῆς δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, εἰς τῆς ὁποίας τὴν σωτηρίαν καὶ μεγάλως συνετέλεσε· διακηρύττει,

Τὸν εἰρημένον πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, πρίγκιπα Α. Μαυροκορδάτον, ἄξιον τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους, ὡς κατὰ πάντα χρήσιμον καὶ ἀξιάγαστον ἀναφανέντα, κατ' οὐδὲν δ' ἐπιλήψιμον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος, ἐφ' ᾧ καὶ δίδεται τὸ παρὸν ἐπίσημον ἔγγραφον εἰς χεῖρας τῆς αὐτοῦ ἐκλαμπρότητος, μαρτύριον μὲν τῆς περὶ αὐτοῦ ἀγαθῆς γνώμης τοῦ Σώματος τούτου, τεκμήριον δὲ τῆς φροντίδος τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ νὰ μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἡ ἀρετὴ ἄδηλος καὶ ἀγέραστος.

Ἐξεδόθη ἐν Ἑρμιόνῃ κατὰ τὸν λήγοντα μῆνα, τὸν Ἰανουάριον τοῦ ͵αωκγ'. ἔτους καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΜΠΟΥΔΟΥΡΗ.

Προσυπογράφεται ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ,

Ἰωάννης Σκανδαλίδης.

(α) Ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς Βουλῆς, πλὴν τοῦ τελευταίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

(*Κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνελεύσεως*).

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Θ. Νέγρης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἔδραμεν εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐνάρξεώς του, ἐν ᾧ καὶ ἐμόχθησεν ἐν κακουχίαις καὶ ἀτρύτοις πόνοις, πάντα δεύτερα ἡγούμενος τοῦ κοινῇ συμφέροντος, καὶ ἀκούραστος ἐφάνη διημερεύων καὶ διανυκτερεύων εἰς ἃ ἡ πατρὶς ἐξελέξατο αὐτὸν ὑπουργήματα ζήλῳ διακαεῖ καὶ πόθῳ ἀδιαλείπτῳ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῷ καθηκόντων·

Θεσπίζει καὶ διατάττει,

Τὸν εἰρημένον Ἀρχιγραμματέα τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Κύριον Θ. Νέγρην, χρήσιμον ἀναδειχθέντα, ἐφ' ᾧ καὶ ἄξιον τῆς εὐνοίας καὶ ὑπολήψεως παντὸς τοῦ γένους, οὗ ἕνεκα πρὸς μὲν μαρτύριον τῆς πιστῆς, ἐνδελεχοῦς καὶ ἀόκνου ὑπουργίας του εἰς τὰ δημόσια διακηρύττει ἐνταυτῷ τὸν εἰρημένον, Βυζάντιον ὄντα, ἄξιον τοῦ καρποῦσθαι πάντων τῶν δικαιωμάτων τῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος Ἑλλήνων, τῶν κατὰ τὸν § 6'. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου, ἄνευ τινος ἐξαιρέσεως.

Πρὸς τεκμήριον δὲ τῆς φροντίδος τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως εἰς τὸ νὰ βραβεύῃ ἕκαστον τῶν πιστῶς καὶ ἐνθέρμως ὑπουργούντων τῇ πατρίδι, δίδεται αὐτῷ τὸ παρὸν ἐπίσημον ἔγγραφον.

Ἐξεδόθη ἐν Ἑρμιόνῃ, τῇ 6'. Φεβρουαρίου αωκγ'.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΜΠΟΥΔΟΥΡΗ.

Προσυπογράφεται ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ,

Ἰω. Σκανδαλίδης.

Ἀριθ. 63.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διακήρυξις.

Ἐπειδὴ αἱ δειναὶ περιστάσεις τῆς πατρίδος, καταπολεμουμένης φρικτῶς ἀπὸ τὸν τύραννον, ἀπῄτησαν τὴν ἀπουσίαν πολλῶν μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, πρὸ τῆς ὁποίας ἐσυστήθη κατ' ἀνάγκην βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ νόμου ἀπὸ ε΄. Ἰουνίου ᾳωκβ΄ ὑπὸ ἀριθ. 15·

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν τοῦ πολέμου τῆς Ἀχράτας κατετροπώθησαν τέλεον οἱ εἰσβαλόντες ἐχθροὶ καὶ ἐπανῆλθον ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀποδημήσαντες βουλευταί, ἡ δὲ βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔπαυσε, κατὰ τὸν § δ΄. τοῦ διαληφθέντος νόμου, καὶ τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του διὰ νὰ διαρκέσῃ ἄχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς β΄. περιόδου τῆς Διοικήσεως· καὶ

Ἐπειδὴ ἐν τῇ σημερινῇ α΄. συνελεύσει τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος πρῶτον μὲν ἀνεγνώσθησαν κατὰ τὴν τάξιν τὰ πρακτικὰ τῆς Διοικήσεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐμφανισθέντα ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς ἐπικρατείας καὶ Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἀπὸ 17 Μαρτίου ὑπὸ ἀριθ. 2812, ἐθεωρήθησαν ἔπειτα τὰ πρωτόκολλα τῆς βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀριθμὸν πρὸς ἀριθμὸν καὶ ἄρθρον πρὸς ἄρθρον μὲ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, καὶ ἐντελῆ πληροφορίαν ἔλαβε περὶ παντὸς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, ὡς ὤφειλε·

Διακηρύττει,

Τὴν μεγάλην τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος εὐχαρίστησιν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν δι' ὅσην ἔδειξεν ἐμβρίθειαν καὶ καρτερίαν εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος· ὑπερεπαινεῖ καὶ ἀσμένως ἀποδέχεται κατὰ τὸ εἰκὸς πανθ' ὅσα ἐθεσπίσατο καὶ ἀπεφάσισεν εἰς ὅλον τὸ δεκαμηνιαῖον διατρέξαν διάστημα τῆς διαρκείας αὐτῆς ὡς ἐν-

νομα, ὑπ' ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ ὑπαγορευμένα, δίκαια δὲ καὶ πρόσφορα ἁπαξάπαντα.

Χρέος δὲ ἰδιαίτερον τοῦ Σώματος τούτου εἶναι νὰ ἀποδώσῃ σήμερον ἐπισήμως τὰς χάριτας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰ ὀλίγα μάλιστα μέλη, τὰ διασώσαντα τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν πολιτικὸν ἐκεῖνον κλύδωνα κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον τοῦ ͵αωκβ΄. ἔτους, ὅτε εἰσεχώρησαν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ἔθνους, καὶ τὰ ἑλληνικὰ κυμαίνοντα τότε πράγματα, τρομερὰν ἀνατροπὴν καὶ φρικτὸν ἐπαπειλοῦσαν ναυάγιον, καὶ κρίνει δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ Βουλευτικὸν σῶμα τὰ τιμαλφῆ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ Πανελλήνιον. Ἐκ μὲν τῶν βουλευτῶν οἱ Κ. Κ. Βασίλειος Ν. Μπουντούρης, Ἀντιπρόεδρος τῆς βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, παραστάτης τῆς νήσου Ὕδρας, Ἰω. Σκανδαλίδης, Α΄. γραμματεὺς αὐτῆς καὶ παραστάτης, Γκίκας Καρακατσάνης, παραστάτης τῆς νήσου Σπετσῶν, Ἀναγνώστης Μοναρχίδης, παραστάτης τῆς νήσου Ψαρῶν, Φώτιος Καραπάνος, παραστάτης Ἀκαρνανίας, Ἰω. Π. Διαμαντόπουλος καὶ Χρῆστος Βλασσόπουλος, παραστάται Πελοποννήσου, Γαβριὴλ Ἀμανίτης, τῶν Ν. Πατρῶν, Γρηγόριος Κωνσταντᾶς καὶ Χ. Κυριαζῆς, παραστάται τῶν ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ μεσημβρινῶν ἐλευθέρων μερῶν, καὶ Λάμπρος Ἀλεξανδρίδης, παραστάτης τῆς Ἀταλάντης· ἐκ τῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, ὁ ἀείμνηστος ἀντιπρόεδρος Ἀθανάσιος Κανακάρης, καὶ ὁ σήμερον ἀντιπροεδρεύων Ἰωάννης Ὀρλάνδος, παραστάτης τῆς νήσου Ὕδρας· καὶ ἐκ τῶν Μινίστρων ὁ Θ. Νέγρης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων· ὁ Ἰωάννης Κωλέττης, Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τοῦ

πολέμου· ὁ Φραντσέσκος Βούλγαρης, παραστάτης τῆς νήσου Ὕδρας καὶ μέλος τῆς ναυτικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὁ Κόμης Ἀνδρέας Μεταξᾶς, Μινίστρος τῆς Ἀστυνομίας. Ὅλοι δεκαεπτὰ ἄνθρωποι εἶναι οἱ τὴν ἀναρχίαν μὲ πολυειδεῖς ἀγῶνας ἐμποδίσαντες εἰς τὸ ἔθνος κατὰ ἀλήθειαν· οἱ τ' ἀνάλογα μέτρα λαβόντες εἰς κατάπαυσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ θορύβου τῶν πραγμάτων καὶ ἐπίδειξιν ἐθνικοῦ χαρακτῆρος εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη· οἱ τὰς πολυτίμους φιλελευθέρους ἀρχὰς τῶν εὐτυχῶς ἐπικρατούντων νόμων ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ προφυλάξαντες καὶ ἀβλαβεῖς διασώσαντες. Αὐτοὺς δὲ τοὺς δεκαεπτὰ ἄνδρας, ὑπὲρ εὐχὴν τὰ κατ' εὐχὴν ἐνεργήσαντας, ἀγαθῇ τύχῃ διακηρύττει σήμερον τὸ Βουλευτικὸν σῶμα Γνήσια Τέκνα τῆς πατρίδος καὶ ἀξίους Πολίτας τῆς ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος, καὶ ἐγκαρδίως εὔχεται πρὸς τὸν Ὕψιστον μιμητὰς πολλοὺς εἰς τὸ ἔθνος νὰ εὕρωσι διὰ τὴν δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ τὴν σταθερὰν εὐτυχίαν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Δημοσιευομένη δ' ἡ παροῦσα διακήρυξις, θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν πράξεων τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος.

Ἐξεδόθη ἐν Ἄστρει κατὰ μῆνα μεσοῦντα, τὸν Μάρτιον τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου Σωτηρίου ἔτους, καὶ τρίτου τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος,
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Πρῶτος Γραμματ. τοῦ Βουλευτικοῦ,
Ἰω. Σκανδαλίδης.

Περ. β'. ἀριθ. 30.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐπὶ πλήρους συνελεύσεως τοῦ Βουλευτικοῦ ἐγένετο σκέψις εἰς τὸ προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' ἀριθ.

181 καὶ ἡμέραν γ'. Μαΐου, ἀναφερομένου εἰς τὸ ἀφεύκτως ἀπαιτούμενον δάνειον διὰ τὰς κατεπειγούσας χρείας τῆς πατρίδος, καὶ ἐνεκρίθη νὰ ληφθῇ δάνειον, εἰς χρέος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ποσότητος τεσσάρων μιλλιουνίων ταλλήρων, κατὰ τὸν περικλειόμενον νόμον ὑπὸ ἀριθ. ά. ὃν δὴ καὶ καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 11 Μαΐου τοῦ 1823.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, Ἰω. ὈΡΛΆΝΔΟΣ.

Ὁ Α'. Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ, Ἰω. Σκανδαλίδης.

Περ. β'. ἀριθ. 252.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, χηρεῦον ἤδη ἱκανὸν καιρὸν Προέδρου, καὶ ἐπειδὴ συνέπεσεν ἐν τῷ μεταξὺ δι' ἀναγκαίας ὑποθέσεις καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς πατρίδος νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ ἀντιπρόεδρος Κ. Θεοδώρητος Βρεσθένης εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαιμονίας τῇ 11 τοῦ μεσοῦντος μηνός, συγκροτηθείσης πλήρους συνελεύσεως, ἐπροβλήθη καὶ ἐνεκρίθη Πρόεδρος ὁ κύριος Ἀλ. Μαυροκορδάτος, καθ' ὃ εἰδοποιήθη καὶ τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν μὲ προβούλευμα ὑπ' ἀριθ. 238.

Ἀλλ' ὁ κύριος Μαυροκορδάτος, ἀποποιούμενος τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἔπεμψε πρὸς τὸ Βουλευτικὸν τὸ ἔγγραφον, ἐκδεδομένον τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁποίου σᾶς περικλείομεν ἀντίγραφον ἴσον ἀπαράλλακτον. Οὐχ ἧττον δέ, ἐνστάσεως ἐπιμόνου γενομένης ἐκ μέρους τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐγένετο πρὸς αὐτὸν καὶ δευτέρα πρόσκλησις, καὶ πάλιν ἀντιτείνοντος τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, τὸ Βουλευτικὸν κατέφυγεν εἰς τὴν νόμιμον δύναμιν, τὴν ὁποίαν

τοῦ ἔδωκεν ἡ πατρὶς ἐκλέξασα παραστάτας, καὶ τὸν ἐπροσκάλεσεν ἐκ τρίτου διὰ τοῦ προβουλεύματος ὑπ' ἀριθ. 236, τοῦ ὁποίου ἴσον ἀπαράλλακτον εὑρίσκεται ἐν τούτῳ ἔγκλειστον. Τέως, δεικνύων τὴν ὀφειλομένην εὐπείθειαν ὁ κύριος Μαυροκορδάτος, παρέστη προσωπικῶς εἰς τὸ Βουλευτικὸν, παριστάνων καὶ διὰ ζώσης ὅσα διὰ τοῦ ἐγγράφου του παρέστησεν αἴτια. Ἀλλὰ καὶ τότε τὸ Βουλευτικὸν πάλιν ἐπιμένον εἰς τὴν ἐκλογὴν ὁμοφώνως (πλὴν ἑνὸς), ἐπεκύρωσε ταύτην, χειραγωγοῦν τὸν ἐκλεχθέντα εἰς τὸ προεδρικὸν βῆμα.

Σήμερον δ' αἴφνης ἐπαῤῥησίασε πάλιν ἔγγραφον τὴν παραίτησίν του (τῆς ὁποίας καὶ αὐτῆς ἀναγινώσκετε τὸ ἴσον ἀπαράλλακτον ἐνταῦθα περικλειόμενον), καὶ, ὡς ἐπληροφορήθη τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, δύω ἢ τρεῖς, οἱ ἀντιτείνοντες, ἀνήγγειλον πρὸς αὐτὸν ἀπειλὰς, ἂν δὲν παραιτηθῇ.

Τὸ Βουλευτικὸν ὅμως, αἰσθανόμενον τὴν δύναμιν καὶ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὁ λαὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, δίδων πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν παραστατῶν, ἀφιέρωσεν εἰς ὅλον τὸ Σῶμα, ἐπιμένει ἀποδοκιμάζον τὴν παραίτησίν του καὶ ἐπικυροῦν τὴν ἐκλογήν του. Διαπυνθάνεται οὖν τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν σῶμα, αἱ διάφοροι ἐπαρχίαι τῆς μαχομένης Ἑλλάδος ἐλευθέρως συνήχθησαν εἰς τμήματα, ἢ οὔ; καὶ τὰ διάφορα τμήματα ἐλευθέρως συνήχθησαν εἰς ἕνα ἐθνικὸν πολίτευμα, ἢ ὑπεχρεώθησαν τινὰ ἐξ αὐτῶν νὰ ὑπόκεινται εἰς ἕνα ὁποιον, καὶ αἱ διάφοροι ἐπαρχίαι νὰ κλίνωσι τὸν αὐχένα εἰς τὴν θέλησιν μερικῶν ἢ μιᾶς;

Ἂν τοῦτο δὲν ἦναι, ὡς καὶ τῷ ὄντι δὲν ὑπάρχει καὶ οὐδὲ εἰς τοιοῦτον σύστημα ὡρκίσθημεν, ἀλλ' εἰς παντελεύθερον, οἱ παραστάται λοιπὸν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν καὶ τμημάτων, δίκαιον νὰ ἦναι ἀπαραβίαστοι, καὶ

τὰ παρὰ αὐτῶν νομοθετούμενα, ἀναλλοίωτα, καὶ πόσῳ μᾶλλον νὰ ὑπόκεινται εἰς δύω ἢ τριῶν τὴν ἀντίστασιν! Διὸ καὶ τὸ Βουλευτικὸν ἀμετάτρεπτον μένει εἰς τὰ καθεστῶτα, καὶ εἰδοποιεῖ τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν του πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικόν.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ στέλλονται καὶ οἱ βουλευταὶ Κ. Γκίκας Καρακατσάνης καὶ πρωτοσύγγελος Γεράσιμος, ἵνα καὶ διὰ ζώσης σᾶς παραστήσωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ σᾶς σαφηνίσωσι τὰ διατρέξαντα.

Τῇ 14 Ἰουλίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Πανοῦτσος Νοταρᾶς. — *† Ἄρτης Πορφύριος.*
Γεώργιος Καλαρᾶς. — *Δημ. Ἀρβανιτόπουλος.*
Ἀναστ. Λόντος. — *Ἰω. Β. Μπουδούρη.*
Ἐμ. Ἀντωνιάδης. — *Ἀντ. Ἀλμπέρτης.*
Ἀναστ. Κορνήλιος. — *Λύσανδρος Ἰω. Βιλαέτη.*
Νικολῆς Τσαννέτου. — *Ἀναγνώστης Ἀθανασίου.*
Πάνος Ῥάγκος. — *Δημάκης Ἱερομνήμων.*
Ν. Μιλιάνης. — *Μαργαρίτης Δημάδης.*
Δημ. Καλαμαριώτης. — *Εὐστάθιος Σπυρίδωνος.*
Ἠλίας Καράπαυλος. — *Ἀναγ. Ζορογιαννόπουλος.*
Χριστόδουλος Καψάλης. — *Δημ. Παρδαλάκης.*
Ζαχαρίας Πρακτικίδης. — *Ἰω. Κοντουμᾶς.*
Θεόφιλος. — *Κωνστ. Ζαφειρόπουλος.*
Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος. — *Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου.*
Γκίκας Καρακατσάνης. — *Γεωργάκης Καραβός.*
Νικόλαος Λουκάκη. — *Ἀναγν. Μακρυπουκάμισος.*
Χρ. Ζαχαρίτσας. — *Γεώργ. Π. Ἠλιόπουλος.*
Πρωτοσύγγελος Γεράσιμος. — *Γεώργιος Μαυρομμάτης.*

ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Εἰς ἔλλειψιν τοῦ Α'. Γραμματέως,

Ὁ Β'. Γραμματεύς, Ἀναστάσιος Γεωργίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα

Διακηρύττει πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Ἡ Διοίκησις, σκοπὸν ἔχουσα τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῇ ἑλληνικοῦ ἔθνους, γνωρίζει καὶ χρέος της ἱερώτατον τὴν διατήρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτονομίας τοῦ ἔθνους, κατὰ τὸ πολιτικόν μας Σύνταγμα καὶ τοὺς καθεστῶτας ἱεροὺς ἡμῶν νόμους.

Ἐπὶ τούτοις ὅμως ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ σωτηρίας τῆς πατρίδος, χωρὶς τῆς ὁποίας οὔτε εὐτυχία οὔτε αὐτονομία ὑπάρχουσι· διὸ καὶ ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς της εἰς τοῦτο ὡς τιμιώτερον καὶ προκαταρτικώτερον ἔστρεψε πλέον τὸ ὄμμα της, καὶ δὲν ἀγνοεῖτε τὰ ὅσα ἔπραξε καὶ πράττει λέγουσα, γράφουσα νουθετοῦσα καὶ προτρέπουσα εἰς τὰ σπουδαιότερα καὶ ἀναγκαιότερα, εἰς στρατολογίαν δηλονότι, ἐκστρατείαν καὶ ἔκπλευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου· καὶ ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῇ, δι' ἐνδυνάμωσιν τῆς ἐκστρατείας ἀπεφάσισε καὶ ἐξεστράτευσε τὸ Σεβ. Ἐκτελεστικὸν εἰς Μέγαρα. Καὶ τώρα πάλιν τὸ Βουλευτικὸν, βλέπον τὰς περιστάσεις δεινὰς, μεταβαίνει ὅπου καὶ τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν, ἵνα συνδιευθύνῃ τὰ πράγματα καὶ συναγωνισθῇ πρὸς ματαίωσιν τῶν ὀλεθρίων σκοπῶν τοῦ ἐχθροῦ, ἕτοιμον νὰ δράμῃ καὶ ὅπου ἄλλοθι χρειασθῇ.

Δράμετε λοιπὸν μὲ τὰ ὅπλα καὶ σεῖς, Ἕλληνες! γνήσια τέκνα τῆς πατρίδος, φίλοι τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτονομίας, μηδὲν ἄλλο ἔχοντες εἰς τὸν νοῦν σας παρὰ τὴν ἀπόλαυσιν καὶ στερέωσιν τούτων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὕτως ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ σκέπην τοῦ προστάτου τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ ἀγῶνός μας παντοδυνάμου Θεοῦ, εἶναι εὔελπις ἡ Διοίκησις ὅτι θέλει ματαιωθῶσι καὶ ἐφέ-

τος τὰ δυνατὰ μὲν, τελευταῖα ὅμως τολμήματα τοῦ ἐχθροῦ. Θαρσεῖτε, Ἕλληνες! πεπεισμένοι εἰς τὸν ἀκαταμάχητον προστάτην μας· μόνον ἐκ μέρους σας πράξατε ὅσον αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸ πλάσμα του, τὸν ἄνθρωπον, τὴν προθυμίαν, λέγω, καὶ τὴν μεταξὺ ἀγάπην, τὰ δύω ἱερὰ ἀντικείμενα εἰς τὰ ὁποῖα καταβαίνει ἡ θεσπέσιός του εὐλογία ὡς ἡ οὐράνιος δρόσος εἰς τὸν πόκον τοῦ Γεδεών.

Τῇ 27 Ἰουλίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Ὁ Ἐπιτροπικός, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Α΄. Γραμματεύς*, Ἰω. Σκανδαλίδης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα

Διακηρύττει πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Ἄνδρες Ἕλληνες! Σήμερον, συνάρσει τοῦ προστάτου τῆς Ἑλλάδος Θεοῦ, ἐπαναλαμβάνει τὸ Βουλευτικὸν τὴν συνέχειαν τῶν ἐργασιῶν του, ἀφοῦ ἐκ Σαλαμῖνος ἐνταῦθα μετέβη εἰς Ἄργος. Τὸ ἱερώτερον τοῦ Βουλευτικοῦ χρέος καὶ ὁ βασιμώτερος σκοπὸς τῶν συνελεύσεων εἶναι, ὦ Ἕλληνες! ἡ ἀσφάλεια τῆς πατρίδος, ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἔθνους καὶ αὐτονομία αὐτοῦ, θεμελιωμένη εἰς τὸν ὀργανικὸν νόμον μας, τὸν ὁποῖον τὸ ὅλον τοῦ Σώματος μὲ σέβας καὶ εὐλάβειαν μελετῶν, θεωρεῖ ὡς ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ οἰκοδομήματος τῶν χρηστῶν ἐλπίδων καὶ εὐτυχίας μας. Δὲν συστέλλεται ὅμως, ὦ πατριῶται! τὸ Βουλευτικὸν ἐξομολογούμενον ὡς πατὴρ πρὸς τὰ τέκνα, νὰ ὁμολογήσῃ ἐνώπιόν σας τὴν ἀλήθειαν, ὅτι θλίβεται καὶ θλίβεται ἐγκαρδίως, μὴ δυνηθὲν ἕως τώρα νὰ φέρῃ, καθ' ἃς εἶχεν ἐλπίδας καὶ κατὰ τοὺς ἀγῶνάς του, τὴν ἣν ἐπόθει εὐτυχίαν σας, ἐμποδιζόμε-

νον ἀπὸ αἴτια τὰ ὁποῖα καὶ σεῖς βέβαια δὲν ἀγνοεῖτε, διότι καὶ ἐκ φύσεως προικισμένοι μὲ νοῦν ὑγιῆ εἶσθε, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων πραγμάτων ἱκανῶς ἤδη τρίτον χρόνον ἐδιδάχθητε, ὥστε δὲν παρασύρεσθε πλέον ἀπὸ πᾶν τὸ προστυχὸν ἀκρίτως, εἰδότες ὅτι, ὅσοι εὐφραίνουσι τοὺς λαοὺς πρὸς ὀλίγον, τοὺς βλάπτουσι καιρίως διὰ παντός. Ὁ Θεὸς εἰς τὸν ὁποῖον, ἐγκαταλελειμμένοι ἤδη τρίτον χρόνον ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀφιερώσαμεν τὰς ἐλπίδας μας, καθὼς ἕως τώρα μᾶς ἐφύλαξεν ἀπὸ τὴν λύσσαν τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ μας, καὶ ἐμπαίξας τὰ μέτρα τοῦ ἀνθρωπίνου νοὸς, ἔδειξεν ἐναργῶς ὅτι ἡ δύναμίς του ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται, οὕτω καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει μᾶς φυλάξει, θέλει στερεώσει τὴν εὐτυχίαν μας μὲ νόμιμον, σταθερὰν καὶ ἀνεξάρτητον Διοίκησιν, ἂν ἡμεῖς ἔτι τοῦτο συνεισφέρωμεν ἐκ μέρους μας, τὴν οὐράνιον δηλονότι ὁμόνοιαν, τὴν μεταξύ μας ἀγάπην, ἀποφεύγοντες τὰς κακὰς προτροπὰς τινῶν, ἂν τύχωσιν, οἵτινες ἀπατῶσι τοὺς ἁπλουστέρους ὑμῶν, παραφέροντές τους ἄλλοτε εἰς ὑποψίας ἀλόγους, ἄλλοτε εἰς παράπονα παράλογα καὶ ἄλλοτε εἰς παράνομον ἐξόπλισιν, διὰ νὰ ἀπολαύσωσιν αὐτοὶ τοὺς ἰδιοτελεῖς των σκοπούς. Μακρὰν ἐκ τούτων, ἀδελφοί· ἔχετε ὁμόνοιαν, ἔχετε ἀγάπην ἐν ἀλλήλοις, εὐπείθειαν εἰς τοὺς νόμους, προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ζῆλον ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τῆς Θείας χάριτος ὀγλίγωρα ἐλπίζομεν τὴν σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειάν μας. Ἔρρωσθε εὐημεροῦντες ἀπαξάπαντες.

Τῇ 10 Νοεμβρίου 1823, ἐν Ἄργει.

Ὁ Ἐπιτροπικὸς, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Α΄. Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ*,

Ἰω. Σκανδαλίδης.

Περ. β'. ἀριθ. 504.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ

Διακηρύττει πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔθνος ἐνεπιστεύθη τὸν ὀργανικὸν νόμον τῆς ἐθνικῆς του Συνελεύσεως, καὶ τὸ ὁποῖον αὐτὸ χρεωστεῖ νὰ προσέχῃ καὶ φυλάττῃ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, βιάζεται νὰ ἀποκηρύξῃ ἔκπτωτον τοῦ ὑπουργήματός του τὸν ὑπουργὸν τῆς Οἰκονομίας κύριον Χαραλάμπην Περούκαν, ὡς μὴ φυλάξαντα τὰ καθήκοντά του, καὶ ὡς παραβάντα τὸν ὀργανικὸν νόμον εἰς τὰ ἀκόλουθα·

Α'. Ἐνῷ ὁ ὀργανικὸς νόμος εἰς μόνον τὰ δύω Σώματα ὁμοῦ, τὰ συγκροτοῦντα τὴν Διοίκησιν, ἔδωκε τὴν ἄδειαν τοῦ νομοθετεῖν, αὐτὸς ἄνευ νόμου ἐπέβαλε μονοπωλεῖον ἅλατος, εἶδος τὸ ὁποῖον εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαῖον εἰς τὸν λαόν, καὶ διὰ προκηρύξεώς του ὑπ' ἀριθ. 2041 καὶ ἡμέραν 4 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τὸ ἀνομοθέτητον ὡς νομοθετημένον ἀπεφάσισε.

Β'. Ἐνῷ ὁ ὀργανικὸς νόμος ῥητῶς διαλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα εἰς τὸν § ζ'. «Ὅλαι αἱ εἰσπράξεις πρέπει νὰ διανέμωνται δικαίως καὶ ἀναλόγως εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἐπικρατείας, κἀμμία δ' εἴσπραξις δὲν γίνεται ἄνευ προεκδοθέντος νόμου, καὶ κἀνένας νόμος περὶ εἰσπράξεως δὲν ἐκδίδεται, εἰμὴ δι' ἓν καὶ μόνον ἔτος...» ὁ Κ. ὑπουργὸς παρηνόμησε διττῶς·

α'.) Ὅτι εἰσήγαγε μονοπωλεῖον, μὴ προηγουμένου νόμου.

β'.) Εἰς μόνην τὴν Πελοπόννησον. Λοιπόν, κατὰ τὸν ἴδιον διοργανικόν μας νόμον, ἐδιορίσθη ἐννεαμελὴς ἐπιτροπή, ὡς διαλαμβάνει ὁ § ξθ'. καὶ ἐξετάσασα τὴν κατηγορίαν του ἐνέκρινε, καὶ παῤῥησιασθεῖσαν εἰς τὸ Βου-

λευτικόν, τὴν ἐπεκύρωσε καὶ ἅπαν τὸ Σῶμα ὁμοφώνως. Ἄρα, κατὰ τὸν αὐτὸν παράγραφον, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ κηρύττει αὐτὸν ἔκπτωτον τῆς ἀξίας του.

Τῇ 24 Νοεμβρίου 1823, ἐν Ἄργει.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος,
† ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.
(Τ. Σ.) *Ὁ Α΄. Γραμματεύς,* Ἰω. Σκανδαλίδης.

Περ. 6΄. ἀριθ. 505.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα·

Διακηρύττει πρὸς τὸ Πανελλήνιον, χαίρειν.

Ἐπειδὴ ἄνευ προηγουμένου νόμου εἰς τὴν Ἑλλάδα κάμμία εἴσπραξις δὲν συγχωρεῖται, ὅθεν τὸ μονοπωλεῖον ἅλατος, τὸ ὁποῖον αὐθαιρέτως καὶ ἄνευ προηγουμένου νόμου καὶ εἰδήσεως τοῦ Βουλευτικοῦ ἐπέβαλεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, καθαιρεῖται, καὶ ἀναιροῦν τοῦτο, τὸ Βουλευτικὸν γνωστοποιεῖ κάθε Ἕλληνα, ὅτι εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἀγοράζῃ καὶ πωλῇ τὸ τόσον ἀναγκαῖον ἅλας εἰς τὸν λαόν.

Τῇ 24 Νοεμβρίου 1823, ἐν Ἄργει.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, † ὁ ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.
(Τ. Σ.) *Ὁ Α΄. Γραμματεύς,* Ἰω. Σκανδαλίδης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Γενικὴ Γραμματεία.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (α).

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σεβ. Διοικήσεως, σπεύδω νὰ ἐμπερικλείσω ἴσον τῆς ὑπ' ἀριθ. 581 διαταγῆς, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὰ δέοντα.

Τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1824, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) *Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμματεύς,* Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

(α) Ἀρχεῖα Ἐλεγκτ. συνεδρίου, ἐν φακέλλῳ 2513 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἀριθ. 581.

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Διατάττει·

Ἐπειδὴ ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, ὁ ἐνάρετος καὶ εἰλικρινέστατος πατριώτης Κ. Παναγιώτης Μπότασης, ἐγκαταλιπὼν παντοτεινὸν πένθος εἰς τὸ ἔθνος, ἄφησε τὴν παροῦσαν ζωὴν περὶ τὰς 11 ὥρας σήμερον·

Α΄. Ἡ ἡμέρα τῆς κηδείας του λογίζεται ἡμέρα πένθους, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαγορεύεται κάθε εἶδος μουσικῆς καὶ δημοσίας χαρᾶς, οἷον, μουσικῆς, χορῶν κτλ.

Β΄. Θέλει τελεσθῆ κηδεία ἀνάλογος τοῦ λαμπροῦ βαθμοῦ τοῦ ἀοιδίμου τούτου πατριώτου, μ' ὅλας τὰς ἐκκλησιαστικὰς, πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς τιμὰς, ἤτοι·

α΄.) Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μέχρι τῶν ἓξ ὡρῶν τῆς ἡμέρας, ὅτε θέλει τελεσθῆ ἡ κηδεία αὕτη, νὰ ῥιφθῶσι τεσσαράκοντα τρία κανόνια, ὅσοι εἶναι καὶ οἱ χρόνοι τοῦ μακαρίτου.

β΄.) Ὅλον τὸ τακτικὸν σύνταγμα, ἑκατὸν στρατιῶται τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Χ. Χρήστου καὶ ἑξήκοντα τοῦ φρουράρχου καὶ στρατηγοῦ Φωτομάρα θέλουν συντροφεύσει τὴν ἐκφοράν.

γ΄.) Τὰ εἰρημένα σώματα θέλουν πυροβολήσει τρὶς καθ' ἣν στιγμὴν τελεῖται ὁ ἐνταφιασμὸς, καὶ ἑπτὰ κανονοβολισμοὶ ἐκ τῶν κανονοστασίων θέλουν συντροφεύσει ἕκαστον τῶν τριῶν τῶν εἰρημένων σωμάτων πυροβολισμόν.

δ΄.) Δύω μικρὰ κανόνια θέλουν ἕπεσθαι μετὰ τὴν μουσικὴν, συντροφευμένα ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους πυροβολιστάς.

ε΄.) Ὅλα τὰ ἐργαστήρια θέλουν εἶσθαι κλεισμένα ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας.

ς΄.) Ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τοὺς κώδωνας θέλουν κρούει πενθίμως ἀπὸ πρωίας μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ.

ζ΄.) Ὅλα τὰ ὑπουργεῖα θέλουν παύσει ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὰς ἐργασίας.

η΄.) Ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ τῆς Διοικήσεως μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ κλάδου των, φέροντες τὸ σημεῖον τοῦ πένθους, θέλουν παρευρεθῆ ἐγκαίρως εἰς τὸ Ἐκτελεστήριον.

θ΄.) Οἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εὑρισκόμενοι ἀρχιερεῖς μὲ ὅλους τοὺς ἱερεῖς, οὐδενὸς ἐξαιρουμένου, ἐνδεδυμένοι τὴν ἱερὰν στολὴν, θέλουν συντροφεύσει τὴν κηδείαν.

ι.) Ὅλα τὰ ἐν τῷ λιμένι τούτῳ εὑρισκόμενα ἑλληνικὰ πλοῖα θέλουν φέρει σημαίαν πένθιμον ὅλην τὴν ἡμέραν.

ιά.) Ὁ ἑλληνικὸς στόλος θέλει φυλάξει μίαν ἡμέραν πένθιμον, καὶ θέλει ῥίψει κατ' αὐτὴν τεσσαράκοντα τρία κανόνια.

Γ΄. Ἡ αὐτὴ τελετὴ θέλει ἐκτελεσθῆ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

Δ΄. Ἕκαστος τῶν ὑπουργῶν νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι τῶν εἰρημένων ἀνήκει εἰς τὸν κλάδον του.

Ε΄. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην.

Ναύπλιον, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1824.

(Τ. Σ.) *Ὁ Ἐπιτροπικός*, ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΦΩΤΗΛΑΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμματεύς, Π. Γ. Ῥόδιος.

ΤΕΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πρόλογος. . . . . σελ. α.

Εἰσαγωγή. . . . . » 1.

Τῶν Συμμίκτων Περίληψις. . . . . » 97.

Τὰ Σύμμικτα. . . . . » 101.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΡΟΣ Α΄. ΤΜΗΜΑ Α΄.

Πελοποννησιακῆς ἀλληλογραφίας Περίληψις. . . . . σελ. 133.

Πελοποννησιακὴ ἀλληλογραφία. . . » 149.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΡΟΣ Α΄. ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περίληψις ἀλληλογραφίας τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα. . . . . σελ. 355.

Ἀλληλογραφία τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα. . . . . » 361.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΡΟΣ Α΄. ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Περίληψις ἀλληλογραφίας τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος. . . . . σελ. 425.

Ἀλληλογραφία Αἰγαιοπελαγιτῶν. . . » 431.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΡΟΣ Β΄. ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περίληψις τῶν ἐγγράφων τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος. . . . . . σελ. 475.

Ἔγγραφα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος. . . . . » 483.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

			Ἀντὶ	*Γράφε·*
Σελ.	ιή.	ςίχ. 24	(1)	(α)
μ′.	»	8	πρὸς τὸ αὐτὸ	πρὸς ἐκεῖνο τὸ
μδ′.	»	32	Ψυριακῶν	Ψυραϊκῶν
οϐ′.	»	29	ὑπενάντιος	ὑπεναντίος
ρ′.	»	35	842	845
2	»	12	ἀνεζήσαμεν πρὸ [αἰώνων	ἀνεζήσαμεν, πρὸ αἰώνων
12	»	13	κοιτῆς	κοιτὶς
15	»	15	Histoir	Histoire
»	»	»	Crecs	Grecs
16	»	27	φιλοίστορα	φιλίστορα (πανταχοῦ).
23	»	»	ἀῤῥωγὴν	ἀρωγὴν (πανταχοῦ).
26	»	21	ὀργῶσας	ὀργώσας
29	»	1	ζῆλον τῶν κοινοτήτων μικρῶν τε καὶ μεγάλων, τὴν [ἀέναον	ζῆλον τῶν κοινοτήτων, μικρῶν τε καὶ μεγάλων τὴν ἀέναον
» 35	»	8	ἀνείχοντο ἐμπορι- [κά μας	ἀνείχοντο τὰ ἐμπορικά μας
37	»	12	τότε οἱ νησιῶται	οἱ νησιῶται οὗτοι
»	»	23	Rayabaud	Raybaud
38	»	11	λεοπάρδαλος	λεοπάρδαλις
»	»	28	dants	dans
»	»	29	nation	nations
»	»	31	pretendent	pretend
41	»	15	ἐπιτυχόντες	ἐπιτευχθέντος
42	»	10	περιέστησεν	περιέστησαν
43	»	1	νὰ τὸ	νὰ τὰ
48	»	13	Ἀλγερήνων	Ἀλγερίνων
50	»	14	προκείμενα	προσκείμενα
53	»	6	σπουδαρχίαν	σπουδαρχεῖν
»	»	10	λιτώτατον	λιτότατον
61	»	16	ναὸν Παναγίας	ναὸν τῆς Παναγίας

		Ἀντὶ	Γράφε
Σελ. 66	στίχ. 21	ἄλλος	ἄλλοι
69	» 22	κινεῖ	νικεῖ·
83	» 21	ἀφίστε τὴν	ἀφήστενε
108	» 2	ἀρχιστράτηγον	ἀρχιστράτηγος
110	» 28	Παρασκευᾶ	Παρασκευὴ
112	» 19	προεστώτας	προεστῶτας
113	» 27	πολιτισμένων	πεπολιτισμένων
114	» 9	τυραννίας	Τυῤῥηνίας
»	» 29	fondés	fondées
118	» 16	Λεβέντη	Λεβάντε
Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀνωτέρω σελίδος ὡς καὶ ἐν σελίδι 126 ἀντὶ «τῶν Συμμίκτων περίληψις.»			«Πρόδρομος τῆς Συλλογῆς.»
122	» 1	ca mbrian	Cambrien
123	» 19	αὐτοῦ. Ἡ δὲ	αὐτοῦ· ἡ δὲ
129	» 19	Μεθεδανόπουλος.	Μεϊντανόπουλος.
133	» 21	Τριπόλεως.	Καλαβρύτων.
134	» 32	Σπετσοτοϋδραίων·	Σπετσωτοϋδραίων
138	» 7	Γκίκας	Γκίκα
142	» 19	ἐπιβιβάζεται τῶν	ἐπιβιβάζεται ἐπὶ τῶν
143	» 15	αὐτοῦ	αὐτῆς
»	» 26	ἐπιτίθεται τῶν [Τούρκων	ἐπιτίθεται κατὰ τῶν Τούρκων
151	» 30	Λογγῖνος	Λαγγῖνος
153	» 20	κάθε εἰς	κάθε εἷς
158	» 21	Ἀγαρινοὶ	Ἀγαρηνοὶ (πανταχοῦ).
160	» 30	οἱ ὁποῖοι	ὁποῖοι
161	» 26	Πάσπαρι	Πάπαρι
167	» 24	εἰς τὸν Μορέαν	ὡς τὸν Μορέαν
168	» 18	μὲ τὴν	εἰς τὴν
170	» 23	ἐκινήθημεν δὲ καὶ	ἐκινήθημεν καὶ
171	„ 6	βλέποντες	βλέπομεν
»	„ 16	περὶ πάντων	πρὸ πάντων
172	„ 21	καὶ νὰ	διὰ νὰ
178	„ 8	Μαραθωνῆσι	Μαραθονῆσι
180	„ 17	τοῦ ἐλευθερίου	τῆς ἐλευθερίας
182	„ 24	Τριπούκης	Τρουπάκης
202	„ 18	κάπαις	κάσσαις
208	„ 25	Πελλαδᾶς	Παλλαδᾶς.
216	„ 16	Μύλον	Μῶλον.
221	„ 1	δύω φριγάδαις	αἱ δύω φρεγάδαις

Σελ.	ςίχ.		Ἀντὶ	Γράφε·
225	„	30	Ἰωννούσης	Ἰωαννούσης.
242	„	23	(σελ. 1)	(σελ. 151)
243	„	28	καταχωρεῖται	καταχωρίζεται (πανταχοῦ).
249	„	7	Βοστιτσάνος	Βενεστάνος.
272	„	12	Ἰμπλάκικα	Ἰμπλάκια,
277	„	11	Ντοναλμὲ	ντονανμὰ (ὁ στόλος τουρκιστὶ)
307	„	24	ἐν τῶν τῇ	τῶν ἐν τῇ
308	„	18	Πουδούρη	Μπουδούρη,
312	„	17	1822	1823
	„	29	ἡ κλάσις	ἡ μία κλάσις.
313	„	18	ζωγραφίζουσι	εἰκονίζουσι
314	„	31	Τμῆμα Η'.	Τμῆμα Α'.
317	„	5	1828	1823,
322	„	26	Καναβᾶς	Καναβός.
337	„	15	καὶ 18 Γριάνους	Ἀγριάνους
338	„	26	νὰ ἔστελλον	νὰ ἔστελλες
339	„	6	Ξένον	Ξένην
„	„	15	ἐδῶ	ἐδῶθεν
„	„	17	εἰς διοίκησιν	εἰς τὴν Διοίκησιν
„	„	18	ἡ κάμε	κάμε
341	„	23	θέλει μᾶς	θέλομεν
350	„	22	μέρη μας	μέλη μας
355	„	6	Στηλίδα	Στυλίδα
359	„	21	εἰς Πρυσὸν	εἰς Προυσὸν
„	„	27	περιζώνονται	περιζώννυνται.
362	„	25	Κάρλιλι	Κάρλελι, (πανταχοῦ).
371	„	30	Γριβογικάκης	Γριβογιαννάκης,
372	„	3	Καραλιῶται	Καρλελιῶται,
375	„	13	πρὸς χαράδια	ἀπὸ χαράδια,
376	„	31	τὴν ἐλεανυθερί	τὴν ἐλευθερίαν
378	„	14	ἀναμεξὺ	ἀναμεταξὺ
388	„	8	εἶπαν	εἶπεν,
391	„	28	Βάρικο	Βάριαννη,
392	„	33	Μ. Πολίτης	Γ. Πολίτης.
393	„	20	Καλάμη	Καλάμι
396	„	28	καὶ 32 Ἰωσοὺφ	Ἰουσοὺφ ἢ Γιουσοὺφ
408	„	1	Φ. Νοταρᾶ	Ι. Νοταρᾶ,
415	„	11	καὶ ἐν αὐτῷ	καὶ τὰς ἐν αὐτῷ
419	„	13	Γαλᾶν	Γαλῆς.
	„	14	Τούλιας	Τσιάλας.
	„	17	Γουλιμῆς	Γαλάνης.

Σελ	ςίχ.		Ἀντὶ	Γράφε·
425	„	26	Καλαβρία	Καλαυρία
449	„	1	εἰς αὐτὴν	εἰς αὐτοὺς
476--482	„		Ἐπὶ κεφαλ. ἀντὶ Περίληψις ἀλληλογραφίας τῶν δημοσίων ἐγγράφων.	Περίληψις τῶν ἐγγράφων τῆς Προσ. Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.
484	„	28	1800	18,000·
485--495	„		«Ἀλληλογραφία τῶν δημοσίων ἐγγράφ.»	«Ἔγγραφα τῆς προσωρ. Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.»
521	„	4	κοινωφελεστάτων τους	κοινωφελεστάτων του
663	„	30	χυνομένων	χανομένων
696	„	13	ἀριθ. 1126	ἀριθ. 2126.
697	„	1	ἀριθ. 2210	ἀριθ. 2110.
698	„	31	μὴ χαριζόμενον	μὴ χαριζομένου
702			Μεταξὺ τοῦ ὀγδόου καὶ ἐννάτου ςίχου προσθήκη·	τῆς Ἑλλ. ἐπικρατείας, καὶ νὰ προκηρύττῃ τακτικῶς τὴν πώλησιν ἡ Διοίκησις εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας,
703	„	11	ἐπιστομίζει	ἀποστομίζει
»	„	19	βοηθήσουσι	βοήσουσι
704	„	11	δὲν παρανομεῖ δεχόμενον	δὲν παρανομεῖ (μὴ) δεχόμενον
»		15	ὑπουργοῦ	τοῦ ὑπουργοῦ
715	„	9	ἀναφυέντα εἰς σκάνδαλα	ἀναφυέντα που σκάνδαλα
736	„	22	Ἁλμυρὸν ἀπὸ Κορώνην	Ἁλμυρὸν Ἀποκορώνων
737	„	22	παρέστησαν	παρέστησα
772	„	2	εἰς μὲν Ὕδρας	εἰς μὲν τοὺς ἐξ Ὕδρας
774	„	10	ἀλλὰ	διὸ
781	„	21	Βουλευτικὸν σῶμα	Ἐκτελεστικὸν σῶμα
»	„	30	ἐποχῶν	εὐχῶν
794	„	23	ὅτι δὲν	ὅσα δὲν
797	„	26	μεθ' ἑνὸς	μεθ' ἑνὸς ὑμετέρου
822	„	31	ὁποῦ	ὅπου
823	„	4-5	ἢ νὰ τραβᾶται	ἢ νὰ τραβῶσιν
834	„	1	Πατρὸς	Πατρῶν
839	„	23	Μισοχῶρι	Μεσοχῶρι
852	„	22	τοὺς δύω	ἐκεῖ δύω
860	„	17	τὴν 10	τὴν 12
873	„	27	θέλει εἰδοποιηθῇ	θέλετε εἰδοποιηθῇ

Σελ.	στίχ.	Ἀντὶ	Γράφε·
881	„ 15	Σαρδέλης	Σαλτέλης.
892	„ 13	Δίτλ-Ἔστελ	Λίβελ
912	„ 10	3 μάλλαις	3 μπάλαις
915	„ 19	στόλος νὰ κάμη	στόλος νὰ προλάβη
919	„ 1	ἀριθ. 2866	ἀριθ. 8866.
946	„ 27	ἀριθ. 9488	ἀριθ. 9487,
950	„ 5	τῇ 6 Ἰουνίου	τῇ 8 Ἰουνίου
955	„ 12	ἀριθ. 1027	10127,
957	„ 14	ἀνυπογράφους	ἐνυπογράφους (πανταχοῦ).
959	20	ἀπαιτεῖται	καταπατεῖται
962	„ 13	ἐξόφλησις	ἐξόπλισις
981	„ 10	Αἴγιον	Αἴγιναν
983	„ 9	εἰς δύω	καὶ δύω
1050	„ 30	φερώνυμον	φερωνύμου
1060	„ 12	Intriques	Intrigues
1061	„ 27	τῇ 17	Τῇ 11

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἡ μνημονευμένη παραπομπὴ ἐν τῷ τέλει τῆς σελ. 973 εἰς τὰ ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐξερχόμενα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἔγγραφα, διὰ τὴν ἐπισώρευσιν τῆς ὕλης, ὡς ἐν τῷ προλόγῳ σελ. ιδ΄. εἴπομεν, μὴ καταχωρισθέντα εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον, ἕξει θέσιν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ γ΄. τόμου ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν τῶν πρόσθεν ἀναφερομένων.

